BIBLIOTHECA ANATOMICA. QUA SCRIPTA AD ANATOMEN ET PHYSIOLOGIAM FACIENTIA A RERUM...

Albrecht : von Haller

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

BIBLIOTHECA
ANATOMICA.

QUA

SCRIPTA AD ANATOMEN ET PHYSIOLOGIAM
FACIENTIA A RERUM INITIIS RECENSENTUR.

AUCTORE

ALBERTO von HALLER

DOMINO IN GOUMOENS LE JUX ET ECLAGNENS.
PRÆSIDE SOCIETATIS REGIÆ GOETTINGENSIS; PRÆSIDE SOCIETATIS OECONOMICÆ BERNENSIS; SODALI ACADEMIÆ REGIÆ SCIENTIARUM PARISINÆ; ACADEMIÆ REGIÆ CHIRURGORUM PARIS. ACADEMIÆ IMP. NAT. CUR. BORUSS. SUEC. BONON. ARCADICÆ; SOCC. REG. BRIT. BATAVICÆ. BOT. FLOR. BAVARICÆ. HELVETICÆ. COLL. MED. EDINBURGENSIUM.
IN SUPREMO SENATU REIP. BERNENSIS DUCENTUM VIRO.

TOMUS I.

AD ANNUM MDCC.

TIGURI, apud ORELL, GESSNER, FUESSLI, ET SOCC.
MDCCLXXIV.

Digitized by Google

Digitized by Google

PRÆFATIO.

Hanc *Bibliothecæ Medicæ* partem anno 1770. vertente abſolvi, neque mora, quam paſſa eſt, ei detrimento fuit: per eam enim factum eſt, ut quæ acceſſiones paſſim mihi obtigerunt, eas fere omnes, ipſum in opus inferre licuerit. Scopus idem mihi fuit, qui in Botanica parte, tantum ut aliquanto uberius peculiares cujusque ſcriptoris adnotationes & inventa propria recenſuerim. Diſputationum & minorum libellorum lætior fuit ſeges, quæ potius ubertate peccaret minutiarum: neque tamen ſuſtinui omittere, quæ anatomici aut phyſiologici eſſent

Digitized by Google

eſſent argumenti, cum in iis, quos non vidi, libellis aliqua poſſint utilia latere poſteriſque profutura.

Quæ de anima ejusque facultatibus ſcripta ſunt, ea non tota repudiavi, tamen ut in iis parcior eſſem, neque enim infinitum illum philoſophorum & metaphyſicorum exercitum putavi huic Bibliothecæ recte immiſceri. Peccavi forte, quod admiſerim aliqua; peccavi quod non omnia: mediocritatem enim aliquam ſecutus, fere ea recenſui, quorum mihi copia eſſet, aut quæ alioquin publicas laudes meruiſſent. In chemicis præverti hactenus partem Bibliothecæ ultimam, quod ea experimenta non potuerim omittere, quæ faciunt ad humores animalis corporis. Ita de animalium hiſtoria aliqua præmiſi, ſi quando ad partes animalis, adve ejus fetus, tempora partus, lac, aut humores aliqua utilia docerentur. Ita fiet, ut ſubinde aliqua repetantur: verum id vitium minus exiſtimavi, quam foret negligentia librorum ad phyſiologiam utilium.

Non exiguam partem librorum ad rem anatomicam ſpectantium me fugiſſe minime diſſimulo, qui dudum conqueſtus ſim de mea paupertate. In urbe modica, deſtitutus Bibliothecarum publicarum auxilio, vix habui præter meam, non ampliſſi-

Digitized by Google

pliſſimam ſuppellectilem, unde de libris certa judicia haurirem. Titulos coactus ſum paſſim ex catalogis ſumere, neque in eo ſtudio vitia poſſunt evitari. In Hiſpanicis libris ſubvenit mihi amplus catalogus a Viro Ill. Antonio Cap de Villa mecum communicatus; de aliis gentibus video exilia mihi fuiſſe præſidia. Quare facile erit his addere: & ſi aliqua in hoc opere eſt utilitas, non adeo in plena ubertate fuerit, quam quidem in judiciorum ingenuitate, quæ vehementer ſtudui, ut adfectu pura, rem ipſam abſque fuco repræſentarent, tantum ut mitiori ſententiæ etiam hic, & in ſuperſtitibus præſertim Scriptoribus, lubens indulſerim.

Debilis valetudo crebrique morbi interceſſerunt, ne poſſem ubique accuratam curam emendandis vitiis adhibere, cum ſæpe mihi in lecto, omni librorum uſu deſtituto hac emendatione neceſſe fuerit defungi. Ita factum eſt, ut Antonii Meniot opuſcula demum ad annum poſthumæ editionis recenſeantur, quæ oportuiſſet ad annum 1662. dici, quo prima diſſertatio Cl. viri prodiit; neque dubito quin alia ejusmodi vitia irrepſerint.

Hac opportunitate propero, ut aliquos in *Bibliotheca Botanica* commiſſos errores indicem, & caſtigem. In Asseleri

viri

Digitized by Google

viridario Adriatico fraudi fuit mihi *viridarii* titulus: nihil enim omnino in eo libello argumenti eſt Botanici, ut ſero nimis libellum inutilem nactus, invitus comperi.

Ita neque in BEDÆ opere, quod citavi, quidquam eſt botanici.

In eadem *Bibl.* inque T. I. l. penult. lege PAUL ÆGIN. quam vocem typographus corrupit, ut BREG legatur.

Antonium de SGOBBIS legere oportet T. I. p. 356.

Cl. ERXLEBEN fragmenta methodi naturalis recenſuit. non OEDERI claſſes; ſic vero ſonabant voces Cl. viri, ut facillimum legenti fuerit in errorem incidere. Exſcripſiſſe OEDERUM non dixi.

In LINNÆUM (*) non fui injurius. Scripſit vir ILL. primo anno folia, altero bracteas, tertio perianthium, quarto petala, quinto ſtamina, ſexto piſtillum naſci. Monui eam annorum ſucceſſionem locum habere non poſſe, cum hæ omnes plantæ partes in herbis aut primo anno, aut certe ſecundo,

(*) In *Amœnit. Acad.* p. 328. 330. 332. 334. 336. 337.

Digitized by Google

cundo, in arboribus etiam, perſicis potiſſimum, dudum ante ſextum annum perficiantur.

Vitia indicis typographica numeroſa video, inter ea eſt JACOBI BASIERI nomen, quod in ipſo opere recte ſcripſi.

Errores nemo vitavit unquam, in longo opere etiam minus, in quo neceſſe ſit aliis fidem adhibere, neque poſſis Tuis oculis ubique uti. Id eſt cavendum, ne malignitas, aut vitioſa voluntas, unquam nos a veri tramite abducat.

Sed neque mihi id ſtudium, is præcipuus mei laboris ſcopus fuit, quod vulgo Bibliographiam vocant, ut accurate editiones inveſtigentur, comparentur, externæ illæ in mole, in typo, in annis notæ definiantur. Non repudio hanc curioſitatem, exigua tamen ejus mihi quidem utilitas videtur. Finis mihi fuit oſtendere, quid quivis auctorum ſibi propriæ haberet laudis, quid rectius vidiſſet, quid primus. Denique ut aliquem eorum guſtum darem, quæ poſſent ab eo libro exſpectari. Bibliographia multo uberiorem poſtulaſſet Bibliothecam. Ego me in iis continui, quæ ipſe poſſem præſtare meos per labores. Quos non ipſe legi, eos ſcriptores dimiſi abſque ullo

Digitized by Google

lo indicio eorum, quæ haberent propria, niſi quod nonnunquam Cl. PORTALII indicatione ſim uſus, quem citare nunquam neglexi, & cujus nupera volumina auctario materiem ſubpeditabunt, quæ necdum acceperim.

Lente hic primus Tomus prodiit, aliquantò ut ſpero expeditius alter, qui totus ad prelum paratus ſit.

Ita vale LECTOR benevole, & in ſene medios inter dolores ſcribente, interque inſomnes noctes, humanus vitia excuſa, quæ vitare non licuerit. Errores typographici alteri Tomo ſubjungentur.

Bernæ, die 23. Mart. 1774.

BIBLIO-

Digitized by Google

BIBLIOTHECA ANATOMICA.

LIBER I.

GRÆCI.

§. I. *Primordia Anatomes.*

Non perinde antiquam fuiſſe Anatomen, ut quidem herbarum fuit peritia, ex ipſa re manifeſtum eſt. Interiora animalium nondum homini perſpecta fuerunt, quam diu inermis & inſtrumentis deſtitutus neque feras beſtias devicit, ut in cibum verteret, neque domeſtica animalia ſuo imperio ſubjecit, quæ mactaret, ut eum fames juberet & neceſſitas. Subito vero neque arcus inveniri potuit, qui omnium primævos mores retinentium gentium commune eſt præſidium: & ſi lapidibus aliquando feras homo ſuperavit, non ideo cruentis manibus eas laceraſſe videtur, antequam cultri, certe lapidei, inventi fuiſſent. Alias etiam oſtendi, ſerius domeſticorum animalium ſervitutem inventam eſſe, multoque minus late per barbaras gentes patere.

Prima adeo Anatomes incunabula in ea tempora pono, in quibus armatus homo devictarum ferarum carnibus ad cibum uſus eſt: alteram periodum, quando cicurata animalia in alimentum convertit. Nihil hic certi eſt, ſed primævæ gentes parcæ fuerunt in animalibus mactandis, aque laniena vetuſtiſſima illa artium mater Ægyptus tota averſa fuit. Exſtat etiam in PORPHYRIO teſtimonium, PYGMALIONIS demum ævo primum mortalem carnes victimarum caſu deguſtaſſe, cum tamquam impium a PYGMALIONE de rupe eſſe præcipitatum, tum alterum qui in ſacerdotio ei ſucceſſiſſet (*a*): veteres Græcos nullum animal occidiſſe (*b*). Primum a SOPATRO bovem eſſe occiſum, quod

(a) L. IV.
(b) Ibidem.

Digitized by Google

quod ſacra libamina corrupiſſet (*c*), prima animalia ab HYPERBIO Martis filio mactata (*d*). Sed carnis porro dulcedine captos homines contra ſeveriſſimas leges crudelibus deliciis indulſiſſe idem addit PORPHYRIUS. In S. S. poſt diluvium primum exemplum mactati animalis in ABRAHAMI vita reperitur, ut tamen rem eo ævo non novam fuiſſe facile ex ipſo ſacri ſcriptoris ſermone perſpicias. Antiquiſſima equidem ſacrificia fuerunt, intra primum ab orbe condito ſeculum. Verum nihil indicat de ea victima hominem ſibi quidquam adrogaſſe, quam, tamquam ſuorum bonorum partem DEO debitam obtuliſſet.

§. II. *Laniena. Prima Anatome.*

Non derogaverit nobilis artis dignitati, ſi primam ejus originem ab inciſis pro humanis uſibus animalibus repetierimus: ea adhuc noſtro ævo popularis eſt, apud omnes gentes, anatome, dum pauci, & in pauciſſimis gentibus, mortales ultra quidquam quærunt, aut curioſitatem in ſubtiliori corporum diſſectione exercent. Non alia fuit Chimenſis anatomes origo, quorum icones manifeſtiſſime ad ſuis interanea delineatæ videntur, ex acutis & numeroſis hepatis lobis, & ex ſimplici ventriculo; eas vero icones ex antiquiſſimis ejus gentis operibus *Andreas* CLEYER depictas dedit. Ea Anatome anguſtis equidem finibus circumſcribitur, cerebrum, cor, pulmones, ventriculus, hepar, lien, inteſtina tenuia, & alia craſſiora, veſica, renes, uterus: deinde carnium, tendinum, nervorum, vaſorum magnorum aliqua cognitio ex eodem fonte potuit manaſſe (*e*).

§. III. *Victimæ.*

Antiquiſſimus mos eſt ſacrificiorum, perantiquus, & ſi aliquanto nuperior, inſpectionis viſcerum, ex qua felicia, aut minus fauſta præſagia vetuſtæ nationes captaverunt, non ſoli Chaldæi (*f*) aut demum Japetigenæ ſoli, Græcive, ſed toto orbe remoti Peruviæ incolæ. Ejus extiſpicii prima origo videtur a deſiderio nata eſſe, nihil DEO offerendi, niſi quod perfectiſſimum eſſet; inde veró nata ſpe, tunc placatum fere numen, quando victima perfectiſſima fuerit: denique metu male reconciliati numinis, ſi parum ſana fuiſſet, quæ offerebatur, beſtia.

Hepar (*g*) vel potiſſimum veteres illa ætate (*h*) inſpexerunt, iis tamen uſi nominibus, quæ non facile ſit interpretari, capitis, enſis, menſæ (*i*), unguis.

(c) L. I.
(d) PLIN. *hiſtor. nat.* L. VII.
(e) *Spec. med. Sin.*
(f) Ad hos referes GREGORIUM NAZIANZENUM HARTMANN *perit. vet.* Hetruſcis CICERO, alii PROMETHEO tribuerunt.
(g) SUIDAS.
(h) EZECHIEL Cap. XXI. verſ. 26.
(i) Apud RUFUM, qui negat in homine aliquid ſimile reperiri p. 38. Apud NICANDRUM *theriac.* reperitur τραπεζα in jecore aprugno p. 559. 560.

Digitized by Google

unguis. Portæ non aliam originem habuerunt (*k*). Caput hepatis deſiderari pro infauſtiſſimo ſigno habeatur (*l*).

Sed paulatim & ad reliqua viſcera curioſitas (*m*) ſacerdotum ſe extendit: cor Romani demum Pyrrhi tempore ſpeculari ceperunt (*m**). Ipſæ denique omoplatæ oſſeæ avium & agnorum ad divinationem adhibitæ fuerunt, de quibus proprius MICHAELIS PSELLI liber exſtet (*n*), & quam divinationem Arabes proprio nomine *aktaf* inſiguiverint (*o*).

Miniſtri extiſpicum ii ipſi coqui fuerunt (*p*), quorum aliqua in deglubendis & aperiendis animalibus, inque eorum bono malignove ſtatu dijudicando peritia exſpectabatur. Cor evellere, e lege, pro artificioſa habebatur adminiſtratione (*q*).

Peruviani paulo ultra ſectionem ſimplicem progreſſi, per aſperam arteriam flatum in pulmonem impellebant, & ſua præſagia captabant (*r*), ut venæ pulmonis tumeſcerent. Præſecta medulla ſpinali animal concidere innotuit, cum eo potiſſimum vulnere boves DIIS oblatos enecare moris eſſet (*s*). Ipſi Hottentotti, non celebres artifices, animalia dum occidunt, curioſe ſpeculantur, & cordis motum adtenti contemplantur (*t*).

§. IV. *Victimæ humanæ.*

Crudeliſſima ſuperſtitionum id tamen hactenus habuit ad incrementa factorum Anatomes, quod in homine ea oſtenderit, quæ priora illa extiſpicia in animalibus. Perantiquum vero fuit, & apud plerasque gentes, homines immolare, ſive ut carorum amicorum necem ſuperſtites vindicarent, ſive ut DEOS placarent, quoties illos præter modum iratos eſſe ex publica aliqua calamitate perſuadebantur. CELTÆ (*u*) hominem immolantes ex ſanguinis fluxu, ex membrorum laceratione, futuros eventus prævidebant. LUSITANI (*x*) ex inteſtinis hominum divinabant SCYTHÆ (*y*) hoſtes excoriabant, pelles circumferebant, craniis ſiccatis ad poculorum modum utebantur: quæ quidem crudelitas apud Longobardos ſuperfuit.

(k) HESYCH.
(l) PLIN. L. XI. n. 73.
(m) v. HARTMANN.
(m*) PLINIUS L. XI. n. 71.
(n) In *B. Vindobon.* LAMBEC. L. VII. p. 224.
(o) HERBELOT. *Bibl. Or.*
(p) ATHENÆUS L. XIV.
(q) GALEN *Plac. hipp. & Plat.* L. VI.
(r) LAMBERT. *hiſt. des peupl.* L. XIII. p. 294.
(s) ORIBAS. L. XXXIV.
(t) KOLBE P. I p. 323.
(u) DIODOR. SICUL. L. V. c. 9.
(x) STRABO L. III.
(y) HERODOT. L. IV.

Digitized by Google

Mexicani perinde incidebant, quos ſuis Dæmonibus numeroſiſſimos captivos offerebant.

Apud Græcos de ejusmodi divinatione etiam JULIANI ævo (z) ſuperſtite Chriſtiani conquerebatur: apud Romanos poetæ (a). Huc referas cæterum ARISTOMENIS (b) Meſſenii a Spartanis victoribus inciſi cor hirſutum. Num huc pertineat liber de divinatione ex membris corporis humani, cujus codex græcus in *Bibliotheca Vindobonenſi* exſtat, HERMETI TRIMEGISTO adſcriptus (c)? Anthropophagiam quidem hic omitto, cum eæ gentes ab omnibus bonis artibus alienæ fuerint, quæ hoſtes ſuos devorant.

Cum hiſce immanitatis exemplis ARISTODEMI (d) facinus conjungam. Dux Meſſeniorum, cum pro ſalute patriæ virginem Diis oporteret immolare, propriam filiam fortiſſimus vir obtulit. Eam procus neci erepturus ajebat a ſe vitium paſſam utero gerere, neque Diis placandis poſſe offerri. Ferociens amore patriæ parens propriæ filiæ alvum aperuit, & oſtendit, utero eſſe intemerato. Quod primum & antiquiſſimum forenſis medicinæ exemplum fuit. Parum ab iſto extiſpicio differt alterum exemplum, CYDONIS, Cretenſis, cujus filiam, oraculo & ſorte jubente ad necem publicam deſtinatam, LYCASTUS fato amatam puellam erepturus, & ipſe gravidam eſſe adfirmabat. Incidi juſſit immanis parens: partibusque ſupra umbilicum patefactis, vere utero gerere deprehenſum eſt.

Non ſeparo CAMBYSIS (e) inhumanitatem, qui inciſo, quem ſagitta occiderat, juvene, gloriatus eſt, ſe ex deſtinato cor ſagitta feriiſſe.

§. V. *Cadaverum conditura.*

Antiquiſſimus hic Ægyptiorum ritus fuit, quorum maxima eſſet erga mortuos reverentia: ſepulchra enim omnibus palatiis ſplendidiora in ea regione exſtructa ſuperſunt. Solebant autem cadavera incidere, non unicus (f), & qui aufugeret paraſchiſtes, ſed duo (g) omnino, quos in ipſo perantiquo lapide videas ſtudioſe in opere verſari, ut alter abdomen, pectus alter incidat. Huic inciſioni olim GALENUS (h) multum Ægyptios debuiſſe auctor eſt, in ea parte medicinæ, quæ manu medetur. Video ut SCHULZIUS hanc Ægyptiorum anatomen elevet, improbabili abuſus HERODOTI narratione: quantum enim laboris in cadaveribus ornandis & longiſſimo linteaminum ſyrmate involvendis

(z) GREGOR. NAZIANZ. *Orat.* III. adverſ. JULIANUM.
(a) JUVENALIS *Satyr.* VI.
(b) PLIN. L. XI. STEPH. *de urbib.* in *Andania.*
(c) LAMBEC. L. VI. p. 166.
(d) PAUSAN. L. IV. MESSEN.
(d*) PARTHENIUS *Eroticor.* n. 35.
(e) HERODOT.
(f) HERODOTUS L. II. DIODORUS SICUL. I. c. 9.
(g) In editione LUCRETII, quam J. NARDIUS dedit T. 5. f. 2.
(h) In *introductione.*

Digitized by Google

dis antiqui Ægyptii poſuerint, ipſæ ſuperſtites mumiæ demonſtrant, ut manifeſtum ſit, non timuiſſe Ægyptios cadaverum conſortium, quorum aliunde conditura quadrageſimo demum die abſolvebatur. Teſtis eſt etiam ÆLIANUS (*i*) taricheutas, qui ſacras Ibides balſamo condiebant, etiam noſtris temporibus obvias, inteſtina earum longiſſima eſſe docuiſſe, argumento tamen ad interanea reſpexiſſe. Et proprio loco PLUTARCHUS Ægyptios, quando corpus inciderunt, viſcera ſibi ait oſtendere, deinde in fluvium projicere (*k*).

Deinde ſceletos, quas Ægyptii (*l*) in ſuis conviviis circumferebant, ne inter delicias neceſſariæ mortis obliviſcerentur, IDEM vir doctiſſimus ita interpretatur, ut meræ ſtatuæ ſint, ad hominum per morbum contabeſcentium ſimilitudinem fictæ. Et hæc quidem ſententia poteſt APULEJI teſtimonio confirmari, qui cum mercurium lignum ſibi ſculpi curaſſet, miræ calumniæ dedit occaſionem. Magicam enim imaginem eſſe lacerati cadaveris æmuli criminati ſunt, ſceletonque dixerunt (*l**). Eadem eſt GOGUETI opinio, qui & ſceleton tantum corpus eſſe ſiccatum docuit, & ſceleti vocem primum a GALENO pro nuda oſſium compage eſſe ſumtam, Ægyptiorum vero ſceletos ab ea, & ab hodierna ſignificatione alienam fuiſſe (*l***).

Ita potuit PLUTARCHO viſum eſſe & HERODOTO (l***), verum ſunt, quæ ſuadeant, multo plus artis in illis antiquis ſceletis fuiſſe. Ænea illa pervetuſta oſſium compages (*m*), quæ Delphis ſervabatur, ab HIPPOCRATE ut ferebatur dedicata, certiſſime oſſa expreſſit, quæ ſola conſumta carne ſupereſſent. LUCANUS quidem ipſa in muria ſervata (*n*) cadavera ait circumlata fuiſſe. TRIMALCHIO (*o*) larvam in cœna inferri juſſit, ita coaptatam, ut in omnes partes articuli verterentur. GALENUS ubique per ſceletos eamdem quam nos oſſium compagem intelligit (*p*). Veram demum cupream ſceleton in mumia repertam apud BAUDELOTUM LISTERUS vidit (*q*).

Metallicæ ſceleti pars inter KIRCHERIANA rariora ſervatur, cujus membra fibris æneis ſunt coaptata (*r*). Sculptam in lapide ſceleton SPONIUS habet, variaſque in urnis & lapidibus ſceletos, nonnullas etiam ſatis accurate expreſſas varii collegerunt (*r**).

(i) *Animal* X.
(k) *Convio. ſept. ſap.*
(l) In eodem *convivio.*
(l*) APULEJUS in *apolog.* I.
(l**) *Origine de loix* &c.
(l***) Sceleton lignum pictum fuiſſe.
(m) PAUSAN. L. X.
(n) Περι πενθους.
(o) PETRONIUS ex edit. BURMANNI p. 161.
(p) C. 1.
(q) *Journey* p. 46.
(r) FICORONI gemmæ &c. Rom. 1757.
(r*) MOEHSEN *Bildniſſe* T. I. p. 60, 61.

Digitized by Google

Denique qui nunc maxime in illis regionibus vivunt Judæi, veram ligneam eburneamve oſſium compagem in conviviis oſtentant (r**), & Apulejus (s) ſceleton ligneam poſſedit, ob quam Magiæ reus fuit, non certe ob rudem aliquam macilenti hominis effigiem malarum artium. Neque adeo incredibile videri debet, ſceletos a veteribus paratas, veri hominis oſſa fuiſſe coaptata. Ipſi ab artibus longe remoti Jukagiri (t) amicorum ſuorum ſceletos carnibus nudant & conſervant. In Virginia regulorum ſceletos parabant, quas propriis pellibus quaſi veſtitas ſervarent (u). Accuratius etiam antiqui Canarienſium inſularum incolæ ſuorum cadavera condiebant (x).

§. VI. *Caſus fortuitus.*

Is multis modis potuit Anatomen adjuvaſſe. Narrat Galenus, ut in Ægypto duas viderit ſceletos, in quarum altera a præterlabentibus aquis oſſa nudata fuiſſent, altera ſicarii eſſet, quem a reſiſtente peregrinatore occiſum, vultures in ſceleti ſpeciem redegiſſent. Vidi perfectiſſime nudatum capreoli caput, cum de M. Bructero comite Ill. Hoffmanno deſcenderem. Ejusmodi oſſeæ animalium compages in calidis regionibus minime raræ fuerunt, cum ipſi Elephanti (y) a cæli Indoſtanici æſtu, paucos intra dies, in ſceleti ſpeciem conſumantur: & cum Ægyptus, perinde ut Peruvia, propriam avem habeat, quæ cadaverum carnes continuo devorat, magno valetudinis publicæ præſidio, quam absque iis avibus vitiatus ab impuro nidore aër corrumperet.

Ita bella, & varii caſus muſculos, ipſa demum oſſa nudaſſe, abdomine aperto, etiam thorace, viſcera in apricum produxiſſe, variam ſentiendi vim in muſculis, tendinibus, nervis, tum ſanguinis de arteriis erumpentem ductum, aliaque revelaverunt, quæ ad anatomen ſpectant. Palpitantes a morte carnes Poetæ habent. Per vulnera conſtitiſſe, humorem epotum prius in ventriculum venire, quam in veſicam, olim Aristoteles (z). Rotulas, ut nunc vocantur, Ajacis diſci athletici magnitudine diruto ſepulchro adparuiſſe (a) legimus, quæ quidem manifeſto animalis fuerunt.

§. VII. *Repoſitoria rariorum, quæ ad Anatomen faciunt.*

Paulatim ceptum eſt rariora aliqua, potiſſimum in templis ſervari. Pausanias (b) in fano Dianæ haud longe Capua caput vidit Elephanti, ex quo con-

(r**) Radzivil, *iter Palæſt.* p. 135.
(s) *Apolog.*
(t) Isbrand Ides *Reiſe* p. 245.
(u) Hariot *Virgin.* De nonnullis Americæ ſeptentrionalis populis Lafiteau *mœurs de Sauvages* T. II. p. 389.
(x) Boyle *hiſt. of the air* p. 182.
(y) Bernier *Memoir.*
(z) *Part. anim.* L. III. c. 3.
(a) Pausanias L. I.
(b) L. V.

Digitized by Google

conſtaret, cornua eſſe, qui vulgo dentes dicuntur, & ex ſuperiori maxilla prodire. Romæ oſſa ANDROMEDÆ dedicata fuiſſe PLINIUS (c). Oſſa gigantum ab ANASTASIO Imp. in palatio ſervata SUIDAS, tum ſatyrum pellesque draconum & hippocentauri.

§. VIII. *Pictura.*

Artes apud Græcos materia floruerunt, inter eas etiam potiſſimum pictura & ars ſtatuaria. Sed eæ artes non potuerunt ad id faſtigium proveniſſe, quod in Græcia adtigerunt, niſi artificibus anatome lucem accendiſſet. Muſculorum toros accurate exprimebant. Sed in Marſyæ antiquo ſigno Florentiæ adparet, ſculptori perfectam fuiſſe anatomes cognitionem (e).

§. IX. *Popularis Anatome.*

Ita nata eſt apud antiquos ea anatomes peritia, quæ absque propria curioſitate naſci potuit. Nata erat apud Græcos Trojanis temporibus, aut certe Homericis, quæ ſeſquiſeculo bello Trojano fuerunt nuperiora. In eo Poeta etſi non quæras Anatomen, tamen indicia reperias non minimæ cognitionis corporis humani, quam eo ſeculo vulgatam eſſe exiſtimes, cum non a perito ſint, quæ apud HOMERUM reperiuntur. ÆNEAM (f) a DIOMEDE ita vulneratum fuiſſe canit, ut ruptis duobus nervis femur continentibus os in acetabulo fractum fuerit. Alio loco MERIONES THOONI (g) venam, quæ ſecundum dorſum ad collum producitur, nempe cavam, totam abrupit. Alibi ULYSSES (h) Cyclopem eo loco enſe vulnerare meditabatur, quo diaphragma hepar comprehendit. Periculoſiſſima vulnera eſſe, ubi clavicula cum pectore conjungitur alibi HOMERUS (i).

§. X. *Æſtimatio Anatomes, quæ ante Philoſophos fuit.*

Ut nolim præter meritum veterum inventa deprimi, ita non ſinit amor veri, nimium pretium ſtatuere ei peritiæ, quæ anteceſſit curioſitatem hominum, certos ad fines corpora animalium incidentium, quorum nulla ad hæc uſque tempora exſtat memoria, ne de ÆSCULAPIO quidem aut de HERMETE. Hujus equidem Ægyptii ſapientis libri apud veteres non pauci habebantur, & inter eos de corporis conſtructione, de oculis, & muliebribus (k). Sed olim JAMBLICHUS faſſus eſt, Ægyptios ſuo HERMETI proprios labores inſcribere, &

(c) L. IV.
(e) VOLCMAN *Reiſe nach Ital.* I. p. 480.
(f) *Iliad.* L. V.
(g) L. XIII.
(h) *Odyſſ.* L. IX.
(i) *Iliad.* L. VIII. Nervus, de quo ibi ſermo eſt, nervus arcus videtur, non hominis οιστον εθηκε επι νευρη.
(k) Ferrar anno 1695. Inter ea eſt liber *de ſenſu.* Conf. LAMBEC. L. VII. p. 29.

Digitized by Google

& quæ FRANCISCUS PATRICIUS edidit (*l*) Hermetica, ea manifeſto ſemi-Chriſtiani ſunt, & ſemi-Platonici. Citatur (*m*) etiam ab EUSEBIO ex MANETHONE ſecundus Ægyptiorum rex ATHOTIS, qui *anatomicorum* libros ſcripſerit: eum vero auctorem SCHULZIUS (*n*) tamquam fabuloſum rejicit. Alii Toſorthron faciunt Anatomes auctorem (*o*). Alii Siphoam MENIS filium, & inter HERMETIS libros ſacros primus dicitur eſſe de hominis ſtructura (*p*). Forte demum is REX de inciſione ſcripſerit, quam leges præſcribebant, rituum enim tenaciſſimi, ut nunc Chinenſes, ita olim Ægyptii fuerunt. Corpora hominum tabe pereuntium, Regio juſſu, aperta (*q*) fuiſſe, repertum in corde vitium, alibi leges. Ad Ptolomæos revocat SCHULZIUS, nullo tamen producto argumento: & promtiſſimus fuit ab inciſione vulgari ad ſpeculationem morbi inſoliti tranſitus. Ipſi Siamenſes cadavera de rogo divulſa ſemi uſtulata incidunt, ut morbi cauſam adſequantur (*r*). Rudes artium Canarienſes corpora avorum ſuorum ita norant conſervare, ut flexilis cutis cum arteriis veniſque ſupereſſet (*s*). Nuperi Perſæ, aut Perſarum potius mulieres, quod vix ſperaſſes, cadaver dilectæ MAANI condierunt, quam in Indiam, hinc Romam fidelis conjux PETRUS della VALLE ſecum vexit. Habere tamen libros anatomicos, ſed rudiores, peritior teſtis eſt eques CHARDIN. Curioſitas Ægyptiorum in omnibus certe artibus eminuit: neque enim nuper, ſed ante ARISTOTELIS (*t*) tempora, fimo pullorum excluſionem procurabant, ut putes REAUMURIUM eorum præcepta eſſe ſecutum: & ea artificia potuerunt facile pulli anatomen revelaſſe. Imitati Ægyptios Chinenſes furno utuntur (*u*).

Nimii tamen etiam hic ne feceris inventa Ægyptiorum. Quæ enim pathologica eorum placita ſuperſunt, ea a veritate Anatomica ſunt quam remotiſſima. Cor ad quinquageſimum annum ſingulis annis duarum drachmarum (*x*) pondere creſcere: inde pari menſura, pari in tempore minui: Sed a corde ad minimum digitum proprium nervum (*y*) ferri: quæ omnia oſtendunt, multa fabuloſa eos homines ſibi permiſiſſe: omnino ut eorum, qui creduntur nepotes, Chinæ incolæ.

SALOMONIS voces aliquas ad ſanguinis circuitum non nemo detorſit (*z*), quæ

(l) Apud CLEMENTEM ALEXANDRINUM.
(m) Conf. P. GERIKE de ATHOTIS, TOSORTHRI & *antiquiſſimorum Ægyptiorum Anatomia fabuloſa*, Helmſtätt. 1739. 4.
(n) *Hiſtor.* p. 27.
(o) Apud CLEMENTEM ALEXANDRINUM.
(p) IBIDEM.
(q) PLIN. L. XIX. Phthiriaſin legit BORRICHIUS *ſapient. Lim.* V. c. 5.
(r) *La* LOUBERE p. 190.
(s) SPRAT *hiſtor. of the roy. ſoc.* p. 210.
(t) *Hiſtor* L. VI. c. 2.
(u) EKEBERG *Sw. wetensk. handl.* 1768. n. 2.
(x) Apud CENSORINUM *de die natal.* PLIN. L. XI.
(y) APION apud GELLIUM L. X. c. 10.
(z) NIEUWENTYDT, CRUSIUS *Erklär.* p. 1113. SCHEUCHZER, *phyſic. ſac.* &c.

Digitized by Google

quæ quidem nihil ſignificant, niſi ſanguinem (*a*) porro ex corde non expelli; comparatio enim manifeſto ſumta eſt ab orientalium rota, qua utuntur, ut de puteo aquam elevent. Neque enim potuit ſanguinis circuitus absque vaſorum utriusque generis noto diſcrimine inveniri, quæ omnia a Judæis longe abfuerunt. Faciles ab antiquitate ſperamus, quæcunque ex ingenio ſolo naſci poſſunt, id enim ſub felici cælo hominibus vitæ negotiis minus implicitis, ſummum fuit. Quæ vero multiplici, neque a caſu ſperabili, ſed imperato ad ſuos fines experimento nituntur, ea ab ea ætate non ſperes. Recte olim GALENUS, anatomen non poſſe diſci, niſi per longam exercitationem (*b*).

Chinenſibus circuitus (*c*) ſanguinis pariter tribuitur: longe certe alienus a noſtro (*d*), cum ne arteriarum quidem a venis diſcrimina didicerint, & ejusmodi vaſa ſibi finxerint, quæ a rerum natura longiſſime recedunt. Vide ſex vaſa ſibi parallela a ſummo pectore ad malleolum deducta, & quatuor alia per longitudinem (*e*) dorſi deſcendentia. Sed ex BOYMIANO etiam opere (*f*) manifeſtum eſt, vocis circuitus apud Chinenſes ſenſum a noſtro remotiſſimum eſſe. Unicam (*g*) a rerum memoria anatomen in China adminiſtratam fuiſſe lego, & eam crudelitatem unanimes abhorrent (*h*). Icones anatomicæ exſtabant in libro Sinenſi ad HILDANUM miſſo (*i*), nuperis ignoratæ. BOYMIUS (*k*) meliores haberi vult iis, quas CLEYER edidit; fatetur tamen, ſe neſcire, unde Chinenſes eas habeant, qui a diſſectionibus alieni ſint.

§. XI. *Anatomes profectus per Philoſophos.*

Videtur ÆGYPTIOS celeriter in artibus profeciſſe, earumque non modicam antiquo ævo peritiam eſſe confecutos; ſubſtitiſſe deinde, & nihil antiquis inventis addidiſſe; omnino ut Chinenſes, quorum certe magna eſt cum Ægyptiis adfinitas. Europæi ſero ex barbarie emerſerunt, primamque ſuam lucem ab Ægyptiis habuerunt: inter eos ORPHEUS, cui jam ARISTOTELIS tempore nonnulla tribuuntur (*l*), quæ ad phyſiologiam faciunt. Ita epigeneſin docuiſſe legimus (*m*). Sed etiam MUSÆUS aliqua habet ad hiſtoriam animalium pertinentia, in quibus aquilam duos pullos parere ſcribebat, educare uni-

(a) *Eccleſiaſt.* c. 12.
(b) *Compoſ. ſecund. gen.* L. III.
(c) Vox exſtat in antiquiſſimo libro Nuyking apud CLEYERUM p. 93. &c. Primus liber Sinenſium de re anatomica agens eſt in B R. P. I. n. 50. p. 375. In L. *Kang tſchu king Letr. édif.* XXI. adeo obſcura eſt anatome ut nihil intelligas.
(d) Per duodecim membrorum vias intra 24. horas humores quinquageſies circumvolvi.
(e) CLEYER.
(f) *Clavis Sin.* p. 141. 75.
(g) *Letr. édif.* L. XVII.
(h) BOYM. p. 15.
(i) *Epiſt. ined.*
(k) p. 15.
(l) Dubitat num gennina ſint ARISTOTELIS opera *gener.* II. n. 1.
(m) *Generat. animal.* L. II. c. 1.

cum (n), & quorum aliqua ſuperſunt (o), non certe genuina, ſed tamen perantiqua. Verum inquietum id Japeti genus, perpetuo in augendis ſuis divitiis occupatum, longe magiſtros ſuos poſt ſe reliquit, cum inveniendi novasque rerum formas cauſasque detegendi ſtudium apud Græcos populare eſſet. Et mihi quidem Anatome fere videtur a Philoſophis (p) perfecta eſſe, & potiſſimum a Pythagoræis, quod minus exſpectaſſes. Cauſa ejus in inveniendo ſolertiæ fuiſſe videtur, quod hæc ſchola Medicinæ indulgeret. Nam & PYTHAGORAS hanc artem coluit, & ad ejus exemplum PYTHAGORÆI (q); & ex ea ſchola Crotone condita peritiſſimi Medici prodierunt, ipſeque DEMOCEDES, & filii PYTHAGORÆ diſcipulus fuiſſe dicitur EMPEDOCLES, & DEMOCRITUS Pythagoræorum fuit imitator, & auditor (r).

Ipſe quidem PYTHAGORAS phyſiologica potius aliqua quam anatomica placita reliquit, quæ tamen minime contemnendam peritiam indicant. Animalia omnia ex ſemine naſci, ex terra minime, non dari nempe generationem, quæ dicitur æquivoca. Semen cerebri eſſe ſtillam, eam humorem & ſanguinem in uterum comitari, ex iſtis univerſum corpus formari, intra dies omnino quadraginta. Senſum (nempe ſpiritum animalem, qui ſenſus eſt medium) calidum eſſe vaporem. Mentem & animam in cerebro habitare. Animalia ſanguine nutriri. Vehicula animæ venas eſſe, arterias (s), & nervos. Semen effundere feminam docuit (t). Et alibi, conceptum ſex diebus eſſe humorem lacteum, ut adparuerit in egeſto a feminis embryone, inde octiduo addito ſanguinem fieri, tunc die 27. carnem, duodecim aliis diebus elapſis jam formatum eſſe fetum (u). Naſci homines menſe ſeptimo & decimo, ex muſicis numeris (x).

§. XII. *Alcmæon.*

Ex ſchola PYTHAGORÆ ALCMÆON fuit. Videtur autem ſtudium rei naturalis in ea univerſa ſchola dominatum eſſe: ad eam vero naturæ partem ſe quemque convertiſſe, quæ ſibi placeret. ALCMÆON dicitur a CHALCIDIO (y) primum mortalium librum de anatome eſſe molitum, qui undique interiit. IDEM capras per aures dixit reſpirare (z), quod videretur ad tubam EUSTACHIANAM pertinere, per quam nempe vapor & aër ex ore in tympanum, inde

(n) IDEM, *ibid.* L. VI. c. 6.
(o) Paris 1566. fol.
(p) Græcis tribuit A. COCCHI *diſc. d'Anatom.* I. p. 47.
(q) ÆLIANUS *var.* L. IX. c. 22.
(r) LAERTIUS L. VIII. c. 7.
(s) Ita LAERTIUS L. VIII. c. 1. manifeſto male, neque enim etiam poſt PYTHAGORAM HIPPOCRATES venas ſalientes dixit arterias.
(t) PLUTARCH. *placit.* V. c. 5.
(u) Apud CENSORINUM L. XI.
(x) CENSOR. L. VIII.
(y) Ad TIMÆUM.
(z) PLINIUS L. XXIII. c. 2.

Digitized by Google

de in meatum auditorium venire poſſet, ſi prætenſa tympano membrana foramen haberet (*a*). Olfactum in cerebro fieri, adtractis in reſpiratione odoribus (*b*). Caput primum generari (*c*). Hominem prius pubeſcere dixit quam ſemen generet, uti plantæ prius florent, quam fructum ferant (*d*). Sedem animæ in cerebro poſuit (*e*). Semen ex utroque parente advenire (*f*); ſexum in fetu redire ejus parentis, a quo uberius ſemen advenerit (*g*). Semen cerebri portionem eſſe (*h*), & primum caput perfici (*i*). A venere adipem minui (*k*). Mulas ſteriles eſſe, quod vulvæ non dehiſcant, mulos ob ſeminis frigus (*l*). Fetum per totum corpus ali, & undique per cutem alimentum ſugere (*m*). Somnum fieri a ſanguine in confluentes venas recepto, vigiliam a diffuſo (*n*). De oculis aliqua ſcripſit, quæ CHALCIDIUS laudat.

HIPPON PYTHAGORÆUS, Metapontinus, ſemen ex medullis venire (*o*) docuit, die ſexageſimo fetum formatum eſſe (*p*), naſci a ſeptimo menſe ad decimum (*q*). Solo ex patre ſemen eſſe (*r*). Marem fetum naſci ex craſſiori ſemine, feminam ex tenuiori (*t*). In utero ſugere (*u*), ut poſtea HIPPOCRATES. Ab uberiore ſemine fieri geminos (*x*).

§. XIII. *Empedocles. Anaxagoras.*

Major eſt aliquanto EMPEDOCLIS fama, viri ſplendidi, ingenioſi, poëtæ & phyſici. Pleraque equidem Viri, quæ ad poſteros pervenerunt, placita phyſiologici ſunt argumenti. Semina arborum ova dixit (*y*), ut adgnoſcas communem naturam utrorumque embryonum perſpexiſſe, qui in plantas convaleſcunt, aut in animalia. Reſpirationem alternam fieri ob venas ita ſanguinem continentes, ut non plenæ ſint. Ita ſanguinem deorſum fluere & ſubire eas

 venas,

(a) *Hiſtor. anim.* L. I. c. 11.
(b) PLUT. *placit.* L. IV. c. 17.
(c) *Ibid.* L. V. c. 17.
(d) *Hiſt. anim.* L. VII. c. 1.
(e) PLUTARCH. *placit.* L. IV. c. 17.
(f) CENSORINUS c. 5.
(g) *Ibidem*, c. 6
(h) PLUTARCH. *ibid.* L. V. c. 3.
(i) *Ibid.* c. 17.
(k) CENSORINUS c. 5.
(l) PLUTARCHUS, *placit.* L. V. c. 14
(m) *Ibid.* c. 16.
(n) C. 24.
(o) CENSORIN. c. 5.
(p) *Ibid.* c. 9.
(q) C. 7. Ita THIANO Pythagorea, & ipſe PYTHAGORAS p. 10.
(r) CENSORIN. c. 5.
(t) C. 6.
(u) *Ibid.*
(x) *Ibid.*
(y) ARISTOTEL. *gener. anim.* L. I. c. 23.

venas, aërem ſurſum ferri & effluere; ſic exſpirationem cieri (z). Idem viſionem fieri exeunte de oculo lumine (a); ſapores ab aqua; ſanguinem eſſe animam Idem (b). Somnum a ſanguine refrigerato fieri (c). Feminas eſſe a ſemine copioſiori (d). Partes hominis alias in mare eſſe, in femina alias, eæque ut conjungantur, in venerem utrumque ſexum ruere (e). Greſſilia omnia ſexu diſtingui (f). Fetum incipere articulari die 36. perfici 49. (g). Exteriora fetus prima diſcerni in animale, inde interna (h). Membra fetus formari ſecundum parentis membra (i). Monſtra ex geniture adfluentia & penuria naſci, & ex aliis erroribus (k). Similitudinem a prævalente ſemine (l) alterutrius parentis fieri, ſic ſexum (m), & ſexus ſolo calore differre & frigore (n), diſſimilitudinem eſſe ab exhalatione. Animalia (o) prima imperfecta fuiſſe, ſenſim meliora: fetum per umbilicum ali (p). Mulas ſteriles eſſe ob demiſſam & arctam vulvam (q), & meatus in uteris corruptos. Cornua bovi caſtrato gracilia & tortuoſa naſci, integro vero recta, baſi latiori &c. (r). Viſum per ſubeuntia idola interpretatus eſt, & poſt eum Epicurus (s). Cæſios oculos plus ignis habere, plus aquæ nigros (t).

Anatomici etiam, neque facilis, inventi laudem ipſi debemus: auditum nempe eſſe ſcripſit a ſpiritu in aliquid cochleæ ſimile illabente, quod in aure interiori (u) exacte elaboratum ad tintinnabuli modum ſuſpendatur. Ungues ex nervis fieri (x). Exterius fetus involucrum chorion, interius amnion dixit (y). Empedoclis etiam anatomica ſcripta ſuperfuerunt, quæ Diocles ita legiſſe dicitur, ut eadem (z) repeteret.

Alia

(z) Aristoteles *de ſpirit.* Conf. Plutarch. *plac. Phil.* L. IV. c. 22.
(a) Plutarchus, *placit* V. c. 23.
(b) Aristotel. *ſenſ. & ſenſil.*
(c) Galen. *Hipp. & Plat. decret.* L. II. ſub fin.
(d) Censorinus c 6.
(e) Galen. *ſem.* L. II. c. 3. Aristoteles, *generat. anim.* L. I. c. 18. 23. L. I. c. 1.
(f) Arist. *ibid.* L. I. c. 23.
(g) Plutarch. *placit. phil.* L. V. n. 21.
(h) Aristotel. *gener. anim.* L. II. c. 8.
(i) *Ibid.*
(k) Plutarch. *placit.* L. V. c. 8.
(l) *Ibid.* c. 11.
(m) Aristot. *gener. animal.* L. IV. c. 1.
(n) Aristot. *ibid.*
(o) *Ibid.* c. 18.
(p) Censorinus c. 6.
(q) Plutarch. l. c. L. V. c. 13. add. c. 8. Aristoteles l. c. c. 8.
(r) Ælian. *anim.* L. XII. c. 18.
(s) Plutarch. *placit.* L. IV.
(t) Aristot. *ibid.* L. V. c. 1. & *Problem.*
(u) Plutarchus περὶ τῶν ἀρεσκόντων. L. IV. c. 16. L. VIII. c. 15.
(x) Aristoteles *de ſpirit.*
(y) Pollux. Rufus.
(z) Apud Plutarchum.

Digitized by Google

Alia ex ſchola ANAXAGORAS non ſidera ſola obſervavit, ſed & anatomen coluit. Cum enim aries natus eſſet unico cornu, & ſuperſtitioſi Athenienſes neſcio quid inde metuerent ſiniſtri, noſter animal incidit, & reperit, unicam fuiſſe cerebri cameram, quæ in cornu abierat (*a*). Ejusdem eſt *homoiomeria*, ut carnes ex carnibus, nervi ex nervis fiant, & caro ex carne alatur (*b*). Sexus diverſitatem in ſemine eſſe docebat (*c*), ut id a dextris, vel a ſiniſtris corporis partibus deflueret (*d*), quæ etiam PARMENIDI ſententia fuit (*e*), ut præterea ab eadem cauſa ſimilitudinem patris vel matris deduceret (*f*). Ab utroque enim parente ſemen advenire (*g*) docuit. Credulum tamen fuiſſe reperio, ut muſtelam per os parere, corvum per os concipere ſcripſerit (*h*). Sed id commune fere Græcæ antiquitatis vitium fuit.

§. XIV. *Democritus. Heraclitus.*

DEMOCRITUS per longa itinera, & vitam vero impenſam celebris, cum ad univerſam naturam indagandam labores ſuos contuliſſet, non minimam partem ſtudii poſuit in anatome. Incidendis in animalibus vitam trivit (*i*), & in eo labore eum HIPPOCRATES deprehendit, ſi perantiquæ, etiam ſi ſpuria eſt, epiſtolæ credi poteſt. Finem laboris ſibi propoſuerat, bilis vias & furoris cauſas detegere. Chamæleontem membratim diſſecuit (*k*).

Quæ ſparſa ſuperſunt magni viri effata, fere phyſiologici ſunt argumenti. Sapores a figuris particularum (*l*) derivabat. Senſus omnes in unum tactum conjunxit (*m*), ut tamen plures quam quinque ſenſus dari poſſint (*n*). Cervi cornua renaſci ſcripſit, quod ejus animalis venæ rariſſimæ eſſent, & capitis oſſa tenuiſſima (*o*): cibi vero vis per eas venas in caput feratur & cornua excitet. Feminam ſemen fundere (*p*). Sexum in fetu redire ejus parentis, cujus a parte genitali veniens ſemen prævaluerit (*q*). Galli cantum matutinum abſolutæ ciborum coctioni tribuit (*r*). Fetum per os ali (*s*).

 Libri

(a) PLUTARCHUS in PERICLE.
(b) ARISTOTEL. *gener. anim.* L. I. c. 18.
(c) *Ibid.* L. IV. c. 1.
(d) PLUTARCH. *placit.* L. V. c. 7. CENSORINUS, ut alter parens plus dediſſet ſeminis, ita ſexum in fetu eſſe, c. 6.
(e) CENSORINUS, l. c. PLUT. *placit.* L. V. c. 7.
(f) PLUT. *Ibid.* c. 11.
(g) CENSORINUS, c. 5.
(h) ARISTOTELES *generat. anim.* L. III. c. 6.
(i) PETRON. *Satyr.*
(k) PLINIUS l c. L. IV.
(l) THEOPHRAST. *cauſ.* L. VI. c. 2.
(m) ARISTOTEL. *de ſenſu & ſenſ.*
(n) PLUTARCH. *placit.* IV. c. 10.
(o) ÆLIAN. L. XII. c. 17.
(p) ARISTOTEL. *gener. anim.* L. IV. c. 1.
(q) Aut prius in uterum pervenerit CENSORINUS, c. 6.
(r) CICERO, *de divinatione.*
(s) PLUTARCHUS, *placit.* V. c. 16.

Digitized by Google

Libri DEMOCRITO tribuuntur *de natura hominis*, *ſive de carne* L. II. *de ſenſibus*, *de humoribus*, *de rugis L. duo: de vocibus*.

Eſt etiam in collectione hippocratica libellus *de natura hominis*, quem ſeorſim græce & latine TOBIAS TANDLER edidit Witteberg. 1609. 4°. cum titulo DEMOCRITI *de natura hominis epitome* ad HIPPOCRATEM *perſcripta*. Levidenſe eſt compendium anatomes, quod ſophiſtæ alicujus opus eſſe putaveris, abutentis illuſtri nomine.

HERACLITUS phyſiologiam pariter adtigit, ejusque eſt locus de tempore, quo homo perficiatur (*t*). HERACLITEI etiam philoſophi, ſicut in univerſo, ita in corpore noſtro perſpirari docuerunt; deinde vaporem iterum concreſcere, ita humorem fieri vel animam (*u*); qualia fere apud HIPPOCRATEM reperiuntur.

EPICHARMUS fetum octimeſtrem vivere non poſſe (*x*) docuit.

§. XV. *Aſclepiadæ.*

Hujus ſcholæ anatomen GALENUS plurimi fecit, in qua a prima juventute in diſſecandis (*y*) animalibus filii medicorum inſtituerentur. Longa enim ſerie ab ÆSCULAPIO ad HIPPOCRATEM, inde per aliquot porro ſecula & avi & patres & filii de ÆSCULAPII gente, medicinam cum cultu DEI ſui progenitoris conjunxerunt. Renuit J. HENRICUS SCHULZE, eoque aliis locis GALENI utitur, in quibus ipſe DIOCLIS PRAXAGORÆ aliorum, Coæ ſcholæ poſt HIPPOCRATEM principum, anatomen rudem fuiſſe fatetur (*z*). Opponit etiam GALENI teſtimonio Græcorum leges, quæ ab omni, in cadavere, etiam animalium, ſævitia erant alieniſſimæ. Ipſe tamen *Daniel Le* CLERC, parcus ille admirator græcanicæ anatomes fatetur, & oſſa ſatis accurate debere tenuiſſe, qui in iis reponendis quotidie verſarentur: & arterias etiam venasque non potuiſſe ignoraſſe, qui in corpore humano urendo & incidendo nobis animoſiores fuerint, viſcera demum & quidquid a Chirurgo ignorari nequit, perſpecta habuiſſe.

Perierunt equidem ſcripta ASCLEPIADUM, neque poſſumus de ejus ſcholæ meritis ex ejus operibus judicare. Satis tamen lucis eſt in HIPPOCRATICIS ſcriptis, ut ASCLEPIADUM peritiam hactenus æſtimemus: neque enim ex ullo monumento colligas, ipſum HIPPOCRATEM ea inveniſſe, quæ adeo numeroſa de anatome in ejus legitimis ſcriptis reperiuntur, legitimis inquam, neque enim ex iis firmi quid poteſt colligi, quæ alterius auctoris eſſe poſſint & videantur. Oſtendemus, ex iis ſcriptis manifeſto conſtare & in univerſum anatomen, & peculiariter humani corporis cognitionem, HIPP. ævo non fuiſſe ignoratam. Oſten-

(t) PLUTARCH. *placit.* V. c. 3.
(u) ARISTOTEL. *probl.* S. XI.
(x) CENSORINUS, c 7.
(y) *Introduct. Amin. Anat.* L II. init.
(z) De *vulv. diſſect.*

Oſtenditur porro ASCLEPIADAS cauſas morborum in partium fabrica fuiſſe ſcrutatos (a). Exempla denique ſuperſunt, in quibus de quæſtionibus difficilibus definituri ad eum finem corpora humana inciderunt. Hæc omnia ita apud HIPPOCRATEM narrantur, ut nihil ſibi adroget, ſed videatur de rebus acceptis & vulgo notis ſcribere.

§. XVI. *Hippocrates.*

De magno illo HIPPOCRATE dicimus, HERACLIDIS filio, PERICLI coævo, cum Olympiade LXXX. natus ſit. Ejus quidem præcipuæ laudes a clinica peritia, ab diligentiſſima morborum obſervatione, & a chirurgica peritia repetitæ fuerunt; Neque tamen anatomen neglexit. Ut vero juſtum de viri meritis judicium fiat, accurate cavendum eſt, ne legitima HIPPOCRATIS opera cum his confundantur, quæ non ſunt magni viri, & quorum pluſcula poſt ERASISTRATUM demum ſuppoſita fuiſſe videntur, quo tempore ATTALIDÆ Pergami Reges cum PTOLEMÆIS (*b*) de Bibliothecæ ſuæ amplitudine certarunt. Tunc enim, ipſo GALENO teſte, ſpurii illi partus prodierunt, quibus falſarii, ut majori pretio venirent, magnorum virorum nomina præfixerunt. Poſt ERASISTRATUM ſcripta fuiſſe, ex frequente arteriarum mentione colligas, quod nomen venis micantibus demum ab eo viro impoſitum eſt. De aliis exiſtimo, poſt HEROPHILUM fuiſſe ſcripta, qui primum nervorum accuratam hiſtoriam tradiderit. Hi autem ſpurii libri cum veris magni viri operibus ab ipſo CLERICO, a J. ANTONIDE *v. der* LINDEN, ab aliis, ita miſti fuerunt, ut multo amplius anatomes compendium ex HIPPOCRATE extraxerint, quam quidem DIVO SENI debetur. Anatomes equidem inſtauratorem GALENUS vocat (*c*).

§. XVII. *Libri magis genuini.*

Librum *de articulis*, cum libro *de fracturis*, cujus ipſe pars eſt, inter optimos HIPPOCRATICORUM refero, ſimplicitate & gravitate tanto viro dignum. Multa hic reperias ſparſim de anatome pronuntiata, alia tamen occaſione. Circa ſummum humerum aliam eſſe hominis fabricam, quam animalium. Inter tendinem juxta alam, & brachii caput uri poſſe, ſed ſolam cutem, neque altius; Subeſſe enim eo loco craſſam venam (arteriam brachialem), & nervum. Verum præcipuus locus hic eſt, ex quo vincas, HIPPOCRATEM in corporibus humanis eam demonſtrationem quæſiviſſe, quæ ad definiendum de litibus chirurgicis requireretur. Male inquit ſe audiviſſe, quod brachium in anteriora elapſum non admitteret, & vix potuiſſe ſe tueri. Ergo ſi quis ſupernam humeri partem carnibus nudaverit, ea quidem parte, qua muſculus (Deltoides) ſurſum tendit, tendinem etiam, qui ſub alis eſt, & juxta claviculam (muſcu-

(a) Exemplo venarum ad aures, quas cum Scythæ ſecent, evirentur.
(b) GALENUS ad L. *de natur. hum. Comm.* II.
(c) *Hippoc. & Plat. decret.* L. VIII.

Digitized by Google

(muſculum pectoralem) nudaverit: adpariturum utique caput brachii in anteriora valde eminere, etiam ſi non ſit elapſum (*d*).

Majus adhuc pondus erit argumenti, ſi hic liber HIPPOCRATIS fuerit GNOSIDICI fil. Tunc enim anatomen apud ASCLEPIADAS adhuc antiquiori in uſu fuiſſe demonſtratum erit. Noſtro vero ab EROTIANO tribuitur, & a GALENO, & a PALLADIO. Neque ideo ſpurium reputavero, quod in eo de *glandulis* auctor ſe ſcripturum profiteatur. Nam noſter quidem de glandulis liber manifeſto ſpurius eſt: Sed poteſt alter antiquior genuinus HIPPOCRATIS partus fuiſſe, & interiiſſe. Ad anatomen humanam HIPPOCRATIS æneam etiam ſceleton referas, quem Delphis dedicavit (*e*).

In L. *de capitis vulneribus* aliqua ad capitis oſſa pertinent. Diploën etiam cranii hic dixit. Tum ſuturam quam cum litera H. conparat, recte, & ex homine: difficulter vero intelligas ut potuerint ullius capitis ſuturæ literæ X. ſimiles eſſe.

In L. *de aëribus, aquis & locis* urethra feminina dicitur virili eſſe brevior, hinc rariorem eſſe eo in ſexu calculum. Aliqua de venis circa aures, quas Scythæ ſecent, & ob quas ſectas viri effeminentur. Semen ex omnibus corporis partibus provenire, ſanum a ſanis. Macrocephalos artificio deformatos porro ex ſemine paterno generari ſimili capitis cum deformitate. Cæterum hunc librum, alio ſpectantem, non poſſum non contra omnium auctorum conſenſum habere pro ſuſpecto. Auctor enim ſe de Aſia dicit, *noſtra* regione eſſe mitiorem (*f*). Coum vero virum nemo pro Europæo habuerit, quæ inſula adeo vicina ſit Aſiæ, & ab Europa remota. Quæ etiam de urbium ad ventos expoſitione ſcribit, ea ad Græciam ſpectare videntur. Citat EROTIANUS & PALLADIUS.

Codex exſtat græcus in B. R. P. n. 2146. & latinus n. 7027. Arabice vertente HONAIN in Bibl. *Eſcurialenſi* n. 852. Gallice vertit DACIER.

Paulo proprius ad anatomen ſpectat Liber περι τοπων των κατ ανθρωπον, *de locis in homine*, quem RUFUS HIPPOCRATI tribuit; MERCURIALIS, & vir eruditiſſimus THOMAS REINESIUS (*g*) minus probant: & ille quidem HIPPOCRATI non aufert, ut tamen ab eo non ſit perpolitus. Iſte poſt ARISTOTELIS tempora ſcriptum eſſe ſuſpicatur. Ego ne HIPPOCRATES pene ad ſilentium redigeretur, hunc librum cum genuinis ſcriptis reliqui, cum inter HIPPOCRATICOS libros ab EROTIANO recenſeatur, & a CLERICO pro maxime genuino habeatur (*h*). Sectio I. anatomici eſt argumenti. Ad oculos venulas a cerebro venire. Tres eſſe oculi membranas, cerebri duas. Venæ variæ

(d) Conf. *progr.* *Quod Corp. human. ſec. Hipp.* Gotting. 1737. 4. & in *Opp. minor.* T. III.
(e) PAUSANIAS.
(f) N. 77
(g) *Var. lect.* p. 75.
(h) p. 120.

Digitized by Google

riæ capitis, (quas inter arteriæ ſunt temporales). Vena cava & ejus rami principes, melius quam in libro de natura humana. Nervi, nempe tendines; ſuturæ, non bene: oſſa artuum, mucus articulorum. Fibræ a ventriculo in veſicam decurrentes, & lotium percolantes. Quatuor habet humores.

Exſtat inter libros a THEODORO ZWINGER Baſileæ editos, & tabulis illuſtratos 1579. fol.* In eum commentarius exſtat *Franciſci* PERLÆ Rom. 1638. 4°.* Paraphraſin dedit, & HIPPOCRATICAM venarum deſcriptionem tuetur. Alium commentarium ſcripſit *Leonhardus* BAUSCHIUS Madrit. 1594. fol. LIND. Gallice vertit DACIER.

Codex exſtat in Bibl. R. P. n. 2253. & 2254.

Porro L. περι φυσιος ανθρωπου ne ipſe quidem mihi undique placet, & videtur GALENI ævo in ſuſpicionem veniſſe. Sed GALENUS (*i*), cujus commentario illuſtratus habetur, ea continere dixit, quæ in maxime genuinis HIPPOCRATIS operibus reperiuntur; & cum eum maxime librum PLATO ſit imitatus (*k*), videtur non poſſe ſerioris eſſe ævi. Recenſet inter Hippocraticos PALLADIUS & EROTIANUS. Erant GALENI tempore, qui POLYBO tribuerent, qui tamen nihil in HIPPOCRATIS placitis mutaverit. MERCURIALIS inter maxime genuinos libros cenſet. Quatuor habet humores, quam doctrinam GALENUS habet pro maxime HIPPOCRATICA (*l*).

Prodiit Græce Baſil. 1536. 8°. B. B. Porro Pariſiis 1548. 4°. OSB. 1584. 4°. Leidæ 1627. 8°. LINDEN. Continetur in *articella* Lyon 1527. 4°. & in collectione Veneta 1497. fol. Latine etiam COPO vertente Lugdun. 1525. 8°. GUNZ, & inter eos libellos, quos ZWINGERUS edidit. Gallice cura DACIER Pariſiis 1696. 12.Vol. cum aliis.

Codices M.S. non pauci exſtant. In Bibl. R. Par. Græci quidem 2140. 2141. 2142. 2144. 2146. 2253. 2254. 2545. & latinus 6865. tum in B. CAJ. GONV. CANT. n. 959. Exſtat etiam in Bibliotheca Sti. REMIGII Rhemenſis.

Annon is eſt *ketab al thabiat* de homine, opera HONAIN Arabice verſus HERBELOT.

Commentatus eſt in hunc librum GALENUS, & is commentarius ſeorſim prodiit cum opuſculo HIPPOCRATIS Pariſiis 1534. 16°. HERMANNO CRUSERIO interprete MAITT. Tum Lugduni 1549. 16°. ANDREA BRENTIO interprete.*

SYMPHORIANUS CHAMPIER in *collectionem* opuſculorum recepit.

Commentatus eſt etiam J. GUINTHERUS Andernacenſis.

JACOBI SYLVII Scholia Lyon 1549. 16°.*

(i) In *comm.*
(k) In PHAED.
(l) In eum librum.

SEBASTIANUS PAPARELLA Venetiis 1551. 4°. PLATNER.

BLASIUS HOLLERIUS Baſileæ 1562. 8°. PLATNER.

JACOBUS SCUTELLARIUS Parm. 1568. 4°.* Paraphraſis.

J. FRIDERICUS SCHROETER Jen. 1585. 8°.* eadem quæ fere paraphraſis eſt.

JACOBUS SEGARTA Valentiæ 1596. BODL.

JOHANNES HEURNIUS Lugduni 1609. 4°. & in operibus.

EUSTACHIUS QUERCETANUS Baſileæ 1649. 8°.

JOH. GOSTLINI prælectiones M.S. exſtant in collectione CAJO. GONVIL. Cantabrig. cod. 1127.

Anonymi commentarius latinus exſtat in B. R. Pariſ. n. 7026. & JOHANNIS ROCHON n. 7025.

Prodiit etiam HIPPOCRATIS COI de *natura humana* libellus novo Gymnaſio Bremenſi propoſitus Brem. 1584. 4°. CATAL. WILLER.

Gallice vertit, & commentarium addidit JEAN *de* BOURGES Pariſiis 1548. 16°. DU VERDIER.

Venas mirificas ſeorſim dicemus, quas neminem ait habere veterum GALENUS: Earum venarum par retro a capite per cervicem in crura & malleolos internos, ad pedes uſque ire. Alterum a capite juxta aures, & ſpinam, in teſtes & malleolos internos. Hæc fuerit vena, quæ in l. *de aër. aquis & locis* tangitur. Tertia ex temporibus in pulmonem, inde diviſa dextra in hepar & renem, ſiniſtra in lienem & ſiniſtrum renem tendere dicitur. Quartam per anteriora ab oculis in brachia, tunc porro hinc in lienem auctor ducit, inde in hepar. Repetit & POLYBO tribuit ARISTOTELES (*m*). GALENUS ne POLYBI quidem eſſe vult (*n*). Fuerit ergo HIPPOCRATICI, aut proximi certe ævi.

Liber περὶ τροφῆς & a GALENO paſſim, & ſi recte adtenderis a MERCURIALI, pro genuino eſt habitus, magis, quam hactenus dicti anatomicus. GALENUS alias HIPPOCRATI (*o*) tribuit, inque eum commentatus eſt, alias tamen PHERECYDI, PHILISTIONI, nimis certe antiquis viris, aut THESSALO, vel HEROPHILO (*p*). Habet EROTIANUS inter HIPPOCRATICOS.

Obſcuritas ſatis eſt hippocratica. De perſpiratione hic, & de malo effectu ejus evacuationis diminutæ. Radix venarum jecur, radix arteriarum cor, contra quam ARISTOTELES. Videtur ea vox nuperiorem auctorem denotare, ſi quidem ARISTOTELES nunquam arteriarum nomine ad venas ſalientes uſus eſt, & quando vaſa micare ſcripſit HIPPOCRATES, venarum nomine eas deſignavit. Cir-

(m) *Hiſtor. anim.* L. III. c. 3.
(n) HIPP. & PLAT. *plac.* L. VI. c. 3.
(o) *De optima conſtitutione.*
(p) Rejicit etiam C. HOFMAN *var. lect.* L. VI. c. 6.

Digitized by Google

Circuitus hic vox reperitur, cujus ſenſus obſcurus eſt. Formationem fetus ad 35. diem, motum ad 70. perfectionem ad 210. retulit. Cibus in junioribus ακροτακτας.

Græci codices in Bibliotheca *R. Pariſ.* exſtant n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2253. 2254.

Paſſim & alibi M.S. reperitur, ut in *Collegio* CAJI & GONV. Cantabrigiæ. Eſt inter libellos a ZWINGERO editos.

Interprete NICOLAO *de* CALABRIA in Biblioth. R. Pariſ. n. 6865.

Arabice *ketab algheda* (q).

Commentarius *Stephani* GOURMELENI Pariſiis 1572. 8°.* cum græco textu prodiit, fere paraphraſticus.

Franciſci VALESII Commentarius Coloniæ, Complut. 1561. 8°. 1589. fol.

H. CARDANI, Baſileæ 1582. 8°.

Alius eſt Commentarius *Stephani* RODERICI *Caſtrenſis*, Florent. 1635. fol.

Alius M.S. *Johannis le* CONTE in Biblioth. R. P. n. 7079.

Liber περι χυμων genuinus videtur, ob brevitatem, & ea repetita, quæ ſunt in *Epidemicorum* libro I., & in *aphoriſmis*. Citatur inter *Hippocraticos* in Lect. HIPP. & a PALLADIO. Phyſiologica pauca, niſi eo velis referre humorum motum, huc illuc vergentium. Quare cum morborum hiſtoria repetemus.

In *Aphoriſmis*, qui olim pro HIPPOCRATICIS ſunt habiti, aliqua hinc inde ad anatomen & phyſiologiam faciunt; eaque fere ad muliebria & fetum humanum ſpectant, neque ſunt firmiſſima.

Adparet quam pauci ſint libri, qui utcunque ad anatomen pertineant, & vere ſint HIPPOCRATICI. Suffecerit tamen vel ille unus de *articulis* liber, ut eo ævo anatomen aliquam humani cadaveris fuiſſe conſtet, & anatomen ad præviſos fines, ſolvendasque quæſtiones ſolvendas inſtitutam.

§. XVIII. *Libri minus certo* HIPPOCRATICI.

Antiqui hi ſunt plerique, ut tamen GALENI ævo non ſatis pro genuinis habiti fuerint.

Liber περι ανατομης ultimo loco a MERCURIALI repoſitus, nuper quidem a Cl. viro D. W. TRILLER HIPPOCRATI vindicatur. Compendium eſt anatomes humanæ, ut ex quinque pulmonum lobis deducas: tum ex corde rotundiori, quam in animalibus, ex liene humano cum veſtigio comparato, ex colo prælongo, & recto inteſtino.

 Codices

(q) HERBELOT, p. 974.

Digitized by Google

Codices M.S. aliqui exſtant, ut in Bibliotheca *R. Pariſ.* n. 2254. & 2146.

Seorſim prodiit ex interpretatione J. REUCHLINI, Tubing. 1512. 4°. GUNZ.

Nonne idem liber eſt *de la compoſition du corps humain, & deſcription de toutes ſes parties*, cum commentario a *Johanne de la* FARGUE editus, Lyon 1580. 16°. DU VERDIER.

Hunc ipſum librum J. CAJUS reperit, commiſtum cum libro de oſſibus, eum mutavit, titulum ei fecit περι ανατομης & edidit, & una libellos de oſſium natura, & de glandulis.

Librum de Anatome recenſuit, emendavit, perpetuo commentario illuſtravit vir ILL. D. W. TRILLER, Leidæ 1728. 4°*. cum *Comm. de nova* HIPPOCRATIS *editione adornanda.* Eruditas emendationes adtulit, & recte favi ſimilem pulmonem fecit; renesque cum ovium potius renibus quam cum pomis comparavit. Vereor tamen, ut vena cava cartilagineæ venæ nomen gerere poſſit, uti neque GUNZIUS eam conjecturam probat, qui eam vocem mavult ad pericardium transferre, in *Programmate*, quo in eundem HIPPOCRATIS *libellum commentatur*, Lipſiæ 1737. 4°.*.

Librum περι αρχων η σαρκων ſive *de principiis* MERCURIALIS tertio ordini adſcripſit, neque putes HEROPHILEIS temporibus antiquiorem eſſe, quibus anatome hactenus adoleverat, cum præterea arteriæ nomen pro aorta habeat. Neque adeo DEMOCRITO tribuas, ut *Hermannus* CONRING. Primum HERACLITEAM doctrinam exponit, calidum immortale, & omnia intelligens. Ex ejus parte in putredine fieri membranulas; oſſa ex pingui & frigido coacta eſſe: ex glutinoſo nervos generari, ſic porro. Ita ex quatuor primævis qualitatibus viſcera omnia naſci. Inde anatome viſcerum ſequitur. Cerebrum frigidi metropolis eſt, ut apud ARISTOTELEM. Hic lienis fibras reperias, & tympani membranam, & os cribroſum, nervos opticos, tunicas oculi, lentem cryſtallinam, dentium venas. Hic etiam voce legas deſtitui, quibus guttur præſectum eſt. Medullam ſpinalem non bene medullæ nomine donari monet. Arteriam ſpiritum condere, quod ERASISTRATEUM videtur. Venæ cavæ non mala hiſtoria. Cor & venas ſemper moveri. Venæ cibum trahunt. Plus habet Anatomes, quam reliqua ſcripta HIPPOCRATICA pleraque.

Codices græci exſtant in *Bibliotheca Reg. Pariſ.* n. 2146. & 2254. Commentatus eſt in eum l. *Johannes* HEURNIUS. *Jacobus* SYLVIUS 1561. 8°.*, qui præter generalia vix quidquam adtulit, quem video ab Hiſpanis citari cum titulo DIDACI de SYLVA 1548. fol. Prodiit etiam Venet. 1497. fol. Eſt inter libellos a ZWINGERO editos. Gallice vertit DACIER Pariſiis 1696. 12°.

Περι οστεων φυσιος ſive *de oſſium natura* a GALENO habitus eſt pro HIPPOCRATICO, & μοχλικου (r) nomine a veteribus inſignitur, pars nempe prior, quæ

(r) *Gloſſ.* ad vocem παραρτηματα. Μοχλικον EROTIANUS habet.

quæ brevem oſteologiam continet, & oſſium numerum. Veſiculæ ſeminales hic indicantur, hepatis vero quinque lobi animalis anatomen produnt. Hominem tamen majora quam canem inteſtina habere recte docetur. Inde vena cava ſuperior, inferior, & aliqua de nervis. Tunc venarum plenior hiſtoria. Et iterum venæ, ſed quatuor illa paria, quæ diximus poſt librum *de natura humana*. Hanc denuo alia melior hiſtoria venæ cavæ excipit. Aorta hic arteria vocatur, & venam huic ſe ſubmittere dicitur, & hepar ſepto transverſo adhærere. Ad finem bona deſcriptio paris vagi & intercoſtalis, quæ quidem HEROPHILEAM peritiam redoleat. Vox fundæ in ſurali vena, obſcuri ſenſus. Denuo de venis, etiam ad ſuturas in cerebrum radices agentibus, de vena nutritia tibiæ. Cordis auriculæ hic dicuntur, quas ARISTOTELES nondum habet. Ex quibus omnibus conficias, nuperius ARISTOTELE & poſt inventa HEROPHILI ſcriptum eſſe. Citat librum **περὶ φλεβῶν** auctor *lect.* HIPP.

Codices M.S. paſſim exſtant. In Bibl. Reg. Pariſ. n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2254. 2545.

Ejusdem ætatis putem eſſe librum **περὶ καρδίης**, quem ne GALENI quidem tempore adgnitum fuiſſe certum eſt, neque ab EROTIANO recenſeri. ERASISTRATI continet placita, & anatomen nimis accuratam, quam quæ ſit HIPPOCRATIS. Humorem pericardii dicit, cor muſculum nominat (s). Experimentum refert in ſue factum quo conſtitit, aliquantum de potu in aſperam arteriam quaſi furtim illabi. Ventriculus cordis dexter brevior hic dicitur, & amplior, ſiniſter ſub ſiniſtra mamma poſitus, uterque intus reticulatus (corroſus). Auriculæ duæ; quæ inflentur & contrahantur. Valvulæ cordis hic primum dicuntur, cum aranearum telis, ob intervalla funiculorum, comparatæ, quos auctor pro nervis habet, & ante eum ut videtur, ARISTOTELES. Earum valvularum numerus, vis ita aortam claudens, ut ne aër contra eas ſubeat. Arteria altera, nempe pulmonalis, hic primum diſerte dicta, ſuis cum valvulis. Inter omnes libros HIPPOCRATICOS plurimum habet bonæ & veræ anatomes.

Defendit legitimum eſſe *Georgius* SEGER in l. de libri **περὶ καρδίης** *ortu legitimo* Baſileæ 1661. 4°.*. Edidit cum enarratione *Jacobus* HORST Francofurti ad Viadr. 1563. 4°. RIV.

In eumdem commentatus eſt etiam J. NARDIUS *in noct. genial.* X.

Codex exſtat in Bibl. R. Pariſ. n. 2254.

Arabice *ketab alcalb le* BOCRAT HERBELOT.

Liber **περὶ ἀδένων** eamdem de catarrhis habet theoriam, quæ eſt in libro de *locis hominis*. Glandulæ hic certe ſpongioſæ dicuntur. Quas in articulis citat HIPPOCRATICUS auctor, eæ potuerint alares eſſe, & ſimiles aliæ, conglo-

(s) Ob id ipſum ſpurium facit libellum *Lud.* MERCATUS *de pulſuum harmonia.*

Digitized by Google

globatas etiam illas colli, meſenterii putes ab HIPPOCRATE indicari, eo enim refero quas ad omentum refert. Ad pancreas pertinere putem, quæ de glandulis inteſtinorum maximis dicit; ſed & renales, & tonſillas, & inguinales glandulas habet. Cerebrum cum glandula comparat. Meatus pituitæ ex veterum habet opinione. Hunc librum & EROTIANUS omittit, & GALENUS juniori ſcriptori tribuit (*t*).

Codex exſtat in Biblioth. Reg. Pariſ. II. n. 2254.

Edidit cum tabulis *Theodorus* ZWINGER, Baſileæ 1579. fol.*

In libro περι γονης, quem EROTIANUS non habet, ſubtilis theoria habetur„ a capite in medullam ſpinalem, inde in renes, denique in teſtes ſemen venire (ob vaſorum ſpermaticorum originem). Genituram ab omnibus corporis partibus defluere, ſemen utriusque ſexus commiſceri. Marem generari, quando validius ſemen prævalet, feminam ſi debilius. Fetum patris eſſe ſimilem, ſi ſemen patris copia prævaluerit, & contra.

J. WILLICHIO interprete prodiit Argentorati 1542. 8°. Cum POLYBI nomine vertente *Albano* TORINO Baſil. 1544. Latine etiam verſus cum not. GORRHÆI Pariſ. 1545. 4°.* gr. lat. & 1622. fol. Eſt inter libellos ZWINGERI. Commentatus eſt in eum J. SYLVIUS Pariſ. 1561. 8°. DIDACI de SYLVA commentarium video citari excuſum Baſil. 1556. 4°. an forte SYLVII. Medice magis quam phyſiologice ſcripſit, & fabellas veterum repetit. Gallice per *Guillaume* CHRETIEN Pariſ. 1556. 8°. ETR. 1559. 8°. MAITT. Italice vertente *Petro* LAURO cum titulo POLYBI, Venetiis 1545. 4°. TREW.

Codices M.S. multi ſunt in Bibliotheca Reg. Pariſ. n. 2140. 2141. 2143. 2146. 2254. & ni fallor 1868. In Patavina Canonicorum Lateranenſium Bibl.

Liber περι παιδιων φυσιος, ſive *de natura pueri*. Subtilis & iſte liber eſt, quo phænomena generationis ab adtractione & a ſpiritu repetuntur. Semina utriusque ſexus miſceri, accedere a matre ſpiritum, obduci membrana uti panis quum caleſcit & inflatur. Tunc ovum humanum a Pſaltria ex auctoris conſilio rejectum, multo adultius certe, neque enim ſexto die humani fetus conceptaculum ovi æquale fuerit; neque putem reſpirationem umbilici ea ætatula conſpicuam fuiſſe. A ſanguine menſtruo per membranam adtracto fetum incrementa capere. Sanguinem circumfluere ſecundas, & ab iis reſorberi. A ſpiritu fetum hactenus carneum articulari, artusque prodire intra diem trigeſimum, ſi mas fuerit, & quadrageſimum ſi femina. Membranas & alia omnia ex umbilico produci; ex ſanguine ſecundas naſci. Hæc experimentis confirmat, quæ fecit in ovis gallinæ ſubpoſitis, inque ſingulos dies detractis, quale experimentum etiam ARISTOTELES fecerat. Ut pullus ex ovo vigeſimo die excludatur. Fetum ob alimenti defectum calcitrare. Decimo menſe mulierem parere. Ex receptione in diverſos ſinus diverſos ſexus gemel-

(t) De artic. Comm. L. I.

Digitized by Google

gemellorum fieri. Pelliceas veſtes congeſtas & conpreſſas exuſtas fuiſſe. Hæc pauca ex pluribus. Putes ejusdem eſſe auctoris, qui paulo priorem libellum ſcripſit, & HEROPHILEIS demum temporibus prodiiſſe aut ſerius. Spurium eſſe nobiſcum MERCURIALIS. MEIBOMIUS etiam & CLERICUS rejiciunt, in quo nimis multum ſit ratiocinii & conjecturæ. POLYBO tribuitur a GALENO, & alibi dubitatur num HIPPOCRATIS ſit, num POLYBI (u). Citatur equidem in *primo muliebrium*, ſed neque eum librum pro genuino habuerim. EROTIANUS habet inter HIPPOCRATICOS, & CENSORINUS, & PALLADIUS.

Prodiit græce cura *Albani* TORINI, Baſileæ 1538. 8°. & cum J. GORRHÆI interpretatione, cumque ejus ſcholiis, gr. lat. cum l. *de genitura* cura ejusdem GORRHÆI Pariſiis 1545. 4°.* 1564. 4°. 1622. fol. BODL. A *Jodoco* WILLICH converſus cum notulis Baſil. 1542. 8°.*. Exſtat etiam in Artiſella Lyon 1527. 4°.* & inter libellos ZWINGERI.

DINI de GARBO *recollectiones in* HIPPOCRATEM *de natura fetus* prodierunt Venetiis 1502. fol. 1518. fol. B. GESN.

ABULABBAS ACHMET BEN MOHAMMED AL SARAKSI circa annum hegiræ 380. hunc librum arabice vertit. Gallice reddidit *Guillaume* CHRETIEN, & edidit Rheims 1553. 8°. DU VERDIER.

Codices Manuſcripti paſſim exſtant, ut in Bibliotheca Regia Pariſienſi n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2146. 2147. 2254. 2545.

Liber περι ἑπταμηνου & περι οκταμηνου, qui GALENI tempore nondum diviſi fuerunt, & manifeſto cohærent, antiquis temporibus habiti ſunt pro HIPPOCRATICIS. Ex iis enim veteres JURIS CONSULTI ſuas de tempore partus legitimo leges ſumſerunt; Citatur in lectionibus HIPPOCRATICIS l. περι ἑβδομαδος & περι ἑβδομαδων ſpurium tamen & ipſe TRILLERUS vocat (x), & EROTIANUS omittit, & mihi quidem deterioris ævi videtur. Fetus dari ſeptimeſtres & undecimeſtres, octimeſtres vero omnium minime vult vitales eſſe. A ſeptimo & nono menſe in utero fetum ægrotare.

Paſſim utriusque codices M.S. exſtant, ut in B. R. *Pariſ.* n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2146. 2546. 2254.

In eos exſtant commentarii *Hieronymi* CARDANI Baſileæ 1568. fol. *Johannis* LALLAMANT Lugduni 1571. 8°. & 1588. 8°. cum *Fabii* CALVI & CORNARII Commentariis, & nova interpretatione. Accedit GALENI fragmentum in *Libro de fetu ſeptimeſtri*, quod ſpurium dicitur. Una prodiit Liber de *ætate*. Sunt in libellis ZWINGERIANIS.

Liber περι επικυησιος, ſive de *ſuperfetatione*. Chirurgici magis ſcopi eſt. Habet tamen duo uteri cornua, omnino ex beſtiis, per quæ ſuperfetationem interpre-

(u) Περι γυναικειων διαιτησιος.
(x) In L. de *anatome*.

terpretatur, & de ſitu pueri aliqua, quem ex majori mamma diſtinguas, deque graviditatis ſignis; ut maſculum aut feminam femina concipere poſſit, hoc vel illo teſte maris obligato. Non putes genuinum eſſe.

Exſtant codices fere cum priori n. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2146. 2254. 2545.

Liber περι αιμιος. Sunt qui conjungant cum libro *de carnibus* & *principiis*. Deſcribitur iterum ovum humanum, quale meretrices abigunt, in quo fetus per ſuos articulos diſtinctus ſit. Signa conceptus. Vita per ſeptenarios diſtincta, cum eadem illa ſevera ſententia contra octimeſtres fetus. Nimis frequenter ſe ipſum citat, non genuini libelli auctor.

Prodiit cum libellis de octimeſtri & ſeptimeſtri partu, cura LALLAMANTII, uti diximus.

In libris practicis HIPPOCRATICIS paſſim aliqua huc facientia reperias. In *Epidemicorum* L. II. eadem venæ cavæ eſt hiſtoria, quæ cum libro *de oſſium natura* prodiit, in quo bis arteria nominatur. ut illegitimum eſſe librum facile adgnoſcas: redit etiam eadem nervi octavi & intercoſtalis deſcriptio. GALENUS tamen has venas pro legitimis habet HIPPOCRATIS placitis (y). Dens primæ vertebræ etiam hic nominatur. In eodem libro II. Inteſtina cola homini fere ſe habere ut in cane, cæterum majora eſſe. Ea pendere de meſocolis, iſta de ſpina ex nervis. Locus utique anatomicus, alieniſſima ſede poſitus, qui comparationem humanæ anatomes cum animalibus continet.

In reliquis *Epidemicorum* libris paſſim aliqua reperiuntur rariora, quæ ad phyſiologica pertinent, ut barbata femina, quæ antea pueros aluerat (z).

In L. V. arteriæ a venis diſtinguuntur, ut vel eo ſigno iterum adgnoſcas, non eſſe genuinum.

In Libro VII. *Epidemicorum*, ſed etiam περι τροφης & alibi, loci ſunt HIPPOCRATIS de exhalatione, quæ fit ex vena calida, & de inhalatione, quos locos ILL. vir *Abraham* KAAUW collegit.

In Libro IV. de morbis multa huc pertinent. Semen ab omnibus partibus defluere, & de ſingulis præcipuis humoribus aliquid ad ſemen venire. Humores quatuor ſoliti, ſed cor fons ſanguinis, caput pituitæ, lien aquæ, jecur fellis. Singula organa ſuum humorem adtrahere. Nullum in pulmones humorem deſcendere.

In Libro I. de morbis venæ deſcribuntur, quas veteres ſplenicam dixerunt & hepaticam.

Liber

(y) *Placit.* HIPPOCR. & PLAT. VI. c. 3.
(z) *Epidem.* VI.

Digitized by Google

Liber *de diæta primus*, quem Cl. SPONIUS (*a*) genuinum facit, HERACLITEAM continet ſapientiam; omnia ex aqua & igne ſtructa, ex iis elementis combinata temperamenta. Uterum bifidum, ſemen maſculum & femininum, ex alterutrius prædominio ſexus & mores in fetu; Theoriam illam celebrem germinum indeſtructibilium, ſ. ψυχων, quæ in αδη latent inconſpicua, tunc in uterum recepta in fetus convaleſcunt, perque mortem in regnum inviſibile redeunt. Sermo minime HIPPOCRATICUS eſt, & tantum acumen, ut nunquam, ſi genuinum eſſet HIPPOCRATIS opus, poſſes CELSUM ferre, qui ab eo ipſo viro medicinam ſcribat a philoſophia ſejunctam fuiſſe.

Pro commentario in hunc librum haberi poteſt diſſertatio, quam *J. Matthias* GESNER de ψυχαις HIPPOCRATIS edidit Gottingæ 1737. 4°.* quam eamdem recultam & auctam in *Commentariis Societ. Scient. Gottingenſis* reddidit.

Gallice vertit DACIER Pariſiis 1696. 12°. 2.Vol.

Liber περι ιερης νουσου ſive de Epilepſia multo ſubtilior HIPPOCRATICIS, & ſerioris procul dubio ævi eſt. Anatome cerebri hic traditur, hominis cum animalibus comparati. Falx duræ membranæ & venarum ſyſtema hic dicitur, non facile intellectu, quæ a hepate, & a liene adſcendere dicuntur: has venas a ſpiritu auctor ait percurri, ex quo morbus fiat, de quo agitur; & morbum fieri quando pituita in venas delapſa aerem excludit, quæ fere theoria eſt ERASISTRATEA. Spiritum per nares in cerebrum venire, tum in ventriculum, in pulmones, in venas etiam diſpergi, ſapientiæ & motus cauſam eſſe. Aures cordis habet. Caprarum epilepticarum capita diſſecuit, reperit cerebrum humidum, & fœtidum. Cerebrum eſſe ſedem prudentiæ. Habet inter HIPPOCRATICOS EROTIANUS.

Liber *de inſomniis*, in quo vox ipſa περιοδος αιματος reperitur, ad pathologiam potius pertinet. Illa vero periodus quid ſit, arduum eſt dictu, cum a fluminibus non ſolito modo fluentibus ajat indicari, & alias excedere modum, alias intra eſſe. Inſomnia fere ad mechanicas ſuas in turbato corpore cauſas reducit. Cæterum HIPPOCRATES ubique de natura ita loquitur, ut de principio ſapiente, & in ſano & in ægro corpore motus vitales dirigente, dicere putes. Seorſim edidit *Andreas* BRENTIUS cum præfatione ad SIXTUM IV. P. M. ſeculo adeo XV. Eſt etiam in collectione Venet. 1497. fol. Quarta forma abſque loco & anno GUNZ. deinde Lyon 1549. 8°. & Græce apud MORELLUM 1586. 8°. Commentatus eſt J. *Cæſ.* SCALIGER Gieſſ. 1610. 8°. &c.

In L. III. de natura muliebri clitoridem dici putes.

D §. XIX.

(a) *Præfat.* ad HIPPOCRAT.

Digitized by Google

§. XIX. *Libri male inter Hippocraticos recepti.*

Liber περι αρχαιης ιητρικης, recenſus ab EROTIANO, vix tamen poteſt eſſe HIPPOCRATIS, ſi quidem ob primarum qualitatum inventionem a GALENO (*b*) laudatur, hoc vero libro eæ qualitates acriter refutentur. Ipſam demum Anatomen AUCTOR pro inutili habet. Seorſim cum ſequente latine verſum edidit JANUS CORNARUS Baſil. 1543. 4°.

In Libro *de arte*, qui totus eſt in ratiocinio, legas „ multos in corpore ventres eſſe, inque omnibus partibus, quæ muſculos habent. Omne inconcretum cavum eſſe, & repleri dum ſanum eſt, flatu, dum ægrum ſanie. Porro de aliis corporis humani caveis. In articulis ſpumoſum quid eſſe, & circa ſe forulos habere, per quos ichor exſudet.

Hos duos ſeorſim edidit J. CORNARUS Baſil. 1543. 4°.

Inter HIPPOCRATICOS reperitur libellus περι φυσιος ανθρωπου, alius ab eo, quem diximus. Compendium anatomes eſt, floride ſcriptum, ſed exigui momenti. Bilem viridem noxiam eſſe.

Vertit Gallice DACIER.

Liber ad Mæcenatem de Natura generis humani exſtat M.S. in *Bibliotheca Reg. Pariſ.* n. 7027. latine.

Græce non exſtat HIPPOCRATIS *de ſtructura hominis ad* PERDICCAM *Regem* liber, poſt ERASISTRATUM ſcriptus, cum in ſiniſtro cordis ventriculo ſpiritus habitare dicatur, & arteriæ cum venis inter partes ſimilares corporis numerentur. Numeri aliqui partium: Inteſtinorum cubiti tredecim. Nomina menſium Romana poſſent eſſe a traductore.

In eum l. exſtat J. STEPHANI Commentarius Venetiis 1653. fol.

Quis fuerit alius *de opifice hominis* l. ad Demetrium *Eclog. Oxon. Cantab.*

An forte idem liber *de præparatione hominis* ad R. PTOLEMÆUM a J. REUCHLIN latine verſus Tubing. 1512. 4°. FREYT.

Codex eſt inter regios græcus n. 2047. ſed novus & alter n. 2301.

Fragmentum *de ætate* ex PHILONE habet hominis vitam per ſeptenarios diviſam.

Liber *de Septimanis* HIPPOCRATI tribuitur, cujus latinus codex exſtat in Biblioth. R. Pariſ. n. 7027.

Librum *de oculis* HIPPOCRATIS Arabes citant *ketab alain men albadin le Bocrat* HERBELOT.

Librum

(b) *De facultat. naturalibus*, L. I. c. 2.

Digitized by Google

Librum *de temperamentis* HIPPOCRATIS Arabes habent, *ketab keſmet alenſan va mezag albaſiho*, ſi recte ſcribo, vertente HOGI KHALIFAH.

Alia ab HIPPOCRATE ſcripta fuiſſe, aut certe huic viro adſcripta, ex HIERONYMO Stridonienſi SCHULZIUS oſtendit, ut l. de ſimilitudine fetus ex picta imagine nata.

Librum HIPPOCRATIS *de urinis* habebant Arabiſtæ, gallice redditum in *Biblioth. Britann.* TAYLORI, inter TYSONI codices n. 4155.

De editionibus HIPPOCRATICORUM operum alias dicemus.

Sic CODICES GRÆCOS operum omnium.

§. XX. *Quanti* HIPPOCRATIS *Anatomen oporteat æſtimari.*

Cum primus GALENUS HIPPOCRATEM tamquam inſtauratorem anatomes extulerit, fere piaculi loco habitum eſt, ſi quis tanti viri laudibus detraheret quidquam. Inveniſſe ductus ſalivales, vaſa lactea, lymphatica, pulmonis veſiculas C. G. STENZELIUS. Circulationem ſanguinis perſpexiſſe 27. diſſertationibus (c) *J. Ant. v. der* LINDEN, Leidæ ab anno 1659. editis 4°.*. Nuper CL. DUTENS eum circulum ſcripſit abunde deſcriptum reperiri in operibus HIPPOCRATIS (*d*), quæ eadem STENZELII eſt opinio, & J. NARDII (*e*), tum *Caroli* DRELINCOURT (*f*), J. RIOLANI (*g*), *Camilli* FALCONET (*h*), ipſius demum viri ſummi *Jacobi* DOUGLAS. Sed etiam *Leonardus a* CAPOA (*i*) alioquin non credulus, HIPPOCRATEM laudat, quod corpora humana inciderit, ut cauſam mali inveniret.

Oſtendimus alibi, HIPPOCRATI quidem non ignotum fuiſſe, venas omnes inter ſe communicare, ſanguinem etiam & ad fines earum fluere, & adverſus cor per eadem vaſa refluere (*k*). In arteriis temporalibus refluxum quidem manifeſto docet, & ex eo pulſum deducit (*l*); ſanguinem qui ad uterum deſcendit, eo obſtructo verſus cor redire (*m*) alibi, in dubio quidem libro ſcribit: ſanguinem ex corde in venas jugulares ire iterum alibi (*n*). Verum neque arteriarum a venis diſcrimen HIPPOCRATI notum fuiſſe ſatis conſtat, neque uſquam ſcripſit, ſanguinem ex arteriis tranſire in venas, perque eas refluere,

(c) *De* HIPPOCRAT. *ſtudio anatomes ſingulari*, Witteb. 1754. 4.
(d) II. p. 44.
(e) *Noct. genial.* 10.
(f) *Epimetra ad diſſ. de lienoſis.*
(g) *Oper omn.* 1649. p. 556.
(h) *Trait des fièvres*, Paris 1723. 12. *
(i) *Raggionamenti* II. p. 270.
(k) Certe in l. *de alimento, & de loc. in homine.* Cum refluxu maris comparat *de humor.*
(l) [illegible], n. 6.
(m) *Virg. morb.* n. 2.
(n) *Morb.* L. IV.

Digitized by Google

in quo quidem itu & reditu circuitus ſanguinis verſatur. Frigidiſſimæ ſunt excuſationes, quas proferunt, ut oſtendant, quare Vir ILLUSTRIS mentem ſuam non dilucidius declaraverit. Plerique præterea libri, quos citant, poſt HIPPOCRATEM ſcripti ſunt, ut ii omnes, in quibus arteriæ aliud quidquam præter vaſa aerea pulmonis ſignificant. Similia mecum olim CLERICUS monuit, & SCHULZIUS, & *Andr. Ott.* GOELICKE (o). Quæ vero HIPPOCRATICÆ anatomes compendia & CLERICUS dedit & SCHULZIUS, ea certe minus habent utilitatis, quod ex omnibus promiſcue libris decerpta ſint, qui pro HIPPOCRATICIS collecti proſtant, & quorum pars minima certa eſt.

De Anatome HIPPOCRATIS GALENUS librum ſcripſerat, qui periit (*p*).

Operum ſexaginta HIPPOCRATIS ſecundum SORANUM codex exſtat in Bibliotheca MEDICEA.

HIPPOCRATICAM oſteologiam ex operibus quibuſcunque extraxit J. RIOLANUS, Pariſiis 1613. 8°.

§. XXI. *Prodicus. Ariſtides. Diogenes. Syennesis. Alii Antiqui.*

PRODICUS parum notus auctor, & incerti ævi, flavam bilem ab etymologia nominis phlegma dixit (*q*). Non video ut definiri poſſit, num de diſcipulo HIPPOCRATIS ſermo ſit, num de eo PRODICO, qui pro PRÆCEPTORE divi ſenis habitus eſt.

ARISTIDES SAMIUS (*r*) de ſeptenariis dum agit, HIPPOCRATEM videtur ſecutus eſſe. Semen nempe in utero muliebri primis ſeptem diebus conglobari & coagulari. Quarta hebdomade caput & ſpinam dorſi formari, ſeptima totum fetum.

CTESIAS Cnidius in ſuis Indicis paſſim rem naturalem adtigit, & ſemen Elephanti in ſpeciem electri ſcripſit indurari (*s*).

PHILISTION Siculus, quem RUFUS Italum vocat, venas per tempora ſuper caput tendentes ἐγκαρσίτιδας dixit (*t*). Reſpirationis utilitatem ponit in ventilatione caloris innati, & in refrigeratione (*u*). Potulentorum partem in aſperam arteriam deſcendere putabat (*x*). Inter anatomicos a GALENO recenſetur (*y*).

POLYBUS

(o) *Hiſtor. Anat.* p. 29.
(p) *Util. part.* XIV. c. 4.
(q) GALEN. *placit.* HIPPOCRAT. VIII. c. 8.
(r) A. GELLIUS L. III. c. 10.
(s) ARISTOT. *gener.* L. II. c. 2.
(t) RUFUS *Appell.* I. p. 41. 42.
(u) GALEN. *util. reſp.* c. 1.
(x) A. GELLIUS, L. XVII.
(y) *Nat. hum.*

Digitized by Google

Polybus paſſim inter anatomicos numeratur, ejusque pro operibus libri ſunt habiti, qui inter Hippocraticos exſtant. Ita Polybo tribuitur, fetum 182. dierum poſſe vitalem eſſe (z); ut octimeſtrem non rejiciat.

Diogenes Apolollониates, ignotus alioquin auctor, ex profeſſo de Anatome ante Aristotelem ſcripſit. Duas maximas venas (cavam & aortam) per ventrem ſecundum ſpinam dorſi pertendi, alteram ſecundum dextra alteram per ſiniſtra, ad pedem ſui lateris: easdem per collum in caput efferri, & ramos ad omnia membra mittere, dextram dextrorſum, ſiniſtram ſiniſtrorſum. Has duas venas cor adire circa ſpinam dorſi. Alias vero duas paulo ſuperius per alam ad manum tendere, quarum altera lienaria dicatur, jecoraria altera. Has partim volam manus adire, partim dorſum manus, & in digitos ramos dare. Nimis longum foret enarrare omnia; ſatis tamen adparet, hunc virum venarum hiſtoriam ſcripſiſſe; eamque non ſatis forte veram (a), cæterum minutam.

Citat etiam Priscianus Diogenis Apolloniatæ librum *phyſicorum*, inquo ſemen ſcripſerit eſſentiam eſſe ſanguinis (b). Aliqua loca Censorinus habet, in quibus Idem docet ex humore carnem fieri, ex ea oſſa, & nervos (c). In utero fetum de eminentia quadam ſugere (d), & ſolo ex patre ſemen advenire (e).

Alter Angiologiæ auctor Syennesis *Cyprius* eſt. Venas craſſiores ait ita oriri, ut de oculo præter ſupercilium per dorſum ad pulmones ſub mammis eant, altera de latere dextro in ſiniſtrum, altera de ſiniſtro latere in dextrum. Alteram per hepar ad renes, ad teſtem, alteram ad lienem, renem & teſtes, indeque poſtremo ad genitale produci (f).

Subveniunt iſta iis, quæ pro Aſclepiadarum Anatome diximus. Adparet enim, ante Aristotelem fuſe & per ſingula, varios auctores de anatome ſcripſiſſe.

Diotimus Gymnaſtes a Theophrasto (g) citatus, tres fecit differentias ſudorum, ut inciperent, & medii prodirent, aut noviſſimi.

Monas (h) Medicus cum ſanguine ſudorem comparabat.

Euryphon Cnidius inter antiquos medicos, aliquo ante Herophilum intervallo

(z) Plutarch. *placit. phil.* V. c. 18.
(a) Aristot. *hiſt. anim.* III. c. 2.
(b) L. IV.
(c) Censorinus, c. 6.
(d) *Ibid.*
(e) Idem, c. 5.
(f) Aristot. l. c.
(g) *De ſudore.*
(h) *Ibid.*

tervallo recenſetur, qui de anatome ſcripſerint (*i*). Cremnos dixit, quæ vulgo nymphæ audiunt (*k*). Octimeſtres fetus negavit vivere poſſe (*l*).

Ejusdem fere ævi MEDIUS eſt (*m*).

EPIGENES antiquior a THEOPHRASTO citatur, qui κοπον ſive dolorem laſſitudinis in venis & nervis reſidere ſcripſit (*n*).

SIMONIDES Medicus, & METRODORUS Sceptius ſcripſerunt de arte memoriæ (*o*), quorum ætatem nunc omitto quærere.

§. XXII. *Plato.*

Philoſophus nulli ſecundus, qui & DEO digniſſime ſcripſerit, medicinam amavit (*p*); idem paſſim theoriam medicinæ & phyſiologiam adtigit, multumque dedit conjecturis, ut ſatis credas medicinæ (*q*) nocuiſſe. HIPPOCRATEM potiſſimum imitatur (*r*), quem etiam SOCRATES magni fecerit.

Ejus liber, qui τιμαιος dicitur, ſive de *Natura*, leviter utique phyſiologica tradit. Oculos lumen internum emittere. Plantas animatas eſſe. Animam corpore includi, & male viventes in feminas degenerare, quoad vitia ab elementis contracta exſuerint. Pulſantes venas dicit, quæ ſunt arteriæ, cor originem & fontem ſanguinis. Aliquam partem potus in pulmonem deſcendere, popularem ſententiam ſecutus, ab EURIPIDE etiam & HIPPOCRATE receptam. Semen a capite per cervicem & dorſi ſpinam in teſtes advenire. Medullam ſpinalem primam formari, cerebrum ejus appendicem eſſe (*s*). Uterum conceptionis cupidum, eaque fruſtratum, tamquam animal per corpus oberrare.

Multæ ſunt editiones. Quæ coram eſt, habet CHALCIDII commentarios, & interpretationem, tum aliam elegantem, non plenam, M. T. CICERONIS, græce & latine Pariſiis 1579. 4°.

Prodiit cum eadem CHALCIDII interpretatione & verſione Pariſ. 1563. 4°. Porro curante MEURSIO Lugd. Batav. 1617. 4°. RINK; & cura J. A. FABRICII Hamburg. 1718. fol. & ſæpe alias.

Ejus codex eſt græcus cum ea interpretatione CHALCIDII (*t*) in Bibliotheca D. MARCI Veneta. Alii in B. R. *Pariſ.* n. 1815. 1823. 2010. alius in *Baillolenſi* Oxon. cod. 367. TAYLOR & in BODLEYANA.

Jani

(i) *De nat. human.*
(k) RUFUS.
(l) CENSORINUS, c. 7.
(m) *De nat. human.*
(n) THEOPHRAST.
(o) PLINIUS, *hiſt. nat.* L. VII. c. 24.
(p) ÆLIAN. *var.* L. IX. c. 22.
(q) CLIFTON. p. 19.
(r) *Uſ. part.* L. I. c. 8.
(s) GALEN. *uſ. part.* L. VIII. c. 12.
(t) ſ. alterius, qui eum ſequitur: Ita in *catalogo* legitur.

Jani BIRCHERODII junioris in TIMÆUM PLATONIS ſchediaſma Altdorf. 1683. 4°. TREW.

PROCLUS DIADOCHUS in eundem TIMÆUM commentatus eſt, ejusque codex exſtat in *Bibliotheca Vindobonenſi* (t), & alius in *Biblioth. Reg. Pariſ.* II. n. 2028. Cum eo commentario PROCLI prodiit Baſil. 1534. fol.

Opera omnia apud *Henricum* STEPHANUM 1578. 3. Vol. Ex traductione MARSILII FICINI Venet. 1571. fol.*.

Quæ per alia PLATONIS opera diſperſa habentur, ea omitto, cum vir omni laude dignus ſcalpello nunquam uſus ſit.

§. XXIII. *Ariſtoteles.*

MAGNI VIRI major, certe in phyſicis, diſcipulus, qui ipſe ſua manu etiam viventia (u) animalia diſſecuerit, & primus a rerum memoria anatomicas icones depingi curaverit, omnino ad noſtros mores literis deſignatas; medicinæ in univerſum amator (x).

IDEM a PHILIPPO R. & ab ALEXANDRO adjutus (y) de animalibus, de eorum moribus, de figura, de fabrica & viſceribus innumeras piſcium & venatorum relationes conjunxit cum ſuis adnotationibus, & eo progreſſus eſt, ut quid cuique claſſi animalium commune & characteris eſſentialis loco ſit, accurate in plerisque definiverit: deinde in quoque viſcere, membro, humore, expoſuerit, ut quodque eorum in quaque claſſe, & in generibus demum animalium ſe habeat. Sæpe humana viſcera cum animalium viſceribus comparavit, ſicuti per ſingula dicemus; ut omnino negari non debeat, ſummum virum aliquam anatomes humanæ cognitionem habuiſſe. Errores intermiſtos adgnoſco, ut tres illos cordis ventriculos, quorum unum putes eſſe auriculam dextram. Verum ut paſſim reprehenſionem non effugerit, & BORRICHII (z) cenſuram hactenus ſit meritus, inmenſum tamen opus & absque pare condidit, quod ne poſteritas quidem ſuſceperit æmulari, eaque fuit felicitate, ut cepta omnia perficeret. Qui enormes pecunias ARISTOTELI erogatas, & ab ATHENÆO (a), PLINIO (b) & ÆLIANO (c) enumeratas rejiciunt, nihil adferunt, cur ſuppetias ſummo viro diſcipulus & diſcipuli pater non miſerint.

Περὶ ζώων ἱστορίας princeps opus fuit ARISTOTELIS. Libro I. communia animalium tendit. Spongias ſenſum aliquem habere putat, & ad evulſuri acceſſum contrahi (d). Aliqua, vitioſa, de futuris aliter ſe in viro, alter in

(t) LAMBEC. L. VII. p. 44.
(u) Chamæleontem, quem vidit coſtas adducere & cogere L. II. c. 11.
(x) ÆLIAN. *var* L. IX. c. 22.
(y) IDEM, *ibid.* L. IX. c. 13.
(z) In *Ægypt. ſapient.* c. 16.
(a) ÆLIAN. L. IX. c. 13.
(b) L. VIII. c. 16.
(c) L. IV. c. 19.
(d) Conf. L. V. c. 16.

Digitized by Google

in femina habentibus, aliusque in coſtis tantum octo (*e*) error. Omnia animalia oculos habere præter teſtacea; talpas (*f*) non habere. Aures omnibus eſſe, quæ generant, cetis exceptis & phoca. Sic per ſingulas partes corporis externas it. Inde de partibus internis. Cerebrum venas (*g*) non habere, obduci tamen cuticula. Tres meatus ab oculis ad cerebrum ducere (*h*), maximos eorum & minimos ad cerebellum venire. Pars in aure cochleæ ſimilis (*i*). Viam ab aure in palatum ducere, per quam vena eat. (*k*). Crocodilum ſuperiorem maxillam movere (*l*). Epiglottidem larynem tegere. Solus homo auriculas non movet. In magnis animalibus ſpiritum manifeſto cor ſubire. Sinus tres cordis. Aorta (*m*) primum hoc nomine impertita (*n*). Viſcera abdominis. Lienem locum cum hepate nonnunquam commutaſſe. Porro lienem, hepar, renes, alias partes hominis cum iisdem in animalibus partibus confert, ut manifeſtum ſit, aliquam hominis anatomen jam tunc innotuiſſe. In Naxo fel pecori grande eſſe, in Chalcide nullum. Portæ hepatis. Meatus a vena & ab aorta ad renem venire, in cavum non penetrare. Veſica homini pro portione amplior. Viam a genitali ad teſtes (*o*) eſſe.

In hunc librum exſtant *Chriſtophori* GUARINONII *commentaria* Francofurti 1601. 4°. QUADR.

Lib. II. Iterum de iis, quæ animalia communia habent aut diverſa. Leoni collum nullis diſtingui vertebris. De camelis, papillas habere quatuor, eorum genitale retrorſum ſpectare. Sues viſas eſſe ſolidipedas. Sus femina vulvam exſerit. Animalia, quibus in pene eſt oſſiculum. Eſſe quibus firmiores dentes noviſſimi octogeſimo demum anno cum dolore prodierint. Dentes, ſuffragines, lingua, alia elephanti, ut probe ARISTOTELI innotuerit. Simiæ umbilico carent, natibusque. Crocodilus lingua deſtituitur, auriculis, mammis. Chamæleon ejusque oculi rotatiles, & variabiles colores; ejus etiam lacertæ anatome, & cerebrum oculis contiguum: diſſectum diu ſpirare. Aves: carere (*p*) epiglottide: de earum veſicula (*q*) fellea. Delphinus mammas habet, aut alveolos lacte plenos. Multis piſcibus gulam amplam eſſe (*r*). Remora pedes habere videtur, nec tamen habet. Per varias claſſes, quæ in viſceribus ſimilia habeant, quæ diverſa. Lien oviparis exiguus, capricipiti avi nullus. Vermes cervi

(e) l. c. c. 15.
(f) C. 9.
(g) C. 16.
(h) Conf. L. I. c. 11.
(i) l. c. c. 11.
(k) *Ibid.* Putes tubam EUSTACHII cum canali carotico confundi.
(l) *Ibid.* c. 2. & alibi.
(m) C. 13.
(n) Conf. GALEN. *diſſ. arter.* c. 1. & de *ſem.* L. I. c. 5.
(o) l. c. 17.
(p) C. 12.
(q) L. II. c. 15.
(r) C. 17.

Digitized by Google

cervi in faucibus perpetui (*s*). Cervus, Elephantus, Delphinus, felle carent. Fel piſcibus aliis in jecore eſt, aliis de inteſtinis pendet de exiguis meatibus. Veſica carent oripara (*t*), ſola teſtudo marina habet, & quidem grandem. Quatuor (*u*) ventriculi ſunt iis, quibus unica eſt dentium ſeries; eos ventriculos noſter exponit, etiam echinum. Elephantem diſſectum deſcribit, inteſtinum convolutum, ut quatuor alveolos videatur habere; viſcora ſuillis ſimilia, lienem minorem. Ventriculus ſerpentum & viſcera, & magnus appendicum in piſcibus numerus, deque earum varietate. Appendices avium paucæ, & ad finem inteſtini in plurimis poſitæ (*x*). Ingluvies, ventriculus carnoſus. Corvis ingluvies nulla, tinnunculo ventriculus ingluviei ſimilis. Nulla ingluvies ubi collum longum, ut porphyrioni. Lacerta caret aure, genitali, & teſtes intus habet (*y*).

Lib. III. Partes genitales. Hic plurimum laborem Aristoteles poſuit, & anatomen earum partium dedit. Ut in piſcibus teſtes ſe habeant, & eorum meatus. Deinde vaſa ſpermatica in quadrupedibus: arteriæ ſunt ex aorta natæ & venæ, & hoc loco citat ſuas icones, etiam literas addit, quæ teſtes & vaſa declarent. Ductus deferens hic dicitur. Elephas teſtes intus habet. Aortæ deſcendentis in lumbis diviſio. Inde uteri quadrupedum, bicornes omnes, vagina cartilaginea. Serpentum uteri. Quæ animalia acetabula in utero habeant. Angiologia Aristotelis (*z*) non optima. Venæ pulmonalis rami arterias comitantur. Arteriæ a meſenterica ad hepar & lienem (*a*). Iterum ſinus cordis tres, & ex ſinu medio aorta. Sinus maximus qui auricula videtur dextra, pars venæ; venæ huic majori tribuit pulmonales venas: tunc venæ capitis & arteriæ ab aorta natæ: negat dari ad jecur & lienem arterias Nervos ex corde naſci, in cujus amplo ventriculo nervi ſint (*b*). Manifeſto vero hic nervos cum tendinibus confundit, qui ſunt circa articulos, & cum ligamentis. Fibræ ſanguinis. Aliqua ad oſſa. Leonem oſſibus eſſe ſolidis, & medulla carere videri, habere tamen nonnunquam (*d*). Cornua boum in Phrygia ſoli cuti adhærere. Locis calidis pili duri, frigidis molles. Cutem ſenſu deſtitui. Cor inverſum. Dura & mollis membrana cerebri. Veſicam habent ſola vivipara & teſtudo. Adipis & ſebi diſcrimen (*e*): utrinque dentata adipem habent, ea vero ſebum quibus unica dentium ſeries eſt. Cerebrum

(s) C. 15.
(t) C. 16.
(u) C. 17.
(x) C. 10.
(y) L. II. c. 10.
(z) C. 3.
(a) *Ibid.* c. 4.
(b) Conf. Galen. Hippocratis & Platonis *decreta* L. I, c. 10.
(d) C. 7.
(e) C. 15.

Digitized by Google

brum ſubpingue eſt (*f*). A ſebo renali oves ſuffocari. Sanguis variorum animalium varius, homini tenuiſſimus. Medulla animali juniori cruenta. Lactis diſcrimina. Suctu frequentiori lac etiam de vetulis elici, tum urticatione ex capris marem non paſſis, & nonnunquam hædos lac dediſſe. Plus caſei eſſe in bubulo lacte, quam in caprillo, etiam menſura addita. De butyro ſilet. Quæ lac augeant, medicam etiam minuere. Semen homini plurimum, in omni animale album, a nullo gelu conſtringitur. Piſces vivipari oſſa habent, ovipari cartilagines (*g*). Ventriculi biſulcorum (*h*). Ureterum nomen (*i*).

Lib. IV. De animalibus exſanguibus, molluſcis, cruſtaceis, teſtaceis, inſectis. De polypo fuſe. Eſſe marem & feminam, ſic ſepiam. Cruſtaceorum deſcriptio, cancrorum anatome. Teſtacea. Pectines & patellas locum eorum mutare. Anatome aliqua, omnia mutim habere. Cancelli teſtarum hoſpites. Urticæ marinæ ſentiunt, & manui adhæreſcunt. Piſces audire, inſecta olfacere: aliquos piſces ſonum edere. Ranas mares cantare, ut feminas ad venerem illiciant, una oculos flagrare. Dormire quadrupeda, etiam piſces, & inſecta. De ſexu diſtincto: animalia immobilia ſunt absque ſexu. Dari piſces ſteriles, absque ovis, etiam anguillas. Anguillam neque marem eſſe, neque feminam. Frigidis feminas majores eſſe. Inſecta diviſa vivere (*k*). Vena a magna ad cor.

Lib. V. de generatione (*l*). Eſſe quæ generent ex coitu inſecta, alia animalia etiam absque coitu. Coitus in variis animalibus. Quæ retro cœant. Piſcium coitus. Feminas ſemen devorare. Perdicum, piſciumque nonnullorum ab aëre conceptus. Sepias etiam & polypos coire. Inſectorum feminas caudas ſuas in marem inmittere, & eorum coitum diuturnum eſſe. Quæ animalia ſemel, quæ ſæpius in anno pariant, primum de piſcium genere, & quibus menſibus; deinde aves & quadrupeda. Quo tempore iſta quidem generare incipiant, quo deſinant. Etiam de teſtaceorum partu, & de purpura potiſſimum. De ſpongiis aliqua. De locuſtarum partu. Polypi ova, & ſepiæ, ubi iterum figuras ſuas citat. De inſectis: vermem parere, præter papiliones, qui aliquid cnici ſemini ſimile, intus tamen durum pariant. Chryſalides & nymphæ, quæ quieſcunt, neque ſtercus emittunt. De bombyce & ſerico inde in Co inſula parato, primum omnium a Pamphila Platis filia. Vermiculos a ſole vel a ſpiritu primordium habere. Beſtiolæ in fornacibus Cypriis viventes: Ephemera Hypanis fluvii. Apes feminæ, quas ex longitudine adgnoſcas, & quas nonnulli matres dicunt, ut originis ſuæ gentis auctores; alii mares vocant, qui fuci. Duces naſci ſex & ſeptem, & ſeorſim. Labores apum; colligere ex omnibus, quæ flores ferunt calyculatos. Mel ore evomunt.

(f) C. 17.
(g) L. III. c. 7.
(h) C. 14.
(i) C. 3.
(k) L. IV. c. 7.
(l) Citat ſuos de ſtirpibus libros.

Digitized by Google

munt. Incubant, prodit vermiculus. Vita apum annorum ſex. Veſpæ. Cicadæ. Non ignoravit vir Ill. minimum inter chartas ſcorpium. De ætatibus animalium *(m)*.

Lib. VI. Fuſe de avium ovis. In Ægypto pullitiem fimo procurari. Utique ova hypenemia pari. Gallinam inciſam deſcribit. Albumen igne ſpiſſari non vitellum, magis tamen in fervida, quam in igne. Columbas feminas etiam ſe ſupervenire, & inde plurium ovorum fieri fecundas. Punctum ovi ſaliens quod cor, venæ duæ, & membrana vaſculoſa, tum pullus capite & oculis maximis, vena vitelli, & vena membranæ ambientis; Tunc novi animalis progreſſus per dies, adeo accurate, ut capitis ſitum ſuper crus dextrum deſcribat. Reſorbtio vitelli in inteſtinum avis. Pullus in ovo pipit. Ova geminis vitellis. Columbam duos fere pullos una parere, primum marem, inde feminam. Cuculum non eſſe accipitrem, qui columbo propior ſit. De incubatione, minime contemnenda habet *(n)*. Piſcium fetificatio: Eorum ova deſcribit, & viſcera reliqua, ex corde pronata, & oculos cum capite grandes. Mares in ſiniſtra ſede generari. Diſcrimina piſcium, parteſque genitales. Vivipari. Cartilagineos ſuperfetare. Cete. Piſces ovipari. Mas ſemine ova conſpergit, alioquin irrita futura. Idem ova cuſtodit, etiam plurimis diebus, quoad animal exeat. Apuas quaſdam in ſpuma naſci, neque genus propagare. Anguillam ſexu carere & ovis. Tempus quo varii piſces utero gerunt. Piſcium velox eſſe incrementum, non bene. Fetificatio quadrupedum. Equas venerem appetentes humorem de genitali emittere. Menſes pati omnia animalia, minus tamen abunde quam mulier, & tunc, quando venerem appetunt, ut equas, vaccas. Equa minimum ſanguinis in partu amittit. Coitus & partus per ſingula quadrupeda cicura, deinde & fera. De renibus fetus equini monſtroſis, pene geminis. Mulum generare. Hyænam non habere utrumque ſexum, etſi mas quaſi vulvam habet.

L. VII. Coitus & fetus humanus. Refutat adfectationem illam dextri lateris vel ſiniſtri, quam alteri ſexui Hippocrates tribuit. Fetus quadraginta dierum in aqua conſiſtit, prius diffluxurus, grandibus oculis. Rectius etiam Hippocrate fetum ſeptimo menſe editum infirmum eſſe & imperfectum, meliorem octavo; partum differri ad undecimum. Recte etiam ultimum terminum fecunditatis facit quinque puerorum. Superfetare mulierem, etſi rarius. Fecunditatem, quam vocant, relativam non ignoravit. Ovum humanum: fetus conglobatus. Bovi quatuor ſunt umbilici venæ, recte: ſic ſanguinem umbilico reſecto ad mortem uſque fluere: refocillari fetum ſanguine de umbilico in ejus corpus repreſſo. Non vagire etiam ſi caput exſtat, niſi totus de utero prodierit. Lac non de papillis ſolis, ſed paſſim de mamma exire. Pleroſque pueros ante ſeptimum diem interire convulſos. Malum pilare mammarum *(o)*. Hic liber ſolus cum commentario J. C. Scaligeri prodiit Lugd. Batav. 1584. 8°.

(m) C. 14.
(n) C. 3.
(o) L. VII. c. 11.

Digitized by Google

L. VIII. Victus animalium varius; urticarum marinarum, teſtaceorum, piſcium, avium, ſerpentum. Iſtos vino ſe inebriare: apud pharmacopolas diu absque cibo vivere, jam tunc adeo dabantur pharmacopolæ. Quadrupeda. Etiam lupos ægrotantes herbas vorare. Fatigatos tridui fame ſues, & aves celeriter pingueſcere. Mores animalium, mutatio loci. Hic ARISTOTELES pygmæos vere dari confirmat, exilem & hominum gentem & equorum. Aves migratrices. Pſittacum, indicam avem, loqui dicunt. Animalium latebræ. Senecta, quam exſuunt, etiam de oculis ſerpentis decedit. Morbi animalium. Canis rabiem utique habet, & addit demorſa animalia & ipſa rabire, non tamen hominem, de equo etiam fuſe. Animalia hybrida. Piſces morbis eſſe obnoxios, & extenuari (*p*).

Octo librorum priorum codex exſtat in *Bibliotheca Medicea*, inque PLUTEO 87. MONTF.

L. IX. Animalium odia & inimicitiæ. Hic BUFFONIUS hauſit, ovem animalium eſſe ſtultiſſimam. Inde hiſtoria naturalis cervi. Medicinæ animalium; nidi. Columborum mores. Amor prolis & in ea tuenda ſagacitas perdicis. Aliarum avium vitæ genus & memorabilia. De aquila fuſe. Tunc piſces & artes quibus prædam capiunt. Araneæ, apes, absque rege non laboraturas, neque ullam habituram curam rei publicæ: necare duces ſi uno plures fuerint. Vox ducis auditur, antequam examen prodeat. Multa porro de apibus, etiam plantarum, quas amant, catalogus. Sic de veſpis. Matres dicit, quæ primum cellulas veſpis vulgaribus deſtinatas fabricent, deinde cellulas matribus præparent. Etiam de fucis aculeo carentibus, qui videantur mares. Crabronum dux unicus. De quadrupedibus. Varia de odio inceſtus apud equos, camelos. Aves mares veneris patientes. Caſtrationis effectus varii.

L. X. Alienus a reliquis, medicus potiſſimum, ad morbos ſpectat uteri, menſes minus ſalubres, alia. Semen feminas extrorſum projicere, ut abſtergi neceſſe ſit, ſi per inſomnia effuderint. Uteri os obliquum, nocere conceptui. Bonum ſignum eſſe, ſi per ſomnum ſemen profundant. Feminas ſæpe falli, neque recte noſſe num conceperint. Varia impedimenta conceptus. Clitoris ſub qua foramen ponit, per quod ſpiritus efflatur, ſinum, ut puto, aliquem muciferum. Feminam, cum concepiſſe videretur, quarto anno molam peperiſſe, cum dyſenteria fuiſſet adfecta.

Solus latine ex interpretatione & cum commentariis *J. Cæſaris* SCALIGERI prodiit Lugdun. 1584. 8°. D'ETR.

Quinque libros poſteriores Germanice cum malis figuris prodiiſſe GESNER.

Editiones librorum de animalibus ſunt numeroſiſſimæ.

Græce Venetiis 1495. fol. apud ALDUM. Ex N. LEONICI Thomæi emendatione Florentiæ 1527. *Catal. Bul.*

Græce

(p) C. 19.

Digitized by Google

Græce & latine interprete J. C. SCALIGERO, cum *Ph. Jac.* MAUSSAC animadverſionibus Toloſæ 1619. fol. Accedit X. liber plenior & emendatior. BURK.

Latine interprete *Theodoro* GAZA Venetiis 1476. fol. MAITT & de BURE. 1492. fol. MAITT. 1503. fol. UFF. Pariſiis 1524. fol. HEINS. 1533. fol. MAITT. Cum variis aliis ARISTOTELIS libris Baſileæ 1534. fol. B. B. Francofurti 1587. 4°. WILLER. *Petrus* etiam ALCYONIUS latine reddidit. Arabice *Ketab telenin albaivanat* HERB. & *ketab albaivan* per HAGI KHAFCH verſ. HERB.

Codices M.S. non ſunt rariſſimi. In *Baillolenſi Bibliotheca* n. 274., in *Mertonenſi*, in D. PETR. *Cantabrig.* In CAJ. GONV. *Cantabr.* n. 981. in B. D. MARCI Veneta. In *Bibl. Reg. Pariſ.* n. 6788. 6789. 6790. 6791. 6792. 6793. in *Scorialenſi Bibliotheca* BUSCH. Mag. V. ex translatione M. SCOTI. Porro apud fratres minores Ceſenæ ni fallor, MONTF. & forte in *Bibl. Reg. Londin.* p. 204. CASLEY.

Græce ut puto in *Vaticana* MONTF. n. 430. & in *Medicea Plut.* 87. Græce in *B. R. Pariſ.* n. 1921. Græce in B. D. MARCI Venet. ſeculi XVI. duo codices.

Editio Florentina cum M. S. S. collata in B. VOSSIANA n. 2705.

Hebraice LAMBEC. *Biblioth. Vindob.* I. p. 178.

Hiſpanice prodiit vertente *Diego de Funes y* MENDOÇA Valentiæ 1621. 4°.

In eos libros commentarii exſtant innumerabiles, *Franciſci* VATABLI Lipſiæ 1520. fol. *Auguſtini* NIPHI *expoſitiones* Venetiis 1546. fol. qui verſionem GAZÆ recognovit.

Tabula in eos libros in *Bibliotheca* D. PETRI *Cantabrigiæ.*

Solent una reperiri *quatuor de partibus animalium* libri.

In eorum I. metaphyſica nonnulla & communia. Libro II. de humoribus animalium, ſanguine, ejus fibris, adipe, ſebo, quæ fere in magno etiam opere reperiuntur. Medullam ſpinalem ab alio adipe aliave medulla differre. Cerebrum non eſſe pingue, quod ſit frigidiſſimum. Homini maximum eſſe. Vivipara eadem habent oſſa, ut delphinus. In omni vivente maxime neceſſariæ partes ſunt, quæ cibum recipiunt, & excrementa egerunt. Viſus ſemper eſt in vicinia cerebri; aves aure carent, & phoca. Membrana nictitans: aves quæ palpebra inferiori nictitant. Piſces carent palpebra. Unus homo habet cilia in utraque palpebra. Linguæ diſcrimina per animalia. Iterum leoni exiguam eſſe medullæ portionem (q). Partes ſanguine ali (r). A cerebro ut frigidiſſimo fluxiones fieri (s).

(q) C. 6.
(r) C. 3.
(s) C. 7.

Digitized by Google

Lib. III. Dentes, cornua, dentium tres claſſes. Dentes piſcium. Nulla cornua iis quibus pedes multifidi. Gula, ea carent piſces. Nihil deſcendere in aſperam arteriam; epiglottide eam operiri, ea aves carere. Cor in nullo ſanguineorum deſideratur. Ejus tres ventriculi. Ex eo omnes venæ prodeunt, non ex hepate. Venæ duæ, ex quibus reliquæ omnes, earum minor aorta. Pulmo omnibus pedeſtribus, ad refrigerationem neceſſarius. Viſcerum uſus eſt ad ſuſtentandas venas, tum hepar & lien ad calorem. Renes non reperiri in piſcibus, non bene. Phocæ renes bubulis ſimiles, ſolidi, reliqui omnes cavi. Meatus validi a renibus ad veſicam. Dexter ren ſuperior & minus pinguis. Septi transverſi media membrana exilior. Non putat, caput abſciſſum loqui. Viſcera omnia ſuam habent membranam. Hepar, lien, ventriculus inteſtina ſecundum claſſes animalium. Obſcurum quid habet, quaſi appendiculam dicere voluerit. Coagulum eſſe in tertio ventriculo: id ſolum habere leporem inter multifida. Appendices ventriculi piſcium. Iterum ovum incubatum, & in eo primum adparens cor, tunc jecur (*t*).

Lib. IV. (*u*) Fel quibus animalibus nullum ſit (nempe veſicula): eſſe purgamentum inutile. Omenti de ventriculi futura ortus; prodeſſe ſuo calore. Meſenterium venas fulcit, per quas alimentum de inteſtinis venit. Anatome molluſcorum. Nulla viſcera habent, nec venas. Habent œſophagum, ingluviem, ventriculum, inteſtina (*x*). Ventriculus & reliqua molluſcorum, ut ſepiæ, tum teſtaceorum. Multa de exterioribus variarum claſſium partibus, quæ non repetemus. Struthiocamelum pro medio inter aves & quadrupeda animale habet. Conſideratio a finibus ſumta, manus, pollicis (*y*). Nullæ venæ inſectorum.

Hi quatuor libri plerumque una prodierunt, & cum prioribus & ſequentibus libri numerantur 19.

Græce apud ALDUM 1495. fol.

Latine *Theodoro* GAZA interprete Venetiis 1503. fol. cum priori opere UFF. Pariſiis 1524. 1533. fol. 1542. 1583. fol. GRON. Baſileæ 1534. fol. B. B. Puto & Venetiis 1492. fol. *Cat.* WILLER. *Aug.* NIPHUS verſionem recognovit.

Solus prodiit gr. lat. Francofurti 1585. 4°. D'ETR.

Primum librum *Nicolaus* LEONICUS latine reddidit & explanavit.

Codices græci duo ſunt in B. D. MARCI (*z*). Codex græcus eſt in *Vaticana* & tres in B. R. P. n. 1853. & cum *Theodori* METOCHITÆ Schol. n. 1935. 1936. tum in B. D. MARCI. Vindobonæ, cum ſcholiis M. EPHESII LAMBEC. VII.

(t) C. 4.
(u) Citat ſuum lib. *de inceſſu & motu anim.* c. 13.
(x) *De cochlea*, L. IV. c. 5.
(y) C. 10.
(z) In alio L. IV. numerantur, in alio L. II.

Digitized by Google

VII. p. 92. 98. 99. Commentarii in eos libros M. EPHESII in B. R. P. n. 1923. 1925. tum in MEDICEA, & inter codices VOSSII, & Scholia M. EPHESII in B. R. Par. n. 1924. Codex alius ARISTOTELIS in Vindobonenſi LAMBEC. VII. p. 81.

Latine exſtant in *Bibl. Reg. Pariſ.* n. 6788. 6789. 6790. 6791. 6792. 6793. &, ut puto in B. CAJO GONV. n. 981. Reperiuntur etiam in *Bibl. Reg. Lond.* in Leidenſi p. 309. in Mertonenſi, ſi latini ſunt.

In eos ll. *Danielis* FURLANI commentarius primus prodiit Venet. 1574. 8°. B. B. In generalibus ſe continet, & quæ ad ordinem ſpectant. Ubique oſtendit, ARISTOTELI finem fuiſſe, refutare PLATONEM. Commentatus etiam exſtat AVERRHOIS.

EJUSDEM *de generatione animalium* L. V.

Lib. I. De generatione ex putredine, quam pro certa recipit. Dari in eodem genere arbores, quæ fructum ferunt, & ſteriles alias, quæ tamen fructiferas adjuvant. Feminam dicit, quæ in ſe ipſa gignit, non bene, neque enim polypus femina eſt, neque teſtacea. Serpentibus teſtes gemini, & totidem meatus. Uteri omnibus bipartiti. Magis venerea, quibus nulli teſtes. Teſtes mera pondera, neceſſaria, ut meatus ſeminales extendantur. Solum erinaceum teſtes intus ad lumbos habere: addit paulo poſt elephantum. Cauſas dat variæ fabricæ finales, & mechanicas, in utero, pene, teſtibus. Rationes eorum profert, qui ſemen a toto putarunt decidere; earum princeps filiorum cum parentibus ſimilitudo, & manci ex mancis geniti. Deinde hæc omnia refutat. Similitudinem refellit, quod barbati imberbes, cani nigros generent; fetus avorum maternorum non patrum ſimiles ſint viſi; plantæ ſimiles ſibi ſtirpes generant, etſi non habent fructus; inſecta, animal ſui diſſimile. Menſes excrementa eſſe, eam eſſe materiem, quam ad fetus fabricam mater conferat. Contra ſemen femininum. Maſculum ſemen (a) formam dat & principium motus, femina materiem. Piſces feminæ dant ova, mas ſemen adſpergit. Omnia greſſilia ſexum habere, eſſe quaſi plantas divulſas, ut maſcula pars a femina ſeorſim vivat.

Lib. II. Vermis totus in animal abit, ovi pars aliqua. Inſecta parere vermiculum. Aurelia ovum eſt. Pro epigeneſi. De ſemine fere ſimilia, colliqueſcere adſervatum, non congelari. In ſemine animam vegetabilem eſſe. Mens extus accedit in corpora (b). Calor animalis, ab igne diverſus, generat, cum iſte deſtruat. Menſtrua ſemen ſunt, minus purum. Cauſa menſtruorum. Ex animalibus diverſarum ſpecierum coeuntibus primum animal miſtum ex utroque parente naſci, deinde feminæ ſimilia. Humor, quem feminæ in coeundo emittunt, nihil facit ad generationem & conceptum. Feminas etiam abſque voluptate concipere. Semen maris non in uterum, ſed ante eum

(a) Citat GALENUS *ſem.* L. II. c. 2.
(b) C. 3.

eum effundi. Menſtruum a ſemine maſculo coagulari. Cor primum formari, deinde venas umbilicales. Partes fetus non ad parentis partes fingi, ovi exemplo. Rubelliones omnes ovis fetos reperiri. Interiora fetus prima formari, & ſuperiora. Alimentum per venulas & meatulos reſudare, & in carnem cogi. Lineamenta partium corporis prima conſiſtere, deinde colorem, & duritiem accedere. Caput & oculos poſt cor gigni, quod humore abundent. Dentes ſolos perpetuo creſcere. In multis animalibus, & potiſſimum ruminantibus, plura eſſe vaſa umbilici & cotyledones. Fiſſipeda fere carere acetabulis, venamque umbilici ipſis ſingularem eſſe. Infantem in utero de caruncula ſugere non recte dici, ubi putes HIPPOCRATEM pungi: eo etiam pertineant, quæ de conceptu dicit ex penetratione odorum. Mulum ſubinde generare, & mulam concipere, non tamen perficere. Ovum eſt cujus pars animal eſt, pars alimentum.

Lib. III. Piſcium ovum unicolor. Aves rapaces neque ſalaces eſſe, neque multiparas, neque generare ova ſubventanea. Ova abſque coitu gignuntur. Ovi membranæ duæ, & membrana vitelli propria. Incubationem diebus tepidis celerius perfici. Piſcium ova; per intervalla a femina poni; non fecunda eſſe, niſi maris ſemen adſpergatur. Celerrimam eam eſſe venerem. Neque corvum ore coire, neque muſtelam per os parere. Ova piſcium cartilagineorum, mollium, polypi, perinde a maribus adſpergi. Inſectorum generatio, potiſſimum apum. Fucos non eſſe mares ut inermes, apes non feminas ut armatas. Generare ergo reges & ſe & apes. Cellulæ regiæ paucæ. Reges non laborant, ut generationi poſſint vacare. Veſpas matrices inter ſe coire viſas. Generatio teſtaceorum, & vermium. Oſtrea non emittere genitale quid, neque ova, quæ vocant, eo facere. Initium animalis eſt in albumine, alimentum in vitello (*c*).

Lib. IV. (*d*). Refutat ANAXAGORÆ, DEMOCRITI & EMPEDOCLIS de generatione opiniones. Tamen ad EMPEDOCLEM redit, & fieri feminam ſi materies ob caloris inopiam non recte concreta fuerit, argumento ſpadonum: & patri ſimilem fieri per eamdem rationem fetum, qua mas ſit, ſuperante motu, tum qui a mare eſt in univerſum, tum qui peculiariter a patre: matri vero, ſi ſuperet quidem motus a mare, non ſuperet qui a patris perſona. Teſtis dextri prærogativa ut maſculos faciat. Monſtra ex homine & animale miſta, omnino dari non poſſe. Cauſa monſtrorum, proximis fetubus & vitellis coaleſcentibus. Androgyni, homines potiſſimum & capræ, quæ hircinæ dicuntur. Hepatis & lienis loca permutata; alterum tamen genitale ſemper irritum eſt. Alii rariores circa partes genitales errores, & de Perinthia femina, quæ per veſicam fæces reddebat, cuique anus inciſus iterum coaluit. Pro ſuperfetatione, potiſſimum leporum. Hirundinum pullis præpuncti oculi convaleſcunt. Iterum molæ exemplum poſt tres annos redditæ. Lac quibus in animalibus generetur. Prona omnia animalia partu edi, præeunte capite.

L. V.

(c) C. 1.
(d) Citat *ſua problemata*.

Digitized by Google

L. V. Oculi cæſii & nigri, & unde. Cæſii magis a luce moventur & a viſibilibus, nigri minus. Aures in phoca nullæ. Pilorum diſcrimina & calvities. Cani a caloris diminutione. Unde pilorum diverſi colores. Vox animalium, quare maribus per pubertatem mutetur Dentes in ſenio erumpentes.

Hi quinque libri Græce cum reliquis apud ALDUM prodierunt 1495. fol.

Latine a *Theodoro* GAZA verſi cum prioribus, Venetiis 1503. fol. UFF. Sic Pariſiis 1524. 1533. fol. Baſileæ 1534. fol. B. B.

Seorſim cum PHILOPONI, JOH. GRAMMATICI commentariis per NICOLAUM PETRUM CORCYRÆUM latine verſis, vertente T. GAZA Venet. 1526. fol. B. B. Notæ mere paraphraſticæ.

Prodierunt etiam cum *partibus animalium*, & nonnullis minoribus opuſculis Francofurt. 1585. 4°. græce.

Codex græcus eſt in Bibl. Reg. Pariſ. n. 1864. alius n. 1853. In Vindobonenſi alius LAMBEC. VII. p. 99. In Medicea Plut. 87. Duo in B. D. MARCI Veneta & in Vaticana n. 430.

Latini codices in B. R. P. n. 6788. 6789. 6790. 6791. 6792. vertente M. SCOTO, & 6793. vertente *Theodoro* GAZA.

In Mertonenſi etiam & CAJO GONVIL. reperiuntur. Libri quatuor priores in Vindobonenſi LAMBEC. VII. p. 81.

Commentarii in eos *Alexandri* APHRODISÆI B. R. P. n. 1921. & AVERRHOIS in operibus. J. etiam GRAMMATICUS in eos commentatus eſt, cujus codex græcus eſt in B. D. MARCI. Inter codices VOSSIANOS n. 2227.

Commentarii *Michaëlis* EPHESII exſtant in B. R. P. n. 1923. tum in MEDICEA. T. METOCHITÆ commentarii B. R. P. n. 1935. 1936. tum in B. D. MARCI. Anonymi Scholia B. R. P. n. 1949. 2066.

Totum opus *de animalibus* ſæpe conjunctum prodiit. Vertente GAZA Venetiis 1476. 1492. fol. 1503. fol. Pariſiis 1524. 1533. fol. Baſileæ 1534. fol. B. B. Græce & latine ex Bibliotheca *Iſaaci* CASAUBONI Lugd. 1590. fol. Græce apud ALDUM 1553. 8°. GRONOV. & cura F. SYLBURGII Francofurti 1587. 4°.

Franciſci VATABLI in ARISTOTELEM de animalibus commentarius ad totum opus videtur pertinere, Lipſiæ editus 1520. fol.

Quæ vocantur *parva naturalia* ARISTOTELIS, huc faciunt.

De ſenſu & ſenſili. Multa quidem hic reperias, quæ noſtro ævo inutilia videntur & obſcura: paſſim etiam explicationes rerum naturalium a noſtris alienas experimentis. Admireris tamen, quam frequenter cogitata & adnotatio-

Digitized by Google

nes vetuſtus auctor proferat, quæ cum noſtris nuperis inventis accurate conſentiunt. Eo referas ſeptem colores primigenios cum ſeptem conſonantiis comparatos, & gratiam utrorumque a numeris pendentem. Homini maximum inter animalia cerebrum eſſe. Animal eſſe quod ſentit, non animal quod non ſentit. Adtentio etiam auctoris ad phænomena, quæ ſponte ſe offerunt, ſumma eſt. Meatus oculorum in vulneratis abſciſſos feciſſe cæcitatem: homines a carbonum halitu exanimari.

Vertit cum l. *J. Lucillus* PHILALTHEUS Venetiis 1544. 1549. 1559. 1573. fol. cum M. EPHESII ſcholiis. Græce prodiit Venet. 1527. fol. Solus Francofurti 1596. 8°. absque commentario, quantum video.

Theodorus METOCHITA in eum commentatus eſt. Alius *J. Alexandri* APHR. commentarius, & *Simonis* SIMONII Lyon 1566. TREW. & AVERRHOIS arabicus commentarius M.S. eſt in B. R. P. I. n. 316. T. de AQUINO commentarius in B. *Mertonenſi.*

De memoria & reminiſcentia, quarum iſta ſolius eſt hominis. Fere argumenti eſt metaphyſici.

In iſtum commentati ſunt PLOTINUS, *Michaël* EPHESIUS, THEMISTIUS, METOCHITA, quorum iſte latine tantum ſupereſt: Porro *Thomas* ab AQUINO, *J. Ludovicus* VIVES, *Simon* SIMONIUS, qui textum etiam græco-latine edidit Genuæ 1566. fol. PLAT. In hunc & in priorem librum commentatus eſt *J. Gutierés de* GODOY Giennii 1629. 4°.

De ſomno & vigilia. Dormire omnia animalia, quæ oculos habent, dormire inſecta; de oſtraceis minus notum eſſe; ubi vides, diviſionem animalium fere eam, quæ LINNÆI. Porro explicationes aliquæ mechanicæ & phyſiologicæ. Sanguinem in capite tenuiſſimum, in partibus infernis craſſiſſimum eſſe.

Prodiit ſeorſim gr. latine cum LEONICENI verſione Gieſſ. 1610. 8°. GUNZ. & græce cum aliis nonnullis Francof. 1550. 8°.

In eum librum THEMISTIUS commentatus eſt, & *Thomas* de AQUINO. *Claudii* CAMPENSIS commentarius prodiit Pariſiis 1556. 8°. BODL. Cum l. de memoria & reminiſcentia Venet. 1527. MEAD.

De ſomniis. Hic de erroribus ſenſuum agitur. Viſum accuratiorem eſſe, & tactum corrigere. Degenerationem colorum ab inſpecto corpore ſplendente recenſet, omnino ad NEWTONIANUM ordinem.

In hunc librum JAMBLICHUS, THEMISTIUS, *Michaël* EPHESIUS, *Theodorus* METOCHITA & *Thomas* de AQUINO commentatus eſt. Iſte cum lib. de divinatione, & de ſomno & vigilia, ex verſione *Nicolai* LEONICI Gieſſæ latine prodiit 1610. 8°. FABR. annum citat 1614.

De

Digitized by Google

De divinatione ex inſomniis. Negat a Diis inmitti. Senſum omnium perceptionum in ſomnio acriorem eſſe. Commentatus eſt in eum T. de AQUINO.

De animalium motione. Motus facit involuntarios, ut cordis & pudendorum: voluntarios; & non voluntarios, quo reſpirationem refert.

Ex verſione *Nicolai* ALCYONII Codex eſt in Bibl. D. MARCI Veneta: & in *Oxon.* & *Cant. Ecl.*

Prodiit Baſil. 1534. fol. cum aliis ex P. ALCYONII interpret. & Pariſiis 1533. fol.

In eum commentatus eſt VINCENTIUS BELLOVACENSIS, *Michaël* EPHESIUS, *Theodorus* METOCHITA, *Petrus de* ALVERNIA, & *Bernardinus* CRIPPA. Ille Venetiis 1566. 4°.

Liber *de animalium inceſſu* (πορειας). Omnia a dextris moveri, homini dextra fortiora eſſe. Exſanguia animalia diſſecta vivere, eſſe enim quaſi catenas animalium, non perinde ſanguinea. Ut ſerpentes & piſces flexu moveantur, ut quadrupeda & aves. Iterum uropygium volatum dirigere, aut ejus loco pedes retrorſum projectos. Bipedem neceſſe eſſe habere inferiora graviora ſuperioribus. Pedes quadrupedum ſemper pares eſſe. Elephantum utique ſuffraginem flectere. Quadrupedum, multipedum, teſtaceorum iter. Omnia nimis generalia.

Prodiit Græce apud ALDUM 1495. fol. cum aliis, & latine Baſileæ 1534. fol. cum aliis ex verſione *Nicolai* ALCYONII B. B.

Codex eſt in B. MERTONENSI. In hunc librum *Michaël* EPHESIUS & *Theodorus* METOCHITA commentati ſunt.

De extenſione & brevitate vitæ. Omne animal calidum eſſe, & humidum, ſenectutem vero frigidam & ſiccam. Venerem longævitati nocere, hinc mulum equo longæviorem eſſe & aſino. Aquatilia minus longæva terreſtribus.

Prodiit græce & latine cum libro de divinatione Baſil. 1536. 8°. MAITT. Græce Lipſiæ 1568. 8°. Cum lib. *de juventute & ſenectute* Pariſiis 1548. 4°.

Arabice eſt *ketab alomo v thaulbo v caſcbro* HERB.

Codex exſtat in Bibl. *Medicea* Plut. 84.

In eum eſt commentarius *Mich.* EPHESII, & Paraphraſis THEODORI.

De juventute, ſenectute, morte & vita, a quo libello non puto ſeparari deberet librum *de ſpiratione.* Calorem cum altrice anima conjunctum eſſe conceptionem. Senectutem ejus caloris decrementum, mortem ejuſdem exſtinctionem. Eum calorem in corde habitare, inque ſanguine, ebullire & iterum concidere, ita cordis motum fieri. Refrigerium accipere ab aere reſpirato, vel ab aqua, ut in piſcibus. Inſecta non reſpirare. Cete pulmonem habere

Digitized by Google

bere & dormire. Exemto corde teſtudines vivere: a corde in piſcibus ramum ire in branchias & ad ſingulas dividi. Etiam in piſcibus alternis vicibus cor a calore elevari. Non eſſe perpetuum pulſus cum reſpiratione concentum.

Codex in Bibl. D. MARCI, græce exſtat.

In librum de reſpiratione commentatus eſt *Michaël* EPHESIUS, & paraphraſis exſtat THEODORI. Libellum *de ſpiritu* vertit & edidit *Daniel* FURLANUS Hanov. 1605.

Libri *de juventute*, *ſenectute*, *vita*, *morte*, *reſpiratione* græce prodierunt Francofurti 1550. 8°. Libri *de juventute*, *ſenectute*, *longævitate*, *brevitate*, *divinatione* cum gloſſis *Mich.* EPHESII cura C. GESNERI: acc. LEONICI THOMÆI *explanatio primi l. Ariſtotelis de partibus animalium* Baſil. 1541. 8°. B. B. Etſi pleraque meræ ſunt theoriæ, tamen experimenta intercedunt. De ſomniis aliqua, ſuperſtitione plena, & eventibus a natura alienis ſomniorum. N. LEONICI comm. ſunt generalia. Hic locum reperias, de pede locuſtæ irritato, qui exſiliat, quaſi ſentiret, locum alium, de duabus partibus diviſi inſecti, quæ vivunt. Alia citat quæ de greſſu animalium dixerit.

Libri *de ſomno*, *vigilia*, *juventute & ſenectute*, *vita & morte*, *& de reſpiratione* græce Francofurt. 1550. GUNZ.

Libri *de longitudine & brevitate vitæ*, *de juventute*, *ſenectute*, *vita & morte* græc. lat. Pariſ. 1548. 4°. B. B.

Libri *de animalium ingreſſu*, *motu*, *ſpiritu cum aliis* Francofurt. 1585. 4°. B. BERN.

Toti libri *parvorum naturalium* prodierunt latine Lipſ. 1510. & absque anno MAITT. latine. Tum Venetiis apud *Octavianum* SCOTUM absque anno. *Bibl.* BERN. Baſileæ 1546. 4°. & *Nicolao* LEONICO interprete apud Juntas 1527. 4°. MAITT. Pariſ. 1530. fol. & ex verſione *J. Geneſii* SEPULVEDÆ Pariſ. 1532. fol. FABR. & P. ALCYONIO interprete Venet. 1519. fol. commentarii paraphraſtici ex ratiocinio nati & aliorum ſcriptorum collatione.

Vertit etiam *Franciſcus* VATABLUS. Vertit *Joachimus* PERIONIUS, & ea editio prodiit Duaci 1590. 4°. Cat. WILLER, a *Nicolao* GRAUCHIO reviſa.

Commentatus eſt in eos libros *Michaël* EPHESIUS, cujus commentarii prodierunt Pariſiis 1527. fol. B. HEINS. *Georgius* PACHYMERIUS. ALBERTUS M. cujus commentarius cum ipſis libris prodiit Colon. 1498. fol. min. B. DRESD. & M.S. Porro *Thomas de* AQUINO hos eosdem libros expoſuit Padua 1493. fol. Venet. 1505. & *J. de* MECHLINIA, & *Martinus de* CORBENIS, & *Johannes* PARISIENSIS, & *Auguſtinus* NIPHUS, cujus editio eſt Veneta 1523. fol. Item *Jacobus* SCHEGKIUS. PETRI *de* ALVERNIA commentarii prodierunt Pariſiis 1660. fol. B. TIG. *Johannes* GANDAVENSIS, quæſtiones ſuper parvis naturalibus dederunt Venet. 1505. fol. PL.

Notas

Digitized by Google

Notas addidit J. PERIONIUS.

Libros paraphraſticos THEMISTII *de memoria*, *ſomno*, *inſomniis & divinatione*, Græce *Victor* TRINCAVELLIUS edidit Venet. 1534. fol. FABR. Latine vertit H. BARBARUS, quæ editio ſæpe recuſa fuit; primum Tarviſii 1481. tum Venetiis 1500. fol. Pariſ. 1528. fol. Baſileæ 1533. fol. 1545. 4°. Venet. 1530. 1542. 1549. 1554. 1570. fol. & 1587.

Codex M.S. commentariorum *Mich.* EPHESII in hos libros omnes eſt in B. R. P. n. 1925. & 1923. græce, & in B. MEDICEA PLUT. 85. inque B. D. MARCI, perinde græce.

ANONYMI *commentarii* in Dom. *S. Petr. Cantabr.* n. 1695.

Libri *de ſomno*, *divinatione*, *ſenectute*, *vita & morte anim.* exſtant, cum iisdem commentariis, ad n. 1922. in B. R. Pariſ.

In libros *de ſomno*, *motu animalium*, *divinatione*, *vitæ longitudine*, *ſenectute* &c. commentarii ejusdem in eadem Bibliotheca, græce n. 1882. & in *eosdem* & *de memoria* n. 1934.

Commentarii in libros *de ſomno & vigil. motu anim. brevit. vitæ*, *ſenect. & juventute* græce in BAVARICA BIBLIOTH.

Theodori METOCHITÆ in eosdem libros omnes comm. M.S. B. R. P. n. 1935. græce, tum in B. BAVAR. in VATICANA, n. 671. & in B. D. MARCI.

In ſolos libros *de inceſſu animalium*, *& de ſenſu & ſenſilibus* EJUSDEM commentarius eſt in eadem B. Regia Pariſina n. 1936. In libros *de ſomno*, *inſomniis & divinatione* n. 1888. in eosdem & *de inſomniis* B. R. P. n. 1886. & 1887.

AVERRHOIS in libros *de ſenſu & ſenſat. memoria & reminiſcentia*, *ſomno & vigilia*, *morte & vita*, *cauſis longæ & brevis vitæ* commentarii M.S. ſunt in Bibl. Collegii CAJO-GONVILENSI *Cantabrigienſi.*

Alexandri APHRODISÆI in eosdem libros omnes commentarii, cum ipſis libris in B. R. Pariſ. n. 1921. In libros *de ſenſu & ſenſibili* ib. n. 1928.

THEMISTIUS in lib. *de Memoria*, *ſomno*, *inſomniis & divinatione* B. R. P. n. 1891.

ALBERTI M. in hos libros commentarii in B. MEDICEA. PLUT. 83. in B. R. P. n. 6527. & 6512. 6523. hi latini.

AVICENNA in libros *de ſomno & vigilia*, *memoria & reminiſcentia* in Bibl. LAUDUN. J. HENNON in eorum pleroſque, in B. R. P. n. 6529.

Anonymi in hos libros commentarii græci in B. R. P. n. 2066. & 1949.

Digitized by Google

Petri POMPONATII commentarii fuerunt apud NAUDEUM.

Anonymi in libros *de ſenſu*, *ſenſili*, *memoria*, *reminiſcentia*, *ſomno & vigilia*, *longævitate & brevitate* vitæ in Collegio Balliolenſi.

Commentarii in eos libros anonymi B. D. MARCI (præter librum de ſenſu).

In libros *de ſenſu & ſenſat. memoria & reminiſcentia Thomæ de* AQUINO commentarii ſunt in Bibl. BAILLIOL.

Petri de ALVERNIA commentarii in libros *de ſomno & vigilia*, *juventute & ſenectute*, *morte & vita*, *motibus animalium* in C. BALLIOLENSI; in libros *de ſenectute & juventute*, *& in reliquos* in C. D. PETR. Cant. n. 1716.

In omnia parva naturalia in COLL. MERTON. bis. In eadem *Guilielmus* BURLEY commentatus eſt.

Omnia P. N. græca exſtant in *B. Cantabrig. B. R. Londin. B. R. P.* n. 1861. 2011. In *Bibl. Bavarica.* In *Scorialenſi* BUSCHING *Mag.* T. V. In B. D. MARCI græci aliquot codices & latini, anonymo interprete. Omnia, ut puto, latine in *Coll. Trinitatis Cantabrig.*

Libri *de ſenſu & ſenſibili*, *memoria & reminiſcentia*, *ſomno & vigilia*, *divinatione*, *juventute & ſenectute* n. 2035. B. R. P.

Libri *de motu animalium*, *ſenſu*, *memoria*, *ſomno*, in B. D. MARCI.

Libri *de ſenſu*, *ſenſibili*, *memoria & reminiſcentia*, *ſomno & divinatione*, *animalium motu & inceſſu* in Bibl. R. P. n. 1853. græce, & *de inſomniis* n. 1859.

De ſenſu & ſenſato, *ſomno & vigilia in Colleg.* CAJ. GONVILL.

Libri *de ſomno & vigilia*, *memoria*, *& reminiſcentia*, *ſenſu & ſenſato* B. C. *Chriſti Oxon.* 1581.

IIDEM & præterea *de morte & vita*, *differentia ſpiritus & animæ* C. CAJ. GONVIL. *Cantabr.* n. 982.

De animalium greſſu, *motu*, *juventute & ſenectute*, *vita & morte* &c. Bibl. S. MARCI.

De longitudine & brevitate vitæ, *vita & morte*, *memoria*, *inſomniis*, *motu animalium*, *ſenſu & ſenſibili* in B. R. P. n. 2027. græce.

De memoria, *reminiſcentia*, *ſomno*, *vigilia*, *longitudine vitæ* n. 1860. B. Corp. Chriſti Oxm.

De ſomno & vigilia, *inſomniis & divinatione* in Bibl. MONASTERII *de* LYRA Dioc. *Ebricenſis.* MONTF.

De memoria, *reminiſcentia*, *longitudine & brevitate vitæ*, *motu animalium* in Bibl. MEDICEA Plut. 84. interprete anonymo.

De

De ſenſibus, *memoria*, *ſomno*, *divinatione*, *inſomniis*, & *motu animalium* ibid. Plut. 87. & cum libro *de ſenectute* LAMBEC. VII. p. 76.

De ſenſu & *ſenſilibus*, *memoria*; *ſomno* & *vigilia* & *divinatione* B. MEDIC.

De rememoratione, *ſomno*, *vigilia*, *ſenſu*, *ſenſato*, *cauſis longæ* & *brevis vitæ* in B. BODLEY. n. 3623.

Librorum *de animalium inceſſu*, *ſenſu* & *ſenſibilibus*, *motu animalium*, *ſenectute* &c. & *reſpiratione* codex in Bibl. MEDICEA Plut. 81.

Lib. *de ſomno*, *vita* & *morte*, *longitudine* & *brevitate*, *juventute* & *ſenectute* in VATICANA n. 429.

Libri *de ſomno*, *vigilia* & *divinatione per ſomnia* in Bibl. R. P. n. 6781.

De ſenſu & *ſenſibili* & *de ſomno* B. R. P. n. 2032.

Lib. *de animalium inceſſu* ſolus LAMBEC. VII. p. 99. in B. R. Pariſ. n. 1864. & in MEDICEA Plut. 87. in B. *publ. Cantabr.* n. 2286.

Solus l. *de motibus animalium* Colleg. BAILLIOL. n. 274.

Solus liber *de ſenſu* & *ſenſibili* B. R. P. I. n. 302. Bibl. R. Lond. p. 214. B. *Mon. de* LYRA MONTF. Vindobonenſi VII. p. 81. Arabice B. R. Pariſ. II. n. 2028. 2034.

De ſomno & *vigilia* B. R. Lond. & una *de divinatione in ſomno* BODLEY.

De memoria & *reminiſcentia* B. R. Lond. B. D. MARCI.

De longitudine & *brevitate vitæ*, latine in B. MEDICEA Plut. 85.

De principiis motus, *progreſſus*, & *motu animalium*, Coll. Nov. Oxm.

Porro ARISTOTELES in libro περι θαυμασιων ακουσματων recenſet ea, quæ de beſtiis & de univerſa natura valde peregrina & ſingularia auditu accepit, & quorum multa exſtant in *hiſtoria animalium.* Intercedunt tamen & alia, ut mel thracium: mel ex buxo ponticum venenatum. Hydromel in Illyria. Scorpiorum immenſa copia in via Suſis in Mediam ducente, quod videtur ad ſcorpiones Caſchanenſes etiam noſtro ævo celebres ſpectare. Inſaniæ varia genera. Montes ignivomi varii, etiam Liparicus, non vero Veſuvius. Metalla ſtatim ſua & creſcentia. Indicum aes auro ſimile, olfactu ſeparabile. Oleæ peculiares, & quam Hercules in Olympiis plantaverit, hactenus ſuperſtes. Fluxus & refluxus lunam ſequens in freto Siculo. Cæruleum metallum Demoneſi. Columnæ in ſpecu ex guttis conſiſtentes. Alnos in Creta fructum ferre. Piſces Babyloniæ foſſiles & volatiles. In Ombricis inſulis etiam mulieres plerumque geminos & tergeminos parere. Populi Phaëtontiæ, Violæ Aetneæ copioſiſſimæ. Venenum celticum, quo tactæ feræ continuo pereunt & putreſcunt, & cujus antidotus cortex querna ſit aut folium κοραχιον. Oleum ex terebintho in inſulis Gymnaſiis prope Iberiam. In M. Comio fons oleo ſtillans. Lapides ardentes in Ponto, nempe lithanthraces. In Biſaltis bina ovium

eſſe

Digitized by Google

eſſe jecinora. Plurima manifeſto fabuloſa intercedunt. Multum num iſte liber genuinus ſit, diſputatum eſt, & de ea re vide FABRICIUM (*e*).

Græce edidit H. STEPHANUS Pariſiis 1557. 8°. B. B. & *Frid.* SYLBURG Francofurti 1587. 4°. B. B.

Vertit *Dominicus* MONTESAURUS. Emendavit C. GESNER. Codex eſt in Bibliotheca Vindobonenſi (*f*).

PHYSIOGNOMICA. De ingenio & indole & vitiis ex pilis, coloribus, ſimilitudine animalium, adgnoſcendis. Nimia multa & fabuloſa. Parvi homines valde acuti, & cur.

Codex exſtat in Bibl. D. MARCI. Græci duo in C. MERTONENSI, in BAILLOLENSI; in BODLEYANA. In *Bibl. Medicea*, & Vindobonenſi LAMBEC. VII. p. 100. Ex Arabica lingua latine verſus in Bibl. J. MORI Ep. Norvicenſis.

Latine edidit A. LACUNA Pariſiis 1535. 8°. & *Jodocus* WILLICH Witteberg. 1538. 8°.

Jacobus FONTANUS, ut intelligo, Pariſ. 1611. 8°.

Græce F. SYLBURG. Francofurti 1587. 4°.

Arabice etiam verſus habetur.

Gallice Pariſiis 1553. 8°. *La phyſiognomie du grand Philoſophe Ariſtote par Jean le* BON.

In hunc librum *Petrus* HISPANUS commentatus eſt B. Dom. S. PETRI *Cantabr.* n. 1716.

Περι ακουςων brevis libellus. Cur voces aliis & aliis in animalibus aliæ ſint, generales contemplationes. Apud *Henricum* STEPHANUM græce 1557. 8°. B. B.

Περι χρωματων. Generalia primo aliqua de colorum cauſis. Deinde, varia botanici potius argumenti, de colore foliorum, florum, fructuum, eorumque mutatione, de papavere albo & nigro, Inde de coloribus pilorum & pennarum avium. Animalia alba infirmiora eſſe. Pilos nunquam fieri coloris alicujus vividi.

Codex exſtat in Bibl. MEDICEA Plut. 84. & in VATICANA, in B. R. Pariſ. n. 2032. 2035. 1865. & in B. D. MARCI hi græci. Porro in Coll. D. Trinitatis Oxon. in BAILLOLENSI.

Græce cum aliis nonnullis ARISTOTELIS edidit Francofurti 1587. 4°. F. SYLBURG.

Latina antiqua editio exſtat Venetiis 1496. *Cælio* CALCAGNINO interprete, & cum ACTUARIO de urinis Ultraject. 1670. 8°.*

Græco-

(e) *Biblioth. Gr.* III. p. 138.
(f) LAMBEC. VIII. p. 100.

Digitized by Google

Græco-latina editio eſt *Simonis* PORTII Florent. 1548. 8°. HEINS. Pariſiis 1549. 4°. cum commentariis.

Commentatus eſt in hunc l. *Michaël* EPHESIUS.

In Lib. *de anima* II. & III. multa ad noſtrum ſcopum faciunt; de ſenſu in genere, de quinque ſenſubus, quibus plures ARISTOTELES non putat dari, de viſu & iis quæ videntur, de auditu, & iis quæ audiuntur. Nimis etiam hic generalia auctor ſequitur. De anima nutritiva &c.

Liber *de generatione & corruptione* totus eſt in generalibus.

In *problematibus* pluſcula ad phyſiologiam faciunt, quod quidem opus vix dignum eſt ARISTOTELE, & infinita habet repetita. Quæ ad ſudorem & odorem pertinent, eadem fere apud THEOPHRASTUM reperiuntur. In aliis doctrina ARISTOTELI propria proponitur, ut in iis plurimis, quæ homini dicuntur propria eſſe.

Partem tantum antiqui operis eſſe FABRICIUS (*g*). Aliqua ſimilia apud ATHENÆUM reperiuntur L. II.

Totum opus per titulos in univerſum digeſtum eſt. Quæ ad ſonos, odores, venerea, laborem, ea ad phyſiologiam faciunt: tum Sectiones priores 14. deinde a 27. ad 38. Phyſiognomia etiam tangitur, & hic mentio fit myopum & presbyopum.

Codices Manuſcripti græci exſtant in B. MEDICEA Plut. 87. in *Vindobonenſi*, in Bibl. R. Par. n. 1865. 2036. & in B. D. MARCI Veneta aliquot alii. Porro in *Mertonenſi*, in B. D. PETRI *Cantabr.* in VOSSIANA, inter libros F. BERNARDI, de quorum lingua minus mihi conſtat.

Græce Venet. 1497. fol. B. B. Græce etiam nitide prodierunt cum ALEXANDRI problematibus *Friderici* SYLBURGII cura Francof. 1585. 4°.

Vertit *Theodorus* GAZA Venetiis 1493. fol. Florent. 1518. fol. cum comment. P. *de* APONO & *Petri de* TUSSIGNANA repertorio.

Video editiones citari Pariſiis 1524. fol. 1533. 8°. Lyon 1537. 8°. Baſil. 1537. fol. mihi non viſas.

Editiones aliæ ſunt Baſileæ 1566. 8°. Lugd. 1558. 8°. 1578. 12°. TREW. cum ZIMARÆ probl. Amſtelod. 1650. 12°. 1686. 12°. & alias excuſæ.

Problemata medica latine vertente *Georgio* VALLA, quæ ad oculos ſpectant prodierunt Venetiis 1488. fol. B. DRESD. Argentorati 1529. 8°. quæ verſio non laudatur.

Gallice Lyon 1554. 8°. *du* VERDIER. Germanice 1482. 4°. 1533. 12°.

(*g*) p. 145.

In primam ſectionem commentatus eſt MANELPHUS Rom. 1650. 8°.

In omnia ea problemata *P. de* APONO, cujus comm. M.S. exſtant in Bibl. Vindobonenſi, in B. R. P. n. 6543. 6542. 6541. quæ eædem notæ editæ ſunt Venet. 1505. fol. cum GAZÆ verſione & alia antiquiori.

Ludovicus SEPTALIUS commentarios edidit Mediolani Lugdun. 1632. fol.

Julius GUASTAVINUS in decem ſectiones priores commentatus eſt Lugdun. 1608. fol.

Tabula in problemata M.S. eſt in B. S. PETRI *Cantabr.*

Opera omnia ARISTOTELIS ſæpe excuſa ſunt. Uſus ſum duabus editionibus, altera Genevenſi 1605. fol. 2.Vol. cui titulus ARISTOTELIS σωζόμενα græce-latina, accedunt plurimæ emendationes J. CASAUBONI, & KYNARI STROZÆ duo libri politicorum gr. lat. in quibus ARISTOTELI non explicata perſequitur. Eadem ut puto fuerat editio Lugdun. 1590. fol. HEINS. Altera pariter gr. lat. Genevæ 1606. 8°. 2.Vol.* cujus tamen ordo paulo alius eſt, eadem forte quæ Lugdun. 1597. 8°. FABR. Porro ex recenſione *Guilielmi* DUVAL Pariſ. 1619. fol. 1629. fol. PL. 1654. 2.Vol. MENK.

Græce apud ALDUM MANUTIUM Venet. 1495. 1496. 1498. fol. 4.Vol. B. B. Baſileæ 1531. fol. 1539. fol. 1550. fol. HEINS. hæc adjuvante C. GESNERO. Venetiis apud ALDUM 1552. 8°. Porro cura *Friderici* SYLBURG Francofurti 1587. 4°. 5.Vol. B. B. quam laudat FABRICIUS.

Latina antiqua verſio imperante FRIDERICO II. facta, Venetiis 1484. fol. cum commentariis AVERRHOIS, LEHM. tum 1496. fol. B. *Tigur.* Porro cum variorum commentariis Baſileæ 1518. fol. 1542. fol. 1548. fol. 1563. fol. Lugd. 1548. 8°. 1549. fol. 1551. 12°. decem voluminibus 1580. 12°. 1581. Venetiis 1540. 8°. 1564. 8°. 1572. 8°. cum commentariis AVERRHOIS, & pariter cum AVERRHOIS commentariis 1551, fol. 1562. fol. & 8°. 8.Vol.* reviſa a B. TOMITANO. Genevæ 1608; tum abſque iis commentariis Francofurti 1593. 8°.* novem parvis voluminibus. Hæc FABRICIUS. Romæ denique 1668. 4°. & 1669. cum paraphraſi P. SYLVESTRIS MAURISI.

Codex M.S. exſtat in Bibl. AMBROSIANA Mediolanenſi, & in B. D. MARCI. Venetiis.

Arabes mature ARISTOTELIS opera in ſuam linguam converterunt, ope ABU BASCHAR, HONAIN, ejus fil. ISCHAK, & aliorum, HERBELOT.

Amiſſi ſunt ανατομων libri octo LAERTIO dicti (h) Εκλογαι ανατομων (i); neque enim puto hanc eſſe ARISTOTELIS *Anatomiam*, quæ in B. R. Londin. ſupereſt CASHLEY p. 207. aut apud HANS SLOANE.

Amiſſa

(h) L. V. n. 25.
(i) Ibid.

Digitized by Google

Amiſſa ſunt etiam Problemata ex DEMOCRITO (*k*).

Εγκυκλια (*l*).

Περι ζωων ηθων καὶ βιων (*m*).

Ζωικα (*n*).

Alius liber de vita & morte a noſtro diverſus (*o*).

Ιατρικα (*p*): de temulentia (*q*).

Περι ιχθυων (*r*).

Περι οψεως (*s*);

Quæ de animalibus habemus, eſſe tantum quinquaginta librorum epitomen, quos de animalibus ARISTOTELES ſcripſiſſet HIEROCLES auctor eſt. Verum noſtri certe libri nihil habent, cur habeas pro compendio, cum auctor ſe in lites paſſim dimittat.

Tribuunt ei *kethab al thebb* ſive L. V. *de medicina* Arabes, (HERBELOT;) puto *ιατρικα* & *ketab dem v nagſcho de ſanguine & ejus per venas motu*, IDEM.

§. XXIV. *Peripatetici.*

CALLISTHENES, infelix ille ARISTOTELIS nepos, laudatur ob oculi fabricam bene deſcriptam (*t*).

In univerſum Peripatetica ſchola Anatomen amavit. Illuſor ille LUCIANUS in *anatome* (*u*) *vitarum* MERCURIUM loquentem introducit, qui inter merita Peripateticorum varia inventa de ſemine, generatione & fetus in utero formatione recenſet.

STRATONEM dicemus. Fetus vitales a ſeptimo menſe ad decimum admiſit (*x*).

§. XXV. *Theophraſtus.*

THEOPHRASTUS ERESIUS inter botanicos nobis dictus eſt. Libellos tamen aliquos reliquit, in quibus non quidem anatomica, ſed phyſiologica quædam

(k) Ibid.
(l) N. 26.
(m) ATHENÆUS VII.
(n) APOLLONIUS.
(o) Ibid.
(p) LAERTIUS n. 26.
(q) ATHENÆUS L. XI.
(r) IDEM L. VII.
(s) Vide FABRICIUM p. 195.
(t) CHALCIDIUS in TIMÆUM.
(u) N. 26.
(x) CENSORINUS c. 7.

Digitized by Google

dam tradidit. In libro *de odoribus*. Hominem olfactu eſſe obtuſiſſimo, cum equi hordeum certis locis natum repudient. Animalia non videri delectari odore, niſi cibi ſui. Odoramenta fortiora capiti dolorem inferre. Aromata capiti illita, urinam ſuo odore imprægnare, etiam Juniperum. Magnam eſſe odorum & ſaporum & utriusque ſenſus cognationem: nullum odorem ſaporis eſſe expertem, & viciſſim.

Quos dicemus libros, eorum PHOTIUS meminit n. 216. & eorum aliquos totos in bibliotheca habet.

Liber *de odoribus* ſeorſim prodiit interprete ADRIANO TURNEBO Pariſiis 1556. 4°. MAITT. Gallicæ verſioni *Jean de* l'ESTRADE *adnotationes addidit* Pariſ. 1556. B. EXOT.

De Sudoribus. Perſpiratio differt a ſudore, quod perpetuo & absque ſenſu emanet. Sudores varii, inter eos acidi. Capitis ſudor non olet, neque ſenum. Pueros difficilius ſudare, quod eorum cutis denſiſſima ſit. Difficulter ſudare, quibus alvus laxa ſit, aut multa urina fluat; facile, quibus alvus & veſica adſtringatur. Tergo magis ſudari, & facie: & in ſomno. Magis pedibus ſudare qui unguntur. Seorſim prodiit cum lib. *de vertigine* gr. lat. cum adnotationibus BONAVENTURÆ GRANGER Pariſ. 1576. 8°. MEAD. Deinde cum operibus omnibus græce apud ALDOS 1552. 8°. Gr. lat. in HEINSII editione.

Codex exſtat in B. R. P. n. 2278. & minorum libellorum omnium in B. D. MARCI, bis.

Poſſis huc referre libellum *de piſcibus in ſicco viventibus*. De Exocœto, qui quotidie in ſiccum prodeat, quo ſomnum capiat. De piſcibus foſſilibus, quorum alii naſcantur ex ovis derelictis & evolutis, alii absque ovis, & ſponte ſua.

In operibus omnibus prodiit, & in noſtra editione ex D. FURLANI interpretatione. Codex eſt in B. R. Pariſ. n. 2278.

De animalibus quæ colorem mutant, brevis libellus. De Chamæleonte, qui in omnes colores tranſeat, non tamen in album, neque in rubrum, & ipſe per ſe colorem mutet. A ſpiritu eam mutationem eſſe, pulmonem enim maximum habere, toti corpori æqualem, atque adeo plenum eſſe ſpiritus. De Tarando Scythico cervo, qui colorem mutat.

De *ſenſu* l. ſeorſim prodiit lat. cum PRISCIANI LYDI expoſitione Baſileæ 1544. fol. B. HEINS. Cum eodem comment. & MARSILII Venet. 1497. BODL. inque ALDINA, non in HEINSIANA.

M.S. exſtat in B. VOSSIANA MONTF. in B. R. Pariſ. n. 2073. in *Biblioth.* S. REMIGII Rhemenſis, in B. BAVARICA, inque B. D. MARCI, tum commentarius in eum PRISCIANI.

De

Digitized by Google

De animalibus, *quæ ſponte adparent*, ut de ranis poſt pluviam, de locuſtis, muribus &c. Hic mures ægyptios videas ſalientes, neque incedentes pedibus anticis.

Conjuncti prodierunt apud ALDUM 1495. fol. libri *de piſcibus*, *de ſingultu*, *de doloribus*, *de ebrietate*, *de ſudore*.

Et in proprio *ſelectu* l. *de ſenſu*, *de colorem mutantibus*, *de paralyſi*, *de ſyncope*, *de ſingultu*, *de* κόποις, *de animalibus*, *quæ ſubito conſertiora adparent*, *de animalibus invidis*, *de ſudoribus*, *de apibus* apud *Henr.* STEPH. 1557. 8°. Græce. cum ARIST. ἀκουσ. & ὀσμ.

Interierunt citati a LAERTIO libri, *de ſenectute*: *de ſuccis*, *cute & carnibus*: *de hominibus*, *de diverſitate vocis animalium ejusdem generis*: *de animalibus*, *quæ latibula & foſſas faciunt*, *de animalibus* L. VII. & iterum L. VI: *de atra bile*; *de ſpiritibus*: *de pilis*: *de humoribus* L. V. *de fortuitis animalibus*: *de generatione*, *de viſu* L. IV.

Paſſim in botanicis aliqua huc pertinent. Nullum animal ſuave olere (*y*).

§. XXVI. *Diocles Caryſtius.*

THEOPHRASTI tempore vixit, paulo antiquior (z) libellum tamen ad ANTIGONUM (*a*) Aſiæ Regem, DEMETRII patrem, dediſſe dicitur, ſplendidus vir & pro altero HIPPOCRATE habitus. Primus dicitur *de adminiſtrationibus anatomicis* (*b*) ſcripſiſſe, & ſolet GALENUS eum in catalogis anatomicorum recenſere (*c*), neque tamen inter eos numerat auctores, qui accurate ſint in anatome verſati (*d*). Deſcripſit certe in utero (*e*) cotyledones, quas abeſſe recte SORANUS oſtendit. Non concipere feminas reliquit, quæ nullum ſemen aut nimis parcum (*f*) effundant. Correxit CTESIAM, qui ſemen elephanti dixerat ab egeſtione conſolidari (*g*). Omnes membranas meninges vocavit (*h*). Reſpirationem caloris innati eſſe ventilationem cum refrigeratione (*i*). Ad utrumque uteri latus cavitates aliquas eſſe, in quibus fetus nutriatur (*k*). Proceſſus (tubas uterinas) cum cornubus comparavit (*l*). Quid uva ſit (morbus uvulæ),

(y) *Cauſ. plant* L. VI.
(z) Ante ERASISTRATUM GAL. *Aphor.* VI.
(a) Pro ANTIGONO GONATA FABRICIUS habet, ſed GALENUS ubique ante HEROPHILUM numerat, PRISCIAN. I. IV.
(b) GALEN. *adminiſt.* L. II. c. 1.
(c) *Adminiſtr.* L. IX. c. 2. *Natur. hum.*
(d) *De vulv. diſſ.* c. 9.
(e) SORAN. GALEN. *diſſ. vulv.*
(f) PLUTARCH. *placit.* V. c. 9.
(g) PRISCIAN. l. c.
(h) GALEN. *adminiſt. anat.* IX. c. 2.
(i) GALEN. *util. reſpirat.* c. 1.
(k) EROTIANUS in voce κοτυληδόνες, qui eam opinionem refutat.
(l) GAL. *diſſ. vulv.* c. 3.

Digitized by Google

læ), primum rectius interpretatum eſſe (*m*). Fetum a ſeptimo menſe ad decimum vitalem naſci poſſe (*n*). Præcipuus demum locus Anatomicus Dioclis (*o*) a Macrobio conſervatus eſt. Ovum humanum deſcripſit, membranaceum, quod altera hebdomade guttis ſanguinis tegatur; tertia addit ſanguinem in ejus veſiculæ centro adparere, quarta cogi in carnis mollioris ſpeciem: quinta figuram humanam apis magnitudine ſubinde reperiri, omnia per membra expreſſam: in feminino fetu hæc ſexta demum hebdomade conſpici. Ita porro pergit per hebdomadas mutationes enarrare, quæ fiunt in homine nato. Poſt ſeptem dies umbilicum delabi, poſt bis ſeptem oculos ad lumen ſe convertere, poſt ſepties ſeptem oculos & totam faciem converti, ſeptimo menſe dentes incipere emergere. Poſt ter ſeptem menſes loqui, poſt quater ſeptem incedere, & quæ plura ſequuntur. Fatendum eſt tamen, Macrobium hæc omnia ita cum Stratone Peripatetico communia facere, ut eum priori loco nominet: unde iterum putes Dioclem vixiſſe, quando numeroſi jam ex Lyceo celebresque viri prodierant. Ut tamen de vero auctore ſit harum hebdomadum, tamen ad Hippocratica placita ficta eſſe adparet.

Ipſe ſuas mularum diſſectiones (*p*) citat, quarum locos male diſpoſitos cauſam eſſe ſterilitatis cum Empedocle recepit Librum XXXIII. Priscianus citat de *ſemine*, ubi negat Diocles ſpumam eſſe, quod gravius aqua ſit.

§. XXVII. *Praxagoras.*

Cous, Nicarchi filius, Aſclepiades, & ipſe poſt Dioclem (*q*) ſolet numerari (*r*), præceptor Herophili, & paſſim inter inciſores recenſetur, alias tamen inter eos, qui obiter in ea arte ſint verſati (*s*): medica potius laude inclaruit, & conjecturas in phyſiologiam intulit. Habet acetabula uteri (*t*), arterias pulſare ait vi ingenita (*u*), & dixit arteriarum (*x*) motum ſenſibus obvium, primusque fuiſſe videtur, qui pulſus (*y*) nomine noſtro ſenſu uſus ſit. Cerebrum (*z*) pro efflorеſcentia quadam ſpinalis medullæ habuit. Aortam venam craſſam dixit (*a*). Utilitatem reſpirationis eſſe in corroboratione animæ (*b*). Proceſſus ab utero ad utraque ilia (*c*) miſſos dixit ſinus. Arterias valde

(m) Galen. *compoſ. ſec. loc.* L. VI.
(n) Censorin. c 7.
(o) *In ſomn. Scip.* ex libro *de hebdomadibus.*
(p) Plutarch *placit. phil.* L. V. c. 14.
(q) Cels. *præf.* L. I. Galen. *compoſ. ſec. loc.* c. VI.
(r) *Nat. hum.* Ante Erasistratum Cal. *Aphor.* VI.
(s) Galen. *vulv. diſ.* c. 9.
(t) Idem, ibid. fin.
(u) *Diff. pulſ.* L. IV. c 2.
(x) Ibid.
(y) Hipp. Plat. *decret.* L. VI. c. 1.
(z) *Util. part.* L. VIII. c. 12.
(a) Apud Rufum I.
(b) *Util. reſpir.* c. 1.
(c) *Vulv. diſſ.* c. 3.

Digitized by Google

valde anguſtas in nervos mutari (d). Arterias nullum præter ſpiritum humorem (e) continere ante ERASISTRATUM docuit, & videtur primus eo nomine uſus eſſe, ut vaſorum alterum genus deſignaret, quem paulo poſt ERASISTRATUS ſecutus eſt. Humoribus ſolis & ſanitatis phænomena & morbi tribuit (f). Nervos ex corde deduxit, ut ARISTOTELES (g). Pituitam vitream dixit (h). Excerpta ex libro *de laſſitudine & de ſudoribus* cum ARISTOTELIS problematibus prodierunt Francof. 1585. 4°. græce.

§. XXVIII. *Pliſtonicus.*

Diſcipulus PRAXAGORÆ, quem pariter inter inciſores minus accuratos GALENUS recenſuit (i). Phyſiologica aliqua placita ejus ſuperſunt, ut cibum per putredinem coqui. Cerebrum inutile eſſe (k) & quamdam quaſi ſpinalis medullæ adpendicem (l). Sinus nomine (m), ut PRÆCEPTOR, ad tubas uteri uſus eſt. Multum ut iterum PRÆCEPTOR (n) humoribus tribuit, & de iis librum reliquit.

Inter anatomicos auctores recenſetur (o) PHILOTIMUS, & ipſe ex PRAXAGORÆ ſchola, & perinde in humoribus occupatus. Proceſſus uteri, quæ tubæ dicuntur, ſinus dixit (p).

ÆGIMIUM, Velienſem, forte Elienſem, huc refero, cujus opus non nimis certo (q) genuinum, GALENI tempore exſtabat. Pro primo halitus eſt (r), qui pulſus nomine in noſtrum ſenſum uſus ſit (s): ut adeo ante HEROPHILUM ſcripſiſſe oporteat. CLERICUS ipſo HIPPOCRATE antiquiorem facit. Verum cum & iſte, & ARISTOTELES, pulſus nomine minus definite uſi ſint, putes ante AEGIMIUM ſcripſiſſe, minime ejus inventa tacituri, ſi ejus libris uti potuiſſent.

CHRYSIPPUS GNIDIUS, medicus, ERASISTRATI præceptor, nihil edidit anatomici argumenti: ſanguinis vero mittendi metum videtur cum ERASISTRATO communicaſſe. Pneumaticorum atavum vocat GALENUS (t). Inter Anatomicos recenſetur (u). DIONY-

(d) HIPP. & PLAT. *decret.* L. I. c. 6.
(e) GALEN. *differ. pulſ.* L. IV. c. 2.
(f) GALEN. *introduct.*
(g) ID. HIPP. PLAT. *decret.* L. I. c. 6.
(h) GALEN. *loc. adfect.* L. II.
(i) *Vulv. diſſ.* c. 9. Eodem tempore quo HEROPHILUS GAL. *Aphor.* VI.
(k) GALEN. *util. part.* L. IX. c. 3.
(l) GALEN. *util. part.* L. VIII. c. 12.
(m) *Vulv. diſſ.* c. 3.
(n) GALEN. *de atra bile.*
(o) *Nat. hum*
(p) *Vulv. diſſ.* c. 3.
(q) GALEN *diff pulſ.* L. IV. c. 2.
(r) IDEM, ibid L. I.
(s) L. IV. c. 2.
(t) *Diffic. pulſ.* II. fin.
(u) *Nat. hum.*

Digitized by Google

DIONYSIUS OXYMACHI filius ante EUDEMUM vixit, & aliquid efflore-ſcentiæ nomine impertiit, quod venam non eſſe RUFUS monet, an valvulam (*x*).

§. XXIX. *Eraſiſtratus.*

ERASISTRATUS Ceus, Juliates, CHRYSIPPI diſcipulus, & ARISTOTELIS (*x**), vir ſplendidus, ANTIOCHUM SELEUCI filium ſanavit, cum amore uxoris ſui jam ſeneſcentis patris flagraret, atque adeo SELEUCI NICANORIS temporibus floruit. Anatomen interlapſam reſtituit, ex GALENI (*y*) teſtimonio, ut ante HEROPHILUM, celeberrimum inciſorem, vixiſſe neceſſe ſit, cum prætere a GALENUS manifeſto, antiquiores, ERASISTRATUM & HIPPOCRATEM, ab HEROPHILO ſejungat. THEOPHRASTI temporibus vixiſſe aliqui dixerunt, & cum Peripateticis (*z*). Vivos homines (*a*) incidiſſe, antiquiſſima fama eſt, veniam dante ANTIOCHO (*b*): hominis certe cerebrum diſſecuit, ut ex propriis ſummi viri verbis adparet, quæ apud GALENUM exſtant (*c*). Idem primus arterias lacte plenas in hœdis (*d*) vidit, in quo animale reperi, vaſa lactea non parvis ramulis per meſenterium decurrere, ſed in truncum, perinde ut venas rubras confluere, ut eo facilius ſub oculum cadant. Videtur experimentum in arteria feciſſe, calamum in eam inſeruiſſe, & infra calamum pulſantem vidiſſe. Valvulas cordis arterioſas bene deſcripſit, & ex uno oſtio ſanguinem in pulmonem venire docuit (*e*), ex altero ſpiritum in reliquum corpus: valvularum etiam officium, qua obſtant relapſuris humoribus, recte utique expoſuit. Vias peculiares urinæ refutat, quas alii ante eum docuerant (*f*). Venoſas valvulas humorem in cor admittere, effluxurum morari rectiſſime omnia. Arteriarum nomine ex primis videtur eas venas diſtinxiſſe, quæ ſaliunt, & in quibus ipſe docebat, ſolum ſpiritum, reſpirando adtractum reperiri (*g*), cum per alterum genus venarum ſanguis fluat. In iis arteriis, & in cordis ventriculo ſiniſtro, ſanguinem reperiri, quod difflato per vulnus ſpiritu ſanguis in locum inanitum ſuccedat (*h*). Inflammationem fieri ſanguine in fines vaſorum ſoli ſpiritui deſtinatorum inpacto (*i*). Tranſſudationem ſanguinis docuit (*k*). Et arteriæ & venæ pulmonem ineunt. Ab intercoſtalibus enim arteriis nonnun-

(x) *Appell.* I. p. 42. (x*) LAERT.
(y) HIPP. PLAT. *decret.* L. VIII. c. 1.
(z) Negat id GALENUS *fac. nat.* L. II. c. 3. ſed alias ipſe fatetur multa cum Peripateticis communia habere.
(a) CELS. *præf.*
(b) SELEUCI filio *Deo.* COCCHI *della ſc. dell arte anat.* p. 14.
(c) *Plac.* HIPP. & PLAT. L. VII.
(d) *An ſang. nat.* &c. *Adminiſtr.* L. VII. fin.
(e) In lib. *de febrib.* apud GALENUM *Placit.* L. VI. c. 6.
(f) *Facult. nat.* II.
(g) Poſt PRAXAGORAM. Vide GALEN. *num ſanguis nat. arter. cont.* & PLAT. *decret.* L. I. c. 6. &c.
(h) GALEN. *facult. natur.* L. II. c. 3.
(i) GALEN. *Meth. med.* L. II. VII. &c.
(k) CÆLIUS *chron.* L. II. c. 10.

Digitized by Google

nunquam ſanguinem in pulmonem adſcendere dixit, & ex aorta ad pulmonem arteriam ex aorta venire prius quam ſpinam adtingat, cujus extrema ad aſperam arteriam veniant (*l*), denique ex arteria aorta in ſpina jacente venire in pulmonem arteriam, quæ ſit inflammationis ſedes (*m*). Deinde ex magna vena, ſpinæ adjacente, ex corde orta & finita ubi a vertebris ſeptum transverſum naſcitur, venam prodire, in quam pus veniat in morbo laterali, & ſurſum exſpuatur, neque deorſum veniat, quod ea vena non ultro producatur (*n*). Truncum azygam eſſe puto, venam bronchialem: GALENUS de vena interpretatur, quæ a cava ad pulmones eat. Omnes porro venas & arterias & vaſa aerea per pulmonem una extendi docuit (*o*). Nervos omnes ex cerebro ipſo ejusque medulla naſci (*p*), ſenex demum adgnovit, ut unum cerebrum nervorum principium eſſet (*q*), juniori, ut nuperis, meninges impoſuerant. Prior autem ERASISTRATI ſententia apud RUFUM videtur conſervari (*r*), nervos alios eſſe ſenſorios, cavos, a meningibus ortos, alios motorios a cerebro & cerebello (*s*) natos. Ex capite ſpiritum animalem venire, ex corde vitalem (*t*). Eo ipſo loco cerebrum hominis cum cerebro animalium comparat. Ventriculos duos, communicantes, cerebellum, παρεγκεφαλίδος nomine (*u*); ventriculum cerebelli: cerebri inteſtinula, & cerebelli convolutiones dixit. Venam (*x*) magnam, quæ ſanguinis ſit receptaculum, & arteriam quæ ſpiritus, in minimos ramos dividi docet, quorum exiguitas faciat, ne ſanguis in ſpirituoſa vaſa irrumpat. In plethora tamen ſanguinem ſua vaſa dilatare, irrumpere in arterias, ſic inflammationem & febrem fieri (*y*). Arterias primus cum venis & nervis inter partes univerſum (*z*) corpus conſtituentes numeravit. Hepatis carnem parenchyma (*a*) dixit, ſic in aliis viſceribus, jecore, pulmone, liene, cerebro (*b*).

Per inviſibiles meatus bilem ex hepate in fellis veſiculam venire (*c*). Muſculum, dum ſpiritu repletur, in latitudine augeri, in longitudine minui (*d*).

In phyſiologicis multus fuit, & propria placita ſecutus eſt, quo effecit, ut.

(l) GALEN. *loc. adſect.* L. V.
(m) Ibid. Conf *arter. ven. ſect.* c. 9. (n) Ibid. (o) Ibid.
(p) *In lib. diviſionum* apud GALENUM.
(q) *In aphoriſm.* L. VI. n. 10.
(r) Apud GALENUM *placit.* HIPP. & PLAT. L. VII. c. 3. ſ. *διαιρεσεω*.
(s) *Appell.* II. fin.
(t) HIPP. PLAT. *decret.* II. c. 8.
(u) GALEN. *util.* L. VIII. c. 12.
(x) GALEN. *venæ ſect. adv.* ERASISTRAT.
(y) Apud GALEN. in *introd.* PLUTARCH. *placit.* L. V. c. 29.
(z) GALEN. in *introduct.*
(a GALEN. *med. comp ſec. loc.* VIII. c. 7.
(b *Nat. hum.* I. *Introduct.*
(c) GALEN. *de loc. affect.* L. V. c. 3.
(d) Ibid. L. VI.

Digitized by Google

ut Galenus ſemidogmaticum dixerit. Adtractiones (*e*) negabat, in ventriculo, in veſica urinaria, aut in bilis veſicula (*f*) locum habere.

Ventriculum cibos toto concoctionis tempore ajebat (*g*) complecti, neque eam concoctionem elixationem eſſe (*h*), vim autem coquendi eſſe in ſpiritibus (*i*); & alibi totam levigationem ciborum, & ſubductionem excrementorum, & diſtributionem, quæ in cremorem ſunt converſa, a complexu ventriculi eſſe (*k*). Bilem inutilem eſſe, & a ſanguine per vaſa ſecerni, quæ minora ſint, neque eum poſſint recipere (*l*). Epigeneſin docet (*m*). Multa de humore nervum alente (*n*) ſcripſerat, & de morbis, qui inde eveniunt. Humores parvi faciebat: nihil de atra bile docebat, de flava parum; neque humorum vitia admittebat (*o*). Alibi tamen Galenus fatetur, accurate egiſſe de ſeparatione bilis flavæ (*p*). Sanguinem eſſe alimentum (*q*). Spiritum naturæ (*r*) coadjutorem. Ultima nutriri ex vicinis vaſis nutrientibus a lateribus vaſorum adtracto ſanguine (*s*). In pulſibus erat negligentior (*t*). Facultatem vitalem in ventriculis cordis habitare (*u*) docuit. Primas in pulſu dilatari (*x*), ab impulſu ſpiritu (*y*), arterias cordi proximas, deinde ex ordine minores & remotiores. Arterias diſtentas pulſare, cor dum evacuatur (*z*). Reſpirationis utilitatem eſſe arteriarum repletionem. Spiritum per pulmones adtrahi, quo arteriæ repleantur (*a*): nullum ex pulmone in pectus ſpiritum effundi (*b*). Pulmonem alterne moveri (*c*). Succeſſionem in locum evacuatum ad explicandam reſpirationem (*d*) adhibuit, & in eam fieri partem per circumpulſionem, ut Plato. Aerem in arterias pulmonis venire. Sterilitatem fieri, quod uterus carnoſus quaſi cicatrices habeat (*e*). Platonem (*f*) refutavit, qui humo-

(e) *Nat. hum.* l. c.
(f) Galen. *fac. nat.* III. c. 13. I. c. 5.
(g) Galen. *fac.* L. III. c. 8. (h) Ibid.
(i) *Fac. nat.* II. c. 8. Hæc & ſequentia in libris fere *de naturalibus operationibus*, & in *ſermonibus univerſalibus* docuit, quos Galenus in ſuis Lib. *de facultat. naturalib.* refutat.
(k) *Fac. natur.* II. c. 8.
(l) Galen. *fac. nat.* II. c. 2.
(m) *Facult. natur.* II. c. 3.
(n) Galen. *de atra bile.* (o) Idem, ibid.
(p) *Utilit. part.* IV. c. 13.
(q) De *nutritione* agit in L. II. ſermonum.
(r) Galen. *introduct.*
(s) *Facult. natur.* L. II. c. 3.
(t) Hipp. & Gal. *placit.* VI. c. 1. *Diffic. pulſ.*
(u) Galen. Hipp. Plat. *placit:* V. c. 6.
(x) *Diffic. pulſ.* IV. c. 1.
(y) *Diff. pulſ.* IV. c. 2.
(z) *Util. reſpir.* c 1. *Diff. pulſ.*
(a) *An ſang. natur. in art.*
(b) *Admin. anat.* L. VIII. c. 5. (c) Ibid. L. VII. c. 2.
(d) Galen. in *Timæum.*
(e) Plutarch. *placit.* V. c. 9.
(f) Macrob. *ſaturnal.* L. VII. Ægri hæc Erasistrati monita Plutarchus fert, *Quæſt. conv.* VII. c. 1.

Digitized by Google

humorem ex pharynge in aſperam arteriam deſcendere dixerat. Famem eſſe a fibrarum vacuitate, & tolli ventre vinculis adſtricto (*g*), cauſam bulimi faſſus eſt ſe ignorare (*g**).

Vir cæterum modeſtus & moratus (*h*), qui aliter cum ſentiret, tamen HIPPOCRATEM refutare detrectabat (*i*). Summa etiam apud poſteros ejus auctoritas fuit, unde factum eſt, ut eo mitius eum GALENUS impugnaverit, & etiam eo ævo ſectatores ERASISTRATI Præceptoris placita venerati ſint.

Scripſit etiam duos libros *anatomicorum de ſingulis paſſionibus* (*k*).

§. XXX. *Herophilus.*

PRAXAGORÆ diſcipulus, in univerſum ERASISTRATO coævus (*l*), Chalcedonius potius quam Carthaginienſis (*l**). Antiquiorem ERASISTRATO facit CLERICUS. Verum ſi omnino ERASISTRATUS in SELEUCI NICANORIS aula vixit, PTOLEMÆI vero *Lagidæ* tempore in Ægypto (*m*) HEROPHILUS diſſectionibus operam dedit, non poteſt fieri, ut alter altero memorabili intervallo ſuperior fuerit.

Illuſtre omnino nomen eſt HEROPHILI, qui totam medicinam, herbas, praxin & anatomen ſibi ornandas ſumſerit. Maxima tamen ejus in anatome laus fuit, tanta, ut FALLOPIUS nuſquam HEROPHILUM erraſſe, incauta quidem phraſi uſus, teſtem ſe dederit (*n*). Quare viventium reorum corpora, perinde ut ERASISTRATUS, dictus eſt inciſiſſe, qua voce, puto, veteres raritatem humanæ (*o*) anatomes expreſſerunt, etſi poſteritas ſerio eam calumniam accepit. Inter inſtauratores anatomes a GALENO (*p*) recenſetur, & exquiſitiſſimus dicitur inciſor (*q*).

Quæ de Cl. viro ſuperſunt, fere fragmenta ſunt, a GALENO conſervata. Multum in nervis laboravit; eos a ligamentis & a tendinibus diſtinxit, cum quibus ab ARISTOTELE, forte & ab HIPPOCRATE (*r*), confuſi fuerant. Poros nervorum opticorum dixit (*s*): tum cerebri ſinus & eorum concurſum, quem vocavit torcular (*t*). Ventriculum in cerebello (παρεγκεφαλις) præcipuum (*u*) habet.

(g) GELL. *noct. attic.* L. XVI. c. 3. ex *lib. diviſionum.* (g*) GELLIUS.
(h) GALEN. *de atra bile.*
(i) *Facult. natur.* I. c. 15.
(k) CÆLIUS *acut.* III. c. 4.
(l) *Diff. pulſ.* L. IV. c. 3. Cum PLISTONICO *Aphoriſm. comm.* L. VI.
(l*) Ita GALEN. *uſ. part.* I. c. 8.
(m) Alexandriæ vixiſſe, ideo cum calamis Ægyptiorum crenam medullæ oblongatæ comparaſſe GALEN. *admin. anat.* IX. c. 5.
(n) CELSUS: TERTULLIANUS. Hunc unum laudavit L. *a* CAPOA.
(o) GALEN. *diſſ. vulv.* c. 5.
(p) HIPP. PLAT. *decret.* L. VIII. c. 1.
(q) *Diſſ. vulv.* c. 5.
(r) RUFUS II.
(s) *Util part.* L. X. c. 12.
(t) *De util part* L. X. c. 6.
(u) GALEN. *util. part.* L. VIII. c. 11.

Digitized by Google

habet. Calamum medullæ oblongatæ dixit (*x*), & quartum ventriculum (*y*). Nervos voluntati obedientes a cerebro & medulla ſpinali (*z*) naſci docuit. Retinam tunicam in oculo invenit & arachnoideam (*a*). Venæ arterioſæ & arteriæ venoſæ nomen impoſuit (*b*). In pulſu contractionem percipi (*c*). Auriculas (*d*) pro cordis partibus accepit, in cordis valvulis negligentior (*e*). De principio venarum ambigit (*f*). Ecphyſin duodecim digitorum recte deſcripſit (*g*). Hepatis in animalibus varietates dixit, potiſſimum in lepore (*h*). Venas (*i*) inteſtina adeuntes in glanduloſa quædam corpora dixit terminari, eas inteſtina nutrire. Eas venas per vaſa lactea interpretantur, obſcurius tamen HEROPHILUM ea vaſa, quam ERASISTRATUS deſignaſſe certum eſt. In partibus genitalibus utriusque ſexus diligenter verſatus eſt. Uterum gravidæ feminæ ante partum ne ſtilum quidem admittere (*k*). Paraſtatam adenoiden dixit, qui ſint in maribus (*l*), varicoſos vero paraſtatas qui poſſunt eſſe ſeminales (*m*) veſiculæ. Ex GALENI tamen verbis etiam cellulæ fuerint, in quas ductus deferens, etiam in cane, ad veſicæ exitum contrahitur: partem enim vaſis ſeminalis HEROPHILUS vocat, qui paraſtata ſit varicoſus. Epididymis inventum eſt HEROPHILI. Feminarum ab utero exeuntes in ilia proceſſus cum circuli revolutione (*n*) comparavit. Uterum in iis, quæ pepererunt, aſperæ arteriæ initio aut polypi capiti ſimilem fieri (*o*). Semen femininum (*p*) extrorſum docuit effundi. Teſtes arteriam habere ab utero. In nonnullis mulieribus (*q*) quatuor vaſa venoſa vidit, quæ a renalibus vaſis ad uterum venirent, vaſa nempe ſpermatica.

In fragmento (*r*) quod COCCHIUS edidit, ligamentum teres deſcribit, quod ex capite femoris exit in acetabulum, & luxationem ejus oſſis ſanum impedit, idemque ruptum nequit reſtaurari. Quo loco tamen HEROPHILUS verum ligamentum νεῦρον vocat.

De oculis locus eſt apud AETIUM II. 3. 46.

Nunc ad phyſiologica. In ſeminalia vaſa ſanguinem venire, & eundo albeſcere (*s*) docuit; neque teſtes multum ad generationem conferre (*t*). Cauſas motrices eſſe in nervis, muſculis, arteriis (*u*).

Pulſum

(x) *Adminiſtr.* L. IX. c. 5. *uſ. part.* VIII. c. 11. (y) Ibid.
(z) RUFUS III. fin. (a) IDEM, l. c. (b) IDEM.
(c) GALEN. *dignoſc. pulſ.* L. I. c. 3.
(d) GALEN. *adminiſt.* VI. c. 11.
(e) GALEN. *Placit.* L. VI. c. 6. Cordis diſcriminationes dixit HER. ib. I. c. 10.
(f) Ibid. c 5. (g) Ibid. c. 9. *uter. diſſ.* I. (h) Ibid. c. 8.
(i) *Util. part.* IV. c. 19.
(k) GALEN. *fac. natur.* L. III. c. 3.
(l) *Util. part.* L. IX. c. 11.
(m) GALEN. *ſem.* I. c. 16.
(n) *Vulv. diſſ.* c. 3. (o) SORANUS.
(p) GALEN. *de diſſ. vulv.* (q) *Diſſ. vulv.* c. 5.
(r) In lib. *dell anat.* p. 83.
(s) PRISCIAN. L. IV. (t) GALEN. *de ſemin.*
(u) PLUTARCH. *placit.* L. IV. c. 22.

Digitized by Google

Pulſum a ſuperioribus medicis neglectum accurate contemplatus eſt, ut ob ſubtilitatem (*x*) tamen muſicarum rationum ab eo adhibitarum nuperi eum laborem deſeruerint. Ita definivit ut GALENUS, non ut HIPPOCRATES (*y*). Pulſum a corde eſſe (*z*): ex corde per tunicas vim in arterias manare, cujus ope dum diſtenduntur, undique adtrahant (*a*). Pulſuum varietatem proſecutus eſt. Palpitationem a pulſu ſeparavit (*b*). In pulſu diſtinxit magnitudinem, celeritatem, vehementiam & rhythmum (*c*). Dixit pulſum plenum, quo tamen nomine GALENUS putat potius crebrum intellexiſſe (*d*), plenum enim pulſum (*e*) HEROPHILUM negat habere. Vehementiam a robore vitalis facultatis deduxit (*f*). Tempus etiam in pulſu conſideravit. Caprizantem dixit (*g*).

Pulmonem naturali appetitu moveri, ut animam adducat & reddat: & quatuor in reſpiratione motus eſſe, dum aërem externum pulmo recipit: dum quod accipit ad pectus permanat: dum contractum a pectore rurſus accipit: dum receptum extrorſum propellit. Adparet, putaſſe aerem ex pulmone in pectoris cavum effundi (*h*).

Humoribus cæterum ſolis & ſanitatis phænomena tribuit, & morbi, uti præceptor ejus PRAXAGORAS (*i*).

Denique artem fere incertam eſſe ſcripſit, & obſcuram, pene ad Pyrrhoniorum morem (*k*).

§. XXXI. *Eudemus.*

EUDEMUS (*l*) cætera parum notus, a GALENO inter inſtauratores anatomes refertur.

Cirrhos dixit (*m*) proceſſus ab utero ad utraque ilia emiſſos. Quinque eſſe oſſa metacarpi & metatarſi, duo vero pollicis & hallucis, recte docuit, argumento oſſa humana accurate ipſi perſpecta fuiſſe (*n*). Eſſe oſſiculum perexiguum quod acromium dicitur (*o*), minus bene. In inteſtinis ſuccum ſalivæ ſimilem ex aliis glandulis venire GALENUS, de quibus inde ab HEROPHI-

(x) PLIN. L. XI. p. 633. Contra tamen iſta, potius nimis ſubtiliter in pulſu verſatos fuiſſe, qui poſt HEROPHILUM ſcripſerunt, GALENUS *diff. pulſ.* III. c. 1.
(y) HIPP. & PLAT. *decret.* L. VI. c. 1.
(z) *Util. pulſ.* & *diff. pulſ.* L. IV. c. 2.
(a) GALEN. *diff. pulſ.* L. IV. c. 1.
(b) *Diff. pulſ.* L. IV. c. 2. (c) Ibid. L. II. c. 6. (d) Ibid. ad fin. (e) Ibid. L. III.
(f) *Diff. pulſ.* L. III. c. 2. (g) Ibid. L. I. c. 29.
(h) PLUTARCH. *placit.* L. IV. c. 22.
(i) GALEN. *introduct.*
(k) SEXTUS *in Mathem.*
(l) *Placit* HIPP. & PLAT. L. VIII. c. 1. Eodem tempore cum HEROPH. *Comm. aphor.* VI.
(m) *Vulv. diff.* c. 3.
(n) *Util. part.* L. III. c. 8.
(o) RUFUS.

LO & EUDEMO lites fuerint inter anatomicos (*p*). De nervis & cerebro utiliter ſcripſit (*q*). Proceſſus, qui nunc ſolent ſtyliformes vocari, cum gallorum calcaribus comparavit (*r*). Quid efflorefcentia ſit, quam EUDEMUS venam dixit, non dixerim (*s*).

EUDEMUS & LYCON platonici multa de genio animalium, & victu, & de eorum partibus reliquerant, APULEJO teſte (*t*).

§. XXXII. *Schola* HEROPHILI *&* ERASISTRATI.

Et ERASISTRATI ſchola & HEROPHILI (*u*) ab eorum virorum exceſſu floruit. Neque continuo Anatomen deſeruerunt. Sectatores enim HEROPHILI chorioideos (*x*) proceſſus primi dixerunt. Utraque tamen ſenſim ſchola anatomen negligentius tractaſſe videtur. Nam HEROPHILEI quidem in empiricos fere degeneraverunt, qui anatomen univerſam habebant pro inutili (*y*), aut certe a ſolo caſu aliquam in ea arte lucem exſpectabant; totaque anatomica ars languit, fere ad MARINI tempora, qui paulo ante GALENUM vixit. Eum enim virum GALENUS vocat anatomes diu intermiſſæ reſtauratorem.

Anatomes ſtudium Alexandriæ conſtanter excultum fuiſſe videtur, ut etiam GALENI tempore eo medici confluerent, qui corporis humani cognitioni ſtudebant, & ipſe etiam GALENUS. Neque potuiſſet Chirurgia Alexandriæ florere, niſi Anatome præluxiſſet.

Multum certe pro Anatomes incrementis præſtiterunt reges PTOLEMÆI, & in CLEOPATRÆ uſque tempora diſſectiones Alexandriæ frequentatæ fuerunt. Gravidam feminam inciſam, fetum perfectum in ejus utero repertum, regnante CLEOPATRA talmudici (*z*) ſcriptores.

ERASISTRATI ſchola (*a*) diutius ſuperfuit, multumque in ea convellenda laboris ipſe poſuit GALENUS. ERASISTRATEOS nomen impoſuerunt carotidi, quod ei ligatæ ſopor ſuperveniret. Ex ea etiam ſchola XENOPHON, ex primis ERASISTRATI diſcipulis, fuit, qui de *appellationibus partium corporis humani* ſcripſit (*b*); & alter APOLLONIUS Memphitanus, quem auctor libri GALENO adſcripti citat, qui in ſimilis fere tituli opere feminarum dentes dixerit eſſe triginta (*c*). An IDEM qui APOLLONIUS STRATONIS f. ERASISTRATEUS, qui pulſum

(p) *De ſemine* L. II. c. 6.
(q) GALEN. *loc adfect.* L III.
(r) RUFUS *appell.* I. p. 30.
(s) RUFUS p. 42.
(t) APOLOG. I.
(u) GALEN. *diff. pulſ.* IV. c. 2.
(x) GALEN. *admin.* L. IX. c. 3.
(y) CELS. *præf.*
(z) GUNZBURGER *Medic. talmud.* p. 11.
(a) Nominat eos GALENUS *de arte.*
(b) GALENUS *Introduct.*
(c) *De natur. & ord. cujusque corp.*

Digitized by Google

pulſum tribuit dilatationi arteriæ, quæ fit a ſpiritu, e corde miſſo (*d*). Ex eadem ſchola fuit MARTIALIS, non ignobilis inciſor. Ea ſecta nervos deducebat a meningibus (*d**).

§. XXXIII. HEROPHILEI *Aliqui.*

In ea ſchola HEROPHILEA (*e*) multum de pulſu laboratum eſt. CHRYSERMUS pulſum dixit dilatationem a contractione arteriarum (*f*) exſurgente undique tunica, & rurſus conſidente, ab animali facultate & vitali.

BACCHIUS (*g*) pulſum dixit contractionem & diſtentionem eſſe, quæ ſimul in omnibus arteriis fiat. Ante HERACLIDEM vixit (*h*).

HERACLIDES ERYTHRÆUS, CHRYSERMI clariſſimus diſcipulus, diſtentionem & contractionem vocavit, arteriarum & cordis (*i*), a vitali & animale facultate plurimum valente factam. Septem libros ſcripſit de pulſu.

Cum eo ſenſit APOLLONIUS MUS (*k*) HEROPHILI diſcipulus. Ejus 29. fuerunt libri *de pulſu*.

ALEXANDER Philalethes STRABONIS ævo HEROPHILEÆ ſcholæ præſes (*l*), non ubique cum HEROPHILO ſenſit (*m*), ſi idem eſt, quem ALEXANDRUM ASCLEPIADEUM PRISCIANUS dixit. Duas HEROPHILEUS ille dedit pulſus definitiones (*m**), ejusque diſcipulus DEMOSTHENES Philalethes perinde duobus etiam de pulſu modis ſcripſit, nimis fere tædioſe, quam ut velim (*n*) exſcribere, atque cum PRÆCEPTORE ſenſit. IDEM *de oculis* (*o*) aliqua reliquit. Semen ſanguinis eſſentiam dixit (*o**).

Eum ARISTOXENUS, & omnes una priores ſententias, refutavit, pulſumque dixit (*p*) eſſe functionem arteriarum & cordis peculiarem. ALEXANDRI Philalethæ diſcipulus (*q*) fuit.

ZENO, ex præcipuis HEROPHILI ſectatoribus, pulſum (*r*) dixit eſſe partium arterioſarum miſſam ex contractione & dilatatione functionem.

ANDREAS CARYSTIUS, non aliunde notus, callum docet a medulla oſſium adfuſa, & circa latus fracturæ coagulata naſci, non certe imperite (*s*).

Inter

(d) GALEN. *diff. pulſ.* L. IV. c. 17. (d*) IDEM, *Comm. aphor.* VI.
(e) Eam nominat GALENUS *de arte.*
(f) *Diff. pulſ.* L. IV. c. 9.
(g) In *auſcult.* ap. GALEN. *diff. pulſ.* L. IV. c. 1.
(h) GALEN. *Epidem.* IV. *comm.* 1.
(i) *Diff. pulſ* L. IV. c. 10. (k) Ibid.
(l) STRABO L. XII. Ei potius credas quam PRISCIANO L. IV., qui facit ASCLEPIADEUM.
(m) GALEN *diff. pulſ.* IV. c. 16.
(m*) apud GALENUM *diff. pulſ.* L. IV. c. 9.
(n) GALEN. ibid. IV. c. 5. (o) Ibid. (o*) *De ſem.* L. I.
(p) *Diff. pulſ.* L. IV. c. 10. & c. 4.
(q) Ibid. L. IV. c. 7. (r) Ibid.
(s) CASSIUS *probl.* 58.

Digitized by Google

Inter Empiricos HERACLIDES TARENTINUS pulſus dedit definitionem, motum eſſe cordis & arteriarum (*t*).

GLAUCIAS (*u*) fieri ambidextros ſi in partem dextram uteri ſemen inciderit, neque enim in ea parte generari muliebre corpus, cum dextra in parte mares generentur (*x*).

GAJUS, HEROPHILEUS poſterioris ævi, in aquæ timore cerebrum ejusque membranam externam pati ſcripſit. Inde originem ſumere nervos voluntarios & ſtomachum adeuntes (*y*).

§. XXXIV. *Philoſophi aliqui.*

PHILOSOPHI, qui circa ea tempora floruerunt, parum ad anatomen contulerunt. STRATON equidem (*a*) THEOPHRASTI diſcipulus, qui unice ad rem naturalem ſe convertit, loci, quem ex DIOCLE citavimus (*b*) forte verior auctor fuerit. Scripſerat de *natura humana*, de *generatione animalium*, de *concubitu*, de *ſomno*, de *inſomniis*, de *viſu*, de *ſenſu*, de *fame*, de *cibo* & *incremento* (*c*).

STOICI ſubinde de rebus phyſiologicis cogitarunt. Sterilitatem ab eo vitio derivarunt, quo ſemen de pene non recta (*d*) projiciatur. Vocem a corde oriri. ZENO, DIOGENES BABYLONIUS & CHRYSIPPUS docuerunt, ſolo ex patre ſemen adminiſtrari (*e*). Una & ſimul fetum fingi a ſpiritu ſemen comitante (*f*); animam ali (*g*).

CHRYSIPPUS Stoicus Philoſophus de anima ſcripſit (*h*), eam in corde habitare docuit (*i*), venasque a corde oriri (*k*), longo ſermone ob hæc omnia a GALENO refutatus. CLEANTHES cor evulſum palpitare dixit (*l*).

A Stoicis Pneumaticos multa ſumſiſſe, GALENUS auctor eſt (*m*).

EPICURUS in univerſum finales cauſas removit (*n*), & negavit, oculos ad videndum (*o*), magnos muſculos ad magnos motus factos eſſe, maluitque, magnos

(t) GALEN. *diff. pulſ.* L. IV. c. 3.
(u) Apud EROTIANUM. (x) Ibid.
(y) Apud CÆLIUM.
(a) CICERO *Acad.* I. (b) p. 53.
(c) LAERTIUS L. V. c. 3.
(d) PLUTARCH *placit.* V. c. 9.
(e) CENSORIN. c. 5. (f) C. 6.
(g) CHRYSIPPUS, CLEANTHES, ZENO, apud GALEN. HIPP. PLAT. *decret.* L. II. fin.
(h) GALEN. HIPP. & PLAT. *decret.* L. III. c. 1. (i) Ibid.
(k) Ibid. L. II. c. 5.
(l) Apud CICERON. *nat. deor.*
(m) HIPPOC. & PLAT. *decret.* L. II. c. 5.
(n) LACTANT. c 6.
(o) GALEN. *util part.* L. I. c. 21. Add. LACTANT.

Digitized by Google

magnos fieri motus, quod muſculi magni ſint, quæ impia ſententia nuper reviviſcit. In eumdem ſenſum etiam animalia prima imperfecta nata fuiſſe & eorum ſpecies intercidiſſe (*p*). Ab utroque parente ſemen advenire (*q*). Scripſit de *viſu*, de *tactu*, de *phantaſia* (*r*).

HIPPARCHUS, ſed uter non dixerim, viſum explicavit, per radios ex objecto venientes, & alios qui ab oculo veniunt, qui utrique ſibi occurrant (*s*), ſe amplectantur, & una ad oculum veniant, fere ut PLATO.

ARATUS Solenſis, Medicus & Aſtronomus, ſcripſit *de medicina* (*t*), & in multis capitibus unam ſe futuram vidiſſe auctor eſt, multas in aliis. Ejus exſtabat *Anatome* (*u*), & anthropogonia & ſεολ για (*x*).

MNESITHEUS inter anatomicos (*y*) a GALENO recenſetur. Exſtat de eo locus, ubi Elephantum negat felleam veſiculam habere (*z*). A RUFO etiam citatur (*a*).

DIEUCHES eſt inter anatomicos GALENO dictos (*b*), & MEDIUS (*c*). CLEITARCHUS (*d*) ψύας dixit externos muſculos, & neurometores, & vulpes, quem ob eam rem RUFUS carpit (*e*). De piſcibus vocalibus ſcripſit (*f*), & περι σκελετων (*g*).

§. XXXV. ASCLEPIADES (*h*).

Bithynus, Pruſias, Cianus (*i*), MITHRIDATICORUM temporum, non quidem anatomen adtigit, phyſiologiam autem abunde, vir audax, & qui videatur ingenio valuiſſe. EPICURUM ſecutus fines rerum rejicit (*k*), & ſalutarem in morbis Naturæ poteſtatem (*l*) negat, vanosque labores accuſat (*m*). DEMOCRITUM ſecutus, nomina ſola fere mutavit, & moles dixit ſingulas pro atomis

(p) LACTANT. l. c.
(q) CENSORIN. c. 5.
(r) LAERTIUS.
(s) PLUTARCH. περι των αρεσ. IV.
(t) POLLUX HEMSTERH. p. 171.
(u) SUIDAS.
(x) Auctor vitæ.
(y) *Nat. hum. Comm.* II.
(z) *Admin.* VI. c. 8.
(a) *Appell.* I. p. 44.
(b) *Nat. human.* (c) Ibid. Conf. p. 30.
(d) POLLUCI & ATHENÆO CLEARCHUS.
(e) *Appell.* I. p. 40. Habet & ATHENÆUS L. IX.
(f) ATHEN. L. VIII. (g) IDEM, L. IX.
(h) Vide BLASII CARYOPHYLLI *de Aſclep.* in *Giorn. de letter. d'Ital.* T. XI. p. 241.
(i) Ibid.
(k) GALEN. *util. part* L. I. c. 21. conf. L. XI. c. 8.
(l) IDEM, *facult. natur.* I. c. 14.
(m) IDEM, *util. part.* L. V. c. 5.

I

Digitized by Google

atomis (*n*), pro vacuo meatus. Ipſam adtractionem rejecit (*o*), hinc etiam tractricem vim ventriculi, veſicæ urinariæ & felleæ: hic ERASISTRATUM ſecutus (*p*). Morbos ab impedita perſpiratione fieri (*q*).

Animam ex aëre compoſuit, cum reſpirationis utilitatem dixerit, animam generare (*r*). Nervos negat ſentire (*s*). Mechanicas ubique rerum cauſas quæſivit (*t*). Ita in ſolo pulmone idem arterias (vaſa micantia) tenuiores eſſe quum venæ ſint, opinatur quod perpetuo labore extenuentur (*u*), venas ibidem ob laborem ſuum craſſiores fieri. Reſpirationis mechanicam, ſed perobſcuram rationem dedit (*x*). Cor & arterias dixit diſtendi, dum implentur ſpiritu in eas influente per ſubtilem contextum, quo intus inſtruantur, & quando nunc nihil ultra influit, tunicam in priorem ſtatum (*y*) redire. Pulſum adeo eſſe diſtentionem & contractionem cordis & arteriarum (*z*). Vehementiam pulſus eſſe a copia & ſubtilitate ſpirituum (*a*). Cibi non coctam (*b*) ſed disjectam (*c*) materiem docuit per corpus animale decurrere, in lacteum humorem mutatam. Negavit ex vomitu ciborum, & ex vulneribus, eorum naturam diſpaleſcere (*d*). Ureteres vix notos habuit, ait enim id quod bibitur (*e*), in halitum reſolvi, in veſicam transmitti, iterumque in aquam cogi. Et ASCLEPIADEI præceptorem imitati negabant craſſum aliquem ductum veſicam ſubire, ſiquidem ea flatum impulſum retineat (*f*), abuſi populari experimento. In pueris articulationem membrorum incipere die 26. & perfici ſomo, in feminis vix quarto menſe abſolvi (*g*). Solas feminas Naxias octavo menſe parere, ex JUNONIS favore (*h*), qui locus, ſi de noſtro agitur ASCLEPIADE, COCCHII defenſionem everteret, quando ASCLEPIADEM a ſuperſtitionis accuſatione tuetur. Nervos non ſentire, de ligamentis, ut puto, locutus (*i*). In frigidis regionibus vitam produci, in calidis contrahi ante *Franciſcum* BACON docuit. Aethiopes trigeſimo anno mori, Britannos ad 120. annum vivere (*k*). Species corporum ad oculos venire (*l*). Omnem delectum humorum rejecit, quorum

(n) IDEM, *de theriac. ad Piſ.* c. 11. add. *introduct.*
(o) IDEM, *facult. natur.* l. c.
(p) IDEM, *facult. natur.* L. III. c. 13. (q) Apud CELSUM.
(r) GALEN. *utilit. reſpirat.* c. 1.
(s) IDEM, *loc. adfect.* L. II.
(t) CÆLIUS *acut.* I. c. 14.
(u) GALEN. *Util. part.* L. VI. c. 13.
(x) PLUTARCH. IV. c. 22.
(y) GALEN. *differ. pulſ.* L. IV. c. 10.
(z) Ibid. c. 15. Addit in libro de *reſpiratione & pulſibus* paulum aliter ſcripſiſſe.
(a) GALEN. *diff. pulſ.* L. III. c. 2.
(b) CELS. *præfat.* (c) PRISCIAN. L. IV.
(d) GALEN. *facult. nat.* L. III. c. 8.
(e) IDEM, ibid. L. I. c. 13. (f) Ibid. L. III. c. 13.
(g) PLUTARCH. *placit.* L. V. n. 21.
(h) STEPHANUS *de urbib.*
(i) RUFUS, & GALEN. *facult. nat.* L. I. c. 3.
(k) Apud PLUTARCHUM in *placit. phil.* L. V. c. 30.
(l) GALEN. *facult. nat.* c. 1.

Digitized by Google

quorum unum medicamentum purgans habet (*m*). Morbos imputavit (*n*) corpuſculis, quæ per inviſibilia foramina ſubſiſtendo, iter claudunt.

Ut hæc ſe habeant, certe non exiguam reliquit ſectatorum turbam, neque brevis ævi. Nam PHILONIDES, MOSCHION, CASSIUS, THEMISON & THESSALUS, atque tota adeo ſecta methodica, plurimum huic viro tribuit, erantque GALENI (*o*) ævo Aſclepiadei medici, & maximi eum CELSUS fecit (*p*).

Methodica ſecta, & princeps THEMISON anatomen etiam magis ſprevit (*q*).

§. XXXVI. LUCRETIUS CARUS.

Fere ejusdem, quæ ASCLEPIADI fuit, ætatis, ATTICO & CICERONI coævus, EPICURI ſectam ſecutus poëmate ejus viri placita expreſſit, quod ſupereſt. Ejus duo libri ad phyſiologiam pertinent, quorum in primo (nempe III.) fuſiſſime laboret, ut animam corpoream faciat, & mortalem, & per artus diffuſam: hinc omnia ſentire, etiam oſſa & dentes.

Libro IV. fuſe agit de oculo, tum de reliquis ſenſibus, de generatione & venere, deque ſomno breviter, de cibis & nutritione &c. Utrique ſexui ſuum ſemen eſſe, & in fetu ejus parentis ſexum redire; cujus ſemen vicerit. Ictericos flava videre.

Editione utor, quam J. NARDUS dedit, Florent. 1647. 4°.*

§. XXXVII. M. TULLIUS CICERO.

TIMÆUM libere vertiſſe diximus.

Deinde in Lib. II. *de Natura deorum*, dum loquentem STOICUM introducit, œconomiæ animalis quoddam quaſi compendium tradit. Deglutitionem ciborum a lingua detruſorum, & deſcendentium; dum partes inferiores dilatantur, ſuperiores vero contrahuntur. Inde longa alvus & tortuoſa, quæ modo dilatatur, modo adſtringitur. Reſpiratio: ſpiritus in alterum cordis ventriculum receptus, dum alter ab hepate ſanguinem accipit. Venæ & arteriæ, a corde profectæ, per totum corpus diductæ, jam nunc manifeſto diſtinctæ. Senſus, oculi etiam potiſſimum: flexuoſum iter ſonorum. Vox: nares cornuum ſimiles, quæ ad nervos reſonant. Hanc CICERONIS phyſiologiam nuper D. *Joh.* BRISBANE cum ALBINI tabulis edidit Lond. 1769. fol.

In *Tuſculanarum* L. I. a ſede animæ vias quaſi perforari; ad oculos, aures, nares.

(m) *Facult. natur.* L. I. c. 13.
(n) CELS. *præf.* L. I.
(o) CELSUS *præf.*
(p) *Facult. nat.* I. c. 3.

Digitized by Google

Hieronymus de Bono de medica facultate in M. T. Cicerone omnino comperta libellum dedit in Caloieri *nuova racolta* T. III.

§. XXXVIII. A Cornelius Celsus.

Erit alias laudibus hujus viri ſuus locus. Anatomen, etſi non putes exercuiſſe, tamen paſſim adtigit. Anatomen ſuam fere ex Herophilo & Erasistrato habere, & modo de homine dicere, modo de animale perſpicaciſſimus Morgagnus (*r*). In *præfatione* libri, quæ fere compendium eſt hiſtoriæ medicæ, Anatomes utilitatem contra Empiricos tuetur.

In L. III. Clyſteres nutriteos primus dixit. L. II. vias lotii peculiares.

In Libro IV. anatomes viſcerum compendium dedit. In eo neſcio num poſſis Cl. virum tueri, ne culpam ſubeat, quod animalium anatomen propoſuerit. Jecinori quatuor fibras tribuit, quod quidem poſſis hactenus excuſare. Lienem non ſepto ſed inteſtino innatum vult. Cæcum tamen inteſtinum potius ex homine deſcribere, & lienem non ex animale ſumere videtur, qui latum faciat. Ligamenta habet a ventriculo ad hepar & lienem euntia, & a rene ad colon. Vulvam dextra magis tenere: Veſicam in viro ſiniſtra.

In L. VII. dum *chirurgicas adminiſtrationes* tradit, varia habet anatomica. Teſtem eſſe glandulam, ſanguinem non emittere, non dolere niſi inflammatum. De ſepto ſcroti, ſed obſcure dixit, ima parte teſtem mediis tunicis contineri, leviter connexum, a ſuperiori tantum circumdatum eſſe. Oculi aliqua anatome. Lapillos vidit & pilos in ſteatomate: illos in ſtercore. In nervis, adnotante Morgagno (*s*) plus tribuit meningibus quam medullæ. Venæ & arteriæ nomine promiſcue uſus eſt.

In libri VIII. principio oſſium brevem pariter dat hiſtoriam. Reperiri capita abſque ſutura, quatuor autem ſuturas deſcribit, neglecta, quantum video, frontali. Duæ ſuturæ palati. Collum rectum teneri a duobus validis nervis, quos Græci καρωτας dicunt, (ex qua voce carotidum arteriarum nomen putes manaſſe). Spinam dorſi non poſſe luxari, niſi duabus membranulis ruptis, quæ per duos a lateribus proceſſus feruntur, & nervis ruptis quibus continetur. Os pubis in feminis magis in exteriora recurvari. Voces aliquas ad canales ſemicirculares referas. Tota hæc hiſtoria elegans eſt, multoque melior, quam ea, quæ ante Celsum dicta fuerunt.

In hæc oſteologica commentatus eſt *Petrus* Pau, *ſuccenturiati anatomici* titulo Leid. 1616. 4°.*

Anatomen Celsi nuper anglice edidit D. *Joh.* Brisbane.

Columellam non repeto, etiamſi ejus viri aliqua, dum de animalium caſtratione agit, ad phyſiologiam pertinent, ut libro VIII. ubi patruum ſuum L. Co-

(r) Epiſt. IV. (s) Epiſt. V.

L. Columellam ait (*t*) arietes feros ovibus impoſuiſſe vulgaribus, & lolio gallinas ait ſaginari.

Scribonius Largus videtur puncta lacrumalia velle.

Memorabilis in eo locus eſt „ ſi quis ſuper laqueum in brachio venam percuſſerit, perinde ſanguinem incitari ex ea parte, quam ex inferiori loco cum percuſſa eſt vena. Multa de his Asclepiadem habere, quæ medici non viderint. Vinculum ſanguinem magis ex vulnere exprimere. Ita præjudicata opinio vim veri jam ſe efferentis oppreſſit (*u*).

§. XXXIX. Julius Obsequens.

Hanc ſcriptorem ævo ob ſermonis puritatem Auguſteo paſſim adſcribunt, neque poſteriorum temporum eventa ulla habet. Prodigia collegit, ex Livio etiam potiſſimum.

Fragmentum Aldus edidit ab a. urbis 505. ad Augusti ævum; prodiit etiam Florentiæ apud Juntas 1515. 8°. & Venetiis 1518. Argentor. 1514. 8°. Baſileæ 1521. 8°. 1532. Priorem partem libri ſupplevit undiquaque *Conradus* Lycosthenes Baſileæ 1552. 8°.* Lyon 1553. 12°. ut tamen ſua diſtinxerit: recuſam curante notasque addente J. Schæffer Argentorati 1679. 8°. Denique emendatus & plenius a *Thoma* Hiarne Oxon. 1703. 8°. recuſa eſt. Ita Fabricius. Nuper vero cura Cl. Oudendorp, cum iisdem Schæfferi notis, & ſupplemento Lycosthenis; & cum figuris Leidæ 1720. 8°.

In iis quæ ſunt Obsequentis, puer dicitur quatuor manubus pedibusque præditus; aliasque tripes, unus & alter. Equus quinque pedibus. Puella capite unico, pedibus quatuor. Puer biceps, biceps; gallus quadrupes aliusque quinque pedibus. Androgynus puer aperta alvo, ut nudum inteſtinum adpareret. Agnus biceps; puer capite unico, artubus duplicatis. Puellæ pectoribus connatæ. Exta duplicia. Hæc Obsequentis. Alia Lycosthenes adjecit.

Epigenes Byzantinus horum temporum fuit; ſcripſit etymologica, in quibus paſſim aliqua noſtri ſcopi reperias. Ultimum ſenium anno 112. dixit terminari (*x*), fetum a ſeptimo menſe ad decimum partu edi poſſe (*y*).

Varronis *Tubero* egit de origine humana (*z*). Mulas in Africa fecundas eſſe.

Proculus Themisonis diſcipulus de natura hominis ſcripſit (*a*).

§. XL. Athenæus.

Difficillima hic ubique eſt chronologia, cum vix ulla alicujus medici ætas definiatur, niſi a Suida, multis ſeculis remoto, neque certo auctore. Siquidem

(t) C. 3. n. 21. (u) C. 21.
(x) Censorin. *dies nat.* c. 17.
(y) C. 7. (z) C. 9.
(a) Galen. *diff. febr.* L. II. c. 6.

Digitized by Google

dem vero THEODORUS (*b*) medicus ATHENÆI diſcipulus fuit, eumque THEODORUM PLINIUS laudat, neceſſe eſt ATHENÆUM aliquo ante PLINIUM tempore vixiſſe.

ATHENÆUS iſte, Attaleus (*c*) Cilix, ſæpe GALENO dictus, auctor ſectæ fuit pneumaticorum, niſi eam totam ſectam malis ad ERASISTRATEOS referre, qui pariter ſpiritui fere omnia phænomena humani corporis imputabant (*d*). Nomen ſectæ apud GALENUM reperitur, ubi tribuitur CHRYSIPPO Stoico (*e*); deinde noſtro ATHENÆO (*f*). Noſter de univerſa medicina ſcripſit (*g*).

Pulſum definivit vim (*h*) vitalis contentionis, & fuſius alibi pulſum dixit, motum eſſe natum per dilatationem naturalem & involuntariam ſpiritus, qui in arteriis eſt, & in corde, & qui ex ſe ipſo movetur, & una cor movet & arterias (*i*). Contractionem etiam in pulſu dixit (*k*).

Sed alia etiam anatomica ſcripſit. Teſtes (*l*) fecit inutiles (*m*), non longe hic a Peripateticis diſſidens. Feminas negavit habere excrementum ſeminale, cum ſanguineum habeant, iterum ex ARISTOTELE (*n*), & ſicut papillas maribus, ita feminis ſeminalia membra fuiſſe conſtituta, ſimilitudine paria, non officio (*o*). Fetum tamen plus habere a matre quam a patre dixit, ut animalia ex vulpe & ex cane nata matri ſint ſimiliora (*p*). Qualitates tamen vulgares retinuit (*q*), calidum, frigidum, ſiccum & humidum.

§. XLI. ARETÆUS.

Pneumaticum fuiſſe CLERICUS ex loco de Angina oſtendit: mirum cæterum videri poſſit, eximium virum, omniumque medicorum Græcorum diſertiſſimum, adeo latuiſſe, ut demum in *Euporiſtis* citetur. Anatomica collegit J. WIGGAN, quæ ARETÆUS cuique fere morbo præmiſit, ego auxi.

Minute quidem vix quidquam deſcripſit, dudum vero a ſummo viro, BOERHAAVIO, eſt adnotatum, nuſquam errorem admiſiſſe. Pulmonem fecit inſenſilem,

(b) THEODORUS decimus ſeptimus LAERTII L. II. c. 8. fin. Lichenes bulbis curavit PLIN. L. XX. n. 40.
(c) *De arte.*
(d) GALEN. *introduct.*
(e) *Diff. pulſ.* L. II. fin. Placere Pneumaticis Stoicorum principia ibid. L. III. c. 1.
(f) *Diff. pulſ.* L. IV. c. 14. (g) De *Elem.*
(h) *Diff. pulſ.* L. III. c. 2.
(i) Ibid. L. IV. c. 14.
(k) GALEN. *diff. pulſ.* L. IV. c. 10. 11.
(l) In libris de *ſemine*, quorum ſeptimum citat GALEN. *form. fet.* L. II.
(m) GALEN. *de ſemin.* L. II. c. 1.
(n) IDEM, ibid. L. II. c. 4.
(o) GALEN. *de ſemin.* L. II. c 1.
(p) *Format. fet.* L. II. ex libro *de ſemine* VI.
(q) GALEN. *introduct.*

Digitized by Google

ſenſilem, ut alii veterum. Arteriam craſſam, quæ nobis aorta eſt, & venam cavam inflammari, hancque graviſſimarum febrium cauſam eſſe. Venas a jecore oriri, quod ſit fons ſanguinis (*r*). Utrumque truncum venæ cavæ bene deſcribit. Icterum fieri a viis bilis obſtructis. Interiorem inteſtini tunicam in dyſenteria exire. Renes glanduloſos eſſe & ſinus habere, ex quibus ureteres. Inanem veſicam contrahi. Ligamenta uteri recenſet, & teretia, & lata, hæc cum velis recte comparat. Uteri tunicam intimam chorio adhærere. Senſum & motum eſſe a nervis. Decuſſationem nervorum pariter docet, ut CASSIUS, & viciſſim in eodem latere adparere; quæ mala ſint a nervis medullæ ſpinalis. Ad venam dextram cubiti facilem ab hepate fluxum eſſe (*s*) &c. In tetano auriculas moveri (*t*). Ductus ducentes ab hepate ad renes (*u*). Hæc WIGGANUS, locis additis. Satyriaſin etiam feminas non tangere docet, nihil enim habere quod erigatur, ut clitoridem ignoraverit (*x*). Linguam muſculum eſſe. Ligamenta ſenſu carere admirabundus reperit. Hepar, renes, mammas naturæ eſſe glanduloſæ (*y*). Hydatides habet (*z*).

§. XLII. AGATHINUS.

Pneumaticus (*a*), de pulſu commentatus eſt; eum ait cordis & arteriarum (*b*) eſſe contractionem (*c*). Eum librum dicavit HERODOTO MENONIS diſcipulo, qui apud Romanos praxin medicam exercuit (*d*). In pulſu contractionem negavit percipi (*e*). Pulſum plenum facit tenſum & contractum ſpiritu perpetuo repræſentante (*f*). Contra PHILONIDEM ſcripſit, pulſumque in ſola arteria oſtendit exſiſtere (*g*). Nimis loquacem fuiſſe GALENUS (*h*).

§. XLIII. SORANUS.

SORANUS Epheſius ante ARCHIGENEM (*i*) vixit, qui SORANI citaverit alopeciam, princeps cæterum Methodicorum, quem CÆLIUS AURELIANUS aut latine vertit, aut imitatus eſt. ANDROMACHI theriacam citat, ut eo viro non ſit antiquior (*k*); neque CÆLIUS, SORANI translator, ARCHIGENEM citat, ut juniorem. De noſtro dico SORANO, cujus liber περὶ μήτρας καὶ γυναικείου αἰδοίου

(r) *Diut. cur.* L. I. c. 5. (s) Ibid.
(t) *Cauſ. ſign. acut* I. c. 6.
(u) *Cur. acut.* L. II. c. 6.
(x) *Cauſ. & ſign. acut.* L. II. c. ult.
(y) *Cauſ. acut.* L. II. *diut.* L. II.
(z) *Diutur. cauſ.* L. II.
(a) GALEN. *diff. pulſ.* L. IV. c. 10, 11.
(b) *De pulſibus definitiones.*
(c) GALEN. *diff. pulſ.* L. III. (d) IDEM. (e) l. c. L. I. c. 3. (f) GALEN.
(g) IDEM, *diff. pulſ.* L. IV. c. 10. (h) Ibid.
(i) MYREPSUS *alopec.* 84.
(k) ADRIANI ad tempora SUIDAS relegat & CLERICUS. Verum cum ARCHIGENE ATHENÆI diſcipulo antiquior ſit, & iſte ATHENÆUS diſcipulum habuerit PLINIO antiquiorem, non videtur SORANUS PLINIO poſterior eſſe.

Digitized by Google

αιδοιου Pariſiis prodiit 1554. 8°.* & 1556. 8°. ASTRUC; & repetitur in L. XXIV. ORIBASII. Gr. lat. *de vulva & muliebri pudendo interprete* J. B. RASARIO apud MORELLUM 1556. 8°. cum THEOPHILO B. B. Latine cum VESALIO Venetiis 1604. fol. Nam etſi juniori alicui SORANO aliqui tribuunt, interque eos Cl. FABRICIUS (*l*), noſter tamen eo ævo vixit, quo anatome florebat, & etiam in homine exercebatur, quæ tempora brevia fuerunt, & ante GALENUM. Exiguus eſt libellus, ex humana anatome natus, uterum enim nusquam bicornem facit, & diſerte negat, ut in animalibus convolutum eſſe, neque male cum cucurbitula medica conparat; ei etiam fundum tribuit, qui in animalibus nullus eſt, & humeros, & oſtium, & cervicem duplicem, τραχηλον & αυχενα, & demum κολπον. Duas arterias uteri recenſet, venas duas ex renalibus natas. Teſtes glanduloſos, maſculorum diſſimiles, baſi eſſe latiuſcula. Porum ſpermaticum ex utero per utrumque teſtem, in cervicem veſicæ inſeri, de arteria ut videtur vaginali locutus. Hæc omnia ſe ait in hernioſa femina vidiſſe. DIOCLEM male utero cotyledones tribuere, quæ in ſolis ſint animalibus, quo loco ſua περι ζωογονιας υπομνηματα citat. In Galatia ſuibus uterum exſtirpari. Inde hymenem transverſum deſcribit, qui in coitu rumpatur, & nonnunquam totam vaginam claudat. Pterygomata porro habet ſ. nymphas, & νυμφην ſ. Clitoridem, a qua nymphæ deſcendunt.

Alium librum SORANI CAGNATUS (*m*) impoſturam vocat, qui MÆCENATI ſit inſcriptus, ut tamen ANDROMACHI theriacam habeat: addit, variis ex ſignis latine ſcriptum eſſe. Verum hæc noſtrum SORANUM non feriunt, qui multo meliora quam GALENUS de utero doceat.

Apud AETIUM SORANI locus reperitur, ubi agitur de feminis fluxu, & de fecundæ feminæ dignotione.

SORANUS vero nuperior, cujus *Iſagogen artis medendi* habemus, pauca aliqua de re phyſiologica admiſcuit, ut de conceptu & de fetus formatione. Eam *Iſagogen* Baſileæ anno 1528. fol.* excuſam, alias dicemus.

§. XLIV. MOSCHION.

MOSCHION a CLERICO refertur ad tempora NERONIS. Fuit certe ASCLEPIADEUS medicus ejus nominis, qui non ubique cum ASCLEPIADE conſenſit. *Correctorem* præterea GAL. vocat, & pulſum addit, ſecundum MOSCHIONEM eſſe etiam cerebri & ejus membranarum diſtentionem (*n*).

Verum an iſte idem fuerit MOSCHION, cujus de *mulierum morbis* opus habemus, & græce & latine, ex antiqua verſione, de ea quidem re quæri poteſt. Eum ad TRAJANI ævum refert LAMBECIUS, cum certe SORANUM citaverit

(l) L. XII. p. 684.
(m) *Voc. obſcur.* L. IV. c. 9.
(n) GALENUS *diff. pulſ.* L. IV. c. 16.

Digitized by Google

verit (*o*). Non poteſt MOSCHION eſſe, quem PLINIUS citavit, ſi PLINIUS SORANO antiquior eſt, ut vulgo ſolent recipere.

Methodicus equidem fuit, qui circulum metaſyncriticum (*p*) habeat, tum analepticum, & paſſim diatriton citet (*q*). SORANUM dixi ex eadem ſecta fuiſſe (*r*), tum MNASEAM. JULIÆ AGRIPPINÆ medicamentum Mo. ait ſe miſiſſe pro maribus generandis, quæ eo uſa DIOGENIANUM pepererit: quod nomen diſplicet.

Latine ſcripſit, qui voces latinas habeat, ιντυβον (*s*), λαμινιαν pro lamina; inde in græcum converſus eſt. Et manifeſto ex latino ſe vertiſſe ipſe auctor eſt in codice Vindobonenſi (*t*).

Anatomen uteri cæterum omnino ex SORANO deſcribit, & iconem dat cum ſuis literis, quæ certis partibus reſpondent. Separat τραχηλον uteri ab αυχενι ſive parte ſuperiori (*u*). Ovaria ponit ad αυχενος latera, rotunda, baſi graciliori, & extendi juxta porum uriticum, per quem feminæ ſemen emittant, extrorſum porro verſus poni, & collo veſicæ jungi. Uterum ut SORANUS cum cucurbita comparat. A ſuperiori parte deſcendere in medium pterygomata, quæ latinis pinnacula, & aerem arcere. Signum vivi partus eſſe, ſi inſtar ovi chorion tangi poteſt, & multus humor levis efflit μδ.

Græce edidit H. WOLFIUS in collectionis ſuæ Tomo I. ad codicem AUGUSTANUM, emendatum a GESNERO Baſileæ 1566. 4°.*. Redit in collectione II. muliebrium anni 1586. 4°.* & in tertia SPACHIANA.

Plenior codex exſtat in Bibliotheca *Vindobonenſi* (*x*). Alius latinus capitum 182. in Medicea (*y*), & in Auguſtana Græcus, quo WOLFIUS uſus eſt in priori collectione, quæ Latini Baſileæ 1566. 4°.* prodiit, qui disjectum equidem & in harmoniam cum aliis muliebrium auctoribus diſpoſitum dedit. Ejus verſionis auctor de ſe (*z*) ipſo teſtatur, varia ſe vertiſſe, & ſcripſiſſe ophthalmica & chirurgumena, philjatria (*a*) & theorematica. Codex iſte aliqua & potiſſimum anatomica, pleniora habet.

§. XLV. CASSIUS FELIX.

CASSIUS a CELSO (*b*) citatur; alius ut videtur, a noſtro, cum CELSUS eum virum a methodicis alienum faciat, quod de noſtro non verum eſt, qui vulgo *jatroſophiſta* dicitur. In ejus opuſculo & ASCLEPIADEÆ (*c*) ſectæ veſtigia

(o) n. 151. (p) n. 135. (q) n. 151. (r) n. 160. (s) n. 136.
(t) LAMBEC. L. VI. p. 135. (u) n. 5.
(x) LAMBEC. L. VI. p. 134.
(y) *Piut.* 73. (z *Præf.*
(a) Non judæorum, ut WOLFIUS v. LAMBEC. p. 136.
(b) L. I. *præfat.*
(c) *Probl.* I. ubi ASCLEPIADES HEROPHILUM refutat. De *conſenſu partium* n. 40. de *poris* n. 81.

gia reperio, & methodicæ (*d*). EJUS ἀπορίαι φυσικαὶ paſſim editæ ſunt græce & latine Tigur. 1562. 8°.* GESNERI cura, qui ſubinde HADRIANI JUNII errores corrigit. Problemata ſunt 84. GESNERUS etiam notulas adjecit. Prodiit etiam græce Francofurti 1585. 4°.* Pariſ. 1541. 8°. MEAD. Leidæ 1596. 16°.* Græce & latine Lipſiæ 1653. 4°.* cura *Andreæ* RIVINI. Latine Pariſ. 1541. 4°. cum notis *Hadriani* JUNII, & cum *principibus medicis* apud H. STEPHANUM. Problematum non exigua pars ad anatomen, & ad phyſiologiam pertinet. In balneo humorem adtrahi. Oſcitantes minus accurate audire. Cerumen morientibus dulce eſſe. Ad lucem converſos ſternutare. Nervos ex baſi cerebri dextri in ſiniſtra ferri & viciſſim (*e*). A ſitu gulæ fieri, ut a magna buccea ſtrangulemur. Experimenta ad exhalationem cutis. *Andreas* RIVINUS ſuæ editioni notas & varias lectiones adjecit.

Non differunt medicæ quæſtiones ab iis, quæ de animalibus agunt & de quadrupedibus, ut poſſit ex MERKLINO videri, nam is titulus eſt editioni Paris 1541. 4°. B. B.

Codex exſtat in B. R. P. n. 6114. latinus. Græci in B. D. MARCI.

§. XLVI. ARCHIGENES.

Pneumaticus (*f*) ſcriptor, AGATHINI diſcipulus, in arte medendi (*g*) minime ſpernendus, a ſpiritu ſolo omnia in corpore gubernari docuit (*h*). JUVENALIS ævo celebritatem maximam nactus, non poteſt multo poſteriori loco poni.

Phyſiologica ejus loca pluſcula a GALENO conſervata ſunt, fere de pulſu. Eum definivit cordis & arteriarum diſtentionem & contractionem *naturalem* (*i*), quam vocem ad AGATHINI definitionem addidit. Deinde octo pulſuum fecit qualitates, magnitudinem, vehementiam, celeritatem, crebritatem, plenitudinem, ordinem, æqualitatem, & rhythmum (*k*).

Ex primo genere magnum pulſum parvo obpoſuit, ſic porro vehementem (*l*) debili, plenum vacuo. Iterum pulſum longum, latum, altum & eorum contrarios dixit (*m*).

De *Vehementia* pulſus (*n*) peculiariter ſcripſit, & cum MAGNO in eo (*o*) conſentit, in aliis contra eumdem diſputat (*p*).

Carpit

(d) Circulum metanſyncriticum citat n. 15. (e) n. 41.
(f) IDEM, *diff. pulſ.* L. III. & L. II. fin.
(g) GALEN. *diff. pulſ.* L. IV. c. 1. L. III. c. 1. & alias.
(h) *Introduct.*
(i) GALEN. *diff. pulſ.* L. II.
(k) IDEM, ibid. L. II. c. 4.
(l) Ibid. c. 6. & 10.
(m) L. II. c. 7. 8.
(n) L. III. c. 1.
(o) Ibid. (p) Ibidem.

Digitized by Google

Carpit (*q*) eum in pulſu languido. A GALENO citatur, quod gravem dixerit, qui languidus, tardus & rarus (*r*).

Pulſum plenum definivit (*s*), non ut GALENUS probet (*t*). Habet & dicrotum (*u*). Fartum etiam pulſum definivit, ναστόν, quem negat ſe GALENUS intelligere, nos, ex arundinis cognomine, pro pleno & duro haberemus. Infantum pulſum (*x*) parvum & celerem eſſe dixit. In ſomno pulſum pleniſſimum (*y*) eſſe. Cibum prementem facere pulſus languidiores, minores, celeriores (*z*). In lethargo pulſus locum calidiorem eſſe (*a*).

Ex ſectatore ARCHIGENIS (*b*) GALENUS repetit, aërem inſpiranti homini in corpus ſubire, neque exire exſpiranti, atque adeo in cor venire.

MAGNUS, pariter pneumaticus (*c*), coævus ARCHIGENI, aut potius paulo prior, ſcripſit ad DEMETRIUM libros de inventis poſt tempora THEMISONIS (*d*). In pulſus definitione addit inflationem & concitationem ſenſibilem cordis, ad ea quæ ARCHIGENES propoſuerat (*e*). Vehementiam pulſuum eſſe qualitatem (*f*) ſimplicem. Pulſum infantum negavit celerem eſſe (*g*). ASCLEPIADEM reprehendit, qui nervis negaverat ineſſe ſenſum (*h*).

APOLLONIUS neſcio (*i*) quis, quem GALENUS cum ARCHIGENE eo loco conjungit, pulſus in ſomno ſcripſit eſſe inaniſſimos.

HERODOTUS (*k*), celebris medicus Pneumaticus, Romæ artem exercuit, nulla autem ſcripta reliquit.

PHILUMENI, Methodici, de ſiti locus exſtat in ORIBASII ſynopſi (*l*). Eum medicum CÆLIUS cum SORANO conjungit. A MOSCHIONE citatur, quod cutem aliquando de pudendo prodire reliquerit.

K 2 §. XLVII.

(q) *Diff. pulſ.* L. III.
(r) Ibid.
(s) Ibid. L. I. c. 6.
(t) Ibid. L II. c. 4.
(u) Ibid. L. I. c. 17.
(x) GALEN. *cauſ. pulſ.* c. 1.
(y) Ibid. L. III.
(z) Ibid. L. III.
(a) GALEN. *de pulſ. ad tiron.*
(b) *De nat. human.*
(c) GALEN. *diff. pulſ.* L. III. c. 2.
(d) IDEM, ibid. L. III. c. 1.
(e) IDEM, ibid. L. IV. c. 13.
(f) IDEM, ibid. L. III. c. 1.
(g) *Cauſ. pulſ.* L. I
(h) GALEN. *loc. adfect.* L. II.
(i) *Cauſ. pulſ.* L. III.
(k) GALEN. *ſimpl. med. fac.* L. I. c. 27. *diff. pulſ.* L. IV.
(l) C. 38.

Digitized by Google

§. XLVII. PLINIUS. DIOSCORIDES.

DIOSCORIDES de humoribus animalium aliqua habet. Caprarum in montibus Juſtinis veratro & ſcammoneo paſtarum lac alvum ducere.

PLINIUS etſi longe infra Romani, & conſularis, viri dignitatem fuerit, anatomen ſuis exercere manubus, ex veterum tamen lectione, qua vir illuſtris excelluit, paſſim adnotationes anatomici & phyſiologici argumenti collegit. Libro VII. de homine agit, ejus nativitate, longævitate, morte, ſepultura. Libro IIX. de quadrupedibus. Libro IX. de aquatilibus. Libro X. de avibus. Libro XI. de inſectis & variis & animalium ſuccis, viſceribus, nervis, arteriis. Libris XXVIII. XXIX. XXX. XXXI. XXXII. de remediis ex animalibus ſumtis.

Deinde peculiariter in libro XI. habet, poſt ARISTOTELEM, de apibus, ex ſolo rege generari univerſas. Inde peculiariter capita animalium, & cornua, & de cerebro, fonte pulſatili homini proprio; auribus in nonnullis mortalibus mobilibus, oculis: de hominibus noctu videntibus: de dentibus, eorum duplice ordine, & in ſummo ſenio reparatione. De lingua; corde, ejus in victimis abſentia, tum capitis jecinoris defectu. De felle, extis. Ventriculos elephanto eſſe quatuor, cætera viſcera, quæ ſuis. De renibus, utero, adipe & ſebo, medulla, de arteriis quæ ſanguine & ſenſu careant. De partu animalium, & lacte. De manu, & ſedigitis, de pedibus, teſtibus. De voce, de facie cum phyſiognomia ex TROGO. De fame, de coctione ciborum. Fatendum eſt fere omnia eſſe ex ARISTOTELE. Evulſo liene animalia vixiſſe.

In Libro VIII. *(m)* primam vertebram atlantem dici; & paſſim alia in hunc modum.

In Libro X. de excluſione pulli.

In errores PLINII anatomicos ſcriptus eſt *Nicolai* LIONICENI liber III.

PLINII libri 7. 8. 9. 10. 11. qui huc faciunt, ab *Henrico v.* EPPENDORF germanice verſi, prodierunt Argentorati 1543. & 1565. fol. cum iconibus EGENOLPHIANIS.

Liber VII. ſolus, qui de homine agit Pariſiis 1553. 4°. MAITT.

In Librum IX. de naturali hiſtoria caſtigationes & de aquatilibus adnotationes *Franc.* MASSARII Baſil. 1542. 4°.

GIERONIMO HUERTA Alcalæ 1602. 4°. edidit *traducion de los libros de Plinio de los animales*, & l. 9. *de Plinio* 1603.

§. XLVIII. PLUTARCHUS.

ILL. viri, ADRIANO coævi, varia utcunque ad phyſiologiam ſpectant, ut duæ *de eſu carnium orationes*, in quibus earum uſum diſſuadet. Inter

(m) n. 26.

Digitized by Google

Inter *Quæſtiones naturales* libri IV. huc pertinent de ſenſibus, de voce, reſpiratione. In libro V. de monſtris, de ſomno, vegetatione. Loci cæterum ſunt veterum philoſophorum.

Quæſtiones convivales paſſim aliqua habent huc pertinentia, de presbyopia, de concubitus tempore, jejunio, fame & ſiti, bulimo.

Libri de *placitis* PHILOSOPHORUM multa habent phyſiologici argumenti, a veteribus conſervata.

Seorſim prodierunt ex verſione *Guilielmi* BUDÆI Argentor. 1516. 4°. &c.

Codex exſtat in BODLEYANA Bibliotheca n. 131.

Duo loci de utriusque alimenti receptaculo ſeorſim prodierunt Baſileæ 1544. 8°.

§. XLIX. A. GELLIUS. ALII.

Varias controverſias & alia antiquæ Græciæ monumenta paſſim (n) collegit, ut de puerperiis mulierum, partusque tempore; cum HADRIANI pro undecimeſtri partu reſponſo. Libro V. de videndi modo agit. Lib. VIII. de memoria. Lib. X. de numero fetuum, qui uno partu ſint editi. L. XVI. de fame & bulimo, ex ERASISTRATO: tum de partu difficili & Aggrippino. Libro XVII. de potus in aſperam arteriam deſcenſu. Libro XIX. de ventris a timore motu, & de pudore. Suo ævo diſcrimen arteriarum a venis innotuiſſe, neque venarum nomen ad arterias deſignandas nunc adhibitum fuiſſe alibi monet.

Ineunte etiam ſecundo ſeculo ALCINOUS Platonicus vixiſſe putatur, in cujus libro de doctrina PLATONIS aliqua de viſu, reſpiratione & membris hominis traduntur. Editus eſt Venetiis 1497. DOUGL. & 1535. 8°.* Pariſ. 1532. 8°. DOUGL. Gr. lat. cum LAMBINI Scholiis Paris 1567. 4°. MEAD.

§. L. CLAUDIUS ÆLIANUS.

In variis hiſtoriis inque libro I. varia ad naturam animalium & phyſiologiam ſpectantia reperias, equidem ad movendam admirationem ornata, etiam monſtroſa. Sic paſſim aliqua de acutiſſimo viſu.

In Libro XVII. de animalibus ſingularia quidem & auditu grata potiſſimum collegit, paſſim tamen de eorum victu, generatione, morbis & medicamentis aliqua refert, quæ ad nos faciunt, etſi omnia collectitia ſunt. Ruminantium ventriculi, cum nominibus, libro V. c. 41.

(n) L. III. *noc. attic.*

Digitized by Google

§. LI. Erotianus.

Ερωτιανου των παρ' Ἱπποκρατει λεξεων συναγωγη Pariſ. 1567. 8°.* edita, ad Archiatrum Andromachum ſcripta, breviſſima, inter voces Hippocraticas aliquas habet anatomicas, ut αρτια arterias ſignificare, aut bronchia, illas tamen rectius. De articulis. Κιων pro medulla ſpinali. Γαργαρεων cujus morbus eſt uva. Κοτυληδονες Hippocratis & Dioclis. Πικεριον pro butyro. Τονοι. Brevia omnia, & pleraque practica.

Latine vertit *Bartholomæus* Eustachius, ſummus anatomicus, & edidit Venetiis 1566. 4°. cum l. de multitudine Haknel.

Prodiit etiam cum Foesii Hippocrate Genev. 1657. fol.

§. LII. Phlegon. Alii.

Hadriani Libertus. *In mirabilibus* multa exempla gigantum, & androgynos, & partus multiplices, & ſexus mutatos, & monſtra refert.

In altero libello *de longævis* plurima exempla habet hominum, qui ab anno 100mo ad 170. vixerunt. Senem 136. annorum ipſe vidit.

Uterque libellus editus eſt græce cum verſione latina *Guilielmi* Xylandri Baſileæ 1568. 8°. & in collectionis *Gronovianæ* T. 8. B. B. Notas in eum dedit J. Meursius, in magna collectione conſervatas.

Artemidorus Daldianus, ejusdem ævi vir, ſcripſit *Oneirocriticorum* Libros V. qui græce prodierunt apud Aldum 1518. 8°. B. B. cum tit. περι ονειροκριτικων βιβλια. Latine vertente *Jano* Cornario Baſileæ 1537. 8°. 1544. 8°. Gunz. Lyon. 1546. 8°. Pl. Græce & latine Pariſ. 1603. 4°. B. B. cum *Nicolai* Rigault eruditis notis ex duobus codicibus. Epitomen dedit *Carolus* Fontaine Genevæ 1555. 8°. Pariſiis 1566. 16°. Germanice verſus eſt cum Melanchthoni inſomniorum judicio Argentorati 1597. 8°. Annaberg. 1600. Liber pleniſſimus ſed vanus, & abſque ulla probabili cauſa: neque enim aliquam corporis conditionem præſagit, ſed fortunæ dona, quorum nullus cum ſomniis nexus eſt. Pleniſſime autem percurrit imagines quascunque, plantarum, animalium, actionum vitæ humanæ, quibus præſagia ſuperſtruit. Notas aliquas editor addit.

Non ſeparabo Astrampsychi, ignoti hominis, una editum poëma *oneirocriticon* ſiv. *verſus ſomniorum interpretes*. Paſſim prodierunt & potiſſimum græce & latine cura *Friderici* Morelli Pariſ. 1599. 8°. B. B. Edidit etiam J. Meursius Haag. 1605. Hafniæ 1631. 4°. Codices græci ſunt in Bibl. D. Marci in Colleg. *Caji* Gonvil. *Cantabr.* &c.

§. LIII. Rufus Ephesius.

Illuſtris medicus, hujus ut ex Suida videtur, ævi, in omnibus fere artis medicæ partibus eminuit. Botanica diximus. De atra bile ita ſcripſit, ut Galenus,

Digitized by Google

LENUS, parcus aliorum laudator, neget aliquid addi poſſe. Parum vero eſt, quod de Cl. viri laboribus ad nos pervenit.

Ad nos ſpectant περι ονομασιας των του ανθρωπου μοριων ad filium Lib. III. quorum magna pars eadem eſt in utroque libro. Dictio nitida & ſimplex. In libro I. externas primum partes recenſet. Clitoridem nympham dici diſerte docet, deinde pterygomata, quæ μυρτοειδεα. Nervos per oſſis cribroſi foramina deſcendere. Ventriculum cordis dextrum ſiniſtro & capaciorem eſſe, & tenuiorem. Thymus glandula & Pancreas. Ex jejuno inteſtino bivium in cæcum, inque colon. Pancreas. Jecoris animalium celebres illas aruſpicum particulas in humano non reperiri. Vaſcula ſeminalia duo glanduloſa (proſtata), duo varicoſa. Tubas manifeſto ex ove deſcribit. Venæ lienis graciles. Arterias & venas a veteribus confuſas nunc ſeparari. Obeſam feminam impregnari non poſſe (o). Amnion & ejus liquorem ab urinaria membrana diſtinguit, duasque venas umbilicales facit, hic brutis animalibus uſus. Dentium claſſes conſtituit. Alter liber primus breviſſimus eſt.

In Libro II. Infundibulum primum reperias, juxta quod nervi optici diſcedant. In oculis epidermidem ante corneam deſcendentem vidit. Tirones juſſit in ſimiis diſſecandis ſe exercere. Tonſillas facit ſex, membranulis altius conſertis convolutas. In renis internis membranulæ ad modum cribri pertuſæ. Semen craſſum, grandinoſum eſſe: ſterilem humorem in proſtata varicoſa generari, dum teſtibus connectuntur, nempe in veſiculis. Teſtes quaſi ex pulte conſtare. Bilem perpetuo per ductum choledochum in inteſtinum venire. Spiritum per pulmones in pectus elabi, & inde in pulmonem redire. Uterum pariter, ut SORANUS, cum cucurbitula comparat. Arterias ſpiritum & ſanguinem continere. Per foramen cæcum nervum prodire. Ventriculi pleni ſitum deſcribit, & partes genitales capræ.

Libro III. oſteologiam continet. Acromion exiguum eſſe oſſiculum.

Editiones Græce cum SORANO Pariſ. 1554. 8°.* 1556. 8°. ASTRUC. Latine etiam 1554. 8°. Pariſ. cum ARETÆO G. MORELLO interprete, tum cura *J. Pauli* CRASSI Baſileæ 1581. 4°.*. Latine porro cum VESALIO Venet. 1604. fol. & nuper gr. & lat. ex editione *Guilielmi* CLINCH Londin. 1726. 4°.* cum diſſertatione de RUFI anatome.

Editio, quam *Martinus* BOGDAN paraverat, nunquam prodiit (p).

M.S. codices ſunt in Bibl. Card. OTTOBONI, in B. R. Par. n. 2151. duo codices; n. 2261. 2262. 2263. 2264. 2220. in AMBROSIANA bis, in B. PELISSERII, in collectione NICETÆ.

Arabice tribuunt ei *Ketab al thebb*, ſive de medicina librum HERBELOT.

Paulo

(o) Apud RAPAZE Cent. IX. c. 3.
(p) BARTHOLIN. *epiſt. cent.* IV. *epiſt.* XI.

Digitized by Google

Paulo ante RUFUM in Ægypto medici fuerunt, græcæ linguæ minus periti, qu ſuturis nomina impoſuerunt (*q*).

§. LIV. LUCIANUS.

Celebris religionis & philoſophiæ illuſor, paſſim aliqua obiter adſpergit ad medicorum hiſtoriam pertinentia: Poſſis etiam huc referre totum librum *de longævis*, quos inter pluſculi ſunt veterum philoſophorum. Chaldæos hordeo viventes longævos eſſe.

Iſte libellus ſeorſim ex interpretatione & cum notis *J. Henrici* MAJI prodiit 4. ſine anno.

Cygni cantum in libro de electro & cygnis ad propria experimenta rejicit. Prodiit etiam Norimbergæ 1537. 4°.

§. LV. MARINUS.

MARINUS, Præceptor QUINTI, anatomes interlapſæ (*r*) dicitur a GALENO inſtaurator, qui diſſectionis ſpeculationem multum auxerit (*s*), ei tamen nimium indulſerit (*t*). Veteres legit & citavit (*u*).

Primus equidem adminiſtrationes anatomicas ſcripſit, ſed imperfectas (*x*).

In muſculis curioſior fuit (*y*). Maſſeteres habuit pro parte muſculorum temporalium (*z*), hic non ſubtilis. Nervorum ſeptem paria facit, ut opticus primus ſit. Par ſeptimum nervorum unicum numerat, etſi GALENO duo videntur (*a*); durumque ejus ramum habet, & ejus foramen cæcum, & cum Quinto anaſtomoſin, apud ORIBASIUM. Par ſextum nervorum nomine inſignivit (*b*), & ad palatum duxit. Duo genera fecit glandularum, quorum alterum vaſis firmandis deſtinetur, alterum humorem gignat, aliqua membra irrorantem, quibus vocibus putes conglobatas glandulas & conglomeratas diſtingui. Addidit denſas & ſiccas meſenterii glandulas, aliasque (*c*) raras humidasque, quibus internæ inteſtinorum tunicæ illiniuntur.

Eos viginti MARINI libros in trium librorum compendium GALENUS contraxit (*d*).

§. LVI.

(q) *Appell.* I.
(r) *Placit.* HIPP. & PLATON. L. VIII. c. 1.
(s) GALEN. ad l. *de nat. hum.*
(t) IDEM, *admin.* L. VII. c. 10. Eum etiam L. IV. c. 7. carpit, dum in explicatione *aphoriſm.* 24. & 54. L. VI.
(u) *Admin.* IX. c. 2.
(x) GALEN. *admin.* II. c. 1.
(y) *Muſcul. diſſ. proœm.*
(z) *Muſc. diſſ.* c. 6.
(a Apud ORIBASIUM.
(b) *Util. part.* L. XVI. c. 6. *Nerv. diſſ.*
(c) GALEN. *ſem.* L. II. c. 6.
(d) *Propr. libr.*

Digitized by Google

§. LVI. Quintus. Alii.

Quintus (e) Lyci præceptor, aliquanto Galeno ætate ſuperior (f). Is quidem vir nihil ipſe ſcripſit (g). Roma ob infelicem curationem ejectus fuit (h).

Lycus Macedo, Quinti diſcipulus (i), in Hippocratem de calido innato ſcripſit, eo libro Galeni odia meritus. Fuſiſſime (k) de muſculis egit: etiam logica, ſed vitioſe (l) & negligenter (m) tradidit. Non ſupra quinque oculi muſculos fecit; & ejus libri a morte demum auctoris celebritatem adſecuti ſunt (n). Scapulam a ſubclavio adigi (o). Toti claviculæ muſculum a capite natum inſeri docuit (p), (nempe cleidomaſtoideum). Muſculos a capite in ſcapulas deſcendentes caput detrahere putavit, cum ſcapulas potius ex Galeni mente elevent (q). Maſſeteres ignoravit (r), quod pene incredibile videtur, cum jam Hippocrati noti fuerint. Urinam eſſe excrementum (s) nutritionis renum. A morte viri opera prodierunt. In eum Galenus ſcripſit.

De menſura vaginæ muliebris locus exſtat apud Oribasium (t).

Idem Galenus in Martialem Erasistrateum juvenis acriter (u) ſcripſerat. Is libros de *anatome* duos, ſuo ævo celebres (x), ediderat.

§. LVII. Præceptores Galeni.

Pelops, Galeni præceptor (y) in anatome verſatus eſt (z), & *tres libros inſtitutionum* Hippocraticarum ſcripſit; univerſum corpus diſſecuit & muſculos, & ea ſola dixit, quæ oculis adparent (a). Maſſeterem a temporali ſeparavit (b). Cerebrum pro principio venarum non bene habuit (c). De coſtis: de ſpina dorſi.

In

(e) *Admin. anat.* IV. c. 10.
(f) Galen. ad l. *nat. hum.*
(g) *De natur. human.*
(h) Galen. *præcognit.* ad Postm.
(i) *Aminiſt.* L. IV. c. 10.
(k) Galen. *muſc. diſſ.*
(l) *Admin. anat.* L. I. c. 3.
(m) L. IV. c. 7. ibid.
(n) Ibid. L. IV. c. 7.
(o) *De muſc diſſ.*
(p) Galen. *muſc. diſſ.* (q) Ibid.
(r) *Muſcul diſſ.* c. 6.
(s) Galen *fac. natur.* L. I. fin. *Util. part.* L. V. c. 5.
(t) L. 24. fin.
(u) *De anatome* Erasistrati Galen. *lib. propr.* (x) Ibid.
(y) *Admin. anat.* L. I.
(z) *Placit.* Hipp. & Plat. VI. c. 3.
(a) *Muſcul. diſſ. proœm.* (b) Ibid. c. 6.
(c) In 2. Hippocrat. *introduct.* apud Hipp. & Plat. *decret.* L. VI. c. 3. & 5.

Digitized by Google

In libro 3. de diſſectione (*d*) venarum egit.

Smyrnæ putes vixiſſe (*e*).

ÆLIANUS MECCIUS compendium voluminum anatomicorum a patre ſuo conſcriptorum edidit, in eo de totius corporis anatome & de muſculis ſcripſit, & ea ſola & ipſe dixit (*f*), quæ adparent, eſtque in pretio habitus. Maſſeteres muſculos ſeparavit a temporalibus (*g*). Radii tamen motum recte deſcripſiſſe GALENUS negat (*h*).

NUMESIANUS, & ipſe PELOPIS diſcipulus, & GALENI præceptor (*i*) fuit, quem iſte Corinthi audivit. De muſculis recte ſcripſit (*k*).

Sic SATYRUS, cujus aliqui (*l*) libri exſtabant.

ANTIGENES QUINTI diſcipulus, inter anatomicos a GALENO recenſetur.

STRATONICUS SABINI diſcipulus, & ipſe GALENI præceptor fuit (*m*). Ex matris ſemine feminam, ex patris ſemine marem generari docuit (*n*).

§. LVIII. GALENI TEMPORA.

HERACLIANUS (*o*) ALEXANDRIÆ GALENI in ſtudio anatomico ſodalis fuit. Eum recenſet inter anatomicos, qui ſpurias illas venas HIPPOCRATICI auctoris non viderint.

Anatome adeo hactenus exercebatur, non tamen ut floruiſſe dicas. Raros fuiſſe GALENUS fatetur, qui in vivis animalibus experimenta capere noſſent, & qui cordis vaſa ſe ligaturos (*p*) receperant, non ſtetiſſe promiſſis: cumque juvenes mille denarios depoſuiſſent, quo pretio experimentum ERASISTRATEUM inſtitueretur, medicos conditionem non recepiſſe (*q*).

Supererant & tunc, cum plerique a veterum generoſitate degenerent, aliqui tamen, qui pueros (*r*) expoſitos diſſecarent. RUFI tempore ſimias incidebant (*s*).

§. LIX. GALENUS.

GALENUS equidem practica potiſſimum laude inclaruit.

Sollicite

(d) C. 5. (e) *Aphor.* L. VI. c. 18.
(f) *Muſc. diſſ. proœm.* (g) Ibid. c. 6.
(h) *De muſc. diſſ.*
(i) Ad *lib. de nat. hum. & adminiſt.* L. I.
(k) GALEN *de muſc. diſſ.*
(l) Ibid. Eum GALENUS audivit, *Adminiſtrat. anat.* L. I.
(m) *De atra bile.*
(n) GALEN. *de ſemin.* L. II. c. 5.
(o) *De natur. human.* L. II.
(p) *Adminiſtrat. anat.* L. VII. c. 14.
(q) Ibid. L. I. c. 16. (r) Ibid. L. III. (s) Ibid. *init.*

Digitized by Google

Sollicite legi, & recte VESALIUM ſenſiſſe reperio, qui variis ex cauſis, etiam ob vaſa umbilicalia in animalibus evaneſcentia, in homine ſecundum veſicam ſuperſtitia, negavit homines (t) ab eo viro inciſos fuiſſe.

Sed innumeris locis GALENUM adparet de animalibus dicere (u), quorum pluſcula recenſui. Et quando locus eſt, ubi oportebat de ſuis inciſionibus loqui, nunquam cadavera humana ſuis manibus inciſa memorat (x), etſi ſceletos humanas citat (y), quas viderit.

Exercitationem equidem requirit, qua cum deſtituerentur nihil egerint medici, qui in bello adverſus Germanos geſto aliqua barbarorum corpora inciderunt (z). Negat etiam anatomen ex libris diſci, cujus nulla abſque exercitatione (a) poſſit eſſe notitia.

Sed in ſimiis potiſſimum GALENUS anatomen adminiſtrabat, aliquando in aliis animalibus (b). Suas Romæ factas inciſiones (c) paſſim citat; & teſtes EUDEMUM Peripateticum, ALEXANDRUM (d) Damaſcenum, conſulem BOETHUM, alios. In brutorum diſſectionibus non modice verſatus fuit, & potiſſimum difficillima experimenta in vivis animalibus ſuſcepit, quæ ne noſtro quidem ævo facilia forent, ut nervorum ſubtiles ſectiones, qui muſculos intercoſtales adeunt.

Multa etiam invenit (e) rectiusque dixit, etſi paſſim, quoties plurima luce erat opus, utique prolixo ſermone, quaſi aliqua nebula ſe involvit, & veterum monumenta cum ſuis ita miſcet, ut quæ hominis ſint monumenta, quæ beſtiæ, non diſtinguas: inconſtans etiam, ut eamdem partem corporis aliter & aliter deſcribat (f). Multa cum ſcripſerit, ſubinde in aliis & aliis libris eadem aliter tradit. Ita in lib. *de motu muſculorum* intercoſtalibus muſculis omnibus exſpirationem tribuit: in libro 2. *de cauſis reſpirationis* ſolis internis, cum externi coſtas elevent. Aliqua etiam, non difficillima, ſuis in ſimiis non potuit reperire, ut venas ſpermaticas, quæ ex renalibus truncis in uterum veniunt, olim HEROPHILO viſæ (g).

Cum GALENO cæterum anatome undique intercidit: cum ſolum ignavi illi nuperi exſcripſerunt, neque certa, vel unici corporis diſſecti, memoria eſt ad FRIDERICI II. tempora, totis decem ſeculis, & ultra.

Introductio ſ. Medicus, liber inter GALENICOS receptus, præter aliquam medicinæ hiſtoriam continet, & externarum corporis partium appellationes, & inte-

(t) *Rad. Chin.* p. 117.
(u) *Adminiſt. anat* L. I. c. 2.
(x) *Compoſ. ſec. gen.* (y) Ibid. (z) Ibid. (a) Ibid.
(b) *Muſculor. diſſect.* Simias & alia animalia *de nervor. diſſect.*
(c) *Adminiſt. anat.* L. I. (d) Ibid.
(e) RIOLANUS in *anthropog. le* CLERC P. III. L. 3. c. 6.
(f) Conf. C. HOFMANN *præfat. apolog.* & c. 120.
(g) *Diſſ. vulv.* c. 5.

Digitized by Google

interiorum aliquam anatomen & phyſiologiam; oſſa etiam tangit, & humores, & peculiares aliquas fabricas in vivis adnotatas. Hic putes majorem ſanguinis circulationem exponi, cum venæ cerebri dicantur ab arteriis ſanguinem accipere, & ad torcular convehere. Cum tamen eodem loco etiam eas venas a corde ſuum ſanguinem habere dicat, non videtur auctor circuitum ſanguinis recte habuiſſe perſpectum.

Græce & latine prodiit Pariſ. 1536. 8°. & Baſileæ 1537. 8°. cura *Seb.* SINCKELER.

Latine cum nonnullis aliis Baſil. 1529. fol. Vertit J. GÜNTHER. GUNZ.

Codices græci ſunt in Bibl. R. Pariſ. n. 2113. 2280. 2282. 2304. 2306. latine n. 6863. 7030.

Ars Medicinalis GALENI. Fere tota eſt in ſignis bonæ malæve temperiei cujusque partis humani corporis. Ad anatomen vix facit, niſi quatenus de pulſu, urina, aliisque ſignis agit. Hic ergo diverſæ figuræ capitis humani, & utique cordis nimis calidi, frigidi, hepatis pariter aliqua in qualitate excedentis ſigna reperias, quæ utcunque huc revoces. Interſperſæ ſunt rariores aliquæ adnotationes, ut de homine crebro vomente, ob bilarium meatum in pylorum inmiſſum: de ventriculo parvo, rotundo; veſica contracta viſa, renibus peranguſtis. Peculiares animæ facultatibus ſedes tribuit, quas poſteri retinuerunt, fere ad noſtra uſque tempora, aut alias certe nihilo firmiores hypotheſes ſubſtituerunt. Non eſſe perpetuum pulſum inter & reſpirationem concentum.

Codices M.S. numeroſi exſtant. In B. R. P. n. 1883. 2175. 2278. 2304. 2306. hi græci, tum in B. D. MARCI. Latine in B. Reg. Pariſ. n. 6868. 6871. 7029. 7030. Hebraice in Bibl. Vindobon. T. I. Latine, ut puto, in BODLEYANA n. 1252. in VOSSIANA n. 2202. in *Colleg. Norvic. Oxonienſi* n. 1130. in B. CAJ. GONVIL. n. 962.

Prodiit cum nonnullis aliis in *articella* Lyon 1527. 4°.* & alias, cum quatuor verſionibus, inter quas eſt LAURENTII & N. LEONICENI. Exſtat etiam in RUSTICI PLACENTINI collectione Venetiis 1507. 8°. & cum nonnullis aliis Baſileæ 1549. fol. tum Pariſ. 1548. 4°. OSB. græce, tum Antwerp. 1549. 8°. Venet. 1606. 24°.* lat. ex verſione *Nicolai* LEONICENI. Demum Helmſtätt. 1587. 8°.

Frequentiſſima eſt in hanc artem JOHANNITII introductio; tum Commentarii HALI RODOHAM (REDHOAM) quorum codices M.S. ſunt in B. R. Pariſ. lat. n. 6868. 6869. 6870. 6871. 7029. 7030. in *Bibl. Eſcurialenſi* n. 799. 878. arabice; in *Coll. nov.* n. 1134. in *Mertonenſi* n. 687. 688. in *Coll.* D. PETRI *Cantabr.* n. 1866. in *Coll. Omnium anim.* n. 1430. in BODLEYANA n. 2753.

Prodiit JOHANNITII *introductio* Venetiis 1501. fol. 1507. 8°. GUNZ. 1519. folio, & alias Lyon 1516. 8°. &c.

Exſtat

Digitized by Google

Exſtat etiam in Bibl. *Pembrokiana* (*Eclog. Cant.*) commentarius in l. *Tegni* & in B. *Norvic. Oxon.* n. 1430. & in BODLEYANA n. 2753. & imperfectus in *Medicea:* tum Quæſtiones *Simonis de* GRAVENER in B. CAJ. GONV. n. 960. & ſecundum M. BENEDICTUM in B. CAJ. GONVIL. *Cantabr.* n. 960.

JOHANNIS XX. *Pontif. Rom. Comm.* in *B. Pat. Can. Later.*

TRUSIANI, qui *plusquam commentator* dicitur, comm. prodiit Bonon. 1489. fol. Eum vixiſſe circa annum 1300. CHAMPIER *clar. ſcript.*

THADDÆI FLORENTINI Comm. quem edidit THOMAS DIONYSIUS POLIUS Neapol. 1522. fol. B. B. ad ſcholarum ſaporem ex Arabibus deſcriptus.

Exſtat porro commentarius in *Microtechni* HUGONIS BENTII Senenſis Papiæ 1518. fol. exc. B. B. & Venetiis 1498. fol. TREW. 1491. fol. TREW. 1508. folio.

Baptiſtæ FIERÆ Mantuæ 1515. fol. Venet. 1548. fol.

J. SERMONETÆ Venetiis 1498. fol.

Nicolai LEONICENI Lyon 1525. fol. Venet. 1606. 12°. Helmſt. 1587. 8°.

Introductorium in artem parvam Conradi STÖKLIN Lyon 1516. 8°. Hagenau 1533. folio.

Comm. Jacobi FOROLIVIENSIS Papiæ 1519. fol. Venet. 1520. fol. B. Bern. 1547. fol. quem vide ſuo loco.

Antonii CITADINI *auſcultationes in parvam artem Galeni* Favent. 1523. fol. B. B. quem vide.

Johannis MANARDI Baſileæ 1529. 8°. 1536. 4°. Bibl. Bern.

Symphoriani CAMPEGII Lyon 1516. 8°. Vocat *Paradoxa.*

R. J. *Agricolæ* Baſil. 1543. 4°.

Hieronymi THRIVERII Lyon 1547. 12°.

Martini AKAKIA Lyon 1548. 16°. Venet. 1549. 8°. 1587. 8°.

J. Bapt. MONTANI Venet. 1554. 8°. & *tabulæ* 1558. fol.

Julii DELPHINI Venetiis 1557. 4°.

Theodori ZWINGER *tabulæ & commentarii* Baſil. 1561. fol.*

Nicolai VIESII *comm.* Antwerp. 1560. 8°.*

J. ARGENTERII Montereali 1568.*

Oddi de ODDIS *exactiſſima & lucidiſſima expoſitio* Venet. 1574. 4°. 1608. 4°. LIND. Brixiæ 1607. 4°. GUNZ.

Digitized by Google

Jacobi SCHEGK Francofurt. 1583. 8°.

Vincentii MONDINII Bonon. 1586. 4°. ORL.

Franciſci VALLESII Complut. 1567. 8°. Venet. 1591. 8°. Colon. 1594. fol.

Andreæ LAURENTII Francofurti 1628. fol.

Sanctorii SANCTORII Venet. 1612. fol. 1630. 4°.* Lyon 1631. 4°. LIND. 1632.

Simonis a CAMPIS Neapol. 1642. 4°. 1647. LIND.

De utilitate artis parvæ Andreas PLANER Tubing. 1579. 4°.

Commentarios *Philippi de* SOLDECILLA Catalauni citat S. CHAMPIER, quos putes ineditos eſſe (*h*).

De conſtitutione artis medicæ L., quem non oportet confundere cum *arte medica*. Tabulas & commentarios dedit *Theodorus* ZWINGER Baſil. 1561. fol.* In ipſo opuſculo compendium de elementis corporis humani continetur, quo generalia quædam traduntur. Oſſa ibi legas, & cartilagines, & adipem, ſenſu carere.

Inter libros *de elementis ſecundus* agit de humoribus quatuor principibus animalium: in eo medicamenta proprium humorem evacuare, contra ASCLEPIADEM docetur, & contra ATHENÆUM diſputatur, qui quatuor facultates pro elementis habebat. Hoc ſuum opuſculum GALENUS citat in *ord. legendor. libr.* & in *arte.*

Prodiit cum aliis Pariſiis 1546. fol. græce, & cum libro de *optima conſtitutione* Pariſ. 1530. 8°. GUNZ. Cum variis vertente J. GUINTHERO Baſileæ 1529. 4°. GUNZ. Cum libris de *naturalibus facultatibus* Lugd. 1548. 12°. Solus vertente *J. Guinther* Pariſ. 1541. MAITT. Solus vertente *Victore* TRINCAVELLIO Lyon 1550. 16°. cum commentario *Jacobi* SYLVII. Pariſ. 1558. 8°. OSB.

Commentarius in hunc librum exſtat J. B. MONTANI Hanau 1595.

Codex M. PARIS. gr. eſt in B. R. n. 1097. tum in *Taurinenſi*, in B. CAJ. GONV. & in B. Montis S. *Michaelis*. In *Mertonenſi* n. 685. In *Vindobonenſi* LAMBEC. L. I. p. 181. hebraice, & latine n. 705. cum commentario *Nicolai de Anglia*. Dicitur etiam verſum a HONAIN BEN ISCHAR exſtare in B. *Reg.* HERBELOT. p. 181. cum titulo *Ketab'al Mezage*. Eſt in B. *Eſcur.* n. 869. 876. arabice.

In libro *de temperamentis* (*i*) primo GALENUS temperamenta exponit, & hominem temperatiſſimum: in *ſecundo* ſigna cujuſque temperamenti, ubi peculiaris eſt ille locus de EUDEMO philoſopho bilioſo, & de duplici in aliis, in aliis ſimplici meatu bilis, quorum illis alter ramus ſupra pylorum in ventriculum immittitur, alter in ecphyſin, his ſi prior ille major fuerit, familiaris & bilis vomi-

(h) De *clar. Gall. Hiſp.*

(i) Prius ſcripſerat GALENUS de *elementis*, *methodo medendi*, de *facultatibus ſimplicium*, de *ſemine*.

Digitized by Google

vomitus: ſi ſimplex ductus eſt, tunc omnis bilis per jejunum deſcendit, ut in EUDEMO. Citat ipſe GALENUS hoc opus in ſuo *ordine legendorum librorum*, & in *arte*.

M.S. codex exſtat latinus n. 7015. & in *Mertonienſi Oxon.* n. 685. & græcus in *B. R. Pariſ.* n. 2267. & Arabicus cum *Greg.* ABULPHARAGII commentariis n. 1097. Exſtat etiam in B. MEDICEA & in *Vindobonenſi* I. p. 181. hic hebraice.

Prodiit ſeorſim T. LINACRO interprete Cantabrigiæ 1521. 4°. AMES. Pariſ. 1523. fol. Lugdun. 1588. 8°. OSB. & prius Venetiis 1498. 8°.

In eos de *temperamentis* libros habetur *Gaſpar* LOPEZ CANARIO Complut. 1565. fol. commentarius CAP. de VIL.; & *Felicis* AEORAMBONI, tum *Jacobi* SEGARTA Valent. 1596. 1598. fol. Bibl. BODL. F. VALLESII Venet. 1591. 8°. Colon. 1594. fol. & *Periochæ* C. GESNERI Sangall. 1584. 8°. Porro Comm. M.S. *Joh.* ROCHON B. R. P. n. 7025. LIND. Arabice vertit HONAIN, cum titulo *Aſt hakſat*, qui codex exſtat in Bibl. *Eſcurialenſi* n. 874. & liber 2. & 3. n. 845. & n. 876. cum notis anonymi.

In librum HIPPOCRATIS *de natura humana Comm.* I. Legitimum eſſe HIPP. opus firmiſſime demonſtrat, potiſſimum ex PLATONE. HIPPOCRATEM & hic, & in aliis ſcriptis quatuor humores docere oſtendit. Cæterum in generalibus verſatur, ut vincat, hominem non eſſe unum. Citat librum ſuum de *Elementis* HIPPOCR.

Prodiit cum aliis GALENI libris Paris 1534. fol. nempe l. *de atra bile*, *bona habitudine*, *&* *pulſibus*, cum *libris* vero *de inæquali temperie*, & de *facultatibus naturalibus* Pariſ. 1540. fol. & cum libris *de victus ratione ſalubri* cura *Hermanni* CRUSERII etiam Pariſ. 1534. 12°. MAITT. Solus vertente J. GUINTHER cum ſcholiis J. SYLVII Lyon 1549. 16°.* 1553. 16°. Commentatus eſt etiam J. B. MONTANUS. Codex græcus eſt in B. D. MARCI.

Commentarius ſecundus *Nicolao* MACCHELIO interprete refutat imaginaria quatuor venarum paria, & veriorem ſententiam HIPPOCRATIS docet inveniri in Lib. II. *Epidemicorum*.

GALENUS duos in HIPPOCRATEM *de natura humana* libros ſcripſerat, *de propr. libr.* I. c. 6.

Ej. de *atra bile* alia ex ſanguine aſſato, alia deteriori ex bile flava aſſata, Non concreſcere, acidam, & acerbam eſſe, cum terra fervere, quam partem corporis tetigerit eam exedere, mortem inferre ſi deorſum prodierit, in eo diverſam ab aliis nigris inferne decedentibus. Nigra ſalubriter cum urina defluere iis, quibus menſes reſtiterunt.

Prodiit Pariſ. 1530. 8°. & ibidem cum aliis 1534. fol. Baſil. 1529. 4°. vertente GUINTHERO & græce 1546. fol. Vertit etiam *Julius* MARTIANUS. In eum l. paraphraſis habetur *Proſperi* ALCACANI Lugd. 1538. 8°. Commentatus

Digitized by Google

tus eſt J. B. MONTANUS Hanau 1595. & *Caſp.* HOFMANN Francof. 1630. fol.* Codices græci exſtant in B. Reg. Pariſ. n. 2269. & 2271. Alii tres in B. D. MARCI Veneta.

EJ. de *optima corporis conſtitutione* parvus libellus; Heduæ a J. LALEMANTIO editus 1578. 8°.

Et de *bona habitudine.* Citat hos duos parvos libellos GAL. in l. de *arte.*

Prodiit cum prioribus Pariſ. 1534. fol. 1546. folio, & cum lib. de *elementis* ibidem 1530. 8°. Græce. Cum aliis nonnullis Heduæ 1578. 8°. GUNZ. Cum aliis verſus a J. GUINTHER Baſil. 1529. 4°. GUNZ.

EJ. de *bona corporis habitudine* (*k*), Venetiis 1498. BODL. & cum priori vertente GÜNTHERO Baſil. 1529. 4°. GUNZ. Græce cum priori Paris 1530. 8°. GUNZ. Codices ſuperſunt, ut latinus in B. Reg. Pariſ. n. 6865.

EJ. de *oſſibus ad tirones* ab *Auguſtino* GADALDINO ad fidem codicum græcorum recognitus. De articulationibus. De ſuturis. Oſſa capitis, eorum ſuturæ, inter eos ſutura literæ H ſimilis, oſſa ipſa valde obiter, tantum ſeptem. In oſſe ſacro & coccyge prodit, ſe ſimiæ anatomen tradere; nam tres tantum oſſis ſacri vertebras, tres coccygis facit, cui ſint ſuæ conjugationes nerveæ. Adgnoſcit pro ſuo GALENUS *lib. propr.* c. 1. 3. & *de ord. leg. libr.* & in l. de *arte.*

Codex exſtat græcus in B. R. P. & in NICETÆ collectione. Sæpe ſeorſim prodiit, græce primum Pariſ. 1535. & cum libro *de ſeptimeſtri partu* aliisque pariter græce per J. CAJUM Baſileæ 1557. 8°. GUNZ. Græce & latine cum notis VESALII, SYLVII, EUSTACHII, HENERI & aliorum Leid. 1665. 12°.* ex Bibl. *J. v.* HORNE. Latine vertente F. BALAMIO Lugd. 1549. 12°. Pariſiis etiam 1548. 4°. Porro Hafniæ 1579. 8°.* cum præfatione J. FRANCISCI Ripenſis & ſceleto Veſaliana. Cum notis marginalibus *Joh.* SIGFRIED Helmſtätt. 1599. 8°. PLATN. & 1579. vertente *Salomone* ALBERTI 8°. MERKL. Prodiit etiam Roſtoch. 1636. Cum libro *de nervorum, venarum & arteriarum diſſectione vocalium inſtrumentorum & vulvæ diſſectione*, & *de muſculorum motu* Lyon 1551. 16°.* cum iconibus nonnullis oſſium rudibus: iterum latine Leid. 1627. 8°. Gallice vertente *Johanne* CANAPE Lyon. 1541. 12°.* & 1583. 4°. & iterum vertente *Job.* LOYNE cum SYLVII commentariis Orleans 1571. DRAUD B. *Exot.* Commentarius in eum l. anonymi eſt in Bibl. Reg. Pariſ. n. 6816. Commentarios SYLVII, G. FALLOPII, INGRASSIÆ, *Ludovici* COLLADO, J. RIOLANI & aliorum alias dicemus.

EJUSD. *de muſculorum diſſectione ad tirones* l. A. GADALDINO interprete, latine ſolum exſtat, neque perfectus eſt, ſenile opus, cum & poſt libros *de uſu partium*, & poſt eos ſcriptus ſit, quibus GALENUS egit *de anatomicis adminiſtrationibus.* Scopus autem fuit addere ſi quæ LYCUS prætermiſiſſet. Fatetur ſe

(k) Scripſerat de *reſpirationis utilitate*, *de anatome.*

Digitized by Google

& ſimiis in adminiſtrationibus uſum eſſe, paſſim tamen de hominis anatome ſcorſim dicit, & muſculum ſimiis proprium a ſpina ſcapulæ in cubitum ire. Sex muſculos oculi facit. Lumbricales ſibi tribuit inventos, & interoſſeos. Platyſmatis myodis nomen invenit. Rectum internum capitis, rectum lateralem, & intertransverſalem deſcripſit (*l*). Duos levatores ſcapulæ a capite derivat, quorum alterum LYCUS ignoraverit. Duos ſcapulæ rhomboideos facit. Biventrem oſſi hyoidi tribuit, & a proceſſu ſtyliformi non bene derivat. Et cutaneum habet ani ſphincterem, & profundum.

Adgnoſcit hoc opuſculum GALENUS *de ſuis libris* c. 3. & in *arte*.

Codex eſt in B. R. P. n. 2219. Cum libro *de adminiſtrationibus* cura J. CAJI prodiit Baſileæ 1544. cum aliis Lugd. 1551. 16°.* 1556. 8°. GUNZ, interprete GADALDINO. Gallice vertit *Jacobus* DALECHAMP, & edidit Lyon 1564. VERDIER.

EJUSD. (*m*) de *nervorum diſſectione ad Tirones Auguſtino* GADALDINO interprete. Iterum patet, GALENUM animalia bruta diſſecuiſſe, cum primum nervum non habeat, & lobos cerebri anteriores ajat ad naſi principium pervenire. Aquæductum tamen FALLOPII non ignoravit, & canalem per quem par durum exit. Nervum recurrentem ſibi tribuit. Iterum increpat ſcriptores, qui confuderint, quæ in ſimiis & quæ in aliis animalibus reperiuntur. Ipſe in primo nervo cervicis fabricam diſtinguit, quæ in ſimiis eſt, & quæ in aliis animalibus: ſic in nervo tertio dorſi; nusquam hominis memor. Tres in foramine jugulari octavi nervi ramos facit: inter eos gloſſopharyngæum. Habet acceſſorium nervum, & intercoſtalem, ſed ab octavo pari natum. Citat GALENUS & inter antiquiores ſuos repetit l. c. c. 3. tum in *arte*.

Prodiit cum ſequente *Antonio* FORTOLO interprete Pariſiis 1526. 4°. GUNZ. tum Baſileæ 1529. 8°.* cumque aliis *Aug.* GADALDINO interprete Lyon 1555. 16°.* 1556. 8°. GUNZ. Gallice verterat DALECHAMPIUS. Codex M.S. exſtat in *Bibl. Reg. Pariſ.* n. 2164. & 2219. in Vindobonenſi L. I. p. 181. iſte hebraicus.

EJUSD. *de venarum arteriarumque diſſectione* liber, ab *Antonio* FORTOLO verſus, deinde a VESALIO caſtigatus, & ex vetuſto codice græco emendatus. Hic arteriarum hiſtoriæ venarum præmittitur fabrica, quem ordinem etiam VESALIUS ſecutus eſt, & qui multorum errorum auctor fuit. Iterum, dum GALENUS de venis jugularibus agit, manifeſto oſtendit, nunquam ſe in eam venam in homine inquiſiviſſe: manifeſtam enim ait ejus eſſe fabricam, quando ulcus pinguedinem ſit depaſtum, qua ambitur. Iterum aortæ ramum tribuit adſcendentem, & deſcendentem alterum, quem errorem ne VESALIUS quidem correxit. Primus cæterum angiologiæ auctor, quæ alicujus momenti ſit. Habet anaſtomoſes venarum mammariarum cum intercoſtalibus, & epigaſtricis; ſiniſtram venam

(l) Apud ORIBASIUM p. 200.
(m) Citat *adminiſtrationes anatomicas*.

Digitized by Google

venam ſpermaticam a renali deducit. Citat hunc l. GALENUS l. c. inter antiquiores c. 1. & repetit c. 3. tum in l. de *arte*.

Prodiit ſeorſim *Anton.* FORTOLO interprete Pariſ. 1526. 4°. Baſil. 1529. 8°.* & cum iis *quæ medice dicta a* TIMÆO Lyon 1550. 8°. cum aliis libellis ibidem 1551. 16°.*. Codex græcus exſtat in B. R. P. n. 2164. hebraicus in *Vindobonenſi* L. I. p. 181.

An ſanguis in arteriis natura contineatur. Ex melioribus GALENI opuſculis, ab ipſo citatum de *lib. propr.* c. 9. & in l. de *arte*, in quo multum dedit experimentorum. Cum enim ERASISTRATUS ſpiritum per arterias ferri docuiſſet; GALENUS autem de arteria inciſa omnem etiam venarum ſanguinem per vulnus proſilire oſtendiſſet; ERASISTRATI demum ſectatores effugium in eo quæſiviſſent, ſpiritum arteria pertuſa erumpere inviſibilem, in arteriam vero de proximis venis ſanguinem confluere, multis experimentis hunc errorem GALENUS refutavit. In arteria utrinque ligata, tamen ſanguinem reperiri: aërem non venire ad cor, niſi forte pauciſſimum. Alteri quidem experimento erroneam opinionem ſuperſtruit: vim nempe motricem a corde in arterias diffundi, ut ſe pandant & ſpiritum adtrahant (n). Nuperior eſt libro de *placitis*.

Prodiit cum nonnullis aliis libellis Pariſ. 1536. fol. vertente J. GUINTHER, & ſeorſim interprete *Victore* TRINCAVELLIO Lugduni 1550. 12°. Vertit etiam *Julius* MARTIANUS ROTA.

De anatomicis adminiſtrationibus libri.

GALENUS dudum aliud opus *de anatomicis adminiſtrationibus* ſcripſerat libris duobus, ad MARINI ordinem concinnatum, ſub initia principatus M. ANTONINI. Nunc petente Conſule FL. BOETHO, cui multas oſtenderat adminiſtrationes, majus opus elaboravit. Citat idem in l. *de ord. leg. libr.* Inde his etiam libris per incendium amiſſis meliores reddidit, ſtudioſis viris flagitantibus (o). Citat in l. de *arte*.

Verum ſtatim in principio oſtendit, quem arcta fuerit veteribus anatomes diſcendæ occaſio. Oſſium enim fabricam Alexandriæ jubet condiſcere, ubi Medici auditoribus oſſa oſtendant: ſe vel ex ſepulchris oſſa habuiſſe: vel caſu favente, quo fluvius ſepulchrum eluiſſet, ut ſola nuda oſſa ſupereſſent, iterum cum latronis cadaver in via vulturibus eſſet expoſitum. Deinde ad muſculos uti jubet ſimia brevioris capitis, dentibus caninis non exſertis, etſi ſit etiam his aliqua in muſculis tibiæ, inque cervicis, & femoris commiſſura ab homine diverſitas. In principio ſe ſimias aliis diſſecandas permiſiſſe, quod viliorem putaverit eſſe laborem, deinde ipſum incidiſſe: ut nihil quidquam de hominis cadavere ad ſpeculandos muſculos inciſo meminerit. Se octo muſculos inveniſſe,

(n) Repetit in VII. *adminiſtr.* ſub fin.
(o) BOETHO Romæ vivente lib. ſcripſi de HIPPOCR. *anatome*, & ERASISTRATI, & de *vivis ſecandis* & de *mortuis*; de *reſpirationis cauſis*, de *voce*.

Digitized by Google

niſſe, duos ad buccarum motum factos; duos ad brachia. Porro palmaris tendinis carnem detexit. Inde muſculos brachii exponit & ligamenta. Hæc l. I.

Lib. II. muſculos & ligamenta pedis dicit. Laudat hanc rudiorem anatomen, & ERASISTRATUM non quidem nominatum pungit, qui valvulis cordis eſſet immoratus. De Iliaco, de Pſoa. Ruptum curſori bicipitem, ut intelligo, nihil nocuiſſe vidit. Muſculum in poplite ab aliis intermiſſum reperit. Ungues non habere vaſa, neque nervos, contra ERASISTRATUM.

Lib. III. de nervis vaſisque manus (p). Se Sophiſtam inſenſilitate partis manus & digitorum laborantem ſanaſſe, cum audiiſſet a lapſu id malum proveniſſe, & medicamenta ſpinæ dorſi admoviſſet. Nervorum ſex etiam in brachio truncos habet. Muſculum, ut puto, pectoralem minorem a ſe detectum citat c. 3. Venas cubiti perinde in homine vivo ſe habere, ut in ſimiis. Iterum oſtendit ſe homines non diſſecuiſſe: ſimias enim jubet incidere, ut medici periti ad laborem accedant, quando hominis diſſecandi occurrit occaſio. Cum non eſſent exercitati, medicos germanorum corpora in bellis a D. MARCO geſtis nactos nihil præter viſcera vidiſſe. Poſſe vero etiam latrones aut homines feris expoſitos medicis permitti: & infantes expoſitos a medicis incidi ſolere, qui teſtentur, eſſe ſimiarum perſimiles. Nullo vero verbo indicat, ſe aliquam harum inciſionum ipſum tentaſſe.

Lib. IV. Muſculi faciei, colli, ſcapularum. Platyſma myodes ſibi inventum tribuit c. I. ſed ait a ligamento ex prima vertebra orto naſci. Simias homini proximas eſſe: ſic ubique. Muſculos oculorum omittit.

Lib. V. Muſculi thoracis, abdominis, ſpinæ. Hic recti abdominis muſculi tendinem in omnibus animalibus ad ſummam coſtam ait produci.

Lib. VI. de viſceribus ad digerendum cibum ſpectantibus. Hic ſex ſuos ordines animalium conſtituit. Omni animali ſuperioribus dentibus deſtituto plures eſſe ventriculos. Male adfirmat, Elephanto ſuam eſſe fellis veſiculam. Duplicem ramum vaſis choledochi iterum ſtatuit. Meſenterium ex bruto deſcribit, Faſciculos a ſphinctere ani ad cutem, & ad acceleratorem habet, quorum iſte dilatet.

Lib. VII. potiſſimum de corde (q) agit. In omnibus quadrupedibus ſe perinde habere. Non eſſe muſculum ob ſaporem, & quod non ex arbitrio moveatur. Magnis animalibus in corde os ineſſe: id ſe prædixiſſe, cum elephantum Romæ inciderent, & id os repertum eſſe a coquis Cæſaris. Inſignis curatio pueri, cui cor denudatum erat, cum abſceſſu ſub ſterno ab ictu laboraret. GALENUS ſternum perforavit (r). Iterum ſanguinem in arteriis reperiri demonſtravit.

M 2 Lib.

(p) Scripſi commentarios de ſingulorum animalium ſectionibus c. 9.
(q) Citat lib. de HIPP. & PLATON. *decretis*.
(r) Citat ſuum librum de *diſſect. anatom.* c. 12.

Lib. VIII. (s). De organis reſpirationis. Animalibus quæ inciderit, eſſe omnibus 12. coſtas, non bene. Pulmonem a pleura diſtare. Bona experimenta: perforato thorace ab uno latere dimidium vocis perire, omnem ſi utrinque, etiam tantum muſculis intercoſtalibus inciſis; etiam nervis tantum ligatis aut diſſectis, demum deſtructa medulla ſpinali (ut tamen motus ſepti transverſi ſuperſit). Sed & coſtas excidit, miro experimento, & in muſculis ſcapularum inciſis nervis motum ſuppreſſit. Ut omnino magnam ſolertiam in his experimentis demonſtraverit. Sub finem libri contra ERASISTRATUM meliora docentem, oſtendere vult, eſſe in pectore aërem, eumque adparere, ſi per has vel illas adminiſtrationes acceſſum tibi ad eas partes aperueris. Ipſe tamen fatetur, in exiguis reſpirationibus vix adparere, pulmonem a transverſo ſepto recedere.

Lib. IX. De cerebro. Partem aliquam hujus anatomes deſcribit. Spatium eſſe inter duram & piam membranam; ſeptem lucidum dicit, fornicem, aquæductum, qui non bene vocatur SYLVII, conarium, flexus chorioideos, ventriculum tertium etiam & quartum, calamum ſcriptorium; Multum hic uſus HEROPHILO. Ventriculos primus dixit. Tuba aurificum ad inflandum utebatur (t).

Periit reliqua hujus libri IX. pars, & medullæ ſpinalis anatome. Tum Lib. X. de oculo, lingua, pharynge. Lib. XI. de larynge, oſſe hyoide. L. XII. de arteriarum venarumque hiſtoria. L. XIII. de nervis cerebri Lib. XIV. de nervis medullæ ſpinalis. Lib. XV. de partibus genitalibus. Ita enim GALENUS hos libros in ſua propriorum operum hiſtoria recenſet (u).

Seorſim prodierunt libri de adminiſtratione anatomica Pariſiis 1531. fol. ut lego, vertente J. GUINTHERO Andernacenſi, tum Lyon 1551. 16°.*. Græce Pariſiis 1531. fol. Baſil. 1531. fol. Cum ll. *de muſculorum motu* II. Baſileæ 1544. 4°. CAJO edente, & adnotationes adjiciente. Vertit etiam Gallice DALECHAMPIUS, & prius Gallice prodierant Lyon 1512. 8°. WACHEND.

Codex exſtat in Bibl. D. MARCI, & in Pariſienſi græcus n. 1819. tum in Leidenſi & in Medicea aliqua excerpta.

Vocalium inſtrumentorum diſſectio interprete *Auguſtino* GADALDINO. Cartilagines laryngis tres recenſet, ut arytænoidea unica numeretur: muſculi pleriique hic dicuntur, etiam aryarytænoideus, ventriculi laryngis, glottis.

Græce non exſtat. Prodiit Lyon 1551. 16°.* 1556. 8°. A. GADALDINO interprete cum aliis GUNZ. Num hic liber ſit de voce, cujus codex exſtat inter MEDICEOS?

Lib. *de diſſectione vulvæ* (nempe uteri). Manifeſto iterum adgnoſcas, GALENUM humana cadavera non incidiſſe. Uterum enim in cellulas non dividi rationibus variis demonſtrare fatagit, cum unica muliebris uteri inſpectio ſuffe-

(s) Citat lib. de *pulmonum & thoracis motu*; & de *reſpirationis cauſis*.
(t) C. 2. (u) C. 3.

Digitized by Google

ſuffeciſſet. Sed etiam urinaculum in umbilico, & in utero acetabula recipit. Vaſa ſpermatica ab HEROPHILO in nonnullis mulieribus inventa, ſolis in ſimiis quæſivit. Quæ pro tubis habentur, mihi male deſcripta videntur, & propiora brutorum animalium fabricæ. Qui enim dicas, verſus uterum lateſcere, niſi auctor ipſa cornua pro tubis haberet. Cervicem veſicæ duram & cartilagineam dicit, in vetulis etiam magis. Uterum in graviditate tenuiorem reddi. Citat GALENUS.

Seorſim prodiit, vertente J. GUINTHERO Pariſ. 1536. fol. Lyon 1551. 16°.* *J. Bernardo* FELICIANO interprete Francofurti 1604. 12°. Vertit etiam J. CORNARIUS.

Codex græcus exſtat in Bibl. Reg. Pariſ. n. 2269. & alius n. 2271.

Lib. de *inſtrumento odoratus Ludovico* BELLISARIO interprete. Tunicam quidem pituitariam minime ignoravit late patere: neque tamen in ea olfactus ſedem eſſe docet, ſed in ventriculis cerebri anterioribus, quo aër per foramina oſſis cribroſi veniat: exili experimento adductus, juvenis qui a nigella alte adtracta gravem ſenſum in capitis intimis perceperit. Mucum etiam in nares per eas vias deſcendere.

Exſtat cum aliis nonnullis Pariſ. 1536. fol. Codex græcus in B. Reg. Pariſ. n. 2164.

Libri (x) *de uſu partium* XVII. Eos ſcripſit GALENUS, dum M. ANTONINUM in bello Germanico occupatum Romæ exſpectabat, valetudini COMMODI præfectus, poſt conſulis BOETHI diſceſſum. Integrum vaſtum opus ad nos pervenit, quod eſt ex optimis, quæ GALENUS reliquerit. Primo libro de manus pulcherrima fabrica. Cur digiti facti ſint, cur quinque, cur inæquales, cur in tres phalanges diviſi. Uſus unguium, ad ſubtiliorem apprehenſionem. Tendinum flexoriorum diviſio. Bene refutat EPICURUM, & ASCLEPIADEM, qui ex magnitudine motus muſculos magnos fieri ſcripſerant, ut fines prævifos everterent. Nam cur gemini muſculi facti ad magnos motus. Cur homini pollex magnus, ſimiæ parvus & imbecillis. Nihil certe hic invenit, quod carpat auctor nuperus, qui GALENO inſultat, quod de inventis his partium corporis animalis uſibus docendo hymnos DEO gratiſſimos ſe canere gloriatur (y).

Lib. II. (z). Muſculi & motus manus, carpi, cubiti, brachii. Cur aliter in manu pollex poſitus, aliter in pede: de aptitudine fabricæ cubiti. Humeri oſſa ſeſamoidea habet.

Lib. III. Ingenioſe oſtendit, hominem ad artes a natura factum, manu eguiſſe; nullos hinc Centauros potuiſſe exſtare, ad officia humana futuros inutiles.

(x) Citat ſuum l. de *arte;* citat etiam ſe ipſum de HIPP. & PLAT. *dogmat.* de *muſculorum motu.*

(y) *Interpret. de la natur.* p. 175.

(z) Citat *anatomicas ſuas adminiſtrationes*, nempe *priores.*

utiles. Tunc de aptitudine fabricæ pedis humani. Malam contra EUDEMUM ſententiam defendit, in numero oſſium metacarpi & metatarſi. In homine tendines extenſores in principium tibiæ ſe inmittere, in ſimiis ultra produci.

Lib. IV. (a) de viſceribus abdominis. Omenti exſciſſi jacturam alimentorum coctioni nocere. Inteſtina convaluiſſe, quorum interior tunica abſceſſerat. Venas utique dari inteſtina nutrientes, quæ hepar non adeant: ipſiſſimas lacteas, ut adparet ex citato HEROPHILI loco. Ab iſto libro profectus eſt error epidemicus, quo meſocolon pro lamina poſteriori omenti ad noſtra tempora deſcriptum eſt. Colorem cibos coquere. Sacci nomine inteſtinum craſſum intelligit.

Lib. V. (b). Porro de inteſtinis. Subito curatus homo, copioſe moto vomitu. Diaphragma deorſum ad ſedem maſſæ cibariæ motum determinare. Bilem excrementum eſſe, in ventriculum venire. Potiſſimum, & verboſe, de renibus.

Lib. VI. (c). De corde. Mireris adfirmare GALENUM, ſe de ſolo homine dicere, cum tamen cor ubique in medio thorace ponat, ad animalium fabricam. Gulam equidem ſatis recte ait a quarta vertebra dextrorſum redire, inde ubi in ventriculum nunc veniat, ſiniſtra petere. Habet fibras in corde alias longas, alias transverſas: illas cor brevius reddere, has illis contrarias, anguſtius. Pulmonem ſponte non moveri, ſed a thorace. ASCLEPIADEM refutat, nimis mechanicum. Valvulas cordis aperire oſtia, a corde introrſum tractas, ut ſubeant ventriculos, quæ præſto ſunt; valvulam ex triglochinibus arteriæ pulmonalis oſtium claudere. Vena coronaria cordis, vena anterior. Succum alibilem per arteriam pulmonalem ad cor ferri, per venam ſpiritum in ſiniſtrum ventriculum. In dextro ventriculo plus ſanguinis eſt, in ſiniſtro plus ſpiritus. Nullum nervum in cor diſtribui, ut neque in hepar, renes & lienem. Ventriculorum cordis apicem verti ſiniſtrorſum. In magnis animalibus os in corde eſſe, in parvis aliquid ſubcartilagineum. Ventriculos ſemper eſſe duos aut unum: dextrum ventriculum factum eſſe ob pulmonem. In fetu arteriæ magnæ propaginem, & cavæ venæ orificium ad pulmonem pertinere. Experimentum, arterias umbilicales ligatas facere, ut omnes arteriæ ſecundarum quieſcant; facere & venas: ſed in fetu ab illo vinculo pulſum non tolli, ab iſto utique. Iter per foramen ovale, perque ductum arterioſum recte exponit.

Lib. VII. (d). De pulmone. Iterum animalia deſcribere vincitur, cum quintum lobum venæ cavæ ſubjectum deſcribat. Aërem ad cor venire, & in ſiniſtro ventriculo cum ſanguine miſtum eſſe, qui in dextro purus ſit. Aerem in

(a) Citat ſe ipſum de *plac.* HIPPOC. & PLATONIS.
(b) Citat lib. de *facultatibus.*
(c) Alias ſe dicturum de animalibus ſi vixerit c. 3. Citat ſuum librum de *diſſecandi ratione*, & de *motu pulm.*
(d) Citat lib. de *voce* HIPPOCR. & PLAT. *decret.*

Digitized by Google

in aſperam arteriam inflatum non penetrare in vaſa ſanguinea. Spiritum in cor trahi eo dilatato. Larynx & ejus muſculi, ut in *adminiſtrationibus.* Multum ſibi placet in nervis ab octavo pare recurrentibus, quos videtur inveniſſe: eorum metam etiam definit, unde redeunt, & teleologiam, hanc inanem. Aliquantum de potu in aſperam arteriam venire. Pulmonem ſanguinem refrigerare, fuligines exhalare. Bronchos in pulmone imperfectos eſſe.

Lib. VIII. de cerebro. Collum non habere animalia, niſi quæ pulmonem habent, (cete ignorat). Contra ARISTOTELEM, cerebrum non eſſe factum propter cordis refrigerium. Nervum auditorium linguali duriorem facit. Tenues membranas de meninge dura per ſuturas exire, & pericranium facere. Iterum inſpiratio & exſpiratio aëris, quæ fit in cerebri ventriculis. Conarium eſſe de genere glandularum, quæ ſunt in diviſionibus vaſorum, nempe conglobatam. Thalamos opticos dixit. Vena GALENI. Magnæ valvulæ indicium (*e*). Funiculi in nervo pia membrana involuti.

Lib. IX. Porro de cerebro. Duæ viæ pituitæ a cerebro ad nares, duæ aliæ in palatum ducentes. Rete mirabile accurate ſatis deſcribit, ut ſe habet in animalibus ruminantibus. Sinus vocat venas in membranam duram receptas. Nervorum paria, non connumerato primo, ut qui ramos non edat. Iterum non cæcum eſſe canalem nervi auditorii, ſed obliquum. Nervos ex medulla ſpinali duros provenire, ex cerebro molles, illos ad motum valere, hos ad ſenſum: ſed tamen etiam nervos molles, ſi longe proceſſerint, denique motorios fieri: ut eorum aliqui longe ſatis naturam ſenſilem retineant, ut octavus (ſextus), cujus ramos GALENUS facit, quos intercoſtales vocamus.

Lib. X. (*f*), de oculis, in quibus, & in opticis, noſter fuſior eſt. Iterum adgnoſcas oculos ovillos incidiſſe. Nam ligamenta dicit, quæ eant a chorioidea tunica ad retinam, quæ in ovibus ſunt permanifeſta. Spiritum eſſe inter uveam & lentem. Cataractam in humore aqueo colligi; opacam lentem cryſtallinam glaucoma facere. Oculorum muſculos dicit, ſex, non dicta trochlea, & ſeptimum quem putes bulboſum eſſe. Duos etiam muſculos obliquos palpebræ tribuit. Nullum ſe reperire muſculum, qui dicatur ad magnum angulum poni. Lentem cryſtallinam tantum anterius tunicam habere. Puncta & ductus lacrumales habet. Retinam impreſſionem lucis ſentire. Humorem aqueum dixit, quod ſpatium CELSUS inane fecerat. Nervos opticos non ire in decuſſim ad latus alterum, ſecundum priorum ſententiam. Chorioideam tunicam eſſe a pia cerebri membrana. Arteriæ retinæ.

Lib. XI. Partes externæ faciei & capitis. Muſculi temporales quibus in animalibus maximi ſint, nempe rapacibus, homini & ſimiæ minimi. Dentes & eorum aptitudo contra EPICURUM & ASCLEPIADEM. Mira in MOSEN calumnia, quæ eo redit, ut DEO poteſtatem tribuerit, etiam ex materia inepta aliqua fabricandi: id negat GALENUS DEUM poſſe, ſed materia uti ad ea, ad quæ

(e) C. 14.
(f) Citat lib. *de viſu.*

quæ ſit aptiſſima. Muſculi faciei: alarum naſi. De oſſium medulla: eſſe in leone aliquam in oſſibus majoribus. Oſſium catalogus: iterum ut prius hic os inciſivum repetit. Ductus WHARTONI.

Lib. XII. de muſculis & de articulatione & motu capitis, quæ capita ad multam inter VESALIUM & EUSTACHIUM litem occaſionem præbuerunt.

Lib. XIII. De medulla ſpinali ejusque nervis & ordine. Ligamentum longum vertebras connectens deſcribit, & mucum in eo ſpatio repertum.

Lib. XIV. de genitalibus virorum & mulierum partibus. Uterum a conceptu ad unguem claudi. Duo uteri ſinus, obſcure tacti, tot in quoque animale, inquit GALENUS, quot ſunt mammæ. Intus habere feminas eas genitales particulas, quas mares extus habent. Caprillum uterum deſcribere videtur. Ob manus homo animalium perfectiſſimum. Teſticulus maſculus & femineus, ob venam ſiniſtri teſticuli a renali venientem. Vaſorum mammæ & uteri ſocietas. Membranæ fetus, inter eas allantoides. Semen muliebre effundi in pudendam. Urinam non fluere ſi urethra ſicca fuerit. Epididymides in feminis eſſe, ſed parum conſpicuas.

Lib. XV. (*g*) porro de pudendis. Hic ductus arterioſus, foramen ovale, & ejus valvula, uſus & conglutinatio. Cutis epiphyſes feminarum ad ornatum factas eſſe: nymphas tegere naturæ orificium. Inde muſculi coxendicis, & femoris. Chorion cum placenta eodem nomine comprehendit.

Lib. XVI. (*h*). Nervorum, arteriarum, venarum per univerſum corpus diſtributio. Nervorum opticorum a thalamis originem videtur ſibi tribuere. Iterum arteriæ aortæ ramus adſcendens & deſcendens. Hic ganglia deſcribit nervis abdominis miſta, ex nervo octavo & ſpinalibus natis. Nervum intercoſtalem manifeſto pari octavo tribuit. Iterum ſibi vindicat inventum platyſma myodes, & ejus nervos ab inferioribus reflexos. Ex animalibus docet, renem dextrum eſſe altiorem. Arteriæ teſtis plexuoſæ. Arteriæ abdominis aliquæ. Arteriæ capitis, & vertebrales. Recte opticas derivat a carotide interna. Subtiles arteriolarum & venularum a cerebro cum pericranii vaſis anaſtomaſes. Arterias & venas ſenſu carere.

Lib. XVII. brevis eſt, & in generalibus verſatur. Nihil eſſe in corpore animalis inutile.

Seorſim egregium opus paſſim excuſum eſt. Latine *Nicolao* CALABRO interprete Pariſiis 1528. 4°. MAITT. 1531. fol. MAITT. 1538. fol. min. DOUGL. cura J. SYLVII; 1543. fol. ID. Lyon 1550. 8°. TELLIER. Baſil. 1531. fol. per J. GUINTHERUM. Græce Baſileæ 1544. 4°. curante CAJO. Liber IV. ſolus per VITUM ORTELIUM Wittebergæ 1549. 8°. HAENEL. Pars libri III. primum Baſileæ 1544. fol. græce curante CAJO.

Codex

(*g*) Citat lib. de *plac.* HIPPOCR. & PLATONIS.
(*h*) Citat de *uſu reſpirationis* & *pulſuum*, & lib. de *voce*.

Gallice excuſi ſunt Lyon 1565. 8°. Pl. 1566. Verd. Pariſ. 1608. 8°. 1659. 4°. Dougl. 1664. 4°. Vertente J. Dalechamp.

Codex ex legato anno 1009. ad *facultatem* medicam Pariſinam pervenit (*i*).

Codex M.S. exſtat in Bibl. D. Marci, & in *Medicea* duo, & græci in *Bibl. Reg. Pariſ.* n. 2148. 2281. & alius, in quo tres libri deſunt poſtremi n. 2154. Pars libri XIV. & XV. in B. R. P. n. 2253. græce. Erat in Bibliotheca *Mich.* Cantacuzeni Verdier. Imperfectus codex n. 946. in Coll. C. Gonvil. *Cantabrigiæ.* Arabice titulo Galinus *ſe menafé al aadha*, vertente & commentante Honain Filio Isaaci cognomine Al Ebadi exſtat in *Bibliotheca Reg. Pariſina* I. n. 988. inque Bibl. Narcissi Archiepiſcopi Armaghienſis n. 1709. & alius codex in B. R. Pariſ. n. 1044. vertente Abdalrahman Ben Ali Ben Abu Sadir, qui & ſcholia adjecit. De eo codice Herbelotus. Novem libri, a decimo ad 17. in *Bibl. Eſcurialenſi* n. 845.

Commentarios C. Hofmanni 1625. editos alias dicemus. Compendium *Erotematum* nomine dedit J. Lonicer Francofurti 1548. & 1550. 8°.* de quo & ipſo alias.

Lib. *de utilitate reſpirationis* (*k*) vertente J. Cornario. Refutat priores medicos, potiſſimum Erasistratum. Spiritum ad cerebrum non valde per arterias venire, cum vinculum carotidibus injectum animali vix noceat, per experimentum. Reſpirationem voluntariam eſſe. Utilitates eſſe fuliginis exhalationem, refrigerium caloris naturalis, animalis ſpiritus nutritionem. A Galeno citatur de ſuis ll. c. 7. & in l. de *arte.* Codex exſtat in Bibl. Medicea, & in *Pariſina* n. 6865. (latinus) & in B. D. Marci.

Seorſim prodiit Pariſiis 1533. fol. Maitt. 1553. fol. Cum ſequente J. Cornario interprete Baſil. 1556. fol. Gunz.

Brevis libellus *de cauſis reſpirationis*, eodem Cornario interprete Baſileæ 1536. fol. Gunz. Fere ut priori l. diſtinguit reſpirationem naturalem, cujus inſtrumentum ſit diaphragma, & violentam. Aliqui ante Galenum diaphragma ſcripſerant princeps eſſe reſpirationis organum. Muſculos ſummi humeri in contenta reſpiratione laborare. Citat hunc librum Galenus inter antiquiora ſua ſcripta, & in l. de *ord. leg. libr.* & in *arte.* Juniorem ſe edidiſſe dolet, tum ſequentem (*l*).

In *Pariſina Bibl. Regia* exſtat codex M.S. latinus n. 7015. Prodiit etiam cum l. *de difficultate reſpirationis* Pariſ. 1553. fol. interprete J. Vassæo.

De pulſuum uſu (*m*) T. Linacro interprete. Brevis libellus. Arterias dilatari, ita ſpiritum adtrahere; non ideo dilatari, quia cor ſpiritum impellat, ut

(i) Gui. Patin. *Letres* I. p. 52.

(k) Citat ſuos libros *de pulſuum cauſis*, de *placitis* Hipp. & Platonis. Promittit eum l. in lib. de *diffic. ſpirandi.*

(l) *Adminiſtr. anat.* L. 2.

(m) Citat librum de *reſpirationis uſu.*

Digitized by Google

ut Eraſistratus. Citat hoc opus in libro ſuo de *arte*. Communicationem ex arteriis in venas defendit & viciſſim.

Græce prodiit Pariſiis 1543. fol. Maitt. Latine T. Linacro interprete Pariſ. 1528. 8°. Lugdun. 1549. 12°. Codex latinus exſtat in B. R. P. n. 7011. & in Coll. Cajo Gonvil. *Cantabrigiæ* n. 948.

De ſubſtantia facultatum naturalium, breve fragmentum, interprete *Bartholomæo* Sylvanio Salonienſi. Num plantæ animatæ ſint (*n*), & ſenſum habeant? Habere tantum ſenſum alimenti, quod ipſis conveniat aut noceat.

J. Gunthero interprete Pariſ. 1528. 8°. tum Lugduni 1551. & 1552. 12°.

Codex eſt in B. D. Marci.

Denotatio dogmatum Hippocratis ex Stobæo. Hippocrati quatuor illos humores tribuit. Vertit C. Gesnerus. Lugduni 1556. 8°. Gunz. Emendatus per J. Cajum græce prodiit Baſil. 1557. 8°. Gunz.

Fragmentum *de iis quæ medice dicta ſunt in* Timæo. Seorſim prodiit Lyon 1550. 8°. & cum priori A. Gadaldino interprete Lyon 1556. Gunz.

De Hippocratis & Platonis *decretis* libri IX. *J. Bernardo* Feliciano interprete. Fuſiſſimum hoc & dialecticum opus, Chrysippo oppoſitum. L. I. Contra eum Chrysippum & Erasistrateos oſtendit, ſinus cordis ſanguine plenos eſſe, non ſpiritu. Iis ſinubus læſis ſanguinem prorumpere, non perinde, ſi ventriculi cerebri aperiantur. Cor non valde ſentire, neque eo læſo aut preſſo vocem deficere. Aristotelem etiam refutat, qui a corde nervos dixit oriri. Arterias a corde oriri, non nervos. Ligamenta ut a nervo & tendine differant: ſenſu eadem carere (*o*). Principium libri deficit.

Lib. II. (*p*). Animam non in corde habitare, nec ex corde vocem prodire, neque arteriis interceptis animal obmuteſcere, ſed utique nervis obſtrictis, quos veteres cum arteriis ligaverint, indeque in errorem ſint abducti. Cerebrum eſſe organum motus voluntarii, cor involuntarii. Iterum in animalibus baſin cordis in medio pectore collocat. Experimenta adducit ut vox ſupprimatur aſpera arteria aperta, aut ligatis nervis.

Lib. III. utique non eſſe in corde rationis ſedem, ſed in cerebro. Quæ ſequuntur in Lib. III. IV. & V. fere ad animæ naturam pertinent, in qua Chrysippus unicam facultatem admittebat, Galenus plures. Hæc autem ex Poetarum auctoritate, & ex ratiocinio potius, quam ex anatome a Galeno definiuntur.

In

(n) Liber iſte ſcriptus eſt exhortante Boetho, poſt illos de *diſſectione arteriarum & nervorum* libellos. Citat eumdem Galenus in *introduct.* & *arte*.

(o) Citat ſuum de *adminiſtrationibus* & de *uſu partium* opus, ut id quod dicimus ſit ex noviſſimis auctoris laboribus.

(p) Citat librum de *thoracis & pulmonum motu*, *de muſculis*, *de voce*.

In Libro VI. (q), jecur eſſe principium venarum contra ERASISTRATUM & PELOPEM. Ex fetus potiſſimum exemplo ſententiam ſuam tuetur, tum ex valvularum ductu, quæ ex hepate in cor ſanguinem admittant, non contra. Meatum, quem vena cava ad cor dat, pulſare. Venam cavam a jecore adſcendere, dare cordi ramum, inde ſurſum pergere.

Lib. VII. (r), a cerebro nervos oriri. Aliqua de oculo & viſu. Non prius ſenſum & motum perire, quam apertis ventriculis cerebri. Nervum totum vagina a dura matre obvolvi. In univerſa medulla ſedem eſſe animæ.

Lib. VIII. De quatuor elementis HIPPOCRATI dictis & PLATONI (s); de quatuor humoribus primis, pariter HIPPOCRATI dictis.

Libro IX. varia theoretica continentur, de methodo inveniendi, niſi quod exempla ex medicina ſumit.

Codex græcus exſtat in B. S. MARCI, præter librum I. & græcus in Pariſina n. 2278. Libri IV. in *Coll. Caj.* GONVIL. *Cantabrigiæ.*

Vertente *J. Bern.* FELICIANO prodiit Baſileæ 1550. 16°. Lugduni 1550. 16°. Vertente J. GUNTHERO Pariſiis 1534. fol. Liber I. ſolus J. CAJO interprete Lovan. 1556. 8°. GUNZ. Græce Baſil. 1544. curante J. CAJO cum l. de adminiſtrationibus & muſculorum motu.

De facultatibus naturalibus libri III. (t), *Thoma* LINACRO interprete, emendati ad græcorum exemplarium fidem ab *Hieronymo* DONZELLINO. Aſpere hic contra ERASISTRATUM ſcribit, ut ipſe fatetur c. 7. cui alioquin parcere ſolet, tum contra ASCLEPIADEM, quorum illum accuſat, quod ſilentio HIPPOCRATICA placita opprimere voluerit. Inde peculiariter de adtractione alimenti, etiam excrementi, in renibus: in eos nihil venire ASCLEPIADES dixerat, neque ureteres adgnoſcebat. GALENUS contra accuratis & ſubtilibus experimentis, & vinculo ureteri primum uni injecto, tum alteri, oſtendit, utique ligatos ureteres intumeſcere renes inter & vinculum, una veſicam inaniri, ſolutos ureteres lotium in veſicam reddere, præciſos inter peritonæum & inteſtina lotium effundere, tunc iterum veſicam inanem eſſe. Defendit humorum adtractionem ſpecificam, ut certum medicamentum bilem ducat, non aquam. Omnem bilem primum in veſiculam venire. Pro quatuor qualitatibus, a quibus omnia gignantur & perimantur. Eas HIPPOCRATEM docuiſſe, inde ARISTOTELEM.

Libro II. agit de facultate coctrice contra ERASISTRATUM: de alimenti diſtributione, ſecretione bilis, urinæ. Ut ſucci fiant, a colore innato alimentum

(q) Citat lib. de *naturalibus facultatibus.*
(r) Citat librum de *diſſectionibus.*
(s) Citat librum de *elementis ſecundum* HIPPOCR. *Commentar. in ſeptem.* II. *Aphoriſmorum.*
(t) Citat etiam de *ord. leg. libr.* & in *arte.*

Digitized by Google

tum alterante. Bilem atram eſſe partem ciborum, quæ in lienem recipiatur, naturalem tamen: morboſam quæ acida ſit (*u*).

Lib. III. de retentrice facultate. Uterum claudi quo fetum vivum retineat, eo mortuo aperiri. Omnia receptacula ſemper plena eſſe, ut ventriculum, veſicam, contrahere enim ſe ad modum contentorum. Cibos jam in ore præparari & cum ſaliva conteri. Experimentum, non certe facile, neque a quoquam repetitum adducit, quo conſtat, deglutitionem ſupereſſe etiam, ſi prius ſtratum fibrarum gulæ diſſecueris, denique ſi utrumque. Per minimos meatus ſanguinem inter arterias & venas communicare. Habet motum ventriculi periſtalticum. Pro tractrice adeo facultate gulæ, ventriculi, veſicæ utriusque. Nutrimentum utique adtrahi. Motum periſtalticum deſcribit.

Codex exſtat M.S. in Bibl. Reg. Pariſ. n. 2267. græcus iſte, tum in B. D. MARCI, & in *Medicea*, & *Leidenſi*, & in *Vindobonenſi* P. I. p. 181. latine in B. Coll. CAJI & GONVILE n. 947.

Seorſim latine prodiit Pariſ. 1528. 8°. vertente T. LINACRO, tum Lugduni 1540. fol. 1548. 12°. 1550. 12°. Vertiſſe etiam J. GUNTHERUM Pariſiis 1528. 8°. 1534. fol. 1547. 12°. in elogio adfirmat Cl. HERISSANT, quæ vix concilies. Græce Antwerp. 1547. 8°. HEINS.

In eos libros commentarius exſtat *Jacobi* SEGARTA Valent. 1596. B. BODL. & M.S. commentarii *Nicolai de* ANGLIA in *Bibl. Reg. Pariſ.* n. 7015. tum *Johannis* ROCHON ib. n. 7025. Arabice exſtat vertente HONAINO in *Bibl. Eſcurialenſi* n. 841. 842. 844. 876.

De motu muſculorum Libri II. a N. LEONICENO converſi, utique minime inutiles, etſi GALENUS non bene tendinem ex ligamento & nervo componit, neque bene caput muſculi, ſive punctum, ad quod contrahitur, in nervi ponit ingreſſu. Recte vero de antagoniſtis muſculis ſcribit, quorum uterque alterne laxetur & tendatur. Altero antagoniſta deſtructo, alterum agere, & in actione manere.

Lib. II. Muſculos voluntarios etiam in ſomno operari, argumento maxillæ inferioris, quæ dormienti non delabatur. Etiam in ſomno animam ſuos muſculos in motum ciere: ab ea eſſe reſpirationem, non vero motum inteſtinorum, aut cordis.

Citat hunc l. de *ord. leg. libr.* & in *arte*.

Prodiit cum adminiſtrationibus, & placitis hipp. atque nonnullis aliis Græce, curante J. CAJO, Baſil. 1544. 4°. Latine ibidem 1528. 8°. & cum duodecim libris anatomicis ſæpe citatis Lyon 1551. 16°.*. Gallice vertente J. CANAPE Pariſ. 1541. 4°. Lyon 1552. bis. Codex græcus exſtat in *Bibliotheca Reg. Pariſina* n. 2278. & alius n. 1849. & in B. D. MARCI.

Libellus

(u) Lib. de *ſuccis* citat. Libros de *uſu partium* demum promittit.

Libellus breviſſimus de *motu thoracis & pulmonis*. Pulmonem a thorace motum habere, nullum a ſe ipſo, ut in vulneribus adpareat.

M.S. exſtat latine in *B. R. Pariſ.* n. 6865. Prodiit cum nonnullis aliis Pariſ. 1536.

Quod animi mores corporis temperamenta ſequantur, interprete *Bartholomæo* SYLVANIO. De anima: non nimis liquet GALENO, ſupereſſe eam, quando corpus deſtruitur. A corporis vitiis animam valde pati: & a cibis mutari.

Prodiit Pariſiis 1528. 8°. & cum aliis 1617. 12°. GUINTHERO interprete. Commentarius in eum eſt J. B. PERSONÆ, Bergomi 1602. B. BODL.

De fetuum formatione interprete *J. Bernardo* FELICIANO; JANUS etiam CORNARIUS vertit. Ex noviſſimis, & optimis GALENI operibus. Animalibus iterum indulſiſſe ex funiculo umbilicali agnoſcas, cui duas venas tribuit, & urinæ ductum (x). Pro epigeneſi. Animalium formationem comparat cum formatione plantarum: ex ſemine in iſtis ſurſum caulem, deorſum radiculas protendi: ſic venam umbilicalem hinc venas omnes jecinoris gignere, quæ colligantur in venam cavam, tunc cordi inſertam; inde venas partium inferiorum edere. Venam umbilicalem hepar efficere. Fuſe contra CHRYSIPPUM, cor non primum oriri, neque ex eo reliqua. Nam nervorum & cerebri, diverſum eſſe a vaſis & a corde principium. Fabricationem corporis fetus fatetur ſe ignorare, cum anima ne quidem in adulto homine ſuos muſculos notos habeat, quibus utitur, neque ullam ſapientiam poſſideat tanto parem operi. Sed neque de anima ſe certi quid noſſe.

Prodiit cum nonnullis aliis vertente J. GUNTHERO Pariſiis 1536. fol. Gallice *de la formation des enfans au ventre de la mere* Pariſ. 1559. 8°.

An omnes particulæ fetus una formentur Nic. RHEGINO interprete, brevis libellus: negat autem una formari.

Prodiit cum aliis Pariſ. 1536. fol. vertente GUNTHERO, & Baſileæ eodem anno.

Codex græcus exſtat in Bibl. Reg. Pariſ. n. 2164.

De ſemine Lib. II. (y), *J. Bernardo* FELICIANO interprete. L. I. Semen in uterum venire. Fetum fieri ex ſemine, id non in vapores diſſipari, ut doceat ARISTOTELES, neque ex menſtruo ſanguine fetum formari. Nam ſemen accurate clauſo utero retineri, quoties femina concipit. Ex ſemine nervos fieri, & membranas, & vaſa. Deinde fetus de utero ſanguinem trahit & ſpiritum,

(x) Citat ſuos libros de *arter. & pulſ. util.* de *uſu reſpirationis*, de *placitis* HIPPOCR. & PLATONIS, de *uſu partium*; *librum quo refutat, quæ* CHRYSIPPUS *de anima ſcripſit*, & l. de *anima ſpeciebus*.

(y) Citatus in l. de *arte*. Citat V. lib. de HIPPOCRATIS *diſſectione*.

Digitized by Google

ita ex illis vaſa arterioſa & venoſa, nervi & membranæ ex ſolo ſemine generantur. Iterum cum plantis animalia comparat. Deinde ex nervis membranas, ex ſanguine carnem & viſcera formari; vaſa ex fiſtulata ſeminis ſubſtantia, cerebrum ex puro ſemine. Cor arterias generare, hepar venas. Semen ipſum & in teſtibus formari & in vaſis. Teſtes non eſſe inutiles, neque merum pondus avium, argumento. Semen robur dare viro; ſemine non generato viros effeminari, ipſas etiam feminas teſtibus exemptis pingueſcere. Videtur auctor veſiculas ſeminales quidem non ſatis adgnoviſſe, ſed meatus utique ſeminales, in quibus ſemen colligatur. Vaſa (z) ſeroſa ab epididymide in teſtem euntia dicere videretur, niſi id inventum præſidia ſuperaret, quæ veteribus in anatome ſuppetebant. Glandulas fauces irrigantes hic deſcribit.

In libro II. Semen non extrorſum effundi, ſed per meatus ſeminales in vulvam ejici, contra HEROPHILUM, exemplo in vidua quadam adducto. Inde ſubtiliter quærit, quare fetus modo patri ſimilis ſit, modo matri? utrique putat parenti filios ſimiles eſſe, quia uterque ſemen ad eos formandos dedit. Poſſe vero alterum ſemen altero in quibusdam partibus prævalere (a). Redit ad ſemen dextri teſtis maſculum, & ſiniſtri debilius femininum. Feminas eſſe maribus organis genitalibus ſimiles, tantum eas partes, cum vis in femina minor ſit, non fuiſſe extrorſum propulſas. Etiam talpæ oculos intus latere, neque emergere. Deinde glanduloſos paraſtatas in viris deſcribit, a ſeminalibus diverſos, & quatuor eſſe in meatu urinario ſibi proxima oſcula: glandulas vero eas non ſemen generare, ſed humorem urethram irrigantem. Liquorem proſtaticum infecundum eſſe. Hic etiam evidens locus eſt de ductibus ſalivæ ſublingualibus, ut de re vulgo nota.

Prodiit Græce Paris 1533. 8°. GUNZ. Latine cum aliis libellis GALENI Baſileæ 1536. fol. 1593. fol. vertente J. GUNTHERO; & apud ELZEVIRIOS Leidæ 1634. 16°.*.

Exſtat codex latinus in Bibl. Reg. Par. n. 6865.

De ſeptimeſtri partu J. Bernardo FELICIANO interprete. Brevis libellus, in quo 182½. dierum fetubus privilegium dat fetus ſeptimeſtris, ut vitales ſint.

Prodiit græce cum libro *de oſſibus &c.* Baſil. 1557. 8°. curante CAJO; & græce etiam ib. 1549. 8°. prodiit etiam Pariſ. 1536. fol.

Etſi in claſſes alias rejecti ſunt, faciunt tamen huc etiam ad phænomena in homine ſano perpetua, atque adeo ad phyſiologiam, quæcunque GALENUS de pulſibus ſcripſit.

Et primum liber de *pulſibus ad Tirones*, quem GALENUS inter ſua antiquiſſima opera citat, ab *Auguſtino* GADALDINO converſus. Brevis & ſimplex. Pulſum melius in carpo percipi. Principia ex quibus pulſuum diſcrimina derivantur. Cauſæ quare mutentur. De ſomno recte, pulſum in eo retardari, inde

(z) C. 15. (a) De *uſu partium*.

inde corpore percalefacto augeri, in longo ſomno iterum lentiorem eſſe. Recte de pulſus mutatione a balneo, cibo, animi adfectu. Inde de mutatione a morbis.

A Galeno citatur in libro de *ord. leg. libr.* & in l. de *arte.*

Prodiit ſeorſim Græce Pariſiis 1529. 8°. Gunz. An Idem, an plures libelli Colon. 1529. 8°. & græce Pariſ. 1543. fol. Codex græcus eſt in Bibl. Bodleyana n. 707. In eum eſt *Martini* Gregorii commentarius Lyon 1550. 12. alius *Leone* Rogani Neapoli 1556. 8°. Rom. 1560. 8°. Lind. Venet. 1571. 8°. iterum alius *Ferdinandi* Mena, *cum multis caſtigationibus* Complut. 1550. 4°. alius *J. Baptiſtæ* Navarro Valent. 1628. 8°. auctus a *Luca* Fuster, ibid. 1651. 8°. 1693. 4°. Cap. de Vil. denique F. Sanchez Toloſ. 1636. 4°.

Omnia de pulſibus opera *Hermannus* Cruser Campenſis conjuncta edidit Pariſ. 1532. fol. in compendium contracta Venet. 1575. 8°.*.

Codex Galeni *de pulſibus* exſtat in B. Medicea, ut intelligo, & in B. *Caſſinenſi*, & duo codices in B. D. Marci græci; tum in B. Reg. Pariſ. n. 2157. 2229. 2276. tum in Bodleyana; in *Vindobonenſi* L. VI. p. 94. & ibid. hebraicus codex I. p. 181. Latinus in B. R. Par. n. 7015. Ab Honaino converſus arabice reperitur in Bibl. Reg. Pariſ. n. 1043.

Aliud eſt opus Galeni *de pulſu libellus ex* Galeno *paſſim collectus, & velut in formulas reductus* Pariſ. 1538. 4°. aut *de pulſibus libellus ex* Galeno *collectus* e Gesnero *editus*, Tigur. 1555. 8°.

De pulſuum differentiis Galeni libri III. ſubtile opus & eriſticum, Archigeni potiſſimum oppoſitum. In libro I. & II. ſcribit contra nominum dignitatem, quæ Chrysippus plurimi faciebat, & contra definitiones. Hiſtoria pulſus; primum dictum eſſe Hippocrati. Ex natura arteriæ, & præcipuis diſcriminibus longi, lati, alti, moderati, & contrariorum pulſuum facit obſcuros pulſus 27. quorum tantum duos fatetur vulgo nomen inveniſſe, magnum & parvum. Deinde alia diſcrimina recenſet pulſus pleni, duri, æqualis & contrariorum (*b*). De ſubtilibus medicis, qui arteriæ contractionem & quietem ſe ajant percipere. Porro ſubtiliſſime & ipſe in alia infinita pulſuum diſcrimina ſe dimittit, ex compoſitis diſcriminibus ſimplicibus nata. Dicrotus pulſus, undulans, formicans, caprizans.

Lib. II. totus eſt contra Archigenem & Pneumaticos: Archigenem male pulſus diſtinxiſſe, & denominaſſe, pro ſua ſubtilitate demonſtrat.

Sic. Libro III. iterum contra Archigenem & *Pneumaticos* de pulſu vehemente, languido, gravo, pleno, duro, molli.

Lib. IV. Utique denudatæ arteriæ pulſum poſſe percipi. Enarrat fuſe & una refutat definitiones pulſus, quas diſcipuli Herophili & Erasistrati propoſuerant; ut hic liber imprimis ad hiſtoriam medicinæ pertineat.

Totum

(b) Promittit lib. *de pulſibus dignoſcendis & præſagiendis.*

Totum opus de pulſibus, eorum differentiis, dignitione, cauſis & præſagiis citat in l. de *arte*.

Codex exſtat, cum priori, in MEDICEA Bibliotheca, & bini in B. Reg. Pariſ. n. 2161. & 2157. & in B. D. MARCI. Latinus ſolus in Bibl. R. Par. n. 6865. Cum priori CRUSERUS edidit.

GALENI *de dignoſcendis pulſibus* Lib. IV. (*c*) intolerabili laxitate ſermonis & abundantia ſcripti, ut ſua tamen hic experimenta GALENUS narret. L. I. utique contractionem in pulſu percipi, & ut percipiatur. Arteriæ pulſum mutari, ut manus prona fuerit, aut ſupina. Quietem ſubinde ſe percepiſſe.

Lib. II. de diſtentione. Differre pulſum celerem a frequenti. Formicantem crebrum eſſe, & tamen tardum. De magno & parvo pulſu.

Lib. III. de pulſu celeri & tardo: de quantitate diſtentionis, & rhythmo.

Lib. IV. Iterum contra Pneumaticos, de pulſu pleno, & vacuo. Ipſe ſed aſiatice de plenitudine ſententiam dicit.

Codex M.S. eſt in B. MEDICEA, & in B. D. MARCI græcus, & pariter græcus in B. R. Pariſ. n. 2157. 2158. 2161.

Cum priori libro CRUSERUS edidit.

GALENI *de cauſis pulſuum* Libri IV. Lib. I. Bene declarat quid ſit facultas, cauſa nempe incognita. Pulſuum diſcrimina a facultate. Cauſæ remotiores. A calore pulſus major & crebrior. Diſcrimina ab inſtrumentis.

Libro II. (*d*) agit de cauſis pulſus inæqualis, ex vitio inſtrumentorum, facultatis &c. Peculiariter inde de cauſa pulſus diſcreti, vermiculantis, undoſi, aliorum.

Lib. III. Inde utiliter de pulſuum differentia, nata ab ætate, ſexu, calore, ſomno, vigilia, balneo calido, frigido, a cibo, potu &c. Addit cauſas & mechaniſmos harum mutationum. Et plenos & vacuos pulſus rejicit. Pulſus in ſomno rarus & parvus.

Lib. IV. pulſus adfectuum animi, morborum. In phrenitide pulſum parvum eſſe, & cum convulſione aliqua quaſi abrumpi, neque ſenſim evaneſcere. Multa citat ex *Iſagoge*.

Cum priori CRUSERUS edidit.

Cum priori codex exſtat in Bibliotheca MEDICEA, & in Pariſina græce n. 2137. 2161. & in Bibl. D. MARCI. Loca GALENI de pulſu citata habet CARDANUS *Contradict.* L. II. *tr.* 2.

Libros *de præſagitione* poſſumus omittere.

In

(c) Citat Lib. I. de *pulſ. different.*
(p) Citat Lib 2. de *differ. pulſ.*

Digitized by Google

In Lib. XI. & X. *de ſimplicibus medicamentis*, aliqua exſtant de lacte, de ſanguine, de adipe, aliisque animalium humoribus.

In obſoletarum vocum HIPPOCRATIS *expoſitione*, quam J. CORNARUS interpretatus eſt, tangit paſſim etiam nomina partium corporis humani.

Græce prodiit apud H. STEPHANUM 1564. 8°.*.

Codex græcus exſtat in *Bibliotheca Reg. Pariſ.* n. 2177.

In definitionibus Medicis aliqua etiam ad anatomen ſpectant, ad generationem, conceptionem, humores.

Codices exſtant græci M.S. in B. R. Par. n. 2151. 2175. & 2252. & in AUGUSTANA inque Vindobonenſi L. VI. p. 196. & 145. In *Bibl. Regia Londinenſi* CASHLEY p. 216. in CAJI & GONVIL. Bibl. n. 948.

Prodierunt J. PHILOLOGO interprete Pariſiis 1528. 8°. MAITT. & Coloniæ 1529. 8°. Græce & latine cura *Sebaſtiani* SINCKELER Baſil. 1537. 8°.

Aliqua paſſim alibi anatomici argumenti GALENUS habet, ut de humoribus animalium, lacte, ſanguine in Lib. de *alim. facult.* L. III. tum alia in Lib. de *diffic. reſpir.* in commentariis HIPPOCRATICIS de *aëre aquis & loc.* & in VI. *Epidem.* de venis illis mirificis; in L. III. *de compoſ. medicam ſecund. gener.* de tendinibus, & de modo quo diſcatur anatome. In L. de *ſympt. cauſ.* I. c. 2. humoris aquei poſt ulcus reparationem reperias.

In libris VI. de *locis adfectis* multa anatomica aut habet, aut repetit. Eo refero, ex vitio medullæ ſpinali illato vocis defectum, & crurum reſolutionem naſci. Vocales nervos, (recurrentes) a ſe ipſo inventos eſſe, quorum læſione vox deleatur, ut ipſe viderit cum aliquis ſtrumas ungue revelleret: Sic etiam a nervis refrigeratis. Nervorum plexus cervicalis. A lapſu ex vitio medullæ ſpinalis, ſenſus perierat, motu ſuperſtite: id malum ſuſtulit GALENUS medicamentis ad medullam ſpinalem admotis. Tres tantum digiti reſoluti. Aquam plurimam eſſe in pericardio, urinæ ſimilem. Experimenta per quæ conſtat, diſſecta medulla ſpinali, alios & alios pectoris motus deſtrui. De vaſis a vena cava ad pulmonem euntibus, quæ GALENUS negat reperiri. Arteriam bronchialem adgnoſcit. De reſorbtione puris & aquæ de pectore; etiam mulſum in pectus infuſum per os redire. Pulmonem proprio motu deſtitui. Muſculorum abdominis deſcriptio. Dari anaſtomoſes venæ cavæ & portarum in hepate. Ex morſu viperarum icterus. Lapis ex ano prodeuns nonnullis dictus, GALENO non viſus. Vomica per urinas egeſta. Uterus tactus videtur ſurſum aut in latus retrahi. Arterias penis inſignes eſſe, quas adeo neque VESALIUS invenit, neque COLUMBUS. Capra, quam GALENUS de utero materno exciderat, ſponte ambulavit, ſe linxit, lac ſelegit de multis liquoribus, ruminavit, ex plantis variis olfactu ſelegit ſibi idoneas. Miratur auctor, ut animalia apte utantur inſtrumentis adeo nuper ſibi cognitis. Pudenda per deſuetudinem Ve-

Digitized by Google

neris rugoſa fieri & flaccida. Bilem de hepate in veſiculam per proprios ductus ferri.

In libro VI. de *methodo medendi* de duplici aponeuroſi muſculorum rectorum abdominis dicit, quarum altera ſit a tranſverſo M. alia a peritonæo.

In *Commentario* ad *libros* HIPPOCRATIS *de articulis* multa huc faciunt. De muſculi antagoniſtæ actione, ſi alter reſolutus fuerit, ut ſana pars a continente & proximo adtrahatur. Promittit ſe alio libro dicturum de arteriarum & venarum communicationibus.

In L. II. os jugale peculiare defendit.

In L. *de fract. comm.* I. de brachii articulatione agit, inque editionibus noſtris figuræ additæ ſunt ſceletorum. De numero oſſium carpi & tarſi. Pollicem manus tribus conſtare oſſiculis, pedis halluci duo eſſe, & quinque oſſa tarſi.

In libello *de philoſoph.* varia ſunt de objectis ſenſuum, oculo, reſpiratione, ſomno, generatione animalium, partu gemellorum, ſeptimeſtribus, tempore formationis fetus, incremento.

In *comm. ad hipp. vict. acut.* III. motum habet antiperiſtalticum.

§. LX. GALENI *Deperdita*.

Amiſſi ſunt junioris GALENI Comm. in TIMÆUM libri IV. præter ſuperſtes fragmentum. L. in MARTIALEM, LL. *de matricis diſſectione*, *de cognoſcendis oculorum morbis*, hi videntur reliquis antiquiores eſſe, & prius ſcripti quam GALENUS PELOPEM audivit. Tum Smyrnæ ſcripſit de *pulmonis & thoracis motu* libros III. quorum pleraque PELOPIS, finis eſſet GALENI. Inde cum ſecundo Romam veniſſet, *de cauſis reſpirationis* libros II. (*e*), *de voce* libros IV. BOETHO dicatos (*f*). *De anatomia* HIPPOCRATIS (*g*). *De ſectione ſecundum* HIPPOCRATEM. *De anatomia* ERASISTRATI, quos libros GALENUS propter MARTIALEM ſibi inviſum ſe ſcripſiſſe ait. De uſu partium L. I. in gratiam BOETHI ſcriptum. Inde poſt libros de uſu partium egit de LYCO *in anatomia ignoratis* (*h*), & L. II. *de anatomia* LYCI. De MARINI *anatomicis epitome librorum* IV. *In* ASCLEPIADEM L. VIII. *De anima contra* ASCLEPIADEM. *De procreandis liberis* (*i*). Porro *de anatomia mortuorum* (*k*). *De ſectione vivorum* Lib. II. (*l*). *De ſectionis controverſia* (*m*). *De thorace & pulmone* L. III. (*n*). *Commentariorum* HIPPOCR. *de humoribus fragmenta* exſtant in

(e) *Introduct. Aph.* VI. *de nervorum origine.* (f) Ibid. (g) Ibid.
(h) Eum ſcripſit, ut calumniam dilueret, alia eum inventa ſibi tribuere *de libr. propr.*
(i) In *Comm.* ad lib. *de natur. human.*
(k) De *ord. leg. libr.* & *introduct.*
(l) In *introduct.* & erat in B. M. CANTACUZENI.
(m) *Introduct.* & L. *de ord. leg. libr.* (n) Ibid.

Digitized by Google

in *B. R. Pariſ.* n. 2117. quos ipſe GALENUS citat *de libris propr. De temperaturis animalium* (o). *De partibus humanis* (p). *In* HIPPOCR. *de nutritione* Lib. IV. (q).

Quis eſt liber *de corporis humani fabrica*, cujus codex græcus eſt inter Pariſinos II. n. 2097. In B. CANTACUZENI MICH. citantur codices *de membris hominis & equi* (r).

Quid eſt *anatomia* GALENI in M.S. *Caroli* THEYER n. 6603. De abortivo fetu B. CAJI GONVIL. *Cantabrigiæ* n. 946. & ibid. n. 6605. & in Bibl. VOSSIANA. Epiſtola *de humano corpore* ibid. n. 956.

Multa apud ORIBASIUM reperiuntur, quæ merito GALENO tribuas. Olfacere nos inter inſpirandum. Peritonæum undique de corpore ſolvi poſſe. Glottidem præcipuum eſſe vocis organum, & viam aëris contrahere & dilatare &c.

§. LXI. *Spuria* GALENI.

Inter ſpurios GALENI libros primum dicemus *An animal ſit quod in utero eſt*, *Horatio* LIMANO interprete editum. Utique animal eſſe. Fetum per os etiam nutriri, cum continuo ſugere norit. Oratorie contra ASCLEPIADEM. Seorſim prodiit *Matthia Theod.* MELANELLO Antwerpienſi iuterprete Antwerpiæ 1540. 4°.*.

Liber *de oculis* a DEMETRIO latine verſus, continet anatomen, pathologiam, & therapiam oculi. Anatome in muſculis vitioſa eſt, quos facit duodecim, alibi vero rectos quatuor, bulboſum, obliquos duos, quos tribuit conjunctivæ, tres palpebræ, inferioris duos. In magnis animalibus nervos opticos cavos adparere. Hic habes theoriam memoriæ, quæ fiat in parte poſtrema cerebri, intellectus, cujus ſedes ſit in medio, ſenſus communis & phantaſiæ in anterioribus. Duos nervos opticos uniri, ut unicum videamus objectum. Auctor GALENUM nominat & citat. Prodiit Pariſ. 1536. & *de oculis* l. & *anatome oculorum.* Vertit etiam & edidit *Matthæus Theodorus* MELANELLUS Antwerp. 1540. 4°.

In libro ſpurio *de Renum adfectorum dignotione*, aliqua eſt anatome renum.

Liber *de ſpermate* docet epigeneſin, & ut artus alii ex aliis in fetu prodeant, venæ & arteriæ autem omnium noviſſimæ. Non peſſime in laxiori utero fetum reddi ampliorem & viciſſim. Deſcribit ſeminalia organa. Deinde adgnoſcas tempora Arabum: nam ſecundum quatuor humores diem dividit, inque tribus horis, quibus bilis dominetur, fetum ait cholericum generari, in tribus horis phlegmatis phlegmaticum, & porro. Sanguini etiam hepar pro ſede dat, phlegmati pulmonem, bili flavæ ſuam veſiculam, nigræ lienem.

 Ani-

(o) *In introd.* (p) Ibid.
(q) *De libr. propr.*
(r) VERDIER p. 62.

Digitized by Google

Animam facit alterius a corpore naturæ. Inde de Planetarum in formando temperamento poteſtatibus. Multum citat PORPHYRIUM, AMMONIUM, DEMOCRITUM, THEODORUM PLATONICUM, ANDRONICUM PERIPATETICUM, EMPERNOMUM Philoſophum.

De natura & ordine cujusque corporis. Auctor multa Hippocratica ait latine ſe reddidiſſe. Ridicule, veteribus placuiſſe corpora mortuorum ſecare, ejus nihil eſſe opus, & humanitatem vetare. Sæpe citat APOLLONIUM. Porro formationem fetus tradit.

Anatomia parva. Citat GALENUM. Aliqua ex anatome porci. Matricis ſeptem cellulæ, & cerebri deſcriptio.

Anatomia vivorum. Non reſpondet titulo, ſed eſt compendium anatomicum, ne elementis quidem partium fibrisve neglectis. Citat frequenter GALENUM & YSAAC. Inter cordis partes cartilaginem recipit. Una cor ſalire & arterias omnes. Piſcibus duplex eſſe hepar. Pulmonem ſenſu carere. Sex non plures muſculos oculi habet, rectos quatuor & duos obliquos. Hepatis multos facit lobos. Fetus ſitum conglobatum recte deſcribit. Pulmonis lobi quinque. Lienem habere meatum, per quem atram bilem ad ventriculum det. Cor primum creari. Cordis tres ventriculos numerat. Nervus phrenicus, ſatis bene. Manifeſto arabis opus eſt, vel ex titulis, quibus DEUM CREATOREM citat.

Codex erat in Bibl. *Mich.* CANTACUZENI. VERDIER p. 62.

Liber *de compagine membrorum, ſive de natura humana.* De quinque ſenſuum organis aliqua, & de præcipuis viſceribus, deque coitu & formatione fetus.

Erat inter libros *Mich.* CANTACUZENI.

Lib. *de virtutibus corpus noſtrum diſpenſantibus,* parvus libellus; de corde, hepate, fetus formatione.

Codex exſtat in B. R. *Pariſ.* n. 6865. latinus, & n. 7015.

De voce & anhelitu, ſubſtitutus, ut videtur, vero & antiquo GALENI *de voce* libro. Epiglottis hic dicitur, qui eſt larynx, & ejus anatome proponitur. Ductus ſalivales linguæ manifeſto deſcribuntur.

De utilitate reſpirationis (s). Non ſentire oſſa, medullam, adipem, cartilagines, ligamenta, cerebrum, pulmonem, hepar, ſplenem, glandulas. Senſus inſtrumentum eſſe in membranis. Motum diaphragmatis eſſe voluntarium. Chylum non omnem ad hepar venire, ſed perinde ad aortam. ARISTOTELEM fere ſequitur. Negat tamen, contra ARISTOTELEM, poros in pulmone conſpicuos eſſe, aut tres cordis ventriculos.

Compendium pulſuum potius ſemejoticum eſt.

De

(s) Citat HIPPOCRATEM *de generat. anim.*

Digitized by Google

De motibus manifeſtis & obſcuris. Dicitur a JOHANNITIO ex græco factum eſſe arabicum, inde a M. TOLETANO latinum. Liber prioribus multo melior. GALENUS ipſe loquens introducitur, & ſua opera citat, ſuaque experimenta. Scopus eſt oſtendere, in motibus qui a voluntate cientur, tamen etiam aliquid naturale ſe admiſcere: vel in motu linguæ, quæ appetat & ſe ipſam moveat; ſic in motu palpebrarum, ſternutatione, tuſſi &c. Vomitum fieri a vi expulſiva, licet ruminatio ſit voluntatis opus. Memorabile eſt, quod errorem ſubrepſiſſe ajat ex anatome ſimiarum, quam oporteat corrigere, non ex hominis, ſed ex equorum, & ungulas habentium animalium fabrica. Deglutitionem præter voluntatem ſæpe fieri. Non inficetus liber ex GALENICIS a CHRISTIANO aliquo compilatus eſt, neque enim alius hominem pro TITIO PETRI nomine citaverit. Neque GALENUM adgnoſcas, quando ſcribit auctor, ſuo ævo eſſe demonſtratum, inferiorem tantum pectoris partem a diaphragmate moveri, ſuperiorem a muſculo, qui de collo deſcendat.

Lib. *de urinis* in quem exſtat Comm. *J. Baptiſtæ* NAVARRO Valent. 1628. 8. &c.

§. LXII. L. APULEJUS.

L. APULEJUS, Madaurenſis, medicus, hiſtoriam piſcium molitus eſt, & aliquam partem ejus operis abſolvit, de generatione eorum ex limo, de viviparis, de oviparis. Anatomen etiam ARISTOTELIS imitatus eſt, & de particulis animalium inquiſivit. In lepore marino duodecim oſſa in ventre concatenata reperit, talorum ſuillorum ſimilia (t).

§. LXIII. ALEXANDER APHRODISÆUS.

In Caria natus, GALENO coævus, ex ſecta fuit Peripatetica.

EJUS varios in ARISTOTELEM Commentarios citavimus, qui etiam arabice exſtant (u). Scripſit etiam *de nutritione & augmento,* & codex M.S. exſtat in *B. R. Pariſ.* n. 2028. tum *de ſenſu & ſenſibili* Græce Venet. 1524. fol. MEAD.

Sed potiſſimum ejus exſtant ιατρικα απορηματα και φυσικα προβληματα L. II. Græce, Francofurti 1585. 4°. cura F. SYLBURGII: Venet. 1497. fol. Græce & latine Paris 1550. Latine interprete *Georgio* VALLA Venet. 1488. fol. TREW. 1501. fol. TREW. 1519. fol. FABR. Plures editiones non cito, ne cum aliis ejuſdem auctoris Quæſtionibus non viſos libros confundam. Eorum librorum paſſim codices exſtant græci, ut in *Bibl. Reg. Pariſ.* n. 1893. & n. 2048. Libri V. in B. R. P. n. 1883. 1884. Exſtat etiam in B. Oxon. BODLEYANA, græce. Tres pariter codices græci in B. S. MARCI. Sectiones VII. in MEDICEA a G. VALLA latine verſæ.

Multa ſunt argumenti medici, & phyſiologici, plurima quidem ex ARISTOTELE deſcripta. Num genuina ſint dubitatur. Ita etiam hic myopes habes

(t) *Apolog.* I.
(u) HERBELOT.

bes & presbyopes. De cohæſione canum in venere copulatorum. Quatuor eſſe humores, ex iis tamen putreſcentibus tantum tria febris genera oriri. Bubonem oriri ex adliſo hallucc, quod providæ animæ auxiliaris poteſtas partibus vim patientibus ſubveniat, venire autem eam in humore blandiſſimo, ſanguine, venasque replere, ita tumorem oriri. Mulas ſteriles eſſe, ob ſeminum utriusque parentis diverſitatem. Ad maxillam paralyticam alteri lateri cur remedia admoveantur: ob duos muſculos antagoniſtas, quorum altero reſoluto, alter debilitatum ſodalem ad ſe trahit. Cremaſteres acutiſſimo ſenſu prædictos eſſe. Cur ſeptimeſtres fetus vitales, non octimeſtres? Quod DEUS mundum ſeptem ſideribus ſubjecerit, &c.

§. LXIV. Dionysius Ægeus.

Apud Photium n. 185. & 211. Dionysii Ægei *dictyaca* recenſentur, plenius equidem n. 185. Centum ibi quæſtiones ſunt, de quibus Dionysius in utramque partem diſputavit. Earum bene multæ ſunt phyſiologicæ: reliquæ medicæ. Nihil de ætate viri reperio, putem tamen Galeno nuperiorem eſſe: cum de venis quærat, num ex hepate oriantur, an ex corde potius, quam quæſtionem Galenus agitaverat. Quærit etiam de calore naturali num ad ciborum coctionem faciat. Num cor ſpiritum emittat, num ab arteriis adtrahatur, quod videtur pneumaticæ ſectæ veſtigium. Num nervi ex corde naſcantur, num ex meninge potius, quem utrumque errorem Galenus refutavit. Cibos potiſſimum a putredine digeri.

§. LXV. Athenæus. Marcellus.

Athenæi dipnoſophiſtas diximus in *botanicis*. Habet, etſi rarius, locos aliquos veterum ad phyſiologiam ſpectantes, ut in L. IX. de piſcibus voracibus, vocalibus & robuſtis. Aristotelis opus de animalium hiſtoria exagitat L. VIII. Vim torpedinis per lignum penetrare ibid. Lib. XII. de Dionysio præpingui Heracleæ tyranno.

Marcellus Sidetes M. Antonini Philoſophi tempore de pulſibus poëma ſcripſit, ab Hieronymo laudatum, & ab Aetio. Lambec. L. VI. p. 147. ſeqq.

§. LXVI. Julius Pollux.

In hujus viri *Lexico* pluſcula continentur medici argumenti, & in libro II. potiſſimum de nominibus partium humani corporis, quorum abundantiam admireris. Habet κλιτορίδα. Inde internas corporis partes enumerat. Cordis ventriculus ſiniſter craſſior, qui aërem continet, dexter qui ſanguinem tenuior & amplior. Uteri partes ex Sorano. Pulmonum rami dicuntur aortæ. Coſtas recte habet duodecim. Tenue inteſtinum hinc in colon, inde in cæcum inteſtinum

Digitized by Google

ſtinum terminatur, ut in Rufo. Pharyngem & laryngem recte diſtinguit. Nervum coxam femori colligantem iſchium dici, eodemque nomine articulum venire. In libro IV. de morbis & partu aliqua; in Lib. V. de animalibus & tempore agit, quo utero gerunt.

Utor editione *Tib.* Hemsterhusii, quæ Amſtelodami prodiit 1706. fol.* cum ſuis, & *Wolfgangi* Seber, *Godofredi* Jungermann, *Joachimi* Cuhn & *Henrici* Lederlini notis.

Ex Libro II. quæ ad nomina partium corporis humani pertinent, collecta exſtant cum Erotiano apud H. Stephanum 1564. 8°.*.

§. LXVII. Hesychius.

Ejus Lexicon coram habeo apud Aldum excuſum Venetiis 1514. fol. Grammaticum equidem opus, unice deſtinatum interpretationi vocum aliquanto obſcuriorum. Intercurrunt etiam appellationes partium corporis humani, parce tamen & breviſſime.

In Ptolomæi Hephæstionis libris de *varia eruditione*, quorum fragmenta apud Photium conſervantur, aliqua huc ſpectant, ut cor canis hirſutum.

§. LXVIII. Anonymi ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

Εισαγωγη ανατομικη, quam primus *Petrus* Lauremberg edidit Lugduni 1613. 4°.* græce & latine, nuper cum Trilleri & ſuis commentariis recudi fecit *J. Stephanus* Bernard Leidæ 1744. 8°.*

Boni ordinis libellus eſt, manifeſto vero nuperioris ævi. Venam & arteriam habet, eo ſenſu, quo nos ſolemus accipere. Multa manifeſto ſunt ex Aristotele, etiam tres cordis ventriculi & pulſus ab ebulliente humore factus. Proſtatas duas numerat, quas ſibi Galenus vindicat; habet & nymphas & Clitoridem, & araneam oculi tunicam, & reticularem, inventa Herophili. Στρόμβῳ comparat quod in aure eſt. In notis Cl. editor loca ſcriptorum parallela confert, & ſubinde veriorem lectionem indagatur.

§. LXIX. Geoponici.

In ultimis libris hujus collectionis animalium hiſtoria continetur, & aliqua paſſim ad ſcopum noſtrum ſpectant. In libro XIV. 48. ex Democrito artificium deſcribitur, ut fimi ope ova excludantur. Ut magna hepata anſerum obtineantur, perpetua animalis quiete. In L. XVI. ut deterſa equæ natura, & perſtrictis eo odoramento naribus admiſſarius ad coitum incitetur. Antiqua ex Apsyrto fabula, ligato teſte dextro feminas generari, ſiniſtro mares. Et alia id generis.

§. LXX.

§. LXX. Cælius Aurelianus.

Quinti ſeculi alii faciunt: neque tamen eo ævo methodicam ſectam ſuperfuiſſe opinor, neque quemquam citat juniorum, ne Galenum quidem. In clinicis ſuis adnotationibus, hinc inde aliqua anatomici argumenti intercurrunt. Eſſe qui vaſcula reperiſſe velint, per quæ abſceſſus expurgentur (*x*). Pſoæ muſculi clunium, qui interius & exterius adhærent (*y*). Iſchia coxarum initia (*z*). Cordis motum ſimilem eſſe arteriarum (*a*). Typhloteron inter tenuia inteſtina numerat, ut putes appendiculam velle (*b*).

§. LXXI. Censorinus.

Censorinus *de die natali* ſcripſit, circa medium ſeculum tertium, alio quidem fine. De ſeminis tamen origine loca veterum collegit. De formatione fetus, de partus tempore, quæ etiam ex Chaldæorum ſunt ſententia, & alibi non exſtant. Chaldæi cauſam, cur homo 7. 9. aut 10. tantum menſe naſcatur, non alio, ab aſtris ſunt interpretati.

Editiones ſunt Venet. 4°. absque anno Maitt. Paris 1514. cum aliis. Venet. 1531. 8°. Heist. Lugdun. 1595. Bodl. Maitt. E. Puteano edente Lovan. 1628. 4°. Cum *Henr.* Lindenbrogii notis Hamburg. 1611. 4°. Maitt. 1614. 4°. in catal. Cum ejusdem Lindenbrogii, *Eliæ* Veneti, & aliorum notis, cura *Sigebert.* Havercamp Leidæ 1743. 8°.* 1767. 8°. & ex recenſione *Andreæ* Goez Altdorf. 1744. 8°. Trew.

§. LXXII. Lactantius.

Lucius Cæcilius Firmianus Lactantius de opificio DEI parvum libellum ſcripſit, cui finis fere fuit oſtendere, apte & concinne corpus humanum a DEO conſtructum eſſe: ſcopus etiam fuit Lucretium refutare & Epicurum, qui negaverant ad prævisos fines corpora animalium fabricata fuiſſe. Lotium putavit ex recto inteſtino in veſicam urinariam percolari. Sexum a dextro aut ſiniſtro uteri latere definiri cum priſcis docuit.

Editiones duas coram habeo, & nitidam eam, quam *Nicolaus* Lenolet Dufrenoi Pariſiis edidit 1748. 4°. 2. Vol. Prodiit primum Romæ 1465. deinde 1468. Venet. 1509. fol. & curante *Joh* D. Willich cum commentariolo 1542. 8°.*. Inter Lactantii opera Baſil. 1563. fol. B. B.

Codex exſtat in B. Medicea, & in Barberina Montf. Scripſit poſt perſecutionem Diocletiani.

§. LXXIII.

(x) *Chron.* V. c. 10.
(y) Ibid. c. 1. (z) Ibid.
(a) *Acut.* 55. c. 34.
(b) *Chron.* IV. c. 6.

Digitized by Google

§. LXXIII. ORIBASIUS.

ORIBASIUS Sardianus, JULIANI Imperatoris amicus, vir ill. & ſplendidus, in compendio ex ſcriptis priſcorum medicorum collecto, libro 24. & 25. de anatome egit: commodamque pene absque ratiocinatione epitomen dedit eorum, quæ per vaſta opera GALENI diſperſa habentur (c); additis quibusdam ex RUFO de oſſibus potiſſimum, & loco ex LYCO. Etſi codices procul dubio noſtris uberiores habuit, multosque ſcriptores, quibus caremus, non tamen memini, me multa in ORIBASIO reperiſſe, quæ non alibi legamus. Neque pro exemplo ſit ductus ſalivaris maxillaris, quem etiam GALENUS habet, etſi apud ORIBASIUM locus ad utrumque latus frenuli paulo accuratius (d) definitur, in quo ejus fontis eſt oſtium. Totum ambitum anatomes perſequitur, viſcera, oſſa, muſculos, nervos, vaſa, hæc brevius. De oculo ſatis bene. Continuam nares & fauces membranam veſtire. Pulmo uterque aperto utrinque pectore concidit. Vena Portarum continuo in quatuor ramos dividitur. Pars genioglosſi muſculi oſſi hyoidi inſerta. Venæ retinæ.

Duobus ex codicibus editiones hujus operis perfectæ ſunt. Alterum a *Nicolao* SAMMICHELIO habuit *J. Baptiſta* RASARIUS, quem latine vertit, alterum G. MORELLUS, videtur autem præferre priorem. Græce prodiit Pariſ. 1556. 8°. HEIST. cum titulo *Collectaneorum artis medicæ liber quo totius corporis humani ſectio explicatur ex* GALENI *commentariis.*

Latine Baſil. 1557. 8°.* pulchre, neque tamen cum figuris, niſi laqueorum & machinarum, in ſecundo operum tomo.

Græce & latine curante *Guilielmo* DUNDASS, qui & notas adjecit Leidæ 1735. 4°.* ſatis vitioſe, cum RASARII interpretatione.

Solus libellus de muſculis cum variis GALENI Lyon 1548. 4°. ut lego & 1551. 16°.*

Non diverſum puto ORIBASII l. ad CONSTANTINUM Porphyrogenetam de ſectione animalium (e).

§. LXXIV. NEMESIUS.

NEMESIUS Epiſcopus Emeſenus, quarti ſeculi fuit, cum neque ſuperiores ſcriptores citet, neque multo poſterius ævum admittat auctoris a paganiſmo ad religionem chriſtianam tranſitus. Ejus opus περὶ φύσεως ἀνθρώπου prodiit latine vertente *Georgio* VALLA Lyon 1538. 4°. B. BERN. & melius ex verſione N. ELLEBODII in Bibliotheca Patrum FABR.

Græce

(c) Aliqua ex amiſſo de voce libro reperiri p. 53. *edit.* DUNDASS, conjectura eſt.
(d) p. 55.
(e) VERDIER p. 62. in *Bibl. Mich.* CANTACUZENI.

Digitized by Google

Græce & latine vertente *Nicaſio* ELLEBODIO Antwerp. apud PLANTIN 1565. 8°. nitide* Paris 1644. fol. (Bibl. Tigur.) & Oxonii 1676. 8°.* quæ ed. cum duobus codicibus comparata eſt, adjectis nonnullis notis.

Anglice *the Nature of men*, vertente *Georgio* WITHER Lond. 1636. 12°.*

Codices exſtant græci in B. R. P. n. 225. 2077. 2299. in AMBROSIANA, ESCURIALENSI, B. D. MARCI. Eſt & in BODLEYANA codex n. 2524.

Phyſiologiæ Galenicæ eſt epitome, quæ nihil habet proprii. Novi ab editore OXONIENSI locum c. 20. trahi ad circulationem ſanguinis, quod tenuem ſanguinem ex vicinis venis adtrahat, is vero elementum fiat vitalis ſpiritus. Verum ea ipſa GALENI theoria eſt. Sic quæ dicit de acerbo nigroque ex liene ſucco, inteſtina ad contractionem excitente: ſic quæ de flava bile calorem addente corpori nihil habent SYLVIANÆ hypotheſeos ſimile.

Ex eo auctore plurima ADAMANTIUM ſumſiſſe FABRICIUS.

Gregorii NYSSENI, vergentis etiam ſeculi quarti ſcriptoris, liber περι κατασκευης ανθρωπου vertente *Dionyſio* PARVO Baſileæ prodiit græce & latine 1567. folio SCHULZ, tum alias & emendatius cura *Johannis* MABILLON in *analectis* Pariſiis 1677. 8°. Græce Venetiis 1536. 8°. Græco-latine J. LEUNCLAVII cura Baſileæ 1561. 8°.

Codices ſeptem exſtant in Bibl. *Cæſarea* (*f*), alii in Regia *Pariſina*. Græci in BODLEYANA n. 95. 144. tum 1900.

BASILII M., fratris hujus GREGORII, homilia *de opificio hominis* plenior prodiit cura *Franciſci* COMBEFISII in editione operum Pariſ. 1679. 8°. 2. Vol. FABR. Fabrica corporis humani hic ſimili fere ſtudio deſcribitur.

EJ. *de generatione hominis* L. III. in B. R. P. n. 2299.

In HELIODORI *æthiopicis* legitur de medico ACESTINO, qui amorem CHARICLEÆ manu injecta ex pulſu adgnoverit.

MAGNUS (*g*) iatroſophiſta, medicus in theoria magis quam in praxi verſatus, *de urinis* ſcripſit ORIBASII fere tempore.

Codex exſtat in libris PELISSERII, & in B. *Mich.* CANTACUZENI liber erat cum titulo MAGNI EMESENI Medici, in animalia HIPP. explicatio cum figuris, VERDIER. Citatur etiam in B. R. *Pariſ.* n. 2260. in BODLEY. n. 261.

JAMBLICHUS *de myſteriis* apud ALDUM 1516. fol.* habet aliqua de ſomniis a Diis inmiſſis, ubi PORPHYRIUM refutat.

§. LXXV.

(f) LAMBEC. I. p. 97. III. p. 119.
(g) THEOPHILUS, *init.*

Digitized by Google

§. LXXV. Vegetius.

Fl. Vegetii *de mulomedicina* L. IV. pleni ſunt anatomicarum adnotationum, & ſi quemquam poſt Galenum anatomen coluiſſe dici poteſt, Vegetius erit. In L. II. „in ſuffuſione eſſe, qui jubeant in naribus quærere in ipſa calloſitate foramina ſubtiliſſima, in ea tenuem inſerere fiſtulam per quam vinum inſufſletur. In libri quarti initio (*h*) oſſa equi deſcribit, omnino 176. barbaris nominibus, ſed ad naturam: tum dentes diverſarum claſſium, quorum 24. molares numerat, caninos quatuor, rapaces (ſ. inciſores) duodecim. Inde eorum dentium mutationes, uti trigeſimo menſe medii ſuperiores delabantur, anno quarto incipiente canini, quos alii ſuppleant: ſexto anno equum molares exæquare, quos primos mutavit, ſeptimo omnes æqualiter explere, & nunc dentes excavari incipere &c. Sed & menſuras dat (*i*) & partium externarum, & nervorum, quos muſculos interpretor, & venas enumerat.

In *Veterinariorum collectione* Paris 1530. fol. a Ruellio edita, aliqua huc referas de equis admiſſariis, equarum fecundatione, graviditate, partu &c. Absyrtus de malide articulari, nullum eſſe bilis in equo receptaculum. Hierocles de tempore quo animalia ventre gerunt.

§. LXXVI. Priscianus.

Theodorus Priscianus, cui editor nomen dedit Octavii Horatiani, qui diſcipulus fuit Prisciani, libro IV. opiniones veterum de ſemine colligit, deque ejus materia diſputat, tum de nutritione, partu, ejusque tempore. Citat etiam abortum maſculum, quem ipſe prope Gazam viderit, trigeſimo die undique dearticulatum, corde grani papaveris magnitudine. Porro quoddam quaſi phyſiologiæ compendium exhibet. Fermentationem in homine, etiam ſuo nomine expreſſam, admittit.

Liber, quem IV. diximus, prodiit cum reliquis cura *Hermanni* comitis v. Neuenaar Argentorat. 1532. fol.* neque reperitur in editione *Th.* Prisciani Baſileenſi 1532. 4°.*. Alia editio eſt Argentorati 1544. fol. & 4°.

Uterum in inguen illapſum, indeque fluentem cum dolore urinam, habet in *Gynæciis*, quæ cæterum non ſunt anatomica.

Marcellus, excæcatam lacertam ſana recipere lumina.

§. LXXVII. Macrobius.

Aurelii Theodoſii Macrobii *Saturnalia* paſſim loca habent medici argumenti, potiſſimum verſus operis finem. Quærit num feminæ viris frigidiores ſint. Cerebrum ſenſus expers ſenſum in reliquis membris gubernare. Adeps ſenſu deſti-

(h) C. 1. (i) Ibid.

deſtituitur, & oſſa, & medulla. De voce, de rubore pudentium. De nervo a corde ad digitum minimum ſiniſtrum tendente. Ut viſio fiat. Num recte ERASISTRATUS PLATONEM refutaverit, qui aliquam de potu particulam in aſperam arteriam venire reliquerit.

In *Somnio* SCIPIONIS locum DIOCLIS f. STRATONIS conſervari diximus: tum HIPPOCRATICUM ovum.

Utor editione Leidenſi 1670. 8°.* cum notis J. PONTANI, J. MEURSII, *Jacobi* GRONOVII.

§. LXXVIII. ADAMANTIUS.

Sophiſta. EJUS PHYSIOGNOMICORUM L. II. græce prodierunt Pariſiis 1540. 8°. Romæ 1545. 4°. Francofurti 1587. 4°.*. Græce & latine vertente J. CORNARIO Baſileæ 1544. 8°. Gallice 1556. 8°. & 1656. 8°. per *Jean le* BON, FABRIC. Vixit imperante HONORIO, ante AETIUM, a quo citatur, qui CONSTANTIO librum inſcripſerit. Vana pleraque habet, aliqua tamen de diverſa diverſarum gentium ſtatura & corporis figura. Eunuchos a nativitate dicit.

POLEMONEM citat, noſter vero POLEMON non poteſt antiquus ille eſſe, cum & Chriſtianus fuerit, & dictione uſus ſit impura (*k*). EJUS interpretatio *ſignorum naturæ* Romæ 1545. 8°. prodiit, & Francofurti 1587. 4°.*. Latine edente *Nicolao* PETREJO Corcyreo Venetiis 1552. 4°.*. Italice per *Carolum* & *Franciſcum* MONTECUCCOLI Padua 1622. 4°. D'ETR. 1626. 4°. TREW, 1652. 4°. cum ADAMANTIO. Edidit etiam cum CARDANO *Martinus de* LAURENDIERE Pariſ. 1658. fol. græce & latine. Plurima certè vana & nimia. EJUS definitiones humanarum effigierum ſ. ὅροι ἀνθρώπων τῶν ἰδίων cum priori opere prodierunt ejusdem ingenii.

MELAMPI de palpitationibus ad PTOLEMÆUM opuſculum, quod fere prioribus conjungitur, potius ad ſemejoticen referas. Codex libellorum PTOLEMÆI & MELAMPI græcus elegans eſt in B. R. Par. n. 2118. tum alius n. 2037. in quo & ADAMANTIUS.

§. LXXIX. AETIUS.

AETIUM anatomici argumenti nihil habere PHOTIUS n. 221. & FREINDIUS. Habet tamen, ſed parce. In *Tetrabiblii* IV. *ſermone* I. ſ. libro 16. caput 1. eſt de anatome uteri, fere ex GALENO. Inde de fetus incrementis, de ſecunda, ejusque generatione, de menſtruis. Cotyledones in muliere minores eſſe, quam in animalibus. Jubet capram aut cervam incidere, quo rectius hæc innoteſcant. Signa conceptionis, fetusque maſculi vel feminæ. Antiades libro VIII. a tonſillis diſtinguit. Gurgulionem vocat ipſam particulam, uvam morbum. Myopem definit, qui puſilla prope conſpiciat. Utor editione quæ eſt inter *principes* H. STEPHANI 1567. fol.*

Synopſis AETII de urinis dicitur exſtare in *Bibl. Medicea Plut.* 25.

§. LXXX.

(k) FABRIC. III. p. 130.

Digitized by Google

§. LXXX. Paulus.

Paulus Ægineta in ſuo medicinæ compendio nullum diſſectioni partium corporis locum tribuit. Breviter tamen, ut mala potiſſimum deſcribit, quibus manu medentur, particulas etiam tangit, in quibus morbus eſt, ut tonſillas, uvam, venæ arteriæ nervique in cubiti flexione ſitum, dentium ortum, teſtem, ſcrotum, androgynos varios, clitoridem ampliorem, menſes muliebres, claviculam. Pauli de *urinæ ſignificatione* L. ſeorſim prodiit Argentorati 1529. 8°. Bibl. Thomas.

§. LXXXI. Isidorus.

Etymologicorum L. XI. eſt de homine, ejus partibus, ad quas ubique phyſiologiam addit, uberior quam Hesychius. Inde de portentis, gigantibus, monſtris fabuloſis & deformibus hominibus. In Lib. XII. etiam de animalibus aliqua huc ſpectant. Coram eſt editio apud *Gunterum* Zainer 1472. fol.

§. LXXXII. Theophilus.

Theophilus, a dignitate dictus *protoſpatharius*, medicus, Heraclii temporibus vixit. Ejus pluſcula huc faciunt.

Primum ejus quinque libri περι της του ανθρωπου κατασκευης prodierunt græce quidem Pariſiis 1540. 16°. 1555. 8°.*. Græce & latine J. P. Crasso interprete Pariſ. 1555. 8°. Ita Platner ut duas in uno anno apud G. Morel editiones prodiiſſe neceſſe ſit; ſed utique ejusmodi editio prodiit anno 1576. 8°. Astruc. Curante J. Alb. Fabricio in ejus *Bibl. Græca*, recuſus eſt gr. & lat. T. XII.

Latine J. P. Crasso interprete Venetiis 1537. 8°. Pl. Baſil. 1539. 4°. cum Guinthero, & 1581. 4°.*.

Codex græcus exſtat in B. R. Pariſ. n. 2155. 2297. Eſt inter Codices Ashmolianos n. 7711. Libri VI. non expreſſa lingua dicuntur in Bibliotheca *Guil.* Pelissier fuiſſe, Montfaucon.

Multa in univerſum habet Nemesii ſimilia, & paſſim pene ad verbum. Manum pedemque primum, inde ex ordine viſcera deſcribit. In nervo olfactorio aliquantum a Galeno recedit, cum enim pro primo nervorum pare habet, contendit autem communem cum primo originem habere. Contra Galenum etiam quinque oſſa metatarſi numerat. In venis meſenterii utique veram ad jecur ſanguinis viam locum habere docet, ſed ita & veteres docuerant. Diaphragma ventriculum claudere. Reliqua, quæ huic viro tribui video, non ſunt nova. Finis operis intercidit. Mire a *Jacobo* Sylvio ſpernebatur (*l*).

Ej. Περι της των ουρων διαφορας πραγματεια. Latine prodiit in *Articella* Venet. 1483. 1493. 1507. 8°. 1523. 4°. Boehm. Lyon 1527. 4°.* Argentorati

(l) *Ord. leg. libr.*

1533. 8°.*. Inter H. STEPHANI *principes* cum tit. de Excrementis. Inde *Albano* TORINO interprete l. *de recrementis veſicæ* Baſil. 1535. 8°.*. Eſt etiam inter Principes cum titulo l. *de retrimentorum veſica cognitione*, apud H. STEPHANUM 1567. fol.*. Græce ιατροσοφιςης περι ουρων apud MORELLUM Pariſiis 1608. 12°. & in CHARTERIANO GALENO. Græce & latine cura *Thomæ* GUIDOT Leid. 1703. 8°.* cum plurimis commentariis.

Codices M.S. perfrequentes ſunt, in *Leidenſi* Bibliotheca, in BODLEYANA, in MEDICEA *plut.* 73. 74. in R. *Londinenſi* CASHLEY. p. 206. in *Metenſi cathedrali*, in PELISSERIANA, in AMBROSIANA cum nomine PHILOTHEI: in Bibliotheca porro SANCTI EBRULPHI, VATICANA CHRISTINEA duo, & unus in PETAVIANA. In *B. R. Pariſ.* n. 2220. 2229. 2257. 2306. 2307. 2316. Latine, aut Græce in Coll. *omn. animar.* n. 1430. in CAJO GONVIL. n. 958. in BODLEYANA n. 2753. in libris R. BURSCOUGH. n. 7671. in *Coll. nov. Oxon.* n. 1134. in *Cathedrali Wigornienſi* n. 760. in *Coll. Mertonenſi Oxon.* n. 687. 688. 722. in BODLEYANA n. 1355. in SLOANEA n. 8851. in C. THEYERI libris, n. 6565. Latine in B. *R. Par.* n. 7030. 6868. 6869. 6870. 6871. A. 7102.

In eum Gloſſæ ſunt in C. CAJ. GONV. n. 960. P. HISPANI commentarius eſt in B. R. P. n. 6956. & fragmentum commentarii ib. n. 7030. b. & commentarius in eundem THEOPHILI librum aliquoties in B. VATICANA PETAVII; & in B. D. PETRI *Cantabr.*

Thomas GUIDOT præter phyſiologicam, ſatis longam, præfationem notas adjecit hiſtoricas, & chronologicas, & criticas.

Ipſe auctor noſter librum ab anatome partium urinæ ſecernendæ inſervientium, & aliqua phyſiologia orditur. Reliqua melius inter ſemejotica dicentur.

Synopſis hujus parvi libelli reperitur M.S. in B. CÆSAREA, & in PARISINA.

THEOPHILI compendium ORIBASII eſt in B. *Vindobonenſi*, LAMBEC. III. p. 157.

Lib. de *excrementis alvi* a GUIDOTO editus potiſſimum ad ſemijotica pertinet. Exſtant codices græci in B. *Vindobonenſi* LAMBEC. L. VI. p. 104. 158. in BODLEYANA n. 261. *Pariſina* n. 2307.

Lib. *de pulſibus* a *Pontio* VIRUNIO verſus latine in *Articella* editus eſt Venet. 1502. 1527. &c. Cum PHILARETI corrupto nomine jam Venet. 1483. excuſum, a. 1507. 8°. edidit *Albanus* TORINUS Baſil. 1533. 8°.*.

Codices M.S. ſunt in B. VATICANA *Suecica* & PETAVIANA, in MEDICEA, in B. *Franci* BERNARDI, in BODLEYANA n. 1252. in MERTONENSI Oxonii, n. 687. 688. 960. B. R. BURSCOUGH n. 7671. in CATHEDRALI METENSI, B. S. EBRULPHI, *B. R. Pariſ.* n. 6809. 6870. 6871. 6871. A. 6868. 7102. 7029. 7030. cum nomine PHILARETI, græce vero cum nomine THEOPHILI n. 2219. 2210. & 2257. In *Vindobonenſi* græce VI. p. 121. in *cathedrali Wigornienſi* n. 760.

Digitized by Google

n. 760. in *Coll. nov. Oxon.* n. 1130. 1134. in *Coll. Oxon. anim.* n. 1430. inter libros *Caroli* THEYER n. 6565. in B. CAJI GONVIL. n. 958.

In eum libellum commentarius etiam eſt *Petri* HISPANI, B. R. P. n. 6956. & commentarius in B. D. PETRI *Cantabr.* n. 1872. atque gloſſulæ n. 7759.

Brevis eſt phyſiologia, deinde pulſuum differentia pro ſexu, ætate, regione &c. Separat pulſum celerem a frequente, magnum a pleno.

§. LXXXIII. STEPHANUS ATHENIENSIS. MELETIUS.

STEPHANUS ante MELETIUM vixit, a quo laudetur, diſcipulus THEOPHILI. In MAGNI tractatum de urinis ſcholia addidit. B. R. P. n. 2220. 2229. 2260.

MELETIUS.

Monachus: ejus eſt *de natura ſtructuraque hominis* opus. Edidit latine *Nicolaus* PETREJUS CORCYRÆUS Venet. 1552. 4°.*

Numeroſiſſimi codices exſtant. Græci in B. R. Pariſ. n. 2223. 2224. 2222. 2226. 2227. 2299. 2225. 2242. 2257. 2300. In Vindobonenſi (*m*), in OTTOBONIANA, in TAURINENSI, in B. D. MARCI Veneta, in B. Ducis Bavariæ, in BODLEYANA n. 260. 261. & iterum n. 131. eratque in Bibl. *Mich.* CANTACUZENI. Sunt etiam, ut minus certe mihi de lingua conſtet, in ESCURIALENSI, VATICANA, MEDICEA, PELISSERIANA. B. R. P. de MESME.

Mireris MELETIUM in ipſo opere citari, quod cum MELETII nomine exſtat (*n*). Opus ipſum ad NEMESIANI fere ſimilitudinem fictum eſt, magis tamen & philoſophicis & theologicis ratiociniis miſtum. Vide miram theoriam muſicam febrium intermittentium (*o*). STEPHANUM citat (*p*), BASILIUM (*q*), GREGORIUM NYSSENUM (*r*), & GREGORIUM theologum.

Epitome MELETII citatur, quæ eſt in *Bibl.* VINDOBON. (*s*).

Ejus liber *de vita hominis*, aliusque l. de *Natura hominis* exſtat M.S. in BODLEYANA. L. de *anima* in B. R. P. n. 2299. & verſus politici *de urina* in B. R. P. n. 2240. deque *quatuor elementis* medicum opuſculum ibidem.

Anonymus *de ſtructura hominis* ex GALENO, HIPPOCRATE & MELETIO, græco barbarus exſtat in B. *Vindobonenſi* (*t*).

§. LXXXIV.

(m) LAMBEC. L. VI. p. 103. 108. NESSEL iſte plenior impreſſit.
(n) p. 46. (o) p. 143.
(p) Ibid. (q) p. 77.
(r) p. 114. (s) p. 122.
(t) LAMBECIUS, Lib. VI. p. 101.

§. LXXXIV. THEOPHILACTUS SIMOCATTA.

Sophiſta, hujus etiam ævi fuit, & ſeculi ſeptimi incipientis. EJUS exſtat dialogus περι διαφορᾶς φυσικων αποξηματων και επιλυσεω. αυτων. Edente BONAVENTURA VULCANIO prodiit Leid. 1596. 16°.* & Gr. lat. Lipſiæ edente *Andrea* RIVINO 1653. 4°.* quæ utraque editio cum CASSIO conjungitur, cum notis. De torpedinis vi per retia & inſtrumenta penetrante. Vultures triennio utero ferre. Cur lepores ſuperfetent. Cur locuſtæ feminæ non canant. De baſiliſcis. A Rhetore omnia.

§. LXXXV. PHOTIUS.

Loca veterum in bibliotheca ſua conſervaſſe alias diximus. Hic etiam hiſtoria reperitur DIONYSII tyranni HERACLEÆ, adeo obeſi, ut infixis acubus neceſſe fuerit eum excitare. Inſignis DIONYSII AEGEI locus hic conſervatur (*u*).

Carmen ineditum de ſanguine exſtat in B. R. P. n. 2224.

§. LXXXVI. RABANUS MAURUS.

RABANI MAURI gloſſæ theotiſcæ de corporis humani partibus ex auctoris ore a WALAFRIDO STRABO exceptæ, a GOLDASTO in T. II. *ſcriptorum alemannicorum* editæ. Liber primus, quo de rebus ad medicum ſpectantibus agitur, in nupera aliqua lingua traditis. Voces latinas ex germanicis deformavit, *Chela* pro *Keble*.

§. LXXXVII. SUIDAS.

Grammaticus ſeculi XI. in lexico ſuo vocabula medica habet & functiones earum partium, quibus græci partes corporis humani inſigniebant. Ad hiſtoriam etiam medicam pertinet, ut tamen cum cura legas, non ubique fidum ducem futurum. Hermogenis cor villoſum habet.

Duæ editiones coram ſunt, latina Baſileæ 1581. fol. interprete *Hieronymo* WOLF,* & Græco-latina KUSTERI Cantabrig. 1705. fol. 3. Vol. B. B.

Michaelis PSELLI *quomodo partus concipiatur* liber: Ejus codex eſt in B. R. P. n. 2299. Et de *divinatione ex omoplatis ovium & agnorum* LAMBEC. L. VII. p. 224.

§. LXXXVIII. MANUEL PHILE.

Του σοφωτατου PHILE *στιχοι ιαμβικοι περι ζωων ιδιοτητος.* Græce Venetiis 1533. 8°.* B. B. curante ARSENIO; deinde multo plenius exemplar FABRICIUS habuit, & in B. libro V. c. 16. ſpecimina ejus edidit.

Cum auctariis *Joachimi* CAMERARII, verſibus latine redditis a *Georgio* BERGMANNO, editi ſunt Lipſiæ 1574. 4°. & 1596. 8°. tum cura J. *Cornelii de* PAAUW Utrecht.

(u) p. 710. 711.

Digitized by Google

Utrecht 1730. 4°.* qui multum conqueritur de audacia CAMERARII. Demum nuper ope Cl. WERNSDORFII Lipſiæ 1768. 8°. aucta ex codicibus Oxonienſibus & Auguſtino.

Codex græcus exſtat in Bibliotheca *Taurinenſi* MONTF. & in BODLEYANA ſeculi XIV. & in B. D. *Bavariæ*.

ÆLIANUM ſecutus mores & aliquam phyſiologiam animalium tradit, ut de incremento cornuum, de renaſcentibus hirundinum oculis, de conciſis echinis convaleſcentibus.

§. LXXXIX. NICEPHORUS BLEMMYDA. ALII.

Seculi VIII. Ejus carmen *de urinis ægrotorum*, aliud *de judicando ex ſanguine*, exſtant in B. *Auguſtana* (x). Porro NICEPHORI in B. *Regia* PARISINA poema *de urinis* (a), quod alii MAXIMO PLANUDÆ tribuunt (b). Excerpta ex ejus MAXIMI de urinis conjectura ſunt in B. R. P. (c).

NICEPHORI CHUMNI, qui eodem ſeculo exeunte vixit, tract. *de anima ſenſitiva & vegetativa eſt* in B. R. P. (d).

NICEPHORUS GREGORAS, *utrum bruta ratione ſint prædita.* Viſionem non fieri emittendo M.S. In B. BODLEYANA n. 48. græce.

NICEPHORI, Patriarchæ Conſtantinopolitani, *Oneiro criticum ſecundum alphabetum* prodiit cum ARTEMIDORO, RIGALTI cura Paris 1603. 4°.* Gr. lat. Meræ fabulæ. Codex eſt in B. CÆS. LAMB. L. VI. p. 117.

JOHANNIS, Priſdrianorum epiſcopi, ætatem ignoro, qui *de urinis* librum ex antiquis collegit (e), & *de inteſtinis* (f) ex ARCHELAO, STEPHANO, PALLADIO, aliis, & *de excrementis* (g).

J. TZETZES græcus l. de urinis dicitur eſſe in B. BODLEYANA n. 88.

§. XC. JOHANNES ZACHARIÆ F. *vulgo* ACTUARIUS.

Circa ſec. XIII. vixiſſe videtur, ex alterius libri dedicatione ad *Johannem* APOCAUCHUM. Ejus exſtat *de actionibus & adfectibus ſpiritus animalis*

(x) LAMBEC. L. VI.
(a) N. 2303.
(b) Ibid. n. 2220. Etiam Bononiæ KNIPHOF.
(c) N. 2286.
(d) N. 2105.
(e) Ibid. n. 2286. etiam Vindobonæ LAMBEC. L. VI. p. 107.
(f) Ibid.
(g) Ibidem.

malis liber ad JOSEPHUM RAZENDYTAM datus, quem *Johannes* ALEXANDRINUS latine vertit. De anima. Coctionem ciborum indeque natos ſpiritus deſcribit, ubi venam cavam λαβδοειδῆ vocat: tum cerebrum dicit, cerebellum, nervos, nervos motorios, qui poſterius a cerebro propagentur, ſenſorios qui anterius. Aliqua de ſenſubus internis, externis. De iis, quæ ante oculum verſantur.

De *nutritione* ejusdem *ſpiritus animalis* pariter ad *Johannem* RAZENDYTAM ſcripſit.

Utriusque libri codices M.S. exſtant in *B. R. Pariſ.* n. 2304. 2305. 2306. 2307. 2098. 2232. & græcus pariter in BODLEY. n. 261. Tum in *Vindobonenſi* (*h*), in MEDICEA plut. 75. inque *Bavarica*.

Græce prodierunt Pariſiis 1557. 8°. FABR. Latine Venet. 1547. 8°. 1554. 4°. FABR. Lyon 1556. 8°.* & inter Principes.

EJUSDEM VII. l. *de urinis*. Vertit *Ambroſius* LEO *Nolanus* Venet. 1579. 4°. FABR. Baſileæ a. 1520. 8°. duæ editiones prodierunt, quarum altera emendata eſt GUNZ. Porro Pariſ. 1522. 4°. tum a *Jac.* GOUPYLO recenſus Pariſ. 1548. 4°. 1556. 8°. FABR. & inter *principes* H. STEPHANI; tum cum aliis de urinis ſcriptoribus Traject. ad Rhen. 1670. 8°.*

Codices græci exſtant in B. R. Pariſ. n. 2158. 2232. 2260. 2304. 2305. 2305. 2307. in BODLEYANA n. 261. tum in B. D. MARCI, & in AUGUSTANA; in MEDICEA *Plut.* 74. & 75. in REMIGIANA Rhemenſi; in AMBROSIANA græci, & in VINDOBONENSI. In B. CAJI & GONVILLA n. 949. nempe lib. de *Differentiis urinarum*; de *cauſis*, de *cognitione*: de *prognoſticatione urinarum*.

MAGNUM, & ALEXANDRUM, citat & THEOPHILUM, ſe primum tamen putat de urina plene egiſſe. Præmittit phyſiologiam aliquam partium corporis humani, quæ urinæ generandæ inſerviunt: cordis, hepatis, cerebri: agit de ſanguine, de excrementis, magis equidem ſemejoticus. Lotii colores definit, tum nubes, ſuſpenſa, & ſedimenta. Reliqua fere ad ſemejoticen ſpectant. Rariores etiam urinas habet, ut cæruleam quam JANUS PLANCUS vidit, viridem, quam ego.

In *methodo medendi* L. III. deſcribit venas, quæ vulgo ſecantur, in brachio &c. In L. I. agit de temperamentis functionibus, vitali, ſentiente, nutritia. De pulſibus etiam, urinis, nutritione, vena cava.

§. XCI. GEORGIUS SANGUINATITIUS.

Vulgo HYPATUS vocatur, quod conſulari dignitate functus ſit, ſeculi XV. auctor.

EJUS librum *de partibus corporis humani Stephanus le* MOINE edidit, in *Varior. Sacror.* L. I.

Reddidit

(h) LAMBECIUS L. VI. p. 111.

Reddidit gr. & latine J. *Stephanus* Bernard Leid. 1744. 8°.* cum *Iſagoge Anatomica.*

Nomina ſunt partium externarum corporis humani.

Ejus libri codex eſt in B. Medicea Plut. 74. Verſus politici de partibus corporis ad Nicolaum V. Pontificem in B. R. Par. n. 2276. græce.

Citatur etiam ejusdem Georgii Lib. *de pulſibus* Fabric. Bibl. gr.

Guilielmi Aneponymi Philoſophi ſeculi XIV. *de calore vitali* Argentorati 1567. 8°. Gunz.

§. XCII. Varii Ignotæ Ætatis.

Ignotæ, certe mihi, ætatis ſunt, quos nunc recenſeo. Alexander medicus, neſcio quis, cujus opuſculum de *dignoſcendis in ægroto pulſibus*, & *aphoriſmi* de *urinis* ſunt in B. R. P. n. 2316. An Trallianus?

Marcilius Monachus, cujus libellus de *pulſibus* in eadem Bibliotheca reperitur, idem, puto, qui in *Bibl. Cæſarea* Marcellus dicitur (*i*).

Callistus, qui perinde de *pulſibus* ſcripſit.

Mathusalah, Monachus M. Sinai, cujus manu pluſculi codices deſcripti ſunt, l. *cur ſeptimeſtres & novimeſtres partus vitales ſint, octimeſtres minime* (*k*).

Κυρου Μερκουριου *de pulſibus* l. In B. Vossiana n. 2129.

Athenæus *de urinis*, in Bodleyana n. 88. græce.

Æneas *de urinis & pulſibus* (*l*).

Christoduli *Synopſis de urinis* B. Bodl. n. 261.

Partheſii *de humani corporis ſectione* L. cum G. Vallæ operibus prodiit Argentorati 8°.* apud Syboldum.

Synesius *de inſomniis.* Græce 1518. 8°. B. B. cum Artemidoro περι ενυπνιων ὁ τινες Συνεσιου ειναι φασιν, & cum N. Gregoræ interpretationibus Pariſ. 1553. fol. Græce & lat. interprete *Ant.* Pichon, cum ejus viri notis & *Nicephori* Gregoræ commentariis Pariſ. 1586. 8°. Pl. 1612. fol. L. cura D. Petav. Venet. anno 1516. fol. B. B. Latine M. Ficino interprete Lyon 1549. 16°. cum aliis de inſomniis libellis. Latinam puto eſſe editionem Venetiis 1497. fol. adjunctis libellis Marsilii & Prisciani B. *Com. Waſſenaar.* Codex græcus exſtat in B. Augustana. Opus auctoris ingenio non deſtituti,

Q 2 ſtylo

(i) Lambec. L. VI. p. 99.
(k) Idem, ibid. L. VII. p. 81.
(l) Fabric. L. XIII. p. 39.

Digitized by Google

ſtylo ſcriptum tumidiori, multisque ornatum veterum locis. Pertinet tamen fere ad vaticinia, omnino enim putat a ſomniis aliqua præſagiri. De quædam ſpiritu phantaſtico, qui animæ vehiculum ſit. De interpretandis ſomniis.

§. XCIII. Anonymi Græci.

Fragmentum de colore ſanguinis Leidæ 1745. 8°. cura Cl. Bernardi editum.

Anonymus de ſenſu & ſenſibili Bodley. n. 131.

Anonymus de quatuor humoribus, Bodley. n. 131. græce.

Anonymus de pulſibus, qui ſua ex *Gregorii* Nysseni ore habere vult, ibid. n. 2316.

De pulſibus compendium Bodley. n. 88. & 131. græce.

Alius Anonymus de urinis n. 2260. & alius n. 2257. & n. 2207.

An & alius B. Vindobon. L. VI, p. 122. & VII. p. 153.

Alius Græcus Bodley. n. 260. 261.

Anonymi opuſcula quinque, inter quæ eſt lib. de urinis n. 2224.

Anonymi tractatus de urinis, ex Galeno, Magno, & Theophilo collectus, cum ſcholiis & malis iconibus, ibid. L. II. p. 478.

De urinis in collectione B. Med. *Plut.* 75.

Anonymus de urinis in B. D. Marci.

Anonymus de urinis & pulſibus B. R. P. n. 2287.

Anonymus de excrementis in Bibl. *Vindob.* Lambec. L. VI. p. 104.

Anonymus de atra bile ex libris Galeni, Rufi, Possidonii & Aetii in B. D. Marci græce.

Anonymi de corporis humani generatione, in B. R. Par. n. 1766.

Anonymus de formatione hominis in *Eclog. Oxon. Cantabr.*

Ibid. Caput de partubus ſeptimeſtribus *Plut.* 74.

Anonymus de partu ſeptimeſtri Bodley. n. 131.

Anonymus de infante in utero B. R. P. n. 2276.

Anonymi ſynopſis de natura hominis. In B. *Guil.* Pelissier.

Anonymus græcus de ſemine humano Bodl. n. 131.

Collectio

Digitized by Google

Collectio rerum variarum medicarum Anonymi, in qua & botanica & nomina partium corporis humani repeniuntur, in Bibl. *Vindobon.* Lambec. L. VI. p. 124. & aliæ eclogæ ex Hippocrate & Galeno, ibid. L. VI. p. 153.

Anonymi variarum partium corporis humani deſcriptio. B. R. Pariſ. II. n. 2224.

Anonymi phyſiologia hominis B. Med. *Plut.* 74.

Anonymi tabulæ aliquæ partium externarum corporis humani, cum græca interpretatione, quas J. *St.* Bernard ſculpi curavit, & cum *Iſagoge anatomica* edidit Leidæ 1744. 8°.* Pro antiquiſſimis habet iconum anatomicarum: ſed Moschionis figura antiquior fuit.

Anonymi opus anatomicum græcum, cujus fragmentum *Joſeph Cohen Ben* Jochanan converſum dedit. Comparatur veſica humana cum veſica quadrupedum, & negatur ovipara veſicam ejusmodi habere *(m)*.

Anonymi de venarum numero, B. R. P. n. 2303.

(m) Orteschi, *Diar. Venet.* L. VI. p. 291.

LIB.

LIBER II.

A R A B E S.

§. XCIV. Talmud.

Orientales gentes conjunctas reliqui, quæ lingua moribusque in plerisque conſentiant. Judæi equidem miſti cum Arabibus, medicinam frequenter fecerunt, & Arabum opera in ſuam linguam verterunt. Incidendi artem non putes exercuiſſe, ſunt tamen apud eos veſtigia veræ anatomes.

Et Talmudici quidem auctores ante Arabum tempora vixerunt. Ii, cum in minutiſſimas paſſim quæſtiones ſe dimitterent, multa ſubtiliter diſcuſſerunt, quæ ad phyſiologiam & ad anatomen pertinent. In partu oſſa pubis diduci docuerunt (*n*), neque poſt unum alterumve diem ſuperfetare feminam (*o*). Quæ animalia diverſorum generum fecundam venerem inter ſe exerceant, quæ minime, non imperite definiverunt (*p*), ſed neque ſitum fetus male expreſſerunt (*q*). Caudam equinam dixerunt, quæ finis eſt (*r*) medullæ ſpinalis. Tres renes, duo inteſtina (*s*) recta inventa narrant. Ipſo utero & liene exſecto (*t*) animal ſupervivere monent. Inciſam feminam (*u*) gravidam, & fetum vivum repertum, imperante Cleopatra: ſcortum membratim diſſectum, in eo (*x*) muſculum clitoridis viſum. Hæc obiter, ex perito quidem talmudicæ eruditionis viro, olim meo diſcipulo, ut plura in iis collectionibus latere non dubitem.

§. XCV. Josephus *Medicus. Alii.*

Josephi conſtitutiones ſ. ritus mactationis & inſpectionis victimarum huc ſpectant, quarum codex eſt in Bibliotheca Regia Londinenſi (*y*).

Abraham ben R. Jehudah de urinis Lambec. L. I. p. 180.

Isaac, qui Salomonis Arabiæ regis filius dicitur, plura deſcripſit, quæ ſunt inter Constantini Africani opera, & libellum *de oculis* Lugdun. 1515. fol.

Porro

(n) Pinæus, p. 189.
(o) Salom. Levic. *de femina.*
(p) Ginzburger, *medic. Talmud.* p. 8.
(q) Ginzburger *medic. Talmud.* p. 9. (r) Ibid. p. 10. (s) p. 11.
(t) Ibid. (u) Ibid. (x) Ibid.
(y) Cashley, p. 245.

Digitized by Google

Porro librum *de ſtomacho* Lugduni cum priori. EJUS CONSTANTINO tubuli l. de *ſtomacho* BODL. n. 2753.

Compendium libri GALENI, quem vocant *Megatechni* Lugduni cum priori.

Lib. *de urinis* Leid. 1515. a CONSTANTINO AFRICANO verſus, in B. R. Lond. p. 206. Bibl. ORIEL. Oxon. B. R. Par. n. 391. 424. 426. 6871. A. & in GUNZIANA, atque WOLFIANA. In *Coll. nov.* B. n. 1130. In B. R. BURSCOUGH. n. 7671. MERTON. n. 730. BODL. n. 2753. B. CLARENDON n. 138. Hebraice LAMBEC. L. I. p. 182. In eum l. commentarius exſtabat apud GUNZIUM. In eumdem l. expoſitiones & quæſtiones M.S. in B. CAJI GONVIL. n. 960.

De *ſomno & viſione*. In Orielenſi Oxon. A RAZEO, SERAPIONE & MESVE citatur.

ABU JACUB ISCHAK *ben* SOLIMAN *al* ISRAELI ſcripſit *Ketab alnabh*, ſ. *de pulſu* (z).

MOSES MAIMONIDES, magnus ille ſuæ gentis præceptor, anatomica aliqua & phyſiologica dedit in APHORISMIS Venet. 1497. fol. editis de pulſu & urinis &c.

§. XCVI. ARABES. HONAIN BEN ISAAC.

Inter antiquiſſimos eſt HONAIN, qui idem videtur eſſe JOHANNITIUS. Vixit ſeculo nono, & multa ſcripſit, a RAZEO paſſim laudata.

Introductio ad artem parvam GALENI & ſæpe edita. De quatuor humoribus, facultatibus, ſpiritibus, oculis, coitu, breviſſime & obiter.

Ecce aliquas editiones. In *articella* 1483. fol. Lugdun. 1505. 8°. Venet. 1507. 8°. 1522. fol. cum collectione J. de KETHAM. Argentorati 1534. 8°.

Codex exſtat in MEDICEA *Plut.* 73. in B. *Eſcurialenſi* arabice n. 848. Arabice etiam in Bibl. NORFOLK. Latine in B. R. Par. n. 6869. 6870. 6871. 6871. A. 7038. 7039. 7502. In B. S. EBRULPHI Uticenſi, MERTONIENSI n. 687. 688. 689. 735. 739. BODLEYANA n. 1252. *Trinit. Dublin.* n. 502. In *Wigornienſi* n. 760. *Coll. nov. Oxon.* n. 1134. In VATICANA, SUECICA, WOLFIANA, ut puto. Hebraice in B. BODL. n 6172. Anglice in libris H. SLOANE n. 8767. In eum l. commentarii ſunt P. HISPANI B. R. P. n. 6956. 7030. b. Gloſſæ anonymi C. THEYER n. 6565. Cum gloſſis *Stephani de* CHAVETE in B. CAJI & GONV. n. 958. Gloſſulæ M. BENEDICTI ibid. n. 960. Gloſſulæ *Henrici de* WYNTON n. 1135. B. *Coll. nov. Oxon.* & notulæ in Bibl. Brit. n. 1789.

Lib. *ſtomachi* editus Lugduni 1515. fol. cum CONSTANTINO, & inter opera CONSTANTINI Baſileæ 1536. cujus in principio aliqua anatome & phyſiologia ventriculi traditur. Cum titulo CONSTANTINI in *Coll. Merton.* n. 722. Diximus cum ISAACO.

L. *de*

(z) HERBELOT. p. 980.

Digitized by Google

L. *de oculis* pariter cum CONSTANTINO editus. Conf. p. 127.

L. *de ſomno & viſione* COLL. ORIEL. n. 859. Conf. p. 127.

L. *urinarum* a CONSTANTINO verſus. In *Cathedr. Wigornienſi* n. 760. in B. *S. Mar. Magdalen.* n. 2316. C.

Lib. *de memoria*, RAZEO dictus.

Lib. *de oblivione* Lugd. 1515. fol.

Opuſculum medicum, cujus codex eſt in B. *Eſcurialenſi* n. 879. idem fuerit tum Medicina JOHANNITII Bibl. NORFOLK. n. 3101. latine in Il. F. BERNARD n. 3665. & *Roberti* BURSCOUGH n. 7679. & in B. BODLEYANA n. 2444.

HONAINUM adeo perite anatomen expoſuiſſe, ut cum magno ſtudio eum audiverit GABRIEL f. BAKTISCHUA, jam in ſumma auctoritate conſtitutus, lego apud ABULPHARAJUM p. 172.

ISA BEN MASSAH de coitu cum multis reſponſis & problematibus. In Bibl. *Eſcurialenſi* n. 883.

§. XCVII. VARII PHYSIOGNOMI & ONEIROCRITICI.

OMAR BEN SEID KHALIL BEN SEID ALI SALCAHI, MAHOMETO adfinis, ſcripſit *Oneirocriticon* HERBELOT.

JONAM SCHAFEI natus anno 120. Hegiræ ſcripſit *Tauki fi elm alcajafat*, f. phyſiognomiam HERBELOT.

Celeberrimus auctor SARACHSI, qui ad finem ſeculi X. vixit, reliquit *Ketab al Num v Alrujab* HERBELOT.

Deinde *Abu Abdallah Mohammed ben Seirim*, tempore Mamuni, filii Aronis, ſomniis interpretandis in aula Caliſſæ præfectus, mira ea in arte præſtitiſſe dicitur. Scripſit *Eſchkharat fi elm al alabanat*, quem librum HERBELOTUS ſuſpicatur opus ipſum eſſe ARTEMIDORI: atque in idem commentarium exſtare NASSER EDINI AL THUSSI, cum titulo *Scharch al Eſcharah*, ſcriptum circa annum Hegiræ 650.

APOMASARIS *apoteleſmata ſ. de ſignificatis & inventis ſomniorum ex Indorum Perſarum Ægyptiorumque diſciplina* ex B. J. SAMBUCI, interprete *Joh.* LEUNCLAVIO Francofurti prodierunt 1577. 8°. B. B. Gallice verſa Paris 1581. 8°. DU VERDIER. Græce ſcriptus liber interpretationum ſomniorum, auctore Chriſtiano homine, quod eſt manifeſtiſſimum. Plurimum autem citat eumdem AMET f. Seirim, ejusque miraculoſas ſomniorum interpretationes tradit. Sed ipſe liber omni vero aut probabili fundamento caret: ex ſomniis enim non de hominis tem-

Digitized by Google

temperamento & valetudine aliqua divinantur, ſed omnino mera fortunæ dona, aut mala.

Verum vivebat eo fere tempore jocoſus homo, *Alkendi* inimicus, Giafar Ben Mohammed Ben Omar Abu Maaschar vulgo Albumasar, Balkenſis, qui anno 279. Hegiræ obiit (*a*), Mathematicus, cujus & alia ſcripta exſtant aſtrologica. Hunc vulgo cum noſtro Apomasar confundi, Leunclavius queritur, qui tamen Saracenicæ religionis fuerit, noſter autem Chriſtianus. Suſpiceris Leonem Græcum, qui noſtra *apoteleſmata* circa a. 1160. in ſuam linguam convertit, nomen Abu Masaris præfixiſſe, ut ſuæ conpilationi auctoritatem conciliaret.

Sub oculis nunc ſunt Achmetis filii Seirim *oneirocritica* edita e *Bibliotheca Regia* a *Nicolao* Rigault Paris 1603. 4°. B. B. cum Artemidoro. Multo plenius opus eſt quam Abu Mazaris, quem non vero cum nomine Leunclavius ediderat. Neque tamen Achmedis eſt, qui in aula Khalifæ Mamunis vixit; nam is ipſe Achmet multis locis ſuo cum nomine ob peculiares ſomniorum interpretationes a noſtro citatur. Opuſculum ipſum, quod Græce hic & latine adjacet, inutile eſt & fabuloſum.

Duo codices exſtant in B. Vindobonensi.

Adjungam Zeineddin Omar Ben Modhaffer Ben Alwardi librum *Oneirocriticum Mocad Demat al Wardiat*, Herbelot, cui alii titulum faciunt *alſiat v wardiat fil tabir* ad n. 850. Heg. Et Schafeddin al Teflissi, & Ben Aladujah *ketab almenamat*, Herbelot.

Et Ahmet *ben* Khalaf al Segestani l. cum titulo *Tohfat almeluk fi Tadbir*, Herbel. & Nasri fil. Jacobi Dinurenſis, l. arabicum, qui ſomniorum interpretationem continet ex Artemidoro. In B. Bodley. n. 2945. & 5668. & 6290.

Denique duos Anonymos, alterum *Dhekirat u kaſchſ ma deabal altabſir*, & *Kenz Alruja al mamum*.

§. XCVIII. Razeus.

Princeps fere medicorum Arabum Abubecker Mohammed Ebn Zacharia El Rasi.

In anatomicis vix quidquam habet proprii, ex ipſa enim lege ſua a cadaverum, etiam animalium, Medici Mohammedani arcentur. Quare græca unice repetierunt, & parum omnino conſervarunt; quod non ſit in ſuperſtitibus ejus linguæ codicibus. Inter opera ſelecta Razei ad Almanzorem pertinet huc liber, in quo anatome Galenica continetur. Hic etiam orificia reperias, ex quibus ſaliva prodit. Nonne idem eſt Abu Bocar fil. Zachariæ de *anatomia* ad R. Mansur cujus codex eſt in B. *Lipſ.*

(a) Abulfarai *hiſt. dynaſt.* p. 178.

Digitized by Google

Lib. I. agit de anatome.

Lib. II. de ſignis temperamentorum & phyſiognomia medica hactenus fere facit,

Tum in Lib. VII. venarum numeroſarum hiſtoria, quæ a medicis ſecari ſolent. Salvatellam habet, angularem oculi, alias venas. De humoribus animalium, lacte, butyro L. III.

In *Continente*, cujus coram habeo editionem Venetam 1542. folio mag. libro XVIII. aliqua de digeſtione, de urinis, de pulſu habet, de reſtituendis amiſſis corporis partibus, de mamillis & lactis copia, practica potiſſimum. Citat filium MESVE, JOHANNEM GRAMMATICUM in commento pulſuum, plurimum tamen GALENUM.

§. XCIX. VARII.

GARIBAI BENSAID Cordubenſis vixit circa annum Hegiræ 353. ſcripſit tractatum de fetus generatione, de puerperarum & infantum regimine, cujus codex arabicus eſt in *Bibl. Eſcurialenſi* n. 828. Agit in eo de ſemine ejusque qualitate, ut cognoſcatur, num fetus in utero latens mas ſit an femina, cur fetus membra creſcant aut decreſcant, quanto tempore fetus in alvo ſit geſtandus: de partus nunc proximi indiciis, de puerorum dentibus, eorumque mutationibus.

Ætatem ignoro EBN HEMAN celebris apud Arabes Anatomes auctoris (*b*).

§. C. HALI EBNÔL ABBAS.

AL MAGIOUSCHI a religione dictus. Aliquanto junior RAZEO, quem tanquam nuperum & celebrem virum ſuſpenſa manu caſtigat. Scripſit *regalis diſpoſitionis* libros 20., theoriæ 10. libros & totidem praxeos. Arabice *Kamel alſanaat al thabbiat*, qui apud Arabes claſſicus liber fuit, quoad ab AVICENNÆ fama eſt ſuperatus. In illis libris tres priores anatomici ſunt & phyſiologici argumenti, & oſteologiam, myologiam, vaſa, nervosque ex GALENO recenſent. Etiam HALY, ut omnes Arabes, habet oſtia ductuum ſalivalium, quæ ſub lingua ſunt. Liber ſeptimus eſt de pulſu, urinis, excrementis. Mea editio eſt Lugdun. 1523. 8°. maj. Tiss.

§. CI. AVICENNA.

ABU ALI HOUSSAIN BEN ABDALLAH BEN SINA, celeberrimus Arabum, vir cæterum ingenio potens, perinde ut RAZEUS ad anatomen nihil adtulit proprii laboris.

Canonis L. I. *Fen.* I. totum ad phyſiologiam & ad anatomen ſpectat, quam a capite ad calcem perſequitur, oſſa nempe, muſculos, arterias venasque, humores.

(b) HERBELOT.

Digitized by Google

mores. Agit de elementis, temperamentis, membrorum diviſione, viribus, facultatibus naturalibus. Meræ confabulationes. Seorſim prodiit *Francisco* Lemio curante Vicentiæ 1611. 16°.*

In *Fen.* III. accedunt deſcriptiones viſcerum cum eorum morbis conjunctæ. Cum Galenicis paſſim Aristotelis placita miſcet, ut tertium cordis ventriculum.

Multa dogmata Avicennæ ad poſteros manarunt, ut quatuor humores nutritii (*c*).

Paſſim errores addit priorum placitis. Venam ſine pare habet pro ramo venæ pulmonalis (*d*). Diaphragmaticum nervum a recurrente derivat (*e*).

Habet tamen conſtrictionem pupillæ, quæ viſum prohibet (*f*). Hymenem ex arteriis & venis contextum neſcio an non primus (*g*). *Seilem*, peculiarem venam, inter medium digitum vel anularem deducit ex ramo (*h*) venæ nigræ (ulnaris) ad dorſum manus eunte. Ductum ab oculo ad nares habet (*i*). Oſſa pubis in partu diſcedere. Duo aryepiglottidei muſculi.

Solus L. I. prodiit ex verſione Gerardi Carmonensis Patav. 1479. fol. *Fen.* I. ſolum etiam Venet. 1647. 12°. Trew, & cum ſcholiis A. Gratioli Venet. 1580. fol. Heins. Codex ejus arabicus eſt in *B. Eſcurialenſi* n. 818.

In Lib. I. exſtat commentarius Alaeddin Ali Ebn Alnaphisi vulgo Alkarschi, cujus codex arabicus eſt in libris *Eſcurialenſibus* n. 880. tum 814. De utilitate partium. Codex etiam eſt inter libros Narcissi Archiepiſcopi Dublinenſis n. 1712.

In I. etiam *Canonis librum expoſitio cum quæſtionibus Jacobi de* Foro Livii prodiit Venet. 1500. fol. Trew; tum Ugonis Senensis Venet. 1498. fol. Trew, Papiæ 1518. fol. Trew.

In eundem librum I. habetur Plempii commentarius Lovan. 1658. fol.* Scholia ejus viri parum habent frugis anatomicæ.

In L. I. *Fen* primi *Antonii* Ponce Santa Cruz *commentaria* prodierunt Madrit. 1622. fol. & Bernardini Paterni Venet. 1496. 4°. Lind. Cum Johannitio Venet. 1507. 8°.

In *Fen.* IV. Primi Libri *expoſitio* Ugonis Senensis Venet. 1503. fol. 2.

R 2 Ejusdem

(c) *Canon.* L. I. *Fen.* 1. *doctr.* 4.
(d) p. 24. b.
(e) p. 17. b.
(f) L. 3. *Fen.* 3. c. 1.
(g) L. III. *fen.* 21. c. 1. *tr.* 1.
(h) p. 29.
(i) L. III. *fen.* 5. *tr.* 1. c. 2.

Digitized by Google

Ejuſdem auctoris *anatome matricis prægnantis & de generatione. Cum Anatomia embryonis* latine ſeorſim prodiit Venet. 1502. Bodl. & ſuper eum libellum expoſitio *Jacobi de* Forolivii Bonon 1485. fol. Maitt. Venet. 1518. fol. cum Dino in idem opuſc. B. Gesn. app.

M.S. ejuſdem libelli, & Foroliviensis Commentarii codex exſtat in B. *fratrum minorum* Ceſenæ Montfauc.

In *Cantica* breviſſima phyſiologia præmittitur. Edidit A. Deusino Groningæ 1649. 16°.*. In ea Commentarius *J. Jacobi* Lopez. Bilbilitani exſtat Toloſ. 1527. fol.

Anatomia Membrorum ſimplicium & iis ſimilium fuerit forte L. I. Canonis. Exſtat in B. Bodl.

L. *de corde* ſeorſim editus Venet. 1495. fol. 1507. 8°. Lyon 1557. 8°. parciſſime ad anatomen ſpectat, & fere de ſpiritibus agit, deque remediis eos excitantibus. Redit in operibus omnibus. Vertit J. Bruyerinus. Commentatus eſt in eum Didacus Lopez.

Inter philoſophica opera ſunt libri de *animalibus*, qui & ipſi anatomica continent, latine excuſi per M. *Michaëlem* Scotum Gronov.

Avicenna *de urinis* exſtat in B. *Taurinenſi*, & græce in B. R. P. n. 2260. & 2307. & alius codex, ubi lib. de urinis dicitur ex ſcriptis Avicennæ concinniatus n. 2219. Ad codicem 2307. additur a J. Actuario converſum eſſe.

De *ſomno* libellus Ejusd. in B. R. Par. II. n. 2260. græce.

De *pulſibus* codex inter Vossianos n. 2129.

Canonis editio mea eſt Venet. 1555. fol.* operum omnium & 1568. fol. 2. Vol.*.

Aladdin abu Hassan ali Ebn al Kircarsei prolegomena commentario in Canonem præmiſit, in quibus de anatome & de uſu partium deque inſtrumentis anatomicis agitur. Codex eſt in B. R. Par. I. n. 1002. arabicus.

In totum Avicennam dicemus *Julii* Palamedis commentarios Venet. 1584. fol. & J. Mongii, ibid. 1594. fol.

§. CII. Alhazen.

Hic recenſeo, cum ad ævum Avicennæ ab editore referatur. In Herbeloto nihil de hoc viro lego, cujus Optices libros VII. *Federicus* Risner edidit Baſileæ 1572. fol.*. Prodiiſſe etiam lego Ulyſſipone 1542. 4°. & Conimbricæ a. 1573. apud Clement. Oculi dat anatomen, non bonam, rectam enim lineam per medium pupillæ, in medium nervum opticum ducit: enormem etiam facit cameram poſteriorem humoris aquei, vitreum corpus perexiguum.

Digitized by Google

guum. Viſionis organum ponit in lente cryſtallina. Pyramidem viſoriam habet, ut vulgo ſolemus. Uſum dicit vitrorum convexorum.

Codex exſtat in B. JACOBEA Londinenſi n. 8510.

§. CIII. AVENZOAR.

Ejus *Theiſir* equidem morborum curationem a capite ad calcem continet, habet tamen admiſtas partium corporis humani deſcriptiones, ut oculi, ubi fuſe agit de pupillæ dilatatione & conſtrictione. Sic de utero aliqua & de menſtruis. Prodiit Venetiis 1553. fol. & alias, ejusque laudes in practica parte hujus bibliothecæ locum invenient.

RABBI MOSES vulgo *Maimonides* Venet. 1497. fol. & alias, etiam anatomica aliqua continet.

§. CIV. AVERRHOES.

EBN EL VVELID EBN RUSCHIT ſ. AVERRHOES commentatus eſt in ARISTOTELEM; & in Canticum AVICENNÆ. Paraphraſis de partibus & generatione animalium ex hebraico converſa eſt Romæ, 1521. fol.

In GALENI librum III. de facultatibus naturalibus in B. *Eſcurialenſi* n. 879.

Deinde *Colliget* ſ. Medicinæ compendium ſcripſit, ſæpe recuſum & Venet. 1542. fol.* cujus liber primus eſt Anatome, fere illi ſimilis quam AVICENNA dedit. Valde barbare converſa eſt; inde a BRUYERINO melius redditus, ad phyſiologicam varia habet, de inſtrumentis ſenſuum, de reſpiratione, de nutritione, de generatione. Subtiliter ARISTOTELEM adverſus GALENUM tuetur.

Anatomica AVERRHOIS M.S. ſeorſim in B. *Orielenſi Oxonii* reperiuntur n. 859.

De ſemine humano tractatus latine ab HELIO Cretenſi verſus erat in Bibl. THOMASIANA.

§. CV. VARII.

FACREDDIN MOHAMMED BEN OMAR ELRAZI circa annum 600. ſcripſit *Ketab al Feraſſat*, ſ. de *phyſiognomia*.

ABU BECKER YESDY ſub finem ſeculi XIII. ſcripſit *de rerum naturalium proprietatibus*. EJUS operis pars I. eſt de homine & quadrupedibus, de avibus altera. In B. R. Par. I. n. 140.

§. CVI. ALSAHARAVIUS.

ABULCASEM EL CALAF EBN ABBAS EL ZAHARAVI, qui modo ALBUCASIS dicitur, modo ALSAHARAVIUS, cum nomine, quod modo dixi, edidit excuſum Auguſt. Vindel. 1519. fol. (*k*) librum *theoreticæ nec non practicæ medicinæ*, in cujus

(*k*) FREIND ex codice M.S.

Digitized by Google

cujus principio, ut reliqui ARABES, agit de phyſiologia, de humoribus & de anatome corporis humani. Citat librum *introductorium* HANIN (HONAIN ſ. JOHANNITII) & alium cum eodem titulo RAZEI; alium EBN ALGEZAR, alium ASAHAL BEN AMRAM (ISAACI) qui dicitur KETHAB ALWATZA, quos omnes dicit plenos eſſe, ipſe brevis & barbarus.

Chirurgia ſolet nomen præferre ALBU CASIS. In ea paſſim aliqua ſunt anatomici & phyſiologici argumenti. Non vitales eſſe fetus quinos: abortu vero etiam quindenos una prodiiſſe. Chirurgum vult anatomes peritum eſſe. Sed laudes viri dicemus in Chirurgicis. Coram eſt editio Argentor. 1532. fol.*

Icones citat DOUGLASSIUS, quæ non ſunt in vetere editione, & ſi eſſent, non videntur antiquæ eſſe: noſtrarum certe figurarum homines veſtes gerunt germanicas. Quare neque figuram anatomicam trium ventrum ad ABU CASEM refero, & reliquas in Argentoratenſi editio 1532. fol.* reperiundas, quæ non ſunt in editione Veneta 1520. fol.*

§. CVII. *Nuperiores Arabes.*

ALI BEN MOHAMMED ABILPHATH BEN ALDERAIHEM Moſulenſis. Animalium utilitates, hiſtoriam etiam inſectorum, dedit cum eorum proprietatibus &c. In B. *Eſcurialenſi* n. 893.

MOHAMMED ALGAPHEKI, Cordubenſis, ſcripſit, intra ſextum Hegiræ ſeculum, Directorem, de corporis humani anatomia CASIRI n. 830.

Anonymi tr. anatomicus, de totius corporis humani fabrica, temporibus *Philippi* VALESII ſcriptus Pariſiis B. R. P. n. 394.

ABDALLA ABIL PHARAGIUS vulgo EBNO'L THAJEBBI. Scripſit de octimeſtri partu ad HIPPOCRATIS & GALENI mentem, de capillis & calvitie: de ſiti ejusque cauſis, de urinis & pulſibus. Codex exſtat in Bibl. *Eſcurialenſi*, n. 883.

ABULCASIM AHMET IBN ALERAKZI tract. de humano corpore in B. BODL. n. 2408. arabice.

HAMDALLA ABUBEKER fil. ELCASWINI, circa 750. annum hegiræ ſ. ſeculo 14. ſcripſit *Nuſchet-ul-culub* ſ. delicias cordium. In P. II. agit de homine, ejus variis partibus, facultatibus & anima (*l*).

ABU JUDAS ABU ISAI ASTELAGI Judæus Toletanus de anatomia &c. Ejus codex ſcriptus eſt a. 789. *B. Eſcurial.* n. 868.

ABDALRAHMEN NASSIR BEN ABDALLA, paulo nuperior, ſcripſit *bab fi aſrar al nikah*, ſ. arcana concubitus & de remediis ad venerem incitantibus, B. R. Pariſ. I. n. 1091.

HAMED

(*l*) *B. R. Par.* I. n. 1275.

HAMED MANSUR fil. MOHAMMED ſcripſit *kitab techrib*, ſiv. librum anatomiæ, cum figuris ſatis malis, eumque dicavit MIRZAE PIR filio GEHANGIR nepoti TAMERLANI ſub initia ſeculi VIII. Hegiræ (*m*).

KEMALEDDIN ABU'L BAKRI MOHAMMED EBN MUSA EBN ISA AL DAMIRI obiit n. 808. Heg. Scripſit hiſtoriam animalium.

HALY RODOHAM Comm. in lib. *Techni* Papiæ 1501. fol. & alias excuſ.

MOHAMMED BEN IBRAHIM BEN SAAD AL ANSARI ſeculo Hegiræ XI. ſcripſit *aſſai al Riaſſat fi elm al Feraſſat* ſ. phyſiognomiam (*n*).

In ultimo codice (*o*) auctor vocatur MOHAMMED BEN ABU THALEB AL ANSARI ALSOFI, titulus fere idem eſt *Reſſabat fi elm al feraſſat*.

JESU HALI, fil. vel potius ISSA BEN ALI AL CAHHAL ſcripſit *Tadhkerat alcahhalia* de morbis & anatome oculorum, hæc in tractatu I. Fere ut alii Arabes.

CANA MUSALI de BALDACH, corruptum nomen, de iiſdem oculorum mulis ſcripſit. Magis medici & chirurgici quam anatomici argumenti. Uterque Venetiis 1499. fol.* una editus eſt, & alias.

§. CVIII. *Aetatis ignotæ.*

MAHUMEDIS filii ALASI Hiſpani *de cognoſcendis venarum pulſibus* codex extat in B. R. P. II. n. 1046.

ABUL CASSEM ALI de hominibus proceris *eſmaihu v ſefaten* HERBELOT.

ABU MASSA de memoria & oblivione ſcripſit *ketab heſd u noſſina*; & eodem titulo ABU THAHER HAMMED.

OBEIDALLAH IBN MOHAMMED AL SAMARCANI eſt tract. de *agiaib alcolub* ſ. de corde, arabice in B. BODLEY. n. 3294.

PYRATUS de pulſibus, niſi eſt PHILARETUS, hebraice in B. R. Par. I. n. 903.

KANKAH ſcripſit *ketab almaira* ſive de puerperio HERBELOT.

KOTOB OL ACTAB cognomine MURBASCHAH tr. phyſiognomicus B. BODL. n. 94.

MIR ALISCHIR AL CHANGII tract. phyſiognomicus. Si eſt AL CHANZI Meſves, prioris erit ævi. In B. BODLEY. n. 63. 94.

ABILCASSEM OMAR BEN ALI Muſelenſis de morbis oculorum, cum eorum deſcriptione, compoſitione & anatome. In B. *Eſcurialenſi* n. 889.

ALMAGERITHI ſ. Madritenſis codex, in quo hiſtoria animalium, & generatio &c. In B. *Eſcurial.* n. 895.

§. CIX.

(m) *B. R. Par.* I. n. 151.
(n) HERBELOT. *B. R. Par.* I. n. 962.
(o) n. 963.

Digitized by Google

§. CIX. *Auctores Anonymi.*

Anonymus in *ſir* (vel *ſehr*) *alojun* anatomen & morbos oculi habet. Herbelot.

Anonymus cum oculorum morbis eorum anatomen dedit Casiri n. 871.

Africani auctoris *Ketab Agiaib u Garaib* ſ. de rebus admirandis. Lib. VIII. de animalibus agit & de anatome (*p*).

Lexicon rerum Saracenicarum & Græcarum anatomica etiam continet. Reperitur in Bibl. Ambrosiana Montf.

Vanslebius Anonymi fragmentum ad anatomen ſpectans Aleppo adtulit, B. R. P. I. n. 597.

Alia eſt in eadem Bibliotheca diſputatio de corporis humani natura, fabrica & figura n. 318.

In Tufhit ul Mubarizi pars prior agit de corpore & anima, elementis & membris &c. Ibid. n. 171.

Miftah ul Nur in eadem Bibliotheca, de hominis generatione, & de oculo agit, n. 132.

Nomina partium corporis humani arabica ex Avicenna collecta Bibl. Bodley. n. 3931.

Anonymi lib. de medicina, tum *de pulſibus*, *urinis*, *oſſibus*, *muſculis*, *nervis*, *venis*, *arteriis*, *anatomia totius corporis humani deque rebus phyſiologicis* B. *Eſcurial.* n. 867.

Sic *Tohfat albahiat* l. de phyſiognomie.

Liber Al Bahagiat al Ensiat Fil Ferassat al Ensaniat, de phyſiognomia agit, & opus *Tohfat al Bahiat* illuſtrat B. R. Par. n. 961.

Hermeti tribuunt *Kenz alaſvar v dhekhair alabrar.* In eum librum multi exſtant commentarii Schek Susiha al Babeli: Thabit Ben Conah Al Hanani: & Hossain Ben Ischar al Tabani. Herbelot.

Dhv *fi marefat ma jedell alaiini alſauth v alain* ſ. de bonis & malis vocis viſus qualitatibus. Herbelot.

De vita animalium arabice Vol. I. Inter libros Narcissi Archiepiſcopi Dublinenſis n. 1716.

De ſomno quiete motu aliis Casiri n. 890.

Fragmen-

(*p*) Herbelot. p. 813.

Digitized by Google

Fragmentum *de codice ſanguinis* ex doctrina medica Perſarum edidit ex codice B. Leidenſis STEPHANUS Leid. 1745. 8°.

Perſæ habent libros anatomicos cum malis figuris CHARDIN.

§. CX. CHINENSES.

Hos tamquam orientales populos huc repono, etſi neque a nobis Europæis, neque ab Arabibus quidquam videntur didiciſſe. Ova anatum in furnulo proprio dudum norunt excludere (*q*). Anatomen Sinicam ex *Nuy King* antiquiſſimo libro, ſumtam citavi. Subtilitatem non deſideres, quam in ſanguinis circulatione, & viis, inque pulſibus horumque figura adhibuerunt. Ea reperias in *Andreæ* CLEYER medicina Sinica, indigeſto opere, cujus primus *de pulſibus tractatus ab erudito Europæo* ex eo libro *Nuy King* collectus eſt.

Succedit de iisdem pulſibus fragmentum, pariter ab erudito Europæo concinnatum, in quo pulſus per loca, morbos aliasque conditiones, ex Sinenſium medicina deſcriptus datur.

Iterum excerpta ex literis eruditi Europæi in China continent encheireſes tangendi pulſus, circuitus expreſſionem, pulſus per morbos, & præſagia inde ſumta, iterum ex *Nuy King*; figuras demum pulſuum, cauſasque.

Denique VANG SCHO HO (*r*) medici, qui ſub familia CYN ſcripſit, ante CHRISTUM natum I. de pulſibus diverſarum viarum cordis, hepatis & porro: deinde figuræ pulſuum. De locis pulſuum & ad quemque remediis.

Operi titulus eſt *medicinæ Sinicæ ſpecimen* Francof. 1682. 4°.

Deinde in E. N. C. Dec. II. ann. IV. app. *Clavis ſinica* cum vero nomine *Michaëlis* BOYMII cura COUPLETI redit, quam ad CLEYERUM Siamo Bataviam miſerat. Meliori ordine redit hic excerptum quatuor librorum VANG SCHO HO Adparet ibi, Chinenſes abſque anatome ſuper ſolas hypotheſes humidi radicalis & innati caloris ſuam artem ſtruxiſſe: & ne viſcerum quidem numerum recte tenere, aut veſicam a renibus rite diſtinguere; vias imaginarias humorum ſibi fingere: numerum pulſuum, in quibus ſibi placent, male definire, cum in hora Europæa non ſupra $562\frac{1}{2}$. reſpirationes, pulſusque a 2250. ad 2812. numerent, ſibique a pulſu rariori præter rem male metuant. Locos cæterum accurate definiunt, & iconibus exprimunt, in quibus in ſiniſtra manu, & in dextra, duobus locis pulſum tangunt. Species etiam hic & præſagia pulſuum reperias, omiſſis, quæ alia CLEYERUS ediderat.

Exſtant etiam in B. R. Par. libri *Nuy King* (*s*) ſ. Anatomiæ. Eorum 1. impe-

(q) EKEBERG *wetensk. handl.* 1738. trim. 2.
(r) *Du* HALDE T. 3. ubi aliqua ex eo decerpta ſunt.
(s) I. n. 30.

Digitized by Google

imperantibus TAMING (ante præſentem Dynaſtiam). 2. Imperante TIEN KI ex eadem familia. 3. *Chang Kiai pia* iterum imperantibus TAMING ſcriptus.

In T. III. operis J. B. *du* HALDE etiam compendium habet anatomes Chinenſium, viarum ſanguinis, circuitus, qualem, ſed per eadem vaſa, ſibi fingunt, pulſuum, cum eorum indiciis. Auctores non citat.

In B. BODLEY. cod. 2804. 2805. eſt lib. 1. & ejus pars I. mutila, tum 2. 3. libri *Mekue* de pulſuum ſcientia.

Deinde de corporis humani partibus interioribus p. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 19. 20. 21. 22. 23. 24. hi poſteriores libri plus ſemel in B. BODLEY. n. 2795. 2796. 2797. 2798. 2799. 2800. 2801. 2802. & 2803.

In B. R. Par. (*t*) exſtat etiam liber *Me kive* ſ. determinatio pulſus mutilus equidem; & alter (*u*) TAI SO SU ME KIVE, auctore TAI SU, in quem PE-CI-ANG commentatus eſt, imperante VAN LIE ſub familia TAMING & ſeculo XVI.

Ad HILDANUM etiam liber Chinenſi lingua ſcriptus miſſus fuerat, cum figuris anatomicis (*x*).

CHIN *kieu ce yao* M.S. continet tabulas anatomicas variarum regionum in manu & pede, quæ acu poſſunt conpungi. B. R. Par. n. 58.

TUM *Gin tu king* vel *Tum gin chin kieu tu kim* ejusdem eſt generis, & perinde eas corporis partes iconibus exprimit, ſcriptus ſeculo XI. imperante familia *Sum* (*tſong*). Sic *K. Gin-Cum* B. R. Par. n. 31.

In Japonia QUOTIEY ſcripſit codicem *Micos dakio*, in quo arteriæ & venæ delineatæ ſunt TEN RHYNE *arthrit.* p. 160. 160.

(t) I. n. 60.
(u) n. 32.
(x) *Epiſt. inedit.*

LIBER

Digitized by Google

LIBER III.

ARABISTÆ.

§. CXI.

CONSTANTINUS AFRICANUS, qui decimo ſeculo in Caſſiuenſi Cœnobio obiit, primus Europæorum, qui Arabum doctrinam in Occidentem retulit: inter ſua recenſet libellum *de ſtomacho*, cum ejus viſceris aliqua deſcriptione; Porro brevem *de urinis* libellum, quem codices M.S. ajunt ex ISAACI l. arabico verſum eſſe, B. R. Pariſ. n. 6884. Ejus ſunt codices in B. *Mertonienſi* n. 686. ASHMOL. n. 7745. CAJ. GONVIL. n. 962. 976. BODL. n. 1252.

Lib. *de coitu*, quem alibi *de ſpermate* video vocari. Solos Græcos citat & GALENUM deſcribit.

M.S. codex eſt in B. R. Par. n. 6884. & 6988. & in ASHMOLIENSI n. 7529. CAJ. GONVIL. n. 976.

EJUSD. *de animæ & ſpiritus diſcrimine*. Aliqua hic cerebri & ejus ventriculorum & nervorum deſcriptio. Græcos iterum ſolos citat, ſed intercedunt voces arabicæ non converſæ. Hypotheſes cæterum hic habet, ex veterum more.

Sic *de oculo* B. *S. Mar. Magd.* n. 2314.

EJUSD. Lib. *de humana natura & principalibus membris corporis humani* reperitur in editione operum Baſil. 1541. fol. non in mea 1536. fol. 1539. fol. ſ. *oper. Med. hact. deſid.* B. B.

Aliqua in CONSTANTINO laudat PORTALIUS; villoſam inteſtinorum tunicam: Uvulam alimenta ad œſophagum dirigere. Aſperæ arteriæ anulos poſtice truncatos eſſe. Sed ea & veteres habent.

Gloſſa in GALENI anatomen eſt in B. R. Lond. p. 203.

§. CXII. *Crepuſcula Medicinæ*.

Huic tamen viro Medicina multum debet, vel *ob ſcholam Salernitanam* (y),

(y) A. 1010. rudimenta Salerni exſtant. Circa a. 1060. ſchola publicata eſt MAZZA *hiſtoria ſalernitana*.

in quam plurima ejus merita ſunt, quæ etiam ipſa antiquiſſimos auctores hebræos & græcos habuit (z).

Hæc conamina renaſcentis artis hactenus FRIDERICUS II. imperator, magnus bonarum artium patronus, ita adjuvit, ut lege ſanciret, ne quis ad medendum manu admitteretur, niſi anatomen didiciſſet. Sanxit præterea, MARTIANO puto medico ſuadente, ut certe in Sicilia omni quinquennio corpus humanum diſſecaretur, utque ad eam ſolennem anatomen ex univerſo regno medici & chirurgi convocarentur. Ita occurſum eſt hactenus barbare legi PONTIFICIS BONIFACII, qua anatome proſcripta fuit, cum ſoli clerici medicinam exercerent, quibus putabatur anatome dedecori fore (a). Ex ea tamen lege etiam anno 1571. poſt EUSTACHIUM *Nicolao* BUCCELLO anatome fuit interdictum. Sed etiam ALEXANDRI BENEDICTI ævo anatomes ſtudioſus torturæ periculum ſubiit, cum oſſa aliqua humana in ejus ſcriniis reperta pro ſanctorum reliquiis haberentur (b).

In Academia Bononienſi, quæ ejus principis favore coaluit, OTTUS AGERIUS LUSTRULANUS, & ARMUNDUS GUASCO Medicinam docuerunt, & is quem noviſſimum diximus, anatomen primus aperuit (c).

Rex Siciliarum ROBERTUS, de Normannica ſtirpe, NICOLAUM RUBERTUM *de Regio* juſſit ARISTOTELEM & GALENUM latine reddere, quo factum eſt, ut medicis Italis antiqui artis fontes recluderentur (d).

§. CXIII. FRIDERICUS II. IMPERATOR.

Ejus reliqua *de arte venandi cum avibus* cum MANFREDI R. adnotationibus Auguſtæ Vindelicorum 1596. 8°.* cura *Joachimi* CAMERARII prodierunt. Omitto quæ ad accipitrinam artem pertinent; ſed multa admiſta ſunt anatomica. Glandulæ duæ, quæ linimentum ſecernunt. Viſcera. Gruum aſpera arteria bis inflexa. Ventriculi nonnullarum avium carnoſi, in rapacibus nervoſi. Vitæ longitudo, reliqua.

Michaëlis SCOTI FRIDERICI II. coævi *liber phyſionomiæ*. Perantiquam ſeculi XV. editionem coram habeo. Pleraque pertinent ad generationem, conceptum, graviditatem. Deinde temperamenta: denique ſigna phyſiognomica ex quaque corporis parte deſumta. Plena omnia ſubtilitatis & ſuperſtitionis. Prodiit etiam Pariſiis 1526. 8°. An noſtra editio fuerit Biſuntina 1487. 4°. MAITT. Italice prodiit Venegia 1537. 8°. D'ETR.

EJUSD. *de ſecretis naturæ opuſculum* paſſim cum Alberti M. lib. *de ſecretis mulierum*

(z) R. ELINUM & ATALA ſaracenum MAZZA.
(a) P. CASTELL. *de peſte* p. 23. ROLFINK *diſſ. anat.* p. 187.
(b) *Anat.* V. c. 23.
(c) *Joſ.* GUILIELMIN. *in orat. hab* a. 1735.
(d) G. de CAULIAC. *præf.* GIANNONE *hiſtoir.* L. XXII. p. 267.

Digitized by Google

mulierum prodiit Amſtelodami 1669. 12°. 1740. 12°. Argentorati 1615. &c. & Gallice vertente *Nicolao* VOLLAYR Pariſ. 1590. 16°. B. EXOT.

Vertit l. ARISTOTELEM de animalibus in B. *Oxon. Cantabr.*

Inter *verſiculos Salernitanos* pluſculi ſunt anatomici & phyſiologici argumenti, ut de numero dentium.

In THOMÆ *de* AQUINO numeroſis operibus ſunt etiam ll. *de occultorum naturæ effectuum, & propriis cordi cauſas declarantes, ſtudentibus phyſice maxime neceſſarii* Lipzik 1495. & 1499. 4°. MAZUCHELLI, cujus codex exſtat in Bibl. *Medicea* Plut. 84.

§. CXIV. ÆGIDIUS.

Petrus ÆGIDIUS aut ÆGIDIUS *Corbolienſis*, monachus & PHILIPPI AUGUSTI medicus (*e*), Salernitanæ ſcholæ diſcipulus, ſub ſeculi XII. finem *de urinis* & *de pulſibus* carmina ſcripſit, paſſim excuſa Venet. 1499. Lugd. 1505. 12°. GUNZ. 1515. 8°. 1526. 8°. Baſileæ 1529.

Codices *de urinis* exſtant in B. R. *Lond.* (*f*); in *Coll. Novi Oxon. Biblioth.* n. 1134. (cum GILBERTI ANGL. commentario): in BODLEYANA n. 1013. 1043. 1252. 2072. in LAUDIANA n. 1043. b. in Regia CASHLEY p. 207. in B. *Hans* SLOANE n. 8991. *Mertonenſi* n. 687. 688. 755. B. *Norfolkienſi* n. 3088. B. *Cathedr. Wigornienſi* n. 760. B. *Caroli* THEYER n. 6565. & ut puto in Bibl. NORFOLK. n. 3107. In B. R. BURSCOUGH n. 7671. B. E. TYSON. n. 4159. cum comm. anonymi, in LL. FRANC. BERNARD. n. 9633. In *Catal. Coll. Oxon.* & S. *Trinit. Cantabr.* n. 396. in B. R. Par. (*g*); in B. *Corp. Chriſti Oxonii.* Pleniorem codicem poſſidebat DAUMIUS. Anglicus commentarius eſt in B. H. SLOANE n. 8941.

Sic carmen de pulſibus exſtat M.S. in B. R. *Londin.* (*h*), BODLEYANA, n. 1043. 1252. *Mertonenſi* n. 688. B. *Norfolk.* n. 3088. Bibl. D. *Petri* n. 1872. B. *Cathedr. Wigorn.* n. 760. B. C. *Car.* THEYER n. 6565. B. R. *Par.* n. 6882. A. & in *Paulina Lipſienſi*, & pulchrum exemplum inter codd. ASHMOLIANOS n. 7745. Non illepidi cæterum ſunt verſiculi, ut ea ætas ferebat.

In libellum de urinis commentatus eſt GENTILIS *de* FULGINO, & AVENANTIUS *de* CAMERINO, cujus codex in *Coll.* D. PETRI *Cantabr.* n. 1874.

Semejotici potiſſimum argumenti eſſe opinor, neque enim vidi. Reliquos libros ei viro tributos Cl. WITHOF ut ſpurios repudiat.

(e) ASTRUC *hiſt. de Montpel.* NAUDE' *panegyr.*
(f) CASHLEY p. 206. 207. cum commentario.
(g) N. 8160. cum gloſſis n. 6988.
(h) CASHLEY.

Digitized by Google

§. CXV. Trotula.

Trotula in ipſo libello dicitur femina medica fuiſſe, quæ recte adgnito morbo puellam flatubus uterinis laborantem (*i*) ſanaverit. Erotis nomen Juliæ L. audaces & mendaces editores prætexerunt. Manifeſto enim feminarum Salernitanarum mores citantur, & Magister (*k*) Geraldus, qui ſpecillis uſus ſit, duodecimo ſeculo inventis, & Theodoricus, qui, ſi fuerit non incelebris ille chirurgus, noſtrum opuſculum etiam ſerioris ævi fuerit. Feminam etiam medicam ſaracenam citat (*l*). Cum Trotulæ nomine prodiit *Experimentarius Medicinæ continens* Trotulæ *curandarum ægritudinum muliebrium ante inde poſt partum* Argentorati 1544. fol. 1543. Zocha. Venetiis 1555. 8°.*. Cum Erotis nomine in Gynæciorum collectione Baſil. 1566. 4°.* & in ſecunda 1586. 4°.* tum in tertia. Codex M.S. in Bibl. Bodl. n. 3541. & l. de paſſionibus mulierum in Ashmoliana eſt n. 7769. & in Bibl. Roberti Burscough n. 7684. & *Colleg. nov.* n. 1135. & *Mertonienſi Oxon.* n. 697.

Pauca anatomici ſunt argumenti, de ſignis impraegnationis, ſitu fetus in utero.

Exſtat cum Cleopatræ nomine in *Gynæciorum collectionibus* de morbis mulierum l. cujus & M.S. codices ſunt in Bibl. R. *Par.* n. 6988. 7106. 7066. & 7656. & in B. *Medic. Plut.* 73. ubi quatuor libri citantur.

Tum Theodotæ l. *geneſiæ* ad ſorores, in eadem *Bibliotheca.* Nihil quidquam habent anatomici argumenti.

Trotulæ minoris codex eſt in B. Caji Gonvil. n. 963. & in B. Bodleyana.

§. CXVI. Rogerius Baco. Varii.

Inter Rogerii libellos eſt l. *de arte memorativa*, qui hactenus huc pertinet. Tanner.

De viſu & ſpeculis in B. R. *Lond.* p. 136. *de ſomno & vigilia* in B. Bodl. n. 1791.

Rolandus, hujus 13. ævi fere medii auctor, chirurgiam ſcripſit, barbaro ut eo ſeculo fieri ſolebat ſtilo. Cujusque corporis hum. partis morbis anatomicam deſcriptionem præmittit, ſed breviſſimam.

Thaddæus Florentinus vergente eo ſeculo vixit. Ejus exſtant in Galeni *microtechnen* commentarii Neapoli 1522. fol. B. B. a *Thoma Dionyſio* Polio editi. Anatome eſt ex Arabibus. Ejusdem in Johannitii *iſagogen* Venet. 1527. fol.

Guilielmi de Saliceto, Placentini, Veronenſis Profeſſoris, liber IV. anatomes compendium continet, cum phyſiologia, qualem ea ætas ferebat.

Exſtat

(i) p. 490. (k) p. 525. (l) p. 515.

Digitized by Google

Exſtat in collectione chirurgica Venet. 1490. fol. 1546. fol.* & alias. Obiit anno 1277.

RICHARDI ANGLICI tract. *de anatomia* eſt in B. R. *Pariſ.* n. 6988. 7656. *Compendium medicinæ* in B. BODLEYAN. Ejus *de urinis* lib. eſt in CAJ. GONV. n. 959. & *Coll. nov. Oxon.* & l. *de pulſibus* ibid.

RICHARDI SALERNITANI *de anatomia* fragm. in B. BODL. n. 3541.

GUALTHER BIBELESWORTH monachus ſcripſit gallice tr. *de infantium generatione, partu & nutritione.* Vixit imperante EDUARDO I. TANNER.

LANFRANCUS GUILIELMI *de* SALICETO diſcipulus, de quo alias dicemus, medicus Mediolanenſis, ſub finem ſeculi XIII. Lutetiam venit. Cujusque partis corporis humani, ut de ejus malis agit, addit anatomen. Videtur habuiſſe ſuas icones calvariæ p. 217. b. quæ vero in mea ſunt editione, eæ quidem ſunt VESALII. De corruptione etiam, & formatione embryonis agit &c. In parotide ſemen generari. Dari & viros, qui poſt teſticulos habent additamenta quædam lateralia, & inter ea quaſi vulvam, per quam urina exeat. Cum G. *de* SALICETO prodiit Venet. 1546. fol.*.

Tribuitur ei tr. *de impregnatione mulierum* (m).

COPHON anatomen porci ſcripſit eo, ut putatur, ævo. Vixit certe ante GILBERTUM ANGLICUM, a quo citatur: & videtur tamen in eo animale ſe exercuiſſe, de quo agit. M.S. codex eſt anglicus B. E. TYSON. n. 4161. De prelo prodiit Venet. 1502. fol.* & cum DRYANDRI anatome Marburg. 1537. 4°.*. Abdominis & pectoris viſcera breviſſime tradit. Pulmones per arundinem inflare jubet.

§. CXVII. ALBERTUS. ALII.

ALBERTUS MAGNUS, Polygraphus, paſſim anatomen & phyſiologiam adtigit, ex libris doctus.*

Lib. *de ſecretis mulierum* pars prior tota pertinet ad generationis negotium, cujus hominem cœlibem oportebat eſſe quam ignariſſimum. Multum aſtrologiæ admiſcuit. Coram eſt antiquiſſima editio cum commentario 4. forma, anno non expreſſo, ſed omnino ſeculi XV. forte Aug. Vindelic. 1489. 4°. Alterius eſſe auctoris ſecundum nonnullos diximus (n). Germanice vertit *Hier.* BRAND. Noviter elaboratus l. recuſus eſt Nürnberg 1768. 8°.

In *libris de animalibus* XXVI. tres libri multa anatomica continent. Monſtra etiam (o) collegit, ut puellam absque mamma. Prodierunt Romæ 1478. fol. BURC. MAITT. Mantuæ 1479. fol. ID. & BURC. TREW. Venet. 1495. fol. HAENEL. & ibid. 1497. fol. 1519. fol. HAENEL. Paſſim video aliqua minime contemnenda continere. In Germanicam etiam linguam converſi ſunt a G. H. RYFF,

(m) In *B. Reg. Par. n.* 6957.
(n) In *Bibl. Botan.* T. I. p.
(o) GESNER *Biblioth.*

Digitized by Google

H. Ryff, Francofurti 1545. fol. libri 16. Codex exſtat cum titulo „L. XX. ſunt Aristotelis, ſex alios addidit Albertus„ in B. Medic. Plut. 73. tum alius codex in *Coll. Merton.* n. 753. *Coll.* Caj. Gonv. n. 951. absque numero librorum, & in D. S. Petri *Cantabrig.* n. 1867. Libri 26. in *Coll.* Sidney Sussex *Cantabrig.*

Ejus *de nutrimento & nutribili* l. prodiit Venet. 1517. 4°. & una *de Memoria & intellectu*; tum *de ſenſu & ſenſato*, & *de motu animalium* commentarius in B. D. Petri *Cantabrig.* n. 1877.

Ejus *de homine* l. Venet. 1498. fol. Trew.

Ejus *de monſtroſis hominibus* Caj. Gonv. n. 951.

Ejus *de anatomia humani corporis* ibid.

Ejus *de augenda memoria omnibus ingeniis* Bonon. 1491. fol.

Exſtant ejus libelli *de nutrimento*, *de ſenſu & ſenſato*, *de memoria & reminiſcentia: de intellectu & intelligibili*, *de ſomno & vigilia*, *de ſpiritu & reſpiratione*, *de motibus animalium*, *de juventute & ſenectute*, *morte & vita*, qui in Aristotelem videntur commentarii. Codd. ſunt in Bodley. n. 1320. *Coll.* Cajo Gonv. *Cantabrig.* n. 985. in D. S. Petri *Cantabrigienſi*, in B. R. *Pariſ.* n. 6527. in Ambrosiana & Medicea Plut. 83. & in B. *Hans* Sloane n. 8954. anglice, in Bodleyana n. 1911. ubi etiam Cod. eſt *de portentis*. *De ſenſu, ſenſato, memoria & reminiſcentia* Codd. in *Coll. nov. Oxon.* n. 1193. Opera in 19. libris in Caji B. & Gonv. n. 952.

Joh. XX. Pontificis maximi *de hominis formatione* tr. in B. Caji Gonv. *Cantabrigiæ.*

Ejus *gloſſa de puerorum natura in B. Pat. Canon. Later.* Ej. l. *de oculis* Caji Gonv. n. 966.

Bernardi Sylvestris l. *de macrocoſmo & microcoſmo* verſibus elegiacis reperitur apud Bernardi *anonymum* p. 73. Conf. p. 111.

Vincentius *de Beauvais* ſ. *Bellovacenſis* in *ſpeculo doctrinali*. Græcos compilat & Arabes. Editionem cito Venet. 1595. fol.* L. 16. eſt de avibus, L. 17. de piſcibus, L. 18. de animalibus, L. 19. de beſtiis, L. 20. de reptilibus, L. 21. de natura animalium, L. 22. de ſuccis animalium, ut lacte, L. 28. de homine & corporis humani partibus, L. 31. de generatione hominis agit.

§. CXVIII. P. de Apono.

Petrus *de* Apono, Profeſſor Medicinæ, Patavii deinde Tarviſii, ubi per medicam praxin divitias nactus conſenuit.

Ejus *conciliator controverſiarum, quæ inter philoſophos & medicos verſantur* prodiit Venet. 1496. fol. Riv. 1548. fol.* & alias. Legerat antiquos, & Galenum dili-

Digitized by Google

diligenter, potiſſimum tamen Arabes. Magna pars operis pertinet ad phyſiologica. Solet doctorem aliquem, & ſæpe quidem ARISTOTELEM, receptæ ſententiæ opponere, tunc producere utriusque rationes, ſuasque, & de lite definire. Verum auctoritatibus hic potius quam experimentis ex ipſa natura petitis pugnat. De ſuturis tamen, quarum mirificas figuras producit, ſuam ſententiam ex inſpectis craniis fert, & exemplum adducit, in quo viderit, ex uno puncto tres ſuturas diſcedere. In editionibus antiquis lego ad *differentiam* 199. reperiri figuras muſculorum abdominis, quæ in mea deſunt.

§. CXIX. ALII SCRIPTORES SEC. XIV.

VITELLIO, qui ſe dicit Thuringa Polonum, & librum ſuum dicat fratri *Guilhermo de* MORBEKA pœnitentiario, vixit ſeculo XIV. cum ea fuerit PETRI *de* MORBECA ætas: non adeo ſeculo nono vixit, ut in dedicatione ſcribit *Georgius* TANNSTELLER, cum in ALHAZENII theoremata commentatus ſit, qui circa annum vixit 1274. Liber tertius *perſpectivorum* huc facit, in quo oculum deſcribit & rationem videndi. Lentem cryſtallinam habet pro organo viſus, & conum viſorium admittit. Omnino legi meretur. Prodiit Noribergæ 1535. fol. B. B. Baſil. 1572. fol.* & alias.

BERNARDUS GORDON, Scotus, ſcripſit anno 1312. *Lilium medicinæ*, cum Monspelii degeret, editum Lugduni 1474. 8°. Ferrar. 1486. fol. Venet. 1496. 4°. MAITT. Lugduni 1550. 8°.* Francofurti 1617. 8°.*.

Gallice etiam prodiit *fleur de Lys en Médecine*, verſum anno 1377. Lyon 1495. fol. MAITT. Codex M.S. exſtabat apud GUNZIUM. De fabrica partium breviſſime agit, quarum morbos deſcribit.

Scripſit porro *de urinis & pulſibus* libellum, ſeorſim editum, absque loco & anno 8. & Ferrariæ 1486. fol. MAITT. inque editione Lugdunenſi Lilii 1550. 8°.*. In iſto libello mechaniſmum pulſus cordisque motum ex ſcholarum ſententia deſcribit. Codex exſtat *de urinis & pulſibus & anatomia* in Coll. J. BAPT. *Oxon.* n. 1747. *De urinis* in B. *Hans* SLOANE n. 8859. & F. BERNARDI n. 3682.

HENRICUS *ab* HERMONDAVILLA medicus, cujus ſcripta paſſim in bibliothecis M.S. latent, ut in B. CAJ. GONV. n. 972. in *Bibl. Reg. Pariſ.* & anglice in B. E. TYSON. n. 4161. Anatomen demonſtrabat in tredecim figuris.

TRUSIANUS plusquam commentator claruit circa 1300. CHAMPER.

Ejus eſt, TURRISANI *de* TURRISANIS, veriori nomine dicti, *plusquam commentum* in GALENI *artem parvam*, & *quæſtiones de hypoſtaſi*, quod prodiit Bonon. 1489. TREW. Venet. 1514. fol. 1517. fol. B.B. Fuſum volumen, ex Arabibus compilatum, Monachi Carthuſiani.

J. de PARIS, Monachus, hujus eſt ſeculi. Ejus l. *complexionum ſ. temperamentorum* eſt in B. R. Pariſ. n. 7125.

Digitized by Google

In VITALIS *de* FURNO opere Argentorati 1531. folio* excuſo, quod verum eſt lexicon, etiam partes humani corporis recenſentur.

DINUS *de* GARBO ſuper IV. fen. L. I. AVICENNÆ commentarios dedit Venet. 1514. fol. Ejus *reflectiones* in HIPPOCRATIS lib. *de natura fetus* prodierunt Venetiis 1502. fol.*

In *ſumma* a *Thoma* GARBO DINI filio edita exſtat *Franciſci de* ZANELLIS Bononienſis tractatus *de animatione ſeminis*. Ea ſumma prodiit Venet. 1521. fol. Lyon 1529. fol. & alias: & in eam FRANCISCUM *Johannis de* PENNA *reprobationes* dedit LIND.

§. CXX. MUNDINUS.

Ex gente DEI LUZZI, idem qui de LENTIIS dictus eſt inter botanicos (*p*) primam anatomen humanam Bononiæ adminiſtravit (*q*). Tres feminas incidit, duas anno 1315. unam anno 1306. Obiit anno 1318. ORL. Librum idem ſcripſit, quo aliqua pars anatomes continetur. Cum ex cadaverum humanorum ſectione natus fuiſſet, tanta ei libro fuit auctoritas, ut paſſim in Italia legibus ſanctum ſit (*r*), ne in alium librum Medici de anatome prælegerent. Quare numeroſæ fuerunt Anatomiæ MUNDINI editiones. Coram eſt Lugd. 1551. 12°.*. Habeo & minuta forma editam 1527. 24°.*. Alias editiones habet *Jacobus* DOUGLASS Papiæ 1478. fol. ORL. Bonon. 1482. fol. *Andrea* MORSIANO emendante, cui video addi aliam ibid. 1484. 4°. cura *Hieronymi de* MAFFEIS excuſam HEISTER. Aliam porro Venetam 1494. fol. MEAD. 1498. fol. MOEHS. hæc cum malis figuris, 1500. fol. 1507. fol. ORL. Argentor. 1509. ORL. 1513. GUNZ. Papiæ 1512. 4°. Lugduni 1525. 8°. Venetiis 1638. 12°. GUNZ. Roſtock. 1514. in catal. Venet. 1538. 12°. THOM. Lugdun. 1528. 8°. 1529. ORL.

Italice Venet. 1508. 8°. MUNDINUM etiam *Martinus* POLLICH *de* MELLERSTATT Lipſiæ absque anni expreſſione edidit, ſatis ruditer. Editionem, quam J. DRYANDER dedit Marburg. 1541. 4°.* ſuo tempore dicemus; tum quas J. BERENGARIUS, & M. CURTIUS curaverunt.

Codex exſtat in B. R. Pariſ. n. 6967.

Deſcribit muſculos abdominis, & hactenus viſcera imi ventris, & medii & ſupremi, breviter neque tamen absque phyſiologia. Inteſtini coli cellulas habet, neque male deſcribit cæcum inteſtinum. Hepar, etſi lobos quinque ex ſcholarum ſententia facit, ſatis ſenſit, in homine non ita manifeſto dividi. In teſtibus muliebribus carnoſas glandulas vidit. Diverſitatem vaſorum epigaſtricorum inter uterum & mammas communium, quæ ſunt in muliere, ab iisdem in animalibus vaſis, ex porca definivit, ſeptem tamen uteri cellulas retinet.

Exſtat

(p) Conf. ORLAND. *ſcript. Bologn.* & lege *B. Botan.* T. I. p. 229.
(q) COCCHI *diſc. Toſc.* p. 57.
(r) Patavii 1595.

Digitized by Google

Exſtat etiam ejus M.S. cod. *de pulſibus*, & dicitur in *artem Medicinalem* GALENI ſcripſiſſe.

Bononiæ anatome hactenus floruit, ut quotannis aliqui canes diſſecarentur (*s*).

§. CXXI. *J. de* GADDESDEN. ALII.

In *Roſa* illa *Anglica*, quam CAULIACUS fatuam vocat, aliqua capita argumenti ſunt anatomici, ut de anatomia oculorum, aurium, narium Venetiis 1506. fol.*. Compendium operis exſtat inter libros H. SLOANE n. 8966.

GENTILIS *de* FULGINEO *reprobationem* dedit *aliquorum dictorum* MUNDINI. Ex Arabibus monet, nervos ventriculi, & recurrentes, naſci ex pare octavo. Nervos cervicales inter duas quasque vertebras de columna ſpinali prodire, non per vertebræ foramen &c. Cum MUNDINO MELLERSTADII prodierunt.

In *collectione operum*, quæ Venetiis apud OCTAVIANUM SCOTUM absque anni indicio excuſa eſt, multa ſunt argumenti anatomici aut phyſiologici, ut quæſtio 56. de calore in juvene puero. Q. 61. num ſperma femininum habeat vim activam. Tractatus de fame & ſiti. Tract. de temporibus partus. Tractatus de corde & ejus motu, ventriculis. Ex genio ſeculi omnia.

Codex expoſitionis in ÆGIDIUM *de pulſibus* dicitur in Eclogis Oxonio Cantabr.

MAGISTER ALDOBRANDINUS circa anno 1310. ſcripſit de quatuor partibus corporis humani. *Biblioth.* MEDIC. Plut. 73. MAURUS Salernitanus *de urinis* in B. *Cath. Wigorn.* n. 896. B. FRANC. BERN. n. 3654. *Coll. S. Trinit. Cant.* n. 396. B. R. P. n. 6964.

§. CXXII. ARNALDUS *de* VILLANOVA.

His barbaris temporibus etiam hoc fuit vitium, ut quisque medicus de omnibus artis partibus ſcriberet, iis etiam, quarum nulla ei poterat eſſe peritia. Ita noſter chemicus, aſtrologus, theologus & medicus in *ſpeculo* medicinæ anatomes compendium dedit. Libellum etiam de *humido radicali* habet, cujus codex eſt in B. R. Par. n. 6949. Alium *de coitu*. Hæc in editione Lugduni 1532. fol.* prodierunt.

Codex *de pulſibus*, *de urinis*, *de chiromantia* eſt in *Colleg. nov. Oxon.* n. 1126. *De pulſu* in *Paulina Lipſienſi*. *De pulſu*, *de urinis*, *de temperamentis ſimplicibus* in B. ASHMOL. n. 7775.

Philippi VALESII ævo anonymus tractatum Pariſiis ſcripſit anatomicum & chirurgicum, cujus codex eſt in B. R. Pariſ. I. n. 394.

(*s*) ALDROVAND. *Ornith" olog.* II. p. 490.

§. CXXIII. *Guilielmus de* Cauliaco.

Pontificis chirurgus & capellanus, celeberrimi operis chirurgici auctor, quod diu claſſici auctoris locum in Gallia tenuit. Tractatu primo anatomen tradit. Aliqua certe in oſſibus vidit, ut etiam *Guilielmum de* Saliceto, Lanfrancum & *Henricum de* Hermondavilla corripiat, qui acromion pro oſſe peculiari habuerant &c. Sic in malleolo eos corrigit, & alias. Mundinum citat. Scripſit anno 1363. ipſo teſte Auctore.)

Fr. Henrici Daniel tract. *de urinis* ſcriptus anno 1404. inter Ashmolianos codices eſt n. 7763. & anglice, vertente ex latino auctore, in Bibl. Bodl. n. 3605.

§. CXXIV. *Bartholomæus de* Glanville.

Ex comitibus de *Suffolk*. In opere de *proprietatibus rerum* ſæpiſſime excuſo, & cujus plurimos codices alibi citavimus, libri IV. pars occupatur in humoribus. Liber V. totus eſt anatomici argumenti, neque breve compendium. Conpilat Arabes & Græcos, & plurimum utitur Constantino & Arabibus. Unicam editionem cito, quæ coram eſt Norimberg. 1483. folio *.

Alius eſt liber *de natura rerum* XIX. in libros diviſus, ſeculi XIII. quem nunc video a Bartholomæo diverſum eſſe, & cujus liber I. de anatome, L. III. de hominibus monſtroſis agit. Exſtat in B. Reg. *Londin.* n. 209.

The knowing of Urines ſcript. anno 1393. Inter codices Ashmolianos n. 7688.

§. CXXV. Nicolus.

Nicolaus Niccolus exeunte etiam ſeculo XIV. vixit, non contemnendus auctor, ſed prolixiſſimus. Ejus *ſermones medicinales ſeptem* prodierunt Venetiis 1491. fol.* 1500. fol. 4.Vol. Maitt. 1507. fol. 1515. 1533. fol. Maitt. ut quisque ſermo fere ſuum volumen impleat.

Sermo III. agit de diſpoſitionibus oculorum, nervorum & organorum ſenſoriorum, de anatomia capitis.

Sermo IV. de gutture, corde, pulmone &c.

Sermo V. de diſpoſitionibus hepatis, fellis, ſplenis & veſicæ, œſophagi & ſtomachi, de appetitu.

Sermo VI. de membris generationis, teſtibus & utero.

Sermo VII. de chirurgia & anatomia membrorum exteriorum, oſſium, muſculorum, oculorum, naſi, aurium, epiglottidis &c.

Arabes compilavit, neque ſuum experimentum interpoſuit.

Codex M.S. ſermonis III. n. 6984. ſermonis IV. & V. n. 6985. V. VI. exſtat in B. R. *Par.* n. 6986. Sermonis VII. n. 6987. *De generatione* F. Bernard. n. 3655.

Idem

IDEM *expoſitionem* & *Quæſtiones* ad l. *Tegni* GALENI dedit Venet. 1519. fol. BOEHMER & alias excuſas.

Bernardus CHAUSSADE Regum Galliæ medicus tractatum ſcripſit *de generatione & conceptione præcipue filiorum*, cujus codex eſt in Bibl. Reg. Pariſina n. 7064.

§. CXXVI. VARII.

Antonii GUAGNIER opera Papiæ 1497. fol. B. B. Venet. 1497. fol. Aliqua habet de generatione, de graviditate. Intercedunt ridiculæ fabellæ.

Clemens CLEMENTINUS in L. I. Baſil. 1535. fol. habet aliqua anatomica ſ. phyſiologica.

Circa hæc tempora *Petrus* RANZANUS anno 1442. in M S. annalibus mundi ſcripſit de Bojanis naſi reparatoribus.

ROLANDUS Medicus J. DUCIS BEDFORDIÆ, qui Galliam pro HENRICO VI. rexit, reductorium phyſiologiæ 5. libris ſcripſit, cujus codex eſt in B. R. Lond. p. 215.

MASUR *of the influence of the Planets on human bodies* anno 1414. ſcript. Codex ASHMOLIANUS n. 7701. Annon ABU MASAR.

De generatione, nativitate, arte domandi, cuſtodia, pulchritudine, morbis & medicinis equorum codex eſt anni 1427. In ASHMOL. n. 7522.

Jacobus de FORLIVIO *Expoſitionem* dedit in AVICENNÆ *aureum de generatione Embrii capitulum* Venet. 1502. fol. 1512. fol. 1518. fol. *

EJUSDEM eſt *expoſitio* in AVICENNÆ canonem cum quæſtionibus, & *Jacobi de* PARTIBUS regimine, Papiæ 1500. fol. TREW. 1512. fol. Venetiis 1541. fol.

EJUSDEM *eſt Commentarius in l. artis* GALENI *cum quæſtionibus* 91. Venet. 1491. fol. TREW. in 1. 3. Papiæ 1501. fol. TREW. 1514. fol. Venet. 1508. fol. 1547. fol. LIND. In edit. Veneta eſt antiqua translatio cum commentariis HALY RODOAM, tum nova verſio cum expoſitione *Jacobi* FOROLIVIENSIS. EJUSD. poſitio ſupra 3. *microtechni.* Quæſtiones ſuper l. Microtechni: Additæ noviſſimæ LAURENTIANI & LEONICENI converſiones Venet. 1520. fol. B. B. Hujus JACOBI plurimæ ſunt quæſtiones phyſiologici argumenti.

Hugo BENTIUS ſ. *de* BENZIIS in tres libros *microtechni* GALENI *luculentiſſimam expoſitionem* dedit Venet. 1496. fol. HORST. 1498. fol. TREW. 1516. fol. 1523. fol. B. MAZ. Papiæ 1518. TREW. & in 1. fen L. I. AVICENNÆ *expoſitionem*

Digitized by Google

nem una excuſam, & in IV. Fen. L. I. cum adnotationibus JACOBI *de* PARTIBUS Canonici, CAROLI VII. medici, Venet. 1517. folio, TREW. 1523. fol.

Joh. MARLIANI quæſtio de caliditate corporis humani tempore hiemis & ætatis, Norimberg. 1501. fol. LIND.

L. *de homine & conſervatione ſanitatis Italice* Bonon. 1474. fol. de BURC.

J. Matthæus de GRADIBUS in *Practica prima & ſecunda* ſ. *commentario in IX. Almanzoris* Papiæ 1497. fol. & alias. Anatomen organorum ſenſus & viſcerum tradit DOUGLASS.

Leonardus BERTAPALIA in l. *de apoſtomatibus vulneribus, ulceribus &c.* Venet. 1546. fol.* aliqua admiſcet anatomica. Anno 1439. & 1440. factas duas cadaverum humanorum diſſectiones citat.

Bapt. FIERÆ *in artem medicinalem* GALENI comment. & *de virtute movente pulſum* Mantuæ 1515. fol.

Petri de MONTAGNANA *de urina judiciis* Paduæ 1487. 4°. GUNZ.

J. de CONCOREGIO *de diſpoſitionibus capitis, cordis, pectoris, hepatis, ſplenis agit in Practica nova medic.* Anatomen a capite ad calcem ex Arabibus collegit. Prodiit Papiæ 1509. fol. B. B. Venetiis 1478. 1515. 1521. fol. 1587. 8°.

Petri de ALVERNIA commentarius in ARISTOTELIS lib. *de motibus animalium, longitudine & brevitate vitæ, juventute & ſenectute, reſpiratione, vita & morte* Venet. 1507. fol. Conf. p. 44.

Bartholomæi de MONTAGNANA *de urinis* Cod. CAJ. GONV. *Cantab.* n. 973. Bibl. NORFOLK. n. 3184.

Michaelis SAVANAROLÆ *de pulſibus, urinis & egeſtionibus* Venet. 1552. fol. 1562. fol. Lyon 1560. 8°. Scripſiſſe etiam legò *de phyſiognomia*, quem libellum *Theodorus* GAZA græce reddiderit. SCARDEONIUS.

Guidonis de CAVALCANTIBUS *de natura & motu amoris venerei*, cum enarratione *Dini de* GARBO Venet. 1498. fol. LIND. Refer ad DINUM p. 146.

MATTHEOLI Peruſini (PARISANI MAITT.) *artis memoriæ de præceptis artificialibus & regulis medicinalibus ad augendam memoriam tractatus* 1470. Bibl. DRESD. Argentor. 1498. 4°. Codex eſt in B. JACOBEA *Londin.* n. 8515. Multa etiam alia ſcripſit B. DRESD. *Matthæus de* VERMIS *de arte memorandi* dicitur in B. BODLEY. n. 6564. idem ut puto.

Petri de MONTIS opus *de dignoſcendis hominibus* ſ. libri ſex *de hominum natura & cognitione interprete ex Hiſpanico* G. AYORA Cordubenſi Mediolani 1492. fol. BURC.

Le compoſt & calendrier des Bergers. — *Avec la phyſiognomie* Paris 1497. fol. BURC.

Artiſella

Digitized by Google

Articella collectio eſt variorum librorum, quæ Venetiis 1493. fol. 1500. fol. TREW. & alias prodiit. In ea continetur JOHANNITIUS & alia.

Angelus THYPHERNAS *de generatione hominis* Bononiæ 1488. 4°. PORTAL. Abſurdum lego opus eſſe.

Ægidius ROMANUS Cardinalis *de corporis humani formatione* Venet. 1523. Rimini 1626. 4°. PORTAL. Pro epigeneſi. Poſſe abſque viro concipi.

Antiochus TIBERTUS Ceſenas, *Chiromantiæ* L. III. ſcripſit Bononiæ 1494. quos DRYANDER edidit Mogunt. 1538. 8°. B. B. 1541. 8°.* cum iconibus plicarum, quæ ſunt in manubus, & ex quibus ſigna deſumuntur. Liber ſcriptus eſt anno 1494. Demonſtrare vult dari chiromantiam. Lineæ planetis ſubjectæ, & earum vaniſſimæ icunculæ. Ad finem acc. icones majores manuum cum collibus planetariis & lineis. Præſagia non ad medicinam ſolam, ſed ad fortunæ dona ſpectant.

Antonius ZENON, Venetus, *de natura humana & de embryone* librum ſcripſit Venet. 1491. 4°. DOUGLASS.

BENEVENUTUS GRASSUS *de oculis eorumque ægritudinibus & vitiis* Venet. 1500. 4°. M.S. Codex F. BERN. n. 3650.

§. CXXVII. MARSILIUS FICINUS.

Vir magni ſuo tempore nominis, philoſophus Platonicus. Ejus exſtant lib. III. *de vita ſana* Florent. 1489. Venet. 1498. fol. Bononiæ 1501. 4°. B. B. Argentorati 1511. 4°. & alias editi. Cum diæteticis multa hic exſtant phyſiologica de calido naturali, & humore radicali, ſanguine, alimento, vitæ & longævitatis cauſis. Primus & ſecundus l. gallice verſus a *Johanne* BEAUFILS, prodiit Paris 1541. 8°. VERDIER. Omnes vertente *Guy le* FEVRE *de la* BODERIE Paris 1581. 8°. B. EXOT.

§. CXXVIII. VARII *Sec.* XV.

CONRADUS MENGENBERGER *im Puch der Natur* circa annum 1478. edito, compendium dat librorum ARISTOTELIS de animalibus; & de homine etiam & ejus anatome & partibus agit, & de animalium diſcriminibus. In mea editione additæ ſunt icunculæ.

Rob. de RICCO L. *de formatione hominis* Nürnberg 1470.

Das Buch vom Eſland Blaburen 1475. 8°. MAITT.

Hieronymi MANFREDI *de homine* l. II. Primus agit de conſervatione ſanitatis,

nitatis, ſecundus de cauſis in homine. Prodiit Venet. 1497. fol.* Maitt. 1474. fol. alii.

Petri Ravennatis *Phœnix* ſ. *de artificioſa Memoria* Venet. 1491. 4°. Maitt. Vicentiæ 1541. 4°. B. Bern. 1600. 4°.*. Mirifica hiſtoria certis teſtibus confirmata memoriæ artificialis *Petri de* Tomasiis quem vulgo Petrum *de* Memoria vocabant. Tota res nititur adſociatione idearum. Sumebat ſibi ædem aliquam ſacram, in qua multæ feneſtræ eſſent & columnæ; ita paulatim ad centum millia *locorum* collegit, quos peregrinando per Italiam ſibi familiares fecerat. In quemque eorum locorum diſponebat imaginem aliquam, quæ ipſa vinculo aliquo ad eam rem retineretur, cujus volebat recordari. Alphabeti loco utebatur formoſis puellis, eas ordine naturali diſponebat, ut præcedentes literæ locum darent. Ita ſequentes perſonam, ſyllabam Bra vel Tra exprimebat Benedicto vel Thoma cum rapis, Bar per Raymundum cum baculo. Caſus ita definiebat, ut caput perſonæ eſſet nominativus, manus dextra genitivus. Verba exponebat per hominem id agentem, quod verbum vult. Ita auxiliis, quæ ridicula videri poſſunt, facultatem ſibi adquirebat revocandæ imaginis, quamcunque vellet. Artem ſuam etiam diſcipulos docuit. Totum codicem juris civilis, ſermones concionatorum & profeſſorum exprimebat, carmina innumera, locos ex jure ſumtos 20000. memoria retinebat. Hæc omnia ſimpliciter narrat.

§. CXXIX. *Johannes de* Ketham. Alii.

Germanus ſub finem ſeculi XV. vixit: ejus exſtat *Faſciculus medicinæ* reviſus per Georgium *de M. Ferrato* Venetiis 1491. folio, Maitt, Trew, 1495. fol. Platn. 1500. fol. 1513. fol.* 1522. fol.

In eo faſciculo primus libellus agit *de anathomia & diverſis infirmitatibus corporis humani*: Additas habet in mea editione icones: primam venarum cutanearum, quæ ſecantur, vel potius locorum in corporis humani ſuperficie, in quos ſcalpellum oportet adigere.

Sequitur libellus *de conceptione*, cum figura corporis muliebris, in qua uterus minime male exprimitur: deinde tractatus de ſeculi more conpilatus de generatione. Si hæ figuræ in prima editione reperiuntur, fuerint utique inter ſculptas anatomicas icones antiquiſſimæ.

Johannes a Ketam dicitur icones pulcherrimæ partium corporis humani præparaſſe, apud Paschalem Gall.

Codex *de matrice mulieris*, *& impragnatione* eſt inter libros F. Bernardi n. 3669.

Hieronymi Brunschwygk *Chirurgia* Argentorati 1497. fol. & alias edita continet etiam aliquam anatomen.

J. Sermoneta *Comm. in techni* Galeni Venet. 1498. fol.

§. CXXX.

§. CXXX. *Gabriel de* ZERBIS.

Veronenſis, monachus, infelix homo (*t*) & dedecoroſus (*u*), Patavii ad annum uſque 1505. Profeſſor (*x*), librum *anathomiæ corporis humani* edidit Venetiis 1502. fol.*. Vaſtum opus, adeo Gothice impreſſum, ſiglis adeo incommodis, & dictione ita barbara, ut laborem legendi nunquam potuerim ſuſtinere, cum præterea ea capita, quorum legendorum tædium exhauſi, meræ fuerint compilationes, non quidem hominis ignari, aut judicio deſtituti. Utilia aliqua paſſim apud hunc virum MORGAGNUS detexit. Hiſtoriam habet cadaveris incorrupti TULLIÆ. Nervum olfactorium inter nervos recepit. Is liber recuſus eſt cum titulo *Opus Anathomiæ totius corporis humani & ſingulorum membrorum*, Venetiis, absque anno TREW.

EJUSDEM *anatomia matricis* — *& de anatomia & generatione embryonis*. Una prodiit & a DRYANDRO recuſa eſt Marburg. 1537. 4°.* Unam habet venam umbilicalem, ex hominis anatome, non ut GALENUS duas.

RUSTICUS PLACENTINUS edidit Venet. 1507. 8°. collectionem, in qua ſunt *Iſagoge* JOHANNITII. L. PHILARETI *de pulſibus*. THEOPHILUS *de urinis*. Ars parva GALENI cum duplici verſione. Porro I. Fen. AVICENNÆ & *Cantica*. *Jacobi de* PARTIBUS collecta pro anatomia.

Udalrici BINDER *epiphaniæ medicorum. Speculum videndi urinas hominum. Clavis aperiendi portas pulſuum* 1506. 4°.

§. CXXXI. M. HUNDT.

Magnus HUNDT, Parthenopolitanus, Poliater Joachimsthaliæ, *Anthropologium de hominis dignitate, natura & proprietatibus, de elementis, partibus & membris humani corporis, de juvamentis, nocumentis, accidentibus, vitiis, remediis & phyſiognomia eorum, de excrementis & exeuntibus, de ſpiritu humano ejusque natura, partibus & operibus &c.* edidit Lipſiæ 1501. 4°.*. Ex ſeculi genio virum æſtimare oportet, neque nimis deridere etymologias, ut hepatis a jacente *pir* (igne) derivati. Sed etiam icones excuſaſſe decet, quas aut primus ſuo operi addidit, ut olim Eruditiſſimo PLATNERO (*y*) viſum eſt, aut certe inter primas: rudiſſimæ enim ſunt, & ad deſcriptionem fictæ, non ad anatomen, ne animalis quidem. Hic literas etiam in iconibus ſculptas reperias. Cellulas uteri ſeptem depingit. Non mala tamen icon eſt, qua futuras expreſſit.

§. CXXXII.

(t) A famulitio ſatrapæ Turcici fruſtatim conciſus, cum in eo curando infelix fuiſſet.
(u) Ob furtum in exilium abiit CARP. in MUNDINUM p. XVII. b.
(x) TOMASIN *Gymn.* p. 291.
(y) De M. HUNDT Lipſ. 1734. 4.* cum vita AUCTORIS.

Digitized by Google

§. CXXXII. *Jacobus* PEILIGK.

Jacobi PEILIGK ut putatur, neque enim nomen additum eſt, *compendioſa capitis phyſici declaratio principalium corporis humani partium figuras liquido oſtendens* Lipſ. 1499. fol. PL. 1516. PL. 1518. fol. parvo*. Integra eſt anatome ex ARABIBUS ſumta & ex CONSTANTINO, ſed breviſſima. Icones videntur ad deſcriptiones auctorum Arabum depictæ, eædem rudiſſimæ, & ex ingenio & ad auctorum placita factæ, & majores quam HUNDTII & pauciores, antiquiores etiam, ſi quidem liber anno 1499. prodiit. Ad naturam non eſſe depictas, manifeſtum eſt.

§. CXXXIII. VARII.

Von dem wunderbaren Kind, ſo im Lande Heſſen gebohren worden 1503. SCHEUCHZER.

Opuſculum de arte memorativa longe utiliſſimum in quo artificioſis praceptis &c. Cracau 1504. 4°. CLEMENT.

Alexandri ACHILLINI *de ſubjecto phyſionomiæ & chyromantiæ* l. Bonon. 1503. fol. Papiæ 1515. fol. MAZUCH.

EJUSD. *de chyromantiæ principiis & phyſionomia* fol. abſque loco & anno. MAZUCH.

IDEM Philoſophus Peripateticus, & Philoſophiæ anno 1506. Profeſſor ordinarius, edidit Bononiæ 1520. 4°.* *Annotationes anatomicas*, brevem libellum, potiſſimum collectaneum ex MUNDINO, anatome vivorum, & arabibus. Corpora tamen humana inciſa vidit, & rariora aliqua adnotavit. Oſſa numeravit, in eo labore non felix, cum tarſi oſſa anno 1503. ſeptena numeraverit, anno 1502. tantum quina. Nervos olfactorios alias demonſtravit, alias non potuit reperire. Medullam ſpinalem in lumbis finem facere monuit. Venas varias deſcribit, ſaphenam, ſalvatellam. Ligamentum penis ſuſpenſorium habet. Duos ureteres longe diſtinctos vidit. Habet, ut reliqui Arabes & barbari, ſublinguales ſalivæ fontes. Rete mirabile ſe vidiſſe adfirmat. Nervum quarti paris invenit & ſibi tribuit.

Alios duos libros citat DOUGLASSIUS, *de humani corporis anatomia* Venet. 1521. 4°. editos & *adnotationes in* MUNDINI *anatomiam* in *Johannis de* KETAM collectione Veneta 1522. fol.

Georgi SEBUTI DARIPINI *ars memorativa concionatoribus & J. C. utilis & fructuoſa* Colon. 1506. 8°. CLEMENT.

Pomponii GAURICI, aſtrologi, *de phyſiognomia* &c. Florent. 1504. 8°. Piſauri 1504. 8°. Antwerp. 1528. 8°. & cum J. de INDAGINE Urſell. 1603. 8°.

Baptiſta FULGOSUS *de memorabilibus* Medulæ 1508. fol. Monſtra habet.

§. CXXXIV.

Digitized by Google

§. CXXXIV. *Eucharius* RHODION. ALII.

Eucharius ROESLIN, qui latino nomine ſe RHODIONEM dixit, Germanice anno 1513. Worms 4°. (HIRSCH) edidit *Der ſchwangern Frauen und Hebammen Roſengarten*, porro Auguſt. Vind. 1528. 8°. 1530. 1532. 4°. 8°. 1551. 8°. 1565. 1582. 1603. 8°. B. EXOT. 1608. 8°. B. EXOT. Erfurt 8°. & alias: latine verſum, & editum Francofurti 1532. 8°. 1537. DOUGL. 1544. 8°.* Pariſ. 1535. 8°. Venet. 1536. 8°. Pariſ. 1538. 12°. Francof. 1551. 1563. 8°.*. cum titulo de partu hominis & quæ circa ipſum accidunt. Gallice Pariſ. 1536. 1540. 12°. ibid. 1577. 16°. VERDIER. 1586. *des travaux & enfantemens des femmes, & le moyen de ſurvenir aux accidens, qui peuvent echoir devant & apres iceux travaux.* Vertit *Paul* BIENASSIS. Belgice (z) *het kleyn vrædwyſs boek* Amſterd. 1667. 8°. &c. Capita tria priora anatomici ſunt argumenti. Situm fetus in utero deſcribit & membranas, & partum naturalem atque vitioſum, etiam monſtri. Reliqua chirurgici & practici argumenti ſunt.

Petrus LEO Spoletanus *de urinis* Venet. 1514. fol. cum aliis libris ejus argumenti.

J. B. RUBEI *monſtrum apud urbem natum* Rom. 1513. 4°. CINELLI.

§. CXXXV. *Symphorianus* CHAMPIER. ALII.

Medicus Lugdunenſis, inde archiater Lotharingicus. Collectorem ſæpe citavimus. Praxin potiſſimum ſibi tradendam ſumſit. Exſtat tamen ejus libellus in duos libros diviſus, quo *Medicinale bellum inter* GALENUM & ARISTOTELEM *geſtum* deſcribitur, quorum hic cordi, ille autem cerebro favebat. Primus l. cerebri & cordis de principalitate humani corporis contendentium continet certamen Lugduni 1516. 8°.

EJUS L. I. *de medicinæ claris ſcriptoribus* poteſt legi ob aliqua hiſtorica; intercedunt enim notitiæ auctorum parum notorum.

In *artem parvam* GALENI paraphraſin ſcripſit Lyon 1516. 8°.

EJUSDEM *ſpeculum ſ. epitome* GALENI *de elementis, generatione animalium* &c. Lyon 1516. 8°. 1527. 8°. LIND.

In collectione abſque loco & anno habet *collectiones medicinales* etiam phyſiologicas, tum HIPP. *de natura hominis*. B. B. In *Cribrationibus* Lyon 1534. 8°.* ad finem brevis eſt phyſiologia.

Conradi STÖKLIN liber *introductorius in artem parvam* GALENI *de principiis univerſalibus medicinæ tam theoricæ quam practicæ ex doctrina* AVICENNÆ Lyon 1516. 8°.

CAJETANUS *de anima ſenſu & ſenſibilibus* Venet. 1514. fol.

Philoſophis, medicis & theologiis perneceſſarium opuſc. de tribus virtutibus animæ Lugd. 1519. 8°.

(z) An non etiam *Roſengaart der vrouwen* 1559. 12. B. LIND.

§. CXXXVI. J. Gersdorf.

J. Gersdorf, dictus Schielhans, Chirurgus, edidit *Feld- und Stadtbuch der Wundarzney* Strasburg 1517. fol.*. In ejus libro tertio continetur *Vocabularius der Anatomei*, nomina nempe partium corporis humani latina, cum germanica interpretatione. In L. I. ab anatome incipit & iconem habet ſceleti atque ſyſtematis viſcerum. Recuſ. Francf. 1526. fol. 1540. fol. Sussm. 1542. fol. 1551. 4°. Thomas. 8°. Lind. 1598. 4°. 1606. 4°. Ger. Belgice *het velt boek* &c. Amſterdam 1622. 4°. B. Lind.

In alio libro practico anonymo, Argentorati 1519. fol. edito, etiam anatome continetur.

§. CXXXVII. J. de Vigo &c.

Membrorum principalium corporis figuræ Lipſ. 1515. fol. Maitt. an forte Peyligk.

J. de Vigo, Chirurgus primarius Pontificis, ſuæ chirurgiæ de more ſeculi præpoſuit compendium anatomicum, compilatitium, ex Arabibus & Mundino. In L. IX. habet cadaverum condituram. Sæpiſſime prodiit, ut Lugdun. 1561. 8°.*

Johannis Glogoviensis *Phyſionomia ex illuſtribus ſcriptoribus collecta* Cracoviæ 1518. 4°.* D'Etrees.

Nicolai Peranzoni *de memoriæ naturalis reparatione* Ancona 1518.

Caroli Bovilli Samarobrini *liber cordis* Pariſ. 1519. 4°. B. Bern. In rariſſimo libello de corde & univerſo corpore auctor aliqua ex genio ſeculi philoſophatur, iconem etiam neſcio quam trium ventrium dat, quos vocat tres orbes.

Martini Pollich de Mellerſtad, Lipſiæ Profeſſor, *De complexione quid eſt & quot ſint*, absque anno 4°. Theoriæ inutiles. Ej. editionem Mundini dixi p. 146.

Joh. Diurii *ſcrinium Medicinæ* Bourdellis 1519. 4°. Thomas. cum titulo *Medicinæ theoricæ & practicæ Enchiridium* recuſum a G. H. Ryff Argentorati 1542. 12°.

Alexandri ab Alexandro Diſſ. 4. *de rebus admirandis, quæ in Italia nuper contigere, de ſomniis, quæ a viris ſpectatæ fidei prolata ſunt, de laudibus* Juniani Maji *Maximi ſomniorum conjectoris* Rom. 4°. absque anno circa hæc tempora prodiit Clement.

§. CXXXVIII. *Ludovicus* Bonaciolus.

Primam editionem opuſculi ignoro, quod Lucretiæ, Alexandri VI. filiæ circa initia ſeculi XVI. Auctor dicavit. Titulus eſt *Eneas muliebris*. Editionem primam citat Douglas Argentin. 1537. 4°. Antiquior, ſed absque anno & loco fol. excuſa eſt, Maittairio dicta & C. Gesnero.

Cum

Digitized by Google

Cum tit. *Muliebrium* L. II. eſt inter Gynæcia Baſil. 1566. 4°.* &c. Germanice cum aliis Erfort. 8°. Riv.

Non omnino eſt absque bona fruge, ut auctor inter inſtauratores locum fere mereatur. In L. I. de conceptu, graviditate, partubus etiam monſtroſis agit. In II. libro habet anatomen partium muliebrium. Nymphas a Clitoride diſtinguit. Hymenem aliquanto rectius deſcribit, ſeptem tamen ſinus retinet uteri. Inde tranſit ad fetum, ejusque integram anatomen & formationem. In editione Leidenſi 1641. 16°.* ſolus reperitur II. liber. Hiſtoriolas etiam narrat, parum habentes fidei, ut puellæ in balneo impregnatæ. Oſſa pubis in partu ait laxari.

Contra eum ſcripſit Ponticus Verunnius. Notatum eſt, Mundinum a Bonaciolo exſcribi. Tomasinus *in gymnaſ.*

§. CXXXIX. *Joh. ab* Indagine.

Ej. *introductiones apotelesmaticæ in Chiromantiam phyſiognomiam complexiones hominis Canones de ægritudinibus* Francofurti 8°. absque anno *, tum 1546. 8°. 1556. 8°. 1662. 8°. Argentor. 1622. 8°. 1630. 8°. Mediolan. 1601. Valde ſerio in opere ſuo verſatur, & ſingulas lineas manus depingit: atque interpretatur. Inde ad phyſiognomiam tranſit, ad morum indicia ex facie ſumenda, & ex cujusque faciei particula, cum multis figuris. Porro de temperamentis.

Alias titulum habet *Chiromantia Phyſiognomia ex aſpectum manuum hominis* cum iconibus manuum. Deinde *Periaxiomata de faciebus ſignorum* cum figuris faciei ex quibus temperamenta divinantur. Canones aſtrologici de judiciis ægritudinum: ex aſtrorum ſtatu. Complexionum (nempe temperamentorum) prorhetica ſecundum dominium planetarum Colon. 1549. 8°. B. B. *Kunſt der Chyromanthie phyſiognomei &c.* fol. Argent. 1523. fol. 1540. fol. In editione Urſell. 1603. & Argentinenſi 1630. acceſſerunt Pompeji Gaurici & Grataroli ejusdem argumenti opuſcula. Liber datus eſt anno 1522.

Barptolomæi Coclitis, chyrurgici & diſtillatoris, *Chyromantiæ & Phyſionomiæ anaphraſis*, cum *approbatione Al.* Achillini Bonon. 1523. fol. 1536. & 1586. D'Étr. Argentor. 1534. B. B. 1536. B. B. Gallice *la phyſionomie naturelle & la chiromance* Paris 1560. 8°. D'Étr. Rouen 1598. Rufforth. Liber per ſingula diffuſus, de temperamentorum ex facie dignitione, de omnibus partibus, ex quibus aliqua poſſunt ad animum divinandum ſumi: hinc de figura capitis varia, de capillorum colore & oculorum, & omnibus fere conſpicuis hominis partibus.

Accedunt Andreæ Corvi Mirandolani numeroſiſſimæ figuræ manuum ſuis cum plicis & earum explicationes. Id. *Compendium phyſionomiæ* Leidæ prodiit 1597. 8°. Gunz. Gallice *compendium & brief enſeignement de phyſiognomie & de Chiromance* Paris 1550. 8°. Trew. Lyon 1578. 16°. B. *Exot.* Citat bellum anno 1498. geſtum.

Antonii Cittadini *auſcultationes in artem parvam* Galeni 1523. fol. B. B. Aristo-

Digitized by Google

ARISTOTELIS ſectator, vir acris, in N. potiſſimum LEONICENUM, tum in TRUSIANUM, UGONEM SENENSEM & J. de FOROLIVIO pugnat, qui eumdem librum priores erant interpretati: ipſum etiam in GALENUM,, quoties ab ARISTOTELE diſſentit. Habet inter ratiocinia innumerabilia aliquas res geſtas, ut ſubitam mortem ex opinione.

§. CXL. VICTORIUS. D. LOPEZ. ALII.

Benedictus VICTORIUS Faventinus in practica magna poſthuma, & imperfecta, Venetiis 1562. fol. edita cum morbis partium corporis humani earum anatomen conjungit.

The ſeying of urine of all the colours there it may been of Lond. 1525. 4°. AMES.

DIDACUS LOPEZ commentarium in l. AVICENNÆ *de cordis viribus* edidit Tolet. 1527. fol. quem DOUGLASSIUS ad anatomen refert, qui tamen forte practici argumenti fuerit.

Franciſci MARTINEZ *de la complexion de las mugeres* Madrit. 1529. 8°.

THEOPHRASTI PARACELSI l. *de natura hominis* Baſil. 1568. 1573. 8°. Capite 17. de anatomia agit, non equidem Arabiſta.

EJUSD. *de generatione hominis, maſſa corporis humani, ſecretis creationis* Baſil. 1576. 8°. B. *Exot.*

EJUSDEM *vom Harn und Puls-Urtheil, und der Phyſionomie* Colln 1568. 4°. Argent. 1608. 8°. *de urinarum & pulſuum judiciis* Argent. 1568. 8°.

In editione operum Argentor. 1605. fol. continetur l. *de generatione hominis nunc primum editus*, deinde l. *de viribus membrorum: fragmentum de matrice, de anatome oculorum: de urina & pulſibus, phyſiologia medica, de generatione.*

In P. II. fragmenta *de ſanguine, poſt mortem fluente: de homunculis & monſtris: de animalibus ex ſodomia natis*, abſurda omnia.

Antonius GAZIUS *de ſomno ejuſque neceſſitate* Baſil. 1539. fol. L. GUNZ. Antiquior equidem.

Guilielmus HORMAN Saliſburienſis dicitur anno 1535. obiiſſe, & anatomen C. H. ſcripſiſſe DOUGLASS.

Sebaſtiani MONTUI *Annotatiuncula in errata recentiorum medicorum per* L. FUCHS collecta Lugduni 1533. 8°. 1548. 8°. Contra Fuchſiii errores nuperorum: an vero etiam anatomica tangat, non novi.

Laurentii PHRISII *Spiegel der Arzney, gebeſſert und überſehen durch* OTT. BRUNFELS Strasburg 1529. fol. RIV. *Vom Auctor ſelbſt wieder gebeſſert* Strasburg 1532. fol. RIV. EJ. *ars memorativa artificialis & naturalis* 1523. 4°.

Chriſtoph

Digitized by Google

Chriſtoph CLAUSER, *daß die Betrachtung des Menſchen-Harns ohne andern Bericht zu empfahen unnützlich* Zürich 1531. 4°. cum excerptis ACTUARII.

GALEACII CAPELLI *anthropologia* apud ALDUM 1533. 8°. B.B. Laudes feminarum, neque huc faciunt.

Chriſtophori HEYL *artificialis medicatio ſive* GALENI L. *de artis medicæ conſtitutione, de auxiliorum legitimo uſu &c.* Mogunt. 1534. 4°.

F. Joh. Romberti de KYRSPE *artificioſæ memoriæ congeſtorium* Venet. 1533. 8°.* Habet ut P. RAVENNAS methodum imprimendi ſibi in memoriam deſideratas voces, per imagines in ſua loca diſpoſitas, earumque imaginum partes. Hieroglypha etiam pro ideis dedit exprimendis. Artem ſuam vere exercuit.

Ludovicus LOBERA circa annum 1540. lib. *de anatomia* hiſpanicum cum paraphraſi latina edidit MANGET.

J. MONHEIM *elementorum phyſiologiæ* ſ. *philoſophiæ naturalis* T. II. P. I. Colon. 1542. 8°.* Natura animæ, partis ejus, & facultates, ſenſus & alia phyſiologica. P. III. Animalia.

§. CXLI. *M.S. Codices.*

Codices aliquos M.S. hic repeto, qui in bibliothecis exſtant.

BERNARDI Precanenſis, *de pulſibus* B. R. Pariſ. n. 6957.

Pauli VENETI *de* COMITIBUS, *de pulſibus & urinis* B. R. P. n. 6995.

M. Petri de NAUDILLIS *de impregnatione mulierum.* B. R. Par. n. 7066.

M. Johannis PATARANI *regimen de conceptione* ibid.

M. Jordani de TURRI *de mulierum impregnatione* ibid.

J. Baptiſta BORRIUS *de Chiromantia* B. NORFOLK. n. 2986.

Walther BURLÆUS *in parva naturalia* ARISTOTELIS *Coll. Mar. Magdal. Oxon.* n. 2287. & *Coll. nov. Oxon.* n. 864.

Simon BREDON trifolium medicum L. I. *de urinarum judiciis.* L. III. *de pulſibus* DIGBY. apud BODLEY. n. 1761.

JACOBUS *de arte memorativa* B. JACOB. Londin. n. 8496.

Gualtherus AGILONUS *de pulſibus* R. BURSCOUGH n. 8496.

WALTHER *ſumma de urinis* B. BODL. n. 1300.

FORMAN *of the proportion of man* B. ASHMOL. n. 7796.

Petrus de S. ÆGIDIO *de ſplene & hepate & eorum paſſionibus* cod. angl. n. 2462.

Waltheri

Digitized by Google

Walsheri de AVIGNON *de urinis & contentis* B. *Hans* SLOANE n. 8981.

Mag. ALEXANDER *de coitu* B. BODLEY. n. 3541.

Tract. *de urinis* ſecundum *Mag.* ALEXANDRUM ibid.

Henrici de WYNTON *quæſtiones medicinales ſuper* JOHANNITII *Iſagogen Coll. Nov. Oxon.* n. 1135. BECKET. B. R. S.

J. de GALLICANTU *notulæ ſuper* JOHANNITIUM n. 7789. B. Angl.

Guil. SCOTI, medici Wattingtonienſis, *de differentiis urinarum* Codd. E. BROWNE n. 4202. BECKET B. R. S.

GALFREDI *de* MONMOUTH l. *ſomniorum* B. *Cathedr. Weſtmonſt.* n. 1239.

WILHELMUS ANGLICUS *de urina non viſa* B. *Mar. Magd. Oxon.* n. 2515.

H. W. *ord. præd. de urinis vel uricriſium* L. III. anglice. In B. *Coll.* CAJI GONV. n. 968.

HENRICUS *de urinis* ibid. n. 969.

G. J. JERYCH *de urinis* B. *Hans* SLOANE n. 8986.

§. CXLII. CODICES ANONYMI.

Anonymi *anatomia corporis humani* B. R. P. n. 6976. 6891. 6992. & 7030. A. & 7036. ſeculi XIV. & in MEDICEA Plut. 73. inque *Cantab.* CAJI & GONV.

Liber *anatomiæ Coll. nov. Oxon.* n. 1130.

Anatomia humani corporis F. BERNARD. n. 3652. & DIGB.

Anatomia incerti auctoris DIGB. apud BODLEY. n. 1798.

De anatomia membrorum BODL. ex DIGB. n. 1761.

Tract. *anatomiæ* CAJI GONV. n. 959.

Anonymi *deſcriptio corporis humani* B. *Cathedr. Met.*

Anonymi *de homine & corporis humani partibus & accidentiis* in Bibl. *Vindobonenſ.* apud LAMBEC. VII. p. 239.

Corporis humani partium appellatio & explicatio B. R. Par. n. 7097. & 6810.

Anonymi *phyſiologiæ* L. VII. forte nuperioris.

Fragmentum *anatomicum gallicum* B. R. P. n. 7072.

Varia nomina quibus oſſium partes & ſedes indicantur. Ibid.

A treatiſe of the parts of human body and their uſes in P. R. *Lond.* CASHLEY p. 267.

Tractatus

Tractatus *anatomicus* in B. BODLEY. n. 3541.

Tractatus *de natura animalium* B. BODLEY. n. 1302.

L. *de anatomia corporis humani* B. NORFOLK. n. 3060. & cum eodem titulo n. 2057.

Anatome medicorum

Anatome neceſſaria Car. THEYER n. 6565.

An anatomical figure of the parts of the body; & a printed anatomical figure to ſhew the parts of man, in libris *Eduardi* BROWN n. 4161.

De partium animalium B. BODLEY. n. 6232.

De humani corporis artificioſa diſſectione B. *Hans* SLOANE n. 8940.

De corpore humano Fr. BERNARD n. 3651.

De homine, anima, facultatibus, de membris & eorum officiis B. BODLEY. n. 3907.

De anatome Coll. S. *Mar. Magd.* Oxon. n. 2349.

Idea med. & anatom. B. BODL. n. 8955.

Gloſſarium in quo membrorum corporis humani nomina ibid. n. 2562.

Tractatus *phyſiognomicus* ibid. n. 2058.

De arte Chiromantica ibid. n. 2072.

De temperamentis & phyſiognomia corporis humani B. *Hans* SLOANE n. 8997.

De phyſiognomia ibid. n. 8739.

Phyſiognomia verſificata B. BODL. n. 2159.

De quatuor complexionibus B. *Cathedr. Wigorn.* n. 760.

The five ſenſes and ſeven virtues belonging to man. In BODLEYANA ex LAUDIANIS n. 1049.

Anonymus *de ſaporibus* B. R. P. n. 6891.

De oculis B. C. MAR. MAGD. n. 2314.

De artificiali memoria Coll. BALLIOL. n. 251.

De ſomniis C. J. B. OXON. n. 1747.

Anonymus *de pulſibus* B. R. Par. n. 8160.

Anonymus *de diſcrepantia pulſuum* cum ſingulorum iconibus in VOSSIANA n. 2168.

Digitized by Google

De pulſu forte ARNALDI ASHMOLE n. 7775.

Of the four humours-1444. ASHMOLIAN. n. 7712. 7720.

Anonymus *de pulſibus* B. BODLEY. n. 3541.

For to know blood of man or woman B. *Hans* SLOANE n. 8941.

Sanguinis inſpectio in flebothomica ſecundum judicium ARISTOTELIS & AVICENNÆ B. C. *Hans* SLOANE n. 8967. 391.

Voces propriæ avium & quadrupedum B. R. P. n. 6810.

Anonymi opuſculum *de ſecretis mulierum* B. R. Pariſ. n. 7106. & alius 8161. A. Poëma.

Anonymus *de partu* B. R. P. n. 6992.

A phyſical tract. of the conception and birth BODLEY. n. 2062.

L. *de congreſſu ex dictis multorum collectus* CAJ. GONV. n. 966.

The ſecret diſeaſes of women BODLEY. n. 273.

L. *de coitu & de delectatione animalium in coitu* CAJI GONV. n. 976. apud BODL. n. 1748.

De ſignis conceptionis F. BERNARD n. 7650.

De prægnantibus B. CAJI GONVIL. *Cantab.* n. 958.

De generatione & formatione partium & de conſtitutione hominis & morbis ejus B. Coll. CAJ. GONV. n. 949.

De urinis B. *Hans* SLOANE n. 8775. & 8740.

De urina & pulſu B. CAJI GONVIL. n. 956.

De urinis Bibl. *Coll. nov.* n. 1135. *Coll. S. Mar. Magd. Oxon.* n. 2314. Alius tr. *de urinis* ibid. BODL. n. 2626. 2060.

Anglice *de urinis* ASHMOLE n. 7713. F. BERN. n. 3652. & duo alii CAJI GONVIL. n. 978. alter cum figuris.

Carmen de urinis ASHMOLE n. 7775.

The treatiſe of urines anglice partim, partim latine 1438. ASHMOL. n. 7705.

Declaratio omnium urinarum M.S. In B. ASHMOL. n. 7791. 7722.

De urinæ coloribus & conſiſtentia, in B. ASHMOL. n. 7790.

De urinarum differentia B. BODL. n. 1013.

Declarationes & ſignificationes urinarum anglice B. ASHMOL. n. 7706.

De

Digitized by Google

De urinis & pulſibus Bibl. BODLEY. n. 2184.

A book of urines verſe and proſe H. SLOANE n. 3929.

The doom of urin being a comment on ÆGIDIUS, ibid.

Urinarum varii colores in membrana depicti B. ASHMOL. n. 7765.

De monſtris & belluis L. II. in B. VOSSIANA.

De monſtris & belluis ibid. n. 2536.

Monſtrorum figuræ elegantes: & hominum monſtroſorum deſcriptio. BODLEY. n. 2144.

De ſex rebus non naturalibus BODLEY. n. 2118.

Practica equorum, avium & aliorum animalium ibid.

Anonymi *medicina practica cum figuris* apud GUNZIUM.

Onomaſticon medicum B. BODLEY. n. 6222.

§. CXLIII. AUCTORES SUSPECTI.

Suſpectos nonnullos libros apud J. *Franciſcum de* LEEMPOEL reperio, ex SANDERO aliisque citatos, quos nusquam in ullo catalogo unquam reperi, &, ut verum fatear, non puto exſtare.

ASTANIUS, græcus auctor, ALCINOO coævus, de *veris anatomes fundamentis* Pariſ. 1532. 12°. improbabilis eo ævo titulus.

Johannes COSTANS Afer, de *muſculis & tendinibus*, Antwerp. 1557. 12°.

Ornandus ALBISSUS *de corde, liene & veſica* Venet. 1552.

Hermannus ASTHNAR, *regiomontanus, indefeſſus anatomicus, de corde & ejus annexis* Genevæ 1529.

Hermanni FOCHSTEIN *obſervata ex diſſectis* Genev. 1536.

J. Joſeph. Philipp. Hyacinthus BADO *de muſculis oculi, oſſibus naſi, nervisque opticis.*

Philippus HESTOR *de hepate, ventriculo, inteſtinis & eorum functionibus.*

Hermannus KRISTCH STRICHTS, *de ſenſibus ex ordine.* Barbarum nomen.

Digitized by Google

LIBER IV.

RESTAURATORES ANATOMES.

§. CXLIV.

Cauſæ inſtauratæ Anatomes.

Paulatim duobus remediis anatomes malis obventum eſt: reſtitutis primum bonis literis, GALENO & aliis veteribus meliori ſermone redditis, aut græce editis, ut aliquanto certe propior ad naturam acceſſus daretur, quam quidem per Arabes, & ipſos Græcorum exſcriptores, hactenus patuerat. Adjuvit etiam artem & typographia inventa, & figurarum lignearum ſculpendarum artificium, quod ſub finem ſeculi XV. ad corporis humani partes exprimendas primum adhibitum, inde intra quinquageſimum annum ad ſuum faſtigium pervenit.

Porro ad florentem eo tempore picturam anatome in ſubſidium vocata eſt, potiſſimum etiam a *Michaele Angelo* BUONAROTA, qui & homines & animalia incidit (*a*), & cutem detraxit, ut ſubjectos videret muſculos. Accurata anatomes peritia in ejus figuris percipitur, ut tamen juſto rigidius muſculos expreſſerit. Citantur ejus 22. tabulæ anatomicæ, quas ipſe ſculpſerit: Inter eas ſceletos eſt quàm Cl. MOEHSEN poſſidet, negat tamen ſatis eſſe emendatas figuras.

Sed etiam RAPHAEL SANCTIUS tunc demum ad ſummum in arte faſtigium pertigit, quando ad nudates muſculos cepit delineare MOEHSEN Bildn.

Verum etiam M. ANTONIUS TURRIANUS, Anatomes Profeſſor Patavinus, uſus eſt LEONARDO *da* VINCI, qui muſculos & oſſa in ejus uſus delineavit, quare hujus viri icones peritiam anatomes ſapiunt, teſte VASARI. Integram corporis humani anatomen ex propriis experimentis conſcripſiſſe, & MUNDINUM atque GABRIELEM a ZERBIS correxiſſe DOUGLAS: cujus libri nullam memoriam reperio LEONARDI ipſius exſtant *tetes de caracteres* 60. recuſæ anno 1730.

Bartholomæus TORRE, pictor, perpetim corpora diſſecabat, ut ex cadaverum pædore vitiata valetudine anno 1554. perierit. Sic L. *Carli* CIVOLO natus anno 1559. MOEHSEN.

Deinde

(*a*) In vita ab *Aſcanio* CONDIVI ſcripta Florent. 1746. 8.

Digitized by Google

Deinde & ipſa natura nuperis medicis innotuit. Itali quidem primi corpora humana diſſecuerunt. Senſim tamen ad alias gentes utilis audacia pervenit. Anno 1376. Monſpelii venia diſſecandorum corporum humanorum data eſt (*b*). Ita porro Pariſiis anatomicum ſtudium apertum eſt, ut tamen in utraque ſchola chirurgi cruento opere defungerentur, quod clericis illis, ſtolatiſque, magiſtris videretur eſſe dedecori.

§. CXLV. LITERATORES.

Georgius VALLA Placentinus *de expetendis & fugiendisque rebus* Noriberg. 1501. fol. 2. Vol. B. B. multa habet huc facientia. In L. XXI. ſenſus, generationem animalium, ſomnum, incrementum. L. XXV. de lacte, caſeo, butyro, ſtercore, animalibus. L. XXVII. de pulſu. L. XXVIII. aliqua eſt partium anatome. L. XLVII. de corpore, pulſu, ſputis excrementis, teleologia. L. XLVIII. de urina, temperamentis, pulſu, ſomno. Primus puriori ſtylo ſcripſit, & græcorum nomina pro arabicis reſtituit, POLLUCE multum uſus. EJUSD. *de corporis commodis & incommodis* l. Argentorati 8°. absque anno. Aliam editionem video citari apud EUCHARIUM datam, curante J. CÆSARIO cum *Al.* BENEDICTO. Exſtat etiam Veneta anno 1538. Partes fere tantum externas adtigit.

Video citatum ejus *opuſculum de natura oculorum* Argentorat. 1529. & *de natura partium animalium* ibid. 8°. THOMAS. Ad Problemata ALEXANDRI de re medica adnotationes dedit Argentorati 1529. 8°.* & *de pulſuum differentiis*.

GALEOTTUS MARTIUS Narnienſis *de homine* L. II. MEAD. B. DRESD. circa annum 1470. absque anno & loco, & Bonon. 1476. 4°. Mediolan. 1490. fol. cum G. MERULÆ *obſervationibus*, & GALEOTTI *refutatione objectorum* THOMAS. & iterum Mediolani 1399. fol. MAITT. Baſileæ 1517. 4°. B. Bern. (*c*); Oppenheim 1610. 8°. in catal. Libro primo partes exteriores corporis humani, ſecundo internas tradit. Ex antiquis græcis philologis & medicis earum partium adfectiones colligit, non ingratus lectu, ſed ut longe a vera eruditione diſtet.

Georgii ALEXANDRINI (MERULÆ) in GALEOTTUM *adnotationes* ſeorſim prodierunt Mediolani 1477. MAITT. Antiqua etiam editio eſt absque anno 4°. B. DRESD. & alia Baſil. 1517. 4°.* Aſpera cenſura, ſed quam plerumque GALEOTTUS meritus ſit. Certone tamen veteres ſcortum pro ſcroto dixerint?

IDEM *in* G. VALLÆ, *in* ALEX. *problemata adnotationes* edidit Pariſ. 1520. fol.

Raphael MAFFEJUS VOLATERRANUS in *commentatorum urbanorum* L. XXIV. XXV. de homine agit, & de animalibus. Collectio.

Ludovicus CÆLIUS RHODIGINUS *in lectionum antiquarum* libro III, & IV. partes corporis humani internas & externas percurrit, adque eas locos poëtarum,

(b) ASTRUC *morb. mulier.* IV. p. 173.
(c) In hac editione apologia GALEOTTI deſideratur.

Digitized by Google

rum, aliorumque præter medicos ſcriptorum collegit. L. V. eſt de ſudore. De animalibus paſſim. Apud Wachel 1599. fol. B. B.

Rud. AGRICOLA *de inventoribus* L. IX. agit de iis qui per oculos audiunt &c.

§. CXLVI. *Nic.* LEONICENUS. ALII.

Nicolaus LEONICENUS, medicus equidem ſed literator magis & philoſophus, inter opera Baſil. 1532. fol. B. B. habet librum de virtute formatrice, in quo potiſſimum GALENI, ARISTOTELIS, SIMPLICII, AVICENNÆ ſententiam exponit; tum aliqua de dipſade & aliis ſerpentibus.

Sed potiſſimum in libro de PLINII *& aliorum medicorum erroribus tertio*, anatomicos errores PLINII, AVICENNÆ, & hujus commentatorum exagitat. Quam male in gutturis & pharyngis ſignificatione Arabes ſe geſſerint, fuſe exponit. De meſenterio & lactibus. De ductu bilario, in ventriculum inſerto, quem ultra GALENI placita MUNDINUS ornaverit. De pyloro. De loco ubi primum fæces generentur. Etiam CELSI errores retegit. Hæc Ferrariæ prodierunt 1509. 4°.*

PANDULFI COLLENUTII defenſio nihil ad has cenſuras habet.

LEONICENUS etiam *artem medicinalem* GALENI interpretatus eſt, libello Venet. 1606. fol. 12°. & alias excuſo.

Polydorus VERGILIUS *de rerum inventoribus* ſcripſit libros VIII. ſæpe recuſos. Coram eſt editio Lugdunenſis 1546. 8°. B. B. Liber emendatus anno 1499. aliqua habet, quæ huc referas: de arte memoriæ SIMONIDIS ex PLINIO & QUINTILIANO in L. II.

EJUSD. *de prodigiis* L. III. Baſil. 1531. 8°. B. B. 1552. 8°.* Leid. 1644. 8°. Monſtroſi aliqui partus hic inter alia mirifica recenſentur.

§. CXLVII. *Alexander* BENEDICTUS (BENEDETTI).

Accedimus ad eos, qui manu ſua anatomen adjuverunt, medicos, aut inciſores. *Alexander* BENEDICTUS, in pago *Legnago* agri VERONENSIS natus, celebris Medicus caſtrenſis, edidit *Anatomicen*, *ſive hiſtoriam corporis humani*, cujus coram habeo editionem Pariſinam 1514. 4°.* & Argentoratenſem 1528. 8°.*. Aliæ ſunt editiones Venetiis 1493. 8°. 1498. 8°. MAZZUCH. 1502. 4°. MAITT Paris 1519 4°. Baſil. 1517. 8°. MAZ. Colon. 1527. 8°. GUNZ. edente CÆSARIO apud EUCHARIUM. Dedicatio eſt anni 1497.

Parum habet præter ea, quæ ex GALENO hauſit. Dictione utitur multo puriori, quam priores ſcriptores. Ipſe tamen manu ſua ſecuit, & frequentes habuit auditores (*d*), etiam ſenatorios, ut de nimia turba conqueratur (*e*). Rariores

(d) L. III. c. 1. p. 23.
(e) L. V. p. 22.

Rariores tamen adnotationes addit vir multa expertus. In Creta ex vulnere genu cornu prodiiſſe vidit, rupicapræ cornu ſimile. Calculum circa acum crinalem natum, quam pro ſua humanitate adgnoſcit, fuiſſe deglutitam. Calculum bilarium deſcribit, primus ni fallor medicorum. Nervum penis ab imperito chirurgo funeſto eventu extractum fuiſſe. Virginem lac dediſſe. Felix puris in pleuriticis per urinam & anum effuſio. Sagittæ ferrum vigeſimo poſt acceptum vulnus anno de naribus ejectum. *Hermolaus* BARBARUS, ALEXANDRI amicus, in minima luce legebat, impatiens majoris. Opiſthotonus caſtoreo ſublatus. In gravida cerva fetum bene formatum vidit.

Prodierunt inde *opera* ejus *medica omnia* Venet. 1533. fol. ſ. *de ſingulis corporis humani morbis a capite ad pedes* B. THOMAS. cui in editione mea *(f)* Baſilienſi etiam *anatomes* L. V. ſubjuncti ſunt, & reliqua viri opera. Ea prodiit 1549. fol.* & 1539. fol. & 1572. fol. BOERNER. Etſi minime a ſuperſtitione liber eſt, veterumque fabulis, habet tamen paſſim aliqua, non ingrata lectu, etiam anatomici argumenti. Gallinis caſtratis tamen vitellos in lumbis generari, ſponte vero ſua conſumi, neque in ova perfici *(g)*. Partus monſtroſi polypi, in quo fetus mas, palmæ magnitudine *(h)*. Et ejusmodi exempla plura citare facile foret, ſufficiat monuiſſe hunc virum, magis quam pleroſque priores, mereri legi. Aliquam etiam deſcriptionem partium corporis dat, quarum morbos exponit.

Exempla prodigioſæ inediæ duo Bernæ anno 1604. 8°. prodiiſſe, BOERNER.

§. CXLVIII. *Antonius* BENIVENIUS.

De abditis & admirandis morborum & ſanationum cauſis Florent. 1507. 4°. ASTR. Baſil. 1529. 8°.*. Memorabile & lectu dignum opus, in quo aliqua ad phyſiologiam pertinentia inter pathologicas adnotationes recenſentur. Atreta, anus & vulva: bulimos: cor piloſum, alia.

Henrici STRÖMER *de morte hominis* Lipſ. 4°. absque anno inter 1516. & 1542.

§. CXLIX. *Jacobus* BERENGARIUS.

Carpenſis, Profeſſor Bononienſis, hinc vulgo dictus CARPUS, clinicus & anatomicus celeberrimus, primus humanæ anatomes inſtaurator, *Bartholomæi* EUSTACHII etiam & CARTESII teſtimonio *(i)*. CELLINUS, idoneus judex, laudat ejus in delineando peritiam, & bonum, ut vulgo vocant, *guſtum*, quam elegantiam non exſpectaſſes ipſi tribui.

Centum corpora humana ſua manu diſſecuit, unde fama nata eſt, in ægrorum

(f) Etiam in Veneta BOERNER de *Al.* BENEDICTO.
(g) L. XXIV. c. 4.
(h) L. XXV. c. 29.
(i) *Miſcell.* II.

Digitized by Google

rum moribundorum corporibus artem exercuiſſe (*k*), quam criminationem *Johannes* ASTRUC diluit (*l*). Poterat eam calumniam adjuviſſe neſcio quæ in docto viro turpitudo morum, qui ob *honeſtiam* aliquos pæderaſtiam ajat ſequi, eamque excuſet (*m*), anatomen autem hominum nocentium vivorum laudet (*n*). Dictio barbara eſt, qualem non exſpectes ab ALDI MANUTII diſcipulo. GALENUM tamen & CELSUM diligenter legerat, hunc Arabiſtis fere ignotum.

EJUS duo ſunt opera. Prius, *Commentaria cum ampliſſimis additionibus ſupra anatomiam* MUNDINI *cum textu ejus in priſtinum nitorem redacto*, Bonon. 1521. 4°.*. Tres potiſſimum ventres, eorumque viſcera tradit, multa cum refutatione priorum, etiam potiſſimum *Gabrielis a* ZERBIS, tum aliorum, qui eo tempore in omnium manubus erant, arabiſtarum: quare ſi quis ejus ſeculi vitia & errores perſpicere cupiat, inveniet, quo ſibi ſatisfaciat, in hoc ipſo opere. Multa tamen ex ſua corporis humani peritia addidit, etiam difficiliora. Medullam ſpinalem cum ACHILLINO, ſed accuratius, vidit circa duodecimam vertebram (*o*) dorſi deſinere, neque unquam ultra ſecundam deſcendere, eamdem in nervos abire, fiſſura etiam dividi. Nervum olfactorium ſenſit ſatis nervorum eſſe ſimilem, etſi molliorem eſſe adnotavit. Rete mirabile, cum maxime cuperet, faſſus eſt ſe non poſſe reperire, cum centies in humano capite inquireret (*p*); ita neque porum nervi optici (*q*), & ſeptem uteri (*r*) cellulas eo ævo ab omnibus receptas, ut ægre (*s*) duos in utero ſinus ſe reperire faſſus ſit. Fetum humanum undique perfectum vidit (*t*), ut tamen pedibus careret. Ruptum ex abſceſſu uterum & fetum in ventrem effuſum (*u*) deſcribit, & tres aliquando teſtes (*x*) viſos. Cum aquam in venam renalem injeciſſet, vidit eam effluere circa carunculas (*y*) papillis muliebribus ſimiles. Venas cutaneas absque ſodalibus eſſe arteriis adnotavit (*z*). Ultimum ſaccum coli pro cæco accepit inteſtino (*a*), & appendiculam pro vitiata fabrica naturali cæci. Cartilagines arytænoideas duas eſſe adgnovit. Fetum facie ſemper verſus rectum inteſtinum converſa edi (*b*). Puncta lacrumalia habet, & pinguedinem, quæ tarſum humectet. Unicam eſſe venam umbilicalem monuit. Menſuram inteſtinorum (*c*) tredecim ulnis Bononienſibus definivit (*d*). Sinus frontales dixit; negavit aliquid a cerebro ad nares venire: ſphincterem vaginæ habet & pinguetudinem epiglottidi inſidentem, & carnem glanduloſam ſuper glottidem. Aquam pericardii in vivis animalibus vidit. Unicam valvulam venoſam cordis depinxit. Muſculi valvu-

(k) L. a CAPOA *raggionam.* II. p. 60.
(l) *De morb. vener.* p. 618.
(m) p. XII. b. (n) p. V.
(o) p. CCCCXCVI. b.
(p) p. CCCCLIX. a. b.
(q) p. CCCCLII. b.
(r) p. CCXVI. b.
(s) p. CCXVIII.
(t) p. CCXXII. (u) p. CCXII.
(x) p. CXIV b. (y) p. CCXXIX.
(z) p. CCXXV. (a) p. CXV.
(b) p. CCLXV. (c) p. CX. b. (d) Ibid.

Digitized by Google

valvularum cordis. M. Thyreoepiglottideus, Venæ parietales: aquæductus Fallopii hic reperiuntur.

Fetum ſuperne duriorem, inferne gelatinoſum eſſe veriſſime vidit. Septi cordis poros vix ſe videre faſſus eſt. Obliquum abdominis muſculum cum ſodali alterius lateris intricari. Oeſophagum a ſepto transverſo ſtringi. Piam matrem in cerebri ventriculos venire. Duram membranam cerebri cranio adhærere. Olfactorium nervum clavæ comparat. A latiſſimo colli muſculo fibras in auriculam venire. Levator palpebræ (etiam Avicennæ dictus) & transverſus urethræ ei innotuerunt. Venam renalem in ureterem non dilatari monet. Septum ſcroti. Anaſtomoſes arteriarum ſpermaticarum cum venis. Urachum ſolidum eſſe. Ab uretere in cervicem veſicæ fibras deſcendere. Cellulæ ductus deferentis. Clitoris, Hymen. Unica vena umbilicalis. Arteriæ cordis. Additamentum inteſtini cæci. Porro, ne nimis longus ſim: laryngem in deglutiendo adſcendere docuit. Deinde ſinum ſphenoideum, frontales, pelvim femininam ampliorem, pectus virile latius; cor homini ſoli obliquum, arterias ſeminales utrinque duplices: homines urinam per umbilicum reddentes, vetulas menſtruatas, ſuperfetationem. Hæc ultima Portalius.

Sed ea enarrare infinitum foret, quæ recte vidit. Non debent ideo ipſi duo oſſicula (e) auditus tribui, quæ manifeſto indicet, ab aliis eſſe inventa; neque ductus ſalivales Whartoni, qui a Galeno ad Arabes, etiam ad Arabiſtas, in omnibus operibus anatomicis non interrupta ſerie ad eum deſcenderint. Invenio apud hunc virum teſtimonium irrefragabile (f) pro antiquo more, quo Cardinales teſtes Pontificis nuper electi contrectarunt, fruſtra ob certos fines ad fabulas rejecto.

Icones habet pluſculas, muſculorum abdominis, cum duabus recti muſculi tendineis lineis. Deinde muſculorum qui cuti detractæ ſubſunt, in pictorum uſum, etiam crucifixi hominis. Sceletos duas, manum & pedem oſſeum, & venas, quæ in brachio ſecantur.

Alterius Cl. viri operis titulus eſt *Iſagogæ breves perlucidæ & uberrimæ in anatomiam humani corporis ad ſuorum ſcholaſticorum preces in lucem editæ* Bonon. 1522. 4°.* & 1523. 4°.* & Venet. 1535. 4°.*, quæ editio minus nitida eſt. Habet etiam editionem Bonon. 1514. 4°. cum figuris Schulz. Alia eſt Argentor. 1533. 8°.* alia Colonienſis 1529. 8°. Dougl. Anglice cum titulo *a deſcription of the body of man beeing a practical anatomy* Londo 1664. 12°. Dougl.

Anatomen ſolam, perinde trium ventrium, & dorſi collique tradit. Figuras priores repetit, addit alias in editione 1523. feminæ cum utero, uteri, ubi ſatis adparet, ſimplicem vidiſſe, & rudes cerebri figuras, cordisque ventriculos,

(e) p. CCCCXXXVII. Tempore Achillini inventa eſſe Massa *Ep.* V. p. 556.
(f) p. CXCV. b.

Digitized by Google

culos, & ſpinam dorſi. In editione 1522. aliæ uteri figuræ ſunt, & pauciores. In Veneta duæ aliæ accedunt figuræ feminæ cum ſuis genitalibus partibus. Rariores morbos adnotat, ut amputatum aliquoties uterum. Venas depingit, quæ ſecari ſolent.

§. CL. Varii.

Gabrielis de Torraga *compendium eorum, quæ ſuper techni* Galeni *& aphoriſmos* Hippocratis *ſcripta ſunt. Figuræ ampliſſimæ rerum naturalium, præternaturalium & contra naturam.* Burdigal. 1524. fol.

Jacobus Martinus paraphraſin Averrhoes *de partibus & generatione animalium* ex hebraico latinam reddidit Rom. 1521. fol.

Wenceslai Bayer *de Ellebogen de virtute motiva & ſuis inſtrumentis* d. Lipſiæ 1526. 4°. Trew. Et *de principatu cordis* Lipſiæ 1533. 4°. Trew.

§. CLI. *Matthæus* Curtius.

Papienſis. Non ſeparo collegam Berengarii, qui eloquio tantum valuit, quantum ſcalpello Carpensis. Græcos & legit, & docuit Scholaſticos ſuis arabibus præferre, Galenumque in ſcholas revocavit. In Mundini Anatomen *Explicationem* Camillus Bonus a morte demum Cl. viri edidit Papiæ 1550. 8°.* tunc mutato paulum titulo *Commentarium elegantem & doctum* Lugduni 1551. 12°. Recuſus eſt Venet. 1580. 8°. Platn. Etſi minus in diſſecando quam Carpensis ſe exercuit, non tamen nullum in ea arte laborem poſuit. Voces quibus monet, vermem non eſſe, quæ pro ea habeatur pellicula, videntur ad valvulam magnam cerebri ſpectare (*g*). In ventriculos cerebri ſe ſæpe accurate inquiſiviſſe (*h*), & tertium ventriculum pro via ab anteriori ad poſteriorem male haberi. Rariores etiam aliquos eventus narrat, ut calculi per anum editi (*i*), & in nominibus Carpensem caſtigat, qui utique male epiglottidis nomine laryngem intelligebat (*k*). Codex M.S. exſtat in B. R. Par. n. 6968.

Ejusdem *de muſculis eorumque partibus, motibus & diſſectione compendium* paucarum paginarum exſtat in editione Lugdunenſi.

Ejus *de fetu ſeptimeſtri lib.* cum libris de doſibus prodiit Venet. 1562. 8°.*

§. CLII. *Jaſon a* Pratis.

Zirikſeæ Seelandicæ medicus, edidit Antwerpiæ 1564. 4°. (puto 1524.) Douglas Libros II. *de uteris*, recuſos Amſtelodami 1657. 12°.*. Generationem utique deſcribit, ſed collatitia opera, & literaria atque mythologica.

Ejusd. lib. *de pariente & partu* Antwerp. 1527. 8°. Dougl. Amſtelod. 1657. 12°.*. Simile opuſculum, cujus minima pars ad anatomen pertinet, major ad medicinam.

(g) p. 337. (h) p. 339. (i) p. 135. (k) p. 286.

Digitized by Google

Ejus *de arcenda ſterilitate & progignendis liberis* Antwerp. 1531. 4°.* Vix quidquam ad rem ipſam facit libellus hominis ſeniliter facundi, in aliena & ethica diſcurrentis, mulieroſi & turpiculi. Vampyrorum Cretenſium hiſtoriam habet, qui reviviſcant, ſuasque uxores ineant, ut neceſſe ſit palo per cor adacto ſeriam demum mortem reis inferre.

§. CLIII. *Petrus* Brissot. Alii.

Quanta ſibi odia hoc opere vir doctus ſibi conciliaverit, alias dixero. Scripſit autem *de Vena ſecanda tum in pleuritide tum in aliis viſcerum inflammationibus libellum apologeticum* Venet. 1539. 8°.* & curante *Renato* Moreau Pariſ. 1622. 8°.*. Venæ cavæ, venarumque brachii, hiſtoriam breviter adtigit.

Ein Monſtrum, wie es zu Freiburg in Meiſſen gefunden worden. am fordern Theil ein Kind, am untern ein Kalb, mit beſchornem Kopf einem ſchwarzen Münchshaupt gleichförmig 1522. Scheuchzer.

Petrus Crinitus *de honeſta diſciplina* l. 25. Pariſ. 1525. fol. & ap. Chouet 1598. 12°. In Lib. VII. agit de ſpatio humano vitæ, & de pondere humani cordis, quod creſcat & decreſcat. L. VIII. eſt de anatomica diſciplina; ibi de Aristomene Meſſenio dicit, qui hirſuto corde fuit, & veterum de humano corde effata L. XXIII. Habet etiam aliqua de monſtris, de fetu gemello Theodosii ævo nato, de chamæleonte.

J. Walterius Viringus Atrebas *tabulam iſagogicam oſſium corporis humani olim Lovanii editam, nunc recognitam & auctam* dedit Duaci 1527. fol. cum figura ænea. Ita Douglas. Sed oſtendam ad annum 1597. potius pertinere.

§. CLIV. *Albertus* Durer.

Albrecht Durer, celebris pictoris germani *vier Bücher von menſchlicher Proportion* Nürnberg 1525. fol. Draud. B. *Exot.* 1527. fol. Heist. 1528. fol. Platn. Arnheim 1604. fol. Gunz. Poſt mortem auctoris latine *de ſymmetria partium in rectis formis humanorum corporum* Noribergæ 1532. fol. Platn. 1533. fol. Freyt. & *de varietate figurarum & flexuris partium & geſtibus imaginum* ibid. 1534. fol. Porro Pariſ. 1557. fol. ubi adjecta eſt tabula partium corporis humani externarum variis linguis expreſſarum. Redit in operibus omnibus Arnheim 1604. fol. Gallice ſunt *quatre livres des parties & pourtraits du corps humain*, vertente *Ludovico* Meygret Paris 1559. fol. Arnheim 1603. fol.* 1614. fol.*. Italice *ſymmetria dei corpi humani* Venet. 1591. fol. Bibl. *Exot.*

Magno labore dimenſus eſt partes corporis humani, virilis & feminini, gracilis & toroſi, earumque proportiones tum numeris expreſſit, tum tabulis: deinde faciei magnam varietatem, & geſtuum. In pictorum potiſſimum uſus ſcripſit, ad ſummam tamen divini operis curioſitatem intelligendam utile eſt opus.

Digitized by Google

§. CLV. Varii.

Joachimi Fortii Ringelbergii Antwerpienſis *de homine* lib. Antwerpiæ 1529. 8°. Lugdun. 1531. 8°. Baſil. 1538. 8°. Douglas.

Antonius Fortolus edidit Galeni lib. *de diſſectione venarum arteriarum & nervorum* Baſil. 1529. 8°.* Stylum laudat C. Gesner.

Jodoci de Mancetis *de dignitate & excellentia hominis* L. IV. Baſil. 1532. 8°.

H. Cornelius Agrippa egit de pharmacia, coquinaria, anatome in libro *de vanitate ſcientiarum & incertitudine* cujus multæ ſunt editiones, inter eas Lyon 1530. 4°. 1544. 12°. Opera omnia prodierunt 1605. 8°.

Alexandri *ab* Alexandro *noct. genial.* L. V. Paris 1532. fol. Fere ad jura pertinet. L. II. c. 19. agit de partibus corporis humani honoratis & religioſis. C. 21. de Cola piſce celebri urinatore. L. V. c. 25. de extis inſpiciendis, & inde ſumtis rerum futurarum indiciis. L. III. c. 2. ſe teſtem dat incorrupti corporis puellæ ad viam Appiam in ſepulchro repertæ, quam pro Tullia Marci F. habebant. Superſtitioſus homo, qui L. V. c. 23. umbras deſcribat, quas viderit. Refer ad p. 156.

Joachimus Camerarius, ſenior, *de oſtentis* libros II. edidit Wittebergæ 1532. 8°. B. B., & Baſileæ 1552. 8°. cum J. Obsequente. Moneo ne putes ad monſtra pertinere. Fere de cometis agit.

Ejus *exquiſitio nominum quibus partes humani corporis appellari ſolent* Baſil. 1551. fol. B. An.

Lucas Gauricus, forte celebris ille aſtrologus, *de conceptu natorum & ſeptimeſtri partu* Venet. 1533. 4°. Dougl.

Janus Cornarius celebris operum Græcorum interpres, non quidem anatomicus. In Ejus *univerſæ rei medicæ epigraphe ſ. communicatione recognita & aucta* Baſil. 1534. 4°. B. B. aliqua etiam partium corporis humani recenſio, & nonnulla phyſiologica ſunt, quam breviſſima.

Marianus Sanctus Barolitanus, celebris chirurgus & inventor apparatus magni, edidit Venetiis 1535. 8°.* L. *de lapide veſicæ excidendo*, in quo anatomen veſicæ dat breviſſimam.

Andreas Lacuna, Segobienſis, non quidem inciſor, *Anatomicam* tamen *methodum* ſ. *de ſectione corporis compendium* ſcripſit Paris 1535. 8°. (l). Galeni opera in epitomen contraxit Baſil. 1551. fol. 1571. fol.

Joh. Pici, ex Mirandolæ principibus, *de phantaſia* lib. *in quo de imaginationis facultate & natura agitur* Baſil. 1536. 8°. 1568. 8°. Lind.

Euricii

(l) In eo lego apud Cl. Portalium reperiri valvulam inteſtini cæci, & fluxum atque refluxum ſanguinis ex corde, & in cor.

Digitized by Google

Enricii CORDI *de urinis* lib. reviſus eſt editus a *Joh.* DRYANDRO Francof. 1543. 8°. TREW. a morte auctoris. *De abuſu uroſcopiæ concluſiones* ib. 1546. 8°.

§. CLVI. *Nicolaus* MASSA.

Venetus, & ipſe barbara dictione uſus, minime tamen inanis auctor, qui corpora humana frequenter diſſecuerit. Ejus liber *introductorius anatomiæ ſ. diſſectionis corporis humani* Venet. 1536. 4°. editus, anno 1559. 4°.* recuſus eſt & 1594. 4°. CATAL. lib. germ. ab anno 1500. ad 1600. Tres fere ventres deſcribit, ad morem MUNDINI, in reliqua anatome brevior: cæterum adminiſtrationem deſcriptioni addit. Panniculum carnoſum univerſi corporis ſe vult oſtendiſſe (*m*), etiam teſtibus productis. Appendiculam vermiformem plenius deſcripſit (*n*). Papillas renales habet (*o*), & earum ductus uriniferos. Gemellos in utero vidit placentasque duas (*p*). Capita rotunda vaſorum menſes fundentium in utero ſe vidiſſe putat (*q*). Uteri unicam facit cavitatem (*r*). Tertium cordis ventriculum ſe vidiſſe (*s*) opinatur, forte eam partem ventriculi dextri, quæ arteriæ pulmonali ſubjicitur. Fetus epigaſtriis conjunctos incidit (*t*). Pulmonem pene ſemper pleuræ adhærere monuit. Nervos olfactorios veros nervos eſſe confirmat (*u*). Oſſicula auditus malleolos vocari dicit (*x*). Muſculoſam linguam natura ſibi tribuit. Epigaſtricam venam peculiari cura deſcribit (*y*), & venas intercoſtales inferiores a vena cava ad 9. & 10. vertebram natas (*z*). Coctione oſſa pubis ſeparari (*a*). Muſculum habet frontalem. Ligamentum ſuſpenſorium penis. Pulmones pectus accurate replere. Ligamenta non ſentire. Tres etiam recti muſculi abdominis inciſiones, & craſſitiem verſus collum veſicæ habere PORTALIUS monet.

EJUSDEM *epiſtolæ medicinales* Venet. 1542. 4°. 1550. 4°.* & 1558. 4°.*. Mihi tomus I. eſt anni 1550. alter anni 1558. Aliqua continent anatomica, ut L. I. ep. V. duram matrem nunquam non toti intus cranio adhærere (*b*): incudem & malleolum neque ſe neque BERENGARIUM inveniſſe, qui circa tempora ACHILLINI innotuerint (*c*). Epiſtola VI. confirmat nervum olfactorium. VESALII, nam non alio refero, figuras muſculorum linguæ negat ſibi placere. Nervos in linguam macerando deduxit. Alio loco negat ſe foramina in extrema vulva reperiiſſe, quæ DRYANDER velit inveniſſe. Epiſtola de ſuperfetatione fere inanis eſt.

In L. II. epiſtola 25. de generatione hominis huc facit. Feminam ſexagenariam menſe decimo quinto monſtroſam puellam peperiſſe. Obiit anno 1564.

 §. CLVII.

(m) p. 10. (n) p. 11. (o) p. 30.
(p) p. 43. b. (q) p. 44. (r) p. 45.
(s) p. 56. (t) p. 57. b. (u) p. 87. b. 88.
(x) p. 93. (y) p. 126. (z) p. 71.
(a) p. 36. (b) p. 55. (c) p. 55. b.

Digitized by Google

§. CLVII. GUNTHERUS (*d*).

J. GUNTHER vulgo GUINTER, Andernacenſis, Profeſſor Pariſinus, cum laude docuit, dimidia parte ſumtuum, cum gradum mereretur, ob eruditionem donatus. Negat unquam corpora humana incidiſſe VESALIUS, GUINTERI diſcipulus (*e*). Scripſit tamen *Inſtitutionum anatomicarum* libros IV. Paris 1536. 8°. MAITT. Baſileæ 1536. 8°. & iterum 1539. 4°.* cum THEOPHILO excuſas, & Venetiis 1538. 16°.* 1556. 16°. emendante *Andrea* WESALIO. Porro Lyon 1541. 8°. MEAD. Paris 1558. 8°. GUNZ. Witteberg. 1617. 8°. GUNZ. cum figg. 1616. 8°. HERISS. & Patav. 1585. 8°. GUNZ. cum alia dedicatione VESALIANA. GALENI compendium eſt. Adminiſtrationes anatomicas etiam in artubus addit. Muſculos interoſſeos dicit (*f*), quos GALENO ignotos fuiſſe putat. In duobus cadaveribus (*g*) venam humerariam ex axillari trunco proveniſſe, & ei comitem progreſſam eſſe. Unicum ductum ſeminalem facit. Corpora humana utique diſſecuiſſe vult D. HERISSANT, & jocum VESALII vocat, quod nobis teſtimonium eſt. Verum & ipſe in præfatione fatetur, ſe VESALIO & SERVETO in adminiſtrationibus uſum eſſe, eorumque ope partes corporis humani a ſe oſtenſas; & vaſa ſpermatica inventa iterum VESALIO tribuit (*h*).

In magno opere *de veteri & nova medicina* Baſil. 1571. fol. 2.Vol. excuſo B. *Bern.* dialogus IV. V. & VI. eſt de re anatomica. Vix excuſes ſenem, qui VESALIANA & FALLOPIANA & EUSTACHIANA aliqua inventa potuerat legiſſe, neque ea in ſuos uſus verterit. Hic etiam ſuum errorem repetit, pancreas dici glanduloſa quædam in meſenterio corpora (*i*), ad deſcriptionem ex animalibus carnivoris ſumtam. Hic etiam mutuam anaſtomoſin venarum & arteriarum ſeminalium manifeſto adfirmat (*k*).

Multos libros veterum latine vertit, GALENI l.l. *de facultatibus naturalibus: de ſemine: de atra bile: de adminiſtrationibus anatomicis: de placitis* HIPPOCRATIS *&* PLATONIS: *introductorium: de vulva conſectione; de formatione fetus, de elementis, comm. in* HIPPOCRATEM *de natura humana.* Ipſe commentatus eſt in HIPPOCRATEM *de natura humana.*

Inter Medicos redibit: interim moneo, ſcriptum eſſe ejus elogium, *éloge hiſtorique de J. Gonthier d'Andernach* a D. L. A. *Proſpero* HERISSANT Paris 1765. 12°.*.

§. CLVIII. J. DRYANDER.

Vero nomine EICHMANN, in Gallia medicinam didicit, Marburgi docuit, Aſtrologiæ deditus, neque laudatus a collega *Euricio* CORDO. *Anatomen humani*

(d) Putem potius GUNTHERUM dictum eſſe: civis enim ejus *Hubertus* DAMIUS in elogio [illegible] vocat, aliter græca ſcripturus, ſi WINTERUS verum nomen eſſet.
(e) *Rad. Chin.* p. 177.
(f) p. 105. (g) p. 109. (h) p. 30.
(i) p. 151. (k) p. 160.

Digitized by Google

humani capitis Marburgi 1536. 4°. ediſſe lego in catalogo THOMASIANO (*l*), neque vidi. Mea editio eſt *Anatomiæ pars prior*, *in qua membra ad caput ſpectantia recenſentur & delineantur* Marburg. 1537. 4°.*. Anno 1535. & 1536. duo corpora humana inciderat.

Numeroſæ ſunt figuræ, neque ad BERENGARIANAS fictæ: in iis pluſcula primus expreſſit, corticis & medullæ in cerebro diverſitatem (*m*), & in cerebello, hic ſatis bene (*n*): nervos olfactorios, etſi opticos vocat (*o*): uvulam & ſulcos palmatos palati (*p*): ſuturas: pulmonem cum aſperæ arteriæ ramis, thoracis conpagem.

Inde edidit Marburgi 1541. 4°.*. Anatomiam MUNDINI *ad vetuſtiſſimorum aliquot manuſcriptorum codicum fidem collatam, juſtoque ordini reſtitutam.* Addidit notulas, in quibus MUNDINUM corrigit, tum icones CARPI ſuasque (*r*), & quas diximus, & alias nonnullas, ut inteſtinorum, ubi adpendicula cæci inteſtini primum delineari adparet, renem cum vaſis, hepar, hoc ruditer, vaſa ſpermatica & genitalia maſcula: eadem in feminis. Habet oſſiculum ſeſamoideum inter os cuboides & minimum digitum; epididymidem ſatis bene; ſinus in extrema vulva mucoſos dixit. Renem dextrum facit humiliorem.

EJUSD. *der ganzen Arzney gemeiner Inhalt* Frankfurt 1542. fol.* & correctius, in titulo 1547. fol.*. Initium operis eſt anatome aliqua, in qua icones priores redeunt, & propriæ & BERENGARIANÆ, accedit figura venarum cutanearum omnium, & alia venarum internarum & externarum, in qua arteriæ duæ umbilicales, vena unica, & azyga non male exprimuntur.

IDEM *Antiochi* TIBERTI *de Chiromantia* L. III. recognovit & edidit, Mogunt. 1538. 8°. B. B.

Apud MASSAM (*s*) dicitur in vivis feminis & in extrema vulva foramina quædam inveniſſe, ſinus, ut videtur, mucoſos.

§. CLIX. *Jacobus* SYLVIUS.

Verius *du* BOIS, Ambianus, nondum eo tempore quidquam ediderat; neque tamen poteſt ejus viri recenſio differri, cum ante VESALIUM eum neceſſe ſit laudare, cujus Præceptor fuerit, perinde ut GUNTHERUS. Ab anno 1531. Pariſiis docuit, cum VESALIUS de ephebis non exceſſiſſet, plauſu cæterum, quam ipſe FERNELIUS, majori. Vir doctus & utriusque linguæ gnarus, primus HIPPOCRATEM & GALENUM Pariſiis interpretatus eſt (*t*), in arte pharmaceutica exercitatus, neque certe in anatome peregrinus, cujus pluſcula inventa ſint, etſi non frequentiſſime humana corpora incidit (*u*).

EJUS

(l) Habet etiam C. GESNER.
(m) f. 6. (n) f. 8. (o) f. 7. (p) f. 9.
(r) Sæpe ex GALENO, aliquando ex ſuis inciſionibus, etiam anno 1529. & 1530. peractis.
(s) Epiſt. l. 23. (t)
(u) Non potuiſſe valvulas venoſi in corde oſtii invenire VESAL. *rad. Chin.* p. 151.

Ejus prima prodiit exſtat *iſagoge*, III. libris ſcripta *in libros* Hippocratis & Galeni *anatomicos*, compendium nempe anatomicum a capite ad calcem. Hic magno certe cum levamine memoriæ, muſculis nomina impoſuit, cum & priſci, & Vesalius atque Fallopius, incommode certe numeris ſint uſi, quos alius & alius auctor aliter conſtitueret. Adminiſtrationem etiam addit, & ſuadet vaſa indagare humoribus coloratis per tubulos inmiſſis, qui primus ad anatomicas injectiones gradus fuit. Valvulam foraminis ovalis (*x*), & valvulas venarum inter primos invenit, & in variis truncis venarum (*y*) deſignavit. Muſculum quadratum, qui ad flexores accedit in pedis planta (*z*), & pyramidales (*a*), & recti tibiæ veram originem, glandulas bronchiales, aliasque conglobatas primus dixit.

Magni pretii ſubjecit *obſervata in variis corporibus ſecandis*, tum morboſa varia, tum quæ perpetua eſſent. Hic videas Cl. virum detexiſſe peritonæi in eo loco integritatem, qua credebatur ab omni antiquitate, a vaſis ſpermaticis perforari: verum enim vidit vir Cl. etſi quæ vidit pro re præter naturam accidente habuit (*b*). Vidit etiam venam cavam continuo ſupra diaphragma in cor inſertam, etſi iterum pro re a naturæ inſtituto aliena habuit (*c*). Porro anaſtomoſes vaſorum uteri cum epigaſtricis (*d*); Appendicem vermiformem (*e*), tria ligamenta coli, varietates vaſorum (*f*). Auctor & ipſe eſt ſpurii pancreatis. Habet lobulum Spigelii.

Inde diſſectiones dedit animalium, ut ſimiæ, in qua duo ligamenta coli (*g*) vidit, & venam, qualem Galenus, inter cor & diaphragma ex cava natam, unde origo erroris ſcholarum. In condylis femoris duo oſſa ſeſamoidea (*h*) vidit, & in tibiæo muſculo. Vaccæ uterum prægnantem ad naturam deſcripſit, tum alia ex aliis animalibus, etiam ex leone &c. Carnivora animalia nullum colon habere monuit.

Maturi ſenis opus, prodiit demum ab ejus morte Pariſiis 1555. 8°. Dougl. 1561. 8°.* Venet. 1556. 8°. Plat. 1572. Catal. Willer. Pariſ. 1587. 8°. in Catal. & in operum collectione. Codex M.S. exſtat in B. R. P. n. 6878. Gallice vertit J. Guillemin & edidit *l'introduction ſur l'anatomique partie de la phyſiologie* Paris 1555. 8°. B. *Exot.* Verdier.

In Galenum *de oſſibus commentarios* dedit Pariſ. 1561. 8°.*. Sola hominum oſſa in eo Galeni libro deſcribi contendit, & etiam ibi virum tuetur, ubi manifeſto errat, ut in oſſe inciſivo, oſſe ſacro, acromio. Sceletos hominis & variorum animalium coram habuit, ut totus libellus indicat (*i*). Oſſa carpi accuratius deſcribit. Rudimenta dentium in fetu, ſinus ethmoideos: os unguis, tres apophyſes clinoideas dixit.

Ejus

(x) p. 22. b. (y) Ibid. (z) p. 55. b. p. I. 26.
(a) Ibid. (b) p. 70. (c) p. 70. b. (d) p. 70. b.
(e) p. 71. pro vitio habet.
(f) p. 270. (g) p. 71. b. (h) p. 72. b.
(i) *In vita* & de *oſſib.* p. 24. b. decem numerat.

Digitized by Google

Ejus *de menſtruis mulierum & hominis generatione:* & in operibus omnibus. Hic libellus pene totus practici eſt argumenti. Gallice *de la nature & utilité des mois des femmes* Paris 1560. 8°. & *de la génération de l'homme* vertente *Guilielmo* CHRETIEN, ib. 1559. Latine *de menſibus mulierum & hominis generatione* Paris 1556. 8°. 1561. 8°. B. B. Baſil. 1556. 4°. Medice magis quam phyſiologice ſcripſit, & ad veterum placita.

In GALENI *de natura humana* lib. commentarius.

In HIPPOCRATIS elementa commentarius 1561. 8°. B. B. Generalia ad ſcholarum ſaporem.

Iſagoge in L. GALENI *de utilitate partium*, & *Epitome l. de facultatibus naturalibus*, libelli breviſſimi.

Diſputatio de partu infantulæ Agimenſis. Fatentur editores, hunc libellum forte ad *Jacobum* GOUPYLUM magis pertinere. Puella erat, concepta, ut mater adfirmabat, die Maji 27. partu edita 15. Decembris, nondum abſoluto menſe ſeptimo. Octimeſtrem eſſe putabat GOUPYLUS an SYLVIUS, ſeptimeſtrem FERNELIUS. Una *Caroli* FONTANERII, J. C. SCALIGERI, *Guilielmi* PLANCII & aliorum de eo partu epiſtolæ prodierunt.

Utinam non exſtaret (*k*) alius SYLVII libellus, *Veſani* nempe *cujusdam calumniæ* in HIPPOCRATIS & GALENI *rem anatomicam depulſio* Pariſ. 1551. 8°. STOL. Venet. 1555. 8°.*. Veteres SYLVIUS noſter deperibat, & potiſſimum GALENUM, indigniſſime adeo tulit, VESALIUM tot in eo viro errores detegere. Erat præterea avarus SYLVIUS, morumque adeo ſeveriorum. Itaque in VESALIUM aſperrime ſtomachatur, ut pronuntiare ſuſtinuerit, omnia, quæ ſummus inciſor propria habeat, unica pagina poſſe conplecti; ipſasque figuras nihili eſſe. In paucis recte, aut certe probabiliter GALENUM excuſat. In multis longiſſime a natura aberrat, ut in ſuturis, oſſe inciſivo, ſeptem ſterni oſſibus, quæ ætatis noſtræ vitio raro ſeptena eſſe queratur: in oſſis ſacri tribus vertebris, in azyga vena & ramo venæ cavæ infra cor edito, quo loco iterum ad mutatam ſtaturam refert, ſi aliter nos ea viderimus, quam GALENUS: ſic in cavitate ventriculorum anteriorum ad os cribroſum producta (*l*). Sinus tamen ſphenoideos deſcribit. Chorion placentam obducere recte docet. Venam azygon ait ſe vidiſſe intra pericardium cavæ inſertum, quod eſt improbabile.

Operum omnium editionem plenam, etſi minus nitidam, curavit *Renatus* MOREAU Genev. 1630. fol.* 1635. fol.

§. CLX. *Johannes* FERNELIUS.

Patriam cum SYLVIO communem habuit, & una, in alio tamen collegio, Pariſiis medicinam docuit. Matheſeos peritus, puriſſimo latino ſermone uſus; praxi

(k) Vide de eo judicium SANCTORII *meth: vitand. error.* p. 215.
(l) p. 76. b.

praxi clinica celebrior, ingenio ad bonum ordinem ſibi præſcribendum, & ad verum perſpiciendum excitato, cepit GALENI jugum clanculum excutere. Manu quidem ſua in diſſectionibus non videtur ſe exercuiſſe, & nimiam in anatome ſedulitatem improbavit (*m*). Scripſit tamen phyſiologiæ ſ. *de naturali medicinæ parte* libros omnino ſeptem, editos Pariſ. 1538. 1542. DOUGL. Venet. 1547. 8°. ID. Lyon 1551. 16°. ID. 1554. fol. 1644. 8°. NICOLAI, recuſos in editione operum Pariſina 1567. fol.* Francofurti 1574. fol. 1577. fol. WILL. 1578. fol. 1581. fol. WILL. Leid. 1645. 8°. Genev. 1637. 4°. & auctius curante T. BONNET 1679. fol. & in Ultrajectina 1656. 4°.* aliisque. Primus liber anatomen corporis humani brevem continet, latinam, fere ex GALENO ſumtam, cujus etiam errores retinet. Peritonæum tamen integrum facit. Notatum eſt, ligamenta decuſſata & cartilagines ſemilunares genu hic reperiri (*n*). Alter liber eſt de elementis, & partibus ſimilaribus: tertius de temperamentis, quæ negat ſimplicia eſſe. L. IV. de elementis, ubi pro re paradoxa docet, omne inflammabile in oleo habitare. L. V. de facultatibus. Tres præcipuas partes corporis eſſe, trium animarum ſedes, cor, cerebrum, jecur, ex iſto etiam venas oriri. Nervorum præcipuam partem eſſe medullam, neque ex meningibus naſci. L. VI. de functionibus & humoribus. Reſpirationem eſſe actionem voluntariam. L. VII. (*o*) de procreatione. Ubique non poteſt diſſimulari, plus habere ſubtilitatis, quam veræ cognitionis naturæ.

Codices M.S. FERNELIANÆ phyſiologiæ exſtant in B. R. P. n. 7068. 7107.

In Ll. II. *de abditis rerum cauſis*, aliqua tangit de facultatibus naturalibus. Calorem non eſſe cauſam ciborum coctionis.

In *Pathologiæ* L. III. agitur de urinis deque pulſibus, Leid. 1645. 8°. & alias editæ.

In libros de anatome, de elementis: de ſpiritu & calido innato, de temperamentis, de facultatibus, functionibus & procreatione, nempe Phyſiologiam, tum in L. II. de abditis rerum cauſis exſtant commentarii J. RIOLANI patris Pariſ. 1610. fol.

§. CLXI. *Johannes* MANARDUS.

Hujus ſeculi fuit, ſed circa iſta tempora ultimi jam ſenii. Paſſim in *epiſtolis* Baſil. 1549. fol.* & alias excuſis, aliqua habet anatomici argumenti, ut L. II. ep. ult. de ſtomacho & ejus vocis ſignificatione. L. XI. epiſt. 1. de differentiis pulſuum. L. XIII. ep. 3. de ſignificatione vocum manus & brachii. L. XV. de bilis colore &c. Ultimæ epiſtolæ ſunt anni 1536.

In *artem parvam* GALENI Baſil. 1536. 4°.* commentarium edidit, in quo de temperamentis egit.

Annus

(m) PLANCIUS in vita.
(n) PORTAL.
(o) C. 17.

Digitized by Google

Annus non eſt ad manus, quo prodiit *Hieronymi* FLORENTINI l. *de hominibus dubiis*. Fetum defendit ab ipſo primo conceptu animatum eſſe.

§. CLXII. VARII.

Anonymi lib. *de pulſibus paſſim ex* GALENO *collectus & veluti in formulam redactus* Pariſ. 1537. 4°. PLATN. Nonne eſt, quæ dicetur, GESNERI collectio.

Guillaume CHRETIEN, Medicus Regius, qui multa J. SYLVII opuſcula in Gallicam linguam convertit: ejus eſt etiam *Philalethes ſur les erreurs anatomiques de certaines parties du corps*, Lyon 1536. 12°. VERDIER. alii Orleans. Varia porro antiquorum Gallice reddidit, ut lib. *de genitura* HIPPOCRATIS Pariſ. 1559. 8°. L. *de natura pueri* Rheims 1553. 8°.

Hieronymi ACCORAMBONI Eugubini *de natura & uſu lactis* Venet. 1536. 8°.*. Baſileæ 1538. 4°. BUR. Auctor LEONE X. imperante praxin fuerat ſecutus: & dudum hunc libellum ſcripſerat; quem, cum interiiſſet, ſtudioſus Germanus reparavit, practici vero potiſſimum eſt argumenti. Lac temperatum facit, neque calidum neque frigidum.

Jodoci WILLICH, Reſellani, Prof. Francof. ad Viadrum, *phyſiognomia Ariſtotelis latine facta*. EJUSD. *oratio in laudem phyſiognomiæ* Witteberg. 1538. 8°. B.B. WILLICHIUS non brevem addidit præfationem: multa in textu græco emendavit, & in tabulas ARISTOTELIS placita conjecit. Oratio nulla niſi velis præfationem. IDEM edidit Argentorati 1542. 8°. *obſervationes in* LACTANTIUM *de opificio* DEI, ex GALENI fere libris de uſu partium ſumtas.

EJUS *commentarius anatomicus, in quo eſt omnium partium corporis humani diligens enumeratio* Argentor. 1544. 8°.*. Compendium anatomicum ex GALENO. Tanta eo ævo CLAUDII fuit auctoritas, ut miretur noſter, BERENGARIUM rete mirabile nunquam vidiſſe.

EJUSD. *urinarum probationes cum notis Hieronymi* REUSNER Baſil. 1582. 8°.

Joh. FERRERII diſſ. *auditum viſu præſtare contra vulgatum* ARISTOTELIS *placitum* Venet. 1539. 4°. OSB.

Nicolai de SABIO *viſcerum viva delineatio* Venet. 1539. fol.*. Nuſquam vidi indicatas duas tabulas, viri unam, alteram feminæ, in quarum utraque viſcera abdominis eo ordine ſibi quaſi per ſtrata imponuntur, quem in corpore humano tenent, eodem modo, ut in REMMELINI *Catoptro*. Rudes ſunt cæterum, & hepar multilobe.

ALBINUS ad DOUGLASSIUM citat *tabulam anatomicam* antiquam, in folio oblongo ſculptam, notatam DOM. FIORENTINI nomine, in qua ſit ſceletus, cum figuris muſculorum anteriorum & poſteriorum corporis humani, in uſus pictorum delineatis. Antiquam eſſe addit, annum non definit.

Digitized by Google

Ein gar künſtlich, allen Leib- und Wundärzten nützliches Werk, in 6. Figuren, mit Innhalt aller Blutſchlag- und Flechs-Adern, ſamt den Gebeinen des ganzen Leibes Augſpurg 1539. fol. Auctorem *Johannem de* NECKER vocat TREW. Nonne VESALII?

Aliud eſt etiam *opuſculum duarum tabularum* Argentorati 1544. fol.* editarum, quarum prima dicitur *Abconterfeytung eines Manns Leib, wie er inwendig zu ſehen iſt* — altera *eines Weibs Leib.* Strata etiam viſcerum ſibi ſuccedunt, ſed alio modo quam in tabulis Venetis: colores pariter additi.

Idem forte huic fuerit, aut certe imitamentum, *Auslegung und Beſchreibung der Anatomie, oder wahrhafte Abconterfeytung eines inwendigen Corpers des Mannes und Weibes, mit Erklärung ſeiner innerlichen Glieder* Ulm 1541. 4°. quod GUNZIUS habet & PLATNERUS; & quod Argentorati dicitur prodiiſſe 1544. 4°. apud FRÖLICH in alio *Catalogo.*

Et demum *deſcription & demonſtration des membres intérieurs de l'homme & de la femme* Paris 1560. 4°. niſi eſt VESALII.

§. CLXIII. *Andreas* VESALIUS.

Anno equidem 1538. GÜNTHERI *Inſtitutiones* ediderat, anno vero 1539. *(p)* primum librum anatomici argumenti publici juris fecit, juvenis adhuc, ut annum 25. non excederet. Cum incredibili ardore in anatomen ferretur, Lovanii, deinde Pariſiis, per omne genus periculi, perque ferrum fere & ignes *(q)* cadavera ſibi comparavit. Vix natus annos 22. a GUNTHERO præceptore meruit primo loco inter adjutores numerari; & ea jam ætate ignorata prioribus vaſa ſpermatica a ſua origine repetiit, qui nunc nobis vulgaris labor videtur, in corpore tamen pingui, cujus vaſa nullo liquore repleta ſunt, non eſt ex facillimis. Bononiæ anno 1538. vel 1539. fuit, & Patavii eam *epiſtolam dedit*, docentem *venam axillarem dextri cubiti in dolore laterali ſecandam* &c. Baſileæ 1539. 4°.*. Iconem addidit venæ cavæ, intercoſtalis ſuperioris, ſine pari, & mammariarum: in qua non bene venam ſine pari undique ſimplicem facit, cæterum e dextro brachio ſanguinem in pleuritide utilius educi putat, cum ejus brachii vena cum vena ſine pare propius connexa ſit. Hæc epiſtola in editione VESALIANORUM operum Leidenſi non reperitur. Recuſa fuerat Patavii 1544. 8°. THOMAS.

Hoc etiam anno aliquot icones Venetiis edidit *(r)*.

Maximo interim ſtudio ad plenum opus anatomicum edendum ſe paravit. Delineatoribus uſus eſt peritiſſimis, & ſculptoribus, quantum in ligno fieri poteſt, artificioſiſſimis non quidem TITIANO, cujus nomen non videtur celaturus fuiſſe *(s)* Sculpto-

(p) Natus eſt 1514. cal. Jun Vid. FUCHS p. 24.
(q) Conf. in epiſtol. *de radice China.*
(r) Epiſt. ad OPORINUM.
(s) TITIANO quidem tribuit vir curioſiſſimus MOEHSEN *Bildniſſ* p. 89. Non tamen reperio coæva teſtimonia.

Digitized by Google

Sculptorem nominat *Johannem* STEPHANUM, quem vir harum rerum peritus habet pro JOHANNE *de Calcar* (t). Plena corpora, robuſta, umbris maſculis expreſſit. Primum edidit Baſileæ 1542. fol.* *ſuorum librorum de corporis humani anatome epitomen* folio maximo. Eo opere ſceletos, & muſculi totius corporis, & vaſa, viſcera & nervi, & integra corpora utriusque ſexus exprimuntur, quæ figuræ pleræque in magno opere redeunt, tantum quod hic muſculorum duo *ſtrata* in una icone reperias. Germanice recuſa eſt paulo poſt, *des menſchlichen Korpers Anatomey kurzer Auszug durch Albanum zum* THOR vulgo THORINUM Baſel 1543. fol. magn.* in qua ed. icones aliquanto numeroſiores ſunt, & aliquæ ex magno opere deſumtæ. Latine epitome paſſim recuſa eſt Pariſiis 1560. 8°. D'ETR. cum figuris & ſine figuris ALB. Witteberg. 1582. 8°. THOM. 1585. 8°. 1603. 8°. Colon. 1600. fol. PLATN. Leid. 1616. 4°.* Amſterdam 1633. 4°.* curante *Petro* PAUW, varie aucta, de qua editione ſuo loco dicam; demum Amſterdam 1617. fol. alio cum titulo Anatomia VESALII &c. & 1642. fol.* cura *Nicolai* FONTANI, de qua ipſa editione dicendi locus erit. Subiit eadem epitome BUWMANNI opus, & GEMINI, GREVINI & PLANTINI. Eamdem puto eſſe VESALII *Beſchreibung und Anzeig Manns und Weibs innerlicher Glieder in 12. Kupfer-Figuren* 1559. fol. Cæterum Epitomes ſermo brevis eſt, & ad ſumma rerum capita ſpectat.

In prima juventute NOSTER tantam famam ſibi comparaverat merendo, ut ab anno 1540. ad 1544.* (u) Patavii anatomen docuerit: inde Bononiæ (x), & Piſis (y) demum, maximo 800. (z) coronatorum ſalario conductus: & tanto cum plauſu publice diſſecuerit, ut celebres (a) alioquin anatomici taciti de ejus demonſtrationibus diſcederent. Ardentis ingenii vir edidit adeo annos nondum plenos natus 29. *de corporis humani fabrica libros* VII. immortale opus, & quo priora omnia, quæ ante ſe ſcripta fuiſſent, pene reddidit ſupervacua. Non tamen omnia ſunt ejusdem pretii. Libro I. quo de oſſibus agit, maſculo ſtylo oſſa majora expreſſit, & tamquam geographus provinciæ ſuæ rivos montes & valles, accuratis verbis, per ſuas ſedes & partes deſcriptas dedit. Nova etiam non pauca, aut rectius viſa, adjecit. Suturas erroneas GALENI & HIPPOCRATIS reformavit, os inciſivum, os peculiare acromii, ſacri tria oſſa, ſterni ſeptena, ad naturæ nutum correxit. Seſamoideis oſſibus ea addidit, quæ ſunt in condylis femoris. Cartilagines laryngis arytænoideas oſtendit duas eſſe. Omnes autem priorum figuras ita ſuis ſuperavit iconibus, ut ne conparari quidem poſſent. Non ita eminuit in minutis oſſibus capitis, quæ longa maceratione oporteret diſſolvere, ut in palatino, aut ethmoideo, vix enim ea ſeparavit: ſinus tamen pituitarios ſphenoideos habuit perſpectos. Oſſicula auditus,

 cor-

(t) Ibid.

(u) TOMASIN *gymnaſ.* p. 76.

(x) Anno 1543. Bononiæ VESALIUS oſtendit, venam ſine pare ſupra cor oriri SUSIUS *ven. direct. ſec.* p. 606

(y) VESALIUS Piſas accerſitus in ſcholis fuſe dixit de venarum ex corde ortu, CUNEUS p. 71.

(z) *Rad. Chin.* p. 54. ic. 12.

(a) *Præfat. de rad. chin.*

dixit, & cum valvulis arterioſis cordis comparavit, quas tamen in *examine obſervationum* FALLOPII non vult pro valvulis haberi, neque ſatis J. B. CANANO credit, qui in variis venis valvulas viderat. Foramen ovale & ductum arterioſum ſatis bene deſcribit. Valvularum venæ pulmonalis verum officium intellexit. Auriculam dextram cordis majorem eſſe. Nullum eſſe os cordis. Pericardium transverſe poſitum delineat, mediaſtinum beſtiarum rejicit. Aquam pericardii in vivo vidit homine. Marginem cordis acutum habet.

Lib. VII. Cerebrum & caput. Etiam in cerebro minutias non eſt ſecutus. Pituitæ tamen in nares vias rejecit. Corticem cerebri diſtinxit. Strias a glandula pineali, aquæductum, cornu ventriculi cerebri deſcendens, ſinum quintum ſuum invenit. Rete mirabile repudiavit. Negat anteriorem ventriculum patere in nervum olfactorium. Corporis calloſi lineam mediam dixit & duos ſulcos, adnotante Cl. PORTAL. Audio jam VESALII tempore fuiſſe, qui de vi refractili lentis cryſtallinæ cogitarent.

In fine operis vivorum animalium inciſiones aliquas jubet adminiſtrare, & inter eas id experimentum fuſe exponit, quod ſolent HOOKIO tribuere, & quo flatu in pulmonem impulſo vita & cordis motus moribundi animalis ſuſcitatur. Fecit experimentum nervi recurrentis. Pulmonem aperto pectore collabi. Renem excidit & lienem. Cor in ſyſtole longius fieri.

Ubique poſt deſcriptiones partium adminiſtrationes adjicit, per quas partes humani corporis in apricum deducuntur.

Prima & vera eſt editio Baſileenſis 1543. fol.* altera etiam ab auctore emendata Baſil. 1555. fol.* pleniori ſermone, paſſimque aucta, ut venarum valvulis nuper inventis, iconibus, certe in meo exemplo, nihilo deterioribus.

A morte auctoris hoc opus Venetiis recuderunt 1568. fol.* figuris diminutis, tum 1604. fol. Lugduni 1552. 12°. 2.Vol. absque iconibus*. Habet etiam DOUGLAS editiones Francofurtenſes 1604. 1632. 4°. quas ſuſpicor eſſe CASSERII, certe poſteriorem. Noſtro demum ævo BOERHAAVIUS & ALBINUS cum aliis operibus ſummi viri recuſum dederunt, iconibus æneis affabre depictis, addita docta præfatione, qua vita VESALII continetur, nominibus etiam receptis ad muſculos adjectis, quod magnum eſt laboris lectori incubituri compendium. Leid. 1725. fol. 2.Vol.*

Ut primum adparuit magnum opus, continuo omnium in ſe convertit oculos, tum medicorum, tum etiam bibliopolarum, qui in tanta bonarum iconum penuria VESALIANAS ſolas laude viderent dignas eſſe.

Primum *Thomæ* GEMINI, Chalcographi, prodiit *totius anatomiæ declaratio æri inciſa* Londin. 1545. fol.* 1552. fol. 1559. fol. GUNZ. 1645. fol. BODL. Idem fere quod BUWMANNI opus, epitome nempe & tabulæ muſculorum, vaſorum, & viſcerum, omiſſis præter ſceletos & in capite aliqua, oſſibus. Icones ſatis ſubtiliter exſculptæ ſunt, de quibus tamen VESALIUS vehementer conqueritur (*d*). Deinde

(d) *Rad. Chin.*

Digitized by Google

Deinde *Johannes* BUWMANN, Chirurgus Tigurinus, edidit *Anatomie, d. i. kurze und klare Beſchreibung* (e) *aller Glieder des menſchlichen Leibes, aus den Büchern D. Andreæ* VESALII *gezogen* Nürnberg 1551. fol.* 1575. fol.*. Icones perinde æri inſculptæ ſunt. Eſt epitome, & magni operis figuræ pleræque muſculorum vaſorum & viſcerum, non perinde oſſium; omnino ut in GEMINO.

Exſtant etiam *Beſchreibung und Anzeigung Mannes und Weibes innerlicher Glieder, in* 12. *Kupfer-Figuren verfaßt und gezogen aus der Anatomie* A. VESALII 1559. fol. THOMAS.

In Gallia GEMINUM imitatus eſt *Jacobus* GREVINUS. Et ipſe dedit Epitomen VESALII cum ejus iconibus, & iisdem etiam de magno opere excerptis figuris muſculorum, viſcerum, ſceletorum. Titulum fert *Anatomiæ totius ari inſcripta delineatio* Pariſiis 1564. fol.* & Gallice *les portraits anatomiques de toutes les parties du corps humain gravés en taille-douce* Pariſ. 1569. fol.* 1575. fol. 1578. fol. GUNZ. cúm titulo *les figures & portraits des parties du corps humain* GUNZ. ubi manifeſtius eſt GREVINUM GEMINI inſtitutum ſecutum eſſe. Addidit IDEM aliqua, quibus poteramus caruiſſe.

Iterum Antwerpiæ prodierunt *Vivæ imagines partium corporis humani aereis formis expreſſæ* Antwerp. apud Plantinum 1572. 4°. maj.* 1579. 4°. maj.*. Iterum epitome eſt VESALII, tunc icones, ſed multo numeroſiores, etiam aliquibus ad VESALIANAS adjectis, mutuo ex VALVERDO ſumtis: omnibus in formam minorem conciſis. Editorem ſe profitetur *Chriſtophorus* PLANTINUS typographus.

Belgice etiam prodierunt *levende beelden van de deelen des menſchelycken lichames met de verclaringe* Antwerp. 1568. fol. CARLSON.

Præterea VESALIANÆ icones fere in omnia opera hujus, & ſequentis ſeculi tranſierunt, VALVERDI, PAREI, INGRASSIÆ, S. ALBERTI, CASSERII, BAUHINI, demum BARTHOLINI.

Denique icones VESALIANÆ, quæ muſculos potiſſimum exteriores exprimunt, in uſum pictorum ſæpe ſunt recuſæ. Coram habeo octo tabulas, quas *Jacobus* DOUGLAS excudi fecit, ante *bibliographiam*, & quas circa annum 1750. recuſas dederunt. Varia in iis Cl. editor correxit: ſceleti etiam adjectæ ſunt.

Quæ tabulæ cum nomine ſculptoris *François* TORTEBAT prodierunt, eæ pariter VESALIANÆ ſunt, ad picturam accommodatæ Pariſ. 1667. fol. GUNZ. 1668. fol MOEHSEN, cum titulo *Abrégé d'anatomie accommodé aux arts de peinture & de ſculpture:* curante D. des PILES, qui TORTEBATI nomine ſetexit. Tabulæ ſunt duodecim, ſceleti, & muſculorum. Germanice *Zergliederung des menſchlichen Korpers auf Mahlerey und Bildhauer-Kunſt gerichtet* Augſpurg 1706. fol. GRAU. quam editionem periti non laudant. Tum S. T. GERICKE *kurze Verfaſſung der Anatomie, wie ſelbige zur Mahlerey und Bildhauerey erfodert wird* Berlin 1706. fol. MOEHS.

Hoc

(e) TREW. vocat *kurzer Auszug der Beſchreibung &c.*

Hoc cæterum eximio opere, ut VESALIUS ſuffragia gratæ poſteritatis meruit, ita ſibi infinitarum litium cauſa fuit. Qui in univerſæ Europæ cathedris medicinam docebant, eo potiſſimum tempore GALENI auctoritatem unanimes venerabantur. Eam cum a VESALIO viderent labefactari, odia ſua in juvenem converterunt, per quem ſibi non liceret vera docuiſſe. *Jacobus* SYLVIUS (*f*) perpetuam ipſi denunciavit inimicitiam, ſi quidquam in GALENO carperet. CAJUS GALENI codices ad VESALIUM miſſos ab eo viro corruptos fuiſſe calumniatus eſt, ut quod carperet haberet. F. PUTEUS pro GALENO propriam ſcripſit apologiam, ab *Antonio* FOSSANO (*g*) archiatro CAROLI V. excitatus. *Archangelus* PICCOLHOMINIUS ſuſtinuit adfirmare, omnia, quæ bona haberet VESALIUS, ea ex HIPPOCRATE & GALENO ſumta eſſe (*h*).

VESALIUS aliquamdiu in laboribus anatomicis perſtitit, & obtrectatores ſuos animoſe repreſſit. Baſileæ anno 1546. deit, & ne tempus periret, ſceleton (*i*) in ſchola Medica dedicavit, quam anno 1728. reparatam, non ſine reverentia vidi, cum in ea Academia inciſoris munere pene puer fungerer. Edidit eo anno acrem in GALENUM cenſuram, cui titulum fecit *de radicis Chinæ uſu epiſtolam* ad *Joachimum* ROELANTZ Baſil. 1546. fol. (*k*) * Venet. 1546. 8°. Lugduni 1547. 16°.*. Memorabilis liber, tum ad VESALII hiſtoriam, tum ad anatomes GALENICÆ emendationem. GALENUM non homines ſecuiſſe, ſed ſimias: ſæpe etiam cum veterum deſcriptionibus ſuas conjecturas abſque anatome animalium natas miſcuiſſe. Hæc per ſingula demonſtrat, in utero, vena ſine pare, venæ cavæ parte quam GALENUS cor inter & ſeptum transverſum finxit, ventriculis cerebri, oſſibus fere pleriſque, in cerebello (*l*), in umbilici abſentia, in cæco inteſtino (*m*), ad quas partes omnes deſcribendas GALENUS ſolis brutis animalibus uſus eſt. Porro os cordis fictitium rejicit, hepatisque fibras, duosque uteri ſinus: & alia via gulam per diaphragma penetrare docet, alia aortam: negat cavos proceſſus mamillares cerebri in olfactus organum produci, aut in ventriculum vas breve aperiri. Se ipſum emendat, quod hymenem ſibi non viſum omiſerit, quem nunc demum inventum reſtituit. Habet valvulam pylori, hic & in magno opere. Rejicit caveam ligamenti ovarii. Tubas, quæ dicuntur FALLOPII, ex animalibus habet; proſtatam muliebrem refutat. Phyſiologica equidem aliqua etiam agitat, & inciſorum hominum meminit, qui ex morbo exſtincti fuerant (*n*).

Magno interim cum detrimento anatomes factum eſt, ut VESALIUS, calumniis adverſariorum incenſus, ſuas in GALENUM adnotationes flammis tradiderit (*o*).

Ipſa

(f) *Rad. Chin.* p. 177. 56.
(g) CUNEI *exam.* p. 4.
(h) *Prælect.* p. 207.
(i) HILDAN *Nutzen der Anatom.* p. 139.
(k) Quarta f. MEAD, ſed coram eſt.
(l) GALENUS pone cerebrum ponit, & oſſis meminit, quo a cerebro ſeparatur p. 132. 143.
(m) Simiæ grande, homini minutum & longum p. 113. ed. 12.
(n) p. 112. 173. (o) p. 196.

Ipſa etiam gloria VESALII optimæ arti nocuit. Per egregias enim curationes ſummam nactus auctoritatem, maximam porro vitæ partem in aula CAROLI V. & PHILIPPI II. trivit, gratioſus nunc archiater, ab omni autem incidendorum corporum facultate excluſus, niſi quod aliquando viſcera hominis ex morbo aliquo ſingulari interemti luſtraverit.

Quare novam magni operis editionem anni 1555. non perinde auxit, aut emendavit, ut quidem poterat ab ardore exſpectari, quo in Anatomen ferebatur.

Cum tamen *Franciſcus* PUTEUS eam, quam dicemus, pro GALENO apologiam edidiſſet, non potuit ſe VESALIUS continere, quin *Examen apologiæ Fr.* PUTEI *pro* GALENO *in Anatome* diſcipuli *Gabrielis* CUNEI ficto nomine ſcriberet Venet. 1564. 4°.*. Verus auctor ſe prodidit, cum inciſorum per bella cadaverum meminit, quibus interfuerit (*p*), tum quod *examen obſervationum anatomicarum* FALLOPII citet, quod nondum prodierat (*q*). Cæterum ex ſcriptis ſuis prioribus fere deſumtus eſt liber, non undique utiliſſimus. Simiæ femur cervicem magis habere obliquam, & humanæ ſimiliorem (*r*) monet.

Denique *Anatomicarum Gabrielis* FALLOPII *obſervationum examen* eodem anno edidit Venet. 1564. 4°.* cum aliquo prius tempore hoc examen ſcripſiſſet die 17. Dec. 1561. tertio die poſtquam FALLOPII librum acceperat, & Madriti, ubi ne cranium quidem humanum potuit adipiſci. Quare pleriſque locis potius priora ſua repetit, quam vere *reſpondet*. Sunt tamen aliqua, ex brutis quidem ſumta, in aurium anatome, inque aliis capitis oſſiculis, nova & diligenter dicta; de punctis, ex quibus natura oſſea ſe diffundit, ut cartilaginem conſumat: de plexu nervi VII. cum V. de peritonæi ad veſicam habitu, de muſculo auris interno, ſed anno demum 1561. viſo; de epiphyſi, quæ in ruminantibus beſtiis locum tenet cellularum maſtoidearum, de promontorio; de ſtapede, cochlea, veſtibulo, feneſtris, canalibus ſemicircularibus, aquæductu, ejus arteria, ſinubus capitis pituitoſis: inter quos maxillarem minime ignoravit, de nervo quarto. Recuſum eſt *examen* Hanov. 1609. 8°. & cum operum editione Leidenſi.

Quando hic liber prodiit, VESALIUS (*s*) ultimam ſuam Hieroſolymitanam peregrinationem jam adierat. Ejus exilii variæ cauſæ traduntur a variis, magis mihi vero probabilis ea cauſa videtur, quæ vulgo recepta eſt. Hominem enim ex morbo exſtinctum præcipiti ſtudio vir optimus incidit, ut cor miſeri ſub manibus & ſcalpello palpitaret. Tanti criminis reus factus, PHILIPPI II. non quidem clementiſſimi principis interceſſione, obtinuit, ut religioſa peregrinatione culpam redimeret. Eum reducem viderunt Cl. viri patriam repetere: ſed in Zacyntho inſula morbo exſtinctus periit, quinquagenario non major (*t*).

Chirur-

(p) Ita ALBINUS, DOUGLAS.
(q) MARTINE ad EUSTACH. p. 16.
(r) p. 8.
(s) Præfat.
(t) *Hubertus* BARLANDUS apud THUANUM. A. PARE' *de la générat.* p. 236. nono ab occaſu VESALII anno, tecto quidem nomine, ut facile tamen adgnoſcas.

Digitized by Google

Chirurgiæ magnæ libros VII. a morte viri edidit *Proſper* BORGARUCCI Venet. 1568. 8°.*. In eo opere partium corporis humani datur deſcriptio, oſſium etiam potiſſimum, deinde muſculorum, viſcerum, vaſorum. Hæc in libro I. Accedunt quatuor ſceleti, parva forma, verum ſubtiliter expreſſæ. FALLOPIO tribuit CARCANUS (*u*).

A. WESALII *inſtitutionum anatomicarum* libri IV. Bruxell. 1585. 8°. VATER. fuerint GUINTHERI.

Franciſcus VESALIUS *Andreæ* Frater J. C. Anatomen amavit, & Ferrariæ corpora humana incidit (*x*). IDEM fratris *de radice Chinæ* epiſtolam edidit.

§. CLXIV. VARII.

Ludovicus VASSÆUS (*le* VASSEUR), Meldenſis, *Jacobi* SYLVII diſcipulus, epitomen anatomes GALENICÆ conjecit in libellum, cui titulum fecit in *Anatomen corporis humani tabulæ quatuor* Parif. 1540. 4°. 1541. 4°. 1553. 4°. &c. DOUGLAS. Venet. 1549. 8°.* Lyon 1560. 8°. Venet. 1644. GUNZ. Gallice eum titulo *l'Anatomie du corps humain reduite en tables* Lyon 1552. 16°. Parif. 1555. 8°. vertente *Joh.* CANAPPE. Adeo tenax fuit GALENICÆ doctrinæ, ut hymenem a BERENGARIO reſtitutum rejiciat, quod ejus GALENUS nuſquam meminiſſet. Fictitium pectoralem muſculum ſimiarum, a recto abdominis muſclo productum recipit. Exemplum meum ab anonymo variis anatomicis adnotationibus, & iconibus auctum eſt, ut duarum renis pelvium, & PORTALIUS exempli meminit, ad quod quatuor non optimæ tabulæ acceſſerint.

EJUSD. *de judiciis urinarum tract.* Parif. 1541. 8°. Lyon 1549. 12°. Venet. 1549. 8°.* Tigur. 1555. 8°. LIND. Colon. 1579. 8°. WILLER. Varietates urinarum: inde morbi, qui ex urinis adgnoſcuntur, & cujusque urinæ ſignificatio. Porro vis colorum, hypoſtaſium &c. Ex veteribus, nullo ſuo experimento. Fatetur admiſto felle taurino ſibi impoſitum fuiſſe.

Antonii LUDOVICI *de re medica opus* Olyſſipon. 1540. fol. 1543. fol. Inter varia opuſcula eſſe *Erotemata de uſu reſpirationis*, & *de corde ad librum exquiſiſſimum*, DOUGLAS.

Joſephi STRUTHII, Poſnanienſis, *ars ſphygmica ſ. pulſuum doctrina ſupra 1200. annos deſiderata* lib. V. *conſcripta* Baſileæ 1540. 8°. ASTRUC. 1555. 8°. 1602. 8°.* ab auctore correctus prius quam a. 1568. obiret. Medicinam Patavii docuit, & apud SOLIMANNUM exercuit: librum ſcripſit ex arithmeticis & theoria media miſtum, lectu tædioſum. Claſſes pulſuum facit quinque, in quarum qualibet oppoſiti ſibi pulſus continentur; eæ claſſes ſunt magnus: celer: frequens: vehemens: mollis. Ex his cum mediocritate componit pulſus 17. & Quintam ſuperam dicit, quæ eſt poſt diſtenſionem, inferam,

 quæ

(*u*) *Vuhter. cap.* p. 4.
(*x*) AMAT. LUSIT. *Curat. Cent.* I. *hiſt.* 60.

Digitized by Google

quæ poſt contractionem: nova etiam vocabula facit pulſus eurythmi, arhythmi, heterorhythmi, pararhythmi. Ex rhythmo porro cum muſica comparato, in diſtenſione longa, brevi, ſemibrevi, minima, exceſſu duplo, triplo, dimidio, ſeſquialtero, ſeſquitertio XV. alias pulſuum claſſes conſtituit: alias iterum ex pulſus inæqualitate, ut myurum, ſerratum, intermittentem, intercurrentem, undoſum, formicantem. De dicroto ſeorſim agit: tum de variis ſpasmodicis pulſibus, quos mirificis figuris exprimit: de hectico, ſerpentino &c.

Lib. II. agit de tactu pulſus. Valde ſubtiliter: de diverſitate ex arteriæ ſitu profundo, ſuperficiali. Pulſum modicum, elevatum, depreſſum figuris, neque abſonis exprimit. Raritatem & crebritatem per quietem longam & brevem definit, vehementem a ponderibus, quæ pulſus geſtat.

Lib. III. de cauſis pulſuum ſubtiliter, ſed abſque experimento.

Lib. IV. de pulſibus ſexuum, ætatum, temperamentorum, anni temporum, regionum, exercitii corporis, balnei, cibi, potus, animi adfectuum, veneris, doloris, de pulſu in iis tenſo, vibrante, ſerrante. De pulſu morborum. Hæc in univerſum operis pars reliqua melior eſt. Amorem ſe ex pulſu adgnoviſſe.

Lib. V. Prognoſis ex pulſu; aſphyxia, pulſus febrilis: de pulſibus ſinguli viſceris adfecti ante BORDEUM: pulſus criticus.

Petri XIMENE, Valentini, *dialogo de anatomia, inſtitutiones medicæ.* Circa hæc tempora prodiiſſe CAP. de VIL.

Pamphili MONTII *medendi methodus* Aug. Vindel. 1540. 8°. Habet etiam anatomica & phyſiologica.

EJUS *de temperamento æquali ad pondus*, L. I. *de hominis temperatura ex* GALENI *intentione* L. I. Bonon. 1532. fol. Venet. 1545. 8°. cum aliis ORLAND.

Valentinus POLIDAMUS *de pulſibus & urinis* Baſil. 1540. fol. L.

Joh. AGRICOLA in GALENUM *de arte medicinali* Baſil. 1541. 8°. commentatus eſt. EJUSD. *de præſtantia corporis humani* ſermo inter orationes Ingolſtadienſes excuſus eſt.

Non ſerius recenſeo EOBANI HESSI *de tuenda valetudine* ſæpe recuſum opuſculum. Coram eſt editio Francofurti 1582. 8°.*. Habet aliqua phyſiologica.

Neque *Franciſci* BONAFEDE lib. *de ſemeſtri partu* MAZ.

Conradus GESNER omni alia laude quidem magis inclaruit. Huc tamen pertinent tract. *de lacte & operibus lactariis*, cum eo DOUGLASSIUS referat, 1541. 8°.* editum. Addo paſſim in hiſtoria animalium etiam anatomica aliqua tangi, ut de quadrupedum ruminantium ventriculo, & de univerſa viſcerum fabrica, fere ex ARISTOTELE, tum de longævitate, geſtationis tempore, partuum numero, lacte & humoribus.

Edidit

Digitized by Google

Edidit Baſileæ 1541. 8°. aliquot opuſcula minora ARISTOTELIS *de ſenectute, vita & morte, longævitate, brevitate vitæ*, divinatione, cum M. EPHESII expoſitione.

Edidit etiam libellum *de pulſibus* ex GALENI *libris collectum* in *enchiridio rei medicæ triplici* Tigur. 1555. 8°. LINDEN. Nonne idem lib. p. 179.

Franciſci NICONISII *de fetu nato ex uxore, marito abſente, per ſomnium* Cracov. 1541. 8°.

Gualther Hermann RYFF *des Menſchen wahrhaftige Beſchreibung, oder Anatomie* Strasburg 1541. fol.*. Icones DRYANDRI repetit (y), tum conjunctas, tum inter ſermonem anatomicum & phyſiologicum interſperſas. Gallice *Deſcription anatomique de toutes les parties du corps humain* — Paris 1545. fol. VERDIER. Homo inconſtans, neque anatomicus, edidit etiam Argentorati 1542. 12°. J. DIURII *Medicinæ theoricæ & practicæ Enchiridion cum ſententiis ex C.* CELSO *delectis* GUNZ, ſi huc facit.

EJUSDEM *de memoria artificiali quam memorativam artem vocat opuſculum & de naturali memoria* 1541. 8°.* Argentorati ut puto. Per imagines & locos.

Deinde *Spiegel und Regiment der Geſundheit auf Deutſchland gerichtet* Frankfurt 1555. 8°. Si huc facit.

EJ. *groß Wundarzney* Strasb. 1559. fol. cum brevi membrorum corporis humani deſcriptione.

Anatomie des os du corps humain de GALEN. *trad. du latin par Jean* CANAPPE Lyon 1541. 12°.*

Gerardi BUCOLDIANI *brevis narratio de puella, quæ ſine cibo & potu vitam per annos aliquot in pago Roed egit* Pariſ. 1542. 8°. MAITT. Gieſſ. 1673. fol. cum aliis. Recuſa eſt apud LENTULUM. Ne cælo quidem æſtuoſo bibebat.

Simon PORTIUS *de eadem puella Germanica, quæ fere biennium vixerat ſine cibo potuque* ſcripſit Florent. 1551. 4°. BUR.

IDEM libellum (ARISTOTELIS) *de coloribus* gr. & lat. cum recenſione & notis edidit Florent. 1542. 4°. BUR. 1548. 4°. B. B. & *de coloribus oculorum* ib. 1550. 4°. B. B. Oculi deſcriptio anatomica, & multa peripatetica diſputatio.

IDEM *de colore* Florent. 1551. 4°.* B. B. agit etiam de tactu & ſenſibus.

Nicolai ROCHEI *de morbis mulierum curandis* Pariſ. 1542. 12°. & in Gynæciis BAUHINI & SPACHII. Deſcriptionem habet partium genitalium utriusque ſexus, tum de menſibus & conceptu aliqua.

Antonii BOZZAVOTRA *quæſitum de calido innato* Neapol. 1542. 4°. TOPPI.

(y) Habet titulum not. ad DOUGLAS.

Daniel BARBARO *predica de' ſogni compoſta per il* P. HYPNRO *da Scio* Venez. 1542. 8°. MAZ.

§. CLXV. *Iterum* VARII.

Baſſianus LANDUS Placentinus, Profeſſor Patavinus, philoſophus peripateticus, a ſicario occiſus (z). Ejus *anatomes corporis humani* L. II. prodierunt Baſileæ 1542. 8°. *Not. ad* DOUGLAS. Francof. 1605. 8°.* 1652. 8°. DOUGLAS. Ex GALENO, nullis cum nuperorum inventis.

EJ. *tr. de incremento* Venet. 1556. 8°*. Phyſiologici eſt argumenti. Incrementum deſcribit, quod fiat a facultate alimentum in meatus & amplos & parvos fundente. Eos meatus plenos eſſe halitu aereo, qui excuſſus alteri corpori loco cedit & in ſe coit. Bono ordine, ſed non anatomicus.

Albanus HYLL, Cambro-Britannus, *de anatomia* GALENICA ſcripſit TANNER.

Jacob SCHEGK, Philoſophus peripateticus. Ejus eſt *de animæ principatu dialogus* Tubing. 1542. 8°. Alter diſputatorum cordis cauſam orat, alter cerebri.

EJUSD. *de primo ſanguificationis inſtrumento* L. I. & *de calido & humido* L. I. Argentorat. 1581. 8°. DOUGLAS.

EJ. *de corde & ejus principatu* Francofurti 1585.

EJ. *de plaſtica ſeminis facultate* l. 3. Argentorati 1580. 8°. PL.

EJUSDEM *tractationum phyſicarum & medicarum* T. I. *ſeptem libros complectens* Francofurt. 1585. 12°. 1590. 12°. DOUGLAS. Libro tertio contendit, ſpiritum, qui in ventriculis cerebri continetur, eſſe vitalem, non animalem. Quarto de corde & ejus principatu agit. IDEM.

EJUSD. *prælectiones in* GALENI *libros de arte parva* ſtudio *Sebaſtiani* BLOSSII prodierunt Francofurti 1589. 8°. WILLER.

EJUSD. *diſputationes phyſico-Medicæ* VIII. Francofurti 1590. 12°. HUTH, ſi huc faciunt.

§. CLXVI. *Jacob* RUEF.

Jacobi RUEFF, Chirurgi Tigurini, lib. *de duplice infante utroque feminei ſexus* anno 1543. *nato capitibus duobus, brachiis quatuor, totidem pedibus diſjunctis; uno vero corpore a collo ad umbilicum* Tiguri 1544. GESNER *Biblioth.*

EJUSDEM *de conceptu & generatione hominis* L. VI. Tiguri 1554. 4°.* Francofurt. 1587. 4°. HEIST. Baſil. 1586. 4°. *in gynæciis.* Argentor. 1580. 4°. 1587. 4°. & 1597. fol. inter SPACHIANOS libellos. Latine verſum eſt a *Wolfgango* HALLER,

(z) TOMASIN. *Gymnaſ. Patavi*

Digitized by Google

Haller, cujus gentis cum mea communis eſt origo, Johannes nempe Haller, qui in bello civili periit. Germanice *Schön luſtig Troſtbüchlein von den Empfängnüſſen und Geburthen der Menſchen und ihren vielfältigen Hinderniſſen, ſamt Figuren* Zürich 1569. 4°. B. Exot. *Hebammen-Buch, daraus man die Heimlichkeiten des weiblichen Geſchlechtes erkennen kann, welchergeſtalt der Menſch in Mutterleib empfangen und gebohren wird* &c. Frankfurt 1580. 4°. 1588. 4°.* Willer. Belgice *bock van de vroet wyf door* Everard Amſterdam 1672. 4°. De formatione hominis longa & hypothetica narratio, cum figuris ad mentem auctoris exponendam fictis, ut coagulum, ex utroque ſemine conpactum, quod paulatim vaſis obducitur. Porro ſecundas dixit & fetus formationem. Uteri anatome cum figuris Vesalianis: partus: & monſtrorum farrago, cum eorum iconibus: horum tamen aliqua ipſe vidit. In hoc ſimplicis viri opuſculo voluerunt nuper Chirurgi aliqui circuitum ſanguinis invenire. Nihil autem noſter ſupra ſeculum ſapuiſſe voluit. Utique vero forcipem ad expediendum fetum mortuum nuperæ Anglicæ non diſſimilem delineavit. Editio germanica a latina aliquantum differt.

Ejusdem *opus chyromanticum* Noribergæ 1560. 4°. Uffenbach. An verum.

§. CLXVII. Varii.

Martini Akakiæ in artem medicinalem Galeni Pariſ. 1543. 4°. Venet. 1544. 8°. 1587. 8°. Lyon 1548. 16°. Baſil. 1549. 8°. Lind. De morbis muliebribus libri, qui vix huc ſpectaverint.

Pauli Grisignani de Salerno, l. *de pulſibus & urinis* Salern. 1543. 8°. Lind.

Angelus Forstius Venetus, Medicus & Aſtrologus, *de mirabilibus & vita humana naturali fundamento* Venet. 1543. 8°. 1555. 8°. apud Dougl.

Paulus Dionisius *de materia oculi* verſu hexametro 1543. Dougl.

Hieronymi Thriverii Brachelii, Profeſſoris Lovanienſis, *ſuper naturam partium ſolidarum cum* Aristotele & Galeno *diſceptatio* Antwerp. 1543. 8°.

Ejusd. *in artem parvam* Galeni Lyon 1547. 12°.

Ej. *in* l. 3. *de temperamentis* commentarius Francofurt. 1547. 16°. L. Gallice verſus Lovan. 1555. 16°. *Bibl. Exot.*

Michaelis Angeli Blondi *de cognitione corporis per adſpectum* l. *collectus ex* Hippocrate, Aristotele, Galeno, item l. *de maculis corporis*, Romæ 1544. 4°. D'Etr.

Ejusd. *de memoria* l. Venet. 1545. 8°.

Pompilii

Digitized by Google

Pompilii AZALI, Placentini, *de omnibus rebus naturalibus, quæ continentur in mundo* Venet. 1541. fol. Si huc facit.

Eberhards SCHOEN *Unterweiſung der Proportion und Stellung des Leibes, liegend und ſtehend* Nürnberg 1543. 4°.

§. CLXVIII. J. B. CANNANUS.

Hoc anno rariſſimum CANNANI opus prodiit, aut priori. Dudum fueram ſuſpicatus, nunc coram eſt exemplum, ex *Johannis* GESNERI liberalitate mecum communicatum, quod ex *Conradi* GESNERI nomine, propria ſummi viri manu inſcripto, certum eſt jam anno 1543. ab *Auguſtino de* MUSTO Ferraria ad GESNERUM miſſum eſſe. Alterum exemplum debeo liberalitati CELSISSIMI Comitis de BUTE. Sed etiam exemplum hujus libri exſtat in B. Dreſdenſi, & monetur videri editum ante anno 1545. ex nomine jam anno 1545. inſcripto *Aurifabri*, & nomine pictoris citato, qui anno 1556. de vita receſſerit. Ferrarienſis fuit, Archiater JULII III. contemporaneus FALLOPII, qui noſtri candorem enixe laudat, ſuo ævo inter viros illuſtres (*a*) recenſus, inventor valvularum venoſarum, in azygæ renalis & iliacæ ortu (*b*) poſitarum, diligens inciſor, qui caput etiam crocodili diſſecuit (*c*), & in utero gemellifero levem tantum diviſionem reperit (apud AMATUM).

Hujus rariſſimi libri quatuor tantum plena exempla ajunt reperiri. Titulus eſt *Muſculorum humani corporis picturata diſſectio per* J. *Baptiſtam* CANNANUM, *Ferrarienſem medicum, in Bartholomæi* NIGRISOLII *Ferrarienſis Patritii gratiam nunc primum in lucem edita* quart. min. abſque anni locive memoria. In præfatione auctor dicit HIERONYMUM Carpenſem figuras delineaſſe, ſe diſſecuiſſe, *Antonium Mariam* CANNANUM demonſtraſſe. Reliquos libros continuo ſecuturos, quorum iſte primus ſit. Icones æri inciſæ, non malo ſculptoris artificio, muſculi in ſyſtemate primum depicti, deinde ſinguli ut tamen oſſa una exprimantur. GALENUM ſolum præ oculis habet: muſculos deſcribit. Palmarem in tertium articulum ducit. Flexores brachiales habet duos, quorum prior in oſſiculum metacarpi quartum, alter in os metacarpi indicis ſe inmittit. Perforationem tendinum ſublimis habet, & pronatorem quadratum, & inſulas tendineas, quibus tendines extenſorii digitorum conjunguntur: habet porro indicatorem, pollicis tres extenſores, lumbricales, palmarem brevem (*d*), interoſſeos octo, & abductorem anularis digiti (*e*). Tabulæ ſunt 27.

§. CLXIX.

(a) FIORAVANTI *teſoro pref.* FALLOP. *obſ.* p. 102.
(b) VESAL. *Exam. obſ.* FALLOP. p. 83. add AMATUM FALLOP. p 118. b.
(c) AMATUS *cur.* p 202.
(d) Inventum CANANI. FALLOPIUS *obſ.* p. 102. b. 103. Pinxiſſe VALVERDUM, ſed male
(e) CANANO tribuit BOSIUS *facult. anat.* p. 65.

Digitized by Google

§. CLXIX. T. Dunus.

Thaddæi Duni, Locarnenſis ob religionem profugi, qui Tiguri in Helvetia vixit, *Miſcellanea* prodierunt Tiguri 1592. 8°.*. In iis agitur c. 3. de perinæo ejusque particulæ latino nomine in c. 4. de partibus ſimilaribus, in c. 14. de adtractione.

Ad lib. de arte evacuandi per venæ ſectionem addidit, *tabulam venarum omnium Veſalianam ſuis cum notis* Lutet. 1544. 8°. Tigur. 1570. 8°.

Ejusd. *l. de reſpiratione* Tiguri 1588. 8°.*. Scopus quidem eſt oſtendere, contra Galenum, reſpirationem non eſſe de numero actionum voluntariarum. Cæterum citat (*f*) anatomen, quam Tiguri adminiſtravit, & (*g*) experimentum factum pectore aperto.

Jani Cornarii *de utriusque alimenti receptaculis* cum Adamantii verſione Baſil. 1544. 8°. Vertit etiam Galenum *de uteri diſſectione*, *de fetus formatione*, *de ſemine*, Baſil. 1536. fol.* & Artemidorum 1539. 4°. Refer ad p. 172.

§. CLXX. *Johannes* Tagault.

Johannes Tagault, Ambianus. Ejus ſunt *inſtitutionum chirurgicarum* Lib. V. Pariſiis 1543. fol.* Lugduni 1560. 8°.* & in collectione Gesneriana Tiguri 1555. fol. Huc refertur a Douglassio ob ſceletorum tres figuras, quæ libro quinto ſubjiciuntur. *Guidonem de* Cauliaco meliorem in ſtylum reformavit.

Aloyſii Mundellæ *epiſtolæ medicinales* Baſil. 1543. 4°.*. Eſt inter eas Epiſtola VII. de ſitu œſophagi, occaſione doloris, quem duo ægroti circa undecimam vertebram dorſi percipiebant. Dorſo os ventriculi admoveri defendit.

Ej. *theatrum* Galeni ſ. *index ejus operum* prodiit Argentorat. 1568. fol. & alias.

Johannes Gorræus, vir utriusque linguæ peritus, edidit anno 1545. 4°. (Gunz), & alias Parif. 8°. Hippocratis *de genitura & natura pueri libellum*, græce & latine, cum annotationibus ad tempora partus ſpectantibus.

In ejusdem *definitionibus* Pariſ. 1564. fol.* & alias excuſis, vocabula anatomica veterum explicantur, ſatis fuſe & copioſe.

Ej. *de urinis* Venet. 1545. Pariſ. 1555. 16°. Lind.

Petri Gorræi tr. *de urinis* Venet. 1545. Pariſ. 1555. 16°. Putes utrumque Gorræum non differre. Sed non vidi.

Ludovicus Bucaferrea, *Alexandri* Achillini diſcipulus, cum anno 1545. obierit, hic recenſetur. Ejus eſt *oratio de principatu partium corporis*, quæ inſerta

(f) p. 83. (g) p. 93.

inſerta in *Franciſci* PUTEI apologiæ librum III. una excuſa eſt Venet. 1562. 8°.* Turin. 1583. LIND. Pro ARISTOTELE, contra GALENUM, cor defendit principium eſſe venarum.

Antonio PELLEGRINI *ſigni della natura nell uomo* Venez. 1545. 8°. D'ETR. 1569. 8°.

Trattato de Phiſionomia dā molti ſapientiſſimi huomini racolto Venez. 1545. 8°. D'ETR.

§. CLXXI. J. P. INGRASSIAS.

J. Philippus INGRASSIAS, Rachalbutenſis ſiculus (*h*), celebris Medicus & anatomes Profeſſor Neapolitanus, ubi ſtatua ipſi erecta fuit, ſtapedis verus, teſte FALLOPIO, inventor, etiam veſicularum ſeminalium, etſi locum ignoro, quo id inventum publicavit. Siciliæ ab anno 1563. archiater, porro Panormi vixit. Severus eruditionis exactor neminem ad medicinam exercendam admiſit, niſi publice medicas concluſiones propugnaſſet, Anatomen certe unius corporis humani in ſingulos annos procuravit. In peſte Panormitana primus Tribunalis ad urbem conſervandam inſtituti conſultor, ſtipendium lautiſſimum magno animo rejecit. Effoſſis papireti aquis ſalubritati publicæ proſpexit. Obiit anno 1580. Edidit anno 1544. ut mihi quidem videtur, *Jatrapologiam adverſus barbaros medicos* Venetiis excuſam 8.°.*. Pleraque practica ſunt. In duodecimo tamen adverſariorum errore tres ſpiritus, tres diſſluentes virtutes a tribus principiis poſt AVERRHOEM receptas refutavit. In *Errore* 13. eos refellit, qui ſpiritum alterius ſpiritus vehiculum fecerant.

EJUSDEM *trattato di due moſtri nati in Palermo in diverſi tempi viſi con raggionamento fatto ſopra l' infirmità epidemica dell anno* 1558. Palermo 1560. 4°. MONGIT.

Princeps viri opus eſt in GALENI l. *de oſſibus commentaria* Panorm. 1604. fol.* qui dudum a morte auctoris a nepote cognomine editus eſt. Textus GALENI græcus & latinus, commentarius fuſiſſimus, cum Auctor ſe ad minima quæque dimiſerit: ſcrobum, ſuturarum & tuberculorum facierum & linearum minutus enarrator. Os cribroſum recte deſcripſit. Trium oſſiculorum auditus pluſculas figuras dedit; muſculum mallei depinxit, eum ad accuratam ſonorum perceptionem facere meminit. Nervum mollem auditorium a duro diſtinxit, iſtum cum Quinto cohærere, inde fieri docuit, ut ſurdi ſonum inſtrumenti audiant, quod dentibus tenent. Cellulas ethmoideas habet. Vera origo arteriæ ophthalmicæ; diſcrimen pelvis in utroque ſexu. Foramen ab oculis ad nares ducens non ignoravit. GALENUM amat excuſare, non tamen ut contra verum defendat, in ſolum EUSTACHIUM acris. VESALII icones repetiit (*i*).

In

(h) Non Panormitanus MONGITORE bibl. ſic. I. p. 361. quem totum vide.
(i) *Parere dio in* 8. *raggionamenti* II. p. 45.

In libro *de tumoribus* contra veteres teſtimonium docet, recte inſpicienti tamen in cerebro venulas apparere.

§. CLXXII. *Carolus* STEPHANUS.

IDEM, quem in Botanicis laudavimus, vir doctus, edidit Pariſ. 1545. fol.* *de diſſectione partium corporis humani libros tres*, quorum ſermo ad ipſum ſpectat, etiam ex judicis ſententia (*k*), figuræ ad chirurgum STEPHANUM *de la* RIVIERE. Gallice aliquanto majori forma prodierunt Pariſ. 1546. fol. *. Opus ſuum unice ex autopſia natum (*l*) ait, jam anno 1539. ad dimidium librum tertium perfectum fuiſſe, ob litem (puto cum RIVERIO) vero editionem ſuſpenſam. Chirurgus STEPHANUS (VERDIER vocat eum *Jean* RIVIERES) in diſſectionibus CAROLUM adjuvit, & figuras delineavit.

Opus, ut ea ætate, minime contemnendum: Libro I. oſſium hiſtoriam continet, & ligamentorum. Habet ſinus frontales, meniſcos cartilagineos, qui ſunt in maxillæ inferioris cum temporum oſſe articulo, tum qui ſunt in genu. Habet etiam glandulas, quæ in articulis ſedent, & glutinoſum quid, inſidens epiglottidi. Foramina nutritia oſſium, ligamenta ſpinæ dorſi dixit. Inde nervos, arterias & muſculos, ut in deſcriptione GALENUM ubique præ oculis habeat, non tamen ut in erroribus eum ſequatur, nam ſeptimum muſculum oculi GALENI negat ſe reperiſſe. Extenſoris pollicis pedis longi duos facit tendines, unum in oſſa tarſi, alterum in pollicem pedis inſertum (*m*). Extenſorem digitorum pedis brevem etiam a tibia venire (*n*). Pollicis in manu flexorem habere caput unum ab humero, alterum a radio (*o*). Icones minus bonæ: primus tamen ſingulos muſculos etiam ſeparatos de corpore expreſſit. Panniculum carnoſum refutat. In nervis videtur uberior. Non confundit, certe in icone, nervum intercoſtalem eum octavo. Nervos brachii minime male habet ad oſſa adaptatos. Depingit nervos poſteriores oſſis ſacri. Sceleti rudes. Vaſa etiam cutanea delineat, & interna, ſed minus bene. Tuba aurifabrorum ad vaſa inflanda utebatur.

Libro II. viſcera dicit, icones vero in integris fere corporibus dat, ut nimis ſint exiguæ. Ventriculorum cerebri anteriorum cornu deſcendens videtur exprimere. Rima in caveam internam medullæ ſpinalis ducens, in qua aqua continetur. Septum ſcroti habet, jam MASSÆ tactum; & glandulas MEIBOMII; iconem appendiculæ, hæc PORTAL.

Lib. III. femineum ſexum tradit, multis figuris, & muſculorum diſſectionem. Cum hymenem rejecerit, factum eſt, ut tota ſchola Gallica cum errorem ſequuta ſit.

(k) *Recherches ſur la Chirurgie en France*, p. 128.
(l) p. 2.
(m) STEPHANUS p. 322.
(n) p. 320. (o) p. 315.

Cl. Maittaire recenſet *Caroli* Stephani *anatomiam*, apud Stephanum editam Pariſ. 1536. 8°. Noſtrum opus apud *Colineum* prodiit, neque aliud veſtigium hujus prioris operis reperi.

§. CLXXIII. J. B. Montanus. Alii.

J. Baptiſtæ Montani, celebris Profeſſoris Patavini, veterum magni interpretis, *tabulæ in artem parvam* Galeni Venet. 1546. folio; Patav. 1558. fol. Lind. & *explanationes in eamdem artem* Venetiis 1554. 4°. Lind. 1560. 8°.

In 2. fen. L. I. Avicennæ *de pulſibus & urinis* commentatus eſt Venet. 1555. 8°. Lind.

In 4. fen. L. I. Avicennæ ib. 1556. 8°. Lind.

Ej. *Idea doctrinæ* Hippocraticæ *de generatione pituitæ, humore melancholico, coctione & præparatione humorum* Baſil. 1558. 8°. 1565. 8°. Francof. 1621. 8°. Lind.

Ej. *In* Galenum *de elementis, natura humana, atra bile, & temperamentis Periochæ* Hanau 1595. 8°. Lind.

Ejusd. *de fæcibus & urinis* Patav. 1554. 8°.* *de excrementis* Pariſ. 1555. 12°. Heins.

Chriſt. Bauduyn & J. Magnien *Ergo temperamenta ſignis poſſint deprehendi* Pariſ. 1546. fol.

Anton. Tacquet & *Chriſtoph.* Fernand *Ergo functiones humoribus reſpondent ut hi temperamentis* Pariſ. 1546. fol.

Aloyſii Trissini, Profeſſoris Ferrarienſis, *Problematum medicinalium & ſententium libri ſex poſthumi* Baſil. 1546. ſed dedicatio eſt anni 1542. Patav. 1629. 8°.*. Magna pars operis pertinet ad fines, ob quas variæ corporis humani partes hoc neque alio modo conſtructæ ſint, & ad teleologiam; illa ex Galeno, hæc ex proprio ingenio.

§. CLXXIV. Varii.

Robertus Record ſcripſit *the urinal of phyſic* dedicatum anno 1547. editum Londini 1582. 8°. 1599. 8°. 1665. 8°. Osb. Habet vaſa urinaria, cum figuris.

Thomas Vicary, Chirurgus primarius regius, ab Henrico VIII. ad Eliſabetham, ſcripſit *the engliſh man's treaſure or the true anatomy of man's body* London 1548. 1636. 4°. Douglas.

Alium titulum habet *Johannes* Ames, *a profitable treatiſe of the anatomy of man's body compiled by* T. Vicary *and publiſhed by the ſurgeons of* S. *Bartholemy hoſpital* London 1577. 12°.

Jean

Digitized by Google

Joan DUBRAVII *de piſcinis* Breslau 1547. 8°. auctius a CONRINGIO redditus, habet aliqua de propagatione piſcium.

J. FONTANI *Phyſiognomica* ARISTOTELIS *ordine compoſitorio edita* Pariſiis 1611. 8°. ſed ſcripta anno 1547.

Hippolyti GUARINONII *chyloſophiæ* T. I. Oenipont. 1548. fol. THOMAS.

Chriſtophori LANGTON *de rebus non naturalibus &c.* Londin. 1548. 8.

Tr. *of urines, of their colours &c.* ibid. 1552. 8°. TANNER.

Julii ALEXANDRINI, Tridentini, *Enantiomatum* GALENI *aliquot* l.l. Venet. 1548. 8°.*. Studium Cl. viri fuit, mollire, quæ in GALENI libris ſibi contraria eſſe videretur. De partibus ex ſpermate aut ſanguine formatis & conſiſtentibus: de pariendi tempore modo & cauſſis: de appetitu venereo: exempla clyſterum per vomitum rejectorum. De pulſu veloci cum frequente conjuncto aut non conjuncto: De functionum & facultatum numero.

Johannis LONICER *erotemata in* GALENI *libros de uſu partium* Francofurti 1548 8°. B. TIG. 1550. 8°.*. Singuli libri peculiaria momenta in compendium contracta & in ea quæſtiones.

Ludovicus de BOURGES edidit cum commentario HIPPOCRATIS *de natura humana* libellum Pariſ. 1548. 16°. VERD. In B. *Exot.* dicitur JOHANNES.

Antoine du MOULIN *de diverſa hominum natura ſ. de phyſiognomiæ ratione* Lugdun. 1549. 8°.*. Gallice *la phyſionomie naturelle* Lyon 1550. 8°. VERDIER.

J. *de* VICO & *Guil.* BOGATII *Ergo noſtra triplex ſubſtantia triplici humore conſervatur* Pariſ. 1547.

§. CLXXV. *Ambroſius* PARE'.

Regius Chirurgus, modeſto tamen titulo Tonſoris perpetuo uſus, per caſtrenſes caſus exercitatus, in curatione felix, hinc CAROLI IX. peculiari gratia ſolus inter Reformatos aulicos lanienæ Pariſinæ ereptus. Latinis literis non erat imbutus, ut GALENUM ab *Johanne* CANAPE verſum legeret, tamen in ſecando non imperitus, cum etiam in ſcholis medicis cum *Theodorico de* HERY chirurgo cadavera inciderit. Edidit pluſcula anatomici argumenti. Huc *Brieve collection de l'adminiſtration anatomique avec la maniere de conjoindre les os &c.* Paris 1549. 8°.* 1550. 8°. D'ETR. Compendium anatomicum VESALIANUM, nonnullis ornatum adnotationibus. In operibus omnibus multo auctius redit, & latine verſum. Habet muſculos pyramidales.

Idem videtur, ſed auctum, *Anatomie univerſelle du corps humain compoſé par* A. PARE' *revû & augmenté par l'auteur* & J. BOSTAING Chirurgien juré Paris 1561. 8°. DOUGLAS.

Ejusdem *deux livres de Chirurgie* L. I. *de la génération de l'homme, des monſtres tant terreſtres que marins* Paris 1573. 8°.*. Ipſe liber redit inter opera, n. 23., paulum mutatus. Major pars ad chirurgiam ſpectat, neque bene hymenem rejicit. Teſtimonium adfert pro diſceſſione oſſium pubis. Uterum cum mola præcraſſum vidit. Latine in Spachianis muliebribus Argentorati 1597. fol.

Liber (qui 24.) de monſtris multa evidenter fabuloſa habet, multa ex Rufo ſumta, tamen etiam admiſta vera & utilia.

Ejusd. *diſcours de la Mumie — de la licorne &c.* Paris 1582. 4°. Mumiam docet parare. Eſt liber 26. magni operis.

In operibus omnibus Libri II. III. IV. & V. anatomici ſunt argumenti. Figuræ ex Vesalio & fere anatome univerſa. Pleraſque Vesalii icones repetit, ſubtiliter ſculptas, ſed diminutas. Non tamen eſt absque bonis & propriis obſervationibus; nimisque deprimitur a Riolano, qui Pareum a junioribus medicis pariſinis opera, quæ ſuo nomine ediderit, pretio redemiſſe dicit. Sed ea nimia ſunt. Ad proprias adnotationes referas valvulam pylori, male a Columbo rejectam. Muſculum bulboſum oculi ad bruta animalia relegatum. Venam coronariam ventriculi ſuperiorem ſupra phrenicam ortam. Mucronatæ cartilaginis prolapſum. Cephalicæ venæ hiſtoriam; plerumque a baſilica naſci, tantum ſupra flexum humeri tuto ſecari, in ipſo flexu enim nervum cutaneum magnum ſubjectum habere. De vena portarum, de renalibus. Hymenem rejicit, quem tamen etiam nimis integrum vidit (*p*). Peritonæum a vaſis ſpermaticis non perforari. Vomerem deſcribit, pro non deſcripto. Ligamenta inſenſilia eſſe non ignorant (*q*). Condituram cadaverum docuit.

Prodierunt opera Parei latine, converſa a J. Guillemeau Pariſ. 1582. fol.* 1561. fol. Dougl. Francofurti 1594. fol. Trew. 1612. fol. Pariſ. 1573. fol. B. *Exot.* 1575. fol. *le* Tell. 1579. fol. Bibl. *Exot.* libris 26. 1607. fol. 1614. fol. Gallice Pariſ. 1575. fol. Housset (Libri 26.) 1628. fol. Hott. Lyon 1641. fol. VI. edit. 1652. fol. Hott. 1668. fol. quæ duodecima eſt editio.

Belgice Dordrecht 1649. fol.

Anglice vertente *Thoma* Johnson Lond. 1634. fol. Bibl. Bodl. 1678. fol. Dougl.

Germanice, vertente Petro Uffenbach Frankfurt 1601. fol. Trew. 1635. fol. Idem.

§. CLXXVI.

(p) L. XXIII. c. 42.
(q) L. IX. c. 40.

Digitized by Google

§. CLXXVI. Varii.

Fortunati Affeytat *de hermaphroditis* Venet. 1549. Dari in utroque ſexu fecundos.

Euſtachii Quercetani in Lib. Hippocratis *de natura humana Commentar.* Baſil. 1549. 8°. Lind.

Collectio libellorum de ſomniis Hippocratis, Galeni, Synesii, Augerii Ferrerii Lyon 1549. 16°. Lind.

Innocentio Rinohieri *dialoghi delle vita e della morte* Bologna 1550. 8°. ſi huc facit, D'Etr.

Martini Gregorii *Comment. in* Galeni *Introductionem ad pulſus* Lyon 1550. 12°. Lind.

Bernhardini Montanna Archid. *libro de la anatomia del hombre con un coloquio del Marquis de Mondexar* D. Luis Hurtado *a circa del ſuenno que de la generacion nacimiento y muerte del hombre* Valadolid 1550. fol. N. Ant.

Alfonſ. Munoz *de la Anatomia del hombre* 1550. fol. An Idem.

§. CLXXVII. *Hieronymus* Cardanus.

Caſtellione natus prope Mediolanum, celebris Mathematicus, & Medicus, non quidem Anatomicus. Scripſit *de ſubtilitate* Libros XXI. Noriberg. 1550. fol. Mea editio eſt Baſil. 1560. fol.*. Gallice Pariſ. 1584. 8°.*

In L. VIII. agit de lacte. Hiſpanicum minus habere ſeri recte adnotat.

L. IX. & X. iterum de animalibus, & eorum admirandis. Animalia, quibus partes reſectæ regenerantur. Chamæleon inflatione colores mutat, totum rotat oculum. Iterum cornua multa, & unicum. De elephanto fuſe. Moveri linguam bovis & palpitare integro a morte die. Lupum piſcem ventre conſuto convaleſcere. Hybris ex vulpe & cane nata. Piſciculi bipedes.

L. XI. de homine & ejus menſuris &c. de longa inedia ſeptem dierum, de magno hominum robore. Cola piſcis. Ungues non renaſcentes &c.

L. XII. Porro de homine: vir qui lac de mammis reddebat. Ut fimo gallinarum ova ad fetum perficiendum foveantur absque matre. Denuo monſtra & nævi. Eximiæ memoriæ exempla.

L. XIII. de ſenſibus: aetiologia fabricæ organorum, per quas ſenſus exercemus. Per cranium concuſſum audiri.

L. XIV. de anima ejusque facultatibus.

In L. XVII. inter varia de ſtrabonibus, de motu muſculorum, roboris maximi ſignis: & ſparſa alia per reliquum opus.

L. XVIII.

L. XVIII. Homo ſylveſtris, degener. Pyrophorus ex ſanguine humano paratus. JOHANNIS calculatoris perfecta oblivio. Se noctu videre.

Multa vidit vir curioſus & peregrinator, & multa legit, non tamen debet ei absque cautela plurima fides adtribui.

In ejus Libris 17. *de varietate rerum*, ſæpe excuſis & anno 1550 fol. & Baſil. 1557. fol.*, quæ nitida eſt editio, cum ſcopus auctoris ſit, miracula rerum deſcribere, pluſcula huc pertinent. Liber quidem VII. agit de animalibus & de iis quæ ex animalibus producuntur. Fecunditas animalium: animalia quæ lapides devorant. Sexus: ætas, pubeſcendi tempus, propagatio. Julus diſſectus in diverſa diſcurrit. Alas cordis (aures) omnium noviſſimas in animale moveri. Serpentes dociles. Animalia cornubus multiplicibus. Equus androgynus, pene ex vulva prodeunte, qui ad equas hinniebat. Canis teſticondus. Aves hybridæ, potiſſimum phaſiani. Piſces parum habere ſanguinis, recte. Branchias ad molendum cibum factas eſſe. In tinca, quam vivam inciderat, vidit cor moveri, id recte deſcribit; gula carere, ventriculum in oris eſſe vicinia, habere pericardium & imperfectum diaphragma. Leporum marinorum anatome. Anguillarum duos eſſe ſexus. Pinnarum fabrica. Cetorum adeps non concreſcit. Porro ova, etiam gemella.

L. VIII. de homine. Qui inmoto gutture deglutiebat. Robuſti homines. Venus flagris incitata. Senſus. Q. capillos moveant. Ipſius CARDANI peculiaria. In exſtaſin rapiebatur pro lubitu: videbat quæcunque volebat, videbat in tenebris. Gigantes, longævi: de ſomno & vigilia. Multa intercedunt ſuperſtitioſa & vana.

Libro XIV. Oſtenta & monſtra, bicorporea, bicipitia: inter ea deſcribitur puella, quam *Gabriel* CUNEUS diſſecuit.

Lib. XV. victimarum portentoſi defectus. De ſonis aliqua. Mirificam de ſe ipſo facultatem iterum prædicat, poſſe ſe pro arbitrio in exſtaſin rapi, ſeparatione quadam ſui ipſius in cerebro facta.

EJUSDEM *contradicentium medicorum* L. II. Venet. 1545. 8°. OSB. Lugd. 1548. 4°. MER. Pariſ. 1565. 8°.* Marpurg. 1607. 8°. Loca ARISTOTELIS & GALENI, aut GALENI & Arabum, etiam GALENI varia loca inter ſe, comparare, contrarias ſententias expendere, de expenſis judicium ferre auctori ſcopus fuit. Sæpe ARISTOTELI contra GALENUM favet, etiam Arabibus. Phyſiologici argumenti multa admiſcentur. De tempore quo fetus in utero geritur. De atra bile. An in carne tactus. Oſſa an ſentiant. De cordis, cerebri & medullæ ſpinalis prærogativis. Cerebrum per nares purgari. Oculi colores. Viſionem fieri in lente cryſtallina. De pulſu varia. Conſtricto corde arterias dilatari. Reſpirationem miſtam eſſe ex voluntaria & naturali. De ſanguinis & lactis partibus, de bile. Teſtes non eſſe membra principalia. De ſemine maſculino, feminino, variæ quæſtiones.

EJUSD.

Digitized by Google

Ejusd. *ſomniorum Syneſiorum omnis generis inſomnia explicantes* libri IV. Baſil. 1562. 4°. Clem. Germanice Cardani *Traumbuch* Baſel. 1563. 4°. Uff.

Ejusd. in Hippocratem *de ſeptimeſtri & octimeſtri partu commentarius* Baſileæ 1568. fol. & in Hippocratem *de alimentis* Romæ 1574 8°. Baſileæ 1582. 8°. Uff.

Ejusd. *opera ſenilia* inter quæ *de dentibus* Lyon 1638. 8°.*. Vix quidquam habet anatomici argumenti.

Ejusd. *metopoſcopiæ* L. XIII. & 800. *figuræ faciei humanæ* Pariſ. 1658. fol. latine & etiam gallice.

Franc. Sansovino *l'edificio del corpo humano* Venet. 1550. 8°. Heins.

§. CLXXVIII. L. Fuchs.

Leonhardus Fuchsius, Wembdingenſis Suevus, Tubingæ Profeſſor, non quidem per ſuas inciſiones celebris, verum tamen adfulgens ſenſit, & Galenum Arabibus, Galeno Vesalium ſagax prætulit.

Ejusd. *de corporis humani fabrica ex* Galeno & Vesalio *concinnata epitome* Tubing. 1551. 8°. Pl. Duobus libris oſſium & muſculorum hiſtoriam complectitur. Vesalium unice ſequitur, præter locorum quorumdam in Galeno emendationes, in quibus proprio utitur judicio. Acceſſit P. II. *de inſtrumentis nutritionis, propagationis ſpeciei, cordis, cerebri*, Lugdun. 1555. 8°.*

Ejus *inſtitutionum medicinæ ſive methodi ad* Hippocratis, Galeni *aliorumque veterum ſcripta recte intelligenda* L. V. prodierunt primum anno 1554. tum Lyon 1560. 8°.* Baſil. 1583. 8°. 1594. 8°. 1605. 8°. Uff. 1618. 8°. ex catal. Schulz. dedicatio data eſt anno 1553. Multa ad nos ſpectant, & liber I. totus, quo cum phyſiologia veterum auctor integram anatomen conjunxit.

In L. II. phyſiologica aliqua huc pertinent.

Nonne idem fuerit opus, cui titulus *Methode ou brieve introduction pour parvenir à la connoiſſance de la vraye medecine traduite par Guill.* Paradin. Lyon 1552. 16°. B. Exot.

Scripſerat olim *Paradoxorum medicinæ* L. III. *in quibus multa Arabum errata indicantur & confutantur* Baſileæ 1535. fol.* recuſos Pariſ. 1540. 8°.*. Nolui tamen ante Vesalium Cl. virum recenſere, quem doctiſſimum inciſorem Fuchsius in poſterioribus operibus ubique fere ſecutus ſit. Arabes hic potiſſimum confutat, tamen & alios, ut Celsum ob pylorum inter inteſtina numeratum. Bilem omnem ad duodenum confluere, id unicum eſſe. Jejunum non rectum eſſe, ut Arabes doceant, neque ad ileon inteſtinum numeroſiores venas accedere. Meſenterium male cum inteſtinis numerari. Contra venas in utero fetus urinam emittentes Mundini; contra ſeptum uteri & ſinus. Diaphragma

phragma carne non deſtitui contra *Al.* BENEDICTUM; ab eodem male tres in corde ARISTOTELICOS ventriculos defendi. Non eſſe in gula muſculos. Male ab ALEXANDRO gulam dici ante aſperam arteriam poni, male ab eodem cum ea arteria pharyngem confundi, aut cum larynge. Non dari epiglottidis muſculos. Hæc ante VESALII libros editos ex GRÆCORUM monumentis docet.

Hujus libri primam editionem puto eſſe *Errata recentiorum medicorum* LX. *numero adjectis eorundem confutationibus* Hagenoæ 1533. 4°.

In poſteriori, quam diximus, editione *Seb.* MONTUI annotatiunculas explodit; tum inter *tres apologias* Baſil. 1540. 4°. Alia eſt editio Francofurti 1567. fol. in qua *Sebaſtiani* MONTUI *ineptarum adnotatiuncularum refutatio*: & FUCHSII *propriæ de mumia ſententiæ refutatio acceſſit* TREW.

An huc etiam faciunt *Difficilium aliquot quæſtionum & hodie paſſim controverſarum explicationem continentes* libri III. Baſil. 1540. 4°. Redeunt in operibus omnibus Francofurti 1604. fol. excuſis.

Scripſerat etiam Argentorati 1535. 8°.*. *Compendium artis medicæ*, in quo brevis anatome & phyſiologia continetur.

§. CLXXIX. *Eduardus* WOTTON.

Oxonienſis, vir utraque lingua doctiſſimus, ſcripſit *de differentiis animalium* libros 10. Pariſ. 1552.*. In libro I. anatomica & phyſiologica varia continentur: tempus quo quodque animal utero fert: generatio animalis: viſcera: partes: humores. Libro II. de differentiis animalium a generatione, ſexu, ſenſibus, vitæ longitudine eſt vel brevitate ſumtis. L. III. de ſanguineorum animalium differentia ex partibus internis, externis, generatione, humoribus repetita. L. IV. de homine ejusque partibus externis, internis, voce, generatione, vita, monſtris. L. V. de quadrupedum viviparorum partibus internis, externis, generatione, ruminatione. L. VI. de quadrupedibus oviparis. L. VII. de avium partibus interioribus, exterioribus, coitu, generatione, voce. L. VIII. de piſcibus, earum partibus internis, externis, ſexu, generatione. L. IX. de inſectis & eorum partibus & generatione. L. X. de exſanguibus & zoophytis. Sine ordine omnia, fere collectitia ex veteribus, & etiam potiſſimum ex ARISTOTELE.

§. CLXXX. VARII.

Jacob MILICH, mathematici & medici, *oratio de ſtudio doctrinæ anatomicæ* Wittebergæ 1550. 8°.

EJUSD. *Oratio de partibus & motibus cordis*, ibid. 1551. 8°. LEHMANN.

EJ. *Oratio de pulmone & diſcrimine aſperæ arteriæ & œſophagi*. Exſtant inter *declamationes* PH. MELANCHTONIS Baſil. 1542.

Matthia

Digitized by Google

Matthiæ CORNACIS *hiſtoria quinquennis fere geſtationis in utero* Viennæ 1550. 4°.* Baſil. 1564. 8°.

Nicolai JACQUART & *Petri* CASTILLE *Ergo facultatibus actiones & ſpiritu numero pares* Pariſ. 1550.

Alberti NOVOCAMPIANI *aduotationes in fabricationem hominis a* CICERONE l. 2. *de natura Deorum deſcriptam.* Et *Diſſertatio utrum cor an jecur in formatione fetus conſiſtat prius* Cracov. 1551. 8°.

Sebaſtiani PAPARELLÆ, Profeſſoris Peruſini, *commentarii II. in* HIPPOCRATEM *de natura humana* Venetiis 1551. 4°.

Ej. *de calido* L. III. Peruſ. 1573. 4°.*. In L. II. ad ſcholarum guſtum de calore naturali agit.

Opera omnia prodierunt Maceratæ 1582. fol. HOTTON.

Monſtrum infantis bicorporei in Middleton Strange London 1552. SCH.

AMATUS LUSITANUS in *curationibus medicinalibus* Florentiæ 1551. 8°. & alias excuſis, paſſim phyſiologicas morborum variorum rationes dedit, & duobus locis valvulas venæ ſine pare defendit, atque J. B. CANNANUM teſtem advocavit, ſed in earum uſu aberrans, negat quidquam in cavam venam admittere (r). Vaſcula liquore replevit (s).

Bartholomæus MAGGIUS *de vulnerum a globulis ſclopatorum illatorum curatione* Bonon. 1552. 4°. & in collectione GESNERIANA. Cephalicam venam rariſſime ex jugulari provenire.

Sebaſtiani Theodori WINSHEMII oratio *de ſtudio doctrinæ anatomicæ* exſtat in declamationum P. MELANCHTHONIS T. IV.

MENELAS WINSEMII diſput. 15. enumerat Cl. PORTAL.

In *Philippi* MELANCHTHONIS lib. *de anima* Wittebergæ anno 1552. 8°.* 1553. 8°. 1580. fol. excuſo continetur phyſiologia & enumeratio partium corporis humani ad modum veterum, & nomenclator græcus atque latinus. Ductuum ſalivalium ad latus linguæ apertorum habet oſtiola.

In *Declamationum* T. IV. etiam orationes de rebus medicis Argentorati 1558. 8°. editæ continentur. De canalibus, qui a faucibus orti deſcendunt in corpus ibid. LIND.

Franc. BRIGARD, & *Guill.* GUERENTE *an facultates ſunt in partibus ſolidis, an in ſpiritibus* Pariſ. 1552.

Franciſci Antonii GALLI *anatomes enchiridion partes corporis humani brevi ordine mire explicans* Neapoli 1552. 4°. Ex veteribus eſſe, habere hymenem PORTAL.

(r) *Cent.* I. *Curat.* 52. *Cent.* V. *Curat.* 70.
(s) *Cent.* IV. *Curat.* 11. p. 21.

Digitized by Google

La nature & diverſité des poiſſons avec leurs portraits repréſentés au plus près du naturel Paris 1555. 8°. 1560. Clem.

§. CLXXXIII. Varii.

J. B. Theodosii *Epiſt. medicinales* L. VIII. Baſil. 1553. 8°.*. In *Epiſt.* VIII. agit de arteriarum dilatatione & motu. In *Epiſt.* XV. de tribus corporis humani facultatibus. *Epiſt.* XVI. de pulſuum ratione. *Epiſt.* XIX. de Melca, Coloſtro. *Epiſt.* XXIII. de lacte, ſanguine, ſpermate. *Epiſt.* LIV. de ſpiritibus. *Epiſt.* LVI. de cholera citrina & rubra.

J. Bruyerinus libros 2. 6. & 7. *Colliget* Averrhois melius latine reddidit.

Phyſionomie d'Aristote *traduite* par *Jean le* Bon Paris 1553. 8°. B. *Exot.*

Ferdinandi Menæ Galeni lib. *de pulſibus ad tirones cum commentariis & caſtigationibus* Complut. 1553. 4°. Lind.

Simon Poncet & J. Lestelle' E. *felicius a ſomno mares concipiuntur* Pariſ. 1553.

Alfonſus Ferrus in l. *de Caruncula* deſcribit etiam organa urinaria.

§. CLXXXIV. *Guilielmus* Rondelet,

Univerſitatis Medicæ Profeſſor Monſpelienſis & Cancellarius, vir illuſtris, etſi Rabelaisii ſatyram paſſus eſt, doctus, & tamen naturæ ſtudioſus (x), quæ laudes eo ævo rariſſime conjungebantur, cui, non quidem ſoli, Academia Monſpelienſis theatrum debet anatomicum. Propria manu in diſſecando (y) utebatur adeo cupide, ut proprium filium ſuſtinuerit incidere. Ejus *de piſcibus marinis libri* 18. *& genuinæ effigies* prodierunt Lugduni 1554. fol.* & *pars altera, in qua teſtacea, Zoophyta, piſces aquæ dulcis, ranæ, teſtudines, lacertæ, amphibia* aliqua continentur. Veteres ſtudioſe legerat, piſces, rudiuſcule quidem, delineari curaverat, eorum mores vitamque obſervaverat, plerumque etiam aliquam anatomen dederat, cum egregiis nonnunquam inventis. In Delphino fabricam viſcerum & uteri, & renum dixit, in caſtore veram folliculorum fabricam, in avibus inque leporibus glandulas pingues, quæ ano adſident. Veſicam natatoriam habet, ejusve loco ſpatium aere plenum, quale in lupo vidit. Piſcium appendices. Anguillarum coitus. Paſſim aliqua ad hominis anatomen, ut veſiculæ ſeminales: de dorſali vena, parum utique etiam noſtro ævo nota, adnotatio. De aſperæ arteriæ cartilaginibus, & bronchorum, de pulmonibus, de renum papillis. Valvulam Coli videtur inveniſſe, & ab eo habuiſſe Posthius. Quare meretur diligenter legi. Gallice vertit Joubertus & edidit Lyon 1558. fol.

(x) L. Gryllus *peregrin. med.* p. 6. vixit cum Rondeletio in marinis occupato.
(y) Riolan *anthrop.* p. 57.

§. CLXXXV. Varii.

Problemes d'Aristote *& autres Philoſophes & medicins ſelon la compoſition du corps humain avec ceux* d'A. Zimara *traduits du grec ;* item *les ſolutions* d'Alexandre *d'Aphrodiſée ſur pluſieurs queſtions phyſicales* Lyon 1554. 8°. Paris 1570. 16°. Verd. B. *Exot.*

Martini a Brembach *de bile* Lipſiæ 1554. 4°.

Ej. *de ſanguine & pituita* ibid. 1556. 4°. Hefter.

J. Donati Sanctorii lib. *de ſemine nec non de ejus virtute informante* Neapol. 1554. 4°. Lind.

Ejusd. *epiſtolæ medicinales* ibid. 1623. 4°. Lind.

Lud. de Bourges & J. Verduc E. *in parco menſtrui fluxu mas, in largiori femina concipitur* Pariſ. 1554.

§. CLXXXVI. *Franciſci de* Valeriola

Enarrationum medicinalium L. VI. Lugduni 1554. fol.* quæ nitida eſt editio, 1589. 8°. Dougl. Genev. 1605. 8°.*. Plerumque in conciliandis veterum antiphoniis verſatur. Agit tamen peculiariter de viſu in L. III. & de teſtium principatu. In IV. de primo voluntarii motus inſtrumento. Multa ubique ex libris veterum eruditio. Cruentationem cadaveri ex præſentia homicidæ exemplo confirmat, edito inter obſervationes a T. Bonnet datas.

Ejusd. *commentarii in lib.* Galeni *de conſtitutione artis medicæ* 1577. 8°.* Lyon 1626. 8°. Ampliſſimis commentariis auctorem ſuum interpretatur. Multa ad Phyſiologiam pertinent. Num muſculus, num potius tendo ſit inſtrumentum motus voluntarii. An a cerebro an a corde facultas animalis. Partes unde fiant, an a ſanguine an a ſemine, an ab utroque. Cur nonnulla membra non regenerentur. Semen an opifex ſit, an ſola materia: an animatum, an a toto ſecedat, an a muliere &c. Paſſim Galeni in ſententia ſua inconſtantiam arguit. Eruditione tamen potius abundat, quam rerum ipſarum peritia.

Ejusd. *loci Medicinæ communes tribus libris digeſti* Lugdun. 1589. 8°.*. Magna pars ad nos ſpectat, in L. I. ad humores, temperamenta, facultates, conceptionem, formationem fetus: in L. II. de rebus non naturalibus, ſomno, venere. Appendix practici eſt argumenti. Ad quemque titulum præmittit ſuam diſſertationem. Deinde locos eo ſpectantes ex Hippocrate & Galeno ſubjicit, ut in compendio præcipua eorum virorum placita habeas.

§. CLXXXVII. *Laurent.* Joubert.

Laurentius Joubert, Valentinus, Fallopii diſcipulus (z), Univerſitatis Monſpelienſis Cancellarius, jam anno 1558. (*a*) edidit librum I. *de riſu*, qui gallice

(z) In Guid. p. 439.
(a) Paſſé 20. ans Joubert in dedicat a. 1578. data.

Digitized by Google

pallice ab auctore verſus eſt & Lyon 1560. 8°. B. *Exot.* prodiit, VERD. Addidit deinde *librum ſecundum & tertium*, qui ab auctore recenſi prodierunt gallice Paris 1579. 8°.* vertente *J. Paulo* ZANGMEISTER Auguſtano. Riſum a corde derivat, quod diaphragma in conſenſum trahat: cum vero in ſolo homine arctus ſit diaphragmatis cum corde nexus, ſolum etiam hominem ridere. A diaphragmate etiam fieri, ut ridentium facies fere ſit, quæ nitentium, dum dura egerunt. Muſculos deſcribit, qui riſum faciunt.

L. I. & la II. *partie des erreurs populaires*, Antwerp. 1600. 8°. a J. BOURGEOIS edita, tum Avignon 1585. 12°. HUTH. Bourdeaux 1578. 8°. 2. Vol. D'ETR. Codices habuit editor, a *Chriſtophoro de* BEAUCHATEL nepote auctoris; præfatio data eſt anno 1579. Italice vertente *Alb.* LUCHI *da* COLLE Firenz. 1592. 4°. BOEHMER Pars I. Libri *de erroribus vulgi medicinæ medicorumque dignitatem deformantibus* prodiit *latine cum ſcholiis* J. BORGESII Antwerp. 1600. 8°. Prima pars fere tota huc pertinet. Secunda agit de conceptu & generatione, de nævis, de fecunditate utriusve ſexus: de fetu multiplici, quem defendit, de partu ſerotino. Oſſa pubis in partu non diſcedere: de nodis funiculi, de galea fetus, de lactis mictu, de lacte etiam virginum, de virginitatis ſignis, ubi hymenem rejicit, de conſenſu uteri cum mammis. Libera dictio, BOCACCIANA & jocularis, multis calumniis occaſionem dedit: Errores vulgi paſſim exagitavit. Pars II. diætetica eſt, quam auctor (*b*) imperfectam reliquit.

De inedia diuturna, cujus exempla colligit cauſasque inquirit. Hunc libellum filius ISAACUS gallice vertit.

Quæſtio *de lingua quam puer a nemine edoctus loqueretur.*

Opera omnia conjuncta latine prodierunt Lyon 1582. fol.* Francofurti 1599. fol. a morte auctoris. Inter ea ad anatomen aut phyſiologiam ſpectant ex *Paradoxorum decadibus duabus* in I. n. 7. adipem qui igneo calore diſſolvitur in corporibus animalium frigore non concreſcere. In n. 8. Melius cibum coquere vigilantes: Struthiocamelum ferrum non coquere caloris ope. In Dec. II. n. 1. ſanguinem menſtruum non eſſe venenatum. In V. partes ſpermaticas a ſemine nutriri: in VI. ſingulas partes ab humore adtracto, ſibi proprio, ali. In VII. Facultatem formatricem nunquam in vita quieſcere. In VIII. adtractionem fieri ſimilitudine ſubſtantiæ.

Inter octoginta ſubjectas *concluſiones* pluſculæ ſunt phyſiologici argumenti.

In T. II. huc faciunt ſcripta fere eriſtica, ut T. JORDANI *contra* Parad. 7. Decadis II. & JOUBERTI *reſponſio.* F. VALERIOLA *in omnia paradoxa cum reſponſione.*

Hæc omnia ad genium ſeculi ſcripta, ratiociniis nituntur & auctoritatibus, non experimento.

Para-

(b) Ante 50. annum moriens.

Paradoxa ſeorſim prodierunt Lugdun. 1566. 8°. WILL.

In *Guidonis de* CAULIACO anatomica commentarium dedit Lugd. 1575. 4°.* Muſculorum intercoſtalium deſcriptionem correxit.

Oſteologia M.S. eſt in B. R. Par. n. 7025.

§. CLXXXVIII. *Guilielmus* GRATAROLUS,

Bergomenſis, ob religionem profugus & Profeſſor Baſileenſis, edidit *de memoria reparanda, augenda & conſervanda, & de reminiſcentia* lib. Tiguri 1554. 8°. Baſil. eodem anno 8°. MERKL. cum aliis opuſculis Lugd. 1555. 16°. porro Francofurti 1591. 12°.* 1596. 12°. & cum H. RANZOV diætetico. Gallice vertente *Stephano* COPPE *deux livres de preceptes & de moyens de recouvrer, augmenter & contregarder la mémoire* Lyon 1556. 16°. VERDIER. 1586. 16°. *de* BURE. Paris 1577. 16°. D'ETR.

EJUSD. *de prædictione morum naturarumque hominum facili, ex inſpectione partium corporis* Baſil. 1554. 8°. 1564. CALV. Tigur. 1555. 8°. Lugd. 1555. 16°. & Gallice cum priori *œuvre ſingulier, qui demontre à faire facilement juger des mœurs & nature des hommes ſelon la conſidération des parties du corps* Lugduni 1556. 16°. Paris 1577. 16°. D'ETR.

§. CLXXXIX. VARII.

Nicolai SELNECKER, Theologi, *de partibus corporis humani* Wittebergæ 1555. 4°.

Johannes LANGIUS, Lembergius Sileſius, Profeſſor Heidelbergenſis, vir eruditus, epiſtolas ſcripſit, multo ſerius excuſas, ſed ad hæc tempora pertinentes, qui natus ſit anno 1485. obierit anno 1565. In Lib. I. quærit de calore naturali, virtute formatrice: de ſanguinis ex mortuis profluvio. Monſtroſa etiam varia ex animalibus nata refert (*c*), ut cornutam cervam. De vitæ termino naturali.

In L. II. de ſeminalium canalium anfractibus. De homine cui de pectore minor frater pependerit. De menſibus. Omnes humores in hepate generari. De ſudore calido & frigido. De fetu mortuo in utero retento & per abſceſſum excreto. De viis puris ex aliis viſceribus ad lotium ducentibus. De epiglottide; aliquid de potu furtim in pulmones irrepere. Circuitum etiam ſanguinis minorem adgnovit. Sæpe prodierunt doctæ epiſtolæ, veterum lectione plenæ, ut 83. priores Baſil. 1554. 4°. deinde epiſtolæ 144. Francofurti 1589. 8°. Hanov. 1605. 8°.*

Franciſci MICHINI *de S.* ANGELO *obſervationes anatomicæ* Venetiis 1554. 4°. excuſæ. Vir CL. cujus ſumma merito auctoritas eſt, *J. Baptiſta* MORGAGNUS nuper

(*c*) *Epiſt.* 70.

Digitized by Google

per oſtendit, nullam in iis obſervationibus FRANCISCI induſtriam fuiſſe, qui FALLOPII tantum obſervationes deſcripſerit *(d)*.

(d) *Sign. & cauſ. morb.* I. p. 143.

§. CXC. *Balduinus* RONSSEUS.

Ejus lib. *de hominis primordiis* primum prodiit Goudæ 1555. 8°. ad DOUGL. Lovanii 1559. 8°. LIND., tum Leidæ 1594. 8°.*. Organorum genitalium hiſtoria & icones aliquæ, tum fetus ſenſim formati, ex RUFFIO. De conceptu, graviditate, monſtris, partu accelerato & retardato, de menſibus &c.

EJUSD. *Miſcellanea ſ. epiſtolæ medicinales* Leid. 1590. 8°. & cum aliis operibus 1618. 8°.* 1654. 8°. Amſterd. 1661. 8°. LIND. Aliqua huc faciunt, ut de fetu mortuo fruſtulatim expulſo: de rene bovis unico, de funiculo infantis deciduo, de ſomno pomeridiano, de clauſura matricis.

EJUSD. *in Chyromantiam brevis Iſagoge* Noriberg. 1560. 4°. cum TRICASSI *enarratione Chyromantiæ*.

§. CXCI. *Renatus* HENER &c.

Lindavienſis, Medicus, FUCHSII diſcipulus, VESALIO ignotus, indignatione tamen quadam ob aſperrimum libellum motus, ſcripſit *adverſus* J. SYLVII *depulſionum anatomicarum calumnias pro Andrea* VESALIO *apologiam* Venetiis 1555. 8°.* editam, & in operibus omnibus recuſam. Laudo viri animum, qui pro vero contra auctoritatem pugnam ſuſceperit: cæterum vix proprii quidi apud eum reperio. VESALIUM fere ex VESALIO defendit.

Mathurini MONTANI *genialium dierum commentarii in Julii* PAULI *reſponſum de humano partu* Pariſ. 1555. 8°.

Ludovici COLLADO, Valentinus, VESALII diſcipulus, *in* GALENI *lib. de oſſibus ad tirones enarrationes* Valent. 1555. 8°. N. ANT.

Jean GUILLEMEAU *introduction ſur l'anatomique partie de la phyſ. d'Hippocrate* 1555. 8°. GOULIN.

M. Antonius MONTISIANUS, Geminianenſis, *adverſus* GAZAM, *qui hiſt. anat. c.* 13. *in part. inquit, jecur ſupra ſeptum poſitum eſſe a dextro latere* 1555. SANDER.

Nicole de HAULTPAS, Medecin de Dourlans, *Livre de la nature humaine, où il eſt traité de la formation de l'enfant au ventre maternel* Paris 1555. 8°. MAITT.

J. LYGÆI *de corporis humani harmonia* Lib. IV. Pariſ. 1555. 4°. OSB. Compendium anatomes & Phyſiologiæ maxime ſubtile. Cor deſcribit.

Hadriani JUNII (*de* YONGHE), viri docti, *Nomenclator* voces etiam anatomicas continet.

Ej. *de Coma*, philologicum equidem ſcriptum, prodiit Auguſt. Vindel. 1555. 8°. Baſileæ 1558. Pariſiis 1563. 8°. Antwerp. 1577. 8°. 1583. 8°. Francofurti 1596. 8°. Roterodami 1708. in his tribus editionibus auctius.

Mainetto MAINETTI, Profeſſor Piſanus, in ARISTOTELEM *de ſenſibus & ſenſilibus* commentatus eſt Florentiæ 1555. fol. Bologn. 1580. fol. ORLAND.

Wahre Abconterfeytung eines Kalb-Kopfes, ſo anno 1555. im Dorfe Lader geworfen worden iſt, Augſpurg SCHEUCHZER.

§. CXCII. VARII.

Reineri SOLENANDRI, Clinici, MONTANI diſcipuli & in Italicis ſcholis educati, *Apologia qua* JULIO *Alexandrino reſpondetur* pro *Johanne* ARGENTERIO Florent. 1556. 8°.*. *Solenander* ARGENTERIUM Neapoli audierat. Refutat hic JULII *Antargenterium*. Lis eſt *de generalibus* quibusdam *poſitionibus*, in quibus ARGENTERIUS a GALENO diſſentiebat. Ejus *conſiliorum* Sectio I. a *J. Franciſco de* GABIANO Lugduni 1584. 16°. cum conſiliis J. B. MONTANI prodierat, quatuor aliæ ſectiones acceſſerunt anno 1596. & ſunt *Conſiliorum Medicinalium* Sectiones V. Francofurti 1596. fol. Hanau 1609. fol. *. Practici quidem viri, aliqua tamen habent noſtri ſcopi in obſervationibus raris Quintæ Sectioni adjectis. Fluxus menſium per nares. Menſes gravidarum; menſes vetularum aut continuati, aut redeuntes.

J. Franciſci, Ripenſis, lib. *de oculorum fabricatione & coloribus*, *elegiaco carmine inſcriptus* Witteberg. 1556. 12°. PLATN.

HIPPOCRATEM *de natura humana* Hafn. 1571. & GALENI *conſtitutionem artis medicæ* ibid. 1573. edidit BARTHOL.

Johannis ARGENTERII, Turinenſis Profeſſoris, arguti ingenii viri, *de ſomno, vigilia, ſpiritu, de calido innato* l. Florent. 1556. 4°.* non 1566. Lyon 1560. 4°. Spiritus animales refutat &c.

EJUSD. in *artem medicinalem* GALENI enormes tres *commentarii* Montereali 1565. fol. WILLER. Pariſ. 1578. 8°.* &c. Plurima quidem phyſiologica continet, ſed ex genio ſeculi, abſque anatome aut inventis propriis.

EJUSD. *de urinis* l. ſæpe excuſus, ejusdem eſt ingenii.

Opera omnia Francof. 1610. fol. in qua editione etiam de ſomno & vigilia l. continetur.

Henrici PAXMANN *propoſitiones de partibus humani corporis & methodo* Witteberg. 1556. 8°.

Franceſco Antonio CATTO *Iſagogæ anatomicæ* Neapoli 1556. 8°. TOPP.

Erſchreck-

Digitized by Google

Erſchreckliche Geburt eines Kalbes, welches den 28. Heum. 1556. zu Kleisdorf gebohren iſt Nürnberg SCHEUCHZER.

Wahre Abconterfeytung eines Kalbes, welches den 3. Martii 1556. in einem Städtlein Bergersdorf genannt gebohren wurde, mit 6. Füſſen, 2. Häuptern und zwey Schwänzen Nürnberg SCHEUCHZER.

Wahre Abcontrafeytung eines Kalbes, welches allein mit 2. Füſſen lauffet 1556. SCHEUCHZER.

§. CXCIII. *Julius Cæſar* SCALIGER.

Medicus & Polyhiſtor, non quidem Anatomicus. Ad rem tamen noſtram pertinet ejus *exercitationum exotericarum* liber XV. adverſus CARDANUM Pariſ. 1557. 4°. Francofurti 1582. 8°.* reliqui 14. libri nunquam prodierunt. Acuti ingenii vir in CARDANO, credulo alioquin & pene temerario narratore, plurima carpit. De generatione fuſe, de partu cæco & informi. De pilis & capillis. Partes animalium. Cor ovis evulſum diu palpitans. An novæ animalium ſpecies enaſcantur. Gigantes, nani. Menſuræ. Venus. Reſpiratio. Vitæ longitudo varia. Senſus. Ovum. Animi adfectus & ejusmodi alia numeroſiſſima. Paſſim peculiare aliquod inventum apud acutiſſimum virum deprehendes.

EJUSD in HIPPOCRATIS *de inſomniis l. commentarius*, fol. ſine loco & anno GUNZ. mihi Amſtelod. 1659. 12°. *. De ſe ipſo & de ſomnio matris, quod gentis ſuæ everſionem portenderit. De venæ ſectione, quam ex vena maxime diſtante præfert.

De partu ſeptimeſtri exſtat epiſtola in SYLVII operibus.

In ARISTOTELIS *hiſtoriam animalium* commentarii Toloſ. 1619. fol. cum ejusdem operis propria interpretatione.

In *comm. ad libros de plantis* ARISTOTELIS adnotavit, perdices Vaſconicas in ventriculo lapillos habere.

§. CXCIV. VARII.

Julii DELPHINI *in artem parvam* GALENI Venet. 1557. 4°. GUNZ.

EJUSD. *de ſpiritu, de facultatibus principibus animæ*, inter *quæſtiones medicinales* Venet. 1559. 8°.

Conradi LYCOSTHENIS *prodigiorum & oſtentorum chronicon* Baſileæ 1557. fol.*. Non eſt JULIUS OBSEQUENS, ſed multo uberior compilatio, ex variis ſcriptoribus collecta, ſingularium & rariorum in meteoris, animalibus, plantis, tempeſtate, terræ motu, inundatione phænomenorum. Inter ea rariora tamen numeroſiſſima ſunt monſtra, plurima fabuloſa, pene omnia ad arbitrium depicta: tamen etiam vera: plures pueri galea cranii deſtituti, pueri cum adnato ad pectus altero fetu: fetus duplicati, pulli quadricipites, rana caudata.

Digitized by Google

Porro animalia rariora, caſus etiam medici, partus retardati, vir cultrivorus, plantarum etiam monſtra. Etiam fraudulentæ mulieris hiſtoria nuperæ Argentinenſi ſimilis, quæ ventrem finxit craſſiſſimum.

Claude CELESTIN *des choſes merveilleuſes en nature, des erreurs des ſens &c.* ex latino ſermone verſ. par *Jac.* GIRARD Lyon 1557. 8°. B. *Exot.*

Franciſci Martini de CASTRILLO *de dentitione & ordine quo dentes proveniunt* Pinciæ (Valladolid) 1557. 8°. Madrit. 1570. 8°. DOUGLAS.

J. LALAMANTII *in* HIPPOCRATIS lib. *de ſeptimeſtri & octimeſtri partu, & de ætate accedunt Problemata ab hac tractatione non aliena* Lugduni tum Genevæ 1571. 8°.*. Septimeſtres fetus vitales eſſe, & ſe nepotes habere gemellos, quorum alter puſillus ſit, alter debilis. Comm. in L. *de ætate* & reliqui anno 1562. ſcripti fuerant.

Cum libro *de diebus decretoriis* GALENI ſcripſerat *de mora partus in utero* Lugduni 1599. 4°.

IDEM lib. *de optima corporis conſtitutione* GALENI vertit & emendavit Heduæ 1578. 8°. LIND.

In *J. Nicolai* BIESII *Medicina theoretica* Antwerp. 1558. 4°.* Phyſiologia aliqua eſt ad veterum ſaporem, in L. I.

EJ. *comment. in* GALENUM *de arte* Antwerp. 1560. 8°.

Leonis ROGANI *de memoria reparanda, augenda, ſervanda* liber Romæ 1558. 8°. B. THOMAS.

EJUSD. in lib. GALENI *de pulſibus ad tirones commentarius, in quo omnia quæ* GALENUS *in 16. libris tranſegit brevi exponuntur* Rom. 1560. 8°. Venetiis 1575. 8°.* 1597. LIND.

EJ. *de urinis* L. III. ex HIPPOCRATE & GALENO *collecti* Venet. 1575. 8°.* 1597. 8°.

Adjectus textus GALENI ad TEUCRUM.

J. Jac. PAVISII, Calabri, *de accretione* l. Patav. 1558. 4°. HORST.

Thomæ MOSTELII, Plauenſis, *Synopſis diſtributionis arteriarum in corpore humano quemadmodum a* VESALIO *copioſiſſime deſcribitur* Wittebergæ 1558. 8°.*

EJ. *Synopſis exortus & diſtributio omnium nervorum* ibid. eodem anno *.

Blaſii HOLLERII in HIPPOCRATIS lib. *de natura humana Commentarius* Argentorati 1558. 8°.

Antonii FERRARI (dicti il GALATEO) lib. *de ſitu Japygiæ* Baſil. 1558. 8°.* etſi liber multo eſt vetuſtior; redit etiam in *Theſauro Italico* in Belgio edito. Broco-

Digitized by Google

Brocolaccas primus dixit, qui hodie Vampyri dicuntur; animas, quæ de ſepulchris exeunt & amicos atque cognatos infeſtant. Id ne faciant, ſuperſtites cor palo trajiciunt, corpus flammis dant.

J. Vincentius ROGERIUS, Salernitanus, edidit Neapoli 1558. *quæſitum quam utiliſſimum an mater ad prolis generationem concurrat active.* Abſurdum eſſe libellum, PORTAL.

EJ. *in artem parvam* GALENI comm. Baſil. 1581. 4°.

§. CXCV. *Franciſcus* VALESIUS,

Covarruvianus, Archiater Regis Hiſpaniæ, GALENI adſiduus lector & defenſor. Anatomen quidem non exercuit, ſcripſit vero, quæ ad phyſiologica pertinent. Titulus eſt *de urinis compendiaria tractatio. De pulſibus libellus* Compluti 1569. 8°. ſed DOUGLAS præmittit editionem Lugdunenſem 1559. 8°. deinde addit recentiores Taurini 1588. 8°. Patavii 1591. 8°. N. ANT. Coram ſunt *controverſiarum medicarum & philoſophicarum* L. X. ſæpe recuſi, ut Compluti 1564. 1565. Hanov. 1606. fol. Lugd. 1625. 4°. MERCL. Francof. 1582. fol.* 1590. fol. 1595. fol. & in operibus omnibus Colon. 1592. fol. 1594. fol. DOUGLAS. Earum *controverſiarum* duo libri huc pertinent, primus de temperamentis & humoribus: alter de functionibus corporis humani, & de viſceribus. Quæſtiones ad morem veterum, eo fini deſtinatæ, ut contra Arabes & nuperos GALENUM tueatur, ratiociniis potius quam experimentis.

EJUSD. *de iis quæ phyſice ſcripta ſunt in ſacra Scriptura*, ſ. *de ſacra philoſophia liber ſingularis* Francofurti 1592. 8°.*. Varia huc pertinent, de ſemine, de generatione, de lingua, de loquela, de *Petro* PONTIO, qui ſurdos docuerit loqui: de nutritione, de termino vitæ: de menſibus, conceptu, fecunditate, fetu, graviditatis tempore: ubi puellam quinto menſe natam defendit, de virginitate, phyſiognomia, chiromantia, organis viſus, & auditus, ſenectute, lacte, oculis, curſim fere omnia.

In *artem parvam* GALENI commentatus eſt Complut. 1567.* Venetiis 1591. 8°. WILLER. Aliqua de facultatibus naturalibus & animalibus, de diſcordia anatomicorum, & de adminiſtratione anatomica.

§. CXCVI. *Realdus* COLUMBUS.

Matthæus (e) *Realdus* COLUMBUS Cremonenſis, pharmacopola, *J. Antonii* PLATII Chirurgi (*f*), deinde VESALII diſcipulus (*g*) & familiaris (*h*), inde ſucceſſor, per quindecim annos inciſor (*i*) Patavinus (*k*); Piſis etiam & Romæ docuit,

(e) Vulgo REALDUM vocant.
(f) *De re anat.* L. I. p. 24.
(g) VESAL. *fabr. corpor. hum.* L. I. p. 113.
(h) *Exam. obſ.* FALLOP. p. 73.
(i) L. XV.
(k) Docuit ibi ab anno 1544. ad 1546. TOMASIN *Gymnaſ.* p. 76. & anno 1543. cum J. CAJO concurrerat CAJI *ſcript. prop* p. 163.

docuit, ut intra unum annum cadavera humana quatuordecim (*l*) diſſecuerit (*m*), viva etiam animalia frequenter inciderit (*n*). Non adeo undique contemnendus homo, ut quidem CARCANUS reliquit, qui nervos penis, ſatis certe craſſos, negat a COLUMBO potuiſſe reperiri, & aliena opera ad ſcribendum eguiſſe objicit. Errores commiſiſſe non diffitemur, nimisque acriter non ſolum contra GALENUM, ſed etiam contra præceptorem VESALIUM dixiſſe. Id volo, multa habere hos quindecim libros, propter quæ utiliter legantur. Nam libro quidem XIV. vivorum animalium inciſiones deſcribit. REALDUS canes ſuibus ſubſtituit, & multa utiliter vidit: cor conſtringi quando arteriæ dilatantur, & viciſſim: cerebri motum cum cordis motu incidere, & perinde cerebrum alterne dilatari & conſtringi, hoc ante nuperos. Aqueum humorem in vivi animalis pericardio eſſe confirmavit: pulmones inflatos cor amplecti, & pulſum altius exſurgere, hoc ex VESALIO. Ventriculi ſiniſtri ſanguinem calidiſſimum eſſe.

Libro XV. rariores adnotationes ſuas ex inciſis cadaveribus natas recenſet, plurimas quidem ad morbos ſpectantes, tamen & anatomicas. Giganteum caput habet, cujus maxilla cranio connata erat, & oſſium varietates. Lazari vitrivori peculiarem in nervis fabricam deſcribit, qui guſtu caruerat. Venarum varietates & viſcerum adnotat: pueri tradit anatomen, cui alius fetus de pectore prodibat: Androgynos aliquot, hymenem, feminam utero nullo dicit, quæ videtur per urethram virum admiſiſſe.

Præterea in L. VII. ſanguinis per pulmones circuitum veriſſime deſcripſit, & per arteriam venalem ſanguinem cum aere ad ſiniſtrum ventriculum duci docuit, accuratius quam SERVETUS Ita & ſanguinem in ea vena (nam vena eſt pulmonalis) vidit, cum viva animalia incideret, & eum ſolum ſanguinis ductum cordis valvulas permittere. Neque alia deſunt viri inventa.

In libro I. ad IV. oſſa deſcribit, non omnino inutiliter, artuum potiſſimum oſſa. Epiphyſium aſperitates habet alterne cavas, & ſibi reſpondentes. In L. II. cartilagines. Libro III. ligamenta. Stapedis ſibi tribuit inventum, paucis conſentientibus. Os ſacrum diligenter deſcribit. Sceleton docuit componere. Crocodilum ſuperiorem maxillam ſolam, pſittacum utramque movere ſe ait primum inveniſſe. Laryngem humanum deſcripſit. Ligamenta ſtylohyoidea habet.

L. V. eſt de muſculis. Burſas adipoſas dixit. Palmarem longum deeſſe vidit.

L. VI. de jecore & venis.

L. VII. de corde & arteriis. Arterias penis ſibi inventas tribuit. Nullum fuiſſe in quodam cadavere pericardium. Arteriam vertebralem per magnum occipitis foramen cranium ſubire docuit. Lentem cryſtallinam non eſſe in medio oculo, ſed anteriori loco.

Lib. VIII.

(l) L. XV.
(m) *De re anat.* p. 262. male 256.
(n) L. XIV.

Digitized by Google

Lib. VIII. de cerebro & nervis. Quartum noſtrum pro nervo numerat.

Lib. IX. de glandulis. Spurium illud GUNTHERI pancreas refutavit. Glandulæ in poplite.

Lib. X. membranam innominatam ex coaleſcentibus muſculorum oculi tendinibus factam ſibi inventam jactat.

Lib. XI. de viſceribus abdominis. Carunculas in vagina muliebri habet. Solum os coccygis in partu moveri. Ductus dicit proſtaticos. Duplicaturam pleuræ male in artem introducit.

Lib. XII. de fetu.

Lib. XIII. de velamentis corporis.

Ejus operis titulus eſt *de re anatomica libri* XV. editi Venetiis 1559. fol.* deinde Pariſiis 1562. 8°. & 1572. 8°. PL. etiam Francof. 1590. 8°. & 1593. 8°.* 1599. 8°. DOUGL. Germanice demum vertente J. A. *Andr.* SCHENCKIO Francofurti 1609. fol. THOM. cum titulo *Anatomia deutſch, mit einer Zugabe, worinn Sceleta Bruta begriffen.*

Obiit anno demum 1577. (*o*).

§. CXCVII. J. VALVERDE.

Johannes VALVERDE, a patria dictus *de Hamuſco*, Hiſpanus, diſcipulus COLUMBI. Ejus *hiſtoria de la compoſicion del cuerpo humano* invenio prodiiſſe 1556. fol. N. ANT. plerique tamen auctores annum citant 1559. Italice vertit ipſe VALVERDE, adjuvante *Antonio* TABO, & edidit, titulo facto *anatomia del corpore humano compoſta per* M. G. V. Rom. 1560. fol.* etſi in calce Venetiis dicitur prodiiſſe. Recuſa eſt 1606. fol. Inde latine prodiit *Michaële* COLUMBO Centellenſi vertente, *anatome corporis humani* Venet. 1589. fol.* 1607. fol.* in qua poſtrema editione latera figurarum commutata ſunt.

Ipſum opus pene totum ex VESALIO (*p*) tranſcriptum eſt, tam ſermo quam icones, & iſtæ diminutæ paſſim & vitiatæ. Aliquæ tamen, non multæ, rariorum eventuum adnotationes adceſſerunt, & venarum cutanearum, tum uteri gravidi, & muſculorum ſubcutaneorum duæ tabulæ. Minorem *ſanguinis circulationem* non ignoravit. In editione 1589. adjecit editor quatuor muſculorum totius corporis novas tabulas, quarum auctorem ignoramus. Ipſe JOHANNES corpora humana non incidit (*q*).

§. CXCVIII.

(o) *Giorn. de letter. d'Ital.* T. XIII. p. 213.
(p) Multa a ROMANIS habere, nempe ab EUSTACHIO, FALLOPIUS *obſ.*
(q) CARCANUS. VESALIUS.

§. CXCVIII. J. B. Porta.

Ejus viri *Magia naturalis*, cujus libri IV. Antwerp. 1560. 8°.* prodierunt, in libro II. habet conſilia, ut varia inter ſe commiſceantur animalia, & novæ inde & utiles varietates progignantur. Eſt fere collectio ex veteribus, de animalibus ex putredine provenientibus, de quadrupedibus & avibus, ex hybride venere natis, de catulis nanis, de mulo fortiſſimo ex tauro & aſina naſcente; de rhinobato, ex ſquatina & raja generato, cujus in Neapolitano freto reperti iconem ſibi *Simon* Portius oſtenderit. Ut poſſint diverſi generis aves ad adulterium illici. Monſtra avium. In L. IV. c. 8. ſuccino ſe apes incluſiſſe ſcribit. Oculum eſſe cameram obſcuram primus docuit.

Ejusdem *de humana phyſiognomia* L. IV. Vici 1586. Neapol. 1602. fol. Folk. Hanov. 1693. Urſell. 1601. Francofurti 1618. 8°. Gunz; Romæ 1650. 8°. Italice *Fiſionomia di tutto il corpo humano* Neapoli 1598. fol. D'Etr. vertente *Girolamo di* Rosa 1611. fol. D'Etr. Padova 1616. 4°.* Vicent. 1615. fol. Rink. Romæ 1637. 4°. Venetiis 1644. 4°. 1652. 8°. Gallice *Fiſionomie humaine ou l'on voit ſi clairement les mœurs & les deſſeins des hommes, qu'on ſemble penetrer jusqu'au plus profond de leurs ames* trad. *par le Fr.* Roult. Rouen 1660. 8°. Houss. Germanice Francofurti 1601. 8°. Bert. cum iconibus, in quibus facies hominis cum facie animalis comparatur.

Ej. *phyſionomia cæleſtis* L. VI. Neapoli 1603. 4°. D'Etr. Argentor. 1606. 8°. Italice *celeſte fiſionomia* Padova 1623. 4°. D'Etr.

In utroque opere ex ſignis externis vult hominum mores, naturas & conſilia expiſcari. In altero non ab aſtris, ſed a temperamento humorum docet hominum mores & animi adfectiones pendere. Arabum tamen nænias repetit, & heroum dat vultus.

Ej. *Chiroſiſionomia* hactenus inedita, prodiit Neapoli 1678. aut 1677. 4°.

Hactenus huc pertinent libri *de refractione optica* Neapoli 1593. 4°.

§. CXCIX. Varii.

Caſpari Peucer, infelix Melanchthonis generi, ob *cryptocalviniſmum* diuturno carceri incluſi, mathematici & medici eruditi, *de cerebro* diſputatio Witteberg. 1560. 8°.

Ejus *oratio de cerebro* Witteberg. 1560. 8°. Heist. Idem ut videtur opus.

Ejus *oratio de ſympathia & antipathia rerum in natura* ibid. 1574. 4°. Haenel.

Ejus *de præcipuis divinationum generibus — ubi monſtrantur cauſæ & fontes phyſicarum prædictionum*. Witteberg. 1572. 8°.* Serveſtæ 1591. 4°. Chiv. Francof.

Digitized by Google

Francof. 1607. 8°. HOTTON. Gallice *les devins ou principale ſorte de divinations* Anvers. 1584. 4°. DU VERDIER. Pleraque ad alium finem pertinent. Multa ſomnia ad dæmones refert. In priori ſectione celebris locus reperitur, ex quo nonnulli eruere voluerunt, PEUCERO ſanguinis circuitum notum fuiſſe. Verum vulgarem certe GALENI ſententiam proponit, de ſanguine per venam cavam in cor adveniente, & de aere per venam pulmonalem ad cor redeunte.

Ein neu ſeltſames Wunder im Land Bayern im Dorf Reid 3. Decemb. 1560. *durch Michael* MOSER Augſpurg. Vitulus biceps SCHEUCHZER.

La vraye figure d'un monſtre né au païs de Berry en la terre du Sr. d'Aumont 1560. fol. SCHEUCHZER.

Wahrhaftige Abbildung der Mißgeburt, ſo anno 1560. *zu Zunershauſen von einer Frauen gebohren iſt* Augſpurg fol. SCHEUCHZER.

Patricio TRICASSO *enarratio principiorum Chyromantiæ*. Ej. *opus Chyromanticum* Noriberg. 1569. 4°. UFFENB. Ej. *la Chiromance trad. de l'Italien* Paris 1560. 8°. 1583. 8°. B. EXOT.

Bruno SEIDEL *de uſitato apud Medicos urinarum judicio* Erford. 1560. 8°. 1562. 8°.* 1571. 8°. Non nimium lotio tribuendum eſſe monet: Signum eſſe unicum inter multa: a cibis, a regionibus, a temperamentis, aliud & aliud prodire.

P. BOISTEAU *Hiſtoires prodigieuſes extraites de pluſieurs fameux auteurs grecs & latins* Paris 1560. 4°. maj. TR.

RAYNALDES *byrthe of mankynd* 1560. 4°.* OSB. Antiquiorem eſſe puto.

Digitized by Google

LIBER V.

SCHOLA ITALICA.

§. CC.

Hæc Schola a renatis literis univerſam Europam per ſeſqui ſeculum erudivit, ut paucifſimi inciſores ſint, qui ex ea non prodierint. Hanc epocham a *Gabriele* FALLOPIO (FALOPPIA (r)) ordior, Mutinenſi, magno anatomes incremento, etſi quadrageſimum (s) annum non ſuperavit, natus anno 1523. (t), & extinctus anno 1563. Ab anno 1548. Ferrariæ, inde Piſis, ab anno 1551. vero Patavii ad mortem uſque docuit (u). VESALII diſcipulum non fuiſſe compertum eſt (x). Candidus vir, in anatome indefeſſus, magnus inventor, in neminem iniquus, niſi forte in EUSTACHIUM, acrem virum, quem videas neminem fere coævorum amicum habuiſſe. GUILANDINUM ex captivitate Mauritanica ære ſuo redemit. In VESALIUM, cujus viri potiſſimum menda correxit, ſumma reverentia uſus eſt. Ad ſeptem uſque intra annum cadavera humana diſſecuit, quod eo tempore rariſſimum habebatur (y). Princeps viri opus ſunt *Obſervationes anatomicæ* Venet. 1561. 8°.* 1562. ibid. GUNZ. excuſæ, tum 1571. 8°. PLATNER, & Pariſ. 1562. 8°.* Colon. 1562. 8°. Eædem cum VESALII operibus Leid. 1725. fol.* prodierunt. In ſyſtema has obſervationes redegit, inque quinque libros diſtribuit *Johannes* SIEGFRIED Helmſt. 1588. 8°.* (z) Anno 1557. abſoluta fuerant. Eximium opus, & cui nullum priorum comparari poteſt. De vaſis & oſſibus fetus primus juſtus ſcriptor. Oſſa enim fetuum, primus inter mortales contemplatus eſt. Primus etiam cartilagines recte adnotavit, quæ induratæ cum oſſe coaleſcunt, & vulgo dicuntur epiphyſes. Ubique oſtendit, quot ex oſſibus fetus unum os adulti hominis coaluerit. Articulationum novam tabulam dedit, trochoidem ginglymum addidit.

(r) Nobilis familia Mutinenſis, ex qua noſter *Gabriel* natus eſt TASSONI *Secchia rapit. Cant.* II. n. 2.
(s) GUILANDINUS *de papir.* MARCOLINUS in *præf.* ad FALLOPII lib. de *aquis medicatis.*
(t) Anno 1528. quintum vel ſextum annum agebam *de tumoribus* p. 83. b. Edit. Venet. 4.
(u) TOMASIN *Gymnaſ.* p. 76.
(x) MARTINE ad EUSTACHIUM p. 18.
(y) *Melchior* ADAMI p. 205.
(z) MARTINE l. c.

Digitized by Google

didit. Veſtibulum, organi auditus, canales tres ſemicirculares, anulum tympani, chordam tympani (*a*), feneſtras, cochleam invenit, aquæductum uberius dixit, cui nomen inventoris datum eſt. Stapedis inventi gloria INGRASSIÆ pro ſuo candore ceſſit (*b*). Os ethmoides VESALIO obiter dictum, accuratius deſcripſit, cum ſuis proceſſibus conchæ ſimilibus, atque cavernulis. Sic cum ſinu ſuo os ſphenoides & in univerſum ſinus pituitarios fetuum. Dentium caveam, arterias venasque, & nervos dixit, & duplicem proventum, atque nervorum dentalium ſuperiorum canalem. In muſculis accurate verſatus eſt, invenit bene multos, ut occipitales, auriculæ tres muſculos, levatorem palpebræ ſuperioris, pterygoideum externum, geniohyoideum, trachelomaſtoideum, rectum lateralem capitis, poſteriorem auriculæ, occipitalem, cervicalem deſcendentem, muſculos veli palatini, & pharyngis pleroſque, pyramidalem abdominis, non undique VESALIO ignotum. Muſculorum intercoſtalium veriorem dedit deſcriptionem, & internos ſolos ad ſternum venire oſtendit. Muſculos faciei multo, quam VESALIO, rectius propoſuit, & oculi muſculos, & potiſſimum obliquos trochleamque: tum muſculos oſſis hyoidis, laryngis, capitis. De ſphinctere veſicæ recte ſenſit, contra VESALIUM, ſtylopharyngæi in os hyoides inſertionem vidit.

Inde vaſa tradit. Subtiliter paſſim in iis verſatus eſt, ut etiam parvas illas anaſtomoſes venarum phrenicarum cum mammariis, venæ ſine pari cum renalibus, & lumbaribus, mammariarum cum epigaſtricis & intercoſtalibus aliasque minutas anaſtomoſes dicat. Venas ſinusque medullæ ſpinalis invenit, & meningeam arteriam & ethmoideam, & cerebrales arteriarum carotidum ramos perſecutus eſt; Venam porro jugularem utramque, & vertebralem. Venam umbilicalem unicam eſſe monuit, interque dextras & ſiniſtras venas faciei, mammarum, hypochondrii, abdominis, aliarum (*c*) partium dari anaſtomoſes. Azygæ duas inſertiones in venam cavam dixit: Arteriæ penis veram originem. Valvulas venarum rejecit. Arterias in ſinus cerebri inſeri, eosque ſinus pulſare negavit, contra VESALIUM. Ductus arterioſi dignitatem & amplitudinem oſtendit. Carotidem multo rectius deſcripſit, in ſinus duræ membranæ terminari recte negavit. Vertebralem per magnum foramen occipitis ſubire contra VESALIUM oſtendit. Nervos oculi conſtituit, quartum par invenit, tres ramos Quinti paris recenſuit, ramum recurrentem naſalem primus dixit, tum paris octavi nervum gloſſopharyngeum. Fabricam muſculoſam gulæ vidit. Villoſam inde ventriculi & inteſtinorum tunicam, valvulas conniventes, ut vocantur. De itinere bilis veriorem ſententiam aperuit. Renis meatus rectos vidit, aut fiſtulas, & opercula ſ. papillas, quæ has fiſtulas (partes pelvis) oppleant. Veſiculas ſeminales plenius confirmavit; clitoridem uberius deſcripſit, & reſtituit, & hymenem, & uteri tubas, & ligamenta teretia. Nerveum plexum cordis & meſenterii indicavit: fragmenta difformia cartilaginea in bronchis:

 palati

(a) Hanc non undique perſpexit.
(b) *Obſ.* p. 25. b. 26.
(c) p. 128.

Digitized by Google

palati mollis & uvulæ diſcrimen, cornicula lacrumalia, ductum naſalem, glandulam lacrumalem unicam, duram indolem capſulæ cryſtallinæ, ligamentum ciliare, tunicam vitream, ſinus duræ membranæ petroſos quatuor, venam maſtoideam. Non dari in teſte muliebri ſemen. Nervos præter opticum dura piaque membrana obvolvi perite negavit. Bilis verum iter docuit, ut diſtento duodeno ex hepate in veſiculam veniat. Duas in rene pelves vidit. Pauca hæc; & plura ſuperſunt, quæ in viro minus divite exegiſſem.

Ej. *de corporis humani anatome compendium* Venet. 1571. 8°.* Patavii 1585. 8°.*. Viſcerum & muſculorum brevis abſque vaſis & nervis hiſtoria, ab ignaro diſcipulo magni viri rudi calamo excepta. Paſſim etiam vitia typographi. Multa eorum ſimilia quæ habet in obſervationibus, correctiones nempe Vesalii. Humerariam venam ab axillari, non a jugulari interna provenire (d). Latiſſimum dorſi utique ſcapulæ adhærere (e).

Non differunt *inſtitutiones anatomicæ*, quæſunt in *poſthuma operum collectione*. Non eſſe Fallopii, ſed alicujus diſcipuli opus C. Hofmannus (f).

Ej. *Quæſtio de principio venarum, ubi defenduntur medici & philoſophorum ſolvuntur rationes.* In collectione opuſculorum Patavii 1566. 4°.* edita a *Petro* Agatho. Venas ab hepate provenire, non a corde; breviter omnino.

Ej. *lectiones de partibus ſimilaribus* C. H. a Volchero Coiter editæ Noriberg. 1575. fol.*. Ad veterum theorias. Medullam tamen in oſſibus leonis reperiri. Non ineſſe in arteriis vim pulſandi inſitam, neque eas ultra vinculum micare.

Ej. *Expoſitiones in* Galeni *lib. de oſſibus, cui additæ a* F. Michino *figuræ venarum* Venet. 1570. 8°. Dougl. & in collectione poſthuma operum, ille libellus in Tomo III. iſte in primo. Obſervationes ſex. In prima canis inciſio; in tertia dicuntur meatus parvi flavo ſubamaro ſucco pleni, ab hepate tendentes ad pancreas, vera nempe vaſa lymphatica. Obſ. 4. eſt de anaſtomoſibus inter venam axillarem & ſine pari, nullis valvulis impedita. Obſ. V. ſubtiles inter venam ſine pare & venam intercoſtalem ſuperiorem a ſubclavia natam anaſtomoſes, hujusque ſine pari venæ duæ inſertiones in emulgentem & cavam venam. Obſ. VI. Eodem loco naſci ex vena cava jugularem exteriorem, internam & vertebralem: De muſculis peculiaribus penis canini. Expoſitio in lib. Galeni longus eſt & verboſus liber, plenus controverſiarum.

In lib. *de vulneribus*, hominem ab omento deſtructo nihil paſſum. Tendines cæſos parum dolere. Caput a cerebro exacte repleri. Medullam ſpinalem infra primam vertebram lumborum nervorum ſimilem eſſe, ſuperne cerebri.

In lib. *de ulceribus* anno 1557. deſcribit duo punta lacrumalia & geminum lacrumarum meatum.

Opera

(d) p. 21. (e) p. 28.
(f) *Inſtit.* p. 212.

Digitized by Google

Opera omnia prodierunt Francofurti 1600. fol.* Venetiis 1584. fol. 1606. fol.*. Hanc editionem BARTHOLINUS Francofurtenſi longe præfert (g).

Solæ obſervationes ab AUCTORE ſuo editæ ſunt. Reliqua opera fere incomta, deinde plena inutilium enarrationum, & longe minus rebus gravia.

§. CCI. *Levinus* LEMNIUS. ALII.

Zirikzeæ in Zeelandia Medicus clinicus. Ejus *de habitu & conſtitutione corporis quam complexionem vocant* Antwerp. 1561. 8°.* Venet. 1567. Erford. 1582. 8°. Jenæ 1587. 8°. Francof. 1591. 16°. WILLER. Vaga quædam confabulatio varii ſcopi. De natura ſpirituum, de corporis humani elementis, temperamentis ſimplicibus, compoſitis, eorum ſignis & effectis. Impuberes lac aliquando in mammis habere.

EJUS *de occultis naturæ miraculis* L. IV. Colon. 1581. 8°.* & alias. Plurima huc faciunt, ut de ſimilitudine puerorum cum parentibus, de nævis ex imaginatione prægnantium natis. Semen a muliere addi. Uter ſexus prævaleat in fetu, & quare: partus monſtroſi: androgyni. Hæc in libro I.

Libro II. agit de galea, cum qua pueri naſcuntur. De phyſiognomia. De ſomniis. De ſaliva, lacte.

L. III. convaleſcentes cur ſalaces.

L. IV. de presbyopibus, myopibus. Cur dexter oculus obtuſior. Qui artubus truncatis naſcantur. Animalia quæ absque ſemine proveniunt. Tempora quibus utero geritur. De hominis procreatione, pubeſcentia. Intercedunt aliqua nimia & fabuloſa, ut molæ volatiles cum unguibus Lib. I.

EJ. *de termino vitæ* Leid. 1689. 12°. &c. Ita lego.

Petrus FRANCO, Chirurgus Lauſannenſis, edidit Lyon 1561. 8°.* *traité tres ample des hernies*, quo fere univerſa chirurgia continetur. Ubique anatome earum partium additur, quarum curationem auctor exponit, & oſſium, oculorum, partium genitalium maſcularum, femininarum deſcriptio &c. Peritonæum a vaſis ſpermaticis non perforari.

Ferdinandi CASSANI *quæſtiones duæ, quod ſanguis & pituita in ſanorum corporum venis actu ſint; 2. quod ſedimenta ſanorum & ægrorum ejusdem ſint ſpeciei* Neapoli 1561. 8°. L.

AGOSTINO COLUMBA *della natura de cavalli* & T. GRISONE *modo di conoſcere la natura di cavalli* Venez. 1561. 8°.

(g) *Vindic. anat.* p. 3.

Digitized by Google

§. CCII. *Theodorus* ZWINGER.

Theodori ZWINGER ſenioris, Medici Baſileenſis, qui nova dogmata PARACELSI cum veteribus Medicorum claſſicorum ſententia conatus eſt conjungere, doctus cætĕrum vir. Edidit anno 1561. fol. Baſileæ ſuas in l. *de arte medica* GALENI, & in l. *de conſtitutione artis medicæ tabulas*, Pariſ. 1561. fol. TREW.

IDEM anno 1579. fol.* edidit 22. libros HIPPOCRATIS græce & latine, tabulis illuſtratos, ſententiis in ordinem ſecundum locos digeſtis.

EJ. Περι των περιττωματων της πρωτης πεψεως Baſil. 1584. 4°.*. Generalia ad ſcholarum morem.

EJ. *Phyſiologia medica* THEOPHRASTI PARACELSI *dogmatibus illuſtrata* Baſileæ 1610. 8°.*. Vaſtum opus, in quo quidem ſe cum Paracelſiſtis conciliat, ut tamen contra eos veram anatomen defendat. Fatetur vitia maxima Paracelſicæ ſectæ, & exempla dat.

In *theatro vitæ humanæ*, inchoato a *Conrado* LYCOSTHENE & XIX. libris abſoluto Baſil. 1565. fol.* 1571. fol.* TREW. 1586. fol. & alias edito, etiam anatomica adtigit, collectaneo opere, ex veteribus fere, ſub ſuos titulos compilato. Aliqua ad artes pertinent, ad medicinam, chirurgiam, medicorum virtutes. In L. XVI. fuſe agit de animi adfectibus. In L. XVIII. de vita humana ab ipſo retro fetu, de conceptu, partu, multiplici & ſerotino, demum de vita hominis ad ipſum uſque ſenium. Virtutes & vitia ſenſuum: mortis genera & cauſæ, fuſiſſime. Longævitas, Fames, Sitis, Gigantes, nani, morbi varii. Cadaverum ſepultura, conditura, abſtemii, idioſyncraſia. Anatomen regum Ægyptiorum laudat.

§. CCIII. *Franciſcus* PUTEUS,

Vercellenſis. Ejus *apologia in anatome pro* GALENO *contra Andream* VESALIUM prodiit Venetiis 1562. 8°.*. Auctor vir nobilis fuit, parum latinus, & longe minus anatomicus, & unicum ſibi finem propoſuit, GALENUM ſalvum facere. Adfirmat GALENUM corpora humana diſſecuiſſe: editionem Baſileenſem mancam eſſe, & multas GALENI voces omittere. Vide ut ſe torqueat, quando GALENUM excuſat, muſculis inter coſtas modo exſpirationem tribuentem, modo inſpirationem (*h*): aut venam ſine pari cor inter & diaphragma inferentem (*i*): aut Hepati lobos adſignantem, quos noſter quatuor omnino vult ſe in principe Sabaudo vidiſſe (*k*) etiam teſtibus adductis; quando demum cotyledones in utero reperiri adfirmat (*l*), ob eam rem a *Gabriele* CUNEO refutatus, quando denique ſe ipſum teſtatur membranam allantoideam (*m*) excrementis

(h) p. 84. b. 8.
(i) p. 137. b.
(k) p. 153. b.
(l) p. 164. b.
(m) p. 165. b.

Digitized by Google

mentis plenam vidiſſe. In ſolis figuris capitis refutandis veram ſententiam tenuit, quarum quintam negat (n) locum habere poſſe. Pluſculas orationes addit medicorum, qui Bononiæ de venarum ex hepate origine diſputaverint (o), BONFILIOLI, VICTORII, MAGGII.

§. CCIV. VARII.

Antonio Maria VENUSTA, Rhætus ex Tellina Valle, edidit Venet. 1562. 8°.* & Milano 1614. 12°. QUADR. *diſcorſo generale intorno alla generatione al naſcimento delli huomini, al breve corſo della vita humana.* Germanice recuſus eſt Frankfurt 1618. 8°. HEIST. *von der Geburt des Menſchen.* In parte priori agit de origine animæ & corporis hominis, pro ſeculi genio vage, cum plurimis vanis opinionibus, qualis eſt de lunæ vi. Porro de coitu, generatione, partu naturali & difficili, monſtris & nævis agit. Plures maſculos naſci tamen perſpicaciter, ex hypotheſi, vidit. De proceris etiam hominibus, & pygmæis, & longævis.

Johannis CARVINI, medici Montis Albani, *de ſanguine dialogi* VII. Lugduni 1562. 8°.* Hanov. 1605. 12°. DOUGL. *Jacobi* SYLVII diſcipulus. Dialogo I. agit de ſanguinis eſſentia & veterum quatuor humoribus. Dial. VII. de judicio ex ſanguine, ubi pingue aliquid ait ſe in ſanguine venoſo vidiſſe, quod pro adipe habet. Collectitia cæterum materia.

Petrus GYLLIUS in *hiſtoria elephantis*, quam cum ÆLIANI animalibus Lugduni 1562. 8°.* edidit, aliquam captæ hujus belluæ anatomen dedit, denteſque, hos accurate, tum hippopotami dentes, & varia ad horum animalium phyſiologiam, ut de rara reſpiratione Elephanti.

Janum BIFRONTEM *de operibus lactariis* Tiguri 1562. 8°. editum, utcunque huc referas.

§. CCV. *Bartholomæus* EUSTACHIUS.

Bartholomæus EUSTACHII, Sanſeverinas Anconitanus, Anatomicus & Profeſſor Romanus, vir acris ingenii, parcus laudator, ſed ad inveniendum, & ad ſubtiles labores a natura paratus, omnium inciſorum ad noſtra usque tempora maximum in ſua arte ambitum ſuis laboribus complexus eſt, omniumque, quos ego novi, plurima inventa, plurimasque correctiones ad perficiendam artem adtulit. Obiit anno 1570.

Pauca quidem ſunt, quæ ipſe edidit. Libellus primum *de renibus* Venetiis prodiit 1563. 4°. cum *opuſculis* recuſus ibidem 1564. 4°.*. In hoc opere primum exemplum exſtat anatomes repetitæ, comparatarum diverſarum in diverſis cadaveribus fabricarum corporis humani, & varietatum. Icones etiam, quas ante virum GEMINUS & pauci alii dederant, æri inſculptas, absque literis

(n) p. 19. n. b.
(o) p. 117. &c.

Digitized by Google

ris obſcurantibus per geometricum gnomonem interpretarī docuit. Infinita fere ſunt, quæ in exiguum libellum ſtipavit. Renem dextrum humiliorem eſſe contra univerſam antiquitatem oſtendit. Experimento confirmavit, poſt ligatos ureteres veſicam inanem reperiri. Ureterum ad ingreſſum ſuum in veſicam fictitias valvulas rejecit. Capſulas renales invenit. Papillas renis & pelvim, & ejus ramos, uberrime deſcripſit, & ductus uriniferos. Vaſorum renalium copioſiſſimas varietates iconibus expreſſit. VESALIANAM renum hiſtoriam ex animalibus ſumtam, undique emendavit. Aerem ex arteria urſit in ureterem.

EJUSD. *de dentibus libellus* Venet. 1563. 4°.* & *in opuſculis*. Studium idem. In ipſo fetu dentes adgreſſus, viginti vidit promordia: fabricam inde, arteriasque & venasque dentium dixit: & varietates per numeroſiſſima exempla in ordinem reduxit. Prima hæc exempla dedit plenæ, exquiſitæ & minutæ anatomes.

Hi libelli redierunt in opuſculis anatomicis Venetiis 1564. 4°.* editis, tum 1574. & 1653. ut lego, quæ eadem curante BOERHAAVIO Leidæ anno 1707. 8°.* recuſa ſunt, tum Delphis 1736. 8°. additis iconibus, quæ in pleriſque exemplis deſiderabantur, & quas *Dominicus* GUILIELMINUS ad editorem miſit, quas ipſas tamen prius C. BAUHINUS cum ſuo theatro ediderat, & GUILIELMINUS recudi fecerat. In hac collectione præter priora exſtat *oſſium examen*. Scopus viri & hic, & in fere omnibus ſuis laboribus fuit, GALENUM hactenus tueri, ut certe non recte a VESALIO carpi oſtenderet. Ita in hoc libello EUSTACHIUS vincit, non ad ſimias eas GALENI deſcriptiones natas eſſe, quas eo VESALIUS retulerat: non quidem ſatis candide: parum enim intereſt lectoris, quale animal præ oculis GALENUS habuerit, id unice intereſt noſtra, ſcire, num aliam ab humana fabricam deſcribat; neque probari poteſt, quod EUSTACHIUS & octo tarſi oſſa defendat, & tres ſacri oſſis vertebras, etſi in ſterno male pro GALENO orantem SYLVIUM deſerit. Fuſe agit de articulatione capitis cum vertebris, & brachii cum carpo; tum de ſeſamoideis oſſiculis; oſſa univerſa ſimiæ ſtudioſe deſcripta dedit. Rejecit membranam allantoideam humanam.

In libello *de motu capitis*, qui prioris eſt appendix, deſcribit muſculos novos aut parum notos, cleidomaſtoideum, rectum anticum majorem, rectum anticum minorem, rectum lateralem, & alium inter primam & ſecundam vertebram muſculum dicit.

De vena ſine pari. Hic verba VESALII præmittit, ad quæ ſua antigrammata regerit. Venam ſine pari ad octavam vel nonam coſtam conſtanter dividi, quod etiam apud FALLOPIUM reperias. Venam intercoſtalem ſuperiorem ſuperiora coſtarum intervalla nutrire. Venam ſine pare per ſingula animalia perſequitur, & ea occaſione ductum thoracicum ex equo deſcribit. Hic etiam valvulam depingit, quam EUSTACHIANAM dicunt, & oſtendit, minime ſe ignoraſſe, unum, continuum, valvuloſum, anulum in quoque venoſo cordis oſtio dari. Habet etiam valvulam coronariam.

De

Digitized by Google

De vena communi profunda brachii. Truncum Veſalio opponit, qui a baſilica (axillari) natus, profundus, arteriam comitatur, in flexu cubiti cum cephalico humerario raro conjungatur: inde tres ramos profundos edat, quorum medius eſt inter oſſa. Figuras harum venarum ex ſimia & ex cane depictas addit, ut conſtet, ea animalia a Galeno non eſſe depicta.

De organo auditus. Hic muſculus mallei internus, (is quidem jam a Veſalio depictus), & ſtapes, & ſtapideus muſculus, & tuba deſcribitur, quæ vulgo dicitur Eustachiana. De ſtapede invento cum Ingrassia contendit, cum que Columbo. Verum neuter quidquam in organo auditus invenit, cur credas pariter ut Eustachio ſtapedem ipſi cognitum fuiſſe. Habet modiolum & ſepti cochleæ partem oſſeam. Cochleæ primus iconem dedit. Veſtibulum, chordam tympani a Fallopio non ſatis intellectam rectius exponit. In editione Veneta opuſculorum Eustachii *Petri Matthæi* Pini adnotationes habentur, in quibus indicantur loca veterum & nuperorum, ad quæ Eustachius reſpexerat, ut tamen auctorem non nominaret. Præfationes etiam non ſunt absque utilitate, ad tempora definienda, quibus quamque particulam Eustachius invenit.

Ad Erotianum *adnotationes* edidit, Venet. 1566. 4°. & libellum *de multitudine*, qui nuper Leidæ 1746. 8°.* recuſus eſt. In eo libello auctor jam ſenex ſatis oſtendit, Galeni, quem adeo conſtanter defenderat, errores ſe nunc perſpicere. Denique fatetur, ſe ad tuendum Galenum aliqua juvenibus demonſtraſſe, quæ vere aliter ſe habeant. Adfert aliqua ad arteriolas interiores nervi optici, & retinæ oculi tunicæ; nervosque pleroſque longe per cutem decurrere, atque in adipe pene evaneſcere docet.

Longe amplius opus vir magnus ſuſceperat, *de anatomicorum controverſiis:* eo fere fine, ut oſtenderet, quantum a perfectione nuperi abeſſent, qui adeo acriter Galenum carpſiſſent. Multorum annorum laborem in hoc opus & in 39. tabulas impendit, quas multis annis ante Fallopii obſerv. inciſas fuiſſe P. M. Pinus (*p*) teſtis eſt, & ipſa res oſtendit, aliquas earum ante octo illas paratas fuiſſe, quas cum opuſculis edidit (*q*). Ipſius tamen Eustachii voces (*r*) etiam de ſolis iconibus venæ ſine pari intelligi poſſunt. Neque negat Morgagnus, tabulas Eustachii ad organum auditus pertinentes demum poſt lectum Fallopium acceſſiſſe (*s*). Eas Eustachius anno 1574. moriens Pino reliquit, ex cujus familia ad Rubiorum theſauros tranſierunt, & denique Urbini detectæ, cura *J. Mariæ* Lancisii (*t*) Romæ 1714. fol. editæ ſunt, communicato cum Morgagno & Fantono conſilio. Opus ipſum totum præter tabulas periit.

Ex

(p) In *indice* Hipp.
(q) Morgagn. ad T. XIII.
(r) *Opuſc.* p. 68.
(s) *Opuſcul.* I. p. 20.
(t) Conf. *Giorn. de Lett.* T. XII. p. 448.

Digitized by Google

Ex tabulæ ad alios fines factæ ſunt, quam VESALIANÆ: non enim curabat earum perſpicax AUCTOR, totam naturam depictæ partis imitari, eique potius curæ fuit, ut icones ſuis adnotationibus & emendationibus reſponderent, eaque potiſſimum accurate exprimerent, quæ in VESALIO correxiſſet, aut ipſe alioquin noviter inveniſſet. Deinde indicia ſunt manifeſta, non potuiſſe ullo modo ea omnia uno in cadavere oſtendi, quæ ſunt in tabulis, argumento tabulæ XVIII. & neceſſe fuiſſe, ex pluribus corporibus deſumtas partium icones in unam univerſi corporis tabulam componere.

Quæ nova EUSTACHIUS invenerit, nulla pene ratione enumeres, adeo ſunt infinita. Quare pauca de plurimis profero, ne ingratus ſim in virum, a quo plurima didici, & quo ſum uberrime uſus. In oſſibus præter exquiſitas ſceletos cum coſtis per appendices conjunctis & ſuturis accurate expreſſis; ſectiones variæ oſſis petroſi, cochlea, canales ſemicirculares aperti, os ſphenoides diſſolutum & ſimplex, nares internæ, oſſa turbinata inferiora in ſitu, proceſſus adſcendentes oſſis palati, ſterni varietates. Ventriculi laryngis.

In muſculis omnia, quam apud VESALIUM, accuratiora, potiſſimum in muſculis profundis, & eorum ab oſſibus originibus, tum in muſculis minutioribus. Muſculi auriculæ primum depicti. Ligamenta muſculos coercentia manus, pedis. Cleidomaſtoideus, coccygeus, coracohyoidei vera origo, muſculi peculiares ſcroti ab oſſe pubis nati, ſplenius colli, transverſalis cervicis, quadratus femoris, coſtarum depreſſores, levatores, muſculi pluſculi faciei, pharyngis, laryngis, ſtylohyoideus alter, uvulæ plerique muſc. muſculus glandulæ thyreoideæ; oculi veri muſculi. Azygos cutaneus perinæi. Faſciculus ſphincteris in coccygem euns; ſtapideus, trochlearis cum trochlea. Levatorem palpebræ ipſe EUSTACHIO tribuit VESALIUS, atque Romana induſtria excitatum ſe hunc muſculum fatetur reperiſſe (*u*).

Ad viſcera præter renes. Verus viſcerum in abdomine ſitus, & in pectore. Ventriculi & pancreatis vera figura, illius ligamenta, ligamenta lienis, colique flexus, cæcum inteſtinum & adpendiculæ. Meſenterii (*x*) & meſocoli natura, & glandulæ, omentum hepaticogaſtricum. Hepatis vincula, tubera & vaſorum viæ. Bulbus urethræ, ejus corpus cavernoſum, & veri urethræ lacus & iſthmi. Veſiculæ ſeminales & earum ductus, atque caput gallinaginis. Uteri vera figura, tubæ, clitoris cum muſculis, hymen (*y*), vaſa ligamentorum teretium. Pericardii adhæſiones ad magna vaſa, venæ pulmonales quatuor, ductus arterioſus; glandulæ bronchis adſidentes. Cerebri pleraque, thalami optici, corpora ſtriata, ventriculi tricornes, fornix, ventriculus tertius rectius, & quartus, & commiſſura cerebri anterior, cor-

(u) *Exam. obſs.* FALLOP. p. 48.

(x) VESALIUS meſocolon laminam omenti poſteriorem dixit, unde mira in pancreatis & vaſorum ſanguineorum hiſtoria confuſio orta eſt.

(y) Hujus exiſtentiam negaverat apud *Hor.* AUGENIUM *epiſt.* T. II. *epiſt.* I. p. 326.

Digitized by Google

corpora mammiliis ſimilia, corpora pyramidalia & olivaria, crura cerebri, velum glandulæ pineali impoſitum, commiſſura anterior cerebri, venæ duræ membranæ. Proceſſus a cerebello ad medullam ſpinalem euntes, retina oculi integra, larynx humanus; ejus vaſa, veli penduli palatini vera natura, lamina cribroſa nervi optici, retina ad lentem cryſtallinam producta. Thyreoideæ glandulæ iſthmus.

In nervis, innumera, cum eos VESALIUS negligentius tradidiſſet, FALLOPIUS verius, ſed paucos dixiſſet. Paria novem, quæ nunc etiam numerantur. Vera nervi intercoſtalis origo a ſexto pare: nervi oculi, nervi octavi paris & intercoſtalis progreſſus, hujus a priori diſcrimen, ganglia magna, nervi abdominales, finis nervi intercoſtalis in nervos pelvis inſerti, nervus quinti paris, nervus phrenicus, nervi artuum cum muſculis in vero ſitu expreſſi, nervi ſubcutanei. Nervus ſplanchnicus ab intercoſtali natus. Nervus acceſſorius, & ad eum rami a medulla ſpinali. Paſſim, & potiſſimum in ſympathico magno, vix omnia poſſunt intelligi, amiſſis AUCTORIS libris.

Ad Vaſa. Hic EUSTACHIUS etiam magis, quam in aliis anatomes partibus, poſterorum admirationem meretur. Arterioſum ſyſtema integrum. vero in ſitu. Arcus aortæ verus, cum tribus ex eo prodeuntibus magnis ramis. Vaſa coronaria cordis, vaſa hypogaſtrica, arteriæ & venæ penis & uteri, miro artificio expreſſæ. Sic vena cava, ſic ſine pari vena, ſic circuli venarum intercoſtalium, ſic vaſa hepatis pleniſſima, ſic vaſa meſenterii, meſocoli transverſi, & dextri, atque ſiniſtri, vaſa pulmonis trium generum, vaſa cutanea pulcherrime, vaſa artuum in vero ſitu, & cum muſculis. Anaſtomoſes vaſorum epigaſtricorum & mammariorum. Arteriæ penis vera origo. Varietas, in qua nulla eſt arteria intercoſtalis ſuperior. Quatuor venæ pulmonales. Rami a vena umbilicali ad hepar. Hæc omnia vir Clar. aut primus invenit, aut certe primus delineavit. Venas potiſſimum præ oculis habuit, inde arterias.

Editio Romana anno 1714. fol. a *J. Maria* LANCISIO Archiatro adjuvante *Antonio* PACCHIONO & *Franciſco* SOLDATO procurata eſt, & addita figurarum explicatio. Quantum ea a perfectione abſit, fuſe in ſua oſtendit ALBINUS. Recuſa eſt Rom. 1728. fol.*

Deinde Rom. 1740. fol.* tabulas antiquas recuſas dedit *Cajetanus* PETRIOLUS, Chirurgus, & addidit *Rifleſſioni anatomiche ſulle note di G. Maria* LANCISI. Vitam adjecit EUSTACHII, deinde *Rifleſſioni* in omnes tabulas; & iterum *Rifleſſioni aggiunte*, iterumque *ſpiegazioni aggiunte alle predette omiſſioni.* Præmiſerat unicam tabulam 25. cum titulo *dubii anatomici conſiderati da Petrioli circa le rifleſſioni aggiunte alle note di* LANCISI. PETRIOLI disjectas adnotationes aliquo cum tædio legi, ut paſſim non intelligerem, quæ viro mens foret: arterias enim hepaticas ut poſſit a renalibus derivare in EUSTACHII figuris, ego non video, neque capſulæ Gliſſonianæ umbram. *Rifleſſioni* ſeorſim etiam prodierunt Roma 1740. fol.* absque tabulis.

Porro J. B. MORGAGNUS in epiſtola ad LANCISIUM aliqua loca EUSTACHII explicavit, tum J. FANTONUS.

Genevenſem editionem 1717. fol.* a *Jacobo* MANGETO curatam omitto, cujus figuræ truncatæ ſint.

In Belgio Amſtelodami 1722. fol.* tabulæ ipſæ recuſæ ſunt, non tamen undique editionis Romanæ ſimiles.

J. Benignus WINSLOW cum ſuo opere anatomico quatuor edidit tabulas EUSTACHII, commentario illuſtratas, in quem paſſim ALBINUS animadvertit.

Porro anno 1744. Leidæ *Explicationem tabularum anatomicarum* EUSTACHII ALBINUS edidit fol.* cum tabulis partim Romanas imitantibus, partim abſque umbris, in quibus literæ ſunt, quæ figurarum explicationi reſpondent. Pro ſumma ſua peritia, & longa cum EUSTACHIO conſuetudine, VIR ILL. plurima obſcura in EUSTACHII tabulis declaravit, in quas prælegentem eum audivimus. Ad finem adnotationes addidit, in quibus in MORGAGNUM, LANCISIUM, WINSLOWUM aliosque EUSTACHII interpretes animadvertit. Hanc interpretationem recudi fecit Leidæ 1762. fol.*. Adnotationes quæ librum clauſerant, nunc ad ſuos locos reduxit, & aliqua adjecit, potiſſimum ad tabulam XXVII. In SENACUM & BERTINUM varia monet. Et tamen ſuperſunt, & in nervis, & in vaſis, quæ egent interprete.

Demum *Georgii* MARTINE in *Bartholomæi* EUSTACHII *tabulas anatomicas commentaria*, poſthumus Cl. viri labor, ab *Alexandro* MONROO edita ſunt Edimburg. 1740. 8°.*. Scopus viri fuit oſtendere, quis finis EUSTACHIO in quaque alicujus particulæ delineatione fuerit, potiſſimum ad refutandum VESALIUM; deinde definire, quæ vir Cl. ante FALLOPIUM, COLUMBUM aliosque coævos viderit. Ordinem demonſtrat paſſim alienum eſſe, ad corpora juvenilia proportiones ſumtas, & figuras fere ſextam partem veræ ſtaturæ exprimere. BIANCHI Turinenſis explicationem vaſorum hepatis EUSTACHIANORUM oſtendit undique vitioſam eſſe.

Tabulæ EUSTACHII aliquæ in SENACI compendium anatomicum tranſierunt.

Vitam viri ſcripſit Rom. 1740. *Bernardus* GENTILI, italico ſermone.

§. CCVI. VARIA.

Giovanne MARINELLI, Formiani, *tratt. delle medicine pertinenti alla infirmità delle donne* Venet. 1563. 8°. 1674. 8°. Latine verſum a J. LIEBAUT: libere tamen, ut ipſe JOHANNES ſubinde loquatur deinde Gallice *maladies des femmes & remedes d'icelles* Paris 1582. 8°.* Lyon 1609. 8°.* auct. a LAZARO PE' verſionis auctore. Magna pars facit ad anatomen. In L. I. de differentia oris uteri, & oris vulvæ, de fabrica uteri. Feminam prolapſo utero tamen

men concepiſſe. L. III. de menſibus: non eſſe malignos. Puella novennis menſes paſſa, etiam concepit. Spurium illum ſeminalem ductum habet, qui ad collum fertur uteri. Pro hymene: non debere ſanam puellam in primo coitu dolere, aut ſanguinem fundere. Clitoridem videtur pro particula habere vitioſa. De conceptione, graviditate, partu, ſuperfetatione. De androgynis, mancis, monſtroſis partubus, hic credulus, qui putet feminam beſtias ranis ſimiles peperiſſe. Lepores utique ſe androgynos reperiſſe. De fetus formatione, animatione, ſitu in utero, quam minus putat conglobatum eſſe, quam VESALIUS voluerit. Naevos credulus admittit, ut etiam labium leporinum ex viſo lepore naſcatur. Mancos parentes integros generare filios. Lac in puero lactente. Non naſci lac ex ſanguine menſtruo, neque continuo generari, ſi menſes defecerint. Lac & ejus generatio. De tempore partus legitimi. Non diſcedere in partu neque pubis oſſa, neque ilium oſſa a ſacro. Anglis nonnullis coccygem eſſe longiorem.

Eine ſeltſame Mißgeburt, ſo von einer Kuh zu Varnroda &c. Frankfurt 1563. SCHEUCHZER.

Wahrhafte Contrafaitur einer Wundergeburt, ſo zu Biſchen geſchehen 5. Mart. 1563. Strasburg, SCHEUCHZER.

Nonne huc pertinent GALE *chirurgical works* Lond. 1563. 8°. ?

Joh. CRATONIS, Archiatri trium Impp. *Periocha methodica in* GAL. *libros de elementis, natura humana, atra bile & facultatibus naturalibus* Baſil. 1563. 8°.

EJUSD. *microtechne* GALENI ſtudio *Laur.* SCHULZII edita Frankf. 1592. 8°. Hanau 1646. 8°.

EJ. ISAGOGE *in artem medicam*, quae cum conſiliis & epiſtolis prodiit, continet phyſiologiam ad ſcholarum ſaporem ſcriptam, in qua de humoribus, temperamentis, ſpiritibus, facultatibus & aliis de eo genere agit.

Inter numeroſas CRATONIS epiſtolas, quae L. SCHULZII cura prodierunt, aliqua etiam ad nos pertinent, ut locus *Petri* MONAVII de circuitu ſanguinis per pulmones a PIGAFETTA adgnito in L. V. Epiſt. ad SERVETI modum, ut ſanguinis per ſeptum cordis iter ad ſiniſtrum ventriculum rejiceret. Is fuit *Antonius Franciſcus* PIGAFETTA, Chirurgus & Medicus, quem SMETIUS ait ob inceſtum carceri fuiſſe mancipatum *miſc.* L. X. IDEM in bove ERASTO membranam internam ventriculorum cerebri demonſtravit, non ex vulgo certe inciſor.

Jacobi HORSTII *enarratio libri Hippocratici de corde una cum explicatione quaeſtionis an intra pericardium vivi hominis vel ad alendum, vel reficiendum cor natus humor inveniatur* Francof. ad Viadr. 1563. 4°. RIV.

EJ. Profeſſoris Helmſtadienſis diſp. *de Memoria bona conſervanda* Helmſtadii 1585. 4°. HEFT.

EJUSD. *wunderbare Geheimnüſſe der Natur* Lipſ. 1588. 4°.* Hujus operis liber IIX. anatomici & philologici eſt argumenti, collectitius equidem, ut tamen ſatis apte nomina partium corporis humani germanice reddat.

Ejusd. *Diſputationes de temperamentis* Roſtock 1588. 4°.

Ejusd. *de ſecundis corporis humani elementis* ib. eodem anno.

Ejusd. *de corpore humano, ejus partibus & facultatibus* ib. eodem anno.

Ejusd. *de actionibus corporis humani & ejus partium, & modo, ſecundum quem fiunt*, ib. eodem anno.

Ejusd. *de diſpoſitione corporis humani & ejus partium* ib. 1589. 4°.

Ejusd. *de ſanitate & ejus cauſis* ib. eodem anno Hefter.

Ejusd. *de aureo dente maxillari pueri Sileſii, utrum ejus generatio naturalis fuerit.* Et *de Noctambulonum natura, differentiis, cauſis & curatione*, denuo auctus liber Lipſ. 1595. 8°.* & Germanice *zwey Bücher von dem güldenen Zahn, und von den Nachtwanderern* Lipſ. 1596. 8°. Thomas. vertente priorem *Ge.* Cobero, alterum ipſo auctore. Miſere ſibi imponi paſſus eſt bonus ſenex, ut ex fraudulento illo dente mira mala Turcis præſagiret. In altero libello hiſtoriolas noctambulonum recenſet, multaque habet collectitia.

Noctambulones jam Lipſ. 1593. 8°. prodierant.

§. CCVII. J. C. Arantius.

Julius Caſar Arantius, Bononienſis, Vesalii & *Bartholomæi* Maggii diſcipulus, in urbe patria Profeſſor. Ejus exſtat *de humano fetu opuſculum* Rom. 1564. 8°.* Venet. 1571. 1587. 4°.* 1589. 4°. 1595. 4°. cumque Plazzono Leidæ 1664. 12°.*. Brevi, ſed utili libello, priores auctores caſtigat, quod brutorum animalium uteros depinxerint. Membranam placentæ utero obverſam dixit: Vaſa uteri & aliarum partium arterioſa & venoſa inter ſe communicare adnotavit, nullam vero vaſorum fetus cum uterinis eſſe anaſtomoſin. Spongioſam uteri naturam, quaſi ex multis laminis compoſitam deſcribit. Vaſa uteri bene a ſpermaticis & ab hypogaſtricis, eorumque conjunctis ramis deducit. Ductus venoſus, arteriarum umbilicalium verum iter. Nullum urachum in humano eſſe funiculo, & ejus locum ligamentum veſicæ ſolidum tenere, nullamque allantoideam membranam homini datam. Sanguinem in ſpongioſam naturam uteri lenteſcere. Capitis maturi fetus converſio. Viæ fetui in utero propriæ, earumque ſuperſtes veſtigium, foraminis nempe ovalis & arterioſi ductus. Horum pluſcula Eustachio non fuerunt ignota, aliqua a Fallopio prodita, multa nova, aut clarius expoſita.

Ejusdem *obſervationum anatomicarum* Venet. 1587. 4°.* 1595. 4°.* Baſil. 1679. 8°. Scriptæ ſunt ab auctore jam morti proximo anno 1586. (z). Multa hic bona reperias, eo certe ſeculo nondum publicata; cornu ventriculi anterioris deſcendens diſertius deſcriptum, pedes Hippocampi. Verius muſculi genioglofſi munus, muſculos coracobrachialem, obturatorem externum, indicatorem,

(z) *Obſ.* p. 129.

Digitized by Google

catorem, vaginæ ſphincterem, glutæi in faſciam latam inſertionem, hujus in tibiam, levatorem palpebræ, muſculos minores digitorum, hæc fere omnia minime EUSTACHIO ignorata: denique globulos valvularum aortæ. Glottidem & ejus ligamenta rectius deſcribit: non bene ductum ſeminalem unicum fecit, ſeptum cordis non pervium eſſe monuit, & circuitum ſanguinis minorem cognitum habuit. De arteria lienis flexuoſa, de ſpermaticis, de corpore cavernoſo urethræ, teſtium fabrica ex ſerpentinis criſpisque vaſculis compoſita.

§. CCVIII. *Proſper* BORGARUCCI. ALII.

VESALII diſcipulus, Chirurgiæ editor, peregrinator, qui Angliam, Pariſios, Coloniam, Lovanium viderit, edidit Venetiis anno 1564. 8°.* *della contemplazione anatomica ſopra tutte le parti del corpo umano* libros V. Paſſim VALVERDUM ipſumque VESALIUM humaniter reprehendit, nonnullas etiam in cadaveribus inciſis factas adnotationes recenſet. Nomenclaturas partium corporis humani variis ex linguis ſuppeditat. Ipſe quidem non inciſor.

Jacobi PELLETARII, Cenomani, *de conciliatione locorum* GALENI Pariſiis 1564. 8°.*. Paſſim phyſiologiam adtingit. Utrum jecori, num lieni craſſior ſanguis pro alimento ſit. An nervi aliqui cavi. Reſpiratio utrum voluntaria, utrum naturalis. Cerebro nudato num animal ſenſu, motu & reſpiratione privetur? Cor num reſpirationis inſtrumentum? Veſica num a renibus trahat? &c. Reſpondet fere ex GALENO.

Alfonzo de TORRES *recapitulacion de los mas famoſos autores Griegos y latinos que trataron de la excelencia y generacion de los Cavallos y comeſe an de doctrinar y curar ſus infermedades y tambien de las mulas y ſu generacion* Tolet. 1564. fol. N. ANT.

Ægidii de HERTOGHE *de geſtatione fetus mortui per 13. annos* l. prodiit cum M. CORNACE Baſil. 1564. 8°.* & cum DODONÆI *obſervationibus*.

Hieronymi MAGII *variarum lectionum ſ. miſcellaneorum* libri IV. Venet. 1564. 8°. LIND.

Hieronymi MASSARII HIPPOCRATIS *de natura humana l. latine verſus & paraphraſtice explicatus* Argentorati 1564. 8°. LIND.

Sim. MALMEDY & J. FABRI *E. cuilibet partium principum facultati proprius ſpiritus* Pariſ. 1564.

Henrici STEPHANI *Dictionarium medicum vel expoſitiones vocum medicinalium ad verbum excerptæ ex* HIPPOCRATE, GALENO &c. Pariſ. 1564. 8°.*. Diximus cum EROTIANO. Vocabula etiam anatomica continet.

§. CCIX.

§. CCIX. J. Costæus.

Laudenſis Inſuber, Profeſſor Turinenſis & Bononienſis, ſcripſit *de venarum Meſaraicarum veteris opinionis confirmationem adverſus eos qui chyli in jecur diſtributionem fieri negant per meſaraicas venas* Venet. 1565. 4°.* parvum libellum. Ex veterum ſententia deducebant nonnulli, ſi quidem ſanguis ab hepate per venas meſenterii veniat ad inteſtina, non poſſe adeo per easdem venas contrario ductu ab inteſtinis ſuccum alibilem ad hepar venire. Eam objectionem noſter per auctoritates & ratiocinationes ut poteſt evertit, nullo ſuo experimento.

Ejusd. *diſquiſitionum phyſiologicarum* in L. I. Canonis Avic. L. IV. Bonon. 1589. 4°. Lind.

Ej. *annotationes in* Avicennæ *canonem cum novis aliquibus obſervationibus, quibus principum philoſophorum & medicorum diſſenſus & conſenſus indicantur* Venet. 1595. fol. Multa habet argumenti anatomici: totus autem in eo eſt, ut omnia ad Avicennam referat.

Ej. *de humani conceptus formatione, motu & partus tempore* Papiæ 1604. 4°.

Ejusd. *de facili medicina per lactis ſerique uſum* Bononiæ 1595. 4°. 1604.* cum in ea urbe Profeſſor medicinæ primarius eſſet. Practici potius argumenti, ex veteribus collatitium opuſculum.

In *Decade I. diſputationum miſcellanearum* poſt mortem auctoris editarum Patav. 1658. 12°.* aliqua huc faciunt, ut argumenta quibus it demonſtratum, librum Hippocratis de alimento genuinum eſſe.

§. CCX. *Leonardus* Botallus.

Leonardus Botal, Aſtenſis, Fallopii diſcipulus, *Franciſci* Valesii & principis Auriaci Guilielmi I. archiater. Ejus *commentarioli* prodierunt Lyon 1565. 16°.*. Inter eos reperitur accurata anatome renum duorum connatorum cum ſuis vaſis. Deinde vena arteriarum nutrix, foramen nempe ovale, quod ab eodem viro Galli *trou de Botal* etiam nunc dicunt. Id foramen minime Galeno ignoratum pro re nova habet, negatque claudi. Valvulas quaſi in homine habere. Redit in operibus omnibus Leidæ 1660. 8°.* a *J. v.* Horne editis. Hic icon adjecta eſt, quæ a prima editione abeſt, in qua valvula ab utroque latere, dextro & ſiniſtro, non male exprimitur, ſed eæ icones Hornio debentur. Exſtant etiam Cl. Galeni & L. Botalli *placita de via ſanguinis a dextro ad ſiniſtrum cordis ventriculum* Venet. 1640. 4°. Pl. & *Judicium Apollinis circa opinionem de via ſanguinis* Venez. 4°. abſque anno Mazuch. In L. de *Catarrhis*, cum priori libello edito, partes adfectas utcunque deſcribit, ut magis tamen in ratiociniis occupetur.

Digitized by Google

§. CCXI. N. Cusanus.

N. *de* Cusan, non medici, *de ſtaticis experimentis dialogi* IV. Baſil. 1565. fol. Mayer. Jubet medicum judicium ferre ex pondere urinæ pariter & ex colore: tum ex ſanguine & urina, quæ pondera aliter & aliter ſe in aliis habeant. Herbarum pondera cum ſapore & odore pariter conſideranda. Jubet etiam clepſydræ ope inſpirationem & exſpirationem ſecundum earum diſcrimina dignoſcere denique fortitudinem hominis innoteſcere putat, ſi in lance una poſueris & pondus æſtimaveris, quod per adtractionem alterius vacuæ lancis ad æqualitatem levari poſſit, & hominis pondus de pondere elevato detraxeris, ita reliquum pondus eſſe hominis fortitudinem. Aliud etiam eſſe pondus vivi & mortui, exſpirantis & inſpirantis. Idem de numerandis ad horologium pulſibus conſilium dedit. Adparet hæc omnia a Sanctorianis longiſſime diſtare. Ex Obicio.

§. CCXII. Varii.

Johannis Hallaway *fruitfull and neceſſary work of anatomy* London 1565. 4°. Dougl. & cum Lanfranci verſione anglica.

Chriſtophori Pecelii *oratio de generatione hominis* Wittebergæ 1565. 8°.

Gaſpar Lopes Canario in Galeni *de temperamentis uni & integri commentarii, in quibus fere omnia, quæ in naturalem medicinam partem ſpectant continentur* Complut. 1565. fol. Cap. de Vil.

Cinq livres de la maniere de nourrir & gouverner les enfans de leur naiſſance &c. Poitiers 1565. 4°. Du Verdier.

Donati ab Altomari *opera omnia* prodierunt Lyon 1565. fol. Neapoli 1673. fol. Venet. 1574. fol. 1600. fol. Lind. In iis reperiuntur tractatus de ſedimento urinarum: quod naturalis ſpiritus in doctrina admittatur & non ſit abolendus; & tabulæ de differentia pulſuum.

Antonii Maria Betti, Mutinenſis, *de cauſa conjuncta deque bilis coctione tractatus* Bonon. 1566. 8°. Douglas.

J. Taisnerii *opus Mathematicum ſ. phyſiognomia, chiromantia &c.* Colon. Agripp. 1566. fol. D'Etr. Alium titulum habet Lindenius nempe *Opus mathem. 8. libris complectens innumeris figuris idealibus Phyſiognomiam & Chiromantiam &c.* Colon. 1583. fol.

Wahre Abcontrafaitur einer Miſsgeburt, ſo zu Berttroda den 8. Aug. 1566. gebohren Schmalkalden eodem anno Scheuchz.

Laurentii Grylli *de ſapore dulci & amaro* Prag. 1566. 4°.* liber a morte auctoris ab *Adamo* Landavo editus. Diætetici potius argumenti.

Hoc eodem anno prodiit *Caſpari* Wolfii *collectio muliebrium* Baſil. 1566. 4°.* cum Moschione græco.

Hoc ipſo etiam anno *Aloyſii* LUISINI *collectio de lue Venerea ſ. aphrodiſiacus* duobus in fol. tomis prodiit Venetiis, nuper in Belgio recuſus, practici quidem argumenti, ut tamen paſſim de menſtruis, & de partibus genitalibus, utriusque ſexus aliqua intercurrant.

Simonis SIMONII *Commentarius in* lib. ARISTOTELIS *de ſenſu & ſenſili* prodiit Lyon 1566. fol.

EJ. *de partibus animalium proprie vocatis ſolidis atque obiter de prima fetus conformatione* Lipſ. 1574. 4°. RIV.

Circa hæc tempora vixit *Thomas Rodericus a* VEGA, cujus *lectiones de temperamentis & de reſpiratione* ſunt in *B. R. Par.* n. 7048.

Nicolai RORARII, Utinenſis, *contradictiones, dubia & paradoxa in libros* HIPPOCRATIS, CELSI, GALENI, AETII, AEGINETÆ, AVICENNÆ &c. *cum eorundem conciliationibus* Venet. 1566. 8°.* 1572. 8°. OSB. Contrarias opiniones, quas apud Veteres reperit, ubique ſtudet conciliare, nimia certe, etſi laudabili, voluntate uſus. Ita, ut de phyſiologicis dicam, conatur oſtendere, non eſſe ſibi contrarios auctores, quorum alter peritonæum dicit fibras habere, alter negat: quorum alter futuras ſanitati ait conſulere, negat alter: quorum alius mammas ait ſentire, negat alter. Raro judicium ſuum interponit, tamen aliquando, ut in muſculis intercoſtalibus, quos ait omnes exſpirationi famulari, cum omnes coſtas adducant.

Libri II. quod animalia bruta ſæpe ratione rectius utantur, quam homines, utcunque huc faciunt, cum exempla hic collecta habeantur induſtriæ & prudentiæ, quæ in animalibus apparuerit, Amſtelod. 1666. 12°. BUR.

§. CCXIII. *Volcher* COITER.

V. KOYTER, Groningenſis, FALLOPII & RONDELETII diſcipulus, in Italia vixit, & animalia cum *Ulyſſe* ALDROVANDO diſſecuit, tum humana corpora in aula, quam ipſi CÆSAR ODONUS permiſerat, caſtrenſis aliquamdiu medicus; denique Noribergæ medicus ejus urbis obiit. Multum in ſceletis fabricandis verſatus eſt; ſtatuam etiam, in qua muſculi, venæ, oſſa & ligamenta reperiuntur, in Bibliotheca Noribergenſi (a) dedicavit.

EJUS *de oſſibus & cartilaginibus corporis humani tabulæ* Bononiæ 1567. fol. prodierunt, DOUGLAS annum facit 1566. & TREW.

Inde inſigne opus molitus, edidit Noribergæ 1573. fol. maj.* cui titulus eſt *Externarum & internarum principalium corporis humani partium tabulæ atque anatomicæ exercitationes obſervationesque variæ novis & artificioſiſſimis figuris illuſtratæ.* Annum 1575. habet TREW. Aliam habet editionem Lovanii 1653. fol. DOUGLAS. Plures ſunt, neque ejusdem pretii libelli. 1. Introductio in anatomiam,

(a) BAIER *adag.* p. 44.

Digitized by Google

miam, qua hiſtoria artis & inſtrumentum traduntur. 2. Compendium anatomes in tabularum ordinem conjectum, ex FALLOPIO, EUSTACHIO & VESALIO. 3. Diurna incrementa pullorum in ovis, cum anatome uteri, ad naturam facta. Circulus venoſus, punctum ſaliens, vaſa umbilicalia & reliquæ fetus mutationes hic dicuntur. 4. Oſſium hiſtoria in tabulas digeſta, cum ſceletis propria manu paratis, non ſine coſtarum inſulis; adjectis etiam craniis. 5. Oſteogenia, primum hic dicta, ad ſceletos coram viſas Bononiæ conſcripta, præter ea quæ FALLOPIUS habet, cum iconibus ſceleti & cranii fetus. Exiliſſimæ ſceleti meminit, quam poſſideat. Sermonem ſolum hujus libelli recuſum dedit H. EYSSON Groning. 1659. 12°.* & in *Bibliotheca Anat.* MANGETUS. 6. Simiæ caudatæ ſceletus, quæ poſſit cum humana conferri, cum ejus explicatione: multum hic EUSTACHIO utitur, tamen ut ſuam propriam ſceleton deſcribat. 7. Oculi anatome in tabulas conjecta. 8. De auditus inſtrumento, ex FALLOPIO & EUSTACHIO. 9. Obſervationes anatomicæ, chirurgicæ, miſcellaneæ perutiles, & de nervorum fabrica ex medulla & meningibus. Pars cinerea & rimæ medullæ ſpinalis, vaſa ejus, natura fibroſa & brevitas, contra FALLOPIUM; & cauda equina. Corrugator COITERI, & procerus. Ad naſi muſculos aliqua. Oſſium varietates & ſingularia. Porro ex brutis animalibus nobiles obſervationes. Vita exemto cerebro ſuperſtes; motus cerebri arterioſus: Nervi olfactorii; rete mirabile ex nervis factum. Nervi medullæ ſpinalis omnes anteriores & poſteriores. Quinti paris nervi. Animalium ruminantium ventriculus, uterus, primordia novi animalis die 8. vel 10. viſi; corpora lutea, hic primum dicta, mucus, quo tubæ in prægnante replentur. Motus cordis in variis animalibus, auricularum ventriculos præcedens pulſus. De pulmonibus quadrupedum oviparorum. Serpentum anatome, & veſicula venenifera, teſtudinis, erinacei, veſpertilionis anatome. Inde avium inciſiones, earum etiam tympanum & oſſiculum auditus unicum, lingua pici, ventriculus, ingluvies &c.

EJ. *diverſorum animalium ſceletorum explicationes*, cum *lectionibus* FALLOPII *de partibus ſimilaribus* prodierunt Noriberg. 1575. fol.* 1595. fol. PLATN. Pulchræ ſceleti quadrupedum, avium, amphibiorum. Linguæ pici longiſſimi muſculi.

§. CCXIV. *Johannes* WIER, *&* *alii*,

Archiater Ducis Cliviæ, medicus ſuo ævo celebris, ad finem *medicarum obſervationum* Baſileæ 1569. 4°.* editarum, & ſæpe recuſarum, dedit de clauſa glande virili, vagina & inteſtini extremi fine clauſis adnotationes. Hymenem confirmat, urethram femininam aliter in aliis aperiri docet.

Thaddæi HAGECII *ab* HAGEK *aphoriſmorum metoſcopicorum libellus unus* Francofurti 1584. 8°. cum figg. WILLER. Sed antiquior eſt liber, cum ejus verſio gallica Lugduni anno 1567. 8°. prodierit, cum titulo *nouvelle invention pour incontinent juger du naturel d'un chacun par l'inſpection du front & de ſes parties*

ties dicte Metopoſcopie VERDIER. Germanice etiam prodiit *Tractat von der Metopoſcopia* Berlin 1710. 8°.

Franciſcus MONSLEO edidit Neapoli 1567. 8°. *artificium memoriæ* MONGIT.

§. CCXV. *Vidus* VIDIUS,

Florentinus, aliquamdiu Pariſinus Profeſſor, & FRANCISCI I. Medicus, inde Piſis medicinam docuit, & obiit anno 1567. Multis a morte viri annis demum prodiit *Ars Medicinalis*, a *Vido* VIDIO juniori recognita, cujus tertius tomus continet *Anatomes corporis humani* libros VII. Venet. 1611. fol.*. Francofurti 1626. fol. 1645. fol. 1667. fol. recuſos DOUGLAS. Icones quidem VESALII hic reperias, & FALLOPII inventa. Multæ tamen figuræ intercedunt, auctori propriæ. Oſſa cranii diſſoluta omnia, cum ſinubus frontalibus. Stapes curvis cruſculis, os ethmoides integrum, os unguis non malum: proceſſus orbitalis oſſis palati. Sinus maxillares, meniſci in articulatione maxillæ inferioris cum oſſe temporum, figuræ nervorum peculiares, rami a medulla ſpinali ad acceſſorium. Peritonæum negavit perforari. Tubercula quadam depinxit, quæ dicit ſubſtantiæ cordis imprimi (*b*), & lineas calloſas, ex quibus valvulæ ſigmoideæ oriuntur. Sinus medullæ ſpinalis, cum vena maſtoidea; arteriæ vertebrales per foramen magnum occipitis ſubeuntes & conjunctæ; ſic carotides; Muſculi occipitales, auricularum, levator palpebræ, pterygoideus externus, trochlea; horum muſculorum peculiares figuræ, & fere omnium muſculorum, etſi neque nitidæ ſunt, neque plenæ. Tunica villoſa ventriculi cum magnis poris; Angulus acutus a duobus ductubus bilariis interceptus, hic recte. Larynx, cum ligamentis, non male. Eſt ubi manifeſto a natura recedit, ut in renalibus papillis. Valvulam coli habet, prior forte P[illegible]STHIO. Libros chirurgicos veterum *de fracturis & luxationibus* jam Pariſiis 1544. fol.* editos non repeto, in chirurgicis dicendos.

§. CCXVI. VARII.

Chriſtophorus WIRSUNG in *Arzneybuch* Heidelberg 1568. fol.* & alias excuſo, deſcriptiones habet omnium externarum & internarum corporis humani partium.

Jac. Anton. MARESCOT *phyſiologia hygieine & ſemejotice* anno 1568. exarata eſt in codice M.S., qui eſt in B. R. Par. n. 1568.

Michael MARESCOT anatomen docuit, & variis muſculis ad exemplum SYLVII nomina impoſuit.

J. Franciſci FARASARDI, Saxarenſis, *de eſſentia infantis*, *proximi infanti*, & *proximi pubertati* Florent. 1568. 8°. ſi huc pertinet B. TIGUR.

Jean

(b) Hinc non eſſe ARANTII corpuſcula GOULIN *lettre* M. F. p. 27.

Digitized by Google

Jean EUSEBE *la ſcience du pouls, le meilleur moyen de juger des maladies* Lyon 1568. 12°. RAST.

J. Baptiſti DOLLÆ *in anatomen humanorum corporum tabulæ* a GALENO & *ab aliis recentioribus collectæ* Bonon. 1568. fol. BOEHMER.

Lactantii EUGENII, Narnienſis, *de maris & feminæ generatione opuſculum* Anconæ 1568. PORTAL. Antiquorum continet hypotheſes.

Nicolaus SAMMICHELIUS, Novocomenſis, anno 1568. venam bronchialem H. FABRICIO probaſſe dicitur (*c*); ſed figmentum eſt quidcunque FABRICIO obtrulit, cum eam venam inter cor & diaphragma ſcribat in cavam inferi, niſi forte in rariſſimam fabricam incidit, qualem nuper ILL. BOEHMERUS dixit.

Hieronymi BRISIANI *Phyſiologiæ* L. II. ſi huc faciunt Venet. 1569. 4°.

Steph. FORTIN & *Guil.* FAGOTIN *E.ſpiritus facultatum inſtrumenta* Pariſ. 1569.

Claudius BAILLIF & *Cl.* BAZIN *Ergo mas celerius femina tardius confirmatur* Pariſ. 1569.

§. CCXVII. J. CAJUS. *Oddus de* ODDIS, *Alii.*

Oddus de ODDIS, Patavinus, reliquit ſchedas, quas MARCUS filius edidit, ut *Apologiam* pro GALENO & ARISTOTELE L. III. Venet. 1570. 4°.*. In L. II. habet aliqua de cerebro, de nervorum in ſentiendo & movendo vi, de utilitate reſpirationis, contra animæ in corde ſedem Chryſippeam pro GALENO, pro venarum ab hepate origine: pro teſtium in generatione utilitate. Inde libro III. pro vero ſemine muliebri, pro GALENO in ARISTOTELEM, quem ſibi contendit contradicere.

In *artem parvam* GALENI *expoſitionem* dedit Venetiis 1574. 4°. WILL. Brixiæ 1603. 4°. excuſam.

EJ. in I. *Fen* L. I. AVICENNÆ Venet. 1575. 4°. Patav. 1612. 4°.

J. CAJUS, Britannus, vir doctiſſimus, multa GALENICA edidit, & commentarios dedit in l. GALENI *de adminiſtrationibus anatomicis:* in l. *de motu muſculorum:* in l. *de oſſibus* &c. Baſil. 1574. 4°. DOUGL.

IDEM *libellum de canibus Britannicis* primum *ad* GESNERUM miſit, inde perfectiorem edidit Londini 1570. (& 1574.) recuſum cura S. JEBB Londini 1729. 8°.*. Cum eo libello animalium rariorum hiſtorias dedit, cum earum dentibus (ut in uncia), etiam cum diſſectione, ut in chamæleonte.

Deinde *de propriis libris libellus* una editus aliqua continet anatomici argumenti. Muſculos abdominis tantum octo admittit, neque pyramidales pro muſculis

(c) *Henr.* BOTTER ad HORST. *ep.* p. 460.

ſculis habet, cum in os non inſerantur. Rectorum muſculorum inciſiones factas eſſe ad impediendum nimium eorum tumorem. GALENUM minutias ſolas & lubenter omiſiſſe. VESALIUM, cum quo CAJUS Patavii vixit, GALENI codices vitiaſſe.

Archangeli MERCENARII *judicium ſuper rationibus* l. I. ARISTOTELIS *de partibus animalium* Patav. 1570. 4°.

Ludovicus FERANDUS *phiſionomia dal hombre* edidit 1570. 8°.

Martines de CASTRILLO de OVIEDO *tractado ſopra la maraviliosa obra de la boca y dentadura* Madrit. 1570. 8°. D'ETR.

Arnaldi SORBINI tract. *de monſtris, quæ a temporibus* CONSTANTINI *hucusque ortum habuerunt*, Pariſ. 1570. 16°. D'ETR.

§. CCXVIII. *Hieronymus Mercurialis.*

Forolivienſis, Vir Illuſtris, Profeſſor Patavinus, Bononienſis & Piſanus, eques, eruditione conſpicuus, & ſuo tempore inter principes medicos habitus. Non quidem inciſor fuit, paſſim tamen anatomica & phyſiologica adtigit. In libris VI. *variarum lectionum in medicinæ ſcriptoribus & aliis*, quarum IV. libri Venetiis anno 1571. prodierant BODL. quinque Baſileæ anno 1576. 8°. BODL. ſex Pariſ. 1585. 8°. MERKL. & aucti & recogniti ab auctore Venet. 1588. 4°. BODL. 1598. 4°.* 1601. 4°. & fol. MERKL. 1644. fol. pluſcula huc omnino ſpectant, ut tamen vir Cl. potius in emendandis antiquorum ſcriptorum locis, & conciliandis antiphoniis occupetur, ad quem finem plurimam etiam aliorum ſcriptorum lectionem adtulit, poëtarum & hiſtoricorum. In L. I. de ſtomacho & œſophago laborat, ut GALENUM cum ARISTOTELE conciliet. De fecundis, ubi copulam veneream laudat, quæ fit ad modum animalium, non ſine anatomicis erroribus. Aliqua de bile. In L. II. de carne pulmonum, de pulſu. L. IV. de ichore, ſudore ſanguineo. L. V. ſatis fiſſe de ruminatione & de quatuor cornigerorum animalium ventriculis: de riſu puerorum & inſomniis. L. VI. de meningum nomine, ructu, vomitu, ſingultu. De cruentatione virginum, quam tentat declinare. An lien aquæ ſit ſedes.

In doctiſſimo & elegantiſſimo opere de *arte Gymnaſtica* Venet. 1573. 4°.* hactenus phyſiologica tangit, quod ea cum diæteticis connexa ſint, ut de ciborum concoctione, cantu, ſudore, tuſſi &c.

Epiſtola *de nervo optico* prodiit Patav. 1573. 8°.* cum VAROLII de eodem argumento ad MERCURIALEM epiſtolis. Laudat amicum, & loca veterum comparat.

Cum *prælectionibus Piſanis* libellus prodiit *de generatione hominis* Venetiis 1597. fol.* Francof. 1602. fol. ſatis plenus, quo utriusque ſexus genitales ſuccos, & mulierum menſes, & ſemen deſcribit. Num teſtes ad generandum neceſſarii ſint. De conceptu, formatione fetus, ſimilitudine parentum, graviditate,

Digitized by Google

ditate, partu & partus temporibus; omnia potius ex veterum lectione, quam ex naturæ contemplatione.

Morbi mulierum vix quidquam habet, quod huc ſpectet.

Invenio cum libro *de morbis puerorum* etiam *de balſamatione corporum libellum prodiiſſe*, Germanice verſum Frankfurt 1605. fol.

Cum libris V. *de morbis cutaneis* exſtant *de urinis*, *facibus alvi*, *ſudoribus*, *lacrumis*, *ſputis*, *mucis*, *&* *aurium ſordibus tractatus* Venet. 1572. 4°. Baſileæ 1576. 8°. Venetiis 1601. 4°. 1625. 4°. &c. Ejusdem ſemper ſaporis.

In lib. *de decoratione* teſtimonium exſtat pro chirurgia curtorum TAGLIACOTIS Venet. 1585. 4°. WILLER.

§. CCXIX. *Andreas* CÆSALPINUS.

Aretinus, Profeſſor Piſanus, hinc CLEMENTIS VIII. archiater, vir acuti ingenii, & aptus ad res intuendas alio ex angulo, quam reliqui mortales ſolebant, etſi in Anatome ſe non videtur exercuiſſe, magnus ARISTOTELIS contra ſcholas & GALENUM defenſor. Ejus *Quæſtionum peripateticarum* L. V. Venetiis 1571. 4°.* & una quæſtione & 16. paginis auctiores ibid. 1593. 4°.* 1614. 4°. tum Genevæ 1588. fol. FREYTAQ. Libri IV. priores nihil ad nos faciunt, ſed *Quintus* multa habet phyſiologici argumenti. Hic circuitus minor ſanguinis per pulmonem manifeſto traditur, L. V. Q. 4. p. 121. b. Valvularum etiam in cordis oſtiis poſitarum officium vir ILL. recte vidit, & in brachio. Nomina arteriæ & venæ pulmones adeuntis ſuaſit reformare. Negavit diverſas eſſe memoriæ & imaginationis ſedes.

Præterea in L. V. *Peripateticarum Quæſtionum* defenditur, venas etiam & nervos a corde oriri: in corde animam habitare; absque ſanguine nullum ſenſum locum habere. Pro generatione æquivoca. Cauſam reſpirationis diverſam eſſe a thoracis motu.

In alio opere *Quæſtionum medicarum* L. II. c. 17. p. 234. venas vinculum inter & partes extremas intumeſcere adnotat, eumque tumorem receptæ ſententiæ adverſari: verum tamen ſanguinis venoſi ductum inde non eruit, vero licet proximus; & ſanguinem quidem per ſomnum omnino per venas, non per arterias, ad cor redire docuit; ſed a vero hactenus abfuit, quod in Euripi modum ſanguinem per easdem venas ire & redire perſuaderetur. Prodierunt Venetiis 1593. 4°.*.

In *Quæſtionibus Medicis* etiam habet pro chiaſmo nervorum aliqua, etſi contra eum validiſſimum argumentum profert.

In L. demum I. *de plantis* c. 2. aliqua huc faciunt.

§. CCXX. P. Severinus.

Petri Severini, Dani, *Idea medicinæ philoſophicæ* Baſil. 1571. B. B. Paracelsi habet ſententias cum Hippocrate, quantum ejus fieri potuit, conciliatas. Et primo generationem ita interpretatur, ut balſamum vitalem in utroque ſexu admittat, qui in coitu excernatur ab utroque, cumque ſpirituoſo ſemine teſtium miſtus a ſcientia ſpiritibus inſita fabricetur, ſtruatur, Sexuum diſtinctionem ex tincturis ſupervenientibus pendere docet. Humores ſcholarum rejicit, eosque habet pro excrementis. Ex inteſtinis ſolum vaporem ad hepar venire. Omnes actiones naturales a ſpiritibus proficiſci. Concoctionum officinas plurimas eſſe. Non quatuor ſed innumera elementa in ſanguine contineri: hæc omnia aſtrologicis & paracelſicis opinionibus mire miſta. Recuſa eſt hæc *Idea* cum *Ambroſii* Rhodii Comm. Hafn. 1643. 4°. Prodromum Commentariorum edidit Davisson Haagæ 1660. 4°. Roterodam. 1668. 4°. Paraverat etiam Severinus Commentarium in Synesii ſomnia.

§. CCXXI. Varii.

Jean Loyne dedit *le livre des os de* Galien *avec les commentaires* de J. Sylvius *traduits* Orleans 1571. Verdier.

Michaël de S. Pierre *anatomicæ corporis humani tabulæ methodice conſcriptæ* Pariſ. 1571. Pasch. Gall.

Jaques Aubert *des natures & compoſitions des hommes & d'une chacune partie d'iceux, auſſi des ſignes, par lesquels on peut diſcerner la diverſité d'icelles* Lauſanne 1571. 8°. Paris 1572. 16°. Verdier.

Melchior Fleck *de præſtantia corporis humani* Ingolſtadii 1571. 8°. inter Orationes Ingolſtadienſes.

Johannes Jones, Cambrobritannus, Londini 1572. 4°. libellum ediderat Democritus *the moſt ancient philoſopher.* Inde anno 1574. 4°. *a brief diſcourſe of the natural beginning of all growing and living things, of heat, generation &c.* & eodem anno 4. Galeni l. *de elementis* anglice verſum edidit Tanner.

Theodori Cælici *brevis deſcriptio corporis humani* Wittebergæ 1572. Goel.

Leonhardi Thurneiseri, Alchemiſtæ, προκαταληψις, *oder Præoccupatio durch zwölf verſchiedene Tractaten gemachter Harnproben das 59. Buch.* Francof. ad Viadr. 1571. fol. Riv.

Idem edidit Berolini 1576. fol.*. Βεβαιωσιν αγωνισμου, *oder Beſtätigung deſſen, das zänkiſch iſt, wie die neue Erfindung des Harnprobierens gewieſen iſt durch den Inventorem.* In hoc mirifico opere initium fit a compendio anatomico, cujus figuræ partim auctori propriæ ſunt, & novæ, ut variæ ſectiones viſcerum horizontales. Analyſin dat urinæ, pondera, ſal, ſulphur, eorumque elemen-

Digitized by Google

elementorum proportiones, demum mercurium. In ea, quæ dicitur urinæ analyſi, figuræ corporum DURERIANÆ redeunt.

Quas DOUGLASSIUS citat *partium omnium corporis externarum & internarum picturæ & icones ad vivum expreſſæ*, quas ait idem cum hiſtoria plantarum Berolini 1578. fol.* prodiiſſe, ex minimæ ſunt icunculæ ſceletorum & viſcerum, paſſim per totum opus diſperſæ.

J. de LAUNOY & *Cl.* REBOURS *Non ergo humores alimentis reſpondent* Pariſiis 1571.

Petri de la BISTRADE & *Guill.* LUSSON *Ergo ut ſemen ita ſanguis menſtruus benignum excrementum* Pariſ. 1572.

J. MARTIN & J. HAUTIN *Ergo connata eſt moriendi neceſſitas* Pariſ. 1572.

Bonaventuræ GRANGIER & *Ægidii* HERON *Ergo corpora rariora ſaniora* Pariſ. 1572.

Barth. PERDULCIS & J. BEAUCHESNE *Ergo melior per ſomnum quam per vigilias coctio* Pariſ. 1572.

Clem. REBOURS & *Nic.* LAMBERT *Ergo triplicis coctionis triplex præparatio ſuccus & excrementum* Pariſ. 1572. Omnia ex Catalogo, quem FACULTAS PAR. edidit.

§. CCXXII. *Conſtantius* VAROLIUS,

Bononienſis, ibidem anatomes Profeſſor, archiater GREGORII XIII. Pontificis maximi, ſubtilis & ratiocinator, & inciſor, obiit anno 1578. Ejus *de nervis opticis nonnullisque aliis præter communem opinionem in humano capite obſervatis epiſtola* ad *Hieronymum* MERCURIALEM prodiit Patav. 1573. 8°.* recuſa Francofurti 1591. 8°.* inſcio edita VAROLIO. Novam cerebri adminiſtrationem adgreſſus eſt, ut a baſi inciperet (*d*). Icones dedit, rudes equidem (*e*), proprias tamen: deſcripſit (poſt EUSTACHIUM) nervorum opticorum a thalamis opticis originem: radicem longiorem nervi olfactorii: ventriculi anterioris figuram tricornem, pontem, cui ipſe nomen dedit, & a quo omnes nervos oſtendit derivari, glandulas plexus chorioidei, arachnoideam cerebri, membranam, chordæ tympani naturam nerveam. Cerebri ventriculos pituita non ſpiritu plenos eſſe oſtendit, nullamque ab his ventriculis viam in olfactorium nervum patere, multas ob id inventum GALENICORUM calumnias paſſus. In *ſecunda epiſtola* ſua inventa contra objectiones confirmat. In *Francofurtenſi editione* numeri figurarum corrupti ſunt.

EJ. *de reſolutione corporis humani* libri IV. poſthumi a J. B. CORTESIO editi ſunt (*f*), non quidem Patavii anno 1573. 8°. vivo adhuc Auctore, ſed Fran-

(d) *Reſol.* p. 140. remotis capitis offibus, ut oculi cum cerebro maneant.
(e) TARIN *adverſ.* p. 42.
(f) In *præfat.*

Francofurti 1591. 8°.*. Compendium eſt phyſiologiæ ex veterum ſententia concinnatum. Aliqua tamen habet propria. Fetus vidit humanos, minimos, æquales muſcæ & api (*g*). Valvulam quam ſibi tribuit, ad ilei in colon ingreſſum poſitam deſcripſit, fæces retinentem, quam recte inteſtinum ileon pendulum vocat, etſi eam & VIDUS dixit, forte ad indicium a RONDELETIO acceptum, qui ante VAROLII editum opus obiit. Rejicit membranam allantoideam: ſtapedis muſculum dixit. Feminas eſſe magna clitoride, quas dicant hermaphroditas. Erectionem fieri venis penis vel clitoridis compreſſis. Iridem, dum pupilla dilatatur accedere, ad uveam membranam & viciſſim. Aliqua de chordis ſonoris glottidis, (iſta PORTAL.)

§. CCXXIII. *Julius* JASOLINUS. *J. a* CRUCE.

Ille quidem Medicus & Profeſſor Neapolitanus, Hippone natus, INGRASSIÆ diſcipulus, edidit primum *quæſtiones anatomicas, cum oſteologia parva* Neapoli 1573. 8°.*

Quæſtiones ſunt hujusmodi. In prima quærit JASOLINUS *de adipe cordis, & volæ manus*. Altera iterum *de cordis adipe:* Poſſe conſiſtere etiam calidiſſimis locis. Pabulum eſſe caloris vitalis. Adjicit inciſionem cadaveris, in quo pulmo ſeptem, hepar quatuor, lien tres lobos habuerit.

Oſteologia pertinet unice ad commiſſuras oſſium, ad nonnullas vocum interpretationes, adque numerum oſſium.

EJ. *de aqua in pericardio quæſtio tertia.* Accedit *tractatus de poris choledochis & veſica fellea contra neotericos anatomicos. Nova methodus medendi carunculas in veſica ductu obortas* Neapol. 1576. 8°.*. Ex ſeroſo ſanguine pericardii aquam naſci. Aliquid de potu deſcendere in arteriam aſperam, & pulmones, & ipſum pericardium. Hydrops pectoris. Adipem cordis in aquæ ſpeciem liquari. Titulum dixi, nihil tamen ultra hic reperias.

Sed anno 1577. 8°.* Neapoli prodiit *de poris choledochis & veſica fellea* pro GALENO *adverſus neotericos.* Contra FALLOPIUM potiſſimum dicit „Bilem duobus modis ab hepate ſecerni: puram, quam ex GALENI ſententia veſicula fellis per inviſibiles meatus trahat: aliamque permiſtam, neque ſinceram, quam veſicula per ductum choledochum adtrahat, quoties iter ad duodenum obſtructum eſt, aut in digeſtione ciborum duodenum turget; nam etiam craſſam bilem in hepate gigni. Ex veſicula fellea bilem non ob compreſſionem aliquam, ſed a conſtrictione fibrarum propriarum expelli. Inde iconem dat iconi VESALIANÆ viarum fellearum oppoſitam. Valvulas ductus cyſtici deſcribit, veſiculam negat contractilem eſſe. Cyſticum ductum perauguſtum eſſe. Caput aviculæ ſive ſinum in origine ductus cyſtici primus depinxit. Ductus, quos ſupponit hepati cyſticos in icone expreſſit. Hi libelli Hanoviæ anno 1654. 4°. &

(*g*) p. 104.

& Francofurti 1668. 4°.* recuſi ſunt, cum aliis SEVERINI & CABROLII ſcriptis. Icon vaſorum bilariorum etiam in C. BAUHINI theatro redit T. 38. L. I.

J. Andreæ a CRUCE *chirurgia magna* primum prodiit latine Venet. 1573. fol.* multo vero auctius italice ibid. 1583. fol.* 1584. fol. B. *Exot.* 1596. fol. TREW. Germanice 1606. fol. B. *Exot.* In illa quidem editione L. I. continet brevem capitis humani anatomen cum calvæ figuris & cerebri; ſic in L. II. tr. 4. & 5. pectoris. L. V. venæ quæ ſecari ſolent numeroſæ. Multa cadavera inciderat.

Æmilius CAMPOLONGUS, Patavinus, in patria academia Profeſſor, edidit ibid. 1573. 4°. *theoremata de perfectione humana*, de quibus non dixerim, num aliquid habeant anatomici argumenti. Inciſor certe fuit, & cum anno 1578. uterum privatim diſſecuiſſet, ejusmodi laboribus ei interdictum fuit (*b*).

Claudii GUARDINI *reſponſio ad defenſionem humani partus* 175. *dierum* Avenione 1573. 4°. A die 167. fetum vitalem naſci poſſe.

Alfonſi LUPES, *de vena natura* Saragoſſa 1573. 8°. L.

Alfonſus de CORELLA *de vena natura* Saragoſſa 1573. 8°. N. ANT. Nonne IDEM.

J. MARANT & J. RIOLAN pat. *E. ortus & interitus hominum cauſæ contraria* Pariſ. 1573.

J. le PESCHEUR & *Nic.* MARCHANT *E. alimentum omne calefacit* Pariſ. 1573.

Sim. le PIETRE & J. ROUSSELET *Ergo lac nutricis viri conſuetudine deterius* Paris 1573.

§. CCXXIV. VARII.

Mauritii CORDEI Rhemenſis HIPP. περὶ παρθενίων *ſ. de iis quæ virginibus accidunt, cum adnotationibus* Pariſ. 1574. 8°. De cauſis primum erumpentium menſtruorum, & de cauſis fluxus periodici, ex HIPPOCRATIS & antiquorum doctrina, contra neotericos.

Ej. libri prioris HIPP. *de morbis mulierum interpretatio & explicatio* Pariſ. 1585. fol. in *Gynæceis* BAUHINI & SPACHII. Non exiguo volumine multa phyſiologica tradit, de menſibus, de crena oſſibus pubis ſubjecta, quam ſe in feminis & in viris primum reperiſſe gaudet, & quæ urethram incipiat. Ea oſſa negat in partu hiſcere. Pudenda utriusque ſexus, prægnatio, partus. Mammarum venæ, alia plurima.

EJUSDEM & J. BONNIER *Ergo virgo menſtruis deficientibus lac in mammis habere poteſt* Pariſ. 1580.

J. Nicolai ROGERII *quæſitum difficile accurate explicatum de ſede animæ membrorum*

(*b*) Apud THOMASINUM *Gymnaſ.* p. 421.

brerum principalium Neapoli 1574. 4°. Non putem eſſe antiquum ROGERIUM, qui HENRICI VI. ævo vixit.

Petri PICHOT *de animorum natura, morbis, vitiis, nævis eorumque curatione* Bordigalæ 1574. 8°. HOUSS.

Jean LERY *Hiſtoire memorable du Siege de Sancerre* 1574. 8°. ob famem memorabilem, quam viri ob religionem obſeſſi paſſi ſunt.

Joachimi STRUPPE *de Geelhauſen conſenſus medicorum ſuper ſecretiſſimis quibusdam medicinis exoticis, primumque ſuper Mumia ejusque cognatis, ubi mumiæ verum exemplar annis circiter* 2000. *recordatum exhibetur*, Francofurti 1574. 4°. Germanice ibid. eodem anno * cum icone & deſcriptione Mumiæ faſciatæ. Breviſſimus libellus.

Thomas TYGEON, Andogavenſis, *Antrum neologicon, in quo demonſtratur, obſtetricibus non eſſe fidendum de virginitate aut defloratione mulieris adulteræ teſtimonium ferentibus* Lugduni 1574. 8°. DOUGL. Addit vir Cl. agere de alis pudendi, clitoride, placenta. Hymenem rejeciſſe, adfirmaſſe ſinum mutatum lego, neque ineptum eſſe poetam.

Antonius MIZAULD in lib. *de proportione, ſymmetria & commenſuratione* Pariſ. 1575. 8°.* habet dimenſiones partium corporis humani.

Georgius CALAMINUS carmine heroïco ſcripſit vitam J. GUNTHERI ANDERNACI Argentor. 1575. 4°. GUNZ.

Thomæ PHILOLOGI *de microcoſmi affectionibus maris, feminæ, hermaphroditi, gallique miſeriis &c.* Venet. 1575. 4°. an antiqui auctoris Ravennatis.

Il vero ritratto d' un ſtupendo moſtro, quel ha partorito una hebrea nella c. de Venezia 26. Maggio 1575. *che latta da ambedue teſte* SCHEUCHZER.

Vincentii MUSTEL & *Petri* DUCHEMIN *Ergo ſimilaris partis nullus præter intemperiem morbus* Pariſ. 1575.

Fr. du PORT & *Jacobi* NICOLAS *Ergo in ſua carne viſcerum actio* Pariſ. 1575.

J. HAUTIN & *Germ.* COURTIN *Ergo jecur omnium humorum officina* Pariſ. 1574.

J. RIOLAN pater & *Fel.* VISORIUS *Ergo idem calor ortus & interitus cauſa* Pariſ. 1574.

J. BEAUCHESNE & *Edmund* PERDRISOT *Ergo diverſo tempore principum partium fit conformatio* Pariſ. 1574.

Guil. LUSSON *Ergo ortus & interitus facultatum aliquis ordo* R. *Fr.* CHOYSNIN Pariſ. 1574.

Nic. LAMBERT & *Dom.* BOURGOIN *Ergo homo perfectus ab utero* Pariſ. 1574.

§. CCXXV.

Digitized by Google

§. CCXXV. *J. Baptiſta* CARCANUS,

Profeſſor Ticinenſis, edidit Lib. II. in quorum *priori de cordis vaſorum in fetu unione pertractatur. In altero de muſculis palpebrarum atque oculorum motibus deſervientibus accurate diſſeritur* Ticin. 1574. 8°.*. Diſcipulus FALLOPII, & inciſor minime de vulgo. In L. I. foramen ovale & ductum arterioſum accurate deſcribit, & VESALII, ARANTII (*i*) & FALLOPII errores corrigit, quorum iſte foramen ovale omiſerat, ille canalem arterioſum in foramen mutaverat. Valvulam ejus ductus, aut laxam certe membranam deſcribit, ejus ſimilem, quæ in orificio ductus choledochi pendet. Invertit iter ſanguinis per arterioſum ductum meantis, & valvulas venæ ſine pari rejicit. Addit germanum medicum, qui eas valvulas adfirmaſſet, a ſe refutatum diſceſſiſſe. Venas & profundas & ſuperficiales penis deſcribit. In L. II. muſculos palpebrarum, orbicularem & levatorem, & oculi muſculos deſcribit, præceptorem FALLOPIUM & VESALIUM caſtigat, quorum iſte glandulam innominatam pro muſculo habuerat. Eam glandulam humorem generare docet, & puncta lacrumalia deſcribit.

EJ. *Lettere del felice ſucceſſo di ſua anatomia fatta queſt* anno 1585. 4°. Ticini ut puto. CORTE.

EJ. *Sectio anatomica Caroli* BORROMÆI *vulgo ſancti*, exſtat cum M. CURTIO.

§. CCXXVI. *Cornelius* GEMMA, *&c.*

Profeſſor Lovanienſis, Medicus & Mathematicus, edidit Antwerpiæ anno 1575. 8°.* libros II. *de naturæ divinis characteriſmis ſ. raris & admirandis cauſis, indiciis, proprietatibus rerum.* In hoc varii argumenti opere multa reperias de generatione, fetu, molis, monſtris, fetubus galeatis, placentis veſicularibus.

Iſaacus JOUBERT LAURENTII fil. edidit Lugdun. 1575. 4°.* cum *G. de* CAULIACO interpretationem dictionum anatomicarum barbararum, quas inter etiam ſunt anatomicæ.

§. CCXXVII. *Fridericus* PETRUS. *Alii.*

Friderici PETRI, Springenſis, *doctrina de oculo & modo viſionis* Lipſiæ 1576. 8°.*. Vulgaris oculi anatome, & optices ARISTOTELICÆ defenſio.

J. ERBELI *Elogia de memorabili Hippocratis ſententia qua corpus intus perſpirans ſtatuit* Noriberg. 1576. 4°.

J. LONACI BOSCII *concordia medicorum & philoſophorum de humano conceptu atque fetus corporatura, incremento, animatione mira in utero, nativitate, de centauris, ſatyris, monſtris* R. *Andrea* HELLEPYRO Ingolſtad. 1576. 4°. 1583. 4°. LIND.

(*i*) ARANTIUM in poſterioribus editionibus errorem emendaviſſe ait.

Bonaventura GRANGER vertit THEOPHRASTUM *de ſudoribus*; addidit *ſudorum prognoſticum latinis verſibus ſcriptum* Pariſ. 1576. 8°. LIND.

Antonio PERSIO *dell ingegno degl huomo* Venet. 1576. 8°. HEINS.

Petri de PERAMATO *libri de ſemine, de generatione, de ſpiritibus: de conceptu & partu* ſ. Lucar de Barrameda Andaluſiæ anno 1576. 1590. 1696. fol. LIND. Monſtra etiam habet & nævos.

Dominicus LEONUS, Zuccano in agro Lunenſi natus, Profeſſor Bononienſis, edidit Bononiæ 1576. 4°.* 1583. fol. *Artem medendi humanos particularesque morbos a capite uſque ad pedes.* Capitis & reliqui anatomen corporis humani continet.

J. Jacobus WECKER, Medicus Baſilienſis, edidit *ſyntagma utriusque medicinæ ex græcorum, latinorum & arabum theſauris collectum* Baſileæ 1576. fol.*. Initium libri fit ab anatome.

Thomas JORDAN Moravus, minime pigri ingenii medicus, cum *peſtis phænomenis* Francofurti 1576. 8°.* excuſis dedit tract. *de lapide Bezoar*: & veſiculas veneficas viperæ deſcribit.

Adverſus L. JOUBERT *paradoxum* VII. decadis II. ſcripſit IDEM. Recuſa ſunt iſta cum JOUBERTI operibus.

Eine ſchröckliche Geſchicht von einem grauſamen Kind, welches gebohren worden zu Arnheim in Gelderland anno 1576. SCHEUCHZER.

Joh. COTHILLON & *Lud.* DREUX *Ergo ſpiritus generationis principium* Pariſiis 1576.

Germ. COURTIN & *Th.* SCOURION *E. humores temperamentis analogi* Pariſiis 1576.

Nic. MARCHAND & *J. de* GAYETTE *E. fetus matri quam patri ſimilior* Pariſ. 1576.

Jul. BERE' & *Petri* ARTUYS *E. omnis a temperamento facultas* Pariſ. 1576.

§. CCXXVIII. J. RIOLANUS *Pater. Alii.*

Ambianus, Medicus Pariſinus, non quidem anatomicus. Scripſit *Commentarios in VI. libros phyſiologicos* FERNELII *poſthumos, &, de rerum cauſis* Pariſ. 1577. 8°. Montpelgard 1589. 8°. 1598. 8°.* WILLER. Pariſ. 1601. 8°. THOMAS, 1620. 8°. Vetuſto more ſcripſit, abſque experimento. In catalogo WILLER. titulus eſt *in libros* FERNELII *partim phyſiologicos partim therapeuticos commentarii.* Cl. RIOLANI *de principiis rerum naturalium libri* III. Montbeliard 1589. 8°. 1688. 8°.*

EJUSD.

Ejusd. *univerſæ medicinæ compendium* Pariſ. 1598. 8°. Baſil. 1601. 12°. anatomen continet.

In *operibus omnibus* reperitur etiam anatome.

Ejus *phyſiologia & pathologia anno 1586. exarata* exſtat in B. R. Pariſ. IV. n. 2074. M.S. & in mea *Prælectiones in univ. Medicinam*, anni 1569.

Omnibonum Ferrarium adducit Cl. Douglas ob l. IV. *de medica infantum arte* Brixiæ 1574. 4°. 1598. editos, in quibus agatur de lacte.

J. Matthesii *de admirabili auditus inſtrumenti fabrica* Witteb. 1577. 4°. Boehm.

Alphonſi Baca *ratio cognoſcendi cauſas & ſigna tam in proſpera quam adverſa valetudine urinarum* Hiſpali 1577. 4°. Venet. 1578. 8°. Lind.

Jacob Nicholas & *Paul* Quineffault *Ergo par feminis omnibus menſium neceſſitas* Pariſ. 1577.

Eigentliche Beſchreibung der erſchrecklichen Mißgeburt, ſo ſich in Heſſen zuhohen Eich anno 1577. *begeben durch Ditmarum* Merulam, Scheuchzer.

§. CCXXIX. D. Terel. F. Ulmus. J. Banister.

Dominici Terelii, Lucenſis, *de generatione & partu hominis* L. II. Lugduni 1578. 4°. B. Bern. Libellus datur Avenione. Semen non ab omnibus partibus provenire. Menſtruum ſanguinem ad generationem facere. Hepar primum generari, & ab eo venas naſci. Conceptus, fetus formatio, membranæ fetus. Partus cauſa. Tempus partus incertum eſſe. De ſterilitate. Maſculorum & femininorum partuum cauſa: ſimilitudo parentum. Nævi, monſtra, ſuperfetatio. Experimenti nihil.

Franciſcus Ulmus (Umeau), Pictavienſis, *de liene* l. Pariſiis 1578. 8°.*. Succum ex ventriculo in lienem venire, ibi coqui, recipi in arterias, tranſire ad ventriculum cordis ſiniſtrum, miſceri cum aere ex pulmonibus adveniente, & in ſpiritum vitalem perfici. Hic etiam primum Meryanam opinionem legi, ſanguinem ex ſinu ſiniſtro per foramen ovale in dextram aurem venire.

Ej. *de certa ratione judicandi ex urinis* lib. IV. Venet. 1578. Orl.

Hieronymi Ximenez *inſtitutiones medicæ* Epilæ 1578. 1596. 4°. Tolet. 1583. fol.

Joh. Banister, Medicus Oxonienſis eruditus, etiam chirurgiam exercuit. Edidit *Hiſtory of man ſucked from the ſap of the moſt approved anatomiſts in IX. books*, London 1578. fol. Tanner. Non laudat Douglassius.

Johannis Vischer *de uſu & officio ſplenis in homine* Tubing. 1578. 4°. Pl.

Ej. *de vero pulmonis in homine uſu* ib. 1580. 4°. Boehm.

Ej. tract. *de lactis ejusque partium natura & viribus* Tubing. 1586. 4°. WILL.

Antonii PICCIOLI f. RAPITI *de manus inſpectione* Lib. III. Bergamo 1578. 8°. HEINS. Bergami 1587. 8°. *Catal. libr.* a. 1500. 1600.

Lud. DREUX & *Cl.* BOIVIN *Ergo facultatum omnium auctor ſpiritus* Pariſiis 1578.

J. LAMY & *Petri de* L'ECLUSE *E. idem calor omnium facultatum auctor* ibid. 1578.

Th. S. COURION & *Cl. de* PINTEVILLE *Ergo ſua cujusque coctionis excrementa* ibid. 1578.

Roc le BAILLIF med. reg. *demoſterion ou œuvre demoſterie* . . . In collectione continetur n. 5. *une chiromance &c.* Rennes 1578. 4°. OSB.

Ej. *premier traité de l'homme en ſon eſſentielle anatomie avec les Elemens & ce qui eſt avec eux &c.* Paris 1580. 8°. BEART.

Ej. *paradoxes phyſiologiques* ibid. 1634. 8°.

Abreiſſung wunderbarer Kinder, ſo anno 1578. im Flecken Venrade in Geldern gebohren; SCHEUCHZER.

Mißgeburt von einem Lamm im Dorf Steders bey Ulzen im Lande Lüneburg anno 1578. SCHEUCHZER.

Bildniß einer ungewöhnlichen Geburt eines Kindes, welches anno 1577. *zu Gowermühle in Mecklenburg gebohren iſt.*

Simonis PAULI, patris ut puto, *Erinnerung von dieſer Geburt* Roſtock 1578. SCHEUCHZER.

Abreiſſung eines ungeſtalten Kindes, welches im Dorf Prauſt des Landes Cleven am neuen Jahre 1578. *gebohren.* SCHEUCHZER.

Erſchreckliche Geburt, welche Eliſabeth KLAUBEN *den* 20. *Jul.* 1578. *zu Kaubenheim in Franken gebohren*, Nürnberg, IDEM.

Abconterfeytung einer Mißgeburt, welche gebohren worden im Dorfe Chras, nicht weit von Oderzo anno 1578. Nürnberg. IDEM.

Wahrhafte Abconterfeytung der erſchrecklichen Wundergeburt eines Knäbleins, welches anno 1578. *in Eufrigo terra del Novareſe gebohren iſt.* IDEM. Idem italice. Septem capita & ſeptem brachia habuiſſe, præcipuum caput fuiſſe cyclopis &c. SCHEUCHZER.

§. CCXXX. *David* CHYTRÆUS *&c.*

Davidis CHYTRÆI, theologi, *oratio de ſtructura humani corporis, & expreſſis in ea ſapientiæ divinæ & virtutum veſtigiis* Roſtock 1579. 8°.*. Breviter & rhetorice.

Leonardi FIORAVANTI *Chirurgia* Venet. 1579. 8°.* & alias edita, etiam aliqua habet anatomici argumenti. In L. II. docet non neceſſariam eſſe anatomen. Suas tamen demonſtrationes anatomicas recenſet: tum integræ anatomes titulos. Nunquam ſe vitium vidiſſe in liene. Se homines in bello contra Mauros incidiſſe.

In *teſoro della vita umana* naſum detruncatum & continuo adglutinatum comprehendiſſe.

Lupi SERRANO *de ſenectute aliisque utriusque ſexus ætatibus* L. 14. Ulyſſiponæ 1579. 8°. Carmen L.

Georgii BULLEYNE *little dialogue between two men concerning apoſtumations and wounds* Lond. 1579. fol. DOUGL. Multa vir Cl. addit ibi anatomica contineri, & ſceleti figuram.

Coſmæ ROSSELII *theſaurus artificioſæ memoriæ* Venetiis 1579. 4°. BODL.

J. Thomas FREIGIUS in *quæſtionum phyſicarum* libris 36. Baſileæ 1579. 8°. excuſis, inque lib. 31. 32. 33. 34. agit de animalibus; in lib. 31. de anthropologia & anatomia. B. THOMAS.

Eine Wundergeburt von einer Bäurin aus dem Dorf Balduina nahe bey Ferrar. anno 1579. SCHEUCHZER.

Andreæ PLANER *de utilitate artis parvæ* GALENI Tubing. 1579. 4°.

Diſputationem medicam *de capite & cerebro hominis ejusque temperamento* Tubingæ dedit 1580. 4°. DOUGL.

Henrici BLACVOD & *Carnoti* GERBAUT *E. partus octimeſtris non vitalis* Pariſiis 1579.

J. *de* GAYETTE & J. DACIER *Ergo quidquid alit dulce* ibid. 1579.

Nic. ELLAIN & *Phil.* HARDOIN *Ergo venus ſalubris* ibid. 1579.

§. CCXXXI. *Nic.* JOSSIUS, *& Alii.*

Nicandri JOSSII, Venafrani, prodierunt Romæ 1580. 4°.* *opuſcula de voluptate & dolore, de riſu & fletu, de ſomno & vigilia, de fame & ſiti.* Philoſophi Ariſtotelici opus, ratiociniis nixum & auctoritatibus.

Dominique REULIN, Medici Burdegalenſis, *Contredits aux erreurs populaires de L. Joubert, ou ſont déduites pluſieurs queſtions* Montauban 1580. VERDIER.

J. HUARTE *Examen de ingenios para las ſciencias* Juliobrigæ 1580. 8°. Beatiæ 1594. 8°. N. ANT. Medinæ 1603. 8°. HEIST. Barcinone 1607. Compluti 1640. 8°. latine, tum Venet. 1582. 8°. 1603. Coloniæ 1610. 1621. 8°. Argentorati 1612. 8°. Leidæ 1652. 16°. Jenæ 1663. 8°. *L'examen & parfait jugement*

ment des eſprits mis en françois par GABRIEL CHAPUIS Paris 1588. 16°.*. Scopus eſt quærere, quæ ingenii facultates ad quodque vitæ genus ſint aptiſſimæ. Multa vero hic habet Phyſiologica, ex ſcholarum ſapore. Sedes animæ, in cerebro. Tres facultates principes, tres animæ. Ut ex cerebro calefacto, etiam in maniacis, ingenium exaltetur, & vulgares homines eloquentes fiant, per exempla. Diſcrimina ingeniorum eſſe a calore, humiditate, & ſiccitate. Ad medicinam diſcendam omnes tres facultates animæ requiri. De generatione: ut ſapientes & ingenioſi generentur. Feminarum temperamenta. Ut pueri potius, aut puellæ generentur.

Johannes CASSANIO, Monſtrolienſis, *de gigantibus eorumque reliquiis in Gallia repertis, nec non de admirandis quorundam viribus qui ad Gigantum naturam proxime accedunt* Baſil. 1580. 8°. LE TELLIER. Germanice *Bericht von den alten Rieſen und Heunen* vertente J. VOGEL Görliz 1588. 4°. TREW.

Jean de la FARGUE *commentarium & interpretationem* dedit libri HIPPOCRATICI *de la compoſition du corps humain & deſcription de toutes ſes parties avec le raport, qu'il a avec le monde* Lyon 1580. 16°. DU VERDIER.

Traité de l'homme & de ſon eſſentielle anatomie Paris 1580. 8°. OSB.

Quis eſt *Geſnerus de generatione hominis* Francof. 1580. 4°. OSB.

Franceſco NUNNEZ *libro del parto umano* Alcala 1580. 8°.

Petri RINOVII & *Petri* VICTORII *Beſchreibung und Deutung der zwey Mißgeburten, ſo anno* 1580. *zu Havelsberg von einer Frauen gebohren worden* 1581. SCHEUCHZER.

Ludovici LEMOS in GALENI libros *de facultatibus naturalibus* Salmanticæ 1580. 4°. L.

Dan. TOSSANI *Bericht vom hohen Alter der Menſchen &c.* Herborn 1600. 8°. MAYER.

Thomas ERASTUS, proprio nomine LIEBLER, Badenſis Helvetus, Profeſſor Heidelbergenſis, edidit ibid. 1580. 4°. *de pinguedinis in animale generatione, & concretione* libellum DOUGL. prius vero Argentinæ 1579. *de contritione*, & *de ſudore* Baſil. 1581. 4°. H.

Diſputationum & epiſtolarum medicinalium volumen prodiit Tiguri 1595. 4°. quarum 7. *de dentibus*, 18. *de ſomno*, 19. *de pituita bile flava aliisque humoribus*. 20. ea eſt, quam modo diximus *de generatione*.

René THIONNEAU *hiſtoire etrange d'une femme qui a porté enfant 23. mois, & qui enfin a été tiré par le coté os à os* Tours 1580. 8°. PORTAL. Annon idem *René* BRETONNAYAU, cujus eſt *la génération de l'homme, & le temple de l'ame avec d'autres œuvres poëtiques extraites de l'Eſculape de* R. B. Paris 1583. 4°. Poëma Gallicum lubricum de fabrica partium genitalium, de oculis, corde, hepate,

pate, liene, de pleuritide, calculo, colica, podagra, hæmorrhoidibus. Coſmetica aliqua GOULIN.

§. CCXXXII. *Sal.* ALBERTI.

Salomon ALBERTI, Noribergenſis, *Hieronymi* FABRICII *ab* AQUAPENDENTE diſcipulus, Profeſſor Wittebergenſis, vir doctus & excitati ingenii. Primum edidit *de lacrumis* diſputationem Wittebergæ 1581. 4°.* recuſam cum *orationibus*, & *in meis diſſ. ſelectis*. Inde *hiſtoriam plerarumque partium corporis humani*, cujus multæ ſunt editiones. Mea prima eſt Wittebergæ 1585. 8°.* cum dedicatione eodem anno data. Breve eſt compendium anatomicum, cum iconibus VESALIANIS. Habet etiam in iſta editione valvulæ coli deſcriptionem, cochleæ figuram, quam ſibi inventam tribuit, & papillas renales, cum poris & infundibulis.

In editione 1601. 8°.* multa acceſſerunt, tum ſparſa, tum ad finem varietas in venis renalibus, defectus inteſtini cæci, valvulæ venoſæ cruris & brachii anno 1579. viſæ, retardando motui ſanguinis, ut putat, deſtinatæ, cum iconibus, valvula ilei fini præpoſita, figura perinde hic expreſſa. Editio 1602. 8°.* nihil differt, etſi typographus dicit, ex ſchedis auctoris poſthumis auctam eſſe. Recuſa eſt ibid. 1630. 8°.

Excerpta ex ea ſunt in B. R. Pariſ. n. 7112.

Edidit porro Noribergæ 1585. 8°.*. *Orationes* & *alia*. Orationum tertia eſt de diſciplina anatomica, & hiſtoria artis anatomicæ. Addit aliqua de libello GALENI *de oſſibus*, in quem prælecturus erat. Hic ſulcum cochleæ deſcripſit, nervo refertum, ejusque cochleæ modiolum.

Diſſertatio *de lacrumis* hic rediens digna eſt notatu: foramina enim, & cornicula lacrumalia, deſcripta continet: ſaccum ut nunc vocatur, ex homine & ex animalibus, ductumque naſalem. Lacrumarum etiam naturam ex animalibus indagatur. Succedunt de vaſis renalibus & de valvulis eædem obſervationes, quæ ſunt in poſterioribus editionibus hiſtoriæ partium. Nullam fuiſſe cæci inteſtini appendiculam. Glandulas hic dicit ad uropygium leporum poſitas; & bulbos pilorum.

In oratione *de mutitate* & *ſurditate* Noriberg. 1591. 8°.* excuſa, habet aliqua ad nervos, Quintum & Septimum. De iis qui oculis audiverint.

Aliæ *orationes* Witteberg. 1590. 8°.* excuſæ ſunt. Earum ſecunda eſt *de felle ad inteſtina reſtagnante*, in qua FALLOPII ſententiam de bilis itinere defendit. Tertia eſt de ſudore cruento, & Quæſtio V. ad lacrumas pertinet, earumque in levandis animi affectibus utilitatem.

ID. GALENI *de oſſibus* libellum Helmſtadii 1579. 8°. edidit.

Obſervationes anatomicas, anno 1620. editas, dictas DOUGLASSIO, non puto exſiſtere.

Quæſtionem an ventriculus ſuo cremore vere nutriatur Wittebergæ editam citat Cl. TREW.

§. CCXXXIII. *Franciſcus* ROUSSET,

Medici, viri ad detegendum verum facti, *traité nouveau de l'hyſterotomotokie ou enfantement Ceſarien, qui eſt extraction de l'enfant par incifion laterale du ventre & matrice de la femme groſſe ne pouvant autrement accoucher, ſans prejudicier à l'un ni à l'autre* Paris 1581. 8°. DU VERDIER. Latine *hyſterotomotokia* F. ROUSSET C. BAUHINI cura latine reddita Baſil. 1588. 8°. Francof. 1602. 8°.* Latine etiam Pariſ. 1590. 8°. cum carmine pro cæſareo partu BURETTE. Idem liber prodiit etiam in C. BAUHINI *Gynæciis* Baſil. 1586. 4°.* & in SPACHIANIS, ſed decurtatus. Germanice *von dem Fall äuſſerſter Noth wunderbarer künſtlicher Loſung und Scheidung eines Kindes aus Mutterleib* Strasburg 1583. 8°. WILLER, neque enim differre puto.

Vir cordatus & animoſus, arduarum adminiſtrationum laudator. Icones quidem, quas DOUGLASSIUS citat, non reperio, aliqua tamen habet ROUSSETUS de peritonæo ad ſpinam dorſi, quam ad epigaſtrium, laxiori. Veſicam non mere membranoſam, ſed etiam carneam eſſe. Superfetationis hiſtoria.

IDEM carmen ſcripſit cum titulo *Scleropalæcyematis ſ. lithopædii ſenonenſis*, de quo continuo dicemus, Francofurti 1601. 8°.*. Inquirit, cur hic fetus non computruerit.

EJUSD. *exercitatio medica aſſertionis novæ veri uſus anaſtomoſeon cardiacarum fetus ex utero materno ſanguinem trahentium in ſuos pulmones cordi præpoſitos* Pariſ. 1603. 8°.

J. Vincentii ROGER *quæſitum an mater ad prolis generationem concurrat paterve*, & *Auguſtini* DONII *de natura hominis* L. II. Baſil. 1581. 4°. PL. Priorem vide p. 213.

Matthæi DRESSER *de partibus corporis humani & de anima ejusque potentiis* L. II. Witteberg. 1581. 8°. BOECL. & 1583. 8°. TREW. 1586. 8°.* Lipſiæ 1589. 8°. correctius & auctius 1593. 1607. 8°. DOUGLAS. 1597. 8°. PLATN. Partium corporis humani nomenclatura, etiam Germanica, cum aliqua deſcriptione.

Paulus SESSERUS *de divina & admiranda hominis in utero formatione* Baſil. 1581. 4°. BUTTN.

Dionyſii FURNII *obſervationes anatomicas* ad hæc tempora refero, quæ ſunt in B. R. Par. n. 7112.

Johannis FRAGOSI, Toletani Medici & Chirurgi, *de Chirurgia* lib. Madrit. 1581. fol. & Hiſpanice *Cirurgia universal nova nuovamente emendata ganadida, en iſta ſexta impreſſion* Alcale de Henarez 1620. fol. In principio anatomica traduntur. Tendines ſenſu carere.

Remberti

Digitized by Google

Remberti DODONÆI celebris herbarii, *tabulæ phyſiologico medicæ* Colon. 1581. 8°. Ej. *Medicinalium obſervationum exempla* Colon. 1580. 8°.* Hardervic 1621. 8°.

J. Pauli CRASSI *quæſtiones naturales & medicæ* Baſil. 1581. 4°.* cum RUFO & ARETÆO. Cur homini jecur majus quam aliis animalibus. De ſomno aliqua. Cur vox acutior pueris, eunuchis, feminis. Cur in pudore rubor. Cur exercitatione membrum augeatur, deſidia marceſcat.

Georg CORNUTY *E. cuique facultati ſua ſedes* Pariſ. 1581.

Lazari THEVENOT & *Henrici* VISCOT *E. motus pueri in utero certo tempore contingit* Pariſ. 1581.

J. FABER & J. BONARD *E. ſenſus omnis voluptatis & doloris particeps* Pariſiis 1581.

Antoine HOTMAN tr. *de la diſſolution du mariage pour l'impuiſſance & froideur de l'homme ou de la femme* Paris 1581. 1610. 8°.*. Auctor & lectione bonorum librorum valuit, & judicio. Congreſſum, turpiſſimum eruendi veri adminiculum recte refutat.

Second traité de la diſſolution du mariage pour l'impuiſſance de l'homme ou de la femme Paris 1610. 8°.*. Quibus notis impotentia adgnoſcatur. Obſtetrices de virginitate male judicare, & in eo teſtimonio tamen judices adquieſcere.

Ej. *πωγωνίας* ſ. *de barba* dialogus Lyon 1586. 8°. Literaria.

§. CCXXXIV. J. ALBOSIUS. *Simon de* PROVANCHERES. *Alii.*

Johannis ALBOSII *portentoſum lithopædium ſ. embryon petrefactum urbis ſenonenſis, in utero per annos* 28. *contentum* Lyon 1582. Baſileæ recuſum cum ROUSSETO 1588. 8°. Francof. 1601. 8°.* & alias, tum in muliebribus BAUHINI & SPACHERI. Brevis primum deſcriptio, deinde exercitatio problematica de ejus indurationis cauſis, & ipſa brevis. Cum A. SENGUERDI libello Amſterd. 1662. 12°.*

Portrait d'un prodige & enfant petrifié lequel a été trouvé au cadavre d'une femme en la ville de Sens, l'ayant porté en ſon ventre par l'eſpace de 28. *ans*, SCHEUCHZER. Hanc puto eſſe iconem, quæ cum editione ROUSSETI anni 1588. prodiit, & in *muliebribus*.

Simon de PROVANCHERES *Epitre à* M. ARNOUL *faiſant mention d'un enfant conſervé en la matrice par l'eſpace de vint huit ans Lyon* 1582. DU VERD.

Ej. *de hujus indurationis cauſis opinio.* Aliqua uteri deſcriptio; latine cum priori Amſtelodami 1662. 12°.

Ejusd. *hiſtoire de l'inappetence d'un enfant de Vauprofonde près Sens, de ſon deſiſtement de boire & manger quatre ans onze mois, & de ſa mort* Sens 1616. 8°. Bur. 1615. 8°. *le* Tellier.

Le prodige d'un enfant petrifié de la ville de Sens 1582. 8°. B. Thomas.

Blaſio Biagio *de memoria naturali & artificioſa in* Quintiliani *caput* XI. 2. *commentaria* II. Ferrar. 1582. Mazuch.

Lud. Cochin & J. Marquis *E pulſus vitæ & mortis index* Pariſ. 1582.

Claudii Boivin & *Ger.* Pontani *E. omnium corporis partium una confluxio & conſpiratio* Pariſ. 1582.

§. CCXXXV. J. F. Schroeter, *Alii.*

J. Fridericus, Jenenſis, viri filius, cui ea academia plurimum debet, dum in Italia ſtudiis incumbebat, edidit *de omnibus in univerſum totius corporis humani humoribus l.* Patav. 1582. 4°.*. Ex veteribus, ad ſeculi genium, ex Galeno fere & Aristotele. Etiam inviſibiles humores deſcribit, cambium, rorem. Semen muliebre in teſte ſibi eſſe ab *H. Fabricio ab* Aquapendente præceptore ſuo demonſtratum.

Ej. *de origine & natura calidi innati theſes* Genæ 1583. 4°.*

Ej. *in lib.* Hippocratis *περι φυσιος ανθρωπου commentaria* Genæ 1585. 8°.* Peripatetici viri ad ſcholarum morem liber.

Ej. *exercitationum accommodatarum ad univerſæ medicinæ partes I. de medicinæ definitione* Jen. 1598. 4°. Trew. Alterum *ſp. de elementis corporum eorumque qualitatibus* 1598. 4°. Trew.

Tertium *de temperamentis, mixtione & venenis* 1598. 4°. Idem.

Quartum *de calore nativo & ſpiritibus* 1599. 4°. Trew.

Quintum *de animæ facultatibus, functionibus & pulſibus* 1599. 4°. Idem.

Sextum *de humoribus & urinis* 1599. 4°. Idem.

Septimum *de generatione & partibus corporis humani* 1599. 4°. Idem.

Conjunctim *Exercitationum medicarum volumen* I. 1599. 4°. Trew.

Ej. *de ſanitate & indicationibus* Jenæ 1609. 4°. Heft.

Andr. Hellepyrus *de hominis conceptu* Ingolſtadii 1582. 4°. Dougl.

Urbain Hemard *recherches ſur la vraye anatomie des dens, & proprietés d'icelles avec les maladies qui leur arrivent* Lyon 1582. 8°. Seminia mucilaginea dentium in teneris pueris invenit. Secundorum dentium ſeminia non vidit, putat tamen adeſſe.

§. CCXXXVI. *Felix* PLATER,

Baſilienſis, *Thomæ* in Valeſia nati filius, ex ſtirpe, quæ etiam nunc in prima viri patria floret, primosque locos tenet, vir omnibus charus, magnum patriæ ſuæ academiæ lumen, quæ PLATERI temporibus in medicina eminuit, clinicus celeberrimus, botanicus, anatomicus, theſaurorum naturalium collector, per quinquaginta annos Profeſſor. Ejus *de partium corporis humani ſtructura & uſu* L. III. *tabulis methodice explicati iconibusque accurate illuſtrati* prodierunt Baſileæ 1583. fol.* 1603. fol.* PLATERUS anatomen a prima juventute amavit, & apud laniones ſectatus eſt (*k*). Deſcriptiones equidem & icones ſunt VESALII, etiam COITERI, paſſim tamen PLATERO auctore multa minutius expoſita; icones etiam novæ, ut levatoris palpebrarum muſculi: icones organi auditus cum tribus canalibus ſemicircularibus denudatis, quorum amplius ſit oſtium: icones oculi & lentis cryſtallinæ poſterius magis convexæ. Primus etiam eam lentem vitri convexi locum tenere docuit, quæ penicillum radiorum in retinam tunicam cogat. Oſſa fetus ex propria induſtria deſcripſit. Circuitum ſanguinis per pulmones admiſit. Muſculos valvularum cordis dixit.

EJUSDEM *Quæſtionum medicorum paradoxarum & endoxarum centuria poſthuma* Baſil. 1625. 8°.* prodiit, cum *Praxi* etiam recuſa, Baſileæ 1656. 4°.*. Quæſtiones phyſiologicæ ſunt 38. Nervos eſſe ſenſus organa, non humorem cryſtallinum (*l*), neque tympanum. Plerumque cæterum in theoria verſatur.

Inter eas *prima Quæſtio de origine partium earumque in utero conformatione Quæſtiones*, cum PINÆO Leidæ prodierunt 1641. 12°.*. Venas primigenias eſſe, neque a corde natas, aut ab hepate. Ovorum humanorum & fetuum tenerrimorum deſcriptiones.

Obſervationum etiam libri III. Baſileæ 1641. 8°. variis modis ad phyſiologiam pertinent: ut memoriæ & animi bonus malusve ſtatus. Adfectus animi: ſenſuum vitia cum cauſis ſuis anatomicis: ſic motus vitia, & reſpirationis, ſingultus, menſium errores, venerisque, & alia id genus, potiſſimum etiam nani, proceri, androgyni, manci & monſtra varia. Inter optimos rariorum ſcriptores.

EJ. *de mulierum partibus genitalibus icones* cum explicatione in *muliebribus* BAUHINI & SPACHII, *& de diſcrimine oſſium pelvis in utroque ſexu*, omnino ſunt ex VESALIO.

EJ. *de omnium præſtantiſſimo ſenſu viſu ejusque organo* Baſil. 1639. BOEHM niſi filii eſt J. FELICIS.

§. CCXXXVII.

(k) Ap. *Melch.* ADAMI.

(l) Fuerant VESALII tempore, qui organum viſus in retina ponerent, reclamante VESALIO p. 517. 806.

§. CCXXXVII. Varii.

Andreæ Christiani *diſput. de ſomno & vigilia* Baſil. 1583. 8°. Boehm.

Ejusd. *de ſanitate* Hafn. 1590.

Alfonſi Marescotti *Compendium totius medicinæ* Francofurti 1583. 12°. 1585. 12°. Herborn 1604. 12°. Lind.

Stephani de Vescovis *conſilium de lacrymis, vomitu* Brixiæ 1583. 4°. Boehm.

David van Mauden *bedieninghe der anatomien* Antwerpen 1583. fol. min. Trew.

Joh. Brabo *de ſaporum & odorum cauſis difficientiis & effectibus* Salmantic. 1583. 8°. Venet. 1592. 8°.

Auguſtini Buccii, Taurinenſis, *diſpp. de partium corporis principatu & de ſpiritus vitalis animatione* Taurin. 1583. *le* Tellier. Pariſ. 1647. 4°. Dougl.

Nicolai Taurelli, Philoſophi Altdorfini, *de partibus corporis humani* Altdorf. 1583. 4°.

Ejusd. & *Georgii* Sytschii *de cordis natura & viribus* theſes ib. 1585. 4°.*

Ejusd. *de ventriculi natura & viribus* ibid. 1587. 4°.

Ejusd. *Alpes cæſæ ſ. Andr.* Cæsalpini *monſtroſa & ſuperba dogmata diſcuſſa & excuſſa* (ſi omnino huc facit) Francof. 1597.

Chriſtophori Irenæi tractatus *de monſtris, von ſeltſamen Wundern*, Urſell. 1584. 4°. aut 1585. 4°. Boehmer.

Anſelme Julian *de l'art & jugement des ſonges avec la phyſiognomie des ſonges & viſions fantaſtique*, Paris 16°. abſque anno, *du* Verdier, etiam nuper 1704. 8°. recuſa.

Michael Barth *veritates* Hippocratis, *& verorum medicorum phyſiologiæ de natura hominis &c.* Annaberg. 1583. 4°. Heft.

Contrafayt eines Haaſen, der anno 1583. zu Türckheim an der Hardt gefangen worden Heidelberg. Scheuchzer.

J. le Moine & *Franc.* Poirot *E. a ſemine liberorum cum parentibus ſimilitudo* Pariſiis 1583.

§. CCXXVIII. G. Bartisch, &c.

Horatii Augenii, de M. ſancto, *de ratione curandi per ſanguinis miſſionem* Turin. 1584. 4°.*. Selectum habet venarum.

Ejusd. Profeſſoris Ticinenſis & Patavini lib. II. *quod homini non ſit certum pariendi tempus* Venet. 1595. 8°. Francofurti 1597. fol. cum *Conſultationibus medicinalibus.*

Georg

Digitized by Google

Georg BARTISCH *Augendienſt, oder Unterricht von allen Augengebrechen* Dreſden 1583. fol.* Frankfurt 1584. fol.* Sulzbach 1686. 4°. GRAV. Anatomen etiam & figuras habet oculorum, ex VESALIO imitatas.

Julii Cæſaris CLAUDINI *quæſtio de ſede facultatum principum.* Cum BUCCIO Turin. 1583. tum Bonon. 1612. 4°. maj.* Baſil. 1617. & Pariſ. 1647. 4°. *cum epicriſi* C. HOFMAN. Venet. 1647. 4°. Ex more veterum. Cum *ingreſſu ad infirmos* paucula dedit phyſiologica & de ortu arteriarum & venarum, quæ ſecari ſolent. Aliqua etiam dedit *de natura & uſu lactis.*

Johannis ÆMYLIANI *naturalis de ruminantibus hiſtoria* Venet. 1584. 4°.*. Controverſiarum farrago, in quibus auctor fere pro GALENO cauſam judicat. Melancholiam appetitum facere: aliquid per aſperam arteriam deglutiri.

David HERLIZ *exercitationis phyſiologicæ* L. I. *de cauſis lacrimarum, viſus, ſternutationis & ſudoris* Gryphswald. 1584. 8°. PLATN.

EJ. *de pluviis prodigioſis von Blutregen*, ſi huc facit, ib. 1597. 4°. PL.

EJ. *Unterricht von den ſchwangern Frauen und Kindbetterinnen* Greifswalde 1597. 8°. Stettin 1618. 8°. Deſcripſit uterum, de nutritione egit.

J. EWIG HIPPOCRATES *de natura humana Gymnaſio Bremenſi propoſitus* Brem. 1584. 4°.

Dominici BERTACCII *de ſpiritibus libri* IV. *nec non de facultate vitali libri* III. Venet. 1584. 4°. DOUGL.

G. P. lib. *de Memoria & de artificioſæ memoriæ, quam publice profitetur* A. DISEGNI, *vanitate* London. 1584. 12°.

J. RUADAN *de mirabili infante in Hibernia nato.* Obiit 1584. TANNER.

Catharina BINDER *inedia* Heidelb. 1584. & Francofurti 1587. Abſque ſenſu & motu jacuit per 9. annos, & nihil admiſit quidquam, cibi potusque expers. Redit in collectione P. LENTULI.

J. DURET & *Arn. de* L'ISLE *E. omnes corporis humani partes ſimul generantur* Pariſ. 1584.

§. CCXXXIX. J. SCHENK.

Johannis SCHENK *de Grafenberg*, Medici Friburgi in Briſgoja, *obſervationum* tomi VI. dicuntur prodiiſſe Baſil. 1584. 8°. 4 Vol. GRAU.

EJUSD. *obſervationum medicarum monſtroſarum de capite humano* L. I. Friburg. Briſg. 1599. 8°. & prius Baſil. 1584. 8°. WILLER.

L. II. *de partibus vitalibus* ib. 1595. 8°.

L. III. *de partibus naturalibus Sectio poſterior* ib. 1596. 8°.

L. IV. *de partibus genitalibus utriusque ſexus* ibid. 1596. 8°.

L. V. *de partibus externis.*

L. VI. *de febribus.*

L. VII. *de venenis & alexipharmacis.*

Omnes VII. libri conjuncti cum titulo *Obſervationum Medicarum* prodierunt Francofurti 1600. fol. Friburg. 1609. fol. Francofurti 1604. fol. Lugduni 1644. fol. TREW. cura C. SPON: denique Francofurti 1665. fol.* cura *Laurentii* STRAUSS, quæ editio nuperis obſervationibus auctior eſt. Etſi Pathologica quidem pleraque ſunt, & chirurgica, anatomica tamen quam plurima intercedunt, ut in L. I. omne genus monſtrificæ fabricæ in capite, etiam pueri bicipites & connati, ſuturarum varietates, de cerebri fabrica & ventriculis, ſomno, vigiliis, memoria, oculi fabrica, humoribus, muſculis, tunicis: ſic de aure, reliquis ſenſibus, dentibus &c.

L. II. De laryngis fabrica, & pulmonum, & pleuræ.

L. III. de deglutitione, gula, ventriculo, ſame, ſiti, ſingultu, vomitu, inteſtinis, hepate, bilis organis, ſanguine, liene, renibus eorumque vaſis, veſica urinaria, omento, peritonæo.

L. IV. utriusque ſexus genitalia organa; androgyni; conceptus, graviditas, partus, menſes.

L. V. humerus, brachium, manus, femur, genua, pedes, cutis, monſtra bicorporea.

L. VII. idioſyncraſiæ.

§. CCXL. *Jacques* GUILLEMEAU.

Aurelianenſis, vir obſtetricius & chirurgus regius. Edidit Pariſiis 1598. fol.*. *Tables anatomiques avec les pourtraits & declaration d'icelles.* Tabulæ ſunt VESALIANÆ ex VALVERDE ſumtæ, additis paucis aliunde collectis. Adjecta pauca nupera inventa, proprii vix quidquam. Citat ſex priores tabulas, quas cum *Michaele de St.* PIERRE Chirurgo Lotharingo dudum ediderit, & eo frontiſpicium libri pertinet, in quo inſignia HENRICI III. expreſſa ſunt, qui anno 1589. periit.

EJUSD. *de l'heureux accouchement des femmes* Paris 1609. 8°. 1620. 8°.* 1643. 8°. Varia habet phyſiologici argumenti, feminas imprægnatas cum inperforato hymene, menſtruorum inſolitas vias, aliosque errores, oſſa pubis in partu diſcedentia, ſigna graviditatis, atretarum partus.

Les œuvres de J. GUILLEMEAU collecta prodierunt Rouen 1649. fol.*. In hac editione integra anatome L. VII. diſtincta continetur, neque additur, num

Digitized by Google

num ſit ex *Germani* COURTIN lectionibus. Additæ ſunt eædem ex priori libro tabulæ.

Porro *liber de la generation de l'homme*, cum doctrina conceptus, prægnationis, partus.

Traité ſur les abus qui ſe commettent ſur les procedures d'impuiſſance des hommes & des femmes. Contra congreſſum.

La Chirurgie françoiſe Paris 1598. fol.* etiam belgice Dort. 1597. fol. & anglice excuſa. In T. VI. cenſum habet arteriarum & venarum, quæ vulgo incidi ſolent.

In l. *des maladies de l'oeil*, Paris 1585. 8°. 1618. 12°. ſæpe alias excuſo, etiam germanice Dreſden 1710. 8°. pars prima eſt aliqua brevis oculi anatome.

§. CCXLI. A. BOTTONUS, &c.

Guilielmus Adolphus SCRIBONIUS, Marburgenſis, ſcripſit *Ideam medicinæ ſecundum logicas leges informandæ & deſcribendæ &c. de inſpectione urinarum contra eos qui ex qualibet urina de quolibet morbo judicare volunt &c.* Baſileæ 1585. B. B. De urina pro genio ſeculi.

Albertini BOTTONI, Patavini Profeſſoris, *de morbis muliebribus* L. I. Patav. 1585. 4°.* & in gynæciis SPACHII atque BAUHINI. Fuſe de menſibus & eorum noxio ſanguine, periodis, vitiis, nimio profluvio, ſuppreſſione. De ſemine muliebri aliqua, ſed practica fere omnia, ad ſui ſeculi ſaporem.

EJUSD. *operis* L. II. Venet. 1588. 4°.

Veſpaſiano ANGELICO *diſcorſi raccolti tr. della anatome nobiltà ed eccellenza dell huomo* Lodi 1585. 4°. ſi huc facit. MAZ.

Joach. CURÆI *phyſica ſ. de ſenſibus & ſenſibilibus* Witteberg. 1585. 8. HEIST.

Petri Moneduluti LASCOVII *de homine magno in rerum natura miraculo, & partibus ejus eſſentialibus* L. II. Witteberg. 1585. 8°. HUG. 1595. 8°. PLATN. niſi error ſubeſt.

J. BOCKELII *anatome ſive deſcriptio partium corporis humani* L. V. Helmſtadii 1585. 8°. PLATN. 1588. 8°. Compendium anatomicum ad ſcholarum guſtum, ex VESALIO ſumtum.

EJ. *de generica differentia partium corporis humani : ad IX. caput artis parvæ* GALENI, Witteberg. 1592. 4°. HEFT.

Philippi SCHERBII, acuti philoſophi, *de uſu reſpirationis* Altdorf. 1585. 4°. Lipſiæ 1614. 8°.

Matthiæ FLACCII *commentarii de vita & morte* Francofurti 1585. 4°. lego etiam 1584. HEIST. Herborn. 1616. 8°. Ex veteribus collecti.

Cornelii PLEYER *examen tractatus Guilielmi Adolphi* SCRIBONII *contra uromentas impoſtores* anno 1585. 8°. Baſileæ editus, & Erſurt. 1623. 8°.

Horum temporum eſt *Franciſcus* FRIZIMELICA, cujus codex M.S. *de pulſibus* eſt in B. R. P. n. 7082.

Petri GEROULT & *Æg.* GIRARD *E. cuique facultati ſuus ſpiritus* Pariſ. 1585.

Aug. FRONDEBOEUF & J. GROUST *Non ſolis prægnantibus & puerperis lac in mammis* ibid. eod. anno.

Steph. GUERMELEN & *Jac. de* CAPPE *E. facultas omnis naturalis a corde* Pariſ. eodem anno.

Petri ROHT *περι των ουρων de urinis* Baſil. 1585. 4°. RIV.

§. CCXLII. *Arch.* PICCOLHOMINEUS,

Ferrarienſis, Philoſophus peripateticus, ſubtilis homo, non equidem valde anatomicus, ut tamen eam artem non undique ignoraverit: Quæ vero ipſi inventa tribuit DOUGLASSIUS optimus, ea ad unum omnia in antiquioribus ſcriptoribus reperio, niſi quod ea iconibus expreſſerit, ex arbitrio fictis, quæ alii ex conjectura propoſuerant, ut venæ cavæ ramorum cum ramis venæ portarum anaſtomoſes.

Ejus adeo ſunt *anatomicæ prælectiones, explicantes mirificam corporis humani fabricam &c.* Rom. 1586. fol.*. Muſculorum abdominis malas dedit icones. Cineream cerebri partem, & lineam abdominis albam propriis nominibus diſtinxit. Docuit, imi ventris muſculos corpus convertere. Faſciculum ab ani ſphinctere ad acceleratorem ad ſtringendum potius factum eſſe. Habet ductus proſtaticos. In colo duas valvulas, & vinculum. Ligamenta hepatis, ſuperius ad diaphragma, & anterius, & ad duodenum, lienem, epiploon adnexa. Medullæ ſpinalis rimam & caveam.

§. CCXLIII. *Caſpar* BAUHINUS,

Medici Lugdunenſis filius, vir præcocis ingenii, *Hieronymi ab* AQUAPENDENTE diſcipulus, in juventute anatomen exercuit, quam in ſenio rei herbariæ poſtpoſuit. Edidit anno 1586. *Muliebrium* collectionem, in qua ROUSSETI opus latine verſum dedit.

Inde Baſileæ anno 1588. 8°.* edidit idem ROUSSETI *de cæſarea ſectione* opus, & varie auxit: hiſtorias ſimiles addidit ſuas aliasque, uteri inciſi aut per abſceſſum exeſi, cum bonis ægrotæ rebus. Demum valvulam coli anno 1579. a ſe repertam, valde tunc juvene, & Pariſiis corpora incidente: ilei nempe celebrem valvulam, quam præceptori *Guilielmo* CAPELLO oſtenderit anno 1586. in duobus cadaveribus humanis confirmatam: in cane circuli ſimilem docet eſſe, verumque officium adſignat.

Porro

Digitized by Google

Porro Baſileæ 1588. 8°. HAN. prodiit *de partibus corporis humani externis h. e. univerſalis methodi anatomiæ, quam ad* VESALIUM *accommodavit, l. unus:* qui idem videtur recuſus cum titulo anatomes L. I. iterato editus a. 1591. 8°. WILLER: tum liber II. *partium ſpermaticarum ſimilarium partium anatomen continens* 1592. 8°. WILLER; & 1596. 8°. cum priori. 1691. 1692. 8°. Catal. HAENEL male, ut puto.

Inde edidit Baſileæ 1590. 8°.* *de corporis humani fabrica libros* IV. qui ſunt explicatio aliqua tabularum VESALII, etiam literis additis; novi præter valvulam coli nihil, ſed addita aliqua ex FALLOPIO & COLUMBO. Nomina muſculorum SYLVIANA adoptavit.

Exinde ſecutæ ſunt *inſtitutiones anatomicæ corporis & virilis hiſtoriam proponentes* Baſileæ 1592. 8°.* Lugduni 1597. 8°. Integrum iterum anatomes compendium, brevius aliquanto, adnotationibus aliorum ſcriptorum ad marginem rejectis. Eædem certe ſunt *Inſtitutiones* auctæ cum novis aliquot figuris, quæ Bernæ redierunt 1604. 8°. Icones hic aliquæ auctoris acceſſerunt, renis excarnati cum pelvi, tum veſiculæ felleæ, cum valvulis cervicis, & angulo acutiſſimo, quo cyſticus ductus cum choledocho uniatur, tum figuræ VAROLII & JASOLINI. Recuſæ ſunt Baſileæ 1609. 8°. TREW. Francofurti 1618. 8°. BOECK. UFF. pro quinta editione. Non puto differre L. IV. *de corporis humani fabrica Baſileæ* excuſos 1600. 8°. Neque *anatomicam corporis virilis & muliebris hiſtoriam* HIPPOCRATIS, ARISTOTELIS, GALENI — *auctoritatibus illuſtratam* Lugduni 1597. 8°. apud *le* PREUX.

EJ. *de partibus corporis humani* Baſil. 1602. 4°. HEFT.

Appendix ad theatrum anatomicum C. BAUHINI Francof. 1600. 8°. UFF.

Theatri anatomici titulum reperiri lego in editione Francofurti 1605. 8°. ibique icones acceſſiſſe HAENEL. multum auctum, cum paginæ ſint 1302.

Tandem hæc omnia in majus opus tranſierunt, *theatrum* nempe *anatomicum infinitis locis auctum* Francof. 1621. 4°.* ut tamen dedicatio ſit anni 1605? Compendium eſt anatomicum ex primo opere anni 1590. natum, ſed multo auctius, ut collectæ fere hic habeantur omnium ſcriptorum ſententiæ, & ad eas omnes aditus aperiatur per hunc quaſi pinacem. Controverſiæ ad marginem rejectæ ſunt. Aliquoties (*m*) monet, ſe vidiſſe oſſa pubis in partu diducta. Hymenem ſed obſcure dicit. Nomina muſculorum pleraque conſtituit, quæ nunc in uſu ſunt. In dura membrana duas fecit laminas (hoc PORTAL.)

Alterum opus ſunt *vivæ imagines partium corporis humani* æneis formis expreſſæ cum Theatro editæ, & ſeorſim anno 1640. 4°.*. Figuræ ſunt VESALIANÆ, in minorem formam redactæ, additis ſceletis nonnullis, octo tabulis EUSTACHIANIS, tabulis valvularum venoſarum FABRICIANIS, tum BOTALLIANA, & figura valde ſingulari duarum venarum ſibi ſimillimarum, qualis unica ſolet

 eſſe,

(m) Etiam cum PINÆO p. 171.

Digitized by Google

eſſe, & azyga vocari: iterum eadem unica cum ſuperiori & inferiori in venam cavam apertis oſtiis. Porro polypi cordis, tabulæ nonnullæ organorum auditus, in quarum aliqua (*n*) & orbiculare oſſiculum & longus mallei proceſſus exhibetur. Tabulæ nonnullæ CASSERIANÆ. Medullæ ſpinalis bona tabula, legitimo loco finitæ, cum cauda equina ex LAURENTIO. Foramen ovale, non bene, arcus aortæ recte etſi obſcure. Azyga & hemi-azyga. Hepar quod vocant excarnatum, ductus venoſus. Ren lobuloſus, & ren cum ſua capſula. Edidit filius J. CASPAR. Ideo vero recenſeo, quod RIOLANUS (*o*), nimis acerbe BAUHINO exprobret, undique eum omnia ſua conraſiſſe.

EJUSD. *de Hermaphroditorum monſtroſorumque partium natura*, Oppenheim. 1614. 8°. DOUGL. Francofurti 1600. 8°. TREW. (*p*), ſed non credit TREW. eo anno prodiiſſe. Francofurti, (non Oppenheim) 1629. 8°.*. Plurima ex libris omnis generis collecta, monſtrorum, gigantum, nanorum, animalium rariorum, nævorum. Multa parum fida, pauca propria. Cum in lepores androgynos inquireret, nullum invenit. Deſcribit herniam medullæ ſpinalis.

EJUSD. *præludia anatomica* Baſil. 1601. 4°. citat Cl. PLATNER, aliquam, ut puto, diſputationem.

EJ. *de oſſium natura*, Baſil. 1604. 4°. BOEHMER.

EJ. *de homine oratio* ib. 1614. 4°.*. Breviſſimum compendium anatomicum.

EJ. *Epiſtola anatomica curioſa in E. N. C. Dec. I. ann. III.* app. prodiit, qua nova ſua inventa, aut demonſtrata deſcribit. Valvulam coli, impedientem retrogreſſum fæcum inteſtinalium. Valvulas in collo veſiculæ felleæ. Ventriculos laryngis. Venæ azygæ cum vena cava & venis inferioribus anaſtomoſes. Arteriam ex vena pulmonali in aortæ truncum ſub diaphragmate inſertam, quam & depinxit.

EJUSD. *introductio ad doctrinam pulſuum* prodiit cum STRUTHIO 1602. 8°. Tabulæ ſunt ex ſcholis exque STRUTHIO concinnatæ.

§. CCXLIV. VARII.

Chriſtophori RUMBAUM *de partibus corporis humani exercitationes quadam, quibus generatio, ſubſtantia, uſus, ſanitas, morbus & curatio illarum exponitur* Baſileæ 1586. 8°. Ex Arabibus & GALENO ſua habere DOUGLAS.

Alberici GENTILIS diſp. *de naſcendi tempore* Witteberg. 1586. 8°. DOUGL.

Saluſtius SALVIANUS, Romanus, celebris de piſcibus ſcriptor, *de calore naturali, acquiſititio & febrili* Rom. 1586. 8°. BODL.

EJ. *de urinarum differentiis, cauſis & judiciis* ibid. 1589. 8°. L.

EJ.

(n) L. III. t. 24. f. 7.
(o) *Oper.* p. 739.
(p) Rejicit eam editionem CLEMENT.

Digitized by Google

Ej. *variarum lectionum de re medica* L. III. Rom. 1588. 8°. non certiſſime.

Samuel MACRINUS *de humoribus* Wittebergæ 1586. 4°. PL.

J. HARTMANN *de lactis ejusque partium natura & viribus* Tubing. 1586. 4°.

Celſus MANCINUS *de cognitione hominis quæ lumine naturali habetur* P. I. Ravennæ 1586. 4°. Si huc facit.

Ej. *de ſomniis ac Syneſii ſomnio, de riſu & ridiculis, Synaugia Platonica* Tremonæ 1592. 4°. WILLER. 1598. 8°. HUGO.

Petri LAFFILE' & *Phil.* GRESLET *E. mulieri definitum eſt tempus pariendi* Pariſ. 1586.

J. HUGUET & *Petr.* MARIE *E. præſtat ſenſuum officia eſſe intermiſſa quam continua* Pariſ. 1586.

Diſcours pour conſerver & augmenter la memoire, & un traité de phyſionomie Lyon 1586. 16°.

Bericht, wie im Dorf Schmidweilen im Gericht Kobelberg ein Mägdlein ſieben Jahre lang weder geeſſen noch getrunken, und doch erhalten worden. Aus Befelch der Oberkeit Heidelberg 1586. SCHEUCHZER. Puto *Cath.* BINDER p. 257.

§. CCXLV. *Marcellus* DONATUS,

Medicus & Secretarius D. Mantuæ; Ejus *de medica hiſtoria mirabili* L. VI. prodierunt Mantuæ 1686. 4°. MERKLIN. Venet. 1588. 4°. IDEM. 1597. 4°.*. Inde aucti a *Gregorio* HORSTIO recuſi ſunt Francofurti 1613. 8°. & 1664. 8°.*

Varia ad phyſiologiam pertinent, ut repentina canities, ſudor ſanguineus, imaginationis, & memoriæ rariora, & animi adfectuum effecta. Vomitus, ſingultus, inedia diuturna. Partus ſerotinus, fecunditas longævorum. Superfœtatio. Proles numeroſa. Adipis exuberantia. Monſtra. Idioſyncraſiæ. Cæterum ex veteribus & nuperis undique collecta ſunt rerum miracula, cum aetiologia, qualem ea ætas ferebat.

Gregorius HORSTIUS addidit librum VII. in quo inediæ diuturnæ, fetus Senonenſis, & Muſſipontanus, nævi varii, monſtra, homines proceri. Partus a morte. In nuperiori editione iterum aliqua acceſſerunt, & magicæ potiſſimum hiſtoriæ.

§. CCXLVI. VARII.

Michaelis GAVASSET, Novellarienſis, libri, quorum ſecundus eſt *de præludiis anatomicis, tertius de exercitatione methodi anatomicæ* Venet. 1587. 4°.*. Auctor CAPIVACCII diſcipulus libro III. deſcribit muſculos, nervos, vaſa & oſſa brachii, nullo ſuo experimento, mere ex GALENO, L. II. eſt fere in generalibus.

Marſilii

Digitized by Google

Marſilii CAGNATI, Veronenſis, *variarum obſervationum* libri IV. Romæ 1587. 8°.*. L. II. prodierant Romæ 1581. 8°. Potiſſimum in veterum libris laboravit, quibus criticam facem adhibuit, ut varia eorum loca emendaret, quorum pluſcula ad rem anatomicam aut phyſiologicam faciunt, ut in L. III. duo loci HIPPOCRATICI de genitura: de ovorum putaminibus: de appellatione arteriarum. Promiſcue veteres venæ & arteriæ nomine uti. De oculorum ſplendore. In L. III. de HIPPOCRATIS libro *de Natura humana*: de medullæ appellatione. In L. IV. de lumbis: de HIPPOCRATICA ovi humani adnotatione. Raro propriam naturæ obſervationem adtulit. Ova tamen intra gallinarum uteros nonnunquam indurari monet, ſanguinem cervi utique fibroſum eſſe & coagulari (q).

In diſſ. *de morte cauſa partus* Rom. 1602. 4°. contra AVICENNAM pugnat, oſſa pubis in partu negat diſcedere PORTAL.

Johannis GARCÆI *oratio de origine venarum* Francof. 1587. 4°. B. BOEHM.

Georgii BERTINI Campani *medicina viginti* l.l. *abſoluta* Baſileæ 1587. fol. B. B. habet etiam phyſiologiam & aliqua anatomica.

PROCACINI l. *de nutritione corporis humani* Rom. 1587. 8°. FALC.

Hiſtoire d'une fille, qui ne boit ni ne dort, & ne jette aucun excrement Francofurti 1587. 8°. D'ETR.

Neue Zeitung aus Maringen im Bayerlande, darinn ein unnatürlich Kalb gefallen. Augſpurg 1587. SCHEUCHZER.

Paſchal ROLLIN *hiſtoire memorable d'une fille d'Anjou, laquelle a été* 4. *ans ſans uſer d'aucune nourriture, que de peu d'eau commune* Paris 1587. 12°. PORTAL.

Cl. TARGIONIUS meminit M.S. anatomici cum figuris, auctoris itali, qui regnante HENRICO III. vixerit.

C. TAGLIACOZZO *epiſtola de naribus multo ante abſciſſis reficiendis*, exſtat cum MERCURIALE de decoratione Francofurti 1587. 8°. Iter lacrumarum correxit.

Ejus etiam tota *chirurgia curtorum* Venet. 1597. fol.* & alias edita ad naturæ in uniendis & reparandis partibus corporis humani vires pertinet.

Enochi SARACENI, Genevenſis, *de humorum neceſſitate & proximis humani corporis principiis* Heidelberg 1587. 4°.

Dan. JAGENTEUFFEL *de tribus in corpore humano concoctionibus* Witteberg. 1587. 4°. HEFT.

Ger. DENIZOT & *Petr.* PIIART *E. facultas nutrix omni viventi neceſſaria* Pariſ. 1587.

Petr.

(q) p. 32.

Digitized by Google

Petr. Collier & *And.* Melle' *Ergo ut vir ſic mulier confert ad generationem fetus* Pariſ. 1587.

Jac. Duret & *Guill.* Fournier *Non E. partium corporis par ad vitam neceſſitas* Pariſ. 1587.

§. CCXLVII. *Euſtachius* Rudius.

Euſtachii Rudii *de uſu totius corporis humani* Venet. 1588. 4°. Dougl.

Ej. *de naturali & morboſa Cordis conſtitutione* Venet. 1600. 4°. In B. P. L. dicitur *de virtutibus & vitiis cordis* Venet. 1587. 4°. Negat muſculum eſſe.

Ej. *de pulſibus* L. II. Patav. 1602. 4°. Dougl.

Petri Piart & *Pl.* Seguyn *E. iisdem nutrimur quibus conſtamus* Pariſ. 1588.

Steph. du Four & *Guil.* L'Hoste *E. omne vivens calidum* Pariſ. 1588.

Phil. Hardouyn & C. Piso *E. Calidis magna vox* Pariſ. 1588.

Cl. Boivin & G. Brayer *E. contentis continentibus & impetum facientibus corpus humanum abſolvitur* Pariſ. 1588.

Cl. Favelet & J. Liart *An omnes partes ſimul informantur* ib. eod. anno.

Antius Foesius, Dividunenſis, Medicus Pariſinus, edidit Pariſiis 1588. fol. Genevæ 1657. fol.* & alias recuſam *Oeconomiam* Hippocratis, alphabeti ſerie diſpoſitam, nempe dictionarium, in quo etiam anatomicas voces interpretatur.

Oliva Sabuga *de* Nantes Barrera *dicta brevia circa naturam hominis. Vera philoſophia de natura mixtorum hominis* & mundi *antiquis occulta.*

Ej. *conoccimiento de ſi miſmo en el que ſi dan aviſos los quales antenderà ſu naturaleça y ſobra las cauſas naturales porque vive y porque muere* Madriti prodiiſſe 1588. 4°. lego, alii cum titulo *nueva filoſofia del hombre*, & Barcinone 1622. 8°. N. Ant. Madrit 1728. 4°. Hominem eſſe inverſam arborem, ſuccum nervorum totum corpus alere.

Alfonſi Bertotii *de generatione pituitæ, humore melancholico, coctione & præparatione humorum* Francof. 1600. 8°. 1621. 8°. Lind. ſed libellus ſcriptus eſt anno 1588.

Ananiæ Jeaucurii *explicatio characterum inventorum in lateribus duorum Halecum* 1588. 8°. *le* Tell.

Caroli Crassi *tabula de ſignis conceptus* Venet. 1588. 8°.

Cyriacus Lucius *de humoribus & ſuperfluitatibus* Ingolſtadii 1588. 4°. Platn.

La Fiſonomia del Giorgio Rizzacasa Carmagnola 1588. 4°. Bibl. Bern. 1607. 4°. D'Etr. Habet etiam proportiones partium corporis humani, deinde

Digitized by Google

de ſigna temperamentorum, animorum, vitiorum, virtutum. Inde ſignificationes ex quaque corporis humani parte ſumtas.

Daniel MOEGLIN *de compoſitione, generatione & conſervatione humani corporis* Tubing. 1588. 4°. WILLER.

EJ. *de nutritione & humoribus humanum corpus nutrientibus* ib. 1589. 8°. B. BOEHM. 1590. 4°. IDEM.

EJ. *de humano corpore* ib. 1591. 4°. IDEM. EX VESALIO.

EJ. *Diſputatio anatomica I. Præludia continens* ib. 1594.

EJ. *Prolegomenor. reliquam partem continens* ib. 1594.

EJ. *De fabrica rerum eorumque conſtitutione* ib. 1594. 8°. HEFT.

Ger. NENNIUS, Sledanus. Ejus eſt *compendium medicum res omnes medicæ curationi ſubjectas pertractans* Franeker 1588. 4°. LIND.

§. CCXLVIII. *Andreas* LIBAVIUS,

Halenſis, Director Gymnaſii Coburgenſis, Chemicus potius & Practicus, ſcripſit tamen *poſitiones declarativas viſionis per rationes naturales* Jen. 1589. 4°. MUN.

EJ. Tractatus duo phyſici — *alter de cruentatione cadaverum injuſta cæde factorum, præſente qui occidiſſe creditur* Baſil. 1594. 8°.*. Multa de ſanguine, de adfectibus in eo reſidentibus, de cruentatione ab eo adfectu orta, & alia diſputat.

In ſingularibus quorum pars I. ib. 1599. 8°. Altera etiam 1599. 8°. Tertia 1601. 8°. Quarta pariter 1601. 8°. excuſa eſt; varia huc ſpectant, de dentium generatione, Noctambulis, Nyctoblepis, Vagitu uterino, Mumia, de Ranis L. II.

EJ. *de vagitu expreſſo fetus in utero adhuc concluſi* Noriberg. 1597. 4°.

EJ. *de partibus corporis humani medio ventre contentis* Coburg. 1604. 8°.

EJ. *de ſpiritibus, humoribus, innato calido & facultatibus* ib. 1608. 4°.

EJ. *de gammaris quos vulgo cancros appellant* ib. 1608.

De ſede animæ ib. 1610. 4°.

De ovo gallinarum & pulli in eo generatione ib. 1610.

Phyſica lactis conſideratio ib. eod. anno.

De lacrymis cruentis & aliis tum raris, tum jucundis: de ſanguine, hiſtoriis ib. 1610.

EJ. *de reſpiratione piſcium, teſtatorum, cruſtatorum* ib. 1609.

In *appendice neceſſaria arcanorum Chymicorum contra* H. SCHEUNEMANNUM Francofurti 1615. fol. reperitur encheireſis transfuſionis ſanguinis, quam ex conſilio alchemiſtæ noſter ſuadet adhiberi.

EJ. *de ventriculorum lapides coquentium virtute* Coburg. 1615. 4°.

§. CCXLIX.

Digitized by Google

§. CCXLIX. P. Forestus.

Petrus Forestus, Alcmarienſis, celebris practicus, non quidem anatomen exercuit, in numeroſis tamen ſuis operibus pluſcula habet huc facientia. Et primum *de incerto & fallaci urinarum judicio quo uromantes utuntur*, integrum librum edidit Leidæ 1589. 8°.*. Initium operis phyſiologicum eſt, eo vaſa viasque urinæ deſcribit. De urina etiam ex veterum more varia addit, de bile qua tingitur & aliis elementis, de hypoſtaſi, de nubecula.

Inde in magno opere, quo *ſingularum corporis humani partium morbos* rariores ſibique viſos perſequitur, paſſim earum partium tradit anatomen, quarum vitia eſt dicturus. Ita menſes naturales, aut in aliena loco averſos, occaſione menſium ſuppreſſorum dicit; ita de pene ejusque actione, ut omnino hactenus omnia ejus opera utiliter legantur.

Ph. Canaye *L'organe ou l'inſtrument du diſcours* 1589. 8°. B. vder AA.

Conradi Hoddæi *philoſophica viſus commendatio* Witteb. 1589. 4°. Platn.

Jac. Martinus Scotus *de corporum generatione* Francofurti 1589. 8°. niſi phyſici eſt argumenti.

§. CCL. B. A. Abbatius, *Alii.*

Baldi Angeli Abbatii, Eugubini, *de admiranda viperæ natura* Urbin. 1589. 4°.* Noriberg. 1603. 4°. Gron. & Haag. Comit. 1660. 12°.*. Anatomen animalis dat, in univerſum obiter, accuratius vero partium genitalium, penium bifurcatorum &c. Ova viperarum demonſtrat. Rudes veterum errores refutat de venere per os exercita, de detruncato a femina maris capite. Integrum ovum pari, ſed membranas a fetu erodi, ut exeat.

Johannis Paduani *de ſingularum humani corporis partium ſignificationibus* Veron. 1589. 4°. Lind.

Emanuelis Nonnii, Olyſſiponenſis, *de tactu & tactus organis L. I.* Olyſſip. 1589. 8°. Douglas.

R. D. P. *la Pogonologie ou diſcours faceitieux des barbes leur origine ſubſtance, difference, propriete des barbes* Rennes 1589. 8°. *de* Bure.

§. CCLI. J. Posthius. *Alii.*

Johannes Posthius, Palatinus Germersheimii natus, diſcipulus Rondeletii, etiam Patavii eruditus, Würzburgi, deinde Heidelbergæ Profeſſor & Archiater, vir doctus, & poeta, neque anatomes imperitus. Edidit *obſervationes anatomicas*, quæ cum R. Columbi opere anatomico Francof. 1590. 8°.* & 1593. 8°.* prodierunt. In iis multa ſunt notatu digna, potiſſimum etiam coli valvula, quam putes a Rondeletio habuiſſe, ſedulo a Cl. viro monitus,

ut ipſam naturam conſuleret. Duplicem lienem vidit, proceſſus renum mammillares, quos RONDELETIO tribuit: valvulas in femorali vena. Valvularum cordis veram utilitatem habet, & ductus primus lacteos vidit ad papillam tendentes. Sinus duo ſepti narium. De muſculis varia. Biventrem muſculum a proceſſu maſtoideo oriri, non a proceſſu ſtyloideo, & tendinea parte ad os hyoides adhærere. De levatore ſcapulæ a quinque proceſſibus transverſis colli nato: de lumbricalium muſculorum tendine in tertium digiti articulum miſſo.

Alexander CYRILLUS *de plantarum & animalium proprietate* Rom. 1590. 8°. GRON.

Jacobi ZABARELLÆ *de rebus naturalibus* L. XXX. Colon. 1590. fol. & alias.

Johannis WERNER diſputatio VIII. *de miranda hominis in utero formatione* Helmſtad. 1590. 4°.

EJ. Diſp. IX. *de nutritionis, auctionis, attractionis, retentionis lege, ratione, ordine* 1590. 8°. ibid.

EJ. Diſp. X. *de viſionis & auditionis doctrina* ibid. 1590.

EJ. & J. STURMII *De odorationis, guſtationis & tactionis doctrina* ib. 1590. inanes omnes.

Andreas LEON *de anatomia declaracion de los temperimentos, pulſos, urinas* Hiſpanice Beſæ (Beatiæ) 1590. 4°. C. de VIL.

Joh. WIGAND *vera hiſtoria de ſuccino Boruſſico, de alce Boruſſica, de herbis in Boruſſia naſcentibus* Jena 1590. 8°.*. De alce aliqua & dentium claſſes numerique.

Bernhardi TELESII *de uſu reſpirationis liber* Venet. 1590. 4°. OSB.

EJUSD. *quod univerſum animal ab unica anima ſubſtantia gubernetur* Venet. 1590. 4°.

EJ. *de ſaporibus* ibid. OSB.

EJ. *de ſomno* ibid. eod. anno.

Ordine di cavalcare e modi di conoſcere la natura di cavalli e per fare eccellenti razze Venet. 1590. 4°. cum figuris.

Ambr. PAPER *nöthiger Bericht, von ſchwangern und gebährenden Frauen* Magdeburg 1590. 8°. CARLS.

J. Theodori MINADOI *medicarum diſputationum* Lib. I. Tarviſ 1590. 4°. 1610. 4°. de ſudore ſanguineo: de ſubjecto adæquato facultatis anatomicæ.

Dan. CLÆPIUS *de viſu* Witteberg. 1590. 4°. HEFT.

Michael BAPST *wunderbares Leib- und Wundarzneybuch* II. Theil, *darinn von dem Blut der Menſchen, Vögel und Fiſch gehandelt wird* Mulhauſen 1590. 8°. B. EXOT. 1605. 8°. Eisleben 1597. 4°. TREW.

EJ. *vom*

Digitized by Google

Ej. *vom Nutzen des Schmers, Marks, Unſchlit, Speck, Fett der Menſchen &c.* Eisleben 1600. 4°. B. EXOT.

Chiromantie Kunſt Wahr- und Weiſſagens aus Platone Ptolomæo und Königsbergern gezogen Frankfurt 1590. 8°. B. EXOT.

Jordani BRUNI, Nolani, viri heterocliti, *ars reminiſcendi & in phantaſtico campo exarandi* 8°. circa 1590.

Ej. *de imaginum, ſignorum & idearum compoſitione* Francofurti 1591. 8°. CLEMENT.

Hieronymus BRASSAVOLUS edidit *Problema an clyſteres nutriant* circa 1590. MANGET.

§. CCLII. *Petrus* UFFENBACH. *Alii.*

Petrus UFFENBACH, Medicus civitatis Francofurtenſis, qui plurima aliorum ſcriptorum opera edidit. Ejus ſunt duæ diſp. *de generatione & interitu* Argentorati 1591. 4°.

IDEM edidit *Theſaurum chirurgiæ*, Francof. 1610. fol.* cujus bona pars ad PAREUM pertinet; atque inter alia anatomica viri opera.

Hieronymi MONTALTI, Siculi, *de homine ſano* lib. III. *in quorum primo agitur de natura & ſubſtantia hominis* Francofurti 1591. 8°.*. Theoriæ meræ.

Εργαλειον d. i. *ein Inſtrument oder fügliches Werkzeug, wie mit dem Gebein und Gräten und andern Theilen des menſchlichen Leibs ein Medicus eine rechte Anatomey anſtellen ſoll* Roſchach 1591. forma patente WILLER.

Jacobi BORDINGII, Antwerpiani, Profeſſoris Hafnienſis & regii archiatri Φυσιολογια (ὑγιεινη παθολογια) *tres medicinæ partes Roſtochii & Hafniæ publice enarratæ & junctim editæ* a *Levino* BATTO M. D. & Prof. Roſtochienſi Roſtock 1591. 8°. MOELLER. *Phyſiologia* Roſtock 1605. 8°.

J. Sebald KOBENHAUPT *de humoribus* Argentor. 1591. 4°.

Caſpar KEYLER περι του λυγμου *de ſingultu* Baſil. 1591. 4°. PLATN.

Chriſtian FLEISCHMAN *de ſomno & vigilia, inſomniis & divinationibus ex libris* ARISTOTELIS Argentorati 1591. 4°.

Chriſtophori FERIOLI *nothwendig Bedenken vom Magen* Insbruck 1591. B. EXOT.

J. HAUTIN & *Jac.* COUSINOT *E. temperamentum aliquod* ευκρατον Pariſ. 1591.

Joannis OBSOPOEI diſp. *de temperamento corporis humani, ejusque diſcernendi notis* Heidelberg. 1591. 4°.

Digitized by Google

§. CCLIII. *Varii.*

Simon WEISEMAN *de facultatibus & operationibus cordis tractatus cum brevi ipſius cordis anatome* Görlitz 1592. 4°. PLATN.

J. Leonhard AGRICOLA *de omnibus in univerſum totius humani corporis humoribus* Lipſiæ 1592. 4°. PLATN.

Conrad BOCKEL *de differentia generica partium corporis humani* Witteberg. 1592. 4°. HEFT.

EJ. *Diſputt. phyſiologica* Helmſtadii 1596. 8°. MOLZ.

Edmund HOLLING *de chyloſi, quæ eſt prima ciborum, quæ in ventriculo fit coctio* Ingolſtad. 1592. 8°.

EJ. *de modo nutritionis* ibid. 1598. 4°. HEFT.

Alphonſi Roderici GUEVARA *de re anatomica* lib. Conimbricæ 1592. 4°. DOUGL.

Johannis HEURNII, Ultrajectini, *Hieronymi* FABRICII diſcipuli, inde Profeſſoris Leidenſis, viri antiquitatis periti, *inſtitutiones medicinæ, aut modus ſtudendi eorum, qui medicinæ ſuam operam dicarunt* Leid. 1592. 8°. Hanau 1593. Leidæ 1609. 4°. *cum app.* 1662. 12°. & in *operibus omnibus.* Continet phyſiologiam ad veterum morem.

In opere *de morbis qui ſingulis partibus capitis inſidere conſueverunt* Leidæ 1608. 4°.* inque ejus *continuatione de morbis pectoris* 1608. 4°.* & *de morbis ventriculi* ib. eodem anno; & *de morbis mulierum* 1607. 4°.* ſolet aliquam partium affectarum deſcriptionem addere.

IDEM HIPPOCRATIS *de natura humana* lib. duos Leidæ 1609. 4°.* edidit. Tum librum *de veteri medicina*, & *de principiis* ſuis cum commentariis.

Iſraëlis SPACHII *de animæ facultatibus earundemque functionibus* Argentorati 1592. 4°.

EJ. *de humoribus* ib. 1592. 4°.

EJ. *De temperamentis* ib. 1598. 4°.

IDEM Argentorati 1597. lib. edidit *Gynæceorum*, in quibus ad BAUHINI editionem acceſſerunt *Martini* AKAKIÆ *muliebria*, & *Lud.* MERCATI.

Sulpitii RIGAULT & *Guil.* FAUCONNIER *E. facultas a temperamento* Pariſ. 1592.

§. CCLIV. *Andreas* LAURENTIUS.

André du LAURENS, Profeſſor Montpelienſis, inde Baccalaureus & Licentiatus, demum Doctor Pariſinus (r), DURETI diſcipulus, & archiater Gallicus; EJUS

(r) PRIMIROS *error vulg.* L. I. c. 2.

Digitized by Google

EJUS *Apologia pro* GALENO *& impugnatio falſæ demonſtrationis de communicatione vaſorum cordis in fetu* Turon. 1593. *le* TELLIER. Videtur ſcriptum eſſe contra *Simonem* PIETRE.

EJ. *admonitio ad Simonem* PETRÆUM *nec non Simonis* PETRÆI *cenſura in admonitionem Andreæ* LAURENTII Turon. 1593. fol. *le* TELLIER.

Inde edidit *Diſcours de la vue*, *des maladies melancholiques*, *des catarrhes*, *& de la vieilleſſe* Paris 1597. 16°.* Rouen 1600. 8°. latine verſus a *J. Theodoro* SCHOENLIN *de viſus nobilitate & conſervandi modo* Monachii 1618. 12°. & in operum LAURENTII tomo altero Francofurti 1621. fol. Anglice *of preſervation of the ſigth*, *of melancholy &c.* London 1599. 4°. BODL. Oculi vulgaris anatome: bulboſum muſculum ex FALLOPIO rejicit. Senſum viſionis in lente exerceri, & in utraque oculi camera cataractas dari. Sedem melancholiæ plerumque in liene eſſe. Imaginationum ridicularum exempla.

EJUSDEM *Hiſtoria humani corporis & ſingularum ejus partium anatomica* Pariſ. 1600. fol.* Francofurti 1600. 4°. maj. GUNZ. folio ib.* 1602. 8°. 1615. 8°. & fol. abſque anno, ſed ut puto 1627. 8°. MER. Lipſ. 1602. 8°. HEIST. Lugd. 1605. 8°.* abſque iconibus, Venet. 1606. 8°.

EJ. *Opera omnia* Francofurti 1627. fol. Hanoviæ 1601. 8°. ſine figuris. Gallice verſa a *Theophilo* GELEE in operibus omnibus Pariſ. 1613. fol. 1621. fol. D'ETR. 1640. fol. Rouen 1661. fol. BOECLER. Nuper recuſa cum titulo *Anatomie univerſelle de toutes les parties du corps humain preſentée en figures*, *revue par* H. Paris 1741. fol. 1748. fol. PHILIB. Prius Monſpelii ediderat, cum ea in urbe medicinam diſceret, nunc ait ſe relegiſſe (*s*). Multum phyſiologiæ, refutationum; ſubtilitatis ſcholaſticæ. Icones ſunt VESALII, præter medullam ſpinalem, caudamque equinam, has minime male expreſſas, foramen ovale ſatis bene, venasque aliquas & fetuum icones PINÆANAS. Habet Coracobrachialem.

Compendium anatomes ſ. de ſectione corporis humani contemplationis Pariſiis 1635. 8°.

In T. II. operum ſunt *adnotationes in artem parvam* GALENI Francofurti 1628. fol. &c.

Magni operis Epitomen anglico ſermone ſcriptam cum additionibus ex modernis in Anglia inter codices *Natal.* JOHNSON, lego ſupereſſe.

Lis viro fuit cum *Simone* PIETRE ſ. PETREO, quem G. PATINUS maximi faciebat. EJUS SIMONIS *Diſputatio de novo uſu anaſtomoſeos vaſorum cordis in embryone contra A.* LAURENTIUM *exſtat* Turonibus 1590. *le* TELLIER. 1593. 8°. LIND. ut vetuſtius aliquod hac de re opus A. LAURENTII oporteat fuiſſe.

EJ. PIETRE *demonſtratio & hiſtoria anaſtomoſeos vaſorum cordis in embryone Turonibus* 1593. *cum corollario de vitali facultate cordis in eodem embryone non otioſa* Turon. 1593. ibid. 1613. 8°. LIND.

Lego

(*s*) p. 21.

Digitized by Google

Lego eodem anno etiam prodiiſſe *Apologiam pro* GALENO *& impugnationem novæ ac falſæ demonſtrationis de communicatione vaſorum cordis fetus* Turon. 1593. 8°. PORTAL. qui nihili facit. Foramen ovali deſcribitur.

EJ. *lenis cenſura in acerbam admonitionem* A. LAURENTII Turon. 1593. 8°. *le* TELLIER.

§. CCLV. *Varii.*

Johannis HELLESPONTII *tractatus de generatione in communi* L. II. *comprehenſus* Leidæ 1593. 8°. Catal. 1500 - 1600.

Thomæ BERGEMANN *de riſu* Gorliz. 1593. 4°.

De bile flava & ſucco melancholico ibid. 1595. 4°.

De humoribus primariis ibid. eodem anno.

De pituita ibid. eodem anno.

De ſanguine ibid. eod. anno.

Mart. CONRADI de αςωμοι: *R. Tob.* TANDLER. Witteberg. 1593. 4°. HEFT.

Jacobi TURNERII *de cuſtodienda puerorum ſanitate* Florent. 1593. 4°. Habet etiam partum.

Der franzöſiſchen Academey (quæ fuerit ea Academia ignoro) *Anhang, oder anderer Theil, darinn von allen Theilen des menſchlichen Geribs, Erſchaffung, Materie, Zuſammenſetzung, Geſtalt, Eigenſchaften, Nutz und Gebrauch gehandelt wird. Aus dem Franzöſiſchen überſetzt durch M. Frid.* CASTALIO Mümpelgard 1593. fol. Catal. libr. 1500 - 1600. Reperio *l'Academie françoiſe de la Philoſophie naturelle & divine ſur la creation, utilité & uſage des parties corporelles & animales de l'homme &c. par M. de la* PRIMAUDAYE Lyon 1615. quod idem eſſe videtur opus, ſed ejus recentiorem editionem. Anglice London 1614. 8°.

Andreæ CHIOCCI *quæſtionum philoſophicarum & medicarum* libri III. Veron. 1593. 4°.*. Aliqua huc faciunt, ut de coctione, de fame, de facultate iraſibili & pulſifica.

J. Ludovicus HAVENREUTER ARISTOTELEM *de juventute & ſenectute, vita & morte & reſpiratione* propoſuit, Reſpondente C. BURGOWER Argentorati 1593. 4°. HEFT.

EJ. *De facultatibus ſ. potentiis naturalibus* Argent. 1593. 4°. HEFT.

EJ. *De ſomno & vigilia ſomnique adfectionibus, quæ ſunt in ſomnio.*

EJ. *De ſenſibus* ibid. eod. anno.

EJ. In *parva naturalia* ARISTOTELIS commentarius Francofurti 1605. 8°.

Tob. COBER *de lacte & pultibus, quibus infantes paſſim ſuſtentantur* Gorliz. 1593. 8°. BURKH.

Horatii de SURDIS, Patavini, *de perfectione hominis per naturam competente* Patav. 1593. 4°. LIND.

Bartho-

Digitized by Google

Bartholomæi Hierovii *de natura & eſſentia ſpiritum corporis humani in genere* Witteberg. 1593.

Ej. *de natura & curatione tuſſis* ibid. 1595. 4°. Heft.

Nicolai Agerii *theſes phyſico-medicæ de homine ſano* Argentor. 1593. 4°.

Ej. *de vita & morte* ibid. 1623. 4°. Heft.

Ej. *de duobus animæ ſentientis facultatibus appetitiva & loco motiva* ibid. 1623. 4°.

Ej. *de ſenſibus externis* ib. 1623. 4.

Ej. *de nutritione* ib. 1624. 4.

Ej. *de mente humana* ib. 1626. 4.

Ej. *de auditu & ſono* ib. 1626. 4.

Ej. *de monſtris* ib. 1633. 4.

Ej. *de olfactu* ib. 1633. 4.

Ej. *de ſomno & inſomniis* ib. eodem anno, Heft.

§. CCLVI. *Hieronymus* Capivaccius,

Profeſſor Patavinus, non quidem inciſor. Edidit l. *de methodo anatomica* Venetiis 1593. 4.* Francofurti 1591. 8. Douglas. edente Teucro Annæo Privato (Joh. Lonicero Adami fil.) cum ejus in *laudem anatomes oratione*. Compendium eſt anatomicum, ad omnes corporis humani partes, ex Galeno fere ſumtum, ut ne quidem rudes ejus viri errores corrigat, qualis eſt de vena cava inter cor & diaphragma, aliosque.

Ejusd. *de fetus formatione* lib. Habeo editionem Patavinam, ubi ſolus hic liber prodiit, duodecim paginarum in fol. libellus: alia eſt Venet. 1621. fol. Trew. Itidem de fetu, ſecundis, ſemine utriusque ſexus, menſtruis, & generatione, ex veteribus omnia.

Uterque libellus redit in *operibus omnibus* Francofurti 1603. fol. tum liber *de ſignis virginitatis tam maſculi quam feminæ* Venet. 1606. fol.

Ej. *de pulſibus* lib. Venetiis 1601. fol. editus, cum Struthio prodiit Francofurti 1602. 8°.* absque propriis obſervationibus.

§. CCLVII. *Bartholomæus* Cabrol,

Gaillacenſis, Chirurgi & Anatomici Monſpelienſis, *Alphabet Anatomique* Turonibus 1594. 4°. Monſpelier . . . 4°. Geneve 1603. 4°.* 1624. 4°. Heist. inde latine verſum, & Genevæ editum 1604. 4°.* recuſum cum Severino & Jasolino Hanau 1654. 4°.* Francofurti 1668. 4°.*. Prima pars compendium eſt anatomicum, in tabulas conjectum. Non eſt absque propriis adnotationibus.

bus. Ita ſecundum muſculum geniohyoideum habet, qui forte fuerit genioglosſi in os hyoides inſertio. Hymenem putat evaneſcere. Pulchram editionem dedit *Vopiſcus Fortunatus* PLEMP cum titulo *ontleedingh des menſchelighen lighaems* Amſterdam 1648. fol.* cum variis ex VESALIO & PAVIO & aliunde ſumtis iconibus, nullo cum augmento ſuo.

In *obſervationibus ſubjectis* CABROLII aliquæ ſunt anatomici argumenti. Ita verum ductum ſanguinis per venam portarum hactenus docet, ut radices ponat in inteſtinis, ramos in hepate. Nervos negat cavos dari. Nervum opticum a poſteriori cerebro naſci. Abſque teſtibus eſſe qui generent. Ductum choledochum proxime pylorum apertum fuiſſe. Mammas quaternas viſas; muſculum coſtarum peculiarem. Ren unicus, lienes duo. Lotium per urachum exeuns. Renes coaliti. Faſciculus a ſphinctere ani in coccygem euns.

§. CCLVIII. *Johannis* JESSENII *a* JESSEN,

Profeſſoris Pragenſis, poſt ſubactam Bohemiam ab Auſtriacis capite plexi, *de homine diſputationes* III. Wittebergæ 1594. 4°.

EJ. *Univerſalis humani corporis contemplatio* ibid. 1598. 4°. BOEHMER.

EJ. *de generatione & vitæ humanæ periodis tractatus duo* Witteb. 1602. 4°.* Oppenheim 1610. 8°. cum *Galeotto Martio* LEHMAN.

EJ. *Anatomiæ Pragæ anno 1600. abs ſe ſolenniter adminiſtratæ hiſtoria.* Accedit EJ. *de oſſibus tractatus* Wittebergæ 1601. 8°.*. Concinnum compendium anatomicum ex VESALIO aliisque: eruditum cæterum & oratorium opuſculum, cum paucis propriis adnotationibus. Aquæductum cum tuba confudit, eumque errorem RIOLANUS, ZYPÆUS, BAYLEUS, DUVERNEY, GOELICKE, QUINCY & alii ſecuti ſunt. IDEM *Examen obſervationum* FALLOPII edidit Hanau 1609. 8°.

EJ. *de ſanguine e vena ſecta dimiſſo* Pragæ 1608. 4°. PLATN. Noribergæ 1668. 8°.*. Sanguinem ſponte coire vidit, & ex diverſa ſeri copia alias & alias indicationes naſci. Breve opuſculum commentario peramplo illuſtravit *J. Pancratius* BRUNO.

Mechanicam literarum formationem primus exponere tentavit PORTAL.

Cum *Chirurgicis inſtitutionibus* agit de corporibus condiendis.

§. CCLIX. *Ludovicus* MERCATUS, *Alii.*

L. MERCATUS ſ. MERCADO, Pintianus, in Patria Profeſſor, deinde archiater PHILIPPI II. Ejus *operum* editiones ita citat LINDENIUS, ut Pars I. Pintiæ ſive Valladolid anno 1604. Pars II. 1605. fol. Pars III. Madriti 1594. fol. Pars IV. cura *Zacchariæ* PALTHENII Francofurti 1608. fol. & demum 1620. fol.

Digitized by Google

fol. prodierit, quæ noſtra eſt editio. Huc pertinet in T. I. l. *de conſtructione corporis humani*, juſtum nempe volumen phyſiologiæ & anatomes GALENICÆ. T. II. *de pulſus arte & harmonia cum cordis hiſtoria*. In T. III. Morbi mulierum continent aliqua de menſibus aliisque muliebribus. Recuſus eſt iſte quidem in Gynæciis SPACHIANIS.

Johannis BURGOWER, Scaphuſini, *themata medica phyſica de facultatibus ſ. potentiis naturalibus paſſim ex tribus* GALENI *libris congeſta* Argentorati 1594. 4.

Ej. *de corporis humani partibus* in *Dec.* V. diſſ. GENATHII Baſil. 1622. 4°.

Ej. *de ruminatione humana* ibid. 1625. 4°. in GEN. *Dec.* VII. 1631. 4°. & in HORST. Ep. 53.

Jacobus COCUS *de venis* Witteberg. 1594. 4°.

Ej. *de cerebro* 1595. ibid.

Ej. *de pulmone organo ſpirabili & vocali* ibid. 1595.

Ej. *de olfactu* ibid. 1598. 4°.

Ej. *Diſputationes anatomicæ duæ de partibus corporis humani in genere* ibid. 1604. 4°.

Ej. *de corde, arteriis & pulmonibus* ibid. 1604. 4°.

J. Nicolai STUPANI theſ. *de rara & genuina cerebri ſtructura* ibid. 1594. 4°. THOM.

Ej. *de purgationibus menſtruis adſertiones* abſque anno HEFT.

Ej. *partes corporis humani compendioſe enarratæ* Baſil. 1601. 4°.*. Breviſſimum compendium anatomicum.

Ej. *Medicina theoretica ex* HIPPOCRATE & GALENO *collecta* ib. 1614. 8°.* etiam phyſiologiam continet, non incommodam: Diſputationes ſunt ab a. 1597. Baſileæ propoſitæ.

Chr. HASTÆUS *de viſus operatione & operandi modo* Witteberg. 1594. 4°.

Nonii a COSTA Luſitani *de quadruplici hominis ortu* Patav. 1594. 4°. WILLER.

Guil. ROMANUS *diſputationum medicarum liber phyſiologiæ fundamento continens* Hanov. 1594. 8°. LIND.

Camilli THESAURI, *de Corneto, pulſuum opus abſolutiſſimum in VI. libros diviſum* Neapoli 1594. 4°.

Scipionis MAZELLA *ſitus & antiquitates Puteolorum* in Theſ. BURMAN. IX. habet aliqua de gigantibus Neapoli 1594.

Leonardi BAUSCHII *Comm. in* HIPPOCRATEM *de locis* Madrit. 1594. fol. LIND.

MONOII in AVICENNAM *adnotationes* Venet. 1594. fol.

Digitized by Google

Petri Seguin & J. Sallant *Ergo vitalis facultas ad vitam omnium maxime neceſſaria* Pariſ. 1594.

§. CCLX. *Varii.*

Duncani Liddel *de concoctione* Helmſtadii 1595. 4°.

Ej. *de generatione hominis* ibid. 1597. 4°.

Ej. *de altrice, auctrice & vitali facultate* ibid. 1603. 4°.

In ejusdem *operibus omnibus Phyſiologia* primo loco eſt Lyon 1624. 4°.

Ejusd. *ars medica ſuccincte explicata* Hamburg. 1607. 4°. Lind. & 1628. 8°.*. L. II. eſt compendium anatomicum & phyſiologicum.

Ej. *univerſæ medicinæ compendium in diſpp. propoſitum* Helmſtadi 1605. 4°. 1620. 4°. Lind.

Ej. *de dente aureo tractatus nunc primum ex Muſæo Joach.* Morsii *editus* Hamburg. 1628. 8°.*. Contra Horstium, fraudem eſſe, & eam nunc caſu detectam in præfatione *Balthaſar* Caminacus monet. Senſerat jam noſter.

Martini Weinrich, Uratislavianſis, *de ortu monſtrorum comment. in quo eſſentia, differentia, cauſæ & adfectiones mirabilium animalium explicantur* 1595. 8°.*. Spiſſus liber, collectaneus: habet monſtra ab exceſſu, a defectu, numero, ſitu, figura. Cauſæ terror, deſiderium, vitia ſeminis, alia. Pro ſignificatione monſtrorum ominoſa pugnat, & pro hernaphroditis. Rachiticos jubet aquis ſuffocari, tanquam monſtra. Vagitum uterinum putat ſe audiviſſe, credulus homo neque inciſor.

Martini Rulandi f. *vera hiſtoria de aureo dente, qui nuper in puero Sileſio ſeptenni ſuccreviſſe animadverſus eſt*, & Ej. *de eodem judicium* Francof. 1595. 4°.

Ej. *judicii de aureo dente pueri Sileſii demonſtratio adverſus reſponſionem Johannis* Ingolstetter 1597. 8°.

Herculis Saxonia, Pr. Patavini, *de humani conceptus formationis motus & partus tempore* Bonon. 1596. 4°.

Ej. lib. *de pulſibus & urinis* Francofurti 1603. fol. in oper. Ptatav. 1639. fol. 1658. fol. Lind. Bis pulſum dicrotum vidit.

Solus lib. *de pulſibus* Patav. 1603. 4°. Francofurti 1604. fol. & prius cum nonnullis aliis Francof. 1600. 8°.

In *operibus omnibus* Patav. 1639. fol. B. B. huc pertinent in prælect. T. III. Clitoridem recte a Fallopio expoſitam eſſe: ab ea caudam noſter diſtinguit. Varia ſuperfetationis exempla. Aliqua de monſtris.

Univerſæ medicinæ Synopſis in quatuor tabulas collecta Venet. 1595. fol.*. Brevis phyſiologia, oculi mala figura, & varia collecta. Ultima Tabula eſt *Gabrielis* Cunei.

Simonis Gedecci *defenſio ſexus muliebris contra diſputationem Anonymi, qui voluit probare Mulieres homines non eſſe* Lipſiæ 1595. 4°. Bodl.

Antonius

Digitized by Google

Antonius EVONYMUS *de natura & monſtris* Wittebergæ 1595. 4°. HEFT.

Johannis SIEGFRIED *diſputationes anatomicæ* Helmſtadii 4°. ab anno 1595. ad 1602. propoſitæ. Earum I. *de partium corporis humani differentiis, generatione* Witteberg. 1595. 4°. HEFT.

Altera de partibus corporis humani ſimilibus in genere, ib. eod. anno HEFT.

De organis generationis in viro Helmſtad. 1599. 4°.

De vita & morte Lipſiæ 1632. 4°. THOM.

Georg. PRISTAGORAS *de anthropologia* Witteberg. 1595. 4°. HEFT.

§. CCLXI. *Varii.*

J. Petri UNGII, Smolandi, *præſtantiſſimæ viſus operationis nec non pulcherrimæ mirifici viſionis modi &c.* Wittebergæ 1596. 4°. WILLER.

J. INGOLSTETTER *de dente aureo Sileſii pueri reſponſio ad M.* RULAND, *qua oſtenditur neque dentem neque ejus generationem naturalem eſſe* Lipſ. 1596. 8.*. Ridicula de commentitio miraculo pugna. Lego alibi titulum libri *de natura occultorum & prodigioſorum ad J.* HORSTIUM, *qua reſpondetur ejus de aureo qui putabatur dente* Lipſ. 1597. 8. 1598. 8.

EJ. Diſput. *de actione naturalium & non naturalium oppoſita* M. RULANDI *demonſtrationi* ibid. 1598. 8.

Hieronymi BRISIANI *phyſiologiæ* lib. II. Venet. 1596. 4. BODL.

Ottonis CASMANN *pſychologia anthropologica ſ. animæ humanæ doctrina accedit P. 2. anthropologiæ ſ. fabrica humani corporis* Hanov. 1596. 8. GUNZ. (1594. 8. TREW.) & Francofurti 1604. 8.

J. Jac. SCHERER *de actionibus corporis humani viventis plerisque* Baſileæ 1596. 4. PLATN.

Tobiæ DORNKREIL *de eſſentia & præcipuis partium corporis humani differentiis* Helmſtadii 1596. 4. HEFT.

Rud. GOCLENIUS *de ſenſu & ſenſibus* Francofurti 1596. 8.

EJ. *pſychologia de hominis perfectione, anima, & ejus origine* Marburgi 1597. 8. LIND.

EJ. *aphoriſmorum chiromanticorum tractatus compendioſus* Lichæ 1597. 8°. B. B. cum COCLITIS compendio. Tres libelli: Chiromantia cum figuris linearum in manu. 2. Aſtrologia; 3. phyſiognomia: morum ex faciei partibus divinatio.

EJ. *phyſiologia crepitus ventris & riſus*, Francofurti 1607. 8. LIND.

EJ. *uranoſcopica, cheiroſcopica & metopoſcopica* ibid. 1618. 8.

EJ. *chiromantia & phyſiognomia ſpecialis cum experimentis memorabilibus* Marpurg. 1621. 8. Hamburg. 8°. eodem anno LIND.

EJ. *de ſeptem rebus non naturalibus* Francofurti 1643. 8.

Digitized by Google

Sperone SPERONI *dialoghi* Venez. 1596. De partu 11. 12. 13. & 14. menſis.

DURANTIS SCACCHI *ſubſidia medicinæ in quibus quod doctu manus præſtat ad ærumnas morborum evellendas &c.* Urbin. 1596. 8.* habet oculi aliarumque partium aliquam anatomicam deſcriptionum.

Chriſtophori (*Conrad* L.) MEURER *de anatomia oratio, quæ fabrica microcoſmi uſus & dignitas artis nobiliſſimæ ob oculos ponitur* Lipſ. 1596. 4. PLATN.

Eliſæus LEISCHIUS *de corporis humani partibus in genere* Helmſt. 1596. 4°.

EJ. *de partibus ſimilaribus* 1596. 4. ibid.

EJ. *de partibus diſſimilaribus* ibid. 4°. eodem anno.

David KYNALOCH *de hominis procreatione & anatome Poëma* Pariſ. 1596. 4. Amſtelodani 1637. 12. Carmen non illepidum.

Chriſtophori BRUNO *de differentiis partium corporis humani a materiæ deſumtis* Lipſiæ 1596. 4.*.

Bernardini PATERNI *in I. fen. I. Canonis explanationes* Venet. 1596. 4. LIND.

Jayme SEGARRA *commentarii phyſiologici conplectentes ea, quæ ad partem medic. phyſiologiæ pertinent ad* HIPPOCRATEM *de natura humana, &* GALENUM *de temperamentis Valencia* 1596. fol. BODL. 1598. fol.

Edidit etiam *Commentarios in* GALENUM *de facultatibus naturalibus* Valent. 1596. fol. & *Commentarios phyſiologicos* ibid. 1603. fol. LIND.

Thomas PHAYRE *regiment of life, whereunto is added a treatiſe of peſtilence and a book of childern* London 1596. Addit DOUGLAS, venarum humani corporis, quæ ſecari ſolent, icones accedere.

Petri PONÇON & *Nic.* PIETRE *E. proprii cordis in fetu actio ut hepatis & cerebri* Pariſ. 1596.

J. MARTIN & *Martin* AKAKIA *E. in contentis continentibus & impetum facientibus ſanitas & morbus* Pariſ. 1596.

Petr. PAULMIER & *Petri* GUENAULT *E. duo noſtræ generationis principia ſemen & maternus ſanguis* Pariſ. 1596.

Cl. BAZIN & *Sim.* BAZIN *E. vis conformatrix ſemini inſita* Par. 1596.

Henr. BLACVOD & J. LAMPERIERE *E. unus eſt corporis partium mutuusque conſenſus* Pariſ. 1596.

§. CCLXII. *Scipio* MERCURIUS.

La commare oriccoglitrice Venet. 1596. 4°. THOMAS. recuſa etiam Venet. 1604. 4°. DOUGL. 1618. 8°.* 1621. 4°. BOEHM. Veron. 1642. 4°. BUR. 1652.

Digitized by Google

1652. 4°.* & alias, etiam Germanice verſa a *Godofredo* WELSCH Lipſiæ 1653. 4°.*. Auctor ARANTII diſcipulus brevem dedit partium generationi inſervientium anatomen, cum figuris VESALIANIS. Non eſt abſque adnotationibus, minime inutilibus. Ita allantoideam membranam rejicit, urachum facit ligamentum eſſe. Nimis tamen multum ratiociniorum & quæſtionum.

Ej. liber *de coloſtro* Veron. 1652. 4°. cum priori.

§. CCLXIII. *Severinus* PINÆUS,

Gallice PINEAU, celebris Chirurgus, lithotomus & inciſor, cum quo C. BAUHINUS corpora humana diſſecuit. Edidit Pariſ. 1597. 8°.* *opuſculum phyſiologicum & anatomicum de notis virginitatis & corruptionis virginum, & de partu naturali*, ſæpe recuſum, ut Francofurti 1599. 8°. THOMAS. Pariſ. 1607. 8° D. OSB. Leidæ 1639. DOUGL. 1641. 12°.* 1650. 12°. Amſtelod. 1663. 12°.* Francof. & Lipſ. 1690. 12°. Germanice verſum Frankfurt 1717. 8°. Erfurt 1759. 8°. In judicio laboro. Eleganti ſtylo ſcripſit, non paucas adnotationes in artis exercitio natas interſperſit. Oſſa pubis in partu non nihil diſcedere, & a ſe invicem & ab oſſe ſacro, contra M. CORDEUM docuit. Veſtibulum pudendi & valvulas, ſinuum ut putes, mucoſorum deſcripſit. Ventriculos etiam laryngis, vias peculiares fetus, & potiſſimum pudendum muliebre accuratius dixit; fetusque abortivos cum ſceletis. Teſticuli extra ſcrotum ſiti exempla. Non dixerim PINÆUM Germanum (*t*) aliquem exſcripſiſſe. Non tamen diſſimulari poteſt, icones manifeſto imaginarias eſſe (*u*). Non bene hymenem rejecit, eique pro nota intemeratæ pudicitiæ caruncula ſubſtituit, quæ manifeſta ſine viciatæ puellæ indicia.

In editione Leidenſi 1641. figuræ pudendi quatuor acceſſerunt, quibus Pariſina caret.

Multa alia anatomica præparaverat, & communicaverat cum *Andrea* LAURENTIO, ſed ea interciderunt (*x*).

§. CCLXIV. *Varii.*

Bartholomæi CASTELLI *totius artis medicæ compendium, in quo quidquid ab* HIPPOCRATE, GALENO, AVICENNA &c. *ad eamdem artem ſcriptum eſt, acervatim continetur*, Meſſan. 1597. 4°. LIND. 1598. 8°. alii Venet. 1667. 8°. Baſil. 1628. 8°. Patav. 1713. 1721. 4°. Genev. 1746. 4.* &c. Amaltheum CASTELLO BRUNIANUM Patav. 1696. 4. In Lexico ſæpe recuſo voces anatomicæ explicantur.

Hug. PREVOSTEAU & *Germ.* CLERSELIER *E. fetus in utero ſanguine menſtruo nutritur* Pariſ. 1597.

Nic.

(t) DRELINCOURT *feminarum ov.* p. 50.
(u) *Fig.* p. 145 149 etiam 152. Nimis enim pro ſua ætate perfectæ ſunt.
(x) Non prodiiſſe LAURENT. *hiſtor.* p. 21.

Digitized by Google

Nic. ELLAIN & *Sim. le* TELLIER *E. ſolus ſanguis alimentum ultimum* Pariſ. 1597.

Iſraël HARVET, Aurelianenſis, *Diſcours contre Laur.* JOUBERT, *dans lequel il eſt montré, qu'il n'y a aucune raiſon, que quelques uns puiſſent vivre ſans manger pluſieurs jours & pluſieurs années*, Niort. 1597. 16. *le* TELLIER.

Ej. *confutatio cauſarum abſtinentiæ puellæ Confolentaneæ* a F. CITESIO *redditarum*, & *apologia pro* JOUBERTO Aurelian. 1602. 8. B. *Bern.* Inanis altercatio.

Girolamo PROVENZALE, CLEMENTIS VIII. archiatri & Archiepiſcopi Surrentini l. *de ſenſibus* Rom. 1597. 4. MANDOS.

Petri HOFMANN *de ſomno & vigilia* Jen. 1597. 4 BURCH.

Sigismund SCHILLING *de ſanguine* Lipſ. 1597. 4.

Ej. *de procreatione hominis* ibid. 1610. 4. HEFT.

Fabianus HIPPIUS *de corporis humani ex ſemine ortu* ibid. 1597. 4. HEFT.

J. Walther VIRINGUS dedit *tabulam anatomicam oſſium corporis humani* Duaci 1597. fol. DOUGLAS. J. A. v. d. LINDEN annum habet 1527. non bene ut puto, cum dedicata ſit Archiduci ALBERTO. Scripſiſſe tamen dicitur *de jejunio* anno 1547. 4.

Salvius SCLANUS *Comm. in libros tres artis medicæ*, edidit Venet. 1597. 4.

Petrus Paulus GALLIO, Peruſinus, librum dedit *de pulſibus* Peruſiæ 1597. 4. In add. ad DOUGLASSIUM *Petrus* GALEA vocatur, & *P. Paulum* GALEA dicit LINDANUS.

Traumbuch ARTEMIDORI, Argentorati 1597. 8. Amberg. 1600. 8. B. *Exot.*

§. CCLXV. *Varii.*

B. PERERII *de magia*, *de obſervatione ſomniorum* Colon. 1598. 8. WASSEN.

Lalii PEREGRINI *tractatus de animi adfectibus cognoſcendis & emendandis* Romæ 1598.

Luberti ESTII *de ſpiritibus* Heidelberg. 1598. 4. HEFT.

Alexandri MASSARIÆ lib. *de urinis & pulſibus*, Francofurti 1608. 4. Venetiis 1618. 4. Lugd. 1634. fol. 1654. fol. 1671. fol. cum aliis operibus Clinici viri.

J. de RENOU & J. PERRIN *E. cor princeps unicum* Pariſ. 1598.

Nic. PIETRE & *Ant.* BRAYER *E. animi mores ſequuntur temperamentum corporis* Pariſ. 1598.

Sim.

Digitized by Google

Sim. Bazin & P. Collier *E. magis ab aere quam ab alimentis corpus mutatur* Pariſ. 1598.

Jac. Zwinger *de ſomno ejusque cauſis & accidentibus* Baſileæ 1594. 4.*.

§. CCLXVI. *Carolus* Ruinus.

Carlo Ruini, Senatori Bononienſis, *Anatomia del Cavallo . . . infirmità e ſuoi remedi* Bologna 1598. 4. Thomas. Venet. 1599. fol.* 1618. fol. 2. Tom. B. v. der AA. Germanice vertente *Petro* Uffenbach Frankfurt 1603. fol. Gallice *la Connoiſſance du Cheval, l'Anatomie & les remedes* Paris 1647. fol. D'Etr. 1655. fol. D'Etr. 1667. fol.

Etſi hoc opus nuper (y) accuſatur, quod valde imperfectum ſit, mihi quidem omni laude dignum videtur. In V. libris primi tomi integra per omnes ſuas partes anatome hujus animalis continetur, multo accuratior, quam hactenus ullo in animale factum fuerat; cumque additæque pulchræ icones, ad naturam depictæ, niſi forte ſubtilis anatome aliquantum neglecta fuerit. Viſcera vero, oſſa, etiam muſculi ſatis plene recenſentur, & delineantur.

§. CCLXVII. *Ulyſſes* Aldrovandus,

Medicus & Profeſſor Bononienſis, univerſæ naturæ ſuo tempore peritiſſimus, theſaurorum rei naturalis indefeſſus collector, animalia etiam incidit, a M. *Antonio* Ulmo, J. Buttnero, C. Varolio, J. B. Cortesio, J. C. Arantio & Coitero adjutus. Avium etiam potiſſimum anatomen dedit, quarum ſolarum hiſtoriam ei edidiſſe contigit. In Xenodochio pauperrimum obiiſſe, noſtro ævo negatur, & theſauri certe etiamnum in patria univerſitate ſtudiorum adſervantur.

Ejus adeo *ornithologiæ ſ. de avibus hiſtoriæ* prodierunt L. XII. Bononiæ 1599. fol.* 1606. fol. Francofurti recuſæ 1610. fol.*. Hoc mihi elaboratius opus videtur inter Aldrovandiana, etſi multam antiquæ eruditionis farraginem ſubinde minus deſiderares. In Tomo I. coſtarum in aquila mediam articulationem & adpendicem; oſſa vera ſterni & duplices claviculas, tum reliqua aliæ oſſa femorisque, etiam myologiam aquilæ deſcribit, & membranam nictitantem, denique prima ni fallor membranæ pupillaris rudimenta; Sic pſittaci roſtrum dixit, cujus pars ſuperior mobilis eſt, ſuosque habet muſculos; Picæ linguam, & revolutum circa univerſum caput muſculum. Graculi Bohemici anatomen; hæc Varolii.

Tomus II. quo libri XIII. ad XIX. continentur Bononiæ 1600. fol.* & 1637. fol.* prodiit, & Francofurti 1629. fol.* Multa etiam hic tomus anatomica habet, ut gallinæ partes genitales, & ovarium, & uropygium ejusque muſculos, omnia iſta a *M. Ant.* Ulmo diſſecta & depicta. Ovum etiam incubatum per

(y) Bourgelat *hippiatr. Tr. praef.*

Digitized by Google

per ſingulos dies, etſi non minutiſſime deſcripſit. Tertio demum die punctum ſaliens vidit, & ex eo naſcentem truncum venoſum. Porro ſceleton ſturni hic reperias, cum adpendicibus coſtarum rectricibus. Otidem J. C. ARANTIUS incidit; upupæ etiam aſpera arteria icone exprimitur.

T. III. quo *aves aquaticæ* traduntur Bonon. 1603. fol.* Francofurti &c. Libri ſunt XIX. & XX. In præfatione equidem Cardinali MONTALTO gratias agit, qui paupertati ſuæ ſubvenerit. Anatomica multa habet „Cygni aſperam arteriam mirifice in pectore curvatam; inteſtina cæca duo; coſtas; claviculas ſuperiores & inferiores. Ardeæ ſtellacis laryngem & œſophagum amplum, absque ingluvie, ventriculum canini ſimilem, cæca inteſtina duo. Mergi ſtellaris laryngem inferiorem, ſedentem in aſperæ arteriæ diviſione, cum duobus foraminibus pellucida membrana obductis. Onocrotalum, ejus ductum bilarium a veſicula fellis diſtinctum, cæca inteſtina brevia, gulam carnoſam, oſſa levia, & absque medulla. Sceleton, & ſacci fabrica, in quo prædam recondit. Hunc CORTESIUS diſſecuit. Porro gruis ſceleton & alia non pauca.

EJUSDEM *de quadrupedibus volumina* III. Primum *de ſolidipedibus* Bonon. 1616. fol. B. *Bern.* 1639. fol.* 1642. fol. BURKH. Francofurti 1623. fol.*. Deteriora iſta, ut poſthuma, anatomici vix quidquam habent.

Tomus II. ſ. *Quadrupedum biſulcorum hiſtoria.* Collegit ex chartis ALDROVANDI primum *J. Cornelius* UTERVEERIUS, deinde *Thomas* DEMPSTER Bonon. 1613. fol. 1620. fol. B. *Bern.* 1642. fol.* Francof. 1647. fol.*. Infinita ex veteribus collectanea, anatomica vix ulla. Monſtra aliqua.

Tomus III. ſ. *de Quadrupedibus digitatis viviparis* L. III. & *de Quadrupedibus oviparis* L. II. Bonon. 1616. fol. 1637. fol.* 1642. fol. LIND. 1645. fol.* Francofurti . Sceleti hic aliquæ, aliæ ex COITERO, aliæ fictitiæ, ut ſtellionis & ſalamandræ. Dentes ſolet adnotare, in muſtela, mure, lynce.

EJUSD. *de piſcibus* L. V. *de cetis* L. I. Collegit *J. Cornelius* UTERVEER Boloniæ 1613. fol. B. *Bern.* potius 1612. 1638. fol.* 1642. fol. BURCKH. Francofurti 1629. fol. 1640. fol. Brevior aliquanto mythologia, anatomes parum.

EJUSD. *de animalibus inſectis* L. VII. Bonon. 1602. fol. B. *Bern.* 1620. fol. 1638. fol.* mutatis ut puto ſolis titulis, Francof. 1623. fol.*. Ad anatomen pauca habet, fere de bombycibus. Hiſtoria naturalis alias dicetur, minime certe contemnenda.

EJUSD. *de ſerpentibus & draconibus* Bonon. 1602. fol. 1640. fol.*. Vix quidquam habet, præter viperæ dentes concavos majores quatuor, minores in gingivis 34.

EJUSD. *de reliquis animalibus exſanguibus, utpote de mollibus, cruſtaceis, teſtaceis & zoophytis* Bononiæ 1606. fol. B. *Bern.* 1642. fol.* Francof. 1623. fol.*. Collectanea.

EJUSD.

Digitized by Google

Ejusd. *Monſtrorum hiſtoria cum paralipomenis omnium animalium, quæ in voluminibus* Aldrovandi *deſiderantur.* Collegit *Bartholomæus* Ambrosinus Bonon. 1642. fol.* 1646. fol. Pluſcula habet utiliora. In *paralipomenis* quidem *J. Antonii* Godii anatome lucii piſcis, veſica natatoria gulæ inſerta, vulva, hepar. Anatome cyprini, & duplex aerea veſicula. Dentes hyſtricis & cæcum inteſtinum peramplum, ligamentis percurſum. Suis ſceletos, & vertebrarum imarum colli & ſupremarum dorſi ſpinæ prælongæ. *Monſtrorum* enormis farrago, cum fabulis innumeris: pauca propria, pullorum fere tripedum & quadrupedum. Etiam ova humana partusque naturales & præter naturam.

In *Muſæo Metallico* (z) lapides piſcium reperiuntur.

Adde *Ovidii* Montalbani *curas analyticas aliquot naturalium obſervationum* Aldrovandicas *circa hiſtorias* Bononiæ 1671. fol.

§. CCLXVIII. *Varii.*

Joſephi Liceti, Fortunii patris, Genuenſis, Medico-Chirurgi *la Nobiltà de principali membri dell Uomo* Bologna 1599. 8°.

Ejusd. *il ceva overo dialogo dell excellenza ed uſo di Genitali* Bologna 1598. 8°. *Scrittor Ligurin.* Nihil boni habere Portal.

Samuel Satler *de ratione formali ſubjecti anatomici quæ eſt motus voluntarius* Baſileæ 1599. 4°. Riv.

Andreæ Bastelli, Melphitani, *ſpeculum medicinæ* Mediolani 1599. 4°. tractat etiam de pulſibus & urinis.

Joſephi Phavorini *a* Clavarjis, Fabriani, *medicarum exercitationum lib. in quo phyſiologia explicatur* Camerin. 1599. 4°. Lind.

Ejusd. *ſynopſis de hominis excellentia* Peruſ. 1607. fol. Lind.

Petri Piiart & *J. le* Mercier *E. ſudor concoctionis excrementum* Pariſiis 1599.

Nic. Jabot & *Franc.* Dissaudeau *E. a ſolo coitu mala* Parif. 1599.

Rob. le Secq & *Ant. le* Plege *E. viventibus mori omnibus fatale* Parif. 1599.

Guil. Clerselier & *Steph.* Gorion *Non ergo ſeminis excretio ſolius naturæ opus* Parif. 1599.

Jehan Heroard, Medici regii, *hippoſteologie ou diſcours des os du cheval* Paris 1599 4°. Minime contemnendus labor Caroli IX. juſſu ſuſceptus & Henrici III. cujus hoc ſolum fragmentum ſupereſt. Simpliciter ſcriptus l., mera anatome abſque conjecturis, raro eo ſeculo exemplo. Oſſa animalis a ca-

(z) Vide etiam de editionibus Aldrovandianis Clement. T. I.

pite ad calcem deſcribuntur, cum nominibus ex gallica lingua fictis. Membranam ſtapedis primus habet. Spongioſa proprie oſſa inter temporalia & occipitalia deſcribit, tum dentes. Artus utrique: in ſuperiori humerus capite bifido, radius nullus, oſſa carpi ſex, os metacarpi unicum cum duobus ſtylis acceſſoriis, digitus unicus ejusque tria ex ordine oſſa. Femur pariter biceps: patella acuta, tibia absque fibula, talus trochleæ ſimilis, calx, oſſa tarſi ſex, metatarſi unicum & digitus unicus.

Marci Antonii ULMI, Bononienſis, *opinio de fine medico barbæ humanæ* Mutinæ 1599. 4°. LIND.

EJ. *phyſiologia barbæ humanæ editio altera* Bonon. 1603. fol.*. Garrulus homo, alieno loco doctus. Nihil dicit, niſi barbam factam eſſe ad virilitatem indicandam.

EJ. *Uterus muliebris* Bononiæ 1601. 4°.*. Diximus, neque valde male, diſſecuiſſe cum ALDROVANDO. In hoc libro aliqua habet ad muliebria adnotata. Cæterum ex pube & menſibus ſumta ſigna temperamentorum. Arabes & Barbaros potiſſimum citat.

Diomedis CORNARII, Archiatri Auſtriaci, *hiſtoriæ admirandæ* Lipſ. 1599. 4°.*. Reviviſcentes aliqui. Urinarum falſum judicium. Fetus mortuus per quadriennium geſtatus: & ſceletus per 13. annos. Partus a morte matris. Dens aureus.

§. CCLXIX. *Varii.*

Franciſcus RANCHIN, Cancellarius Monſpelienſis, edidit *caput I. ſur l'anatomie de G. de* CHAULIAC Pariſ. 1600. B. *Exot.*

EJUSD. in ARISTOTELIS *phyſiognomiam* Toloſ. 1616. 4°.

In *opuſculis medicis* Lugduni 1627. 4°. maj. ab *Henrico le* GRAS editis *liber de morbis virginum* continetur, *& de virginitatis ſignis*. Hymenem rejicit, & ſigna virginitatis valde incerta reddit.

Hippolyti BOSCI, Ferrarienſis, *de facultate anatomica lectiones* VIII. *cum quibusdam obſervationibus* Ferrar. 1600. 4°.*. CANANI diſcipulus anatomen humanam exercuit, & in compendio iſto anatomico multas adnotationes minime inutiles fabricæ potiſſimum morboſæ dedit. Fetus deſcribit natos aperto abdomine: lienem appendice auctum. Valvulas venoſas non vidit, a PRÆCEPTORE ſuo inventas, abductores vero pollicis & digiti annularis laudat. Duos lienes vidit, peritonæum in hernia rumpi negat.

Filippo GESUATO *Plutoſofia nella quale ſi ſpiega l'arte della memoria tanto naturale quanto artificiale* Vicenza 1600. 4°. D'ETR.

Harder BALIGH *de natura hominis* Francof. ad Viadr. 1600. 4°. HEFT.

Gioſeppo ROSACCIO *il microcoſmo nel quale ſi tratta dell anima vegetabile, ſenſibile, rationale* Fiorenza 1600. 8°. D'ETR.

J. AESCHARDT

Digitized by Google

J. AESCHARDT *de temperamento* Jenæ 1600. 4°. HEFT.

EJ. *de vi imaginationis* ibid. 1598. 4°. HEFT.

Adami ZALUZANII *oratio pro anatomia & inſtauratione totius ſtudii medici in regno Bohemiæ* Prag. 1600. 4°. BOEHMER.

EJ. *adverſaria medica* in GALENUM & AVICENNAM L. VII. *quibus ſingulæ medicinæ partes ad artis logicæ rationem rediguntur* Francof. 1604. 8°. LIND.

In OLIVERII *des* SERRES *du* PRADEL *domo ruſtica* fere ut in aliis ejus generis operibus aliqua exſtant ad venerem, conceptum, partum, ætatem, venerem animalium pertinentia 1600. 8°.*. Conf. B. *Bot.* I. p. 395.

Hieronymo CORTEZ *phiſionomia e varios ſecretos de naturaleça Saragoſſa* 1600. 8°. D'ETR.

Joh. MAGIRI *phyſiologiæ peripateticæ* L. VI. Francofurti 1600. 8°. 1629. 8°.* Genev. 1638. 8°. Phyſiologiam cum reliquis phyſicis tractat pro ſcholarum uſu. Theſes ex ARISTOTELE decerpit, eas commentario illuſtrat.

EJ. *anthropologia ſ. commentarius in* MELANCHTHONEM *de anima* Francofurti 1603. LIND.

Sebaſtien ROUILLARD *Capitulaire auquel eſt traité d'un homme né ſans teſticules, & qui a neantmoins toutes les autres marques de virilité, & eſt capable des œuvres du mariages* Paris 1600. 8°. PORTAL. De teſticondis, virilitate, eruditi advocati opuſculum.

Franc. ELLAIN & *Ant. de* GUYNANT *E. temperamentum calidum humidum longioris eſt vitæ* Pariſ. 1600.

Petri COLLIER & *Petri* BARON *E. facultatum eſt ſpirituum par eſt numerus* Pariſ. 1600.

Bonav. HUCHETTE & *Ant.* ROUSSEL *Non ergo conceptionis τεκμήριον lac in mammis* Pariſ. 1600.

Michaël POLL *de auditu* Francofurti ad Viadr. 1600. 4°.

EJ. *Structura anthropologica ſ. ſomatologia, quam ex optimis phyſiologis & anatomicis apte conſtructam publici juris fecit* Brandenburg. 1616. 4°.*. Compendium anatomicum octo diſputationibus diviſum, opus candidati medicinæ. Theoria mera.

§. CCLXX. *Hieronymus* FABRICIUS.

Anno 1566. primam anatomen adminiſtravit, in oppido AQUAPENDENTE natus ad radicem Apennini M. cujus nomen ipſi viro, non bene, paſſim imponitur; FALLOPII cæterum diſcipulus, Profeſſor Patavinus ab anno 1565. (a) ovvem

(a) BUCCELLA tamen circa 1571. Patavinus fuit inciſor TOMASIN *Gymn. Patav.* p. 419.

Digitized by Google

ovem prægnantem vivam anno 1576. incidit, & per quinquaginta fere annos ſecuit cadavera, verum anno demum 1600. libellos edere cepit. Ea forte cauſa fuit, cur ſenilia iſta opera, non ad naturam facta, eam minus accurate (*b*) exprimant. In magnis opibus, cum heredem ingratum ſibi dediſſet, ex mœrore periit (*c*). Contentioſus, magnifica villa & hoſpitali vita ſibi placuit. Equeſtres honores obtinuerat, quod SARPIO vulnerato adfuiſſet (*d*). Aliquando Germanos offendit, quod eorum linguam vituperaſſet.

Primum recenſeo *de venarum oſtiolis librum*, quod ea *oſtiola* anno jam 1574. invenerit. Breviſſimus libellus, cum pulchris iconibus, artuum valvulas exprimentibus; quarum utilitatem vir Cl. non perſpexit. Primum prodiit Patav. 1603. fol.* deinde recuſus eſt ibid. anno 1625. fol.* & in operibus omnibus. Inventum, quod nonnulli Fratri *Paulo* SARPI (*e*) adſcripſerunt, CANANI fuerat.

EJUSDEM libelli *de viſione, voce, & auditu* prodierunt Venet. 1600. fol.* deinde Patavii 1603. fol. Francofurti 1614. fol.*. Hic & in pleriſque aliis operibus anatomen partis primo loco dedit, deinde actionem, denique utilitatem. Oculi figuras dedit 46., nitidas eas, ſed parum anatomicas.

Lib. *de auditu* imperfectior eſt FALLOPIANO, ut canales ſemicirculares innumerabiles fecerit, qui tribus non plures ſunt. Muſculum externum, parum certum, ſibi vindicat, quem etiam CASSERIUS ſibi tribuit. Icones non bonæ, longiſſimum tamen mallei proceſſum depictum dedit, & oſſiculum quartum, fere ut C. BAUHINUS, helicis proceſſum, auriculam cartilagineam.

EJUSD. *de larynge vocis inſtrumento*, cum prioribus. Ex homine & aliquot animalibus laryngem, ejus cartilagines, muſculos & ventriculos ſatis nitide depinxit. Habet oſſicula in ligamentis hyothyreoideis, oſſicula triticea hyoidei oſſis, glottidem cum ligamentis, ventriculos, muſculum hyoepiglottidem, epiglottidis ſinus mucoſos in ove viſos, arcum aortæ. Laryngem anſerinum reddere vocem animali propriam, ſi inflaveris.

EJUSDEM *de formato fetu* Patavii 1600. fol. TREW. 1603. fol.* Venetiis 1620. fol. DOUGL. Splendidum opus, in quo humana anatome cum animalium fabrica conparatur, numeroſiſſimis ornatum iconibus, in quibus præcipuum operis decus eſt, quæ ad naturam factæ ſint, etſi non minutum valde in ipſis ſtudium eſt. Arcus aortæ bene, ſic valvula for. ovalis, ductus venoſus, vaſa placentæ, funiculus, numeroſi rami venæ umbilicalis hepatici, vaſa omphalomeſenterica canis, magna varietas fetuum quadrupedum. Duæ laminæ amnii. Anulus foſſæ ovalis. Sanguinem in fervida cogi.

EJUSD. *de locutione & ejus inſtrumentis tractatus* Venet. 1603. 4°.* (1601. DOUGL.) 1625. fol.*. Et organa deſcribit, & ſoni phyſicam originem. Iconem dat, in qua uvula. Literarum formationem ſubobſcure deſcribit.

EJ.

(b) Deteriora eſſe, RIOLAN *anthropolog.* p. 32.
(c) THOMASIN I. p. 314.
(d) Vita SARP. p. 114.
(e) FULGENTIUS in vita PAULI.

Digitized by Google

Ej. *de brutorum loquela* Patav. 1603. fol. Dougl. & 1625. fol.* theoreticus fere libellus.

Ejusd. *de muſculi artificio oſſium dearticulationibus &c.* Vicentiæ 1614. 4°.*. Aristotelem fere & Galenum ſequitur: de nervo tamen ita negat, ex eo tendinem naſci, ut tendinem ex oſſe provenire, in muſculi carnem interſpergi, ex ea ſecundo colligi, iterumque in os inmitti recte doceat. Nullum nervum ad tendinem ire. Ex Maja, exſangui animale, plurima adfert.

Ejusd. *de reſpiratione & ejus inſtrumentis* L. II. Patav. 1615. 4°.*. Intercoſtalium muſculorum actionem ita proponit, ut ad Galeni ſenſum interni muſculi exſpirationis ſint inſtrumenta, externi inſpirationis. Segmenta cartilaginea coſtarum contrario cum oſſis motu agitari recte vidit, & eorum muſculos ab intercoſtalibus diſtinguit. Muſculi ſerrati poſtici inferioris inſertionem in coſtas dat pro re nova. Aliqua adducit ad reſpirationem avium. Libellus ſcriptus eſt anno 1599.

De motu locali animalium ſecundum totum Patav. 1618. 4°.* nempe de greſſu in genere, de greſſu avium, greſſu quadrupedum & multipedum, volatu, natatu, reptatu. Potiſſimum legi merentur, quæ de greſſu humano ſcripſit, quo libello artus inferioris corporis humani anatome continetur, cum obſervationibus fere ad ſingulos muſculos additis. Obliquum oſſis femoris ſitum adnotat. Tendinem latum femoris exteriorem patellam ambire, ei adhærere, tum toti inter muſculos femori, genu extendere, femur extrorſum ad coxendicem trahere. Muſculos femoris flexores etiam tibiam flectere. Iliacum muſculum parte ſuæ majori femur extrorſum vertere. Anno 1599. ſe muſculum ſub poplite geminum vidiſſe, ſuperiorem, inferiorem. Peronei longi cartilagineam naturam ad os cubiforme vidit, anſulam etiam ab ejus tendine ad os cuboides venire, & movere articulationem calcanei cum oſſe cubiformi, aſtragali cum oſſe naviculari. Muſculum transverſum pedis novum deſcribit, a pollice ad minimum digitum, etiam ad anularem euntem. Plantarem internum in ſimia ſemper deſiderari, in homine aliquando. Palmarem etiam a ligamento transverſo provenire. Aetiologias Galenicas ubique adſpergit. Utiliter etiam in anatome comparata avium verſatur, reliqua minoris ſunt momenti. Pennatis animalibus ſimile fere ut homini femur eſſe, brevius tamen, ne alis officiat. Femora poſterius poni, quam centrum ſit gravitatis: æquilibrium naturam variis modis reſtituere, quos recenſet, uropygii pondere, pedis digitis antrorſum porrectis, oſſe ilium maximo, & anterius poſito quam alæ. De alis multa. Alis abſciſſis vel colligatis caput antrorſum in terram ruere. Ut vermes repant, progreſſione facta per fibras anulares, contractione per longas.

Ejusd. *de gula, ventriculo, inteſtinis*, (omento & meſenterio), Patav. 1618. 4°.*. Senile opuſculum, plenum Galenicarum ſententiarum, ratiociniorum & repetitionum. Habet tamen ſatis bene inteſtinorum valvulas, & hominem ruminantem. Valde commendat animalium anatomen. Avibus duos præter ingluviem ventriculos, quatuor ruminantium animalium ventriculos deſcribit,

Digitized by Google

ſcribit, & notas ex quibus inteſtina diſtinguuntur. Aliqua de liquore, qui deglutitus in pulmonem veniat. Partem omenti dixit, quæ hepatis lobulum obvolvit.

Hieronymi SENIS *de totius animalis integumentis* Patav. 1618. 4°.*. Depoſiti ſenis opuſculum, anatomes ſubtilioris expers. Habet tamen cuticulæ duas laminas: & tunicam corneam de oculis ſerpentis cum reliqua ſenecta ſ. epidermide decedere vidit: Muſculum cutaneum erinacei dixit.

Obiit anno 1619. octogenarius (*f*).

Poſthumum prodiit opus curante J. PREVOT *de formatione ovi & pulli* Patav. 1621. fol. ALB. 1625. fol.* cujus etiam aliquæ tabulæ explicatione deſtituuntur. Incubantis indicæ gallinæ ova contemplatus eſt, comite & ſocio PEIRESCIO (*g*). Ex chalazis fetum formari ſibi perſuaſit, cicatriculam prætervidit. Gallinæ tamen uterum, ex infundibulo ova accipientem, ovariumque bene dixit, & vaſculoſos petiolos, & membraneos. quibus diſſilientibus ovarium vitellum dimittat, infundibulum, cloacam, veſiculas duas pervias, fetus incrementa a die 14. albuminis formationem, figuram venoſam. De cavitate aerea ſenſim aucta. Carina, magni oculi. Vitellus in abdomen reſumtus.

A. 1625. Patavii conjuncta prodierant *opuſcula de formatione fetus*, *de formatione ovi & pulli*, *de locutione & de venarum oſtiis* fol.*.

Hæc quæ diximus, ſcripta primum *Johannes* BOHN collegit, & cum *operum omnium anatomicorum & phyſiologicorum* titulo edidit Lipſiæ 1687. fol.*. Non ubique primas editiones BOHNIUS ſecutus eſt: præfationes non bene omiſit.

Inde Leidæ ediderunt FABRICII opera, eodem cum titulo, cum B. S. ALBINI præfatione, in qua vita AUCTORIS deſcribitur Leidæ 1737. fol.*. ILL. editor in præfatione potiſſimum de valvulis egit. Præfationes hic reſtituuntur, paginæ cæterum paginis editionis Lipſienſis reſpondent.

Majus opus, *totius animalis fabricæ* (*h*) *theatrum* molitus erat, & tabulas paraverat ſupra trecentas, ſed chartæ interciderunt; tabulæ in Belgium (*i*) delatæ ſunt, & niſi fallor in BOERHAAVII & THOMSII libris fuerunt (*k*). Myologicas icones *Thomas* BARTHOLINUS poſſidebat (*l*), quas *J. Ant. v. der* LINDEN inæſtimabiles vocat (*m*).

Prælectiones de oſſibus M.S. ſunt in B. R. *Par.* IV. n. 7112.

In *operationibus* legas hymene inciſo virgini plurimum fœtidi ſanguinis emiſiſſe.

T. THUILIUS, Mariæmontanus, viri funus indixit Patav. 1619. 4°.*

§. CCLXXI.

(*f*) THOMASIN *Gymnaſ.* p. 448.
(g) *Vit.* PEIRESC. p. m. 50.
(h) *Præfat.* ad lib. *de voce & loquela.*
(i) *J. v.* HORNE.
(k) *Præf. ad oper. Chirurg.*
(l) *Cent.* III. *epiſt.* 92.
(m) *Med. phyſiol.* p. 286.

§. CCLXXI. *Julius* Casserius,

Placentinus, felix Chirurgus (*n*) *Hieronymi* Fabricii ab anno 1609. non inviti ſucceſſor, ad annum 1616. (*o*), inſignis anatomicus; potiſſimum etiam animalium anatomen cum humana conjunxit, & copioſas eisque perpulchras icones addidit. Aliqua eum inter & Fabricium æmulatio interceſſit, cum junior Casserius multo uberius eadem tractaret, quæ ſenex, dudum illuſtris, curſim indicaverat.

Ejus *de vocis auditusque organis hiſtoria anatomica* prodiit Ferrariæ 1600. fol.*. Laude anatomica præceptorem ſuum ſuperavit, in theoria minus felix, in deſcriptionibus nimis parcus, ut major ejus a tabulis laus quam a ſermone ſit. Neque eæ vitiis ſuis liberæ ſunt, cum nervum diaphragmaticum a recurrente deducat, hunc cum cervicalibus conjungat. Multum laborem in anatome comparata poſuit, & animalium fabricam plurimis tabulis explicavit, humanam etiam myologiam & oſteologiam ornavit.

In larynge invenio nova aliqua aut propria; inſcriptiones muſculi ſternohyoidei & ſternothyreoidei, perforationem biventris, a ſolo Eustachio depictam, ligamenta a quibus vocis gravitas, & acumen pendet. Arcum aortæ. De ductu Whartoni aliqua. Ranarum veſicas ſonoras, ventriculos laryngis in animalibus, foramina epiglottidis, tympana cicadarum deſcripſit. Iſthmum habet thyreoideæ glandulæ. Duplicia ligamenta glottidis.

Melius de aure ſcripſit, muſculum, quem ſibi tribuit, ſtapideum ex animalibus, muſculos auriculæ tres poſteriores in homine, & ſuperiorem, & auriculæ ligamenta: locum quo ductus ſalivalis paroticus buccinatorem perforat, canales ſemicirculares, cochleam in homine oſſe liberatam, nudamque, oſſicula auditus ex multis animalibus, cerebrum piſcium. Pars membranacea ſepti ſpiralis hic primum dicta.

Ejusd. *pentaeſtheſejon h. e. de quinque ſenſibus liber organorum fabricam, actionem & uſum continens* Venet. 1609. fol.* & multo minus ſplendide Francofurti 1609. 1610. Lind. 1612. fol. min.* 1622. fol. cum tit. Anatomia nova Heist. Muſculi primum manus & pedis, ſplendide, ſed parum accurate. Tunc muſculi oſſis hyoidis & linguæ, muſculi naſi, narium ſectiones, muſculi, quos inter myrtifolium ſibi tribuit: tria oſſa ſpongioſa, cellulæ ethmoideæ: etiam de orbitariis aliqua, cerebri aliquæ figuræ. Muſculi oculi ſuo in ſitu, levator palpebræ, ſinus ſebacei Meibomiani, fibræ uveæ. In auditu priora repetit.

Denique diu ab auctoris morte prodierunt *tabulæ anatomicæ* omnes novæ 98. Venet. 1627. fol.* cum Spigelio, inde, cum eodem, Amſtelodami 1644. fol.* dimi-

(n) Thomasin I. p. 336.
(o) Idem *Gymnaſ.* p. 80.

diminuto porro volumine SIMONIS PAULI cura Francofurti 1632. 4°.* cum germanica interpretatione, & 1656. 4°. & FICKIO edente ib. 1707. 4°. Has tabulas edidit *Daniel* BUCRETIUS (*Rindſleiſch*) Uratislavienſis, qui ad evitandam inquiſitionis ſeveritatem (*p*) religionem patriam ejuravit, & monachus denique factus, diſſuadente præceptore RIOLANO, in cœnobio obiit. Duas aut tres editiones uno anno prodiiſſe MOEHSIUS *Bildnüſſe* p. 96.

Tabulæ 78. CASSERII ſunt, viginti alias minus neceſſarias BUCRETIUS addidit. Lego adeo tamen accuratum fuiſſe editorem, ut tabulam, quæ ſibi diſplicuiſſet, deleverit, magna ob eam rem odia paſſus. Verum in ipſo opere non videor mihi me nimiam ſeveritatem adgnoſcere. Novas omnes eſſe tabulas male promittitur, plurimæ enim ſunt VESALII, aliæ ex prioribus CASSERII operibus repetuntur. Neque Editor omnia intellexit, quæ utilia in ære inſculpta fuerant. Ad nova referas muſculos dorſi ſuis cum tendinibus hic primum delineatos, trachelomaſtoideum, complexi tendineas inſcriptiones, cervicalem deſcendentem, interſpinales colli, coſtarum levatores, abdominis pyramidales, bene expreſſos, anaſtomoſes arteriarum mammariarum cum epigaſtricis, rhomboideum ſuperiorem ſcapulæ, intercoſtalium contrarios ductus, novas & magnas icones muſculorum brachii pedisque, coraco brachialem, lumbricales, quadratum femoris, plantarem longum; muſculum plantæ pedis transverſum aliosque hic fere in ea ſede primum nitide expreſſos. Valvulas porro inteſtinorum, etiam in inteſtino inverſo, omenti originem colicam, hepaticam & gaſtricam, arteriam ſplenicam ſerpentinam, capſulas renales (male a rene remotas): fibras muſculoſas veſicæ, caput epididymidis, proſtatam unicam, bulbum urethræ, arteriam intra corpus cavernoſum penis decurrentem, ejus ſeptum pectini ſimile, dilatationem urethræ intra glandem, valvulas & mediam eminentiam cervicis uteri, fibras longas poſteriores veſicæ: cerebri icones, fornicem, raphen inferiorem corporis calloſi, membranam arachnoideam, nervulos medullæ oblongatæ ad acceſſorium pertinentes, circulum Williſii. Hæc certa, non quod non alia ſuperſint, aut quod omnia nova ſint, ſed quod rectius delineentur. Id in univerſum vitii CASSERIUS habet, quod oſſa non ſatis mundaverit, atque adeo fines muſculorum plerumque minus ſint diſtincti. Ubique pictoris manum laudes, non perinde dirigentem inciſoris ſollicitudinem.

Tabulæ libello de formato fetu SPIGELII additæ etiam ex CASSERIANIS ſunt. Inter eas placenta eſt excarnata, & hymen, primum recte depictus.

§. CCLXXII. *Codices M.S. aliqui.*

In ASHMOLIANIS codicibus eſt *Anthropologia or a treatiſe containing a ſhort deſcription of man; the firſt part anatomical: the ſecond phyſiological.*

SCHYRONII univ. Monſp. Decani *Inſtitutiones medicinæ Hans* SLOANE.

In

(p) *Oper.* p. 289. 739.

Digitized by Google

In BODLEYANIS l. de puella quæ vixit ſine cibo vixit.

Etienne SIMON ſcripſit ad A. LAURENTIUM de organo viſus epiſtolam, quæ in *Bibliotheca Regia* ſervatur PORTAL.

§. CCLXXIII. *Varii.*

Chriſtophori GUARINONI, Valtelinenſis, *de generatione viventium* Francofurti 1601. 4°.

EJ. *de methodo doctrinarum* ibid. 4°. eod. anno.

EJ. *de venarum principio* ibid. 1601. 4°.

EJ. *de natura humana ſermones tres* ibid. 4°. eod. anno. Ovi incubati phænomena habet.

Omnia recenſet *Xaverius* QUADRIUS in diſſert. *critiche hiſtoriche* T. III.

EJ. *Comment. in librum* ARISTOTELIS *de hiſtoria animalium* Francofurti 1601. 4°. TREW.

Federici BONAVENTURÆ, Urbinatis, J. C. *de natura partus octomeſtris adverſus vulgarem opinionem libri X. in quibus natura humana partus traditur*, Francofurti 1601. fol. ut lego, Venet. 1602. fol.*. Enormis liber, plenus objectionum, reſponſionum, auctoritatum. Decimeſtrem partum eſſe optimum, octimeſtrem tamen vitalem, ſeptimeſtrem deteriorem. De partu, formatione fetus, & phyſiologica varia.

EJ. *de octimeſtris partus natura adverſus vulgatam opinionem diſputatio* Urbin. 1600. fol.* Compendium prioris operis.

J. Baptiſtæ SYLVATICI *controverſiæ medicæ centum* Mediolan. 1601. 4°. maj.* Francof. 1601. fol. LIND. Huc faciunt n. 2. cur magnum cor timiditatem deſignat, & viciſſim. N. 5. num detur ſudor ſanguineus. N. 13. an dentur clyſteres nutritii. N. 79. num ſemen muliebre ad generationem requiratur. N. 81. num ſuperfetatio locum habere poſſit. Ad veterum ſaporem omnia & potiſſimum GALENI.

Antonii DA CRUZ, Luſitani, *Recopilaçaõ da Cirurgia.* Ejus Pars I. eſt *Anatomia de todos los membros do corpo humano ſimples o compoſtos* Lisboa 1601. 4°. 1605. 4°. 1630. 4°. 1688. 4°. 1711. 4°. CAP. de VIL.

Chriſtophori STAUDII *de modo viſionis* Erfurt. 1601. 4°. PLATNER.

Girolamo RIVA *giudizio intorno il tempo del parto umano* Veron. 1601. 4°. Nullum eſſe certum tempus.

Conradi BATTI, Roſtochienſis, *Orationes duæ, quarum prima botanologica, altera anatomica* Regiomont. 1601. 4°. HEFTER.

Friderici MOELLER *de ſenſibus interioribus* Francofurti ad Viadr. 1601. 4°.

Ej. *de animalibus ortis ex putredine* ibid. 1602. 4°. HEFT.

In diſp. *Bartholomai* SCHROETER & *J. Caſimiri* GERNANDI Heidelberg 1601. 4°. B.B. aliqua ſunt phyſiologica.

Guilielmi LUSSON & *Petri* VERNEY *E. eſt uteri motus naturalis* Pariſ. 1601. 4°.

Ægidii HERON & *Petri de la* BOISSIERE *Ergo partium omnium alimentum ſanguis* Pariſ. 1601. 4°.

Michael TOUTAIN & *Hon.* GOMER *Ergo ſolus genitor ſpiritus conformat* Pariſiis 1601. 4°.

§. CCLXXIV. *Franciſcus* CITESIUS.

CITOIS, Pictavienſis, Cardinalis RICHELIENSIS medicus, vir doctus, & inter præcipuos ſui ævi, clinicus equidem, edidit *Abſtinentem Conſolentaneam*, cujus primam editionem non vidi. Verum ſecuta eſt altera, cui *adnexa eſt apologia* pro JOUBERTO Auguſtoriti primum edita 1602. 8°. B. *Bern.* recuſa in P. LENTULI collectione, Bern. 1604. 4°.* & cum CITESII *opuſculis* 1634. 4°.*. Puella anno 1599. ſenſim a febre ſenſus habuit hebetiores, & denique omnino absque cibo vixit, ut tamen interim incrementa ſua caperet. JOUBERTUM contra HARVETUM tuetur, qui aſitias omnes rejicit.

Deinde addidit, anno a LINDENIO non indicato, recuſum in operibus libellum *Abſtinentiam puellæ Conſolentaneæ ab* J. HARVETI *confutatione vindicatam, cui præmiſſa eſt ejus puellæ ἀναβίωσις.* Vereor ne tota res fraudulenta fuerit, cuſtodibus enim admotis puella ad cibum ſumendum rediit. Luſtra hiberna animalium, & abſtinentiam ſuæ puellæ contra HARVETUM denuo tuetur.

§. CCLXXV. *Varii.*

Fortunati FIDELIS *de relationibus medicis* Panorm. 1602. 4°. Lipſ. 1674. 8°.* cura *Pauli* AMMAN. Eadem eſt T. REINESII *Schola medica* Lipſiæ 1675. 8°.* Multa huc ſpectant, de virginitate, de potentia & impotentia, graviditate, fetus incremento & temporibus partus, monſtris, ſignis vitæ & mortis, mola, animatione embryonis. Meliora ſigna ſtrangulationis & ſuffocationis.

Jaques de MARQUE, Chirurgus Pariſinus, ſcripſit *paradoxe ou traité medullaire, où il eſt amplement prouvé que la moelle n'eſt pas la nourriture des os* Paris 1602. 12°. Annum 1609. ponit DOUGLASSIUS.

Réponſe au paradoxe de J. de MARQUE, *où il dit que la moelle n'eſt pas la nourriture des os* Paris 1607. 12°. D'ETR.

Jacobi LAVELLII *Comm. in lib. de pulſibus ad tirones* Venet. 1601. 4°. OSB. 1602. 4°. VATER. 1609. 8°. cum *compendio Medic.* 1620. 4°. LIND.

J. Baptiſta

J. Baptiſta PERSONÆ, Bergomenſis, *comm. in* GALENI *librum quod mores animi ſequantur temperamentum corporis* Bergomi 1602. BODL.

Alexandri RIVERII *carmen in quosdam medicos & chirurgos aſſerentes certa eſſe virginitatis indicia*, Pariſiis 1602. 4°. PORTAL.

Sylvii LANCEANI *de molæ generatione & una fetus formatione* Rom. 1602. 8°. LIND.

Ferdinandi Roderici CARDOSI *tract. de ſex rebus non naturalibus* Olyſſip. 1602. 8°. PLATN.

Giacomo AFFINATI d'ACUTO, Romani, *il muto che parla, dialogo ove ſi tratta dell' eccellenze e de diffetti della lingua humana* Venez. 1602. 8°. D'ÉTR.

Fabricio PADOANO *Diſcorſo ſopra li anni climacterici* Bologna 1602. 4°. B. EXOT.

J. Philippi BRENDEL *de ſanguinis procreatione* Jen. 1602. 4°. BOEHM.

Martini SCHROETER *de partibus internis ventris medii* Jen. 1602. 4°. RIV.

Nicolai BRUNO *de hepate venarum ortu* Marburg. 1609. 4°.*

Tanequin GUILLAUMET *l'oſteologie c. à. d. le diſcours des os du corps humain* Niſmes 1602. 12°.*. Ex VESALIO, cujus errores manifeſto retinet, ut venam jugularem pro arteria meningea habitam.

Guillielmi de BAILLOU & P. MARCHAL *Ergo omni homini ſua μοιρα πεπρωμενη ſum genius* Pariſ. 1602. 4°.*

Henrici de MONANTHEUIL & *Jac.* LETUS *Ergo omnium partium corporis conſpiratio* Pariſiis 1602. 4°.

§. CCLXXVI. *Rod. a* CASTRO.

Roderici a CASTRO, Luſitani, *de univerſa mulierum medicina* Pars I. *theorica* Hamburg. 1603. fol.* 1628. 4°. 1662. 4°. LIND. Quatuor libri priores argumenti ſunt anatomici & phyſiologici; de uteri & mammarum anatome, de ſemine & menſtruo ſanguine, de coitu, conceptu, & uteri geſtatione, & de partu & lacte. Salmanticæ ALDERETUM audivit, undique Galenicus, & Hamburgi vixit. Anatome collectitia, multum phyſiologiæ. Partus octimeſtres infelices eſſe perſuadetur. Allantoideam membranam admittit, negat oſſa pubis in partu diſcedere, molamve absque mare concipi.

In EJUSD. *medico politico* Hamburg. 1614. 4°.* edito aliqua huc faciunt, ut de virginitatis illæſæ aut violatæ ſignis.

Digitized by Google

§. CCLXXVII. *Baptiſta* CODRONCHUS,

Medicus Imolenſis, ſcripſit *de morbis qui Imolæ & alibi anno 1601. communiter vagati ſunt — morbo novo prolapſu nempe mucronatæ cartilaginis* Bonon. 1603. 4°.*. In hoc libello cartilaginem mucronatam hactenus deſcribit, morbumque omnino vix cuiquam dictum.

Libellus de iis qui aqua immerguntur Francofurti 1610. 8°.* editus, vix huc facit.

§. CCLXXVIII. *Varii.*

Fridericus CÆSIUS, princeps, anno 1603. Academiam Lyncæorum inſtituit, & ipſe præparavit apiarium, & metallophyton, quæ *Fr.* STELLUTUS edidit MAZUCHELL. mihi non viſa.

Franciſci BONAMICI, Florentini, Profeſſoris Piſani, *de alimento* libri V. Florent. 1603. 4°. Huc liber III. de appetitu alimentorum, liber IV. de formatione fetus. Lib. V. de conſequentibus fetum.

Joh. BRACHMANUS *de carnea Wſchovienſis abortus galea* Ligniz 1603. 4°. BOEHMER.

Joh. AUSTRIACI *de memoria artificioſa* Argentor. 1603. 8°.*. Ad cubicula & columnas certas literas revincit: deinde loco ſignorum res ipſas ſupponit, ut ſylvam veram pro ſylvæ nomine. Nimis laborioſa omnia. Recuſus Lipſiæ 1678. 8°.

J. Hieronymi MARAFIOTÆ, Paleſtinenſis Calabri, *de arte reminiſcendi per loca & imagines ac per notas & figuras in manibus poſitas.* Cum libello, quem modo dixit, & eodem anno prodiit. Concionator, manubus uſus eſt pro locis ſupinis & pronis, in quibus 92. loca diſponit, incipiendo a ſiniſtris. In eos locos circulos, triangula & figuras varias ex imaginatione ſumtas ordinat, ſibique alphabetum fingit ex rebus literarum ſimilibus ut A. ex circulo, cujus crura compode conjunguntur. B. ex duobus cruribus, compede junctis. I. ex crure unico. Ex his literis, adjectis lineis nonnullis. ſyllabas format, eas ſyllabas per manus diſtribuit. Nomina propria per imagines deſignat, tum entia quæ dicuntur modalia. Addit, nemini ſe artem ſuam aperuiſſe, ne vulgaris redderetur Recuſus eſt libellus cum aliis de memoria operibus Franc. & Lipſ. 1678. 8°. LIND. Primum Venetiis prodierat.

Antonii Laurentii POLITIANI *de riſu ejusque cauſis & affectibus* Marpurg. 1603. 8°. D'ETR.

Jourdain GUIBELET M. D. *trois diſcours philoſophiques* 1. *de la comparaiſon de l'homme avec le monde.* 2. *Du principe de la génération de l'homme.* 3. *De l'humeur melancholique*, Evreux 1603. 8°.*. Primus ſermo luſus eſt ingenii. Ita lunæ hepar comparat, cerebrum jovi, linguam mercurio, marti hepar. Cum plantis etiam hominem comparat, ut arundines SALOMONIS gracilia ſint ſene-

ſenecionum crura. Sed & machinas omnis generis in homine reperit. Aliquanto magis ſerius eſt alter de generatione ſermo, partiumque etiam continet anatomen, & multum græcæ lectionis. In ſerm. de melancholia varia exempla habet hominum per imaginationis errorem ſanatorum.

Federico ZERENGHI, Narnienſis, *breve compendio di Cirurgia e vera deſcrizzione del hippopotamo* Napoli 1603. 4°. D'ETREES. De eo animalia varia, etiam oſteologica dicitur docere, autoptes.

Elpidii BERRELARII *de riſu* Florent. 1603. 4°. LIND.

Sebaſtiani MEYRONIS (MEYER) *inſtitutiones medicæ primæ artis fundamenta* Friburg. 1603. 12°. B. THOMAS.

EJ. *laudes divinæ majeſtatis ſ. miracula in homine*, ibid. 1621. 4°. THOMAS.

Jacobi FONTANI *reſponſio ad diſp. reſcriptam* D. SERPILLONII *de uſu partium, de actione earum & de motu muſculari*, Avenione 1603. 8°.

EJUSD. *deux paradoxes apartenants à la chirurgie, le I. contient la façon de tirer les enfants de leur mere par la violence extraordinaire: l'autre eſt de l'uſage des ventricules du cerveau contre l'opinion la plus commune* Paris 1611. 12°. Ventriculorum cerebri deſcriptio ex præparatione *Petri* BONTEMS. PORTAL.

EJ. *Diſcours problematique de la nature, uſage & action du diaphragme* Aix 1611. 12°. M.S. ſervari in B. Regia PORTAL. Docere Cl. virum diaphragma inter inſpirandum contrahi.

Alberti le FEVRE & *Dionyſii* GUERIN *E. ſemen muliebre prolificum* Pariſiis 1603. 4°.

Petri LAFFILE & *Claudii* RABEUX *Ergo corporis temperamentum ſaluberrimum* Pariſ. 1603. 4°.

Jean le MERCIER & *Simon de* CUBES *Ergo duo tantum partus vitalis tempora* Pariſ. 1603. 4°.

J. BEHM *μικροκοσμος ſ. hominis encomium oratio* Lipſ. 1603. 4°. HEFT.

§. CCLXXIX. *Guilielmus* FABRICIUS,

A pago *Hilden* prope Coloniam nomen ſibi impoſuit HILDANI, celebris ſui ævi Chirurgus, Medicus etiam & Poliater Bernenſis, vir in inſtrumentis inveniendis ingenioſus, animoſus in tentandis adminiſtrationibus. Anatomen paſſim adtigit, tres ſceletos Coloniæ dedicavit (q), etiam Bernæ, adhuc ſuperſtites, rara eventa huc facientia collegit, ad quæ ampliſſima *praxis* & literarum diffuſum commercium ei viam aperiebat.

Primus libellus huc faciens eſt *de puellæ Colonienſis inedia*, qui apud P. LENTULUM editus eſt.

Dr

(q) *Nutz der Anatomey* p. 139.

Digitized by Google

De monſtro Lauſanna equeſtrium exciſo narratio Oppenheim 1614. 8°.

Inde in *obſervationibus Chirurgicis*, quarum centuria prima Baſil. 1606. 8°. Lind. altera Genevæ 1611. 8°. tertia Oppenheim 1615. 8°. Prima, ſecunda & tertia Lugduni 1641. 4°. Quarta Oppenheim 1619. 4°.* quinta Francofurti 1627. 4.* ſexta . . . . prodiit, etſi in univerſum ſunt argumenti chirurgici, multa tamen huc facientia continent. Omnia recenſere nimium foret: In prima ad oculi anatomen, nervos molles: duram membranam cerebro undique adhærere. In Cent. III. a nævo, ut putat, collum uteri cum veſicæ collo propendens. Coſtæ duæ oſſeæ callo conjunctæ. Negat callum confirmatum emolliri poſſe. (Redit etiam in l. de vulnere graviſſimo). In Centuria quinta. Obſ. 4. eſt de cerebro per plurimos annos incorrupto: obſ. 33. de inedia prodigioſa puellæ Meurſienſis; obſ. 36. de vomitu ſemeſtri: obſ. 40. de menſibus abſque noxa retentis: obſ. 47. de urina per vomitum & alvum rejecta. Ejusmodi plurima per totum opus ſparguntur. Monſtra etiam paſſim dixit in Cent. III. & alibi. In L. VI. obſ. 39. oſſa pubis & ilium in partu hiſcere, & coccygem retrorſum cedere docet. Ureterem cavæ venæ inſertum minus admiſeris.

In *epiſtolarum Centuria* Oppenheim 1619. 4. edita * plurima huc pertinent. Epiſt. 15. eſt Helbeini de oculo artificiali. Ep. 45. Arnisæi de laxatis oſſibus pubis in partu, de parenchymate hepatis excarnando: de foramine ovali & ductu arterioſo in fetu patulis. Epiſt. 63. Hildani de ſceleto procera Ebroduni reperto. Epiſt 68. de puero dentato. Epiſt. 69. & 77. de Apolloniæ Schreyer abſtinentia Lentulo dicta. Epiſt. 87. & 89. P. Paw de valvula coli, vero anulo. Epiſt. 88. Hildani cum ea valvula facta experimenta.

Ej *Kurze Beſchreibung der Fürtreflichkeit, Nutz und Nothwendigkeit der Anatomey* Bern. 1624. 8.*. Numeroſos narrat caſus, qui ob ignoratam anatomen infauſte evenerunt. Succedit Sceletopœja: icones oſſiculorum auditus cum quarto oſſiculo: collectio exemplorum fabricæ in oſſibus rarioris, ſceleti quadrupedum minorum & avium, larynx inferior anatis. Iconem propriam habet venarum brachii.

Opera omnia prodierunt Francofurti 1646. fol. 1682. fol.* & alias.

Deinde ſervantur in *Bibliotheca Bernenſi* tres tomi, epiſtolarum 437. quas comparavi, & multas reperi ineditas eſſe.

Inter eas eſt G. *Chriſtiani* Stougaard de vaſis lacteis, quæ viderit in animale a morte perſiſtentia anno 1632. Epiſt. XI. de ſceleto, cujus enorme & giganteum femur Bernæ in Bibliotheca depictum ſervatur. Epiſt. 13. & 14. de fetubus abſque ano natis. Epiſt. 30. anus vitioſe in veſicæ collum patens. Epiſt. 41. fetus vaccinus cæſareo partu eductus, aqua in celluloſam telam effuſa deformatus. Epiſt. 42. *Henrici* Schobingeri fetus hirſutus. Epiſt. 44. nævi varii. Epiſt 51. iterum Stougaard de vaſis lacteis, in capella potiſſimum viſis. Ep. 64. & 73. de oculo ſuo artificiali Hildanus. Ep. 66. J. Bur-

Digitized by Google

GOWER de puero, cui digiti in difforme tuber coaluerant. Ep. 120. qua dicitur *Ap.* SCHREYERÆ hiſtoriam veram eſſe. Epiſt. 176. eumdem ad cibum rediiſſe. Epiſt. 185. de nævo. Epiſt. 285. *Ludovici* SCHARANDÆI monſtrum porcinum, ejus ſimile, quod deſcripſi. Epiſt. 313. *Franciſcus* MONHEIM de abſtinente Morſienſi. Ep. 340. VESLINGIUS, tendines in adultis hominibus parum acriter ſentire. Epiſt. 353. HILDANUS, perforatis oſſibus nitidiores ſe parare ſceletos. Epiſt. 354. de ſua anatomica ſuppellectile & rarioribus adnotatis, eadem quæ in l. *de util. anatomes.* Epiſt 367. Anatome agnæ monſtroſæ cum melioribus iconibus, quam fuerant in editione Oppenheimenſi 1615. Caput unicum, corpora duo. Epiſt. 432. *Andreas* SINGER de monſtro. Additæ ſunt nudæ novæque icones monſtrorum varii generis. Legas etiam de oſtiolo in membrana tympani, de erectione penis a vulnere muſculi temporalis in puero facta. Siniſtrum renem ſemper altiori loco poni, recte, contra recepta placita. Sanguis de ore naribusque feminæ mortuæ erumpens.

Denique inter codices poſthumos eſt exemplum *vom Nutz der Anatomey* ad novam editionem ab ILL. AUCTORE paratum. Compendium anatomes tradit, ſuas inciſiones corporum humanorum recenſet. Varia experimenta, quæ videntur omnino aliquod in membrana tympani foramen demonſtrare Vaſa lactea ſibi in capella a STOUGAARDO demonſtrari paſſus eſt, ſeptuagenario major; hactenus ſapientior HARVEJO, qui ea vaſa pertinaciter repudiavit. Renem ſiniſtrum conſtanter altiorem eſſe & hic recte docet. Scapulas in tortura diffringi: ob quem ſæviſſimum eventum judices monet, ne porro certo ſupplicio incertum crimen puniant.

Vitam viri deſcripſit *Chriſtianus Polycarpus* LEPORIN Quedlinb. 1722. 4.*

§. CCLXXX. *Ludovicus* KEPLER,

Aſtronomus, magni ingenii vir, paſſim paradoxus, edidit Francof. 1604. 8. *paralipomena* ad VITELLIONEM, quorum quintum caput eſt de modo viſionis. In eo humorum oculi uſum contra ſcholas defendit.

Anno 1611. Pragæ (r) edidit *dioptricen ſ. demonſtrationem eorum, quæ viſui & viſilibus propter conſpicilla non ita pridem inventa accidunt*, recuſam Londini 1682. 8°.*. Lentis vitreæ convexæ phænomena ad lentem cryſtallinam oculi adplicavit, oſtendit eam lentem vitri convexi munere fungi, penicillum vero radiorum in retina convenire. Neceſſe eſſe, ut mutetur oculus, ſiquidem & remota & proxima diſtincte cernere debet: retinam adeo alterne ad lentem oculi cryſtallinam debere adduci, iterumque removeri: id officium tribuit proceſſibus ciliaribus, qui vitreo humore repulſo lentem antrorſum agant. Cauſam presbyopiæ & myopiæ declarat. Noſtram in oculi lentem anterius ſphæroideam, poſterius hyperbolicam eſſe. Experimentum imaginis in retina expreſſæ. Inde lentis concavæ adfectiones. Plurima certe hic nova docet.

(r) WOLF Auguſtæ Vindelicorum.

Longe alterius generis eſt *methodi conciliandarum ſectarum in Medicina diſcrepantiam*. S. I. Regiomont. 1628. fol. MOLLER. *Cimbr. lit.* in qua mathematica, metaphyſica, cabbala & magia miſcentur.

In *aſtronomicis* primus pulſuum in minuto numerum æſtimavit, & bene.

Felicis ACORAMBONI *in* GALENI *librum de temperamentis.. quæ in his depravata erant ex antiquiſſimis codicibus græcis M. emendantur* Rom. 1604. fol. PLATNER.

Fabii PAULINI *univerſa antiquorum anatome tribus tabulis explicata, ex Ruſo* EPHESIO, *cum matricis anatome ex* SORANO Venet. 1604. fol. THOMAS.

EJ. *in lib. artis medicinalis* GALENI *per tabulas Oeconomia* Hanau 1610. fol. LIND.

Henning ARNISÆI, Profeſſoris Helmſtadienſis, inde Archiatri Danici, *de generatione hominis* l. Francofurti 1604. BUTTNER.

EJUSDEM *Obſervationes anatomicæ, ex quibus controverſiæ multæ medicæ & phyſicæ breviter deciduntur*, prodierunt Francofurti ad Viadrum 1610. 4°.*. De ventriculis cerebri: nervis, quos recte docet medulla conſtare; de uſu urachi, felleæ veſiculæ, lienis. Oſſa pubis in partu disjungi, proprio experimento docet, etiam poſt facilem partum (*s*). Caudam equinam recte deſcribit, ex propria induſtria, & ex lumbis prodire nervos inferiores adnotat, cum medulla eo non producatur. Proceſſus mammillares cavos eſſe negavit.

EJUSD. *de partus humani legitimis terminis* Helmſtadii 1618. 4°.* diſſ. 1. 2. 3. idemque *liber* Acc. *obſervationes & controverſiæ anatomicæ* Francofurti 1641. 12.*. Pro partus tempore recipit finem menſis noni. Obſervationes adjectæ prius ſunt opuſculum. Ultimo loco ſunt controverſiæ anatomicæ, theſes nempe phyſiologicæ variæ. Recte adnotat, in viris etiam mammaria vaſa cum epigaſtricis uniri; medullam ſpinalem in ſummis lumbis deſinere. Compendium fere priorum.

Obſervationes anatomicas dicemus, quæ ſunt in G. HORSTII Obſs.

Apud HILDANUM Epiſt. 45. ad muſculos aliqua.

Icones anatomicas Helmſtadii depingi curavit, potiſſimum muſculorum, magnas & ſplendidas, quæ etiam nunc adſervantur, præter feminarum imagines, quas anxius pudor juſſit removere (*t*).

David CHABODIE *le petit monde où ſont repréſentées les plus belles parties de l'homme* Paris 1604. 8°. D'ETR.

G. des INNOCENS *oſteologie où hiſtoire générale des os du corps humain*, Bourdeaux 1604. 8°. Vidi apud ILL. BERGERUM, peculiare quid continere non meminit.

Andreæ

(*s*) Repetit hæc de partus tempore p. 277. & in *Epiſt.* 45. ad HILDANUM.
(*t*) SCHMIDT de germanorum in anatome meritis.

Andrea RICCII *Traumbüchlein* Magdeburg 1604. 4°. B, EXOT.

Andr. WILCKIUS *de humani corporis & animæ refectione & propagatione* Erford. 1604. BUTTNER.

Aud. le GROS & *Janus* PETIT *Ergo Lien expurgatur per urinas* Pariſ. 1604. 4°.

Jacob LETUS & *Car.* BOUVARD *E. mulieri quam viro venus aptior* Pariſiis 1604. 4°.

Guil. LESCAILLON & *Georg.* ARBAUD *Non ergo mortis terminus prorogari poteſt* Pariſ. 1604. 4°.

§. CCLXXXI. *Gregorius* HORST.

Torgenſis, JACOBI filius, Profeſſor Gieſſenſis, medicus inde Ulmenſis. EJUS *de animæ facultatibus* diſſ. Witteberg. 1603. 4°.

EJUSD. *nobilium exercitationum de humano corpore & anima* lib. prodiit Wittebergæ 1604. 8. 1607. 8.

EJ. *de elementis & temperamentis* ibid. 1605. HEFT.

EJ. *de ſomno & ſomniis* ibid. 8. eod. anno. HEFT.

EJ. *de ſanitate corporis humani* ibid. 1606. HEFT.

EJ. *de partibus corporis humani & earum actionibus* ibid. HEFT.

EJ. *diſputatio de pulſibus* ibid. 1607. HEFT.

EJ. *ſcepſis an corpus humanum poſt mortem durare poſſit colore floridum & incorruptum, & an fluxus ſanguinis cadaveris humani occiſi præſentiam interfectoris indicet*, ibid. 1606. 8. D'ETR. 1609. 8. alii.

EJ. *de naturali conſervatione & cruentatione cadaverum* ib. 1608. 8. GUNZ.

EJ. *medicarum inſtitutionum compendium* ibid. 1609.

EJ. *obſervationum medicinalium ſingularium* L. IV. *Acceſſit epiſtolarum & conſultationum liber* Ulm. 1625. 4.* Norimberg. 1652. 4. Obſervationes fere ſunt ad ſeculi ingenium. In *Epiſtolis* paſſim aliqua huc faciunt. *Henricus* HOFFNER Lipſienſis negat in Sect. IV. dari certa virginitatis ſigna, HORSTIUS PINÆUM ſequitur. Bonus HILDANUS aniſi ſemen, carbones & pilos per urinam dejecta admittit, nævosque, ut putat alios. HORSTIUS de pilis agit, præter naturam naſcentibus. *Melchior* SEBIZ monſtroſam molam deſcribit; adfines caſus habet HORSTIUS, aliaque monſtra. *Andreas* HILDEBRAND de cruentatione cadaverum. *Joachim* TANCKIUS de liene hepatis ſimili. *J. Rudolphi* SALZMAN varietates anatomicæ, ut in pyramidalibus muſculis, in vena cephalica perforante bicipitis caput alterum. *Henning* ARNISÆUS de prægrandi liene.

Digitized by Google

Iterum *Andreas* HOFFNER de hepate ad ſeptum transverſum adnato, valvula coli pervia. *Henning* ARNISÆUS de viis fetus in adulto apertis. *Henrici* BOTTERI de SAMMICHELII vena bronchiali. De coalitu oris, & vulvæ. Urina per anum, per vomitum. *Michaëlis* DOERING quæſtiones anatomicæ. De muſculorum motu *Philippus* MÜLLER & alii. In Supplemento de atreta, cui rectum inteſtinum in vaginam patebat. Hernia umbilicalis congenita. Puella, quæ ſubmergi non poterat.

Poſteriores libri obſervationum ſucceſſerunt *cum ſecundo libro epiſtolarum*, Ulm. 1628. 4°.* Noriberg. 1637. 4°. Francofurti 1661. 4°. LIND. & *complementum* ad L. II. *epiſtolarum* Ulm. 1631. 4°.* Herborn 1631. 4°. LIND.

In *obſervationibus poſterioribus* multa ad morbos mulierum, menſes devios; hæmorrhagiam funeſtam ex gingivis gravidæ: fetus ex terrore monſtroſus, forte galea cranii deſtitutus: mus, ſi Diis placet, a virgine editus. In *chirurgicis* puellus pene impervio, puella nimis arcta. In *Epiſtolis* fætor cadaveroſus puellæ cætera ſanæ.

EJ. *de cauſa ſimilitudinis parentum* Gieſſæ 1619. 4°. 1628. 4°.* Marburg. 1642. 4°.*. Orationes ſunt & meræ theoriæ. Androgynam ibi dicit, viri ſimiliorem. Altera pars eſt de ſeptimeſtri & octimeſtri partu.

EJ. *Conciliatoris enucleati Pars medicinam theoreticam illuſtrans* Gieſſ. 1614. 4°.* 1648. Diſputationes tres, quarum pars major pertinet ad phyſiologiam.

EJ. *de corpore humano exercitationes* ibid. 1606. 12°. quæ ſunt de principiis, oſſibus, cartilagine, ligamento & aliis partibus ſimilaribus, tum diſſimilaribus, membris generationis, organis vitalibus & generationi ſervientibus: tum ſenſui & motui animali. Additamentum *obſervationum anatomicarum* redit in Epiſtolis.

Porro cum titulo *Diſputationis* III. *Coronidis* II. pariter XII. *diſputationes* in operibus ſunt *de* anima & ſenſibus, quæ conſtituunt librum II. de natura humana.

Hæ conjunctæ efficiunt *de natura humana* libros II. Witteb. 1607. 8°. LIND. Francofurti 1612. 4°.* excuſos. Phyſiologiæ compendium, plenum quæſtionum ſcholaſticarum, cum iconibus ex VESALIO ſumtis, PINÆO & FABRICIO.

EJ. diſſ. I. *de anatomia vitali & mortua* Gieſſæ, redit cum operibus.

EJ. *de natura amoris* Gieſſ. 1611. 4°.* Marpurg. 1642. 4°.*

EJ. *de natura motus animalis voluntarii exercitatio ſingulis* Gieſſæ 1617. 4°.* excuſa, *Jacobi* MULLERI reſp. opus ut videtur, redit inter Epiſtolas. Muſculum oſtendit, dum figuram mutat & craſſeſcit, eamdem aream ſervare, & tanto breviorem reddi, quanto ſit craſſior. Transverſum abdominis muſculum unicum eſſe.

EJ.

Digitized by Google

Ej. *Centuria problematum medicorum. Accedit conſultationum & epiſtolarum medicinalium* L. III. Ulm. 1636. 4°.*. Centuria practica eſt. In *Epiſtolis & conſultationibus* de linguæ freno aliqua, quale vitioſe magnum vidit. Ruminans homo. Pus de pulmone per urinam exiiſſe.

Aliquæ obſervationes de noctambulone & urina per alvum & os rejecta ſunt inter obſ. HILDANI.

Marcelli DONATI etiam hiſtorias medicas libro VII. auxit.

Opera omnia prodierunt Noriberg. 1660. fol. Goudæ 1661. 4°.*. Priora huc redeunt. L. II. de natura humana hic conſtituunt *Inſtitutionum medicarum* Partem I. In *phyſicarum inſtitutionum* L. II. aliqua ſunt de anima. Prodierant 1637. 4°. Wittebergæ.

In T. II. ſunt *Miſcellanea de inediis miraculoſis: de embryone putrefacto multis annis geſtato, de nævis*, ex epiſtolis ſumta. Obſervationes nempe & epiſtolæ in ordinem methodicum diſpoſitæ hic redeunt.

§. CCLXXXII. *Paulus* LENTULUS,

Nobili gente natus, cum *G. Fabricio* HILDANO Poliater Bernenſis. Ej. *hiſtoria admiranda Apolloniæ Schrejeræ virginis in agro Bernenſi inediæ* Bern. 1604. 4.*. Collectio accedit, in qua BUCOLDIANI libellus, & CITESIANA, & variæ ex J. LANGIO, J. PONTANO, J. COBOLDO, N. EBERO, *Al.* BENEDICTO, L. JOUBERT, J. WIERO, HILDANO, C. GEMMA, *Mart.* DEL RIO, CARDANO, aliisque adfines hiſtoriæ repetuntur. Ipſa triennalis illa abſtemia, hebes animo, corpore vix moto, excrementis ceſſantibus, pene per annum cibum nullum admiſit, cuſtodibus adhibitis, nullo fæcum veſtigio percepto. Eadem poſtea ad cibum ſumendum rediit.

§. CCLXXXIII. *Johannes* RIOLANUS, JOHANNIS *Filius*,

Vir doctus, veterum ſcriptorum peritus (*u*), & acerrimus defenſor, inciſor hactenus exercitatus, & per quatuor annos in ſchola medica diſſector (*x*), qui artem anatomicam Chirurgis male relinqui doleret (*y*), iconum oſor, per quas VESALIUS excelluiſſet (*z*): ut ea ætas ferebat longævus, & ultra dimidium ſeculum Profeſſor Pariſinus, vir aſper & in nuperos ſuosque coævos immitis ac nemini parcens (*a*), nimis avidus ſuarum laudum præco, & ſe ipſo fatente anatomicorum princeps. Ad hunc RIOLANUM pertinuerint *duæ diſputationes Non ergo conceptionis τεκμήριον lac in mammis* Pariſ. 1601. 4°. reſp. *Antonio* ROUSSEL & *Ergo actionis cauſa τυχαρια* Pariſ. 1604. 4°. reſp. *Claudio* CHARLES.

 Cum

(u) Legerat omnes *ſchol. anat. præf.*
(x) p. 68.
(y) *Anthropol.* p. 57. & in *præf Enchiridii.*
(z) p. 52. 53.
(a) PATINUS, amicus RIOLANO in *Epiſt.* 40. ad SPONIUM. Nimium vino addictus *Ep.* 133.

Digitized by Google

Cum tamen non ſatis certus ſim, non eſſe prioris RIOLANI, primum opus noſtri cenſeo *libellum de monſtro nato* Lutetiæ anno 1605. 8.* Pariſiis excuſum, fetus nempe duos femininos, pectoribus connatos, quales deſcriptos dedi. Cor duplicatum, quatuor ventriculis, venæ duæ umbilicales confluentes. Credulus monſtrorum hybridum defenſor.

Deinde anno etiam 1605. 8°.* Pariſiis edidit *Comparationem veteris medicinæ cum nova*, HIPPOCRATICÆ *cum hermetica, dogmaticæ cum ſpagirica contra Alchimiſtas.* Pro vera anatome contra poeticam illam alchemiſtarum anatomen.

EJ. *Examen animadverſionum* BAYCYNETI & HARVETI. Aquam non nutrire.

EJUS *Schola anatomica novis & raris obſervationibus illuſtrata* Pariſiis prodiit 1608. 8. cum annos natus non plus 27. (*b*), tamen per octo annos corpora humana incidiſſet. Primum magni operis rudimentum. Oſteologiam ſ. comm. in GALENI lib. *de oſſibus* continet, quæ præcipua hujus operis pars eſt; deinde muſculos; de vaſis aliqua, partesque genitales mulierum cum fetu. Hymenem adſerit, fetus viſcera & oſſa cum adulto homine comparat. Recuſa hæc ſchola eſt Genevæ 1624. 8. non aucta, & Paris 1652.

Anatomen corporis humani Pariſ. 1610. 8. excuſam habet LINDEN.

EJUSD. *oſteologia ex veterum & recentiorum præceptis deſcripta*, in qua *Iſagogica de oſſibus tractatio, cum oſteologia infantium ad ſeptennium*, GALENI *de oſſibus* lib. *cum* J. SYLVII *commentario*, RIOLANI *explanationes apologeticæ pro* GALENO *adverſus novatores. Simiæ oſteologia & oſteologia ex* HIPPOCRATIS *libris eruta* Pariſ. 1614. 8.* 1613. 12. RAST. Primus libellus non redit in anthropographia, neque valde nova continet. Explanationes breviſſimæ & parvi momenti ſunt: Simiæ oſteologia aliquanto utilior. Manus a pede diſcrimen oſtendit, dentes fuſe deſcribit, cellulasque ethmoideas & ſphenoideum ſinum. Oſteologia HIPPOCRATICA brevis.

Porro, cum *Nicolaus* HABICOT anno 1613. 8. ediidiſſet *Gigantoſteologiam*, qua oſſa Tentobocchi gigantis ſe putabat deſcribere, prodiit Pariſ. 1613. 8°. *Gigantomachie pour repondre à la Gigantoſteologie.* Auctor ſe medicinæ ſtudioſum dicit, ſed ipſe erat RIOLANUS.

Cum reſpondiſſet HABICOT in *diſcours apologetique touchant la vérité des géants contre la Gigantomachie* Paris 1615. 8. rediit altera refutatio gigantum cum titulo *Gigantologie, hiſtoire de la grandeur des Geants, où il eſt demontré, que de toute ancienneté les plus grands hommes & géants n'ont été plus hauts que ceux de ce tems* Paris 1618. 8. Recte RIOLANUS: fabula enim erat, quam HABICOTIUS defendebat.

EJUSD. RIOLANI *diſcours ſur les hermaphrodites où il démontre contre l'opinion commune qu'il n'y en a point de vrais* Paris 1614. 8. BUR. Contra hunc libellum ſcripſit *Jacobus* DUVAL.

EJUSD.

(b) *Oper.* p. 849.

Digitized by Google

EJUSD. ut putatur *Extrait des œuvres nouvellement imprimées de* M. HABICOT 1615. & *jugement* de HERACLITE & de DEMOCRITE 8. parvi libelli.

EJUSD. *Anthropographia ex propriis & novis obſervationibus concinnata* Pariſ. 1618. 8.*. Ipſum opus laudabo, quando de poſteriori editione agam. Acceſſit huic editioni Anatomica fetus hiſtoria, ex collectione ſumta, quam paulo prius diximus: tunc deſcriptio hymenis a ſe ipſo viſi: & gratiarum actio pro theatro anatomico, rogante A. LAURENTIO condito, cujus curam Archiater ſibi commiſiſſet: demum aliqua de theatri anatomici conditionibus. Denique obſervationes in viventibus animalibus anatomicæ. Motum cerebri vidit, & in vivis animalibus, & in hominibus, quibus morbus calvariam conſumſiſſet. Recurrentes nervos reſectos præter vocem ereptam animali non nocere. De cordis motu, non optime. Pulſum fieri a ſanguine in arterias projecto.

Alia editio auctior ſucceſſit Pariſiis 1626. 4. adjectis opuſculis oſteologicis anno 1614. editis. Tertia ibid. 1649. fol.* edente *Guil.* PATIN. Titulus eſt *Opera anatomica*. Paucos annos anatomæ dederat auctor, inde decem integris annis peregre abſuerat cum *Maria* MEDICEA, exſule Regina, & pluſculis annis nulla occaſione uſus fuerat incidendi. Quare in lectione potiſſimum ſcriptorum veterum & nuperorum operam ſuam poſuit, & eruditiſſimum floſculisque undique ſumtis ornatum opus contexuit, integram nempe anatomen, in pleraſque corporis partis utiles aliorum ſcriptorum adnotationes congeſſit. Neque tamen propria fruge caſſum dedit opus. Non poſſunt hic ex magno opere decerpi, quæ invenit, pauca ſufficiat citaſſe. Omentum vidit hepati cavo inſertum, & ejusdem finem dextrum inteſtinalem (*c*). Laxata ſæpe vidit oſſa pubis; & ſacrum os ab ilium oſſibus dimotum. Coracohyoideum muſculum a coſta ſuperiori ſcapulæ naſci recte monet. Orbicularem palpebræ in tres muſculos dividit; carunculam lacrumalem a glandula cognomine ſeparat. Fibras muſculares felleæ veſiculæ rejicit. Venarum longi tubuli. Unicum eſſe inteſtinum tenue. Appendicula vermiformis. Corpus HIGHMORI. Unicum vas epididymidis. Cor nihil patitur ligato nervo octavi paris. Hymenem reſtituit, carunculas ejus reliquias eſſe oſtendit. Renis pelves duæ viſæ. Sphincteres ani duo, quorum exterior veſicam comprehendit; hujus a calculis natæ cellulæ. Arterias umbilicales ſe de ſua vagina retrahere, & eas relinquere innanes PORTAL. Fetus tubarius. Lienem ſitum mutare. Cartilagines ſemilunares. Vaſcula hepati cyſtica. Valvula in vena intercoſtali. Myloglosſum rectius mylohyoideum vocat. Pro motu totius pelvis ſuper oſſa femoris. Quatuor ligamenta clitoridis. Arterias umbilicales ex aorta naſci. Tendines interoſſeorum & lumbricalium muſcc. conjungi. Pſoas minor tendinea expanſione majorem complectitur & iliacum. Variæ glandulæ conglobatæ. Appendices epiploicæ coli (*d*). Nigredinis Aethiopum ſedem eſſe in cuticula. Ligamentum a proceſſu ſtyliformi in maxillæ angulum. Valvulas venæ ſine pari vidit, & in origine venarum renalium alias. Clitoridis muſculos ſibi tribuit, fetumque in ovario vidit. Liga-

(c) Meſocolon tamen cum omento confundit.
(d) Hæc DOUGLAS.

Ligamentum inter oſſa pubis (iſchii ipſe vocat). Ramos præcipuos arteriæ aortæ reſtituit, a prioribus turbatos.

Una prodierunt *oſteologica*, quæ dixi. Deinde *opuſcula anatomica nova*, quæ eodem etiam anno 1649. Londini 4.* prodierunt. Quæſtio in hæc verba *Non ergo propter motum ſanguinis in corde circulatorium mutanda* GALENI *methodus medendi* Pariſ. 1645. Circuitum ſanguinis aliquem admittit, ex eo tamen ramorum minorum venæ portarum, cavæ & aortæ ſanguinem excludit, quem negat, niſi in caſu inediæ ad cor redire. Multo etiam lentiorem facit circuitum.

Inde porro de circulatione agit, quam primum ſe adfirmat inveniſſe novam, & multis HARVEIANUM circuitum tamquam impoſſibilem refutat, veſtigia etiam circuitus ex veteribus recolit.

EJUSD. *notæ in duas* J. WALÆI *diſſertationes.* Contra experimenta pugnat ratiociniis.

Tunc pleroſque anatomicos ſui ſeculi invadit; primum ſuum olim patronum *Andream* LAURENTIUM. De vena ſaphena aliqua. Arcum aortæ bene deſcribit, & ejus arteriæ diviſionem in ſuperiorem & inferiorem truncum rejicit.

Inde *Caſparum* BAUHINUM, a quo ſe compilari queritur.

Adrianum SPIGELIUM. Rectos abdominis muſculos pelvim elevare. Motus periſtalticus in homine viſus.

C. BARTHOLINUM umbratilem anatomicum vocat, qui ſua ex BAUHINO habeat, & ex Patavinis.

Caſparum HOFMAN, acutum virum, ſed qui ſanguini manus non intinxerit.

VESLINGIUM, quem tamen reliquis præfert, in quos ſcripſerat. Hic alternationem in annulis muſculorum abdominis ſibi tribuit, ut exterior quisque altior ſit.

Aemilium PARISANUM, cum quo de diaphragmate litigat.

Raræ obſervationes anatomicæ. D. BEDEAU de viro, cui viſcera in alterum latus tranſpoſita. Puella villoſa. Homo, cui imperfectior alter de ventre prodibat.

Libellus *de monſtro* recuſus.

EJ. & J. *du* CLODAT diſp. in hæc verba: *Ergo cor movetur in fetu* Pariſiis 1621.

EJ. *fetus hiſtoria* ibid. 1628. 8.

EJUSD. *Enchiridion Anatomicum & pathologicum* Pariſ. 1648. 12. Leidæ 1649. 8.* Pariſiis 1658. 8.* aliquantum auctum. Lipſiæ 1674. 8.* Francofurti 1677.

1677. 8. Lugduni 1685. 8. Gallice *manuel anatomique & pathologique, demontré par l'uſage* Paris 1661 12. UFF Lyon 1672. 12. 1682. 12. HOIN. vertente SAUVIN. In aliquibus editionibus, ut in Leidenſi & Lipſienſi, adjectæ ſunt tabulæ VESLINGII; alter vero tomus nunquam prodiit, quem RIOLANUS promiſerat (e). Utile compendium, quo pleraque continentur, quæ auctor propria habet, etiam ad morborum ſedem & cauſas: ſenile cæterum opus, in quo RIOLANUS totius longæ & laborioſæ vitæ inventa collegit. Multa etiam habet, quæ in magno opere deſiderantur. Mireris poſt quam I. libro oſteologiam dederat, ſexto oſteologiam ſuam recentem cum ligamentis & cartilaginibus redire. Oſteogenia fere ex FALLOPIO & libro RIOLANI anno 1614. 8. excuſo. In muſculis nova nomina excogitavit. Myotomen ſubjecit myologiæ. Dentium anatomen docuit ex animalibus eruere. In pede lumbricales tres ad quinque repériri, ortos ex tarſi ligamenti articulari. Interoſſeos muſculos ab uno principio naſci, ex maſſa carnea oſſium metacarpi cavum replente. Muſculos auriculæ, nimis potius numeroſos recenſet. Ciliaris muſculus. Faſciculus a ſphinctere in levatorem ani. Tabulæ ſeorſim prodierunt Leidæ 1649. 4°. Francofurti 1677. 8°.

EJUSD. *opuſcula anatomica varia & nova* Pariſ. 1652. 12.*. *De circulatione ſanguinis & doctrina* HIPPOCRATIS *tractatus.* Novus libellus neque idem cum eo quem diximus, ejusdem tamen ſcopi. Repetit ſuam circulationem RIOLANEAM, in qua ſanguis venæ portarum craſſior ad cor non redit, neque per pulmones ſanguis circumit, ſed per ſeptum cordis ex dextro ventriculo in ſiniſtrum tranſit: dari vult tempora, quibus ſanguis in arterias ex venis refluat. Mihi videtur vim veri ſenſiſſe, gloriam HARVEJI ferre non potuiſſe.

Notationes in I. exercitationem HARVEJI *de circulatione ſanguinis.* Acerbum de HARVEIANIS exercitationibus judicium, absque experimento natum. Oſſicula duo in carotide primum cranium ingrediente deſcribit. Sanguinem vult per venas deſcendere. Experimenta HARVEJI & WALÆI evadere nititur.

HIGHMORI *anacephalæoſis.* Errores potiſſimum angiologicos notat.

Anatome pneumatica, a flatu nempe adacto nata phænomena. Multa experimenta capere ſuadet, ex aliis recepta, neque ſibi viſa. Redit in ſequente collectione.

Reſponſio ad HARVEJI *primam exercitationem de circulatione ſanguinis*, ſcripta poſt editum *enchiridion.*

Reſponſio ad ſecundam Exercitationem de circulatione ſanguinis, & ad tertiam.

Notationes in GASSENDUM *de circulatione ſanguinis.*

(e) Contra GUIFFARTUM.

De tranſpoſitione partium naturalium ex ſiniſtro latere in dextrum, viſam in latrone Fraucœur.

Reſponſio ad nova experimenta anatomica PECQUETI, ut chylus hepati reſtituatur, aſpera & frivola diſp.

Admonitio ad Petrum GUIFFART *de cordis officio novo.*

Defenſio adverſus P. Marquard SLEGEL *de circulatione ſanguinis.* Inanis.

Caput ex phyſiologia C. HOFMANNI inedita, contra circulationem HARVEJI. Spreverat inventum doctus, nec experimentis innutritus ſenex.

EJ. *opuſcula nova anatomica &c.* Paris 1653. 8°.*. Plures aſperrimi libelli, a docto ſene ad memoriæ dictamen & abſque novo experimento ſcripti. *Judicium de venis lacteis ſ. de unione vel ſynanaſtomoſi venæ Portæ cum Cava*, & *Examen libri* T. BARTHOLINI *de lacteis thoracicis.* Chylum ad hepar tamen ferri. BARTHOLINUM præpropere ad unicum experimentum ſuum inventrem publicaſſe. Ductum qui nunc thoracicus dicitur, venam eſſe, quæ de meſenterica in cavam adſcendat, & certis tantum ſub conditionibus chylo repleatur. *Lymphatica* T. BARTHOLINI *refutata.* Inventa eſſe a HIGHMORO. *Hepatis funerati & reſuſcitati Querimonia ad medicos Pariſienſes. Animadverſiones ſecundæ ad anatomiam reformatam* T. BARTHOLINI. Acribologia, ad auctoritates exacta, Valvulam (EUST.) ſe ex bove ſumſiſſe, & C. STEPHANO. Se valvulas in vena ſine pari demonſtraſſe. T. BARTHOLINI *dubia anatomica de lacteis thoracicis* a RIOLANO *reſoluta*, RONDELETIUM, dum de vena dorſali dixit, intellexiſſe ductum thoracicum, (quod nullo modo probabile ſit). *Commentatio adverſus novum de venis lacteis commentum.* Venas lacteas chylum ad hepar vehere: ſi in homine reperiantur, quod incertum ſit, eſſe ramulos venarum meſaraicarum.

Anno 1655. 8°.* prodierunt *Reſponſiones duæ prima ad experimenta nova* PECQUETI, *altera in duos Doctores Pariſinos adverſus ſanguificationem in corde*, nec non RIOLANI *judicium novum de venis lacteis thoracicis.*

EJ. *E. hepar ſanguificationis opifex* Pariſ. 1655. 4°.

EJUSDEM *opuſcula quædam phyſiologico-medica* in Germania edita 8°.*, & cum *enchiridii editione Pariſina* anno 1658. 8°.*. Continent *Commentarium adverſus novum de venis lacteis commentum* PECQUETI. Non poterat ferre acer ſenex, hepar de dignitate ſua detrudi, dum chylus ad cor, inſalutato hepate traducebatur.

Additamentum in quo declaratur RIOLANI *judicium generale de motu ſanguinis in brutis & in homine*, adverſus SLEGELIUM. Volebat jam tunc acerbus judex experimentis in animalibus captis utilitatem negare, quam in homine iis HARVEIUS tribuebat. Alius eſt a priori in SLEGELIUM libello.

EJUSD. *de unguibus* parvus libellus, & alter *de pilis.*

De valvulis venarum. Hiſtoria inventi ab ipſo retro DIONYSII ἐξαρθήματα. Nervi & arteriæ femoris.

In

In editione *Enchiridii* Lugd. 1682. 8°. Gallica DOUGLASSIUS addit, prodiiſſe anatomen fetus humani & animalis viventis, obſervationes easdem puto quas indicavimus.

Lego Pariſiis anno 1629. 4°. prodiiſſe *les œuvres anatomiques de* RIOLAN.

§. CCLXXXIV. *Varii.*

Georgii GRASSEK *examen microcoſmici theatri ſ. de fabrica corporis humani* Argentorati 1605. 8°.*. Compendium collectitium. Renem duplicem deſcribit. Morbos cum partium corporis humani hiſtoria conjungit. Germanice verſum eſt cum titulo: *Summariſche Erklärung der anatomiſchen Contrafaitur eines Mannsbildes* Strasburg 1606. 8°.

EJUSD. *vitæ humanæ delineatio jatrica* Spir. 1615. 4°. HEIST.

Menelai WINSEMII, Leovardienſis, *compendium anatomicum diſputationibus triginta in illuſtri Franekerana propoſitum* Franeker. 1605. 4°. LIND. Conf. p. 203.

Joh. TALENTON *in rerum variarum & reconditarum theſauro* Francofurti 1605. 8°.*. Varia habet ad rem anatomicam, ut de ætate animalium humana breviori; de permutato hepatis & lienis ſitu: de pygmæis. Linguam ſolam guſtus ſedem eſſe.

Rafael GUALTEROTTI, nobilis Florentini, *ſcherzi degli ſpiriti animali dettati con l' occaſione dell' oſcurazione dell* a. 1601. Firenze 1605. 4°. B. *Bern.* Varia de ſenſibus, de cerebro, de ſpiritibus animalibus, de viribus imaginationis.

Jacques D'AMBOISE, Medici & Chirurgi, *an ab oculis contagio* Paris 1605. 4°. lego citari.

Jac. FABRICIUS *de urinis* Roſtok. 1605. 4°.

EJUSD. *de tuſſi* ibid. 1626. 4°. RIV.

Thomæ BRUNI *diſcorſi academici delle grandezze del microcoſmo* Venez. 1605. 4°. TREW. ſi huc facit.

Balthaſar GITLER *de venarum & arteriarum vero & genuino exortu* Lipſ. 1605. 4°. BOEHM.

SCHERZ *de tactu, guſtu & olfactu* Francof. 1605. VATER.

EJUSD. *de homine* Witteberg. 1606. 4°. VATER.

Dionyſ. GUERIN & *Albert.* GOLEMOFSKY *E. pulſuum cognitio medico neceſſaria* Pariſ. 1605. 4°.

Germani CLERSELIER *Ergo a pulmone in thoracem transmiſſio* Pariſ. 1605. 4°.

Rob. le SECQ & JAMOYN *E. ſemen a toto corpore deciduum* ibid. 1605. 4°.

Hieron. TACQUET & *Stephani le* FRONT *Ergo poteſt mulier non menſtruata utero gerere* ibid. 1605. 4°.

Digitized by Google

§. CCLXXXV. *P. Paulus* SARPI,

Acerrimus jurium patriæ ſuæ defenſor eo tempore, quo plerique romanæ eccleſiæ adſeclæ nondum didicerant fulmina pontificia ſpernere, erecti ad verum percipiendum animi, & rectiſſimi judicii vir; dicitur anatomicis etiam experimentis eſſe delectatus (*f*). Ipſum ſanguinis circuitum ſunt, qui ſummo viro inventum tribuant (*g*), & exſtat teſtis (*h*), qui apud diſcipulum, & ſucceſſorem SARPII, FULGENTIUM, codicem M.S. ſe legiſſe dicat, quo is circuitus deſcriberetur. Hactenus hæc teſtimonia *Georgius* ENT admittit, ut ab HARVEJO SARPIUM habuiſſe contendat, quæ de circuitu noverat (*i*). Sed dudum ipſe adverſarius HARVEI RIOLANUS SARPII non eſſe tantum inventum oſtendit (*k*). Ipſe demum P. FULGENTIUS circuitum ſanguinis omnino amico ſuo & patrono non tribuit.

Valvulas vero venoſas IDEM utique a SARPIO inventas eſſe auctor eſt (*l*). Cum enim vir ILL. ſecum obſtaculum meditaretur, quod ſanguinem venoſum ſuſtineret, ne relaberetur, incidiſſe eum per experimenta in valvulas, quæ huic officio præfectæ eſſent. In hunc ſenſum & RIOLANUS ſcripſit, & WALÆUS, & alii, & in vita PEIRESCI GASSENDUS. Verum cum H. FABRICIUS anno jam 1574. valvulas venoſas invenerit, quo tempore SARPIUS vigeſimum annum non exceſſerat, cum potuerit a CANANI & SYLVII teſtimoniis ad valvulas inveſtigandas adduci, cum SARPIUS, alieniſſimis laboribus vitam impenderit, & nihil præſtiterit, quod ſpem faciat tanti inventi, nolim immenſis viri laudibus hanc adſuere (*m*). Neque HIERONYMUS verum inventorem valvularum diſſimulare ſuſtinuiſſet, ſi omnino a SARPIO, viro ſummæ auctoritatis, valvularum indicium accepiſſet.

EIDEM SARPIO motum uveæ inventum vitæ auctor GRISELINUS tribuit (*n*), & tribuebat utique H. FABRICIUS. Sed tota antiquitas ejus inventi particeps fuit. Vidit etiam SARPIUS, qua erat ſapientia, non eſſe in viſis corporibus adfectiones, quas in ſenſibus noſtris ineſſe perſuademur.

§. CCLXXXVI. *Varii.*

Scipion du PLEIX *les cauſes de la veille & du ſommeil, des ſonges de la vie & de la mort* Paris 1606. 12°. B. *Bern.* 1609. 12°. THOMASIUS. Juris C. & advocatus ex ſcholarum ſenſu hæc tractat, non ille expers ingenii.

J. Vincentii GOSII, Medici Taurinenſis, *tabulæ anatomicæ ex optimorum autho-*

(f) GRISELINI *vit.* p. 19.
(g) WALÆUS, LARVATUS *Joh.* LEONICENUS *apol. & aſcul. metamorph.* p. 76. ULMUS, T. CORNELIUS. GEMMA *ital. letter.*
(h) VESLINGIUS in *Epiſt.* 26. *Cent.* I. BARTHOLINI.
(i) *Apolog. pro circul. ſang. præf.*
(k) In WALÆUM p. 613.
(l) In *vita* p. 28.
(m) Confer MORGAGNI argumenta in *Epiſt. Anat.* XV. n. 86. prolata.
(n) p. 27.

authorum ſententia, quibus acceſſerunt chirurgicæ aliquæ operationes, quæ inter ſecandum demonſtrantur Turin. 1606. 4°. Opus uberius CABROLIANO, fere ſimilis ſcopi PORTAL.

Alfonſi de FREYLAS *Si los melancholicos pueden ſabir lo que eſta por venir con la fuerça de la imagination* Giennii 1606. 4°.

Ildephons NUNNEZ *L. de pulſuum eſſentia, differentiis, cognitione, cauſis & prognoſticis* Salmantic. 1606. 4°. CHIV.

J. Ant. de FONTECCHIA *dictionarium medicum* Complut. 1606. 4. N. ANT.

Balthaſaris SCHULZII, Uratislavienſis, *Synopſis hiſtoriæ naturalis de mundo*, item *de homine* Witteberg. 1606. 12°. LIND.

Filiberto Gherardo SCAGLIA *fiſionomia naturale* Napoli 1606. D'ETR.

Philothei Eliani MONTALTI *optica de viſu, de viſus organo & objecto* Florent. 1606. 4°. PLATN. Genev. 1613. 4°. PLATNER Philippum vocat.

Chriſtoph. STIMMEL *de ſingultu* Erford. 1606. 4°. RIV.

Chriſtoph. PREIBIS *de ſanitate & morbo* Witteberg. 1606. 4°. HEFT.

EJ. *de generationis ſimplicis & corruptionis natura* Lipſiæ 1620. 4°.*. Phyſici potius argumenti.

EJ. *fabrica corporis humani octo diſputationibus in alma Lipſienſi comprehenſa* Lipſiæ 1621. 4°. LIND.

Jacobi MARTINI *theorematum anthropologicorum ſ. exercitationes περι της ψυχης* huc faciunt VII. *de vita & morte* Witteberg. 1606. 4°. VIII. *de potentia ſenſitiva* ib. IX. *de ſuprema cavitate* 1625. H. X. *de viſu* ib. 1608. XI. *de auditu* ibid. XII. *de odoratu & guſtu* ibid. XIII. *de ſenſibus internis atque de vigilia, ſomno & inſomniis* ibid. 1608. 4°.

Alterius collectionis I. *in qua variæ theſes explicantur* 1610. II. *omnium corporis humani oſſium ligamentorum & unguium naturam declarans* 1611. HEFT. III. *de nervorum & arteriarum natura* ibid. 1611. 4°. IV. *Omnium corporis humani venarum naturam explicans* 1611. 4°. HEFT. V. *de panniculo, ligamento carne, tendine & pinguedine* 1611. VI. *de infimo ventre* 1611. HEFT. VII. *de medio ventre* eod. anno, H. VIII. *de ventre ſupremo* eod. anno, H. IX. & ultima *de humoribus & ſpiritibus* eod. anno.

Claudii CHARLES & *Lud.* DEMONCEAUX *Ergo ſolus ſanguis fetum alit* Pariſiis 1606.

Ludovici SEPTALII, Mediolanenſis, docti viri, *lib. de nævis* Mediolan. 1606. Patav. 1628. 8°. 1651. Argent. 1629. 8°. Dordrecht 1650. 12°.* Genev. 1687.*. Nævorum ſedes, proportiones partium humani corporis & menſuræ. Non agit de monſtrifica fabrica per matris terrores inducta.

De morbis mucronatæ cartilaginis recenſet LIND. Mediolani 1632. 8°. ubi fabricam ejus cartilaginis dicitur tradere.

In B. R. *Par. de partu octimeſtri* libellus continetur T. IV. n. 7014. & de eo libello L. Septalii epiſtola.

Commentariorum in Aristotelis problemata 2. Vol. fol. prodierunt Francofurti 1602. Lugdun. 1631. fol.*. Vide in *Addend.*

§. CCLXXXVII. *Iterum* Varii.

Latini Tancredi, Camerotani, Profeſſ. Neapolitani, *de fame & ſiti* L. III. Venet. 1607. 4°.*. Plurimas controverſias proponit, & fere pro Galeno judicat. Appetitum naſci ex melancholia: calorem domeſticum noſtrum corpus non conſumere. Aliquid de potu in pulmonem deſcendere. In hydrophobia catulorum imagines putat per urinam deſcendere.

Wilhelm Goeree Pictor. Cum anno 1607. ediderit *inleydingh tot de practyk der algemeenen ſchilderkonſt*, huc refero, etſi annum verum primæ editionis ignoro libri, ejus *natuurlyke en ſchilderkonſtige ontwerp der menſchkunde* Amſtel. 1683. 8°. & 1730. 8°.* editum. Pro pictoribus ſcripſit. De proportionibus primum partium corporis humani, quas non vult nimis ſtricte obſervari. Inde de phyſiognomia tum gentili, tum ejus in facie humana cum animalium facie conſenſu: porro de ſignis adfectuum animi in facie expreſſis, de oſſibus & muſculis, ad quos icones addit Vesalianas.

Thomæ Cornacchini *medicina practica rationalis & empirica* Venet. 1607. fol. Patav. 1609. fol. Lind. Aliquarum corporis humani partium anatomen dat, & de urinis & pulſibus agit.

Thomas Garzon Piazza *univerſale* Venet. 1607. fol. In ea eſt caput de anatomicis, cum ejus artis compendio: tum de memoria artificiali aliud.

Joſiel Abrech, Hunepæi, *ονειροκρισιος liber novus, in quo omne genus imaginum cerebro dormientium conceptæ evolvuntur: cum inſtructione de variis ſomniorum generibus, eorumque legitima interpretandi ratione* Tremoniæ 1607. 8°.

Girolamo Ingegneri *fiſionomia naturale nella quale ſi tratta del ſaper cognoſcere, delle fattezze eſteriori, la vita natura e coſtumi di qualſivoglia perſone* Milano 1607. 8°. D'Etr. Viceuza 1615. fol. Rink. alii Viterbo 1615. 8°. Padova 1623. 4°. ibid.

Conr. Decker *theſes ex univerſa anthropologia* Heidelberg. 1607. Heft.

Aegid. Chriſtoph. Henrich Loeber *de vita & morte* Jen. 1607. Heft.

Strauchii *de vita & morte* Witteberg. 1607. Vater.

Adam Luchten *quæſtio de adipe* Helmſtad. 1607. 4°. Lind.

Joachimi Oelhafen, Gedanenſis, Anatomes Profeſſoris, multæ ſunt Diſputationes. *De fetu humano* Gedani 1607. 4°. Prætor.

Ej.

Digitized by Google

Ej. *de partibus abdominis continentibus* Gedan. 1613. 4°.*. Polypos cordis deſcribit, & herniam uteri ex nixu ortam. Oſſa pubis frequenter, ſed etiam os ſacrum ab oſſe ilium diſcedere.

Ej. *de hepate* ibid. 1614. 4°. VATER.

Ej. *de motu cerebri* ibid. 1615. 4°. PLATN.

Ej. *de uſu ventriculorum cerebri* 1616. 4°. VATER.

Ej. *de uſu renum ἔνδοξα & παράδοξα* ibid. 1616. 4°.*. Renes ad generationem & ſeminis præparationem facere. Non mala diſputatio. Cum MEIBOMIO *de uſu flagrorum* recuſa eſt Hafn. 1669. 12°.*

Ej. *an ventriculi actio primaria ſit chyloſis* 1630. 4°. PRÆTOR.

Ej. *de corde & venarum principio* 1643. 4°. PRÆTOR.

Jean LANAY *réponſe au paradoxe de M. Jacques de* MARQUE *où il dit que la moelle n'eſt pas la nourriture des os* Paris 1607. 8°. PORTAL.

Ej. *le triomphe de la moelle pour replique au traité medullaire, où replique a M. J. la* MARQUE Paris 1609. 12°. Negat PORTAL intelligi poſſe.

Gellius SASCERIDES, Prof. Hafnienſis, *de ſpiritu & calido innato* Hafniæ 1607. 4°.

Ej. *de corpore humano* ibid. 1609.

Ej. *de rebus non naturalibus, aere, alimento, excrementis* ib. 1610. 1611. 1612.

Petri SEGUYN & *Fr.* PLACET *Ergo ſuus cuique parti ſpiritus* Paris 1607. 4°.

Stephani la FRONT & *J. de* GORRIS *Non ergo homini certum naſcendi tempus* Pariſ. 1607. 4°.

Quirini de VIGNON & *Gab.* BRARD *Non ergo poteſt immutari naturalis temperies* ibid. 1607. 4°.

Georg. ARBAUT & *Gregorii* CERTAIN *Ergo procreatrici reliquæ facultates famulantur* ibid. 1607. 4°.

§. CCLXXXVIII. *Ludovica* BOURGEOIS.

Louiſe BOURGEOIS dite BOURSIER, obſtetricis Regiæ, *obſervations ſur la ſtérilité, perte de fruits &c.* L. I. Paris 1608. & puto ex icone 1642. 8°.*. L. II. 1642. 8°.*. L. III. 1626. 8°.* 1644. 8°.*. Germanice *Hebammenbuch* Oppenheim 1619. 4°. & Hanau T. II. ibid. 1652. 4°. T. III. Frankf. 1648. 4°. Inter obſtetricios caſus multa habet pertinentia ad hiſtoriam fetus & graviditatis, & rariores circa partus eventus.

§. CCLXXXIX. *Thomas* FIENUS. *Alii.*

FIENI, Archiatri Archiducis ALBERTI, *de viribus imaginationis tractatus* Lovan. 1608. 8° LIND. Leid. 1635. 16.* Lipſ. 1657. 12°. Lond. 1657. 8°. OSB. Utique imagi-

imaginationem matris poſſe fetum mutare, & ſignare, tum in conceptu, tum per graviditatis tempora. Exempla adducit magna ex parte falſa, & abſurda, ut fetus capite concham referente, tamen per undecim annos vitalis, ex amici narratione.

Ejusd. *de formatione fetus lib. in quo oſtenditur animam rationalem infundi die tertio* Antwerp. 1620. 8°.* & L. II. *in quo prioris doctrina plenius examinatur & defenditur* Lovan. 1624. 8°. Boehmer, & *pro ſuo de animatione fœtus tertio die Apologia adverſus Antonium* Ponce Santa Cruz Lovan. 1629. 8°. Buret. Ipſe titulus oſtendit de rebus dici, quæ nullam demonſtrationem admittunt. Potius thomiſtica diſputatio, quam medica.

In *Semejotica ſ. de ſignis medicis* Lyon 1664. 4°. bono ordine ex veteribus agit de urina, & de pulſu.

In *Guilielmi* Salusti domini in Bartas *premiere ſemaine* Geneve 1608. 12°.* ſexta pars huc pertinet, qua hominis phyſiologia deſcribitur, cum adjectis notis; tum aliqua ex IV. & V. die quo animalia recenſentur. De morbis agitur in die I. hebdomadis ſecundæ.

Bernardini Caji *de octimeſtri partu* Venet. 1608. 4°. 1610. 4°. Lind. cum lib. *de alimento.*

Hectoris Sclanovii *diaſcepſis anatomica patavina de vaſis umbilicalibus, & ſecundinis: tr. de partu Gabsheimenſi nupero* Francofurti 1608. 8°.*. *Hieronymi* Fabricii diſcipulus & Casserii fodalis: in priori libello nihil valde boni docet; duas venas umbilicales, & urachum in funiculum productum admittit. Inde fetum bicipitem ejus ſimilem deſcribit, qualem & ego vidi, tamen ut anatomen non adtingat: ut ejus originem a neſcio quo matris anplexu derivet.

Julii Guastavinii *Commentar. in decem priores* Aristotelis *problematum ſectiones* Lyon 1608. fol.

Tobiæ Knobloch (o), Marcobrettani, *Diſputationes anatomicæ explicantes mirificam corporis humani fabricam & uſum* Witteberg. 1608. 4°.* 1612. 8°.* hic auctius. Diſſertationes ſunt 24, quibus totus ambitus anatomes & phyſiologiæ abſolvitur, anno 1607. defenſæ, cum iconibus Vesalianis, & nonnullis, niſi fallor, propriis, ut quatuor ventriculorum animalis ruminantis.

Ej. *Conſtitutiones anatomicæ & pſychologicæ recens editæ* Witteberg. 1661. 8. add. ad Douglass. idem puto liber.

Diſputationem de oſſibus Wittebergæ anno 1604. editam habet Hefter, & *de partibus ſupremi ventris continentibus & contentis*, ejusdem anni.

Charles Despaigne *table méthodique & ſommaire de tous les muſcles du corps humain* Tours 1608. 4°. Rouen 1652. 4°. Port.

Ej.

(o) Alius eſt Johannes de Knobloch, Profeſſor etiam Francofurti ad Viadr. Moehsen.

Ej. *table méthodique pour acquerir parfaite connoiſſance du corps humain* Rouen 1652. Nomenclator Ib.

Anton. MERINDOL *diſſ. de poſſibili ſexuum metamorphoſi* Aix 1608. 12°. A teſtibus latentibus rem explicat, & negat eſſe androgynos.

Juſti CNUTII *compendium univerſæ medicinæ juxta doctrinam* HIPPOCRATIS & GALENI Vicetiæ 1608. Patav. 1666. 8°.

Joachim FLEISSER *de ſexu ſ. de natura maris, feminæ & hermaphroditi* Witteberg. 1608. 4°. BURKH.

Chriſtian BECMAN *περι παγγενεσιας* Jen. 1608. 4°.

Jac. WERNICHER *de viſu* Francof. ad Viadr. 1608. 4°.

Ej. *de vita & morte* Lipſ. 1606. HEFT.

Ej. *De partibus externis* ibid. 1611. 4°. HEFT.

Valentin RULAND *de procreatione hominis* Baſil. 1608. 4°. THOMAS.

Jacob WERENBERG *de corporis humani fabrica* diſpp. X. Witteb. 1608. 4°. Ej. *de anima* diſp. X. ibid. 1609. 4°. HAEN. & in diſput. GENATHI Dec. I. Baſil. 1618. 4°.

Caſp. FINCK *de monſtris* Gieſſæ 1608. 4°. HEFT.

Franc. PLACET & *Symphorian* HAUTIN *Ergo ſuus cuique humori ſapor* Baſil. 1608. 4°.

Renatier CHARTIER & *Henrici* BLACVOD *Ergo duo generationis noſtræ primordia* Pariſ. 1608. 4°.

Georgii CORNUTY & *Philiberti* GUYBERT *Ergo pulmonis motus naturalis* ibid. 1608.

Joh. de GORRIS & *Nic.* HENAULT *Ergo principes animæ facultates ſedibus diſtinctæ* ibid. 1608.

§. CCXC. M. MUNDINUS.

Mundini MUNDINI, Vicontini, *diſputationes de iis, quæ inter peripateticos & medicos controverſa ſunt de ſemine* Tancſ. 1609. 4°.

Ej. *de Genitura pro Galenicis adverſus peripateticos & noſtræ ætatis philoſophos diſputatio, in qua nova dogmata ſpectantia ad fetuum generationem, ſimilitudines, morbos hæreditarios, facultatem formatricem, animarum conceptibilium origines refellit, nec non animatio ſeminis adverſus recentiores defenditur* Venet. 1622. 4.

Ej. *ad diſputationem de genitura additamentum apologeticum* Venet. 1626. 4°.* potiſſimum contra A. PARISANUM. Non quidem iniquam ſententiam defendit,

 dum

dum ſemen de omnibus partibus decidere, earumque modulum repræſentare negat. Cæterum experimenta anatomica non invenio.

§. CCXCI. J. A. Schenk. *Alii.*

J. Andreas Schenk *Anatomia, oder künſtliche Auſſchneidung und Zerlegung eines vollkommnen menſchlichen Korpers* Frankfurt 1604. fol. cum iconibus a Meriano ſculptis.

Lælii a Fonte *de modo viſionis* Francofurti 1609. 8°.

Ejusd. *de viſu num omiſſione fiat, num receptione* Francofurti 1609. 8°. *. Pro receptione.

J. Baptiſtæ de Gello, Florentini, *de naturæ humanæ fabrica dialogi X.* italice ſcripti, a J. Wolfio latine verſi Amberg. 1609. 12°. Thomas.

Theodori Baronii *de operationis mejendi triplici læſione & curatione* L. II. Papiæ 1609. 4°.*. Practici equidem argumenti. Hæmorrhoidum tamen ſanguinem ad vias urinæ verti, & per eas ſalubriter excerni recte vidit. Vias urinarias deſcribit, earumque phyſiologiam, undique Galeniſta. Venas habet a portis in veſicam euntes.

Wolfgang Waldung *de reſpiratione* Altdorf. 1609. 4°. Will.

Ej. *de monſtris* ibid. 1611. 4°. Will.

Tobiæ Tandler Democriti *de natura humana epiſtola* ad Hippocratem *perſcripta* Witteberg. 1609. Hept.

Ej. *de noctiſurgio* ibid. 1613. 8°.

Ej. *de humoribus corporis humani* ibid. 1616. 4°. Hept.

Nic. Abraham de la Framboisiere, vulgo Frambesarii, medici Regii, opera conjuncta prodierunt Pariſ. 1631. fol. B. *Bern.* Lyon 1644. fol. Bodl. In ea collectione etiam *ſcholæ medicæ* habentur *multo ampliores, in quibus de theoria & praxi diſputatur.* Phyſiologiam etiam continent.

Ejus *état des parties du corps humain* Paris 1609. 12°.

Trois livres de la ſanté fecondité & maladies des femmes pais du latin de J. Liebault *augmenté par* Lasare Pe *&c.* Paris 1609. 12°. Verſio ex *Johanne* Liebault. (Conſ. p. 228.)

Claudii Boyvin & J. Cousin *Ergo corpus triplici facultate regitur* ib. 1609.

Phil. Hardouin & J. Pietre *Ergo fetus integra formatio diverſis temporibus abſolvitur* ibid. eod. anno.

Ej. & *Lud.* Savot *Ergo affectus animi res non naturales* ibid.

Nicolas

Digitized by Google

Nicolas MARCHAND & *Lud.* SAVOT *Non ergo chryſtallinus humor præcipuum eſt viſus inſtrumentum*, ibid.

Guil. BEARD & *Hieronymi* GOULU *Ergo a calore inſito incrementum* ibid. eod. anno.

Demetrius CANEVARIUS circa hæc tempora ſcripſit. Ejus *Commen. de hominis procreatione* Venetiis editus citatur in *Bibl.* BODL.

§. CCXCII. *Nicolaus* HABICOT,

Non quidem eruditus homo, ſed exercitatus inciſor, plura quam eo ſeculo ſolebant cadavera diſſecuit, hinc multa rectius aliis vidit.

EJUS *Semaine ou pratique anatomique par laquelle eſt enſeigné par leçons le moyen de les aſſembler les parties du corps humain les unes d'avec les autres ſans les intereſſer* Paris 1610. 8°. 1630. 8°.* 1660. 8°.* & Belgice vertente *Caſparo* NOLLENS *de anatomiſche weeke ofte practyk — het mittel de partyen des menſchelycken lighams ſonder de eene of de andere te beſchadigen van een te ſcheyden* Haag. 1629. 8°.*. Paſſim quidem errores aliqui admiſti ſunt, ut ſolida appendicula cæci inteſtini, allantoidea membrana flatu repleta, unicus ductus ſeminalis, pro novo invento, negati uvulæ muſculi. Aliqua tamen vitia multis meritis redemit. Multa etiam ſubtilia vidit. Tria ligamenta veſicæ, ad pubem ac rectum inteſtinum euntia; conjunctionem vaſorum phrenicorum cum brevibus, duo hepatis ligamenta. Levatorem ani intra pelvim præparare docuit: Eminentia dividens uterum. Arcum aortæ recte dixit, & veram coracohyoidei originem. Thyreopalatinus in cartilaginem ſcutiformem inſertus. Foramen ovale ſæpe in adulto homine patulum. Quatuor oſſiculorum auditus ligamenta, mallei & ſtapedis duo, duæ incudes: vaſa tympani, ſtylothyreoideus muſculus. Verus ordo muſculorum interoſſeorum, RIOLANO ignoratus (p), interni tres, externi quatuor. Muſculos intercoſtales internos ad ſternum continuari. Levator ſcapulæ duplex. Conſtrictor pharyngis fere ut apud ALBINUM, cum originibus, quales VALSALVA propriis nominibus diſtinxit. Ligamenta ſcapulæ, carpi, vertebrarum. Vaſa pelvis non male: omnia ex propria induſtria, abſque familiari eo ævo VESALII repetitione.

EJUSD. *Paradoxe myologique par lequel il eſt démontré contre l'opinion vulgaire que le diaphragmate n'eſt pas un ſeul muſcle* Paris 1610. 8°. duos nempe muſculos eſſe, dextrum & ſiniſtrum.

EJUSD. *Gigantoſteologie ou deſcription des os d'un géant* Paris 1613. 8°.*. Nimis hic ſe credulum præbuit famæ rerum non viſarum. TEUTOBOCCHI gigantis 30. pedum ſceleton, in Gallia effoſſum eſſe referebatur, deſcriptum a PIERRE MESENGER, cùm titulo *hiſtoire veritable du géant* TEUTOBOCCHUS *lequel fut enterré aupres du Chateau de Chaumont* Paris 1613. & Belgice Utrecht 1614.

(p) Du CHANOI p. 43.

1614. Goulin. Tam enormem ſtaturam ut approbet, noſter rumores vaniſſimos quosque colligit, etiam Margaretæ Hollandicæ 365. pueros. Ipſum ſe gigantem quindecim pedes altum vidiſſe. Hæc, cum tamen fateatur, oſſa ſui Teutobocchi ab oſſibus humanis differre, etiam femoris obliquitate, trochanterum defectu. Inde per ſingula oſſa ſua deſcribit, & dentes, non nimios, cum ipſe alias dentem quadrilibrem viderit. De alio gigante 25. pedum in ſepulchro reperto.

Adverſus hunc libellum prodiit *l'impoſture decouverte des os humains fauſſement attribués aux Roi* Teutobocchus 1614. Proportiones non reſpondere humanis oſſibus. Sed etiam *Gigantomachiam* Riolanus ediderat. Reſpondit anonymus (q) *diſcours apologetique touchant la vérité des géants contre la Gigantomachie d'un ſoi-diſant eſcholier de médecine* Paris 1614. 8°. D'Etr. Defendit Chirurgos Pariſinos.

Prodiit etiam *Monomachie où réponſe d'un compagnon chirurgien nouvellement arrivé de Montpelier aux calomnieuſes inventions de la Gigantomachie de* Riolan anno 1614. vel 1615.

Contra priorem *apologiam* prodiit *réponſe à un diſcours apologétique touchant la vérité des géants par Nicolas* Habicot Paris 1615. 8°. D'Etr. Omittit gigantes, & cenſores ſuos adgreditur.

Et *Jugement des ombres d'Heraclite & de Democrite ſur la réponſe d'Habicot au diſcours attribué à* Guillemeau 1617. Hoc Riolano tribuitur.

Iterum repoſita eſt *Gigantologia* quam dixi Pariſ. 1618. 8°. & ad iſtam denuo Habicotius reſpondit in *Antigigantologie ou diſcours de la grandeur des géants par* N. Habicot Paris 1618. 8°. Houss. aut 1619. 8°. D'Etr. Sed vana res fuit, teſte Peiresco, neque ex erant oſſium proportiones, quæ in homine (r).

Video etiam apud Cl. Portal *touche chirurgicale*, ſcriptum Habicoti 1618. contra Riolanum, *& correction fraternelle ſur la vie* d'Habicot, *où l'on fait voir en paſſant la critique de ſes ouvrages, & notamment de la gigantoſteologie* 1618. 8°. Ironia.

Ejusd. *Queſtion chirurgicale dans laquelle il eſt demontré que le chirurgien doit aſſurement pratiquer la Bronchotomie* Paris 1620. 8°.*. Anatomen laryngis præmittit, in qua denuo ſtylothyreoideum reperias, & muſculum robuſtum a primæ colli vertebræ proceſſu transverſo venientem, quem vocat Acanthothyreoideum. Stylohyoideum muſculum in linguam inſeri docet, inque cartilaginem ſcutiformem.

In *problemes medicinaux & chirurgicaux* Paris 1617. 8°.* vix quidquam eſt, quod mereatur citari.

§. CCXCIII.

(q) Eſſe Chirurgum Guillemeau.
(r) *Merc. de France* 2. Contin. 1613. p. 8. ad p. 272.

Digitized by Google

§. CCXCIII. *Lambertus* SCHENKEL.

Gazophylacium artis memoriæ collectum ſtudio Lamberti SCHENKELII Argentorati 1610. 8°.* D'ETR. recuſum Lipſ. 1678. 8°. Gallice verſum cum titulo *le Magazin des Sciences ou le vrai art de memoire découvert par* SCHENKELIUS, *traduit par Adrien le* CUIROT Paris 1623. 12°. D'ETR. Similis tituli opuſculum exſtat *Petri* JUVERNAY Paris 1643. 8°. D'ETR.

Hunc libellum non contigit vidiſſe. Sed Lugduni anno 1618. & 1619. 12°.* prodiit *collectio*, quæ non poteſt ab opere SCHENKELII divelli. Auctor ſe vocat J. PAEPP *Galbaicum*, nomen autem in ipſo opere paſſim legitur PAPEN. Primus libellus eſt εισαγωγη ſ. *introductio facilis in praxin artificioſæ memoriæ* 1618. Citat experimenta diſcipulorum, qui integras conciones repetierint, & triginta voces ſibi prælectas, cum numeris ordinem exprimentibus. Utitur imaginibus pro ſyllabis & vocibus ſuppoſitis, ut *ala - band*, & *enſis* Alabandenſem denotent. Inde literas convertit in homines, ut Euſebius ante Thomam vocem & exprimat. Iterum literas in ordines diſtribuit, ut quinque priores hominibus, quinque alias inſigni aliquo, tertias inſtrumento, quartam claſſem actione aliqua exprimat. Reliqua ſunt ex RAVENNATE. Poſtulat pro concionatore quatuor cubicula, in ſingulo locos centum, ut imagines ſuas ordinet. Eos locos eradere jubet, ut aliis imaginibus cedant.

EJUSD. *artificioſæ memoriæ fundamenta clarius quam unquam demonſtrata* Lyon 1619. 16°.* Mutat ſigna in magnas imagines, ſuo ordine collocatas, quæ ſignorum connexio tota arbitraria mihi non videtur abſque maximo labore obtineri poſſe. Laudat auctor GORAJUM, qui centum vocabula intra quartam horæ partem retineat, novique teſtamenti totum caput intra horam diſcat, qui plures quam quatuor epiſtolas dictet &c.

Incipit a centum & ultra rebus familiaribus, quas per angulos cubiculorum diſponit: his alias res, retinendo deſtinatas, adponit, ut ordinem ſervent & numerum: ita cultrum cum J. CÆSARE conjungit, cum Tiberi TIBERIUM. Exemplum dat centum idearum, per quinque cubicula diſpoſitarum. Deinde conſilia ſibi magis propria aperit. Alphabetum conſtituit nominum propriorum, quibus numeri idearum augeri poſſunt: dum cuilibet hominum, nam ſunt homines, per manus pedesque quinque aut novem ideæ adnectuntur. Ex his hominibus vocabula conponit, Anchoram ex Andrea, Conrado, Raphaele. Adjuvari putat memoriam, ſi his hominibus aliquæ actiones tribuantur, ut creſcant, minuantur, artus amittant, adquirant. Ita ex uno CATONE varia agente, quatuor fiunt ideæ. Ordinem idearum obtinet per angulos cubiculi, & ſecundum lineas diagonales, ad imitationem literæ M. aut alterius diſpoſitas. Declinationes & caſus exprimit homine nudo, aut veſtito, & quolibet caſu in ſuum artum ſuamque corporis ſedem inſcripto. Finis operis iterum eſt in imaginibus.

Jani PHOSPHORI (iterum ut puto *J. Peppii*) SCHENKELII *detecti editio*

 tertia,

tertia, in qua quidquid obſcuritatis præcedentes editiones habebant, candide aperitur Lyon 1619. 12°.*. Fere priora noſter repetit paulo magis explicata, & in lectiones diviſa. Primo de locis, in quæ mens debet imagines diſponere. Altero l. docet ut imagines in ſententias coaleſcant. L. III. ut ab initio, ſi id ſolum retineri queat, reliqua ſponte fluant. L. IV. Vocabula ut per imagines exprimantur, per colores, per hieroglypha, numeri per res aliquas, quæ ejus ſint numeri. L. V. Ut integra concio in memoria retineri poſſit. Celeritatem putat obtineri per imaginum compendia, quæ multas voces exprimant: ex retentione ſolarum præcipuarum: ex repetitionibus. Ut per exercitium memoria convaleſcat. L. VI. iterum de locis, magis hic ornatis, in cubiculis, cælo, geographia, & de eorum evacuatione. L. VII. de cubiculis ſingula debere ſingulæ arti ſervare, aut artis parti. De retinendis citationibus: de pluribus epiſtolis una dictandis. L. VIII. de ſingulis artibus. L. IX. Ut poſſit artificioſa memoria adjuvari. Imagines melius operari motas, quam ſtabiles. Debere grandes eſſe: actiones vero fædas, aut ridiculas. Methodus ſtudendi per præparationem ad lectiones & repetitionem. SCHENKELII diſcipulum ſententias reddidiſſe 25. voces 25. deinde voces 300. ſententias 240.

Χεῖρις (κεῖρις) Jani PHOSPHORI *in qua* SCHENKELIUS *illuſtratur, memoriæ dignitas probatur* Lyon 1619. 12°.* Multa ſimilia priorum. Locorum & imaginum ratio ex veteribus, ipſis auctorum locis adductis repetit, & CICERO SCHENKELIO nimis obſcuro præfertur. Sequuntur iterum lectiones, & imagines per actiones connectuntur. JORDANUM BRUNUM anguloſas figuras pro LULLIANIS rotundis adhibuiſſe, nimis vero difficiles eſſe.

Hæc fuſe ut parum nota deſcripſi. Videtur exigua hujus artis eſſe utilitas, & ad extemporaneam tantum admirationem ſpectare, non ut ſtabilis ad remota tempora rerum memoria firmetur. Placet vero ob lucem, quam addit adſociationi idearum & indoli memoriæ.

§. CCXCIV. A. BRUXIUS. *Alii.*

Adami BRUXII *Simonides redivivus ſ. ars memoriæ & oblivionis tabulis expreſſa* Lipſ. 1610. 4°. BODL.

Henrici KORNMANN, Kirchhainenſis, *Sibylla trygandriana ſ. de virginitate, virginum ſtatu & jure tractatus* Francofurti 1610. 12°.* & ibid. 1696. 8°. Colon. 1765. 8°. Laſcivus & pruriens libellus, qui de hymene etiam aliisque virginum adtributis quærit.

EJUSD. *de miraculis mortuorum ex eccleſiaſticis & profanis hiſtoriis collecta. Quæſtiones phyſicæ, medicæ &c.* Francof. 1610. 8°.* & ibid. 1696. 8°. BURCKH.

EJ. *miracula vivorum ſ. de varia natura, variis ſingularibus proprietatibus, & ſignis hominum vivorum* Francofurti 1614. 8°. PLATN. ib. 1696. 8°.

EJ. priora *opera* collecta Francofurti 1696. 8°.

Hiero-

Hieronymus PERLANUS *de morte, cauſa graviditatis, abortus & partus* Romæ 1610. 4°. 2. ed. PORTAL.

J. Georg. SCHENK's *Wunderbuch von menſchlichen unerhörten Wunder- und Mißgeburten* Frankfurt 1610. 4°.* & latine ibid. 1609. 4°. Pars eſt libri obſervationum *Johannis* SCHENKII Germanice verſa, multis exemplis undique aucta, & iconibus ornata a ſolio J. GEORGIO. Hominum monſtra habet & animalium, nimis etiam multa & incredibilia.

J. Jac. CHIFLET *Aſitia in puella helvetica mirabilis phyſica extaſis* Veſontione 1610. 8°.

§. CCXCV. *Varia.*

Joh. HUCHER *de ſterilitate utriusque ſexus* Genev. 1610. 8°. DOUGL. Teſtium penisque anatome cum partus hiſtoria.

Henrici PETRÆI, Smalcaldenſis, λόγοι ἐγκωμιαστικοὶ *ſtudii anatomici laudes & utilitates breviter complectens poſt exhibitam corporis virilis diſſectionem recitatus* Marburg. 1610. 4°.*.

EJ. *agoniſmata medica Marburgenſia* ibid. 1618. 4°.* prodierunt; quindecim diſputationes, inter quas ſunt phyſiologicæ *de temperamentis: natura & uſu partium in genere: oſſibus corporis humani: hepate atque liene: concoctione: vigilia & ſomno.*

EJ. *de origine formarum e ſeminio virtute plaſtica conſtructo* ib. 1612. 4°. HEFT.

Erneſti SONER *oratio de inſomniis* Altdorf. 1610. 4°.* LINDEN.

Nicol. HUNNII *de calore vitali* Wittebergæ 1610. 4°. VATER.

David LIPSIUS *de homine* ibid. 1610. 4°.

EJUSD. ut puto *demonſtratio poſſe hominem per complures annos absque cibo & potu vitam trahere*, cum SMETII *miſcellaneis* prodiit.

Symphoriani HAUTIN & *Joh.* AKAKIA *Ergo pueri juvenibus calidiores* Pariſ. 1610.

Hieronymi GOULU & *Joh. du* VAL *Ergo qualis humor corpori talis color* ibid. 1610.

IDEM & *Ant.* JACQUET *Ergo eſt ſpiritus genitor* ibid. 1610.

Joh. COUSIN & *Franc. le* SAGE *Ergo triplex alimenti mutatio* ibid. 1610.

IDEM & *Guil.* DESDAMES *Ergo calor actionum omnium opifex* ibid. 1610.

§. CCXCVI. *Caſpar* BARTHOLINUS *Senior*,

Malmogienſis, Medicinæ Profeſſor Hafnienſis, demumque Theologus, THOMÆ pater. Ejus *anatomicæ inſtitutiones corporis humani utriusque ſexus hiſtoriam &*

Digitized by Google

& declarationem tradentes Witteberg. 1611. 8°.* Roſtock 1622. RINCK. Goslar. 1632. 8°.*. Alias editiones habet LINDENIUS Argentoratenſem 1626. 12°. Roſtoch. 1626. 12°. Patavinorum & Baſilienſium diſcipulus. Compendium anatomicum & phyſiologicum, ex more ſeculi, nullis propriis experimentis, non rejectis erroribus, neque proprio interpoſito judicio. Paſſim aliqua ex CASSERIO citat, etiam pronatorem teretem & anconeum. Pubis oſſa ab invicem diſcedere. Oſſa dextræ manus ponderoſiora.

IDEM opus filius THOMAS edidit Leidæ 1641. 8°.* cum figuris anatomicis VESALII, PINÆI, ASELLII, cumque magni momenti additamentis, ex SYLVIO & WALÆO potiſſimum ſumtis. Eam editionem alias dicemus, recuſa eſt Leid. 1645. 4°. SCHEURLEER. Germanice verſa curante S. PAULI Hafn. 1648. 8°.

EJ. *Problematum philoſophicorum & medicorum exercitationes* Wittebergæ 1611. 4°.* & 8°.*. Exercitationes ſunt decem, auctoribus juvenibus, qui de cathedra reſponderunt. Quælibet 4. 6. 10. problemata continet, quorum ſolutio fere ab auctoritate repetitur.

EJUSD. *Controverſiæ anatomicæ & affines nobiliores & rariores* Goslar. 1631. 8°.* Prius opus hic totum redit, tum plurimæ aliæ ad LAURENTII morem quæſtiones, ubi rationes contrariæ producuntur, & de potiori ſententia definitur. Lites pleræque obſoletæ, aliquæ tamen interſperſæ obſervationes.

EJUSD. *Opuſcula quatuor ſingularia de unicornu ejusque affinibus & ſuccedaneis, de pygmæis &c.* Hafn. 1628. 8°.*.

EJ. *Enchiridion phyſicum ex priſcis & recentioribus concinnatum* Argentorati 1625. 12°. Anatomica etiam continet.

§. CCXCVII. *Varii.*

Nicolaus NANCELIUS TRACHYENUS, Noviodunenſis, dedit Pariſ. 1611. fol. *Analogiam microcoſmi ad macrocoſmum, & proportionem univerſi ad hominem* TREW. Poſthumum opus a PETRO NICOLAI f. editum, recuſum Pariſ. 1629. fol. cum titulo *promtuarii univerſi.*

Hieronymi DANDINI, *Cæſenatis, de corpore animato* L. VII. Pariſ. 1611. fol. Cat. rar. SARRY.

Bartholomæi PERDULCIS, Pariſini, in *Jacobi* SYLVII *Anatomen & in lib.* HIPPOCRATIS *de natura humana commentarii poſthumi* prodierunt ex Bibliotheca *Gabrielis* NAUDE Pariſ. 1630. 4°. OSB. 1643. 4°.*. Auctor obiit anno 1611. Continet Phyſiologiam & anatomen, deinde doctrinam de pulſu. Eleganter ſcriptum opus, ſed ut proprii nihil habeat.

Proſperi ALDORESII *Gelotoſcopia* Neapoli 1611. 4°. BOEHMER.

Raphael EGLIN *conjectura halieutica characterum piſcium marinorum ad latera ſtupendo prodigio inſignitorum defuncta* Hanov. 1611. 4°.

Henrici

Digitized by Google

Henrici SMETII *a* LEDA *miſcellanea medica* cum T. ERASTO, H. BRUCÆO, L. BATTO, *Johanne* & H. WEYERIS *communicata* & *in* 12. *libros digeſta* Francofurti 1611. 8°. maj.*. Profeſſor Heidelbergenſis. Liber X. potiſſimum huc facit, in quo plurimæ traduntur per 50. annos collectæ adnotationes, & cadaverum inciſiones non certe inutiles. Qui quotidie vomebat, absque malo. Ruſticus per nares cernens. Polypus cordis in principe. Anatome hominis capite truncati. Cæcum inteſtinum non eſſe tenuem appendiculam. Anulus rotundus pylori. Lobulus SPIGELII lieni adnatus. Membranula ventriculos cerebri veſtiens. Teſticondus. Valvulæ venoſæ anno 1582. viſæ. Virgo per ſeptem annos aſita, cum plena ejus rei geſtæ hiſtoria. Fetus ſemeſtris anatome. Hymen nimis amplus. Puer unico cum teſte natus. Principis nimis obeſi anatome: cor billibre, ventriculus ampliſſimus. Sed nimis multa ſunt, quæ bona habet.

In L. VII. *de humoribus* agit. Libro VIII. *de calore*.

Ambroſii RHODII *optica* Witteberg. 1611. 12°.

Ej. *de ſpiritu refluente* 1614. 4°. HEFT.

Ej. *diſſertationes ſuper medicinam philoſophicam* SEVERINI Hafn. 1643. OSB.

Jean MARCHANDOT, Chirurgi, *hiſtoire memorable d'une femme qui a produit un enfant par le nombril aprez l'avoir porté vint cinq mois & demi* Lyon 1611. 12°. PORTAL.

Vincent TAGEREAU *diſcours ſur l'impuiſſance de l'homme & de la femme* Paris 1611. 8°. PORTAL. anno 1612. 8°. ASTRUC. Advocatus, contra congreſſum.

Jacques DUVAL *des hermaphrodites, accouchemens des femmes & traitement qui eſt requis pour les retenir en ſanté, & bien elever leurs enfans. Avec les figures des laboureurs & verger du genre humain, ſignes du pucelage, defloration, conception, & la belle induſtrie dont uſe la nature en la promotion du concept & plante prolifique* Rouen 1611. 8°. 1612. 8°. D'ETR. Abſurdi & fanatici hominis opus PORTAL.

Ej. *reponſe au diſcours fait par le S.* RIOLAN *contre l'hiſtoire de l'hermaphrodite de Rouen*, Rouen 1615. 8°. PORTAL.

Michael DOERING *de medicina & medicis* L. II. Gieſſ. 1611. 4°.*. Cauſam orat anatomes.

Antonii de DOMINIS, Præſulis Spalatini, infelicis & ingenioſi viri, *de radiis viſus & lucis in vitris perſpectivis &c.* Venet. 1611. 4°.

Wolfgangi CORVINI *de dignitate, jucunditate & multiplici utilitate cognitionis partium corporis humani* Lipſiæ 1611. 4°. TREW.

Sigismundi GOETZ *oratio pro Philoſophis adverſus medicos, in qua corporum ſectiones carminat*, Argentorati 1611. 8°.

Joh. PIETRE & *Nic.* GIRAULT *Ergo viri mulieribus ſalubrius degunt* Pariſ. 1611.

Guil. de BAILLOU & *Guil.* GERBAULT *Ergo partium principum ſyntimoria* Pariſ. 1611.

Henrici BLACVOD & *Franc.* LESPICIER *Ergo ſanguis humorum princeps* ibid. 1611.

Philiberti GUYBERT & *Jac.* PERRAU *Non ergo omne vivens calidum humidum,* ibid. 1611. idem puto GUYBERTUS cujus exſtat *le medecin charitable.*

Gabriel BIARD & *Guil.* DUVAL *Ergo homo microcoſmus* ibib. 1611.

Hæc cæterum tempora fuerunt *Galilei de* GALILEIS, magni experimentalis, ut nunc vocatur, phyſices reſtauratoris, cui etiam debemus diſtinctionem ejus quod ſentitur, ab eo quod in re ipſa eſt.

§. CCXCVIII. *Fortunius* LICETUS,

Genuenſis, peripateticus, profeſſor Patavinus, inde Bononienſis, multorum librorum auctor. Videtur *de anima ſeminis humani gonopſianthropologiæ* titulo aliqua ad ſuum parentem ſcripſiſſe, occaſione libelli anno 1599. editi p. 283. quæ neſcio num ſint excuſa. Omitto ea quæ priora de anima numeroſa ſcripſit. Dedit inde *de his quæ diu vivunt ſine alimento libros quatuor* Patav. 1612. fol.* ubi in univerſum etiam de alimento, de functione nutritiva, de fame & ſiti, de calore nativo, de conſuetudinis viribus in inedia agit.

EJ. *de perfecta conſtitutione hominis in utero* L. I. Patav. 1616. 4°.*. Semen multiplex ſtatuit, virile, muliebre & menſtruum ſanguinem, ex quo partes fetus rubras generari putat. Tres porro animas diſtinguit, & tres in ſemine ſpiritus, qui partes ordinent. Rationalem animam a DEO addi, poſtquam aliquam jam perfectionem ejus organa nata ſunt. Experimentorum nihil.

EJ. *de monſtrorum cauſis, natura & differentiis* L. II. Patav. 1616. 4°.* auctius cum plurimis iconibus ibid. 1634. 4°.* & denuo plenius ex recenſione *Gerardi* BLASII cum titulo *Fort.* LICETUS *de monſtris* Amſtelodami 1665. 4°.*. Monſtra in claſſes diſpoſuit, cuique claſſi ex theoria & veterum more dedit ſuas cauſas, deſcripſit externam faciem, abſque ulla anatome, neque proprium adtulit experimentum. BLASIUS ex nuperorum adnotatione multa monſtra addidit.

EJUSD. *de ſpontaneo viventium ortu* L. IV. Vicetiæ 1618. fol.*. Nulla experimenta, theoria mera.

EJ. *de feriis altricis animæ nemeſeticæ diſputationes, in quibus propulſantur ab olim culto mirabili mortalium jejunio oppoſitiones Aſitiaſtis de Caſtro* Patav. 1631. 4°.

Athos perfoſſus ſ. rudens eruditus in Criomixi quæſtiones de alimento dialogus prior Patav. 1636. 4°.

EJ. *de duplici calore* L. I. Uten. 1636. *Scritt. Lig.*

EJ. *de anima ſubjecto corpori nihil tribuente deque ſeminis vita & efficientia primaria in formatione fetus. Contra Antonium Ponce de* S. CRUZ Patav. 1631. 4°. BODL.

Digitized by Google

Ulysses *ad Circen ſ. de quadruplici transformatione, deque variis transformatis hominibus* Utin. 1636. 4°. Bodl.

De quæſitis per epiſtolas a Cl. *viris reſponſa* Bonon. 1640. 4°. & *de ſecundo quæſitis per epiſtolas* Utin. 1646. 4°. & *de tertio quæſitis per epiſtolas,* ibid. eod. anno.

De motu ſanguinis, origine nervorum, cerebro leniente cordis æſtum, imaginationis viribus quarto quæſitis ibid. 1647. 4°.

Ej. aliquæ ſunt ad T. Bartholinum epiſtolæ, argumenti phyſiologici, ut in Cent. I. de carnibus lucentibus, de ſua ſanguinis circulatione, excuſatio tertii ventriculi cordis Aristotelici.

§. CCXCIX. *Varii.*

Germain Courtin *œuvres anatomiques & chirurgiques, edente Etienne* Binet, Paris 1612. fol.* 1656. fol. Septem priores tractatus compendium anatomicum efficiunt, fere undique a Galeno ſumtum: lectiones vero ſunt ab anno 1578. ad 1587.

In *Petri* Pigrai *Epitome præceptorum medicinæ chirurgicæ* Pariſ. 1612. 8°.* Gallice Rouen 1642. 8°.* in principio libri aliqua phyſiologia traditur.

Peter Lowe *diſcourſe of the whole art of ſurgery* Lond. 1612. 4°. Dougl. Habet etiam anatomica, figuras venarum cutanearum, ſceleti, alia.

Johannis Pistorii, Nemauſenſis, *microcoſmus ſ. liber cephale anatomicus de proportione utriusque mundi* Lyon 1612. 8°.

Caroli le Caron *Oratio habita Ambiani in diſſectione corporis humani* Amiens 1612. 8°. De dignitate hominis.

Sigismundi Evenii *diſputationes anthropologicæ* Witteb. 1612. 4°. B. Tigur.

Ej. *de vita* Witteberg. 1613. 4°. Heft.

Gaſpar Brayer & *Joh.* Maunoir *Ergo in nativo calido vita* Pariſ. 1612.

J. Akakia & *Ant.* Bimbault *Ergo reſpiratio voluntaria* Pariſ. 1612.

Guil. Duval & *Claudii* Gervais *Ergo vox vitæ radix* Pariſ. 1612.

Georg. Cornuty & *Gabr.* Hardouin *Ergo ex habitu & functionibus æſtimanda temperies* Pariſ. 1612.

Claud. Charles & *Joh. de* Cleves *Non ergo fetus vivit primum vitam plantæ* Pariſiis 1612.

§. CCC. *Sanctorius* Sanctorius,

Juſtinopolitanus, Profeſſor aliquamdiu Patavinus (*s*). Ejus *oratio in Archilyceo Patavino* anno 1612. habita *. eo loco prodiit. De ſuis itineribus loquitur.

(*s*) Thomasin *Gymn.* p. 293. ab a. 1611.

Inde edidit Venet. 1614. 12°. *medicinam* ſuam *ſtaticam*. (In *Cat.* ENDTERI annus dicitur 1612.) cujus operis innumeræ ſunt editiones, latinæ quidem Lipſ. 1626. 8°. HAENEL. Venet. 1634. 12°. ANDERSON. 1660. 4°. 1664. 4°. DOUGLAS. Leid. 1642. 8°. Haag. 1650. 12°. 1657. 12°. Lyon 1690. Lipſ. 1670. 8°. 12°. Cum BAGLIVII ad rectum ſtatices uſum canonibus Romæ 1704. 12°. Patav. 1713. 12°.* 1723. Leid. 1713. 12°. BURCKH. Argentorati 1713. 8°. Duisburg. 1753. 12°. cum A. RIDIGERI ſcholiis Lipſiæ 1762. 8°. Cum LISTERI notis Lond. 1700. 12°. 1716. 12°.*

Gallice vertente *le* BRETON Paris 1722. 8°. & cum DODARTII & KEILII libellis, cura *Petri* NOGUEZ 1725. 12°. 2.Vol.

Italice vertente *Franciſco* CHIARI Venet. 1743.

Anglice 1676. 12°. & cum QUINCY notis 1712. 8°. & Londin. 1720. 8°. 1723. 8°.*

Germanice vertente J. TIMMIO Brem. 1726. 8°.*

Veteres equidem inſenſilem tranſpirationem minime ignoraverunt, HIPPOCRATES etiam potiſſimum & GALENUS. Nemo vero priorum per experimenta menſuram ejus perſpirationis, & pro varietate ciborum, ætatum, ſexuum, rerum quas non naturales vocant, morborum denique diſcrimine diverſam ubertatem, adque cibum potumque proportionem definivit. Primus SANCTORIUS ad pondera eam revocavit, collectaque, quæ nusquam peculiariter recenſet, experimenta, in brevem libellum ſtipavit. Velles tabulam experimentorum dediſſet, qualem KEILIUS, & per ſingula ea pericula expoſuiſſet, quibus ſuas leges ſuperſtruxit. Calumnias equidem puto, quæ magni viri inventa ad Cardinalem (*t*) CUSANUM referunt. Negari tamen nequit, multa videri ad placita GALENI (*u*) efficta, multa incredibilia, aut certe difficillima expertu: ipſam in univerſum cibi potusque menſuram, quæ omnibus calculis eſt pro fundamento, nimiam eſſe, & pariter nimiam perſpirationis ad urinam portionem, ne in calidiſſima quidem regione per nuperiores ponderationes confirmatam: neque ullam inhalationis habitam rationem: ullam ſalivæ, ſputi, ſordium cutanearum: neque omiſſæ perſpirationis tantam eſſe noxam, quantam SANCTORIUS pronuntiat: aliqua etiam SANCTORII placita ſibi contradicere (*x*): demum a potu maximam perſpirationis partem pendere. Olim SCHELHAMMERUS eam excretionis minoris fecit.

Ad H. OBICII objectiones SANCTORIUS *breviſſimam reſponſionem* dedit, ſæpe recuſam & Leidæ 1713. 12°. BUR.

EJUSD. *Commentarius in* I. *Fen.* I. *libri Canonis* AVICENNÆ Venet. 1626. fol.*. Liber ſingularis. Maluiſſes, quidem vir ILL. minus ſe demerſiſſet in quæſtiones ſcholaſticas: multa tamen habet memorabilia, ut thermometrum ad calorem corporis

(t) Conf. SANCTORIUM in I. *Fen.* AVIC. p. 81, tum OBICIUM p. 71. 81. &c. Sed is Cardinalis in generalibus ſubſtiterat.

(u) SECKER *de perſpirat.* n. 6. 7.

(x) IDEM ibid. n. 26.

Digitized by Google

corporis humani definiendum. Hygrometrum: pulſilogium. Id motum, & quietem arteriarum, & differentias motuum 133. metiebatur (y), oſtendit idem C. BARTHOLINO (z). Etſi magnam partem phyſiologiæ tractat, anatomica pauca habet, neque in iis excelluit. Adipem fluidum eſſe.

In artem parvam GALENI *commentatus eſt*, Venet. 1612. fol. 1630. 4°.* Lugduni 1632. 4°. Fuſiſſimus commentarius, cujus magna pars occupatur in refutandis aliis ſcriptoribus, potiſſimum etiam ARGENTERIO. Ad phyſiologiam & anatomen plurima ſpectant, ſed in quibus fatearis, vix utilitatem aliquam noſtre ætati accedere.

In methodo vitandorum errorum Genev. 1631. 4°.* aliqua huc faciunt, ut experimentum, cujus ope femina prægnans a virgine diſtinguitur. Sphincterem veſicæ vix conſpici poſſe.

§. CCCI. *Varii.*

Gabrielis BERTRAND, Chirurgus, auctor eſt libri *Refutation des erreurs contenues dans l'hiſtoire de tous les muſcles du corps humain de* C. GUILLEMEAU *par un écolier en chirurgie* G. B. Paris 1613. 8°. PORTALIUS non malum ait ſcriptum eſſe, negare buccinatorem inflare genas &c.

EJ. *les verités anatomiques & chirurgicales des organes de la reſpiration & des artificieux moyens dont la nature ſe ſert pour la preparation de l'air* Paris 1629. 12°. Diaphragma inter inſpirandum contrahi, ſternum adſcendere. Pus per venam ſine pari reſorberi, & in vaſa renalia atque urinam tranſire. PORT.

Paſchaſii le COQ *oratio de galli gallinacei natura* Pictav. 1613. ſi huc facit.

Rodolphi MAGISTRI (*le* MAITRE) Archiatri, *doctrina* HIPPOCRATIS *de limitibus humani partus* Pariſ. 1613. 12°.

Fr. AGULONII *optica* Antwerp. 1613. fol.

Hieronymi PERLINI *Inſtitutiones medicæ, phyſiologicæ, pathologicæ & therapeuticæ, quæ binorum diverſorum corporum muliebrium temperamenta, morbos & curationes ſpectant* Hanov. 1613. 4°. TREW. Accedit *Comm. de cauſa graviditatis, abortus & partus* LIND.

J. ZECCHII (ZECCA) *de urinis brevis & pulcherrima methodus* Bononiæ 1613. 4°.

Ejusdem ſunt *conſultationes medicinales* Francofurt. 1650. 8°.* 1677. 8°. cum quibus prodiit libellus *de pulſibus.*

Hieronymi NYMMAN *de imaginatione oratio* excuſa cum T. TANDLERI diſſ. *phyſicis medicis* Wittebergæ 1613. 8°.

Camilli RUBRI *de natura ortus viventium* Macerat. 1613.

Roderici a FONSECA, Olyſſiponenſis, *de hominis excrementis* libellus Piſæ 1613.

(y) *Method. vit. error.* p. 289.
(z) *Probl.* 8. *Exercit.* 9.

Digitized by Google

1613. 4°.*. Lato ſenſu etiam menſes & lac comprehendit, ſed ad ſemejoticen potiſſimum pertinet. Veteres fere ſequitur.

Chriſtophori NUNNEZ *de coctione & putredine* Madrit. 1613. 4°. pathologici potius forte argumenti.

Ludovicus LUCIUS *de viſu* Baſil. 1613. 4°. PLATN.

J. Jod. LUCII & J. R. ZIMMERMANN *problemata miſcellanea generalia ex medicina theoretica & practica* Heidelberg. 1613. 4°.*.

Eorundem *problemata medica ſeparatim regionis naturalis & vitalis* Heidelberg. 1613. 4°.*. Phyſiologici argumenti.

Ananias WEBER *de viſu* Baſileæ 1613. 4°. PLATN.

EJUSD. *de voce & loquela* Lipſ. 1622. 4°. HEFT.

EJ. *de thorace ſ. media cavitate ejusque partibus vitæ & facultati vitali formulantibus* Lipſ. 1622. 4°.*.

EJ. *Oneirologia ſ. de inſomniorum natura & ſignificatione* Lipſ. 1624. 4°. PLATNER.

Quirini le VIGNON & *Michael de la* VIGNE *Ergo ſemen vir & potentia tantum* Pariſiis 1613.

Dionyſii GUERIN & *Fr.* GUENAULT *Eſtne major a parvo corde vivacitas* Pariſ. 1613.

Jac. LETUS & *J.* MERLET *Ergo lien vita* Pariſ. 1613.

Franciſci le SAGE & *Joh.* FOURNIER *Ergo ſolius* ἐμψύχου *nutritio* Pariſiis 1613.

Joh. RIOLANI (*a*) & *Guilielmi de* VAILLY *Ergo tot ſpiritus quot facultates* Pariſ. 1613.

Antonii le GROT & *Aegidii le* BLANC *Ergo ſemen & menſtruus ſanguis excrementa benigna* Pariſ. 1613.

Joh. le MERCIER & *Guil. de la* CLAYE *Ergo eodem tempore quatuor humores* Pariſ. 1613.

§. CCCII. *Iterum Varii.*

Hippolytus OBICIUS, Ferrarienſis, contra SANCTORIUM edidit *ſtaticomaſtigem ſ. demolitionem ſtaticæ medicinæ* Lipſ. 1614. LIND. Ferrar. 1615. 4°.* cum SANCTORIANO opere ſæpe recuſam, ut Leidæ 1713. 12°. Duisburg. 1753. 12°. Dialogus quo plurima SANCTORIO objiciuntur. Rem ipſam GALENO notam fuiſſe. Utilitatem non habere, cum SANCTORIUS inutilis partis perſpirationem ab utili non doceat ſeparare. Levitatem naſci a copia ſpirituum, gravitatem a ſpiritibus evacuatis. Mane corpus levius videri, non a perſpiratione, ſed ob regeneratos ſpiritus. A CUSANO ex quarto dialogo *Idiotæ* ſua SANCTORIUM habere. *Hierony-*

(a) p. 233.

Digitized by Google

Hieronymum THEOBALDUM medicum Venetum, in proprio corpore experimenta ſtatica capere, adeo exiguo fructu, ut fere quotannis ægrotet.

Aliam etiam epiſtolam contra SANCTORIUM OBICIUS ſcripſit, editam cum *deciſionibus de veſicantium uſu adverſus* CAJUM Vicetiæ 1618. 4°.

Chriſtophori PEREZ *de* HERRERA, Madritenſis, *Compendium totius medicinæ in tres libros diviſum ex veterum & recentiorum monumentis elaboratum* Madrit. 1614. 4°. LIND.

Joh. PINCIER *otium Marburgenſe in ſex libros digeſtum, quibus fabrica corporis humani deſcribitur* Herborn. 1614. 8°.* poema, in quo phyſiologia & anatome traditur.

Philippi SECHTLINI *lapis lydius inediarum prodigioſarum quas plurimi in multos dies ſeptimanas menſas & canos protraxerint* Paderborn. 1614. 12°. HAENEL.

M. Fr. WENDELINI *harmonia Macrocoſmi & microcoſmi* Serveſtæ 1614. 4°. HEIST.

Theodor MAY *Urinbüchlein* Magdeburg 1614. 4°.

J. DISSAU *diſcours d'un monſtre* Auxerre 1614. 4°. cum icone PORTAL.

Nic. JACOBI *rechte Bienenkunſt in 3. Büchern, vermehrt durch Caſpar* HOEFLER Leipzig 1614. 8°. ſi huc facit.

Matthæi BACMEISTER *diſputationes medicæ.* Quinta *de vigilia & ſomno* 1614.

Sexta *de motu & quiete* Roſtoch. 1614. 4°. HEFT.

Septima *de ſuperfluorum expulſione* ibid. 1614. 4°.*

Octava *de animi adfectibus* ibid. 1614. 4°.*

Caſpar PAFF *de homine* Lipſiæ 1614. 4°. RIV.

J. Jacobus CRAFT *de excretione menſtruorum per os* dedit obſervationem cum Hildaniana Centuria III. Openheim 1614. 8°.

J. Georg NOTTER *de depuratione ſanguinis per renes* Argentor. 1614. 4°. BOEHMER.

Joh. de RENOU & *Michaelis* BOMMER *Ergo ex partium temperie virium robur* Pariſ. 1614.

Gab. HARDOUIN & *Petri* COMMUNY *Non ergo partus mulieri certo tempore contingit* Pariſ. 1614.

Petri PIIARE & *Joh.* MARTIN *Ergo pulſus reſpirationi proportione reſpondet* Pariſ. 1614.

J. MERLET & J. BOURGEOIS *Ergo ſpiritus ab elementis* Pariſ. 1614.

Nicolaus JABOT & *Claudius de* POIS *Ergo cum ſemine morbi* Pariſ. 1614.

Simon PIETRE & *Petr. de* BEAURAINS *Ergo facultas a materia* Pariſ. 1614.

§. CCCIII.

Digitized by Google

§. CCCIII. *J. Ceſar* Baricellus.

J. C. Baricellus, *a* S. Marco, Beneventanus, edidit *de hydronoſa* (hidronoſa) *natura ſ. ſudore humani corporis* L. IV. Neapoli 1614. 4°.*. Eruditionis in enodandis controverſis quæſtionibus multum, bonusque ordo. Sudoris omne genus, craſſum, tenuem, paucum, multum, calidum, frigidum, coloratum, guſtabilem, fœtidum, ſuaveolentem, diurnum, nocturnum, hibernum, ſtupentem etiam & ſilentem totidem capitibus conſiderat. De ſudoribus etiam in morbis, hæc ſemejotica, & de ſudoribus artificialibus. Naturam non ſatis conſuluit.

Ejusd. *de lactis, ſeri & butyri facultatibus & uſu opuſcula* Neap. 1623. 4°.*. Paſtoralia aliqua experimenta habet, de coagulatione varia lactis diverſorum animalium. Suillum lac, parum notum, mite tamen, blande laxans, dulcem dare & aptum ſtomacho caſeum. Vaccinum minime purgat, maxime caprillum. Ex lacte ſecundo coacto ſerum parari tenue. Multa collectanea.

§. CCCIV. *Caſpar* Hofmann,

Gothanus, Profeſſor Altdorfinus, literator, vir eruditus, magnus Peripateticus, ut neque nuperos valde curet, neque ipſi Galeno parcat, quoties ab Aristotele diſſentit. Ad ſummum ſenium pervenit, & multa ſcripſit, ſcalpello vix unquam uſus, acris tamen coævorum cenſor. Lego jam a. 1613. diſputationem edidiſſe *de alimentis & excrementis*, Altdorf. 1613. 4°. Thomasius, & *de naturæ officio in ſanitatis negotio* ibid. 1613. 4°.

De uſu lienis ſecundum Aristotelem, ib. 1613. 4°. Lipſ. 1615. 8°.* Leid. 1639. 16°.*. Erudite ſed absque anatome ſcriptus libellus. Lienem chylum trahere & per venam, & per arteriam, lutoſiorem & aqueum. Eo ſanguine lienem ali; excrementa emittere in ventriculum, renem, alvum, neque tamen ventriculum a melancholia ad contractionem ſtimulari, appetitum utique cieri. Contra Ulmum, obſtare ejus theoriæ valvulas.

De nervorum origine 1615. 4°. Heft.

De venarum origine ſecundum Aristotelem ibid. 1615. 4°. Platn.

De uſu venarum & arteriarum meſaraicarum Noriberg. 1615. 4°. Platn.

De ſpiritibus ibid. 1616. 4°.

De ichoribus & in quibus illi adparent adfectus diatriba Lipſ. 1617. 8°. Lind.

De uſu cerebri ſecundum Aristotelem ibid. 1618. 4°. (1613. Heft.) Lipſiæ 1619. 8°.

De uſu venæ arterioſæ & arteriæ venoſæ 1618. 4°. Thomasius.

De hepate ejusque uſu ſecundum Aristotelem, Altdorf. 1621. 4°. Thomas.

De

De cerebro, medulla ſpinali & nervis cum biga problematum de motu & uſu cerebri, Altdorf. 1622. 4°.* reſpondente H. DIETRICH. Pro ARISTOTELE in GALENUM de ortu venarum ex corde, cerebri uſu &c.

De ſanguine Altdorf. 1622. 4°. THOMAS.

De pulmone ibid. 1622. 4°.

De regeneratione hominis ibid. 1623. 4°. THOMAS.

De ſomno meridiano ib. 1625. 4°.

De partibus ſimilaribus corporis humani ib. 1625. 4°.

De facultatibus naturalibus miniſtrantibus ib. 1626. 4°. THOMAS.

De calido innato ib. 1626. 4°. THOM.

Quod ſpiritus nutriantur externo aëre Hamburg. 1627. 4°.

Cur natura fecerit duo vaſa ſanguinea ſuperflua ib. 1627. 4°.

De natura pulſuum ib. 1628. 4°.

Hæ diſputationes. Inter opera majora primo loco ſunt *variarum lectionum libri* VI. Lipſ. 1619. 8°.*. Verſatur potiſſimum in emendandis veterum locis, & anatomica parce adtingit. GALENI loca aliqua corriguntur, ut oris ventriculi a ſtomacho diſtincti: de carne renum, ſanguine nutritio, meſenterio, venis meſentericis; δωδεκαδακτύλου a duodeno diſtinctione, hæc in libro II. Aliqua etiam HIPPOCRATICA loca emendat. De ichoribus pluſcula. De venarum origine ex TIMÆO, quas ex corde mavult oriri. Ex ARISTOTELE de ſemine, & de teſtibus. De GALENI in collo uteri inconſtantia. Debere χορίον ſcribi, non χωρίον. Aliqua turpicula. Hæc ex libro VI.

EJ. *de Liene, cerebro & ichoribus* Leid. 1639. 12°.* Amſtelodami 1659. 12. Francofurti 1664. 12°. Tres ſunt priores diſputationes, ſed datæ anno 1615. De liene diximus. De cerebri uſu diatribe ad *Gregorium* HORSTIUM. Dolet animalium anatomen negligi & ARISTOTELEM; non probat, quod anatomici ſibi phyſiologiam tradendam ſumant. Cerebrum docet ſpiritus calidos temperare, ut ſenſitivi fiant, cordique ignem moderari.

De ichoribus varios locos veterum colligit.

EJ. *Apologia pro Germanis contra* GALENUM Amberg. 1625. 4°. THOMAS. & *Apologia apologiæ pro Germanis contra* GALENUM Amberg. 1626. 4°. THOMAS. ſi huc facit.

EJUSDEM *commentarii in* GALENI *de uſu partium libros* 17. Francof. 1625. fol.*. Doctum omnino opus, quo nuperiorum inventa cum GALENICIS comparat, & ſubinde aliqua paſſim a PRÆCEPTORIBUS ſuis effata admiſcet: ut ex ſuturarum defectu factam cephalæam.

EJUSD. *de thorace ejusque partibus commentarius tripartitus* Francof. 1627. fol.*.

fol.*. Contra GALENUM, animam docet unicam eſſe, in corde reſidere, a corde arterias, venas, & nervos oriri Sanguinem per arteriam pulmonalem ex dextro ventriculo prodire, perque venam pulmonalem in ſiniſtrum ventriculum tranſire: cordis ſeptum nusquam pervium eſſe. Dictio acuta, experimentorum parum.

EJUSD. *de generatione hominis adverſus Mundinum* MUNDINIUM Lib. IV. Francofurti 1629. fol.* & *de formarum origine ſecundum* ARISTOTELEM *ſententia, pertinens ad libros de generatione hominis* ib. Pro ARISTOTELE in GALENUM.

EJUSD. Cl. GALENI *de oſſibus ad tirones liber, cum notis perpetuis* Francofurti 1630. fol.*. Aliqua fere grammatica.

EJUSD. *relatio hiſtorica judicii acti in campis elyſiis coram Rhadamanto contra* GALENUM, *cum approbatione Apollinis* Noriberg. 1647. 12°.*. Varios errores GALENI redarguit, quoties ab ARISTOTELE diſceſſerat.

EJ. *Inſtitutionum medicarum* L. VI. Lyon 1645. 4°.*. Editionem dedicavit *Carolus* SPON. In præfatione profitetur HOFMANNUS, ſe veritatem, nempe, ut ſolet his vocibus uti, ARISTOTELEM contra GALENUM defenſurum. Singulo capiti ſubjicit *aberrationes*, invidioſum titulum, ſub quo ea colligit, quæ ſibi in aliis ſcriptoribus diſplicent. Alios enim Inſtitutionum auctores ubique carpit, etiam C. BAUHINUM, FALLOPIUM, & C. BARTHOLINUM. Rarius aliqua habet ſibi viſa. Patavii, aut Baſileæ, ut duram membranam cranio adhærentem: paſſim etiam contra verum pugnat. In phyſiologia ſolidas primum corporis partes, inde fluidas deſcribit: poteſtque pro bono lexico eſſe. Excrementa pituitoſa vidit per tubam deponi. Poros cordis rejicit. Nomina arteriæ venoſæ & venæ arterioſæ emendat.

Epitome Inſtitutionum in VI. *libros digeſta, ex auctoris autographo* Pariſiis 1648. 12°. Francofurt. 1670. 12°. Heidelberg. 1672. 12°.

EJUSD. *de circulatione ſanguinis digreſſio* apud RIOLANUM in opuſculis 1652. 12°.* editis. Sprevit nobiliſſimum inventum, etiam cum contemtu, H. DIETERICI teſtimonio, & *G. Hieronymi* WELSCHII *(b)*.

Poſt mortem Cl. viri prodiit ejus *Apologia pro* GALENO Lyon 1668. 4°.* ironice dicta, quæ ſit pro ARISTOTELE adverſus GALENUM oratio, cum perpetua hujus viri confutatione. Multum eruditionis græcanicæ, & in vocabulis laboris, placebitque ei, qui litium obſoletarum inter Peripateticos & ſcholas nuperiores ſtudioſus fuerit. Acute GALENUM carpit, arguit inconſtantiæ, omnia ſua ab aliis habere criminatur, & modo huic adhærere veterum, modo alteri. Circulationem minorem per pulmones & hic adoptat & alias, ſeptique cordis foramina rejicit. Venam umbilicalem in vitulo ſe inmittere in ſinum venæ Portarum, hoc recte; & ductum venoſum brevem latumque in hepate excarnato vidit. Varietates ſepti cerebri in animalibus. Cæterum parum habet anatomes. Præfatio

(b) *Vindiciani ſomn.* p. 27.

Digitized by Google

Præfatio data eſt anno 1635. Codicem amici redemit & edidit *Guido* PATINUS, paulo ante ſuam mortem.

Pro veritate Adraſtea GALENI. *Exercitationes juveniles adverſus Pariſanum aliosque* 18. *neotericos. Anti Argenterius & Anti Fernelius.* Accedit *Auguſtini* BUCCII, *Ludovici* BUCCAFERREÆ & J. C. CLAUDINI *de ſede facultatum principum* Pariſ. 1647. 4°. maj. TREW.

Iſagoge medica Cur. Variſcor. 1661. 12°. edente J. P. BRUNNER Lipſ. 1664. 12°. LIND. 1678. 12°. NICOLAI.

De calido innato & ſpiritibus ſyntagma Francofurti 1667. 4.

EJ. *collatio doctrinæ* ARISTOTELIS *cum doctrina* GALENI *de anima* Pariſiis 1647. 4°. maj. TREW.

De partibus ſimilaribus liber ſingularis defectum ſuppleturus libri ejusdem argumenti, quem GALENUS *ſe ait ſcripſiſſe* Francofurti 1667. 4°. LIND.

Extant etiam C. HOFMANNI epiſtolæ, tum apud C. HORNUNG editæ Noriberg. 1625. 4°.* tum ad REINESIUM Lipſiæ 1660. 4°.* in quibus aliqua ſunt anatomici argumenti, ut de FOLII opinione. REINESIUS, doctiſſimus vir, vitio dat CASPARO, quod obiter res tangat, neque exhauriat. Hiſtoriam medicam, quam moliebatur (c), non perfecit, & GALENI nova editio, ad quam ſcribendam aptiſſimus acceſſerat, nunquam prodiit. Latebat apud VOLCAMERUM (d), nuper ab *Antonio* ASKEW emta.

Vitam Cl. viri dedit *J. Georg.* VOLCAMER in oratione Francofurti 1668. & 1680. cum vita medica edita, bona & æqua.

§. CCCV. *Petrus* PAVIUS.

Petrus de PAUW, H. FABRICII diſcipulus, Profeſſor Leidenſis, theatri anatomici conditor, itineribus per Galliam & Italiam exercitatus, melancholicus homo, valuit acri ingenio & memoria valida (e). EJUS *de oſſibus primitiæ anatomicæ* prodierunt Leidæ 1615. 4°.* & figuras aliquas proprias habent ſinuum pituitariorum cranii. Tubam EUSTACHII bene deſcripſit: negavit oſſa pubis in partu diſcedere.

EJ. *Succenturiatus anatomicus cum Comm. in* HIPPOCRATEM *de vulneribus capitis & in* 4. *priora capita* libri VIII. CELSI Leid. 1616. 4°.*. Oſteologica etiam continet, & icones oſſium numeroſas.

EJ. *obſervationes anatomicæ* 31. pleræque morboſorum corporum prodierunt cum *centuria* III. & IV. *hiſtoriarum* BARTHOLINI Hafniæ 1657. 8°.*. Urachum in

(c) MEIBOM *de ſcribend. hiſt. med.*
(d) BAIER *vit. Prof. Altdorf.*
(e) Apud *Ever.* VORST. *ſermo funeb.*

Digitized by Google

in funiculo umbilicali non reperiri recte monet. Ventriculus anguſtiſſimus poſt ventris dolores. Polypus cordis. In lumbis pro medulla ſpinali funiculi unice nervei. Urina per penem in fetu expreſſa. Varietates aliquæ venarum. Hepatis ad Diaphragma nexus cellulofus. Caput fetus ſuperioribus oſſibus deſtitutum: teſtes in lumbis fetus. Aneuryſma venæ cavæ. Aliqua parum probabilia, ut defectus arteriarum ſpermaticarum, venæ emulgentis.

Ejus *Methodus anatomica* M.S. exſtabat in Bibliotheca *Franciſci de* VICK LINDENIO teſte. Meminit ejus in promiſſorum indice, qui prodiit cum *Primitiis*.

Notas & commentaria dedit in editionem *Epitomes anatomicæ* VESALII, quæ Amſtelodami anno 1616. 4°. L. & 1633. 4°.* prodiit. Adnotationes numeroſæ, potiſſimum oſteologicæ.

De valvula coli agit apud HILDANUM, uti diximus.

Orationem funebrem dicatam memoriæ P. PAVII edidit *Everardus* VORST Leidæ 1617. 4°.*.

§. CCCVI. *Jacobi* SCHALLING. H. CROOKE &c.

J. SCHALLING *ophthalmia ſ. diſquiſitio hermetico Galenica de natura oculorum* Erford. 1615. fol.* prodiit, germanice & latine. In principio habet aliquam oculorum anatomen, cum figuris VESALIANIS. Homo cæterum Roſencruzianus.

Helkiah CROOKE *microcoſmographia or a deſcription of the body of man, collected and translated out of all the beſt autors of anatomy eſpecially out of Gaſpar* BAUHINUS *and* A. LAURENTIUS London 1615. fol. GUNZ. 1618. fol * 1631. fol. GUNZ. Vaſtum opus cum iconibus VESALIANIS, paucis aliis ex PLATERO, & LAURENTIO ſumtis, & controverſiis ad A. LAURENTII morem. Ipſe corpora non videtur ſecuiſſe, cum deprecetur, quod de partibus genitalibus egerit aut figuras dederit.

Stephani Michaelis SPACHER, Tirolenſis, *pinax microcoſmographicus* 16. tabularum nempe explicatio 1615. 4°. & *Elucidarius tabulis ſynopticis microcoſmi in laminis inciſis æneis, literas & characteres explicans* ibid. 1614. 4°. TREW. Mea editio eſt Amſtelodamenſis 1634. fol. gr.* alia 1645. fol. ALB. cum titulo *Pinacis microcoſmographici*. Tabula cutaneorum vaſorum eſt LAURENTII, deinde tres tabulæ viſcerum & muſculorum per ſtata ſe ſubſequentia ex VESALIO. Habet ALBINUS in add. ad DOUGLASS. editionem priorem anni 1613. fol. cum titulo κατοπτρον μικροκοσμ κοι *viſio prima, ſecunda, tertia*.

Idem omnino opuſculum eſt J. REMMELINI, Ulmenſis, *catoptrum microcoſmicum* Aug. Vindelic. 1619. fol. Ulm. 1639. fol. DOUGL. Francof. 1660. fol.* cum VITI nomine. Verus inventor eſt REMMELINUS, etſi prior edidit SPACHERUS, acceptas a REMMELINO icones. Anglice prodiit *A ſurvey of the microcoſm or the anatomy of man and woman by Michael* SPACHER *and* REMMELINUS, *corrected by Clopton* HAVERS

Havers London 1702. fol. viſiones 4. Priorem editionem anni 1675. video citari in Cl. Folkes Bibliotheca. Germanice *kleiner Weltſpiegel oder Abbildung göttlicher Schopfung* Ulm 1632. fol. edente *J. Lud.* Remmelino auctoris filio, 1720. fol. Ulm 1744. fol. Inſtitutum idem, quod *Nicolai de* Sabio.

§. CCCVII. *Varii.*

Theodori Colladonis, Biturigis, *adverſaria ſ. commentarii medici* T. I. Genevæ 1615. 8°.*. Totus fere liber in *Andream* Laurentium ſcriptus eſt, cujus placita ubique refutat. Cæterum auctor græce & latine doctus, Bauhini & H. Fabricii diſcipulus, magnus veterum eſt admirator, iniquior in nuperos. Laurentium carpit ob philautiam, ob plagium, ipſam præfationem ex Cælio Rhodigino ſumtam eſſe objicit. Habet aliquas præceptorum ſuorum obſervationes, & cadaverum nonnullas diſſectiones. Ictericos non videre flava.

Curtii Marinelli *de morbis nobiliores animæ facultates obſidentibus* .... *Opuſculum continens aliquas controverſias, inconſtantias & admirationes* Galeni Venet. 1615. 4°.*. Rationes ſuas non adeo ex natura, ſed ex libris & Aristotele repetiit. L. I. agit de anima, cerebro, ſenſibus internis. Melioris animæ ſedem in cerebro ponit, non in ventriculis. In L. II. de motu agit, de muſculi fabrica, differentia, partibus quærit: earum præcipuam facit nervum, carnem diſtinguit a fibris, negat omnem muſculum in tendinem abire, qua ſe oſſibus inmittit. L. III. de ſenſu, ſenſoriis, nervis, ſenſuum propugnaculis.

In poſteriori opere oſtendere ſuſcipit, Galenum ſua ex aliis, vetuſtioribus, medicis ſumſiſſe: inconſtantias vero ad ſeculi morem meris ratiociniis nixus carpit.

Johannes Duval, Pontiſianus, ſcripſit *Ariſtocratiam humani corporis* Pariſ. 1615 8°. Lind.

Caſpar Dornavius *Menenium Agrippam ſ. corporis humani cum republica perpetuam comparationem, obſſ. hiſtoricis, ethicis, politicis, œconomicis, medicis illuſtratam* edidit Hanau 1615. 4°. Lind.

Caſpar. Cunradi *proſopographia medica* Francofurti 1615. 8°.

Antonii Merindoli, Aquenſis, lib. *de calido innato & humido primigenio* Lyon 1615. 8°. Lind.

J. Sisinii Amabilis *de natura fœtus diſputatio* Rom. 1615. 8°. Lind.

Antonii Zara *anatome ingeniorum & ſcientiarum* 1615. Valde laudat *le* Camus. Habet cauſas corporeas in ſpiritum operantes.

Franciſci Tidicæi *microcoſmus ſ. deſcriptio hominis & mundi parallela: quomodo univerſa rerum natura in homine per imaginem expreſſa ſit. Quanto jure veteres parvum mundum dixerint* Lipſiæ 1615. 4°. Lind. 1638. 4°. Idem.

Gio. Anton. GRIFFONE *fiſionomia del cavallo, del bove* Venez. 1615. 12.

Aegidius ROMANUS *de formatione corporis humani in utero* Pariſ. 1615. 4°. LIND. IDEM forte qui COLUMNA de quo in *add.*

J. Petr. AUCHTERUS *de tuſſi* Baſileæ 1615. 4°. RIV.

Balthaſar SIMON *de humani corporis humoribus* Francof. & Lipſ. 1615. 4. HEFT.

Samuelis FUCHSII, Cuſtrinenſis, *Metopoſcopia & Ophthalmoſcopia* Argentorati 1615. 4°. cum iconibus æneis 50. GUNZ.

La Fauconnerie de Charles D'ARCUSSIA *de Capre Seigneur d'Eſparron ou un traité de la nature, maladies, anatomie & chaſſe aux faucons*, Paris 1615. 4°. MARTIN.

Joh. STEINMEZ *oratio utrum femina in ſexum maſculum per naturam mutari poſſit*, Jenæ 1615. 4°. THOMAS.

Georgii CORNUTI & *Antonii le* RAT *Ergo cuivis humori certo tempore dominium* Pariſ. 1615.

Claudii BOIVIN & *Roberti* TULLOUT *Ergo omnium partium ſimul conformatio* Pariſ. 1615.

Philippi HARDOYN & *Guilielmi* GUYON *Ergo a pituitæ permixtione bilis vitellina* Pariſ. 1615.

Ej. & *Barth.* BARALIS *Ergo certo tempore ſomnus convenit* Pariſ. 1615.

Nicolai MARCHANT & *Lazari* PENA *E. ſolo ſanguine nutrimur* Pariſ. 1615.

Michael de la VIGNE & *Caroli le* CLERQ *Ergo ſanguineæ actiones perfectiſſimæ* Pariſ. 1615.

Franciſci DUPORT & *Dionyſii* ALLAIN *Ergo viventis & mixti temperamentum unum* Pariſ. 1615.

Joh. BEAUCHESNE & *Barthol.* BARALIS *Ergo fetus per umbilicum nutritur* Pariſ. 1615.

Johan. HUTIN & *Joh.* TERIER *Ergo fetus octimeſtris vitalis* Pariſ. 1615.

§. CCCVIII. *Petrus* LAURENBERG. *Alii.*

Roſtochienſis. EJUS *diſpp. quinque de viſu, auditu, odoratu, guſtu & tactu* prodierunt Hamburgi 1616. 4°. MOELLER.

Ej. diſſ. *de pinguedine* Hamburg. 1617.

De tribus corporis regionibus ſpeciatim de cute, ibid. eod. anno.

De Meſenterio, venis meſaraicis & pancreate, ibid. 1618. 4°. HEFT.

EJUSD.

Digitized by Google

Ejusd. *Proceſtria anatomica, in quibus proponuntur pleraque quæ ad generalem Anatomiæ & partium contemplationem attinent & A. Laurentii hiſtoria anatomica multis locis caſtigatur* Hamburg. 1619. 4°.*. Ad viſcera abdominis, muſculos, communia corporis involucra. Non indiligens vir in legendis libris, a natura alienior.

Ej. *de natura* Roſtoch. 1633. 4°. Heft.

Ejusd. *Collegium anatomicum XII. diſputationibus in Roſtochienſi Academia propoſitum* Roſtoch. 1636. 4°.* & cum titulo *Anatomiæ corporis humani* Francof. 1665. 12°.*. Diſſ. I. eſt de anatome in genere, partis definitione, & præcipuis partium differentiis Roſtoch. 1635. 4°.

Exer. II. *de diſtributione corporis in regiones, cuticula & cute pinguedine* 1635.

Exer. III. *de panniculo carnoſo, muſculis abdominis, peritonæo.* 1635.

Exer. IV. *de umbilico & omento, meſenterio, venis & arteriis meſaraicis antiquis & novis lacteis* Asellii 1635.

Exercit. V. *de inteſtinorum generali & particulari hiſtoria* 1635.

Exercit. VI. *de renibus, ureteribus, veſica*, eodem anno.

Exercit. VII. *de liene, jecore, veſicula fellea, ventriculo*, eod. anno.

Exercit. VIII. *de partibus generationi inſervientibus, teſtibus, utero*, eod. anno.

Exercit. IX. *de thorace, mammis, muſculis, pleura, mediaſtino, diaphragmate*, codem anno.

Exercit. X. *de Pericardio, corde, pulmonibus, aſpera arteria*, eod. anno.

Exercit. XI. *de capite in genere, pericranio, meningibus, cerebro, ſenſoriis* 1636.

Exercit. XII. *de oſſibus generatim* 1636. Seorſim etiam prodierunt, & aliquæ penes me ſunt. Novis uſus Harveji experimentis, circuitum ſanguinis per pulmones verum docet: ſeptum cordis impervium adfirmat. Neminem auctorem citat. Solos diſſecuiſſe boves Riolanus (*f*).

Εισαγωγην ανατομικην edidit, quam diximus p. 111.

In *lauro delphica* Leid. 1621. 4°. Witteberg. 1628. 12°. edita laudat ſuam in arte Mnemonica peritiam.

Ejus in Mnemonica Ciceronis proloquium exſtat in E. N. C. Dec. I. ann. 3. app.

Fabius Columna, magnum in botanicis nomen, cum altera parte ſuæ *ſtirpium Ecphraſeos* Romæ 1616. 4°. edita, aliqua de animalibus marinis habet, tum de hippopotamo ejusque dentibus. In l. *de purpura* Romæ 1616. 4°.* animalia

(f) *Authopograph.* p. 32. in C. B. p. 688.

animalia in teſtis marinis habitantia deſcribit. In iis, quæ ad *Fr.* HERNANDEZ hiſtoriam addidit, de zibeto agit, & de modo atque menſura, qua de animale educitur.

Chriſtianus MOLDENARIUS edidit *exercitationes phyſiognomicas* IV. *libris comprehenſas, quorum* I. *de corporis agit* II. *Chiromantiam* III. *Metopoſcopiam ſ. frontis contemplationem* IV. *Oneirocriticam proponit* Wittebergæ 1616. 8°. BODLEYANA.

In *Franciſci* PECCETII *Chirurgia* Florent. 1616. fol.* breves deſcriptiones partium adfectarum reperiuntur.

Stephani MANIALDI, Medici Burdigalenſis, non ineruditi, *de partu prodigioſo qui viſus eſt in agro Gradiniano juxta Burdigalam* anno 1595. Burdigalæ 1616. 8°.*. Multipara femina concepit, fetum retinuit, iterum concepit, iterum fetum retinuit: utrumque partum & per abſceſſum, & per vulnus a chirurgo inflictum reddidit. Aliud exemplum partus ventralis, per inciſionem educti.

EJUSD. HIPPOCRATIS *Coi chirurgia* Pariſ. 1619. 8°.* Paſſim partes adfectas deſcribit, & ad HIPPOCRATICAS deſcriptiones commentatur.

In *Franciſci* JOEL *operibus omnibus* Hamburgi 1616. 4°. Roſtoch. 1630. 4°. editis *. Tomus I. continet *univerſa medicinæ compendium*, editum a *Matthia* BACMEISTER. In principio Phyſiologiam & anatomes compendium.

J. Caſp. BLASSIUS *theſes medicæ de humoribus corporis humani* defendit præſide *Sim.* OBSOPOEO Heidelbergæ 1616. 4°.

EJ. diſp. *de mulierum ſterilitate* Baſil. 1628. 4°. SCIH.

Guil. GUYON & *Franc.* MANDAT *Ergo cor appetentiæ ſedes* Pariſ. 1616.

Maurit. de MONTREIL & *Simon le* LETIER *Ergo ventriculo calidū carnes frigidæ* Pariſ. 1616.

Philiberti GUYBERT & *Joh.* BEVAULT *Ergo a color ſexus differentia* ib. 1616.

Jean PIETRE & *Fr.* BOUJONNIER *Ergo ſeptenario conceptus partus eſt vita* ibid. 1616.

Abraham HEINECCIUS *de hominis generatione & conceptione* Wittebergæ 1616. 4°. HEFT.

EJ. *quæſtionum anthropologicarum decas* ibid. 1617. 4°. HEFT.

EJ. *de temperamentis* ibid. 1626. HEFT.

EJ. *de oſcitatione* ibid. 1627. 4°. HEFT.

J. Rupert. SULZBERGER *de reſpiratione* Lipſ. 1616. 4°. HEFT.

EJ.

Digitized by Google

Ej. diſp. *de oſteologia* Lipſiæ 1624. 4°. Haenel.

Georgius Lothus *de uſu partium nutritioni inſervientium in coctionibus facultati cum harum excrementis* Regiom. 1616. Heft.

Ej. *de hominis generatione* ibid. 1617. 4°. Heft.

Ej. *de urinarum differentiis earumque cauſis* ibid. 1623. 4°. Heft.

Ej. *de hepatis ſtructura* ibid. 1650. Heft.

§. CCCIX. *Varii.*

Clementis Timpler *optica, ſyſtema methodicum, & phyſiognomia humana* Hanau 1617. 8°. Lind.

Bernardi Suevi *trias progymnaſmatum medicorum* Baſileæ 1617. 4°.*. Pro clyſteribus nutritiis.

Roberti Flud, Angli, alias *de fluctibus dicti, utriusque coſmi majoris & minoris metaphyſica* T. I. *de microcoſmi hiſtoria, de ejus generatione ortu & progreſſu. De ſupernaturali naturali, & præter naturali, & contra naturali microcoſmi hiſtoria. Internum ſ. anima. Externum ſ. corpus. Animæ in corpore operatio. Tectonica microcoſmi interni & externi hiſtoria. Ars memoriæ: phyſiognomia, chiromantia. De morte. De uromantia ſ. divinatione per urinam. Pulſus ſ. nova & ſacra arcana pulſuum hiſtoria ex ſacro fonte extracta* Openheim. 1617. fol. Martini.

T. II. *anatomia triplex, homo nutritus anatomia viſibili & inviſibili bifariam dividitur* Openheim 1623. fol. Tr.

In T. II. refert Cl. Clement *de ſupernaturali, naturali, præter naturali & connaturali microcoſmi hiſtoria* Openh. 1619. fol. Nonne Idem, quod modo dixi.

Ej. *univerſale medicinæ catoptricon* Francofurti 1631. fol. Lind. Continet præter alia phyſiognomiam, chiromantiam, conſiderationem excrementorum, urinæ, ſudoris, ſputi, pulſuum.

Ejusd. *anatomiæ amphitheatrum effigie triplici nunc & conditione varia deſignatum* Francofurti 1623. fol. 1635. fol. cum figuris Pl. An Idem cum *anatome triplici.*

Ejusd. *pulſus ſ. nova & arcana pulſuum hiſtoria e ſacro fonte radicali extracta & medicorum ethnicorum dictis comprobata* 1629. fol. Clem. abſque anno. Thermometrum excogitavit factum ex ſphæra, tuboque longo, aqua ſemipleno. Pulſum dixit expanſionem eſſe DEI in vaſis habitantis. Monochordi rationem muſicam cum temperamentis comparavit.

Homo fanaticus, Roſencruzianus, qui ſe noluit intelligi.

Digitized by Google

Lazarus RIVERIUS, Medicus & Profeſſor Monſpelienſis, chemicorum & calidiorum medicamentorum ope arabicis medicaminibus robur addidit. Ejus ſunt *Inſtitutiones medicæ* L. V. Lipſiæ 1654. 8°. Lugduni 1656. 4°. LIND. Haag. 1657. 8°. maj.* quarum pars I. eſt Phyſiologia, qualem ea ætas ferebat.

In centuriis 4. obſervationum & in communicatis obſervationibus paſſim reperias aliqua ad phyſiologiam facientia. Ventriculum vitioſe in thoracem irrepſiſſe.

EJ. *quæſtiones medicæ* 12. Monſpelier 1617. 4°. Huc faciunt *An vitioſi & morboſi partus eadem ſit cauſa.*

J. Caſimir JORDAN *de monſtris* Heidelberg. 1617. 4°. HEFT.

Johannis BOURGEOIS & *Joh.* BOMPAIN *Eſt ergo cuique parti facultas ſua inſita* Pariſ. 1617.

Henrici BLACVOD & *Mart.* ROBICHON *Ergo ſimilarium temperies facultatum baſis* Pariſ. 1617.

Gabr. BIART & *Pauli* GYRON *Ergo a ſemine calidiore mares* Pariſ. 1617.

Caroli le CLERCQ & *Fr.* QUIQUEBOEUF *Non ergo ſine ſemine virili mola* Pariſ. 1617.

Georg. SCHARPE in *quæſtionibus medicis* 12. quærit, an certa ſint ſigna, quæ virginitatem, fetus conceptionem, ſexumque notent Monſpel. 1617. 4°.

ABERNETHEE in ſuarum *quæſtionum* prima quæſivit, an vulnera occiſorum præſentibus occiſoribus ſanguinem fundere poſſint naturaliter, atque occiſores indicare. In Quæſt. 7. an conceptio fieri poſſit abſque voluptate Monſpelier 1617. 4°.

GENESTET in *quæſtione* I. An noctambuli & ſomniantes delirent, dum loquuntur, vident, aliasve functiones humanas exercent Monſpel. 1617. 4°.

SAILLER in *Quæſtionum medicarum 12. editar.* Monſpel. 1617. 4°. quinta quærit an ſingultum ſanet ſternutatio & vomitio? Hæc PORTAL.

§. CCCX. *Carolus* GUILLEMEAU.

Carolus GUILLEMEAU, RIOLANI diſcipulus, Chirurgus Pariſinus Pariſiis 1618. 8°.*. edidit *Oſtomyologie ſ. diſcours des os & des muſcles du corps humain.* Integra fragmenta præceptoris ſui RIOLANI, potiſſimum myologica, operi ſuo inſeruit; alia ſe didiciſſe ait a REDON, qui ſit ex optimis ſui ſeculi anatomicis. In oſſibus, inque ſceletis præparandis, ſe omnino exercuit, & oſſa in ſcholis chirurgicis demonſtravit, cæterum rarius naturam conſuluit. Nihil ſe poſteris dicendum reliquiſſe putat, fuſus cæterum, verboſus & amans controverſiarum. In muſculis ſæpe COLUMBUM ſequitur. In biventre & coracohyoideo veram fabricam vidit. Minutiores muſculos paſſim rejicit, & habet pro

Digitized by Google

pro ligamentis, ut in uvula. In leonum oſſibus aliquam medullam reperit. Puellas gallicas fere dextra ſcapula eſſe altiori, ut RIOLANUS. Interoſſeos muſculos recte habet.

L. de la groſſeſſe & des acouchemens des femmes Paris 1620. 8°. paternum ipſe reddidit, & addidit icones aliquas.

EIDEM tribuitur *diſcours apologetique touchant la vérité des geans contre la gigantomachie d'un certain médecin,* Paris 1615.

Et cum reſpondiſſet HABICOTUS, *reponſe à un diſcours Apologetique touchant la vérité des geants*, noſter reponſuit *Jugement d'Heraclite & de Democrite ſur la réponſe d'Habicot au diſcours attribué à* M. GUILLEMEAU. Ita PORTAL, quem vide, tum p. 316.

§. CCCXI. J. R. SALZMAN.

J. Rudolphi SALZMAN, per multos annos anatomes Profeſſoris in Academia Argentoratenſi, CASSERII diſcipuli & BAUHINI, *diſp. de natura ſanguinis* Argentor. 1618. 4°.*

EJUSD. *de anatomicis quibusdam obſervationibus epiſtola* cum HORSTIANIS Ulm. 1620.

EJ. *exercitationes medicæ ex* FERNELIO. Earum *Quinta* eſt *de ſupremi ventris partibus animalibus* Argentorat. 1623. 4°.*.

EJ. *de difficultate reſpirationis* ibid. 1635. 4°.

EJ. *diſcurſus pſychologicus de vita & morte hominis* 1642. 4°. B. THOM.

EJ. *de vita & morte hominis* 1648. 4°. HEFT. annon idem.

EJ. *de uromantia* 1651. 4°.

EJUSD. *συμπαθεια rerum naturalium* Argentorati 1661. 4°. BURCK. niſi junioris eſt SALZMANNI.

EJ. *obſervata anatomica hactenus inedita* Amſtelodami 1669. 12°.*. Brevis libellus, ſed totus ad naturam factus, cadaverum quidem inprimis morboſorum, tamen etiam eo ſolo fine ſuſceptarum inciſionum hiſtoriam tradit, ut aliqua melius innoteſcerent. Icones viarum fetui propriarum ad C. BAUHINUM miſit. Oſſiculum auditus unicum avium habet. Puer arreta; ejus renes tuberculoſi. Interſectiones in muſculis transverſis abdominis. Varietates vaſorum pectoralium, renalium. Urachus cæcus. Vena lienalis poroſa. Valvula venæ jugularis externæ, adſcenſui ſanguinis contraria. Uterus puerperæ craſſus; oſſa pubis in partu non laxata. Ventriculi cerebri deſcendentes. Pori nervi optici. Noduli ARANTII.

§. CCCXII. *Varii.*

J. Dan. Mylii *opus medico-chymicum, tres continens baſilicas. In I. phyſiologia antiqua Hippocratica* Francofurti 1618. 4°.

Hannibalis Albertini, Ceſenatis, *de adfectionibus cordis* L. III. Venet. 1618. 4°.*. Primus liber eſt de adfectionibus naturalibus ſ. phyſiologia cordis. Cor animæ ſedem eſſe: in ſyſtole longius fieri, a fibris rectis & obliquis moveri. Multa cæterum ex ſcholarum ſenſu & more.

Petri Berrettini, Cortonienſis, celebris pictoris, tabulæ anatomicæ, quarum *J. Maria* Castellanus auctor eſſe videtur. Sculptæ ſunt a. 1618. ut non ſint Veslingii. Eum Castellanum opus de venæ ſectione in fol. & 4°. Romæ edidiſſe L. Allatius auctor eſt, magnumque opus anatomicum in fol. paratum reliquiſſe: id opus putat eſſe Berrettini Cl. Moehsen, quod in eo venæ, quæ ſecari ſolent, omnes repræſententur (*g*).

Ejusd. certe Castellani *phylacterium phlebotomiæ & arteriotomiæ* recuſum Argentorati 1618. 8°.* figuras etiam continet venarum & arteriarum totius corporis. Inter eas duæ icones utique ſunt eædem, quæ in Berrettini tabula, niſi quod valvulæ in iſta deſiderentur. Conf. G. Riva a. 1670.

Franceſco Arcadio *parafraſi ſopra la medicina ſanctoriana nella quale brevemente ſi dichiara l'arte ſuddetta in aforiſmi ridotta dall E. Santorio* Parma 1618. 12°. Mazuchelli.

Petri Lopez *poëſis philoſophica in ſex* LL. *digeſta de rebus non naturalibus* Conimbricæ 1618. 4°. Cap. de Vil.

Ej. *floſculus medicinæ tribus libris comprehenſus & totidem rebus quas corpus humanum continet* Olyſſipon. 1620. 8°. Malacæ 1635. 4°. Lind.

Joh. Manelphi *de fletu & lacrumis* Rom. 1618. 8°. Lind.

Ej. *urbanæ diſſertationes in I. Problematum* Aristotelis *ſectionem* Rom. 1630. 8°.

J. Schoenlin *de viſus nobilitate & conſervandi modo* Monach 1618. 16°. Laurentii opus latine redditum.

Thomas Giannini in l. *de ſubſtantia cœli ſtellarum* agit etiam de infelicitate partus octimeſtris, & de ſtigmatibus, quibus in utero obſidetur, Venet. 1618. 4°.

Antonii Celii *tract. de pulſibus* Meſſin. 1618. 4°. Lind.

Scipionis Portii *opus phyſiologicum, in quo varia quæſita diſcuſſa elucidantur* Maſſa 1618. 4°. commentatur in I. l. de auditu Aristotelis; agit de ſanguinis tempe-

(g) Moehsen *Bildniſſe* p. 102.

Digitized by Google

temperamento, quod ſit calidum; ad quem ſenſum dolor ſpectet. Ad ſcholarum ſaporem.

Jacobi MULLER *de natura motus animalis & voluntarii ex principiis phyſicis, medicis, geometricis, & architectonicis deducta* Ulm. 1618. 4°. LIND. & in HORSTIANIS, Conſ. p. 300.

Eraſmi POSTHII *poſthuma pietas h. e. carmina & epitaphia in obitum* J. POSTHII *patris ſui* Francofurt. 1618. 8°.

Antonius VARUS *de uſu lienis* Francoſ. ad Viadr. 1618. 4°. BOEHMER.

Chr. RHORBORN *de vita & morte* Lipſ. 1618. 4°. THOMAS.

Valentin HARTUNG *de lienis natura & ſtructura* Lipſ. 1618. 4°.

EJ. *de hepate* ibid. 4°. eod. anno, HEFT.

EJ. *de corde* ibid. 1619. 4°. HEFT.

EJ. *de ſimplici trino ut alimento medicamentoſo, lacte, melle, vino* Lipſiæ 1625. 4°. HEFT.

Theoph. AENETIUS *de partibus principalioribus ad corporis humani ſtructuram mirabilem concurrentibus* Jen. 1618. 4°. HEFT.

EJ. *Num anima humana ſit forma adſiſtens vel informans, num formæ in homine ſint plures* Jen. 1622. 4°. HEFT.

Claude GIGOT *an coitus a ligatura arceatur* Monpelier 1618. 8°. Ita putat.

Jacobi COUSINOT & *Claudii* QUIQUEBOEUF *Ergo Melancholia divinior* Pariſiis 1618.

Lazarus PENA & *Petr.* GIRARDET *Ergo ſanguis putreſcens in alios degenerat humores* Pariſ. 1618.

§. CCCXIII. *Chr.* SCHEINER.

Chriſtophori SCHEINER S. I. *oculus h. e. fundamentum opticum in quo ex*
accurata oculi anatome, abſtruſarum experimentiarum ſedula perveſtigatio-
ne &c. radius viſualis & ſua viſionis in oculo ſedes eruitur, ſua viſioni
in oculo ſedes decernitur &c. Oeniponti 1619. 4°.* Lond. 1652. 4°. Bo-
num opus. Poſt KEPLERUM Auctor ſedem viſionis lenti cryſtallinæ eri-
puit, cujus vim refringentem dixit, cataractæ ſedem definivit, retinæ di-
gnitatem reſtituit, cauſas presbyopiæ & myopiæ in lentis cryſtallinæ figu-
ra poſitas, neceſſarias oculi interni mutationes demonſtravit. Multa ad
inverſiones & everſiones imaginum adque angulum opticum pertinent. In
uvea tunica fibras eſſe muſculares. Lentem a proceſſu ciliari convexiorem
reddi. Anatomen oculi dedit; retinam pellucidam, chorioideæ membranæ in-
ternam faciem in aliis aliisque animalibus aliter coloratam eſſe. Corneæ majo-
rem convexitatem icone expreſſit, nervique ingreſſum multo interiorem quam axis

Digitized by Google

axis eſt viſus: denique lentis cryſtallinæ inæquales duas convexitates. Experimento oſtendit, in retina imaginem pingi.

§. CCCXIV. Tardinus. Glandorpius. *Alii.*

Johannis Tardini, Turnonenſis, *de pilis diſquiſitio phyſiologica* Turnoni 1619. 8°.*. Fuſiſſime, ſed absque proprio experimento ſcripſit, cum innumeris controverſiis.

Ejus l. *de undecimeſtri partu* Turn. 1640. nuper Pariſiis recuſus eſt 1765. 8.*. Contra partum undecimo a morte mariti menſe, ex Hippocraticis fere auctoritatibus.

Aegidii Gutmann *Offenbarung göttlicher Majeſtät &c.* Hanau 1619. 4°. & Halberſtatt 1675. 4°. Commentarius eſt in quatuor capita priora Geneſeos: In eo circuitum ſanguinis tangi lego.

Matthias Glandorp, Medicus Bremenſis, *Hieronymi* Fabricii & A. Spigelii diſcipulus, chirurgica fere opera reliquit. Inter ea *ſpeculum chirurgorum* Bremæ a. 1619. 8°.* edidit, quo vulnera omnium partium univerſi corporis perſequitur. Solet autem cujusque partis anatomicam deſcriptionem, ſed perbrevem addere.

In tr. *de paronychia* Brem. 1623. 8°.* manus anatome traditur. Sic in tractatu *de polypo* Brem. 1628. 4°.* narium fabrica, breviſſime quidem.

In *Gazophylacio polyplusio* Brem. 1633. 4°.* figuræ ſunt, ſed omnino mutatitiæ, quæ venas ſubcutaneas anteriores & poſteriores exprimunt, muſculosque ſubcutaneos. Eo fuſior autem eſt Auctor, quo quisque liber poſterior prodiit.

Opera omnia recuſa ſunt Londini 1629. 4°.*.

Johannis Varandæi *Phyſiologia* cum aliis libris prodiit Hanau 1619. 8°. Montpelier 1620. 8°. Endter, & in operibus omnibus Lyon 1658. fol. Endter.

Guilielmi Duval, Medici & Profeſſoris Pariſini, *Synopſis analytica doctrinæ peripateticæ* Pariſ. 1619. Douglassius. Mulierum teſtes veſiculis eſſe referto docuit. Conf. p. 323.

Iſoardi Guignon *autopſiomma cum ejusdem oculi actionibus & utilitatibus* Turin. 1619. 4°. *le* Tellier.

Franciſci Matthæi Fernandez, Pacenſis, *de facultatibus naturalibus, diſputationes medicæ & philoſophicæ* Granat. 1619. Lind.

Traité de la phyſiognomie Paris 1619. 8°.

Sebaſtiani Prenner *groß Planeten-Buch, ſamt der Geomantie, Phyſiognomie und Chiromantie, auch einen beſondern Tractat von der Chiromantie, ſo aufs* [illegible] *kommen* Str[illegible] 1619. 8°. Pl.

[illegible] 1619. 8°.

Michael

Michael MAIER *de volucri arborea abſque patre & matre: de ortu miraculoſo potius quam naturali vegetabilium, animalium, hominum &c.* Francofurti 1619. 8°.*. Bernaclam ex concha naſci, etiam ſe ipſe teſte.

Dirk KLUYT *ſpreckinghe van de byen haar orſpronk natuer en zeldſame werken, wonderlyke politien en ordentliche regeering* Utrecht 1619. 8°. BURCKH. Reginam apum habet.

Joſephi SCALIGERI *loci cujuſdam* GALENI *difficillimi explicatio doctiſſima*, edita a JOACHIMO MORSIO Leid. 1619. 4°.*. De præconis voce.

J. Caſpar HELBLING *de oculi ſtructura* Ep. in Cent. I. Epiſtolarum HILDANI Openheim 1619. 4°. & in operibus.

EJ. *de facultatibus corporis humani* Friburg. Briſg. 1619. HEFT.

J. SIGLICIUS *de anatomia ſcientiæ medicæ oculo* Lipſ. 1619. 4°. PL.

Zachar. BRENDEL *de temperamentis* Jen. 1619. 4°. THOMAS.

J. Jac. BRUNN, Prof. Baſil. *de humoribus corporis humani* Baſil. 1619. 4. HEFT.

J. HARTRANFT *diſp.* XX. *de corpore humano* Lipſ. 1619. 4°. HEFT.

Renati MOREAU & *Valentini* HYERAULME *Ergo ex phyſiognomia corporis conſtitutio* Pariſ. 1619.

EJUSD. *diſſ. an oculi amorum illices & indices* Paris 1619. 4°. MURR.

§. CCCXV. *Fabricius* BARTHOLETTUS,

Bononienſis, Profeſſor Mantuanus, EJUS *anatomica corporis humani deſcriptio per theſes diſpoſita* prodiit Bonon. 1619. fol. MAZUCHELLI.

EJ. *Prælectio anatomica habita Bononiæ e ſubſellio anatomico* Bonon. 1620. 4°. MAZUCHELLI.

EJ. *Encyclopædia* HERMETICO *dogmatica* P. I. Phyſiologia Bonon. 1619. 4°.* Ex ſcholarum ſenſu contra Hermeticos.

EJUSD. *Methodus in dyſpnœam ſ. de reſpirationibus* L. IV. Bonon. 1633. 4°.* poſthumum opus. In P. IV. multa bona habet, in cadaveribus inciſis viſa, glandulas etiam bronchiales. In P. V. animam humanam ſuadet in magna vitra colligere, in quibus abeat in cryſtallos. Tæniam bene deſcribit.

EJ. *Anatomiæ magnæ partem ſecundum* inpreſſam eſſe, nondum vero publicatam . . . . MAZUCHELLI. T. III.

Michaëlis ZANARDI *diſputationes de triplici univerſo cæleſti, elementari & mixto parvo homine* Venet. 1619. 4°. Colon. 1620. 4°.*. Brevem phyſiologiam continet, cum phyſiognomia conjunctam, ex ſcholarum ſenſu. Ita cellulas duas uteri retinet, maſculiferam, & alteram deſtinatam feminis.

§. CCCXVI. *Daniel* Sennertus,

Uratiſlavienſis, Profeſſor Wittebergenſis, clinicus equidem, & in decerpendis libris, bonoque ordine compilandis felix, conciliator novæ philoſophiæ cum vetere, multa ſcripſit, quæ eo ævo maximo plauſu excepta fuerunt.

Ej. *diſputatio de pilis* Wittebergæ 1620. 4°.

Ejus *inſtitutionum medicinæ* L. V. Witteberg. 1620. 4°. Pariſ. 1631. 4°.* & alias editi (*h*). In L. I. brevis phyſiologia traditur. L. III. de pulſu agit, bono ordine.

Epitome inſtitutionum medicarum Witteberg. 1634. 12°. & alias.

Ej. *de ſingultu* Witteberg. 1624. 4°. Riv.

In *medicina practica* Pariſ. 1632. 4°. ſubinde locos adfectos deſcribit, ut in exemplo cartilaginem mucronatam. Oſſicula (Wormiana) triangularia Paracelsi a Doeringio reperta fuiſſe. De menſium varietate, de virginitate, de alieno partus tempore, formatione fetus, nævis ab imaginatione materna natis. Et ſic in aliis etiam organis phyſiologica & anatomica cum morborum cura conjunxit.

In lib. *de Chymicorum cum Ariſtotelicis & Galenicis conſenſu* Pariſ. 1633. 4°.* de anatome etiam agit & de phyſiologia.

In *Epitome naturalis ſcientiæ* Pariſ. 1633. 4°.* in l. VII. breviter de anima, de ſenſibus internis, externis, de animalibus, de homine, de corpore humano cum brevi phyſiologia.

Ej. *hypomnemata phyſica* Francofurt. 1635. 8°. Lind. Eorum quartum eſt de generatione viventium, quintum de ſpontaneo viventium ortu.

Ej. *de origine animarum in brutis* Francof. 1638. 8°. Cat. Heid. brevis libellus in J. Freytag.

Epitomen ſ. tabulas inſtitutionum medicinæ D. Sennerti *ſummam exhibentes* ſcripſit *Chriſtian* Winkelmann Wittebergæ 1635. fol. 1673. fol.

§. CCCXVII. *Varii.*

Thomæ Campanellæ, Stylenſis monachi, hominis ſingularis, ex libris potius & ingenio quam ex contemplata natura docti, *de ſenſu rerum & magia* L. IV. Francofurti 1620. 4°. Omnia ſentire, etiam inanimata.

Ej. *de ſenſu rerum & magia* L. IV. *defenſi & correcti* Pariſ. 1637. 4°. Clem.

Ejusd.

(h) Editionem video citari 1611. 4. ſed vitio procul dubio typographi.

Digitized by Google

Ejusd. *medicinalium juxta ſua principia* libri VII. Lyon 1635. 4°.*. Inter reliqua phyſiologiam habet, in L. I. & II. ex ſcholarum ſapore ſcriptam. Animae etiam in febres imperium adgnoſcit. Bilem ex liene derivat.

J. Dominici Salae, Patavini, & in urbe patria Profeſſoris, *Ars medica, in qua methodus & praecepta medicinae conſervatricis & curatricis explicantur* Venet, 1620. 4°.*. Phyſiologica etiam continet.

Joh. Combachii, Wetterani, l. *de homine, de nobiliſſima creaturae eſſentia, partibus & ordine ad* DEUM *univerſum & alias creaturas* Marpurg. 1620. 8. Lind.

Franciſci Antonii Casertae, Neapolitani, *de natura & ſymptomatis motus animalis* Neapoli 1620. 4°.*. Bona fruge vacuus.

Gabrielis Illefonsi, Villa Braximenſis, *de viri & feminae comparanda fecunditate* Villa Braximae 1620. 4°. Lind.

David de Planiscampi *diſcours de la phlebotomie* Paris 1620. 8°. Venas deſcribit, quae ſecari ſolent, Dougl. app.

Pablo Bonet (balet ſervant de ſu Majeſtad) *reduction de las letteras y arte para enſennar a hablar a los mudos* Madrit. 1620. 4°. Cap. de Vil. (*i*). Artem loquendi mutos docuit.

Wolfg. Schaller *brevis & generalis infimi ventris contemplatio* Witteberg. 1620. 4°. Burkh.

Ej. *de viribus imaginationis* Witteberg. 1624. 4°. Heft.

J. Georg. Gross *compendium medicinae ex ſ. ſcriptura depromtum* Baſileae 1620. 8°.

Petri Robinet & *Car. le* Sellier *Ergo ex feminum mixtione ſexus* Pariſ. 1620.

Franc. Boujonnier & *J. Caecilius* Frey *Ergo medico oneiromantia* Pariſ. 1620.

Dionyſ. Guerin & *Franc.* Pijart *Ergo torpor ventriculi omnium confuſio* Pariſ. 1620.

Val. Hyeraulme & *Nic.* Roland *Ergo indefinitum pariendi tempus* Pariſ. 1620.

§. CCCXVIII. *Franciſcus* Plazzonus,

Patavinus, ex caſtris in academiam vocatus, Spigelio collega additus, immatura morte anno 1624. abreptus eſt (*k*).

Ejus *de partibus generationi inſervientibus* libri II. prodierunt Patav. 1621. 4.* Leidae recuſi 1664. 12°. cum Arantii l. *de fetu.* Minus inanis, quam vulgo ſcribi

(i) Apud Morhof *ſtent. hyaloclaſt.*
(k) Tomasin *Gymnaſ.* p. 80. 447.

ſcribi ſolebant libellus, etſi magna pars ex veterum eſt ſententia. Varietates aliquas vaſorum ſpermaticorum vidit, & lacunas, quæ ſunt circa urethræ oſtium. Tubas male cæcas dixit, vaſa vulgo deferentia dicta recte plena eſſe monuit, & vera ligamenta, negatque in uterum aperiri. VAROLII tamen & LAURENTII ductum deferentem in cervicem uteri apertum admittit. Rugas vaginæ per ætatem evaneſcere. Vaginam turgere poſſe docet. Puncta nigricantia per quæ menſes fluant.

§. CCCXIX. *Varii.*

Camilli BALDI, Bononienſis, *in phyſiognomica* ARISTOTELIS *commentarii ab Hieronymo* TAMBURINO *editi* Bonon. 1621. fol. Idem forte opus eſt *de humanarum propenſionum ex temperamento prænotionibus tractatus* Bonon. 1629. 4. LIND.

Ej. *de naturali ex unguium inſpectio præſagio commentarius* Bonon. 1629. 4°. LIND. Utrumque Bonon. 1664. 4°. BURKH.

Ej. *de ratione cognoſcendi mores, ſ. de humanarum propenſionum differentiis* Bonon. 1664. 4°. idem, ut puto opus, quod ad a. 1621. & 1629. diximus.

Paolo Emilio BIANCHI *de partu hominis pro medicis & Juriſperitis* Papiæ 1621. 4°. MAZUCHELLI T. IV.

Salvator Ardevinus ISLA ſcripſit *fabrica univerſal y compoſition del mundo major y minor* Madrit 1621.

Johannes COLLE, Bellunenſis, Medicus, Profeſſor Patavinus, ſcripſit *elucidarium anatomico chirurgicum ex Græcis, Arabibus & Latinis ſelectum* Venet. 1621. fol.*. Habere foramen tympani PORTAL.

In *facili præparatione alimentorum* Venet. 1628. Transfuſionem ſuaſit ſanguinis.

Jacob HASEBARD *quæſtio an lac in mammis mulierum ſit ſufficiens conceptionis indicium* Hafn. 1621. cum reſponſo *Olai* WORM. In *ciſta Hafn.*

Georgii MYLLER *idea hominis* Lipſ. 1621. 4°.

Emanuelis STUPANI *de corporis humani partibus* Baſil. 1621. 4°. THOMAS.

Ej. & ZIEGLER *de lacte* Baſil. 1629. 4°.

Euſebii SCHENK *problematum medicinalium decas* Jen. 1621. 4°.* intercedunt etiam anatomica.

Nicol. REGNIER & *Frid.* FRANÇOIS *Ergo a corde juventus* Pariſ. 1621.

Anton. le GROS & *Ant.* CHARPENTIER *Ergo partus dolor maximus* Pariſ. 1621.

§. CCCXX.

Digitized by Google

§. CCCXX. P. Zacchias.

Pauli ZACCHIÆ, archiatri pontificii, *quæſtiones medico legales: in quibus omnes materiæ medicæ, quæ ad legales facultates pertinere videntur, pertractantur & reſolvuntur* L. I. Romæ 1621. 4°. LIND. L. II. ib. 1625. Id. L. III. ibid. 1628. L. IV. ib. 1628. Libri IV. priores Lipſiæ 1630. 8°. B. *Bern.* Lib. V. Romæ 1630. 4°. TREW. L. VI. ibid. 1634. L. VII. ib. 1635. L. VIII. & IX. conjuncti Amſtelodami 1650. fol. ENDT. Lyon 1661. fol. 1674. fol. ENDT. Francofurti 1666. fol. 1698. fol.* curante *J. Daniele* HORSTIO, deinde *Georgio* FRANCO, cui editioni *Henricus de* COCCEJI notas & additiones aliquas adjecit; & denuo Noriberg. 1726. fol. PL. Lugdun. 1726. fol. MART. Doctum opus & magno judicio ſcriptum, communem plauſum meruit, & maxima parte ad nos ſpectat, ut L. I. titul. I. de ætatibus hominis. Titulus II. de partu vitali & legitimo tempore partus naturalis, de fetuum numero. Titulus III. de graviditate & ſuperfetatione. Tit. V. de ſimilitudine parentum, veroque pueri patre. L. VI. titul. I. de iis qui diu absque ſenſu vivunt. Tit. III. de ſterili, & arcta, & menſium varietate. L. III. tit. I. de neceſſariis ad concipiendum, de impotentibus, hermaphroditis. L. IV. de virginitate & ejus ſignis. L. V. de jejunio & aſitia. In T. II. Conſiliorum multa ad rem phyſiologicam ſpectant. De monſtris etiam & partubus male fabricatio aliqua habet.

§. CCCXXI. *Varii.*

Helvicus DIETERICUS, Medico-Chirurgus, vir a vanitate non purus (l), diſputavit *de cerebro* Altdorf. 1622. 4°. MOELLER.

EJ. *elogium planetarum cæleſtium & terreſtrium Macrocoſmi & microcoſmi* Argentorat. 1627. 8°. MOELLER.

EJ. *vindiciæ adverſus* TACHENIUM Hamburg. 1655. 4°.*. C. HOFMANNO dudum, & anno fere 1622. ſe aperuiſſe circularem ſanguinis motum, aque eo joco quodam fuiſſe deterritum, ne inventum publicaret. Verum etſi plurimis vivorum canum diſſectionibus ſe vacaſſe addat, nullo tamen alio invento meruit, ut tanti inventi gloriam ei tribuamus.

Franciſci PELLEGRINI *diſcorſi d' aſtrologia e fiſionomia naturale* Vicenza 1622. 16°. CINEIL.

Wolfgang HILDEBRAND *magia naturalis* Darmſtatt 1622. 4°. Erford. 1664. 4. B. *Bern.* Habet etiam monſtra aliqua.

Cum J. NEANDRI *antiquiſſimis medicinis natalitia &c.* Brem. 1623. 4°. etiam anatomes hiſtoriam continent.

(l) Vide, ut CHRISTIANUM Daniæ principem curandum ſuſceperit, & re infecta, parva cum gratia, dimiſſus fuerit WORM. *ep.* 468. 511. 539.

Cum ejus *tabacologia* Leid. 1622. 4°.* 1626. 4°.* Utrecht 1644. 16°.* prodierunt epiſtolæ aliquæ, hactenus anatomici argumenti. Inter eas eſt *Guilielmi de* MERA Ep. qua negatur cerebrum a fumo tabaci denigrari, experimento etiam facto: contra P. PAW qui nigrum a tabaci uſu cerebrum dicebatur reperiſſe. In alia de appendice ilei inteſtini dicit, quam vidit, & officula in falce duræ membranæ cerebri.

Ibidem bene magna ſequitur epiſtola *Adriani* FALKENBURG, Leidenſis anatomici. In ea docet, foramina pro fumo tabaci ad cerebrum admittendo patere, ad glandulam usque pituitariam. Nervos olfactorios cavos vult ſe vidiſſe. IDEM non potuit glandulas renales invenire, quas ipſi præſenti P. MOTH oſtendit (ep. ad WORM. 575.). Idem poros in cordis ſepto demonſtrabat, teſte PLEMPIO. Ex his ſpeciminibus non putes, multum fidei viro tribui poſſe. Cavum mediaſtini nullum adgnovit, niſi *potentiale*. In exceſſum A. FALKOBURGII oravit M. Z. BOXHORN Leid. 1650. 4°.

Guillaume DONCIEN *Singularités de la memoire* Lyon 1622. 12°.

Ricardi BANISTER, Chirurgi ocularii, *a treatiſe of the eyes* Lond. 1622. 8°. OSB. Continet etiam anatomen.

Franciſcus SPINÆUS *de hominis procreatione* Macerat. 1622. 4°. LIND.

Joh. KNYPHÆI *Augentroſt, nützliche Kunſt und Vortheil zu den Augen* Darmſtatt 1622. 8°. THOMAS. ſi huc facit.

J. GERHARD *de generatione hominis* Roſtoch. 1622. 4°. HEFT.

RETZER *diſquiſitio totius ſcepſios anatomicæ* Tubing. 1622. 4°. OSB.

Sebaſtiani BLOSSII, Ulmenſis, *diſquiſitio totius ſcepſeos anatomicæ* Tubingæ 1622. 4°. LIND. Idem forte libellus.

Juſtus CRAFT *de cardialgia* diſputavit. Vide GENATHI *diſp.* dec. VI. Baſileæ 1622. 4°.

Petri SEGUYN & P. SAVARRE *an fetus ex ſuperfetatione vitalis* Pariſ. 1622.

Petri PIJART & *Joh.* FAYOLLE *Ergo bilioſi ſanguineis deteriores* Pariſ. 1622.

Hiſtoire merveilleuſe & épouvantable d'un monſtre engendré dans le corps d'un homme Pariſ. 1622. 8°. abſurda fabula ex hiſpanico gallice verſa PORTAL.

§. CCCXXII. F. BACON.

Franciſci BACON, Baronis de Verulamio, Vicecomitis S. Albani *hiſtoria vitæ & mortis* Londin. 1623. 8°.* Dillingen 1645. 12°.* ſæpe in collectione cum aliis edita, Anglice Lond. 1650. BODL. etiam gallice verſ. cum titulo NANCY *recherches & obſervations ſur la durée de la vie de l'homme* Pariſ. 1714. 8°. quæ vitioſa

tioſa eſt verſio, & mutila. Liber etiam nobis utilis. In corpore animalis putat vir Ill. ſpiritum habitare, puriorem aere, igne mitiorem, obrutum particulis viſcidioribus. Eum erodere paulatim & conſumere ſua vincula, & exhalare, hanc eſſe cauſam mortis naturalis. Spem longævitatis poni in moderando impetu, excludendo aere, renovandis ſuccis, inviſcando ſpiritu, obſtruendis poris per quos exhalat. Eo facere vitam minus actuoſam, debilitantem victum, nitrum, opium. Hæc magnam partem vera illuſtrat exemplis longævorum homines inter & animalia. Animalia diu geſtata, lente creſcentia, carne ſe nutrientia, diutius vivere. Vitæ denique ſtadia perſequitur, & mortis exhibet phænomena.

Ej. *Sylva Sylvarum*, *ſ. hiſtoriæ naturalis* Cent. X. London 1638. fol. 1652. 8°. edente *Wilh.* Rawley, Amſtelodami 1651. 12°.* 1661. 12°.* vertente in latinum ſermonem *Jacobo* Grutero. Plurima faciunt ad phyſiologiam corporis animalis. In Cent. I. a ſumtis purgantibus venas meſaraicas liquorem plorare. De iis quæ maxime nutriunt. De ſanguine ex vulneratis arteriis erumpente, compeſcendo per impoſitum digitum. Cent. II. de extenſione vocis humanæ, quam intra octavam reſtringit. De vocis articulatione. De configuratione oris ad certas literas exprimendas. De ſonorum quorumdam per proprias literas expreſſione. Centuria III. de imitatione ſonorum, qua homo pollet & aviculæ. De ſpeciebus viſibilibus aliquamdiu perſiſtentibus. De adminiculis auditus. Cent. IV. Phænomena Chamæleontis. Pulſus ad tempus metiendum adhibiti. Cent. VII. de oſcitatione, ſternutatione, ſingultu, venere. Omnes reliquos ſenſus habere quæ ſibi diſpliceant, viſum non habere. Cent. VIII. de adfectuum animi phyſicis phænomenis: de geſtationis in animalibus varietate. Cent. X. fuſe de imaginationis viribus, nimis aliquanto credule admiſſis.

In l. *de augmentis ſcientiarum* Amſtelodami 1652. 12°.*. Liber IV. ſ. de homine huc facit. Admirabili perſpicacitate vir ſummus deſideria phyſiologica perſpexit. Hiſtoriam anatomes comparatam, & ex multis cadaveribus, requirit, tum vivarum beſtiarum ſectiones, eo tempore nimis raras, plurium animalium inciſiones, hiſtoriam ſenſuum, motus vitalis, alia.

Redeunt hæc in operibus omnibus *Guilielmi* Rawley cura Londin. anno 1638. fol. editis, & anno 1740. fol. ſplendidius recuſis, etiam Francof. 1665. fol. Lipſiæ & Hafniæ anno 1694. fol. Amſtelodami 1696. & 1730. 12°. 7. Vol.

§. CCCXXIII. *Varia.*

Ludovici Gardinii, Profeſſoris Duacenſis, *quæſtio de animatione fetus*, *in qua oſtenditur quod anima rationalis ante organiſationem non infundatur* Duaci 1623. 8°. Lind.

Ej. *anima rationalis reſtituta in integrum ſ. altera refutatio opinionis, quæ ſibi perſuadet, animam rationalem ante omnem organizationem in ſemen infundi* Duac. 1629. 8°. ex catal.

Ej. *Manuductio per omnes Medicinæ partes, ſ. inſtitutiones Medicinæ* Duac. 1626. 8°.* 1634. 8°. 1674. 3.Vol. Totam anatomen & phyſiologiam continet.

Marini MERSENNI *quæſtiones celeberrimæ in Geneſin* Pariſ. 1623. fol.*. Paſſim anatomica & phyſiologica tanguntur.

Jacobi CARANTÆ, Cuneatis, *de natura viſionis L. unicus, in quo demonſtratur viſionem fieri extra miſſione* Savigliani 1623. 4°.*. PLATONIS opinionem reſtituere conatur.

J. HEINZ *anatomicæ artis ſtudium commendat in Oratione* Lipſ. 1623. 4°. HEFT.

Chriſt. MULLER *de ſenſu in genere* Lipſ. 1623. 4°.

Daniel WILDBOLZ *de tuſſi* Baſil. 1623. 4°. RIV.

Jacques PURY *le propagatif de l'homme & ſecours des femmes en travail d'enfans* Paris 1623. 8°. Non laudat credulum PORTAL.

Ph. HARDOUIN & *Franc.* MALLET *Ergo humorum incrementa a luna* Pariſiis 1623.

Joh. BEAUCHESNE & *Phil.* HARDOUIN *Ergo medico αἱματομαντεια* Pariſ. 1623.

Petri GIRARDET & *Jac.* JOUVAIN *Ergo prægnantibus duriores mammæ præſtant gracilibus* Pariſ. 1623.

Franciſci PIJART & *Herm. de* LAUNOY *Ergo exterius appoſita nutriunt* Pariſiis 1623.

Ant. CHARPENTIER & *Jac.* JOUVAIN *Ergo datur ſudor ſanguineus* Pariſ. 1623.

§. CCCXXIV. *Aemilius* PARISANUS.

Aemilii PARISANI, Romani, Medici Veneti, *nobilium exercitationum L. XII. de ſubtilitate acceſſit Par & ſanius judicium de ſeminis proventu a toto, ac de ſtigmatibus* Venet. 1623. fol.* & cum alio titulo 1633. fol.*. Duodecim libri ſunt. Lib. I. & II. agunt de genitalium ſemine. L. III. de ſimilitudine parentum. L. IV. de calido innato. L. V. de materie fetus & cauſis eandem efficientibus. L. VI. de procreationis modo & ordine. L. VII. de reſpiratione. L. VIII. de cerebro. L. IX. de muſculis & ſpontaneo animalium motu. L. X. de viſione. L. XI. de auditus organo. L. XII. de tactu & ad ipſum facientibus.

Ej. *Epilogi Dei Epilogi epilogus.* EJUSD. *par & ſanius judicium*, de ſemine contra MUNDINUM.

EJUSD. *nobilium exercitationum de ſubtilitate pars altera. Lapis lydius de diaphragmate ad* RIOLANUM: *de ſeminis a toto proventu & de ſtigmatibus ad* MUNDI-

MUNDINUM (ubi ARISTOTELIS vita & geſta), *de calido innata* ad SALAM, CREMONINUM, CAIMUM, & SANCTORIUM: *de cordis & ſanguinis motione ad* HARVEJUM *& contra eum* Venet. 1633. fol.* 1635. fol. Leidæ 1639. 4°.*.

EJ. *de microcoſmica ſubtilitate* P. III. Venet. 1638. fol *. De ſeminis a toto proventu, de principiis generationis ad *J. Gallego della* SERNA, de viſione ad A. LAURENTIUM italice; & RIOLANI de viſione refutatio latine.

EJUSD. *nobilium exercitationum &c.* P. IV. *Microcoſmi ſalm. Coſmica ſubtilitas* Venet. 1643. fol.*. L. II. de ſemine & anima. L. III. potiſſimum contra FOLII, quam dicemus, de uſu foraminis ovalis ſententiam.

Spiſſa volumina peripateticæ ratiocinationis plena, absque experimento.

Scriptum contra HARVEJUM ſæpe recuſum eſt.

§. CCCXXV. *Melchior* SEBIZ.

Vir eruditus, per plurimos annos Profeſſor Argentinenſis. Recenſet *J. Ant. v. der* LINDEN Ejus viri *exercitationes medicas in alma Argentoratenſium Academia propoſitas* Argentorat. 1624. 1631. 1636. 4°. 1674. 4°. collectionem ut videtur.

EJUSD. *de diſcrimine corporis virilis & muliebris* Argentor. 1629. 4°.* ſeorſim, quæ eſt diſſert. 46.

Prodierunt etiam *Miſcellanearum quæſtionum medicarum faſciculi* 53. Argentor. 1630. 8°. UFF.

EJ. *prodromus examinis vulnerum ſingularium corporis humani partium* P. IV. Argentor. 1632. 4°.* Habet etiam deſcriptiones partium.

GALENI *ars diſputationibus triginta reſoluta* ib. 1633. 8°.

EJ. *de notis virginitatis* ib. 1630. 4°. Ter in teneris puellis ſe vidiſſe hymenem. Cum PINÆO excuſus eſt anno 1641. 12°.*.

Quæſtiones ex GALENI L. I. *de elementis deſumtæ* ib. 1641. 4°.*.

EJ. *de concoctione alimentorum* ib. 1642. 4°.*.

Diſputationes III. de reſpiratione ib. 1643. 4°. PL.

De dentibus diſputationes IV. ib. 1644. 4°.*.

De facultatibus naturalibus ib. 1644. 4°.

De ſenectute & ſenum ſtatu, & conditione ib. 1645. 4°.*.

EJ. *de conditura ſ. balſamatione cadaverum humanorum* ib. 1645. 4°.*.

EJ. diſſ. *duæ de pilorum humani corporis nominibus, definitione, meliore forma & efficiente fine* ib. 1651. 4°.

EJ. *de dolore* ib. 1652. 4°.

EJ. *de fame & ſiti* ib. 1655. 4°. HAENEL.

EJ.

Digitized by Google

Ej. *de maraſmo, macilentia & corpulentia, craſſitie & magnitudine morboſa &c.* Argentor. 1658. 4°.*.

Ej. *de ſingultu* ib. 1659. 4°.*.

Ej. *de ventriculo* ib. 1660. 4°.*

Plus ubique eruditionis, quam cum cadaveribus conſuetudinis.

Librum *de alimentorum facultatibus* Argentor. 1650. 4°.* hactenus huc referas, ob animalium humores.

§. CCCXXVI. *J. Rudolphus* Camerarius,

Profeſſor Tubingenſis, vir equidem magis clinicus, quam inciſor, edidit *memorabilium medicinæ & mirabilium naturæ arcanorum Centurias* IV. Auguſtæ Trebocorum 1624. 12.*.

Centuriam V. ibid. 1626. 12°.

Centuriam VI. ibid. & eod. anno.

Centuriam VII. ib. 1627,

Centuriam VIII. Argentorati (Silberdinæ) 1627. 12°.

Centuriam IX. Auguſtæ Trebocorum 1627. 12°.

Centuriam X. Silberdinæ 1629. 12°.

Centuriam XI. ib. 1630. 12.

Centuriam XII. ib. & eod. anno, 12.

Cent. XIII. XVI. Silberdinæ 1630. 12. & 1652. 12.

Centuriæ XX. Tubing. 1683. 8.*.

Plurima compilatio, etiam ex vulgatiſſimis & parum fidis fontibus. De adfectuum animi effectibus memorabilibus: de nævis ex imaginatione natis. Colores imaginarii, ſcintillæ quæ de pilis animalium emicuerunt. Sternutationis effectus: ἀσφυξία. De viſu, auditu, ſomno; ſomniis. Numerus pulſuum, ex Kepleri *epit. aſtronomica* recte ſatis a 60. ad 80. definitus. Sed omnia enumerari nequeunt.

§. CCCXXVII. *Thomas* Reinesius,

Gothanus, vir ad miraculum eruditus, librorum omnis generis, etiam barbarorum, accuratiſſime lectorum ſucco innutritus, non quidem anatomicus; ut tamen ad conparanda veterum loca, adque etymologias & nomenclaturas, nemini cederet. Ejus *de vaſis umbilicalibus eorumque ruptura* obſervatio ſingularis Lipſiæ 1624. 4. Lind.

Ejusd.

Ejusd. *variarum lectionum* L. III. *priores* Altenburg. 1640. 4.* liber doctiſſimus, quo potiſſimum veteres, etiam imæ latinitatis auctores excutit, de eorum ætate, de ſenſu eorum & analogia diſputat, & profundiſſime ubique in id ſtudium ſe demergit. Ad anatomen multa faciunt. Gurgulio veteribus latinis pro larynge dictus. De ſecundis. Oculus imagines non reddens, index mortis. Hymen ὑπιζωκος a barbaris deformatus. Lien nothum, hepar. Fel hyænæ ut dulce dictum ſit. Venarum brachii nomina. Ceruminis antiquitates, Ruma. Typhloteron, radius pro pene. Oſculatio pro anaſtomoſi. Sed omnino eruditus medicus hoc libro carere nequit.

Ej. defenſio variarum lectionum Roſtoch. 1643. Lind.

In epiſtolis ad C. Hofmannum paſſim aliqua huc faciunt, quæ Lipſiæ anno 1660. 4.* prodierunt. Fuſe Folium refutat, & cordis meminit absque ventriculis ſolidi.

§. CCCXXVIII. *Varii.*

Stephani a Schooneveld *ichthyologia* Hamburg. 1624. 4°.*. In egregio opere paſſim aliqua intercurrunt de generatione ſpontanea, anatome Aſelli (Kohlmulen), harengi, muſtelæ, ſiluri.

Henricus v. Heer *obſervationes medicæ oppido raræ* Leodii 1631. 8°. 1624. 8°. Lind. Leid. 1685. 12°.* & alias editæ, aliqua ad rem anatomicam continent, ut de oculis reparatis ab agyrta, qui gallo gallinaceo oculum conpungebat & impoſito ſucco gallarum ulmi velociſſime redintegrabat.

J. Conrad Rhumelius ſcripſit *partum humanum ſ. diſſ. perbrevem de humani partus natura, temporibus & cauſis* Noriberg. 1624. 8°. Boecl.

Ejus *philoſophia animalis carminice deſcripta* Nuremberg. 1630. 8°. Lind. ſi huc facit.

Antonii Ponce Santacruz, Archiatri Hiſpanici, *Opuſcula medica & philoſophica* Madrit. 1624. fol. lego & 1622. fol. Inter ea ſunt diſpenſationes in primum Avicennæ, in quo multa anatomica & de ſemine lites, de temperamentis, de pulſibus, de facultatibus, de ſpiritibus. Arabes contra Argenterium defendit. In L. III. agitur *de pulſibus*.

Antonius Saporta *de tumoribus* Lyon 1624. 8°.* arteriam vidit contrahi & dilatari. Mors ex paracenteſi, cum aqua ſubito emiſſa fuiſſet.

Gilbert Jacchæi *Inſtitutiones medicæ* Leid. 1624. 12°.* 1627. 12°.* 1631. 12°. L. I. Brevis etiam phyſiologia hic reperitur, ad ſcholarum ſaporem.

Daniel Beckher *de calido innato* Regiomont. 1624. 4°. Heft.

Ej. *de lachrymis* ibid. 1634. 4°. Heft.

Digitized by Google

Ej. *anatome imi ventris duodecim diſputationibus delineata* ibid. 1631. 4°.

Ej. *Medicus microcoſmus ſ. ſpagyria microcoſmi exhibens medicinam ex corporis hominis docte eruendam* London 1660. 12°.* editio II. De ſuccis corporis humani, lacte, ſanguine, menſtruis, urina, & phyſiologica aliqua.

Chriſtophorus CELLARIUS *de ſenſibus internis* Jenæ 1624. 4°. HEFT.

Michael KALERTUS *de viſu* Lipſiæ 1624. 4°. PL.

Mauritii BLUM *problematum medicorum* Witteberg. 1624. 4°.* aliqua anatomica ſunt.

Henrich INICHENHÖFER *hypnologia ſ. de ſomni natura* Witteberg. 1624. 4°. HEIST.

Joh. HEINSTIUS *diaſcepſis de pilis eorumque natura* Arnſtad. 1624. 4°. LIND.

Claudii QUIQUEBOEUF & *Urb.* ROBINAU *Non ergo lac in mammis certum corruptæ virginitatis indicium* Pariſ. 1624.

Ludovici ROBILLART & *Remigii* l'EVEQUE *Ergo ex ſolo ſanguine nutritio* Pariſ. 1624.

Nicolai REGNIER & *Philippi* MORISOT *Ergo actio a temperamento* ib. 1624.

Joan. de CLEDAT & *Anton.* SUART *Ergo ab ortu ſurdi etiam muti* ib. 1624.

Eliæ BEDÆ & *Guid.* PATIN *Ergo feminæ in virum mutatio ἀδύνατος* ib. 1624.

§. CCCXXIX. J. GERMAIN.

Parum notus liber Neapoli prodiit 1625. fol.* curante *Ludovico* RICCI Canonico. Medicum chirurgum fuiſſe lego, inde *minimum* ex religione *Franciſci de* PAULA. Titulus eſt *Breve e ſuſtatiale trattato intorno alle figure anatomiche delli piu principali animali terreſtri aquatili e volatili.* Sceleti ſunt humanæ & pluſculorum animalium, cum aliqua eorum animalium hiſtoria.

§. CCCXXX. J. HORNUNG. *Alii.*

Medicus Principis Badenſis, potiſſimum ex *Sigiſmundi* SCHNIZER Ulmenſis Bibliotheca edidit Noribergæ 1625. 4°.*. *Ciſtam medicam*, in qua epiſtolæ clariſſimorum Germaniæ medicorum familiares adſervantur. Annum alii faciunt 1626. ſed chronoſtichon auctoris annum dicit 1625. Clinici quidem ſcopi ſunt, & a medicis ſcriptæ epiſtolæ, eo ævo in Germania anatomen parce exercentibus. Intercurrunt tamen aliqua ad noſtrum finem. Catella non impRægnata, quæ lac tamen in uberibus habuit. Calculi coli equini: calculi fellei CLEMENTIS VIII. Gemelli diverſi ſexus. Vagitus uterini exemplum. LIBAVII de partibus ſimilaribus, & humoribus præter naturam ſex epp. Fetus capite difformi & galea cranii deſtitutus. Calculi in pulmone & hepate. Ovorum miracula.

Louis de SERRES *diſcours de la nature, cauſe & ſignes & curation des empechemens de la conception & de la ſterilité des femmes*, Lyon 1625. 8°. D'ETR. Collectio de ſterilitate.

Digitized by Google

Filippo FINELLA *ſiſonomia naturale* Napoli 1625. 8°. D'ETR.

Joſephi GEOPHYLI *noviſſima de cauſis & prognoſticis pulſuum methodus* Venetiis 1625. 12°. B. THOMAS.

Conr. DIETERICH's *Diſcurs von nächtlichen Träumen* Ulm 1625. 4°. Bibl. THOMAS.

J. PAGES *l'œconomie des trois familles du monde ſublunaire animale, végétale & minerale, & particulierement de la nature de l'homme* Paris 1625. 8.

Tob. BURCHARD *de quinque ſenſibus interioribus* Lipſiæ 1625. 4°. HEFT.

Georg NÖSLER *de nutritione* Altdorf 1625. 4°. B. THOMAS.

EJUSD. *de ſenſibus* ibid. 1640. 4°. B. THOMAS.

EJ. *de analogia microcoſmi & macrocoſmi* Noriberg. 1635. 4°.

Hier. REEKLEBEN *de vita & morte* Lipſiæ 1625. 4°. B. THOMAS.

Phil. HARDOUIN & *Cl.* SEGUYN *ſunt ergo diſtinctæ facultates in viventibus* Pariſ. 1625.

Hermanni de LAUNAY & *Jacobi* CORNUTI *Ergo ex vultu partium totiusque temperies* Pariſ. 1625.

Jacobi ADAM & *Jac.* THEVART *Ergo αμαιοαρχια ſanitatis vindex* Pariſ. 1625.

Petri SAVARRE & *Fr.* FOUQUE *Ergo Melancholicorum in medendo præſtantior αγχινοια* Pariſ. 1625.

Gabr. BIARD & *Remig.* L'EVEQUE *Ergo ſomnus a cibo* Pariſ. 1625.

§. CCCXXXI. J. B. CORTESIUS,

CORTESE, Bononienſis, per plurimos annos Profeſſor Meſſanenſis. Edidit *Miſcellaneorum medicorum* Decades X. Meſſan. 1625. fol.*. Magna pars hujus operis pertinet ad anatomen & phyſiologiam. Decas I. ad anatomen activam. De cerebri anatome in hac decade agit, & figuras dat proprias, non quidem elegantes, ut non mireris ſperni a TARINO (*m*). Pontem tamen non male deſignat; nervum quarti paris pro nono pare depingit, & originem pone teſtes nateſque. Corpus calloſum a parte inferiori cum ſepti lucidi origine. Cornu ventriculi anterioris poſterius & inferius; arbuſcula medullaris cerebelli; oſſicula carotidis. Porro oſſicula auditus ſuo in ſitu cum membrana tympani & anulo. Cæterum addit, edere ſe iſta ante 40. annos elaborata, rogatu C. BAUHINI, & in Sicilia vix duo vel tria cadavera ſe nactum eſſe. Sibi tamen tribuit inventam novam cerebri diſſectionem, præter VAROLIUM, qui breviter de ea egerit. Cerebrum nempe inverſum diſſecat, remota undique cranii baſi, ut cerebrum tamen dura membrana conprehenſum maneat (*n*). Id vero mihi videtur absque maxima cerebri concuſſione non poſſe obtineri.

(m) *Adverſ.* p. 18. 19.
(n) *Dec.* I. n. 7.

Digitized by Google

Decas II. de anatome contemplativa & Decas IV. anatomen ſere tradunt & humorum hiſtoriam. In Decade V. huc faciunt de ſomno, vigilia, motu & quiete. Dec. III. tota eſt de curtis reſarciendis. Decas VI. de pulſu & urina. Decas nona de via, qua aqua ex hepate in abdomen elabatur, & de alia via, qua materia in thorace contenta per urinam effundatur. Num ſanguificatio fiat in jecoris parenchymate: Nullam eſſe membranam allantoideam, neque cavum eſſe urachum.

Apud ALDROVANDUM inciſiones avium reperiuntur, quæ ſunt CORTESII. Inter eas eſt Aquilæ, in qua aliquid membranæ pupillari ſimile vidit.

Commentarium in HIPPOCRATEM *de vulneribus capitis* edidit Meſſan. 1632. 4.*

In *inſtitutione ad univerſam chirurgiam* Meſſan. 1633. 4°.* brevem habet oſteologiam.

§. CCCXXXII. J. FABER.

Etſi collectio nobilium libellorum ad plantas Mexicanas pertinentium anno 1651. demum prodiit Rom. fol.* non poteſt tamen ſerius recenſeri, cum a. 1625. hæ chartæ paratæ fuerint, quæ diu poſthumæ apud NARDUM RECCHUM & apud PETILIUM ejus heredem latuerunt. Inter eas ſunt ergo J. FABRI Bambergenſis, de Lynceorum academia, notæ *Nardi Antonii* RECCHII imagines & nomina jam anno 1625. Romæ data. Ut quodque animal Mexicanum recenſet, ita de ejus hiſtoria naturali, ſæpe & de phyſiologia & anatome minime vulgaria profert. Occaſione tauri accuratam vituli monſtroſi dat anatomen. De motu cordis & bilis propria experimenta habet, tum de partibus fetui propriis, & de ruminatione. Inde de avibus, earum etiam ſceletos ſuas citat. Porro de chamæleonte, ejusque phænomenis; de teſtudine ejusque corde minime male, phænomena in animalibus cæſareo partu natis; ventriculi ruminantium & cibi iter: de incubato ovo cum nonnullis figuris. Iterum anatome lupi. Sceleti animalium a *Theophilo* MOLITORE præparatæ. Una prodiit *Fab.* COLUMNÆ epiſtola ad FABRUM de animali cibethico, & folliculo odorato ei proprio.

In Principis CÆSII conjunctis tabulis ſapores recenſentur.

§. CCCXXXIII. *Cæſar* CREMONINUS,

Centenſis, acris peripateticus. EJUS *apologia dictorum* ARISTOTELIS *de calido innato adverſus* GALENUM Venet. 1626. 4°. prodiit LIND. aut anno 1627. CLEM. & *Apologia doctrinæ* ARISTOTELIS *de origine & principatu membrorum adverſus* Venetiis 1627. 4°.*. Fuſo opere ARISTOTELIS ſententiam defendit; cor unicum organum princeps eſſe, in eo habitare omnes facultates, neque hepar venarum eſſe principium, nervos ipſos a corde originem habere. Experimenta nulla, dictio dura & ſcholaſtica.

Recuſi ſunt libelli cum titulo C. CR. *de calido innato & ſemine pro* ARISTOTELE *adverſus* GALENUM Leidæ 1634. 16.*. Calidum innatum a calore elementali non differre. Semen feminas non habere.

EJUSD.

Digitized by Google

Ejusd. *tractatus de ſenſibus externis, internis & de facultate appetitiva* Meſſan. 1637. 4°. Lind. Venet. 1644. 4°. Vogt. & B. Thomas. Clem.

Ejusd. *quæſtio utrum animi mores & facultates ſequantur corporis temperamentum* M.S. in B. R. P. IV. n. 5644.

J. Hieronymi Bronzerii *de innato calido & naturali ſpiritu, in quo pro rei veritate* Galeni *doctrina defenditur* 1626. 4°.*.

Ejusd. *diſputatio de principatu hepatis ex anatome lampetræ* Patav. 4°. absque anno *. Ex hepate lampetræ viridi ſatis videbat Auctor, ſanguinem in hepate colorem ſuum non adquirere, & tamen etiam eo libello Galeni opinionem defendit; ſpiritum naturalem cum genitali conjungit.

Ejusd. *de principio effectivo ſemini inſito* Venet. 1627. 4°. Trew.

Pompejus Caimus *de calido innato* L. III. *in quo* Galenica *doctrina a neotericorum objectionibus vindicatur* Venetiis 1626. 4°.

§. CCCXXXIV. *Adrianus* Spigelius.

Spiegel, Bruxellenſis, Profeſſor Patavinus ab anno 1616. (o) ad annum 1625. quo ex vulnerato a vitio digito ante diem periit, vir ſplendidus & eloquens. Nihil puto, dum vixit, anatomici argumenti edidiſſe. Sed poſt mortem viri *Liberalis* Crema gener edidit opus poſthumum, quo *l. de formato fetu, & duæ epiſtolæ* continentur Patav. 1626. fol.*. Phyſiologici quidem potius quam anatomici argumenti ſunt, quæ in L. de formato fetu ſcripſit. Membranam allantoideam conatur fetui humano reſtituere, ſecutus Vesalium. Umbilicum neque ſentire, neque nervum habere. Inde fetus ſequitur anatome. Differentiam eum inter & adultum hominem exponit. Inteſtinum cæcum magnum habere. Oſteogenia aliqua. Exemplum partus ſedecimeſtris. Epiſtolæ breves ſunt. Negat abſque corde hominem vivere poſſe, & latuiſſe putat ſub adipe, quoties in victimis deſiderabatur. Deinde quod flammis non potuerit deſtrui. Recuſ. Francofurti 1631. 4°.

Altero anno, eodem *Liberali* Crema curante, tum D. Bucretio, prodierunt *de humani corporis fabrica* Libri X. Venetiis 1627. fol.*. Ex Vesalio, sive ſuo, multa habet, propria pauca, neque lobulus, qui dicitur Spigelianus, priſcis ignotus fuit. Dictionis puritate ſe commendat, & practicis adnotationibus. Tres in cervice veſiculæ felleæ valvulas habet, & aliquid de vaſis lymphaticis ſuboluiſſe videtur, quando chylum rubrum ſæpe ſe dicit vidiſſe (p). Venæ ſine pari anaſtomoſes cum venis renalibus dicit; & venam dorſalem cutaneam, a ſummo dorſo ad imum decurrentem, quæ utiliter ſecetur, quam etiam Rondeletius dixerat. Eam venam Rhodius teſtis eſt, a Spigelio eſſe demonſtratam (q). Septum cordis impervium eſſe. Bilem de hepate primum in veſiculam fluere. Tabulas XX. Bucretius dicit ſe auxilio pictoris & ſculptoris

(o) Tomasin p. 80.
(p) L. V. c. 3.
(q) Rolfink *diſſ.* p. 981.

Digitized by Google

SPIGELIANIS adjeciſſe: earum aliæ ſunt ex VESALIO, aliæ ex *Pentæſtheſejo* CASSERII. Additionibus SPIGELII opus potius corrupiſſe criminati ſunt (r). Recuderunt Francofurti 1632. 4°.

Opera omnia viri prodierunt cura *J. Anton. von der* LINDEN Amſtelodami 1645. fol. gr.* multis additis. Acceſſit hic SPIGELIANA, a RHODIO communicata, figura hymenis. Laminæ æneæ ſunt eædem, quæ in editione Veneta.

De incerto tempore partus epiſtola prodiit Patav. 1618. cum PLAZZONO 1664. 12°. recuſa.

Cataſtrophe Anatomiæ publicæ in L. Patavino ab A. SPIGELIO feliciter abſolutæ Padua 1624. 4°.* ſunt verſiculi plauſivi nationis germanicæ.

§. CCCXXXV. *Varii.*

J. ELER *de partu* Luneburg. 1626. 4°. HEIST.

Joach. POLLIO *de inſomniis* Lipſiæ 1626. 4°. PL.

Philippus SALMUTH HENRICI filius, Medicus Anhaltinus, reliquit *obſervationum medicarum centurias tres*, quas anno 1648. *Hermannus* CONRING Brunsvicæ edidit 4°.* obierat autem anno 1626. Paſſim aliqua habet noſtri argumenti, pilos albos in cadavere in nigros mutatos: uterum in partu ruptum. Varietates in teſtibus, in vaſis ſpermaticis, quas putat auctor ad venerem feciſſe: partum veſicularum. Scintillæ igneæ oculis obverſantes, virginem lactantem, homines ruminantes &c. credulus enim fuit. Infantem per os redditum a præpoſtera venere III. n. 94.

P. Hieron. PRÆTORII *de modo & ratione videndi* Lipſ. 1626. 4°. PL.

EJ. *de ſenſibus interioribus, ſenſorio communi, phantaſia* Jen. 1633. 4. HEFT.

Alberti MENZEL *de præcipuo ventriculi officio ac vitio* Ingolſt. 1626. 4°.

Caſpar HORN *de vomitione* Altdorf. 1626. 4°, RIV.

Theod. ILLING καρδιολογια ſive *cordis natura & eſſentia* Lipſ. 1626. 4. HEFT.

Dionyſii GUERIN & *Guid.* PATINI *Non datur certum graviditatis ſignum ex urina* Pariſ. 1626.

Jac. CORNUTY botanici & *Nic.* BRAYER *Ergo a bile inſania* Pariſ. 1626.

Lazari PENA & *Georg.* JOUDOUYN *Ergo fetus nutritio a ſanguine menſtruo* Pariſ. 1626.

Petr. de BEAURAINS & *Hug.* CHASLES *Non ergo congreſſus publicus utilitatis virginitatisque examen* Pariſ. 1626.

Caroli GUILLEMEAU & *Petri* GUENAULT *Ergo utraque bilis excrementitia utilis innoxia* Pariſ. 1626.

Valentini CHARSTADT *de ſanitate ejusque ſubjecto* Argentorat. 1626. 4°.

EJ.

(r) RIOLAN. in SPIGEL. p. 735.

Digitized by Google

Ej. Diſſert. III. *de functionibus corporis humani*, ibid. 1627. 4°. Heft.

Ej. Diſſ. duæ *de ſavitate ejusque ſubjecto* ib. 1627. 4°.

Zacharias Rosenbach addidit ad *Alſtedii* compendium Lexici philoſophici Zodiacum ſ. animalium indicem & *anatomiam partium corporis humani*, Herborn. 1626. 8°.

§. CCCXXXVI. *Hermannus* Conring,

Nordenſis ex Oſtfriſia, vir eruditiſſimus, qui ſub ultima tempora vitæ ſuæ, totum ſe dedit hiſtoricis ſtudiis; lectione librorum idem magis valuit, quam corporum animalium diſſectione, magnus Peripati ſectator. Leidæ diſputavit pro gradu *de calido innato* 1627. 4°. Trew.

Ejusd. *de reſpiratione animalium* Helmſtatt. 1634. 4°. Burck.

Ej. *de ſomno & vigilia animalium* ibid. 1635. 4°.

Ej. *de motu animalium ſecundum* Aristotelem Helmſt. 1635. 4°. Burck.

Ej. *de nutritione hominis* ib. 1639. 4°. Pl.

Ejusd. *de aquis* ib. 1639. 4°. 1680. 4°. Burck. ſi huc facit.

Ejusd. *de ſanguinis generatione & motu naturali* octo differt. 1641. 4°. 1642. & conjunctim Helmſtadii 1643. 4°. Leid. 1646. 8°. Pro circuitu ſanguinis.

Ej. *de calido innato & igne animali* L. I. Helmſtatt 1647. 4°. calorem animalem habitare in ſepto cordis, inde per univerſum corpus ſe diffundere. Addit Lind. ed. Leid. 1631. 8°. Nova ut videtur editio *diſſertationis inaug.*

In Lib *de hermetica veterum Aegyptiorum medicina* Helmſtatt 1648. 4°.* 1669. 4°.* auctius recuſo, agit de anatomica Aegyptiorum exercitatione, quam minimi facit. Cum poſteriori editione prodiit *reſponſio ad* Borrichii *objectiones.*

Ej. *de lacte* Helmſt. 1649. 4°. recuſ. ib. 1678. 4°.* *R. Val. Henric.* Vogler.

Ej. *de germanicorum corporum habitus antiqui ac novi cauſis diſſertatio* Helmſt. 1645. 4°. Lind. 1652. 4°.* ed. 2. 1666. 4°. Trew. cum multis additamentis *J. Philippi* Burggravii recuſa Francofurti 1727. 8°.*. Habitum a moribus & alimento pendere, cum totis gentibus communis ſit. Brevis deſcriptio corporis humani a Burggravio addita. De proceritate: eam Conringius ad 7. pedes admittit, gigantes habet pro fabuloſis, quibus B. favet. De candore cutis germanorum mechanice interpretando B. De oculis germanorum cæruleis; de longo capillitio. De cauſis vetuſti & novi germanorum habitus. De cauſis priſcæ proceritatis, ejusque diminutæ. De cauſis quæ candorem, oculorum colorem pilorumque longitudinem mutarunt.

Ejusd.

Digitized by Google

EJUSD. *de fermentatione* Helmſt. 1657. 4°.*.

EJUSD. *de natura & dolore dentium* Helmſt. 1662. 4°.*.

Introductio in univerſam artem medicam Helmſt. 1645. 4°. ſæpe recuſa, ut Halæ 1726. 4°.* Continet hiſtoriam anatomes, non ſine anecdotis & minus notis rerum monumentis.

§. CCCXXXVII. *Varii.*

Gregorii NYMMAN, Wittebergenſis, diſſ. *de vita fœtus in utero, in qua demonſtratur infantem non anima matris, ſed ſua ipſius vita vivere, & matre exſtincta ſæpe vivum & incolumem ex ejus ventre eximi poſſe &c.* Witteb. 1627. 4°.*. Motum ſanguinis in fetu a proprio corde produci, etiam per experimenta. Malles non docuiſſet etiam reſpirare. Recuſus eſt cum PLAZZONO Leidæ 1664 12°.*.

Alexandri ALEXII *epitome pulſuum* Patav. 1627. 4°.* breviſſimus libellus.

Andreæ EMMENII, Medici Zittavienſis, *Abbildung und Beſchreibung zweyer Wundergeburten, die erſte zweyleibig anno* 1618. *zu Drauſendorf, die andre zweyhäuptig anno* 1625. *zu Wilgendorf* Leipzig 1627. 4°.*. Anatome hactenus ſatis accurate. Partus alter pectoribus coalitis, alter umbilicis.

Vincentius Alſarius a CRUCE. EJUS eſt *diſquiſitio ad hiſtoriam fœtus emortui nonimeſtris editi mole valde exigua, ut vix quadrimeſtris fuerit æſtimatus*, Rom. 1627. 4°. BODL.

COEFFETEAU *tableau des paſſions humaines* Paris 1627. 8°. B. *van der* AA.

Franceſco PONA *la maſchera jatropolitica overo cervello e cuore principi rivali* Milano 1627. 12°.

J. Nicolai THOMING *de ſomno adfectione animalis* Lipſiæ 1627. 4°.

Sebaſtian MEYER *Auguſtæ laudes divinæ Majeſtatis a* 139. *miraculis in homine e divinis* GALENI *de uſu partium libris* Friburg. Briſgov. 1627. 12°. LEUW.

J. Stephan. STROBELBERGER, Ratiſbonenſis, in thermis Carolinis medici *adumbratio ſyſtematis univerſæ medicinæ* Lipſiæ 1627. 16°.* aliqua ad anatomen ejusque hiſtoriam.

In l. *de dentium podagra*, aliqua habet ad anatomen dentium.

Aloyſius ALBERTUS, Patavinus, *de nutritione, augmento & generatione diſputationes, in quibus* ARISTOTELES *defenditur adverſus* GALENUM Venetiis 1627. 4°. LIND.

François HEDELIN *traité des ſatyres, monſtres & demons* Paris 1627. 8°. D'ETR.

Jacobi

Digitized by Google

Jacobi MOCCII, Friburgenſis, *diſquiſitio calidi innati & influentis* Marpurg. 1627. 4°. LIND.

Godofr. CANDISII *de oſſibus* Lipſiæ 1627. 4°. B. THOMAS.

EJ. *de auditu* Witteberg. 1628. 4°. HEFT.

EJ. *de viris* ibid. 1629.

EJ. *de mulieribus* ibid. eod. anno. Theoriam ſuam ex LAURENTIO ſumit.

Johannis TEXIER & J. VACHEROT *Ergo quibus rariores dentes βραχυβιοτεροι* Pariſ. 1627.

Philippi MORISSET & *Nic.* HELIOT *Ergo μικροκεφαλοι prudentiſſimi* Pariſiis 1627.

Guil. DUPRE' & *Joh.* COMPLAINVILLE *Ergo μεγαλοφωνοι calidiores* Pariſiis 1627.

Rob. TULLOUE & *Sebaſt.* RAINSSANT *Ergo a prima venere vocis mutatio* Pariſ. 1627.

REMIGII L'EVEQUE diſſ. *an ex oculis de mentis & animi pathematis fides* Paris 1627. 4°. ita lego, neque enim exſtat *in catalogo* authentico.

Digitized by Google

LIBER VI.

ANIMALIUM INCISIONES.

§. CCCXXXVIII. *Caſpar* Asellius.

Circa hæc tempora anatome corporum humanorum, quæ hactenus potiſſimum in Italia viguerat, cepit declinare. Patavii enim reſpublica Vineta, ut ſumtibus parceret, inciſiones corporum publicas intermiſit, quæ ipſa cauſa fuit, cur Veslingius relicta Academia Cairum petierit. Germania nondum theatris anatomicis inſtructa, præterea a crudeliſſimo bello vaſtabatur. In Anglia medici vix ad corpora ſecanda acceſſerant (*s*). Leidæ aliquæ, ſolennes, ſed parum numeroſæ diſſectiones inſtituebantur. Novus forte ob eam ipſam rationem, anatomes animalium colendæ ardor increvit, ut fere per quadraginta annos in anatome comparata, inque vivorum etiam potiſſimum animalium, medicorum ſcalpelli occupati fuerint. Nocuit equidem hic nimius animalium amor veræ & minutæ muſculorum, oſſium, & reliquarum partium humani corporis cognitioni, quam eo toto tempore pauciſſimi inciſores excoluerint: magnorum tamen inventorum fuit occaſio, neque alio ævo ad nova vaſa, humorumque per ea motum plus lucis ad fuſum eſt.

Primus *Caſpar* Asellius, Cremonenſis, Anatomicus Ticinenſis, memorabili invento ſe illuſtravit. Edidit *de lactibus ſ. lacteis venis quarto vaſorum meſaraicorum genere, novo invento diſſertationem, qua ſententiæ anatomicæ multæ, vel perperam receptæ convelluntur, vel parum perceptæ illuſtrantur* Mediolan. 1627. 4°.* Baſil. 1628. 4°.* Leid. 1640. 4°.* & cum Spigelio Amſtelodami 1644. fol.* & *in theatro anatomico* Mangeti. Poſthumum opus, cum auctor anno 1626. obierit. Cum vir Cl. in vivis animalibus de chyli itinere quæreret, incidit in vaſa lactea meſenterica, ab ipſis Herophili & Erasistrati temporibus a nemine repetita. Ea ab inteſtinis ad hepar, ut putabat, perſecutus eſt, docte deſcripſit, iconesque tribus coloribus diſtinctas artificioſas edidit, quas, qui imitati ſunt, fere corruperunt. Sed neque valvulas earum venarum ignoravit. Male deriſit novum inventum, nimis parcus ſanguinis, *Caſpar* Hofman (*t*): & doleas Harvejum hæc vaſa, ne ſuæ de venis meſentericis reducentibus ſententiæ nocerent, conſtanter rejeciſſe (*u*), ut ſoli lymphæ vehendæ ea dicaret.

Cæterum

(s) Conf. Cajum l. pr. p. 171. h. Crooke.
(t) *Apolog. pro* Galen. L. II. c. 133.
(u) *De generat. anim. & in epiſtola ad* Hobstium.

Cæterum Asellius, cum animalibus uteretur, congeriem glandularum meſentericarum, in canibus magis conſpicuam, pro Pancreate habuit, & verum pancreas pro glandula ignota depinxit. Inde nomen *Pancreatis* Aselli, & multa in hiſtoria vaſorum lacteorum obſcuritas. Deinde vaſa lymphatica hepatis pro lacteis vaſis habuit, & depinxit, verumque iter chyli ignoravit.

§. CCCXXXIX. *Guilielmus* Harvey.

Ex ea ipſa Anglia, in qua hactenus anatome fere nulla fuerat, exſtitit novum artis lumen, cujus nomen ab ipſo retro Hippocrate in medicina ſecundum eſt. *Guilielmus* Harvey H. Fabricii diſcipulus, & Doctor Patavinus, excitatus, ut videtur, nupero valvularum venoſarum invento, confirmatus per ſua in vivis animalibus experimenta, ab anno 1616. ad annum 1618. Londini, cum lector eſſet anatomes, de circuitu ſanguinis prælegit (*x*), anno certe 1619. ſi ſerius malis eas prælectiones factas eſſe (*y*). Diu tamen illuſtre inventum preſſit, & anno demum 1628. Francofurti 4°.* edidit *Exercitationem anatomicam de motu cordis & ſanguinis in animalibus.* In aureo opuſculo, per ſola experimenta nato, cordis primum motum deſcribit, qualem in vivis animalibus viderat: deinde arteriarum, & auricularum, & veram ſucceſſionem motus in dextra auricula, ejus lateris ventriculo, auricula ſiniſtra, & ſiniſtro ventriculo: cordis in motu pertinaciam, auriculæ dextræ privilegium. Inde circuitum minorem per pulmonem, per valvularum fabricam, ſeptique cordis imperviam ſoliditatem demonſtravit. Tunc circuitum illum majorem, neceſſarium omnino, cum alioquin nullo modo dextræ auriculæ cordique ſuppeteret ea ſanguinis copia, quæ per experimenta demonſtratur, & ad quam reparandam ſolus ab hepate chylus nunquam poſſet ſufficere. Deinde per arterias quidem ex veterum placitis ſanguinem de corde in partes univerſas humani corporis exire: per venas vero ad cor redire docuit, cum vincula ſanguinem eam viam ſequi manifeſto demonſtrent. Ab eo eventu, & a contrariis effectis vinculorum arteriis injectorum ſequi oſtendit, ſanguinem ex arteriis in venas tranſire, non viciſſim. Eadem confirmare ſanguinem arterioſum a venoſo non differre, a valvularum in venis natura, quæ ſanguinem ad cor euntem admittant, a corde redeuntem ſuſtineant, & intercipiant. Recuſa eſt hæc exercitatio cum refutatione Parisani Leidæ 1639. 4°.* 1647. 4°. Patav. 1643. 12°. Dougl. & cum Spigelio Amſtelodami 1645. fol.* *in collectione* Leidæ 1647. 4°.* tum Roterodami 1661. 12°. 1671. 12°.* cum ſequente & in B. Mangeti.

Inde cum J. Riolanus anno 1649. ſuum *opuſculum anatomicum & pathologicum* edidiſſet, Cl. Harvejus *ſecundam & tertiam Exercitationem de circulatione ſanguinis* repoſuit.

In ea ſumma cum modeſtia (*z*), archiater nunc regius & mille modis iracundo adverſario major, l. ejus objectiones reſolvit, ejus partialem circuitum

(x) *Univ. Magazin* T. XII. *Supplem.*
(y) Taylor *Orat.* Harvey. 1756.
(z) Laudat ipſe modeſtiam adverſarius ejus Nardius *noct. genial.* p. 273.

tum refutat. Anaſtomoſes rejicit, ſanguinem ex arteriis in venas per parenchyma tranſire putat. CARTESII efferveſcentiam ſanguinis emendat, ſanguinem arterioſum adeo inſigniter a venoſo diſtare negat. Inter partes extremas & vinculum venam damæ multum ſanguinem dediſſe, nullum vinculum inter & cor, coram Rege expertus eſt. Ligatis venis cor quieſcere. Arterias non micare, niſi ſanguine a corde impulſo: ſubtracto ſanguine cordi & auriculæ pulſum ſubtrahi. Nomen arteriæ venoſæ venæque arterioſæ in meliora nomina reformavit. Prodierunt hæ exercitationes Roterodami 1649. 12°. curante *Zach.* SYLVIO, tum 1661. 12°. 1671. 12°.* Cantabrigiæ 1649. 12°. DOUGL. Pariſ. 1650. 12°.* Lond. 1660. 8°. Anglice *The anatomical exercitations of* W. HARVEY Lond. 1653. 8°.* tres exercitationes, una cum BACKIO.

Cæterum novum inventum HARVEJI univerſam Europam medicam ad arma excivit. Qui GALENI theorias, venarumque delectum, videbant a novo invento funditus ſubverti, qui præterea in dignitate conſtituti nolebant fateri, ſe errores meros per omnem vitam ſuam docuiſſe, ii univerſi undique in novatorem ſuos calamos ſtrinxerunt. Eorum aliqui non novum eſſe demonſtrare ſunt conati, quo HARVEJI nomen clareret inventum, ſed aut ab omni antiquitate notum fuiſſe, aut certe ab aliis dictum, quorum ſingulorum argumenta expendimus. Ad HIPPOCRATEM multi retulerunt, J. NARDIUS (*a*), *J. Antonius van der* LINDEN totis 29. diſputationibus Leidæ ab anno 1659. excuſis. *Philippus Jacobus* HARTMAN *de peritia vett. anatomica. Joh. ab* ALMELOVEEN (*b*); *Petrus* BARRA (*c*); *Car.* DRELINCOURT (*d*), *Carolus* PATIN (*e*), *Noël* FALCONET (*f*), *Laur.* HEISTER (*g*), P. REGNAULT (*h*); G. C. STENZEL (*i*); L. DUTENS (*k*). Alii ad SALOMONEM (*l*), PLATONEM (*m*), veterum SCHOLIASTEM (*n*), ad NEMESIUM hoc inventum retulerunt, ut Editor editionis Oxonienſis & J. G. BERGER (*o*), ad Sinenſes vel Perſas alii (*p*). Multi ad P. SARPIUM (*q*), *Thomam* HARRIOTUM, celebrem mathematicum, alii (*r*) ad *Honoratum* FABRUM S. J. qui anno 1638. in diſput. publica, ante quam HARVEJI librum ediddiſſet, eum circuitum docuerit (*s*). Alii *Aegidio* GUTHMANN, homini

(a) *Noct. gen.* X.
(b) *Invent. nov. jant.*
(c) HIPP. *de la circulation du ſang.*
(d) *Epimetra ad diſſ. de lienoſ.*
(e) *Circulat. ſang. veter. notam fuiſſe.*
(f) Cum l. *des fievres.*
(g) *An ſanguinis circulatio veteribus ignota fuerit.*
(h) *Orig. antique de la phyſ. moderne.*
(i) *De veſtig. circulat. ſang. apud* HIPPOCR.
(k) *Découv. des modernes.*
(l) J. MURALT &c. vide *Elem. phyſ.* p 241.
(m) HEISTER *progr.* anno 1720. *ann.* Jul. I. p. 146.
(n) IDEM. (o) *Natur. human.* p. 55.
(p) *Elem. Phyſiol.* T. I. p. 247.
(q) ULMUS. WALÆUS, T. CORNELIUS, LEONICENUS perſonatus, J. VESLING, ad BARTHOL. *ep.* 26.
(r) *v. d.* LIND. n. 196. WOTTON p. 251. (s) *Eſſays de phyſiq.* p. 426.

Digitized by Google

mini fanatico (t); *Helvico* DIETERICO (u), aut *Jacobo* RUFF (x) illuſtre inventum tribuerunt.

Horum hominum plerique nunquam animalia inciderant, & de omnibus audivimus (y) rationes advocatorum.

ALII, meliorem hactenus viam ingreſſi, rationibus & experimentis in HARVEJUM pugnarunt, primus *Jacobus* PRIMIROSE, tunc *Aemilius* PARISANUS, J. RIOLANUS, C. HOFMANN (z), *Eccardus* LEICHNER, aliique, de quibus ex ordine audiemus. Nuper omnino *La* CAZE, J. T. BORDEU, ROBERTUS, aut infirmare magnum inventum conati ſunt, aut elevare (a).

Mihi quidem, cum plurima in eam rem legerim & meditatus ſim, non dubium videtur, circuitum minorem multis innotuiſſe, majoris tenue veſtigium apud CÆSALPINUM reperiri, neminem vero ante HARVEJUM experimentis & ratiociniis, quæ virum peritum vincant, eum circuitum demonſtraviſſe, vocesque CÆSALPINI per ſemiſeculum publicatas neminem ad verum adgnoſcendum moviſſe, ſed ne quidem H. FABRICIO viam aperuiſſe ad intelligendam veram valvularum venarumque functionem.

Continuo vero, ut multos adverſarios, ita adſeclas numeroſos vis veri ſibi paravit, inter quos WALÆUS eminet, alter certe ſtator inventi, qui ſuis copioſis experimentis HARVEJANA confirmavit. Sed etiam *Renatus des* CARTES, cujus eo ævo ſumma fuit auctoritas, eam vim veri inter primos ſenſit. Verum hæc per ſingula ſcripta videbimus. HARVEJUS ipſe ſe vivo vidit verum a ſe inventum ab univerſa Europa adoptari. Statuam jam anno 1663. ei poſuiſſe cives BORRICHIUS (b) ſcribit, etſi alii a R. MEADIO in collegio demum CUTLERIANO buſtum marmoreum dicunt dedicalum fuiſſe (c).

Cum J. BETTI lib. *de ortu & natura ſanguinis* prodiit Lond. 1669. 8°.* HARVEJI diſſectio corporis T. PARRE, viri qui ad ſummam ætatem 150. annorum vixerat. Brevis libellus, & memorabilis, etſi nulla tam raræ longævitatis cauſa in cadavere detecta eſt. Repetitur in *Phil. Tranſ.* n. 44.

Alterum immortale magni viri opus, *Exercitationes de generatione animalium, quibus accedunt quædam de partu, de membranis ac humoribus, de conceptione &c.* prodiit Londini 1651. 4°.* recuſum Amſtelodami eodem anno 12.* & 1662. 12°. Patavii 1666. 12°.* Haag. 1680. 12°. HUTH. & in MANGETI Bibliotheca. Anglice *anatomical exercitations on the generation of living creatures* Lond. 1653. 8°. OSB. Seni ſuarum rerum negligenti, & litium pertæſo, quas

 paſſus

(t) G. W. WEDEL,
(u) Conf. p. 347.
(x) GARENGEOT, *de la* FAYE.
(y) Conf *Elem. Phyſiol.* T. I. p. 240. ſeqq.
(z) *Apolog. pro* GALENO L. II. *ſect.* IV. c. 8. *digreſſ. de circulat. ſanguinis* Pariſiis 1647. 4. 1652. 12.
(a) Nimii fieri BORDEU *pouls* p. 175.
(b) ap. BARTH. IV. p. 92.
(c) *Tour through great Brit.* II. p. 135.

paſſus erat, has ſchedas *Georgius* ENT extorſit, mutilas, amiſſis per bella civilia ſummi viri de generatione inſectorum experimentis. Eximia vero ſunt, & per plurima experimenta nata. Gallinarum organa genitalia, renes, ovi incubati mutationes ſuos per dies, cordis formationem aliarumque partium longe quam ARISTOTELES minutius & accuratius expoſuit, etſi aliquid ſuperſit, quod emendes. Scripta erant circa anno 1633.

In formatione quadrupedum etiam plura præſtitit, quam in damis a Rege ſibi permiſſis contemplatus eſt. Quadrupedibus manticam pro ovo eſſe, cætera liquore plenam. Celebre Problema in hoc opuſculo propoſuit, cur quæ reſpiraverunt animalia, non poſſint absque aeris uſura vivere. Ut fetus partes paulatim evolvantur, ſic in homine. Partus, in quo oſſa pubis monet diſcedere: de vi propria uteri & fetus. Urachum cæcum eſſe confirmat, nullamque tunicam allantoideam.

Ex utraque zoogonia confirmat, omnia animalia ex ovo naſci, membrana nempe liquore plena. Multa etiam alio pertinentia utiliſſime tradidit, ut ventriculos animalium, eorumque functionem. Sed infinita ſunt, quæ nova & meliora vidit. Et injuſtum nuperi auctoris eſt judicium, qui nihil habere, niſi ab ARISTOTELE, præter omnem cauſam criminatus eſt (*d*).

Ejus anatome practica periit, quam promiſerat (*e*).

Hæc opera cum præfatione B. S. ALBINI prodierunt Leidæ 1737. 4°. 2. Vol.

Omnia, quæ de HARVEJO ſuperſunt, cura Collegii medici Londinenſis prodierunt Londin. 1766. 4°. maj.* quæ ſplendida eſt editio.

Epiſtola ibi exſtat anni 1651. ad M. SLEGEL, in ea circumeuntem per pulmonem ex dextro ventriculo in ſiniſtrum aquam deſcribit. Contra anaſtomoſes inter fines arteriolarum, & venarum initia. Ad MORISONUM de vaſis lacteis & ductu PECQUETI, quos incredulus rejicit, anno 1652.

Sic in epiſtola ad *J. Dan.* HORSTIUM a. 1655. tum altera ejusdem anni (*f*).

Ad C. HOFMANNUM, qui novum ſanguinis circuitum deſpiciebat, a. 1636.

Reliquas epiſtolas omitto.

In faſtis Societatis regiæ excuſæ ſunt theſes phyſiologicæ & anatomicæ aliquæ (*g*). Incidiſſe etiam hirundines ſub aqua merſas, neque aut motum deprehendiſſe aut calorem.

§. CCCXL. *Varii.*

Victoris CARDELINI *de origine fetus* L. II. *in quibus luculentis Græcorum auctoritatibus calidum a calore dirimitur ac expeditur quid ſignificet cum adfectione innati*,

(d) BUFFON *hiſt. natur.* T. II. p. 79.
(e) *De motu cord. & ſang. Exercit.* II. p. 174.
(f) Exſtat inter epiſtolas J. D. HORSTII Francof. 1656. 4.* excuſas.
(g) BIRCH IV. p. 535.

Digitized by Google

innati, *vitalis*, *naturalis*, *genitalis* & *animalis*, *quidve ſit archigonum* Vincentiæ 1628. 4°.*. Semen femininum negat, & menſes materiem fetui præſtare ex ARISTOTELE contendit. Adlaborat oſtendere, feminas ſemen in coitu non emittere, & minorem, quam viri, voluptatem percipere. Plerisque dum concipiunt, negat clitoridem rigere.

J. Baptiſta NAVARRO, ex diœceſi Dertoſana, *Commentarii in* GAL. *de pulſibus ad Tirones* & *ſpurium* l. *de urinis* Valent. 1628. 8°. Aucti a *Luca* FUSTER ibid. 1651. 8°. & 1693. 4°. CAP. de VIL.

Alphonſi a CARANZA, J. C. Hiſpani, *tractatus novus de partu naturali* & *legitimo*, *de partus conceptione*, *formatione*, *de fetu in utero*, *de poſthumis*, *de conditione partus*, *tempore partus vario*, *abortivo*, *monſtruoſo*, *numeroſo partu*, *ſuperfetatione*, *generatione* Madrit 1628. fol. Genev. 1630. 4°.*. Jurisconſulti opus, acuti viri, & eruditi, ſed noſtris in ſtudiis non innutriti, & in juridica parte fuſiſſimum.

Michaelis DOERING de muſculorum uſu epiſtola.

Jac. MULLER de eodem argumento, & *Henrici* HOPFNER de virginitate. Hæ Epiſtolæ exſtant cum G. HORSTII obſervationibus Ulm. 1628. 4°. Conf. p. 341.

Martin LEUSCHNER & PRÆTORIUS *de partibus corporis humani ſimilaribus* Stettin 1623. 4°.* & 1629. 4°.* & *diſſimilaribus* ibid.

J. Henrici TONSOR & MONACHI *de nutritione* Marpurg. 1628. 4°.*.

Gottfried RASPE diſp. XXma *de ſomno* & *inſomniis* Lipſ. 1628. 4°. HEFT.

Pauli SLEVOGT *de identitate potentiarum vitalium inter ſe* & *cum anima* Jen. 1628. 4°. ZOCHA.

Petri PIIART & *Nic.* HELIOT *Ergo lac recens recenti puero bonum* Pariſ. 1628.

Cypriani HUBAULT & *Guil.* PUYLON *Ergo natorum ſimilitudo a vi formatrice* & *imaginatione* Pariſ. 1628.

Nic. BRAYER & *Dionyſii* BAZIN *Ergo in venis αἱματοποιητικὴ* Pariſ. 1628.

Cl. des POIS & *Cl.* MARTIN *Ergo ab aere ſanitas*, *morbus* Pariſ. 1628.

Petri le CONTE & *Nicolai* MATHIEU *Ergo cor omnium facultatum principium* Pariſ. 1628.

Guil. de VAILLY & *Guil.* GUERIN *Ergo a temperamenti viventis mutatione ætatis temperamenta* Pariſ. 1628.

§. CCCXLI. *M. Aur.* SEVERINUS.

Marcus Aurelius SEVERINUS ſolebat ſe Thurium ſcribere & Crathigenam, Profeſſor anatomes & botanices Neapolitanus, vir acris ingenii, maſculæ chirurgiæ reſtitutor, non mediocris ſuo ævo anatomicus, potiſſimum animalium inciſor.

Ejus

Ejus exſtat, quam non vidi, *hiſtoria anatomica & obſervatio medica eviſcerati corporis Marcelli* SACCHETTI Neapoli 1629. 4°. PLATN.

Inde Noribergæ, VOLCAMERI cura, prodiit *Zootomia Democritea ſive anatome totius animalium opificii* 1645. 4°.*. Anatomen equidem comparatam non bene ſupra humanam anatomen extollit, cæterum numeroſas habet animalium diſſectiones, breves, neque per intima, & icones rudiuſculas. Multa tamen hic reperias nova & inexſpectata, ut vas ex capſulis renalibus VALSALVIANUM, glandulas PEYERI, muſculos bronchiales avium aquaticarum, ſeptum pectiniforme penis aſinini, inteſtinorum aliorumque viſcerum paſſim fabricam. Machinas cum animalibus comparat. Excarnationem viſcerum ſibi tribuit, anno 1617. inventam, & ejus primum tentamen in jecore (*h*) factum. In fele glandulas bronchiales vidit: monticulos veſicæ craſſiores habet. Canalis hepaticyſticus in veſiculam fellis inſertus.

EJ. *de viperæ natura, veneno, medicina, demonſtrationes & experimenta nova* Patav. 1651. 4°.*. Senile opus & confabulatorium, pauciſſima habet propria, bonas tamen VESLINGII & HODIERNÆ de viperæ anatome obſervationes. Parere, ut reliqua animalia, recte docet. Ipſa initia embryonis & pulſum micantis corculi ex VESLINGIO. Dentes venenatos mobiles eſſe, ut quietum animal eos recondere queat. Veſiculam tenui flavoque veneno plenam deſcribit. Dentes innocuos eſſe, ſolumque ſuccum nocere docuit.

EJUSD. *ſeilophlebotomia caſtigata*, in *collegio anatomico* Hanau 1654. 4°.* & Francofurti 1668. 4°.* edita. Anatomen tradit univerſæ venæ axillaris, & præcipue etiam venæ, quæ digitos minimum & minimo proximum adit, & vulgo ſeilem audit. Ejus deinde venæ, & ſalvatellæ privilegia, & cauſam refutat, cur ea potiſſimum vena præ aliis aperiatur. Nullum eſſe lieni cum peculiari aliqua in brachio vena commercium recte oſtendit. Venæ portarum cum phrenicis communicationem confirmat.

Porro ejusdem SEVERINI pro ſua *ſeilomaſtige* Epiſtola ad CASTELLUM.

EJUSD. *Antiperipatias* h. e. *adverſus Ariſtotelicos de reſpiratione piſcium diatriba. Phoca illuſtratus. De radio turturis marini, ejusque vi, medicina, veneno* Neapoli anno 1659. fol.* a morte SEVERINI, quem anno 1654. peſtis exſtinxerat. In Antiperipatia primum defendit, piſces utique reſpirare, & per branchias ſuas aerem ſpiritumque cum aqua commiſtum haurire: ſed etiam pulmonem poſſidere, trilobum, a diaphragmate adusque imum ventrem extenſum, quem primum in polypo viderit. Ab anguilla ſe vidiſſe bullas in aqua & reſorberi, & denuo proferri, ſic in lampetra. Icon pulmonis piſcium periit, videtur autem a piſcibus vero pulmone præditis nimiam conclusionem ad omnes piſces extendiſſe. De veſica natatoria fuſe. Arterias branchiarum abſque venis eſſe. Piſces calere adfirmat. Altero libello agit de piſcibus in ſicco viventibus. Tertio phocam deſcribit, & in eo ductum arterioſum & concurſum duorum ramorum tum venæ cavæ tum aortæ. Inde divagatur ad anaſtomoſes in

(h) p. 404.

in univerſum, quas per univerſum corpus humanum reperiri contendit. Lapillos in proprio ſacculo piſcium conprehenſos, primus ni fallor, dixit, & eorum aliquem cum malleo comparavit (*i*). Circulationem HARVEIANAM rejicit, & contra eam ſe ſcripturum eſſe minatur (*k*). Icones deſiderantur, etſi ſpatium pro iis nudum relictum eſt.

In *efficaci medicina* Francofurt. 1646. fol. 1671. fol. arteriæ & venæ recenſentur, quæ per ſingula membra ſecari poſſunt.

In obſervationibus *de abſceſſibus noviſſimis* teſtimonium exſtat, tendines parum ſentire.

Anno 1650. vaſa lactea demonſtravit.

Plurimos codices M.S. ineditos reliquit, ut ſymbola anatomica, & quatuor diſcurſus in quæſtiones *Julii* JASOLINI, quos inter etiam erat de utero & fœtu ſermo.

§. CCCXLII. *Varii.*

Tiberio MALFI *de Monteſarchio, nuova pratica della decoratoria manuale e della ſangria* Napoli 1629. 4°.*. In L. II. venarum habet nomina, quæ ſecantur. Aliqua de arteriis & nervis vicinis breviter ſcripſit, ut nihil proprii habeat. In L. III. quærit, cur tonſores ſint anatomici. Aliqua de venis brachii, quæ ſecantur. Venam pollicis alias a baſilica provenire, alias a ſola cephalica.

Caroli Annibalis FABROTTI, Anteceſſoris Aquiſextienſis, *exercitationes duæ de tempore partus humani & numero puerperii.* Datæ ſunt Aquis Sextiis anno 1629. 4°.* LIND. editæ cum CARANZA Genev. 1630. 4°.*. Eruditi viri ex veteribus collectanea.

Claudius SALMASIUS, vir eruditiſſimus, in *Plinianis ad* SOLINUM *exercitationibus* Pariſ. 1629. fol. Ultraject. 1689. fol.* editis, multa dedit ad naturam animalium, ad partes corporis animalis, ad philologiam pariter pertinentia.

EJ. *de annis climactericis* Leid. 1648. 8°.* ſpiſſum & doctiſſimum opus, aliqua parte huc pertinet ob doctrinam de criſibus & annis periculoſis.

EJ. *Epiſtola* ad *Andr.* COLVIUM *ſuper* I. *ad Corinth.* XI. *de cæſarie virorum & mulierum coma* Leid. 1644. 8°.

Leo ALLATIUS hoc anno edidit latine verſam EUSTATHII, Epiſcopi Antiocheni, lib. *de Engaſtromythis, & ſyntagmate illuſtravit* Lyon 1629.

Balthaſaris FABRICII *opuſculum phyſiologicum & medicum libris tribus diſtinctum tractans* I. *corporis humani temperamenta: deinde res non naturales* Amſtelodami 1629. 8°. LIND.

Antonii SANTORELLI *poſtpraxis medica ſ. de medicando defuncto* L. I. *in quo explicantur, quæ medicus debet defuncto præſtare,* Neapoli 1629. 4°. LIND.

EJUSD.

(i) p. 95.
(k) *Epiſt.* VII. ad SEGER. de quidditate lymphæ Bartholinianæ.

Digitized by Google

EJUSDEM *de ſanitate naturali* L.L. XXIV. Neapoli 1643. fol.* Libri XX. ad phyſiologiam pertinent. Auctor ſcholaſticus, plurimum utitur D. THOMA.

IN *Pantheo hygiaſtico Claudii* DEODATI analyſis aliqua ſanguinis traditur, „oleum rubrum, quinta eſſentia, & lamellæ quaſi talci, quæ ex capite mortuo cum ſpiritu ſuo, igne ſubjecto deſtillant.

Joh. GUTIERREZ *de* GODOY *diſputationum ſuper lib.* ARISTOTELIS *de memoria & reminiſcentia* L. II. Lovanii 1629. 4°. MANGET.

EJ. *tres diſcurſos para probar que eſtan obligados a criar a ſus hijos alos pechos todas las madres, quando tienen buena ſalud, buen temperamento, buena leche y fuerzas para alimentarlos Gienn* 1629. 4°.

Giovanni ARTISCO *pedis admiranda* Pariſ. 1629. 8°. CIN. Conf. p. 342.

Ramires de CARION in *mervellas de naturaleça* PONTII habet inventa, ad docendos loqui ſurdos.

Secco SPONTONI *la metopoſcopia* Venet. 1629.

PERSII ROSSII *de humanarum propenſionum ex temperamento præventionibus ex* CAM. BALDI *ſermonibus excerptus* l. Bonon. 1629. 4°.

C. HORNII *elephas* Norimberg. 1629. 4°. HUTH. Si huc facit.

Petri GUENAULT & *Vict.* PALLU *Ergo μαλακοσαρκοι ingenioſi* Pariſ. 1629.

Fr. GUENAULT & *Car. du* PRE' *Ergo ſemen αψυχος* Pariſ. 1629.

Gab. HARDOUIN & *Anſ.* BICQUET *Ergo ut ſpiritus ſic flatus a calore* Pariſiis 1629.

Mich. de la VIGNE & *Petri* HOMMETZ *Ergo magnum caput parvo præſtantius* Pariſ. 1629. Conf. p. 334.

Simon le LETIER & *Lancelot de* FRADE *Ergo corporis & animæ mutua ſympathia* Pariſ. 1629.

§. CCCXLIII. *Vopiſcus Fortunatus* PLEMPIUS,

Diſcipulus SPIGELII, Amſtelodamenſis, qui Lovanium ſe contulit, & cathedræ præfectus, in ea academia conſenuit. EJUS *verhandelingh der Spieren* prodiit Amſtelod. 1630. 8°.* cum nomine ſolo FORTUNATI. Muſculorum deſcriptio cum nonnullis adjectis, quæ ad chirurgicas adminiſtrationes pertinent, in quaque parte ſuſcipiendas. Aliquantum a præceptoribus PAVIO, FALCOBURGIO & SPIGELIO profecerat, propria vix habet, neque vulvæ, neque aurium internarum & externarum muſculos unquam viderat. Bicipiti brachii muſculo duos eſſe tendines, tenuem alterum, alterum teretem, pro re nova (*l*).

EJUSDEM eſt *ontleeding des menſchelycken lighmams beſchreeven door* B. CABROL *nu verduytſchd en met byvoegzelen als och figuren verrykt* Amſterdam 1648. fol. min.*. Icones corraſit ex PAVIO & VESALIO, proprii nihil addidit.

EJUSD.

(*l*) p. 127.

EJUSD. *de fundamentis medicinæ* L. VI. *acribologia ſcholaſtica accurati* Lovan. 1638. 4°.* 1644. fol.*. Scholaſticas quæſtiones agitat, & anatomici parum habet. Valvulas ureterum refutavit. Duas habet diſtantia aliqua ſeparatas tympani membranas. Ligato nervo octavi paris cor nihil pati. In ſpongia pulſum ſuffocari. Iconem ductus pancreatici dedit, quam anno 1644. SYLVIUS Amſtelodami delineari curaverat, eamque ſatis bonam. Hactenus candidus, quod HARVEJI inventum, in priori editione repudiatum, nunc in poſteriori admiſit, & experimentis confirmavit, poroſque ſepti cordis rejecit. Foramina papillarum renalium deſcripſit, in quæ ſtylum inſeruerit.

Alias video editiones citari Lovan. 1653. fol. cum VERMOOSTII apologia UFF. & ibid. 1665. fol. BEUGHEM. & Amſtelod. 1659. 4°.

EJUSD. *ophthalmographia ſ. tractatus de oculo* Amſtelod. 1632. 4°. OSB. Lovan. 1638. 4°.* *(m)* ed. III. 1659. fol.*. Juvenis opus, octodecim annos nati, minime tamen inutile. Multum KEPLERO uſus eſt & SCHEINERO: Acute ſcripſit & latine; in judicando perſpicax, etſi ſcholarum methodum ſequitur. Recte poſt KEPLERUM retinam eſſe organum viſus, non lentem cryſtallinam: in ea lente reſidere cauſam myopiæ & presbyopiæ: eam loco moveri neceſſe eſſe. Problemata magno ingenio ſolvit.

In noſtra editione *Gerardi* GUTSCHOVII mathematici animadverſiones reperiuntur, cum PLEMPII reſponſione.

IDEM AVICENNÆ Canonis L. I. & II. edidit Lovan. 1658. fol.* & ſcholia etiam anatomica adjecit.

§. CCCXLIV. *Stephanus* RODERICUS,

Caſtrenſis, Profeſſor Piſanus. EJ. *Aſitia tractatus* Florent. 1630. 8°. 1647. 8°. BUR.

EJUSD. *de ſero lactis tractatus* Florent. 1632. 4°. vel 1631. ut LIND. Norimbergæ 1646. 12°.

EJUSD. *commentarius in* HIPPOCRATEM *de alimento* prodiit Florent. 1635. fol.

In variis exercitationibus medicis Venet. 1656. 4°. huc facit unica de tempore expurgandis lochiis deſtinato.

EJ. *tractat. de natura muliebri ſ. diſputationes ac lectiones Piſanæ* Hanau 1654. 4°.* Francofurt. 1668. 4°.* liber a filio FRANCISCO editus. De ſexuum diſcrimine: de temperamento mulierum, quod frigidum facit; de conſtitutione corporis muliebris; num ſexus permutari poſſit. An menſtruus ſanguis ad generationem fetus neceſſario requiratur? eum ſanguinem minime malignum eſſe oſtendit. Porro de notis virginitatis, de conceptione: quid ſemen ad generationem faciat, omnia ex ſcholarum ſententia.

(m) Negat exſtare BORNII *relat.* I. p. 50.

Digitized by Google

§. CCCXLV. *Werner* ROLFINK,

Hamburgenſis, ſuo ævo vir inſignis & publice utilis. Linguas orientales tenebat, & artis univerſum ambitum. Academia Jenenſis ei theatrum anatomicum debet, & hortum medicum, & laboratorium chemiæ deſtinatum, cujus artis primus in Europa Profeſſor fuit publicus; ſed etiam chirurgicorum inſtrumentorum magnam vim collegerat. Anatomen ipſe novo penitus inſtituto exercuit, ut nomen viri in anatome apud vulgus hæſerit. Patavii etiam pro H. FABRICIO aliquoties Germanis ſtudioſis cadavera inciſa demonſtravit (*n*), & in Palatio (*o*) Contareno nervos, & medullam ſpinalem. Cum tamen non ſufficerent cadavera, non potuit multa detegere. Vaſa lactea anno 1626. primus poſt ASELLIUM vidit (*p*). Libros ſcripſit undique doctos, anatomen dedit collatitiam, potiſſimum etiam ex VESALIO. Diſputationes plurimas edidit,

Anatome medicinæ oculus.

Anatome microcoſmi commentata Jenæ 1631. 4°. VATER.

De chylificatione & circulatione ſanguinis Jen. 1632. 4°. MOELLER.

De innato calido Jen. 1635. 4°. BURCKH.

De natura cervi ibid. 1639. 4°. B. THOMAS.

In diſp. a. 1642. propoſita, defendente *J. Th.* SCHENK, primus Profeſſorum Germanorum circulationem ſanguinis defendit. Poros tamen cordis retinet (*q*).

De arteriis Erford. 1651. 4°. aut 1653.

De fundamentis microcoſmi Jen. 1652. 4°.*.

De chylo & ſanguine ibid. eod. anno 4°.*.

De hepate ex veterum recentiorumque obſervationibus concinnata, & ad circulationem ſanguinis accommodata diſſ. Jenæ 1653. 4°.*.

De corde ex veterum & recentiorum propriiſque obſervationibus concinnata, & ad circulationem ſanguinis accommodata diſſ. Jen. 1654. 4°.*.

De fetu ibid. 1658. BURCKH.

De ſanguificatione læſa ibid. 1659. 4°. MOELL.

De tuſſi ibid. 1663. 4°.

De pollutione nocturna ibid. 1667. 4°.

EJUSD. *diſſertationes anatomicæ ſynthetica methodo exaratæ* prodierunt Jenæ 1656. 4°.*. Ex Græcis, & locis ARISTOTELIS & GALENI, non ſine eruditione arabica. In l. I. collegit priora programmata, quæ ad anatomes commendationem faciunt. In reliquis oſſa, muſculos, vaſa & nervos deſcripſit, cum plurimis controverſiis. Quartum par nervorum, quod linguam oportuerat adiiſſe, ait

(n) *Diſſ.* p. 909.
(o) *Diſſ. anat.* p. 381.
(p) *Otto* SPERLING in *præf.* ad ROLFINKII *genital.*
(q) SCHENK *ſchol. part.* p. 57.

ait ſe vidiſſe ad occiput reflexum. Valvulas venæ ſine pari ſibi tribuit. Oſſiculum auditorium quartum aliter a SYLVIO deſcribit. Muſculum CASSERII membranulam eſſe recte monuit. Membranam muſculorum in intima penetrare.

Eas diſſ. volebat recuſas multo dare auctiores, ſed labori intermortuus eſt (r).

EJUSD. *ordo & methodus generationi dicatarum partium per anatomen cognoſcendi fabricam* Jen. 1664. 4°.* alii Francofurt. Loci græci ARISTOTELIS, GALENI amicorum; proprias vero adnotationes vix habet.

EJUSD. *de ſexus utriusque partibus genitalibus Specimen, cum microcoſmo Johannis v.* HORNE prodiit Lipſiæ 1675. 12°.

Vitam viri dedit G. W. WEDEL Jen. 1673. 4°.

§. CCCXLVI. *Jacobus* PRIMIROSE. *Alii.*

Burdigalenſis, in Anglia Medicus regius, inclaruit ſuis in HARVEJUM ſcriptis, & quod primus in novum inventum inſurrexerit. Ergo *exercitationes & animadverſiones in librum de motu cordis & circulatione ſanguinis* edidit Londini 1630. 4°.* recuſas Leidæ 1639. 4°.*. Subtilitatis ſatis, & cavillorum, experimentorum nihil. Ipſi Præceptori ſuo RIOLANO, magno HARVEJI adverſario, minime ſatisfecit.

Inde cum J. WALÆUS eximia exercitatione HARVEJI experimenta ſuis confirmaſſet, PRIMIROSIUS porro *in eam diſputationem medicam, quam pro circulatione ſanguinis* HARVEIANA WALÆUS *propoſuit, animadverſiones ſuas* edidit Leidæ 1640. 4°. ni fallor, recuſas in collectione Leidenſi anno 1656. 4°.*. Multum laborat, ut HARVEIUM inter & WALÆUM diſſenſum aliquem detegat. Cavillum arctius ligatæ venæ repetit, quam laxare oporteat, ut ſanguinem det inciſa. Totus vanus & ſcholaſticus.

In eadem cauſa edidit porro *animadverſiones in theſes, quas pro circulatione ſanguinis Henr. le* ROY *diſputandas propoſuit* Leidæ 1640. 4°.* 1644. 4°. & cum iſte reſpondiſſet, *Antidotum adverſus Henrici* REGII *ſpongiam* Leid. 1644. 4°.* recuſam ibid. 1656. 4°.* qua ſuas in HARVEJUM exercitationes defendit.

EJUSD. *de uſu lienis ſententia* Leidæ 1639. 4°.* & 1656. 4°.* cum animadverſionibus in WALÆUM. Factum eſſe ad receptionem humoris atrabilarii.

Edidit porro *deſtructionem fundamentorum medicinæ* V. F. PLEMPII Roterodami 1657. 4°.*. Puto ob invidiam admiſſi circuitus ſanginis in PLEMPIUM inſurrexiſſe. Negat ſanguinem perpetuo moveri. De vena ſecta plus ſanguinis fluere, quam aorta ſuppeditare poſſit. Sanguinem profluere de vena cor inter & vinculum inciſa. Carpit PLEMPIUM, quod LAURENTIUM exſcribat. Multa ſcholaſtica. Inde in WALÆUM arma vertit, quem tamen PLEMPIO præferat. Negat ſanguinis in ſingulo pulſu aliquid emitti vel recipi: effluere etiam de vena ligata, ſi cor inter & vinculum incideris. Contra vim veri eo confugit, ut

(r) MOELLER I. p. 565.

Digitized by Google

DRAKEUM arteriam ſpermaticam, PLEMPIUM coronariam non reperiſſe, his viris exprobret. Ubique oſtendit ſe expertem anatomes.

In lib. II. *de vulgi erroribus in medicina* Londin. 1638. OSB. Amſtelod. 1639. LIND. & auctius Amſtelodami 1659. 16°.*. Anglice Londin. 1651. Gallice Paris 1689. 8°. pugnat contra vana ex urina præſagia.

Danielis WINKLER, Medici Uratislavienſis, *animadverſiones in tractatum qui inſcribitur diſſ. de vita fœtus in utero* Jen. 1630. 4°.*. Vitam fetus a matre eſſe, absque experimentis contendit.

J. Petri LOTICHII, viri eruditi & eloquentis, *Gynaicologia ſ. de nobilitate & perfectione ſexus feminei contra Maſtiges διαιρετικῶς phyſica* Rinteln 1630. 8°. GUNZ.

J. Phil. BURGGRAV *biolychnium* Francofurt. 1630. 8°. RAST.

J. Henricus ALSTEDIUS in *Encyclopædia* Herbornæ 1630. fol. (1626. fol. GRON.) edita habet in L. XXVII. phyſiologiam, in L. XXIX. aliqua anatomica. In compendio Lexici medici Herborn. 1626. 8°. *Zachariæ* ROSENBACH aliqua ſunt, quæ recenſui.

Janus Cæcilius FREIUS, Pariſienſis, edidit Pariſ. 1630. 8°. LIND. *phyſiognomiam, chiromantiam, oneiromantiam.*

Jacques ROLAND *de* BELLEBAD *deſcription d'une bouche ſans langue, laquelle parle & fait naturellement toutes ſes autres fonctions* Saumur 1630. 8°. BUR. & *défenſe du titre du dit livre* ibid. 1630. 8°. BUR. Latine in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* III. append. vertente *Carolo* RAYGER. Puer linguam per gangrænam ex variolis natam amiſerat: ejus pueri os deſcribitur, deinde linguæ reliquiæ: tunc anatome linguæ ſecundum naturam ſe habentis. Inde quæritur, quomodo ſine lingua homo loqui, guſtare & deglutire poſſit.

John LEVETT *the ordening of Bees, or the true hiſtory of managing them* London 1630. 4°. ſi huc facit.

Jacobi RITZENII *exercitationum medicarum faſciculus de cerebro & ei adnexis* Leidæ 1630. 8°. BOEHMER.

Hugues BABYNET *l'art de guerir les deſcentes* la Haye 1630. 12°.* Dari ligamentum in peritonæum ab inguine euns, quod inteſtinum & epiploon ſuſtentet.

David HERMAN *manuale anatomicum* Norimb. 1630. 12°. HEIST. niſi error eſt.

Anonymi Beſchreibung des menſchlichen Körpers Nürnberg 1630. 12°.

Georg RÖSLER *de ſenſibus internis* Altdorf 1630. 4°.

EJ. *de ſenſibus* ibid. 1640. 4°.

Adam GRUNINGK *de inſomniis* Lipſiæ 1630. 4°. PL.

J. Georg SWALBACH diſſ. *de ciconiis & hirundinibus, quo exeunte æſtate avolent, & ubi hiement* Spir. 1630. 4°. phyſici potius argumenti.

Jac. BARTSCH *theſes inaug hippocraticæ* Argent. 1630. 4°.*. Habet etiam anatomica & phyſiologica.

Joh.

Digitized by Google

Joh. BONIER & *Petri le* CONTE *Ergo homo eſt καθολου* Pariſ. 1630.

Dionyſ. BAZIN & *Petri* YON *Ergo ſenilis juventa ακυμοιριας indicium* ib. 1630.

Vict. PALLU & *Cl.* GERMAIN *Non eſt ergo calor viventis cauſa μαραντικ* ibid. 1630.

§. CCCXLVII. *Varii.*

Hoc anno obiit *Johannes* PREVOT, Helvetus, Profeſſor Patavinus, cujus poſthumus *de urinis* tractatus prodiit Patav. 1661. 12°. LIND.

J. Baptiſta RUSCHIUS *de viſus organo* L. IV. ſcripſit, item *palæſtram de oculi dignitate* Piſis 1631. 4°. LIND.

In l. *la phyſique & la ſcience des choſes naturelles* Paris 1631. 8°. etiam de monſtris agitur.

Malachias GEIGER in *kelegraphia ſ. deſcriptione herniarum* Monachii 1631. 8.* Germanice Stutgard 1661. 12°. Ulm 1696. 12°. etiam de partium fabrica agit, & peritonæum a vaſis ſpermaticis negat perforari.

J. Dominici MAGLIOCCA *diſputationum medicarum phyſiologicarum &c.* T. I. Neapoli 1631. fol. BOEHMER.

J. RONCONII *de* MUTIGLIANA *de ſero lactis ejusque uſu ſ. præparatione* Florent. 1631. 8°.*. Pro deſtillati ſeri uſu. Practici potius & diætetici argumenti. De lactis & ſeri qualitatibus ad ſcholarum ſaporem.

Diſputationes 32. anni 1631. *Franciſco* BURGERSDYCK tribuit Cl. HEFTER Leidæ 1631. defenſas. In B. B. exemplum eſt anni 1637. 4°. Inter eas diſputatio 18. eſt de temperamentis. Vigeſima de animato corpore animæque effectu. Vigeſima ſecunda de vita & morte. Vigeſima tertia de nutritione & accretione. XXIV. de generatione viventium ex ſemine. XXIV. app. de generatione ſpontanea. XXIV. app. altera de monſtris. XXV. de anima ſentiente & ſenſu in genere. XXV. de ſenſibus externis. XXVII. de ſenſu interno. XXVII. de appetitu ſenſitivo &c. Theoriæ.

Paul. MUHLMAN *de memoria* Lipſiæ 1631. 4°. B. THOMAS.

J. C. DENNHAUER *de memoria* Argent. 1631. 4°.

Guilielmi PUYLON & *Math.* ALTON *Ergo a ſpirituum influxu pupillæ dilatatio* Pariſ. 1631.

Anſelmi BICQUET & *Fr.* BLONDEL *Ergo parvæ mulieres magnis fecundiores* Pariſ. 1631.

Claud. CHRETIEN & *Lud.* RENOUARD *Ergo a ſemine mores* Pariſ. 1631.

Car. DU PRE' diſſ. *an oculi omnis & mortis indices* Paris 1631. 4°. Non eſt in catalogo authentico.

§. CCCXLVIII.

Digitized by Google

§. CCCXLVIII. *Michael Rupert.* BESLER,

Medicus Noribergenſis, BASILII filius, *de ſanguine ſecundum & præter naturam* Altdorf. 1631. 4°.*.

EJUSD. *admirandæ fabricæ humanæ muliebris partium generationi potiſſimum inſervientium & fetus fidelis quinque tabulis hactenus nunquam viſa delineatio* Noriberg. 1640. fol. atlant.*. Ova bene, & verior de uracho cæco ſententia, deque carnoſa umbilici ſubſtantia. Icones cæterum ſatis rudes. Anulum foraminis ovalis habet.

EJUSD. *Gazophylacium rerum naturalium ex regno vegetabili, animali & minerali depromptarum fidelis repræſentatio* Noribergæ 1642. fol.*. Varia habet anatomica, ut lyncis dentes, cranium, os hyoides ramoſum, lienem. Cygni cranium, os hyoides, ſternum perforatum. Recuſum eſt Lipſiæ 1716. fol. maj. TREW. varie auctum.

EJUSD. *obſervatio medica ſingularis mulieris tres filios enixæ* 1642. 4°.*. Placenta unica. Cordis vaſa in fetu uſu eſſe promiſcuo: fetum potiſſimum per vaſa dorſalia nutriri.

§. CCCXLIX. *Johannes* SPERLING,

Profeſſor Wittebergenſis, Peripateticus, & ab anatome alienus. Ejus numeroſiſſimæ ſunt diſputationes, *Oſteologia* Witteberg. 1631. 4°. B. THOMAS.

De facultate nutritiva Witteberg. 1634. VAT. 1635. B. THOMAS.

De pilis Witteb. 1636. VATER.

De homine Witteberg. 1636. VATER.

De reſpiratione piſcium ibid. 1637. VATER.

De ſomniis 1637. 4°.

De viribus imaginationis 1639. B. THOMAS. 1643. BURCKH. VATER. rectius ut videtur.

De modo viſionis 1640. PL.

De ſpeciebus ſenſibilibus 1643. 4°. VAT.

De ſomno & ſomnio 1645. VAT.

De cauſis corporis humani 1646. VATER.

De capite humano 1648.

In SCALIGERUM *de partibus & generatione ex* VI. *ſect. aph.* 12. 13. 1649.

De anima 1649. HEFT.

De generatione 1649. HEFT.

De viſu 1650. 4°. PL.

Nutritio primus vegetativæ actus 1650. HEFT.

De

De ſanguine 1650. 4°. VATER.

De appetitu rationali 1654.

De monſtris 1655. HEFT.

De pulmone 1655. PL.

De generatione æquivoca 1657.

De anima rationali 1658. HEFT.

De appetitu ſenſitivo 1658. HEFT.

De homine 1658. HEFT.

EJUSD. *de formatione fetus in utero* Witteb. 1641. VATER. 1661. 8°.* addit LIND. annos 1655. 1672. Arguta dictio, aliquantum ad SCALIGERI ſaporem: multum quæſtionum parum utilium, & reſponſionum parum docentium. Anatomes nihil.

EJUSD. *anthropologia phyſica* Witteb. 1647. 8°.*. LAURENTIUM ſequitur & SPIGELIUM, abſque anatome.

EJ. *Zoologia phyſica* Lipſ. 1661. 8°.* Witteb. 1667. 8°.*. Undique collecta.

EJUSD. *de ſemine* Witteberg. 1651. 8°.* una excuſa eſt *perturbatio calumniatoris*. Contra ZEISOLDUM. Noſter defendit, ſemen in utero continuo animari, animam ab utroque parente advenire. Bellum incivile, & auctoritates datæ pro rationibus.

EJ. *de calido innato pro Dom.* SENNERTO *contra* FREYTAG Witteb. 1634. 8°. Lipſ. 1666. 8°. LIND. & *de origine animarum pro* D. SENNERT. *contra* FREYTAG ibid. eod. anno.

EJ. *de origine formarum* Witteberg. 1634. 8°.

EJ. *meditationes in* SCALIGERUM *de ſubtilitate* Witteb. 1656. 8°.

EJ. *Inſtitutiones medicæ* Witteb. 1672. 8°.

§. CCCL. J. JOHNSTON.

EJ. *Thaumatographia naturalis in decem claſſes diſtincta* prodiit Amſtelodami 1632. 16°.* 1633. 16°. LIND. 1661. 16°. 1665. 16°. LIND. nitidiſſime excuſa. Libri quinque poſteriores huc pertinent, quibus animalium hiſtoria continetur. In ultimo, quo de homine agitur, potiſſimum gigantes recenſentur, pygmæi, monſtra, aliti, edaces, & qui alio modo aliquid habebant inſoliti. Deinde viſcera ſingula, generatio, aliæ actiones humanæ. Indicium limatum ne exſpectes. In *hiſtoria animalium*, cujus duo tomi in folio apud MERIANUM anno 1649. 1650. & 1652. 1653.* provenerunt, compendium quoddam habetur ALDROVANDI, ſingularis nempe cujusque animalis cibus, generatio, partus, monſtra, ſubinde aliqua anatome.

Digitized by Google

§. CCCLI. *Varii.*

C. *Geo.* QUECCII *Anatomiæ philologicæ* P.I. *de nobilitate & præſtantia hominis contra iniquos conditionis humanæ æſtimatores* Noribergæ 1632. 4°. Lipſiæ 1654. 4°. LIND. Poetica & philologica farrago: de partu aliqua, & de brevitate vitæ &c.

Vincentii ROBIN *Synopſis rationum* FIENI *& adverſariorum de tertia die fetus animatione, ex quibus conſtabit, antiquitatis opinionem de fetus formatione deſerendam eſſe*, FIENI *vero amplectendam* Dijon 1632. 4°. PAPILLON.

Joh. FREYTAG diſput. *de calidi innati eſſentia* Groning. 1632. 8°. MÖLLER.

Ej. *de formarum origine* ibid. 1633. 8°. ex Catal.

Ej. *refutatio ſectæ* SENNERTO *Paracelſicæ, qua antiqua veritatis oraculo & Ariſtotelicæ & Galenicæ doctrinæ fundamenta convellere moliuntur* Amſtelodami 1636. 8°. 1637. 8°. LIND.

Petri SERVII, Spoletani, Profeſſoris Romani, *Inſtitutionum, quibus tyrones ad medicinam informantur* L. III. Ej. *proluſiones duæ ad inflammandos Tyrones accommodatæ* Rom. 1638. 12°.*. Prima pars eſt philologica cum aliqua anatome.

Ej. *ad lib. de ſero lactis Stephani* RODERICI *Caſtrenſis declamationes, ſ. privatæ exercitationes* Pariſ. 1632. 12°. LIND. Rom. 1634. 8°.*. Ingenioſus homo & latinus, in refutando ſubtiliſſimus. Scopus eſt oſtendere, dari in ſero lactis particulas ſubtiles, nitroſas, calidas, purgantes, tum alias refrigerantes. Deſtillaſſe ſe ſerum ait, & nitrum ſubſediſſe: ſerum deſtillatum valde laudat. Aquam marinam ante omnes nuperos ſimplici deſtillatione dulcem reddidit. Nomen ſibi faciebat *Perſii* TREVI.

Ej. *de odoribus diſſertatio philologica* Rom. 1641. 8°.*. Zibethi etiam animal deſcribit.

In Ej. *tract. de unguento armario* Rom. 1642. 8°. LIND. & in *Theatro ſympathetico* Noriberg. 1662. 4°.* exſtant hiſtoriæ cruentati ad occiſoris adventum vulneris.

J. MULLER *de corpore ejusque partibus ſimilaribus & diſſimilaribus in genere* Lipſiæ 1632. 4°.

Joh. ITTIGII *de phantaſia* Lipſ. 1632. 4°. B. THOMAS.

Ej. *de memoria & oblivione* ibid. 1644. 4°.*.

Ej. *de ſenſu* ibid. 1655. 4°. PL.

Salom. FISCHER *de ſanguine* ibid. 1632. 4°. B. THOMAS.

Nicolai RITTERSHUSII diſſ. *de feminis hirſutis & ſua ſponte fecundis* Noribergæ 1632. 4°. B. THOMAS.

Guil. GUERIN & *Joh.* CHARTIER *Ergo ἐν φρενίτι τὸ αἷμα* Pariſ. 1632.

Fr. BLONDEL & *Jac.* BARELIER *Ergo primi partus vivaciores* Pariſ. 1632.

§. CCCLII.

§. CCCLII. *Iterum Varii.*

J. STEPHANI *comm. in* HIPPOCR. *de ſtructura hominis*, exſtat inter opera Venetiis excuſa 1633. 4°.

Joh. GALLEGO *de la* SERNA, Malacenſis, Archiatri Philippi III. & IV. *opera phyſico-medica.* Tract. I. *de principiis generationis omnium viventium.* Tract. II. *de conſervatione fetus in utero, de ſummo naturæ artificio in partu* Lyon 1633. fol. LIND.

EJUSD. *de naturali animarum origine, invectiva adverſus* D. SENNERT Bruxell. 1640. 4°.*. Ex ſcholarum more, & absque experimento.

Sebaſtianus Georgius FROES, Profeſſor Conimbricenſis. EJUS ſunt *commentaria ſuper Galeni l. de naturalibus facultatibus.* Tr. *de Anatomia Regni animalis.* Comm. *ſuper Avicennæ Fen. I. Comm. in L. IX. Razis ad Almanzorem* anno 1633. vel 1634.

N. BEAUGRAND *le marechal expert, tr. du naturel des bons chevaux avec une deſcription de toutes les parties & oſſemens du cheval* Lyon 1633. 8°.* habet icones ligneas oſſium equi.

Matth. ALTON & *Petri* YVELIN *Non ergo ſola menſtrualis fecunda* Pariſ. 1633.

Petri le CONTE & *Fr.* VIGNON *Ergo hominis* εκ των συγγενετων *ſyſtema muſicum* Pariſ. 1633.

Ludov. RENOUARD & *Matth.* DENYS *Ergo ex titillatione riſus* Paris 1633.

Germ. PREAUX & *Joh.* PIETRE *Ergo temperamentum melancholicum heroicum* Pariſ. 1633.

§. CCCLIII. *Joh. v.* BEVERWYCK,

Medicus & Conſul Dordracenus, & ad *Status Generales* Deputatus, vir doctus & poetici ingenii, multa edidit phyſiologici argumenti. EJUS *epiſtolica quæſtio de vitæ termino fatali an mobili cum doctorum reſponſis* primum Dordraci anno 1634. 8°. LIND. inde multo auctior Leidæ 1636. 4°. & denuo ib. 1651. 4°.* prodiit, quæ mea eſt editio. Pars II. eſt epiſtola SALMASII. Pars III. excuſa eſt Leid. 1639. 4°.* 1651. 4°.* LIND. cum ejusdem argumenti libello J. ELICHMANNI & *Annæ Mariæ* SCHURMANN: in I. vero tomo *Arnoldi* de RECK, C. BARLÆI, *Cornelii van* SOMEREN, medicorum, epiſtolæ exſtant. Etſi multi medici ſymbolam ſuam contulerunt, hoc tamen opus theologici potius eſt argumenti, quo de cauſa quidem naturali mortis inquiratur.

EJUSD. *idea medicinæ veterum* Leid. 1637. 8°.* apud ELZEVIR. Phyſiologiæ compendium continet.

EJUSD. *epiſtolicæ quæſtiones cum doctorum reſponſis* Roterodam. 1644. 8°.*. Aliquæ argumenti ſunt anatomici & phyſiologici. Ita epiſtola J. BEVEROVICII ad B. LYDIUM defendit „ non dari vera & certa ſigna virginitatis: cum LYDIUS contrariam ſententiam tueatur.

Digitized by Google

Otho Heurnius anno 1632. refert, ut valvulam coli certo & indubitato demonſtraverit, quæ etiam aerem contrario ductu meantem retineat: Idem duo valvulæ labia recte dicit (*s*).

. .. *Guidonis* Patini & *Lud.* Courtois diſſ. in hæc verba: *Ergo totus homo a natura morbus eſt*, hic tota repetitur.

In Ejusd. *Schat der gezondheit* Amſterdam 1652. 4°.*. Germanice Amſterdam 1671. fol. Frankfurt 1674. fol.* exigua pars operis huc pertinet. De rebus ſex non naturalibus agit & de partu.

In P. II. *Schat der ongezondheit* Dordrecht 1641. Belgice, & 1644. 8°. & Germanice cum priori editione, continet anatomes encomium, & occaſione morborum aliquam etiam ſingularum partium corporis humani deſcriptionem.

In *Chirurgia ſ. heylkonſt* Francf. 1674. fol.* inque parte ſecunda agitur de cute, muſculis, tendinibus, pilis, vaſis ſanguineis, oſſibus, cum iconibus anatomicis mutuatitiis.

In libello *Steenſtuk* . . . anatome partium genitalium traditur.

Opera omnia Belgice prodierunt Amſterdam 1652. 1672. 4°. 1680. 4°. Lamb. *Chirurgia & anatomia* Gallice Dordraci 1645. 8°.

§. CCCLIV. *Olaus* Worm,

Aarhuſienſis, Archiater, Profeſſor Hafnienſis, vir doctus, & hiſtoriæ patriæ ſtudioſus, etiam rerum naturalium theſauros collegit, non expers anatomes.

Controverſias medicas edidit Hafniæ 1634. 4°.* quarum aliquæ apud me ſunt. In octava agitur de exemplis aſitiæ.

De renum officio diſſ. cum H. Meibomii *de uſu flagrorum in re venerea* Hafn. 1669. 8°.*. Sanguinem in renibus præparari, ut ſemen in teſtibus commodius perficiat.

Inſtitutionum medicarum epitome Hafn. 1640. 4°. Lind.

Catalogus Muſæi Wormiani Hafniæ curante *Georgio* Seger 1653. 4°.*. A morte auctoris ſplendide recuſus eſt, multumque auctus, titulo *Muſæi* Wormiani ſ. *hiſtoria rerum tam naturalium quam artificialium, quæ in ædibus auctoris adſervantur* Leidæ apud Elzevir 1655. fol.*. Dum animalium ſpolia recenſet, paſſim aliqua miſcet, quæ ad anatomen, aut ad phyſiologiam faciunt, ut ſirenis manum, cranium balænæ monocerotis (quæ mihi bicornis videtur), ova aliqua, equinam mandibulam, quæ ramum quernum perforat, paſſim etiam de cibo, latibulis, & generatione animalium aliqua. Inter humanæ fabricæ peculiaria exempla, etiam recenſet cranium rotundum cerebrum recepturum duplo humano majus, cum tamen ſit alterius animalis. Sceletum muris migratoris hic depingit. Anatome apri indici.

Ej. *Hiſtoria animalis quod in Norvegia quandoque e nubibus decidit, & fata*

&

(*s*) p. 228.

Digitized by Google

& gramina celerrime depaſcitur. Hafniæ 1653. 4°.*. Mus maculatus, peregrinator, hic deſcribitur, cum ſceleto, etiam cum oſſiculis auditus. Eos mures noſter ſerio credit de nubibus decidere, etiam in naves.

In *Epiſtolis ad* BARTHOLINUM Cent. I. n. 25. deſcribit cranium monocerotis.

EJ. *& ad eum doctorum virorum epiſtolæ, medici, anatomici, botanici, phyſici & hiſtorici argumenti* Tomi II. Hafniæ 1728. 8°. prodierunt. cura J. ROSTGAARD, & cum incendium urbis pleraque exempla deſtruxiſſet, recuſæ ſunt cura J. GRAMMII Hafn. 1751. 8°. 2.Vol.*. Plurima hic reperias anatomici argumenti, & hiſtoriam quamdam medicinæ ab anno retro 1610. In Epiſt. 96. & 98. deſcribit WORMIUS furnum Danicum, ad excludendos pullos adhibitum. In Epiſt. 29. ſua oſſicula dicit. HENNINGUS ARNISÆUS de ſignis prægreſſi partus. *Henrici* FUIREN vena azygos duplex, oſſicula inter duas meninges. *Pauli* MOTH fetus anatome, cui ductus bilarius inſerebatur in ventriculum, & meconium in ventriculo & appendicula cæci erat, & de capſulis FALCOBURGIO oſtenſis. *Thomas* BARTHOLINUS ex itinere ad WORMIUM ſcripſit de appendice lienis: de vaſis lacteis a TULPIO anno 1639. in cadavere ſtrangulati hominis quinto die viſis: de renibus ternis in cane, de appendice ilei: de ductu pancreatico nuper invento. Idem pro circuitu ſanguinis dicit. *Olai* WORM propria etiam ſunt, eaque varia, etiam cordis polypi anno 1608. viſi. Oſſicula WORMIANA, ſex anno 1628. primum inventa, ubi GUINTHERUS citatur, qui ſimile oſſiculum viderat. OLAI etiam ibi legas de circuitu ſanguinis dubia, cui invento a. 1640. & 1643. fidem nondum adhibuit. Deſcriptio capitis ceti monocerotis. De carnibus lucentibus. Notæ ad BARTHOLINUM de unicornu. Scintillæ de principis regii capillis, & de tergo reginæ natæ. Serio contendit (Ep. 281.) feminam ovum peperiſſe albumine præditum & vitello, deinde alterum. S. C. Gratiano politanum de puero ab abſente marito concepto fabuloſum eſſe. Acris cæterum vir, neque tolerans errorum.

§. CCCLV. J. NARDIUS.

J. NARDIUS, Florentinus, vir eruditus, non quidem anatomicus, dedit Florentiæ 1634. 4.* *lactis phyſicam analyſin.* Fuſe ſerum, etiam deſtillatum, defendit contra OBICIUM, eique frigidam tribuit naturam cum nonnullis calidis particulis. Butyri antiquitates: eo romanos caruiſſe, quod oves potiſſimum mulgerent, quarum lac minus butyroſum ſit. De caſeo aliqua. Totius libri ſapor peripateticus, & absque experimento.

EJUSDEM *poſthumæ noctes geniales.* Earum annus I. prodiit Florent. 1656. 4.* Multa huc faciunt. In nocte I. de organo tactus. In II. de ſemine non animato, ex ARISTOTELIS ſententia contra SCALIGERUM. Nihil eſſe in ſemine, præter motum a parente communicatum, & innato calori commiſſum. De animæ ortu, gratis dicta omnia, & pene nullam demonſtrationem admiſſura. In nocte IV. de noviter repertis, ut de lacteis vaſis, quæ contendit priſcis nota fuiſſe: tum de ſanguinis circuitu. Nocte V. num homo aliunde quam per

Digitized by Google

os poſſit nutriri: num enemata nutriant. Nocte VI. de lacte, butyro, caſeo. Fetum puriori ſanguine nutriri. De caſtratione. Nocte X. Commentarius in HIPPOCRATIS lib. *de corde:* deinde quæſtiones aliquæ phyſiologicæ: an ſanguis natura in arteriis & venis contineatur. De motu cordis & arteriarum. Contra HARVEJUM & ſanguinis circulationem. Aliquid tamen de potu in aſperam arteriam deſcendere. Omnia absque experimentis.

EJUSD. *apologeticon in Fortunii* LICETI *Mulctram vel de duplici calore* Florent. 1638. fol. & 4°. LIND.

In LUCRETII editione, præter phyſiologica varia, deſcribit pollincturam ægyptiam, ſolis bituminibus graveolentibus contentam.

§. CCCLVI. *Gabriel* NAUDÉ. *Alii.*

G. NAUDÆUS, vir eruditus, polyhiſtor, magnus nocentium defenſor, etiam lanienæ Pariſinæ. EJUS eſt diſputatio in hæc verba *Ergo vita homini hodie quam olim non brevior* Ceſenæ 1634. *le* TELLIER, Genev. 1647. 8°. RIV.

EJ. *de fato & fatali vitæ termino* Genev. 1647. 8°.*. Multum hinc & inde ratiociniorum. Redit in BEWERWYCKIANIS.

IDEM edidit *Barth.* PERDULCIS *opera* Pariſ. 1643. 4°.*.

Alexandri READ *the manual of the anatomy or diſſection of the body of man* London 1634. 12°. OSB. 1642. 8°. OSB. 1638. 12°. BODL. 1650. 12°.*. Ex RIOLANO, LAURENTIO aliisque compilatus.

EJUSD. *treatiſe of all the muſcles of the body of man* Lond. 1659. 4. tert. edit.

EJ. *phyſical works* London 1650. 4°. OSB.

Alexandri de VINCENTINIS *de calore per motum excitato atque de cæli influxu in ſublunaria* Veron. 1634. 4°. BURCKH.

EJ. *Epiſtola ſitne eorum, quæ ex putri mucoſaque materie, & eorum, quæ ex ſemine derivata fluxere, ſpecies eadem* Veron. 4°.

Franciſci LEIVA, Cordubani, *Antiparadoxa de motu duplici* Cordubæ 1634. 4°. LIND.

Andreæ GONZALES *Simbolo de la aſtrologia con medicina* Medina 1634. 4°.

In *Caroli* BATTI, Medici Dordraceni, *Handtboek der Chirurgyen* Amſterdam 1634. 8°.* ſceleti illæ minores Veſalianæ recuduntur. In eo, qui una prodiit, *Petri* HASSARDI commentario ad HIPPOCRATEM de vulneribus capitis, aliqua pertinent ad ſuturas, & capitis oſſa, cum nonnullis figuris. Vetuſtum librum eſſe non ignoro, ſed prima editio non eſt ad manus.

Jacobi van der GRACHT *Anatomie der uyterlyke deelen van het menſchelyk lighaam* s'Gravenhaag 1634. fol. cum iconibus, & 1660. fol.

Abraham LEHMANN *de monſtris* Wittebergæ 1634. 4°. HEFT.

Claud.

Digitized by Google

Claud. de POIS & *Petri* LEGIER *Ergo alimentum corpus, animum mutat* Pariſiis 1634.

Quirini le VIGNON & *Petri le* MERCIER *Ergo calor nativus* ... Pariſ. 1634.

Dionyſii GUERIN & *Nicolai* RICHARD *Ergo a lacte & ſolo morum & humorum diverſitas* Pariſ. 1634.

Joh. CHARTIER & *Claudii* GUERIN *Ergo membrana τὸ αισθητήριον* Pariſ. 1634.

§. CCCLVII. T. MOUFFET. *Car.* BUTLER.

Inſectorum ſ. minimorum inſectorum theatrum olim ab Eduardo WOTTON, *Conrado* GESNERO *Thomaque* PENNIO *inchoatum, tandem Thomæ* MOUFETI *Londinenſis opera perfectum* Londini 1634. fol.*. Aliqua ad generationem horum animalium, ad mel, ad cibum.

Caroli BUTLER *feminine Monarchy &c.* Lond. 1634. 4°. OSB. Anglice excuſa: recuſa eſt cum titulo *Monarchiæ femininæ ſ. apum hiſtoriæ:* a R. RICHARDSON latinitate donata Londin. 1673. 8°. min.*. Auctor ineunte ſeculo XVII. vixit. Regulum vere Reginam eſſe intellexit, ſed omnes pariter præter fucos apes feminas fecit. Anatomen dedit, non perfectam, bifidam tamen linguæ thecam non ignoravit. Curam, moresque apum ſollicite deſcripſit. Sonum reginæ junioris ſupplicem diſtinxit, quæ a matre veniam petit educendi examinis. Numerum apum inivit. Pleraque ad hiſtoriam naturalem potius pertinent.

Augerii CLUTII (KLUYT) *hemerobium ephemerum & majalis vermis* Amſterdam 1634. 4°.*. In anatome ephemeri etraſſe SWAMMERDAMIUS.

§. CCCLVIII. J. WALÆUS,

Profeſſoris Leidenſis. Ejus & *Petri* SPARKII diſp. *de humoribus alimentariis* prodiit Leid. 1635. 4°. MOELLER. Lac in anſeris ſanguine vidit.

EJ. *diſp. medica quam per circulatione ſanguinis harviana propoſuit, una cum* EJUSD. *de uſu lienis adverſus medicos recentiores ſententia* Amſt. 1640. 4. GUNZ.

EJUSD. *Epiſtola I. de motu chyli & ſanguinis ad* T. BARTHOLINUM, *cum ejus viri editione Inſtitutionum anatomicarum patris ſui* Leid. 1641. 8°.* & porro in omnibus aliis editionibus recuſa; tum Leidæ 1656. 4°.* in collectione, & cum A. SPIGELII operibus Amſtelodami 1645. fol.*. Quæ WALÆUS dedit, ea eximii ſunt pretii. Vincula plurimis venis, etiam pulmonali injecit, reperit omnino, partes inter extremas & vinculum ſanguinem congeri, atque adeo ad cor redire. Ad objectiones motas reſpondit. Mutationem ciborum in ventriculo accurate adnotavit. Celerem ſanguinis circuitum confirmat, & auricularum cordisque motum exponit. Ad naturam ubique. Epiſtola data eſt IV. Cal. Octobr. 1640.

EJUSD.

Digitized by Google

Ejusd. *de motu ſanguinis* Epiſt. II. eodem anno data kalendis decembribus & una excuſa cum priori. Ad aliquas objectiones reſpondet, oſtendit cur laxetur in venæ ſectione vinculum.

Capſulam Glissonii primus indicavit.

Utraque epiſtola exſtat in Mangeti Bibliotheca.

Opera omnia Walæi edidit C. Irvin Londin. 1660. 8°.*. Prælectiones ſunt in medicas inſtitutiones, a diſcipulo Cl. viri editæ, vix ullis ditatæ experimentis, in quibus multa veteris ſcholæ veſtigia, ut calor vitalis, alia. Duæ epiſtolæ priores una recuduntur. Irvinum aliena Walæanis illeviſſe Welschius (*t*).

§. CCCLIX. *Varii.*

Joſephi Bua, *Sebaſtiani* Petrafitta, & *Stephani* Baldi *tripus delphicus, in quo uno in lebete apollineo medica quædam philoſophico igne coquuntur* Neapoli 1635. 4°.*. J. B. Cortesii diſcipuli. Quæſtio I. eſt utrum chylificatio fiat deductis ad minima alimentis. Pro Cortesio in Santorellum & alios. Quæſt. II. fiatne elixatio in ventriculo tamquam in lebete. Quæſtio III. num coctio in ventriculo nequeat absque potu fieri. Hæc & reliquæ quæſtiones omnes pertinent ad ventriculum, ad quas ex ſcholarum ſapore reſpondetur.

Honorati Bouche *de morbo ſceleſto* (Epilepſia) *addita in eundem conſultatio* Avignon 1634. 8°.*. Spiritum vitalem, non animalem, embryonem formare.

J. Pharamund Rhumel *Compendium hermeticum de macrocoſmo & microcoſmo* Francofurt. 1635. Lind.

Martini Hortensii *oratio de oculo ejusque præſtantia habita* Amſtelodami ibid. 1635. 4°.*.

J. Marci Marci v. Kronland, Alchemiſtæ, *idearum operatricium idea ſ. hypotypoſis & detectio occultæ virtutis quæ ſemina fecundat & ex iis corpora organica producit*, Pragæ 1635. 4°. Francof. 1676. 4°.

Ejus *de proportione motus ſ. regula ſphygmica, ad celeritatem & tarditatem pulſus ex illius motu ponderibus geometricis librato absque errore metiendum* Prag. 1639. 4°. Riv.

Ej. *philoſophia vetus reſtituta, in qua de ſtatu hominis ſecundum naturam agitur* Francof. & Lipſ. 1676. 4°. Lind.

An huc diſſ. *de pluvia purpurea* Prag. 1647. 8°. Pl.

Ej. *Othoſophia ſ. philoſophia impulſus univerſalis, in quo geneſis progreſſus ad res impulſas in animalibus, tum in liquidis & ſolidis corporibus explicantur* Prag. 1682. 4°. Poſthumum opus edidit *J. Wenceslaus* Dobrzensky.

Theophili Gelee, Medici Dieppenſis, *anatomie françoiſe en forme d'abregé revue, augmentée d'un diſcours ſur les valvules* Rouen 1635. 8. 1664. 8.* oportet

(t) *agagropil.* II. p. 53.

tet autem multo antiquiorem dari editionem, quam ignoro. RIOLANUM fere ſequitur. Recuſa eſt anno 1683. 8. cum libello D. SAUVAGEON de vaſis lacteis & *Gabriel* BERTRAND de veritatibus anatomicis & chirurgicis PLATN. denique anno 1742. Non improbat PORTAL. Oſſiculorum in fetu partem cartilagineam eſſe.

Henry de BOYVIN *de* VAUROUY *la phyſionomie* Paris 1635. 8°. D'ETR. alibi 1636.

Fab. VIOLET *la parfaite & entiere connoiſſance du corps humain* Paris 1635.

Chriſtian WINKELMANN *tabulæ inſtitutionum medicinæ* D. SENNERTI *in tyronum guſtum* Witteberg. 1635. fol. LIND. 1636.

Paul CAILLER *le tableau du mariage preſenté au naturel* Orange 1635. 12. ſi huc facit.

Theodor HOEPINGH *meditatio de notis naturalibus genitivis & gentilibus* Marpurg. 1635. 4. B. THOMAS.

C. FINSINGER *de anima ſentiente in genere* Lipſ. 1635. HEFT.

J. CHARTIER *an Melancholicis oculi nigri* Paris 1634. 4. Non exſtat in catalogo authentico.

Petri LEGIER & *Petri* CONSTANT *ergo calidum naturale αυτοματον* Pariſ. 1635.

J. BOURGEOIS & *Nicol.* CAPPON *Ergo anima ſedendo prudentior* Pariſ. 1635.

Matth. DENYAU & *Nicol.* COLLETET *Ergo ſplendor ſiccus animus ſapientiſſimus* Pariſ. 1635.

Fr. le VIGNON & *Dur.* FRYON *Ergo amor mutat ingenium* Pariſ. 1635.

Petri IVELIN & *Nic.* COLLETET *Ergo fluor muliebris ſemper ab utero* Pariſ. 1635.

§. CCCLX. *Marini* CUREAU *de la* CHAMBRE.

De la CHAMBRE *nouvelles conjectures ſur la digeſtion* Paris 1636. 4. D'ETR. neque enim alterius *la* CHAMBRE opus fuiſſe putem.

EJ. *de l'inſtinct & de la connoiſſance des animaux & du raiſonnement des bêtes* Paris ante annum 1646. quo refutatum ſit a P. CHANET, recuſ. 1662. 4°. BODL. Germanice nuper verſum *Betrachtungen über der Thiere Erkenntniß, Naturtrieb und Abſcheu* Leipzig 1751. 8.*. Contra CARTESIUM non male ſcripſit; animalia oſtendit cogitare, judicare, experiri, & experientiam ſuam in uſus ſuos convertere. Memoria novas generat imagines. Verſio Germanica non bona.

EJ. diſſ. *ſur la chiromance* ibid. 1653.

EJ. *de l'amitié & de la haine qui ſe trouve entre les animaux* Paris 1667. 8. & Germanice Leipzig 1751. 8. ſi a priori diverſum eſt.

EJ. *art de connoitre les hommes* Paris 1660 4. *Kunſt und Art die Menſchen zu erkennen* Frankfurt 1672. 8.

Digitized by Google

EJ. *Syſteme de l'ame* ibid. 1664. 8.

EJ. *les characteres des Paſſions* Paris 1640. & 1662. 4. 5. Vol. BODL.

EJUSD. *extrait d'une letre qui contient les obſervations faites ſur un grand poiſſon* Paris 1663. 4. Videtur anatome Galei, quæ exſtat inter inciſiones Academicorum Pariſinorum.

§. CCCLXI. *Franciſcus* SANCHEZ,

Bacarenſis, Profeſſor Toloſanus, Scepticus. Ejus *ſumma anatomica, in qua breviter omnium corporis partium ſitus, numerus, ſubſtantia, uſus & figura continetur, ex* GALENO *&* A. VESALIO *collecta. Additæ ſunt adnotationes, quibus* COLUMBI *&* FALLOPII *repugnantia cum* GALENO *&* VESALIO *continetur & inter ſe* Toloſ. 1636. 4. ſpiſſum volumen LIND.

EJ. in *lib.* GALENI *de pulſibus ad tyrones* Toloſ. 1636. 4. LIND.

EJUSD. *de longitudine & brevitate vitæ* Toloſ. 1636. 4. LIND. Lyon. 1649. 16.* Roterdam 1649. 16. brevis libellus, cum claſſibus longævorum & cauſis.

Una in editione Lugdunenſi prodiit *commentarius in* ARISTOTELIS *de divinatione per ſomnum & phyſiognomica.* In operibus Toloſæ 1634. 4. conjunctim excuſis B. B. reperias l. de locis in homine, ſummæ anatomicæ l.l. IV. & de longitudine & brevitate vitæ.

§. CCCLXII. *Varii.*

J. Sophronii KOZAK, Bohemi, *anatome utilis microcoſmi, in qua natura humana proprietates &c. explicantur* Brem. 1636. 4. GRAU.

Aleſſ. VENTURINI *zomiſta overo ſecretario degli animali* Rom. 1636. 12. FALC. ſi huc facit.

J. Caſpar ZOPF *de homine* Lipſiæ 1636. 4. HEFT.

Claud. GUERIN & *Martini* AKAKIA *Ergo mutua omnium corporis partium concordia quædam & conſenſio* Pariſ. 1636.

Petri RICHER & *Mich.* MARET *Ergo ex utero matris exſtinctæ vivus infans ſuapte vi non poteſt in lucem prodire* Pariſ. 1636.

Matth. DENYAU & *Cl. le* VASSEUR *Ergo heroum filii noxæ* Pariſ. 1636.

Fr. le VIGNON & *Franc.* PAIOT *Ergo a temperie ingenium* Pariſ. 1636.

§. CCCLXIII. *Renatus* DES CARTES,

Vulgo CARTESIUS, nobilis Gallus, militiam ſecutus, inde in Belgico ſeceſſu meditationi ſe dedit, analyſeos peritus, vir acuti ingenii, deditus hypotheſibus, etiam in diſſectionibus vivorum animalium non inexercitatus. Holmiæ obiit anno 1650.

EJUS *la methode, la dioptrique, les meteores & la Geometrie* prodierunt Leyde 1637.

Digitized by Google

1637. 4. CARLSON, & 1658. 4. CHION, ſæpe etiam latine, ut in operibus Amſterdam 1656. 4. CHION Leid. 1677. 4.* Amſt. 1692. 4. BURCKH. Philoſophica omitto. Dioptricen pro optimo operum Cl. viri NOLLETUS habet (u), & veram utique de partium oculi muneribus ſententiam ſecutus eſt, etſi in cauſa refractionis contrariam veræ opinionem propoſuit. Lentem cryſtallinam a proceſſu ciliari convexiorem reddi, & oculum longiorem. Pupillam ad propiora arctari, ad remota laxari. Oculi fabrica, Experimentum pictæ in expanſa retina imaginis. De ſenſatione in univerſum & de nervorum fabrica. Auxilia vitrorum convexorum & concavorum. Multa eo tempore parum nota.

Inter *Epiſtolicas quæſtiones* T. BEVEROVICII Roterdam 1644. 8.* excuſas, aliquot ſunt CARTESII ad medicum Lovanienſem datæ. Is defendebat, vim pulſificam per membranas arteriæ influere, negabat ſanguinem rarefactum de corde prodire, & circuitum ſanguinis HARVEIANUM refutabat. Contra eum CARTESIUS bene longam epiſtolam anno 1637. ſcripſit, en experimentum GALENICUM refutavit, quod fit calamo in arteriam inſerto. Calor inſitus cordis. Sanguinem de ligata arteria vidit profilire, dum ea diſtendebatur: baſin cordis diu ſupervivere reſecto mucrone: defendit ſanguinem de corde prodire, dum relaxatur. Circuitum HARVEJANUM ex primis recepit & tuitus eſt. Auricularum frequentiorem micationem ad unum cordis pulſum recte vidit. Cor anguillæ calore fotum ad motum redire.

Non ſunt ad manus *Letres de Mr.* DESCARTES *où ſont traitées les plus belles queſtions de la médecine* . . . Paris 1675. 4°. 3. Vol. WASSENAER.

EJUSD. *les paſſions de l'ame* Amſterdam 1650. 8°. BURKH. Sæpe recuſus liber & Pariſ. 1679. 12°. *B. v. der* AA, tum latine Amſtelodami 1650. 12°. 1656. 4°. 1664. 4°. 1692. 4°. & cum aliis operibus Leidæ 1677. 4°.*. Hic mechanica habetur explicatio, qua ratione anima & ſenſuum impreſſiones recipiat, & excitatis motubus corpus regat. Motus in corpore humano ex ſenſationibus mechanice oriri, fere ut nuper D. HARTLEY, ut nervea fibra ab externo objecto perculſa, fibram in motum cieat, quæ ad aliquem muſculum tendit, absque animæ opera. Conjectura etiam hic reperitur de ſede animæ in glandula pineali poſita, quæ ſola in cerebro impar ſit. Adfectionum animi mechanica ratio. Amorem odium &c. interpretatur per celeriorem chyli in ſanguinem mutati adfluxum in cor, aut viciſſim tardatum. Id fieri per nervum octavi paris, & a miſſis ſpiritibus in muſculos, qui ſunt circa ventriculum & inteſtina.

EJUSD. poſthumus lib. *de homine* figuris & latinitate donatus a *Florentio* SCHUYL, qui paulo poſt in Academia Leidenſi botanicen publice docuit Leid. 1662. 4°.* 1664. 4°. B. B. SCHUYLIUS codices M.S. ab *Alphonſo* PALOTTI, & *Antonio* STUTLER *van* SURK habuit. Opus etiam in faſtis ingenii humani memorabile, ex quo intelligas, quam exigua maximi ingenii ſit utilitas, ſi præter experimenta ex ſolis conjecturis rerum naturalium cauſas ſibi conſtituere ſumſerit. Mechanicam nempe rationem CARTESIIS dedit, qua in corpore humano ex mero

(u) *Expér. de phyſ.* T. V. p. 245.

Digitized by Google

ro mechaniſmo officia vitæ humanæ perficiantur, potiſſimum vero ſenſus, memoria, motus animalis, ſomnus, vigilia. Hic redit conarium, animæ ſedes, cum omnibus corporis humani partibus per nervos connexum. Harmoniam eſſe inter matris conarium & fetus. Motus muſcularis per canales inter antagoniſtas muſculos mutuo commeantes explicatur, in quibus ſuæ ſint valvulæ. Motus cordis, ut in prioribus, ut cor in relaxatione inaniatur. Inſomnia deduxit a parte aliqua cerebri libera, & BOERHAAVIUM habuit adſeclam. Icones addidit FLORENTIUS.

Alia editio eſt, aliquanto amplior, *Ludovici de la* FORGE Amſterdam 1677. 4°.* cum perpetuis editoris notis. In præfatione, ex Gallica editione repetita, *Claudius* CLERSELIER aliquos SCHUYLII errores caſtigat. Eos in hac editione adeo correctos putes; additæ etiam ſunt Cl. GUTSCHOVII & *Lud. de la* FORGE numeroſæ figuræ, accuratius mentem CARTESII redituræ, & magis compoſitæ. Notæ Cl. viri ex hypotheſi natæ ſunt.

Gallicas editiones curavit Cl. CLERSELIER, quas reperio Amſtelodami 1664. 4. GUNZ. 1677. 4°.* BUR. 1680. 4°. prodiiſſe (MARTIN.) & Genev. 1725. 12°. HO.

EJUSD. lib. *de formato fetu* Amſtelodami 1672. 4°.* & denuo 1677. 4°.*. Gallice Pariſ. 1664. 4°. CHION. 1677. 4°. BURCKH. Amſterd. 1680. 4°. MARTIN.

Mechanice tentat explicare, ut ex utroque ſemine efferveſcente, ſibique cuticulas inducente, abſque ullo modulo, ullave potentia plaſtica, corpus humanum generari queat. Contra HARVEJUM ſuam de motu cordis ſententiam tuetur. Cauſam ſenii acute vidit, quæ eſt in incremento partium ſolidarum, & in pororum anguſtia.

In *operibus poſthumis phyſicis & mathematicis* Amſtelodami 1701. 4. quæ non ſolius ſunt CARTESII, potiſſimum a Cl. viro urgetur, non eſſe in corporibus colores, odores, quos anima percipit.

§. CCCLXIV. *Franciſcus* SYLVIUS *de la* BOE,

Hanovienſis. Vir nobilis, & apud ægros gratioſus, celeberrimus Leidenſium Profeſſor, numeroſos diſcipulos ex univerſa Europa collegit, & in practicis potiſſimum ſtudiis novam ſectam condidit, phyſiologicis placitis ſuperſtructam. Anatomen junior ſtudioſe exercuit, & ſuper centum cadavera incidit (x), experimenta etiam in vivis canibus numeroſa fecit (y), nullo lucro ſuo (z); & BARTHOLINO (a) plura cadavera aperuit; idem auctor fuit utilis inſtituti, ut corpora in noſodochio Leidenſi defunctorum a morte inciderentur. Ex primis idem fuit circuitus ſanguinis defenſoribus. Hoc unum ei fuit vitii, quoties probabilitatis aliquid videbat, ſuperſtruebat ei theoriam, quam diſcipuli pro certa recipiebant, rejectis, quæ SYLVIUS aliqua cum dubitatione propoſuerat, cautionibus.

Diſpu-

(x) *Diſput.* V. p. 61.
(y) Conf. *Diſp.* V.
(z) *Diſſ* VIII.
(a) *Anat. pract.* p. 11.

Digitized by Google

Diſputationem primum inauguralem recenſeo *de animali motu ejusque læſionibus* Leid. 1637. 4.*. Breviſſimæ ſunt theſes.

Inde cum Inſtitutionibus anatomicis C. BARTHOLINI, a filio THOMA editis, Leid. 1641. 8°.* exſtant *notæ de cerebro* F. S. ſignatæ, quæ ſunt F. SYLVII, tunc maxime in cadaveribus incidendis occupati. Nullum eſſe communem quatuor ſinuum priorum concurſum. Alveus, particula prope aquæductum parum nota. Ventriculus ſepti lucidi. Venas a cerebro ad ſinus nullas venire: arterias eſſe, quæ ſe in ſinum aperiant. Fiſſuram deſcripſit, quæ nomen inventoris retinet. Sinum Quintum pro novo dixit, tunc laterales minores, qui ſunt venæ tentorii. Ventriculos anteriores eorumque cornu deſcendens plenius deſcripſit, & limbum invenit. Pedunculos glandulæ pinealis notos habuit. Novas icones cerebri BARTHOLINO ſuppeditavit.

Ductus etiam Pancreatici bonam figuram ad PLEMPIUM miſit.

Vaſa lymphatica anno 1640. in hepate jam demonſtravit (*b*).

Inde, cum cathedram Leidenſem conſcendiſſet, dixit anno 1658. *de hominis cognitione*, quæ oratio in operum omnium collectione redit. Pauca habet phyſiologica.

Tunc *diſputationes* cepit edere *medicas*, quibus potiſſimum theoria auctori propria continetur. Prima fuit *de alimentorum fermentatione in ventriculo* reſpondente *Abrahamo* QUINA, anatomico, Leid. 1659. 4°.*. Fermentationem a ſaliva excitari.

De chyli a facibus alvinis ſecretione atque in lacteas venas propulſione in inteſtinis perfecta ib. 1659. 4°.*. Efferveſcentiam cieri inter bilem ſubalcalinam, & ſuccum pancreaticum, ita fæces præcipitari.

De chyli mutatione in ſanguinem, circulari ſanguinis motu, & cordis arteriarumque pulſu 1659. 4°. Ignem in corde habitare, eum ſanguinem receptum rarefacere, & perficere: ſed a cordis tamen contractione ſanguinem in arterias expelli.

De ſpirituum animalium in cerebro cerebelloque confectione, per nervos diſtributione, atque uſu vario Leid. 1660. 4°. Cerebrum deſcribit & aquæductum, qui etiam nunc SYLVIANUS dicitur. Spirituum magnam partem in vaſa lymphatica, nuper inventa, tranſire.

De lienis & glandularum uſu ibid. 1660. 4.*. *Adolphum* VORSTIUM circuitui ſanguinis adverſum, convicit: vaſa brevia nihil ad lienem vehere, vinculo injecto, oſtendit, ſanguinem in liene ulterius elaborari, & adfuſis ſpiritibus plusquam perfici hic docuit, ut in tincturam aut fermentum abeat. Glandularum hic claſſes conſtituit, conglomeratas, conglobatas; capſulasque renales.

EJUSD. *de bilis & hepatis uſu* 1660 4.*. Bilem non ex venoſo ſanguine præparari, ſed ex arteriis veſiculæ, & ex veſicula partim in duodenum inteſtinum

(b) *Diſ.* VI. p. 24.

Digitized by Google

num propelli, partim in hepar. Bilem multum ſalem lixivialem continere: ad ſanguinem admiſcere, & vitale cordis incendium ſuſtinere. Vaginam (nuper inventam GLISSONII) id iter bilis adjuvare. Inflatum aerem ex ductu bilario hepatico in ſanguinem penetrare, & ex arteria hepatica in veſiculam felleam.

De reſpiratione uſuque pulmonum 1660. 4. Hic dilucide docet, ignem vitalem accendi ex ſanguinis amara bile miſti conflictu cum ſubacida lympha, a ductu thoracico veniente. Eum ardorem ab aere temperari, ſanguinem condenſari, pro ratione nitri ſui. Aërem verum ſanguinem ſubire. Reſpirationem perite deſcribit. Motus venæ cavæ.

De vaſis lymphaticis & lympha 1661. 4.*. Ea vaſa cum valvulis ſuis deſcribit, verumque ductum lymphæ ipſe injecto vinculo demonſtravit. Lympham a ſpiritibus animalibus oriri, hinc acidam partim eſſe, partim volatilem.

Hæ *diſputationes* cum tit. *Diſſ. Medicarum ſelectarum* P. I. Amſtelodami 1663. 12°.* 1670. 12°. LIND. &c. prodierunt, cum præfatione in A. DEUSINO & BILSIUM. Nonne ſunt eædem exercitationes Jen. 1674. 12°. Francof. 1676. & Patavii excuſæ LIND.

Dedit etiam *Epiſtolam apologeticam improbas* A. DEUSINGII *& aliorum ejus farinæ hominum calumnias perſtringentem* Leid. 1664. 12°.* 1666. 8°. LIND. iraeundam, ut ex titulo adparet. Nihil habet publice utile.

In EJ. & VERMEIREN diſput. *de cordis palpitatione* Leid. 1664. 4°.* exſtat experimentum inflati per ductum thoracicum cordis.

Praxis medica, cujus L. I. Leidæ 1667. 12°. LIND. L. II. 1672. 8°. OSB. Amſterdam 1674. 12°. LIND. L. III. ibid. eodem anno. L. IV. Amſt. 1679. 4°. prodiit, & in *operibus omnibus*. Placita hic phyſiologica repetit, etiam aliquanto confidentius, cum acido hoſtili tamquam febrium cauſæ fere totam ſuam praxin ſuperſtruat.

Sic in *methodo medendi* poſthuma, in *operibus omnibus* excuſa, ſucci pancreatici acidam naturam & reliqua ſua dogmata repetit.

Una etiam in operum collectione exſtant *dictata in* C. BARTHOLINI *inſtitutiones anatomicas*, nunc primum edita, breve compendium anatomicum. Oſſiculum quartum auditus invenit (c), poſt aliqua apud priores ſcriptores veſtigia.

Opera omnia prodierunt Pariſiis 1671. 8°. OSB. Amſtelodami 1679. 4°. Ultraj. 1695. 4°.* quæ nitida eſt editio, tum Genev. 1680. fol. Venet. 1637. fol.

Cum obſervationibus *Juſti* SCHRADERI aliquæ cadaverum inciſiones recenſentur, quas F. SYLVIUS adminiſtravit. Ductus choledochi duo in duodenum aperta oſtia. Nervuli glandulæ pinealis.

§. CCCLXV. *Nicolaus Claudius* FABRI *de* PEIRESC,

Vulgo PEIRESCIUS, Senator Aquiſextienſis, qui a. 1637. obiit. Nihil quidem ſcripſit, ſed in vita viri, a *Petro* GASSENDO anno 1639. ſcripta, & Pariſ. 1641.

(c) LINDANO, C. BARTHOLINO & KYPERO teſte *Anthropol.* p. 185.

1641. 4.* edita, tum alias, & Quedlinburg 1706. 8.* numeroſa monumenta extant curioſitatis, etiam anatomicæ. Oculos plurimos diſſecuit. Imaginem in retina repræſentari vidit; & duos angulos, quibus in thynno lens cryſtallina ſuſtentatur: convexitatem ejus lentis in variis animalibus variam contemplatus eſt. Imagines clathrorum coram oculis ſibi aliquamdiu ſupereſſe expertus eſt. Chamæleonis phænomena, oſſiculum cujus ope linguam ſuam gubernat: ejus anatome. Teſtudinis anatome: epiglottis nulla, aſperæ arteriæ rami undique ad renes uſque & veſicam miſſi, geminus ductus choledochus. Vaſa lactea in homine viſa, quod primum, niſi fallor, in homine exemplum eſt. Cæterum diſſimulari nequit, & ex ævi vitio excuſari debet, viri credulitas, qui catulos putat in urina reperiri hominum, quos rabidus canis momordit (*d*).

§. CCCLXVI. *Varii.*

The abſtemious life of Henry WELBY, *who lived 44. years unſeen to any*, Lond. 1637. 4. BODL. ſi huc facit.

Beſchreibung und Erzählung aller Glieder des menſchlichen Körpers Danzig 1637. 12. Nürnberg 1646. 12. BOEHM.

Emanuel MARTINEZ, Profeſſor Complutenſis, *de rebus naturalibus nonnaturalibus & contranaturalibus* L. III. Complut. 1637. fol. CAP. de VIL.

Joh. MASIUS *de hominis & reliquorum animalium ex ſemine generatione* diſputavit Præſide *Chriſtoph.* TINCTORIO Regimont. 1637. 4.

EJUSD. *de mutatione fetus, quam utero adhuc incluſus ſuſcipit a phantaſia materna* Regiomont. 1640. 4. Utramque habet MOELLER.

Petri le MERCIER & *Cl.* BREGET *Ergo jecur primum vivens* Pariſ. 1637.

Nic. RICHARD & *Dion.* JONQUET *Ergo aurora veneris amica* Pariſ. 1637.

Nic. CAPPON & *Flor.* LANGLOIS *Ergo ſola menſtrualis femina fecunda* Pariſiis 1637.

Petri CONSTANT & *Rob. de* BONNAIRE *Non ergo fortunatiores homines, qui galeati naſcuntur* Pariſ. 1637.

Leo le TOURNEUR & *Jac.* GAVOIS *Ergo ideo mulieri ſanguis redundat, quia ad gignendum alendum fœtum nata* Pariſ. 1637.

Nic. HENAULT & *Jac.* GAVOIS *Ergo ingenii ſtimulus ira* Pariſ. 1637.

§. CCCLXVII. *Joh.* VESLING,

Mindanus Weſtphalus, Patavium ſe contulerat, ut anatomicis ſtudiis ſe daret. Cum vero anno 1628. Reſpublica veneta ſumtus ſectionum publicarum detrectaret (*e*), Cairum abiit, conſulis veneti medicus. Redux Patavii anatomen

(d) Vit. p. 74.
(e) ad HILDAN, *ep. med.* 129.

Digitized by Google

men docuit, magno cum fructu, ſed immatura morte abreptus eſt a. 1649. (*f*). Neque vero ſola humana cadavera in uſum ſcholarum inciderat, ſed innumeras animalium vivorum, aut alioquin rariorum, inciſiones adminiſtraverat.

Edidit primo Patavii 1638. 4.* *de cognato anatomici & botanici ſtudio* Orationem: cum ipſe in utraque arte eſſet inter principes.

Inde *Syntagma anatomicum publicis diſſectionibus diligenter aptatum* Patav. 1641. 4.* Francofurt. eodem anno excuſum 12.*. Tum multo auctius Patav. 1647. 4.* cum figuris, quam editionem *Gerardus* Blasius recuſam dedit, multis additionibus auctam Amſterdam 1659. 4. Trew. 1666. 4.* Ultraj. 1696. 4.* quæ editio non differt, & 1677. 4. nuper etiam Patav. 1728. 4. repetitam B. Wassenaar. In editione 1677. Welschius Blasii commentarios reddidit, adjecta Veslingii anatome gravidæ, & notabilibus in ſceleto a Leoncena adnotatis, atque tabulis fetus anatomicis. Germanice etiam prodiit *Künſtliche Zerlegung des menſchlichen Leibes durch Gerard* Blas. *ins Deutſche überſetzt* Leiden 1652. 4. Heist. Nürnberg 1676. 8. 1688. 8°. Moeller. & Belgice *konſtige entleeding des menſchelycken lighams int nederduytſch vertaalt door* G. Blasius Leiden 1661. 8. Hotton. Anglice vertente Culpeper London 1653. fol. Italice *Tavole anatomiche del* Veslingio *ſpiegate in lingua italiana* Padova 1709. fol. B. Boehmer. Compendium eſt anatomicum, breve, puriſſime ſcriptum, ut quamque partem corporis integre abſolveret, cum ſuis vaſis, nervis, muſculis, viſceribus, oſſibus. Propria pauca quidem habet, neque erat iis locus; hymenes in eadem virgine duos; indicatorem muſculum in os metacarpi inſertum. Veſicæ lunatam eminentiam, duas ureterum inſertiones conjungentem, proſtatam unicam. Pulchre delineata dedit oſſa auditus, cochleam, proceſſum longiſſimum mallei, oſſa fetus, cordiformem diaphragmatis aponeuroſin, laryngis cartilagines: cerebri fornicem, anum, vulvam, eminentias mammillares; oſſiculum quartum auditus, chordam tympani ſuo in ſitu; etiam valvulas cordis venoſas, & nervos in funiculos minores ſolutos, plexus ſemilunares, ventriculos laryngis. Truncum communem vidit arteriæ cœliacæ & meſentericæ: Quatuor venas pulmonales. Muſculum ſtapideum. Primus vaſa lactea in homine depinxit & quatuor venæ pulmonalis ramos. Icones cæterum in univerſum non bonæ, aut Caſſerianæ, aut propriæ.

Exſtat etiam *pro* Spigeliana *doctrina apologeticon adverſus* Severinum in collectione Hanovienſi. & Francofurtenſi 1654. 4.* 1669. 4.*.

Multo majoris facio poſthumum viri opus, *obſervationes anatomicas & epiſtolas medicas, quas ex ſchedis Cl. viri, a* J. Rhodio *ſervatis*, T. Bartholinus edidit Hafn. 1664. 8.* Haag. 1740. 8. aureum undique opuſculum, cujus non licet hic divitias omnes decerpere. Ad generationem & evolutionem partium pulli in Aegypto obſervatam: ad ovi incubati phænomena & incrementa: ad anatomen viperæ valde accuratam, & ad crocodili inciſionem & hyænæ. De lacteis vaſis, etiam in homine viſis, plurima experimenta habet, & anno 1647. duplicem

(f) Tomasin p. 63.

Digitized by Google

duplicem ductum chyliferum vidit. Vidit & lymphatica (*g*) vaſa a liene ad pancreas tendentia. Aliqua etiam eriſtica intercedunt, ut adverſus C. CREMONINUM de ſemine, & contra ſanguinis circuitum. Tum adnotationes variæ, de infante a morte matris in lucem edito. Vaſorum varietates. Vaſa lactea ventriculi. Aqua pericardii de vulnere manans. Cœliacæ & meſentericæ arteriæ communis truncus. Tendines omnes in ſene oſſei vidi. Ductum pancreaticum pro ſuo candore *Chr.* WIRSUNGO tribuit. Spurium nomen pancreatis ASELLII abrogavit.

Aliquæ paſſim VESLINGII epiſtolæ ſunt inter HILDANIANAS ineditas, alibique.

Anno 1649. *Mauritio* HOFMANNO aperuit „Vaſa ſibi ſub pancreate apparuiſſe, a quibus rami ad hepar, cor & thymum abierint, ipſiſſima vaſa lymphatica (*h*). Lymphatica etiam vaſa a ventriculo ad lienem euntia, & ad hepar vidit (*i*).

§. CCCLXVIII. *Petrus* CASTELLUS. *Alii.*

Romanus, Profeſſor Meſſanenſis. EJUS *hyæna odorifera* prodiit Meſſan. 1638. 4.* recuſa Francofurti 1668. 12.*. Duas ſpecies zibethiferi animalis depingit, & alterius folliculos unguentiferos, tum ſceleton: eosdem porro folliculos accurate deſcribit, cum glandulis id unguentum parantibus, & penis oſſiculo. Aliqua etiam de caſtoris folliculis. Laminæ lentis cryſtallinæ.

In *epiſtolis medicinalibus* Patav. 1626. 4.* editis, ubi acida medicamenta laudat, etiam ventriculi digeſtionem ab acido pendere docet.

In collectione Hanovienſi 1654. 4.* & Francofurtenſi 1669. 4.* reperitur ejus ad SEVERINUM *de vena ſeilem phlebotomia adverſus* SPIGELIUM *diſſertatiuncula*. Ratiocinia. EJ. *Emetica de vomitu & vomitoriis* L. I. Rom. 1634. fol.

§. CCCLXIX *Varii.*

Petri NUNNEZ, Complutenſis, *libro del parte humano en el qual ſe contienen remedios mirabiles i uſuales para el parto difficultuoſo de las mugeres* Ceſarauguſt. 1638. 8.

A. de POURS *le racourciſſement des jours où examen ſi en cet age acourci nos jours peuvent être abbregés & accourcis où ſont du tout déterminés* Amſterdam 1638. 4. WASSEN.

T. WHITAKER *tree of human life* Lond. 1638. 8. OSB.

Valerii MARTINI *Epiſtola de monſtri generatione* Venetiis 1638. fol. LIND. cum ſubtilitatum veriloquiis.

J. Petri MARTELII l. *de natura animalium, in quibus explanatur* ARISTOTELIS

(g) Tribuit VESLINGIO GALOIS ad BOURDELOT *entret. perſ.*
(h) M. HOFMANN in diſſ. *de ſanguine ejusque obſervatione.*
(i) Id. *de vaſis lacteis.*

Digitized by Google

TELIS *philoſophia de animalibus.* Ej. *tractatus qua demonſtratur animi humani immutabilitas* Pariſ. 1638. 4. BURCKH.

Georgius SHARPIUS, Scotus, ſcripſit *inſtitutiones medicas*, quas CLAUDIUS filius edidit Bonon. 1638. 4. LIND.

Hermanni BOCCO *dubiorum anthropologicorum de principibus corporis humani partibus* πλειάδες *tres ſ. diſſ.* XXI. Lipſ. 1638. 4. RIV.

Daniel WEISSMANN *de ſomno* Lipſ. 1638. 4. B. THOMAS.

Danielis MÜLLER θεωρία *duorum exteriorum ſenſuum viſus & auditus ſpecialis* Lipſiæ 1638. 4. PL.

Ej. *de olfactu, guſtu & tactu* Lipſ. 1639. 4. B. THOMAS.

J. BALDOVIUS *de ſenſibus internis* Lipſ. 1638. 4. B. THOMAS.

Ej. *de ſenſibus externis* 1638. 4.

Polycarpi LYSERI *de ſenſibus internis* Lipſ. 1638. 4. B. THOMAS. An forte idem.

Mart. HEINSIUS *de motu ſpontaneo* Witteberg. 1638. 4. HEFT.

Samuel AVENARIUS *de ſomno ejusque adjuncto, inſomnio & oppoſito vigilia* Lipſ. 1638. 4. HEFT.

J. HOPPIUS *de temperamentis* Lipſ. 1638. 4. HEFT.

Ej. διάγνωσις *ventriculi humani phyſiologica & pathologica* ibid. 1649.

Chriſt. GUEINZIUS diſſ. ἀνθρωπολογικὴ I. *de capite* Hal. 1638. 4. HEFT.

Diſſ. II. *de thorace* ibid. 1638. 4. HEFT.

Diſſ. III. *de abdomine* ibid. 1645. 4.*.

Ej. *de artubus, humoribus, ſpiritibus*, ib. eod. anno, & 1646. 4. HEFT.

Hartmann SCHACHER *de vita hominis* Lipſ. 1638. 4. B. THOM.

Matth. SCHNEIDER, *portenta Dreſdenſia*, h. eſt, *elegidion breve, de prodigiis ſanguinis, quæ adparuerunt Dreſdæ*, Dreſd. 1638. BURCKH. Si huc facit.

Mart. AKAKIA & *J. de* MONTREUIL *Ergo generatur lac in virginibus* Pariſiis 1638.

Rob. de BONNAIRE & *Car. le* BRETON *Ergo geminorum eſt primogenitus, qui prior in lucem editur* Pariſ. 1738.

§. CCCLXX. *J. Daniel* HORST,

GREGORII Fil. Profeſſor Marpurgenſis, Archiater Darmſtadienſis, aliquamdiu anatomen exercuit.

EJUS *poſitionum academicarum decades X.* prodierunt Marpurg. 1638. 4.*.

EJUSD. *Programma ad anatomen canis gravidæ* Marpurg. 1639. 4.* cum icone & deſcriptione uteri, placentæ &c.

Digitized by Google

Ejusd. *Anatome corporis humani tabulis comprehenſa* Marp. 1639. 4. Lind. quæ eadem fuerit *deutſche Anatomie anno 1629. gehalten* Marpurg 1679. 8.

Ejusd. *anatomia oculi* Marburg. 1641. 4.* cum figuris ſibi impoſitis.

Ej. *Manuductio ad medicinam* Marpurg. 1648. 8. 1657. 12. & aucta Ulm. 1660. 12. Lind.

Ejusd. *dubia de lacteis thoracicis ad* Bartholinum exſtant in Bartholini *ep.* 58. *Cent.* II. & inter ejus viri *dubia*.

Ejusd. *decas obſervationum anatomicarum & decas epiſtolarum* Francofurti 1656. 4*. In obſervationibus reperio alterni lateris reſolutionem a cerebri vulnere: vaſa lymphatica cordis in femina viſa, abortum ex gracilitate vaſorum umbilicalium, calculos felleos. Cæterum corporum morboſorum ſunt inciſiones.

Ej. *judicium de chirurgia infuſoria* 1665. 12.*. Repetitur hic prodromus Majoris; additur de eo judicium Horstii, quatenus pertinet ad ſperatam ſuſcitationem moribundorum.

§. CCCLXXI. *Petrus* Gassendus,

Philoſophus, atomorum defenſor, æmulus Cartesii, idemque doctior. Paſſim ad phyſiologica etiam ſe dimiſit. Exſtat ejus libellus *de ſepto cordis pervio*, datus anno 1639. 12. Lind. excuſus cum Pinæo & aliis Leid. 1641. 12.*. Poros cordis a Pagano repertos recipit, & contra ſanguinis circuitum producit.

Ejusd. *de nutritione animalium, de venis lacteis, de pulſu, de reſpiratione, de circulatione ſanguinis.* In T. III. *de philoſophia Epicurea* Lyon 1649. fol. & inter opera omnia 1658. fol. Multa contra Harvejum. Valvulas venarum non factas eſſe ad dirigendum motum ſanguinis, ſed ad tardandum. Cor micare in diaſtole. Ciborum in ventriculo ſtatum in animale adnotavit a paſtu inciſo, de quo liquidiora jam ſe ſeparaverant. Ductum choledochum chylum de inteſtino ſugere & ad hepar ferre. Vaſa lactea vidit in ſtrangulato.

In *operibus omnibus* Lugduni 1658. fol. 6. Vol. editis B. B.

In *ſyntagmate philoſophico*, quod tomo II. continetur, integram tradit œconomiam animalem: de partibus ſimilaribus & diſſimilaribus, earum uſu, formatione & nutritione fetus, ſenſibus, pulſu, motu, volatu, greſſu, temperamentis, anima, ejus adfectibus, vita, mente. In tr. de ſenſibus veram de cataractæ in lente cryſtallina ſede ſententiam dicit, eam ſibi ab eximio chirurgo gallo traditam. Non eſſe pelliculam. Lentem opacam poſſe deturbari viſu non corrupto.

Veram etiam anatomen habet organi auditus. Celeritatem ſoni facit 230. hexapedarum in minuto ſecundo. Oculo unico nos videre. Ductum thoraci-

cum ſe anno 1654. vidiſſe & vaſa lymphatica. Partus ſerotinos recenſet, etiam 18. & 23. menſis. Senatum Pariſinum partum 14. menſis pro legitimo declaraviſſe.

In T. III. ſ. opp. de apparente magnitudine aliqua habet optica de ſenſu magnitudinis, diſtantiæ: effectu teleſcopiorum, microſcopiorum, axibus opticis.

In T. VI. Operum exſtant epiſtolæ, quæ paſſim argumenti ſunt phyſiologici. Ad FIENUM de origine animæ in fetu. Ad J. B. HELMONTIUM, hominem non eſſe animal carnivorum. De dentibus fuſe. Etiam nunc foramen in ſepto cordis ſe vidiſſe; idem PAGANUM demonſtraſſe. Ad D. BERNIER de ductu PECQUETI anno 1652. Ad NEURÆUM, cui anatomen Phocæ commendat. Ad PRATÆUM de poro choledocho, vaſis lacteis, ſanguine. Queritur de SORBERIO, qui ſuum de trajectione chyli & circulatione ſanguinis libellum gallice absque auctoris nomine ediderit. De poro choledocho, vaſis lacteis, ſanguinis circuitu. Contra EPICURI ſententiam, qui cauſas finales rejicit.

PEIRESCII vitam dedit Pariſ. 1641. 4. &c. in qua non minima pars ad ipſum ſpectat, qui cum eo viro vivebat, eumque conſiliis ſuis juvabat. Cornua gallorum.

§ CCCLXXII. *Paulus Marquard* SLEGEL. *Alii.*

Hamburgenſis, Profeſſor Jenenſis, inde Hamburgenſis hactenus inciſor, ut etiam terrori ab alapa a cadavere inflicta mortem ſuam dicatur debuiſſe, etſi ea hiſtoriola fabuloſa eſt (*k*). Pariſiis etiam anatomen docuit.

EJUS eſt *de dentibus* diſputatio Jen. 1639. 4.

EJ. *Ophthalmographia & opſioſcopia* Jen. 1640. 4.*.

EJ. & J. T. SCHENK *De natura lactis* ibid. 1640. 4.*. H.

EJ. *de ſaluberrimo delectu venarum in corpore humano* Jen. 1641. 4. MOELL.

De ſanguinis motu commentarius, in quo præcipue in J. RIOLANI *ſententiam inquiritur* Hamburg 1650. 4.*. Circulationem RIOLANEAM refutat, civilis ceterum adverſarius.

Programma adminiſtrationi Anatomicæ præmiſſum Hamburg 1653. 4. & inter *Memorabilia Hamburgenſia* J. A. FABRICII Hamburg 1715.

Problema an ſpiritus externo aëre nutriatur Altdorf 1627. 4. præſidi C. HOFMANNO tribuerim.

Renatus CHARTIER, Medicus Pariſinus, HIPPOCRATIS & GALENI opera edidit Pariſ. a. 1639 fol.*. Adjecit vitam GALENI: in T. V. anatomica cum cenſuris librorum, & notulis ad variam lectionem ſpectantibus. Adjecit GALENI fragmenta ex NEMESIO & THEMISTIO, HIPPOCRATIS ex PHILONE.

§. CCCLXXIII.

(k) PLACCIUS apud MOELLER.

Digitized by Google

§. CCCLXXIII. *Gottfried* WELSCH,

Profeſſor Lipſienſis. Ej. eſt *anatome cerebri humani* Lipſiæ 1639. 4. HEFT. lego etiam 1674. 4.

Ej. *de ratione vulnerum lethalium* Lipſ. 1660. 8.* de quo alias.

Ej. *de nutritione infantis ad vitam longam* HELMONTIANA ibid. 1667. B. THOMAS.

Vertit etiam *Scipionis* MERCURII *commare* cum titulo *Kindermutter oder Hebammenbuch* Lipſ. 1652. 4.* variiſque additionibus, emendationibus, etiam iconibus auxit, partim ex CASSERIO & VESLINGIO ſumtis, etiam propriis. Anatomen pelvis & genitalium partium de ſuo addidit.

Ej. *diſſ. de anatomicorum & chymicorum inventis caſu magis quam conſilio detectis* Lipſ. 1681. 4. PLATN.

Jacob TAPPE (TAPPIUS), Profeſſor Helmſtadienſis, *de uſu & officio lienis contra vulgarem opinionem* diſputavit Helmſtadii 1639. 4. BURKH.

Ej. *de ſomno naturali ejusque cauſis* ibid. 1664. 4.*.

Joh. LOESEL, Profeſſoris Regimontani, *de ventriculi fabrica, actione ejusque affectibus potioribus* diſp. Regiomont. 1639. 4. HEFT.

EJUSD. *de pulmonum fabrica* Regiomont. 1640. 4. HEFT.

EJUSD. *ſcrutinium renum ac ſchema aberrantis ſtructuræ vaſorum emulgentium & ſpermaticorum, cum appendice obſervatorum in anatome corporis ſtrangulati adminiſtrata* Regiomont. 1642. 4.*. Non inutile opuſculum. Continet varietates vaſorum ſeminalium & renalium, adnotata varia, ventriculum ingentem, valvulam coli, cujus loco apud FALCOBURGIUM vidit anulum: hepar immane gallinæ.

§. CCCLXXIV. *Varii.*

In *tre trattati del ſecundo Giovanne* FRAGOSO Panormi 1639. fol.* excuſis plures ſunt quæſtiones anatomicæ. Defendit plures eſſe quam quatuor oculi muſculos. Num ſutura ſagittalis in ſolis feminis per frontem producatur. Lac in mammis non certo demonſtrare graviditatem.

Paul. FELWINGER *de temperamentis* Altdorf 1639. B. THOMAS.

Melchior POLIS *de cute* Francofurti 1639. 4. B. THOMAS.

Ej. & *Sig. Rup.* SULZBERGER *tuſſis natura & curatio* Lipſ. 1655. 4.*.

Chriſtian LANGE *de reſpiratione* Lipſ. 1639. 4. BOEHM.

Ej. *de lacte humano* ibid. 1653. 4*. LANGIUM ductum PECQUETI demonſtraſſe.

Chriſtophori TINCTORII *problemata anatomica* Regiomont. 1639. 4.

Digitized by Google

J. KLINGER *de primario ſenſitivæ facultatis inſtrumento* Lipſiæ 1639. 4. B. THOMAS.

Felicis PLATER (junioris ut puto) *theoria viſus* Baſil. 1639. 4.

Matthiæ Andr. LAURENTII *ſcepſis menſtruorum* Lipſ. 1639. 4. PL.

J. Conrad. SCHRAGMÜLLER *de monſtris* Marburg. 1639. 4. BOEHM.

J. MUSÆUS *de generatione hominis* Jen. 1639. 4. HEFT.

Seb. Gottfried STARKII *contemplatio oculi* Lipſ. 1639. 4. B. THOMAS.

Samuel HABERREUTER *de anima ſentiente & facultate ejus apprehendente & ſenſu externo* Genev. 1639. LEUW.

EJUSD. forte cum titulo *Samuel* HAFENREFFER *Monochordon ſymbolico biomanticum abſtruſiſſimam pulſuum doctrinam ex harmoniis muſicis dilucide figurisque oculariter demonſtrans, de cauſis & prognoſticis inde promulgandis fideliter inſtruens, & jucunda per medicam praxin reſonans* Ulm. 1640. 8. RIV.

Franc. BLONDEL & *Petri* BOURDELOT *Non ergo partium typus eſt ὑδατοειδής* Pariſ. 1639.

Claudii BREGET & *Quintin* THEVENIN *Non ergo poteſt in tuba fetus generari* Pariſ. 1639.

Nicolai MARES & *Euſebii* RENAUDOT *Ergo formoſi temperatiſſimi* Pariſ. 1639.

Jac. GAVOIS & *Claudii* PERRAULT, celebris inde viri, *Non ergo ut corporis ita animæ ſenectus* Pariſ. 1639.

§. CCCLXXV. *Henricus* REGIUS,

Le ROI, Profeſſor Ultrajectinus, *theſes pro circulatione ſanguinis propoſuit* anno 1640. 4°. Nam ad eas reſpondit PRIMIROSIUS anno 1640. 4°. Eas non legi.

Vindicavit ſe contra PRIMIROSIUM in *ſpongia qua eluuntur ſordes animadverſionum* PRIMIROSII Leidæ etiam anno 1640. edita *. ſæpe recuſa, & in collectione Leid. 1656. 4.*.

EJUSD. eſt *phyſiologia tribus diſputationibus propoſita* Ultrajecti 1641. 4.*. In hoc libello primum CARTESIANA philoſophia ad medicinam traducta fuit.

EJ. diſp. *de affectibus animi* Ultraject. 1650. 4.*.

EJ. *de generatione hominis* ibid. 1677. 4.* auctor dicitur in titulo *Henr. Chriſtian* HENNING.

EJ. *Epiſtola pro circulo* CARTESIANO in Epiſt. 4. Centuriæ IV. BARTHOLINI.

EJUSD. *philoſophia naturalis* Amſtelodami 1654. 4.* edita, & prius a. 1646. Integram phyſiologiam continet, cum iconibus anatomicis, etiam propriis. A CARTESIO multa ſumſiſſe criminatur Cl. CLERSELIER.

EJUS.

Digitized by Google

Ejus *opera medica cum explicatione mentis humanæ* Ultraject. 1657. 4. Lind. & *explicatio mentis humanæ* Ultraject. 1659. 4. Lind.

Roger Drake præſide Walæo defendit anno 1640. *theſes de circulatione naturali ſ. de cordis & ſanguinis motu circulari pro* Harvejo Leid. 1640. 4. & in collectione Leid. 1656. 4°.*. Conf. p. 383.

Ejusd. *vindiciæ contra animadverſiones Jac.* Primirosii Lond. 1641. 4.* Leid. 1647. 4. & in collectione Leidæ 1656. 4.*. Potius ratiocinia quam experimenta.

§. CCCLXXVI. *Cæcilius* Folius,

Profeſſor anatomes Venetus. Ejus *ſanguinis e dextro in ſiniſtrum cordis ventriculum defluentis facilis reperta via, cui non vulgaris in lacteas nuper patefactas venas animadverſio præponitur* Venet. 1639. 4.* Francof. 1641. 12.* Leidæ 1723. 8.*. Primum ſe in cadaveribus humanis vaſa lactea oſtendiſſe: eorum valvulas verſus truncos motum chyli dirigere adnotavit. Foramen ovale & ductum arterioſum etiam in adulto patere. Vas lacteum vult vidiſſe, quod in hepar venerit. Ad latus foraminis ovalis alter tubulus minor.

Ej. *diſcorſo ſopra la generazione ed uſo della pinguedine* Venet. 1644. 4.*. Pinguedinem ex lacte generari, non ex ſanguine.

Ej. *nova internæ auris delineatio* Venet. 1645. 4.* & in epiſtolis Bartholini recuſa, tum inter meas *diſputationes ſelectas*. Mera explicatio figurarum, in quibus canales ſemicirculares, hic primum oſſe nudati, ſuperioris & poſterioris canalis commune oſtium, cochlea ex oſſe ſoluta, proceſſus mallei longiſſimus, & muſculus anterior ei inſertus exprimuntur. Denique quartum auditus oſſiculum, & muſculus ſtapideus.

Ejus exſtat epiſtola 62. Cent. I. Bartholini; in ea hepar cum liene connatum deſcribitur, & fellei calculi. Ductus excretorius lienis.

Galeni & Botalli *placita de via ſanguinis in corde* Venetiis 1640. 4. & Galeni *ſententia de nupero Botallianorum invento* Patav. 1640. 4. Lind. Putes in Folium ſcripta eſſe.

§. CCCLXXVII. *Varii.*

Joſeph Couillard *chirurgien operateur* Lyon 1640. 8.*. Partium corporis humani, in quibus curandis verſatur, aliquam tradit anatomen.

J. Belot *œuvres en Chiromance, phyſionomie &c.* Rouen 1640. 8. *B. v. der* AA. 1669. 8.

Petr. Terrer Morano *flor de anatomia* Madrit. 1640. 8. *Nic.* Ant.

Joh. Imperialis, Vicentini, *Muſæum hiſtoricum & phyſicum, — imagines virorum illuſtrium — ingeniorum naturæ & differentiæ cauſæ ac ſigna. Adeo ut artis loco eſſe poſſit dignoſcendi ad quam quisque artem & ſcientiam ſit habilis* Venet. 1640. 4. Lind.

J. Mau-

Digitized by Google

J. MAUKISCH *de morte* Lipſiæ 1640. 4. B. THOMAS.

Nicolai LANGLOIS & *Gabr. de* BRIOUDE *Ergo a thorace motus pulmonis* Pariſiis 1640.

Cl. CHRESTIEN & *Nic.* CRESSON *Ergo in homine ſano a ſolo ſanguine nutritio* Pariſ. 1640.

§. CCCLXXVIII. *Thomas* BARTHOLINUS.

Suo ævo non aliud nomen celebrius fuit. CASPARI filius, longis per Belgium, Germaniam, Italiam itineribus nova inventa nuperorum addidicit, ſibique amicos conciliavit. Idem in ſumma auctoritate conſtitutus a numeroſis diſcipulis percepit, quæ in omnibus academiis memoria digna agitarentur. Per varia quidem ſtudia, etiam per antiquitatum patriarum cognitionem, ſe diffudit, ab anatome tamen potiſſimum inclaruit. Ex primis circuitum ſanguinis recepit, & MONSPELII odia ſubiit, ob diſp. de lacteis, & ſanguinis circulationem (*l*). Numeroſa Cl. viri ſcripta exſtant.

Primum patris CASPARI *Inſtitutiones anatomicas* edidit Leid. 1641. 8.* novis recentiorum opinionibus & obſervationibus auctas. Hæc editio utique WALÆI, SYLVIIQUE potiſſimum, ſed & aliorum ejus ævi Cl. virorum, inventis aucta eſt, ita ut filius ſuam operam a paterna diſtinguat. Icones in univerſum VESALIANÆ ſunt, aliquæ ex VESLINGIO & CASSERIO ſumtæ. Anatome viſcerum ſtudioſius deſcripta, in muſculis, nervis vaſisque minus ſibi placuit. Novum pſoam parvum tamen dixit, in oſſis ilium marginem ſuperiorem inſertum, aut in tendinem alias degenerantem. Hæc editio a SYLVIANIS in cerebri inventis pretium habet, WALÆI epiſtolæ cum omnibus editionibus recuſæ fuerunt.

Inſtitutiones anatomicæ ſecundum locupletatæ prodierunt Leid. 1645. 8. Germanice redditæ a S. PAULI Hafn. 1648. 8. HEIST. Gallice verſæ ab *Abrahamo* PRATÆO Paris 1646. 8. Italicis verſibus ab *Hoſtilio* CONTALGENO Florentiæ 1651. 12. (*Catal. operum* BARTHOLINI *in anat. pract.*)

Inde titulus datus *Thomæ* BARTHOLINI *Anatomia ex parentis inſtitutionibus, omniumque recentiorum & propriis obſervationibus tertium ad ſanguinis circulationem reformata (m)* Leid. 1651. 8. Haag. 1655. 1660. 1663. (MART.) 1666. 8.* Leid. & Roterd. 1669. 8. Belgice vertente *Th.* STAFFART Leid. 1653. 8. 1668. 8. Haag. 1658. 8. Anglice London 1668. fol. Anno 1666. adhuc diſtinxit, quæ patris erant, & adjecit lacteorum vaſorum hiſtoriam, etiam ex orbe piſce; tum lactea thoracica, ex libello ejus tituli deſumta.

Multo auctior eſt editio *ad circulationem* HARVEJANAM *& vaſa lymphatica quartum renovata, curante Ger.* BLASIO, Leid. 1673. 8.* 1686. 8. TREW. Lyon 1677. 8.* quæ a Leidenſi differt, ut tamen ſit ſimillima, & paginæ reſpondeant, denique Lyon 1684. 8. Germanice verſa *Neuverbeſſerte künſtliche Zerlegung des menſchlichen Leibes*,

(*l*) WORM *ep.* 672. ann. 1641.
(*m*) Ita certe titulus eſt in edition. 1660, TREW. in mea 1666, & 1669, RUFF.

Digitized by Google

Leibes, überſetzt durch El. WALNERN Nürnberg 1677. 4. TREW. Indice a *Franciſco* BERNIER verſam fuiſſe, ipſe BARTHOLINUS. In hanc editionem tranſierunt nova inventa anatomica N. STENONII, J. SWAMMERDAM, *Regneri de* GRAAF, etiam RUYSCHII: ductus ſalivales noviter detecti, experimenta ad vaſa lymphatica, alia. Solus nunc filius THOMAS loquitur. Ipſe præter lymphatica vaſa & ductum thoracicum parum de ſuo addidit, paucis enim annis anatomen exercuit, ad annum fere 1656. (*n*). Anno vero jam 1661. honorarius nunc Profeſſor anatomen totam deſeruit (*o*), ad aliud vitæ genus tranſiit, inque villa multum tempus trivit aliisque in ſtudiis. Utut ſit, claſſici aliquamdiu libri locum iſte tenuit. Glandulas renales fetui majores eſſe, cruentum liquorem continere. Unicum eſſe thoracicum ductum. In thymo ſuccum lacteum eſſe. Valvuloſum circulum ad venarum hepaticarum inſertionem, alium in renalibus, alium in meſentericis deſcribit. Capſulas renales cavas eſſe adnotavit. Primam ductuum lacteorum mammæ iconem dedit.

De monſtris in natura & arte Baſil. 1645. 4°. diſputatio inauguralis.

EJUSD. *de unicornu* Patav. 1645. & auctius a filio C. BARTHOLINO Amſterdami 1678. 12°.*. Vix huc pertinet. Aliqua habet de hominibus cornutis, de animalibus præter legem naturæ cornua alentibus, de unicornu vario, præſertim cetaceo, quo unicornu offic. revocat, etſi aſininum cornu unico admittit.

De luce animalium L. III. *admirandis hiſtoriis novis rationibus referti* Leid. 1647. 8°.* Hafniæ 1669. 8°.*. De ſplendore ex animalibus & humano corpore emanante maxima collectio, occaſione carnium lucentium macelli Monſpelienſis.

EJUSD. *Anatomicæ vindiciæ Caſparo* HOFMANNO *oppoſitæ & animadverſiones in Anatomicâ* HOFMANNI Hafn. 1648. 4°.*. HOFMANNUS, vir doctus, ſed parum anatomicus, *Caſparum* BARTHOLINUM laceſſiverat. Noſter nuper ab itineribus redux, acriter in adverſarium paternum invectus eſt, & rerum cognitione ſuperior, & in his anatomicis literis: judicio plerumque vero, ut tamen paſſim fallatur, ut in ſpatio, quod inter cranium & duram cerebri membranam vult intercedere. Recte oſtendit docto viro, proſtatam a veſiculis ſeminalibus differre. Fidem etiam facit, CASPARUM aliqua ex paternis inſtitutionibus mutuatum eſſe, tum ex STEPHANO & SCHERBIO. Malam theoriam refutat, chylum per vaſa meſenterica ad lienem ferri.

EJ. *Collegium anatomicum diſputationibus* XVIII. *adornatum* Hafn. 1651. 4°. *Anat. pract.*

EJUSDEM *de lacteis thoracicis in homine brutiſque nuperrime obſervatis diſputatio reſpondente Michaele* LYSER Hafniæ 1652. 4°.* ſæpe recuſa, Pariſiis 1653. 8°.* Leid. 1654. 12°. Londin. 1652. 12°.* Ultraject. 1654. 12°. Hafniæ 1670. 8°.* cum aliis & in *Siboldi* HEMSTERHUYS meſſe aurea Heidelb. 1659. 8°.* inque collectione MUNIERI Genua 1654. 8°.* atque in B. MANGETI. In

(n) Anat publica ultima, quæ eſt oratio 36.
(o) *Ep. Cent.* III. n. 50.

Digitized by Google

In ſure ductum thoracicum viderat & hic delineat, nuper a PECQUETO deſcriptum. Glandulas lumbales pro lacteis habuit, & vaſa lymphatica lumbalia pro lacteis depinxit. Cæterum tres ductus thoracici inſertiones adſcendentes, & reliqua non bona: recte tamen in ſolam ſubclaviam ſiniſtram ductum ducit chyliferum. Urinæ aliqua ab H. PORNE accepta analyſis hic habetur.

EJ. *Vaſa lymphatica nuper in animantibus inventa & hepatis exſequiæ* Hafn. 1653. 4°.* & 1670. 8°.* Paris 1653. 8°.* tum in *Meſſe aurea*, inque MUNIERI collectione, & in B. MANGETI. Brevis libellus, quo vaſa lymphatica deſcribit, 15. Dec. 1651. & 9. Jan. 1652. in canibus inventa, tum 28. Febr. 1652. cum ſodale *Michaele* LYSER. A VESLINGII ſchedis noſtrum excitatum fuiſſe putes, qui vaſa lymphatica, lacteorum nomine, ſæpe viderat. Vidit BARTHOLINUS vaſa pellucido liquore plena, circa axillas, in lumbis, & in hepate, deinde & alibi. Hepatis munus, quo ſanguinem dicebatur coquere, ex eo invento cadere facile perſpexit, cum non eſſent lactea vaſa, quæ putabantur ad hepar venire, neque adeo chylus ad hepar feratur. Hepar adeo perſpicax vidit chylum non recipere, neque in ſanguinem coquere. In homine fibrillas circa hepar aliquas jam tunc viderat.

EJUSD. *Dubia de lacteis thoracicis, & an hepatis funus immutet methodum medendi* Hafniæ 1653. 4°.* 1670. 8°.* Paris 1653. 8°.* & in *Meſſe aurea*, & in B. MANGETI. J. RIOLANI objectiones ſolvit. Vaſa lactea mammarum deſcribit, tum in utero alia, quæ facile videas de lymphaticorum claſſe fuiſſe.

EJUSD. *Vaſa lymphatica in homine nuper inventa* Hafn. 1654. 4°.* 1670. 8°.*. Ea vaſa eodem a. 1654. menſe Januario in hepate vidit. Nomen vaſorum feroſorum refutat, quod RUDBEKIUS impoſuerat, melius certe, ſi ad vim ſermonis reſpicias. Addit aliqua de hydatidibus, de vaſis lymphaticis in aliis & aliis animalibus viſis. Tangit, ſed brevibus, RUDBEKIUM, alterum inventorem horum vaſorum.

EJUSD. *Defenſio lacteorum & lymphaticorum & dubiorum anatomicorum contra* RIOLANUM Hafniæ 1655. 4°.* 1670. 8°.*. Fuſior libellus & acris adoleſcentis in famam viri contra ſenem in maxima auctoritate conſtitutum. Accedit *de lacteis venis ſententia Cl. G.* HARVEJI *expenſa*.

Ne ſeparemus conjunctas ex ſua natura opellas, addemus *Spicilegium I. ex vaſis lymphaticis* Hafniæ 1657. 4°. & *ſecundum* 1660. 4°. utrumque recuſum Amſtelodami 1661. 12°.* & Hafniæ 1670. 8°.*.

In priori *Spicilegio* Hafniæ 1655. 4°. excuſo, expenditur GLISSONII ſententia, & PECQUETI. GLISSONIUS lymphæ partem ab arterioſo halitu naſci ſcripſerat, in partium interſtitiis coacto, partem ex nervis. Contra ea noſter multis diſputat. Aliqua ad RIOLANI poſtremas objectiones reponit.

In *Spicilegio* II. Hafniæ 1660. 4°. primum edito, *Jacobi* BACKII, hepatis defenſoris, ſententiam refutat, tum *Iſaaci* CATTIER, qui nolebat omnem chylum per ductum thoracicum ad cor ferri. *Caroli le* NOBLE experimenta recenſet. Cl. TARDY refellit, qui tamen partem chyli ad hepar ferri defendebat, tum

tum T. WHARTON, qui recte monebat, glandulas lumbales non eſſe chyli receptacula. In CHARLETONUM addit, neminem de JOLIVIO inaudiviſſe, lympham nunquam albam eſſe. In BILSIUM.

EJUSD. *Reſponſio de experimentis anatomicis Bilſianis & difficili hepatis reſurrectione* ad *Nicolaum* ZAS Hafniæ 1661. 8°.* 1670. 8°.* Amſtelodami 1661. 12°.*, Belgice, vertente J. BLASIO, ibid. 1661. 12°. Contra BILSIUM, non valde tamen acriter, uti neque in RUDBEKIUM unquam acerbe ſcripſit. Exempla cadaverum diu incorruptorum.

Caſtigatio epiſtolæ maledicæ BILSII, *ubi Bilſianæ artes deteguntur, & Profeſſoria dignitas vindicatur* Hafn. 1661. 8°.* Amſtelod. 1661. 12°.*. In *anatome practica* hic libellus BARTHOLINO tribuitur, qui titulum fert *Nicolai* STEPHANI. Exſtat etiam inter *Orationes* BARTHOLINI Hafn. 1668. 8°.*. BILSIUM multum ſuæ nobilitati tribuentem, acriter repellit, & avaritiam viro objicit, & mumias de fama quotidie amittere exprobrat.

EJUSD. *Diſſ. anatomica de hepate defuncti novis Bilſianorum obſervationibus oppoſita* Hafniæ 1661. 8°.* & in collectione Hafnienſi 1670. 8°.*. Nempe BILSIUS contendebat, tamen chylum ad hepar venire. Eam ſententiam tuebatur *Antonius* DEUSING. Contra eum BARTHOLINUS ſcribit. Lac cum ſanguine miſtum rubrum colorem augere. Vulneris ductus thoracici meminit, ex quo chylus ſtillabat. BORRICHII experimenta infuſoria deſcribit, coloresque ſanguinis a variis admiſtis ſalibus mutatos. Sanguinis venarum meſentericarum colorem cinereum non demonſtrare, chylum ei ſanguini eſſe admiſtum. Siccata aliqua & incorrupta cadavera deſcribit.

EJUSDEM *Hepatis exautorati deſperata cauſa* Hafniæ 1666. 8°.* & in collectione Hafnienſi 1670., 8°.*. Iterum contra BILSIUM & DEUSINGIUM: Ductum thoracicum omni chylo vehendo ſufficere. Subcineritium ſanguinis colorem, in vaſis meſentericis viſum, non demonſtrare chylum in ea vaſa receptum fuiſſe. Contra novam VATTERII œconomiam corporis, qui pro hepatis ſanguifica vi ſcripſerat, quam noſter ſtudebat hepati adimere. Inde ad EVERARDI, LEICHNERI, aliorum, pro tuendo hepate argumenta. Lactea vaſa ad uterum & mammas ferri porro docet. De ſanguine in fervida coacto.

Hæc *opuſcula nova anatomica de lacteis thoracicis & lymphaticis vaſis in unum volumen comprehenſa, aucta & recognita*, excuſa ſunt Hafniæ 1670. 8°.*.

Redeo ad reliqua T. BARTHOLINI opera. Inter ea eminent *hiſtoriæ anatomicæ*, quarum *centurias* VI. edidit, primam & ſecundam Hafniæ 1654. 8°.*, & in aliis exemplis Amſtelodami 1654. 8°.*. Germanice recuſas vertente G. SEGER 1657. 8°. Etſi multa minus firma ex credulitate ſeculi admiſit, plurima tamen memorabilia hic reperias. Vagitus uterinus, ovum a femina partu editum, glis a puerpera, vomitus mirifici, gigantum oſſa, gallus oviparus, ſirene, ſeptum cordis pervium, hæc ſuſpecta. Meliora tamen alia intercedunt. Monſtra aliqua obiter indicata, puellæ nuper natæ anatome, ſudor ſanguineus, menſes ex pedibus, polypi cordis, varietates vaſorum renalium, aliorum, fu-

Digitized by Google

turarum: ductus thoracici duæ deſcriptiones, fibræ lienis, ova humana ſ. veſiculæ ſatis bene deſcriptæ. Pſoas minor novus muſculus, flexoris peculiaris digiti minimi pedis duo tendines. Glandulæ ad anum, diverſæ a civetticis; lienes grandes, vaſa lactifera mammæ primum depicta; orbis piſcis anatome, cum vaſis lacteis, multæ hominum inciſiones, & animalium, inter ea xiphias (*p*), turſio, caprea, chamæleon, porcus, mus norwegicus, cygnus, lepus, Babyruſſa; ductus arterioſus in adulto patens, prima initia inventorum vaſorum lymphaticorum, ren unicus, ſemilunaris. Facile animadvertas, inventa ſua a BARTHOLINO in diverſis ſcriptis repeti.

Centuria III. & IV. ſucceſſit Hafniæ 1657. 8°.*. Idem de iſtis judicium redit. Bona paſſim. Vaſa lymphatica in homine viſa, monſtra, corporum humanorum inciſiones. Medullæ ſpinalis fiſſura, vaſa interna, latro cor ſuum evulſum contemplatus; ſcintillæ ex capite emanantes, pulli fimi ope excluſi, anatome civettæ, gruis, gulonis, leonis, ſuperfetatio, vaſa lymphatica in capite viſa. Vaſorum ſceleti. Cranium WORMII quod habet pro monſtroſo; de vena dorſali ſuperficiali RONDELETII. Androgynus abſque ſexu certe natus. Duo penes. Gruis aſpera arteria in ſternum demerſa. Contra repudies parientem androgynum, quæ femina fuerit majori clitoride. Ita non viſus in nuper nata puella hymen, ſpectra funeſta, ſeptum cordis pervium. Una prodierunt P. PAVII *obſervationes aliquæ*.

Centuria V. VI. Hafniæ 1661. 8°.*. Hic anatome civettæ feminæ, martis. De ſecundis educendis fuſe. Ovum gemello cortice. Pulli excluſi in furno Danico. Oſſa emollita, ventriculus in thorace. Fetus in ventre.

Non perinde laudem merentur prolapſus vaginæ non intellectus. Homo ruminans. Felis per os pariens. Spurius HIPPOCRATIS de puſtulis libellus, transplantatio morborum. Fabula Gratianopolitana de concepto ex imaginatione puero. Embryo prægnans.

Una prodierunt RHODII *obſervationes anatomicæ*, de quibus alias.

EJ. *de integumentis corporis humani* Hafniæ 1655. 4°. Francof. 1656. 4°.

EJ. *de uſu thoracis & ejus partium* Hafniæ 1657. 4°.

EJUSDEM *ciſta medica Hafnienſis variis conſiliis aliiſque ad rem medicam, anatomicam, botanicam & chymicam ſpectantibus referta. Acc. ejus domus anatomica breviſſime deſcripta* Hafniæ 1662. 8°.*. Pauca huc faciunt, fere ex genere forenſi: De ſuperfetatione. Num lac ſit certum indicium graviditatis.

In *domo anatomica* dat hiſtoriam theatri Hafnienſis, in quo primus S. PAULI cadavera humana ſecuit, & ſceletos paravit. Catalogum dat rerum anatomicarum, ab *Henrico* FUIREN legatarum: tum *Henningi* ARNISÆI. Demum ſua dona, inter quæ ſunt tabulæ ſplendidæ, quas naturali magnitudine ad humana cadavera depingi curaverat, pro anatome auguſta, quæ nunquam prodiit.

EJ. *de pulmonum ſubſtantia & motu diatriba* Hafniæ 1663. 8°.*. Fieri ex mem-

(*p*) Negligenter deſcribi olim HARTMANN de xiphia p. 19.

Digitized by Google

membranaceis veſiculis. Patulis foraminibus in avibus patere; a thorace, aut a diaphragmate motum habere, non a corde. Contra circulum CARTESIANUM. Adjecta eſt MALPIGHII *de pulmone epiſtola.*

EJUSDEM *epiſtolarum medicinalium a doctis vel ad doctos ſcriptarum Centuria* I. & II. Hafniæ 1663. 8°.* & nuper Haag. 1740. 8°. Grata hic varietas, neque certe ſterilis. Prima epiſtola eſt anni 1639. dabatque in ea BARTHOLINUS ex itineribus ſuis ad *Olaum* WORM alioſque patronos eorum aliqua indicia, quæ nova viderat. Vaſa lactea ergo deſcribit, a ſe viſa. De pygmæis fabuloſis cuniculorum ſubterraneorum cuſtodibus. Monſpelienſibus doctoribus ignaris & invitis vaſa lactea demonſtravit a VESLINGIO viſa. Caſtoris anatome, folliculi, ſceletus. De carnibus lucentibus. Ad HARVEJUM aliqua, a. 1642. data, contra circuitum ſanguinis, & locus ubi VESLINGIUS dicitur in chartis a P. FULGENTIO conſervatis ſe F. PAULI SARPII de invento ſanguinis circuitu locum vidiſſe. Iconem novi ductus pancreatici ad WORMIUM miſit. De F. LICETI circuitu ſanguinis duplici, alio arteriarum, venarum alio, ut ex una claſſe ad alteram nihil tranſeat, ſed Euripi modo huc illucve fluat. Contra tertium cordis ventriculum ARISTOTELICUM. Pro circuitu ſanguinis ad dubitantem WORMIUM anno 1643. Ductum pancreaticum nunc vidit anno 1644. Ad C. FOLIUM, mirari ſe quod quartum ſuum oſſiculum aliud a SYLVIANO faciat, non recte, nam FOLIANUM quartum oſſiculum eſt muſculus ſtapideus. Ad A. PRATÆUM contra circulum CARTESII. De valvula coli: de novo chyli receptaculo. PECQUETUM excuſat, qui non viderit lactea vaſa ad hepar euntia. LYSERUM accuſat, quod artem incidendi vulgaverit. Satis frigide de ſuo lymphaticorum vaſorum invento. Aliqua contra BACKIUM. Cæterum poſt *Centuriam* I. reliqua fere omnia ſunt diſcipulorum, ſua inventa ſuoſque labores cum BARTHOLINO communicantium; & pretioſa ſæpe monumenta *Nicolai* STENONIS *F. Olai* BORRICHII, *Henrici v.* MOINICHEN, *Michaelis* LYSER, quæ ſuis locis laudabimus. Vix quidquam in anatome ab anno 1639. ad annum 1667. geſtum eſt, cujus non primos nuncios, & inventorum ſemina his in epiſtolis reperias.

Centuria III. & IV. prodierunt Hafniæ 1667. 8°.*. De femina duabus vaginis inſtructa, per quarum alteram pepererat. De fetu muſſipontano ſententiam dicit. Iterum de ovo quod mulier peperit. De ſuperfetatione tergeminorum. Agnus androgynus. Partus, BOERHAAVIO laudatus, ovi integri. Ex circuitu ſanguinis invento tolli ſelectum venarum. De RUFI codice, quem ex FLORENTINO habeat, diverſo ab editis. Duo fetus per abſceſſum umbilici editi. Vaſa lactea ad mammas euntia nunc fatetur ſe non certo vidiſſe. Ova gravida.

EJ. *de inſolitis partus humani viis* diſſ. Hafniæ 1664. 8°.*. Occaſionem libello dedit duorum gemellorum per ulcus umbilici exitus, decimo octavo poſt conceptionem anno. Inde compilatio plurima de fetibus per os, ſi Diis placet, per umbilicum, hypochondria, ilia, anum excluſis: de partu ventrali, de fetubus gravidis.

Digitized by Google

EJ. *de cometa conſilium medicum, monſtrorum nuper in Dania natorum hiſtoria* Hafn. 1665. 8°.*. Fetus tumore cranio adnato, nullo oculo, naſo nullo: alius, pro monſtro habitus, unice ob celluloſam telam aqua ebriam deformatus.

EJUSD. *de cygni anatome, ejusque cantu, olim a J. Jac.* BEWERLINO *ſubjecta, nunc ex ſchedis paternis a filio* CASPARO *aucta* Hafniæ 1668. 8°.*. Sceleton depingit, & nodos duorum ramorum aſperæ arteriæ; oſteologiam ad ſceleton quam *Simon* PAULI paraverit; deinde viſcera, cæcas adpendices, aſperæ arteriæ gyrum ſternalem. Muſculi pulmonum a *Nicolao* STENONIS f. inventi. Tum plurima philologica. Cantum cygni defendit.

EJ. *Orationes varii argumenti* Hafniæ 1668. 8°.*. Harum orationum multæ anatomici ſunt argumenti, ſed breves, neque legenti multum profuturæ. Titulos dicam. De C. HOFMANNI *laudibus & naevis* 1648.

De corde apud Veteres 1648.

De capitis dignitate 1648.

De morte VESLINGII *atque* WALÆI 1649.

De ventriculo & inteſtinis 1649.

De meſenterio & pancreate 1650.

De lacteis 1650.

De jecoris extiſpicio 1650.

De lienis dignitate 1650.

De renum monſtris 1650.

De ureteribus 1650.

De circulatione ſanguinis 1650.

De oſſibus 1651.

De lacteis thoracicis 1652.

De dubiis lacteis 1653.

Anatome cadaveris feminini 1653.

De vaſis lymphaticis 1655.

Anatome ultima publica 1656.

De uſu partium 1656.

De uſu thoracis 1657.

De lymphaticis 1660.

In BILSIUM *invectiva* 1661. quam diximus.

EJ. *de flammula cordis epiſtola* Hafniæ 1669. 8°.* breviſſimus libellus.

EJ. *de cerebri ſubſtantia pingui & oculorum ſuffuſione* Hafn. 1669. 4°.* cum BURRHI Epiſtolis, & cum SCULTETO.

EJ.

Digitized by Google

Ej. *de flagrorum uſu in re venerea* Haſn. 1679. 12°.* cum opuſculo *J. Henrici* Meibom. Philologica.

Ej. *de ſanguine vetito* Haſn. 1673. 8°.* theologici potius argumenti. Præceptis legis Moſaicæ nos pariter putabat teneri.

Idem cœpit anno 1671. edere *acta Medica & Philoſophica Haſnienſia*, quorum duo anni prodierunt Haſniæ 1673. 4°.*. In iis multa ſunt aliorum, diſcipulorum fere auctoris noſtri, aliqua tamen ei propria. Huc ergo Ungues monſtroſi. Leonis anatome. Maculæ ex ſanguinis ebullitione natæ. Monſtra animalium. Molæ uterinæ volatiles (fabuloſæ). Anatome cercopitheci *Mammonet*. Moſchi folliculus.

Acta anni 1673. ſ. Vol. II. prodierunt anno 1675. 4°.*. Corymbus (Peruque) in fetu. Catuli ex vacca. Anatome cercopitheci. Ova galli. Oculus & dentes balænæ. Fetus a morte matris editus.

Anni 1674. 1675. 1676. prodierunt Haſniæ 1677. 4°.* cum titulo Vol. III. IV. In III. de Billiana corporum conſervatione. Monſtrum agninum. Femina cornuta.

Anni 1677. 1678. & 1679. ſ. Vol. V. prodierunt anno 1680. 4°.*. Tota ſunt juniorum, quos laudabimus, ſcriptorum.

In *Lib. de peregrinatione medica* Haſn. 1674. 4°.* aliqua ad hiſtoriam anatomes: de infelicitate anatomicorum. Anatomen fatetur ſuo ævo Patavii florere & Pariſiis.

Ejusdem *de anatome practica ex cadaveribus morboſis adornanda conſilium* Haſniæ 1674. 4°.*. Morboſorum nempe cadaverum. Quam adornaverat, eam incendium villæ abſtulit: Queritur de odiis in patria ob inciſa cadavera contractis.

Multa aliorum Cl. virorum *opuſcula* Idem edidit, quæ ſuis locis laudavimus, Veslingii potiſſimum & Lyseri.

Obiit anno 1680. & vitam viri dedit *Wilhelmus* Worm Haſn. 1681. 4°.* & *Oligerus* Jacobæus ibid. 1681. 4°.* & *Georgius* Hannæus Haſn. 1680. 4°.

Exſtat ejus epiſtola *de viis lacteis & de vaſis lymphaticis cum* Harvejanarum *contra vaſa lactea objectionum reſolutione*, inter epiſtolas Horstianas.

Paſſim in *Actis Naturæ curioſorum* aliqua edidit.

Dec. I. *Ann.* I. *obſ.* 1. de conceptu imaginario, cum femina ſe gravidam putaſſet.

Obſ. 36. de ovo prægnante.

Obſ. 123. de pilis demortuorum.

Obſ. 124. Senſus ſuperſtes, cum motus abolitus eſſet.

Obſ.

Obſ. 125. Aſellus androgynus.

Ann. II. *obſ.* 72. Trimammis femina.

Obſ. 160. Mola volatilis, animalis informis ſceletos, ex avium genere.

§. CCCLXXIX. *Simon* PAULI,*

Collega BARTHOLINI, qui primus in theatro anatomico Hafnienſi corpora humana diſſecuit (q), multis etiam ſceletis idem ornavit. *Orationes* etiam pluſculas anatomici argumenti edidit. Primam, *cum* GALENUM *de oſſibus publice ad ſceleton eſſet interpretaturus* Hafniæ 1641. 4°. MOELLER; Germanice cum verſione tabularum CASSERII recuſam Frankfurt 1656. 4°. Alteram *de anatomes origine, præſtantia & utilitate* Hafn. 1643. 4°.* tum aliud programma anno 1644. 4°. pariter cum tabulis CASSERII recuſum; & duo anni 1645. cum *domo anatomica* a BARTHOLINO recuſa, & in editione tabularum C. CASSERII.

EJUSD. *Machina anatomica ſ. deſcriptio accurata inſtrumentorum ad ſceleta compingenda cum artificio oſſa præſertim trunci dealbandi, ut nitore ebur ſuperent, cum figuris æneis* Hafn. 1668. 4°. & recuſa in MANGETI *theatro anatomico.* Adeſt etiam in Act. Hafn. Vol. II. n. 18. ejuſdem argumenti epiſtola SIMONIS, in qua oſſa in lapide fiſſili pluviæ & aeri exponere jubet: & alia epiſtola de coctura oſſium, & potiſſimum ſterni ibid. n. 113. Blando igne jubet coquere. Utrumque de ſterno & oſſibus coquendis opuſculum redit in B. MANGETI.

EJUSD. *Anatomiſches Bedenken über ein Reitpferd* Frankfurt 1674. 4°.* potius pathologici eſt argumenti.

Julii CASSERII *anatomiſche Tafeln und Adriani* SPIGELII *Unterricht von der Frucht in Mutterleibe.* Germanice reddidit Frankf. 1632. 4°.* 1707. 4°.

§. CCCLXXX. *Nicolaus* TULPIUS,

Medicus Amſtelodamenſis, ſolidi ingenii vir, conſul urbis patriæ, quam ſervavit, ne anno 1672. Gallis traderetur, peritura niſi venerabilis ſenex fortiſſimo ſermone turpia conſilia refutaſſet (r). Ejus *obſervationes medicæ* limpido ſermone breviter & maſcule ſcriptæ prodierunt Amſtelodami apud Elzevir 1641. 8°.* tum anno 1644. 8°. 1652 8°. LAMB. 1672. 8°.* 1716. 8°.* 1739. 8°. nonnullis adjectis, & inter ea auctoris vita, tum alias, Belgice etiam Leid. 1730. 4°. In editione 1716. *Abrahami Salomonis van der* VOORT Biographia auctoris præfixa eſt; in noſtra alia vita a *Ludovico* WOLZOGEN ſcripta. Acceſſit in editione utraque 1716. & 1739. A. S. *van der* VOORT index locorum, in variis ſcriptis reperiundorum, quibus declarandis obſervationes TULPIANÆ uſui eſſe poſſunt.

(q) Putes aliquæ ex æmulatione factum eſſe, ut WORMIUS *Simoni* PAULI exprobret intra biennium ne canem quidem cum ſecuiſſe *epiſt.* 562.

(r) CRAFTSMAN I. p. 162.

Digitized by Google

ſunt. Cæterum in aureo opere, uti multa ad phyſiologiam utiliter adhiberi poſſunt, ita paſſim aliqua pure ſunt anatomica. Vaſa lactea anno 1639. & inter primos vidit. Pedes talpini; Reſpiratio per aures; lac ſanguini innatans. Mira feminæ gravidæ voracitas, valvula coli, quam nonnulli TULPIO inventam tribuunt, monſtra pluſcula, juvenis balans. Sed totum opus debet elegantiori medico notiſſimum eſſe.

§. CCCLXXXI. *Georgius* ENT,

Medicus, Eques, magnus cauſæ Harvejanæ defenſor. Edidit jam 1641. 18°.* Londini *Apologiam pro circulatione ſanguinis, qua reſpondetur Aemilio* PARISANO, quam multo auctiorem reddidit Lond. 1685. 8°.*. Auctor acuti ingenii homo, cum ignem cordi inſitum defenderet, in multas pro illo biolychnio contra LOWERUM & MAYOWIUM concertationes, & in varios errores incidit, ut etiam cordis motum a ſanguinis fermentatione naſci perſuaderetur. Alia tamen bona habet: lienem per varia animalia perſecutus ejus viſceris in eorum quoque diſcrimina adnotata dedit, tum ventriculi equini & bubuli. De lienis officio cum PARISANO & ULMO decertavit; arterias cum venis anaſtomoſi quidem continuari, arteriam tamen paulum ultra venam produci docuit, ut aperiri poſſet. Contra SARPIUM ita HARVEJUM defendit, ut ab iſto legatum venetum circuitus ſanguinis inventum habere, & quatuor ante mortem annis SARPIO aperire potuerit. PARISANUM facile repulit.

Ej. *Antidiatriba in Malachiam* THRUSTON *de reſpirationis uſu primario* Londin. 1679. 8°.* 1682. 8°. LEHMANN. Animadverſiones ſuas G. ENT manuſcriptas cum THRUSTONO communicaverat. Eas M. THRUSTON cum ſua *diatriba* Lond. 1670. 8°.* edidit, tum Leidæ 1671. 8°.* recuſas, & una ad eas reſpondit. Eas ergo reſponſiones hic reperias, cum animadverſionibus, & cum novis ENTII objectionibus. Scopus eſt ENTIO, THRUSTONI theoriam refellere, qui ſanguinem in pulmone volebat conteri. Verum non ſatis habet experimentorum, neque firmas objectiones protulit, in manifeſtos etiam errores incidit, ut ſeptum transverſum immobile faceret, & negaret ex arteriis quidquam in ureteres urgeri. Ad varia etiam divagatur. Mucum villoſæ inteſtinorum tunicæ putat ſuccum eſſe alibilem, qui per eos villos reſorbeatur. Totum corpus fieri cavis fibrillis. Negat a ſpiritibus vim motricem in animalibus provenire. Vidit ſerum lactis in arteriam pulmonalem injectum, continuo in ventriculum ſiniſtrum penetraſſe. Recuſum dedit MANGETUS in B. ANAT.

Hæc duo opera conjuncta ſunt in *operibus phyſico-medicis* ENTII Leidæ 1687. 8°.* recuſis.

Exſtant præterea *Georgii* ENT aliqua cum G. CHARLETON *exercitationibus de differentiis & nominibus animalium* Londin. 1677. fol.*. Mantiſſam enim anatomicam noſter addidit, in qua anatome continetur ranæ piſcatricis, galei piſcis, & ranæ vulgaris. In ea pulmones ab officio reſpirationis removet, qui meræ ſint natatoriæ veſicæ. Renes etiam animalis dixit, & urinariam veſicam.

Digitized by Google

In *Phil. Tranſ.* n. 194. de pondere hiberno & verno & perſpiratione teſtudinis agit.

In codicibus ASHMOLIANIS ſunt etiam *George* ENT's *anatomical lectures* M.S.

§. CCCLXXXII. *Varia.*

In *Nicolai* FONTANI. Medici Amſtelodamenſis, *analectis rariorum obſervationum* Amſterdam 1641. 4°.* editis, aliqua huc faciunt, ut cranium monſtrificum, longa appendice occipitis, fronte gibboſa.

Chriſtiani LUPI, Yprenſis, *apologia pro anima ſenſitiva ovi contra Univerſitatem Marpurgenſem in Haſſia, in qua oſtenditur, quod ovum fecundum anima ſenſitiva inſtruatur, quodque ſit verum animal,* Lovan. 1641. 4°. *le* TELLIER.

Pauli VECCHII *obſervationum ex omni genere eruditionis in divinam ſcripturam* L. II. In primo l. obſervationes ſunt phyſiognomonicæ. In ſecundo obſervationes medicæ &c. Neapoli 1641. 4°. LIND.

J. Jac. BOCCARDI *il mangiaſaſſi* Paris 1641. 4°. FALC.

Gisberti VOETII *de vitæ termino diſſ.* Utrecht 1641. 8°. & cum BEVERWYCKIO.

Michael Raphael SCHMUTZEN *kurze Handlung von des menſchlichen Leibes Wundergebäu* Nürnberg 1641. 4°. B. THOMAS.

Gilberti PUYLON & *J. Le* PREVOT *Ergo membrana auri obtenſa omnium ſicciſſima* Pariſ. 1641.

J. de MONSTRUEIL & J. COUSIN *Ergo κωναριον ſenſus communis ſedes* Pariſ. 1641. adeo jam prævaluerat CARTESIUS.

§. CCCLXXXIII. *Varii.*

Ezechiele de CASTRO *tr. di coloſtro, dove ſi tratta de' diverſi mali di bambini* Venet. 1642. 4°. recuſus cum *Scipione* MERCURIO. De meconio.

Simon a CAMPO *Comm. in artem medicam* GALENI Neapoli 1642. 4. 1647. 4.

Victoris PALLU *quæſtiones medicæ an riſus vitam producat* Turonibus 1642. 8°. *le* TELLIER.

Friderici MONAVII *de tegumentis* Regiomont. 1642. 4°. SCHEFFEL. In ejus viri *bronchotome* Regiomont. 1644. 8°. Greifswald. 1654. 8°. Jenæ 1711. 8°.* exſtat laryngis anatome.

Hans Jurge de WAHRENDORF circa hæc tempora chirurgiam infuſoriam exercuiſſe lego, & canes inpulſo in venas vino inebriari, apud J. D. MAJOREM *Memor.*

Alberti LINEMANN *viſionis natura phyſicis & opticis rationibus explicata* Regiomont. 1642. 4°. H.

Henr. MEYER *viſus theoria* Lipſiæ 1642. 4°. PL.

Georg.

Digitized by Google

Georg. Lehmann & *Georg.* Hoepner *de ſomniis* Lipſiæ 1642. 4°. H.

Ej. *de ſomniis* ibid. 1647. 4°. B. Thomas.

Georg. Joudouin & *Cl.* Tardy *Ergo decimeſtris partus perfectiſſimus* Pariſiis 1642.

Hug. Chasles & *Simon* Boullot *Non ergo motus ſanguinis circularis* Pariſiis 1642.

Rol. Merlet & *Guill.* Petit *Ergo ſignatura fetus ab imaginatione* Pariſiis 1642.

§. CCCLXXXIV. *Zacutus* Lusitanus, Sinibaldus,

Judæus, Medicus Amſtelodamenſis, longævus, obiit anno 1642. Huc refero, quæ ſunt in operibus omnibus phyſiologici argumenti, etſi ea demum prodierunt Lyon 1649. fol.* 1657. fol.*. Inter *Quæſtiones* aliquæ huc faciunt, ut 60ma utrum ſpiritus animatus generetur in ventriculis cerebri, utrum in rete mirabili. Q. 107. utrum ſuccus melancholicus acidus ſit, tum n. 108. atra bilis.

In *hiſtoriis*, quæ ſunt ex veteribus collectanea, varia huc faciunt, ut de fetu, cum coitus, & genitalium ſingularibus, de obeſitate.

J. Benedictus Sinibaldus, Archiater & Profeſſor Romanus. Ejus *geneanthropia ſ. generationis hominis pentateuchon* prodiit Rom. 1642. fol.* & Francofurti 1669. 4°.*. Nulla anatome, quæſtionum, aetiologiæ confabulationis, obſcuritatis plus ſatis. Ex propria praxi aliquas obſervationes addit, non certiſſimas. Hiſtoria puellæ, quæ vir erat.

§. CCCLXXXV. *Conradus Victor* Schneider,

Profeſſor Wittebergenſis, magnus ſed cum judicio conpilator, fuſiſſime undique congeſſit, quæ utcunque ad ſuam materiam faciant, non tamen ipſius naturæ imperitus, & qui multa utiliter viderit. Id incommodum habet, quod longa fragmenta ſcriptorum in textum ſuum recipiat, ut difficulter caveas, ne pro auctoris placitis habeas, quæ ſunt aliorum. Ejus video citari Diſp. *de ſanguine ut de corporis parte principe* Witteberg. 1629. Vater. neque vero temporis ratio eum annum admittit, & annum 1649. facit Heisterus, magis probabilem, ſed alii omnino 1679.

Vetuſtiſſimum auctoris, quod apud me eſt, opuſculum eſt *de liene* Witteberg. 1641. 4°.*.

De corde agit Witteberg. 1642. 12°.*. Ridiculam litem Heidelbergenſem narrat, cum de cordis in pectoris ſitu medici diſſentirent, & alii in medio thorace poni adfirmarent, alii in ſiniſtro latere, manifeſto argumento neglectæ anatomes; denique experimento in porcello capto evictum eſt, cor in ſiniſtro latere poni, & dimiſſus ex aula medicus, qui in medio pectore poſuerat. Hydropem pericardii ſibi in tabido homine viſum deſcribit, cum in aliis corporibus nullam in ea membrana aquam reperiret. Fetum varie deformem dicit.

Digitized by Google

De capite Diſſ. I. & II. ibid. 1643. 12°.*. Oſſicula falcis duræ meningis habet & oſteogeniam capitis.

De hepate ibid. 1643. 12°.

Oſteologica I. ibid. & II. 1649. 12°.* de oſſibus in genere cum ſuturarum tabula. De ſinuum pituitariorum uſu. Sternum coqui poſſe, ut tamen identidem de aqua eximatur.

De oſſe frontis ib. 1650. 12°.*. Oſſa dicit triangularia in conjunctione coronalis ſuturæ cum ſagittalis, tum ad lamdoideam.

De oſſe occipitis ib. 1653. 12°.*.

De oſſibus ſincipitis ib. 1653. 12°.*. Suturam frontalem vult dici debere, quam dicimus ſagittalem, eamque ab iſta negat provenire.

De oſſibus temporum ib. 1653. 12°.*.

EJUSD. *de oſſe cribriformi, & ſenſu ac organo odoratus, & morbis ad utrumque ſpectantibus* Witteberg. 1655. 12°.* & in Bibl. ANATOMICA MANGETI. Ex inſpectis cadaveribus & craniis animalium ſe librum ſuum deſcripturum recipit, multum tamen miſcet eruditionis. Experimenta fecit in bove, cane, anſere. Duos epidemicos errores etiam refutat, alterum quo docebatur, particulas odoras venire in ventriculos cerebri, & ibi ſenſum excitare: alterum a cerebro per os cribroſum excrementa in nares deſcendere. Nervi ab olfactorio pare in nares euntes non eſſe, ut in brutis, cavos.

EJ. *de lacrymis* R. J. *Daniele* MAJOR Witteberg. 1656. 4°. PL.

EJUSD. *de catarrhis* vaſtum opus. L. I. quo agitur *de ſpecie catarrhorum & de oſſe cuniformi, per quod catarrhi decurrere finguntur* Witteberg. 1660. 4°.*. Pathologica omitto. Quærit primum de vocibus *larynx & pharynx*, quæ valde promiſcue a veteribus ſumtæ fuerunt. Inde os cuneiforme deſcribit, & ejus antiquitates enarrat. Deinde de foraminibus veris & imaginariis ſellæ pituitariæ, quæ ad palatum negat patere.

L. II. *quo Galenici meatus catarrhorum perſpicue falſi convincuntur*, ibid. eod. anno 4°.*. Opiniones veterum fuſiſſime recenſet: recte monet, duram membranam cerebri fortiſſime cranio adhærere; adeoque foramina oſſis cribroſi clauſa eſſe. Cerebri in variis animalibus pondera. Nequaquam in ventriculis cerebri catarrhos colligi: eoſque ventriculos anterius clauſos eſſe, nullamque ab iis viam ad os cribriforme patere: nihil per infundibulum deſcendere, nihil per pituitariam glandulam. Ejus glandulæ pondus in numeroſis animalibus adnotat, ab adminiſtro anatomico ſibi curatum: inde adparet, eam glandulam non ſequi molem cerebri, minimamque eſſe in homine & in animalibus carnivoris: majorem in ruminantibus. Ad tonſillarum anatomen in hecticis multam eſſe aquam pericardii. Quatuor VESALII canales refutat, & ſellæ equinæ foramina; & oſtendit, nihil poſſe per foramina cribriformis oſſis, aut per vaſorum meatus tranſire. Sed neque aerem per os cribriforme in cerebrum venire, neque

Digitized by Google

neque tabaci fumum. Neque ſpiritus eo modo generari, quo in alembico aqua ſtillatitia adſcendit. Materiem catarrhorum nullas vias habere, per quas de cerebro deſcendat, neque vapores per cranii ſuturas exhalare. Optime certe de genere humano meruit, qui hos ſcholarum errores de mentibus hominum exſtirpavit.

L. *tertius*, *quo novi catarrhorum fontes demonſtrantur* Witteberg. 1661. 4°.*. Hoc princeps Cl. viri opus eſt. Inmiſcuit quidem alia plurima. A ſanguine, in quo vita ſit, omnes in corpore humano humores naſci. De ſanguinis circuitu, & de chyli in venas, etiam in arterias meſentericas (*s*) reſorbtione. Deinde in ſecunda ſectione membranam pituitariam deſcribit, non illam ignoratam veteribus, plenius autem a SCHNEIDERO dictam, cujus etiam nomen ei velamento impoſitum eſt. Eam ex animalibus diverſarum claſſium deſcribit, ab oſſe retro occipitis, per nares, laryngem, œſophagum. Tonſillarum etiam & glandularum ad radicem linguæ hiſtoriam exponit, ad adminiſtrationes cæterum chirurgo miniſtro uſus (*t*). In ea glandula mucum generari, & catarrhorum ſedem eſſe primus oſtendit. Glandulas tamen muciparas non adgnovit.

L. IV. *ubi generalis catarrhorum curatio ad novitia dogmata & inventa paratur* Witteberg. 1661. 4°.*. Hic iterum in capite quarto dixit contra aëris per os cuneiforme & cribriforme iter.

Liber *de catarrhis ſpecialiſſimus* Wittebergæ 1664. 4°.* iterum plurima habet huc facientia. Nares ad cerebrum non patere: in coryza equina dudum ante *la* FOSSE vidit cerebrum, & proceſſus mammillares ſanos eſſe, & membranam pituitariam anteriorem, non poſteriorem ſolam, corrumpi. Membranæ pituitariæ ab aliis membranis diverſitas. De ſternutatione. De deglutitione, eam per muſculos fieri. De medulla ſpinali, ejus vaſis; de viis, quibus ad eam de cerebro humor venit. Sibi vaſa lymphatica inventa tribuit.

EJ. *de morbis capitis ſ. cephalicis ſoporoſis*, *& de horum curatione* Witteb. 1669. 4°. Fuſe de ſomno: de ejus cauſa, quam ex privata animæ facultate deducit. Facultates animæ; earum per totum corpus humanum conſenſus, indeque orta ſymptomata &c.

EJUSD. *de apoplexia*, *lipopſychia*, *paralyſi* Francofurt. 1672. 4°.*. Spiſſum volumen. Sedem apoplexiæ non in cerebro ſolo eſſe, ſed in vitali facultate. Ventriculorum cerebri antiquitates. De arteriis carotidibus, iisque injecto vinculo, de earum valvulis. De ſinubus cerebri, & torculari, de ſinuum duræ membranæ numero. Conſenſus partium corporis humani. De facultatibus animæ. Infinita ubique ſcriptorum loca collecta.

EJ. *de ſpaſmorum natura & ſubjecto nec non de cauſis ſpaſmorum & motuum ſpaſticorum*, *qui in recens defunctis & in occiſis corporibus maxime militum manifeſtantur* Witteb. 1678. 4°.*. Eorum motuum poſt mortem ſuperſtitum exempla adfert. Fuſe contra *Nicolaum* CHESNEAU, qui catarrhos ex ſcholarum doctrina

(s) p. 63. (t) p. 514.

Digitized by Google

doctrina ex cerebro per os cribroſum ad nares duceret. De muſculorum fabrica. Motus animalis & vitalis diverſi, ille muſculorum, iſte cordis.

§. CCCLXXXVI. G. Ballonius. J. H. Meibom. *Alii.*

Guilielmus de Baillou, magnus hippocraticæ doctrinæ laudator & imitator, in practica quidem potius medicinæ parte dicetur. Paſſim tamen aliquas particulas anatomes aut phyſiologiæ adtigit, ut in L. *de mulierum & virginum morbis* Pariſ. 1643. 4.* in L. *de urinarum hypoſtaſi* ibid. 1643. 4°.* & alibi.

J. Henricus Meibom, vir eruditiſſimus, *de uſu flagrorum in re medica & venerea* ſcripſit libellum Leidæ 1643. 4°.* (*u*) excuſum, deinde a T. Bartholino repetitum Francofurti vel Hafniæ 1669. 4°.*. Exemplum proprium habet viri ad venerem flagris excitati, id ſimilibus hiſtoriolis ornat. Aliquam dat lumborum anatomen, in iis veneream cupidinem reſidere putat. Renes aliquid ad venerem facere. Anglice verſus 1718. 8°.

Giacinto Giordano *Theorica medicina* S. Thomæ *patrum & ſcripturæ ſ. locis illuſtrata, phyſiologica &c.* Neapoli 1643. 4°.

Martini Schook, Profeſſoris Groningenſis, *diſſ. de ovo & pullo* Utrecht 1643. 12°.*. Habet, at aliunde, ovi per uteri partes iter, formationem pulli per ſuos dies.

Ejusd. *de ſignaturis fœtus* Groning. 1659. 8°.*. Nævorum compilatæ hiſtoriolæ.

Ej. ſi huc velis facere, *de butyro* tr. & *de averſatione caſei* Groning. 1658. 12°. L. deinde in altera editione aucta & vindicata ibid. 1664. 12°.*. Antiquitates butyri, in Palæſtina patriarchis non ignoti. Populi qui lacte vitam ſuſtentarunt. Butyri in belgio præparatio. Serius ad Romanos & Græcos ejus uſus pervenit. Uſus medicus. Butyrum ex lacte humano. Lac in belgio prius aceſcit, quam in butyrum fiat.

In altero libello multa exempla congeſta hominum hunc illumve cibum averſantium, aut male ab eo adfectorum. Caſei ex lacte coctio, præparatio. Averſationem oriri, quando nutrix imprægnatur, dum lactat, cujus eventus exempla producit. Mihi non alia præter fœtorem cauſa eſt averſationis.

Ej. *de fermento & fermentatione* L. Groning. 1660. 12°. De fermentatione ventriculi, quem rejicit, ciboſque ait a ſolo calore coqui, multis undique collectis experimentis.

Ej. *de ciconiis ad altera auctior* Amſterdam 1661. 12°.*. Habet aliquam anatomen & de volatu aliqua.

Erici Puteani *ovi encomium* Leid. 1643. 12°.*. Aliqua etiam anatomica & phyſiologica.

Leonhardi Ursini *de corporis humani proportione* Lipſ. 1643. 4°. B. Thom.

Frider.

(*u*) Epiſtola data eſt anno 1639.

Digitized by Google

Frider. Wilhelm. LYSER *de riſu* Lipſ. 1643. 4°. BURCKH.

Claudii SEGUYN & *Andreæ* GUYET *Ergo decimus menſis heroum natalis*, Pariſ. 1643.

Petri BOURDELOT & *Pauli* COURTOIS *Ergo quæ ſerius nubunt difficilius pariunt* Pariſ. 1643.

Sim. le LETTIER & J. FORESTIER *Ergo bilioſi præſtantiſſimi* Pariſ. 1643.

Sebaſt. RAINSAINT & *Petri* MOREAU *Ergo oculi ſunt animi ut corporis indices* Pariſ. 1643.

Lancel de FRADES & FORETIER *Ergo ſanitas firma ſervatur, quæ a pluribus obſervatur* Pariſ. 1643.

Jac. MANTEL & *Andr.* GUYET *Ergo gemelli mente & corpore minus validi* Pariſ. 1643.

§. CCCLXXXVII. *J. Georg* WIRSUNG.

Bavarus, VESLINGII diſcipulus, inde inciſor & æmulus (x) circa hæc tempora novum inventum publicavit, ductum nempe pancreaticum, anno 1642. inventum (y). Nihil quidem ſcripſit, ſed *figuram* ſculpi curavit *ductus cujusdam cum multiplicibus ſuis ramulis noviter in Pancreate inventis in diverſis corporibus humanis* Padua 1642. fol.*. Eam iconem anno 1643. 7. Jul. ad RIOLANUM miſit (z).

Id inventum anni fuerit nondum elapſi, cum numeroſa cadavera & varia animalia ad eum finem inciſa (a) aliquot omnino menſes conſumſiſſe neceſſe ſit.

Paulo poſt miſſam ad RIOLANUM iconem induſtrius juvenis ab inimico Dalmato interfectus occubuit die 22. Aug. 1643. (b). Non certe vel VESLINGII technis (c), etſi eum WIRSUNGUS hactenus irritaverat (d), neque Monſpelienſis (e) ſodalis, cum WIRSUNGUS Patavii ſuum ductum invenerit.

§. CCCLXXXVIII. *Mauritius* HOFMANN,

Furſtenwaldenſis, Profeſſor Altorfinus, & theatri anatomici conditor, hoſpes WIRSUNGI, multis teſtibus (f) ductum pancreaticum autumno anni 1642. invenit, in gallo indico, & occaſionem dedit WIRSUNGO inveniendi in humanis

(x) BARTHOLIN. *præf.* ad LYSER.
(y) Sibi anno 1642. oſtenſum T. BARTHOLIN.
(z) RIOLAN. p 811. *ſeqq.*
(a) IDEM p 812.
(b) MORGAGN. *Epiſt. anat.* p. 83. 85.
(c) GRAAF de S. *pancr.* GOERICKE &c.
(d) Negaverat ei præceptori ſuo iconis conſpectum BARTHOLIN. l. c.
(e) DIDIER *anat. raiſ.* p. 364.
(f) BARTHOLIN. qui eodem tempore Patavii vixit, *anat. reform.* p. 113. deinde nuperis plurimis. Conf. FRANK *bon. nov. anat.* & *Magnus Daniel* OMEIS ap. SCHMIDT *de Germanorum in anatome meritis.*

Digitized by Google

nis cadaveribus ejusdem ductus (*g*), quem ei MAURITIUS in ave oſtenderat, neque tamen niſi caſu invenerit (*h*). Publico etiam convivio quotannis audio hoc illuſtre inventum Altdorfii celebrari.

IDEM a. 1643. d. 10. Martii in canalem inter ſepti transverſi crura ad thoracem migrantem ſe incidiſſe ſcribit, ductum nempe thoracicum (*i*). Vaſa demum lymphatica vidit, & diſcipulis oſtendit a. 1646. lactea nempe a centro meſenterii ad lienem euntia (*k*).

Altdorfium redux nihil valde anatomici argumenti edidit, præter *phyſiologicas aliquas theſes*, *de nutritione & uſu partium eidem præfectarum* Altdorfii 1648. B. THOMAS.

EJ. *de palpitatione cordis* Altdorf. 1644. 4°.*. Cordis anatome.

EJ. *de nutritione & uſu partium eidem inſervientium* R. STOBERLIN Altdorf. 1648. 4°.*. De ſuo ductus pancreatici invento: de varietatibus ejus ductus in animalibus viſis.

EJ. *de generatione & uſu partium eidem inſervientium* Altdorf. 1650. 4°.*.

EJ. *de venis lacteis oculatioris ævi anatomicis decantatis* Altdorf. 1650. 4°.*. Vaſa lactea ſe vidiſſe, diſcipulis demonſtrare; etiam ad lienem a centro meſenterii euntia, & ad abdominis muſculos.

EJ. *anatome corporis humani partiumque præcipuarum uſum demonſtrans* R. BRENDEL. Altdorf. 1651. 4°.*.

EJ. *de motu cordis & cerebri, ſanguinis ac ſpirituum animalium pro vitæ continuatione per corpus commeatu* 1653. 4°.

EJ. *notitia Dei ex cadavere humano* Altdorf. 1657. 4°.*. Laudat ſceletos animalium ſervatas Altdorfii.

EJ. *de tranſitu ſanguinis per medium cordis ſeptum impoſſibili contra* GALENUM & RIOLANUM 1659. 4°.*.

EJ. *de tranſitu ſanguinis per medios pulmones facili* Altdorf. 1659. 4°.*.

EJ. *de ſanguine ejusque obſervatione* 1660. 4°.*. De ductu thoracico dudum a ſe viſo, quem anno etiam 1656. chylo turgentem vidit.

EJ. *de alimentorum coctione prima ſ. fermentatione chyloſi dicta ſalva & læſa* 1662. 4°. Non vidiſſe ſe ductum bilarium in lupo ventriculo inſertum.

EJ. *de lacrumis* 1662. 4°.*.

EJ. *anatome corporis feminini* Altdorf. 1662. 4°.

EJ. *de naturali & præternaturali mammarum conſtitutione* 1662. 4°.*.

EJ. *prudentia medica ex ſanguine pro ſalute mortalium exagendorum ratione expo-*

(g) SCHENK *exerc. anat.* p. 343.
(h) *De nutritione & uſu partium eidem inſervientium* R. STOBERLIN 1648. 4.
(i) *De ſanguine ejusque obſervatione.*
(k) *De venis lacteis* Altdorf, 1650, 4.

Digitized by Google

exponentis fundamento 1662. 8°. Heist. junctim 1672. 8°. 1690. 8°.*. Erant perbreves diſputationes omnino 25. ab anno retro 1662. propoſitæ, cum nonnullis corollariis.

Ej. *Synopſis inſtitutionum anatomicarum ex ſanguinis natura* 1661. 8°. & auctius 1681. Merkl.

Ej. *Synopſis inſtitutionum medicinæ* Altdorf. 1661. Heist.

Ej. *Synopſis medicinæ ex ſanguinis natura vitam longiorem artem breviorem promittens* 1663. 8°. Patav. 1664. 8°.

Ej. *Theatrum anatomicum Altdorfinum* Heist.

Ej. *ſtructura partium humanarum utilis & jucunda* Altdorf. 1667. 4°.

Ej. *ſtructura corporis humani non minus utilis, quam jucunda* ib. 1669. 4°.*.

Ej. *de meliceria ſ. articulorum læſorum inundatione aut diluvio* ib. 1670. 4°.*.

Ej. *de lactis ex chylo ſtatu, tum naturali, tum præternaturali* ib. 1673. 4°.*. De vaſis lacteis, nempe lymphaticis, quæ ad mammas male dicantur tendere.

Ej. *ſtructura partium corporis maſculini* ib. 1674. 4°.*.

Ej. *anatome partus cerebro carentis* E. N. C. *dec.* I. *ann.* II. *obſ.* 36.

Ejusd. *anatome vituli monſtroſi* ib. *ann.* IX. & X. *obſ.* 4. Caput unicum, corpora duo.

Ejusd. *anatome vituli bicipitis* ibid. *obſ.* 5. Colla duo, corpus ſimplex, aſpera arteria cum œſophago confuſa. Utraque anatome redit in Blasii *obſ.*

Ej. & filii J. Mauricii *programmata anatomica decem* Altdorf. 16 . . . . 4°. absque anno B. Thomas.

In epiſtolis Bartholini, *ep.* 84. *Cent.* II. narrat Mauricius ſe apud Veslingium a. 1649. in lupo ductum pollicis craſſitie a lumbis ad thymum chylum ducentem vidiſſe, nempe thoracicum.

In *appendice Centuriæ* IX. & X. Act. Nat. Cur. integra pentecoſte reperitur adnotationum poſthumarum. In 2. viri meminit triginta annos nati, cui arteriæ umbilicales apertæ fuerint. Ductum etiam pancreaticum ſibi vindicat in ædibus Wirsungi repertum.

Obſ. 3. uterum in graviditate non fieri tenuiorem. Valvulæ venoſæ.

Obſ. 4. Salamandræ feminæ brevis diſſectio: ſic multorum animalium, corvi *Obſ.* 10.

Sciuri *Obſ.* 11. muſtelæ piſcis inteſtinula pylorica *Obſ.* 12. Lupi anatome *Obſ.* 13. capreæ *Obſ.* 14. noctuæ *Obſ.* 15. pici *Obſ.* 16. ventriculi ranæ & ſerpentis *Obſ.* 40. cervæ gravidæ *Obſ.* 46. hæc uberior, cum hinnuli anatome. Porro inciſio lutræ *Obſ.* 47. Fulicæ *Obſ.* 48.

Obſ. 30. Partus quadrigeminorum.

Obſ. 44. femina ſexagenaria lactans.

§. CCCLXXXIX.

Digitized by Google

§. CCCLXXXIX. *Albertus* Kyper.

Regiomontanus, Profeſſor Leidenſis. In ejus *medicinam diſcendi & exercendi methodo* Leid. 1643. 16°.* etiam phyſiologiæ extat compendium.

Ejusd. *reſponſio ad pſeudapologema quod* B. F. Plempius *ſecundæ editioni fundamentorum ſuorum medicinæ ſubjungi curavit* Leidæ 1647. 12°. Lind. & cum *anthropologia* Leid. 1660. 4°.* Amſterdam 1665. 4°.*. Vix ad medicinam pertinet.

Ej. *Anthropologia, corporis humani contentorum, & animæ naturam & virtutes ſecundum circularem ſanguinis motum explicans* Leid. 1647. 12°. 1650. 4°. 1660. 4°.* Amſterdam 1665. 4°.*. Anatome & phyſiologia, abſque proprio experimento. Aliqua, non optima, ex Falkenburgio.

Ej. *Inſtitutiones medicæ ad hypotheſin de circulari motu ſanguinis compoſitæ*, Amſterdam 1654. 4°.*. Diverſum a priori opus. In eo continetur anatome, phyſiologia, tractatio de ſanitate. Utcunque huc referas *Transſumta de elementis & miſtis*.

Ej. *Collegium medicum 26. diſputationibus breviter complectens, quæ ad Inſtitutiones pertinent* Leid. 1655. 8°. Lind.

Ej. *de formatione fetus* Amſterdam 1677. 4°.

§. CCCXC. *J. B. v.* Helmont.

J. Baptiſta de Helmont, vir nobilis, acris ingenii, & paradoxus, magnæ in re medica, & potiſſimum etiam in phyſiologica, converſionis auctor, obiit anno 1644. quare hunc ad annum ejus opera recenſebimus, cum pauciſſima prius edita ſint, neque ea coram habeam. Cum chemiæ eſſet innutritus, ab ejus elementis, ſalibus & ſulfure, ab ejus operationibus, ut a fermentatione, principia fere phænomenorum deſumſit, quæ in animalibus adparent. Galenicæ ſcholæ theorias, ſæpe certe gratuitas, audacter impugnavit, neque raro evertit. Ejus opiniones F. Sylvius ornatas, & hactenus mitigatas, in Medicam artem introduxit, in qua late regnarunt. Neque tamen diſſimulari poteſt, in evertendo fuiſſe feliciorem, quam in adſtruendo, nimiſque paucis phænomenis ſæpe late patentes conjecturas feſtinum ſuperſtruxiſſe. Ita cum acorem in ventriculis animalium granivororum deprehendiſſet, non conſultis aliis animalibus, in quibus nullus eſt (ut piſcibus), neque æqua mente reputans, eum acorem naturalem eſſe alimenti vegetabilis degenerationem, continuo fermentum acidum ventriculo inhærens admiſit, a vulgari equidem acore hactenus diverſum, verum tamen vitalem acorem. Anatomes imperitum fuiſſe facile ex ſtudio chemico exiſtimes, cui totum ſe dedit.

Quæ ut vere ſe ita habent, non tamen eo minus Helmontius utiliter legitur, qui undique peculiares aliquos eventus collegerit, ab aliis prætervisos, & qui rebus phyſiologicis novam lucem adſpergant.

Primo

Digitized by Google

Primo loco *J. Ant. v. der* LINDEN, & ipſe HELMONTIANUS (etſi HIPPOCRATICUS erat) ponit *febrium doctrinam inauditam* Antverpiæ 1642. 12°. editam, quæ in operibus omnibus rediit. In eo majori opere HELMONTIUS multa phyſiologica admiſcuit. Urinæ a ſcoria ſive liquido vicini inteſtini coli ſtercore tincturam (*l*). Contra humores ſcholarum eoremque ſedem. Archæus motuum vitalium auctor febrem facit, dum moleſta expellit, quæ theoria proxime a STAHLIANA abeſt.

Opuſcula medica inaudita, in quibus repetitur lib. de febribus, deinde exſtat l. de lithiaſi, paſſiva ſcholarum deceptio, & l. de peſte Colon. 1644. 8°. LIND. & in operibus. In lib. *de lithiaſi*, qui HELMONTIANORUM operum eſt ampliſſimus, calculum legas naſci ex ipſis lotio contentis, non ex muco, qui calculo demum ſuperveniat. Analyſis lotii in propria urina ſuſcepta. Ex ea, poſt fermentationem, ſpiritum inflammabilem (hunc ſolus) obtinuit, deinde ſalem urinacei odoris: & poſt *cohobationem* repetitam cryſtallos flavas. Eo ſpiritu urinæ cum puriori vini ſpiritu miſto offam vidit cogi, cui HELMONTIUS nomen dedit. Ex fæce urinæ obtinuit ſalem marinum, tum alium, quem a marino diſtinguit, non tamen diverſum, ſiquidem in cubos coit. Volatilem ſalem ab utroque diſtinguit. In liquore clariſſimo, ab urina ſeparato, tamen vidit calculum deponi, non ergo a muco eſſe. Denique liquorem dicit ſe obtinuiſſe, qui cum ſpiritu vini non cogatur, & calculum diſſolvat, ex eadem natum urina. Ex calculo eadem ſtillare, quæ ex urina. Omnes nervos motui deſtinatos, etiam ſentire, utiliter contra ſcholas vidit (*m*). Lixivioſos ſales ab humani corporis viribus ſecerni, & a copioſo uſu cinerum nihil in lotio fuiſſe lixivioſi.

III. *Scholarum humoriſtarum paſſiva deceptio.* Fuſe contra quatuor humores ſcholarum, & ſolidis rationibus, ut lectorem convincat. Ante nuperos monuit, æthiopum ſanguinem pene nigrum eſſe, & in univerſum ſanguinis ſuperficiem aëri expoſitam rubere, qua vas imum tangat, atrum fieri eumdem. Contra atram bilem, contra flavam, quæ ſit in ſanguine. Fel eſſe vitalem balſamum. Mucum non venire a cerebro. De ſignis ex urina, ejus colore, ſedimento; fictitia eſſe ſcholarum omnia. In felle ſpiritum vitalem ſalinum & balſamicum habitare, quo ventriculi concoctionem regat, acoremque in ventriculo conceptum in ſalinum mutet. Urinas ægrorum appendit, iterum ante nuperos, pondus in tertiana febre inſigniter augeri reperit. Calida urina quam frigida levior. Non a felle lotium tingi. Veſiculam nullum habere meatum ſupernum, per quem bilem trahat.

IV. *Peſtis tumulus.* Hominum perturbationes ſedem habere in ore ſtomachi ſuperiori. Peſtem a terrore generari. Novum Archæum in excrementis enaſci, alia, minus probanda.

Opera paterna omnia filius FRANCISCUS MERCURIUS conjuncta edidit prima quidem, tunc numeroſos alios libellos. Titulus primæ editionis eſt *ortus Medicinæ,*

(l) C. XI. n. 6. 7. 8.
(m) L. IX. n. 19.

dicinæ, i. e. *initia phyſicæ inaudita. Progreſſus medicinæ novus in morborum ultionem & vitam longam* Amſterdam 1648. 4°. apud Elzevir. ib. 1652. 4°.*. Recuſa Venetiis 1651. fol. Lugduni 1655. fol. 1667. fol. quæ editio vix quidquam ab editionibus Elzevirianis diverſa eſt, Francofurt. 1682. 4°. LIND. 1707. 4°. Anglice Lond. 1662. fol. OSB. Gallice *Oeuvres de J. B. v.* HELMONT *contenant des principes de medecine & de phyſique, trad. par Jean le* CONTE Lyon 1671. 4°. D'ETR. Germanice Sulzbach 1683. fol. ut lego. Numeroſiſſimi ſunt libelli quos omnes indicare nimis longum fuerit. Specimina tamen dabo, vel ideo, quod Auctor propria ſua cogitata & viſa proponat, neminemque aut ſequatur aut compilet. In l. *Imago fermenti impragnat maſſam ſemine* docet, omnia in rerum natura per fermenta fieri. Ab iis volatilem naturam oriri, etiam in ſanguine. In ſingula corporis animalis culina ſuum eſſe fermentum. Fermentum in ſpontaneis ſeminibus, adtingere horizontem vitæ, ejusmodi enim phraſibus HELMONTIUS uti ſolet. Fermentum ſtomachi acidum, ſpecificum, a liene venire.

Formarum ortus. De anima ſenſitiva, vegetabili, & archæo. Ita vocavit naturam quamdam HIPPOCRATICAM, motuum in animalibus effectricem, & a corpore diſtinctam, & a rationali anima.

Blas humanum, voluntarium, & naturale. Fuſe de pulſu contra GALENUM. Calor in corde ſedens.

Calor efficaciter non digerit ſed tantum excitative. Contra ciborum coctionem, quæ a calore ſecundum ſcholas fiebat. Piſces cibum ſuum absque calore digerere. Reſolutionem ciborum ab acido eſſe, paſſerum argumento, acidum ructantium.

Sextuplex digeſtio alimenti humani. Prima in ventriculo, qui ſuum fermentum a ſplene habeat. Acor ejus eſt organum fermenti vitalis. Inde bilem cremoris acidum in ſalem volatilem urinæ mutare. Tertio loco in venas meſentericas fermentum cruentum hepatis adſpirare, eam digeſtionem in hepate terminari, & ita ſanguinem fieri venoſum. Bilis, balſamica, non tingit fæces, quæ dulces ſint. Quartam digeſtionem in corde eſſe, atque ibi ſanguinem arterioſum flavum & plane volatilem fieri. Quintam digeſtionem ſanguinem arterialem in ſpiritum Archæi vitalem perficere. Sextam digeſtionem eſſe in ſingulo membro ſuam, ut in quaque parte reſidens ſpiritus alimentum ſibi coquat. Quæ iterum ſententia paulum mutata nunc in celebri Academia docetur.

Pylorus rector. Moderari digeſtionem primam, & ventriculum ſua ex natura claudere. Acor peculiaris a liene per vaſa brevia in ventriculum venit.

Cuſtos errans. Is cuſtos laceſſitus mucum generat, ut partem ſuam defendat, & obliniat. Mucum non eſſe cerebri excrementum, ſed a cuſtode in quaque ſede generari, quæ laceſſitur.

Jus duumviratus. Monſtra aliqua & animalia hybrida. Anima ſenſitiva eſt duumviratus, ſtomachi, cerebri & ſplenis. In liene ſomniorum cauſa; ſtomachus

Digitized by Google

chus ſedes animæ, Afita. In reliqua viſcera, ut duumviratus jura ſua exerceat, etiam in cor, & cerebrum.

De flatibus. Vidit in homine motum periſtalticum, antiperiſtalticum.

Latex humor neglectus. Laticem dicit ſerum ſanguinis. Ex eo ſudor. Glandulas non factas eſſe ad fulcienda vaſa, ſed ad laticis ex venis emulſionem.

Aura vitalis. Primus vaporem ſanguinis dixit.

Catarrhi deliramenta. Pulmonem immobilem eſſe, in avibus undique pectori adnatum; aërem ex pulmone in pectoris cavitatem effundi. Plus aeris putat, menſura ſumta, adtrahi inſpirando, quam pulmo capiat. Neque pulmonem caveam pectoris replere, eumdem undique foraminibus patere, qui aerem in caveam pectoris emittant. Hæc erronea; recte vero ut pulmo per adſcenſum coſtarum dilatetur. Catarrhi materiem non a cerebro deſcendere. Ad deglutitionem humorum. Contra choanas veterum. Reſpirationem potiſſimum fieri a diaphragmate. Seorſim prodierunt *errors of phyſicians concerning defluxions* Lond. 1650. 4°. OSB.

IDEM videtur, aut certe ex HELMONTIO ſumtum, opuſculum M. J. *Spiramina or reſpiration revived being the arguments of J. B. v.* HELMONT *diſcerning certain uſes of the lungs not commonly obſerved, and aſſerting that they have no alternation but in a ſound man are porous and pervious to vapour.*

Humidum radicale: Fluxus ad generationem, Lunare tributum, pauca hæc ex multis.

Dageraat der geneeskonſt nooit int licht geſien Roterdam 1660. 4°.*. In prima parte aliquæ ſunt diſſertationes operis latini prioris, ſed breviores: in altera l. *de peſte.*

Fundamenta medicinæ recens jacta de cauſis & principiis morborum conſtitutivis Ulm. 1682. 12°. LIND. non ſatis mihi nota.

In Bibl. ASHMOLIANA M.S. ſunt codices de febribus, calculo, peſte, quatuor humoribus. Tum *philiatrus and pyrophilus or Helmont diſguiſed.*

§. CCCXCI. *Paulus* AMMAN,

Profeſſor Lipſienſis. Ejus eſt *diſputatio de ſpiritibus influentibus* Lipſiæ 1644. 4°.

Ejus diſſ. *de εἰδήσεως ψια ſtruthionis* utraque Lipſiæ prodiit 1657. 4°. B. BOEHM.

Ejus *de caloris nativi natura* Lipſ. 1657. 4°. BURCKH.

Ej. *de motu ſ. circulatione ſanguinis* ibid. 1659. 4°. B. THOMAS.

Ej. *medicina critica ſ. centuria caſuum in facultate Lipſienſi reſolutorum variis diſcurſibus aucta* Erfordiæ 1670. 4°.* & auctius Stadæ 1677. 4°. denique 169... 4°.*. *Accedit Facultatis Medicæ Lipſienſis præliminaris excuſatio qua caſuum & reſponſorum ſuorum importunam editionem deprecatur* Lipſiæ 1670. 4°.* edita.

Digitized by Google

edita. AMMANNUS ait, a J. MICHAELIO has medicas relationes ſe habuiſſe, antiquas aliquas eſſe & ab anno 1516. ad ſua tempora continuari: Academia de editis conqueritur, neque male, in tanta inconſtantia. Nam fetum duodecimeſtri tardiorem pro legitimo n. 44., undecimeſtrem pro illegitimo declarant n. 29: pro vivo quinquemeſtri etiam reſpondetur, n. 68. In n. 75. videtur de MOELLERIANO fetu 173. dierum dici. Vulnus medullæ ſpinalis non lethale eſſe pronuntiatur. Ad quodque reſponſum PAULUS diſcurſus & conſentientia loca ſcriptorum addit.

EJUSD. *Parænesis ad diſcentes occupata circa inſtitutionem medicarum emendationem* Rudelſtatt. 1673. 12°.* Lipſ. 1677. 12°.* auctius. Multis in hypotheſes invehitur, & potiſſimum in GALENISTAS, ſed meliora ſubſtituere, hoc opus, hic labor. Vulgares fere ſunt, quas adfert, adnotationes. Fetum abortivum deſcribit, reſpirationem fetus defendit.

EJUSDEM *Archæus ſyncopticus archæo ſynoptico Eccardi* LEICHNERI *oppoſitus* 1674. 12°.* & cum priori 1677. 12°.*. LEICHNERUS veteres contra *Parænesin* AMMANNI defenderat: noſter acriter carpſerat. Nihil ex ea lite in Phyſiologiam emolumenti redundavit.

EJ. *praxis vulnerum lethalium ſex decadibus hiſtoriarum rariorum & plurimum traumaticarum cum cribrationibus ſingularibus adornata*, Francof. 1701. 8°.*. Reſponſa iterum Lipſienſium Forenſia, cum adnotationibus AMMANNI. Huc facit hiſtoria atretæ: de bilis utilitate. Experimenta pulmonis natantis & ſubſidentis, recte propoſita. De anaſtomoſibus in corde, fetui propriis. De fetu intra involucra ſua, & de fetu aërem nacto. Anomala fabrica partium genitalium. Alia ejus generis. Juſtitiæ cæterum amator, reis non parciturus.

EJUSD. *irenicum* NUMÆ POMPILII *cum* HIPPOCRATE, *quo veterum medicorum & philoſophorum hypotheſes in corpus juris civilis perite ac canonice hactenus transſumtæ a præconceptis opinionibus vindicantur* Lipſ. 1689. 8°.*. Scopus eſt AMMANNO, leges ex HIPPOCRATE & ſcholis Medicis deſumtas, critica face perluſtrare, & ſæpe antiquare. Ita pro ſuo acri judicio & ſeptimeſtres partus rejicit, & undecimeſtres, & ordinis ſui in his menſibus inconſtantiam redarguit, qui undecimeſtrem pauperis feminæ partum rejecerit, duodecimeſtrem divitis mulieris ſit tutata. Exempla non veræ impotentiæ. Indicia graviditatis, potiſſimum antiquioris, minus certa eſſe. Minus anatomicus hymenem non bene rejicit; ſatyricus cæterum & paſſim etiam nimis jocoſus ſcriptor. A percuſſione gravidæ gemellorum alter continuo periit, alter incolumis manſit.

EJUSD. *diſp. de auctione* Lipſ. 1685. 4°. HEFT.

§. CCCXCII. *Gottlieb* MOEBIUS,

Profeſſor Jenenſis, numeroſorum libellorum auctor. EJ. diſp. *de reſpiratione* prodiit Jen. 1644. 4°. HEFT.

EJ. *de bilis natura ejusque uſu nobiliſſimo* Jenæ 1644. 4°.*.

EJ.

EJ. *de chyliſicatione ſ. coctione prima* ibid. 1645. 4°. BURCKH.

EJ. *Inſtitutionum medicarum* Diſſ. I. *de medicinæ natalibus* ibid. 1651. 4°. Diſſ. II. *de ſanitatis natura* ibid. eod. anno 4°.

Diſſ. III. *de ſpiritibus, temperamento & appetitu* ib. 1658. 4°. HEFT.

Diſſ. IV. *de cibi in ore præparatione, in ventriculo coctione &c.*

EJUSD. V. *de ſanguinis in diverſis locis depuratione.*

Diſſ. VI. *de uſu dentium* ibid. 1652. 4°.

Diſſ. VII. *de uſu ventriculi & inteſtinorum* ibid. 1652. 4°.*.

Diſſ. VIII. ut videtur *de uſu cordis* 1654. L.

Diſſ. IX. *de uſu pulmonum* 1655. 4°.*.

Diſſ. X. *de uſu hepatis & bilis* ibid. 1654. 4°.*.

EJ. *οδοντολογια ſ. dentium ſtatus naturalis & præternaturalis* Jenæ 1661. 4°.*

EJ. *fundamenta medicinæ phyſiologica, in quibus origo & natura medicinæ, doctrina de animæ facultatibus, ſpiritibus & temperamentis, nec non conſtitutio partium principalium naturalis & præternaturalis &c.* Jenæ 1657. 4°. LIND. 1661. 4°.*. Collectitium opus.

EJUSD. *Synopſis epitomes inſtitutionum medicarum* Jen. 1662. fol.* & auctius 1690. fol.*. Forma tabularum, phyſiologia breviſſima.

EJUSDEM *epitome inſtitutionum medicarum ex juniorum fundamentis* Jenæ 1663. 4°.*. Ex diſputationibus a nobis recenſis aliisque, collectitium opus, absque propriis experimentis.

§. CCCXCIII. *Varii.*

J. Bapt. HODIERNA *opuſcoli cioe l'occhio della moſca diſcorſo ſiſico, intorno l'anatomia dell' occhio, in tutti gli animali anuloſi detti inſetti. Il ſole del microcoſmo* Palermo 1644. 4°. MONG.

EJ. *dentis in vipera virulenti anatome* Panorm. 1646. 4°.

In SEVERINI etiam *vipera pythia* anatome eſt HODIERNÆ.

Andreæ TREMANCI *anatomia* ex GALENO, HIPPOCRATE, AVICENNA, *Carmen italicum* Meſſan. 1644. BARTHOLINUS.

Livio AGRIPPA *diſcorſo ſopra la natura e compleſſione humana* Venetiis 1644. 4°. D'ETR.

Danielis VERMOSTII *brevis apologia pro Vop.* PLEMPII *fundamentis medicinæ adverſus dicteria cujusdam* *αν ουρου* (KYPERI) Lovan. 1644. fol. LIND. 1653. fol.*.

Lælii ZACCAGNINI, Romani, *notabilium medicinæ* lib. II. *Primus de vita humanæ longitudine ac brevitate: an poſſit prorogari? de hominum hodiernis & antiquis complexionibus* L. II. *adverſus eos qui præter duos in homine teſtes, tertium dari*

dari poſſe opinantur. Dilucidatur item peripateticorum opinio, circa generationis humanæ principium, nempe utrum mulier verum ſemen habeat, vi generandi præditum Rom. 1644. 4°. LIND.

Athanaſius KIRCHER S. J. paſſim phyſiologiam adtigit. In *arte magna lucis & umbræ*, quæ Romæ 1644. fol. & Amſtelodami 1671. fol. B. B. prodiit, anatome oculi, aliqua etiam de reliquis ſenſibus & de generatione occurrunt: experimentum etiam de imagine objecti ſolis radiis illuſtrati diu coram anima ſuperſtite: de monſtris ex nævis natis &c. ſed notum eſt, non debere facile ei viro fidem adhiberi.

EJUSD. *Magneticum naturæ regnum ſ. de triplici in natura magnete inanimato, animato, ſenſitivo* Rom. 1667. 4°.*. Ad hiſtoriam animalium & hactenus ad phyſiologiam multa pertinent, equidem pleraque ſuperſtitioſa, & vana. Hic lapidem ſerpentis perſpicillati dedit pro venenorum omnium magnete, etiam experimentis productis. De ſerpente caudiſono. Rabidi canis morſus lapide ſerpentis pileati ſanatus. Animalium ſympathiæ, antipathiæ. Remora. *Alexandri* FABIANI relatio de animale marino ſtuporifico, quod non videtur anguilla Surinamenſis eſſe, effectu tamen ſimile. De torpedinis vi narcotica.

In EJUSD. *Magneticæ medicinæ* L. III. P. VI. egit de magnetica facultate animalium, de ſympathiis, antipathiis, remora, torpedine, ſirene.

In EJ. *Sphinge myſtagoge ſ. diatribe hierophyſica de mumiis* Amſt. 1676. fol. B. B. aliqua pertinent ad rem anatomicam, eaque fere ex NARDIO decerpta. Solo aſphalto Ægyptios in condiendo uſos eſſe. De corpore humano diu in muria conſervata. Ars conditura græcorum.

In EJ. *Phyſiologia* KIRCHERIANA *experimentalis* Amſterd. 1680. fol.* a KESTNER edita, medica etiam aliqua continentur.

John BULWER's Chirologia *or the natural language of the hand as alſo chironomia or the art of manual Rhetorick* Lond. 1644. 8°. BODL.

EJ. *Pathomyotomia or the ſignificant muſcles of the paſſions of the mind, and diſſection of the muſcles of the affections* London 1649. 8°.*. Habet muſculos capitis. Muſculis a pathematibus nomina impoſita. Qui muſculi in quoque animi adfectu agant.

EJ. *Man transformed or the artificial changeling, ſhewing the ſeveral ways, how divers people alter the natural ſhape of ſome parts of their bodies* London 1653. 4°. BODL.

EJ. *Chirologia chironomia* Lipſ. 1661. 4°.

Robert NICOUD? *hiſtoire mémorable de deux étranges accouchemens d'une femme de Montluçon* Paris 1644. 12°. PORTAL. Retenti fetus per novem menſes, exemti per inciſionem.

Jean DARABLE *Onomatologie chirurgique, où l'on explique des mots grecs apartenants à la chirurgie* Lyon 1644. 12°. habet etiam oſteologica.

Chriſtoph

Chriſtoph SCHELHAMMER *Hamburgenſis de ſpiritibus* Jen. 1644. 4°.*.

Ej. *de corporis humani humoribus* Diſſ. I. Jen. 1649. 4°. MOELLER.

Diſſ. II. & III. ibid. 1650. 4°. HEFT. Immaturi operis prodromus, quod auctor morte præventus non potuit abſolvere.

Frid. RAPPOLT *de lætitia & triſtitia* Lipſ. 1644. 4°. B. THOMAS. ſi huc facit.

Ej. *de ſomno* ibid. 1658. 4°. HEFT.

Jac. JOUVIN & *Antoine* MORAND *Ergo alimenti & humorum adtractio ſimilitudine ſubſtantiæ* Pariſ. 1644.

Guil. PETIT & *J. de St.* YON *Ergo mulierum a frequenti puerperio vita brevior* Pariſ. 1644.

Henrici de LAUNOY & *Nic.* BLANCHET *Ergo a frequenti puerperio vita brevior* Pariſ. 1644.

Phil. HARDOUIN & *Jac.* DUVAL *Ergo obeſi minus fecundi* Pariſ. 1644.

Elias BEDA *de* FOUGERAIS & *Tuſſ.* FOUCAULT *Ergo rara roboris & ingenii concordia* Pariſ. 1644.

§. CCCXCIV. *Dominicus* PANAROLUS. *Alii.*

Romanus. Ejus *il cameleonte eſaminato* Romæ 1645. 4°. FALC. Latine ab ipſo auctore verſ. *Chamæleo examinatus* Romæ 1652. 4°.* recuſus Hanau 1654. 4°.* cum aliquot iconibus. Linguam & oculos animalis delineavit. Negat oculum muſculos habere. Linguam flatu diſtendi & quaſi erigi. Naturalem colorem cineritium eſſe.

Ejusd. *Jatrologiſmorum ſ. medicinalium obſervationum pentecoſtæ quinque* Rom. 1652. 4°.* Hanau 1654. 4°.*. Multæ, quas vocant, varietates, lienes duo, ren unicus, ureteres quatuor: menſtruus ſanguis per os rejectus: cor villoſum (*n*). Vaſorum ſpermaticorum varietates. Bis in ſingulo menſe purgatio uterina (*o*). Menſes in vetula. In cadavere nulli muſculi palmares, plantares; & pyramidales. In utroque latere vena ſine pari. Digitus ſextus (*p*). Nympha monſtroſæ molis, ſic Clitoris. Lien iſthmo diviſus. Menſes per mammas. Capillorum humanorum ad microſcopium contemplatio. Duo muſculi pectorales. Pſoas alter (*q*) ſuo tendine pſoam vulgarem amplexus. Pulſus duarum manuum diverſus. Cœliacæ arteriæ aneuryſma. Fames 22. diebus tolerata. Auricula ſiniſtra (male) ultimum moriens. Hymenem a nullo cadavere abeſſe (*r*).

Cum *Johannes* SCULTETUS anno 1645. obierit, hic oportet meminiſſe obſervationum, quæ cum *armamentario* Ulm. 1653. fol. & alias prodierunt, & in

(n) *Pentec.* I.
(o) *Pentec* II.
(p) *Pentec.* III.
(q) *Pentec.* IV.
(r) *Pentec.* V.

Digitized by Google

quibus paſſim aliqua huc referas, ut linguæ frenum male diſcerpi. Anum maligne apertum: Alia ſparſim in ipſo exſtant armamentario, ut clyſteres vere nutritii, fetus abdomine aperto, partus monſtroſi aliqui, & biceps fetus, hymen. Ductus inciſivos nihil transmittere.

Hieronymus FRANZIOSIUS *de ſemine* Verona 1645. 4°. RAST.

EJ. *de motu cordis & ſanguinis in animalibus pro* ARISTOTELE & GALENO *adverſus neotericos* L.II. 1651.

Habet etiam LINDENIUS EJ. L *de divinatione per ſomnum* Francof. 1632. 4°.

Chreſtiin BERNIER *queſtions anatomiques recueillies des meilleurs auteurs* Paris 1645. PORTAL. alii 1648. 12°. nihil boni.

Abrahami PRATÆI, qui BARTHOLINI anatomen vertit, duæ epiſtolæ pro CARTESII circulo.

Gerbrand Joh. ANSTRA *de jecore* Franeker. 1645. 4°.*.

Ahasveri PAYNER *Diſp. de corde* Groning. 1645. 4°. BARTHOL.

Petri MOREAU & J. HAMON *Ergo* πολυα μι. *obeſt felicitate ingenii* Pariſ. 1645.

Pauli COURTOIS & *Petri* RENIER *Ergo bona cerebri temperies princeps ſomni cauſa* Pariſ. 1645.

J a GARBE & *Lud. le* NOIR *Ergo a primis generationis noſtræ principiis vita longior* Pariſ. 1645.

§. CCCXCV. *Varii.*

Eccardi LEICHNER, Profeſſoris Erfordienſis, *de motu ſanguinis exercitatio Antiharvejana* Arnſtatt 1646. 16°.*. Experimenta HARVEJI admittit, objicit vim doloris, & torminum, & ſimiles cavillos, adque novæ lucis fulgorem oculos claudit.

In eumdem ſenſum epiſtolam bene longam edidit, quæ eſt inter BARTHOLINIANAS *Cent.* III.

EJ. *de indiviſibili & totali animæ exſiſtentia* Erford. 1650. 8°. BOECL.

EJUSD. *pentas exercitationum de calido innato* Erford. 1654. 4°. LIND.

EJ. *de generatione ſ. propagativa animalium, plantarum & mineralium multiplicatione, exercitationes antiperipateticæ* 20. Erford. 1649. 4°. RIV.

EJ. *de cordis & ſanguinis motu hypomnemata ſeptem* Jen. 1653. 4°. BOEHMER.

EJ. *de cordis conſtitutione & uſu* Erford. 1657. 4°. PL.

EJ. *Schediaſmatum de principiis medicinæ* Pentas I. Erford. 1664. 12°. LIND.

EJ. *Archæus ſynopticus ſ. duodecim tabulæ de legibus medicæ reipublicæ fundamentalibus &c.* ibid. 1674. 12°. Videtur adverſus *Pauli* AMMANNI *Paræneſin* ſcripſiſſe.

EJ. *de principiis medicis epiſtola apologetica pro Archæo Synoptico contra Pſeudarchæum*

Digitized by Google

Larchæum ſyncopticum Pauli AMMANNI ibid. 1675. 12°.*. Circuitum ſanguinis etiam nunc rejicit, & neſcio quam analyſin demonſtrativam unice urget.

EJ. *Epicriſis medico analytica ſupr.* II. *diſputationes medicas* F. SYLVII Erford. 1676. 12°. LIND.

EJ. *de fame canina* ibid. 1680. PL.

EJ. *de catarrho* ibid. 1690. 4°. HEFT.

Diſputationem *de generatione* ibid. 1643. 4°. editam habet RIV.

Cornelii van HOOGHELAND *cogitationes quibus . . . brevis hiſtoria œconomiæ corporis animalis proponitur & mechanice explicatur* Amſterd. 1646. 12°. LIND. Carteſianus, ignis in corde reſidentis defenſor.

J. CASTELLINI, Virgulectenſis, *de dura cerebrum veſtiente membrana tract.* Venet. 1646. 8°. Non ubique adhærere.

Alexis de MONTFORT *portrait de la mouche à miel, ſes vertus, forme & ſexe & inſtructions* Liege 1646. 8°. Fabuloſus.

Florii BERNHARDI *brevis exercitatio de ultimo corporis alimento cum aliquot diſſertatiunculis* Venet. 1646. 4°.* cum CLAUDINO.

Lazari MEYSONNIER *de glandulæ pinealis uſu* epiſtola ad BARTHOLINUM anno 1646. data, quæ eſt 78. C. I.

EJ. *Curſus medico practicus* eſſe dicitur, cui titulus eſt *Ludovici* GUYON Lyon 1678. 4°. quem non vidi. Lego etiam anno 1639. edidiſſe *artem novam reminiſcentiæ.*

EJ. *de ſcriptis & inventis anatomicorum qui poſt* LAURENTIUM ſcripſerunt Lyon 1650. 8°.

Henrici ANHALT *von der natürlichen und Kunſt-Memorie* Frankfurt und Leipzig 1646. 4°. TREW.

Nellani GLACANI *Curſus medicus in* III. *Tomos diviſus* I. continet *Phyſiologiam* Bonon. 1646. 4°. OSB. 1655. 4°. RIV. In T. III. agitur de pulſu & urina.

Salomon de la BROUE *Cavalerie françoiſe* Paris 1646. fol. ſi huc facit.

P. CHANET *de l'inſtinct & de la connoiſſance des animaux, avec l'examen de ce que Martin* CUREAU *de la* CHAMBRE *a écrit ſur cette matiere,* la Rochelle 1646. 8°. BUR.

Citat etiam PATIN ad SPON Ep. 42. ejusd. *tr. de l'eſprit de l'homme & de ſes fonctions.*

Andr. FROMMAN Diſp. IX. *de miſtione, generatione, corruptione, temperamento & mineralibus* Witteberg. 1646. 4°. HEFT.

J. HEYSTII *diaſcepſis de pilis eorumque natura* Amſtelod. 1646. 12°. BURCKH.

Caſp. EBELIUS *de generatione & corruptione hominis* Marburg. 1646. 4°. BOEHMER.

Digitized by Google

Jeremias SCHOBINGER *de indiciis, quæ ex urina deſumuntur* Straſb. 1646. 4.

J. Rudolph SALZMANN junior, *de ſomniis* Argentor. 1646. 4°.*.

Ej. *de nutritione* ibid. 1647. 4°.*

Ej. *de vita & morte hominis* ibid. 1648. 4°. HEFT.

Ej. *de phantaſiæ actionibus in corpus* 1653. 4°.*.

Sebaſtiani RAINSSANT & *J. de S.* YON *Ergo perſpiratio ſanitatis vindex* Pariſ. 1646.

J. MAURIN & *Jac.* GAMARRE *Ergo heroës melancholici* Pariſ. 1646.

§. CCCXCVI. *Thomas* BROWN,

Celebris medicus & eques, in ſuis *popular Errours* Lond. 1646. fol. & alias editis, Gallice etiam excuſis Paris 1733. 12°. 2.Vol.* aliisque linguis, paſſim anatomica adtingit & phyſiologica, dum epidemicos errores refutat: non ſine judicii acumine, quod ex ætate viri magis quam ex noſtra æſtimari debeat. Vulgo enim receptæ erant opiniones, quas nos paulatim didicimus ſpernere. Neque eſt absque experimento proprio. In equi hepate non quidem veſiculam, ſed tamen amplum & ramoſum receptaculum reperit. In columba vult veſiculam reperiri, ſed ad inteſtina. Caſtoreum non colligi in caſtoris teſtibus. Fuſe contra cervorum longævitatem. Sexum femininum in maſculum mutari perſuadetur, in homine & in lepore. Folliculos ad latera pudendi in utroque leporum ſexu reperiri. Chamæleonem aëre non nutriri, neque ferro ſtruthocamelum. Recte de origine ſpermatis ceti ex animalis capite. Hæc in L. III.

In IV. de greſſu erecto homini proprio: de cordis ſitu, non in læva, ut baſis in medio ſit. Hæc ex animalibus. Nullam eſſe prærogativam venarum digitum minimum adeuntium: nullam brachii dextri. Experimento cognovit, hominis pondus in cadavere minui. Aliquantum liquoris poſſe in pulmonem irrepere. De pygmæis.

L. V. male umbilicum protoplaſtis adpingi.

L. VI. Satis recte de nigritis, quorum color utique cum ſemine propagatur.

L. VII. Viris nullam deeſſe coſtam.

§. CCCXCVII. *Varii.*

Andreæ OTTO, Colbergenſis, *Anthropoſcopia ſ. judicium hominis de homine ex lineamentis externis a capite ad calcem* Regiomont. 1647. 12°. LIND. Lipſiæ 1668. 12°. IDEM.

Georgius STENGEL S. I. *de monſtris & monſtroſis* Ingolſtad. 1647. 8°.*. Per monſtra omnia rariora & ſingularia intelligit: ea ſuo modo demonſtrat ſuos habere uſus, & potiſſimum divinæ juſtitiæ indicia. Verum fabulis ita indulget,

Digitized by Google

indulget, ut fidem omnino ei nullam tribuas. Ita a principio fere piſcem deſcribit, nuper viſum, in cujus dorſo tormentum curule fuerit ſuis cum rotis. Monocerotes dari, & centauros, Polycriti monſtroſam hiſtoriolam, nævos incredibiles, lycanthropos &c. Pauciſſima habet, quæ vera putes, pullum bicipitem, quatuor alis pedibusque præditum; cæcos ingenioſos, truncatum manibus, qui pedibus artificioſe uſus ſit. Alia excuſes, larvatum, qui celluloſa tela fuerit laxiori, manum e ligno natam fungi genus.

Guil. PEMBER *de ſenſibus internis tractatus* Oxon. 1647. 12°. BOEHMER.

Opuſcules où petits traités 5. *des couleurs*, 7. *des monſtres* Paris 1647. 8°. BOEHMER, nam reliqui libelli nihil huc faciunt.

Neque forte pluvia purpurea Bruxellenſis *Godofredi* WENDELINI Pariſiis 1647. 8°. LIND.

L. BOSSEUS *de temperamentis* Leid. 1647. 4°.

J. Henrici BURCHART *de reſpiratione integra & læſa* Altdorf. 1647. 4°.

Joh. HAMON & *Arm. Joh. de* MAUVILAIN *Non ergo eunuchus monſtrum* Pariſ. 1647.

Th. de GAMARRE & *J. de* MONTIGNY *Non ergo femina opus naturæ imperfectum* Pariſ. 1647.

Petri REGNIER & *Bertin* DEUXIVOYE *Ergo parentibus jam ſenibus nati prudentiores* Pariſ. 1647.

Ant. CHARPENTIER & *J. B.* MOREAU *Ergo lien eſt alterum αἱματωτικὸς organum* Pariſiis 1647.

§. CCCXCVIII. *J. Antonides van der* LINDEN.

J. van der LINDEN ANTONII fil. Enchuſanus, Profeſſor Leidenſis, HIPPOCRATICUS, qui tamen jam ſenex præceptis novæ ſcholæ HELMONTIANÆ ſe dedit, & ex ea curatione periit. *Diſputationes phyſiologicas* LIX. jam a. 1648. edidit Franeker. 4°. PL.

EJ. *Medicina phyſiologica nova curataque methodo ex optimis auctoribus contracta propriiſque obſervationibus locupletata* Amſtelodami 1653. 4°.*. Spiſſum opus, anatomicum magis quam phyſiologicum. Plurimum noſter Græcos legerat, HIPPOCRATEM & ARISTOTELEM, & de controverſiis antiquorum nimium laborabat, veros fontes parcius adierat, & nimium tribuebat propriis hypotheſibus: uti in corde, quod ſenſus & motus pariter faciebat cauſam. Habet tamen & anatomicas aliquas obſervationes, ut in muſculis manus: cujus octo facit interoſſeos. Trachelomaſteideos a tergeminis, & conplexis, ſeparat. Oſſiculum quartum auditus peculiari cum cura deſcribit.

EJ. *de chylo vitioſo Exercitatio* I. Leid. 1658. 4°. HEFT.

EJ. HIPPOCRATES *de circulatione ſanguinis Exercitatio* I. Leid. 1659. 4°.* indeque ex ordine ad uſque 27. Leid. 1663. 4°.*. Nimia cupidine vindicandæ

Digitized by Google

gloriæ Græcorum percitus, ex collectis locis HIPPOCRATIS, eruere voluit, circuitum ſanguinis divo ſeni perſpectum fuiſſe. Admiſcet non firmas adnotationes. Quis enim credat, ex hauſtu herbario puerperæ propinato fetum os eo ſucco habuiſſe plenum.

EJ. *Meletemata Medicinæ* HIPPOCRATICÆ Leid. 1660. 4°.*. Prima pars eſt Phyſiologica. Breve compendium, non quidem ex HIPPOCRATE ſumtum, ſed qualem anatomen ipſe LINDENIUS didicerat.

EJ. *de ſcriptis medicis* L. II. Amſtelodami 1637. 8°. 1662. 8°.* Noribergæ 1686. 4°.* cum auctariis G. A. MERKLINI. Etſi non ubique poſſis auctori confidere, etſi paſſim dubias editiones admiſcuit, etſi auctorem eumdem diverſis nominibus repetiit, non facile tamen poſſis eo opere carere, in Hiſpanicis operibus etiam minus, quæ plurima ex ipſo LINDENIO *Nicolaus* ANTONIUS in ſuam *Bibliothecam* tranſtulerit. Una prodiit *manuductio in medicinam* jam Amſtelodami 1637. 8°. edita.

Non vidi *univerſæ medicinæ compendium decem diſputationibus propoſitum* Franeker. 1630. 4°. L. Neque *Medullam medicinæ quatuor partibus comprehenſam*, Franeker. 1642. 8°. ib.

Neque diſſ. *de lacte* Groning. 1655. 12°. cum DEUSINGIANIS.

§. CCCXCIX. *Philippus Jac.* SACHS *v.* LEUWENHEIMB.

Medicus Uratislavienſis. EJ. ἀνθρωπολογία Lipſ. 1648. 4. PL. 1658. HAENEL.

EJ. *de miranda lapidum natura ad J. Dan.* MAJOR Jen. 1664. 8°.*. Fetus & animalia petrefacta; fetus prægnantes.

EJ. *Gammarorum vulgo cancrorum conſideratio* Francof. & Lipſiæ 1665. 8°.*. Anatomen animalis aliquam dat, & fuſiſſime generationem conpilatam cum magna collectione ſpontaneorum animalium: etiam monſtrorum aliquid cancrini habentium. *Pauli* MELISSI teſtimonium pro cantu cygni producit. Cor cancri diu pulſat, veſiculæ ſimile.

EJUSD. *Oceanus macromicrocoſmicus de motu ſanguinis a corde & in cor* Uratislav. 1664. 8°.*. Circuitum ſanguinis cum aquæ Oceani circuitu comparat.

Plurima dedit in E. N. C. ſcholia in *ann.* I. & in *appendice* plurimas obſervationes adjecit, in quibus ſimiles hiſtorias colligit.

Tum *obſervationes proprias* Dec. I. n. I. c. 13. collectionem microſcopicarum obſervationum etiam ad animalia, & hominem.

Obſ. 20. de conſenſu labiorum oris & vulvæ: ut una in utriſque puſtulæ erumpant.

Obſ. 110. de fetu extra uterum poſito Aurelianenſi, ex aliorum relatione.

§. CCCC.

Digitized by Google

§. CCCC. *Jacobus* BACK.

J. BACK, Roterodamenſis, quem Batavi *nervoſum* dicere ſolent. EJ. eſt diſſ. *de corde in qua agitur de nullitate ſpirituum, de hæmatoſi: de viventium calore* Roterodam. 1648. 12°.* 1660. 12.* 1671. 12°.* Leid. 1664 12°. ita LINDEN. Anglice cum HARVEJO London 1653. 8°.*. Magnam phyſiologiæ partem tradit, paſſim interſperſis ſuis experimentis ut vas lacteum (nempe lymphaticum) in hepatis cavum excurrens. Punctum ſaliens breviter deſcribit. Cor non eſſe ſanguinis opificem: a contracto corde ſanguinem expelli, non ebullire. Ductum Pancreaticum habet pro lacteorum vaſorum maximo. Omnem bilem, ut SYLVIUS, in veſicula generari, ejus partem ad inteſtina venire & partem ad hepar: cum bile partem chyli venire ad idem viſcus.

Neceſſe autem eſt, poſteriores editiones pleniores eſſe, nam in mea de ductu thoracico, deque lymphaticis vaſis agit, quæ ſunt poſt annum 1648. inventa.

§. CCCCI. *Varii.*

Sam. SORBIERE *diſcours ſceptique ſur le paſſage du chyle & le mouvement du cœur* Leid. 1648. 12°. GASSENDI opuſculum Gallice verſum, & absque veri auctoris nomine excuſum.

An huc *recueil d'un voyage d'Angleterre où ſont touchées pluſieurs choſes qui regardent l'état des Sciences &c.* 1664. 12°. Hoc opuſculum Societati Regiæ Britannicæ diſplicuit (s).

Sub nomine *Sebaſtiani* ALETHOPHILI epiſtolam edidit pro PECQUETO inter ejus opera editam.

Nicolai PAPIN *de cypſelide ſ. de aurium ceruminum uſu novis experimentis invento proluſio medica* Saumur 1648. 12°. BUR.

EJ. *Conſiderations ſur le traité des paſſions de l'ame par* DESCARTES Paris 1652. 8°. BUR.

EJUSD. *Cordis diaſtole adverſus Harvejanam innovationem defenſa* Alençon 1653. 4°. BOEHMER.

Philippi FINELLA *metopoſcopia* L. III. Antwerp. 1648. 8°. LIND.

EJ. *Nævorum* libr. III. Antwerp. 1648. 8°. LIND.

EJ. *de quatuor ſignis, quæ apparent in unguibus manuum* Antwerpiæ 1649. 8°. LIND.

Honorati NICQUET *phyſiognomia humana* L. IV. *diſtincta* Leid. 1648. 4°. RAST.

Anſelmi Petit DOUXCIEL *ſpeculum phyſiognomonicum* Pariſiis 1648. 8°. D'ETR. alibi video Langres 4°. eodem anno.

Laurentii EICHSTED *collegium anatomicum ſ. quæſtiones de natura corporis humani* in 56. diſputationibus, Gedan. 1649. 8°. PRÆTORIUS.

EJ.

(s) BIRCH. II. p. 456.

Digitized by Google

Ej. *Progr. duo ad diſſectionem publicam cadaverum* Gedan. 1651. & 1655. Prætor.

Samuel Pomarii *de noctambulis* Wittebergæ 1649. 4°. & 1656. 4°. Burckh.

Ej. *de modo viſionis* Witteberg. 1650. 4°. Vat.

Ej. *de tribus in homine concoctionibus* ibid. 1652. Vat.

Baſil. Czölner *ſynopſis phyſiologiæ Peripateticæ* Thorun. 1648. 4°. Heft.

Sebaſtian Meyer præſide *Stephan.* Sculteto *diſputatio anatomica de natura lienis* Roſtock 1648. 4°. Moeller. Alius, ut puto, a cognomine p. 360.

J. Bartholomæus *de pandiculatione* Lipſiæ 1648. 4°. Burckh.

Joh. Frey *de appetitu canino* Argentorati 1648. 4°. B.

Iſaac Renaudot & *Mich.* Langlois *Ergo heroës bilioſi* Pariſ. 1648.

Euſeb. Renaudot & *Ant.* Bourgauld *Ergo temperatiſſimi hominis ſomnia purgatiſſima* Pariſ. 1648.

J. B. Moreau & *J. de* Bourges *Ergo formoſæ fecundiores* Pariſ. 1648.

Joh. Walther *de vita & morte* Lipſiæ 1648. 8°.

§. CCCCII. *Joh. v.* Horne,

Amſtelodamenſis, Leidenſis Profeſſor, anatomicus induſtrius, artisque ſuæ amantiſſimus, in ſceletis & figuris adornandis indefeſſus, ſed ante diem præmatura morte abreptus.

Ejus *Exercitatio anatomica* I. & II. *ad obſervationes* Fallopii *anatomicas, & earundem per* Vesalium *examen, addita ubique epicriſi* Leid. 1649. 4. Haen.

Ej. *novus ductus chyliferus nunc primum delineatus* Leid. 1652. 4°.* 1660. 4°. Boehmer. Pecquetus in cane viderat aliquantum longius ab humana diverſam ductus thoracici fabricam, ut utriusque lateris ſubclaviam venam ingrederetur. Iconem vaſorum lacteorum, receptaculi, ductusque cum ſua inſula noſter ſatis bonam dedit, inſertionem rariorem, in axillarem nempe venam una & jugularem. Vinculo viam veram chyli confirmavit. Idem vinculis injectis verum iter chyli docuit, vaſa lymphatica vidit circa venam portarum & aortæ repentia.

Ej. *de ductibus ſalivalibus diſp.* I. Leid. 1656. 4°. *ſecunda* 1656. 4°.* *tertia* 1657. 4°.* recuſæ in meæ collectionis T. II. ignotæ *J. Guilielmo* Pauli, editori aliorum Hornii operum. Whartonianos ductus deſcribit, ex homine & ex animalibus. Nervi optici celebratum porum rejicit. Tria filamenta dicit, quibus olfactorius nervus a radicibus anterioribus medullæ ſpinalis provenit, & latiuſculam ſubſtantiam ab anteriori cerebri medulla natam, neque in homine cavam.

Ejusd. Diſp. *de nutritione* Leid. 1658. 4°. Boehm.

Stenonio

Digitized by Google

STENONIO *de glandulis oris diſputanti* Leid. 1661. 4°.*. Præſidis munus præſtitit.

EJUSD. *Microcoſmus ſ manuductio ad hiſtoriam corporis humani* Leid. 1660. 12. LIND. 1661. 12°. HOTTON. 1662. 12°.* ed. II. LIND. 1665. 12°. PL. Lipſiæ 1675. 12°. & cum amplis notis *J. Wilhelmi* PAULI Lipſiæ 1707. 8°.*. Gallice Geneve 1675. 12°. Germanice Halberſtatt 1679. 12°. Belgice Amſt. 1684. 8°. HEIST. Breviſſimum compendium Monſtra aliqua deſcribit. Commentarium in eum microcoſmum ſcripſit J. M. HOFMANN Altdorf 1685. 4°.*.

Apud SORGELOOS in *œconom.* dicitur in brachio juvenis vaſa lymphatica vidiſſe.

EJUSD. *Waarſchouwing aan alle liefhebbers der Anatomie tegens de gepreſene wetenſchap derſelve van L. de* BILS Leidæ 1660. 4°.*. De nimiis jactationibus BILSII; de anatome incruenta. Contra motum lymphæ Bilſianum. De Bilſianis mumiis.

IDEM anno 1660. 8°.* edidit L. BOTALLI opera, & bonas icones valvulæ foraminis ovalis addidit, & in rene luſus naturæ.

IDEM Leidæ anno 1665. 12°.* edidit GALENI libellum *de oſſibus* cum VESALII, SYLVII, HENERI, EUSTACHII exercitationibus, GALENI textus græcus acceſſit, & HIPPOCRATIS, de oſſium natura.

EJUSD. *Diſſ. anatom. medica pars prior de partibus in ore contentis* Leidæ 1666. 4°. HEFT.

EJ. *Prodromus obſervationum ſuarum circa partes genitales in utroque ſexu* Leid. 1668. 12°. LIND. & cum notis J. SWAMMERDAM Leidæ 1672. 4.* 1717. 4.* tum cum J. M. HOFMANNI *commentariis in microcoſmum*, & alias. Socius laborum erat J. SWAMMERDAM, qui icones aliquas paravit, & contentorum etiam prodromi partem ſibi vindicavit. Arteriam ſpermaticam flexuoſo ductu incedere. Corpus HIGHMORI cavum non eſſe, ſed ſtabilimentum utique vaſorum. Valvulas eſſe in venis ſpermaticis, neque ullam iis venis cum ſociis arteriis anaſtomoſin intercedere. Teſtem congeriem eſſe vermiculorum. Non communicare cum veſiculis ſeminalibus deferentes ductus (hoc erroneum). Urethram cavernoſo corpore ambiri. Femininos teſtes vera eſſe ovaria. Fimbriæ oſtii tubarum. Ligamenta teretia vaſorum eſſe faſciculos. Icones nondum noſter addiderat.

EJUSD. *Obſervationes anatomico-medicæ aliquot a Juſto* SCHRADERO *editæ* Amſtelodami 1676. 12°.*. Inciſiones ſunt cadaverum morboſorum. Glandulæ omenti. Ductus thoracicus, bis viſus, rarum in homine eo ævo ſpectaculum. Arteria bronchialis. Nullus proceſſus peritonæi, qui vaſa ſpermatica comitetur, eaque membrana undique clauſa. Hymen integer. Membrana tertia cerebri (*t*). Ureteres in vulvam deſinentes (*u*).

(t) anno 1669.
(u) p. 231.

Digitized by Google

Pulcherrimas icones anatomicas muſculorum dicitur reliquiſſe (x), etiam nunc ineditas. Quatuor erant volumina, inter BOERHAAVIANOS libros vendita.

Commentarius in VESALIUM, STENONIO dictus (y), undique periiſſe videtur.

In *Epiſtola de aneuryſmate*, Panormi anno 1644. 8°.* cum T. BARTHOLINI *anatomica diſſecti aneuryſmatis hiſtoria* edita, & recuſa in J. G. PAULI *editione operum* HORNII, memorabilis ſanguinis effuſi in fibras muſculi ſimiles conpactio deſcribitur. Communicantes arterias brachio ſanguinem reddentes vidit.

Pluſculæ ejus ad BARTHOLINUM exſtant *epiſtolæ*, ut 30. *Cent.* II. de vaſis lymphaticis a BARTHOLINO inventis. N. 48. *Cent.* II. primum ſibi a RUDBEKIO demonſtrata eſſe, inveniſſe tamen BARTHOLINUM. N. 95. *Cent.* III. de glandulis cutaneis. N. 81. monſtri anatome & contra BILSII præparata aliqua.

EIDEM *Guilielmus ten* RHYNE papillas linguæ tribuit inventas (z).

§. CCCCIII. *Antonius* DEUSING.

Ex Meurſiæ principatu natus, Profeſſor Groninganus, vir eruditus, etiam linguarum orientalium peritus, cum abſque propria anatomica exercitatione ſe in lites phyſiologicas demiſiſſet, BILSIUMque tueri ſuſcepiſſet, cumque *Franciſco* SYLVIO, viro gratioſo, acerbas inimicitias contraxiſſet, fere inter perpetua porro odia vitam trivit.

Dedit jam 1649. 12°.*. Groningæ Cantici AVICENNÆ editionem ex arabico converſam.

EJ. *Synopſis medicinæ univerſalis ſ. compendium inſtitutionum medicarum publicis antea diſputationibus ventilatarum* Groningæ 1649. 12°. LIND.

EJ. *Anatome parvorum naturalium ſ. Exercitationes anatomicæ & phyſiologicæ de partibus corporis humani conſervationi ſpecierum inſervientibus* Groningæ 1651. 4°. B. BOEHMER.

EJ. *Diſſertationes duæ, prior de motu cordis & ſanguinis: altera de lacte & nutrimento fetus in utero* Groning. 1651. 4°. & 1655. 12°. B. THOMAS. In ea editione addit LINDENIUS, acceſſiſſe Cl. cujusdam viri notas: DEUSINGII ad eas notas reſponſiones: objectiones *J. Andreæ* SCHMITZII adverſus *diſſ. de lacte:* cum DEUSINGII reſponſionibus. Diſputationem LINDENII de lacte: H. CONRINGII diſputationem de lacte &c.

EJ. *Geneſis microcoſmi ſ. de generatione fetus in utero* Groning. 1653. 12°. LIND. Amſtelodami 1665. 12°.*. Acc. *curæ ſecundæ de generatione & nutritione*, ibid. *. HARVEJUM in priori opuſculo ſequitur: in altero J. *de la* COURVEE refutat, & fetum per os nutriri adfirmat.

EJ.

(x) BARTHOLIN. *epiſtol.* 91. *Cent.* IV.
(y) *Diſp. inaug.* p. 14.
(z) *De bile veter. dupl.* p. 78. 79.

Digitized by Google

Ej. *Diſquiſitio medica de morborum quorumdam ſuperſtitioſa origine . . . de ſurdis & mutis: de ratione & loquela brutorum* Groning. 1656. 4°. Lind. & in *faſciculo diſſertationum ſelectarum* ibid. 1660. 12°.* & 1664. 12°. In eodem etiam faſciculo de anſeribus ſcoticis & de unicornu agit. Collectanea.

Ej. *Idea fabricæ corporis humani ſ. Inſtitutiones anatomicæ ad circulationem ſanguinis aliaque recentiorum inventa* Groning. 1659. 12°. Trew.

Exercitatio phyſiologico-medica de nutritione animalium: tres diſputationes Groning. 1660. 4°. He. & conjunctæ ibid. 1660. 12°.*. Contra Charletonum, nimis novatorem, & antiquitatis contemptorem.

Ej. *de nutrimenti in corpore elaboratione, de chylificatione, ſanguinificatione, depuratione alimenti, ſpiritibus. Acc. appendix de chyli motu & de admiranda anatome* Bilsii Groning. 1660. 12°.* iſta recuſa Roterodam. 1661. 4°.* Bilsii ſibi ignoti experimentis uſus, ſecretiones varias ex ejus viri decretis deducit, & reſorbtionem chyli per venas meſentericas defendit. Bilsii anatomen laudat, nunquam a ſe viſam. Lac thymi.

Ej. *Oeconomia animalis in quinque partes diſtributa*, P. I. *in qua continetur de nutritione animalium Exercitatio* Groning. 1660. 12°. quam modo diximus.

Altera de nutrimenti in corpore elaboratione Groning. 1661. 12°. pariter dicta.

Tertia de nutrimento animalium ultimo ibid. 1660. 12°. Lind. cui adnexæ *vindiciæ hepatis redivivi.* Has 3. 4. 5. ego ſolas poſſideo Groning. 1661. 12°.*. Adverſus *J. v.* Horne Bilsianam iterum ſententiam defendit, per venas rubras chylum ex inteſtino ſorberi: lympham per ductus Bilsianos undique in partes corporis animalium ferri, & ex ea humores elaborari.

P. IV. *ſ. de motu animalium exercitationes phyſico-anatomicæ* Groningæ 1661. 12°.* quas diximus.

P. V. *de ſenſuum functionibus, ſenſuum functione in genere, & appetitu ſenſitivo*, ibid. 1661. 12°.*. Lind. Abſque eo titulo Partis V. Partes IV. & V. habeo Groning. 1661. 12°.* cum appendice *de hepatis officio.*

Ej. *Oeconomus corporis animalis ac ſpeciatim de ortu animæ humanæ* Groning. 1661. 12°.*. Contra Charletonium, & traducem. Fetum in ſemine ſtrui a principio vera ratione deſtituto.

Ej. *Oeconomus corporis animalis reſtitutus, in quo geminus animæ humanæ ortus adverſus furioſos inſultus Petri* Alvares ſub Blottesandei *coborte optionis aſſeritur* Groning. 1662. 12°.*. Irati opus.

Ej. *Apologeticæ defenſionis pro œconomia corporis animalis prodromus, quo perſonato Benedicto* Blottesandeo *larva detrahitur. Acc. vindiciarum hepatis redivivi ſupplementum* Groning. 1662. 12°. Lind.

Reſurrectio hepatis adſerta contra Vincentium Slegelium *ſub* Blottesandei *coborte ſigniferum. Acc. diſquiſitio alterior de chyli motu & officio hepatis* Groning. 1662. 12°.*. Hic Slegelius credebatur Borrichius eſſe, ſed negat

Digitized by Google

OLAUS. Princeps lis eſt de aliqua parte chyli in venas meſeraicas reſorbta, quam noſter tuetur.

EJ. *in ſylvam Echo ſ.* SYLVIUS *heautontimorumenus cum appendice de bilis & hepatis uſu*, Groning. 1663. 12°.*. Reſpondet ad voces aliquas SYLVII præmiſſas diſputationum collectioni. De BLOTTESANDEI ſcripto, BORRICHIO imputato, de H. MEIBOM irarum inter DEUSINGIUM & SYLVIUM miniſtro. In *appendice* mors ex rupta veſicula fellea deſcribitur. Medicinam eſſe ſcientiam.

Diſquiſitio antiſylviana de calido innato & aucto in corde ſanguinis calore, qua SYLVII *ſuſpiciones & opiniones refutantur* Groning. 1663. 12°.*. In ſolidis corporis humani partibus calorem reſidere, neque tamen fieri ex acido lymphæ & alcalino bilis ſale. Collectanea & iræ.

EJ. *Diſquiſitio antiſylviana de motu cordis & arteriarum* Groning. 1663. 12.*. Acerba expoſtulatio.

EJ. *Sylva cædua cadens ſ. diſquiſitiones antiſylvianæ de alimenti aſſumti elaboratione ac diſtributione; de alimentorum fermentatione &c.* Groning. 1664. 12°.* Cauſam litis narrat, BILSII defenſionem, & DEUSINGII ad cathedram Leidenſem vocationem, cui SYLVIUS obſtiterat. Mores adverſario exprobrat, & corruptam puellam: cætera inanis.

EJ. *Sylva cædua jacens ſ. diſquiſitiones antiſylvianæ de ſpirituum animalium geneſi & uſu, de uſu lienis & glandularum* Groning. 1665. 12°.*. Contra iter bilis ſylvianum, contra acidam lympham, & famam adverſarii, quem facit plagiarium. Acc. differt. *de natura.*

EJ. *Examen anatomes anatomiæ* BILSIANÆ *ſ. epiſtola de chyli motu* Groning. 1665. 12°.*. Pro BILSIO adverſus J. H. PAULI. Aliqua ex novis publicis Brabanticis: alia ex confeſſione *Henrici v.* MOINICHEN, nonnulla, non valde accurata, ex autopſia.

Has lites nolui ſeparare.

EJ. *Diſp. de chyli a fæcibus alvinis ſecretione ac ſucci pancreatici natura & uſu* Groning. 1665. 4°.* LIND.

Hiſtoria fetus extra uterum geniti conſideratione phyſico anatomica illuſtrata Groning. 1661. 12°.* & in *Collectione* STRAUSSIANA Darmſtatt 1661. 4°. 1663. 4°. denique cum SINIBALDI *geneanthropia* Francof. 1669. 4°.*. De eo fetu alias. Ad eam hiſtoriam collectanea. De nævis fuſe. Cur fetus a putredine liber in lapideam naturam tranſiverit. Vidiſſe ſe, defuiſſe venam cephalicam. Perſuadebatur fetum ubique, etiam in ventriculo, adoleſcere poſſe.

EJUSD. *Fetus muſſipontani ſecundina detecta* Groning. 1662. 12°.* & cum priori Francofurt. 1669. 4°.*.

EJ. *Fetus hiſtoria partus infelicis, in quo gemellorum ex utero in abdominis cavum*

Digitized by Google

cavum elapſorum oſſa ſenſim multis annis poſt in lucem prodierunt cum reſolutione Groning. 1662. 12°. & Francoſ. 1669. 4°.* ubi utrumque opuſculum conjungitur. Varia de vagitu uterino, prodigiis, monſtris androgynis, fetu prægnante, imaginationis potentia, curtorum reparatione; contra traducem; de conceptu absque mare, aliis alieniſſimis.

Ej. *Vindiciæ fetus extra uterum geniti nec non ſcriptorum faſciculo ſuarum diſputationum comprehenſorum. Elegantiarum philologicarum examen ſ. calonum caterva disjecta cujus anteſignanus Antonius* ROSINUS Groning. 1664. 12°.* & pars quæ ad fetum Muſſipontanum pertinet Francofurti 1669. 4°.*. Prima pars eſt adverſus *Bernardum* DOMA, qui inter BLOTTESANDÆOS militaverat, & noſtrum exagitaverat, docueratque non fuiſſe gemellum matris ſuæ fetum. Seminis maſculi, ut vocat, corpore nihil opus eſſe ad conceptum. De conditura cadaverum, ſuoque BILSIO.

Inter Epiſtolas BARTHOLINI ſunt aliquæ querulæ, ſatis tamen amicæ, DEUSINGII.

Quid fuerunt *Antonii* DEUSINGII *obſervationes anatomicæ ſelectiores figuris illuſtratæ*, Amſtelodami 1667. quarum mentio fit in *Bibl.* THOMASIANA n. 1038.

§. CCCCIV. *Varii.*

Philiberti GUIBERT cadavera condiendi modus Pariſ. 1649. 8°. *cum medico officioſo.* Gallice ib. 1660. 8°. Pro Chirurgis, qui magnatum cadavera condiunt.

Hic recenſebimus *Guidonem* PATIN, doctum virum, acrem veterum defenſorem, novitatis oſorem, ſed potiſſimum chemiæ, non quidem anatomicum, cujus tamen ſcripta non absque utilitate legas. Diſſertationes omitto.

Epiſtolarum autem *duæ collectiones* libertate judiciorum, & varietate gratæ exſtant. Prima eſt *lettres choiſies de Gui* PATIN Amſterdam 1692. 8°. 2.Vol.*. Potiſſimum ad *Camillum* FALCONET ſcriptæ ſunt, & ad *Carolum* SPON. De *Caſparo* HOFMANNO rectiſſime judicat; cum virum, quem amabat, juſto liberius de anatomicis rebus ſibi parum notis judicare: negat A. LAURENTIUM ſua a *Fabricio ab* AQUAPENDENTE habere, quem nunquam audiverit. Nullos dari androgynos. Monſtrum deforme absque ſexu deſcribit.

Altera collectio ad C. SPONIUM anno 1718. 8°. 2.Vol. Amſtelodami prodiit *. Exſtant etiam G. PATINI epiſtolæ de controverſiis ob lactea thoracica in Gallia obortis inter BARTHOLINIANAS 76. *Cent.* 4. & de RIOLANO *ep.* 96.

Joh. MICHAELIUS *de oculi fabrica & uſu* Leid. 1649. 8°.*. Male ſedem viſus in lente cryſtallina ponit, inque ventriculis anterioribus.

Joh. ZEISOLD, Philoſophus, *de ſeminis natura* Jen. 1649. 8°. Negat animatum eſſe.

Ej. *de humoribus corporis humani* Jen. 1652. 4°. BURCKH.

Ej. *Tradux non tradux, ſ. traductio formarum, quæ in naturali generatione vulgo ſtatuitur, ſe ipſam evertens* Jen. 1657. 8°.

Ej.

Digitized by Google

EJ. *de nativo rerum naturalium ortu* Jen. 1658. 4°.*.

Hermanni FOLLINI, Sylæducenſis, *ſpeculum naturæ humanæ ſ. mores & temperamenta hominem usque ad intimos animorum ſeceſſus cognoſcendi modus.* Ex Belgico latine vertit J. FOLLINUS Colon. 1649. 12°. LIND.

J. Andr. SCHMIDT *de anatomia in genere* Harderi 1649. 4°. PL.

Marci BANZER *controverſiarum medico miſcellanearum Decades* 3. Lipſiæ 1649. 4°.* neſcio num plures. Phyſiologica paſſim tangunt.

SEELMANN *de homine* Witteberg. 1649. 4°. VAT.

Stephani BACHOT & *Petri* PERREAU *Ergo patrum in natos abeunt cum ſemine mores* Pariſ. 1649.

§. CCCCV. C. POSNER.

Caſpar POSNER, Profeſſor Jenenſis, *de cauſa phyſica & morali generationis humanæ* Jen. 1649. 4°.

De chylo imprimis in corporibus hominum B. BURCKH.

De viventium ſponte ortorum cauſa efficiente Jen. 1650. B. THOMAS.

De calido innato Jen. 1651. 4°. B. THOMAS.

De monſtris quod ea ſint, ac in quibus obtingere queant Lipſiæ 1652. 4°. PL.

EJUSD. *de monſtris illorum differentiis in genere. iisque in ſpecie, quæ ſpeciem mutant* Lipſ. 1652. 4°.

EJ. *de morte* Jen. 1659. 4°. B. THOMAS.

EJ. *de alimenti vera & viva indole atque ingenio* Jen. 1659. 4°.*.

EJ. *de ſudore ſanguineo* Jen. 1661. 4°. B. THOMAS.

EJ. *de principatu partium in corpore animalium* Jen. 1662. 4°. B. THOMAS.

EJ. *de principiis generationis & nativitatis humanæ* Jen. 1662. 4°.

EJ. *de calido innato viventium cum primis vero animalium perfectiorum* ibid. 1663. 4°. B. BURCKH.

EJ. *de chylo cum primis in corpore humano* ibid. 1666. 4°.*.

EJ. *de ſanguine cum primis corporum humanorum* ibid. eod. anno 4°.*.

EJ. *de ordine partium in compoſitione ac formatione corporis animalis* ib. 1668.*

EJ. *de pluvia ſanguinea* ibidem 1670. 4°. B. PL.

EJ. *de reſpiratione cum primis ut in hominibus ſe habet* ibid. 1671. 4°. PL.

EJ. *de principiis generationis atque nativitatis humanæ* ibid. 1672. 4. B. THOM.

EJ. *de longævitate hominum* ibid. 1673. 4°. B. THOMAS.

EJ. *de fetuum in uteris vita* ibid. 1676. 4°.

EJ. *de nutritione cum primis ut in hominibus animalibusque congeneribus ſe habet* ibid. 1676. 4°. B. BURCKH.

EJ.

EJ. *de ſenſibus, an ſint fallaces*, ibid. eod. anno. 4°.

EJ. *de animæ adſenſu in generatione hominis* ibid. 1688. 4°. B. THOMAS.

EJ. *de memoriæ adminiculis* ibid. 1689. 4°. B. THOMAS.

EJ. γενναιθρωπολογια *ſ. generationis humanæ operum naturalium maximi deſcriptio* ibid. 1692. fol. *. Nulla experimenta propria habet, neque a craſſis erroribus abſtinuit.

EJ. *von denen Mißgeburten* 1. *und* 2. *Theil*, aus dem Lateiniſchen überſezt von M. M. Dreſden 1702. 8°.*. Nihil proprium præter aliqua de molis.

§. CCCCVI. *Gualtherus* CHARLETON,

Medicus Londinenſis & Regius, ex primis novæ Societatis Brittannicæ collegis; Lego ejus *ternary of paradoxes* prodiiſſe London 1650. 4°. OSB. Ante MALEBRANCHIUM floruit, neque ejus fuit adſecla.

EJUS *Natural hiſtory of nutrition, life and voluntary motion containing all the diſcoveries of anatomiſts concerning the œconomy of human nature, methodically deliverd in exercitations phyſico anatomical* London 1659. 4°.* quæ ſunt *Exercitationes phyſico anatomicæ de motu animali* latine editæ Amſtelodami 1659. 12°.* & recuſæ Haag. 1681. 16.* cum G. COLE *de ſecretione*, tum Lond. 1659. 12. 1678. 12. LIND. 1688. 12. TREW. Non videtur GUALTHERUS in anatome valde exercitatus fuiſſe, neque alioquin ſatis certus auctor: in ipſa enim ſocietate non erroris, id enim leve foret, ſed minus certæ fidei convictus fuit (*a*). Cæterum circuitum ſanguinis inter primos amplexus eſt; igniculum cordi inſitum defendit, tum acidum ventriculi ſuccum, & chyli fermentationem. Nuperis PECQUETI, BARTHOLINI & WALÆI experimentis multum utitur: chyli ad hepar iter rejicit. Sanguinis natura, motus. Cor a ſanguine ad contractionem irritari. Admiſcet hypotheſes, ut ſpiritum vitalem, qui in ſanguine hoſpitans chylum in eum humorem convertit; ſanguinem in embryone primum parari. Secretio ex pororum figura deducta, fere ad CARTESII placita. Diaphragma eſſe primarium organum reſpirationis. Fetum in utero reſpirare. Cerebrum pulſare, vi arterioſa. Succum nutritium per nervos adfluere, ex GLISSONIO. Motum naturalem muſculorum ab animali diverſum habet. Aliquam matheſin ad motum muſcularem interpretandum adhibet.

EJ. *Oeconomia animalis* Lond. 1658. 8°. aut 1669. 8°. MARSH. Nonne idem opus.

EJUSD. *Diſquiſitiones chymico phyſicæ* II. *Prior de fulmine, altera de proprietatibus cerebri humani* Londin. 1665. 12.*. Fatetur ſe inopia laboraſſe cadaverum humanorum, aliqua tamen collegiſſe. Homini crura cerebri quam brutis animalibus majora eſſe, & convergere, quæ in iſtis parallela ſint. Aliqua in utilitate peculiarium particularum cerebri contra WILLISIUM profert; ſed ea meræ ſunt theoriæ.

EJ.

(a) BIRCH. I. p. 482. *de corde*.

Digitized by Google

EJ. *Exercitationes de differentiis & nominibus animalium, quibus accedit Mantiſſa anatomica* Londin. 1677. fol.*. Mantiſſa eſt *Georgii* ENTII, & ad eum forte ſpectaverit tr. *de voce animalium.*

EJUSD. *Enquiries into human nature in* VI. *anatomic prælections, in the new theater of the R. College of phyſicians* London 1680. 4.* OSB. habet 1689. 4. Tres de nutritione exercitationes, de vita una, altera de fetu, ultima denique de motu muſculari. Pleraque theoretica. In muſculis male ſibi ſumit, longitudinem chordæ ejus momentum augere: cæterum diverſa ſunt a prioribus. De ventriculi ſenſu proprio, quo particulas emeticas diſtinguat. Cutem per ventriculum & inteſtina continuari, eamque & epidermidem eorum membranam internam conſtituere.

EJUSD. *Oratio anniverſaria in Theatro anatomico Collegii medici* dicta Londinenſis Londin. 1681. 4.

EJ. *Three anatomical lectures concerning the motion of thee blood through the veins and arteries*; 2. *the organic ſtruction of the heart, and the efficient cauſes of the heart's pulſation, read* in March. 1683. Londin. 1683. 4.*. BORELLI fere placita in compendium contrahit, fermentationem tamen ſanguinis rejicit. Valvulas docet ita ſanguinem ſuſtinere, ut ad proximum par relabatur, deinde ab iis repercuſſus duplici velocitate intervallum duorum parium percurrat: accelerari ergo ſanguinem venoſum a valvularum officio. F. PAULUM valvulas inveniſſe, non ſanguinis circuitum. BLASIUM refutat, qui STENONIUM a LOWERO dixerat compilatum fuiſſe: cum tamen deſcriptiones cordis valde diſſimiles ſint, quas uterque dedit. Sanguinem in arteriis per contractionem non inaniri, neque enim ſufficere ejus humoris penum, ut arteriæ repleantur, ſiquidem inanitæ fuiſſent. Fibra torta. Sanguinem triplo lentius per venas quam per arterias fluere. In cordis motu totus BORELLIANUS eſt: ſpiritum nervoſum cauſam eſſe pulſus: lente fluere, qui de albuminis genere ſit. Agere humectando fibras ut decurtentur, hic proxime a vero diſtans. Guttulas nervei liquidi in cellulas rhomboideas ad cunei modum urgeri.

EJUSD. *Inquiſitio phyſica de cauſis catameniorum & uteri rheumatiſmo* Londin. 1685. 8.* Leid. 1686. 12.*. Anatomica ex GRAAFIO ſumſit, ſinus uteri ex BAYLEO. In iis ſinubus ſuccum alentem ſtagnare, & acrem fieri, effervеſcere, ſanguinem uterinum exagitare. Contra fermentum uterinum.

In *conventibus Regiæ Societatis* multa demonſtravit anatomici argumenti. Alternos dentes lucii piſcis mobiles eſſe (*b*).

§. CCCCVII. *Varii.*

Nicolai le MAIGRE *monſtri anno* 1649. *in lucem editi hiſtoria* Pariſ. 1650. 8.

Henricus MARTINIUS Danticanus dedit *Anatomiam urinæ Galenoſpagyricam & artem pronuntiandi de urinis &c.* Francofurti 1650. 12. 1658. 12. 1661. 12. LIND.

David

(b) BIRCH, I. p. 117.

David LAIGNEAU, Medici, *tr. ſur la phyſionomie* Paris 1650. 4. HERISS. tum alias.

Bartholomæo BUONACORSI *della natura de polſi* Bologna 1645. 4°. 1647. 4°. MAZUCHELLI.

EJ. *de humano ſero ſ. de urinis* l. Bonon. 1650. 4°.* Anatome Renum. Loci veterum, etiam nuperorum, de urinis in ordinatum ſermonem conpilati, ſic urinarum diſcrimina, & ex quoque præſagia.

Juſtus CORTNUM *de motu cerebri* Franeker. 1650. 4.*. Non cerebrum, ſed meninges & quidem ab arteriis moveri.

G. RIPERDA *de temperamentis* Leid. 1650. 4.

J. Andr. LUCIUS *de generatione* Witteberg. 1650. 4. LIND.

Tobias HOFER *de ſpiritibus* Baſil. 1650. 4. LEUW.

J. THILO *de vitu & morte* Lipſiæ 1650. 4. alii 1659. 4.

Petri de BEAURAINS & *Fr.* LANDRIEU *Ergo ſanguis eſt animatus* Pariſiis 1650. 4.

Petri PERREAU & *Franc.* LOPES *Ergo a ſterilitate tarda ſenecta* Pariſ. 1650.

§. CCCCVIII. *Radulph.* BATHURST.

Etwas neues vom Tode ex Anglico verſum, ubi prodierat Oxon. 1650. 4. Germanice prodiit etiam 1650. 4.*. Hiſtoria *Eliſabethæ* GREN infanticidæ, quæ in anatomico theatro ad ſe rediit, & curante WILLISIO convaluit. Nunc lego auctorem eſſe R. BATHURST (*c*).

EJUS viri, Cl. primum medici, inde Decani in Wells & Præſidis Collegii Trinitatis Oxonienſis *Life and literary remains* diu a morte edita ſunt a *Thoma* WARTON Londin. 1761. 8.*. Amicus WILLISII ad theologiam tranſiit & obiit 84. anno ætatis ſuæ anno 1704. vir literatus & claſſicæ eruditionis. Ejus *prælectiones tres de reſpiratione* anni ſunt 1654. multo meliores, quam ab ea ætate exſpectes, cum in pleriſque de reſpiratione litibus noſter veriorem ſententiam tenuerit, & ſua experimenta cum aliorum Cl. virorum experimentis perite conjunxerit. Voluntariam eſſe functionem, & a muſculis abdominis atque diaphragmatis perfici. Pulmones quadrupedum non eſſe perforatos. Unius lateris thoracis vulnera anxietatem excitare, utriusque occidere. Nitrum de aere ſorberi perſuadetur. Inter quæſtiones minus ad medicinam pertinentes etiam de ſenſibus agit, quos univerſos ad tactum revocat. Acido ventriculi, & in univerſum HELMONTIO favet. Fetum per os ali. Veſiculam muſcularem habet.

C. NILOE circa hunc annum ſcripſit Belgice *de fermento & nutritione*.

(c) DERHAM *phyſ. theol.* p. 157.

Digitized by Google

§. CCCCIX. *Nathanael* HIGHMOR,

Medicus Oxonienſis. EJUS *Corporis humani diſquiſitio anatomica* prodiit Haag. 1651. fol.* etſi putes in Anglia impreſſam eſſe, & additur octo annis latuiſſe, ut liber ſcriptus eſſet anno 1643. Deſcriptiones partium corporis humani breves, inornatæ, & multum ratiocinii. Icones pleræque clanculum ad VESALIANAS fictæ; neque auctor corpora humana ſatis frequenter incidiſſe videtur. Nomina tamen variis inventis ſuis inpoſuit, ut ſinui maxillari olim noto, ſed per chirurgicam adminiſtrationem ab HIGHMORO illuſtrato. Porro celluloſæ lineæ, in qua rete vaſorum teſtis latet, quam non auſus eſt ſatis certo cavam dicere. Lienis etiam fabricam venæque lienalis poros ex animalibus plenius quam VESALIUS dedit. Renum mirificas icones, & valvulas in vaſis ſplenicis depinxit. Venas intercoſtales inciſas lac dediſſe: eas venas cum thoracicis externis communicare. HARVEJI inventa defendit, cui opus ſuum dedicavit.

EJ. *The hiſtory of generation examining the opinions of divers autors and chiefly of Sir* K. DIGBY *&c.* London 1651. 8.*. Liber pene ignoratus, propria tamen aliqua habet, & inter ea ovi incubati phænomena, cum ſatis bonis primævi embryonis & figuræ venoſæ iconibus. Venam umbilicalem ad venam cavam albumen revehere, vitellum in venam portarum ſuam reddere. Sententia HIGHMORO eſt, atomos, in quas corpus animale diſſolutum ſecedat, indeſtructas ſupereſſe, & coire in nova animalia, ea nutrire, & ſingulas in partes formari. Easdem de ſanguine extrahi, inque ſemen colligi, paratas quamque corporis partem reparare, aut in novum animal, aut in plantam aliquam conjungi. Duo ſeminum extracta, maſculum & femininum, coire, & fetum efficere. Reliqua non ſunt hujus loci, quæ ad vulnera per ſympathiam ſananda pertinent.

EJUSD. *Exercitationes duæ, I. de paſſione hyſterica, altera de hypochondriaca affectione* Oxon. 1660. 12. LIND. Amſtelodami 1660 12.* Londin. 1670. 4. Jenæ 1677. 12. Multa habet phyſiologica; in priori diſſertatione de actione ſpirituum in motu muſculari. In altera lienem deſcribit, negat nunc eſſe atræ bilis rereptaculum; fibras nervoſas firmitatem viſceri præſtare docet. Acorem in ventriculo nullum habitare, neque adeo ab eo appetitum eſſe.

De eadem paſſione hyſterica & hypochondriaca epiſtola reſponſoria ad T. WILLIS Lond. 1670. 4. LIND. Hyſterica mala fieri a ſanguine nimis tenui, & multo aere ſaturato.

§. CCCCX. *Johannes* PECQUET,

Diepæus, Academiæ Scientiarum adſcriptus, non perinde fac. medicæ Pariſinæ (*d*), vir in experimentis ſedulus, niſi eum neſcio quis error abripuiſſet, ut in ſpiritu vini vim totam alentem contineri perſuaſus, eo veneno mortem ſuam præcipitaſſet. EJUS *experimenta nova anatomica, quibus incognitum chyli receptaculum, & ab eo per thoracem in ramos uſque ſubclavios vaſa lactea deteguntur.* EJ. *Diſſertatio anatomica de circulatione ſanguinis & chyli motu* Pariſ. 1651.

(d) RIOLAN. *de vin lact.* 1653. 8. p. 3.

1651. 4.*. Nobile opus & inter præcipua ſeculi decora. Poſt Eustachii (*e*) voces aliquas, nondum publicatis Veslingii laboribus, Asellii errorem noſter emendavit, & lactea vaſa non ad hepar ire, ſed in veſiculam lumbis impoſitam convenire, ab ea per pectoris totam longitudinem in ſubclavia vaſa adſcendere docuit. Juvenis (*f*) & ob inventi gloriam alacer, non ſatis frequenter experimenta repetiit, & peculiarem rarioremque ductus ſui fabricam deſcripſit, ut in utramque ſubclaviam diviſus ſe immitteret. Etiam in ovibus eum ductum vidit: in homine Peirescio viſum citat.

Diſſ. *de motu ſanguinis* perinde magni facio. In ea per injecta vincula verum iter venoſi ſanguinis demonſtrat, etiam in vena Portarum & in pulmonali. Cauſam motus ſanguinis eſſe in contractione cordis, tum arteriarum, etiam venarum. Neque chylum in vaſa lactea trahi, ſed impelli. Pulmonem nullis poris pervium eſſe: a diaphragmate chylum per thoracica vaſa furſum premi. Hæc editio recuſa eſt cura *J. Alcidii* Munier Genuæ 1654. 8.* & eamdem continere putem editionem Londinenſem 1653. 8. tum Hardervic. 1651. 12. L. Sola vero Pecqueti de ſuo ductu Diſſ. in *Meſſe aurea Siboldi* Hemsterhuys Heidelberg. 1659. 8.* & in B. Mangeti redit.

Idem opuſculum auxit & recuſum dedit Pariſ. 1654. 4.*. Acceſſit nunc J. Pecqueti *nova de thoracicis lacteis* Diſſ. *in qua* J. Riolani *reſponſio ad experimenta nova anatomica* Pecqueti *refutatur &c.* Riolanus experimenta volebat ratiociniis evertere, ut noſtro etiam ævo fieri ſolet. Facile iis ſe tricis Pecquetus ſolvit. In ductu pancreatico aquam ſubacidam ait ſe reperiſſe, hactenus Graafii præcurſor. Vinculo in thorace ductui injecto chylum in receptaculum confluere docet: eumdem chylum preſſis venis in dextrum cordis ventriculum cum ſanguine fluere confirmat: iterum injecto vinculo & ſoluto, per thoracem chylum adſcendere vincit.

Hæc editio recuſa eſt Amſtelodami 1661. 12. Lind. & Leid. 1654. 12.*.

Contra Mariottum epiſtolas ſcripſit, recuſas in *Mém. de l'Acad.* inque *Journ. des Savans* 1668. Sept. Maculas in retina eſſe: ejus fibræ.

Ejusd. *Letre à M.* Carcavi *touchant une nouvelle découverte de la communication du canal thorachique avec la veine emulgente* 27. *Mars* 1667. *& avec la veine cave inferieure* exſtat in *Mémoires avant* 1699. Tom. X. pag. 461. 465. *in Journal des Savans* 1667. n. 7. & 1672. & in Cl. Perrault *Eſſays* T. I. p. 307. Flatus ope ductus non quidem viſos in eas venas ex thoracico ductu ſe aperuiſſe conjicit. Ductum ipſum deſcendentem in ſubclaviam unicam rectius nunc pingit & trifidum.

In *Mém.* X. p. 519. habet etiam ovum membrana molli tectum.

(*e*) Ab eo habere Ent *apolog.* p. 37.
(*f*) Nondum M. D. Binningero Monſpelii novum receptaculum demonſtravit *Obſ.* I. n. 30. Invenerat ciſternam anno 1647.

§. CCCCXI. *Varii.*

Cum utraque PECQUETI, editione prodiit *Jacobi* MENTELII epiſtola. Vaſa quidem lactea ſe jam anno 1629. (*g*) vidiſſe, & una ciſternam, ut tamen nullam gloriæ ad invento ductu thoracico redundantis partem ſibi ſumat. Latronem deſcribit, cujus viſcera omnia tranſpoſita erant.

Jacobus AUZOUT pariter PECQUETO plaudit. Vaſa omphalomeſenterica deſcribit. Utraque Epiſtola redit in *Meſſe aurea.*

Philippi le HOUST *exercitatio contraria aſſertioni Caroli* LUSSAULÆ *de functionibus fetus officialibus* Niort. 1651. 8. LIND.

Caroli LUSSAULA *functionum fetus officialium aſſertio cum animadverſionibus in contrariam exercitationem Philippi le* HOUST Niort. 1651. 8. cum priori LIND. Oportet antiquius aliquod LUSSAULÆ fuiſſe opuſculum. Fetum propriam vitam vivere. Matris imaginationem utique fetum mutare poſſe.

Theophili RAYNAUD S. J. *Judicium de incorruptione cadaverum occaſione feminini corporis poſt aliquot ſecula incorrupti nuper Carpentoracti refoſſi* Arauſione 1651. 8. edit. 2. BUR. Avenione 1665. 8. LIND.

Claudii TARDY in libellos HIPPOCRATIS *de ſeptimeſtri & octimeſtri partu commentarius* Pariſiis 1651. 4. UFF.

EJUSD. tr. *du mouvement circulaire du ſang & des eſprits* Paris 1654. 4. BUR.

EJ. tr. *de la monarchie du cœur de l'homme, des quatre humeurs & de leurs ſources, de l'uſage du foye, des vaiſſeaux du chyle* Paris 1656.

EJUSDEM *Obſervationes anatomicæ* . . .

EJUSD. *Cours de Medecine* Paris 1662. 4.

Et *de l'ecoulement de ſang d'un homme dans un autre & de ſes utilités* Paris 1667. 4.*. Maximas de ea transfuſione ſpes concipit.

EJUSD. *Lettre a* M. BRETON *touchant la transfuſion du ſang* Paris 1668. 4.* Melius humanum ſanguinem transfundi; non in omni morbo, ſæpe tamen prodeſſe.

Claudii de la COURVEE, qui Gedani medicinam fecit, *Diſcours ſur la ſortie des dents aux petits enfans, de la precaution & des remedes que l'on peut y aporter* Warſovie 1651. 4. Habet duplicia dentium ſeminia.

EJ. *de nutritione fetus in utero paradoxa* Gedan. 1655. 4.*. HARVEJI experimentis ſua addit ratiocinia: aquam amnii alere & per os a fetu ſugi: inde & chorii aquam, quæ etiam alendo apta ſit: nihil per umbilicum advenire, præter paucum a matre aërem. Sanguinem per placentam circulum non obire. Fetum utique in utero reſpirare.

Agoſtino

(*g*) p. 149. edition. 1654. Apud HENAULD in clypeo etiam dicitur anno 1629. & 1635. receptaculum chyli vidiſſe, & teſtis citatur FOURNIER.

Digitized by Google

Agoſtino COLTELLINI (*Oſtilii* CONTALGENI) *iſtituzioni dell' anatomia del corpo umano i verſi Toſcani* P. I. Fiorenza 1651. 12. ſic P. *ſecunda* & *tertia*. Ex BARTHOLINO.

Joſephi MANCUSI *de partu dierum* 238. *quod non ſit novimeſtris legitimus naturalis & civilis, ſed octimeſtris aut ad octimeſtrem ſpectans minimeque vitalis* Panormi 1651. 4. MANGET.

Auguſtinus THONER in *obſervationibus medicinalibus*, Ulm. 1651. 4.* editis, eamdem, quam diximus, ridiculam litem recenſet, quæ inter medicos Durlacenſes & Heidelbergenſes nata inciſo porcello in deteriorem partem deciſa fuit (*h*). In *epiſtolis* una editis de ſede facultatum principum egit: deque ſemine feminino utique ad materiem fetus conferente.

In *appendice epiſtolarum medicinalium* ibid. 1653. excuſa 4.* contra fallacem uromantum, & de uromantia egit, & contra HELMONTIANA catarrhi deliramenta.

Pauli STRECTES *conſilium de partu novimeſtri* Piſis 1651. fol. MANGET.

Auguſtini SCOTI *Anthropologia ſ. de corporis humani fabrica & nobilitate* Diſſ. Patav. 1651. 8.

J. FRANCK *de oculo* Upſal. 1651. 4. BOEHMER.

Roberti PATIN (GUIDONIS F.) qui ante patrem obiit, & *Car.* BARALIS *Ergo fortes creantur fortibus* Pariſ. 1651.

Joh. de BOURGE & *Ant. de* SARTE *Ergo certus unus graviditatis index motus* Pariſ. 1651.

§. CCCCXII. *Petrus* GUIFFART. J. MARET.

Medicus Rothomagenſis, edidit ibid. anno 1652. 4.*. *Cor vindicatum ſ tractatum de cordis officio & de proxima lactis materie:* HARVEJI & PECQUETI experimentis utitur. In priori tractatu negat ab hepate venas oriri: in altero a chylo & lac gigni, & ipſum per vaſcula ad placentulas producta amnii liquorem. Citatur inter eos, qui ductum thoracicum, & receptaculum chyli viderint, obſcure vero de iis ſcripſit.

EJ. *Lettre à un D. en Med. touchant la connoiſſance du chyle & de ſes vaiſſeaux, qui le portent au cœur, enſemble la découverte de la noble valvule & des obſervations ſur l'hydropiſie* Rouen 1656. 4. BUR. Valvulam dicit *Johannis le* NOBLE, ſanguinem venæ cavæ ſuperioris retinentem, ne gravitet in cavæ inferioris ſanguinem: quæ ponatur in parte ſuperiori trunci adſcendentis cavæ paulum, ſub venæ coronariæ ortu, ſubeat in venæ ſubſtantiam, & pene circa venam cavam circumeat. Obſcure, ut EUSTACHIANAM valvulam ex CATTERIO velle videatur.

Jean MARET *abregé des nouvelles experiences anatomiques des veines lactées, reſervoirs du chyle &c.* Touslouſe 1652. 8. B. THOMAS.

(h) p. 102.

Digitized by Google

§. CCCCXIII. *Dominicus de* MARCHETTIS,

PETRI fil. Anatomicus Patavinus, quem nimia venus occidit (*i*), ob induſtriam coævorum laudes meritus, ſolus fere ſuo ævo humanam anatomen pro dignitate exercuit: & licet ad nuperorum inventa ſe paulo alieniorem geſſerit, plurima tamen in brevi opere rectiſſime vidit, non ſatis a nuperis aut laudatus, aut in uſus ſuos verſus. EJUS breve *compendium anatomicum* prodiit Patav. 1652. 4. LIND. (*k*), 1654. 4.* ſæpe recuſum Hardervici 1656. 12.* Leid. 1688. 12. B. THOMAS. Plus boni continet, quam vaſta compilatorum volumina. Sæpe VESLINGIUM contra RIOLANUM tuetur. Anaſtomoſes mammariorum vaſorum, utriusque generis, cum epigaſtricis, & vidit, & in lactantibus addit ea vaſa multo eſſe ampliora. Aqua per umbilicum effuſa. Omentum lobo hepatis adhærere. Meſocolon ab omento diverſum eſſe, quas membranas tota antiquitas confuderat. Vaſa brevia in ventriculum negat aperiri. Vaſa ſanguinea ubique ſtudioſe deſcribit. A ductu Pancreatico canales oriri in hepar inſertos, per eos chylum ductu reſorbtum ad hepar venire, & eum ductum oſtio nonnunquam duplici in duodenum inteſtinum patere. Ramum a meſenterica arteria ad hepar euntem vidit. Maximum hepar: Non bene rejicit valvulas cervicis veſiculæ felleæ. Duplex lien. Nullæ in venis ad portas valvulæ. Renes in adulto glanduloſi. Vaſa capſularum renalium in puero majorum. Septum ſcroti. Cavitas renum ſuccenturiatorum. Cor in ſyſtole brevius reddi. Duæ aut tres arteriæ bronchiales. Myloglоſſus muſculus. Nullum nervum ad tendinem ire. Canalem a tubis in uteri cervicem euntem recte repudiat. Urachum eſſe ligamentum. Negat oſſa pubis in partu diſcedere. De fetus ab adulto homine diſcrimine. Cor maximum vidit, ut totum thoracem repleret. Circuitum ſanguinis minorem deſcribit. Septum cordis perforatum, ſed raro exemplo. Foramina venoſa cranii, ſatis plene. Duram matrem undique ad cranium adhærere. Ventriculos cerebri anteriores in tertium aperiri. Cornua eorum ventriculorum deſcendentia. Apud BARTHOLINUM injectum liquorem docet ex arteriis in venas tranſire.

§. CCCCXIV. *Auguſtinus de* LAURENTIO. *Alii.*

AUGUSTINUS ille, Panormitanus Medicus, *diſceptationum medicarum Decadem* I. edidit Panormi 1652. 4.*. Prima eſt de aſitia num ſit poſſibilis, tertia de ſternutatione. Juvenis non absque ingenio, verum qui ex ſeculi ſui vitio perſuaderetur, ſatis eviciſſe cauſam ſuam, ſi auctoritatem Græcorum aut Arabum poſſet adlegare. Aſitiæ exemplum proprium habet, neque impoſſibilem eſſe perſuadetur, ut tamen ea abſtinentia vires frangat. Sternutationem ubique prodeſſe negat. Signa hominis aquis ſuffocati, a ſtrangulati ſignis ante nuperos diſtinguit.

Alexander ROSS *arcana microcoſmi or the hid ſecrets of man's body diſcoverd in an anatomical duel between Ariſtotle and Galen .... a refutation of Thomas* BROWN'S

(i) LEAL *hebd febr.* p. 73

(k) Dedicatio eſt ejus anni.

Digitized by Google

BROWN's *vulgar errors from* BACON's *natural hiſtory*, *and* W. HARVEY's *book de generatione &c.* London 1652. 8. PL.

Iſaaci CUJACII *uromantia* Brem. 1652. 12.

James HART's *anatomie of urines* London 1652. 4. OSB. alii 1653.

Georgii GELMAN's *dreyfache chirurgiſche Blumen, in welchen zu finden* 1. *anatomiſche Beſchreibung des Haupts*, 2. *der Bruſt*, 3. *der äuſſern Glieder*, *nebſt* 90. *nützlichen Fragen aus der Anatomie* Frankfurt 1652. 4.* cum multis ſed malis iconibus.

Anthon. Gunth. FRIDERICI *de nutritiva facultate* Lipſiæ 1652. 4. HEFT.

EJ. *Aenigmatica vitæ & mortis deſcriptio* Witteberg. 1653. 4. V.

David STOLLII *endoxorum & paradoxorum ſylva* Baſil. 1652. 4. adoptat ſanguinis circuitum.

Eſajas PUFFENDORF *de ſanguine & ejus motu* Lipſ. 1652. 4. B. THOMAS.

Caroli BARALIS & *Alani* LAMY Diſp. *Ergo ſtatim a conceptione creat Deus in humano ſemine animam rationis participem* Pariſ. 1652.

Franc. LOPEZ & *Romani* PARGAULT *Ergo præmaturæ ſenectutis index præcox ſapientia* Pariſ. 1652.

Viti RIEDLINI *de ſymptomatibus loquelæ* Argentorat. 1652. 4.*.

J. TACK *de anima rationali* Gieſſ. 1652. 4. & de potentia plaſtica.

§. CCCCXV. *Olaus* RUDBEK,

Suecus, celebris per plurimos & vaſtiſſimos, quos ſuſcepit labores, cum juvenis ex ſeculi conſuetudine animalia viva numeroſa incideret, & potiſſimum annis 1649. & 1650. in vaſis lacteis inquirendis laboraret, in vaſa lymphatica hepatis incidit, eaque dixit *vaſa hepatis aquoſa*. Anno 1650. dum de corde quærit, ductum thoracicum detexit: iterque chyli vinculis injectis anno 1651. definivit, veſiculam vero chyli anno 1652. Reginæ oſtendit. Vaſa demum lymphatica in thorace & lumbis alibique invenit anno 1651. & edidit Aroſiæ 1652. 4.* in Diſput. *de circulatione ſanguinis*, in qua hepati jus coquendi ſanguinis ademit, & circuitum ſanguinis confirmavit. Anno porro Aroſiæ 1653. 4.* dedit *novam exercitationem anatomicam exhibentem ductus hepatis aquoſos & vaſa glandularum ſeroſa*, recuſam in *Meſſe aurea* HEMSTERHUYSII & inter *meas ſelectas diſputationes*. Hoc libello vir Cl. ſua inventa expoſuit, & adminiſtrationem docuit. Addidit minime vulgares obſervationes anatomicas. Vaſa omphalo-meſenterica. In fetuum catellæ ventriculo humorem amnii humori ſimilem reperit: oculos his fetubus rubere vidit, uterique motum contractilem, ductum thoracicum & vaſa lactea lympha plena. Valvulas luculenter oſtendit.

Videtur ex his ipſis *datis* verus novorum vaſorum inventor fuiſſe. Nam & tempora citat anni nempe 1651. priora, cum BARTHOLINUS Decembrem m. ejus

Digitized by Google

ejus anni nominet: & eſt in BARTHOLINO manifeſtum indicium, inaudiviſſe eum cum ſcriberet, de RUDBECKII vaſis ſeroſis, cum nomen vaſorum aquoſorum a RUDBECKIO impoſitum ſibi diſplicere indicet in primo, quem de vaſis lymphaticis animalium ſcripſit, libello *(l)*. Porro etiam in libello, quem anno 1653. RUDBECKIUS edidit, multo plura vaſa lymphatica, & ex numeroſioribus quam quidem apud BARTHOLINUM, corporis animalis partibus, deſcripſit, ut & rectius BARTHOLINO vidiſſe certum ſit, & probabile fiat, priorem vidiſſe, cum pluribus inciſionibus ad ſua inventa eguerit, paucioribus, qui pauciſſima in his vaſis vidit, BARTHOLINUS. Sed etiam communis *(m)* amicus primam inventi oſtenſionem RUDBECKIO tribuit. Porro nova vaſa menſe Aprili 1652. Reginæ OLAUS oſtendit, cum menſe Majo ejus anni T. BARTHOLINUS in Diſſ. *de lacteis thoracicis* oſtenderit, ea vaſa ſibi non eſſe perſpecta. Sublevat etiam nonnihil RUDBEKIUM BOURDELOTIUS *(n)*. Vaſa enim ignota cum diceret, quæ nunc vocantur lymphatica, addit ſe contra BARTHOLINUM defendiſſe, non eſſe lactea, ipſeque iterum BOGDANUS fatetur M. Decembri 1651. ſe pro lacteis habuiſſe *(o)*, ut adeo eo tempore & præceptor ejus BARTHOLINUS pro lacteis habuerit. Nam quæ addit, ſe tribus ante RUDBEKIUM menſibus hæc nova vaſa vidiſſe, neminem præter ipſum, non certæ fidei hominem, teſtem habent. Et aliquid in hac cauſa valet, quod ipſe T. BARTHOLINUS nunquam tantum inventum ſibi diſerte adſcripſerit.

Inde cum *Inſidias* ſuas *Martinus* BOGDAN edidiſſet, reſpondit OLAUS in libro, cui titulum fecit *Inſidiæ ſtructæ aquoſis ductibus Olai* RUDBEKII *a Thoma* BARTHOLINO Leid. 1654. 8.*. Menſe Aprili a. 1652. ſe ductus ſuos Reginæ demonſtraſſe. Lis princeps per varias alias quæſtiones ſe diffudit, & utrinque inciviliter geſta eſt. Cor exemtum diu micare.

In *Meſſe aurea* HEMSTERHUYSII RUDBEKIUS Leid. 1654. 8.* Heidelbergæ 1659. 8.* novas undecim figuras addidit, vaſa lymphatica glandularum bronchialium, pulmonis, mediaſtini, hepatis convexi, lienis, teſtium, uteri, lumborum, aliqua etiam cum ductu thoracico ex homine. Corda in gallina duo. Habet etiam lineam eminentem uteri; lineam rubentem, quæ medullam ſpinalem dividit. Sanguinem per placentam poſt mortem negat circumire; atque adeo non putat neceſſe eſſe, funiculum ligare umbilicalem. De glandula ſeroſa ventriculum inter & hepar, hæc ultima PORTAL.

Epiſtolam ad T. BARTHOLINUM *de vaſis ſeroſis* Upſal. 1657. 12. editam citat LINDENIUS.

EJUSD. *de ſero ejusque vaſis* Upſal. 1661. 4.* & in *ſelectis meis* diſputationibus T. VII. Novas aliquas icones vaſorum lymphaticorum colli, cordis, linguæ & ſepti transverſi, ductusque thoracici habet.

In *Atlantica ſ. Manheim* Upſal. 1675. 1689. 1698. de diuturna vita veterum ſeptentrionalium hominum aliqua profert.

§. CCCCXVI.

(l) p. 55.
(m) J. v. HORNE *Epiſt.* cum *inſid.* RUDBEK. edita p 148. 149. & in *microcoſmo.*
(n) *Entretiens* p. 51. 52.
(o) Conf. BOGDANI *inſidias.*

§. CCCCXVI. *Petrus* BORELL. *Iſaac* CATTIER. *Alii.*

Prior medicus Caſtrenſis, minime indiligens vir, qui in variis partibus artis medicæ laboravit, etſi non ſatis diffidens aut credere difficilis.

Hiſtoriarum & obſervationum medico phyſicarum Centuriæ IV. prodierunt Caſtris 1653. 12. Pariſ. 1656. 8. Francof. & Lipſ. 1670. 8. 1676. 8.*. Rariora utique quæſivit, & quæ admirationem moverent. Carnes noctu lucentes. Puella hirſuta. Cornu in facie. Sanguis albus: ſubita canities. Pueri nimium incrementum. Duæ in mamma papillæ, & tres mammæ. A clyſtere ebrietas. Septimeſtris partus notæ. Atretus & atreta. Bilis fervens. Tendo Achillis conſumtus, ut nulla in artu impotentia ſupereſſet. Violarum in urina odor. Lacrumæ ſanguineæ. Puer biceps. Teſtes tres, aut unus. Varietates ſuturarum. Scintillæ in interula. Ova monſtroſa. Puer fratri adnatus, nævi, alia.

EJUSD. l. *de vero teleſcopii inventore ac Centuria obſervationum microſcopicarum* Haag. 1655. 4.*. Aliqua habet de oculis aranearum, circuitu ſanguinis in pediculo, animalculis ſcabiei, ovi germine, vermiculis naſi, ſquamis piſcium, venis unguium. Brevia omnia & imperfecta.

In *Antiquités de la ville de Caſtres* jam monuit, gemmam Callaidem ſive *Turquoiſe* eſſe oſſa petrefacta (*p*).

Iſaacus CATTIER, Medicus Regius, *obſervationes* ſuas cum BORELLO communicavit, cum quibus in omnibus editionibus a nobis indicatis excuſæ ſunt. Meliores ſunt; pathologici & chirurgici potiſſimum argumenti. Hic reperitur MENTELII de ſicario hiſtoria, in quo omnia viſcera ad alterum latus transpoſita fuerunt. Vaſorum lacteorum & ductus thoracici varietates. Partus aliqui monſtroſi. Valvula EUSTACHII, nam manifeſtum eſt, de ea dici.

IDEM in *deſcription de la Macreuſe* Paris 1651. 8.* cum piſcibus eam avem non debere numerari, recte oſtendit.

Wilhelmus WORM OLAI fil. varias *epiſtolas anatomicas* ad BARTHOLINUM dedit. Exceptum RUDBEKIANÆ Diſſ. ad patronum miſit anno 1653. Nov. 3. in Epiſt. 34. C. II. Receptaculum chyli a RUDBEKIO primum inventum dixit Ep. 36. Orationem in BARTHOLINI mortem edidit Hafniæ 1680. 4.*.

§. CCCCXVII. *Fr. Maria* FLORENTINUS.

Nobilis Lucenſis. Ejus eſt *de genuino puerorum lacte mamillarum uſu & in viro lactifero ſtructura cum nova aſſertione diſquiſitio* Lucæ 1653. 8.*. Melioris notæ libellus. Plurima habet nova & peculiaria: lac in puerulis, lac in viro: fabricam lacunæ ſ. areolæ albæ in viro, in femina, in muliere demum lactante, omnia ex proprio experimento. Veſiculas lactiferas MORGAGNI, ductus papillares, corpus glandulosum mammæ, vaſa lymphatica axillaria habet.

(p) ASTRUC *mal. des femmes* I. p. 183.

Digitized by Google

§. CCCCXVIII. *Michael* Lyser.

Lipſienſis, Bartholini inciſor induſtrius, in lymphaticis vaſis inveniendis ſocius, hactenus æmulus, ut de eo, a morte viri, Bartholinus conquereretur (*q*), & Rudbeckius æmulo ſuo objecerit, nihil eum absque inciſore Lysero inveniſſe. Veteres paſſim adminiſtrationes ſuas docuerant, dum partes corporis humani deſcribebant: primus Lyserus proprio opere artem tradidit, qua quæque particula corporis humani ad demonſtrationem præparetur. Nihil exſpectes plenum, nondum inventa vaſorum repletione artificioſa, neque ſatis cognita macerationis, aut liquorum vel ſolventium vel conſervantium, poteſtate. Quare Lyserus fere in ſceletis parandis, in oſſibus mundandis, inque muſculis ſubſtitit. Inſtrumenta etiam non nulla invenit. Eum Bartholinus in difficilioribus adjuvit. Ejus *culter anatomicus* prodiit Hafniæ 1653. 8.*. Paſſim dum adminiſtrationem tradit, fabricam tetigit, ut in valvula coli, quam liquorem ſuſtinere animadvertit, in cerebri adminiſtratione, in carpi oſſiculis, quibus nomina impoſuit. Novæ editioni Hafnienſi anni 1665. 8.*. Bartholinus adjecit *obſervationes medicas* Lyseri & aliorum. Inter eas eſt Lyseri de lacte in duabus mammis diverſo. Tertia editio eſt Hafnienſis 1679. 8.* quæ etiam Francofurtenſis dici poteſt, cui C. Bartholini libellus acceſſit. Quarta eſt in collectione Bonneti Genev. 1685. fol. Alias hic *culter* Ultrajecti 1706. 12. & Leidæ recuſus eſt anno 1726. 8. Haen. 1731. 8. Germanice verſus a J. Timmio & Bremæ editus anno 1735. 8.* Anglice non bene reddidit *Georg.* Thomson, & Londini edidit anno 1740. 8.*

Inter epiſtolas Bartholini aliquæ ſunt Lyseri, Patavii datæ anno 1652. ut n. 25. c. II. aut anno 1653. ut ep. 33. demum anno 1656. ut c. II. n. 23. Serum ſanguinis ad ignem in gelatinam concreſcere noſter ex primis animadvertit; Marchetto juniori lacteum thoracicum ductum & vaſa lymphatica demonſtravit, obnixe refraganti.

Etiam Diſſertatio *de auditu* Lipſiæ 1653. 4.* & Diſp. *de ſpiritibus influentibus* anno 1656. 4.* proſtat. Nihil in iis reperio, exercitato inciſore dignum.

§. CCCCXIX. *Joh.* Wallis,

Illuſtris Mathematicus. Ejus *Grammatica linguæ Anglicanæ cum tractatu de loquela ſ. ſonorum formatione*, primum Oxonii prodiit 1653. 12.* deinde 1664. 8.* 1674. 8.* hæc multum aucta, & Leidæ 1727. 8.* cum Ammanno, Hamburgi 1672. 8. Heist. & inter *opera omnia* Wallisii. In poſteriori libello literarum formationem & comparationem huc revoces. Verum lingua Anglica nimis diverſam habet a ſcriptis literis pronuntiationem, ut ne puræ quidem vocales puris literis exprimi poſſint, ſed i per ee, u per oo ſcribere ſit neceſſe. Quare noſter neque valorem literarum aliarum linguarum liquide exprimere potuit. Nuper Londini 1765. prodiit eadem *Grammatica linguæ Anglicanæ*, *cui præfigitur de loquela*

(*q*) In *præf.*

quela ſ. ſonorum omnium loquelarium formatione tractatus grammatico phyſicus Ed. VI. Accedit epiſtola ad *Th.* BEVERLEY *de mutis & ſurdis informandis.*

EJ. WALLISII *ad* R. BOYLE *de modo docendi ſurdos & mutos data* anno 1662. recuſa eſt in *Eph. Nat. Cur. Dec.* I. *ann.* I. & in *Phil. Tranſ.* n. 61. Utique ſurdum natum loqui docuit.

In *Phil. Tranſ.* n. 178. exemplum narrat ſtupendæ memoriæ, & difficilium calculorum in tenebris perfectorum, & artem qua ad eos calculos ponendos uſus eſt in n. 245.

In n. 269. contendit, duabus epiſtolis, hominem eſſe animal herbivorum, neque enim dentes aut cæcum inteſtinum habere carnivororum.

N. 276. de oſſibus giganteis agit, paſſim repertis.

Litem cum *Wilhelmo* HOLDER aluit. Docuerat iſte POPHAMUM loqui, qui ſurdus erat natus: cum vero idem eorum eſſet oblitus, quæ didicerat, poſt triennium ſe WALLISIO tradidit docendum, bono cum ſucceſſu. Motus eo eventu HOLDERUS libellum ſcripſit, ad quem noſter reſpondit Lond. 1679. *A defenſe of the R. Society and chiefly of the Philoſophical Tranſactions July* 1670.

§. CCCCXX. *Varii.*

Johannes VIGIER, Caſtrenſis, anno 1653. obiit. Ejus *opera* filius, pariter medicus, edidit Haag. 1659. 4.*. Cum aliis opuſculis continetur uno volumine *Enchiridion anatomicum.* Prodiit etiam Gallice *le manuel anatomique* Lyon 1658. Totius artis compendium, in quo nihil peculiare reperi. SCHULZIUS PAREUM exſcripſiſſe monet.

Alius eſt nuperus chirurgus ejus nominis.

HERMAN *van der* HEYDE, Medici Gandavenſis, *ſynopſis diſcurſuum latinitate decreta* Londin. 1653. 12.*. Aliqua huc faciunt. Tendines obtuſe ſentire non ignoravit.

Richardi SANDERS *phyſiognomy, chiromancy, art of memory* London 1653. B. BODLEYANA. 1671. WHITE.

Johannis BARILII *phyſiologia humana & pathologia per tabulas ſynopticas ex* HIPP. & GALENI *genio* Cadomi 1653. HOTTON.

Jean CHARPENTIER *refutation de la doctrine nouvelle des humeurs par J. B. de* HELMONT Sedan. 1653. 8. *le* TELLIER.

Th. LANGELOT *epiſtola de lacteis thoracicis ad* BARTHOLINUM n. 43. *Cent.* II.

Auguſt HAUPTMAN *de bile ejusque uſu* Lipſiæ 1653. 4. Vermium copia, Veſicula fellis inanis & ejus loco calculi. Icterus. Veſicula fellis pleniſſima, ſed exitus viſcida materiem obſtructus, ut ne gutta exiret.

Mart. Clemens COLER *de calido innato* Witteberg. 1653. 4. HEFT.

J. Alberti SEBIZ MELCHIORIS f. Profeſſoris Argentoratenſis, *Problemata de variis corporis humani partibus in genere conſideratis theſes miſcellaneæ* Argentorati 1653. 4.* alii 1663.

Digitized by Google

Ej. *de liene* 1655. 4.*.

Ej. *de ventriculo* ibid. 1660. 4.*.

Ej. *Problemata quædam anatomica* 1662. 4. Pl.

Ej. *de inedia* 1664. *.

Ej. *Problemata quædam anatomica* ibid. 1665. *.

Daniel Arbinet & *J. Edm.* Chartier *Ergo cor magnum parvo præſtantius* Pariſ. 1653.

Barthol. Baralis & *Nic. le* Letier *Ergo calor nativus elementaris* Pariſiis 1653.

§. CCCCXXI. *Franciſcus* Glisson,

Profeſſor Cantabrigienſis, vir profundæ meditationis, multiplici præter anatomicam cognitionem laude conſpicuus, non quidem ampla diſſecandorum cadaverum opportunitate inſtructus, ea, quæ ei ſupererat, ſollicite uſus eſt, ut tamen in hypotheſes pronus eſſet. Ejus *anatomia hepatis cui ad calcem operis ſubjiciuntur nonnulla de lympha ductibus nuper repertis* Londini prodiit 1654. 8.* ſæpe recuſa, Haag. 1681. 12.* & in magna collectione Mangeti. De hepatis tribus ligamentis, pondere, veſicula fellis ejusque peculiaribus ductibus, quos absque ullo dubii ſigno deſcribit: de anulo fibroſo veſiculæ, ubi non bene valvulas cyſtici meatus rejicit: de motu bilis, vere & utiliter. Sinus venæ portarum (qui eſt ramus ejus venæ ſiniſter). Vagina, quæ a Glissonio nomen habet. Vaſa lymphatica hic, ut alii Angli, Jolivio tribuit inventa, ignoto inter inciſores nomini (*r*). Nullas eſſe venæ cavæ cum vena portarum anaſtomoſes (magnas nempe & conſpicuas). Contra vim ſanguificam hepatis. Ductus ex hepate in veſiculam. Hepar non eſſe venarum originem. Venam Portarum arteriis adfinem eſſe & bilem ſecernere. Succum nutritium per nervos ferri, quem ſuccum glandulæ meſentericæ præparent, nervisque ſubminiſtrent, tum aliæ aliquæ conglobati generis. Injectionibus uſus eſt, ſuumque tubulum depictum dedit.

Ejusd. *de ventriculo & inteſtinis & partibus continentibus abdominis* Londin. 1677. 4.* Amſtelodami 1677. 12.*. Senile opus plus habet ratiocinii, anatomes minus. Neque tamen eo minus eximia plurima continet, phyſiologica & anatomica. Fibræ naturam omnium primus contemplatus eſt. De irritabilitate nemo ante Glissonium rectius cogitavit, quam equidem paulo liberalius fere omnibus corporis humani partibus tribuit, etiam fluidis. Motum cordis primus ab irritatione derivavit; gradus irritabilitatis definivit; nimiam fecit, & nimis parvam, aque ſenſu diſtinxit, ipſum demum nomen excogitavit. Omnia vaſa eſſe ſectione circulari. De motu periſtaltico fuſe & bene, deque vario ejus ductu. Muſculorum abdominis vis in convertendo corporis trunco. Celebre experimentum, quo confecit, dum agit muſculus, una eum intumeſcere. Palatum mobile ab uvula poſt Fallopius pene primus ſeparavit. Anatome

(*r*) Etiam Plot *Oxfordshire* p. 301.

Digitized by Google

tome ventriculi, inteſtinorum, omenti. Pinguedinem in cellulas deponi. Panniculum carnoſum refutavit. Hominis cutem ex natura ſua pilos producere. Fuſiſſime de coctione ciborum, de fermentatione.

In Lib. *de natura ſubſtantiæ energetica ſ. de vita naturæ* Londin. 1672. 4.* cauſam motus in ipſo corpore habitare defendit, non ut in animalibus ſolis ſubſiſtat.

Vitæ compendium reperias apud BIRCH. *hiſt. of the Roy. Society* III. p. 376.

§. CCCCXXII. *Georgius* SEGER,

Thorunienſis, T. BARTHOLINI diſcipulus, & adſecla. Ejus *triumphus cordis poſt captum de hepatis clade duce* BARTHOLINO *victoriam*, Hafniæ 1654. & Baſil. 1664. 4. Ad controverſias de corde & hepate: loca auctorum colligit.

Ej. *de uſu communium corporis humani integumentorum* Hafn. 1654. 4. L. PRÆTORIUS facit 1656.

Ej. *de quidditate & materie lymphæ* BARTHOLINIANÆ. *Accedunt de ea lympha doctorum virorum epiſtolæ* Hafniæ 1658. 4.* LINDEN facit 1655. Lympham generari ex ſpiritibus animalibus. Acceſſerunt *epiſtolæ aliquæ* J. D. HORSTII, M. KIRSTENII, aliorum.

Ej. Diſſ. de HIPPOCRATIS *orthodoxia in doctrina de nutritione fetus humani in utero. Acc. binæ diſputationes, altera de* DEMOCRITI *heterodoxia in doctrina fetus in utero: altera de cotyledonibus uteri* Baſil. 1660. 4.*. Scopus eſt oſtendere, HIPPOCRATEM in ſuis operibus, inter quæ noſter etiam ſpuria admittit, ſibi non contradicere, ſed fetum docere nutriri, & ſanguine per placentam & funiculum umbilicalem, & lacte per umbilicum, per vaſa lactea propria ad placentam veniente, & demum eodem lacte de chorio in amnion ſtillante, hinc per os recepto. Conjecturam etiam habet, tubulos dari, qui ex placenta in chorion patuli hient, per quos chylus in chorion deſcendat, inde in amnion percoletur.

In *altera Diſſertatione* oſtendit contra DEMOCRITUM, uterum papillas non habere, fetum adeo non ſugere, ſi verum ſenſum vocis ſequaris. In *ultima* cotyledonum vocem explicat per oſtia venarum & arteriarum ſanguinem menſtruum in uteri cavum effundentium. Hæc diſputatio, quam LINDENIUS conjungit, vere ſeorſim prodiit, reſpondente *Cæſone* GRAMM. Sic & altera Diſputatio de DEMOCRITI heterodoxia.

EJUSD. de HIPPOCRATIS lib. *de καρδίης ortu legitimo* Baſil. 1661. 4.* & 1678. 4 PRÆTOR. Pro eo libello non bene pugnat.

Ej. *Triumphus & querimonia cordis repetitus* Baſil. 1661. 4.*.

Ej. *Progr. ad diſſectionem cadaveris* 1676. PRÆTOR.

Ej. *Diſputatio de lacte* 1678. 4. PRÆTOR.

In *epiſtolis* BARTHOLINI variæ ſunt SEGERI, ut *Cent.* II. *Epiſt.* 79. qua cranium leporinum cornutum deſcripſit.

In *Epiſt.* 86. ALDROVANDI anatomen cranii pſittaci confirmat, & de martis anatome agit.

In *Epiſt.* 67. *Cent.* III. de monſtro dicit, & de veſtigiis vaſorum lymphaticorum apud HIPPOCRATEM obviis.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* I. de ſerpentum anatome, eorum excluſione, vernatione.

Ann. II. n. 57. Anatome talpæ. Habet fellis veſiculam & oculos.

Obſ. 58. Echini anatome utriusque ſexus.

Obſ. 94. Vitulus biceps, absque anatome.

Ann. III. *Obſ.* 93. anatome leporis: foramen vulvam maris referens.

Obſ. 94. fecundæ leporis.

Obſ. 163. vir 117. annorum ſuperſtes.

Obſ. 164. vagitus uterinus.

Obſ. 188. ova duplici vitello.

Obſ. 195. lutræ anatome & penis oſſiculum.

Ann. IV. n. 144. Princeps 340. l. lapidem elevans & projiciens.

Obſ. 145. piſces audire.

Ann. VI. VII. *Obſ.* 128. capra moſchata cum dentibus exſertis.

Obſ. 130. hortulani Suecici hiſtoriam admittit & explicat.

Ann. VIII. *Obſ.* 33. de prolapſu cartilaginis mucronatæ in embryone.

Ann. IX. X. *Obſ.* 96. femina hirſuta & barbata.

Obſ. 97. agna biceps.

Obſ. 98. anatome phocæ feminæ, & ſacci in principio duarum arteriarum.

Obſ. 99. lacrumæ ſanguineæ.

§. CCCCXXIII. *Martinus* BOGDAN.

Drieſa ex Nova Marchia oriundus, inde civis & poliater Bernenſis, cujus gens hactenus ſupereſt, perinde ut SEGERUS ex acerrimis gloriæ BARTHOLINIANÆ adſertoribus fuit.

EJUS *inſidiæ ſtructæ* BARTHOLINI *vaſis lymphaticis ab Olao* RUDBECKIO *Sueco in ſuis ductibus hepaticis & detectæ a* M. BOGDANO Francof. vel Hafniæ prodierunt 1654. 4.*. Aſperum ſcriptum ſed diſertum, ut olim RUDBECKIUS conqueſtus ſit, BARTHOLINI (*s*) ſe manum adgnoſcere. Lis eſt de tempore, quo Danus

(s) Negat BARTHOLINUS in præf. ad apologiam.

Digitized by Google

Danus (t) Suecusve nova vaſa detexerint. Hic fatetur quidem BOGDANUS, BARTHOLINUM præſente *Petro* BOURDELOT vaſa lymphatica Decembri M. 1651. adhuc pro lacteis habuiſſe, excoluiſſe vero addit anno 1652. & edidiſſe Kal. Maj. 1653.

Cum RUDBECKIUS in ſuis *inſidiis* BARTHOLINIANIS reſpondiſſet, quas citavi, regeſſit BOGDANUS iterum *Apologiam pro vaſis lymphaticis* T. BARTHOLINI *a* M. BOGDANO *contra inſidias ſecundo ſcriptas ab Olao* RUDBECK Hafniæ 1654. 12.*. Literate, ſed acerbe noſter reſpondet, ut grammatici non ſit diſſimilis, inter quos a RUDBECKIO relegatus fuerat. In eo malam cauſam tuetur, quod RUDBECKIUM plagii inſimulet, abſonam accuſationem molitus, cum RUDBECKIUS tanto uberiorem lymphaticorum vaſorum hiſtoriam dederit, quam quidem BARTHOLINUS.

EJUSD. *Obſervationes anatomicæ ad* T. BARTHOLINUM *cum* LYSERI *cultro* Hafniæ 1665. 8.* & 1679. 8.* editæ, lienem continent loco motum, reliqua pathologica, datæ ſunt anno 1663.

Inter *epiſtolas* BARTHOLINI 62. *Cent.* II. tradit agitata cum HARVEJO aliqua de lacteorum vaſorum natura.

In *Ep.* 47. de valvula agit, quam *Car. le* NOBLE invenerit in vena coronaria, & quam pridem EUSTACHIUS viderat.

In *theſibus medicis inauguralibus miſcellaneis* Baſil. 1649. aliqua ſunt anatomica.

§. CCCCXXIV. *Varii.*

J. Alcidii MUNIER, Genuenſis, *de venis tam lacteis thoracicis quam lymphaticis noviſſime repertis ſylloge anatomica* Genuæ 1654. 8.*. Libelli ſunt PECQUETI, & T. BARTHOLINI vaſa lactea thoracica & lymphatica, tum proluſio MUNIERI, & auctariolum, in quo LICETI, RIOLANI, aliorum de vaſis lacteis judicium continetur, denique teſtimonium, utraque vaſa Patavii ab *Antonio* MOLINETTO fuiſſe oſtenſa.

Cum PECQUETI editione anni 1654. prodiit *Sebaſtiani* ALETHOPHILI ad PECQUETUM *venarum lactearum thoracicarum inventorem epiſtola*, mere gratulatoria.

Tum *Hygini Thalaſſii* SANGERMANI, quo nomine A. AUZOUT latere creditur, *Brevis deſtructio ſ. litura reſponſionis* RIOLANI ad experimenta nova anatomica. In cavillos iracundi ſenis, quibus rem geſtam male conabatur reddere irritam.

Siboldus HEMSTERHUYS Leidæ 1654. 12.* primum opuſculum, deinde Heidelbergæ 1659. 8.* edidit J. PECQUETI libellos, *Th.* BARTHOLINI de lacteis thoracicis: de iisdem dubia vaſa lymphatica ex animalibus, & RUDBECKII quæ diximus, ductus

(t) Fatetur in præfat. BARTHOLINUS.

Digitized by Google

ductus hepatis aquoſos, obſervationes anatomicas, denique epiſtolas AUZOUTI & MENTELII.

In collectione opuſculorum SEVERINI, JASOLINI & CABROLII, quæ prodiit Hanau 1654. 4.* continetur *Johannis* TRULLII, Chirurgi Romani, epiſtola ad SEVERINUM, qua nonnullarum venarum hiſtoria traditur, quæ in brachio ſecari ſolent.

IDEM circuitum ſanguinis nuper inventum primus in urbe defendit (*u*).

Georgii CORTACII *trutina medica* Patav. 1654. 4. ſi huc facit.

Joſeph SCHMIDT *Spiegel der Anatomie* Frankfurt 1654. 12. LEHM.

Sigismundi Ruperti SULZBERGER *de pilis* Lipſiæ 1654. 4.

EJ. *de ſingultu* Lipſ. 1655. 4.*.

EJ. *de dignitate & praſtantia anatomes* ibid. 1663. 4.

EJ. *de rore microcoſmi* ibid. 1665. 4.*.

Val. FRIDERICI *de ſapore* Lipſ. 1654. 4.

Chriſt. LOESNIZER *cor humanum* Lipſ. 1654. 4.

Mart. Friderici FRIES *de dentibus* Lipſiæ 1654. 4.*.

Andreæ PROBST *de phantaſia ejusque per melancholiam affectione* Berolin. 1654. 12. LIND.

Jacobi ISRAEL *de liene: acc. vaſorum lymphaticorum nuper inventorum obſervatio* Heidelberg. 1654. 4. BOEHM.

J. de GORRIS & *Nic.* LIENARD *Ergo animi mores ſequuntur corporis temperamenta* Pariſ. 1654.

Car. BOUVARD & *Car. de* FLADES *Ergo partium* ἰσοπαθεια *fortior* συμπαθεια Pariſ. 1654.

J. MERLET & *Franc.* BOUTONNIER *Ergo ſternutatio eſt actio naturalis* Pariſiis 1654.

§. CCCCXXV. *J. Theodorus* SCHENK,

Profeſſor Jenenſis, vir eruditus, græciſſans, ROLFINKII imitator, neque tamen anatomicis ſtudiis innutritus.

EJ. & *Chriſtoph* LIPSTORP *de oculo* Jen. 1654. 4.

EJ. *de ſuo ſanguinis hiſtoria* Jen. 1655. 4.*. Collectitia ut fere reliqua hujus ſcriptoris. Rediit 1663. 4. LIND. 1671. 4.* cum Diſp. de natura lactis.

EJ. *Programma quo anatomen a difficili & pulchro commendat* Jen. 1656. 4.*.

EJ. *Exercitationum anatomicarum* I. *anatomiæ natura, utilitate, praſtantia, tractandique methodo* Jen. 1657. 4.*.

EJ. *Programma, quo anatomen localem a calumniis defendit* Jen. 1657. 4.*.

EJ.

(*u*) SINIBALD *geneanthrop.* p. 523.

Digitized by Google

Ej. *Exercitationum anatomicarum* Ex. *ſecunda de partibus ſimilaribus in genere* Jen. 1657. 4.*.

Ej. *de tribus coctionibus corporis humani* Jen. 1658. 4.*.

Ej. *de partibus generationi inſervientibus maſculis* Jen. 1662. 4. Pl.

Ej. *Exercitationes anatomicæ ad uſum medicum accommodatæ* Jen. 1662. 4.* ſunt diſputationes novem collectæ, ad anatomes hiſtoriam.

Ej. *Humorum corporis humani hiſtoria generalis* Jen. 1663. 4.*. Pariter collectanea, potiſſimum ex veteribus. Eadem fuerit *Iſagoge hiſtorica eaque generalis de vera natura humorum totius generis humani* Francof. 1684. 4. Burckh.

Ej. *Schola partium humani corporis* Jen. 1664. 4.*. Iterum undecim diſputationes conjunctæ. Compendium anatomicum collectitium, ut ipſum motum periſtalticum nunquam viderit, & ex Harvejo citet, hymenem confidenter rejiciat. Aliqua tamen de ductu thoracico propria habet.

Ej. *de conceptione diſputatio* ib. 1664. 4.*. Situs fetus in utero.

Ej. *de ſingultu* ib. 1667. 4.*.

Ej. *Synopſis inſtitutionum medicinæ diſputatoriæ prolegomena Phyſiologiæ & pathologiæ* ib. 1668. 4.

Ej. *de tinnitu aurium* ib. 1669. 4.*.

Ej. *de bulimo* ib. 1669. 4. Riv.

Ej. *de conceptione* ib. 1670. 4. Pl.

Ej. *de poris corporis humani* ib. 1670. 4. Vat.

Ej. *de diaphragmatis natura & morbis* ib. 1671. 4.*.

Ej. *Medicinæ generalis novantiquæ Synopſis* ib. 1671. 4. Lind.

Epiſtolæ ſunt inter Bartholinianas *Cent.* IV. n. 64. & 73. miſti argumenti.

§. CCCCXXVI. *J. Sigismund* Elsholz. M. Heiland,

Elsholzii Brandenburgici, Medici Electoralis, tunc juvenis, *Anthropometria, cui acc. doctrina nævorum* Patav. 1654. 4.* Francof. ad Viadr. 1663. 8.* multo auctius. Doctus libellus, in partium corporis humani externarum nominibus, neque abſque propria in menſuris induſtria natus. Comparationem duorum ſexuum omittit, & variis proportionibus ad præſagiendos mores utitur. De pygmæis, de gigantibus. Multa ex Durero. Germanice prodiit *Meßkunſt des menſchlichen Korpers &c.* Una excuſa Cardani eſt *metopoſcopia* & *de* Rubris *Phyſiognomia* Nürnb. 1695. 8.

Ejusd. *Clyſmatica nova ſ. ratio qua in venam ſectam medicamenta immitti poſſint, ut eodem modo operentur, ac ſi ore admiſſa fuiſſent, addita inaudita omnibus ſeculis ſanguinis transfuſione* 1665. 8. Colon. Brandenburg. (Berolini) 1667. 8.* & cum *Collegio Anatomico* Severini & *aliorum* Francofurti 1668. 4.*. Non inutile opuſculum. Infuſi in venas humanas medicamenti ipſe

 expe-

experimentum fecit: & in canibus ſæpius: refert etiam experimenta Gedani facta, & ſecum communicata, & compendium eorum, quæ alibi in eam rem capta fuerunt.

Ej. *de conceptione tubaria* VASSALII, *qua humani fetus extra uteri cavitatem in tubis quandoque concipiuntur, itemque puella monſtroſa caudata, vulva ab ano non diſtincta & hernia umbilicali nuper Berolini nata.* In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IV. V. app.

Ej. *Ann.* VI. VII. ovum prægnans, *obſ.* 80.

Obſ. 160. de reſtitutione humorum oculi. Eam ſponte fieri expertus eſt, & veſtigia apud veteres reperit.

Obſ. 196. Obſervatio RUYSCHIANA.

Obſ. 197. Tubæ FALLOPIANÆ deſcriptio, & ovarii corporisque lutei cavi cum proprio ductu.

Obſ. 198. De gemellorum origine ex ovis in una cellula duobus.

Obſ. 215. in corde principis odor medicamentorum fragrans.

Ann. VIII. *obſ.* 18. de hirundinum oculis reſtitutis.

Obſ. 19. 20. de phoſphoro multiplici.

Ann. IX. X. *obſ.* 85. pila plumbea per penem.

Michael HEYLAND, Profeſſoris Gieſſenſis, *monſtri Haſſiaci diſquiſitio medica Gieſſæ absque anno*, annum 1654. puto verum eſſe 4.* annum 1664. 4. LIND. & 1677. 8. RIV. Fetus videtur ex duobus diſtinctis fetubus conponi, ſolo capite confuſis. Anatome ipſa ſollicita & accurata.

EJUSD. *de phantaſia* Gieſſ. 1664. 4. HEFT.

EJUSD. Diſp. *de principiis corporis humani materialibus* Lipſ. 1655. 4.

EJUSD. *de generationis humanæ principiis materialibus* Lipſ. 1655. 4 *.

EJUSD. *de tuſſi* Gieſſæ 1677. 4. RIV.

§. CCCCXXVII. *H. v.* MOINICHEN.

Henrici v. MOINICHEN egregii BARTHOLINI diſcipuli, pluſculæ anatomici argumenti *epiſtolæ* ſunt in *Centuriis* præceptoris.

EJUS *obſervationes medico chirurgicæ* 24. cum M. LYSERI editionibus poſterioribus prodierunt, in quibus ſunt oſſa fetus de abdomine extracta, atreta, acus deglutita ex crure erumpens. Eæ cum adnotationibus *Joſ.* LANZONI Dreſdæ recuſæ ſunt 1691. 12. VAT. In *Epiſt.* BARTHOL. *Cent.* II. n. 56. Patavina nova præceptori indicat, ut *Ant.* MOLINETTI ſententiam de circulatione ſanguinis, quam admittebat. Vidit apud eum anaſtomoſin vaſorum epigaſtricorum cum mammariis. IDEM oſſa pubis diſcedere docuit. MOINICHENIUS ductum thoracicum oſtendit, & aliqua vaſa lymphatica cum receptaculo. In *Cent.* II. n. 60. de

de *Dom. de* MARCHETTIS oſtenſionibus agit, thoracici ductus: & de continuitate arteriarum cum venis per experimenta demonſtrata. In *Epiſt.* 70. alia narrat, Patavii ſibi oſtenſa: & de ductu pancreatico duplici, quem MOLINETTO ipſe demonſtravit. In *Epiſt.* 87. de inciſa Patavii femina gravida, vaſis ſplenicis in gyrum convolutis, ſepto cordis perforato ex MOLINETTI oſtenſione. In *Ep.* 97. aorta ſquamis oſſeis varia.

§. CCCCXXVIII. *Ludovicus de* BILS,

Vel BILSIUS, Dominus in Coppendam, Prætor oppidi Ardenburg, miro quodam amore anatomes incitatus, primum ſceletos nonnullas, & oſſicula auditus Leidenſi theatro donavit, deque iis ſcriptum edidit *Anatomiſch vertoon van het gehoor* Brughe 1655. 4.* latine recuſum cum iconibus non optimis. Laudat tamen *J. v.* HORNE, quod BILSIUS novo inſtituto organum auditus per ſuturas in quatuor partes diſſolverit.

Eodem anno prodiit *Vertoog van eenigen anatomiſche ſtucken door Sr. L. de* BILS Amſterdam 1655. 4.* quo dona ſua recenſuit.

Inde varia artificia anatomica cepit publicare: anatomen incruentam (x), & novam artem condiendorum balſamo corporum, ut incorrupta manerent. Ejusmodi cadavera, ſed immenſo pretio, ut 25. florenos pro inſpiciendis quatuor ſpeciminibus poſceret, pro tota arte & ſuis theſauris vero 120000. flor. exegerit, in Exemplare fuſioris codicilli anno 1656. ſignato, & ſæpe edito ut Roterd. 1661. 4.* a ZASIO. Belgice *kopye van zekere ampele acten van L. de B. rakende de wetenſkap van oprechte anatomie des menſchelyken lighams* Roterdam 1654. 4. GUNZ. Germanice *Copie einer weitläufigern Notification, betreffend die wahre Anatomie des menſchlichen Leibes* 1659. 4. BOEHMER. Anglice *treat. touching the ſkill of a better way of anatomy* Lond. 1659. 8. & *The hopes of a large art &c.* London 1659. 8. Tum in *berigt aan de liefhebbers der Anatomie* Roterdam 1659. 4. Neque hæc artificia viri *Johanni v.* HORNE diſplicuerunt, qui BILSII anatomicum theſaurum ſuppellectile argentea redimere voluerit (y). Flexilia enim membra manebant, & apta diſſectionibus (z).

Multæ inde lites ortæ ſunt, & *Ludovicus de* BILS aſperam *epiſtolam ad T.* BARTHOLINUM parum ſibi faventem Roterodami 1661. 4.* edidit. Eam BORRICHIUS *Laurentio* JORDANO tribuit (a).

Deprædicavit laudes BILSII *Antonius* DEUSING in *appendice de admiranda anatome nob.* BILSII Groningæ edita & Roterdami 1661. 4.* recuſa.

Huc puto pertinere *L. de* BILS *waarachtig vertoog der handelinge van de Anatomie* Roterdam 1668. 8. HEISTER.

Mmm 2 Deni-

(x) *Tob.* ANDREA p. 85.
(y) *Waarſchouwing.* p. 31.
(z) *Tob.* ANDREA l. c.
(a) *Ep.* ad BARTHOLIN, 91. *Cent.* III.

Denique cum multum litigatum fuiſſet de his mumiis, Lovanienſes non modico 22000. florenorum pretio earum aliquas emerunt, arcanasque artes BILSIUS GUTSCHOVIO aperuit. Ita adparet ex *reſponſione ad epiſtolam Tob.* ANDREÆ, *qua oſtenditur verus uſus vaſorum hactenus pro lymphaticis habitorum*, & *hiſtoria memorabilis*, *quæ auctori occaſione balſamationis potiſſimum Lovanii evenerunt* Roterod. 1669. 4.* Marpurg. 1678. 4. TREW. Non balſamo, ſed ſalino liquore utebatur, & ex putridorum cadaverum vapore phthiſicus periit (*b*), ipſæ mumiæ brevi tempore computruerunt (*c*), totaque res in fabulam evanuit. Incruenta anatome aut injectis vinculis (*d*), aut conpulſo in venas liquori congulanti adſcripta eſt (*e*). Salem mirabilem, quæ ſuſpicio erat HEUCHERI (*f*), negat CARTHEUSERUS ad eum finem valere (*g*).

Sed aliæ lites BILSII propius ad anatomen ſpectant. Edidit nempe Roterodami 1659. 4.* & 1661. 4.* & alias *Epiſtolicam diſſertationem*, *qua verus hepatis circa chylum & pariter ductus chyliferi hactenus dicti uſus docetur*. Vaſa lymphatica ex anulo quodam imi colli, qui inſula eſt ductus thoracici, ad omnes partes humani corporis ſuccum ſuum vehere docet, ex quo reliqui totius corporis humores ſeparentur. Chylum in venas meſentericas ſorberi, quæ vinctæ cinereum ſanguinem ex vulnere emittant. Belgice prodiit *waaragtig gebruyk der tot noch too gemeende gyl buys beneffens de verryzenis der lever* Roterd. 1658. 4.

Deinde cum in BILSIUM *J. v.* HORNE & P. BARBETTE ſcripſiſſent, reſponſum eſt BILSII nomine *kort berigt van de waarſchouwinge van* J. HORNE *en op de aanmerkingen van Paul* BARBETTE Roterdam 1660. 4.* cum icone gyri ſui ex cane depicti, oppoſita ductui chylifero HORNIANO, additis teſtimoniis Roterodamenſium. Latine vertit G. BUENIUS Roterod. 1661. 4.*. Inanes lites.

Contra hanc hæreſin univerſa pene cohors anatomica inſurrexit; BARTHOLINI ſchola, *J. v.* HORNE, *Paulus* BARBETTE, *J. Henricus* PAULI, denique *Fridericus* RUYSCHIUS. Donec victus experimentorum numero BILSIUS, alioquin latinæ linguæ imperitus, vadimonium provocatus bis deſeruerit (*h*), & ſententiam priorem moderari ſit coactus, ut fermentum quidem per medium tubulum vaſorum lymphaticorum refluerет, alimentum vero per muſcoſam, ut vocat, naturam duabus tunicis interceptam rearet, cui valvulæ nullum impedimentum obponant: Chyli etiam minor pars per medium tubulum ad gyrum veniat, major in tunicarum intervallum effundatur. Denique ſilentium inimicis ſolum oppoſuit. Vide eamdem *Epiſtolam reſponſoriam ad Tobiam* ANDREÆ Roterod. 1669. 4.* excuſam, quam diximus.

EJUSD.

(b) CLAUDER. *balſ.* p. 130.
(c) BORRICH. *hermet. med.* p. 210. & BILS. ad ANDR. p. 40.
(d) BORRICH. *Ep.* ad BARTHOLIN. 89. *Cent.* III.
(e) GRAAF *de uſu ſiphon.* p. 534.
(f) *Ars magna anat.* n. 45.
(g) *Pharmac.*
(h) Semel a *Petro* HOFWENIO provocatus HORNE *Waarſchouwing*; altera vice ab *Henrico v.* MOINICHEN, BARTHOLIN. *caſtig. ep. maledicæ*.

Ejusd. *Anatomiſche beſchryvinghe van een waanſchepzel* Middelb. 1659. 4.*. Puer biceps, bipes, cum aliqua anatome. Latine vertente Buenio Roterodami 1661. 4.*.

Opera Bilsii cum titulo *inventorum anatomicorum antiquinovorum cum Cl. virorum epiſtolis & teſtimoniis conjuncta* prodierunt Amſtelodami 1682. 4.* interprete Buenio, cum nonnullis aliorum, non magni momenti epiſtolis. Idem titulus eſt Noriberg. 1684. 4. Specimina anatomica audiebant in editione Roterodami 1661. 4.* ſed deerant nuperiora.

§. CCCCXXIX. *Carolus le* Noble,

Rothomagenſis. Ejus *obſervationes raræ & novæ de vaſis lacteis meſentericis & thoracicis* Pariſ. 1655. 8. & Rothomag. 1655. 8.*. Ductus thoracicus & vaſa lactea ex quatuor humanis cadaveribus depicta. Sed contendit minorem partem chyli per ductus Pecquetianos in ſubclavias venas ferri. In ductu thoracico limpidum humorem repertum eſſe. Ciſternam citat viſam Guiffarto. Per venam Portarum, vaſa chylifera inflata fuiſſe. Adjecta eſt Riolani *Epiſtola*.

Deinde *appendix ad eam epiſtolam*, in qua recte monetur, plerumque in unicam, & ſiniſtram, ſubclaviam venam ductum thoracicum chylum infundere.

Guilielmi de Henaut, Rothomagenſis, *clypeus*, *quo tela in* Pecqueti *cor a Cl. C. le* Noble *collega ſuo conjecta infringuntur & eluduntur*, Rothomagi 1655. 12. Lind.

Hiſtoire de deux monſtres, le premier d'un corps humain, l'autre d'une brute Paris 1655. 4. cum figg. d'Etr.

§. CCCCXXX. *Varii.*

Caroli Fracassati *oratio in funere* B. Massarii 1655. 4. Egregium fuiſſe anatomicum.

Carolus M. Malpighii amicus fuit, Profeſſor Bononienſis & Piſanus: dedit ad Marcellum *epiſtolas de lingua*, & *de cerebro* Bononiæ 1665. 12.* cum *Tetrade anatomicarum epiſtolarum* excuſas, tum alias. Præcipua laus Fracassati eſt in experimentis infuſoriis, quæ variis cum liquoribus inſtituit. Inventum ſibi tribuit meatum, qui ducit in veſicam piſcium aeream. Willisii nuperum ſyſtema nervorum cerebelli a nervis cerebri officio ſuo differentium refutat.

Linguam deſcribit vitulinam, & caninam. Papillas perforatas poſteriores bovis dicit. Papillas linguæ in piſcibus nullas eſſe. Figuræ diverſæ ſalium, ſales plantarum ex *Antonio* Oliva. Eodem cum Malpighio tempore ſcripſit, neque amicus amico ſua inventa aperuerat.

In Bibliotheca Mangeti hæc redeunt.

Claudii Quillet ſive Calvidii Læti *Callipædia ſ. de pulchræ prolis habendæ*

 ratione

Digitized by Google

ratione Poema didacticum Leid. ſ. Pariſ. 1655. 4.* Leid. 1708. 8.* Pariſ. 1656. 8.* Gallice Paris 1709. 8. Latine & Gallice Pariſ. 1749. 12. NEAUME. Anglice Lond. 1718. 8. Auctor chirurgus, inde *Abbas*, minime malus poëta, coelebs, qui amaverat, Aſtrologiæ deditus, nimium prurienti ſubinde uſus eſt calamo. L. I. cecinit de pulchritudine. L. II. de conceptu multa fabuloſa profert, tum de graviditate agit & partu. L. IV. Virgines hortatur, ut dent ſe bonis ſtudiis. Multis LUDOVICUM XIV. monet, ne uxorem Italam ducat, non ſatis nobilem. Editio poſterior Pariſina mihi Lipſienſis videtur, & auctior eſt.

Petri DIANÆ, Utinenſis, *Diſputationes duæ* I. *de concoctione* II. *de ſemine* Utini 1655. 4.*. Semen muliebre defendit contra ARISTOTELEM, cæterum totus ſcholaſticus, & absque experimento. De lotio pallido phreniticorum.

Du MOULIN *Anatomie* Genev. 1655. 8. 2. partes. Catal. anonymus.

ROMPHILE *chiromantie naturelle, de la nature & des cauſes des lignes de la main . . . de la divination & des jugemens que l'on tire avec les figures des mains* Paris 1655. 12. NEAUME.

Claudii BONNET *Epitome univerſam Dan.* SENNERTI *doctrinam ſumma fide complectens &c. ab omni hæreticæ pravitatis ſuſpicione libera* Avenion. 1655. fol. LIND.

J. Baptiſta GARZAROLI *epitome quæſtiuncularum de coitu ſ. de opportunitate coitus* Utin. 1655. 4. PORTAL. Spiritum ſeminalem ſtatuit.

Caroli de St. GERMAIN *traité des fauſſes couches* Paris 1655. 12.

HIGRÆUS *van de medicyne en chirurgie* Amſterdam 1655. 4. RUFFORTH. ignotus mihi ſcriptor.

Reformed commonwealth of Bees Lond. 1655. 4. OSB. *Reformed virginian ſilkworm* ibid. Forte ad phyſica magis fecerit.

T. STANLEY *hiſtory of philoſophy containing thoſe on whom the attribute of wiſe was confered* Lond. 1655. & alias.

§. CCCCXXXI. *Varii.*

J. MICHAELIS & R. M. SULZBERGER *de ſingultu* Lipſ. 1655. 4. B. THOMAS.

EJ. *de ſudore & ſudoriferis* Lipſ. 1661. 4. B. THOMAS.

Valentin MOELLENBROCCIUS *de ventriculo* Erfurt 1655. 4. HEFT.

De eodem Diſſ. II. ibid. 1656. 4. HEFT.

J. Andreæ SCHMITZII, Suſatenſis, *Objectiones adverſus diſſertationem de lacte Antonii* DEUSING II. Groning. 1655. 12. cum DEUSINGIO.

Andreæ RIVINI *de pollinctura ſ. balſamatione* Lipſ. 1655. 4.*.

Henrici HILDERS *de generatione ſpiritus animalis ejusque operationibus — & nonnullis capitis affectibus* Leid. 1655. 4. HEFT.

J. SIMON

J. SIMON *de generatione* Witteberg. 1655. 4. VATER.

Ej. *de generatione æquivoca* Witteberg. 1659. 4. HEFT.

Ej. *Diverſicolor ovium fœtus, opere* JACOBI *Patriarchæ productus* Witteb. 1668. 4. 1675. BURCKH.

Joh. HOMBORGII *Exercitatio phyſica* III. *de vita & morte* Helmſtadii 1655. 4. HEFT.

Ej. *Exercitatio* V. *de viſu* ib. 1655. 4. HEFT.

Ej. *Exercitatio* VI. *de auditu* ibid. 1655. 4. HEFT.

Ej. *Exercitatio* VII. *de odoratu* ibid. 1655. 4. HEFT.

Dionyſ. GUERIN & *Abr.* THEVART *Ergo melancholici brevioris vitæ* Pariſiis 1655.

J. RIOLAN & *Nic.* MORIN *Ergo hepar ſanguificationis opifex* Pariſ. 1655.

Nic. le LETIER & *Phil.* CHARTIER *Ergo imaginatio operatur* ad extra Pariſ. 1655.

Alani LAMY & *Aegidii le* BEL *Ergo tactus quam reliquorum ſenſuum voluptas major* Pariſ. 1655.

Dionyſ. ALLAIN & *Caroli* PATIN *Ergo nutricis ſubfuſcæ lac ſalubrius* Pariſ. 1655.

§. CCCCXXXII. *Iterum Varii.*

Bartholomæi BAUSNER, Transſylvani, *de conſenſu partium corporis humani* L. III. Amſtelodami 1656. 8.*. Theologus de medicina ſcripſit, partes ſingulas corporis humani percurrit, earumque uſum dixit, & cum aliis nexum.

Chriſtophori BENNET *theatrum tabidorum* Londin. 1656. 8.* & ſæpe alias. Aliquæ exercitationes argumenti ſunt phyſiologici, ut de ſubactione alimentorum; de ſaliva acida; de colore ſanguinis, cum nonnullis experimentis.

Virorum eruditorum de circulatione ſanguinis diſceptationes, conjunctim prodierunt Leid. 1656. 4.*. R. DRAKE, J. PRIMIROSE, J. WALÆI & *Henrici* REGII, quæ diximus, opuſcula.

Valentin Henric. VOGLER, Profeſſor Helmſtadienſis, *de chyli generatione & motu* Helmſt. 1656. 4.*.

EJUSDEM *Inſtitutionum phyſiologicarum* lib. *quo natura elementorum, miſtionis ac temperamenti dilucidatur* ibid. 1661. 4. VAT.

EJUSD. *Phyſiologia hiſtoriæ paſſionis* J. CHRISTI ibid. 1673. 4. LIND.

Leonhardi SIMON *Gelodachrya*, i. e. *de naturali & præternaturali riſu & fletu cæteriſque humani intellectus proprietatibus, cum phyſiognomia* Meſſan. 1656. 4. MANGET.

BOSSE *repreſentation de diverſes figures humaines avec leurs meſures* Paris 1656. 12. *B. van der* AA.

Aegidii

Digitized by Google

Aegidii MARINII *de natura humana principiis ſ. de compoſitione hominis Poëma* Pariſ. 1656. 12.

Joh. CHICOT *epiſtolæ & diſſertationes medicæ de ſomno & vigilia &c. cum aliis pathologici argumenti* Pariſ. 1656. 4. LIND.

BERTRAND *Anatomie françoiſe en forme d'abrégé* Paris 1656. 8. OSB. An forte IDEM p. 325.

J. Chriſtian KIESLING *de ſingultu* Argentorat. 1656. 4. HEFT.

Melchior ZEIDLER *de reſpiratione piſcium* Jenæ 1656. 4.*.

H. BESEM *de partibus in ore contentis*. Leid. 1656. 4.

Franc. de la CHAMBRE & P. CRESSE' *Ergo totus homo ex facie* Pariſ. 1656.

Fr. BOUTONNIER & *Petri le* LARGE *an quæ ſtatim ex purgatione concipiunt, citius pariunt* Pariſ. 1656.

Germ. HUREAU & *Edm.* CHARTIER *Ergo manifeſta in oculis arcana cordis* Pariſ. 1656.

J. de BOURGES & *Ant.* MORAND *Ergo aliqua pulmones inter & teſtes ſympathia* Pariſ. 1656.

J. Chriſtiani AGRICOLA *aliqua* de vaſis lymphaticis habet inter epiſtolas BARTHOLINI T. I. *Cent.* II. & quemdam JOHN citat, qui ſeptem annis ante BARTHOLINUM vaſa lymphatica ſe vidiſſe adfirmaverit.

Petrus SCHUMACHER, celebris ille inde Comes *de* GREIFFENFELD, de puella hirſuta ad BARTHOLINUM retulit *ep.* 80.

Jacobus HOLST aliqua de lymphæ uſu ſcripſit in *Ep.* 68. *Cent.* II. BARTHOLIN.

EJ. *de flammula cordis* Diſſ. Hafn. 1669. 8.* HIPPOCRATIS de eo igne ſententia: de pinguedine, ejus ignis alimento: de ſede ejus ignis in carne ſiniſtri ventriculi poſita.

§. CCCCXXXIII. *Thomas* WHARTON,

Primus anatomicorum, occaſione prælectionum ei ex officio mandatarum, glandulas corporis humani ex ordine a capite ad calcem enarrandas ſuſcepit. Appendicem habet glandulæ maxillaris. Earum glandularum externam faciem, pondus, ductus excretorios, ſuccum ſecretum, alias conditiones recenſuit: ut tamen fere ubique ſolis brutorum animalium corporibus uteretur. Ductum ad latera linguæ, veteribus notiſſimum, a nuperis per 130. annos neglectum ſuſcitavit, eique nomen ſuum impoſuit. Meſenterii duas laminas, & interpoſitam celluloſam telam dixit. Placentæ etiam, ovarii, teſtiumque hiſtoriam dedit. Ex nervis pleroſque humores ſecerni docet, cum GLISSONIO, cujus auxilium laudat. EJUS *adenographia* prodiit Londin. 1656. 8.*. Veſaliæ 1675. 12.* & recuſa eſt in B. MANGET.

§. CCCCXXXIV.

Digitized by Google

§. CCCCXXXIV. *Johannes* RHODIUS,

Non quidem inciſor, cæterum & diligens librorum lector, & in adnotandis Profeſſorum Patavinorum inventis accuratus, aliqua edidit, quæ ad rem anatomicam faciunt. *Obſervationum medicinalium Cent.* III. Patavii prodierunt 1657. 8.* recuſæ cum P. BORELLO Francofurti 1676. 8.*. Breves ſunt adnotationes. Puer dentatus in lucem editus. Dentes ſera ætate aut primum conſpicui, aut renaſcentes. Ignis dentibus excuſſus. Ingens robur non dentium adeo quam muſculorum caput extendentium. Lac virgineum. Pulſus inordinati, nulli. Aſiti, etiam potu abſtinentes. Ruminans homo. Membrana inteſtini excreta. Urina per alvum egeſta: meſenterii pars, & veſicula fellea oſſea. Urinæ varietates, & hydrargyrus per urinam ejectus. Mulier barbata. Virgo in virum mutata ex *Pompeji* CAIMI auctoritate. Longa clitoris. Menſium varietates. Ovum ex muliere. Monſtrifici partus. In venis vermes. Sed nimis multa ex auditu, noſter repetit.

EJUSD. *Mantiſſa anatomica ad T.* BARTHOLINUM Hafn. 1661. 8.*. Adnotationes in theatro Patavino factas continet, varietates ſuturarum, muſculorum, venam dorſalem. Cartilagines coſtarum oſſeæ. Cor appendiculatum, a PLAZZONO dictum. Vena ſine pari ramos edens, quos ſolet vena intercoſtalis. Vena ſine pari nulla, ejusque loco duæ venæ intercoſtales ſuperiores. Ligamentum ſiniſtrum hepatis. Vena cava cæca, ut in noſtra adnotatione. Anaſtomoſis inter venam ſplenicam & renalem. Ductus pancreaticus duplex. Vaſa lactea anno 1634. a J. VESLINGIO oſtenſa. Ren unicus, ren acceſſorius. Varietates vaſorum. Lacunæ PLAZZONI. Numerus adnotationum eſt 60.

EJUSD. *Obſervationes poſteriores* in Act. Hafn. IV. n. 28. Aſitiæ. Puer absque femoribus, pleraque practica.

De Celſo RHODIANO, qui in ſua Bibliotheca ſit, aliquoties T. BARTHOLINUS. Ad CELSUM nempe RHODIUS varias lectiones, notulas & lexicon paraverat *Cent.* IV. *Epiſt.* 34. & 61.

In *Lexico* SCRIBONIANO aliqua huc faciunt, ut de mammoſo adoleſcente.

§. CCCCXXXV. *Franciſcus Mercurius van* HELMONT,

Filius J. BAPTISTÆ, etiam magis ſingularis (*i*) ſuo patre, vagam vitam amplexus, alchemiſta, & cabaliſta, diu Hanoveræ vixit, & BOERHAAVIO pariter atque LEIBNIZIO innotuit, atque provectam valde ætatem adtigit. Ejus *alphabeti veri naturalis hebraici breviſſima delineatio* prodiit Sulzbaci 1657. 12.*. Germanice recuſa, *kurzer Entwurf des eigentlichen natürlichen Alphabets der Heil. Schrift &c.* ibid. 1667. 12.*. Res ipſa vera eſt, nempe linguæ motus deſcribuntur, quibus quæque litera exprimitur, novo ſtudio, & meliori, quam antea

(i) Metempſychoſin ſtatuebat, & in ſcypho puerum creare tentavit.

tea factum fuerat. Id nimium linguam, dentes & uvulam figura ſua characterem exprimere, quo Hebræi quamque literam depingunt. Ex hac literarum generatione noſter exponit, ut poſſit ſurdus doceri, dum nempe diſcit lingua ſua quamque literam Hebraicam imitari. Organa etiam vocis & loquelæ deſcribit. Surdum hominem intra 20. diem a ſe ipſo didiciſſe pronuntiare. Mira quædam accedunt de robore ab aëre pendente, deque aëris circulatione per abdomen, per artus, ut iterum in pulmonem redeat. Undique aliquid in corpus animale ex aëre adtrahi, etiam per capillos: de eorum natura cornuum analoga. De ſympathia & ſimilitudine fetuum atque parentum.

Ejusd. ſunt *the paradoxal diſcourſes of* F. M. *van* Helmont *concerning the macrocoſm and microcoſm, or the greater and leſſer world and their union, ſet down in writing by* J. B. London 1685. 4.*. Belgice verſ. a C. K. *paradoxal diſcourſe ofte ongemeene meeningen van de groote en kleyne wereld &c.* Amſterdam 1693. 12. *v.* Beughem. Germanice *Paradoxal diſcours, oder ungemeine Meinungen von der groſſen und kleinen Welt und derſelben Vereinigung* Hamburg 1691. 8. Mirus liber, & non alterum ſimilem inventurus. Multa ſemina nuperiorum opinionum hic reperias. Primo de macrocoſmo, pauca adnoto. Vitam eſſe, etiam in ſingulo grano arenæ. Spiritum mundi in lapide habitare: eo deſtructo lapidem in terram abire, quæ novo partu in plantam fiat aut in animal, & ex diſſoluto animale renaſcatur, perpetua revolutione. In microcoſmo nihilo minus paradoxus, in viro dormientem feminam latere docet; in femina marem dormientem, quod quidem in multis plantis accurate verum eſt, quas Linnæus vocat diœcias. Non ignoravit noſter ductus pancreatici ramum inferiorem. Virum imaginem feminæ recipere, & viciſſim viri imaginem a femina recipi: eas imagines deſcendere in partes genitales. Rahelem cum ſpiritualiter a Jacobo impraegnata non pareret, & imagines ad caput raperentur, glandes terræ ſ. Dudaim comediſſe, quæ imagines deorſum traherent, cum earum natura ſit, partem ſuperiorem demergere. Imagines conceptas in aqua ſuffocari, hinc lacrumas deſiderium levare, & lunaticos homines in aquam dimiſſos ſanari. Ex multorum hominum conjunctis imaginibus ſpectra naſci. Animas revolvi de homine in hominem, & multas adeo in uno homine eſſe, ut exeuntes ex ordine de uno animæ ſucceſſive repræſententur. Iterum de circulatione aëris per nares in ventrem, inde in artus omnes.

Ejusd. *Obſervationes circa hominem ejusque morbos per Paulum* Buchium: latine verſæ per *J. Conradum* Amman, celebrem ſurdorum doctorem, qui & ipſe peculiari religione tenebatur, Amſtelodami 1692. 8.*. Editio Belgica *aanmerkingen van des menſ en deſſelfs ſicktens* Amſterdam 1692. 8. Multa nimis paradoxa, quæ neque repeto. Ut omnia marem & feminam facta eſſe, inde duas nares eſſe. Cogitationes cum lunæ revolutionibus periodicas redire. Et tamen in hoc Ennii ſtercore auri eſt non nihil.

Ej. *quædam cogitationes ſuper quatuor prima capita libri primi* Moysis *Geneſis nominati* Amſtelod. 1695. 8.* Clem. 1697. 8. Omnia, etiam animalia feminini

minini ſexus ex maribus ſuis per ſomnum nata eſſe. Evam caput eſſe omnium animalium, & in ſe vim continuiſſe omnium maternam, ut ADAMUM paternam.

Patris ſui opera anno 1644. ediderat p. 418.

§. CCCCXXXVI. *Varii.*

Guilielmi CAVENDISH, Marchionis in NEWCASTLE viri ſummi, *a general ſyſtem of horſemanſhip in all its branches &c.* London 1657. fol. 1743. fol. Germanice *der vollkommene Bereuter* Nürnberg 1700. fol. 1764. fol. Gallice *Methode & invention de dreſſer les chevaux* Anvers 1658. fol. Lond. 1737. fol. Paris 1743. fol. Suecice Stokholm 1752. 8. In T. II. *directions for the choice of ſtallions and mares, for weaning and managing of foals, perfect knowledge of horſes, oſteology and myology of a horſe.* Oſſa equi barbari vix cava eſſe, friſico amplum eſſe in oſſe tubulum: illum ſeneſcere viribus integris, hunc ſenſim deficere &c.

Lamberti VELTHUYSEN *tractatus duo medico-phyſici, unus de liene, alter de generatione* Ultraject. 1657. 12.*. CARTESIANUS, in præfatione litigat cum theologis *Giſberto* VOETIO & *du* BOIS. In liene vult ſanguinem in ſtatum fuſionis & velocitatis evehi, hinc etiam ad venereos ſtimulos facere. In altero libello HARVEJI adnotationes decerpit, ſuorumque verborum addit abundantiam.

Opera omnia latine prodierunt Roterodami 1680. 4.

Burchardi WITTEBERG Diſſ. *pour donner à connoitre la nouvelle diſſection ſans effuſion de ſang* Brugge 1657. 4.* pro BILSIO.

Hieronymi OCCHI *de febribus & humoribus* Venet. 1657. 4.

Caroli PATIN GUIDONIS F. potiſſimum in antiquitatibus ſibi placentis Diſp. *Non ergo anima rationalis ſui domicilii architecta*, reſpondente *Fabiano* PERREAU Pariſ. 1657. fol. pat.*.

EJ. *Vanum eſſe aſtrologiam, medico plane indignam* Patav. 1681. 4. LIND.

EJ. *Theoremata phyſico-medica de vita & morte* ibid. 1685. 4.

EJ. *Idea capitis humani* Oratio habita in archilyceo patavino 5. Nov. 1686. Patav. eo anno 4.* edita, nihil habet utile.

EJ. *Circulationem ſanguinis veteribus notam fuiſſe* Patav. 1685. 4.

In E. N. C. *Dec.* X. *ann.* 10. deſcribit monſtrum biceps, duplicatis viſceribus, inteſtinis in unum coaleſcentibus.

Samuel PURCHAS V. D. M. *theatre of political flying inſects, the Bee* London 1657. 4.*. Nuperior *Carolo* BUTLER, neque indoctus homo. Feminam eſſe, quæ Rex dicebatur: veras tamen feminas facit apes operarias, quæ a fucis, ut maribus, imprægnentur. Multa de moribus animalis, conſenſu reginæ ad emittendum examen, nece junioris reginæ quando regina mater examen recuſat dimittere, voces petentis & ſimilia.

Raymundi RESTAURAND *monarchia microcoſmi* Pariſ. 1657. 4.

EJ. FIGULUS *exercitatio de principiis fetus* Arauſione 1657. 8. reſp. FIGULO. ex catalogo.

EJ. *Reſponſio* FIGULI *ad lutoſas figulo figuli animadverſiones* ibid. 1658. 8.

EJ. HIPPOCRATES *de natura lactis & ejus uſu* ibid. 1667. 8.* ex chylo generari.

EJ. *Magnus* HIPPOCRATES *Cous redivivus* T. I. continens *Phyſiologiam* Lyon 1681. 12. BEUGHEM.

ID. *Contra circulationem ſanguinis* ZOD. MED. GALL. V.

Gabrielis FONTANI *de veritate* HIPPOCRATICÆ *medicinæ ſtabilita — in qua dogmata medica, etiam phyſiologica contra* PARACELSI *& Hermeticorum placita clariſſima promulgantur.* II. *Apologeticum adverſus* HELMONTIUM, *quatuor humores* GALENI *non eſſe fictitios* Lyon 1657. 4. LIND.

Attilii BULGETII, Patavini, *de cordis adfectionibus* L. III. *nec non* l. *de morbis venenatis & venenis* Patav. 1657. 4.*. Negat arteriis facultatem pulſificam, & pulſum impellenti ſanguinem cordi tribuit, ex proprio experimento.

Gaſpar HANNASCH *Miſcellanea medica* Baſil. 1657. 4. Fere anatomici eſſe argumenti.

Michaelis SENNERTI, Profeſſoris Wittebergenſis, pluſculæ diſputationes ſunt. EJ. *de dentibus* Witteberg. 1657. 4. PL.

EJ. *Quæſtiones medicæ miſcellaneæ* Witteberg. 1660. 4.*. An feminæ ſemen habeant. De partium nutrimento, uteri & mammarum conſenſu, renum in præparando ſanguine ad ſeminis ſecretionem officio, uſu pinguedinis, numero coſtarum femininarum.

EJ. *de cerebro* Witteberg. 1662. 4.*.

EJ. *de ſanguine* ib. 1664. 4. PL.

EJ. *de oſſibus in genere* ib. 1664. 4.*.

EJ. *de corde* ib. 1664. 4.*.

EJ. *de inteſtinis* ib. 1664. 4.*.

EJ. *Caſus geminus lactis e vena aperta educti* ib. 1670. 4. VAT.

Joh. WERGER *de generatione æquivoca* P. I. —— P. poſterior Witteberg. 1657. 4. HEFT.

EJ. *de ſomniis* ibid. 1657. 4.

Ph. CHARTIER & *Mich.* DENYAU *Ergo ingenioſi ad riſum & fletum proclives* Pariſ. 1657. 4.

Nic. MORIN & *Lud.* GALLAS *Ergo qui cæteris præſtant mente, minus præſtant corporis valetudine* Pariſ. 1657.

Philip. DOUTE' & *Franciſci* GOUEL *Ergo canities a timore* Pariſ. 1657.

§. CCCCXXXVII.

Digitized by Google

§. CCCCXXXVII. *J. Jacobus* WEPFER,

Scaphuſinus, vir eximius, & in toto ambitu medicæ artis inter principes enumerandus. EJUS *obſervationes anatomicæ ex cadaveribus eorum quos ſuſtulit apoplexia cum exercitatione de ejus loco adfecto* prodierunt Scaphuſiæ 1658. 8.* 1675. 8.* Amſterdam 1681. 8. LIND. 1724. 8.* Leid. 1734. 8. Venet. 1759. *Cat.* TOURN. Prima editio reliquis parcior, quatuor tantum inciſorum cadaverum hiſtorias continet. Apoplexiæ cauſam ponit vir Cl. in quacunque cauſa, quæ ſanguinis ad cerebrum acceſſionem impediat. Exercitatio de loco adfecto amplior eſt & utiliſſima, & plurima ad cerebri anatomen continet. Fuſe pugnat contra RIOLANUM, & ſpiritus in cerebri ventriculis habitantes. Rete mirabile ſolidis rationibus fultus evertit: gyrum carotidis ad latus ſellæ equinæ depingit. Vaſa multa & capillaria per ipſam cerebri, quam vocant, ſubſtantiam decurrere: nullos a carotide interna ad ephippii latus in duram membranam ramos venire, quod injecta aqua crocata expertus eſt. Foramina parietalia, & eorum arteriæ ad duram matrem euntes: aliæ duæ ſupra oculorum tabulatum. Venas utique in cerebro dari, ab arteriis diſtinctiſſimas. Carotidis internæ per cerebrum diviſio; vaſa minima, quæ ex pia matre ſe in cerebrum demergunt. Conjunctio carotidis cum arteriis vertebralibus. Ex ea communicatione numeroſi ramuli. Rami arteriæ vertebralis. Polypi in ſinubus cerebri. Contra vias catarrho a ſcholis adſcriptas, ante SCHNEIDERI opus: duram matrem nusquam patere, & omnia cranii foramina eſſe pleniſſima. Uteri humani anatome.

In editione 1675. Cl. WEPFERUS ſedecim alias inciſorum cadaverum apoplecticorum hiſtorias addidit, partim ab amicis communicatas, partim ex ſchedis Cl. J. BURGOWER. In editione 1724. undecim hiſtoriæ aliæ undique collectæ acceſſerunt.

EJ. *de dubiis anatomicis epiſtola ad J. Henr.* PAULI Argentorat. 1665. 8.* addit LINDENIUS editionem Noribergenſem 1664. 4. Nihil de chylo ad hepar ferri. Vaſa lymphatica ligamenti lati. Lympham ſuper ignem in gelatinam & membranam coire. Hepar totum glandulis fieri, ante MALPIGHIUM.

EJ. *Hiſtoria anatomica de puella ſine cerebro nata* Schafhuſ. 1665. 8. LIND. & in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* 3. *obſ.* 129. tum in MANGETI *theatro.*

EJUSD. *Cicutæ aquaticæ hiſtoria & noxæ* Baſil. 1679. 4.* 1716. 4.* Leid. 1733. 8.*. Eximium opuſculum, in quo innumerabilia adnotata ſunt ad inteſtinorum & ventriculi fabricam, motum periſtalticum & antiperiſtalticum, munera; valvulam pylori; glandulas duodeni & inteſtinorum: ad cordis motum per flatum ſuſcitabilem; ad diaphragmatis motum. Ductus ab hepate in cyſtidem. Pleraque auctoris, aliqua HARDERI, BRUNNERI & aliorum amicorum. Præſidem ſyſtematis nervoſi ſtatuit, ARCHÆI non diſparem. Non poſſunt in noſtra brevitate recenſeri, quæ bona in his experimentis continentur, quem cuique anatomes cupido oporteat eſſe notiſſimum librum. Caput de glandulis ventriculi redit in B. MANGETI. Hiſtoria, quam promittit ventriculi, nun-

Digitized by Google

quam prodiit. Aliqua eo facientia hic reperias. Motus ventriculi ad vomitum: motus ejus antiperiſtalticus. Villi ventriculi. Fibræ, ipſa gallorum *cravate ſuiſſe*. Succus ventriculi. Folliculi.

Poſthumas reliquit numeroſiſſimas cadaverum morboſorum inciſiones, quibus bonus ſenex, apud magnates ubique gratioſus, diligentiſſime vacaverat. Earum partem, *Obſervationes* nempe *medico practicas de adfectibus capitis internis & externis* Nepotes ſummi viri ediderunt *Bernhardinus* WEPFER & *Georg Michael* WEPFER Scaphuſ. 1727. 4.*. In magna collectione, præter plurima ad vitia motus & ſenſuum internorum & externorum pertinentia, capita aliqua monſtroſa deſcribuntur, cerebri nempe herniæ. Præmittitur vita optimi ſenis, in cujus inciſo corpore aorta arteria late ſquamis oſſeis variata reperta eſt.

Obſervationes *de adfectibus pectoris* una promiſſæ, nondum prodierunt.

Egregia monumenta magni viri exſtant in E. N. C. In *ann.* I. de liene magno inciſo.

In *ann.* II. *obſ.* 251. Anatome caſtoris, cum ejus animalis ventriculo undique intus villoſo, glandulis ejus compoſitis, valvula coli, ejusque inteſtini cellulis. Caſtorei folliculi, aliique ad latus recti inteſtini.

Ib. *ann.* II. *obſ.* 174. fetus absque galea cranii per foramen in cervice reſpirans.

Ej. *Epiſtola de puella ſine cerebro nata* recuſa eſt in E. N. C. *ann.* III. *obſ.* 129. iterum valde memorabile ſcriptum, cum aliis, tum ab amicis, tum ab ipſo WEPFERO diſſectis monſtris fetubusque cranio & cerebro deſtitutis.

Ib. *obſ.* 167. glandulæ leporum ad anum, adipe plenæ, cum ſuis ductibus. Bulbum urethræ ejusque glandulas ex variis animalibus hic auctor deſcribit, occaſione arietis hermaphroditici ſ. potius urethra aperta præditi, qualem & ipſe dixi. Proſtatarum ſuccum ſemini non miſceri. Eximia diſſertatio.

Dec. II. *ann.* VI. *obſ.* 117. cervi veſiculæ ſeminales & vaſa deferentia.

Obſ. 118. viæ lacrumales cervi.

Ann. VIII. *obſ.* 68. hiſtoriæ hominum cibo abſtinentium.

Vita viri a J. C. BRUNNER ſcripta, reperitur in *Dec.* III. *ann.* 3. app.

§. CCCCXXXVIII. *Georgius Wolfgang* WEDEL,

Profeſſor Jenenſis, ſocrus meæ ſororem in matrimonio habuit, etſi jam anno 1658. ſcriptis innotuit. Non deerat honorato viro ingenium, non linguarum peritia, neque fervens labor, magno etiam in frequente Academia cum applauſu per dimidium ſeculum docuit. Verum ei ſumma accidit calamitas, quæ etiam aliorum bonorum ingeniorum, potiſſimum in Germania impetum depreſſit. In omnes nempe dum medicinæ partes ſe diffundit, & ne antiquitates quidem præterit, non potuit ubique naturam ipſam conſulere: eaque minor viri peritia in anatome maxime conſpicua eſt.

Ejus

Digitized by Google

Ejus innumeræ fere ſunt diſputationes argumenti phyſiologici, fere ſexaginta enim annis in cathedra ſedit. Ej. Diſp. *de conſenſu partium corporis humani* prodiit Coburg. 1658. 4. Pl.

De inſomniis Jen. 1662. 4.

De pollutione nocturna 1667. 4.*.

De vomitu 1673. 4. Riv.

De menſtruis 1674. ſi huc facit Heft.

De viſu 1674. hæc melior.

De infantum dentitione 1678. 4. Heft.

De archeo 1678. 4. Heft.

Ej. *de glandula* Hippocratis 1683. 4.

De bile, fermento inteſtinorum 1684. Vat.

Ej. *Venæ modica & mortifera* Jen. 1685. 4. Thomas.

De nutritione & atrophia 1682. 4.*.

De ſpiritu animali 1682. 4.

De antipraxi viſcerum 1683. 4.*.

De conſenſu partium 1686. *.

De tuſſi 1688. Heft. & 1714. 4.

Ej. *de naevis maternis* 1688. Thomas.

Phyſiologia pulſus 1689. Heft.

De bile ejusque morbis 1689.

De hominis animalitate 1690. 4. Heft. B. Thomas.

De inſomniis 1690. 4.*.

De notis graviditatis 1690. 4.*.

De balſamatione corporis Christi 1691. B. Thomas.

De valvulis conniventibus 1695. 4.* tum in *Decade* VIII. *exercitationum.*

De circulatione ſanguinis 1696.* 1698. Pl.

De vita longa 1707. Heft.

De Syncriſi, & diacriſi humorum 1713. 4.

De tuſſi 1714. Heft.

De circulatione ſanguinis 1714. Heft. niſi eadem eſt, quæ anno 1696.

De hippomane I. & II. 1720. Heft.

Majores de phyſiologia libros pluſculos edidit.

Ej. *Phyſiologia medica* Jen. 1680. 4.* 1704. 4.*. Diſputationes decem conjunctæ.

Aliud

Aliud opus eſt *Phyſiologia reformata* Jen. 1688. 4.* ex diſputationibus XV. coalita.

Prior phyſiologia anatomen aliquam continet, tum hiſtorica; neque tamen propria experimenta ulla: altera magis rhetorica & chemica aque anatome remotior eſt. Animam lucem eſſe; famem ſenſationem ſulfuris deficientis; medullam oſſa alere &c.

Ejusd. *Theoria ſaporum medica* Jen. 1703. 4.*. Genera ſaporum conſtituit, cæterum phyſiologiam vix adtingit.

In lib. *de morbis infantum* Jen. 1717. 4.* habet monſtra & nævos.

In *exercitationibus medico-philologicis,* quarum *Centuria* I. Jenæ 1703. prodiit 4.* programmata fere redeunt, inter quæ nonnulla argumenti ſunt phyſiologici, ut in primis XX. 8. *de ſpiritu motore*, archæum enim Wedelius admittebat, de glandulis in genere & glandulis ſubcutaneis: de reſpirationis organis: de uvula vocis plectro: de pulſu: de reſpirationis uſu: de uſu glandulæ lacrymalis: de bile fermento inteſtinorum. In *Decade* III. *de ſudore* Christi *cruento:* in *Decade* V. *de Balſamatione corporum in genere, & ſpeciatim de Balſamatione* Christi, tum *de animalitate hominis:* in X. *de unicornu & ebore. Valetudinarium ſenum Salomoneum.* Ibi veram habet adnotationem de pruritu intolerabili, quem ſenes patiuntur.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* 2. *obſ.* 12. ſternum gruis, & aſperæ arteriæ in ejus cavo angulo mirificum gyrum deſcribit.

Obſ. 194. cor in dextro latere pulſans.

Obſ. 236. Teſticulum unicum.

Ann. III. *obſ.* 24. Menſes per anum egeſti.

Dec. II. *ann* I. *obſ.* 157. piſcem bipedem.

Ann. II. *obſ.* 161. de uſu peritonæi.

Ann. V. *obſ.* 5. 6. uvulæ defectus & corrupta inde loquela.

Obſ. 78. menſes in ſexenni puella.

Obſ. 56. ſanguis ad microſcopium ramoſus.

In *Act. Hafn.* 1673. *obſ.* 44. cor in dextro latere pulſans.

§. CCCCXXXIX. *Henricus* Eysson,

Profeſſor Groningenſis, minime malus auctor. Ejus *de officio omenti* Diſp. prodiit Groning. 1658. 4. Heft.

Ej. *Tractatus de oſſibus infantis cognoſcendis & curandis* Groning. 1659. 12.*. Unicam poſſidebat ſceleton fetus maturi, neque eam perfectam: ex ea molitus eſt hiſtoriam oſſium infantilium ſcribere: neque tamen malum dedit libellum, diligenter enim & veraciter, quæ videbat, deſcripſit.

Ej.

EJ. *Obſervationes rariores in nupero ſubjecto anatomico R. Heinr.* MEIBOM. Groning. 1660. 4.*. Bona Diſp. quam in *ſelectis* meis reddidi.

EJ. Diſp. *de fetu lapide facto, in qua ejusdem in utero generatio, in abdomen irruptio, ultra 20. annos retentio, ac lapideſcentia explicantur, & confirmantur* Groning. 1661. 12.*. Femina erat, cujus in abdomine anno 1659. fetus lapideus Muſſiponte repertus eſt. Eum docet noſter verum fuiſſe fetum, qui ob durius caput partu edi nequiverit, ruptoque utero ſit in ventrem elapſus. Multa de petrefactis collectio.

EJ. *Collegium anatomicum ſ. omnium humani corporis partium hiſtoria examinibus triginta breviſſime comprehenſa* Groning. 1662. 12. LIND.

EJ. *de functionibus microcoſmicis* Diſp. VI. quæ eſt inter DEUSINGIANAS. De ventriculo potiſſimum & inteſtinis. Valvulam coli alias conſpicuam eſſe, alias minus. Nervos internos octavi paris per parvam ventriculi curvaturam, externos per majorem circumduci. Lien ſepto transverſo adnatus, particulis cartilagineis varius: pulmo undique adnatus. Polypus cordis. Suturæ abolitæ.

§. CCCCXL. *Varii.*

Andrea GRAINDORGE *animadverſio in fictitiam* FIGULI *exercitationem de principiis fetus* (quæ hic *Raymundo* RESTAURAND tribuitur) Narbone 1658. 8.* Pro ſcholis, meris ab auctoritate repetitis argumentis militat, & FIGULUM impugnat, nullo ſuo experimento uſus.

Claudius AUBERIUS, Gallus, ſub nomine *Vauchi Dathirii* BONCLARI Florentiæ edidit 1658. unico folio *teſtem examinatum* Jenæ recuſum. Teſtem apri depictum dat. Corpus HIGHMORI pro communi totius teſtis ductu excretorio habet, in eum convenientes ramos parallelos & ſerpentina vaſcula teſtis, demum ductus efferentes ex corpore HIGHMORI datos delineat. Exſtat etiam in *Phil. Tranſ.* n. 42.

J. SCULTETI junioris *trichiaſis admiranda* Noriberg. 1658. 12.* huc referri poteſt. Pilorum folliculi mobiles in hydropico.

Kenelm DIGBY, nobilis vir ſed credulus. EJUS eſt *diſcours de la gueriſon des playes par la poudre de ſympathie* Paris 1658. 12. & Anglice eodem anno, tum ſæpe alias, & in *theatro ſympathetico* Noribergæ 1660. 12.* 1662. 4.*. Aliqua de nævis & monſtris.

EJ. *Of the nature of bodies, and the nature of man's ſoul* London 1658. 4. HEISTER.

Les œuvres de Guillaume THEVENIN *Chirurgien ordinaire du Roi* Paris 1658. ex privilegio, aut 1669. 4.*. Dictionarium græco gallicum huc facit, in quo voces etiam anatomicæ exponuntur.

Jean FOYAUD *nouvelle doctrine ſur la connoiſſance naturelle de l'animal* Toulouſe 1658. 8. BURCKH.

Digitized by Google

Georg Caſpar KIRCHMAIER, Profeſſor Wittebergenſis, phyſicus & litterator. Ejus *de vita & morte* Diſſ. Witteberg. 1658. 4. HEFT.

Ej. *Exercitatio phyſica reſponſoria ad introductum nuper in Academia Francofurtana dogma.* „ *Calorem & motum membrorum naturalem in humano corpore adeoque vitam non dependere ab anima rationali, ſed a materie cœleſti ſubtiliſſima ſtatuens* Witteb. 1659. 4. B. BURCKH. HEFTER anno 1660. 4.

Ej. *Quæſtionum illuſtrium anthropologico-phyſicarum tetras* ib. 1659. 4. HEFT.

Ej. *de origine vitæ humanæ & potioribus quibusdam philoſophiæ Carteſianæ ſpeciminibus* ibid. 1660. 4. HEFT.

Ej. *de viſu* ibid. 1660. 4. HEFT.

Ej. *de generatione & conceptione* ibid. 1660. 4. BURCKH.

Ej. *de temperamento* ibid. 1661. 4.

Ej. *de vitæ humanæ unitate; animæ in eum & ſub ſemine propagatione & caloris innati indole* Witteberg. 1661. 4. HEFT.

Ej. *de viribus mirandis toni conſoni* ibid. 1672. 4. JORDAN.

Ej. *de paſſionum animi & corporis morborum traduce* Witteb. 1684. 4. HEFT.

Ej. *de calido innato corporis animæque vinculo* ibid. 1689. 4. B. BURCKH.

Ej. *de Majeſtate barbæ* Witteberg. 1698. 4. UFF.

Tobiæ Ludovici KOLHANS, Boruſſi, *de ſpiritu animali litera ad J. Daniel* HORST 1658. 8. *le* TELLIER. Lympham acidam fecit.

Ej. *Tractatus opticus* Lipſ. 1663. 8.

J. Chriſtophori GEILFUS *Inſtitutiones medicæ, hiſtoriis, obſervationibus rarioribus ſecretisque multis auctæ* Auguſt. Vindel. 1658. 12. LIND.

Martinus de LAURENDIERE hoc anno MELAMPUM *de nævis* græce & latine edidit, & CARDANI *metopoſcopiam* Pariſ. 1658. fol.

Guilielmi PISONIS *de utriusque indiæ re naturali & medica* Libri XIV. Amſtelodami 1658. fol.*. In L. V. continentur anatomica aliqua, ut ſceletus animalis tardigradi *Ai*, quod crura pedemque fere humanum habet, brachia prælonga. Burſa ventralis didelphidis. De felle venenato bufonis *curucu*.

In *Jacobi* BONTII una edita *hiſtoria naturali & medica* continentur morbi quidem & morboſorum cadaverum inciſiones, quibus tamen ſuus in phyſiologia uſus eſt, ut vena cava medulloſa & adipoſa materie referta.

§. CCCCXLI. *Hieronymus* FLORENTINUS.

Hieronymi FLORENTINI, Monachi, *de hominibus dubiis ſ. de abortivis baptizandis pia protheſis &c.* Lyon 1658. Lucca 1663. Diſſertazione ſecunda Rom. 1672. Lyon 1675. Venet. 1660. 4.*. Anatomicis poteſt adnumerari. Scopus eſt oſtendere, incertum tempus eſſe, quo anima rationalis in fetum infunditur,

Digitized by Google

tur. Quare, ne quid detrimenti capiat, fetui ſemper baptiſmum eſſe impertiendum, quacunque ætate partu edatur. Refutat eos omnes, qui aliquem animationis certum diem ſtatuunt, citat frequenter ſcriptores anatomicos, ipſum HARVEJUM, eorumque utitur adnotationibus. Multa de tempore partus. Exemplum fetus 80. dierum, ſatis formati. Editor ultimæ editionis P. a CUNEO auctorem ſuum tuetur, fetum a prima origine putat animatum eſſe. BIANCHUM ſibi oſtendiſſe fetum triduanum nucis avellanæ mole, capite jam conſpicuo. Nullam eſſe humanam allantoideam.

§. CCCCXLII. *Varii.*

Henric. Chriſtoph. LOBBER *de oculo* Jenæ 1658. 4. BURCKH.

J. Chriſtian FROMMANN *de conſenſu partium corporis humani* Coburg. 1658. 4. HEFT.

Samuel HAFENREFFER *de corde ejusque adfectu graviſſimo, ſyncope* Tubing. 1658. 4. HEFT. An IDEM p. 398.

Michael DENYAU & *Petri* POURRET *Ergo ſolus ſanguis purus corporis alimentum* Pariſ. 1658.

Iſaac RENAUDOT & *Dionyſ.* DODART, quem alias laudabimus, *Ergo pulmonum motus naturalis & inſitus* Pariſ. 1658.

Anton. Joh. MORAND & *Anton.* RUFFIN *Non ergo poteſt homo extra uterum gigni* Pariſ. 1658.

§. CCCCXLIII. *Thomaſ.* WILLIS,

Profeſſor Sedleyanus Oxonienſis, aliquantum nimis hypotheſibus (*k*) a chemia repetitis deditus, nimis parce etiam uſus opportunitate diſſecandorum corporum humanorum, cæterum in anatome minime indiligens. EJUS lib. *de fermentatione ſ. motu inteſtino particularum in quovis corpore, altera de febribus ſ. de motu earundem in ſanguine animalium. Acc. diſſ. epiſtolica de urinis*, prodiit Haag. 1659. 8. LIND. Londin. 1660. 8. LIND. 1662. 12.* quæ tertia eſt editio eademque aucta, 1665. 8. 1677. 8. Haag. 1662. 12. LIND. Amſtelod. 1663. 12. 1665. 12. 1669. 12. LIND. Leidæ 1680. 8. LIND. 1683. 8. tum in operibus omnibus. Primus libellus phyſici eſt argumenti, caput tamen V. habet de animalibus, in quo fermentationem cordis, ventriculi, ſanguinis, lienis, ſeminis, cerebri & fere omnium corporis humani partium admittit, aque fermentatione morbos omnes derivat, eorumque curationem.

In tractatu *de febribus* ſanguinem deſcribit, chemicam ejus dat analyſin, ut ex ſpiritu, ſulfure, terra & aqua conſtet: inde humores GALENICOS rejicit, ſanguinis fermentationem naturalem & artificialem adoptat. Circulationem ſpirituum animalium docet.

Ooo 2 Melior

(k) Fatetur MEAD *imper. ſol. & hum.*

Digitized by Google

Melior fere eſt *libellus de urinis*, quarum analyſin per exhalationem & *reagentia* commendat. Principia dat chemica, eadem quæ in ſanguine, ab iis colores derivat. De cryſtallis vaſi ſe adfigentibus, & arenulis. De urinarum a vario cibo tinctura.

Ej. *Cerebri anatome cui acceſſit nervorum deſcriptio & uſus* Lond. 1664. 4.* & 8.* ib. Amſtelodami 1683. 12. Præcipuum eſt auctoris opus, in quo Loweri ſcalpello & calamo, Wreniique penicillo adjutus fuit. Omittimus theorias varias, tum animalium inciſiones cum humanis miſtas, non monito ſæpe lectore, ut in arteria ſpinali: neque nervorum hiſtoriam valde laudes, potiſſimum in viſceribus, neque medullæ ſpinalis vaſa. Auctor eſt hypotheſeos de provincia vitali cerebelli: In cerebro animalem facultatem poſuit; imaginationem quidem & appetitum in calloſo corpore, perceptionem in corporibus ſtriatis, in plicis cerebri memoriam. Corpora pyramidalia, & geminum centrum dixit. Nervum ſympathicum magnum a nervo vago ſeparavit. Primus aliqua ad ganglion ophthalmicum adtulit. Multa adeo bona habet, aliqua propria. Rete mirabile recte rejicit, intercoſtalem nervum ab octavo ſeparat; primus ni fallor, ganglia præcipua conſtituit, aliquas etiam partes cerebri melius depictas dedit; nervorum paria accuratius recenſuit, ut etiam noſtro ævo ejus numeri retinentur, admiſit in numerum primum & nonum & ſextum par. Corpora ſtriata melius a thalamis opticis diſtinxit. Centrum geminum ſemicirculare recte depinxit, tum raphen & ſtrias faciei inferioris calloſi corporis, bulbos venarum jugularium, anaſtomoſin ramorum anteriorum carotidum, circulum qui dicitur Willisii, etſi horum poſtrema Wepferus nuper dixerat, Sinus vertebrales repetiit, omiſſis petroſis Fallopii ſinubus. Injiciebat humores coloratos. Multa eloquentiora lego eſſe Bathurstii (*l*). Recuſum eſt opus Lond. 1670. Lind. Amſtelodami 1664. 12. Id. 1667. 12. Id. & cum reliquis operibus, inque Mangeti Bibliotheca, ſed multo meliores icones ſunt duarum quas dixi, editionum.

Ejusd. *Pathologia cerebri & nervoſi generis, in qua agitur de morbis convulſivis & de ſcorbuto* Oxon. 1667. 4. & 12.* Amſtelodami 1668. 12. 1670. 12. Lind. 1678. 12.* Leid. 1671. 12. &c. quæ quarta editio dicitur ab auctore locupletata fuiſſe, denique Genev. 1675. 12. Theoria plurima, ſpirituum in variam acrimoniam degenerantium, ſe explodentium &c. Sedem mali non eſſe in meningibus, ſed ipſo in cerebro. Adfectionem hypochondriacam pertinere ad morbos convulſivos. Practica omitto.

Contra hæc ſcripſerat N. Highmor. Reſpondit *Thomas* Willis *in adfectionum, quæ dicuntur hyſtericæ & hypochondriacæ pathologia ſpaſmodica vindicata: Acceſſerunt exercitationes medico-phyſicæ duæ de ſanguinis accenſione & de motu muſculari*, Lond. 1670 8. ex Lindenio, Leid. 1671. 12.* & in Bibl. Bonneti. Primum opuſculum pathologici eſt argumenti, quo Willisius confirmat, hypochondriacas adfectiones nervorum vitio fieri. Genus morbi convulſivum eſſe. Inde *de ſanguinis accenſione*. Eum ſanguinem ait animatum eſſe, eam animam ab

(l) *Critical review*.

Digitized by Google

ab incendio pendere ſanguinis. Hanc flammam in primordiis hominis accendi. *Motum muſcularem* fieri a ſpiritibus ex tendine in carnem ſe diffundentibus & cum ſanguine confligentibus, qui motum fibris communicent. Icones aliquæ additæ, ad STENONII morem. Aliqua experimenta ad motum fibrarum in abſciſſo muſculo fecit. Primus cogitavit de efferveſcentia, ſpiritum inter animalem & ſanguinem ad fibras muſculares inflandas adhibenda.

EJUSD. *de anima brutorum, quæ hominis vitalis & ſenſitiva eſt. Exercitationes duæ. Prior phyſiologica, altera pathologica*, Oxon. 1672. 4.* nitida editio & Londin. 1672. 8.* minori typo, Amſtelod. 1672. 12. TOURN. 1674. 12. Anglice vertente PORDAGE Lond. 1683. fol. OSB. Supplementum quoddam anatomes cerebri in priori eſt exercitatione, in quo varia nova, ut ſtria a natibus veniens, tribus fibris in corpora ſtriata disjecta: conjunctio duorum centrorum ſemicircularium VIEUSSENII. De ſenſibus theoria. Anatome cancri, lumbrici, & oſtrei cum eorum branchiis, in quibus arteriæ & venæ, cum corde, venis cavis &c. Icones multæ & nitidæ. Multum hypotheſium de ſpiritibus lucidis degenerantibus. Adjutum ſe fuiſſe ab *Edmundo* KING, & a *Johanne* MASTER.

EJ. *Pharmaceutice rationalis ſ. diatriba de medicamentorum operatione in corpore humano* Pars I. Oxon. 1673. 4.* Haag. 1675. 12. alii Amſterdam 1674. 12. Pars II. Oxon. 1675. 4.* Haag. 1677. 12. Pars utraque Oxon. 1678. vel 1679. 8.* (nam utrumque numerum reperias). Anglice 1679. fol. OSB. Dum hoc opus ſub prelo erat, auctor obiit, pleuritide correptus, anno 1675. Vita huic ejus operi adjecta eſt. In P. I. agit de ventriculo & inteſtinis, quorum anatomen habet, tunicas ſibi ſuccedentes, fibras muſculares ventriculi. Minus hæc laudes, & admiſtæ ſunt in ventriculo & inteſtinis membranæ, quas vix in ipſo corpore oſtendas, ut glandulosa & vaſculoſa, quæ ſint diverſæ a celluloſa. Arteriæ etiam anatome hic reperitur, & de vomitu motuque periſtaltico aliqua. Villoſam tunicam firmius conſtituit.

In Parte II. omnino non probes, quæ oſtendi non poſſint, veſiculas pulmonales de ramis aſperæ arteriæ pendulas, nervorum mirificas in fibras diviſiones, arteriarumque tunicas, cum ſimili tunica vaſculoſa & glanduloſa. Vaſa lymphatica pulmonis hic depicta ſunt. Paſſim corporum morboſorum inciſorum hiſtoriæ accedunt. Ceram hic commendat cum oleo terebinthinæ miſtam, pro injectione. Excerpta in B. MANGETI.

Opera omnia aliquoties prodierunt Lond. 1679. fol. Anglice 1681. 4. Lyon 1676. 4. B. B. Genev. 1680. 4. Amſtelodami 1682. 4. edente G. BLASIO. Venet. 1720. fol. TOURN.

§. CCCCXLIV. *Gerardus* BLASIUS,

Amſtelodamenſis, LEONHARDI f. non LEONHARDUS, Medicus Amſtelodamenſis & Profeſſor, anatomes amator, & qui ſtudioſis pariter ſecandi cupidis hoſpitium præbebat, cæterum plerumque corporis animalium uſus. EJ. *Oratio de*

Digitized by Google

de noviter inventis Amſtelodami 1659. 4. & a *Corn. v.* BEUGHEM in *prolegomenis ſyllabi ſui recens in re medica phyſica ac chimica exploratorum* Amſtel. 1696. 12.* fere tota recuſa.

EJUSD. *Medicina generalis* Amſtelodami 1661. 12.* compendium anatomicum breviſſimum continet.

Sic *anatome contracta in gratiam diſcipulorum conſcripta* Amſtel. 1666. 12.* breve pariter compendium.

EJUSD. *Appendix ad* F. LICETUM *de monſtris* Amſtel. 1665. 4.*. *Nova rariora monſtra* cum ſatyro indico & muliere cornuta continet. Primo loco monſtra ſunt undique collecta, Satyrus ex Tulpio: homines lapidefacti. Monſtrum BILSIANUM, EVERARDIANUM. Aethiops cui hernia umbilicali congenita. Denique monſtrum HEILANDI, ut intelligas antiquius eſſe ſcriptum.

EJ. *Anatome medullæ ſpinalis*, Amſtelod. 1666. 12.*. Pars magna, quæ de vaſis, ex WILLISIO cum ipſis iconibus ſumta eſt, fere omnia demum ex brutis animalibus. Habet tamen membranam arachnoideam, corticem interiorem cruciformem medullæ ſpinalis, ligamentum denticulatum, nervorum ex ſpinali medulla exitum, piæ matris in fiſſuram medullæ deſcenſum. De fine medullæ ſpinalis dubius eſt. Diſputatio erat, reſpondente *Danielis* GODSKE, minori forma recuſa.

Idem Amſtelodami 1666. 4.* edidit *Syntagma anatomicum* J. VESLINGII *commentario atque appendice auctum.* In *notis* plerumque aliorum ſcriptorum loca comparat. Appendices amplæ recentiorum inventa continent. In ea C. ASELLIUS, deinde de BILSIANA lite ex J. H. PAULI, ex lacteis thoracicis T. BARTHOLINI, tum de lymphaticis, & GRÆFII de ductu pancreatico diſputatio. Ex BELLINO de renibus: ex MALPIGHIO de pulmone. Ex N. STENONIO de glandulis oris, ductibus oculorum & narium: ex SCHNEIDERO de membrana pituitaria: de cerebro & nervis ex WILLISIO; de lymphaticis aliqua ex J. SWAMMERDAMIO anno 1664. oſtenſa, alia ex RUYSCHII nuperrimo opuſculo, alia propria: varia ex HIGHMORO & aliis. Hoc opus Ultrajecti 1696. 4.* recuſum eſt.

Cum *Laurentii* BELLINI exerc. *de renibus & guſtus organo* edidit Amſtelodami 1665. 12.* aliquot exempla renum coalitorum reniſve unici. Recuſus eſt l. Leidæ 1711. 4.*.

Inſtitutionum medicinæ compendium diſputationibus 12. *in Athenæo Amſtelodamenſi publice ventitalis abſolutum* Amſtelod. 1667. 12. LIND.

Neſcio quid occaſione editionis operum *Pauli* BARBETTE editor *J. de* GELDER contra BLASIUM ſcripſerat, reſpondit ob editionem operum BARBETTII hoc anno BLASIUS Amſtelod. 1672. BURCKH. IV. p. 138.

EJ. *Miſcellanea anatomica hominis brutorumque fabricam diverſam magna parte exhibentia* Amſtelodami 1673. 8.*. Anatome primo hominis integra, parum habens proprii. Spinoſum proceſſum mallei dixit. Ductum STENONIANUM

NUM ex homine depingit. Sequuntur additamenta, varietates venæ ſine pari: valvulæ coli, & præcipuæ duæ, quæ ſunt ad ingreſſum inteſtini ilei. Membranæ fetus. Tunc hiſtoriæ anatomicæ diverſorum animalium, canis primum, hæc fuſior. Proceſſus peritonæi apertos defendit, recte ſi de cane dicit, ductus hepaticos numeroſos habet, vaſorum varietates, ductum STENONIANUM. Pulmonem quinque vel ſex lobis fieri, quorum unus cor ſuſtentat, ubi non bene docet, pulmonem pectus non replere. Fuſe de medulla ſpinali. Tunc anatome ſimiæ cum colo & cæco humani non diſſimili: ductu deferente celluloſo cum ſuo in urethram oſtio, diverſo a ductu veſiculæ ſeminalis. In anatome felis zibethicæ ductus pancreaticus. Porro vulpis, gliris, teſtudinis terreſtris anatome, in iſta aſpera arteria longe bifurcata & in utroque latere in gyrum flexa: cloaca, coli valvula. Inde aves, anas, columba. Iterum vitulus, agnus, porcus. Ex homine rariora aliqua, lien duplex.

Hunc, ut puto, librum alio cum titulo LINDENIUS citat „ *Obſervata anatomica practica in homine, & brutis variis. Acc. extraordinaria in homine reperta* Leidæ 1674. 8. GRONOVIUS. HAENEL titulum facit *Zoologiam ſ. anatomen hominis, brutorumque variorum*, cui libro in HAENELII cat. annus eſt 1676. 8.

Habet MOELLERUS G. BLASII *ontleeding des menſchlichen lichams beſchreven en in verſcheydene figuren afgebeelt* Amſterdam 1675. 8. cum carmine SWAMMERDAMII. Et lego etiam *l. de fetu humano* Amſtelodami 1675. 8.

EJ. *Obſervationes medicæ rariores, accedit triplicis monſtri hiſtoria* Amſtelodami 1677. 8.*. In ſex libris plerumque quidem morboſorum corporum dat diſſectiones, multa tamen ſunt vere anatomica; ut varietates viſcerum, vaſorum. Lien loco motus, prægnagnus. Ilei inteſtini intro ſuſceptio: cyſtis fellea alieno loco poſita: ductus cholodochus a pancreatico totus ſeparatus. Veſica urinaria nulla & ureteres circa pubem aperti. Vena ſine pari duplex: ventriculus duplex, & cyſtis fellea, ductus choledochus, pancreaticus, lien, ren, ureter: tres teſtes. Abortus monſtroſus, vix hominis figuram retinens. Multa præter naturam oſſea, HEILANDI fetus monſtroſus & M. HOFMANNI.

EJUSDEM *Anatome animalium terreſtrium variorum, volatilium, aquatilium, ſerpentum, inſectorum ovorumque ſtructuram naturalem proponens* Amſtelodami 1681. 4.*. Maxima quidem pars collecta ex SEVERINO, HARVEJO, MALPIGHIO, WILLISIO, C. BARTHOLINO, *J. v.* HORNE, WEPFERO, COITERO, SCHRADERO, SYLVIO, NEEDHAMIO, SLADO, BORRICHIO, RONDELETIO, STENONIO, ſex prioribus animalibus Pariſiis diſſectis, *Philoſ. tranſactionibus* E. N. C. ACT. HAFNIENSIBUS. Habet tamen utilitatem aliquam, quod in anguſtum ſpatium plurimas inciſiones animalium contraxerit. *Caroli* DRELINCOURT hiſtoriæ non alias excuſæ hic exſtant, ſimiæ, hyſtricis, hac bonæ. Noſter pauca ſua habet, ex priori opere ſumta, erinacei inciſionem, tigridis, ardeæ, veſpertilionis, ranæ. Hiſtorias ovi incubati *Hieronymi* FABRICII, COITERI, VESLINGII, HARVEJI, NEEDHAMI, MALPIGHII, Bombyx etiam MALPIGHII hic redit.

Inter

Digitized by Google

Inter *Epiſtolas* T. BARTHOLINI eſt in *Cent.* III. *Epiſtola* 43. in qua BLASIUS ductum ſalivalem STENONIO ſe indicaſſe adfirmat, qui *Johanne* BLASIO fratre GERARDI hoſpite utebatur. Manſit tamen cum STENONII nomine inventum, & ipſe BLASIUS cum docto juvene videtur reconciliatus fuiſſe. Epiſtola recuſa eſt cum N. HOBOKEN *ductu ſalivali* BLASIANO Utrecht 1662. 12.*.

Secundam partem obſervationum anatomicarum anno 1673. 12. editarum G. BLASIO MOELLERUS tribuit, ſed eſt omnino Societatis quinque medicorum opus, quos inter etiam BLASIUS fuit.

§. CCCCXLV. *Paulus* BARBETTE. *Varii.*

Argentinenſis, clinicus Amſtelodamenſis, EJUS *anatome practica* Amſtelodami 1659. 8.* 1657. 8. *Cat.* LINDEN. Belgice 1659. 8.* 1663. 8. LAMB. *A. P. ofte entleeding des menſchelycken lichnams*, recuſa in operibus *chirurgico-anatomicis*, quæ dicemus. Compendium eſt anatomicum, cum quo morbi cujusque partis recenſentur, & medicamenta. Hypotheſes etiam eo tempore celebriores recenſet: Peculiare nihil reperi.

Operum collectio duplex anno 1672. 8. prodiit, una Leidæ, altera Amſtelodami *. Genevæ curante *J. Jac.* MANGET 1683. 4.* 1688. 4. BURCKHARD. 1704. 4. TOURN. Francof. 1688. 4. BURCKH. Germanice *chirurgiſche und anatomiſche Schriften* Frankfurt 1673. 8. TREW. Hamburg 1677. 8. TREW. 1683. 8. curante & emendante *J. Jac.* WALDSCHMIDT 1694. 8. TREW. Lübeck 1692. 8. Leipzig und Lübeck 1700. 8. 1718. 8. TREW. cum notis MANGETI & DEKERI Gallice Genev. 1671. 12. 1675. 8. 1674. 12. Lyon 1687. 12. Anglice 1672. 8. *Tranſact.* 1675. 8. MARSH. Italice Venet. 1696. 12. TREW.

EJ. *Aanmerkingen op d'anatomiſche Schriften van L. de Bils* Amſt. 1660. 8.*. Contra ſyſtema viri de vaſis lymphaticis. Aërem ex vena meſenterica in inteſtinum non erumpere. Non reperiri cinereum in venis meſentericis ſuccum.

Epiſtola viri eſt inter BARTHOLINIANAS C. III. n. 67. de vitioſis mumiis & ruditate BILSII.

Thomas WINSTON *anatomical lectures* London 1659. 8.* 1664. 8. Lego etiam titulum *the compleat anatomiſt being a compendious treatiſe of the anatomy or diſſection of the body of man* London 1664. 4. GUNZ. In Collegio GRESHAMIENSI prælectæ, a diſcipulo quidem H. FABRICII, neque tamen anatomico. Compendium artis eſt, aridum, neque propriis dives experimentis. Ne circuitus quidem ſanguinis meminit.

Rutger LOEN in *ſynopſi prælectionum phyſicarum* etiam ſenſus tractat 1659. 12.*

J. Conradi WÆCHTLERI *homo oriens & occidens* Francofurti 1659. fol. Phyſiologia collectitia.

Franciſci ULMI (UMEAU (m)) FRANCISCI nepotis, *in circulationem ſanguinis* HARVEIANAM *exercitatio anatomica* Poitiers 1659. 4. *du* RADIER.

Henrici

(m) VINEAU PATIN I. *Ep.* 137.

Digitized by Google

Henrici CITADINI *paradoxum orthodoxum de homœomeria maſſæ ſanguineæ* Pariſ. 1659. 8. BOEHMER.

J. MERLET *opuſcula medica duo quorum alterum eſt paradoxum de tuſſi* Pariſ. 1659. 12. BUR.

Franciſci PLEMPII *munitio fundamentorum* PLEMPII *adverſus Jac.* PRIMIROSIUM Amſtelodami 1659. 4.*. Fratris VOPISCI filii J. C. nomen præfert, verum tamen auctorem vehementer ſuſpicor ipſum eſſe VOPISCUM. Multum in metaphyſicis & univerſalibus occupatur, & circuitum ſanguinis tuetur. Non undique inutilis.

§. CCCCXLVI. *Varii.*

Georgii WAGNER *de anima humana* Witteberg. 1672. 4. HEFTER.

EJ. *Mors mortua* Witteberg. 1661. 4. BURCKH.

EJ. *Quæſtionum pneumaticarum quadriga* ibid. 1659. 4. HEFT.

Jac. THOMASIUS, vir eruditiſſimus, *de viſu talparum* Jenæ 1659. 4.* Altenburg. 1671. 4.

EJ. *de hibernaculis hirundinum* Lipſ. 1658. 4. GRONOV.

EJ. *de transformatione hominis in bruta* Lipſiæ 1667. 4. VATER.

EJ. *de origine animæ humanæ* Lipſ. 1669. 4. HEFT. Hall. 1725. PL.

EJ. *de forma hominis* Lipſ. 1676. 4. B. THOMAS.

J. Jac. BAUHINUS *de elementis & temperamentis* Baſil. 1659. 4. HEFT.

Samuel REYHER *de tactu* Lipſiæ 1659. 4. HEFT. 1660. PL.

Balthaſ. Joh. PECHTEL *de modo viſionis* Witteberg. 1659. 4. BURCKH.

Iſrael CONRAT *de ſanguine* Leid. 1659. 4.* SYLVIANUS.

J. Pet. KLIPPER *de reſpiratione* Lipſ. 1659. 4. BOEHMER.

Frid. RAPPOLT *de ſomno* Lipſiæ 1659. HEFT.

Samuel HENTSCHEL *Diſp.* I. *de vita hominis* Witteberg. 1659. 4. HEFT.

EJ. *Diſp.* II. ibid. 1659.

EJ. *Diſp.* III. 1660. ib. IV. ibid. V. ibid. VI. ibid. 1661. HEFT.

Georg Balthaſar MEZGER, Profeſſor Tubingenſis; EJUS *Diſp.* I. & II. *de ſanguinis in circulum motu* Tubing. 1659. * & III. ibid. 1660.

EJ. *Hiſtoria anatomica ventriculi* Tubing. 1661. 4. PL.

EJ. *Hiſtoria anatomica Lienis*, 1664. 4.*.

EJ. *de tuſſi* ibid. 1676. 4. HEFT.

EJ. *de humoribus uteri* ibid. 1677. 4. PL.

EJ. *de hæmorrhoidum ſtatu ſecundum & præter naturam* 1677. 4.*. ib.

Digitized by Google

Ej. σκιαγραφια *reſpirationis humanæ* ib. 1677. 4. 1676. 4. B. THOMAS.

Ej. *Hiſtoria anatomica thymi* ibid. 1679. 4.*.

Ej. σκιαγραφια *ſuturarum cranii humani earumque veri uſus* ib. 1684. 4. HEFT.

Ej. *Anatome dentium humanorum* 1685. 4.*.

Ludovicus POUCHIUS *de unguibus monſtroſis ad* BARTHOLINUM *Centur.* II. *Epiſt.* 99.

Antonii MORAND & *Anton. de* CAEN *Non E. ſanguinis conficiendi munere jecur abdicandum* Pariſ. 1659.

Petri le LARGE & *Dionyſii* PUYLON *Ergo in ſenſuum externorum organis ſola pars princeps ſenſum edit* Pariſ. 1659.

Joh. HAMON & *Carol. de* LAVAL *Non ergo actio ſine ſpiritu* Pariſ. 1659.

Petri CRESSE' & J. GROULT *Ergo ſomnolenti ſtolidi* Pariſiis 1659.

§. CCCCXLVII. G. H. WELSCH.

Gregorius Hieronymus WELSCH, Auguſtanus, clinicus, aſtronomiæ deditus, & polyhiſtor. Numeroſiſſimos libros incepit, perfecit non paucos, non quidem inciſor.

Ej. *de ægagropilis diſſ. med. phil.* 1660. 4.* & auctius 1668. 4.* cum ſecunda diſſ. iterumque cum tertia Aug. Vind. 1690. 4. In P. II. hujus editionis, multa collectanea reperiuntur, de ciborum digeſtione: de quatuor ventriculis animalium ruminantium, cum eorum anatome.

Ej. *de vena medinenſi ad mentem Ebnſinæ ſ. de dracunculis veterum exercitatio* Aug. Vindel. 1674. 4.*. Inter plurima, quæ hic noſter congeſſit, aliqua ſpectant ad anatomen lumbricorum, in quibus contra FABRICIUM, negat ſe muſculos reperire.

In *ſylloge curationum & obſervationum medicinalium* Auguſt. vel Ulm. 1668. 4.* aliquot auctores vetuſtos colligit, quos inter *Jeremias* MARTIUS Auguſtanus & *J. Udalricus* RUMLER. In eorum obſſ. aliquas cadaverum inciſiones reperias, equidem potius pathologicas.

In adjectis G. H. W. ipſius *obſervationum medicinalium epiſagmatibus centum*, aliqua faciunt ad phyſiologiam, ut ſurda per os audiens. Aſphyxia. Vir ruminans. Potu abſtinens. Cibi per urinam excreti. Viri menſtrua paſſi. Fetus quinquemeſtris: multiplex: ſuperfetatio. Vis ſtupefaciens torpedinis. Oſſa emollita. Puella hirſuta. Reviviſcens quæ mortua putabatur.

Ej. *Hecatoſteæ* II. *obſervationum phyſico-medicarum* Aug. Vindel. 1675. 4.*. Intercedunt varii naturæ luſus, quibus noſter indulget; inciſa teſtudo; larynx anatis, & talpa inſectum; cranium craſſiſſimum abſque ſutura.

Ej. *Somnium Vindiciani ſ. deſiderata Medicinæ* Aug. Vindel. 1676. 4.*. Satyra metaphoris involuta, contra C. HOFMANNUM GALENO iniquiorem. Laudes

Digitized by Google

des Arabum, quibus noſter plurimum delectabatur. Deſideria medica, nempe fere univerſa ars medica, quam elaborandam recipit.

Ej. *Mictominematum ſ. miſcellaneorum medicinalium Centur.* III. In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IV. V.

In ipſis Ephemeridibus aliquæ ejus viri præf. In *Dec.* I. *ann.* I. anatome muris alpini. Habet felleam veſiculam, ſed parvam.

§. CCCCXLVIII. *Varii.*

Honorati Mariæ LAUTIER *prodigium incredibile fœtum humanum triginta annis geſtatum lapideum & viventem, quem Muſſipontana exhibet civitas, aquæ Sextiæ diluunt* Aq. ſext. 1660. 12. & cum *J. Bened.* SINIBALDI *geneanthropia* Francofurti 1669. 4.*. Deinde *duæ epiſtolæ* ad Cl. FOELIX, & *reſponſio adverſus Medicum Maſſilienſem* ibid. Collectanea & ratiocinia mera. Propriam tamen fetus 32. annis in utero retenti, novem ſemper menſibus elapſis dolores cientis, & carnoſi, non lepidum exemplum habet, & ſe editurum promittit.

Nicolai ZAS *den daauw der dieren en de de wellen des waters tot beveſtiginge der ongemeene ontleedinge van L. de* BILS Roterdam 1660. 8.*. Theoria BILSIANA, qua docetur, chylum in venas ſorberi meſentericas, vaporem vero vaſa rorifera ſubire, inde ab anulo ſ. corde rorifero ad univerſum corpus didi: Accedit celebris illa BILSIANA canis. In *Johannem v.* HORNE aſpere invehitur. Varia tempora dixit, quibus a ſumto cibo pro ejus diſcrimine vaſa lactea conſpicua reddantur.

Ej. *Epiſtola apologetica ad* BARTHOLINUM *de calumniis Lud. de* BILS *perperam impactis* Roterodam. 1661. 4.*. Laudes BILSII, ob anatomen incruentam, & artificioſas mumias. Aſpera epiſtola. Cum ea redit *Codicillus* BILSII, teſtimonium HORNII, BILSII Diſp. *qua verus hepatis circa chylum & ductus chyliferi uſus docetur*, etiam gyri.

In hanc epiſtolam data eſt N. STEPHANI pariter aſpera apologia, dicta p. 403.

M. GRAUSIUS JOHNSTONI *hiſtoriam naturalem Belgice* edidit Amſterdam 1660. fol.

Roberti BAYFIELD *exercitationes anatomicæ in varias regiones corporis humani* Lond. 1660. 12. LIND. Londini etiam in titulo mei exempli, ſed omnino in Belgio 1668. 12.*. In eo exemplo capitis hiſtoria deeſt, quæ videtur prima ſectio fuiſſe, traduntur reliqui ventres & artus. Nihil proprium.

V. H. Z. *Xenium ſ. miranda ſynopſis omnium humani generis ſymptomatum a capite ad plantam* Francofurti 1660. 12.*. Continet etiam phyſiologiam, breviſſimam.

Petri PETIT *de motu ſpontaneo animalium* L. I. *quo* ARISTOTELIS *de hujus motus principio ſententia illuſtratur, partim nova motus muſculorum ratio indagatur* Pariſ. 1660. 8.* LIND. 4. Eruditus vir, in veterum lectione innutritus, &

Digitized by Google

aëris ingenii, ſeculi vitio fere in auctoritatibus & locis parallelis ſubſtitit. In præf. jam monet, ne ab ARISTOTELIS doctrina diſcedatur, & GALENUM caſtigat, quod paſſim a magno viro diſſenſerit. Animam tamen in corde reſidere, ſpiritus ex corde influentes ad motum animalem neceſſario requiri: cerebrum cordis eſſe inſtrumentum. Contra CARTESIUM, neminem in glandula pineali motum vidiſſe. Inde ſuam hypotheſin profert „ Imaginationem cauſam eſſe motus, eam non in cerebro ſed in nervis habitare, atque ex proximo motum in muſculis ciere. Explicat, ut ſpiritus feminæ gravidæ nævum fetui inſculpant. Experimenti nihil.

EJ. *de lachrymis* L. III. Pariſ. 1660. 4. LIND.

In *miſcellaneis obſervationibus* Utrecht 1683. 4.* paſſim veterum loca caſtigat, ſed ad fines fere philologicos.

Philippi LABBE Cl. GALENI *chronologicum elogium cum epiſtola* J. MENTELII Pariſ. 1660. 8.*.

Petrus VATTIER *le cœur déthroné* Paris 1660. apud BARTHOL. Hep. Diſp. cauſ. Sanguinem non parare.

DAVISSON *Comm. in* SEVERINI *ideam medicinæ philoſophicæ, in quo* PLATONICÆ *doctrinæ explicantur fundamenta, ſuper quæ* HIPPOCRATES, PARACELSUS & SEVERINUS, *nec non ex antitheſi* ARISTOTELES & GALENUS *ſua ſtabilivere dogmata* Haag. 1660. 4.

In G. PANCIROLLI *rerum memorabilium ſ. deperditarum* L. II. Francofurti 1660. 4.* vix quidquam huc facit, niſi velis de botargo & caviar dicta huc trahere.

In J. GOEDAART *metamorphoſeos inſectorum hiſtoria naturali* Medioburg 1660. edita, quam *J. de* MEY latine vertit ib. 1668. 4. & addidit obſervationes ſuas: *Paulus* VEEZAARDT *auctarium notarum* in partem ſecundam adjecit. Gallice prodierunt 1700. 8. Cum GOEDAARTIUS inſecta per multos annos aluerit, & metamorphoſes eorum adnotaverit, hactenus varia ad rem phyſiologicam faciunt, ut tamen monendus ſit lector, ſæpe bonum pictorem ab ichneumonibus veſpis ſibi parum caviſſe, ut alieniſſima inſecta pro partubus erucarum haberet. Figuras ſolas aliquanti æſtimabat SWAMMERDAM (*n*), qui idem tamen GOEDAARTIUM plura in inſectis vidiſſe fatetur, quam eruditi ante eum viri (*o*).

§. CCCCXLIX. *Iterum Varii.*

Joachim FELLER *de cygnorum cantu* Lipſ. 1660. 4. BURCKH.

J. SCHIEFERDECKER *de nutritione animalium* Lipſ. 1660. 4. B. THOMAS.

Andreæ UNGELENK *de ſenſatione* Jen. 1660. 4. ibid.

Samuel EGLINGER, Prof. Baſileenſis, *diſp. de humoribus* Baſil. 1660. 4.

Nicolai

(n) p. 398. *bibl.*
(o) *Bloedel diertjes* p. 45. ſeqq.

Nicolai EGLINGER *in univerſam phyſiologiam* Baſil. 1660. 4.

EJ. *Theſes* Baſil. 1667. 4.* etiam anatomicæ.

EJ. *Centuria poſitionum anatomico-botanicarum* ib. 1685. 4. LEUW.

EJ. & HOEGGER Diſp. *de ſaliva* ib. 1685. 4. HEFT.

Mich. SCHMIDT *theſes ex univerſis Inſtitutionibus medicis* Ingolſt. 1660. 12.

J. FRENCELII *exercitationes anatomicæ in hiſtoriam Meſenterii* Franeker. 1660. 4. HEISTER.

Huc refero, cujus annus non reperitur, J. LECHELII *obſervationes phyſicas binas, quarum altera partum abortivum fetus humani quinquemeſtri paulo majoris pro circumſtantiis utique notabilem, altera vero aperturam defuncti corpuſculi puerilis unum circiter menſem nati præter naturalia rariora detegentem exponit* Brunsvic. 4°. HEFT. Circa hæc certe tempora auctor vixit.

Gabriel IPELAER *de ſpirituum animalium in medulla & cerebro generatione* Leid. 1660. 4.*.

George QUESTIER *de naturalibus legitimis matrimonii diſſolvendi cauſis medica deciſio* Rouen 1660. 12.

J. Benedicti CARPZOV *de gigantibus* Lipſ. 1660. 4. HEFT.

Herman BRAND & *J. Jac.* VOLMAR *de ſenſuum internorum ſymptomatis & morbis* Steinfurt 1660. 4.*.

Sethus CALVISIUS *de ſermone* Lipſ. 1660. 4. HEFT.

Chriſtoph GRÆFIUS *de monſtris* Lipſ. 1660. 4. HEFT.

J. Georg WEDEL *de generatione æquivoca* Witteberg. 1660. 4.

Simon Frid. FRENZEL *de phyſiognomia anthropologica in genere* Wittebergæ 1660. 4. HEFT.

EJ. *de cadaveribus humanis ad præſentiam occiſoris cruentatis* ibid. 1673. 4. BOEHMER.

EJ. *Monſtrum humanum* ibid. 1674. 4.*. Fetus difformis, capite præamplo, pedibus & manubus valde imperfectis.

EJ. *de origine animæ rationalis in generatione hominis* ibid. 1676. 4.

Ceſonis GRAMM *Diſp. de monſtris* Baſileæ 1660. 4.* MOELLER titulum facit 1661. 4.

EJUSD. *de rarioribus quibusdam problematibus* Baſil. 1662. 4.

EJ. *Examen problematis Hippocratici an de liquidis aliquid in fiſtulam ſpiritalem illabatur ſecundum naturam* Kiel. 1665. 4.*. Aliquid colorati humoris in aſperam arteriam deſcendere experimento comperit.

Simon BOULLOT & *Petri* POURRET *Ergo ſomnus αψυχος ψυχη* Pariſ. 1660.

Ludovici GALLOIS & *Nic.* BONVARLET *Ergo homo exquiſitiſſimi tactus quia rationis compos* Pariſ. 1660.

Dionyſii

Dionyſii PUYLON & *Nic.* ROBIN *Eſtne vitalis facultas naturalis* Pariſ. 1660.

Dionyſii DODART & *Nic.* RAINSSANT *Non Ergo ſtatura temperamenti* τεκμηριον Pariſ. 1660.

Car. de LAVAL & *Jac. le* MENESTREL *Non Ergo a regione morum diverſitas* Pariſ. 1660.

§. CCCCL. J. LEONCENA

ATHELSTENIUM nonnunquam ſe vocat, quod alii ſcribunt Ateſtanum. Zamoſcienſis, VESLINGII profector, nihil quidem ſcripſit, ejus tamen anatomici labores paſſim laudantur. Tabulas vaſorum & nervorum ab eo paratas T. BARTHOLINUS habuit (*p*), laudat *Robertus* BOYLE (*q*), donavit Regiæ Societati Britannicæ *Johannes* EVELYN, qui ſatis caro pretio redemerat (*r*). In Tranſ. Philoſophicis denique icones LEONCENÆ ſculptæ exſtant. Tabula prior aortæ eſt, venæ cavæ altera. In illa arcus magnus bene expreſſus. Vertebralis arteria, ex rariori fabrica, ex trunco aortæ deducta; magnus arcus gaſtro epiploicus. In vena cava duæ azygæ venæ inſertiones inferiores, ſatis recte. In Academia etiam ZAMOSCIANA anatomen exercuit, & hydropis ſaccati exemplum vidit (*s*).

§. CCCCLI. *Marcellus* MALPIGHIUS,

Meſſanenſis ad a. 1665. Profeſſor, inde Bononienſis, ab a. 1666. cum Cl. AUBERY & J. A. BORELLO Academiæ Cementinæ auctor, denique a. 1691. archiater pontificius, etſi minus clinicus (*t*), ruri fere inter anatomicos labores & animalium potiſſimum inciſiones vixit (*u*). Utebatur ad indagandam fabricam maceratione, divulſione, elixatione, injecto humore colorato, aut atramento, denique vitrea lente & microſcopio, quod eo tempore novum fuit inſtitutum. Stylo ſcripſit parum latino & difficili (*x*); acidam theoriam eſt amplexus; & procul dubio glanduloſam fabricam nimis late extendit, neque ubique ab erroribus ſibi cavit, magnus tamen ſua ætate vir, & inter inventores celebris, qui primus fabricam viſcerum ſubtiliorem per experimenta eruere adgreſſus ſit: qui etiam nupera inventa in Italia potiſſimum ſit tuitus, ex primis etiam ſtatoribus theoriæ evolutionis. Multum odiorum paſſus eſt, etiam collegæ ſui J. H. SBARAGLI, tum medicorum Meſſanenſium, denique MINI, MONTALBANI, TRIUMPHETTI, BONANNI.

Primum Bononiæ *de pulmonibus duas epiſtolas* ad BORELLUM edidit 1661. fol. a BARTHOLINO cum ſuo de pulm. libello recuſas Hafn. 1663. 8.° tum Leid. 1672. 12. & in operum omnium MALPIGHII editionibus, inque MANGETI *Bibl.* Fabricam pulmonis

(p) *Hiſt.* 81. *Cent.* IV. *reſp. ad exper. Bilſian.* p. 34.
(q) *Util. philoſ. exper.* p. 120.
(r) *Phil. Tranſ.* n. 280.
(s) D. WELSCH *epiſag. obſ.* 50.
(t) F. TORTI *apolog.* p. 149.
(u) ID. ibid.
(x) CORTE *milan.* p. 152.

Digitized by Google

monis ranini deſcripſit, ex veſiculis polygonis compoſiti, per quorum parietes vaſa ſanguinea in minimos ramos inque rete dividantur; quæ eædem in multis animalibus, etiam calidis, muſculoſis inſtructæ ſint fibris. Lobulos & eorum interſtitia exponit. Vaſa minima decolora in Ep. II. Ad ſanguinem miſcendum pulmones factos eſſe. Primus videtur microſcopio ad contemplandum ſanguinis circuitum uſus eſſe.

Ej. *Tetras anatomicarum epiſtolarum* M. Malpighii *&* *Caroli* Fracassati Bonon. 1665. 12.* & in Malpighii operibus, tum apud Mangetum, & Amſtelodami 1669. 12.*. Epiſtola prima eſt *de cerebro*. Ex variis animalibus, corticem ad inteſtina cerebri penetrare, vaſis percurri ſanguineis. Medullam fibris fieri. Serum concreſcibile in cerebro ſecerni, & in nervos derivari. Nervum opticum laminis intus medullaribus conplicatis fieri poſt Eustachium reperit, quam fabricam etiam in minoribus piſcibus vidi. Nervum opticum arcte conſtringi prius, quam retinam generet, recte vidit.

Altera *de lingua* epiſtola ad Borellum. In ea Malpighius triplices linguæ papillas deſcribit, nervos eo tendentes, corpus reticulatum, quod pro papillis transmittendis perforatur, vaginas epidermidis, in quas eædem papillæ ſubeunt, fibras linguæ motrices varias, glandulas ad baſin linguæ, & in œſophagi principio poſitas, ex ruminantibus animalibus omnia, nova & vera, ſed quæ properata fiducia ad linguam humanam ſunt translata.

Ejusd. *de omento & adipoſis ductibus exercitatio* una prodiit. Sacculos adipe plenos in ranis deſcribit, ex quibus adeps poſſit in ſanguineas venas premi. Proprios adipoſos ductus ſtatuit, per quos perinde pinguedo ſecernatur, ut per alios ductus ſaliva &c. Cæterum ſtrias adipoſas ex veſiculis componi recte vidit. Adipem in ſanguinem refuſum aſperam ejus naturam temperare.

Ej. *de externo tactus organo* l. Neapoli 1665. 12. ſæpe recuſus, & in Mangeti *Bibl.* Fabricam linguæ hactenus ad cutem tranſtulit, ut in ea papillas & corpus reticulare invenerit: in quo ipſo ſedem nigredinis æthiopum poſuit: hæc in gallo indico & in ſuillis ungulis vidit. Glandulas ſudoriferas deſcripſit. De ungulæ fabrica. Papillæ labiorum; glandulæ penis in glire, glandulæ ſebaceæ faciei. Nova iterum omnia, ut tamen a fabrica humana aliquantum diſtent.

Ej. *de viſcerum ſtructura exercitatio*, *acc. diſp. de polypo cordis* Bononiæ 1666. 4. Londin. 1669. 12.* Amſtelodami 1669 12. Lind. Jenæ 1697. 12 Amſtelodami 1698. 12. Toloſæ 1682. 12. Montpel. 1683. Tournes. Gallice Montpelier 1683. 12. Rast. 1687. 8. Neaulme. Porro in operibus omnibus & apud Mangetum. Diſſertationes ſunt quinque 1. *de hepate*. Parenchyma hepatis ex minimis glandulis conſtare, Wepferum non eas glandulas vidiſſe, ſed lobulos: hepar eſſe glandulam conglomeratam. Recte porro contra Sylvium, utique in hepate parari bilem, ductumque hepaticum eſſe excretorium hepatis canalem. Folliculi veſiculæ felleæ. Bilem in hepate etiam ſecerni, quando veſiculæ

Digitized by Google

veſiculæ cum hepate commeatus interceptus eſt. Vinculo injecto oſtendit, bilem ex naturæ lege ad duodenum fluere.

2. *de cerebri cortice*. Et ipſum ex glandulis componi.

3. *de renibus*. Sic iſtos, & ex glandulis urinam in ductus uriniferos deponi, qui in papillas conjungantur, etſi non ſatis certo glandularum cum iis ductubus continuationem vidit. Pelvim porro exponit & infundibula.

4. *de liene*. Cellulis fieri, in quas ſanguis effundatur, & quæ a propriis fibris moveantur. In mediis cellulis inque earum ſanguine glandulas ſuſpendi.

5. L. *de polypo cordis* hactenus huc facit, quod de ſanguinis etiam fibris agatur: & de ejuſdem ſanguinis a ſpiritu ſulfuris coagulatione: tum de modo quo membranæ præter naturam generantur. Ad lymphæ analyſin.

EJ. *Diſſertatio epiſtolica de bombyce* Londin. 1669. 4.* Gallice Paris 1686. 12. Nova omnia, & quæ ante ea tempora nemo erat molitus. Anatome animalis microſcopio adjuvante facta. Via cibaria: aſperæ arteriæ ad eam viam, cor & muſculos diſtributæ. Cor alterne latius, ejusque motus. Medulla ſpinalis, ſerici generatio, & vaſa. Experimenta quibus conſtat, animal obſtructis aſperis arteriis interire. Papilionis nova, quibus eruca carebat, organa. Partes genitales utriusque ſexus, generatio, & ova. Ad cæca inteſtina piſcium, quæ ſunt circa ventriculum.

EJ. *de formatione pulli in ovo diſſertatio epiſtolica* Londin. 1673. 4.* (non 1666. 4. ut LIND. cum omnes epiſtolæ & præfationes anni ſint 1672.) tum in *operibus omnibus* & in MANGETI collectione. Gallice Paris 1686. 12. Multo plura vidit in ovis certis horis apertis & per augentia objecta vitra inſpectis, quibus auxiliis priores auctores deſtituebantur, figuræ etiam additæ ſunt, figura venoſa, cordis phaſes, quo in objecto vir Cl. errorem admiſit; duos enim ventriculos dixit, qui erant ſiniſter ventriculus & aortæ bulbus, cum dexter ventriculus nondum natus eſſet. Subjectæ aliquæ MALPIGHIUM inter & OLDENBURGIUM epiſtolæ.

EJ. *Appendix de ovo incubato* data Bononiæ 1672. Londin. & in operibus omnibus. Omnia paulo accuratius, prima incrementa cordis, pulli, veſicula umbilicalis, vagina, quæ amnios.

De utero epiſtola ad Jac. SPONIUM, data 1681. in operibus, & in *Phil. Tranſ.* n. 161. Deſcribit ſinus muciferos uterinos, ex vaccis. Reticulatæ ejus viſceris fibræ. Corpora lutea ovarii, in quibus intus ovum verum naſci putat.

In *anatome plantarum* dentium fabricam breviter deſcribit.

Hæc quæ diximus *opera* conjunctim edita fuerunt Londini 1686. fol. 2. Vol.* & recuſa Amſtelodami 1687. 4.*. Prior editio ſplendida, peſſimo vero ordine abſque ulla cura in lucem extruſa eſt, altera minoribus cum figuris aliquanto comtior, etiam plenior.

Poſt hanc collectionem prodiit Diſſ. *de glandulis conglobatis* Lond. 1689. 4.* Leid. 1690. 4. in Diario Parmenſi 1689.* in *Galeria di Minerva* anno 1696.* & cum

cum operibus poſthumis. Ex optimis auctoris operibus. Sollicite hic deſcribit glandulam ſimplicem veram: tum conglobatam, cui tamen non bene fibras tribuit muſculares, & loculos. De fabrica renum ſuccenturiatorum, in quibus putat ſe ductus vidiſſe excretorios. Glandulæ pericardii. Fabricam glanduloſam viſcerum confirmat, eoque etiam teſtes refert, & pericardium. Inde de villoſa tunica ventriculi in ſue, in aſino, in avibus. Neque ignorat in glandula fiſtuloſam eſſe lanuginem. Glandulas habet ventriculi & recti inteſtini.

EJUSD. *Opera poſthuma* Londini 1697. fol.* Venet. 1698. fol. & 1743. fol.* Leid. 1698. 4.* quæ editio aliquanto correctior eſt, Londinenſis valde vitioſa. Collectio diverſorum opuſculorum I. Vita MALPIGHII ab ipſo Cl. viro ſcripta *pragmatica*, ut inventorum principia & progreſſus recenſeat, nova addat ad ea tuenda argumenta, & reſponſiones ad objectiones. Spirales fibras cordis valde juvenis oſtendit; dialogos phyſiologicos, aliasque chartas per incendium amiſit, quas inter experimenta erant chemica ad ſerum ſanguinis ſpectantia. Rugæ minores in ventriculo animalium. Ad lymphæ analyſin. Seminia dentium duplicia. Pulmonum veſiculas & eorum uſum contra ENTIUM defendit; anatomen eorum viſcerum ex ranis repetit, muſculoſum velamentum confirmat. Contra SWAMMERDAMIUM etiam & WILLISIUM, BORELLUM & J. MINUM ſe tuetur. WILLISII icones acriter carpit. Venam pulmonalem in rana ſodali arteria majorem eſſe. Xiphiæ piſcis anatome, & lentis cryſtallinæ manubria. Nerveum ſuccum (pinguem & extrinſecum) ex cauda bovis deſcribit, ſic monſtroſos ungues. Papillas cutaneas defendit: tum adverſus KERKRINGIUM hepatis glandulas: WEPFERUM lobulos vidiſſe, non glandulas ſimplices. Pro lienis glandulis contra HARDERUM. Morboſum renem deſcribit: ſic lienis ex homine glandulas, oſſium fabricam hic exponit, filamenta, & laminas; claviculos GAGLIARDI rejicit, vaſa interna vidit, ſuccum oſſeum ex capite petrefacto illuſtrat. Tunc dentes; quorum cruſtam vitreæ ſimilem deſcribit, ejusque filamenta, folliculum, vaſa. De bombycibus ſupplementum, ova feminina maſculo ſemine adſperſo ſecundari. Trachearum arteriarum fabrica, tum viſcera, & adverſus SWAMMERDAMIUM apologia. Ad ſeminales veſiculas, cerebrum, cor. Aquilæ inciſio: in ea membrana pupillari adfinis: œſophagi glandulæ cæcæ: appendices piſcium. Iterum de ſinubus uteri mucoſis. Embryo humanus, placenta veſicaria. Ovum monſtroſum. Sanguinis motus in vaſis minimis microſcopii auxilio deſcriptus, oſcillatio, retrogreſſio, accurate, vere, & minute. Pili fabrica, bulbus, pili alieno loco orti; pennæ ſtructura, & unguis. Contra NUCKII fabricam glandularum conglobatarum. De ductubus ſuis pinguiferis ipſe nunc dubitat MALPIGHIUS. Fibras lienis habet pro muſculoſis.

Inde ſequuntur libelli aliqui MALPIGHIANI. *Placidi* PAPADOPULI, ficto nomine ſcripta, *adverſus oppoſitiones regeſtas in (Marci* LIPARI) *triumpho galeniſtarum reſponſio* italice & latine: fuſa apologia, & longe diverſi ſtyli ab iis nervoſis opuſculis, quæ hactenus diximus. Pro nuperorum inventis, pro anatome ſubtiliori, pro microſcopiorum uſu. Phyſiologiæ nuperæ aliquæ partes. Adverſus auctoritates.

Digitized by Google

Reſponſum ad Diſſ. (J. H. Sbaragli) *de recentiorum medicorum ſtudio*, qua anatome, ante Stahlium, parum dicitur clinico utilitatis adferre. Contra noſter utilitatem novorum inventorum per ſingula adſtruit. Comparat anatomen nuperorum cum veterum anatome, oſtendit quantum ex illa in praxin lucis eniteat. Fuſe, italice & latine.

In editione Veneta 1743. fol.* quam *Fauſtinus* Gavinellus curavit, ſatis longa præfatio acceſſit, & animadverſiones aliquæ, non maximi momenti.

In *Phil. Tranſ.* n. 71. epiſtola eſt, qua de pulmone variorum animalium agit, ejus naturam muſculoſam confirmat, etiam fibras lienis carneas dicit, tunicamque internam teſtis, hanc ex equo.

§. CCCCLII. *J. Alphonſus* Borellus,

Neapolitanus (y), Profeſſor Piſanus, Malpighii amicus & in Mathematicis Doctor, vir & ipſe inſignis, qui primus ſerio mathemata ad phyſiologiam adplicavit. Multa animalia incidit, etiam piſces (z). Aliquæ ejus ad Malpighium epiſtolæ jam exſtant in *poſthumis* Malpighii ab anno retro 1659. ſcriptæ. In aliis anni 1661. cadavera hominum a febre maligna exſtinctorum inciſa deſcribuntur.

In iiſdem poſthumis anno 1664. Borellus Malpighii famam tuetur, & negat ab eo Eustachium exſcriptum fuiſſe, quando piſcium majorum nervum opticum deſcripſit.

De renum uſu judicium cum Bellini libello Argentorat. 1664. 8. & alias.

Ej. *Oſſervazioni interno alla virtu ineguale degli occhi Giorn. de Letter* 1669. & Denys. *Conf.* n. 5. Duos oculos pleriſque mortalibus inæquali eſſe robore, & alterum objecta diſtinctiora & majora videre. Præfert ſiniſtrum.

Deinde magnum opus *de motu animalium* molitus, cum primum volumen jam Reginæ Sueciæ dicaſſet, eodem anno morte occupatus eſt. Prodiit interim Tomus I. Rom. 1680. 4.* & Tomus II. anno 1681. 4.* recuſi in Belgio 1685. 4.* Leid. 1711. 4. Neapoli 1734. 4. 2.Vol. Haag. 1743. 4. & in Mangeti *Bibliotheca*. Fabricam primum muſculi deſcribit, potiſſimum etiam fibrarum ad tendinem inclinationem variam, jam a Stenonio tactam & Lowero, quorum priorem refutat. Inde ad æſtimandas vires a muſculis impenſas progreditur, & eas, contra vulgatam opinionem, multo majores eſſe oſtendit, quam ſit earum effectus. Per ſingula exponit, cur vires a muſculis exercitæ minorem ſortiantur effectum: & quid ab angulo recto minori diſpereat, quid a diſtantia hypomochlio viciniori virium adhibitarum, & majori ponderis diſtantia; a fibrarum carnearum cum tendine intercepto angulo; a vi porro quæ fruſtra impenditur a ſtratis fibrarum interioribus, quam quidem jacturam noſter plurimi facit; a vi demum quæ perit, quod omne momentum potentiæ duplum ſit momenti ponderis ſuſpenſi. Ex his conſiderationibus adparet, immenſam vim a muſcu-

(y) a. 1608. Mongitore.
(z) Fracassat. *cerebr.* p. 357.

Digitized by Google

muſculis exerceri, ut exiguum effectum edant, quam vim ad multa librarum millia noſter æſtimat, & in nonnullis muſculis ſigillatim metitur. Inde de ſtatu, greſſu, volatu, natatu. Fibræ cordis ab anno 1657. extricatæ, fere ad Loweri modum. Fibræ muſculorum veſiculares. Vim muſcularem pendere ab inflatione fibrarum. Eam inflationem fieri a ſucci nervei cum ſanguine fervore chemico. Tunc motus cordis, & vires ad eum motum requiſitæ, quas 180000. lib. pares facit. Hinc de reſpiratione, ubi veram ſententiam de ſimultanea actione muſculorum intercoſtalium proponit, & aream cavi pectoris æſtimat. De animalibus in vacuo ſpatio pereuntibus, & rupta veſica natatoria. Ibi contra Malpighium ſanguinem in pulmone non miſceri oſtendit: aërem autem in pulmone ſorberi, qui in ſanguine oſcillet. Lactis & ſanguinis aliqua analyſis. Fermentationem ad ſecretiones interpretandas adhibere renuit, & a pororum figura & anguſtia ſecretionem interpretatur, in renibus, in hepate. Nerveus ſuccus: eum cum ſanguine nutritionem facere, a ſpiritibus vero differre. Motus animales omnes eſſe ab anima, etiam vitales. Sternum inſpiranti antrorſum ferri. De ſomni cauſis. De teſtis fabrica Auberiana, ſibi jam anno 1657. Piſis oſtenſa. Ventriculi avium granivorarum ſtructura & vis. Globuli vitrei ab earum avium ventriculis contriti. Pro reſorbtione chyli in vaſa meſenterica. Pathologica aliqua. Contra ſanguinis fibras.

§. CCCCLIII. *Nicolaus* (a) Stenonius,

Danus, Diſcipulus T. Bartholini, aliquamdiu Profeſſor Hafnienſis, inde in Hetruriam vocatus, poſt non plurimos annos in artem anatomicam impenſos, mutata religione, presbyter & epiſcopus in partibus infidelium, nondum quinquagenarius in aula Megalopolitana obiit (b). Multa bona præſtitit vir Cl. etſi potiſſimum brutorum animalium anatomen coluit, neque plurimis annis.

Inauguralem diſputationem propoſuit Leidæ a. 1661. 4. *de glandulis oris, & nuper obſervatis inde prodeuntibus vaſis* præſide *Johanne v.* Horne. In ea diſſ. potiſſimum ductum deſcribit, qui etiam nunc nomen viri fert, a parotide glandula ortum, & a Casserio pro ligamento habitum. Sed præterea ſublinguales ductus breviores indicat, & buccalium glandularum, majoris etiam & conglomeratæ, ductum excretorium, & palatinas minores. Suum ductum apud *Joh.* Blasium fratrem Gerardi invenerat, & utrique fratrum demonſtraverat. Prior de eo ſcripſit Gerardus, eumque ſibi tribuit. Tuetur ſe Stenonius, tum in diſputatione, quam diximus, tum in *epiſtola*, quæ eſt 24. *Cent.* III. Bartholini.

In eadem *epiſtola* pluſcula habet de vaſis lymphaticis, ductu thoracico, & itinere lymphæ per vincula demonſtrato.

In alia n. 57. anno 1666. lymphaticum in naribus vaſculum deſcribit, & valvularum lymphaticarum in regendo lymphæ itinere poteſtatem confirmat.

Qqq 2 In

(a) Uchelant video dici in *Däniſch Journal* I. p. 356.
(b) Moller.

Digitized by Google

In *Ep.* 65. de glandulis cutaneis, & lymphaticorum vaſorum ductu & valvulis.

In *Epiſt.* 1. *Cent.* IV. Lympham ſponte in gelatinam vivo in cane coactam vidit.

In *Ep.* 26. varia vaſa lymphatica vinculo adſtrinxit, itineris lymphæ ductum vidit. Ductus pancreaticos duos, bilarios duos in avibus. Venam cavam ultimam ſupervivere: varia ad motum auricularum cordis pertinentia.

In *Epiſt.* 55. Contra veſiculas pulmonales MALPIGHII. Quantum ab aëre admiſſo pulmo mutetur. Ab inſpiratione venam cavam in abdomine inaniri. Oſtiola ad latera linguæ in cygno viſa. Vaſa lacrumalia in homine reperta, quæ in palpebræ ſuperioris membrana aperiebantur.

Ep. 70. muſculorum penniformium figuræ, quas alias dedit ornatiores.

EJUSD. *Obſervationes anatomicæ, quibus varia oris, oculorum & narium vaſa deſcribuntur, novique ſalivæ, lacrumarum & muci fontes deteguntur, & novum* BILSII *commentum rejicitur* Leid. 1662. 12.* 1680. 12.* & in MANGETI Bibliotheca. Diſputatio eſt, quam dixi, ſed multum aucta, adjectis ratiociniis, tum vaſis lymphaticis a glandula conglobata ad aliam transgredientibus: gyro addito vaſorum lymphaticorum colli, eodem qui BILSIO dictus eſt: refutatione BILSII. Glandulæ narium: glandulæ ceruminis. Contra eumdem BILSIUM confirmatæ vaſorum lymphaticorum valvulæ, & iter lymphæ vinculis injectis evictum. In iisdem vaſis lympha viſa & lac. Contra vaſa lac ad mammas vehentia EVERARDI.

Una prodiit *reſponſio ad vindicias hepatis redivivi.* In DEUSINGIUM nimis BILSIO credentem. Fatetur tamen, eſſe ubi lympha relabatur.

Tum *de glandulis oculorum — obſs. quibus veri lacrumarum fontes deteguntur.* Vera utique vaſa lacrumalia a glandula ejus nominis deſcendentia in palpebram ſuperiorem: carunculæ lacrumalis ductus, ex bove. Lacrymarum fluxum a conſtrictis venis deducit.

De narium vaſis. Glandulas ſimplices narium contra SCHNEIDERUM ſtabilitæ, deinde duo nova & longa vaſa mucifera narium. Ductus inciſorii, de iis gutta ſtillantes.

EJUSD. *de muſculis & glandulis obſervationum ſpecimen cum duabus epiſtolis anatomicis, quarum* I. *agit de raja anatome, altera de vitelli in pulli inteſtino tranſitu* Hafniæ 1664. 4.* Amſtelodami 1664. 12. LIND. Leid. 1683. 12. GUNZ. & in MANGETI Bibliotheca. Aureus libellus, quo multa novorum inventorum ſeminia continentur, quæ abinde Cl. vir uberius elaboravit. De muſculis. Muſculi linguæ. Non dari carnem in muſculo, quæ a fibris diverſa ſit. Laminæ lentis cryſtallinæ. Cor muſculum eſſe. Levatores coſtarum, triangularis ſterni. Recte vidit intercoſtales (exteriores quidem) cum levatoribus ſpatia inter cartilagines coſtarum arctare, dum ſpatia inter partes oſſeas dilatant: in internis cum ſcholis ſenſit. De muſculis in univerſum, compoſitis & ſimplicibus, eorum fabrica.

Digitized by Google

brica. De linguæ fibris muſculoſis gulæque. Tendines frequenter oſſeſcere. Cordis fabricam fibrarumque ductus primus tentavit exponere, in eo viſcere explicando felix (c). Inde de glandulis. Suum inventum in ductu parotico confirmat, repetit quæ in priori libello fuſius expoſuerat. Canaliculos dicit epiglottidem perforantes, lymphaticorum vaſorum in glandulas conglobatas diſtributionem, in venas rubras inſertionem. De lymphæ vero motu. In rajæ cute ductus muciferos, fuſa & diſſoluta in ventriculo oſſa, & thoraces cancrorum tabefactos: valvulam cochlearem recti inteſtini, ova quater caudata; operculum peculiare radiatum pupillæ. Denique vitelli ductus & inteſtini reſorbtionem.

EJUSD. *Myologiæ ſpecimen ſ. muſculi deſcriptio geometrica. Acc. carchariæ diſſectum caput, & diſſectus piſcis ex canum genere* Flvrent. 1667. 4.* Amſtelodami 1669. 8.* & in *Bibl.* MANGETI. Fibrarum carnearum cum tendine conjunctionem variam dixit, muſculoſque pennatos & radiatos, aut alio modo compoſitos, uberius expoſuit. Intumeſcentiam muſculi ſimpliciſſime explicari poſſe ſibi perſuaſit, ſi rhomboidea fibrarum ſtrata in rectangula quadrangula mutarentur (quod quidem fieri nequit, niſi plurima materies eam auctam aream repleat). Vertebrarum muſculos ſecundum eorum ductum ad vertebrarum ſpinas accedentem, aut ab iis recedentem diſtinguit.

Inde apologia pro prioribus, in *Epiſtola* ad THEVENOTUM, qua multa bona, ad motum muſculorum ſpectantia continentur, inventa etiam alia auctoris defenduntur. Hic etiam experimentum habet, quo evincere putavit, vincta arteria aorta animalis crura reſolvi.

In canis carchariæ capite multa utiliter vidit: ex *Michaëlis* MORCATI codice M.S. anatomen capitis ejus animalis dedit, inque ea vaſa mucoſa cutanea piſcium majorum & dentes deſcriptos, lentis cryſtallinæ exteriora aquea eſſe mollitie, cerebri minimam molem, nervos opticos ut in homine connexos adducit. Varia addit STENONIUS, tendines cuti inſertos. Cl. PHELYPEAUX hypotheſin probat, proceſſus ciliares ejus lentis convexitatem deprimere. Humor inter laminas tunicæ chorioideæ. Vaſa chorioideæ tunicæ vorticoſa, & lymphatica oculi a ſe viſa nihil niſi nominat. Nervos a cerebro paucos, pleroſque a medulla ſpinali prodire. Fuſe de gloſſopetris.

Denique *anatome alterius piſcis ex canum genere*. Et hic de extimæ peripheriæ lentis cryſtallinæ aqua. Cerebri minutiſſimi anatome, lamellata narium fabrica. Cochlea membranoſa inteſtini. Ovi ductus.

EJ. *Diſcours ſur l'anatomie du cerveau a M... de l'aſſemblée qui ſe fait chez* M. THEVENOT Paris 1679. 12.* recuſa in WINSLOWI anatome. Latine a *Guidone* FANOISIO verſa *anatome cerebri*, Leid. 1672. 12.* denique in MANGETI *Bibliotheca*. Nullam adminiſtrationem cerebri ſatisfacere. Contra WILLISII hypotheſes & figuras, quas STENONIUS ſigillatim caſtigat. Contra CARTESIUM,

(c) Duo corda ita parata, ut fibrarum ductus adparerent, RUYSCHIO donavit, *Cat. Muſ. rar.* p. 141.

TESIUM, glandulam pinealem non ſedere in ventriculis. De ambiguitate vocis *tertius ventriculus*. Fornicem a baſi cerebri violente ſeparari, interpulſo flatu. Quemque nervum ſeorſim debere ad ſuam originem deduci. Tantam eſſe anatomes difficultatem, ut neque (*d*) medicus clinicus, neque Profeſſor ad demonſtrationes officio ſuo adſtrictus huic oneri ſufficiat. Ventriculos cerebri non continuari. Magna valvula cerebri. Icones rudiuſculas, qu.. fere deſunt, TARINUS repetiit. Apud T. BARTHOLINUM legitur, STENONIUM vaſa lymphaticis ſimilia in plexubus chorioideis vidiſſe.

In l. *de ſolido intra ſolidum* Florent. 1669. 4.* Leid. 1679. 12.* & nuper Cl. *Antonii* MATANI cura Piſtorii 1763. 4.*. Anglice London 1671. 8. BODL. pleraque quidem phyſici ſunt argumenti. Intercurrunt tamen quædam peculiaria cogitata de triplici animalium fluido, externo, quo caveæ cibariæ, aereæ, & genitales replentur: interno communi, quod vaſis corporis animalis continetur: proprio, quod in parenchymate, circa fibras motrices, alibi reperitur. Ibi addit, fere ad HIPPOCRATIS mentem, ubique in corpore cavitates eſſe, in quas ſecretæ a ſanguine partes fluido illius loci miſceantur, quæ partibus ſolidis ſe addant, easque alant. In easdem cavitates relabi detritas de ſolidis partibus particulas, quæ ſanguini reſtituantur, & ad fluidum externum redeant. Ab eo interno fluido callum oriri, aliaque incrementa, quæ amiſſas partes reparant, & demum fibras generari. Inde de teſtis & de earum filis, atque origine ex ſuperficie animalis, ejusque viſcido ſudore.

In *Actis Hafnienſibus* pluſcula ad STENONIUM pertinent. In Vol. I. n. CX. embryo monſtroſus cum labio leporino, digitis connatis, ventribus inferioribus nudis & apertis. Cor valde ſingulare, aorta pulmonalis quam aorta major: ductus arterioſus nullus, ejus loco ductus ex ventriculo cordis dextro in aortam euns. De digeſtione ſerpentum, & plumularum devoratarum pilis parum mutatis. De amplo hepate anſerum ſaginatorum. Lepuſculi in utero materno conſumti, paucis oſſiculis reliquis factis.

N. 131. Cerebrum hydrocephalicum mire mutatum. Magni momenti huic incifioni corollaria ſuperſtruxit: animal vivere poſſe, etiam ſi duo hemiſphæria cerebri tota ſeparata ſint. Non credere ſe cerebrum in aquam reſolvi.

Vol. II. *obſ.* 34. In ovo & pullo obſervationes, recuſæ in MANGETI *Bibliotheca*. Ova incubata per horas ſpeculatus eſt. Halones, ſacculus ſ. macula ſitu variabili: nidi vera figura. Venoſa area. Embryonis prima apparentia, bene. Veſicula umbilicalis. Cordis initia, idem a calida reſuſcitatum, & fetus pene emortuus vitæ redditus. Lactis concreti in ventriculo ſpecies. Vitelli ductus, reſorbtio & valvulæ pulcherrimæ vitelli.

Ib. n. 46. de motu cordis, auricularum & venæ cavæ experimenta in vivis animalibus facta, recuſa a MANGETO, optima & utiliſſima. Vena Cava ultima ſupervivit. A ſanguinis ſubtracta penu cordis quies, a ſanguine reddito motus. Motus cordis in ſingulis fibris, periſtaltici ad modum progrediens.

N. 88.

(d) Adv. p. 26.

N. 88. & 89. de ovis viviparorum animalium, iterum eximie: phænomena uteri gravidi, cotyledones, ova. Primus enim STENONIUS teſtes animalium quadrupedum ovaria eſſe, veſiculas ova, per ſuas adnotationes conſtituit. Uteri fibræ motusque. Uterus & ova piſcium, ſerpentum, animalium quadrupedum variorum. Amnii humor, & in eo coagula, etiam in ventriculo viſa. Corpora lutea. Ova in mula. In Galeo piſce liquor ex placenta venit in inteſtina.

Ib. n. 97. figuræ variæ vaſorum lymphaticorum in gyrum flexorum, & ductus thoracici.

Ibid. n. 127. Accurata hiſtoria muſculorum aquilæ, oculorum etiam potiſſimum.

N. 124. Proœmium demonſtrationum anatomicarum Hafniæ anno 1673. inſtituendarum. Clauſum per plures annos theatrum noſter aperuit.

In BARTHOLINI *anatome* ejus locus exſtat de vaſis, quæ vidit, cerebri lymphaticis.

§. CCCCLIV. *Olaus* BORRICHIUS,

Ripenſis, Hafnienſis Profeſſor, ex BARTHOLINI ſchola, Chemicus quidem potiſſimum, tamen & anatomicus, vir acuti ingenii. Quæ pauca in incidendi arte, potiſſimum in animalibus tentavit, ea tamen bona dedit & utilia.

Primæ ejus ſunt epiſtolæ ex itinere ad BARTHOLINUM miſſæ, & quidem a. 1661. *Epiſtola* 85. *Centur.* III. de SYLVII placitis, & de cavitate ſepti lucidi. De BILSII inciſionibus vivorum canum, & de lymphaticis vaſis, cum nomine lacteorum oſtenſis.

De iisdem n. 87. De tribus ramis ductus thoracici, qui ſint gyrus BILSII. Recte vidit ductum thoracicum deorſum tendere, ut ſe in venam immittat. Iterum de BILSII experimento. De ejus artificio incruentæ ſectionis: fieri ſanguine in aliam partem corporis compulſo, ibique vinculis injectis retento.

Ep. 91. Iterum de BILSII oſtenſionibus. Laudat ſceletum ferream *Petri* HOFFWEN (*c*), cum vaſis: tum figuras muſculorum *J. van* HORNE induſtria paratas, quas laudavimus.

Ep. 93. Contra BILSIUM. Pericardium cordi adnatum. Puella obeſiſſima.

Ep. 95. Mumiam tamen BILSIANAM laudat.

Ep. 97. Aliquæ cadaverum morboſorum inciſiones. Ductus thoracicus humanus. Glandulæ labiales, arenulæ in pineali glandula. Ductus foraminis ovalis patens. In cane vivo chirurgia infuſoria tentata; ſanguis ab aceto niger, a ſale ammoniaco fluidus. In ductu thoracico liquor acidiuſculus. Vaſa lymphatica in varias venas aperta.

Ep. 99. de BLOTTESANDÆO. Eo nempe anno acris in DEUSINGIUM libellus in Belgio prodierat, cui titulus *Benedicti* BLOTTESANDÆI DEUSINGIUS *heautotimorumenus*. Negat ſuum eſſe partum BORRICHIUS. BURRHIANA humorum oculi reſtitutio. *Cent.*

(c) *Chem. Ep.* 97.

Digitized by Google

Cent. IV. *Ep.* 17. De eadem reſtitutione. Inflata arteria cœliaca lienis arterias, venas, & vaſa lymphatica intumuiſſe. Venas coronarias videri valvulis deſtitui, & per eas redire aerem per arterias impulſum. Glandulæ bronchiales ſubnigræ, quas novas putat. Vitulus bipes.

Ep. 51. Fetum Muſſipontanum fabuloſum eſſe. Ciſternæ chyli bipartitæ icon. Ventriculus in medio contractus. Sphincteris veſicæ fibræ longæ. In vivis animalibus ultimam moveri venam cavam. Muris maximi teſticuli. Oſcillatio in meatu bilis columbæ. Pori ad latera linguæ cygni.

Ep. 76. De pulmonibus ranarum. Cordis in ranis pertinax motus. Aerem in aſperam arteriam inflatum cor ſubire. Inſulæ ductus thoracici. Aliqua in veſicæ anatome conamina.

Ep. 92. nova ex anglico itinere. Talpæ anatome & oculi veri. Ex Boyleo, capite forfice præciſo pullum gallinaceum ſupervivere. Muſcas ablato capite venerem pati & exercere, (quæ nimia ſunt). Ab injecto in venas opio ſomnum fieri. De Wallisii ſurdo homine, quem loqui docuit. De Harveji monumento.

Ej. *Hermetis Aegyptiorum & chemicorum ſapientia ab* H. Conringii *animadverſionibus vindicata* Hafniæ 1674. 4.*. Capite V. Borrichius anatomen Aegyptiorum defendit, ſolitis locis adductis, etiam nonnullis, quæ vix fidem merentur. Inde dum Aristotelem carpit, leonis dat anatomen, cum viſcerum ponderibus. Aſperam arteriam vaſtiſſimam eſſe. Linguæ papillæ. Deinde aquilæ anatomen exponit. Fauces dentatæ: humor vitreus pene æque ſolidus, quam cryſtallinus. Membrana nictitans. Ductus bilarii duo, pancreatici duo. Ventriculus ſuperne glanduloſus, inferne carnoſus. Lac album in ſanguine anſerum viſum. Porro haliæti anatome. Labyrinthus organi auditorii. Tertia anatome aquilæ. Crocodili anatome. Linguam utique habere. Valvula coli iter occupans, non ceſſura flatui inverſo.

Inter *diſputationes ſ. orationes* a morte viri Hafniæ anno 1715. 8.* editas curante *Severino* Lintrup ſunt 1. Oratio de ſanguine anni 1676. De chirurgia infuſoria & transfuſoria. Aliqua de liquoribus qui ad ignem de ſanguine, ſtillant. 2. De animalibus hieme ſopitis a. 1680. dicta, hæc plenior.

Ej. & *Joach.* Jurgens *de alimentorum curſu eorumque in chylum, ſanguinem, & corporis humani ſubſtantiam mutatione* Hafn. 1676. 4.*.

Ej. *de ſomno & ſomniferis* Diſſ. Hafn. 1683. 4.*. Magis ad medicamenta ſomnifera pertinet.

In *Actis Hafnienſibus* pluſculi ſunt Cl. viri labores. *Vol.* I. n. 69. oculorum humores, in homine, ſponte reſtituti.

N. 70. Sudor nigerrimus.

N. 71. Vox poſt quatuor annorum aphoniam redux.

N. 90. Erinacei anatome, ejusque muſculus circularis.

N. 92. Jecur gallinaceum monſtroſæ molis.

N. 93.

Digitized by Google

N. 93. in rariorum theſauris duo cyclopes viſi.

N. 94. Infans hirſutus.

N. 96. Columbæ anatome. Nulla omnino fellis veſicula. Iterum motus oſcillatorius in ductu bilario hepatico. Bilis multa in ventriculo. Duo inteſticula cæca.

In Vol. II. n. 48. Anatome aci marini. Vaſa argentea ex veſicula ad hepar ſparſa. Bulbus aortæ.

N. 49. Ovum humanum, in quo embryo. Os ei hians.

N. 52. Ex variis avibus lingua, & os hyoides.

N. 53. Aliqua de quatuor membranis felleæ veſiculæ.

N. 54. Interiorem tunicam ureteris coctam craſſeſcere.

N. 56. Fetus in Fionia monſtrificus, galea cranii deſtitutus, ore clauſo.

N. 67. & 69. de ſalibus animantium fixis.

N. 82. A terrore mutilus.

N. 83. Lac ex brachio feminæ.

In Vol. IV. n. 59. Trajectinus cæcus, odoratu metalla diſtinguens.

N. 54. Contra lumbricos prægnantes.

N. 66. Monorchides alterum teſtem in abdomine gerere.

N. 69. Sudor podagricus acidus.

N. 80. & 89. Analyſis chemica cantharidum.

Vol. V. n. 38. Urina in febriente viridis.

N. 56. Aliquot ſuperfetationum exempla.

N. 74. Menſtrua per nares ſtillantia.

N. 76. Sudor in manu perpetuus

N. 79. Periculoſa incurvatio cartilaginis enſiformis.

In *Ephemeridibus Naturæ Curioſorum Dec.* I. *ann.* I. n. 168. plumbum per urinam excretum.

Ann. III. *obſ.* 237. ſaliva ſacchari dulcedine.

§. CCCCLV. *Johannes* BOHN,

Medicus & Profeſſor Lipſienſis, vir minime vulgaris, chemicus & hactenus inciſor, ut certe in vivis animalibus experimenta fecerit, MALPIGHII amicus; ſub vitæ finem paulum ſcepticus, & veri tamen amans. Obiit a. 1719.

EJ. Diſp. *de ſudore* Lipſiæ 1661. præſide *Johanne* MICHAELIS.

EJ. *Exercitationes phyſiologicæ* XXVI. Lipſiæ ab anno 1668. 4. ad 1677. a Cl. HEFTER recenſæ. Aliquas poſſideo I. *de appetitu* 1668. 4.

Digitized by Google

II. *de maſticatione & deglutitione* 1668. 4.

VI. *de hepatis & lienis officio.*

VIII. *de pulmonis & reſpirationis uſu.*

XIII. *de urina ſecretione.*

XIV. *de diaphoreſi & ſudatione.*

XXV. *de fetus œconomia.*

Inde natus eſt *circulus anatomico-phyſiologicus ſ. œconomia corporis animalis,* Lipſ. 1680. 4. 1686. 4. 1710. 4.* in quo omnes ætatis ſuæ hypotheſes convellit, quæ omnia non ſine fructu certe leguntur: etſi lites illæ noſtro ævo fere obſoleverunt. Pauca proferam de multis, quæ laudem merentur. Veſiculam bili ſecernendæ non ſufficere, contra SYLVIUM: bilem cyſticam ab hepatica differre; preſſa veſicula bilem tamen in hepar adfluere; minorem partem bilis arteriam ſuppeditare, majorem venam. Ad veſiculam perpetuo ferri. Phænomena bilis cum variis ſalibus miſtæ. Lienem feliciter exſtirpavit: de ejus uſu ampliat, niſi quod ſanguis ejus ſit fluidior, minusque cohærens. Ligato uretere veſicam inanem reperiri. Ova feminina nonniſi a ſeminis maſculini vi de ovario ſolvi: amnii humorem & coagulari & alere: Oſſa pubis in partu non divelli: Aerem non totum ſanguinem ſubire, neque vitalem oſcillationem ciere. Aquam injectam muſculos ad motum ſollicitare. Contra panſpermiam. Cor a ſanguine in ventriculos inpulſo ſtimulari. Organa olfactus ex animalibus.

EJ. *de alcali & acidi inſufficientia pro principiorum ſeu elementorum corporum naturalium munere gerendo* Lipſ. 1681. 8. LIND. Unice fere diſputatur de rebus phyſicis 1696. 8.*. Vix quidquam ad phyſiologiam habet.

EJ. *de aëris in ſublunaria influxu* Lipſ. 1678. 8. lego etiam 1675. 8. LIND. & cum priori 1696. 8.*. Ab aëre per aſperam arteriam inpulſo ſanguinem, qui in mortuo animale niger erat, ſpumoſum & fluidum in ſiniſtrum ſinum cordis pelli.

Contra Diſſertationem J. H. SBARAGLI pro MALPIGHIO dixit in *prælectione therapeutica* Lipſ. 1691. 4. edita, & a SBARALEA recuſa Bonon. 1701. 8.*

EJUS *de officio medici duplici Clinico & forenſi* Lipſ. 1704. 4.*. In poſteriori libello aliqua ad rem noſtram faciunt, de partu ſeptimeſtri, de cruentatione cadaverum, de virginitate, de fetu vivo vel mortuo edito, ubi noſter pulmones ſubmerſos monet, non ſemper mortuum ante partum fetum indicare; cum per propria exempla puer absque reſpiratione aliquamdiu vivere poſſit, etiam in catulis experimento facto.

In l. *de renuntiatione vulnerum lethalium,* Lipſ. 1711. 4.* duæ appendices phyſiologici ſunt argumenti. I. de infanticidio. Ibi contra argumentum a natatione vel ſubmerſione pulmonum ſumtum diſputat. Putredinem negat, pulmonem reddere natatilem: & vitalis fetus pulmonem mergi poſſe docet, dum nunquam reſpiraverit. Altera eſt de vivis mortuisque hominibus aqua ſubmerſis, ſuſpenſis &c. Aquam negat, vivi hominis viſcera ſubire.

Præter

Digitized by Google

Præter 26. illas Diſputationes, nuperiores aliquæ Cl. viri exſtant.

An mors ſit malum 1668. 4. B. THOMAS.

De lactis defectu 1675. 4.*.

De vomitu 1688.* HE. ib.

De menſtruo univerſali animali 1687. 4. recuſi cum *Circulo*.

De duumviratu hypochondriorum Lipſ. 1689. 4.*. Contra SYLVIANAM ſectam; Diſſ. cum *circulo* recuſa.

De motu cordis Lipſ. 1690. 4.*.

Lectio anatomica de utilitate anatomiæ ſubtilioris in praxi medica. 1691. 4.

De anatomici & therapeutici ſtudii conſpiratione ac rei anatomicæ notitia accuratiori medico, quam neceſſaria & proficua Lipſ. 1691. 4. PL. contra P. MINUM. Idem puto opuſculum recuſum cum SBARAGLI.

De ſingultu 1697. 4. VAT.

In programmate lego defendere *ſolum gluten firmarum partium mutari*, partes ipſas immutatas manere.

In *Act. Erud.* 1682. de vaſis bilariis hepatico-cyſticis, in ductum cyſticum inſertis, ex bove, cum icone: Tum de proportionibus partium ſanguinis. Pars rubra vix eſt ſanguinis duodecima.

A. 1683. De bilis ab hepate motu. Satis multam bilem ex hepate in veſiculam fellis venire.

IDEM proceſſum anatomicum ſ. de recta partium corporis humani ſecandi ratione M.S. reliquit. GUNZ.

§. CCCCLVI. *Laurentius* STRAUSS.

Profeſſor Gieſſenſis, non quidem inciſor, pluſcula tamen phyſiologica ſcripſit.

EJ. *Reſolutio obſervationis ſingularis Muſſipontanæ fetus extra uterum in abdomine retenti tandemque lapideſcentis* Darmſtatt 1661. 4.*. Collectio fetuum monſtroſorum, nævorum. Hiſtoria memorabilis ventriculi cum omento per foramen ſepti transverſi in thoracem penetrantis. Acc. aliorum judicia, inter quæ fuſiora T. BARTHOLINI & *J. Jacobi* WEPFERI, tum *Guidonis* PATINI, qui rem totam putat fabuloſam eſſe, & STRAUSSII epilogus.

Hæc Diſſertatio recuſa eſt cum titulo *hiſtoriæ fetus Muſſipontani extra uterum in abdomine reperti & lapideſcentis* prodiit Francofurti 1669. 4.*. Acceſſerunt in hac editione DEUSINGII, quæ diximus, ſcripta, & LAUTHIERI, & *J. Chriſtophori* EISENBERGER de eodem fetu ad *J. Dan.* HORSTIUM Epiſtola, & *oſtentum ſ. hiſtoria mirabilis infantis in ventre a morte matris reperti poſt annos ſexdecim & amplius graviditatis* Dolæ 1661. edita.

Digitized by Google

Ej. *Curſus medicus* XX. *diſputationibus abſolutus* Gieſſ. 1663. 4. Riv.

Ej. Diſp. *de anima rationali* ib. 1663. 4.*.

Ej. Diſp. *de hepate* ib. 1665. 4. Burckh.

Ej. *Conatus anatomicus aliquot diſputationibus exhibitus* ib. 1660. 4.*. Compendium anatomicum.

Ejusd. *Exercitatio phyſica de ovo Galli* ib. 1669. 4.*. Occaſione Galli, qui dicebatur ovum peperiſſe, oſtenditur, extra uterum non poſſe ova gigni.

Ejusd. *Exercitationes medicæ ad Gr.* Horstii *compendium inſtitutionum medicarum accommodatæ* ib. 1670. 8.*. Pars aliqua ad phyſiologiam pertinet.

Ej. *Humani corporis fabrica elegiaco carmine exhibita & ad circulationem ſanguinis, & pleraque nova anatomicorum inventa accommodata* ib. 1679. 8.*.

Diſp. *de monſtro* Reſpondente C. C. Haberkorn citat Heft. anno non addito.

§. CCCCLVII. *Gabriel* Clauder,

Ducis Saxoniæ Archiater, Chemicus. Ej. *Ep. de obſervatione practico-anatomica mirabili ad Marcum* Ruych prodiit Patav. 1661. 4.*. Inciſio hominis ex morbo nigro exſtincti, cui ventriculus cum duodeni & pancreate ex cauſa interna per diaphragmatis foramen in thoracem migraverat.

Ej. *Methodus balſamandi corpora humana* Altenburg. 1679. 4.*. Non muria (*f*), ſed ſpiritu ammoniaco tartariſato corpora præparata animalium inmerſa conſervabat (*g*). Experimentis propriis didicit, neque melle (*h*) cadavera condi poſſe, neque cera (*i*), etſi utrumque veteres reliquerunt. Sed neque acetum utiliter adhiberi, nam omnia ab aceto erodi (*k*). In ſpiritu vini poſſe animalia minora conſervari, rem novam, ab *Adamo* Weber edoctus repetit (*l*), & alcohol nihilo ſale mirabili Glauberi deterius eſſe. In monte ſalſis aquis pleno repertum eſſe cadaver incorruptum, oculis apertis, vitam quaſi ſpirantibus, inſtar ſaxi rigidum: idem in aëre diffluxiſſe (*m*). Succino ſoluto iterumque coacto Kerkringium infantes conſervaſſe (*n*). Diligenter enim noſter omnia colligit, quæ hactenus inventa fuerant.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* III. *obſ.* 72. fetus prægnans.

Obſ. 73. de hippomane, minus plene.

Obſ. 75. femina ut videtur clitoride nimia.

Ann. IV. *obſ.* 138. 139. ſanguis frigidus & urina 140.

Obſ. 142. futurarum cranii diſceſſio a cephalea & a partu *obſ.* 143.

Ann. V. *obſ.* 175. felis ſi diis placet ſciurum pariens.

Obſ.

(f) *Tobias* Andreas muriæ uſum cavillatur. (g) p. 156. ſeqq.
(h) Ne quidem triduo cadaver conſervare p. 75.
(i) Interiora enim viſcera conputreſcere p. 70.
(k) p. 170. (l) p. 124. (m) p. 70. ex Kirchero.
(n) ex Morhofio p. 117.

Digitized by Google

Obſ. 176. ſacculus frumentarius muris *Hamſter.*

Obſ. 180. ſcortum album ex æthiope parit fetum bicolorem.

Obſ. 195. Vagitus uterinus.

Obſ. 196. clyſter vomitu rejectus absque malo.

Ann. VI. *obſ.* 182. equa cornuta & *obſ.* 183. lepus cornutus.

Obſ. 168. cornua deformia in cervo caſtrato.

Obſ. 171. fetus puero ſimilis ex capra.

Ann. VIII. *obſ.* 20. aliqua de balſamatione cadaverum.

§. CCCCLVIII. *Antonius* EVERARD,

Medicus Medioburgenſis Seelandus. EJUS *novus & genuinus hominis brutique animalis exortus* Medioburgi prodiit 1661. 12.* recuſus cum mutato titulo *Coſmopolitæ hiſtoriæ naturalis comprehendentis corporis humani anatomen &c.* Leidæ 1686. 12.* adjecta *breviori fetus humani*, *& accuratiſſima corporis humani anatomica delineatione*, de quibus alias; Præfationem EVERARDI editores omiſerunt. In vaſis lymphaticis BILSIUM ſecutus eſt, perque ea ad omnes corporis animalis alimentum, etiam ad mammas lac putavit didi. Ad generationem tamen utiles labores adtulit, & formationem paulatinam viſcerum. Nono die membranas, undecimo die fetum cuniculi primum vidit, non majorem acaro, in his multis celebribus vivis rectius, decimo ſeptimo jam formatum. Chyloſa vaſa umbilici habet. Nullius animalium placentam ab utero vaſa accipere.

EJ. *Lux e tenebris effulſa ex viſcerum monſtroſi partus enucleatione* Middelb. 1662. 12. 1663. 12,*. Fetus absque capite, thorace, abdomine ſolo præditus & pedibus, vaſis umbilicalibus ex hepate natis, ut adeo fetus iſte per ſolum umbilicum nutriri potuerit. Aliqua contra STENONIUM pro ſuis vaſis lacteis ad uterum tendentibus.

§. CCCCLIX. *Robertus* BOYLE,

Non quidem inciſor, multis tamen modis phyſiologiam illuſtravit. In experimentis vitam trivit, & ad reſpirationem, humores humanos, perſpirationem, paſſim reſpexit.

EJUS *Experimenta nova phyſico-mechanica de gravitate & elatere aëris* Anglice prodierunt Oxon. 1660. 8. 1668. 4. Latine Oxon. 1661. 8.* 1684. Huc pertinet experimentum 40. de inſectorum in ſpatio aëre communi vacuo interitu. Experimentum 41. de avium & quadrupedum ſimili morte, & ſuſcitatione ab aëre reddito. Deinde digreſſio *de reſpiratione*, in qua dubia aliqua proponuntur, hunc enim modeſtum ſuæ ſententiæ colorem vir ſummus amabat. Diaphragma moderatæ reſpirationis princeps eſſe inſtrumentum, enixioris vero muſculos intercoſtales. De viro, cui amplo foramine pectus patebat. De ſuffo-

Digitized by Google

ſuffocatione a vapore muſti, ab aëre non renovato. Contra recepta præjudicia fatetur, nullum ſe in alpibus reſpirationis impedimentum ſenſiſſe. Multo validiores eſſe catulos cæſareos, qui reſpirando aerem adtraxerint. Etiam piſces mala ſua pati, ſi aerem iis ſubtraxeris. Non poſſe urinatores ſupra duo minuta horæ ſub aqua vivere, niſi aëris ſibi penum procuraverint. Inſecta in ſpatio, de quo aër ſubtractus eſt, non poſſe vere enecari. Reſpirationis ignotam aliquam utilitatem eſſe. Hæc diſſertatio videtur ſeorſim Bononiæ prodiiſſe cum titulo *nova experimenta pneumatica reſpirationem ſpectantia* 1675. 12. CINELLI, ad quam adjecta eſt Diſſ. *P. Fr.* PASQUALI, *in qua* legas *vena ſectionem animalia in vacuo moribunda refocillaſſe*. Sanguinem in ſpatio inani ebullire.

EJ. *Chemiſta ſcepticus ſ. paradoxa chymico-phyſica circa experimenta, quibus ſpagyrici vulgares conari ſolent evincere ſuum ſal ſulphur & mercurium eſſe vera rerum principia* Oxon. 1661. 8. & 1679. Londin. 1662. 8.*. Scopus princeps eſt (o) oſtendere, analyſin, quæ igne fit, veram naturam elementorum non patefacere, multa deſtruere, alia mutare, & educere de corporibus, quæ in iis nunquam fuerint. Nulla dari elementa, eaque quæ dicuntur, ex mixtione variisque potentiis & componi & deſtrui. Aquam tamen elementi dignitati proximam eſſe, ab ea enim, propria per experimenta, & plantas nutriri poſſe, & animalia, exque ea poſſe oleum, ſalem & terram obtineri, eamque aquam in omnia elementa abire, quæ quidem experimenta nuper ſunt repetita. Intercedunt & alia utilia. Per vaporem fœtidum putredinis fatua fieri, quæ putreſcunt, neque porro ſales volatiles aut ſpiritus ſuppeditare. De oleo cornu cervi & ſanguinis vario. Plurimam in ſanguine aquam eſſe.

EJ. *Tentamina phyſiologica & hiſtoria fluiditatis & firmitatis* Londin. 1661. 4. 1663. 1669. Amſterdam 1667. 12.*. Paſſim aliqua huc pertinent, ut in l. *de infido experimentorum ſucceſſu*, eventum non conſtantem eſſe ſaponis Helmontiani, qui non cogatur, niſi urinæ ſpiritus per putrefactionem paratus, & acerrimum ſit alcohol.

In *experimentis quæ non ſuccedunt* aliqua ſunt anatomica, uti cartilagines intermediæ, quibus coſtæ conjunguntur. Nullum ſe in pilis cavum videre.

In *hiſtoria fluiditatis & firmitatis* ſpiritum urinæ repetito, quod vocant, cohobatum demum ita mutari, ut calidus fluat, frigidus in cryſtallos colat.

EJ. *Experiments touching colours* Oxon. 1663. 4. & latine 1665. 12.* Amſterdam 1667. 12.*. Huc faciunt aliqua, ut cæci illius celebris hiſtoria, qui tactu colores diſtinguebat. Aliqua de coloribus phantaſticis oculo obverſantibus.

Certain phyſiological eſſays on the uſefulneſs of natural philoſophy P. I. Oxon. 1663. 4.*. P. II. ibid. 1671. 4.* & utraque conjuncta latine Londin. 1692. 4.*. Exercitatio I. & II. huc faciunt. In I. cani ſplenem ſe præſente a JOLIVIO ereptum memorat. Ranas per aliquot horas & dies ſub aquis durare, non ergo videri vere reſpirare. Cor pectunculi piſcis evulſum & inane palpitare & oſcillare. Ranas cordi extracto ſupervivere. Pulli cor cerebro deſtructo aut capite reſecto

(o) P. II.

Digitized by Google

reſecto motum ſuum continuare; eum motum calida recreari. Corda de viperis avulſa ſalire. Teſtudines capite detruncato vivere, muſcas etiam venerem pati. Rubrum in pullo ſanguinem eſſe, quo tempore jecur decolor eſt. Cancris chelas reparari, lacertis caudas. In piſcium ventriculo devoratos piſces erodi, quaſi a ſtygia aqua, acorem tamen nullum percipi. De corporibus anatomice præparatis & conſervatis. De gypſo ad replenda vaſa adhibito aut colla piſcium (*Iſinglaſs*). De ſpiritus vini ad putredinem arcendam uſu.

In *Exerc.* II. de veneno viperarum innoxio. Chirurgiæ infuſoriæ experimenta. In *additionibus* ſpiritum ſanguinis humani deſcribit, tum urinæ & cornu cervi ſpiritum.

Ej. *New experiments touching cold ſ. hiſtoria experimentalis de frigore* Londin. 1665. 8. & 1683. 4.* hic auctius. Pleraque pure phyſica ſunt, huc tamen faciunt adjecta experimenta alibi dicenda C. Merret de congelatis oculis, ſanguine, ſero, lacte.

In libello *of the great efficacy of languid and unheeded motion.* Omnem fere calorem a tritu eſſe.

Of the origine of forms and qualities Oxon. 1667. 4. 1663. 8. latine ibid. 1669. 12.* 1671. 8. Osb. Pauca huc faciunt, ut Lancastrii planta ſenſitiva, puto de polyporum genere.

Video citari a Gronovio Boylei *Diſſ. phyſicas, in quibus principia proprietatum in miſtis œconomia plantarum & animalium cauſæ & ſigna propenſionum in homine demonſtrantur* Haag. 1672. 12.

Ej. *Continuation of phyſico-mechanical experiments* Oxford 1669. 8. ad aëris naturam, & vacui ſpatii.

Ej. *Eſſays on the ſtrange ſubtility determinate nature and great efficacy of effluviums* London. 1673. 8.* & latine ib. 1673. 8. Osb. Leidæ 1676. 12.*. Etiam duriſſima corpora ſuum habere odorem: ea effluvia in aëre ſuam peculiarem indolem retinere, hinc canes heros ſagire, cujus peritiæ in his animalibus Noster mira exempla producit. Aliqua etiam exempla acuti in homine ſenſus, auditus, olfactus.

Ej. *Some phyſico-theological conſiderations about the poſſibility of reſurrection* London 1675. 8. Corporis humani partem non exiguam oſſa eſſe: plurimam partem perſpirare: alias particulas determinatam ſuam naturam pertinaciter retinere. Ita ex his ipſis, exque oſſium particulis, exque perſpiratione novum corpus poſſe conſtitui, ex eadem materie natum, quæ noſtra fuit.

Obſs. circa mechanicam variarum particularum qualitatum originem Londin. 1676. 8. 1692. 8. min.*. Ad odorum & ſaporum productionem.

Experimenta nova phyſico-mechanica in aëre compreſſo, factitio, inſtituta, circa ignem, animalia &c. Londin. 1681. 8. 1688. 8.*. Plurima ad rem noſtram faciunt.

Papini

PAPINI opera uſus BOYLEUS machina experimenta fecit, in qua aër ad vigeſimam prioris ſpatii partem comprimi poterat, & in ipſo vacuo ſpatio coqui. Uſus eſt etiam clauſo lebete, quem etiam nunc a PAPINO dicimus. Adparuit, animalia in aëre compreſſo ſupervivere; in exinanito ſpatio interire, inque aëre non renovato, demum in aëre factitio per fermentationes generato. Nullam putredinem in ſpatio aëre vacuo vermes generare. Oſſa in lebete undique clauſo emolliri. Hæc omnia alio, quam in reliquis BOYLEI operibus, modo narrantur, per diaria & tabulas. Quare totum opus legere oportet, quod mihi inter BOYLEANA excellere videtur.

EJUSD. *Noctiluca aërea ſ. experimenta in ſubſtantiæ factitiæ ſponte lucidæ productione* Londin. 1680. 8. 1682. 8.*. EJ. *Experimenta nova in glaciali noctiluca facta* ib. una edita 1682. 8. *. In priori libello prima initia phosphori urinoſi KRAFTIANI habetur: in altero BOYLEUS jam peritior, naturam ejus acidam, lucidæ indolis cum vini ſpiritu communicationem, facilitatem docet qua in oleis deliqueſcit, alia.

EJ. *Tentamen porologicum ad poroſitatem tum animalium, tum ſolidorum detegendam* Londin. 1684. 8.*. In P. I. agit de poris cutis animalium, vapores, aquam, mercurium, vim medicamentorum ſorbentibus, de clyſteribus medicatis, de perſpiratione interna viſcerum, de poris oſſium, & viſcerum, teſtarum, ovorum, de calloſo concremento a pleuritide relicto. De reſorbtione aëris in oſſa.

EJ. *Apparatus ad hiſtoriam naturalem ſanguinis humani ac præcipue ſpiritus ejus* P. I. & *appendix* Londin. 1684. 8.* & Anglice *Memoirs for a natural hiſtory of human blood* Lond. 1684. 8. OSB. Primus NOSTER ad hunc laborem poſt gratuitas priſcorum confabulationes acceſſit. De pondere ſpecifico ſanguinis & ſeri, quæ quidem a nuperioribus emendata ſunt. De proportione ſanguinis ad ſerum: & de liquorum, qui de ſanguine ad ignem ſtillant, mutua ratione. De phænomenis, quæ in ſanguine ab admiſtis liquoribus acidis, a lixivioſis, ab aëre ipſo oriuntur. De rubore, quem ſanguis ab aëre contrahit. De ſpiritu ſanguinis varie explorato, ut conſtaret, ſalem eſſe volatilem in aqua diſſolutum. Seri analyſis. Sed totum præſtat legiſſe.

EJ. *de ipſa natura* Lond. 1687. 12. contra archæos.

EJ. *Diſquiſition about final cauſes of natural things, to which are ſubjoyned ſome uncommon obſervations about vitiated ſigth* London 1688. 8. HOTTON. Contra CARTESIANOS & priores Epicureos utiliter defendit, manifeſto certam corporum fabricam ad prævifos fines fuiſſe excogitatam. Oculis nos ad videndum non ideo uti, quia ita nobis videatur, cum intimæ partes oculi nobis inſciis in videndo perinde officio ſuo defungantur, ut eæ, quæ nobis ſunt notiſſimæ. Neque quidquam contra fines prævifos a noſtra ignorantia poſſe concludi, quoties alicujus partis uſum ignoramus, nihilque detrahere eam partialem ignorationem certitudini eorum, de quibus convicti ſumus. Felibus pupilla perpen-

Digitized by Google

perpendicularis eſt, ut deorſum ſurſumque videre poſſint, bobus transverſa ut ad latera. In *appendice* exſtat celebris obſervatio de homine ex carcere educto, quem ſubita lux fere excæcavit. De viſu in tenebris, de viſu qui fit oculo unico; de felis oculo ac de cataracta membranoſa, de duabus in uno oculo cataractis, de viſu ad certam diſtantiam duplici, de malo de diſtantiis judicio, quod fit uno oculo.

In *cauſe of Suction* oſtendit, ut aër pulmonem ſcriberet, quia dilatatus in eo viſcere aër minus externo aëri reſiſtit.

Opera omnia curante T. BIRCH Londini 1744. fol. B. B. prodierunt, cum numeroſiſſimis epiſtolis, iisque quæ BOYLEUS in *philoſ. Tranſact.* edidit. Omnia primum Anglice prodierant.

In BIRCHII *hiſtoria Societatis Regiæ* exſtat memoria monſtrifici partus bicipitis, ſed bipedis, cujus inteſtina coaleſcebant (*p*), tum renis unici.

Experimentum paris vagi inciſi (*q*).

Experimenta infuſoria in cane facta (*r*).

Experimentum inciſi utrinque thoracis, & canis ſuperſtitis, quod vulnus adducta cute tegeret.

Ex magno vulnere thoracis canes perire, non ita ex parvo (*s*).

N. 12. de conſervandis in ſpiritu animalibus.

N. 29. Vindiciæ ſuorum experimentorum, & injecti a. 1664. in venas animalium ſpiritus acidi.

N. 62. Experimenta de reſpiratione, de animalibus variis in vacuum ſpatium incluſis. De eorum morte ſub aqua & in vacuo. Cor a corpore avulſum ſaliens.

N. 63. de ſymptomatibus animalium, in aëre in montibus rariori: de dilatatione humorum animalium in ſpatio inani. Aërem vim prementem retinere, quando reſpirationi ineptus factus eſt. Diu vacuum ſpatium tolerare hirudines, & alios vermes; neque tamen poſſe absque aëre aut formicas vivere, aut acaros.

N. 89. Experimenta facta cum carne absque putredine lucente.

N. 91. de variantis ponderis atmoſphæræ in corpus humanum effectibus.

In n. 114. experimenta habet quibus confirmatur, veſiculam piſcibus propriam ad natationem factam eſſe, ut animal pro arbitrio ſuo ſe levius poſſit facere aut ponderoſius.

In n. 196. de parando phoſphoro ex urina humana.

§. CCCCLX.

(p) T. I. p. 485. (q) p. 504.
(r) p. 509. T. II. p. 49. (s) p. 46.

Digitized by Google

§. CCCCLX. *Caſpar a* Reyes. *Alii.*

Caſpari a Reyes Franco, Medici Carmonenſis in Hiſpania, *Elyſium jucundarum quæſtionum campus* Bruxell. 1661. fol. Francofurti 1670. 4.*. Liber datus eſt a. 1658. Centum ſunt quæſtiones ſ. capita, quorum multa huc faciunt. Num detur rejuvenaſcere. Absque capite & corde animal aliquamdiu ſupervivere. De cruentatione cadaverum. De corporibus incorruptis. De ſplendore ex homine effulgente. De inſomniis. Plurima de muliebribus, de virginitate. Conceptio in virgine incorrupta. Animalia hybrida, lac virorum. Androgyni, pica, nævi. Similitudo filiorum cum parentibus. Sexus mutatio. Aſitiæ exempla &c. Ubique grata in collectione varietas.

Franciſci Bouchart *oſtentum Dolanum*, Dole 1661.

Stephani Willet *de oſtento Dolano* Dole 1661. 4. Lind.

Vie du Pere Paul Leid. 1661. Auctor P. Fulgosus. Ad circulationem ſanguinis.

J. Blasii, fratris Gerardi, *Ep. ad* Bartholinum 19. *Cent.* III. de litibus Bilsianis.

J. Friderici Helvetii, Chemici, *Amphitheatrum phyſiognomico medicum* d. i. *Wunderſchauplatz der arzneyiſchen Geſichtkunſt, worinn die Phyſiognomia und herbarum ſignatura von ihrer Vollkommenheit ſpricht* Heidelberg 1661. 8.

Ej. *Microſcopium phyſiognomiæ-medicum ſ. die Phyſiognomia* Amſterdam 1676. 8. Burckh.

Ej. *Teeltuyn des menſchelycken geſchlechts.* Annum ignoro.

Joh. Prætorii *Theſaurus Chiromantiæ* Lipſ. 1661. 4.

Ej. *Ehrenbergiſche blutige Klöſſer nebſt mehrern dergleichen Strafmahlen* Lipſ. 1678. 4. Pl. Phyſici forte argumenti.

Ej. *Philologemata abſtruſa de pollice* ibid. 1677. 4. Boecl.

Daniel Voet *phyſiologia adjectis aliquot ejusdem argumenti diſputationibus publice antehac propoſitis* Amſtelodami 1661. 4. Cat. anon. Poſthumum opus, a fratre editum.

Eduard Greave *Oratio habita in ædibus Collegii Medici Londinenſis* 25. *Jul.* 1661. *Dec.* Harveji *memoriæ dicato* Londin. 1667. 4.

§. CCCCLXI. *Varii.*

J. Arnoldus Friderici, Profeſſor Jenenſis. Ej. Diſſ. *de cerebro, cerebello & horum medulla oblongata* Jen. 1661. 4. Haenel.

Ej. *de oculo* ib. 1663. 4.*.

Ej. *de renibus* 1663. 4.*.

Ej. *Femina naturæ miraculum* ib. 1664. 4. Heft.

Ej.

Digitized by Google

Ej. *de anatome medicinæ fundamento* 1665. 4.

Ej. *de δυστοκια naturali* 1665. 4.*.

Ej. *Anatomia lienis* 1669. 4.

Ej. *de tentigine* ib. 1669. 4.*.

Ej. *de conſtitutione mammarum* ib. 1669. 4. Pl.

Ej. *de conceptione* ib. 1670. 4. B. Thomas.

Ej. *de aure* ib. 1670. 4. Pl.

Ej. *de ventriculo* ib. 1671. 4. Pl.

Ej. δευτερολογια *ſ. de ſecundinarum natura uſu & noxa* ibid. 1671. 4.*. B. Thomas.

Gerhard Wichman *de radii optici quidditate & viſionis per eundem formalitate* Wittebergæ 1661. 4. Heft.

Chriſtian Müller *de cute* Lipſ. 1661. 4. Burckh.

Wilhelm Zesch *theorematum phyſiologicorum quaternarius* Wittebergæ 1661. 4. Heft.

Ej. *de termino vitæ homini divinitus* præfixo ib. 1681. 4.*.

Henrich Rixner *de modo videndi* Helmſtadii 1661. 4. B. Thomas.

Theodorus Moretus *de imagine viſionis* Uratislaviæ 1661. 4. Pl.

Joh. Forestier & B. Ferrand *an ſimilium ſympathia major a ſpiritibus* Pariſ. 1661.

Mich. du Pont & *Frid.* Sorand *Ergo partus tempora ad* Hippocratis *calculum exigenda* Pariſ. 1661.

Ant. de Caen & *Car. le* Brisset *Ergo natura optimus dux vitæ* Pariſ. 1661.

Petri Pourret & *Jac.* Boujonnier *Ergo mulierum ſemen infecundum* Pariſiis 1661.

§. CCCCLXII. *Laurentius* Bellinus,

Florentinus, Borelli diſcipulus & Redi, Profeſſor Piſanus, & Hetruſcus, Jatromathematicus, vir ingenioſus, ſed ad augenda miracula rerum pronus, neque ubique, ut in nova arte, erroris expers, dictione cæterum obſcura uſus.

Ejus lib. *de ſtructura renum* Florentiæ prodiit 1662. 4. deinde Argentorati 1664. 12.* Patavii 1666. 8. 1665. 8. Trew. Amſtelod. 1665. 12. Leid. 1665. 12. 1711. 4.* 1724. 4. & alias, etiam in Mangeti *Bibliotheca.* Eustachium nuſquam citat, dum ſcriptorum de renibus placita recenſet, & vervecinum renem atque unicam papillam deſcribit, quam non oportet ad humanam fabricam transferre. Sinulos Eustachii hactenus perfecit, ut in cavos tubulos mutaverit, quos a Bellino ſolent vocare, & ex quibus renem conſtare docuit. Arterias renis venasque ex ſuis circulis ramos ſurſum ad viſceris ſuperficiem ſpargere:

Digitized by Google

inter arterias & urinarias fiſtulas ſpatium eſſe intermedium, in quod & arteriolæ humorem deponant, & ductus uriniferi reſorbturi producantur.

In editionibus Belgicis renes monſtroſi ex variis auctoribus a BLASIO editore colliguntur. BORELLI libellus non bene in nuperis editionibus omittitur, qui reperitur in Argentoratenſi.

EJUSDEM *Guſtus organum noviſſime deprehenſum* Bonon. 1665. 16. & cum priori in editione Leidenſi 1711. 4.* & 1714. 4.* inque MANGETI *Bibliotheca.* Aliquanto nuperior libellus eſt MALPIGHIANO, qui in noſtro citatur, tamen ut cum BELLINUS non legerit. Salium figuras deſcribit; ex variis etiam plantis paratos. Sapores in ſola lingua percipi; neque in tota, non in carnea parte, ſed in papillis ſolis, hæc primus. Eas papillas ex bove deſcribit, tum membranam reticulatam, denique membranam linguæ, & radices papillarum nerveas.

In *Epiſtola anno* II. *Decadis* I. E. N. C. *obſ.* 75. inſerta *de reſpiratione* librum promittit. Nihil de eo prodiit præter *lemmata* aliqua, quæ editioni Leidenſi 1717. 4. libri de urinis & pulſibus præpoſita ſunt, & cum DRELINCOURTH libello de *lienoſis* Leidæ 1711. 8. recuſa. Duos ordines muſculorum intercoſtalium conjunctim agere, & coſtas elevare, & extrorſum oblique convertere, dum eæ coſtæ, quæ abdomini proximæ ſunt, introrſum vertuntur; id fieri a ſacro-lumbari muſculo & a triangulari; Omnes pectoris diametros una creſcere. Sternum inſpiranti antrorſum ferri. Inflatum pulmonem aptum fieri, qui ſanguinem tranſmittat. Nihil ex aere in vaſa ſanguinea ſubire. Theoremata ſunt, abſque demonſtratione.

Gratiarum actio ad M. principem Hetruriæ Piſis 1670. 12. MAZ. Aliqua anatomica continet & expoſitionem mechanicam. Cum titulo *epiſtolical adreſs in Phil. Tranſ.* n. 65. & E. N. C. *ann.* II. n. 75. excerpitur. Sententiæ ſuæ de reſpiratione & de motu bilis compendium.

Magnum opus *de urinis & pulſibus* Bonon. 1683. 4. Lipſ. 1685. 4. & 1731. 4. cum BOHNII præfatione: Leidæ 1717. 4.* cum præfatione *Hermanni* BOERHAAVE excuſum eſt. Præfiguntur lemmata aliqua de motu ſanguinis: quem a vaſorum flexionibus minui docet: 2. de motu liquidi nervei. Motum ejus ab arteriis derivat. Alterne influere in muſculos & refluere. Omnes nervos una contremiſcere. 3. De motu muſculorum: neceſſario requiri ad villi contractionem, ut liquido repleantur ſubito rareſcente; rareſcere vero ob ejus cum ſanguine commiſtionem. 4. De reſpiratione, quæ modo diximus. 5. Separationem humorum pendere a duplici motu progreſſivo & laterali.

In ipſo opere primum *de urinis* agit, quarum diverſitates unice ab aquæ copia repetit, aucta aut diminuta, ut febrilis urina ſola aqua adfuſa naturali ſimillima reddatur.

Inde *de pulſibus.* Hic ſanguinis a corde in omnes arterias impulſio, & omnium arteriarum eodem tempuſculo dilatatio, & pulſuum genera.

De

Digitized by Google

De ſanguinis miſſione. Celeberrimum opus auctoris, quod ſuo tempore late medicorum ſcholas rexit. Derivationem & revulſionem explicat ex aucta in genere velocitate ſanguinis: tum ſigillatim in ea parte cujus vena ſecatur, ſi ponas debilitatem naſci, quæ ſanguinis fluentum ſupprimat. Reliqua pathologica. Ejus princeps eſt theoria celeritatem in vaſis liberis augeri, quando pars eorum obſtructa eſt.

Ejusd. *Opuſcula aliquot ad Archibaldum* Pitcarnium Piſtorii 1695. 4.* (in quibus præcipue agitur de motu cordis in & extra uterum, ovo; ovi aëre & reſpiratione: de motu bilis, & liquidorum omnium per corpora animalium; de fermentis & glandulis) Leidæ 1714. 4. & 1737. 4. Agitur hic

De motu cordis, & ventriculorum alterna cum auriculis contractione.

De amnio, albumine, liquore amnii evaporabili. Vim albumen promoventem reſidere in aëre foveæ majoris verticis denſiori rarefacto, & albumen urgente, per ovi poros reſorbto. Chalazam cavam eſſe: dividi in novem canales, ducique oninde albumen tenue in amnion.

De vi explicante plicas canalis longi alterne flexi. Vim motricem humorum animalium in corde eſſe, Cor in primis initiis eſſe irritabile. De motu liquidi per canalem cylindricum & conicum.

De motu progreſſivo, & preſſione laterali; de impedimento, quod naſcitur a figura vaſorum conica. Glandulæ definitio, quam pro meris vaſculis minimis habet.

Bilem fluere a ramis in truncum.

De filis teſtium, quorum longitudinem metitur.

Sufficere generale fermentum, quod ſanguinem & chylum reſolvat; id ipſum aërem eſſe. De retium uſu. Contra fermenti in generatione animalis uſum.

De villo contractili, & contractionis explicatione mechanica, per parallelogrammorum alternas ſeries in flexione ſitu motorum.

Pauca hæc ex multis. Magna emphaſi autem ſuas adfirmationes urget.

Diſcorſi di Anatomia di Lor. Bellini *colla prefazione di Antonio* Cocchi Firenz. 1742. 8. P. I. Firenz. P. II. III. 1746. 8. Monitus ſum olim a Cl. Editore, non debere me ſerio de his ſermonibus judicare, qui in conſeſſu Academiæ *della Cruſca* habiti, eloquentes & dithyrambici, non ſint ad mathematicam ſeveritatem correcti. Circa annum 1696. editi ſunt, & joci ſunt ſui auctoris; addita eſt auctoris vita. Agitur de cibo, exhalatione, muſculis ſtatum facientibus, fabrica muſculi fibris facta, quas transverſa tela conſtringit, diſtentis a ſanguine cum ſpiritu intra fibras fervente. Dari in pulmone muſculos & ubique.

Scripſit etiam Italico ſermone *anatomen Toſcanam* cum novis inventis, in vita Cocchiana citatam & alias.

Epiſtola exſtat in *Giorn. de letter. d'Italia* 7. II. de vaſis aëreis ovi, cum iconibus exprimentibus, ut ea vaſa per ovi membranam diſponantur, cumque arti-

Digitized by Google

artificio, quo poſſint conſpicua reddi. In III. *Supplemento* alia eſt epiſtola, in qua BELLINUS adſerit in ſanguinem aërem recipi. Particulas aëris eſſe minutiſſimas & 400,000es pilo tenuiores.

Ejus experimentum in nervo phrenico factum, paſſim citatur, recenſum in *præfatione ad* TAUVRYI *verſionem latinam.*

Opera omnia prodierunt Venetiis a. 1708. 4. 1720. 4. & 1747. 4.

De morbo & morte viri ILL. anonymus libellus, Firenze 1741. 4. MAZ.

§. CCCCLXIII. *Carolus* DRELINCOURT,

Gallus, celebris Theologi Carentonenſis filius, aliquamdiu militaris medicus, inde ab anno 1670. Profeſſor Leydenſis, BOERHAAVII Præceptor, cujus laudes ex aureo ore HERMANNI ſæpe percepi, antiquitatis admirator, oſor SYLVII & novarum hypotheſium, in coævos aſperior, hinc acerbis exercitus odiis. Solebat exiguos libellos ſubinde edere, pleroſque hactenus polemicos, ut alios ſcriptores refutaret. Anatomici fere omnes argumenti ſunt, & nitidum inciſorem BOERHAAVIUS ſolebat vocare. Collecta habemus *opuſcula medica, quæ reperiri potuere omnia* Haag. 1727. 4.* alioquin vix unquam colligenda: præfationem BOERHAAVIUS addidit, in qua vita viri traditur. Dictionem fatearis nimis fucatam eſſe, metaphoris ampullatisque plenam vocibus. Earum prima eſt *de partu octimeſtri vivaci diatriba* Pariſ. 1662. 12. aut potius 1663. ineunte, tum Lyon 1666. 8.* Leidæ 1668. 12. BURCKH. 1680. 12. Hactenus recepta præjudicia ſuperavit, ut omnino fetum vivere poſſe oſtendat, qui octavo menſe natus ſit.

Johanni v. HORNE, prædeceſſori ſuo parentavit a. 1670. vitamque deſcripſit.

Præludia anatomica Amſterd. 1672. 12.* & 1680. 12. Inter meliora viri eſt opuſcula. Brevibus verbis corpus humanum percurrit, nuperos ſæpe ſibi adrogare oſtendit, quæ ſint veterum: ſua etiam inventa profert, ventriculos laryngis, glandulas epiglottidis: proceſſus a cerebello ad medullam ſpinalem, magnam valvulam cerebri, glandulas ceruminoſas, duplicem non unam glandulam pituitariam, valvulam quæ poſtea a VIEUSSENIO dicta eſt, ventriculo quarto prætenſam, quinas naſi cartilagines, glandulas narium, membranam ſtapedis. Myloglosſum ad oſſis hyoidei muſculos revocat: ductum lacrumalem recenſet inter ſalivales. Lentem cryſtallinam vidit induratam: oſſiculum quartum auditus COLUMBO vindicat, ſed is potuit de vero ſtapedis capitulo dixiſſe.

Cum *Libitinæ tropæis*, quæ vix huc faciunt, aſperrimam & acerbiſſimam *appendicem edidit ad doctores glanduloſos*, pancreatis nempe patronos & conarii, ex SYLVII ſecta & CARTESII Leid. 1680. 12.* 1689. 12.

Microcoſmus ſchematiſmum Macrocoſmi exhibens in laudem anatomiæ. Leid. 1680. 12.

De conceptu adverſaria Leid. 1682. 12. TREW. 1686. 12. Priorum ſcriptorum ſententias exponit & refutat: addit ſuam. Totum fetum eſſe a paterno

no ſemine, ovum ſolum hoſpitium præſtare: atque ab eo ſemine in utero fecundari.

Et *hypomnemata de humani fetus membranis* Leid. 1685. 12 *. Iterum meræ refutationes. Membranas ovi jam adeſſe in ovario, neque ab utero eſſe, neque ut pelliculas lactis a frigore cogi. Nullas eſſe uteri papillas. Amnion primum adparere, huic chorion circumnaſci, nullam eſſe allantoideam membranam. Tubas veteribus non fuiſſe ignotas.

Et *de tunica fetus allantoide meletemata* Leid. 1685. 12.*. Auctores 48. refutat, & allantoideam membranam rejicit. Urachum humanum docet in funiculum non continuari.

Et *de tunica Chorio animadverſiones* Leid. 1685. 12.*. Ejusdem generis. Aquam inter chorion & amnion negat colligi.

Et *de membrana fetus agnina caſtigationes* Leid. 1685. 12.*. Perinde per meras negationes ſua de amnio cogitata proponit.

EJUSD. *de fetuum pileolo ſ. galea emendationes* Leid. 1685. 12.* Nullam eſſe.

EJ. *de humani fetus umbilico meditationes elenchticæ* Leid. 1685. 12.*. Ejusdem ſaporis. Venam eſſe unicam, nullas in arteria valvulas. Nullum in funiculo urachum reperiri: alia de umbilico.

EJ. *de conceptu conceptus* Leid. 1685. 12.*. Tubas anulo quaſi ſphinctere circumdari: in venere fere ut mentulam erigi, ovarium amplecti, ovulum exprimere maturum; id ovum in utero ſeminali ſpiritu imprægnari, acido-ſalino. Pars altera. Ovum in utero exagitatum a ſeminali ſpiritu fibrillas vaſculoſas & nervoſas edere, inter eas tria vaſa funiculi, Acinuli adcreſcunt extremis vaſis, ii in placentam conglobantur, & urina fetus in amnion effunditur.

EJ. *de feminarum ovis hiſtoricæ & phyſicæ lucubrationes* Leid. 1684. 12. Ova humana ſe coxiſſe, coacta de ſuis nidis exemiſſe. Ea vera eſſe ova propriis ab experimentis ſe doctum eſſe, & aliqua de iis prodidiſſe anno 1663. ante *J. v.* HORNE & STENONIUM. Teſtimonia pro ovis collegit omnino ſeptuaginta auctorum, ita tamen, ut omnes ullo modo huc referendas voces eo detorqueat.

Et *de feminarum ovis curæ ſecundæ* una prodierunt. Ovorum muliebrium hiſtoria, duæ membranæ, niduli fibroſi, maturitas, albor a ſuperaddito ex ſemine germine, deſcenſus in uterum.

Et *appendix de utero*. Ligamenta teretia non poſſe uterum ſuſpendere, cum deorſum flectantur. In fundo uteri conceptum fieri. Quæſtiones.

Appendix altera de tubis uteri. Quæſtiones. Fimbrias eſſe muſculoſas. Parerga de tubis uteri. Iterum vaſa ejaculantia priſcorum eſſe arterias. Prodierunt etiam cum ſequente libello.

EJUSD. *Experimenta anatomica ex viſcerum ſectionibus petita, edita per Erneſtum Gottfried* HEYSE Dantiſcanum Leid. 1684. 12. TREW.; ſed dedicatio eſt a. 1681.

Digitized by Google

a. 1681. Princeps DRELINCOURTII opuſculum, ex quo intelligas, artificem in arte incidendi fuiſſe, etſi fere canicidia ſunt, quæ hic tradit. Syſtoles cordis phænomena; alternus cum auriculis motus. Gelatina in ductu thoracico & chyli receptaculo. Veſicæ urinariæ vis contractilis. Mors ſubita ex compuncto cerebello: vox deſtructa a ligatis nervis recurrentibus. Vaſa lymphatica thymi (etiam nervi). A vinculis venarum phænomena HARVEJANA. Diaphragmatis agentis phænomena, & ab eo concuſſa viſcera abdominis. Per vincula verum chyli & lymphæ iter demonſtratum, plenius quam a quoquam alio. Lacteorum vaſorum phænomena, valvulæ, ductus thoracicus. Lympha pro chylo in receptaculo, ductu thoracico. Valvula ad ejus ductus oſtium.

Una parva *opuſcula* prodierunt *de ſemine virili*, *muliebri*, *utero*, *tubis*. Quæſtiones, incommodum ſcribendi genus, ex quo auctoris ſententiam vix divines; Hic p. 712, 713. aliqua repetuntur ſuperius jam impreſſa; adeo exigua cum cura vera hæc editio parata eſt.

Paſſim collectiones operum Cl. viri prodierunt. Primum Leid. 1680. 12. *Studium Apollineum de partu octimeſtri. Oratio in mortem J. v.* HORNE. *Præludium: tropæa libitinæ.* Inde opera varia a. 1693. 12. 2. Vol.

Ad filii ſui *Caroli* DRELINCOURT Diſſ. *de Lienoſis* editam Leidæ 1697. 4. 1711. 8.*. Patris argumenta reperias, quibus evincere ſtuduit, HIPPOCRATI ſanguinis circulationem cognitam fuiſſe. De ſucco ſtyptico glandularum renalium.

In Diſputatione *Nathanaëlis* SYLVII *de fluore muliebri* Leid. 1687. legas, DRELINCOURTIUM oſtendiſſe glandulas viſcerum proſtatis analogas inter vaginam & inteſtinum rectum poſitas, & eorum ductus in vaginam patulos. Ureterum arterias & venas ex hypogaſtricis demonſtratas apud METZ de Calcul.

In B. MANGETIANA reperias DRELINCOURTII argumenta pro HIPPOCRATICA circuli ſanguinei deſcriptione.

De acido ſanguini miſto experimenta.

De volatilibus & fixis ſalibus.

Et de argento vivo in ſanguinem injecto.

In eodem theatro C. BARTHOLINUS plagii accuſatur, ut in l. de feminarum ovis T. KERKRING.

In *animalium anatome* BLASIANA pluſculæ ſunt beſtiarum inciſiones, quarum auctor eſt C. DRELINCOURT, ut hyſtricis, cui claviculæ ſunt, & inteſtina vix breviora humanis. Simiæ utriusque ſexus anatome. Pulmo, ut in quadrupedibus, lobum habet venæ cavæ ſubjectum; ſcrotum nullum: muſculi varii deſcripti: neque in hoc animale muſculus digaſtricus a proceſſu ſtyliformi natus. Nulla appendicula cæci inteſtini. Glandulæ bronchiales. In fele zibethica pariter nulla appendicula cæci inteſtini. Glandulæ duæ ad radicem penis in multis beſtiis repertæ, quæ nomen vulgo a COWPERO habent. Rima & ſacculi zibethici eorumque glandulæ, lac quaſi fundentes.

LEONICENI.

Digitized by Google

LEONICENI *metamorphoſim* & LUDOVICI *le* VASSEUR *duos libellos* dicemus alias, etſi valde probabile videtur, aliquas DRELINCOURTII, potiſſimum in LEONICENI opuſculo, partes fuiſſe, dictionem enim fucatam & metaphoricam adgnoſcas.

§. CCCCLXIV. *Arnoldus* SENGUERD.

EJUS *Diſcurſus de oſtento Dolano* Amſtelodami prodiit 1662. 12.*. Fetus, ſedecim ante annos conceptus maturus, in abdomine repertus. Varia de hac hiſtoria dubia: ad finem fetum adjicit Muſſipontanum.

EJ. *Epiſtola ad* BARTHOLINUM *Cent.* IV. *Ep.* 44.

EJ. *Oſteologia corporis humani* Amſterdam 1662. 12. Ex FONTANO unam & alteram adnotationem habet. Ipſe ſteriles agitat lites de numero coſtarum Adami.

Collectanea de diuturna graviditate, ſcil. J. ALBOSII *lithopædium*. EJ. *Exercitatio de cauſis citæ indurationis*. *Sim.* PROVANCHERII opinio de iisd. *Oſtentum Dolanum cum Arnoldi* SENGUERD *diſcurſu de eodem* Amſtelodami 1662. 12. GUNZ.

§. CCCCLXV. *Varii.*

J. JACOBI, M. D. Brandenburgici, *problemata miſcellanea circa fundamenta medicinæ phyſiologica occurrentia* Jenæ 1662. 4. ROLFINKII diſcipulus quinquaginta problemata agitat.

Frederici MOELLER, Archiatri Brandenburgici, *obſ. de partu* 173. *dierum vivo, qui legitimus in foro fuit judicatus* Cuſtrin 1672. 12.* Fetum vitalem, nondum ſemeſtrem, ſeptimeſtrem facit & legitimum, menſibus lunaribus ſubſtitutis, omnibusque ingenii impenſis viribus. Videtur aliquis thalaſſionem prævertiſſe.

Andreæ GRYPHII *Mumiæ Wratislavienſis* Wratislav. 1662. 12.*. Bonus libellus, eruditus, latinus, & e re ipſa natus. Mumiam nempe ſollicite contemplatus depinxit, virginem oſſibus non integre nudatis. In corpore odoratos pulveres reperit, in cranio piſſasphaltum, corpus aliter apertum, quam HERODOTUS ſcripſerit.

Vincentii PHELIPEAUX *de præcipuis actionibus automaticis in homine* Lovan. 1662. 2.

J. Dan. MAJOR, Profeſſor Kilonienſis, in Sueciam ob reginæ morbum vocatus, obiit, minus bene ob infelicem eventum exceptus. Solebat multa promittere, expedire pauca. Diſputationem *de pulmone* Wittebergæ 1655 4. præſide J. SPERLING defenſam, & alteram *de lacrymis* præſide *C. Victore* SCHNEIDER ib. 1656. 4. præſidibus reliquerim.

In EJUS Diſp. *de calculis* SPERLINGII Lipſiæ 1662. 4. legas, valvulas in venis nimium extenſis non perinde extendi, & partem venæ liberam relinquere.

Sed ejus eſt, dum Hamburgi medicinam faciebat, *Prodromus inventæ a ſe Chirurgiæ infuſoriæ*, *ſ. quo pacto agonizantes aliquamdiu ſervari poſſint infuſo in*

venam ſectam liquore peculiari edidit Lipſiæ 1664. 8.* recuſum cum *J. Daniel.* HORSTII judicio, Francofurt. 1665. 12.* MAJOR hoc opuſculum ſubito edidit, ne gloria a novo invento ſperata excideret; ſola vero conſilia dat, nimis raro expertus (*t*), neque diſſimulat apud C. SCHOTTUM reperiri experimenta in cane facta; ſed in *prodromo* & in *memoriali* aliqua tamen experimenta citat.

In ejus *deliciis hibernis* Kiel. 1666. editis citantur experimenta MOELLERI in ægris hominibus facta.

EJUSDEM *Chirurgia infuſoria placidis Cl. virorum dubiis impugnata cum modeſta ad eadem reſponſione* Kiel. 1667. 4.* ſatis ſpiſſum opus. Redit primo prior libellus, deinde judicia & dubia Cl. virorum, cum reſponſionibus MAJORIS. Multa de termino vitæ fatali. Aliqua videtur feciſſe experimenta, humoribus variis ad ſanguinem adfuſis, ſed præſtitiſſet objectiones experimentis ſuperare.

EJ. *Occaſus & regreſſus Chirurgiæ infuſoriæ* Gotha 1667. 4.*. Germanice *Auf- und Untergang der neuen Art zu curiren, durch Einſpritzung in die Vaſa.* Contra ſcriptum anonymum ſe tuetur, in quo J. S. ELSHOLZIO laus inventæ hujus chirurgiæ tribuitur. Fatetur tamen ſe manum operi non admoviſſe.

EJUSD. *Appendix zum ſcripto occaſus & regreſſus chirurgiæ infuſoriæ* Kiel. 1667. 4.*. Adminiſtrationem continet, & neceſſaria inſtrumenta.

EJ. *Anatome litterato quovis digna, medico autem neceſſaria* Kiel. 1665. 4. BURCKH.

EJUS *Hiſtoria Anatomes Kilonienſis prima* Kiel 1666. fol.* continuo a condita Academia edita. Multa minatur anatomica & botanica: ſeptem ſunt tum demonſtrationes tum prælectiones. Obſervationes, ut vocant, aliquæ: Ventriculus decem librarum capax, flatus a valvula coli non coërcitus. Ductus e proſtata in urethram pro re nova. Vas lymphaticum inguinale. Calculi veſiculæ felleæ dicit, oſſiculum penis canini.

EJUSD. *Progr. quo anatomen cygni indicat* Kiel. 1666. 4.*. Maluiſſes ipſam anatomen.

EJ. *Progr. quo ad oculi declarationem anatomicam invitat* Kiel. 1667. 4.*.

EJ. *Americaniſche Schulpe in Braſilien, Coati, ein ſehr artiges Thier zur künftigen Anatomie willen beſchrieben* Kiel. 1668. 4. MOLLER. ſi huc facit.

EJ. *Memoriale anatomico miſcellaneum* Kiel. 1669. 4.*. Denique opium diſſolutum in venam canis injecit; alvus inde mota eſt. Melis anatome; animalculi informis delineatio: foramen & ſacculus ad anum, ex quo putat aliquid alimenti hyeme ſugere. De urticis marinis: earum motu; de luculis quibus marina aqua imbuitur. Denique jura ſua in Chirurgiam infuſoriam contra TIMOTHÆUM CLARKE tuetur.

EJ. *Conſideratio phyſiologica occurrentium quorundam in nuper editis epiſtolis duabus* F. J. BURRHI *de cerebro & oculis* Kiel. 1669. 4. MOELLER.

EJ.

(t) Nunquam ELSHOLZ in *clyſmatic. nov.*

Ej. *Collegium medicum curioſum* Kiel. 1670. 4. Aliqua huc faciunt.

Ej. *de ultimo totius medicinæ efficacis termino* Kiel. 1670. 4. Moeller.

Ej. *de ſanguine prodromo* Kiel 1673. 4. Ho. B. Thomas.

Ej. *Scholion anatomicum in textum quemdam* Justiniani *in prodromo Inſtitutionum* Kiel. 1675. 4. etiam de ſenſuum exteriorum harmonia & analogia. Moeller.

Ej. *de concipienda anatome novæ breve conſilium* Kiel. 1677. 4. Ho.

Ej. *Aurea catena* Homeri, Kiel. 1685. 4.*. Compendium phyſiologiæ. Aliquæ adnotationes interſperſæ. Cygni inteſtina proprii corporis tantum quadrupla ſunt longitudine.

Ejusd. *de ærumnis gigantum* Kiel. 1689. 4.*. Functiones corporis humani fere ſpiritibus tribuit. Fermentationem in ventriculo admittit.

Ej. *Progr. ad collegium anatomicum de oculo humano, chamæleontis, noctuæ, & aliorum animalium* Kiel. 1690. 4. Moell.

Ej. *Theſium anatomicarum ex circulatione ſanguinis depromtarum faſciculus* I. & II. Kiel. 1691. 4.*.

In E. N. C. huc facit *Phocænæ anatome Dec.* I. *ann.* III. *obſ.* 20. ſatis plena. Glandula & ſinus cæcus prope anum. Ventriculus triplex, quod in animali carnivoro pene incredibile, ab aliis tamen confirmatur: inteſtina duodecuplo ſuo corpore longiora; genitalia utriusque ſexus.

Scripſit etiam Memoriam Sachsianam *ann.* IV. V. E. N. C. *app.*

Ann. VIII. *obſ.* 2. de reſpiratione phocænæ.

Et ib. n. 3. de bregmate infantis clauſo.

Joh. Graunt *natural and political obſervations made upon the bills of mortality* Lond. 1662. 4. a. 1676. 8.* & alias. Londini jam ab a. 1609. faſti emortuales a propriis hominibus colliguntur, in quibus ætas ſexus morbusque civium recenſetur. Iis primus uſus eſt Grauntius, ut inde civium numerum erueret: rationem numeri morientium ad numerum natorum, adve ſuperſtites homines: vices morientium in quaque vitæ ætate, morborum pericula & incrementa per anni ætates: incrementa humani generis. Magna cum ſagacitate, & grata facilitate hæc omnia inveſtigavit: etſi multum decedit horum faſtorum utilitatis, quod mortui plerique in faſtis referantur, partus tantum eorum, qui ab Eccleſia Anglicana baptiſmum accipiunt. Hunc cæterum virum plurimi nuperorum ſunt imitari.

Erneſt. Vaenius *de pulchritudine* tr. philologicus Bruxell. 1662. 8. Lind.

Iſaac Thilo *de temperamentis* Lipſ. 1662. 4. H.

Paul. Preuser *de odore* Lipſ. 1662. 4. Thomas.

J. Mich. Sachs *de partu* Argentor. 1662. 4. B. Thomas.

Digitized by Google

Chriſtoph. KRAUSE *de inſomniis* Lipſ. 1662. 4. B. THOMAS.

Chriſtoph. KRAHE *de crocodilo*, *& de lacrumis crocodili* Lipſ. 1662. 4.

J. Ernſt HERING *de vita* Wittenberg. 1662. 4. HE.

J. BISCOP *de motu cordis & ejus palpitatione* Leid. 1662. 4.*.

Jacob BOUSSONNIER & *Ant. le* MOINE *E. gemellorum par ſexu diſpari vivacior* Paris 1662. 4. (*u*).

Robert. MERLET & *Hipp. du* VAL *Ergo ex ſalacitate calvities* Paris 1662. 4.

Steph. le GAGNEUR & P. LIGIER *Ergo procreandis maribus florens ætas felicior* Paris 1662. 4.

Jacobi BIRCHERODE *deſcriptio Monſtri Fionenſis*, in *Ep.* 75. *Cent. III.* BARTHOLINI.

§. CCCCLXVI. *Nicolaus* HOBOKEN.

Ultrajectinus, Profeſſor Harderovicenſis, amicus BLASII & defenſor, non inutilis inciſor.

EJUS *ductus ſalivalis* BLASIANUS *in lucem protractus* Utrecht. 1662. 12. continet duas epiſtolas BLASII, duas HOBOKENI: & teſtimonia nonnulla medicorum, quos inter puto eſſe *Johannem* BLASII fratrem, qui prius eum ductum ſibi in præſentia STENONII demonſtratum fuiſſe teſtantur, quam a STENONIO ſit deſcriptus. BLASIUS male ab externa maxillari glandula ſuum ductum derivabat.

EJUS *Anatomia ſecundinæ humanæ* Utrecht 1669. 8.* & longe melius *Anatomia ſecundinæ humanæ repetita* 1675. 8.*. Bonus libellus, icones auctoris manu delineatæ. Nodi arteriarum umbilicalium: & tumores venoſi depicti: membrana media adſerta: membrana chorion placentæ ſuperſtrata. Multa minuta & acribologica. Incommodus ordo, per cadavera, hinc plurimæ repetitiones. Epiſtolæ aliquæ adjectæ.

EJ. *Anatomia ſecundinæ vitulinæ* Ultrajecti 1670. 8.*. Breviter & bene ſcriptus liber, bonæque icones. Corpora lutea ex vaccis. Allantoideam tunicam & urachum repudiat. Glandulæ duæ parvæ in allantoidea membrana. Humorem amnii nutrire confirmat. Hoc princeps eſt auctoris opus.

EJUSD. *Exercitatio bipartita de ſede animæ in corpore humano*, Arnheim & Utrecht 4668. 12.*. Animam non in ſanguine reſidere, neque in conario, neque in cerebri ventriculis, ſed in cerebro, cerebello & medulla oblongata.

EJUSD. *Cognitio phyſiologiæ medicæ accuratiſſima methodo tradita*, *qua humani corporis functiones & hominis actiones explicantur* Utrecht 1670. 4.

EJUSD. *Cognitionis medicæ phyſiologicæ delineatio tabularis* Utrecht 1670. fol.

EJUSD.

(*u*) Additur in catalogo ab eo tempore omnes diſputationes forma 4. prodiiſſe. Sed contraria ſpecimina poſſideo.

Digitized by Google

Ejusd. *Medicina phyſiologica ex recentiorum principiis expoſita* Utrecht 1685. 4.* quæ altera eſt editio *cognitionis* phyſiologicæ. Diviſionum & definitionum plurimum. Nihil ex proprio labore natum.

§. CCCCLXVII. *Th.* Cornelius. *M.* Kerger.

T. Cornelius, Conſentinus. Ejus *progymnaſmata phyſica primum* prodierunt Venet. 1663. 4.* Jenæ & Lipſiæ 1683. 12. Trew. deinde *opera quædam*, plenius recenſa Neapoli 1688. 8.*. Primus in Italia novas & vetitas opiniones Cartesianas amplexus (x), propriis experimentis niſus, de ſcholarum doctrina auſus eſt dubitare, ut etiam muſicam curationem demorſorum a tarantula hominum rejiceret. In progymnaſmate V. de generatione agit; canem abſciſſis teſtibus generaſſe teſtatur. In V. de nutritione; eam per canales a ſanguineis diverſos fieri contendit; ſuccum & glandulas œſophagi & humani ventriculi deſcribit. Lac in juniorum columbarum ingluvie reperiri. Cibos in ventriculo ferventes vidit. Vias breviores urinæ admittit. In Prog. VII. de vita: diſſecti cordis ſubſultus a ſe viſos memorat. Calamo in arteriam inſerto, pulſum ultra calamum deprehendit, contra Galenum. In poſteriori editione acceſſit Prog. de ſenſibus poſthumum, imperfectum. Phyſici potius argumenti.

In *Phil. Tranſ.* n. 83. & Birch. VII. p. 9. 17. dubia movet de vi tarantulæ muſica. Melancholiam eſſe, quæ absque tarantula ſuperveniat.

Ejusd. *Relatio de gigante in Tiriolo caſtro reperto* (ſceleti nempe balſamo conditi, enormis hiſtoria, cujus caput duos cum dimidio pede longum erat, dentes molares pondere unciali ap. Tinassi 1669.

Jacobi Gregorii *optica promota ſubdita radiorum reflexorum & refractorum myſteria* Londin. 1663. 4.

Ej. *Elements of catoptricks and dioptricks* ib. 1735. 8.

Martinus Kerger, Chemicus, Phyſicus Lignicenſis. Ejus l. *phyſico-medicus de fermentatione* Witteberg. 1663. 4.*. Poſt generalia de fermentatione tranſit ad corpus humanum: defendit fermenta in ſanguine, ſemine & ubique reperiunda, & in ventriculo contra Moebium fermentationem tuetur. Cauſam concoctionis ciborum ponit tum in renaſcente forma ciborum, tum in ventriculi fermento.

Joachim Beccher, Chemicus & anatomes minus peritus, magno tamen ardore in omnes bonas artes ferebatur, & Würzburgo coactus eſt aufugere, quod cadaver inciuiſſet. Ej. *Parnaſſus medicinalis illuſtratus* Ulm. 1663. fol.* exigua parte huc facit. In *Zoologia* nempe humores animalium cum ſua utilitate medica recenſentur, & aliqua ex iis facta præparata chemica.

In *Phyſica ſubterranea* Francof. 1669. 8.* cumque notis Stahlii Lipſiæ 1738. 4.* recuſa, de tribus terris agit, deque terra animali oſſium, de mixtione

(x) Giannone T. IV. p. 62.

Digitized by Google

tione animali, de forma ſpermatis, anima, nævis, quibus fidem adhibet; monſtris, formato fetu & pullo. Porro de putrefactione, de fermentatione.

In *Henrici* ROONHUYSEN *heelkonſtige anmerkingen* Amſterdam 1663. 8.* *tweede book betreffende de gebreeken der vrouwen* ib. 1672. 8.* Magna pars operis huc facit, & in parte ſecunda anatome partium genitalium muliebrium, & ſecundarum traditur, cum iconibus. Fetus ex rupto utero cum placenta in ventrem elapſus. Uterus clauſus, atretæ variæ. Veſicæ defectus. Palatum in fetu nuper edito fiſſum.

In P. I. duram cerebri membranam accurate ad cranium adnaſci. Anglice prodiit Lond. 1676. 8.

Ferdinand GRUYWAERT *aanhangzel van de omloop des bloods, en van den doſen der purgantien* Middelburg 1663. 8.

PERUCCHIO *Chiromance & Phyſionomie* Paris 1663. 4. Puto eſſe ADAMANTIUM.

§. CCCCLXVIII. *Jacobus Pancratius* BRUNO,

Profeſſor Altdorfinus. EJUS *diſputatio de fermentatione ſanguinis* prodiit aliis 1663. 4.

EJ. *de ſudore ſecundum naturam* A. 1669. 4.*.

EJ. *Dogmata medicinæ generalia* Noriberg. 1670. 8.*. Brevem phyſiologiam continent.

EJ. *de pinguedine* Altdorf. 1674. 4.* R. J. M. HOFMAN.

EJ. & HEIM. *de nutritio & animali liquore* ib. 1678. 4.*.

EJ. & MOLLER *de tranſpiratione inſenſibili* 1680. 4.*.

EJ. CASTELLUS *renovatus ſ. Lexicon Medicum & auctum* Norib. 1682. 4. 1668. & Lipſ. 1713.

EJ. *de fuliginibus humani corporis* Altdorf. 1688. 4.*.

EJ. *de circuitus ſanguinis ad vitam & valetudinem neceſſitate* Altd. 1690. 4.*

EJ. *Cholegraphia de bile* 1694. PL. 1694. 1695. BURCKH. cum analyſi.

EJ. *Diſquiſitio medica circularis* ad aphor. 21. Sect. III. Hipp. Altdorf. 1694. Comparat per ſingulas partes novam medicinam cum antiqua.

EJ. *de bile vitioſa corrigenda* 1695. 4.*.

EJ. *Propylæum medicum, ſ. epitome medicinæ elementa & dogmata generalia comprehendens* Altdorf. 1696. 8.* Compendium dogmatum in quo brevis phyſiologia.

EJ. *de retrimentis corporis humani coloribus variam ſignificationem præbentibus* Altdorf. 1702. 4.

Edidit

Edidit etiam, cum peramplis commentariis, J. JESSENII *de ſanguine vena ſecta dimiſſo judicium* Noriberg. 1668. 12.

Samuelis BOCHART *Hierozoïcum* Londin. 1663. fol. * &c. Aliqua ad hiſtoriam phyſiologicam animalium etiam anatomicam, ut de camelo felle carente.

§. CCCCLXIX. *Varii.*

J. Chriſtian MACK *de calido innato* Argentor. 1663. 4.*.

Andr. KINDERLING *de corpore animato in genere* Helmſtätt 1663. 4. BUTTN.

Georg. Tob. SCHWENDENDORFER J. C. & Auctoris *Joachim Andreæ* CORVINI *anatomen jure divino & humano licitam eſſe* Lipſ. 1663. 4. 1690. 4.*.

C. Valerii FELICIS (pſeudonymi) ad DEUSINGIUM *epiſtola dehortatoria* Rotterdam. 1663. 12.

J. MANITIUS *de ſomno* Witteberg. 1663. 4. HE.

Frid. LEPNER *de uſu lienis* Regiomont. 1663. 4.

EJ. *in doctrinam de partibus corporis humani earumque morbis exercitationes ſexta* Witteberg. 1661. 4. HE.

J. Jac. FESSLIN *quot ſint partes in homine* ib. 1663. 4. HE.

J. MAGIRI, alterius a cognomine dicto p. 281. *diſputationes ex phyſiologicis & pathologicis doctrinis deſumtæ* Marburg. 1663. 4.*.

Caſpar LOESCHER *ecloga de engaſtrimythis* Lipſiæ 1663. 4. HE.

J. HARDER *de partu ſeptimeſtri tam J. C. quam medicorum placitis inſigni* Leid. 1663. 4. HE.

Valentini ALBERTI *Theoria voluntatis humanæ* Lipſiæ 1663. 4. HE.

EJ. *de inſomniis* Lipſiæ 1667. 4. HE.

EJ. *de ſenectute* ib. 1667. 4. HE.

EJ. *de ſternutatione* Lipſiæ 1671. 4. TREW. 1667.

EJ. *de oſcitatione* 1685. 4.* HE.

Petri BOURDELOT & *Gaſpar* MAURIN *E. qui ſunt hebetes raro vivaciores* Paris 1663. 4.

Nicol. RAINSSANT & *Jac. de* BOURGES *Ergo optime temperati ſunt omnium ingenioſiſſimi* Pariſ. 1667. 4.

Nicol. BONVARLET & *Guid. Creſc.* FAGON, qui archiatrorum comes fuit, *E. a ſanguine impulſo cor ſalit* Pariſ. 1663. 4.

Matthias Jacob. MATTHIÆ F. in *Ep.* 53. *Cent.* IV. BARTHOLINI anatomes cygni meminit; in gliribus veſiculam felleam negat reperiri. Bilem cum variis humoribus miſcuit, reperit cum oleo tartari cogi. Bilem fetus albicare, & parum amaram eſſe adnotavit.

Digitized by Google

§. CCCCLXX. *Franciſcus* REDI,

Nobilis Aretinus, Archiater M. Ducis Hetruriæ, vir elegantiſſimi ingenii, cujus ſtylus in lingua patria cenſetur inter claſſicos; inſectis potiſſimum ſe dedit, multis vero modis anatomiam & phyſiologiam adjuvit, cum præjudiciis liber totum ſe dederit experimentis. Ei viro potiſſimum debetur, quod animalia ex putredine naſci nuperiores eruditi ſcholis credere deſierint. Nonnullis tamen experimentis deſtitutus ex gallarum vermibus ſe non potuit expedire.

EJUS *Oſſervazioni intorno alle vipere* Florentinæ 1664. 4.* 1686. 4.* prodierunt, tum in operibus collectis; latine in *Miſc. Nat. Cur. Dec. I. ann.* I. app. & Amſtelodami 1675. 12. Hic potiſſimum traduntur *Jacobi* SOZZI experimenta, qui homo magnam vim venenati liquoris absque noxa devoravit, ut conſtaret nullam ejus ſucci noxam eſſe, niſi continuo in ſanguinem penetraverit: ei enim admiſtum animalia continuo necare: poſſe vero absque periculo id venenum ſugendo extrahi. De dentibus, eorum vaginis & veneno.

Cum MOSES CHARAS in Gallia venenatam vim viperarum in ſola ira poneret, edidit FRANCISCUS *Lettera ſopra alcune oppoſitioni fatte alle ſue oſſervazioni intorno alle vipere* Fiorenz. 1670. 4. d'ETR. 1686. 4, & in operibus: latine Amſterdam. 1675. 12. 1685. 12.* & in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* II. app. & Londini 1672. 8. Utique eundem ſuccum, qui abſque noxa deglutitur, in ſanguinem admiſſum per certa experimenta mortem inferre, etiam poſtquam vipera ipſa deſiit vivere. Exhauſto veneni penu viperam etiam iratiſſimam animali non nocere, quod demorderit.

EJ. *Eſperienze intorno alla generazione dell' inſetti* Fiorenz. 1668. 4. 1688. 4. in oper. Latine Amſterd. 1671. 12. 1685. 12.* 1686. 12.*. Hic potiſſimum vetuſtam illam opinionem refutat de inſectis animalibus ex putredine naſcentibus, & oſtendit, ea inſecta ex ovis naſci, quæ propriæ matres poſuerint. Quare, ſi muſcas ova ponentes abegeris, nullos ex putredine vermes provenire. De ſcorpiis, eorum generatione & venenato aculeo. Contra ſerpentes, apes & alia animalia, ex hominis arbitrio abſque parentibus naſcentia. De variis gallarum generibus, quarum animalcula animæ vegetabili tribuit. Zoophytorum quorumdam ſenſus & motus.

EJ. *Eſperienze intorno a diverſe coſe naturali, & particularmente a quelle che ſi vengon portate dall' Indie* Firenz. 1671. 4.* 1686. 4.* Amſterdam. 1675. 12.* 1686. 12.*. Huc faciunt, quæ vir Cl. de oculis hirundinum reparatis profert. De torpedinis vi ſtupefaciente, per retia & inſtrumenta piſcatoria propagata; cum ejus animalis anatome, cujus cor extra proprium corpus ſulit. De vitreis ampullis a caponibus deglutitis, & a vi triturante ventriculi in pollinem contritis. De mutatione cornuum in cervis.

EJ. *Oſſervazioni intorno agli animali viventi negli altri animali viventi* Firenza 1684. 4 & in operibus. Latine 1708. 12.* vertente *Petro* COSTE. Serpens biceps duobus ventriculis cordibusque inſtructus, inteſtino & cauda unica. De pene ſerpentum. Iterum animalia enecta veneno viperarum mortuarum in corum

Digitized by Google

rum ſanguinem introducto. Via cibaria & genitalis lumbrici. Limacum fabrica genitalis valde compoſita. Anatome cochleæ ſ. limacis potiſſimum quæ ad partes genitales ſpectat. Cor in multis perſimplicibus animalibus marinis repertum. Varia in BONANNO caſtigata, qui ex putridis plantis animalia naſci ſcripſerat, quæ noſter omnia reperit a vero aliena eſſe. Capones lapides non digerere, multa vero animalia, potiſſimum rapacia: diu abſque cibo ſupervivere. Lumbricorum partes genitales: olei in iis necandis imbecillitas. Tubercula verminoſa in multorum animalium œſophago vidit, ante VERCELLONUM. Melis & muris aquatici folliculi fœtidi. Teſtudo abſque capite vivens. Avium variarum inteſtina cæca, ingluvies, ventriculus. Canalis alimentarius ſepiæ, polypi. Veſica aerea variorum piſcium. Cerebra exigua nonnullorum animalium. Cloacæ avium. Melis cloaca leporisque & clitoris.

In *lettere*, quæ efficiunt operum omnium T. IV. & V. paucula huc faciunt. In T. V. aliqua de anatome teſtudinis adjuvante TRAUTWEINIO diſſectæ, quæ hiſtoria nunquam videtur prodiiſſe. In recenſione CORNELIANI ſcripti de generatione hominis ex ovo, contra eum virum & veteres, ova potius per tubam ad uterum venire, quam per canalem imaginarium veterum. Animadverſiones in BLASIUM de anatome gliris (ex ſignificatione vocis natæ, aliud enim eſt animal Glis Italorum, aliud mus major, quem cis Alpes ſolent glirem nominare). In ſuo glire REDUS veſiculam fellis reperit, nullum vero inteſtinum cæcum. In PLATONEM & in deglutitionem, quæ fit per aſperam arteriam. De calcaribus inſertis in capita caponum, quo artificio fiunt cornuti.

Neſcio an huc referas *Oſſervazioni intorno a pellicelli del corpo umano, inſieme con nuove oſſervazioni* Firenz. 1687. 4. cum nomine COSMI BONOMO. Obſervationes ſunt HYACINTHI CESTONI, verba ipſa & ſermo REDI. Scabiem ab animalculis teſtudinum ſimilibus fieri.

Epiſtola in qua REDUS *ſuis ſylveſtris ſecundas deſcribit.* In amnio liquor albus & natantes globuli, qui pariter in ventriculo reperti ſunt: quod idem phænomenum REDUS in vaccis, cervis & damis vidit, nuper a FLEMYNGIO confirmatum. Quartum & proximum involucrum aprorum progenies habent. Reperitur etiam in E. N. C. *Dec.* I. *ann.* IX, X.

In *Giorn. de letter. Supplem.* II. de gliribus agit, de loculo fœtido putorii. Ib. *de veſicis avium in quas aër de pulmonibus exit, & de modo reſpirandi piſcium* epiſtolæ tres.

In *Supplemento* III. de aëreis bullis in ſanguine teſtudinum marinarum viſis.

Opera omnia conjuncta prodiere Neapoli 1687. 8. & plenius Venez. 1728. 4. 1742. 4.*.

De anguillis liber, quem teſte LORENZINO parabat, nunquam prodiit.

§. CCCCLXXI. *Henricus* POWER. G. CROONE,

Medici. POWERI *Experimental Philoſophy in two books* London 1664. 4.*. Pars I. continet microſcopica eo ævo nova. Veſica venenata apis. Oculi muſcarum

ſcarum reticulati, quos negat humores habere, cum cerebrum ipſum in oculos producatur. Motus cordis ejusque in pediculo ſyſtole atque diaſtole. Oculorum in variis araneis ordo. Anguillas aceti frigore non totas enecari, ſed convaleſcere ſoluto gelu. Minima vaſa, etiam ſanguinea, pellucere. Anatome & viſcera cochleæ, ſpiritus animales vapores ſpecie putat a cauda ad caput adſcendere. Lampretæ pericardium corneum & cordis motus. Capillorum cavitas. Habet etiam oculi congelationem a D. GASCOYNE acceptam, & lentis cryſtallinæ nucleum. Breviter omnia & quaſi obiter.

Guilielmi CROONE *de ratione motus muſculorum* London 1664. 4.* anonymus l. tum Amſterdam 1667. 12.* Nerveum liquidum & ſanguinem in fibrarum intervallis ſtagnare & fervere. Inter compendia motus numerat tumorem muſculi majorem, quam eſt oſſis longi prope hypomochlion in muſculi actione iter. In editione poſteriori epiſtola eſt auctoris, qua conſentit opuſculum ſuum inprimi, majus vero opus deprecatur, cum STENONIANUM exſpectet.

Prælectiones tamen ejus viri ſunt, *theory of muſcular motion* anno 1674. & 1675. in conſeſſu *Soc. Reg.* habitæ, ejusque tractatus fragmentum prodiit in collectionibus philoſophicis HOOKII. Habet veſiculas muſculares, & efferveſcentiam adhibet ad motum muſculi explicandum.

In ovis etiam incubatis laborem poſuit, figuramque venoſam vidit, & corculum 48. hora ſaliens apud BIRCH. *hiſt. Reg. Soc.* III. p. 31. quod egregium opuſculum eſt, etiam figuris ornatum. Varia HARVEJANA corrigit.

Apud eumdem BIRCH. T. I. aliqua in cyprino experimenta fecit, & cor exemptum etiam conciſum vidit micare.

Non ſucceſſit ei experimentum HOOKIANUM (y).

In T. III. muſculos componi ex veſicularum ſeriebus (z).

Ibid. alio loco. Non poſſe premendo de pulmone aërem expelli: & de eo viſcere ſub aquam merſo. Subtracto aëre, bullas prodire, etiam ſi pondere oneretur.

Ib. (a) de ovis virgineis etiam cicatricula præditis, & fecundis. Calidum induſium lucere, ſi indutum mane fricetur (b).

In HOOKII *collectionibus philoſophicis* n. 2. motum muſcularem mechanice explicat per ſeries veſicularum. Tamen in muſculoſo motu paulum molem augeri. Verum arcanum motus muſcularis ſe putat detexiſſe.

Apud GIBSONUM deſcribit eum muſculum, quem HEISTERUS ceratoſtaphylinum dixit.

Joh. ROGERS *diatribe de quinque corporis humani concoctionibus, potiſſimum de pneumatoſi & ſpermatoſi* Lond. 1664. 4. Conf. *Journal des Savans* anni 1665. p. 42.

§. CCCCLXXII.

(y) Ib. p. 444. (z) p. 180. (a) p. 456. (b) T. IV. p. 70.

Digitized by Google

§. CCCCLXXII. Regnerus *de* Graef,

Vulgo Graafius, Delphenſis, acris ſectator Sylvii, non vulgaris inciſor & quem dolor ex acerbis cum Swammerdamio litibus conceptus ante diem enecuerit. Primum edidit de *ſucci Pancreatici natura & uſu Diſſ.* anatomico medicam Leid. 1664. 12.* cum figura Sylviana, & auctius Gallice Paris anno 1666. 12.* 1671. 8. 1674. 8. & in B. Mangeti. Juvenile opuſculum, quo pancreatis ex animalibus varietatem, & ex homine figuram dedit (hanc tantum in poſterioribus ab anno 1666. editionibus): ſed potiſſimum difficile, neque niſi ſolerti inciſori bene ſucceſſurum, experimentum recenſet, cani nempe vivo tubulum in pancreaticum ductum inſeruit, ſuccum collegit: ut ejus copiam & ſaporem definiret. Ita factum eſt, admiſta forte de ventriculo acida illuvie, ut Graafius ſubinde eum ſuccum acidum & ſalſum ſe reperiſſe putaverit. Reliquam hypotheſim omitto, de ejus ſucci cum bile fervore, indeque deductis Sylvianis late patentibus pathologicis & philologicis opinionibus.

Ej. *de virorum organis generationi inſervientibus, de clyſteribus & de uſu ſiphonis in anatomia* Leid. & Amſterd. 1668. 8.* 1670. 8. Lind. quam priorem editionem ob figurarum pulchritudinem præferas. Redit in operibus & in B. Mangeti. Non poteſt diſſimulari, neque abundantiam cadaverum Cl. viro ſuppetiiſſe, neque niſi ex corpore exciſas partes eum aut delineaſſe, aut deſcripſiſſe. Minime tamen contemnendum laborem præſtitit. Pulchriores etiam ubique figuras & ex homine dedit. Bulbus urethræ. Nullum eſſe corpus Highmori, ſed vaſcula. Vaſa ex teſte educentia melius quam quiſquam ante annum 1745. deſcripſit & depinxit; ſeptula teſtis & vaſcula ſerpentina, unicum epididymidis vaſculum, quod paſſim ſibi nuperimi inciſores adrogant, ſinus mucoſos urethræ minime ignoravit. Tumores ab ureteribus continuatos: & in caput gallinaginis convergentes, hoc ipſum caput, corpus cavernoſum urethræ, arteriam internam ſacculorum penis, bene delineavit. Veſiculas ſeminales quidem non diſſolvit, cæterum perpulchrè cum ſuo ductu cumque celluloſo ductus deferentis fine expreſſit.

Siphonem anatomicum cum tubulis ad replenda liquore vaſa corporis animalis primus delineatum dedit. Solos liquores ſolebat impellere, quos circulum ex arteriis in venas abire vidit, & aërem ex inteſtinis craſſis venire in venas avium. Erectionem penis ejusmodi liquore injecto imitatus eſt. Ductum thoracicum replevit; denique aqua injecta venarum ſanguinem ita eluit, ut animal absque ſanguinis effuſione liceret diſſecare. Idem tentavit ſanguine per ſpiritum acidum injectum coacto, quod artificium a Swammerdamio tunc amico ſuo didicerat.

Ejusd. Epiſtolæ ad L. Schacht de nonnullis circa partes genitales inventis novis, Leid. 1668. 16. (mea data eſt anno 1671. 8.*) & in operibus. Compendium eorum, quæ in ſequenti opere præſtitit.

Ej. *de mulierum organis generationi inſervientibus tr. novus* Leid. 1672. 8.* & in B. Mangeti. Gallice vertente N. P. Bâle 1699. 8. Hoin. Multa perinde,

de, ut in priori opere, bona habet: vaſa uteri, eo tempore minus nota; deinde potiſſimum formationem fetus, in cuniculo. Corpora lutea expreſſit & incrementa novi animalis. Ova fecundari per ſeminalem auram, excitatum a tuba recipi. Genitales partes multorum animalium, uti ſe circa conceptus tempora habeant. Hymenem minime ignoravit, etſi nomine rugoſitatum membranacearum eum occultat. Corpus luteum demum a conceptu naſci. Ligamenta uteri inferiora. Glandulæ mucoſæ uteri.

EJUSD. *Partium genitalium defenſio* Leidæ 1673. 8.* paulo ante mortem auctoris edita. De SWAMMERDAMIO queritur, qui de iisdem partibus genitalibus ſcribens, paſſim inventionis gloriam GRAAFIO reddebat dubiam. Non ideo credas *A. Ottomaro* GOELICKE (c), qui *Johannem v.* HORNE *a* GRAAFIO exſcriptum fuiſſe ſcribit, neque enim icones GRAAFIANÆ ab HORNIANIS ſunt imitatæ. Aliquas hic novas adnotationes habet; ut plexum vaginæ cum clitoridis plexu communicare. Rectius oſtendit, utique non in ductum deferentem veſiculas ſeminales ſuo ductu terminari, ſed in urethram. Cæterum de diebus litigant; & odia virorum nata ſunt ex tabula SWAMMERDAMII, quam nolebat GRAAFIUS ante ſuas editam, ſe enim ait ante annis non minus 12. in partibus genitalibus laboraſſe, & ſua eſſe antiquiora. In tabulam TULPIO dicatam æmuli animadvertit, inque totum SWAMMERDAMII libellum. Crura interiora clitoridis rejicit. Negat ligamenta teretia ex ſolis vaſis componi. Denique LEONICENUM breviter & acerbe refutat. Exſtat etiam cum MANGETO.

Opera omnia Leid. 1677. 8. & Londini 1678. 8. Amſtelodami 1705. 8.* prodierunt.

§. CCCCLXXIII. *Bernardus* SWALWE,

Medicus Haarlingenſis, quem magnus BOERHAAVIUS legere amabat. EJUS *querelæ & opprobria ventriculi ſ. proſopopæja ejusdem naturalia ſibi vindicantis &c.* Amſterdam 1664. 12.* & *querelæ renovatæ* 1675. 12.*. Mihi neſcio quid ſpirat theatricum. Pleraque ad pathologiam & diæteticam pertinent. Anatomem aliquam habet & coctionis ciborum hiſtoriam. Appetitum a ſpiritu acido congenere derivat. Contra BILSIUM, & reſorbtionem chyli in vaſa meſenterica. Aſitias reddit ſuſpectas.

EJUSD. *Pancreas pancrene ſ. pancreatis & ſucci ex eo profluentis commentum ſuccinctum* Amſterdam 1667. 12.* 1668. 12. *des* TOURN. Jenæ 1672. 12.*. Perinde nimis theatricus libellus. Anatomen viſceris ſuſcipit, nunc a 20. annis clinicus. Succum pancreaticum raro in ſuo ductu fatetur reperiri; in eo addit multum eſſe ſalem, neque abeſſe acidum ſpiritum, ut ex ipſa inſita indole ſuccus pancreaticus ſubacidus ſit. Utique commixtionem locum habere inter eum ſuccum, bilem & ſalivam. Pancreas febrium intermittentium eſſe mineram.

EJ. *Alcali & acidum ſ. naturæ & artis inſtrumenta pugilica per Neochorum & Palæphatum reſtituta* Amſterdam 1670. 12.* 1678. 12. WACH. Totum ſyſtema

(c) *Hiſt. anat.* p. 142, 143.

Digitized by Google

ſtema fermentationum & Sylvianæ theoriæ proponit, & poſt ſingulum paragraphum refutat. Flammulam cordis inſitam defendit.

§. CCCCLXXIV. *Varii.*

François VERDE, Theologi Neapolitani, *ingenuæ obſervationes apologeticæ phyſico-legales* Lyon 1664. 4. De tempore animationis fetus. Admittit & præcoces fetus & ſerotinos.

EJ. *Anacephalaeoſis* ib. 1672. fol. *Journ. des Savans.*

Daniel PUERARIUS, Medicus Genevenſis, *ad* BARTHOLINUM a. 1664. ſcripſit *Epiſtolam* 86. *Centuriæ* IV. & de carnibus egit lucentibus, parvumque de eadem re libellum dedit, a BARTHOLINO a. 1669. 8.*. Hafniæ editum, cum ſua reſponſione.

EJ. Diſſ. *de generatione* Genev. 1669. 4.

Jean MARLET *Abregé des nouvelles experiences anatomiques des veines lactées* Paris 1664. 12. ASTRUC.

Claude BIMET *Quatrains anatomiques des os & des muſcles du corps humain, enſemble un diſcours ſur la circulation du ſang* Lyon 1664. 8. R.

C. *de la* BELLIERE S. *de* NIELLE, Aumonier du Roi, *Phyſionomie raiſonnée, ou ſecret curieux pour connoitre les inclinations par les regles naturelles* Paris 1664. 8. Lyon 1685. 12. B. B. Non abſurdus libellus. Signa ſumta ab omnibus corporis humani partibus, etiam viſceribus, a geſtubus, a facie, a corpore: inde concluditur ad temperamenta & ad mores.

Les jugemens aſtronomiques des ſonges par Artemidorus, par Ant. du MOULIN. Rouen 1664. 8. B. WASSENAAR.

P. Franciſci PALLIERI *de vera lactis generatione & uſu* Genuæ 1664. LIND.

BURCHARD *de* VOLDER *de natura* Leid. 1664. 4.* SYLVIANUS. Aquam in ductum hepaticum inpulit per venam umbilicalem.

EJ. Diſp. *de circulatione ſanguinis* Lipſ. 1698. 4. HAENEL. Suſpicor vero VOLDERUM eo anno Rectoratu eſſe defunctum.

§. CCCCLXXV. *Alii.*

Alexander MAUROCORDATUS, Medicus Græcus, qui Patavii Medicis ſtudiis incubuerat, & cujus familia ad purpuram Moldavicam evecta eſt. EJUS *pneumaticum inſtrumentum circulandi ſanguinis, ſ. de motu & uſu pulmonum* l. prodiit Bonon. 1664. 12. Francof. 1665. 12.* & 1682. 12.*. Sanguinem nempe in pulmone tamquam in torculari premi, & incaleſcere, in eo nimius, quod in exſpiratione putet ſanguinem ex corde admitti, in inſpiratione expelli. Neque bene motum pulmonis cordis motui ſynchronum facit.

PEREONI *anatomical lectures* Lond. 1664. 12. Anomalus titulus.

Matthæi MAHEULT *de* VAUCOULEURS *de lacte* Rouen 1664. 4. BUR.

Digitized by Google

§. CCCCLXXVI. *Henricus* MEIBOM,

Vir eruditus, *J. Henrici* Filius, Profeſſor Helmſtadienſis, neque ab anatome alienus; exiguos intra libellos ſubſtitit.

EJUS Diſp. *de longævis* Helmſtad. 1664. 4.*. Exempla.

EJUS *de vaſis palpebrarum novis epiſtola ad J.* LANGELOTUM Helmſtad. 1666. 4.* recuſa Leid. 1723. 8.*. De inteſtinulis ſebaceis ſermo eſt, quæ in utraque palpebra ſunt, & in tarſi ſede aperiuntur, obiter indicata in icone CASSERIANA.

EJUSD. *de oſſium conſtitutione naturali ac præternaturali*, auctore & reſpondente *David* KELNER. Helmſt. 1668. 4.*.

EJUSD. *Theſes ex univerſa arte depromtæ* Helmſt. 1668. 4. etiam anatomicæ.

EJ. *de motu vaſorum* ib. 1668. 4. Teſtem fieri fibris non glandulis, & cæcum in medio corpus habere.

EJ. *de motu ſanguinis naturali & præternaturali* Helmſt. 1668. 4. Oſtia arterioſa uteri, quæ menſes fundunt, ſeta immiſſa exploravit. Non valvulas eſſe, ſed limbos, qui in arteriarum tubum emineant.

EJUSD. *Exercitatio pathologica* VI. *de pulſibus* ib. 1669. 4. HE.

EJ. *de hæmorrhoidibus* ib. 1670. 4.

EJ. *de chylificatione* auctore & reſpondente *Chriſtiano Arnoldo* COENERDINO ib. 1671. 4.*.

EJ. *de reſpiratione ejusque difficultate* ib. 1673. 4. HE.

EJ. *de vomitu* ib. 1678. 4. RIV.

EJUSDEM *de valvulis ſ. membranulis vaſorum, earumque ſtructura & uſu* ib. 1682. 4.*. Antiquitates valvularum & hiſtoria anatomica. In capreoli hepate veras ſe valvulas inveniſſe. Vinculis injectis confirmatum iter ſanguinis venoſi.

EJ. & auctoris *Antonii Ulric.* SCHWALENBERG *de fluxu humorum ad oculos* ib. 1687. 4.*. Iter lacrumarum reſtituit, a FALLOPIO inverſum.

Epiſtolam ad BARTHOLINUM addidit patris ſui *de uſu flagrorum in re venerea* libello Hafniæ 1669. 8.*.

Ex *obſ.* 3. *Juſti* SCHRADERI *Dec.* I. adparet, MEIBOMIUM foramen cæcum linguæ & papillas circumpoſitas inveniſſe.

§. CCCCLXXVII. *Varii.*

Gaſpar SCHOTT, Soc. Jeſ. in ſua *technica curioſa* Herbipoli 1664. 1667. & 1687. 4.* excuſa, habet varia huc pertinentia. Animalium in aere rariſſimo exſpirantium phænomena. Experimenta infuſoria a Principe facta, qui canem a vino in venas impulſo inebriari, a medicamento purgante alvum cieri vidit. Oculos expunctos Pragæ reſtitutos.

Jeremias

Digitized by Google

Jeremias Loss, Profeſſor Wittebergenſis, vir ſua ætate minime vulgaris.

Ej. Diſſ. *de oſcitatione* Lipſiæ 1664. 4. He.

Ej. *de fermento ventriculi* Jen. 1665. 4.*.

Ej. *de ovario humano* ibid. 1674. 4.*. Cogi liquorem veſicularum.

Ej. *de ſalivæ natura & uſu* Witteberg. 1677. 4.*.

Ej. *de natura glandularum in genere* 1683. 4.* & in mea collectione. Minime male de earum claſſibus ſcripſit, & rectius quam reliqui coævi eas deſcripſit, dum pro glutine cellulosam telam ſupponas. Congregatas, conglobatas veras, conglomeratas, conglutinatas glandulas conſtituit. Habet glandulas inteſtinorum, & vaſa cerebri lymphatica.

Hieronymi Roeteln & *Joh. Jac.* Waldschmidt *de fermento ventriculi* Gieſſ. 1664. 4. Vat.

Herman Grube *de odoratu* Jenæ 1664. 4. Moell.

Chr. Pfauz *de fluxu ſanguinis e corpore occiſi ad præſentiam occiſoris* Lipſiæ 1664. 4. B. Thomas.

Philipp. Henr. Dietz *de phantaſia* Gieſſ. 1664. 4.*.

Chriſtian Pihringer *de monſtro* Witteb. 1664. 4.*.

Joh. de Bruyn & *H. de* Pauw *de reſpiratione* Utrecht 1664. 4.*.

Jac. Burlin *de feminis ex ſuppreſſione menſium barbatis* Altdorf. 1664. 4.

A. Herman Cumme *de conceptione* Lipſiæ 1664. 4.

Petr. Legier & *Lud.* Morin *E.* φιλογέλοιοι *habitiores* Pariſ. 1664. 4.

Jac. de Bourges & *Matth.* Thuillier *E. feminæ brevioris ſtaturæ fecundiores* Paris 1664.

Florini Langlois & *Phil.* Mathon *Non eſt ergo aliqua in ſanguine menſtruo & ſemine prava qualitas* Paris 1664.

§. CCCCLXXVIII. *Robert* Hooke,

Societatis Regiæ Britannicæ membrum, aliquamdiu faciendis experimentis præfectus; vir mechanicus, & magni ingenii, melancholicus & morum ſingularium. Ejus *micrographia, or ſome phyſiological deſcriptions of ſome minute bodies made by magnifying glaſſes with obſervations and enquiries thereupon.* Prodierunt London 1665. fol.* & reciſis ratiociniis ibid. 1745. Microſcopiis uſus eſt ſatis augentibus, nitidasque dedit eorum, quæ viderat icones: cæterum non erat inciſor, & obiter anatomicam partiumve interiorum fabricam contemplatus eſt. De pilis & capillis, non cavos eſſe, plenosque medulla. De cutis fabrica, aculeo apis, plumis, oculis muſcarum ex numeroſiſſimis hæmiſphæriis compoſitis. Inſecta varia: pediculus, & in eo motus ſucci alentis per proboſcidem reſumti.

In

In Birchii hiſtoria anni 1664. habetur deſcriptio dentium viperæ. Ib. celebre experimentum Hookianum (*d*) recenſetur: & anatome pulmonis viperæ (*e*).

In *Philoſ. Tranſact.* n. 28. celebre idem experimentum Hookius publicavit, dudum quidem a Vesalio tentatum, dilatato nempe per flatum pulmone moribundum animal refocillari. Sic in Birchii opere II. p. 183. 187. 200. 282. III. p. 405. 407.

In eodem opere Birchii de pertinaci ad alterum diem motu cordis in catulo p. 181.

Aliud experimentum, quo catelli cæſarei revincta aſpera arteria, & aëre intercepto, pene continuo perierunt p. 232.

Ab aëris contactu ſanguinem floridum colorem induere p. 271.

Avis in aëre compreſſo bene habet p. 304.

Cellulas eſſe, in quas adeps colligitur p. 360.

T. III. p. 180. muſculos meris fieri tubulis.

Ib. p. 352. animalcula enata in aqua pluvia.

Ib. p. 379. globuli ſanguinei.

Ib. p. 396. 401. 402. 403. 404. de muſculo ex ſeriebus veſicularum conpoſito.

Ib. p. 403. de piſcis corde avulſo, per multas horas pulſante.

Ib. p. 404. In ſecundis velatos fetus cæſareos diu vitales ſupereſſe, & altera etiam die cor ipſis ſalire.

Ib. p. 454. cur animal in aëre non renovato pereat.

Ib. p. 502. cur non videamus inverſa: eſſe legem naturæ.

Ib. p. 547. nervos ciliares avium vidit.

In *Philoſophical experiments and obſervations*, quæ a morte Cl. viri *Guilielmus* Derham edidit Lond. 1726. 8.* parum facit ad rem noſtram: Huc *Thomæ* Molineux anatome veſpertilionis, cujus inteſtina perbrevia ſunt; & cor in mortuo animale ſupervivit. Phoſphori varii, etiam animales. Tres epiſtolæ Leeuwenhoeckii.

The poſthumous works of R. Hooke *publiſhed by Richard* Waller London 1705. fol.*. Huc pertinet libellus III. in quo ſummo ingenio noſter mechanicam rationem explicat, qua animam in ideis accipiendis, recipiendis & comparandis uti ſuſpicatur. Senſorium ſ. repoſitorium idearum ponit in cerebro, quo omnes ſenſuum impreſſiones conveniant. In eo ſenſorio formari ideas, ex temporis ordine, ut noviſſima animæ ſedi ſit proxima, tum quæ proxima nata eſt, inde ex ordine, remotiſſima demum ſit, quæ vetuſtiſſima. Tempus menſuratur per diſtantiam primæ ideæ ab ultima. Id repoſitorium fieri ex materia diverſi generis, ut quæque ſpecies impreſſioni unius ſenſus admittendæ nata ſit. Circa ſedem animæ materiem poni, quæ apta ſit formari in ideas materia-

(d) p. 406. (e) p. 496. 497.

materiales. Ideam format anima ex ea materie, vel propria vi, vel cum auxilio impreſſionis a ſenſu aliquo advenientis. Eas ideas deponit in repoſitorio; celerius autem ideam format, quæ acutioris eſt indolis, & contra. Sentit anima ideas repoſitorii tamquam radios in eam, quaſi centrum, convergentes, ut ex longitudine radii tempus diſtinguat, quod a formata idea elapſum eſt. Diſtincte ut ſentiat anima in determinatam partem repoſitorii radiat. Viciſſim ideæ in animam radiant, & potentius quando multæ congeneres in repoſitorio reperiuntur. Hinc revocatio memoriæ per adfinitates. Anima etiam ideas format ex comparatione earum, quæ ſunt in repoſitorio, quarum conſenſum vel diſſenſum percipit: id eſt ratiocinari. Perfectiores ideæ ſunt, quæ ex pluribus conponuntur. Cogitatio eſt radiatio animæ in aliquam ideam repoſitorii, cum qua vel novam ideam format, vel renovat vetuſtam.

In poſthumis etiam fabricam oculi, vires confringentes tunicæ corneæ, minimum angulum viſibilem, picturam objecti in oculo artificiali & alia habet.

§. CCCCLXXIX. *Fridericus* Ruysch.

Haganus, Profeſſor Amſtelodamenſis. Ex Pharmacopolio prodiit (*f*), & in maximæ circa hæc tempora famæ inciſorem evaſit, qui pene ſeptuaginta annis a primo opuſculo anatomico ultimum edidit. Longam vitam, cum plurimam in populoſa urbe certe occaſionem & laboris amorem rariſſimum conjungeret, potiſſimum replendis vaſis corporis humani, & condiendis viſceribus impendit, partibusve corporis, quas artificioſe repleverat. Ita *theſauros* collegit *anatomicos*, quorum priores Petro I. vendidit; deinde animoſus ſenex novos ſibi comparavit, neque mente minor, neque ſolertia, eique labori immortuus eſt. Sæpiſſime bonum ſenem vidi, ſæpe Boerhaavium inter & ipſum literarum vector. Simplex erat & modice libris certe innutritus, ut omnino neque ab erroribus ſibi utique caverit, neque omnem ex maxima experientia utilitatem hauſerit, quam potuerat hauſiſſe, admirator artificii ſui, quod a Swammerdamio amico ſuo acceptum, & perfectum, tamquam *arcanum* ſibi ſervavit, & quod idem a morte viri Riegerus publicavit. Mirifica patientia ad ornatum & munditiem ſua omnia comparabat, a filiabus adjutus; macerandi, reſolvendi, indurandi, inplendi, ſiccandi perinde gnarus. Amabat omnia ſua ad oſtenſionem conſervare, hinc vix quidquam in conjunctione cum reliquo corpore depinxit. Celluloſas telas primus flatu diſtentas ſervavit. Primus & pene ſolus corpora repleta in aëre ſuo cum nativo colore conſervata oſtendit. Primus celebri indurandi artem invenit. Neque, ſi Lieberkuhnius (*g*) Ruyschii mumias ſprevit, oportet aut ingratum eſſe in diuturnos viri labores, aut multa bona negligere, quæ per ejus viri opera ſparſa latent, aut ex ejus experimentis

(f) apud Vylhoorn.

(g) Nimis pingui & molli materie uſum eſſe, vaſa de ſitu moviſſe &c *Mem. de Berlin* 1748.

Digitized by Google

tis deduci poſſunt, quæ potiſſimum etiam BOERHAAVIUS pro fundamento theoriæ ſuæ vaſculoſæ adhibuit. Candidus cæterum vir, neque recuſaturus errores ſuos fateri (h).

Primus Cl. viri labor, idemque certe ex præſtantiſſimis, eſt *dilucidatio valvularum in vaſis lymphaticis & lacteis: cui acceſſerunt obſervationes anatomicæ rariores* Haag. 1665. 12. Leid. 1687. 12.* & in operibus, inque *Bibl.* MANGETI. Fervebat, cum RUYSCHIUS hæc moliretur, BILSIANA ſecta, & ipſe ejus auctor BILSIUS valvulas dubias reddebat, quas ajebant alii iter lymphæ chylique regere. Noſter tunc juvenis, lynceis oculis & ſubtiliſſimis manubus inſtructus, ad opus acceſſit; inflavit vaſa lactea & lymphatica per vitreos tubulos, tanta arte, ut eidem operi ætate nunc provectior non ſuffecerit: inflata ſiccavit, ſiccata diviſit, ut in aperta fiſtula eorum vaſorum duplices membranulas ſemilunares oſtenderet, quo demum artificio BILSIUS ad incitas adque nova fingenda effugia redactus eſt. Hic, quod raro fecit RUYSCHIUS, brutis animalibus uſus eſt.

In adjectis 26. *obſervationibus* potiſſimum varietates vaſorum & viſcerum dicuntur: ſed præterea arteria bronchialis, unica, ex aorta nata, quam noſter penitus ignorabat veteribus notam fuiſſe; deinde arteria œſophagea a bronchiali educta.

Jam eo tempore pulchritudinem conditarum a RUYSCHIO partium corporis animalis gnari admirabantur (i).

Ej. *Obſervationum anatomico-chirurgicarum Centuria: acceſſit catalogus rariorum, quæ in muſæo* RUYSCHIANO *aſſervantur* Amſterdam 1691. 4. 1721. 4.* & Gallice Paris 1734. 8. cum PALFYNIANA anatome.

In *obſervationibus* plurima ſunt pathologica & chirurgica; intercedunt tamen & phyſiologica & anatomica. Superfetatio. Hymen, & ureteres ſupra vulvam aperti. Atreta. Placenta veſicaria. Menſes ſtillantes ex inverſo utero, & per tubam. Lien in pelvim prolapſus. Lien exſtirpatus. Fames perpetua ex laxato pyloro. In vetulis alveoli dentium conſumti. Glandis penis cavernoſa natura ex urethræ corpore cavernoſo continuata, ſepto proprio a cavernoſo corpore penis ſeparata, quod ambit. Viſcera Noſter eo tempore pro glandulis habebat ſanguineis.

In *Muſæi catalogo* multæ ſceleti fetuum deſcribuntur, ut hactenus ad oſteogeniam faciat, tum adultorum. Inteſtini cæci primæva facies, ut appendicula ſit arctatus cæci finis. Vaſa ſpermatica peritonæum non perforare, recte, cum SWAMMERDAMIO. Celluloſa tela inteſtini inflata. Os ſincipitis giganteum. Vaſa coli inteſtini in appendiculas omentoſas producta: hæ appendices renovatæ. Bronchialis arteriæ cum pulmonali-anaſtomoſis. Coli ligamenta tria enarrata. Coli

(h) Venam Thymicam pro ductu excretorio habitam apud SCHELHAMMER *Epiſt.* p. 355. antiquavit *Adverſ.* 2.

(i) Anno 1663. BARTHOLIN. *de pulmone* p. 64.

Digitized by Google

Coli inteſtini finis abſque ligamentis & cellulis. Rejecit ductus hepatocyſticos Highmori. Ligamenta radiata ſterno-coſtalia, & arteriæ mammariæ. Sceletos multidigita, KERKRINGIO dicta.

Cæterum hic & in reliquis theſauris RUYSCHIUS potius aliqua ſuarum mumiarum ornamenta indicavit, quam phyſiologica inde ſequentia corollaria; ſimplex totus & a ratiocinio remotus.

EJUSD. *Reſponſio ad Godofredi* BIDLOI *vindicias* Amſterd. 1697. 4. 1721. 4.*. BIDLOUS multo minus laboris amans, ſubinde diſcipulis ſuis aliqua negligenter exponebat; animalibus etiam in anatome utebatur; denique figuras dederat ad opinionem potius quam ad naturam factas, cæterum ut literatus homo RUYSCHIUM ſpernebat. Inde plurima inter utrumque contentio exorta eſt. Ita arcum aortæ male a BIDLOO depictum fuiſſe noſter recte monet, fibrasque lienis in humano ſplene depictas, & radiculas bilioſas veſiculæ felleæ. Diſcipulos nempe ſuos, fere Germanos, habebat RUYSCHIUS, quos anatomen doceret, laudes UFFENBACHII meritus, non facillimi judicis (*k*). Solebant ii de BIDLOI erroribus ad præceptorem *Epiſtolas* dare, ad quas noſter ita reſpondebat, ut Leidenſem Profeſſorem refutaret. Ita natæ ſunt 16. epiſtolæ diſcipulorum, cum totidem reſponſoriis RUYSCHII.

Prima eſt *Johannis* GAUBII, data a. 1695. Septum ſcroti hic depingit, & figuras dat, quas ſolas ex RUYSCHII figuris ſuſpiceris artificioſæ manus auxilium ſenſiſſe, reticulum nempe ſubcutaneum vere perforatum, & papillas uniens exprimit.

Altera & ipſa GAUBII, data eodem a. 1695. Pulchre hic RUYSCHIUS retia vaſculoſa membranarum depingit, ſcroti, pericardii, pleuræ, & mammariarum arteriarum ramos, intercoſtalium finibus occurrentes & inoſculatos.

EJUSD. *tertia* eſt epiſtola, ineunte ut puto anno 1696. edita. In hac vaſa iridis noſter depicta dat, arcum aortæ bene, arteriolas aortæ, cor cum auricula dextra, cum corona arteriæ coronariæ utriusque perfecta, quod rarum eſſe opinor, & cum vaſis anterioribus cordis.

Epiſtola IV. *J. Jac.* CAMPDOMERC anni eſt 1696. Hic RUYSCHIUS lienis glandulas rejecit, & iis arteriarum pulpoſos fines ſubſtituit, quam deinde emendationem ad reliqua viſcera extendit, & denique fabricam MALPIGHIANAM evertit. Fibras & cellulas lienis humani rejicit, arteriam pingit flexuoſam, & penicillos in ipſo viſcere pulpoſos.

Epiſtola V. *Gerardi* FRENZ Amſterdam 1696. 4. Pulchra hic varia in vaſis bilariis. Veſiculæ felleæ inflexum roſtrum inviolatum, vaſcula reticulata faciei internæ, plenæ ſcrobium, quas vocat glandulas. Vaſa lymphatica hepatis convexi.

Epiſtola VI. *J. Henrici* GRAETZ Amſterdam 1696. 4. Arteria bronchialis humana

(k) *Reiſen* III. p. 640.

Digitized by Google

humana ab intercoſtali orta, œſophagea pariter ab intercoſtali. Anaſtomoſes arteriolarum bronchialium cum pulmonalibus. Polypus arteriæ aſperæ.

Epiſtola VII. Ejusd. etiam 1696. Proceſſus a pia membrana in cerebrum & cerebellum immiſſi, qui vaſcula in utrumque adducunt.

Epiſtola VIII. Amſtelod. 1697. 4. Oſſicula auditus cum vaſculis ſuis. Cartilaginum naſi quatuor paria. Septum narium cum vaſculis & glandulis. Vaſcula perioſtei ſub membrana pulpoſa narium poſiti. Arbuſcula arterioſa tympani.

Epiſtola IX. *Andreæ Ottomari* Goelicke Amſterd. 1697. 4. Pulchra figura arteriarum piæ membranæ cerebri. Arachnoidea tunica, quæ celluloſam telam referat, neque vaſa habeat. Arteriæ a phrenicis ad hepar euntes. Phrenicæ minores ex intercoſtalibus inferioribus & ſubclaviis natæ.

Epiſtola X. *Bartholomæi* Keerwolf Amſt. 1697. Pulchræ ſunt figuræ cordis, auriculæ, ſinus dextri, tuberculi Loweri, & pectinata interna auricularum fabrica exprimitur.

Epiſtola XI. *J. Chriſtiani* Wolf Amſt. 1698. Fabrica & membranæ inteſtini tenuis & craſſi; valvulæ recentes, glandulæ ſolitariæ. Spurias nunc vocat glandulas, quæ mera ſunt ſinuoſa vaſa.

Epiſtola XII. *Michaelis Ern.* Ettmuller Amſterd. 1699. 4.*. De variis modis incidendi cerebri. Contra corticis glandulas. Latex ventriculorum cerebri. Varia in Vieussenium monita. Corpora pyramidalia & ovaria ſuperiora. Pulchra tabula baſeos cerebri humani, potiſſimum ad arterias, ubi multa videas, quæ noſter non expoſuit, ut arterias cerebelli, ramos quatuor cerebrales arteriæ baſilaris, arterias ſpinales: Arteriolæ ſubtiliſſimæ corticis cerebri & earum fines pulpoſi. Aliquæ partes medullæ oblongatæ &c.

In fine *Epiſtolæ* Ruyschius cum Ravio de ſepto ſcroti litigat.

Epiſtola XIII. *Chriſtiani* Wedel; *G. Wolfgangi* F. Amſterdam. 1700. 4. Pertinet ad anatomen oculi. Pori nervi optici: vorticoſa vaſa chorioïdeæ tunicæ, circulus iridis uterque, proceſſus ciliares, vaſa longa, membrana Ruyschiana, ſ. lamina interior tunicæ chorioïdeæ. Vaſa pellucida uveæ.

Epiſt. XV. *Alberti Henrici* Graetz Amſt. 1704. 4.*. Mammarum fabrica vaſculoſa. Utique per ductum deferentem veſiculas ſeminales repleri. De penis fabrica, celluloſa tela ſubcutanea, papillis glandis penis, fibris per corpus cavernoſum euntibus; corpore cavernoſo unico penis balænæ.

Abrahami Vater, inde Profeſſoris Wittebergenſis, *Epiſtola* XVI. Amſt. 1708. 4. Witteberg. 1713. 4.*. De fibrillis nerveis cerebri, & viis reconditis pulmonum.

Inde Noster, cepit *theſauros anatomicos* edere, catalogum nempe variarum partium corporis plerumque humani, artificioſe præparatorum, quas ſolebat publice oſtendere, adjectis nonnullis iconibus & rariorum indicio. *Primus theſaurus*

Digitized by Google

ſaurus anno 1701. 4. prodiit, latine & belgice, ut reliqui. Coli inteſtini in appendiculam degenerationem recte deſcribit. Lacunæ recti inteſtini. Pori faciei naſique humani, & glandulæ cutaneæ. Fines vaſorum hepatis, & fines vaſorum in quoque viſcere diſtincti ab aliorum viſcerum vaſculoſis finibus. Cortex interior medullæ ſpinalis. Dentes in ovario muliebri. Papillæ linguæ, & papillæ mammæ. Ductus lactiferi.

Theſaurus II. Amſterd. 1703. 4. Ad oculum varia. Circulus uveæ interior fibræque: vaſcula lentis cryſtallinæ, trunculus ejus lentis centralis, cujus originem noſter non indicavit. Mirificus acervus fetuum & artuum imperfectorum coaleſcentium. Vaſa omenti pulchre repleta: pori ventriculi, ejus plicæ & cellulæ minimæ. Exempla diverſorum finium vaſculorum ultimorum in hepate, placenta, ſplene, rene.

Theſaurus III. etiam anno 1703. Penis difformi glande. Crines in omento. Epidermis totius manus. Papillæ labiorum. Renis vaſa ſerpentina. Ductus uriniferi in papillas collecti, quas pelvis ſuſcipit. Sinus aliqui mucoſi.

Theſaurus IV. a. 1704. 4.*. Iterum fabrica renis. Teſtis diſſolutæ fibrillæ ſed inordinatæ; cor bene expreſſum, cum vaſis repletis, in quibus arterias a venis ægrius ſepares.

Theſaurus V. Amſterdam 1705. 4.*. Contra glandulas uterinas. Chorion placentam undique obducere. Neque allantoideam membranam ſe reperiſſe, neque pervium urachum; chorion vero duplicem, nempe chorion & membranam mediam. Cavea medullam inter & vertebras, humore viſcido plena. Uterum intumeſcere, qua ei placenta adnaſcitur. Vaſa duræ matris. In hoc & in IV. *Theſauro* nervi olfactorii ramos deſcripſit, a multis negatos.

Theſaurus VI. anno 1705. 4.*. Primum *Prodromus*, in quo, inque *theſauro* ipſo ſceleti fetuum & ova humana, fetusque paulatim adultiores pulchre depinguntur. Ren humanus cum vervecino comparatus.

In ipſo *theſauro* ductus inciſori. Glandulæ narium, quæ vaſorum extremi ſunt fines. Corpus luteum, cujus contenta coagulata ſunt. Membrana ex ſanguine humano ficta. Celluloſa tela inteſtinalis. Uterus adulteræ, ſemine virili plenus. Iterum corpus luteum, quod calycem ovi vocat. Pro vaſculoſa corticis cerebri natura. Nihil ante diem vigeſimum ſatis diſtincti in embryone adparere.

Theſaurus VII. anno 1707. 4.*. Glandulæ hepatis gliris meros vaſorum pulpoſos fines eſſe. Lien puellæ proceræ pulchre repletus. Appendices inteſtinorum hic & alias. Vaſcula uteri vermicularia. Papillas ſe putat in buccis, ventriculo, & inteſtinis, vidiſſe. Papillæ labiorum. Minutus embryo. Vaſa membranæ pituitariæ narium.

Theſaurus VIII. Amſt. 1709. 4.*. Fetus ſine cerebro natus, cum exigua medulla ſpinali. Diploe in tibia. Placentam meris vaſculis componi. Androgyni

Digitized by Google

drogyni ſunt macroclitorideæ feminæ, ut noſter putat. Papillæ menti. Pulmonem pectus replere.

Theſaurus IX. Amſterd. 1714. 4.*. Teſtis humanus in fila reſolutus. Hepar totum obductum pulpoſis maculis, quas alii acinos dixerunt.

Theſaurus X. Amſterd. 1715. 4.*. Papillæ buccales. Ovum humanum. Vaſcula hepatis ſuperficialia. Non dari in lingua involucrum reticulatum.

Ej. *Curæ poſteriores, ſeu theſaurus anatomicus omnium maximus* Amſterdam 1724. 4.*. Vaſa quæ putabat e vena cava ad inteſtina ferri. Hunc theſaurum cominus vidi, & quæ peculiaria videbantur, in adverſaria mea retuli.

Ej. *Curæ renovatæ ſ. Theſaurus anatomicus poſt curas poſteriores novus* Amſterdam 1728. 4.*. Senis depoſiti ultimus labor.

Ex *Theſauro animalium* anno 1710. 4.* edito huc referas, bufonis pipæ dorſum fetubus obſitum.

Ejusd. *Adverſariorum anatomico-medico-chirurgicorum* Pars I. acc. *Mich. Ern.* Ettmulleri *epiſtola problematica de ovario novo* Amſterdam 1717. 4.*. Hi libelli utiliores ſunt, in quibus auctor cum viſis cogitata ſua conjungit. Iterum de utero, in quo ſemen virile conſpicuum ſupererat. Contra ova Nabothiana. Contra glandulas membranarum. Papillas eſſe, quæ habeantur pro glandulis odoriferis penis. Monſtra varia. Corpus luteum antiquum. Vaſcula ſanguinea cordis interni. Peculiare involucrum penis.

Ej. *Adverſariorum &c. decas ſecunda* Amſterd. 1720. 4.*. Vaſa patellæ & cartilaginum ſemilunarium. Lacunæ Boerhaavianæ pro glandulis habitæ. Vaſa lactea. De thymi ductu non vero. De ſterno ejusque nucleis & vaſculis. Pulmonem undique pleuram contingere. De embryonis craſſo funiculo. Non avellendam eſſe placentam, ſi firmius adhæſerit. Papillæ cutaneæ verius expreſſæ. Vaſcula ligamenti teretis & acetabuli. Glandulæ appendiculæ cæci inteſtini. Vaſorum corporis humani numerum per ætatem minui.

Eorumd. *Decas* III. Amſterdam 1723. 4.*. Mira hiſtoria dentium perfectorum in tumore ori ſuperiori ventriculi adnato. Sudor ſanguineus. Paſſim etiam docet ſudoris in telam celluloſam transſudationem. Cadaverculum lutei corporis. Glandulas meſentericas in ſenibus contabeſcere. Induratus in ſebum adeps. Contra vaſcula epidermidis D. St. Andre'. De epiphyſibus. De arteriolis cruſtarum cartilaginearum. De papillis ſuis ventriculi. Uteri fibras contractiles placentam expellere: earum icon. Vaſcula membranarum inteſtinorum & perioſtei.

De fabrica glandularum in corpore humano, epiſtola reſponſoria ad H. Boerhaave Leid. 1722. 4.*. Maſcule ſatis ſe adverſus eloquentiſſimum adverſarium tuetur. Iterum ſuccoſa eſſe vaſculorum extrema, quæ in viſceribus glandulæ dictæ ſint. Arte ſua ſe partes corporis animalis non mutare. De ſanguinis transſudatione, & hic & paſſim alibi. Cryptas vocat, quas in via cibaria, aerea ad-

admittit. Membranam celluloſam ſibi inventam tribuit. A morbis non bene pro MALPIGHIO argumenta repeti, cum varii tumores in celluloſa tela naſcantur. Glandulam meſenterii cum acinis pulpoſis & vaſculis delineatam dat.

EJ. *Tractatus de muſculo in fundo uteri obſervato, antea a nemine detecto.* Latine vertente *J. Chriſtophoro* BOHLIO Amſterd. 1726. 4.*. *Ontleedkundge verhandelingen over de vinding van een ſpier in de grond der baarmoeder* Amſterdam 1725. 4. *Vervolg van de ontleedkondige verhandeling &c.* Amſterd. 1726. 12. RUYSCHIUS præfatur aliqua de arte replendorum vaſorum. Inde muſculum orbicularem fundi uteri deſcribit, qui placentam depellat.

EJ. *Reſponſio ad epiſtolam Abrahami* VATER *de muſculo orbiculari novo in fundo uteri detecto* Amſterdam 1727. 4.*.

EJ. *Reſponſio ad Diſſ. epiſtolicam* J. C. BOHLII *de uſu novarum venæ cavæ propaginum in ſyſtemate chylopæo, nec non de cortice cerebri* Amſterd. 1727. 4.*. Trunculum arteriæ corticis cerebri cum pulpoſis ejus finibus delineat.

A morte viri publica auctione venditi ſunt reliqui Cl. viri theſauri anatomici. Eorum brevis catalogus prodiit Amſtelodami 1732. 8. cum titulo *Catalogus van weltberoemde anatomiſche voorwerpen &c.* Breviſſimi tantum tituli. Pars eorum theſaurorum a Rege Poloniæ 20000. flor. bat. redemta Wittebergæ ſervatur.

In JOBI a MEEKERN obſervationibus citatur delineatio humani uteri cum vaſis lymphaticis a RUYSCHIO Haagienſi miſſa. cap. 54.

Inter *obſervationes Juſti* SCHRADERI Amſtelod. 1674. 12. editas* in *Decade* I. *obſ.* 8. & 9. & 11. ſunt RUYSCHII. Sinus mucoſi inteſtini recti, vaſa lymphatica inguinalia. Feminæ gravidæ inciſæ. Dura membrana undique cranio adnata, pori glanduloſi aſperæ arteriæ.

In BLANCARDI *Jaarregiſter Cent.* III. *obſ.* 92. eſt embryonis in utero primordium, & corpus luteum apertum cum icone.

In SCHELHAMMERI poſthumis epiſtolis pluſculæ ſunt RUYSCHII, quibus de VIEUSSENIO ſua inventa involante conqueritur, cujus renum fabricam corrigit. Thymi venam pro ductu ſe habuiſſe fatetur.

Plenum indicem operum anatomico-chirurgicorum RUYSCHII adornavit ISBRANT GYSBERT ARLEBOUT Amſtelodami 1725. 4.* editum; ut aliqua utique poſt eum indicem RUYSCHII opera prodierint.

Poſthumas etiam aliquas RUYSCHII tabulas excudit *Johannes* ADMIRAAL, pictor, in quibus vaſa utriusque faciei duræ membranæ cerebri, & ſinus mucoſa penis majores & minores, & membrana vaſculoſa ad inferiora acetubuli oſſium innominatorum vivis coloribus exhibentur, Amſterdam 1738. 4.*.

Hiſtoriam vitæ & meritorum viri ſcripſit noſter amicus *Joh. Frid.* SCHREIBER Amſterdam 1732. 4.*. Per ſingulas partes corporis humani RUYSCHII inventa

Digitized by Google

venta exponit, & criticam facem adhibet. Multa ibi reperias, quæ ſpatio iniquo excluſi omiſimus.

§. CCCCLXXX. *J. Henricus* PAULI,

Simonis F. aliquamdiu Profeſſoris Hafnienſis, *Anatomiæ* BILSIANÆ *anatome Argentorati* 1665. 8.*. Primum de incruenta anatome. Eam poſſe vinculis injectis perfici. De alio & alio uſu vaſorum lacteorum & meſentericorum, & de incertitudine coloris in venis meſentericis cinerei. Non reſorbere venas meſentericas. De gyro BILSII: eſſe vaſorum lymphaticorum colli cum ductu thoracico conjunctionem, ut ex comparata ea, quam ipſe ad ſua meliora experimenta paravit, & ex BILSIANA icone adparet.

EJ. *ad dubia anatomica J. Jac.* WEPFERI *reſponſio.* Vaſa lactea ſatis ad reſorptionem ampla eſſe, & meſaraïcis ad inteſtina ampliora, hic nimius. Omnem urinam a potu eſſe, qui per vaſa lactea circulum obierit.

§. CCCCLXXXI. *Varii.*

Florentii SCHUYL, poſtea Profeſſoris Leydenſis, SYLVIANI, *de phyſiologia medica.* Pars I. Leid. 1665. 4.*.

EJ. *de veteri medicina* Leid. & Amſterdam 1670. 12.*. Celebre experimentum fecit, quo inter duo vincula bilarii canalis & pancreatici oſtia incluſit. Ita inteſtinum interceptum intumeſcebat, ſpumoſoque ſmegmate plenum adparebat. Deinde in HIPPOCRATE aliiſque antiquis loca conquirit, quæ hypotheſi alkali & acidi patrocinantur. Bilem non eſſe excrementum. Poſthumum nec ineruditum opuſculum. Multa habere ſua queritur G. ten RHYNE *veter. med.* pag. 87.

Edmund de MEARA *Diatriba* T. WILLISII *de febribus examen* Lond. 1664. 8. Amſterd. 1667. 12.*. Magna pars libelli verſatur in phyſiologicis. Doctrinam GLISSONII de ſucco nervoſo rejicit. Sanguinem negat ſanguificare, quatuor principes in ſanguine humores defendit. Contra fermenta.

Joh. ALOS, Profeſſoris Barcinonenſis, *criticam apologema adverſus ſlateram jatricam Michaelis* VILLAR Barcinone 1665. deinde *diſquiſitio de corde hominis phyſiologico anatomica* Barcinone 1694. Ejus 2. caput de cordis humani admirabili fabrica agit. C. 3. de unione vaſorum in fetus corde. In c. 4 quæritur an cor ſit muſculus. C. 5. num in ſolo corde ſanguis generetur. C. 6. de cauſa effectrice ſanguinis in corde & in hepate. C. 7. Utrum in fetu per vaſa chylifera aliquis chylus ad cor adferatur. 8. Spirituum vitalium natura. Num in ſolo corde generentur. 9. An cor in fetu vitales generet ſpiritus, & moveatur. 10. An aliquis aer inſpiratus ad cor veniat. 11. Quem uſum cordi reſpiratio præſtet. 12. De motu cordis ejuſque cauſa. 13. An & diaſtole & ſyſtole cordis per ſe fiant a facultate motrice. 14. An cordis facultas motrix ſit naturalis

Digitized by Google

ralis an animalis. 15. Uſus & finis motus cordis. 16. Cauſa motus arteriarum. 17. An ſimul cor contrahatur & arteriæ. 18. An cerebrum ab arteriis moveatur. 19 An ſanguis ex dextro ventriculo cordis in ſiniſtrum tranſeat. Per ſeptum, num per pulmones. 20. De motu ſanguinis circulari. 21. De temporis ſpatio quo circulatio, ut vocant, in corpore abſolvatur, de ejus utilitate. 22. An ex invento circuitu medendi ratio invertatur. 23. Chirurgia infuſoria. 24. Transfuſoria. 25. Rariora in corde obſervata. 26. Et in arteriis. 27. De differentiis pulſuum præternaturalium. Laudat Cl. SEGUER anatomicum, veteris & novæ Philoſophiæ peritum.

J. Laurentius BAUSCH, Suinfurtenſis, primus auctor Academiæ Naturæ curioſorum, ſcripſit l. *de aetite* Lipſiæ 1665. 8.*. Aliquas monſtrorum hiſtorias partuumque difficilium adjecit: in tr. de hæmatite, una excuſo, integram hiſtoriam vulnerum lethalium & non lethalium dedit.

In l. *de cæruleo & chryſocolla* Lipſiæ 1668. 8. inmenſa collectio habetur caſuum melancholicorum & variarum imaginationum.

J. Conradi STETTER *cenſura argumentorum* GALENI *de motu muſculorum, quæ illi a vetuſtiſſimo officio removentur & id oſſibus vindicatur* Francof. 1665. 8.* Medicus Oppenheimenſis. Non a muſculis artus moveri, ſed ipſam animam oſſium ope eos regere, ut nuper LIBERTUS.

Phil. MAY *la chiromantie medicinale un traité de la Phyſionomie, & des marques ſur les ongles des doigts, traduit en François par Phil. Henry* TRUCHSESS la Haye 1665. 12. LEHM. Germanice *mit einem Anhang von den Zeichen auf den Nägeln der Finger* Dreſden 1670. 8. LEHMAN.

Petri Mich. ab HEREDIA *de ſomno & vigilia*, inter opera Lyon 1665. fol.

Michaelis LIPARI *Galeniſtarum triumphus novatorum medicorum inſanias funditus eradicans, ne hæreticalibus doctrinis mortales immatura morte moriantur*, Coſenza 1665. 4. Venetiis 1666. 4. hic cum epiſtola ad BELLINUM. Hoc opus in MALPIGHIUM ſcriptum eſt, ab eo in poſthumis refutatum, ſub nomine PLACIDI PAPADOPULI.

Franciſci FOLLII *a* PUPPIO ex Burgo ſ. Sepulchri *Recreatio Phyſica, qua de ſanguinis & omnium viventium univerſali analogica circulatione diſſeritur*, Florent. 1665. 8.*. Nupera inventa conatur cum veterum placitis conciliare. Atram bilem tamen per vas breve in ventriculum adfundi. A bile febrem tertianam & quartanam naſci. Femina in virum mutata. Reſpirationem fieri a pulmone per ſanguinem arteriæ pulmonalis irritatum: collapſo pulmone ſanguinem in ſiniſtrum cordis ſinum inpelli.

In *ſtatera medica* adſerit, ſe ſuam doctrinam ex inſitione plantarum jam a 1654. deduxiſſe.

Digitized by Google

§. CCCCLXXXII. *Varii.*

SCHÖN *ſubtiliſſima ſenſuum ſpecies ſenſibilis* Witteb. 1665. 4. VAT.

Chr. FASELTUS *de ſtillicidio ſanguinis ex interemti hominis cadavere præſente occiſore* Witteb. 1665. 4. BOEHMER.

EJ. *de viſu* ib. 1666. 4. HE.

EJ. *de auditu* 1668. 4.

EJ. *de natura ſoni* ib. 1668. 4. HE.

EJ. *de primo avium ortu* 1674. 4. HE.

Balthaſar STOLBERG *de cuticula & cute* ib. 1665. 4.* BUL.

EJ. *de elephante* ib. 1665. 4.*.

J. Ern. HERING *de ortu avis britannicæ* Witteberg. 1665. 4.*. Ex ſuis ut alia animalia, parentibus naſci.

EJ. *de natura brutorum* 1706. 4. GRONOV.

Bartholom. SCHULTZE *de phantaſia* Witteb. 1665. 4. HE.

J. Henric. LOTICH, & *J. Wilh.* HECHLER *de noctambulis* Gieſſ. 1665. 4.

Laurentii GISELER *de pinguedine* Brunſwic. 1665. 4.

J. COPER *de circulatione ſanguinis* Bremæ 1665. 4. HE.

EJ. *de oculo* 1671. 4. ibid.

J. CLODII *de Capillis Romanorum veterum* Witteb. 1665. 4. VATER.

J. Chriſt. HUNDESHAGEN *de imaginatione ejusque viribus* Jen. 1665. 4.*.

EJ. *de monſtris* Jen. 1665. 4.*.

EJ. *de ſtillicidio ſanguinis in hominis violenter occiſi cadavere conſpicui, an ſit ſufficiens præſentis homicidæ indicium* Jen. 1679. 4. BOEHM. Redit inter VALENTINI novellas.

Philippi MATTHÆI *de bile* Franeker. 1665. 4.*.

EJUSD. *de liene* ibid. 1667. 4.*.

EJ. *de ſanguine diſputationes undecim* Utrecht 1668. & 1669.*

Cl. le VASSEUR & *Pauli* MATTOT *Non ergo motus cordis a ſanguinis fermentatione* Paris 1665.

Guid. Creſc. FAGON & *Petri* LOMBARD *Ergo ſudor cruentus fit vi naturæ* Paris 1665.

Dionyſii JONQUET & *Raymundi* FINOT *Non ergo ſemper & certum impedimentum generationis eſt amoris vinculum* Paris 1665.

Jac. GAVOIS & *Car. le* LONG *Non ergo chyloſis prævia fermentatione perficitur* Paris 1665.

Antonii le MOINE & *Roberti* RAOULTE *E. ſtatim a menſtruorum effluvio concepti firmioris valetudinis* Paris 1665.

Digitized by Google

§. CCCCLXXXIII. Societas Regia Londinensis.

Coaluerat primum Oxonii cura *Joh.* WILKINS, Epiſcopi inde Ceſtrienſis, anno 1645., deinde magis ſolenniter Londini coivit: & dudum in anatome etiam laboraverat, cujus teſtimonia aliqua MONCONIS adtulit, multo vero numeroſiora habet *Th.* BIRCH in *hiſtoria ejus Societatis* non dudum dictæ.

Ita anno 1661. (*l*) ipſe *Johannes* WILKINS vires animæ humanæ exploravit, quibus pondera appenſa elevat, & invenit ſuperare 110. pondo.

An. 1663. experimentum Socii fecerunt temporis, quo idem neque renovatus, aër diverſis hominibus ad reſpirandum ſufficiat, quæ tempora valde diverſa fuerunt, omnino ut 23. & 56. (*m*).

Experimenta piſcis a ſubtracto aëre ægre habentis & pereuntis (*n*). In eorum piſcium aliquo veſicula aërea rupta fuit.

Robertus MORAY menſuras dedit giganteæ puellæ, quæ anno ætatis nondum altero pleno $37\frac{1}{2}$. pollices alta fuit (*o*).

Partus 18. menſibus in utero retentus, ut demum rupto abſceſſu oſſa prodierint (*p*).

D. HOAKE de exciſo de canibus liene (*q*).

CLAYTON de dente repoſito qui comprehendit (*r*).

Chriſtophorus MERRET de ſanguine & humoribus oculi congelatis (*s*).

An. 1664. HILL de experimento cryptæ caninæ (*t*).

Lien canis feliciter exciſus (*u*).

Mus in aëre ad octavam ſui partem compreſſo vixit (*x*).

Rob. MORAY de animale hybrideo, ex cato & cuniculo nato (*y*).

De R. CAROLI II. experimentis ſtaticis in ſeipſo captis (*z*).

Sed primum publicum opus anno 1665. M. Martio SOCIETAS edere cepit, cum titulo *Philoſophical tranſactions giving ſome account of the preſent undertakings ſtudies and labours of the ingenious* curante H. OLDENBURG; Recuſum eſt in Belgio & Lipſiæ. Totum opus Pariſiis prodire cepit, interruptum tamen, & nuper Wittebergæ tomi anni 47. & 48. anno 1768. & 1769. prodierunt. In n. 1. & 2. *David* THOMAS de monſtroſo vitulo retulit. Multa pars pars animalis putrefacta, lingua triplex.

In n. 5. dicuntur viſi in vituli capite duo oculi coaliti, palpebræ quatuor.

In n. 6. de lacte in ſanguine viſo. Aſperam arteriam gramine plenam fuiſſe.

N. 7. de Chirurgiæ infuſoriæ progreſſibus, quam *Chriſtophorus* WREN propoſuerit, BOYLEUS apparatu adjuverit; bono ſucceſſu Londini & Oxonii varii exercuerint.

(l) p. 36. (m) p. 192. 216. (n) p. 214. 243. 244. (o) p. 270. (p) p. 315. (q) p. 277. (r) ib. (s) p. 354. (t) p. 421. (u) p. 426. (x) p. 428. (y) p. 393. (z) ib.

Digitized by Google

EJ. Deſtinatus de renum fabrica tr. nunquam prodiit.

N. 8. Variæ peculiares corporum humanorum temperies.

Ib. de ſpermate ceti ex capite balænæ nato.

Qui non exhalabat quidquam. Quæ ſalem devorabat, & ex eo cibo obriguit. De lacte in ſanguine viſo.

Apud T. BIRCH *(a)* C. MERRET veſicam ſemiduplicem oſtendit, ex bove.

Animalia in vacuo ſpatio enecta, & reddito aëre ſuſcitata *(b)*.

Infuſis venenis occiſa animalia *(c)*.

§. CCCCLXXXIV. JOURNAL *des* SAVANS.

Diarium, quod etiam nunc edi pergit; primum hoc anno cepit edi. In eo princeps eſt ſcopus, nova opera recenſere. Admiſcentur tamen hinc inde adnotationes rariores, & libelli proprii; potiſſimum etiam in prioribus diarii annis. Ita anno *1665.* traditur anatome puellæ bicipitis, quadrimanæ & bipedis.

§. CCCCLXXXV. *Johannes* SWAMMERDAM,

Medicus, Leidæ laboribus anatomicis innutritus, vir miræ ſolertiæ, & patientiæ in minutiſſimis animalium partibus diſſecandis unicæ, inventor materiæ ceraceæ *(d)*, qua vaſa non replerentur ſolum, ſed diſtenta manerent, admirabilem potiſſimum in anatome inſectorum induſtriam adhibuit. *Antoniæ* BOURIGNON veneratione demum percitus, omiſſis rebus phyſicis & anatomicis, totum ſe curis æternitatis dedit, & præmatura morte abreptus eſt.

EJUS labores videas mature a contemporaneis laudari, ut aëris per pulmones in ſanguinem impulſionem a STENONIO, anno jam *1663 (e)*: ductum thoracicum ab *Olao* BORRICHIO *(f)*: experimenta de reſpiratione anno *1663.* inſtituta a F. SYLVIO *(g)*. Neque dubium eſt, quin ipſi RUYSCHIUS eam artem replendorum vaſorum debuerit, qua inclaruit; ſed neque diffitetur. Nondum doctor varias figuras vaſorum lymphaticorum *Gerardo* BLASIO impertivit, in tabula *29. ſyntagmatis anatomici* excuſas.

Inde anno *1667. 4.* edidit *theſes* quidem *inaugurales breviſſimas*, in quibus a laceſſito nervo phrenico diaphragma docet convelli. Uveam inſectorum tunicam pone corneam expandi.

Deinde eodem anno diſſertationem ſuam inauguralem edidit cum titulo *Tr. phyſico-anatomico-medicus de reſpiratione uſuque pulmonum* Leid. *1667. 8.**. Recuſus eſt Leid. *1679. 8.** tunc *1738. 4.** & in *Bibliotheca* MANGETI. Nihil hujus ſpeciminis inauguralis ſimile hactenus aut in Belgio prodierat, aut alibi. Circulum

(a) T. H. p. 21. (b) p. 25, 46. (c) p. 50.
(d) RUYSCH. *muſ. uter.* p. 2.
(e) ad BARTH. *Ep.* LV. *Cent.* IV.
(f) eodem anno *Ep.* 76. *Cent.* IV. (g) *Diſſ. med.* 7.

Digitized by Google

Circulum quidem Carteſianum noſter admittit & fermentationes, non aliter a ſuis præceptoribus doctus. Experimenta tamen addidit ſua, quibus dilatatio pectoris, pulmonis ab admiſſo aëre externo ſubſidentia docetur, & aërem eo ſecedere, ubi minus reſiſtitur, per varias machinas confirmatur. De muſculorum antagoniſmo & perpetua contractione eorum, quibus nulli ſunt antagoniſtæ. Humor in pectore fetus, qui non reſpiravit. Etiam veſpertilionibus aërem in pectore eſſe, (ut avibus), ut omnino is pectoralis aer ad volatum pertinere videatur. Veſicula fellea reticulata & glandulosa. Contra fibras & cellulas lienis. Valvulas vaſorum aquoſorum lymphæque motum demonſtravit; tubulos ſubtiles ad inflanda ea vaſa depinxit. Sanguinem in vaſis minimis lentius fluere putat. Penem vulvamque in cochlea motumque venarum dixit, & icone expreſſit. Chylum in venas meſentericas ſorberi docuit. Thermoſcopium ad calorem febrilem definiendum ſuaſit adhibere.

Ej. *Miraculum naturæ ſeu uteri muliebris fabrica, notis in J. v.* HORNE *prodromum illuſtratum*, Leid. 1672. 4.* 1679. 4.* 1717. 4. 1729. 4. GUNZ. & in *Bibl.* MANGETI, tum cum J. HOFMANNI *diſſertationibus anatomico-pathologicis* Noriberg. 1685. 4.* & Londini 1680. 8. HARLEY. Icones a PALFYNIO ſunt recuſæ Leid. 1708. 4.* Eum *prodromum* diximus, & labores iſtos ſibi SWAMMERDAMIUM tribuiſſe. Vaſa utriusque generis depinxit, quæ uterum adeunt, & ova quaſi de arteriis pendula. Sic plexum vaginalem arterioſum & venoſum. Ligamenta teretia vaſculoſa. Non bene negat, ductum deferentem cum veſicula ſeminali communicare; ut proprium veſicularum ſemen eſſe docere cogatur. Ductum HIGHMORI ex arteriis & venis conponi, multaque ejus cava eſſe. Penis erectionem a ſanguine eſſe, per experimenta didicit. Icones bombycis MALPIGHIANAS caſtigat, quæ ſint ex ingenio delineatæ, & in quibus cerebrum male omittatur. Tubam ovarium amplecti, ovumque ſorbere. Chylum a venis meſentericis reſorberi: in lacteis lympham ferri. Injectionem ceraceam docet. Rudiuſculæ cæterum icones, & ad ſiccas humani corporis partes factæ.

IDEM Belgice edidit *algemeene verhandeling van de bloedelooſe diertjes* Utrecht 1669. 4.*: quæ latine, vertente *Henr. Chriſtiano* HENNINIO, *hiſtoria* eſt *generalis inſectorum* Leid. 1685. 4. edita*, etiam Gallice excuſa.

Omitto claſſes inſectorum: nympham, quæ ipſa ſit involutum animal: chryſalidem, in qua & ipſa futurum animal complicatum lateat, & ex qua papilionem ſua manu ipſe eduxerit. IDEM ex eruca ſe chryſalidem fabricare poſſe, aut evolutionem retardare gloriatur: dimidiatam etiam chryſalidem facere. In omni natura evolutionem meram eſſe, quæ dicitur generatio; quæ theoria late a peritis adoptata, SWAMMERDAMIO debetur. In quaque claſſe inſectorum phaſes vitæ mutatas oſtendit. De apibus. Se penem teſtesque marium vidiſſe & oſtendiſſe, & in regina ovarium. De culicis hiſtoria & aculeo. Alas papilionis ut facias monſtroſas. Ut in eruca papilio lateat; ut eadem in chryſalidem intumeſcat. Ut per ſuos vitæ gradus tranſeat, alasque explicet. Pulmonem pleuræ continuum eſſe, neque muſculoſum: quieſcere quoties vulnus glottide latius inflictum eſt.

Digitized by Google

In Harvejo etiam nonnulla emendat. Pulicis generatio ex ovo. Digniſſimus certe liber, qui in *operibus* redit, nuper recuſis.

Ejusd. *Ephemeri vita of afbeeldingh van's menſchen leven vertoont in de hiſtorie van het vliegend ende een dagh levend haft ofte oeveraas*, Amſterd. 1675. 8. Lambergen & 1681. 4. In Bourignoniæ gratiam hunc libellum dicitur ſcripſiſſe. Metamorphoſes hujus inſecti tradit, nymphamque rapacem. Cor vidit & genitales partes, venerem ei non contigit vidiſſe. Muſculos vero expreſſit, medullam ſpinalem & aſperam arteriam. Vermis ephemeri ſic ſatis longævus, volatile animal ephemerum.

Auctor noſter a. 1680. quidem obiit; poſtquam a paupertate preſſus codices & icones vili pretio Thevenotio vendiderat. Eos feliciter ſuperſtites poſt dimidium ſeculum theſauros *Hermannus* Boerhaave non exiguis pecuniis redemit; vitam viri deſcripſit, opera edi curavit belgice & latine, cura D. H. Gaubii. Titulus eſt, *Biblia naturæ ſ. hiſtoria inſectorum in certas claſſes reducta, nec non exemplis & anatomico variorum animalculorum examine illuſtrata, inſertis numeroſis rarioribus naturæ obſervationibus* Leid. 1737. fol.*: Germanice recuſum Lipſiæ 1752. fol. & Anglice vertente Floydio Londini 1758. fol. Gallice in collectione Divionenſi T. IV. V. excerptum. Hiſtoria apum etiam excerpta eſt a D . . nettis. Incommode utraque lingua conjuncta eſt, & tabulæ duobus tomis deſtinatæ ita diſtributæ, ut in ſecundo tomo pluſculæ ſint, quæ ad primum pertinent aut viciſſim.

Nova hic ſunt, anatome pediculi humani. Syſtema animalculum nervoſum pulchre eruit, tum aëreum, cor nequivit invenire. Organum alimentarium etiam deſcripſit, & quod mireris, ſolas in hoc animalium genere feminas incidit. Validiſſimus eſt in pediculo motus periſtalticus.

Hiſtoria aliquot cochlearum. Eximium opus. Syſtema nerveum ſubtiliſſimum, & integra anatome: ſacculus in omnibus purpurifer, in unica tamen ſpecie coloratus. Nervi optici ſpirales in muſculum incluſi. Oculi tres humores, & fabrica, quæ facit, ut propiora non videant. Myologia animalis. Muſculi omnes punctum fixum in teſta habent. Polypos aquæ dulcis minime ignoravit. Mytuli anatome, in quo neque cor vidit, neque ventriculum.

Anatome cancelli ſolitarii. Nativum eſſe ſuæ teſtæ hoſpitem, cumque ea connatum. Cerebrum, medulla ſpinalis. Fibræ nervi optici.

Hiſtoria ſcarabæi naſicornis anatomica. Hic hominem ante lapſum minoribus fuiſſe inteſtinis Boehmio credit, & per inſecta confirmat. Verus in ſcarabæo penis. Teſtes ſunt glomeres vaſorum. Ductus ſeminales varii. Pinguedinem globulis fieri.

In T. II. Bibliorum princeps opus auctoris reperitur, apum nempe hiſtoria: ea diu in Gallia latuerat, & ſuſpicatur Boerhaavius, Academicos Gallos, qui de apibus ſcripſerant, non neglexiſſe ditiſſimum inventis codicem. Viderat eum codicem *Petrus* Hotton (*h*). Pulcherrime Swammerdamius tres ſexus deſcri-

(h) *Phil. Tranſ.* n. 257.

Digitized by Google

deſcribit: venerem tamen nunquam vidit. Operarias apes habere ſcrobem in crurum articulo quinto, quæ neque in maribus ſit, neque in femina. Quando femina ſterilis eſt, mares in multam hiemem ali, & conſervari. Primum laborem novi examinis eſſe cellulas regias. Oculi hiſtoria ſubtiliſſima & difficillima, & nervi optici ad quamque hemiſphæram propria propago. Viſus fit fibris pyramidalibus a radiis lucis percuſſis. Numerum apum iniit. Fiſtulæ aëreæ in mare magis expanſæ quam in femina, & dentes operariarum majores.

Anatome papilionis diurni.

Anatome erucæ & ex chryſalide evoluti papilionis. Tubuli pulmonales craſſiores in chryſalide, in papilione tenuiores, plus tamen aëris recipiunt.

Anatome muſcæ aſili, cum aſperæ arteriæ ramis ad omnia viſcera diſtributis. Dum in muſcam abit, animal brevius fit, & magnam partem ſui deſerit, aëre plenam.

Anatome acari.

Tum muſcæ ichneumones, quæ in gallas ſua ova deponunt.

Iterum eximia hiſtoria ranarum. Teſtes ranarum, ductus nempe ſeminales convergentes in centrum teſtis. JACOBÆUM male tubam recto inteſtino inſerere. Ova in abdomine; tuba, ovaria. In iisdem animalibus experimenta facta in muſculis de corpore ſeparatis, quorum nervum Sw. irritavit, contractionem ſpeculatus eſt, muſculum in agendo minorem fieri reperit; verum corde hic uſus eſt, aliter ac reliqui muſculi facto & intus cavo. Non verum eſſe, arteria ligata motum muſculi deleri. Omnem in animale ab anima motum eſſe.

Anatome ſepiæ: ubi ante NEEDHAMIUM juniorem paxillos dixit, qui in aqua ſe evolvunt, & materiem lumbrici ſimilem evomunt.

Ephemeri & Cancelli hiſtoria ſola Gallice prodierat Paris 1682. 8. BUR.

In *Philoſ. Tranſ.* n. 94. negat ranas habere arterias pulmonales. Id ita accipias, ut nullam ex corde arteriam habeant, nam habent ex arteria aorta evidentiſſime natas. Teſticulum ſcarabæi naſicornis evolvit, filum obtinuit 30. unciarum longitudine.

Proceſſum peritonæi (celluloſum) non ingredi venas arteriasque ſpermaticas, noſter invenit apud *Juſtum* SCHRADER *Dec.* II. *obſ.*

IDEM in *Philoſ. Tranſ.* n. 112. ruptum meſenterium dixit, cum inteſtinum flatu turgeret & fæcibus.

Apud Cl. BIRCH memorantur (*i*) aliquæ partes corporis animalis artificioſe ſiccatæ, quas SWAMMERDAMIUS Societati Regiæ obtulit: inter eas vas lymphaticum de gallinæ abdomine ſumtum.

§. CCCCLXXXVI. *Varii.*

Honorati FABRI *Tr. duo quorum primus de plantis & de generatione animalium, poſterior de homine* Pariſ. 1666. 4.*. Noriberg. 1677. 4.*. Phyſiologiam tradit,

(i) T. III. p. 312.

tradit, in oculo multus. Circulum ſanguinis aliqui huic viro tribuunt, de quo anno 1638. ſcripſerit. Sed anno 1628. HARVEJUS ſua experimenta deſcripſerat.

EJ. *Synopſis optica* Lugd. 1667. 4.

Joh. PEYSSONEL, Medici Maſſilienſis, *de temporibus humani partus juxta doctrinam* HIPPOCRATIS *tract.* Lugd. 1666. 8.*. Dies HIPPOCRATICI, ternarii, quaternarii, ſeptenarii. Menſes. Dies pro partu ab HIPPOCRATE definiti a 182. ad 280. Multum tribuit diebus & numeris.

Pierre BARRA, Medici, *de veris terminis partus humani* Lyon 1662. 12.

EJUSD. HIPPOCRATE *de la circulation du ſang & des humeurs* Lyon (ou Paris) 1683. 12.*. Circuitum ſanguinis HIPPOCRATIS inventum eſſe ex libro *de corde* defendit, non quidem accuratiſſime, ſed etiam id notabile foret, ERASISTRATEO alicui medico notum fuiſſe. In L. II. *de oſſibus* dicitur, venas pulmonis de corde ſugere & eo ſtillare; id videtur ad circuitum minorem ſpectare, ſed hæc omnia egent aliqua accomodatione.

Sebaſtianus BADUS circa hæc tempora floruit, cujus *de viribus imaginationis* ſcriptum MAZUCHELLIUS citat.

EJ. *de generationis hominis.* Ib.

Ludovici de la FORGE *de mente humana, ejus facultatibus, & functionibus ſecundum principia* RENATI DES CARTES, Paris 1666. 4. Amſterdam 1669. 4. Bremæ 1674. 4. ordine meliori B. BOEHMER. Gallice *tr. de l'eſprit de l'homme* Paris 1666. 4. CARLSON.

Septimi Andreæ FABRICII *Diſcurſus medicus de termino vitæ humanæ* Romæ 1666. 4.*.

QUERBRAT CALLOET *Avis. On peut élêver en France des chevaux auſſi bons, que dans les royaumes voiſins. Secret pour faire entrer des cavales en chaleur, pour leur faire porter des moles &c.* Paris 1666. 4. *Bibl. de France.*

Pierre de BETBEDER *queſtions nouvelles ſur la ſanguification & circulation du ſang, avec un traité des vaiſſeaux lymphatiques decouverts depuis peu* Paris 1666. 12. BUR.

J. SMITH *K. Salomons deſcription of old age* Lond. 1666. Laudant Socii S. Reg. Circulum ſanguinis in deſcriptione Salomonis, & ipſe reperit.

Geraud de CORDEMOI *ſur le diſcernement du corps & de l'ame* Paris 1666. 1670. 8. Carteſianus.

EJUSD. *de la parole* Paris 1668. 4. Anglice Lond. 1668. 12.

Opera omnia Paris 1670. 12. 2. Vol. 1704. 4. 2. Vol. utrumque quod diximus opuſculum. Genev. 1679. 12.* latine verſum a J. C. Modum deſcribit quo quæque littera generatur.

Matth. CLEMASIUS *de putredine* Lipſiæ 1666. 4. B. THOMAS.

Gottfried

Digitized by Google

Gottfried VOGT *de lacrymis Crocodili* Witteberg. 1664. 4.

EJUSD. *de ſtillicidio ſanguinis ex interemti hominis cadavere præſente occiſore* Witteberg. 1661. B. BOEHMER.

EJUSD. *Curioſitates phyſicæ* Guſtrow. 1668. 8.* Roſtoch. 1671. 8. Lipſiæ 1698. 12. Multa huc pertinent, ut congreſſus & partus viperarum; victus chamæleonis; cantus cygni; lacrymæ crocodili; de piſcibus volatilibus; de infantibus ſuppoſititiis, & de cruentatione cadaveris &c.

EJUSD. *Phyſicaliſcher Zeitvertreiber, worinn 300. luſtige und anmuthige Fragen aus dem Buch der Natur kund gemacht werden* Roſtock 1675. Stettin 1686. Lipſ. 1694. & forte Guſtrow 1671. 12. Non vidi.

Chiromantie Royale & naturelle avec les prognoſtics des Chiromantiens anciens & modernes Lyon 1666. 12.

SOLEYSEL *parfait Marechal* Paris 1667. 4. 1684. 4. 1746. 4. Genev. 1677. 4. Amſterd. 1696. 4. 1698. 4. Anglice cum Supplemento *Guilielmus* HOPE Lond. 1696. fol. Anatome parvi momenti eſt BOURGELAT *Hipp.* II. p. 23. 174. 175.

Georg. KORMARK *de ſpiritu animalium corporeo vero ſ. vitali* Lipſ. 1666. 4. B. BOEHM.

Michael MARGGRAF *de ſenſibus internis* Lipſ. 1666. 4. B. THOMAS.

Chriſt. DONATI *de ſomno* Witteberg. 1666. 4. VAT.

Ej. *de ſomniis* 1671. 4. BURCKH.

Ej. *Demonſtratio Dei ex manu humana* Witteb. 1686. 4. BURCKH.

J. SCHMIDT *de nutritione* Jen. 1666. 4. HE.

Georgii TRINKH *Diſſ. unde fiat ut animalia quædam inſecta diu moveantur, quædam vero minime* Jenæ 1666. 4.

Conſtantin. ZIEGRA *de lacrymis* Witteberg. 1666. 4. HEFT.

Ej. *de Zoophytis* ib. 1667. 4.

Ej. *de rege avium Aquila* 1667. 4.

Ej. *de halcyone* 1667. 4.

J. Georg SEEMAN *de fetus humani generatione & nutritione in utero* Hafniæ 1667.

Frider. HOFMAN *de ſingultu* Jenæ 1667. 4. PLATNER. Idem puto majoris filii parens.

J. Bapt. FERRAND & *Raymondi* VASLET *Ergo ingenii diverſitas a ſexu* Pariſiis 1666.

Petri IVELIN & *Cl.* GUERIN *E. minus certa virginitatis quam conceptus ſigna* Pariſ. 1666.

Matth. THUILLIER & *Mich.* POINSSART *Non ergo ex chylo lac* Paris 1666.

Digitized by Google

Mathurin DENYAU & *Dom. de* FARCY *Ergo in humano corpore imperium monarchicum exercetur* Paris 1666.

Fr. L. VIGNON & *Cl.* BIENDISANT *Non dantur certa virginitatis indicia* Paris 1666.

§. CCCCLXXXVII. *Philoſophicæ Tranſactiones* a. 1666.

N. 18. *Edmundus* KING de parenchymatibus. Viſcera meris ex vaſis conponi. De celeri emaciatione & reſtitutione quorumdam ægrorum.

N. 23. Ej. De formicarum ovis, evolutione, vita.

N. 24. Ej. De transfuſione ſanguinis rectius adminiſtranda per venas ſolas, nulla arteria aperta.

N. 52. Vaſa propria teſtis.

N. 30. EJUSD. & LOWERI transfuſio ſanguinis in homine tentata, hactenus feliciter. Sic apud BIRCH. II. p. 125. Sic ejusd. KINGII opera anno 1667. ib. p. 162. 164. 179. 190.

EJUSDEM experimentum STENONIANUM ib. II. p. 261. 300. bono eventu: & HOOKIANUM p. 284. 291.

Experimentum avis enectæ in aëre compreſſo p. 352.

IDEM teſtem cuniculi in fila reſolvit p. 327.

IDEM corpus animale ex vaſis, hæc iterum ex vaſis componi: omnia vaſa fibras habere motrices.

T. III. p. 402. de nervorum minutiſſima per muſculos diſtributione. Fibras carneas in omnibus arteriis reperiri, arteriasque veros eſſe muſculos.

T. IV. p. 205. Lac in venas injectum, funeſto eventu.

N. 19. 20. De transfuſione ſanguinis ex animale in aliud animal, primum a R. LOWERO adminiſtrata, cum encheireſi & ſpe effectus inde ſperabilis in curatione morborum.

N. 19. J. HEVELIUS de animalibus colorem mutantibus.

De hirundinibus ſe in aquas demergentibus.

Apud BIRCH ad hunc annum experimenta transfuſoria (*k*) LOWERI.

In *Diario eruditorum* anni 1666. de animalculis lucentibus agitur a D. *de la* VOYE: & de animalculis lapides rodentibus.

§. CCCCLXXXVIII. *Academia R. Scientiarum Pariſina.*

Hoc anno curante COLBERTO coaluit, & menſe Junio Academicas aliquas exercitationes orſa eſt, magis tamen ſerio anno 1667.

Primum-

(k) II. p. 98.

Digitized by Google

Primumque GAYANT chirurgus vidit lac quidem circulum per pulmonem abſolvere, non perinde aerem. Hoc etiam anno PECQUETUS, GAYANT & PERRAULT anaſtomoſes vaſorum lymphaticorum cum venis lumbalibus detexerunt. Conf. *J. Sav.* 1667. p. 53.

Transfuſionem etiam ſanguinis tentaverunt, minus feliciter.

Sed inprimis hoc anno nobile cepit opus prodire, hiſtoria nempe animalium, de integro elaboranda, potiſſimum vero animalium rariorum, quæ in vivariis ſuis LUDOVICI XIV. regia magnificentia alebat, eo certe hoc tempore fine, ut veterum errores detegerentur & refutarentur. Princeps auctor, dum vixit, CLAUDIUS fuit PERRAULT, inciſor idemque delineator eximius (*l*). Deinde *Joſephus du* VERNEY, nobilis inciſor, *Philippus de la* HIRE artis pictoriæ peritiſſimus, & *Johannes* MERY.

Primum prodierunt Paris 1661. 4.* *Obſervations ſur un lion diſſequé dans la Bibliotheque du Roi.*

Deinde, *Obſervations faites ſur un grand poiſſon diſſequé dans la Bibliotheque du Roi* Paris 1667. 4.*.

Porro *Deſcription anatomique de l'ours, du caſtor, de la gazelle, du Caméléon* Paris 1669. 4.*.

Inde *Mémoires pour ſervir à l'hiſtoire des animaux* Paris 1671. fol. maj. Magnifica editio cum præfatione, in qua ſcopus auctorum indicatur, finis eſt in Aguti.

Auctius prodiit id opus anno 1676. pariter fol. magn. ſecunda parte auctum, ut animalia nunc contineret 32. *Cl.* PITFIELD ea Anglice vertit, & Londini edidit 1687. fol. figuris diminutis. Latine *M. Bern.* VALENTINI in *amphitheatro zootomico* Francof. 17 . fol. 1742. fol.*. Plures autem fuerant animalium inciſiones, multæque priorum emendationes a PERRALTIO perfectæ & a *du* VERNEYO. Eæ cum cepiſſent edi, inde ſuppreſſæ fuiſſent, demum Pariſiis 1733. 4.* Amſterdam 1758. 4. 3.Vol. prodierunt, tertiumque tomum hiſtoriæ animalium faciunt; adjectis nonnullis aliis, ut CHARASII vipera, & Jeſuitarum Siamenſium anatome Crocodili, atque lacertæ Tockaya. Hæc Pariſina hactenus editio pleniſſima eſt, Belgica enim poſteriora incrementa non habet. Piſces a *du* VERNEYO, & a PHILIPPO *de la* HIRE inciſi, nondum prodierunt.

In univerſum Academici cujusque animalis bonam dederunt figuram, deinde ventriculum, inteſtina, viſcera reliqua, oculos, ſubinde etiam vaſa aliqua, ſæpe cum menſuris. Subtiliorem anatomen non ſunt perſecuti, de nervis vix unquam egerunt, neque de minutiori fabrica viſcerum, teſtium, oculorum. Multa tamen utiliter viderunt, & primi. Pauca decerpam ex multis. In leone Ruyſchianam tunicam tapeti nomine dixerunt, tum proſtatas ſuperiores, inferiores, veſiculam fellis quaſi ſeptis diviſam. Lac in ciconia. In aquila membra-

 nam

(*l*) *Journ. des Savans* 1689.

Digitized by Google

nam pupillarem, ut videtur. In chamæleonte pulmonem ramoſum & cornigerum, & oculi naturam. In camelo cellulas quadrangulares ventriculi, in quibus aqua colligitur. In urſo renculos in renem coaleſcentes. In tigride ſacculos ano vicinos, in propria papilla apertos, utrique ſexui communes, & in omnibus animalibus quadrupedibus digitatis redeuntes, etiam in crocodilo. Civettæ ſacci duo in ſpuriam vulvam patentes, in quos ex ſuis glandulis odoramentum deponitur, alii ab illis fætidis folliculis ano ad poſitis. Proſtatæ iterum ſuperiores, inferiores. In oryge (gazelle) ventriculorum fabrica, acini hepatis. In galeo piſce, quem primum diſſecuerunt, valvula dicta eſt cochleata inteſtini, cor pro portione minimum. In caſtore veſiculæ unguentariæ; ſic in fele zibethica. In corvo marino larynx inferior. In gallo indico & grue numidica flexio aſperæ arteriæ. In otide glandulæ bulbi ventriculi, cloaca. In meleagride muſculi aſperæ arteriæ, ſyſtema partium genitalium avium feminarum, cloaca, vagina, infundibulum, ovarium. In ſtruthio-camelo ſyſtema reſpirationis, diaphragmatis & muſculorum abdominalium æquilibrium. Muſculi pulmones conſtringentes. Veſicæ abdominales & thoracicæ quæ alterne diſtenduntur: pulmo poris apertus. In eadem ave oculi, ſacci ad anum poſiti. In caſuario tres ventriculi, muſculi pulmonis, membrana nictitans, pulmones & veſicæ aereæ. In teſtudine cordis fabrica, renes, motus pulmonum a rete ligamentoſo perfectus. In panthera, inque mure montano, iterum ſuperiores & inferiores proſtatæ. In platea ventriculus ejusque bulbus. Sic in phœnicoptero & præterea ingluvies. In ciconia radices bilariæ hepaticæ, veſicula fellea. In ſalamandra mira fabrica ductuum deferentium. In ave regia (Grue) glandulæ bulbi ventriculi. Sic in grifone (vulture nudi colli) ingluvies, bulbus & ventriculus. Elephantis ampliſſima & pulcherrima anatome, muſculi palpebræ interni. In crocodilo Siamenſi ſeminia dentium.

Anno 1667. duæ epiſtolæ D. *de la* VOYE de vermibus luciferis in Academiæ conſenſu prælectæ fuerunt. Conf. p. 546.

§. CCCCLXXXIX. *Academia Cimentina.*

Brevi floruit, etſi nobiliſſimos ſodales numeravit. Ad rem noſtram pauciſſima faciunt. Vis nempe enormis ventriculi avium carnivorarum. Vitreæ ampullæ fractæ & in minima fragmenta tritæ, ligna intrita &c. Succum in ventriculo avium rapacium non acidum eſſe. Deinde animalium in ſpatio aëre vacuo phænomena. Inflato aëre rana ad vitam revocata. Prodiit Acad. opus Florentiæ 1667. fol.* 1691. fol. Neapoli 1714. fol. & cum notis, ut dicemus, MUSCHENBROECKII.

§. CCCCXC.

Collegium Anatomicum privatum Amſtelodamenſe.

Ejus membra erant G. BLASIUS, M. SLADE, *Abr.* QUINA, *Dan.* GODSKE, *Egbertus* VEEN, *Joach.* CORDES, *Petrus* BODDENS, SWAMMERDAMIUS, & *Marcus*

Digitized by Google

cus RUYSCH. Dederunt Amſtelodami anno 1667. 12.* exiguum libellum, cum titulo *Obſervationum anatomicarum ſelectiorum Collegii Medici privati Amſtelodamenſis.* Is libellus bonis inventis pleniſſimus eſt. Huc tunica arachnoidea cerebri, cortex internus medullæ ſpinalis, vena intus in corde aperta, valvula cochleata inteſtini coli cuniculi, radices hepaticæ veſiculæ felleæ, & communicationes inter ductus hepaticos & cervicem veſiculæ. Hic venæ cavæ, auricularum, & cordis in cane & rana motus, villoſa tunica & valvula pylori. Primi etiam docuerunt infundibulum ſolidum eſſe. Glandulæ ſebaceæ auriculæ. Arteriam pulmonalem vena ſodali majorem eſſe. Veſicula natatoria piſcium. Succus pancreatis piſcium non acidus.

Alter tomus ib. 1673. 12. excuſus totus dicitur ad SWAMMERDAMIUM pertinere, & agere de piſcium ſacculis pancreaticis, & eorum ſucco non acido. MOELLER.

§. CCCCXCI. *Matthæus* SLADE.

Exiguum ſed memoria dignum libellum hoc anno edidit, quo G. HARVEJI auctoritatem conatus eſt infirmare. Nomine tectus *Theodori* ALDES edidit *diſſertationem epiſtolicam contra* HARVEJUM *interpolatam & tribus obſervationibus auctiorem* Amſterdam 1667. 12.*. Duplices aquas HARVEJO dictas rejicit, & humanam allantoïdeam tunicam. In tribus obſervationibus uterum fetusque vaccinos deſcribit.

Eæ obſervationes in vaccis factæ ſunt. Sciagraphia pulli in ovo & fetus in utero cum F. RUYSCHII obſervatiuncula de ovo in utero humano cura *Caroli* SCHÆFFERI prodiit, Hall. 1674. 12. RIV. 1673. BURCKH. & in B. MANGETI.

Ejus D. SLADI exſtat *epiſtola, qua deſcribitur retenter impragnatæ feminæ inciſio a* RUYSCHIO facta; veſicula in qua corpuſculum mucoſum: rima in ovario ducens in cavum ſanguine ſuffuſum Act. Hafn. 1673. *obſ.* 4.

Citantur etiam obſervationes naturales in ovo factæ Amſt. 1673. 12. GRON.

§. CCCCXCII. *Claudius* PERRAULT,

Medicus artis delineandi peritiſſimus (*m*), plurimum in animalium anatome laboravit, quæ partim inter monumenta Academiæ reperias, omiſſo auctoris nomine, partim ipſe edidit. Ex inciſione cameli ſcabioſi morbum funeſtum contraxit (*n*).

Reperias primum anno 1667. (*o*) ejus contra transfuſionem chirurgicam objectiones, modumque adminiſtrationis deſcriptum. Reperitur in *Eſſays de phyſ.* Tom. IV.

 Deinde

(m) Oper. p. 237. *Mem. avant* 1699. ad annum 1681.
(n) Du HAMEL p. 254.
(o) *Mem. avant* 1699. p. 36.

Digitized by Google

Deinde *epiſtolam*, ut puto, anno 1669. ſcriptam contra EDME MARIOTTE novam de oculis theoriam. Eventum experimenti ejus viri, cæcamque ſedem nervi optici, refert ad arteriam centralem retinæ (*p*). Titulus eſt *Lettre au ſujet d'une nouvelle decouverte ſur la vue.*

IDEM ductum ex hepate (*q*) multis ramis ortum, in veſiculam fellis inſertum, & in hepaticum ductum, ex animalibus depictum dedit.

Reperias etiam inter ſcripta CLAUDII aliquot breves libellos de communicatione inter venas rubras & vaſa lymphatica, quæ tamen eſt PECQUETI & GAYANTI. Primus ductum thoracicum pinxit, deſcendendo in venam immiſſum.

Deinde majora opuſcula ſcripſit. *Du mouvement periſtaltique in Eſſais de Phyſiq.* T. I. De valvulis venoſis. De plicis inteſtinorum. De motu muſculorum, cujus cauſam eſſe putat contractionem fibrarum membranæ extimæ; cauſamque ejus motus eſſe elaterem naturalem. A relaxatione adverſarii muſculi magnam partem ejus motus deducit. Fibras longitudinem ſequentes habere tantum motum paſſivum, ad ligandas transverſas neceſſarium.

Tomus II. operis *Eſſays de Phyſique* totus pertinet ad auditum, cum titulo *traité du bruit.* Organum auditus noſter deſcripſit, iconesque dedit, potiſſimum ex avibus novas bonasque. Laminam ſpiralem cochleæ primus habuit pro organo immediato auditus: particulas corporum omnes in corpore ſonoro tremere oſtendit. Muſculum internum ad ſonos debiles tympani membranam tendere. Glandulæ ceruminis.

In Tom. III. *Eſſays de Phyſique*, continetur *Mecanique des animaux*, integra nempe phyſiologia, quam ſibi tribuiſſe DUVERNEYUM (*r*) LAMYO non credo. Multa hic bona & nova, multa hypothetica. Animam in animale motum producentum, ipſosque ejus errores in cura corporis commiſſos, & deſperationem NOSTER ante STAHLIUM dixit: corpus etiam ſuum regere & vitales actiones gubernare; cogitationes confuſas ei eſſe eorum, quæ ſibi longa conſuetudine familiaria ſunt, neque eam ad motus nimis conſuetos percipiendos adtendere, ad eos vero omnino, qui corpus ſuum poſſent deſtruere. Generationem interpretatur per ſeminia animalium undique ſparſa, a homogeneis particulis animata. Locum HIPPOCRATIS huc trahit. Senſum inſectis unicum eſſe. Imaginationis maternæ effectum per nutrimentum explicat, quam magis minusve ad datum locum determinet. In embryone partes omnes præparatas eſſe, & unice evolvi. Muſculum agere ſponte ſua, & vi naturali, quando antagoniſtam influentes ſpiritus laxaverunt. De dentibus, ubertim, ex anatome conparata. In corde fibras relaxantes admittit, etſi ſenſuum teſtimonio non confirmentur. Fuſe de valvularum venoſarum fabrica & agendi modo. Branchiæ piſcium, tracheæ arteriæ inſectorum, veſiculæ aëreæ avium. Valvulæ inteſtinales, etiam ſpirales. Ventriculi animalium

(p) In operibus omnibus p. ult.
(q) *Eſſays de phyſ.* I. ad fin *Journ. des Savans* 1680, *Decemb.*
(r) In præf. libri *de l'ame ſenſitive.*

Digitized by Google

malium ruminantium, avium granivorarum. Cerebra piſcium, inſectorum. Cornua boum in ipſo cranio radicari, & ejus eſſe adpendices. Natatio, reptatus, volatus. Tali humani, tali animalium diverſorum. Muſculi inſectorum intra eos incluſi.

In T. IV. de ſenſibus agit. Tactum internum obſcurum admittit. Papillas cutaneas rejicit. Oculos a proceſſu ciliari reddi breviores. Animam ubique in quaque corporis parte habitare, hinc cor evulſum ſalire, a præſente anima motum.

In l. *de la circulation de la ſève*, ſanguinem alere, non chylum.

De regeneratione partium amiſſarum, caudarum lacertarum. Eſſe ab evolutione partium in ovo jam præſentium, ſed quæ ex ordine evolvuntur.

Du mouvement des yeux. Fibras ligamenti ciliaris lentem cryſtallinam dilatare. Iridi fibras motrices proprias eſſe. Omnes motus eſſe muſculares, & ab anima naſci.

Hæc *Eſſays de Phyſique* prodierunt Pariſiis Tomi tres priores a. 1680. 8.*. Tomus quartus anno 1688. 8.* & *Oeuvres diverſes de mecanique & de phyſique* utriusque fratris Leid. 1721. 4.* 2. Vol.

In *Journal des Savans* 1676. exſtant CLAUDII ova prægnantia & aliter difformia. Eadem in *Mem. avant* 1699. T. X. p. 559.

Anno 1702. 8. Pariſiis prodierunt duæ PERRALTII epiſtolæ, *des moyens de perfectionner l'ouie.*

§. CCCCXCIII. *Varii.*

Lucas SCHROECK, Academiæ Naturæ Curioſorum Præſes. Ejus eſt l. *de Moſcho* Jen. 1667. 4. Augsb. 1682. 4.* add. *Dec.* I. *ann.* VI. VII. *obſ.* 228.

Ann. VIII. *obſ.* 53. aliqua de animale moſchifero.

Ann. IX. X. *obſ.* 162. Fetus alter vivus, alter ante 4. menſes mortuus.

De partu numeroſo *Dec.* II. *ann.* II. *obſ.* 9.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 25. Os ſine palato.

Obſ. 27. Trigemini, quorum ultimus biduo poſt reliquos natus eſt.

Obſ. 28. Fetus altero pede mancus.

Ann. VIII. *obſ.* 57. de hippomane, ad naturam.

Obſ. 58. de fetu canino, quam puer per alvum ediderit.

Obſ. 64. de pullo absque cerebro vitali.

Calculus per alvum *ann.* IX. X. *obſ.* 90.

Partus gemellorum monſtroſus *obſ.* 161.

Ej. *Cent.* VIII. *obſ.* 50. icon uteri.

Hiero-

Digitized by Google

Hieronymus Barbatus *de ſanguine ejuſque ſero* Pariſ. 1667. 12. Francofurti 1667. 12. Leid. 1736. 8.* defendit hepar tamen ſanguinem coquere, & chylum recipere per pancreas. Serum ſanguinis partes ſpermaticas nutrire, quod ad ignem concreſcat. Ex eo ſero lac generari, ſanguinis grumum ſero graviorem eſſe.

Ej. *de formatione, organizatione, conceptu & nutritione fetus in utero Diſſ. anat.* Patav. 1676. 4.*. Dictio mirifica, plurimum controverſiarum. Miſceri ſemina parentum perſuadetur, & ex muliebri ſemine partes ſpermaticas formari, vi ſeminis maſculi. Albugineæ teſtis tunicæ tres facit laminas, quarum una ex vaſculis conponatur piæ membranæ ſimilibus, ex qua arteriolæ in teſtes eant. Teſtis ductum excretorium unicum dicit, corpus Highmori cæcum. Vaſcula ovarii albo liquore plena eſſe. Modulos dari, ſecundum quos particulæ ſpermaticæ formantur, ex quibus embryonis corpuſculum conflatur. Vidiſſe ſe fetum tubarium. Glandulas eſſe, quæ ova dicuntur.

Chriſtianus Ludovicus Welsch, Profeſſor Lipſienſis. Ejus eſt *Diſputatio de gemellis & partu numeroſiori* Lipſ. 1667. 4.*.

Ejusd. *de renibus ſuccenturiatis* Lipſiæ 1691. 4.*. Aliquid ab iis glandulis ad ductum thoracicum mitti.

Ej. *Tabulæ anatomicæ* Lipſ. & 1698. fol.*. Non malum opus, in quo etiam propria & Riviniana inventa reperias. Iſtius meatum in membrana tympani defendit; ductum Nuckianum ab humana fabrica excludit. Diaphragma negat perforari. Vaſcula dicit, ex veſiculis ſeminalibus verſus corpora cavernoſa penis euntia. Carunculas eſſe lacerati hymenis reliquias. Sinus duræ matris omnino 16. habet, quos inter duo transverſi.

Ej. *de maſticatione* Lipſ. 1703. 4.*.

J. Henrici Glaser, Profeſſoris Baſilienſis, Diſp. *de reſpiratione ex* Hippocrate & Galeno *deſumta* Baſil. 1667. 4. Pl.

Ejusd. *de ſuppreſſione menſium eorumque per aures excretione* ib. 1667. 4.*

Ejusd. *Tractatus poſthumus de cerebro*, editus a *J. Jacobo* Stehelino Baſil. 1680. 8.*. In cerebro Willisium, in vaſis Vesalium fere ſequitur, multus in phyſiologia ſpirituum & adfectuum animi. Proprium habet hiatum (Glaseri) in circulo, quo membrana tympani comprehenditur. Rationes mechanicæ adfectuum animi.

Medicus Bernenſis nomine Benoit apud Glaserum vaſa lymphatica cerebri dixit ſe vidiſſe.

In vita viri a *Fr.* Pariz ſcripta recenſentur aliquæ Cl. viri obſervationes. Cor innumeris carunculis aſperum. Hepar prægrande ſiniſtrum hypochondrium occupans. Cor inſolitæ molis cum valvulis oſſeis.

Ortus & progreſſus clyſmaticæ novæ, oder der Anfang und Fortgang der neuerfundenen Clyſtier-Kunſt 1667. 4.*. Vindicat inventum Elsholzio.

Wohl-

Digitized by Google

Wohlgemeinte Ueberlegung der Hauptgründe, welche in einer ſogenannten ortu & progreſſu clyſmaticæ novæ angeführt worden 1667. 4.*. Contra chirurgiam & infuſoriam & transfuſoriam.

Jani ORCHAMI, vero nomine *Johannis* VORSTII l. *de generatione animalium*, Colon. Brandenb. (Berlin) 1667. 12.*. Semen utique in uterum venire, & ex utriusque parenti ſemine fetum coaleſcere defendit.

Herm. BEECK *de folliculo bilis* Traject. 1667. 4.*.

J. Jac. SPORLIN *de reſpiratione* Baſileæ 1667. 4.

Abrahami MYLII *de origine animalium & migratione populorum ſcriptum* Genev. 1667. 12. B. THOM.

In LAMBECII *Bibliotheca Vindobonenſi*, inque ejus Tomo VIII. dentes aliqui enormes depinguntur, quos giganti tribuit, & reticulum marinum: habet etiam pullum bicipitem.

§. CCCCXCIV. *Varii.*

J. Chriſtian HIPPIUS *de corde* Lipſ. 1667. 4. PLATN.

ID. & *Marc. Frid.* FRIES *de tuſſi* Lipſ. 4.* absque anno.

Petri NOTTNAGEL *de monſtris* Witteb. 1667. 4. HE.

Georg. WOSEGIN *de cordis ſtructura ejusdemque uſu* Regiomont. 1667. 4. B. BOEHM.

EJ. *de ſanguinis in adultis motu naturali* 1681. 4.*.

J. Jac. THURM *de differentia animæ rationalis & ſenſitivæ* Lipſ. 1667. 4. HE.

Gottfried THILO *de generatione piſcium* Witteberg. 1667. 4. PL.

EJ. *de memoria* 1668. 4. HE.

Caroli RAYGER *de ſalivæ natura & vitiis* Argentor. 1667. 4.*.

EJ. Monſtrum biceps, tribus, brachiis, pedibus duobus. E. N. C. *Dec.* I. *obſ.* 7.

EJ. Fetus galea cranii & cerebro deſtitutus. *Ann.* III. *obſ.* 280.

EJ. *Ann.* IV. *obſ.* 1. arterias ſpermaticas defuiſſe.

ID. *Ann.* VI. & VII. *obſ.* 200. lacrumas ſanguineas dixit.

Petri le MERCIER *Poteſtne infans per plures annos in utero matris ejusque tubis, ſanus ſuperſtite matre conſervari* Pariſ. 1667. fol.

Petri LEGIER & *Wilh.* PETIT *Ergo calor innatus παντοκράτωρ* Paris 1667.

Fr. SORAND & *Gabr.* DACQUET *Non ergo in corde ex chylo ſanguis generatur* Paris 1667.

Raym. FINOT & *Henr.* MATTHIEU *Non ergo vita ſine ſomno* Paris 1667.

Digitized by Google

§. CCCCXCV. *Gualtherus* Needham,

Medici Londinenſis, *de formato fetu* Londin. 1667. 8.* Amſterd. 1668. 12.* & in B. Mangeti. Animalibus quidem ſatis frequenter uſus cæterum multa bona protulit, & ex proprio labore nata. Lymphæ iter in ſanguinem contra Everardum tuetur, & lymphatica abdominalia deſcribit. In præfatione ſibi ductum Stenonii anno 1658. inventum tribuit. De placentæ in variis animalibus varietate, tum involucrorum fetus, quæ tria ſint. Defendit allantoïdeam membranam, etiam in muliere. De amnio & ejus liquore vere coagulabili & nutritio. Vaſa omphalo-meſenterica animalium carnivororum. Urachum humanum tuetur. Contra fervorem ſucci pancreatici cum bile; contra vaſa lactea ab utero ad mammas tendentia; contra aëris in ſanguinem receptionem. Vaſorum magnorum communicationes fetui propriæ. Contra igniculum vitalem, eo tempore paſſim receptum. Aerem in quadrupedum thoracem non effundi. Anatome uteri in variis animalibus & in homine. Nitidæ icones. Ovi optima anatome vaſorumque pulli. De rajæ ovis caudatis. De glandulis teſtarum liquorem fundentibus.

In *Phil. Tranſ.* contra novas illas anaſtomoſes vaſorum lymphaticorum cum venis abdominalibus dubia movet.

In hiſtoria a Cl. Birchio ſcripta 1675. T. III. p. 233. bene magna Diff. exſtat Cl. viri. Aquam & lac tranſire ex vaſis bilariis in venam cavam, & in vaſa lymphatica. Adipem renalem chylo plenum eſſe, & a diverſitate chyli etiam ejus adipis naturam aliam fieri & aliam. Sanguinem in ſuis initiis pellucere, eſſeque fluidum. Analyſis cruoris & ſeri: in iſto plurima portio eſt aquæ, in illo minor. Plus in grumo ſanguinis eſſe ſalium volatilium. Liquores, qui cibos diſſolvunt, eſſe ſalivam & ſuccum gaſtricum. Succum pancreaticum cum bile non fervere. Omnia lymphatica vaſa abdominalia in animale bene paſto chylo plena eſſe, alio tempore lympha. Parenchyma hepatis pallere, ſuumque ruborem a ſanguine habere.

A. Portal citat G. Needham *Obſervationes anatomicas demonſtratas in Collegio Regio Cantabrigiæ* Lond. 1714. 12.

§. CCCCXCVI. *Philoſ. Tranſactiones.*

In n. 25. *Thomæ* Coke Experimenta in cane facta cum transfuſione ſanguinis.

In n. 26. Gayanti Experimentum transfuſorium.

Monſtrum ſimile ſimiæ.

Aliud cui pro cerebro caro.

Aliud, agnus cyclops

Et agnus biceps.

In n. 27. & 28. Lowero transfuſio vindicatur. Tum monita contra hanc curandi rationem.

Digitized by Google

Fabricii Experimenta infuſoria in homine adminiſtrata.

N. 27. Experimentum pro inhalatione cutanea in Jamaica factum.

N. 30. *Thomæ* Allen deſcriptio hermaphroditi. Vir erat cui urethra in perinæo rima patebat.

§. CCCCXCVII. *J. Baptiſta* Denis,

Medicus Regius, in ſanguinis transfuſione plurimum laborem poſuit, deque ea multos ſcripſit libellos.

Primus videtur, *extrait d'une lettre à M. ſur la transfuſion du ſang* Paris 1667. . inſerta in *Journal des Savans* ejus anni p. 44. Chirurgo Emmerez adjutore uſus, ad Anglorum imitationem experimenta in canibus fecit, quæ feliciter ceſſerunt. Anglice in *Phil. Tranſ.* n. 25.*.

Ej. *Lettre à Mr. de* Montmor *touchant deux experiences de la transfuſion faites ſur les hommes* Paris 1667. 4. In homine ſtupido experimentum fecit, cui ſanguis agni in venas infuſus eſt, bono eventu. Sic in altero. Anglice in *Phil. Tranſ.* n. 27.*.

Aliud experimentum, quo quatuor arietum ſanguinem in equum vetulum derivavit, qui ab eo ſanguine viſus eſt rejuvenaſcere.

Ejusd. *Lettre touchant une folie inveterée guérie par la transfuſion* Paris 1668. 4. Conf. Diarium Tinassi Romæ 1668. p. 4. 23. quæ nimis præcocia fuerunt gaudia.

Tota enim res miſerum eventum habuit; nam ille idem homo parum ſanæ mentis (*t*), de cujus ſanitate noſter gloriabatur, poſt transfuſionem ſanguinis periit, ejusque vidua medicos ejus operationis auctores in jus vocavit (*u*). Deinde Suecus nobilis, ex familia Bonde, cum ex febre acuta laboraret, alieno certe tempore, eamdem operationem paſſus, brevi poſt extinctus eſt. Interceſſit ſenatus, & medicos ea curandi ratione juſſit abſtinere. Infuſoria tamen experimenta Cl. Denis non deſeruit (*x*).

Idem cum *Journal des Savans* ceſſaret, ſubplevit ſuo diario, cui titulum fecit *Memoires concernant les arts & ſciences* Paris 1672. 4.* recuſum Amſterdam 1682 12.*. De pucro nimium adulto & barbato. De ovis mulierum, notæ nempe ad Kerkringii anthropogoniam. Tritonis hiſtoria. Monſtrum biceps & bipes. Puer enormi ventre, quod urina nullum exitum inveniens hydropem feciſſet.

Succeſſerunt *conferences preſentées à M. le Dauphin* anno 1672. 1673. & 1674. Cornu ex poplite humano. De lienis utilitate & amputatione.

Lettre de l'Abbé B. touchant la grandeur aparente de la lune. Hic reperias lentis cryſtal-

(*) *Phil. Tranſ.* n. 36.
(t) Tinassi Diar. p. 23. 24.
(u) *Phil. Tranſ.* n. 36. 54.
(x) Dionis *Cours de chir.* p. 498. Du Hamel *Hiſt. Acad.* p. 21. 22.

Digitized by Google

cryſtallinæ ſitum arctata pupilla mutari. L. de M. N. de conſervandis partibus animalium. De nutritione animalium, ubi auctor ſe Sylvianum eſſe oſtendit, & de mutatione chyli in ſanguinem. De cordis anatome. Cor in agendo brevius fieri. In Conference 12. & 13. de fetu abſque cerebro nato, vitali. De puero cerebro deſtituto. De alio puero, cujus umbilicus clauſus erat. Recuſus eſt uterque libellus cum diario eruditorum, cum titulo *Supplement du Journal des Savans.*

In *Philoſ. Tranſ.* n. 99. deſcribit fetum tubarium VASSALII (y).

§. CCCCXCVII. *Varia ad Transfuſionem Sanguinis.*

GUILLIELMI (z) LAMY *Lettre à Mr.* MOREAU *contre les pretendues utilités de la transfuſion* Paris 1668. 4.* Varia incommoda. Diverſitas ſanguinis in diverſis animalibus; nimia copia ſanguinis ſubito transfuſi.

C. GADROYS *Lettre à Mr. l'Abbé* BOURDELOT *pour ſervir de reponſe à la lettre ecrite par Mr.* LAMY *contre la transfuſion* Paris 1668. 4.* Experimenta opponit ratiociniis, & arbores alienas in arboribus non ſui generis bene nutriri adnotat, atque convaleſcere. Hominem demum morti proximum admiſſo ſanguine rectius habuiſſe (ut tamen perierit). Excuſat infortunium BONDII.

Seconde lettre de Mr. LAMY *pour confirmer les raiſons qu'il a apportées dans ſa premiere lettre contre la transfuſion* Paris 1668. 4. Et canem & nobilem Suecum poſt transfuſionem periiſſe.

EJUSD. *Diſcours anatomiques* Rouen 1675. 12. *revus & augmentés* Bruxelles 1679. 12.* & denuo Paris 1685. 12. BOECLER. Legi ALANUM nomen viro eſſe, apud alios GABRIELEM: non eſſet adeo GUILIELMUS LAMY, qui contra transfuſionem ſanguinis ſcripſit: temporum tamen ratio, & titulus quo in approbatione deſignatur, ſatis ſuadent, noſtrum eum ipſum GUILIELMUM eſſe. Juvenis videtur medicus fuiſſe, qui ad diſſectiones ab alio factas hos ſermones adaptavit. Erroneam autem omnino & hactenus impiam ſententiam tuetur; partes in corpore animali dari ſuperfluas, certe utilitate carentes, argumento mammarum virilium: deinde partes corporis animalis non eſſe factas ad eos uſus, qui ipſis tribuuntur, ut ad LUCRETII mentem neget, oculum eſſe ad videndum factum: denique, non potuiſſe aliter ex ſuis particulis coaleſcere eas partes, quam quidem coaluerunt, tribus enim talis ſemper numerum obtineri, qui ſit inter 3. & 20. Hos errores nullo proprio invento redemit.

In mea editione præmiſſæ ſunt *quinque epiſtolæ apologeticæ.*

Ej. qui hic dicitur D. Regens facultatis Paris. *Explication des fonctions de l'ame ſenſitive, où l'on traite de l'organe des ſens, des paſſions & du mouvement volontaire; avec une Diſſ. ſur la generation du lait; une Diſſ. contre la nouvelle opinion des animaux engendrés d'un œuf: une reponſe aux raiſons de Mr.* GALATHEAU;

(y) GOULIN, qui negat ALANUM quidquam ſcripſiſſe.

(z) Ita C. v. BEUGHEM. Sed puto verum nomen eſſe GUILLAUME, quod in faſtis facultatis Pariſinæ reperitur.

Digitized by Google

LATHEAU; *& une deſcription de l'oreille* Paris 1677. 12. 1681. 12. & 1687. 12.*, quæ eadem ex approbatione videtur eſſe editio prima. In PERRALTUM ubique invehitur. Aerem per aurem inſpiratum circumire per veſtibulum: canales ſemicirculares & cochleam, hinc per feneſtram rotundam in tympanum, & exire per tubam. Dum de ſenſibus agit, membranam unicam linguæ recte dicit, quæ eſt pro epidermide & pro cuticula; aurem vero deſcribit, ut in libello adjecto MERYUS. Audacter animæ vocabulum & ſpirituum confundit, ut ſpiritus ſint ea animæ pars, quæ eſt in nervis. Nulla dari peculiaria vaſa, quæ chylum ad ſanguinem vehant. Contra ova humana, a tubæ diſtantia, anguſtia. Contra D. GALATHEAU, hominem non eſſe rerum dominum. De MERYI libro ſuo loco dicam.

Porro ad transfuſionem. *Lettre de M.* GURYE *de Montpellier à M.* BOURDELOT *ſur la transfuſion* Paris 1668. 4.*. Male eveniſſe, & canem periiſſe, quem conſervare volebant.

EURYPHRONIS *De nova curandorum morborum ratione per transfuſionem ſanguinis* Pariſ. 1668. 4.* Contra transfuſionem. Detracto ſanguine opus eſſe, non addito. Lego *Petrum* PETITUM ſub hoc homine latere.

Recueil de quelques nouvelles obſervations de la transfuſion du ſang & de l'infuſion des medicaments dans les veines, la Haye 1668. 12. BOEHMER.

Pierre MARTIN *de la* MARTINIERE *opuſcules contre les circulateurs & transfuſions du ſang* 1668. GOULIN.

§. CCCCXCVIII. *In Italia.*

Relazione dell' eſperienze fatte in Inghilterra, Francia ed Italia, intorno la transfuſione del ſangue per tutto Gennaro 1668. Rom. 1668. Bologna 1664. 4. SEG. 1698. 4. alii. Redeunt hic duæ epiſtolæ, epiſtolæ LAMYI, GADROYSI, J. GURYE, & EYTYPHRONIS, omnes extractæ. Deinde experimenta Romæ facta a Chirurgo HIPPOLYTO MAGNANI, quæ feliciter evenerunt, ſed in beſtiis.

Pauli MANFREDI *De nova & inaudita chirurgica operatione ſanguinem transfundente de individuo ad individuum, prius in brutis & deinde in homine,* Romæ expertá. Rom. 1668. 4.*. Excitatus a belga nomine CAMAY in animalibus, deinde in homine, transfuſionem feliciter adminiſtravit. Pro ea porro orat, & ad objectiones reſpondet.

EJUSD. *Novæ obſervationes circa uveam oculi & aurem* Rom. 1674. & in B. MANGETI. Membranam inter crura ſtapedis habet: ſulcum crurum ſtapedis, porulos baſeos. Chordas quaſdam, mihi obſcuras. In oculo nervos uveæ. Ligamentum ab incudis parte ſuperiori ad os lenticulare productum.

Bartholomæi SANTINELLI *Confuſio transfuſionis, ſ. confutatio operation transfundentis ſanguinem de individuo in individuum* Romæ 1668. 4.*. Ratiociniis fere utitur, quod ſanguis humanus a brutorum ſanguine differat, deinde, quod

canis extemplo perierit, cui MAGNANUS ſanguinem infuderat. VENANTIUS VENTRONI, Medicus, perierat, transfuſionis facto experimento (a).

§. CCCCXCIX. *Alibi.*

Onderviinding door de beroemdeſte Geneesheeren van het leyden des bloods uyt een gedierte in het ander Leeuwaarden 1668. 12. HEISTER.

Irenæi VEHR *præſidium novum chirurgicum de methamochymia* Francofurti ad Viadr. 1668. 4.*. *Mauritio* HOFFMANNO hoc inventum tribuit, anno 1663. in programmatæ expoſitum.

EJ. *de fermentatione eaque in ſanguine omnino exſiſtente* ib. 1698. 4.

EJUSD. *de phantaſia morborum parente & medicina* A. & R. M. B. KALDENBACH. 1681. 4.*.

EJ. *de læſo ſpiritu mundi parvi* 1698. 4.*.

§. D. *Richardus* LOWER,

Medicus regius & inciſor minime vulgaris. Primum in *Philoſ. Tranſact.* n. 29. ejus experimentum recenſetur, quo perforato pectore, & admiſſo aëre, nervo phrenico lacerato, canis aſthmatico equo reddebatur ſimilis, utroque reſpirationis inſtrumento læſo. Idem habet BIRCH. II. p. 200.

EJUSD. & *Edmundi* KING transfuſio in homine bis feliciter adminiſtrata. N. 30. BIRCH. II. p. 215, 216. 225. 227.

Aliud experimentum hydropis per ligatas venas inducti BIRCH. II. p. 202. & porro 203. 207. 209.

Ib. experimentum diſrupti ductus Chyliferi p. 203.

Experimentum STENONIANUM IDEM fecit, & aortam arteriam revinxit. Aliquando crura canis reſolvi comperit (b): alias neutiquam (c).

Demum inſignis Cl. viri liber eſt *tractatus de corde, item de motu & colore ſanguinis & chyli in eum tranſitu* Londini 1669. 8.* 1680. 8.* (hic cum minoribus figuris) Amſtelod. & Leid. 1708. 8. 1722. 8.* 1728. 8. 1740. 8. 1749. 8. & in B. MANGETI. Gallice *traité du cœur, du mouvement & de la couleur du ſang, & du paſſage du chyle dans le ſang* Paris 1679. 8. KOENIG. Primum cordis fabrica, ex brutis quidem animalibus potiſſimum (ut tamen bonam arcus aortæ figuram ex homine dederit). Fibras muſculares conatus eſt expedire, & ſtrata earum depinxit. Tuberculum, quod dicitur LOWERI, nimis ornavit, angulumque cavum inter duas venas cavas expreſſit, qui potius convexus eſt. Spiritus animales fibram muſcularem putat relaxare. Tendines orificiorum vaſorum magnorum. Auriculæ dextræ fibræ & lacerti: carotidis cerebrum ſubeuntis

(a) PANELLI, II. p. 296.
(b) p. 493. (c) p. 254. KING p. 261.

Digitized by Google

beuntis flexum ſerpentinum exprimit. Ad ſinus duræ matris aliqua. De muſculis compoſitis. Potiſſimum de cordis motu ex vivorum animalium inciſionibus. Contra ſanguinis in corde fervorem recte dixit. Ut a riſu, aliisque reſpirationis varietatibus, cordis motus adficiatur. A ligatis venis hydrops, aut ſalivatio. Pancreas nulli animali deeſſe. Utique ſanguinem arterioſum a venoſo differre.

De tempore, quo circuitus ſanguinis abſolvitur. De rubore ſanguinis ab aëre nato. Integro fere capite agit de transfuſione ſanguinis, invento ſuo, & ejus encheireſi. De chyli motu per valvulas determinato. Experimentum fecit rupto ductu thoracico. Chylum aliquando ſanguini conſpicuum innatare. Receptaculum ad latus ſellæ equinæ. Bulbus jugularis. Inæqualitas duarum venarum jugularium.

Seorſim prodiit Londin. 1671. 8. & in editione 1680. 8.* & in Leidenſibus editionibus adjectum eſt caput *C. de catarrho*, ejusque viis, in quibus negatur, quidquam per oſſium foramina deſcendere, ſed humorem cerebri per infundibulum in glandulam pituitariam venire, inde in venas reſorberi.

Calumniam puto, quando C. BARTHOLINUS vel erronea eſſe LOWERIANA, vel a N. STENONIO profecta, minatur ſe oſtenſurum (*d*).

Gallice prodiit *le traité du cœur du mouvement de la couleur, de la transfuſion du ſang* Paris 1679. 12.

In *vindicatione* T. WILLIS *diatribes de febribus* London 1665. 8. 1666. 12.*, magna pars ad phyſiologiam pertinet: de modo quo ſanguis coquitur, quo partes humani corporis aluntur: An omnis ſanguinis motus a corde ſit. Contra hepatis hæmatoſin. De ſanguinis arterioſi & venoſi diſcrimine. Sanguinem ſanguificare. Contra calidum innatum cordis. Contra quatuor in ſanguine humores. De natura ſanguinis in univerſum.

§. DI. *Ex Philoſ. Transactionibus aliisque Diariis.*

Timotheus CLARKE anno 1668. n. 35. fuſe egit de infuſione & transfuſione. Illam anno 1656. a *Chriſtophoro* WREN excogitatam, & Oxonii adminiſtratam fuiſſe: anno ſequente ipſi *Timotheo* revelatam. Transfuſionem, propoſitam quidem in conventu Societatis Regiæ, non ſucceſſiſſe, quoad LOWERUS eam anno 1666. feliciter perficeret. Bonam addit figuram veſicularum ſeminalium & ductus deferentis, ut vere ſunt, communicantium. Ex filis teſtem fieri. Jam anno 1663. ſua experimenta infuſoria Regiæ Societati indicaverat.

In n. 36. cor teſtudinis.

Ej. exſtant in E. N. C. *ann.* IV. *obſ.* 164. 165. lienis & ex animale & homine reſecti exempla.

In n. 39. recenſentur SMITHII, qui idem eſt nuper ille p. 555. dictus FABRICIUS, Geda-

(d) BLAS. Anat. anim. p. 5.

Digitized by Google

Gedanenſis medicus, medicamenta in venas infuſa hominum variis morbis laborantium, bono eventu.

N. 37. Adgnoſcunt locum A. LIBAVII de transfuſione, quam tamen idem potius deridere voluerit, quam commendare.

In n. 37. 39. 40. De viſu per tubos inanes confirmato: de myopia.

N. 40. Globus plumbeus deglutitus, per urinam excretus. Aſitia in fœmina (e).

In *Journal des Savans.* Fetus cui alter pulmo totus conſumtus, viſcera ſitu mota.

In Diario TINASSI Rom. 1668. duæ epiſtolæ *Samuelis* SORBIERE excuſæ ſunt, in quibus curationem fatui hominis laudat, quam J. B. DENIS transfuſionis ope peregerit.

Inde de transfuſione in animalibus Bononiæ apud CASSINUM feliciter adminiſtrata.

§. DII. *Guilielmus* HOLDER,

V. D. M. in *Phil. Tranſ.* 1668. n. 35. hiſtoriam narrat juvenis, qui ſurdus natus fuerat; tum curationem, quam tympano percuſſo obtinuit, quo ſtrepitu membrana ejus nominis tenderetur.

EJUSD. *Elements of ſpeech or an eſſay of inquiry into the natural production of letters with an appendix concerning perſons deaf and dumb* London 1669. 8.*. Ipſe ſurdum docuit loqui, nemini præter AMMANNUM ſecundus. Litteras ſubtiliter pro organorum diverſitate dividit: vocis & ſpiritus diſcrimen recte vidit, litterarumque formationem mechanicam, melius quam WALLISIUS, expoſuit. Subjecit ſua ad docendos ſurdos conſilia.

Cum *Johanne* WALLIS lis ei interceſſit (f), ob quam anno 1678. 4. edidit *Supplement to the philoſophical tranſactions* July 1670. *with ſome reflexions on* D. WALLIS *letter.* WOODIUS in annalibus cauſam HOLDERI probat. Melius certe artem ſuam quam WALLISIUS docuit.

§. DIII. *Joh.* MAYOW.

EJ. *Tractatus duo, de reſpiratione prior, alter de rachitide* Oxonii prodierunt 1668. 8. Leid. 1671. 8. LIND. & *de reſpiratione* in B. MANGETI. *Deinde tractatus quinque medico-phyſici* 1. *de ſalnitro & ſpiritu Nitri aëreo.* 2. *De reſpiratione.* 3. *De reſpiratione fetus in utero & ovo.* 4. *De motu muſculari & ſpiritibus animalibus.* 5. *De rachitide* Oxon. 1674. 8.* & cum titulo opera *omnia medico-phyſica* Haag. 1681. 8.*. Belgice Amſterdam 1683. MARTIN. Juvenis, ut ex pictura videtur, vir ingenioſus neque mathematum ignarus, cæterum in hypotheſes pronior, quod fere commune ejus ætatis vitium fuit. Nitrum ſtatuit per aërem obvolitans, quod in pulmonem reſorbtum abeat in ſpiritus

(e) BIRCH. II. p. 334. 386. 390. (f) p. 450.

Digitized by Google

ritus animales, inque ignem, & ſanguini calorem impertiat. Aërem per reſpirationem elaterem ſuum amittere, quem ab eo ſuo nitro habeat. In l. de reſpiratione primus recte docuit, omnes intercoſtales muſculos conſentire in coſtarum elevatione. Coſtas rotari. Aliqua de diaphragmate. Motus cordis & ſyſtole ſenſim progrediens. Fetum cum ſucco nutritio a matre neceſſarium aëris elementum adtrahere. Muſculum contrahi, partim a miſſis a cerebro ſpiritibus, partim a ſanguine, abſque fervore tamen. Eosdem ſpiritus coctionem perficere. De motu cordis & muſculorum experimenta aliqua. De fibra per irrorationem contorta. Multa admiſta alterius ſcopi. L. de motu muſculorum redit in B. MANGETI.

§. DIV. *Moſes* CHARAS.

Pharmacopola, de quo DRELINCOURTIUS conqueritur, quod ſuis ſe plumis ornaverit. EJUS *hiſtoire naturelle des animaux, des plantes & des mineraux, qui entrent dans la compoſition de la Theriaque d'Andromachus* Paris 1668. 12.*. Varia de animalibus. Venenum in dentibus viperæ eſſe: caſtorem teſticulos ſuos non poſſe morſu truncare &c. Truncum viperæ diu exemtis viſceribus ſupervivere, & caput periculoſe mordere; cor exemtum 25. horis ſalire.

EJ. *Nouvelles experiences ſur la vipere: Une deſcription exacte de ſes parties, la ſource de ſon venin &c.* Paris 1669. 8. 1672. 8.* 1694. 8. B. BOEHMER. 1699. 8. WASSENAAR. Anatome hujus animalis, venus & partus, repudiatis fabulis. In eo nimius fuit, quod nullum in ſucco ſalivali venenum eſſe, omneque periculum ab ira animalis pendere contenderit. Glandulas hunc ſuccum ſecernentes detexit, earumque ductus in veſiculam terminatos, & ad radicem dentis exſerti apertos; & numeroſa experimenta protulit.

Germanice *Neuerfahrne Proben von der Viper* Frankfurt 1679. 8. Alibi titulum lego *Beſchreibung der Viper und des Theriaks.*

Anglice *New experiments upon vipers* 1670. 8. BODL.

EJ. *Suite des nouvelles experiences ſur la vipere* Paris 1671. 8. 1672. 8.*. Contra REDI epiſtolam. Confirmat novis experimentis, ſe varia animalia a mortuis viperis aut non iratis convulnerari curaſſe, nihil exinde paſſa eſſe. Anglice & REDI epiſtola recuſa eſt, & MOYSIS Londini 1672. 8. Utrumque opuſculum recuſum eſt 1694. 8.

§. DV. JOB a MEEKERN. C. *van de* VOORDEN.

JOBUS a MEEKERN, celebris & candidus Chirurgus. EJUS *epiſtola ad* P. BARBETTE, cum hujus anatome practica edita, agit de viis, per quas in capitis concuſſione graviori ſanguis per aures effluit.

EJ. poſthumæ ſunt adnotationes *heel en geneeskonſtige aanmerkingen* Amſterdam 1668. 8.*: latine verſæ ab *Abrahamo* BLASIO, *Gerardi* fil. Amſterdam 1682. 8.*. Pluſcula ſunt argumenti anatomici. Urina per anum reddita. Cu-

tis mira facilitas ad dilatationem maximam patiendam. Ren unicus. Ductus choledochi intuſſuſceptio. Imperforata. Calculus veſicæ felleæ. Oſſa pubis in puerpera non diſſoluta, ſed os ſacrum loco motum. Manus anatome. Obtuſum eſſe tendinis ſenſum, contra communem nuperorum opinionem. Unguium aliqua anatome. Puer diſſormis, cerebro extra caput in tumore frontis hærente. Infans ſuturis ſeparatis. Limax ex femina. Puer abſque cranii galea. Puer natus hydropicus. Homo breviſſimis femoribus. Urachus a veſica in umbilicum deductus. Figura proceſſus ciliaris. Suſcitatus qui pro mortuo habebatur.

Cornelii van de VOORDE *lichtende fakkel der Chirurgie verdeeld in* 3. *deelen; de eerſte handelnde van de Anatomie* Amſterd. 1668. 4.* 1676. 4. B. BOEHMER. & *geheele anatomie des menſchen lighaems* Middelburg 1680. 8. GUNZ. Anatome integrum volumen efficit. Proprii nihil reperi.

Cum C. *van der* VOORDE prodiit *de Schepskiſt Johannis* VERBRUGGE, quare huc refero ejusdem *Examen of land en zee Chirurgie*, cujus editiones meæ ſunt Amſterd. 1714. 8.* quæ ſexta, & 1748. 8.*. Prodiit etiam Amſterd. 1687. 8. B. BOEHM. & Germanice verrente *Martino* SCHURIG Dreſd. 1701. 8. Waldenburg 1714. 8. Continet & ipſa compendium anatomicum.

Cum verſione, quam dedit GUILLEMÆI, J. VERBRUGGE de oculorum morbis breve de dentibus opuſculum edidit Amſterdam 1678. 8.* 1681. 8.

§. DVI.

Tobiæ ANDREÆ, Prof. Francofurtenſis, inde Franekerani, *triumviratu inteſtinalis cum ſuis efferveſcentiis* Groning. 1668. 4. PLATNER.

Ej. & *Frid.* BECMANN *de concoctione ciborum in ventriculo* Francof. ad Viadr. 1675. 4.*.

Ej. *Breve extractum actorum in cadaveribus methodo* BILSIANA *præparatis* Marpurg. 1678. 4. Redit in ſequente opuſculo.

Ej. *Bilanx exacta Bilſiana & Clauderianæ balſamationis* Amſterd. 1678. 12.*. BILSII olim amicus fuit, ejusque hic cauſam orat. Rejicit CLAUDERI ſiccam mumiam; laudat BILSIANAM ſuamque, qua corpora flexilia ſervantur. Anatomen fetus eo modo præparati ſubjicit: tum nonnullorum animalium deſcriptionem, denique quinque corporum a BILSIO balſamo conditorum.

IDEM docuit veſicam urinariam inverſam aqua ſtillare, habere adeo poros aquam admittentes pro breviori itinere lotii paratos.

§. DVII. *Ludovicus le* VASSEUR. *Alii.*

Vivebat eo tempore *Claudius le* VASSEUR: de *Ludovico* nihil inaudivi, & ſunt, qui opuſcula ejus nomine inſcripta *Carolo* DRELINCOURTIO tribuant, cujus certe græciſſatio hic manifeſta redit. Ejus quicunque fuerit LUDOVICI *Epiſtola de* SYLVIANO *humore triumvirali* Pariſiis 1668. 8.* prodiit, eodem anno in

Digitized by Google

in Belgio recuſa 12.*. Contra ſucci pancreatici & bilis conflictam. Nihil proprii experimenti adfert.

Ej. SYLVIUS *confutatus ſ. in Pſeudo Schuylii falſo ab eo dictam Medicinæ defenſionem animadverſiones* Pariſ. 1673. 8.*. SYLVII partum eſſe, qui nomen SCHUYLII præ ſe fert. Dictio eadem. Male theoriæ SYLVIANI fontes apud veteres quæri.

Amici ad amicum epiſtola Amſt. 1668. 12. pro SYLVIO adverſus CASSIUM.

Andreæ GRABA *Elaphographia* Jen. 1668. 8. Longævum eſſe utique animal. De chymica analyſi cervi.

In *Baldaſſ.* TIMÆI conſiliis Lipſiæ 1668. 4.* fuſe agitur de partu MÖLLERIANO 173. dierum.

Andr. OTTONIS *anthropoſcopia ſ. de lineamentis externis in corpore humano* Lipſiæ 1668. 12.

Henr. Sigismund. SCHILLING *Tractatus oſteologicus, ſ. oſteologia microcoſmica* Dreſd. 1668. 4.*. Nihil proprium.

Video etiam citari ejus *diſcurſum de microcoſmi miſeria & perfectionis excellentia* Witteberg. 1668. 4. MANG.

Balthaſſar Andr. FERRIOLI *wahrhafte Art und Natur der Dauung, ſo im Magen geſchicht* Frankfurt 1668. 8. B. TH.

Edm. MARIOTTE *nouvelle decouverte ſur la vue* Paris 1668. 4. in *Philoſ. Tranſ.* n. 59. & in operibus, inque *Mem. avant* 1699. ad annum 1669.

Celebre hic experimentum refert de ſede cæca oculi, qua nervus opticus ſubit, unde putat confici, in chorioïdea tunica, neque in retina, viſus eſſe organum, cum in ea cæca ſede retina adſit, chorioïdea deficiat. In editione 1682. reſponſiones addidit ad PECQUETI & PERRALTI objectiones. Sic in editione Leidenſi 1717. 4.* titulus eſt, *ſeconde lettre de* M. MARIOTTE à M. PECQUET. Retinam tamen pellucidam eſſe, neque adeo radios lucis retinere, qui a chorioïdea reflectantur. Excuſat albedinem in iſta membrana in nonnullis animalibus viſam. Cæcitatem non eſſe a vaſis, quæ nimis parva ſint. Hæc ad PECQUETUM. Reſpondet etiam ad D. *Claude* PERRAULT objectiones. Iterum cæcitatem non eſſe a vaſis. Chorioïdeam ſpeculi vices accurate gerere.

Anno 1677. de capillorum ſtructura agit, qui ex fibris componantur.

J. WOLFERD SINGUERD *de Tarantula* Leid. 1668. 12. Actionem muſicam phyſiologiæ, ex hypotheſi interpretatur.

EJUS *inquiſitiones experimentales, quibus aëris athmoſpharici natura traditur* Leid. 1690. 4.*. Experimenta hic ſunt ad reſpirationem pertinentia, quibus conatur circulum CARTESIANUM defendere, & diaphragma inutile reddere. Experimenta bona, concluſiones malæ.

Ej. *Philoſophia naturalis* Leid. 1681. 4. 1685. 4.*. Phyſiologiam in parte quarta tradit CARTESIANAM, ut etiam corporis animalis formationem a fermentatione derivet.

Digitized by Google

Ejus *rationis & experientiæ connubium* Rotterdam. 1715. 8.* De reſpiratione hic compendium redit, & lib. *de Tarantula.*

§. DVIII. *Varii.*

J. Jac. ZENTGRAFEN's Diſput. *de notis genitivis* Witteb. 1668. 4. VAT.

J. Jac. DU CHASTEL *de Lochiis* Leid. 1668. 4. SL.

Chriſt. STROBACH *de morte* Lipſ. 1668. 4. B. THOM.

Chriſt. Andr. SCHOENGAST *de reſpiratione* Lipſiæ 1668. 4.

Iſaac a LOEF *de medicina per Societates illuſtrata* Leid 1668. 4. BOEHM.

Matth. DENYAU & *Cl.* BIENDISANT *E. ſedes ſomniorum &c.* Pariſ. 1668.

Nic. MATTHIEU & *Cl.* PUYLON *Non ergo ſolius guſtus eſt de alimentis ferre judicium* Pariſ. 1668.

Cl. GUERIN & *J. B. de* MONTREUIL *E. vita longioris ex junioribus parentibus orti* Pariſ. 1668.

Henr. MATTHIEU & *Franc.* VESOU *E. cælibes μακροβιοτατοι* Pariſ. 1668.

§. DIX. *Michael* ETTMULLER.

Celebris ſuo tempore Profeſſor Lipſienſis, qui ante diem obiit, & cujus pleraque ſcripta poſthuma ſunt.

Ejus *Diſſertatio de Chirurgia infuſoria* Lipſiæ 1668. 4.*, bonæ notæ eſt, & experimenta propria continet, liquorum chemicorum in venas inpulſorum. Sanguis a ſpiritu nitri coactus; oleum tartari injectum pariter funeſtum, cum ſanguine fluido. De WAHRENDORFII experimento. Recuſa eſt hæc Diff. Gallice Lyon 1690. 12. cum Cl. viri chirurgia.

Sic *reſpirationis humanæ negotium, exulante vacui fuga ex genuinis cauſis plenius erutum* ibid. 1676. 4.* pariter melioris notæ eſt, niſi fuerit NEUKRANZII reſpondentis.

Ej. *de nimia corpulentia* 1681. 4.

Ej. *de morſu viperæ* 1666. 4. hactenus huc facit.

In Diſp. cui titulus *parva magnorum morborum initia* Lipſiæ 1676. 4. habet de generatione aliqua.

Ej. *de cerebro orcæ ſ. ſpermate ceti* 1678. 4.

Ej. *Inſtitutiones medicinæ phyſiologicæ.*

Ej. *Fundamenta medicinæ veræ* Francof. Lipſ. ſ. Dreſd. 1685. 4.*. Chemicæ ſectæ & fermentationibus erat addictus. Operum omnium editio Francofurtenſis anni 1696. fol. pauca habet nova, aliquanto plura J. G. WESTPHALI editio Francof. 1708. fol. Ultima cura CYRILLI Neapoli prodiit 1729. fol. 4. Vol. a MANGETO recuſa Genev. 1736. fol.

Digitized by Google

§. DX. *Otto* Tachenius,

Chemicus non incelebris, in Italia diu vixit. Ibi edidit *Hippocratem Chymicum, qui noviſſimi viperini ſalis antiquiſſima fundamenta oſtendit* Venet. 1669. 12. *Phil. Tranſ.* 1666. Lind. Brunſwic. 1668. 12.* 1690. 4. Osb. De eo ſale breviſſime agit, potiſſimum vero principatum acidi & alcali vult adſtructum. Paſſim aliqua de ſale lixivo ſudoris, de ſale fixo ſanguinis &c. Analyſin urinæ habet, & alcalinum ſalem.

Ej. *Antiquiſſimæ medicinæ Hippocraticæ clavis* Francof. 1669. 12.* 1673. 12. Leid. 1671. 12. Scopus idem. Acidum idem eſſe cum igne, cum calido innato, cum ſeminali principio vegetationis, fere, ut nuper *Georgius* Berkley. Alcali aquam eſſe ſ. humidum radicale.

Ej. *Tractatus de morborum principe &c.* Brunſwic. 1668. 8.* Francofurti 1679. 12.* Leid. 1671. 12. Iterum idem finis libelli. Acidum ſ. ignem, alcali ſ. aquam, cauſas eſſe omnis in corpore humano motus, eamque rem Hippocrati notam fuiſſe.

§. DXI. *Franciſcus* Mauriceau.

Celebris per quinquaginta annos vir obſtetricius, qui Pariſiis artem exercuit. Edidit *Tr. des maladies des femmes groſſes & de celles, qui ſont accouchées,* qui ſæpe prodiit: primum Pariſiis 1669. 4. (aliis 1668.) tum anno 1673. 4.* 1681. 4. 1684. 4. B. Boehmer. 1694. 4. Gunz. 1718. 4. 1721. 4.* 1740. 4. Germanice, *von Krankheiten ſchwangerer und gebährender Weiber* Baſil. 1680. 4. Anglice, *diſeaſes of the women with child and in childbed, tranilated by* Hugh Chamberlen, & ipſo viro obſtetricio, neque Mauricæo ignoto Lond. 1683. 8. 1716. 8. Italice, *trattato delle mallatie delle donne gravide e delle infantati* Genua 1727. 4. Scopus eſt equidem, præcepta dare ſuæ artis; plurima tamen anatomica & ad phyſiologiam utilia habet: deſcriptionem partium genitalium, non quidem optimam, cum iconibus, quæ in nuperis editionibus aliter ſe habent, nusquam vero ut probes. Urachum ſolidum eſſe. Meliora ſunt, quæ vir plurimum expertus habet de graviditate, partu naturali, pondere fetus in diverſis ejus ætatibus, etſi etiam trivialia & apocrypha habet, ut ova primi, tertii & decimi diei. Multa inde bona per conſilia chirurgica ſparſa.

Ej. *Obſervations ſur la groſſeſſe & l'accouchement des femmes* Paris 1695. 4. 1715. 4.*. Germanice, Dreſd. 1709. 8. & *dernieres obſervations ſur les maladies des femmes groſſes & acouchées* Paris 1708. 4. 1715. 4.*. In priori editione ſeptingentæ, in altera 150 obſervationes reperiuntur, quæ variis modis ad phyſiologiam faciunt, potiſſimum etiam, quod fetus præmaturo partu editi deſcribantur.

Ej. *Aphoriſmes touchant la groſſeſſe, l'accouchement, les maladies & autres indiſpoſitions des femmes* Paris 1694. 8. Amſterd. 1700. Paris 1721. 4.*. Corollaria ex obſervationibus.

Digitized by Google

§. DXII. *J. Baptiſta du* HAMEL. J. ROHAULT.

J. Baptiſta du HAMEL, Clericus, amans conciliare cum CARTESIO veteres, vir modeſtus & a litibus alienus, Cancellarius Eccleſiæ Bajocenſis & novæ Scientiarum Academiæ Pariſinæ a ſecretis. EJUS *de conſenſu veteris & novæ Philoſophiæ* libri IV. prodierunt Oxon. 1669. 4. & 8.* 1675. 8.*, in operibus omnibus & alias recuſi. Hic vix quidquam ad rem noſtram facit.

EJUSD. *de corpore animato* L. IV. Pariſ. 1673. 12. & in operibus omnibus Noribergæ 1681. 4.*. Ex nuperis, STENONIO & WILLISIO atque ex ſcriptis Academiæ Scientiarum ſua fere habet; non alienus ab hypotheſibus, & fervoribus acidi cum alcali eo ſeculo dominantibus. De ſenſibus agit & de voluntario motu. Muſculos vegetabiles per ſiccitatem in actum cieri; animales per ſuccum. Ut epidermis regeneratur. Unguium cum ſpinis conparatio.

EJ. *Quatuor l. de mente humana* Pariſ. 1672. 12.

EJ. *de corporum adfectionibus tam manifeſtis quam occultis* Pariſ. 1670. L. II.; continet etiam tractatum de ſenſuum objectis, coloribus, odoribus, ſaporibus, ſonis.

EJ. *Hiſtoria Academiæ Regiæ Scientiarum* Paris 1698. 4.* & auctius 1701. 4.* Latiniſſimum compendium eorum, quæ in Academia ab an. 1666. ad 1699. geſta ſunt.

Jacobus ROHAULT ſcripſit Gallice *Traité de phyſique & œuvres poſthumes* Paris 1671. 4. 2. Vol. latine verſum & editum cum notis *Samuelis* CLARKE Londin. 1710. 8.*. Quarta pars tota pertinet ad corpus humanum, & anatomen conjungit cum phyſiologia. In L. I. de ſenſuum objectis & ratione ſentiendi, tum de viſione etiam potiſſimum, de oculi fabrica & videndi modo.

§. DXIII. *Antonius* MOLINETTI,

Venetus, ſucceſſor VESLINGII (f), non indiligens inciſor, cum quo anatome Patavina adeo celebris, pene ſopita periit, quoad a MORGAGNO ſuſcitata revixit. Prius ejus viri opus ſunt *Diſſertationes anatomicæ & pathologicæ de ſenſibus & eorum organis* Patav. 1669. 4.*. Hic muſculum peculiarem deſcribit, qui cum trochleari conjungatur, & una in oculum inſeratur, a *Fr.* BALDUINO demonſtratus. Retinam tunicam ad lentem cryſtallinam a muſculis externis adduci, a proceſſibus ciliaribus removeri. Ambitum lentis cryſtallinæ ellipticum eſſe.

EJ. *Diſſertationes anatomico-pathologicæ, quibus corporis humani partes accuratiſſime deſcribuntur* Venet. 1675. 4.*. Morbos cum anatome partium conjungit, neque abſque utilibus adnotationibus, potiſſimum chirurgicis. Senſum communem in ponte, minime abſurde collocavit. Tendines obtuſe ſentire monuit.

Codex

(f) TOMASIN p. 304.

Digitized by Google

Codex M.S. methodi qua utebatur in corporum humanorum anatome erat in libris *Eduardi* BROWN n. 4198. *B. Brit.*

Ei *Jacobus* PIGHIUS in theatro Anatomico ſucceſſit: ſed etiam *Michaël Angelus* MOLINETTUS, *Antonii* fil. chirurgiæ Profeſſor fuit & anatomes (*g*).

§. DXIV. *Varii.*

Thomas SPRAT *hiſtory of the Roy. Society of London* Lond. 1669. 4. 1734. 4.* 1764. 4. Inter ſpecimina laborum ſocietatis narrat HOOKII experimentum inflatorum pulmonum, generationem oſtreorum &c.

Georgii Friderici RALLII *de generatione animalium diſquiſitio medico-phyſica* Stettin 1669. 12.*. HARVEJUM contra J. ORCHAMUM defendit. Originem animalis ex ovo tuetur, & negat, marem præter motum quidquam addere.

Andreæ CASSII, Hamburgenſis, *de triumviratu inteſtinali cum ſuis efferveſcentiis repetita diſputatio* Groning. 1668. 4. Præſide *Tobia* ANDREÆ, Nimmeg. 1669. 12.*. Chemicus anti-Sylvianus, SYLVIANAS humorum analyſes carpit, plus in bile aqua eſſe defendit, negat in ſanguine, bile, ſucco pancreatico acidum eſſe, aut alcali: negat paratos ſales in corporibus exſiſtere. Bilis analyſis.

Adjecta eſt *epiſtola amici qua præcedens epiſtola examinatur* ib. Multa fatetur recte a CASSIO dicta eſſe, & tamen fervores Sylvianos tuetur, licet nullus in ſanguine ſal expeditus adſit.

J. BETTI, medici regii, *de ortu & natura ſanguinis* Londin. 1669. 8.*. Indiam adierat, ſed theorias fere meras adfert. Una prodiit HARVEJI inciſio *Thomæ* PARRE.

Benedetto CASTELLO, Abb. *alcuni opuſculi filoſofici* Bologn. 1669. 4. CLEM. Inter opuſcula eſt *lettera con un diſcorſo ſopra la viſta*. Altera *lettera* de eodem argumento.

Franciſco LIBERATI *La perfezione del cavallo* Rom. 1669. 4. Si huc facit.

In EVELYNI *Georgicis* fimum rariorum animalium accurate videas diſſolutum & deſcriptum. In *Phil. Tranſ.* n. 280. vaſorum icones LEONCENÆ edidit.

EJ. *Digreſſion concerning phyſiognomy* London 1697. fol. cum aliis libellis. Laudatur ſignificatio morum & adfectuum animi ex omnibus corporis humani partibus ſumta. In alio libello fimos variorum animalium laborioſe excuſſit.

VASSAL, Chirurgi, *deſcription d'une double matrice* Paris 1669. recuſ. in *Phil. Tranſ.* n. 48. & cum ELSHOLZIO de partu tubario, inque E. N. C. & in Diario TINASSI. Fetus in ovario reſes.

Franciſci Joſephi BURRHI *Epiſtola de cerebri ortu & uſu medico & de artificio humores oculi reſtituendi* Hafniæ 1669. 4.*. Pinguedinis ſe fere quartam partem de cerebro eduxiſſe, quod nupera experimenta confirmant. Arcanum inde revelat, ab equite SOUTHWELL acceptum, aquam nempe ſtillatitiam chelidonii, qua humores oculi amiſſi reparantur, in junioribus animalibus etiam lens cryſtallina. Vagus homo, alchimiſta, heterodoxus, morum non ſatis purorum

(*g*) PATIN Lyc. p. 131.

Digitized by Google

rorum (*h*), in carcere caſtelli S. Angeli obiit, hæreſium reus, ut tamen ei laboratorii uſus permitteretur (*i*). MAZUCHELLUS tamen ex inquiſitione liberatum, & ex carcere ob pulchras curationes dimiſſum fuiſſe.

J. WOLPHIUS *van't Menſchen leven* Amſterdam 1669. 12. HEISTER.

§. DXV. *Diſputt.*

Wilh. ten RHYNE *in cel.* HIPPOCRATIS *textum de veteri medicina* Leidæ 1669. 4.* agit de loco HIPP. quo dicitur in homine amarum eſſe & acidum &c. SYLVIO DRELINCOURTIUS hunc libellum tribuit.

EJUSD. *Meditationes in* HIPPOCRATIS *textum* XXIV. *de veteri medicina, quibus traduntur brevis pneumatologia, ſuccincta phytologia, intercalaris chymologia &c.* Leid. 1672. 12.*. Ante iter indicum ſcripſit, SYLVIANUS, ut etiam bilem circulationis ſanguinis auctorem faciat. Dictio phalerata, commiſta varia non ejusdem argumenti. Exemplum teſtium ſub umbilico poſitorum.

Ex ultimo oriente, ubi medicinam fecerat, redux edidit cum *Diſſ. de arthritide. Orationes tres*, inter quas eſt II. *de phyſiognomia*, *tertia de monſtris* Londin. 1683. 8.*. In neutra aliquid proprium habet.

In *deſcriptione capitis bonæ ſpei* Scaphuſ. 1679. 8.* habet aliqua huc facientia, ut piſcem qui pedatus ſit, & bufonem generet, pulmonemque ut bufo habeat; tum de prolixis mulierum ejus regionis nymphis.

Adam MEYER *ὀδοντολογία ſ. de dentibus* Curiæ Variſcorum 1669. 4. HE.

Friderich Auguſt JANUS *de viſu* Lipſiæ 1669. 4. MOELLER.

Theodor KIRCHMAYER *de cruentatione cadaverum fallaci illo præſentis homicidæ indicio* Witteberg. 1669. 4. BURCKH. alii 1670. Hall. 1726. 4. BURCKHARD. Phænomenon pro certo receptum explicat per ſpiritus, qui ſanguinem in motum cieant.

Juſt. Ortolf MAROLD *de abortu per vomitum rejecto* Altdorf. 1669. 4.*. Redit in E. N. C. *ann.* I. *Dec.* I. *obſ.* 108. Fetum bimeſtrem ad ſecundas adhæſiſſe, & vomitu eſſe redditum. Tum alium cum oſſiculis. Hæc revocat ad connatum cum recto inteſtino uterum.

Hermann BARTHOLD *de pancreate & ejus uſu* Jen. 1669. 4. BOEHM.

Frider. MADEWIS *de longævitate patriarcharum* Jen. 1669. 4. HE.

EJ. *de baſiliſco ex ovo galli decrepiti oriundo* Jen. 1671. 4. B. THOMAS.

Wenceslai KHALI *de lacrymis* Witteb. 1669. 4. HE.

J. Frid. CROCIUS & P. SIMLER *de ſingultu* Marburg. 1669. 4.*.

Andreas SCHARMAN *de lochiis* Altorf. 1669. 4.*.

J. Dan.

(h) Conf. MONCONIS in itin. Belgico.
(i) CONNOR. *Poland* I. p. 319.

Digitized by Google

J. Dan. MEYER *de vivacitate patriarcharum* Kiel 1669. 4.

Henr. LINCKEN *de partu humano legitimo & illegitimo* Wittebergæ 1669. 1740. 4. HEFT.

Jac. RENAUT & *Petr.* GUILIN *Ergo ventres hieme calidiores* Paris 1669.

Nicolas MATTHIEU & *Felicis* LISLEMAS *Non ergo hermaphroditus utroque ſexu potens* Pariſ. 1669.

Guil. PETIT & *Ludov.* GAYANT *Ergo fetus animæ fetæ pathematis obnoxius* Pariſ. 1669.

Nicolaus POINSSART & *J.* ROBERT *Ergo ab uno ſanguinis calore vitæ munia* Pariſ. 1669.

Domin. de FARCY & *Claud. de* QUANTEAL *Ergo femina viro ſalacior* Pariſiis 1669.

Franciſci BLONDEL & *Petri* YVELIN *Non e monſtra formatricis peccata* Pariſiis 1669.

Jac. MENTEL & *Lud.* GAYANT *E. lotium chyloſeos excrementum* Pariſ. 1669.

§. DXVI. *Diaria.*

In *Phil. Tranſ.* n. 52. 53. *William* DURSTON de ſubito mammarum tumore.

N. 65. Ej. partus biceps pectoribus connatus, quadrupes, cum anatome.

Majorem acum crinalem deglutitam per anum exiiſſe.

Jonathan GODDART, medicus experimentum, quod vulgo GLISSONIO tribuitur, in *Regia Societate* propoſuit anno 1669. (*k*) ex quo creditur effici, nixu edito, artum in univerſum detumeſcere: quod phænomenon, ſi verum eſt, ſanguini venoſo expulſo tribuas.

Idem anno 1670. propoſuit, omnium arteriarum capillarium lumina conjuncta videri trunco æqualia eſſe (*l*).

Idem in *Phil. Tranſ.* n. 137. chamæleontis aliquam anatomen dedit, & granula dixit cutanea, a quibus colorum mutationes putat produci. Miſtos eſſe colores, cinereum, flavum, ſaturate flavum. Calefacto animali maculas erumpere &c.

Apud BIRCH. (*m*) agit de incerto loco vacuo ovi.

In *Diario Romano* TINASSI negat *Aegidius Franciſcus de* GOTTIGNIES, veros eſſe oculos pulchros illos & reticulatos inſectorum globulos. Dari enim alios duos veriores oculos, quos in cimicis ſpecie viderit.

§. DXVII.

(k) BIRCH. II. p. 356. Conf. III. p. 403.
(l) p. 127. (m) I. p. 381.

Digitized by Google

§. DXVII. *Johannes* LOCKE,

Philoſophus, equidem ſcriptis politicis, ethicis & theologicis celebris, cæterum medicinæ minime imperitus, amicus SYDENHAMI, quem proprio carmine cecinit, & conſiliis ſuis adjuvit (*n*), tum GUILIELMUM III. Ad nos potiſſimum ſpectat *Philoſophical eſſay on human underſtanding* Lond. 1690. fol. FOLKES. 1701. fol. 1706. fol. quæ editio pro optima habetur, & alias ſæpiſſime editum, Gallice verſum a *Petro* COSTE, & ſæpe recuſum Amſterdam 1700. 4. B. B. 1742. 4.* 1755. 4. Basle 1723. 4. & in operibus viri omnibus London 1714. fol. 1727. fol. 1759. fol. &c. Vir judicii recti, meditationi deditus, nullique credens ſcriptori, hiſtoriam naturalem animæ hoc libro tradidit; idearum originem, conſervationem, combinationem, naturam perceptionis, cogitationis, imaginationis, memoriæ, judicii, adſociationis idearum, cauſas erroris &c. Omnes ideas per ſenſus advenire defendit.

Compendium hujus operis ipſe ſcripſit, quod lego prodiiſſe Londini 1688. 8. Gallice verſum Genevæ 1738. 8.

Contra anatomes ſubtilioris utilitatem ſcripſiſſe dicitur (*o*).

In *Tranſ. Phil.* n. 230. monſtroſi in manu pedeque ungues.

In n. 272. de homine neque legente neque ſcribente, maximos tamen calculos ponente.

Primus anno 1670. ſenſit, latiores eſſe conjunctos omnium arteriarum fines, ipſo principio quod in aorta eſt (*p*).

§. DXVIII. *Theodorus* KERKRING.

Homo ſingularis, morum ſuſpectorum (*q*), ὀψιμαθὴς (*r*), qui aliquas ſuas adnotationes a RUYSCHIO (*s*) habere videtur, a C. DRELINCOURTIO ob alias plagii poſtulatus (*t*), alias omnino ſuſpectas dedit, & inter eas potiſſimum ova humana, quæ non videntur primo die conſpicua eſſe, cum in ove die demum 17. de fetu aliquid in tuba diſtinguatur.

EJUS *Spicilegium anatomicum continens obſervationum anatomicarum centuriam; nec non oſteogeniam fetuum*, prodiit Amſtelod. 1670. 4.* recuſum Leidæ 1717. 4.* & 1729. 4. oſteogenia vero in *Bibliotheca* MANGETI. Oſteogenia ex ſeptuaginta corporibus excerpta, habet ſceletos ex ordine menſium, ita expreſſas, ut pars cartilaginea ab oſſea diſtinguatur: oſſa etiam peculiaria delineantur. Nihil habet, quod cum nitore ALBINIANARUM iconum compares.

In *ſpicilegio* pathologica aliqua, pleraque tamen anatomica reperias, neque incom-

(n) COCCHI *dell' anatomica* p. 20. (o) COCCHI l. c.
(p) BIRCH. II. anno 1670. Mart. 3.
(q) Uxorem veneno occidiſſe, ut ſervam ejus duceret.
(r) Præfat ad LICETUM *de monſtris*.
(s) Nam RUYSCHIUS paſſim easdem ſceletos in *theſauris* ſuis habet, ut illam cacodæmonis.
(t) Sua ex PINÆO habere *de fem. ovis*. Id nimium.

Digitized by Google

incommoda. Ita duos fetus valde inæquales uno partu editos. Valvulas venarum longas & graciles, tubulos Riolani, quos Ruyschio tribuit. Varietates valvularum vulgarium, ut in uno circulo quinæ fuerint. Vaſa umbilicalia diu poſt partum aperta. Hermaphroditos ſive potius pueros, alterum perinæo fiſſo, alterum pene imperfecto. Ligamenta uteri id nomen non mereri. Manus pedesque ſemiduplices. Cacodæmoni ſimilis fetus, collo nempe nullo, capite cum pectore conjuncto, vertebris colli ampliſſimis & fiſſis. Vaſcula arterioſa & venoſa in ſuperficie aortæ. Vaſa omphalo-meſenterica. Ureteris ſedes latiores. Vena cava abdominalis tota duplex; ductus thoracicus triplex. Quatuor arteriæ ſpermaticæ abſque venis, iſta ſuſpecta. Valvulæ coli duæ: & valvulæ tenuis inteſtini, flatu impulſo induratæ a Ruyschio, pro re nova datæ. Valvula coli non ſemper retrogreſſum impedit. Oſſa fetus flava, in matre icterica: fetus galea cranii deſtitutus. Succus pancreaticus acidiſſimus, a magmate chyloſo non dubie pro eo ſucco habito. Obeſitas nimia. Tres cordis ventriculi. Pulmones abſque malo eventu coſtis adhærentes. Contra polypos cordis; non dari veros. Menſtruus ſanguis per verticem capitis, per manum erumpens: idem præmaturus, ſerotinus. Vulnera vaſorum lymphaticorum. Contra microſcopii in anatome uſum. Vena portarum & vena cava hepatica *excarnata*. Sic pulmonum vaſa & placentæ. De arteria bronchiali. Cryſtallina lente amiſſa viſum ſupereſſe poſſe.

Dicitur ſuccino certa arte ſoluto corporis animalis partes circumfudiſſe, quas volebat conſervatas, & teſtis eſt *Ph. Daniel. G.* Morhof (u).

Ej. *Anthropogeniæ ichnographia* Amſterd. 1671. 4.* cum prioribus operibus anno 1717.* & 1719. recuſa, etiam in Denisii *Memoire* IV. & in Mangeti *Bibliotheca*. Parvus libellus, ſed maximi momenti, ſi fidem ei dare liceret. Verum neque primi diei ſphærico ovo, neque triduano aut 14. dierum humano ovo poſſis te credulum dare (x). Sceleti minimæ ac paulo magis credibiles, utilesque, ut tamen ſceleto 21. dierum minus tribuas.

Catalogus anatomiſcher Sachen D. Antonii Verborcht Hamburgi prodiit abſque anno, in quo potiſſimum Kerkringii theſauri recenſentur, ex quibus etiam fides fit ejus obſervationibus.

§. DXIX. *Chriſtianus Fridericus* Garmann,

Medicus Chemnizenſis. Ejus *de miraculis mortuorum* L. III. prodierunt 1670. 4.* & aucti a filio *Immanuele Friderico* Garmanno Dreſd. 1709. 4.*. Ampliſſima compilatio, in qua plurima reperias collecta, quæ faciunt ad phyſiologiam vel ad anatomen. Sic in L. I. de capillis etiam viridibus, eorumque a morte incremento in cadaveribus adnotato; de eorum pene indeſtructibili conſtantia; de naſo inſititio loca aliqua ſcriptorum; de mortuis ſonum edentibus quaſi manducantium; de dentibus varia; de cordis incremento ſecundum

(u) *Polyhiſtor.* L. II. P. II. p. 293.
(x) Olim de fide viri dubitavit J. Swammerdam in *prodr.* & La Motte *de la gener.*

Digitized by Google

Aegyptios & decremento; de corde ignem eludente; de abdomine patente; de partu cadaveris; de unguium incremento, de penis erectione. In additamentis de motu & ſudore cadaverum; de eorum cruentatione, luce, putredine, incorrupta conſtantia, & mumiis, petrefactione; alia varia, & integra fere anatome.

Ej. *Homo ex ovo ſ. de ovo humano diſſertatio* Chemniz. 1672. 4.*. Ejusdem ingenii.

Ejusd. *Oologia curioſa ortum corporum naturalium ex ovo demonſtrans* Zwickau 1691. 4.*. Collectitium opus.

Ejus *Epiſtolarum Centuria poſthuma a filio edita* Roſtock 1714. 8.*. Pluſcula huc faciunt, ut Epiſtolæ III. de chirurgia infuſoria cum Majoris reſponſoria: diſcurſus III. de gemellis & partu numeroſiore, cum Sachsii reſponſoriis: de cruentatione cadaverum: de ovo humano pluſculæ epiſtolæ.

In E. N. C. Ovum prælongum *Dec.* I. *ann.* I. *obſ.* 141.

Obſ. 138. de luce ſcolopendræ innata.

Ann. III. *obſ* 42. mentula monſtroſa ex capite pendula.

Ann. VI. VII. *obſ.* 89. de ſubmerſis Suecicis.

Ann. IX. X. *obſ.* 171. Dentitio in nonagenario.

Dec. II. *ann.* IX. *obſ.* 212. dentes molares ſeptimo demum anno provenientes.

Dec. III. *ann.* 7. 8. *obſ.* 137. de hepatis difficili putredine.

§. DXX. *Mathias* Tiling.

Fere ejusdem generis: Profeſſor fuit Rintelienſis, qui perinde ex libris, magis quam ex natura, ſua opera collegit.

Ejus eſt *de tuba uteri deque fetu nuper in Gallia extra uteri cavitatem in tuba concepto exercitatio anatomica* Rintel. 1670. 12.*. Vix quidquam habet proprium, recenſet Maji monſtrum Marburgenſe hermaphroditum, capite deformi, mento ad collum adfixo.

Ejus *de placenta uteri diſquiſitio anatomica* Rinteln 1672. 12.*. Collectanea.

Ej. *de admiranda renum ſtructura eorundemque uſu nobili in ſanguificatione, ſeminis præparatione &c. Exercitatio anatomica* Francof. 1672. 12.*. Iterum collectanea. Recuſus eſt libellus cum titulo M. T. *mirabilis anatome renum* Francof. 1699. 12., & iterum *Nephrologiæ novæ curioſæ titulo*, cura *J. Helfrici* Jungken Francof. 1709. 12.

Ej. *Anatomia lienis ad circulationem ſanguinis accommodata* Rint. 1673. 12.* ſimile opuſculum.

Ej. *Diſquiſitio phyſico-medica de fermentatione* Brem. 1674. 12. hactenus huc facit.

Ej. *Di-*

Digitized by Google

Ej. *Digreſſio de vaſe brevi lienis ejusque uſu nobili* Mindæ 1676. 12.*. Acidum ſuccum lienis per arterias breves in ventriculum deſtillare.

Ej. *de fetus in utero nutritione* Brem. 1698. 4.

§. DXXI. *Joh.* Muraltus,

Tigurinus, ex nobili familia Helvetiæ tranſalpinæ natus, quæ & Tiguri floret, & Bernæ, vir ſolers, & indefeſſus, qui poſtquam Monſpelii, Pariſiis & Leidæ artem didicit, in patria theatrum anatomicum condidit, artem obſtetriciam exercuit, botanicen hactenus coluit.

Prima citantur *Experimenta anatomica* Monſpel. 1670. L. Ej. Diſſ. *de bile & excrementis bilioſis* Tiguri 1673. 4. L.

Experimenta anatomica de chylo & lacte, lympha & ſaliva, humoribus in corpore noſtro circumfluentibus; bile, excrementis bilioſis, ſanguine, & reliquis humorum excrementis Tiguri 1675. 4. Pl.

Ejusd. *Vademecum anatomicum, ſ. clavis medicinæ pandens experimenta de humoribus, partibus & ſpiritibus* Tiguri 1677. 12.* Amſterdam 1685. 12. Tela libri eſt compendium anatomicum, in quo de chylo, lacte, lympha, ſaliva, bile, ſanguine exercitationes reperias 4. Deinde de partibus firmis corporis; denique de ſpiritibus. Ipſum quidem compendium non plurima propria habet, tamen aliqua. Hookianum experimentum Monſpelii fecit. Arteriam bronchialem ſibi tribuit inventam, ſociam etiam venam deſcribit. Novum muſculum pedis, nonum puto Vesalii, dicit. De thoracico ductu varia propria. Deinde animalium inciſiones addidit, non inutiles, ſi nimis ſubtilia non deſideres; inciſiones certe propria manu factas. Graafii hiſtoriam acidi ſucci pancreatici falſam eſſe, conſentiente D. Cronier apud J. Leonicenum. Cordis præ aliis muſculis conſtans irritabilitas. Sibi tribuit ductus ſublinguales.

Ej. *Collegium anatomicum, in welchem alle Theile des menſchlichen Leibes beſchrieben worden* Nürnberg 1687. 8.*. Morbos omitto & plantas. Anatome pro tironibus, fere ex beſtiis ſumta.

In Ej. *Kindbüchlein, oder Unterricht vor Wehmütter* Tiguri 1689. 8. *Hebammen-Büchlein, oder Unterricht, wie ſich die Wehmütter zu verhalten haben* Baſil. 1697. 8.*. Anatomen partium habet, cum iconibus fere Bidlojanis, & obſervationibus paſſim tamen etiam propriis. Pro hermaphrodito habitum partum deſcribit, ubi neque veſica erat, neque anus, & inteſtinum rectum communi cum ureteribus oſtio, aperiebatur.

Ej. *Zoologia* Tiguri 1709. 8.

In *Schriften von der Wundarzney* Baſil. 1711. 8.*. Vix quidquam eſt proprii anatomicum argumentum.

Ej. *de humoribus microcoſmum irrigantibus, chyli & lactis natura* Tiguri 1695.

Ej. *de ſanguinis & lymphæ natura* ib. 1696.

Digitized by Google

Ej. *de bilis natura* ib. 1698.

Ej. Diſp. *de œconomia corporis humani* Tiguri 1700. HAENEL.

Ej. *de ſanitate* ib. 1702.

Ej. *Noſce te ipſum; microcoſmus expoſitus* ib. 1708. 8.

Ej. *de inſectis & eorum transformatione* ib. 1718. 8. LEUW.

In *Acad. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* I. numeroſæ animalium inciſiones, breviuſculæ quidem, aliquæ inſectorum, non vero anatomicæ.

Obſ. 46. Muſtela fluviatilis; vaſa mucifera, appendices.

Obſ. 47. Troctæ veſica urinaria. Arteriæ branchiales.

Obſ. 48. Veſpertilionis anatome.

Obſ. 49. Muſtelæ quadrupedis nervi optici ad uſque interna cerebri ſeparata inceſſerunt.

Obſ. 50. Aquilæ ventriculus, ejus glandulæ, pilæ.

Obſ. 51. Noctuæ glandulæ ventriculi.

Obſ. 52. Alterius noctuæ nullam fuiſſe bilariam veſiculam.

Obſ. 58. Ventriculus grylli, qui pro lubitu vomit.

Obſ. 59. Limacis.

Obſ. 61. Simiæ, cum aliqua muſculorum recenſione.

Obſ. 65. Erinacei ſceletus, lympha in vaſis lacteis viſa.

Ann. II. *obſ.* 28. Bombycis aliqua anatome.

Obſ. 29. Milvi.

Obſ. 30. Gryllotalpæ ventriculi.

Obſ. 31. Ardeæ.

Ann. V. *obſ.* 32. Anatome taxi cum ſceleto.

Obſ. 132. Ardeæ ſceletus.

Cent. IV. *obſ.* 134. Os fetui quaſi lacerum, labio ſuperiori nullo, ex terrore, ut credit.

Inter mea eſt *Clavis medica* M.S. qua etiam anatome continetur.

§. DXXII.

Digitized by Google

§. DXXII. *Varii.*

William MOLINS, Chirurgus. Ejus eſt *Myotomia, or the anatomical adminiſtration of all the muſcles of the human body* London 1670. 12. & *newly reviewd with additions, to which is added Sir Charles* SCARBOROUGH's *Syllabus muſculorum* Londin. 1676. 12.*. Multa habet valde antiqua, ut ligamentum buccinatoris, pro re nova, ſcalenum unicum. Habet tamen etiam magis propria aliqua, ut ligamentum POUPARTII, p. 6. a quo muſculus oblique adſcendens nonnunquam oriatur, quando pyramidales deficiunt: ſex flexores pollicis, coraco-brachialem a nervo non perforatum. Muſculi naſi quinque, tenſores pollicis duo, flexores ſecundi internodii quatuor &c. *Syllabus muſculorum* nimis brevis eſt.

Georg. THOMPSON *αἱματιασις ſ. legitime method of preſerving the blood* Lond. 1670. 8. Contra WILLISIUM.

MENGOLI *Muſica ſpeculativa* Bologn. 1670. 4. Duo deſcribit tympana, exterius & interius, inter ea poſita oſſicula: ad hoc vibrationes tympani exterioris pervenire.

Engelbert HOELTERHOF *Das lange und kurze Leben der Menſchen* Cölln 1670. 12. B. THOM.

EJUSD. *Animadverſiones in Franciſci de le* BOE *Diſſ. de primariis corporis humani functionibus demonſtrantes fundamenta illius nova veritati contraria* Cölln 1675. 12. MANGET.

MIRBEL *Palais du prince du ſommeil où eſt enſeignée l'oneiromancie où l'art de deviner par les ſonges* Lyon 1670. 16.

Collectio operum de urinis Ultrajecti prodiit 1670. 8.*. ACTUARII, WILLICHII, WILLISII & *Guilielmi* STRATEN de erroribus popularibus, de fallaci urinarum judicio.

George SIPSCOTA *A deaf and dumb man's diſcourſe* London 1670. cum Diſſ. de ſermone animalium.

Adrian GOLLES, Chirurgus Dieppenſis. Ejus eſt *Abregé de l'economie du grand & du petit monde* Rouen 1670. 12. In parte ſecunda anatome traditur. Urachum facit ſolidum. De fetu dicit, abſque ventre & medulla ſpinali, tamen maturo, ſexies ſe fetum de utero excidiſſe. Puerilia multa. Ita PORTAL.

J. L. M. C. *Kurzer Begriff der Wundarzney, wie auch ein Diſcours von der Generation der Menſchen, ins Deutſche überſetzt* Hamb. 1670. 12. TREW.

Arien SICELER *Hiſtoire inouie d'un accouchement de dixneuf mois* Au Puy 1670. 8. Superſtitione plenum eſſe lego:

J. LUPII *Groſſes und ſonderbares Traumbuch* Hall. 1670. 8. M.

Filipo

Digitized by Google

Filipo MASIERO *Chirurgo in pratica* Venet. 1670. 8.* habet etiam aliquam anatomen, & venarum ſubcutanearum icones.

Vincentii TORDERA, Profeſſoris Valentini, *Commentaria pertinentia ad libros phyſiologicos* HIPPOCRATIS *&* GALENI *vel de natura hominis, quibus adjungitur introductorium ad autem medicam* Valent. 1670. fol. CAP. de VIL.

§. DXXIII. *Varii.*

Henrich RIDEMANN *de camera obſcura* Kiel. 1670. 4. PL.

Henr. SCRETA *de* ZAVORZIZ *de cauſis & natura auditionis* Heidelb. 1670. 4.

Frideric. NITSCH & *Fr.* POLKE *de viſione* Gieſſ. 1670.

Chriſtian HOFMAN *An ex homine & bruto generari poſſit homo* Jen. 1671. 4. HE.

CORNELII *van* SON *de ſpirituum animalium natura & vitiis* Leid. 1670. 4.

Elias NITSCHKE *de productione muci depravata* Leid. 1670. 4. Præſide F. SYLVIO.

Dan. de HOEST *de vomitu* Leid. 1670. 4. RIV.

Leonhard SENER *de origine lymphæ pericardii* Leid. 1670. 4.*.

Henr. MAJ & *Joh. Lud.* HUXHOLZ *fetus monſtroſus* Marpurg. 1670. 4.*. Imperfectus, cor minimum, ſexus uterque, nullum vas umbilicale, nulli teſtes, nec ventriculus, nec ſternum: cranium vix ullum. Cordis loco veſicula, ex qua vas ad palatum euns.

EJ. H. MAJI *de formatione fetus humani* Marpurg. 1672. 12. HE.

EJ. *Phyſiologia medica Nov. antiquæ Diſputat. phyſiologici argumenti* Rinteln 1695. 4. HE.

Benjamin SCHARF *de conceptione* Jen. 1670. 4.* recenſa eſt inter *Friderici* ſcripta.

EJ. in E. N. C. *Dec.* II. *ann.* II. *obſ.* 100. aquarum præmaturus fluxus.

Obſ. 101. Menſes per os.

Obſ. 102. Fœtus capite connati ſemiduplici.

Dec. III. *ann.* V. VI. *obſ.* 88. leporem ſe putat androgynum vidiſſe.

Obſ. 89. cum quinque teſtibus homo ſterilis.

Obſ. 91. Menſes in 64. annorum vetula.

J. Frider. SCHEPFER *omphalographia* Gieſſ. 1670. 4.

Thomas ITTIG *de lacrymis* Lipſiæ 1670. 4.

M. CARCÆUS *de acido præcipue microcoſmi* Leid. 1670. 4.*.

Andreas PETERMANN, Profeſſor Lipſienſis, *de nutritione integra ſervanda, abolitaque reparanda* Altdorf. 1672. 4.

EJ.

Digitized by Google

Ej. Diſp. *de viſu* Lipſiæ 1690. 4. VAT.

Ej. *Theſes de principiis cognitionis humanæ* 1707. 8.

Petri YVELIN & *Guil.* LAMY *An ut ſemen materies fœtus ſic & ejusdem opifex* Pariſ. 1670.

Claud. PUYLON & *Ant. de S.* YON *Ergo conformatio temperiei nota* Pariſ. 1670.

Guidonis PATIN & J. CORDEILE *Non ergo ſanguis per omnes corporis arterias & venas jugiter circumfertur* Pariſ. 1670.

§. DXXIV. M. THRUSTON. J. OTT.

Malachias THRUSTON *de reſpirationis uſu primario diatribe* London. 1670. 8.* Leid. 1671. 8.* 1708. 8. & in B. MANGETI. Placet modeſtus. Sanguinem in pulmone incaleſcere. Liquor in arteriam pulmonalem impulſus per venam copioſius, tamen etiam per arteriam redit. Biolychnium refutat. Uſum reſpirationis in tranſmittendo ſanguine recte vidit. Experimentum ſimile HOOKIANI.

Acceſſerunt *reſponſiones ad Cl. viri* (G. ENTII) *animadverſiones*, humanæ ipſæ & ſolidæ.

Transfuſionem ſanguinis tentavit, ſed animal periit (y).

J. OTT, *Cogitationes phyſico-mechanicæ de natura viſionis* Heidelb. 1670. 4. Proponit teleſcopia eo modo parare, ut aucto angulo viſorio longitudo tubi compenſetur.

Ej. *Epiſtola de ſono vocis humanæ*, data Scaphuſ. 1679. & cum WEPFERO *de apopl.* Vix titulo reſpondet, & inter theorias ſubſiſtit.

Ej. *de propriorum oculorum defectibus ad mechanicas leges revocatis* Baſileæ 1671. 4.* Promiſſor.

§. DXXV. *Franciſcus* BAYLE'.

Profeſſor Toloſanus, jatromathematicus, non quidem inciſor, cæterum acuti ingenii homo.

Ej. *de menſtruis mulierum. Sympathia partium corporis humani cum utero; uſu lactis ad tabidos; & immediato corporis alimento* Toloſ. 1670. 4. d'ETR. Brugis 1678. 12. B. THOMAS. Haag. 1678. 12.* Menſes eſſe a fermento in ſinubus mucoſis uteri congeſto, laxante vaſa uteri ſanguinea. De cauſis ſympathiæ variis, vicinia, vaſis & nervis communibus. Fetum in utero ſuccum ſugere lacteum.

Ej. *Diſſertationes phyſicæ ſex, ubi principia proprietatum in œconomia corporis animalis in plantis & animalibus demonſtrantur* Toloſ. 1677. 12. 1681. 12.* Hic tertia diſſertatio eſt de phyſiognomia. Generari corpus animale ex ſucco, quem

(y) BIRCH. II. p. 316.

Digitized by Google

ſpiritus animalis informet. Vim imaginationis maternæ in fetum interpretatur per fetus alimentum, quod generet ſpiritus maternis ſpiritibus ſimiles. In IV. aliqua de viſione.

Ej. *Diſcours ſur l'experience & la raiſon* Paris 1675. 12. Anatomica inventa recenſet, nimia ratiocinia caſtigat. Portal.

Ej. *Problemata phyſico-medica* Toloſ. 1677. 12. 1681. 12.*. Pauca ad rem noſtram, pleraque ad praxin pertinent, ad venæ ſectionem etiam potiſſimum, in qua Bellini theoriam ſequitur, motum nempe ſanguinis in ejus partis arteriis accelerari, cujus vena inciditur.

Ej. *Hiſtoire d'un enfant qui a demeuré 25. ans dans le ventre de ſa mere* Toloſ. 1678. 12. & in operibus omnibus latine. Incorruptus, gypſea quaſi maſſa obductus, in ventrem per ulcus uteri effuſus fetus.

Video citari *Diſſ. ſur quelques matieres de phyſique & de medecine* Toulouſe 1688. 12. in quibus Noſter primum defenderit, coſtas a muſculis intercoſtalibus internis deprimi.

Collecta prodierunt anno 1693. *Oeuvres de M.* Bayle'. *Hiſtoire d'une groſſeſſe de vingt-cinq ans. Relation de quelques perſonnes poſſedées à Toulouſe* 1693. 12. d'Etr.

Ej. *de corpore animato* Toloſ. 1700. 4.*. Plena phyſiologia & anatome. Muſculorum motum eſſe a ſpiritibus in fibras influentibus. In reſpiratione, muſculis intercoſtalibus internis officium reddit coſtarum deprimendarum.

Ventriculum digitum immiſſum vix comprimere.

Magis quam ad $\frac{7}{10}$ muſculum contrahi.

Statio, progreſſio, volatus. Humores; pro fermentatione, fermento acido ventriculi. Aër eſt ſanguinis fermentum. Acriter in Harvejum. Omnes partes una formari, ut connexas. Corneam oculi tunicam a muſculis convexiorem reddi poſſe, ad varias objectorum diſtantias.

Ej. *Inſtitutiones phyſicæ* Toloſ. 1700. 4.* continent tractatus *de ſenſibus* deque *muſculorum motu.*

In Tomo IV. operum continentur *Diſſ. circa conſuetudinem duæ & totidem de generatione animalium.* Iterum pro ſimultanea generatione.

Demum Diſp. *de voluptate & dolore.* Opera omnia prodierunt Toloſ. 1700. & 1701. 4.* quatuor voluminibus.

§. DXXVI. *Guilielmus* Riva,

Aſtenſis, qui Romæ vixit ibique obiit, quod ſomno ſe ſub dio in agro Romano dediſſet (z).

Ejus in *Ephem. Nat. Curioſ.* pluſculæ ſunt Diſſ. *Ann.* I. *obſ.* 39. Secundæ gemellorum diſtinctæ.

Obſ. 45.

(z) Lancis. L. I. P. I. c. 20.

Obſ. 45. Sceletus fetus poſt duos annos de utero egeſta.

Obſ. 117. BURRHI experimentum aqua ſimplici imitatus eſt.

Obſ. 149. Tria experimenta transfuſoria, cum teſtimoniis in homine factorum periculorum, felicis eventus, & ſublatorum morborum.

Eas tabulas anatomicas, quæ *Cajetani* PETRIOLI ope Rom. 1741. fol.* prodierunt, ab ipſo *Petro* BERRETINO Cortonenſi tribuuntur, ut auctorem anatomicum dicat ſe ignorare. Pleraque ſunt a VESALIO aut manifeſto imitata, aut clanculum aliqua ex EUSTACHIO & CASSERIO. Alia, & nervi etiam potiſſimum, huic operi propria. Nervi, ut eo ævo non male, & in ſitu ſuo naturali, cum muſculis expreſſi. Nervus intercoſtalis recte ab octavo ſejunctus; ejus anulus circa arteriam ſubclaviam; nervus maxillaris inferior; nervi brachiales, crurales. Plexus abdominis ſemilunaris, nervi viſcerum. Medulla ſpinalis ſed nimis longe continuata. Cerebri figuræ, ſed incommodo in ſitu. Denique venæ cutaneæ inque iis valvulæ, cauda equina, cum nervo impare; & nervi uteri & ovariorum.

Ut de RIVA olim cogitaverim volumen fecit in BIBLIOTHECA GOETTINGENSI ſervatum. Ei præfixa eſt RIVÆ icon; ſequuntur figuræ 32. inter quas pluſculæ chirurgicæ & joculares aliquæ. Sed etiam anatomica varia, tergemini, monſtra, vitulus tribus oculis, pullus biceps, fetus biceps, cum cordis icone; vela renum. Sequuntur in eodem volumine eædem tabulæ, quas PETRIOLUS edidit. Potuit autem BERRETINUS, qui anno 1669. obierat ſexagenarius, pro RIVA delineaſſe, qui anno 1676. obierit. Potuit IDEM VESLINGIO penicillum commodaſſe, qui anno 16[illegible]9. vivere deſierit.

Hæc cum ſcripſiſſem, lego nunc Cl. MOEHSEN ſententiam, qui probabile reddidit, tabulas eſſe *Joh. Mariæ* CASTELLANI (Conf. p. 340.) & tabulam æneam citat, cui inſculptus eſt annus 1618. ut G. RIVÆ eſſe non poſſit. Et certe eadem CASTELLANI & noſtræ collectionis eſt tabula.

Apud ARENT *de cephalalgia* Leid. 1675. 4.* RIVÆ extiſpicium reperitur.

§. DXXVII. *J. Ludovicus* HANEMANN,

Profeſſor Kilonienſis. EJUS *nova ars clyſmatica enervata* Stadæ prodiit 1670. 12. Unica ſcheda MOELLER.

EJUS *Faſciculus 60. quæſtionum miſcellanearum. Una exhibens mantiſſam anti-Hoffmannianam de vero ſanguificandi organo* Brem. 1672. 4. Eorum aliqua in mantiſſa prolata ipſe in *Phœnice botanico* retractavit & deleri juſſit. MOELLER.

EJ. *Exercitatio de vero & genuino ſanguificandi organo ad Th.* BARTHOLINUM Kiel. 1675. 4. LIND.

EJ. *Ovum* HARVEJANUM *generationis animalium curioſum, quo demonſtratur quod generatio animalium fiat ex nihilo* Kiel. 1675. 4. LIND. 1699. 4.

EJ. *Curioſum ſcrutinium nigredinis poſterorum Chami i. e. Æthiopum* Kiel. 1677. 4.*.

EJ.

EJ. *Vertheidigung der Aſtrologie — daſs — die Chiromantie und Metopoſcopie aus der Natur konnen behauptet werden* Hamburg 1699. 4.

EJ. *Fortſetzung der Vertheidigung der Aſtrologie, Chiromantie, Metoſcopie &c.* Hamburg 1699. 4.

EJ. *de tribus naturæ regnis* Kiel 1705. 4.*.

EJ. *de motu cordis* Kiel 1706. 4.

EJ. *de piſce torpedine ejusque proprietatibus admirandis* Kilon. 1710. 4.*.

EJ. *de viſu & oculorum thaumatographia* Kiel. 1711. 4.

In *Act. Hafn.* 1673. *obſ.* 101. de organo ſanguificationis egit, cum reſponſo BARTHOLINI.

Obſ. 103. de ſanguine lacteo perinde &

Obſ. 104. de generatione hominis ex ovo,

& *Obſ.* 105. de fermento ſtomachi.

Vol. III. *obſ.* 13. hiatus palati & uvulæ.

Vol. IV. *obſ.* 13. de reſpiratione ſub aquis.

Obſ. 17. Æthiopiſſæ anatome.

Vol. V. *obſ.* 6. anatome monſtri ovilli difformis, ventre maximo.

In E. N. C. *Dec.* I. *ann.* VI. VII. *obſ.* 70. de lacte nimis abundante.

Dec. II. *ann.* II. aſphyxia.

Ann. III. fetus vivi ex matre mortua exciſi. *obſ.* 153.

Ann. IV. *obſ.* 60. Canities a metu.

Ann. V. *obſ.* 125. cruentatio cadaveris ad præſentiam occiſoris.

Ann. VII. *obſ.* 67. fetus per ſectionem ſuſcitatus.

Ann. VIII. *obſ.* 91. hircus lactans.

Obſ. 159. homo 162. annorum, ſed ex aliena fide.

Obſ. 160. Urina a morte excreta.

Dec. III. *ann.* V. VI. *obſ.* 197. Menſes per alvum.

In *Act. lit. Mar. Balth.* 1700. Lac in mammis feminæ ſterilis.

Ib. 1701. de adipe per umbilicum effluente.

Ann. 1702. *Febr.* de vena in gena virginis ſponte rupta.

M. Mart. de partium humani corporis ſympathia, & *M. Novembr.* de generatione æquivoca.

Ann. 1705. *M. Jan.* Gallina colorem plumarum mutans.

M. Febr. de ſtrepitu oſſium.

M. Maj. femina per novem annos ſopita.

J. Ferdi-

J. Ferd. HERTODT, Brunnæ in Moravia phyſicus, pluſcula dedit in E. N. C. In *Dec.* I. *ann.* I. *obſ.* 60, de fetu in utero a croco tincto, quem mater ſumſerat.

Ann. II. *obſ.* 5. Anatome leænæ.

EJ. *Opus mirificum ſextæ diei, i. e. Homo phyſice, anatomice, moraliter conſideratus* Jen. 1671. 8.*

§. DXXVIII. *Ephemerides Naturæ Curioſorum.*

Cum ab ann. 1652. ſocietas medica coaluiſſet, tandem primum volumen operum ann. 1670. prodiit *Philippi Jacobi* SACHSII cura. In hoc immenſo diario plurima anatomici argumenti continentur, breviſſimæ ſæpe notulæ, aliquando hiſtoriolæ ad miraculum ornatæ, ſæpe tamen etiam utiliſſimæ & eximiæ diſſertationes. In iconibus ſtudium certe in priori ſeculo deſideres: optares etiam in libera equidem republica, cenſorium munus aliquanto ſeverius.

Joachimus Georg. ELSNER, Vratiſlavienſis Medicus, in *Dec.* I. *ann.* I. *obſ.* 40. dedit placentam excarnatam.

Obſ. 61. in ductu thoracico, chyli loco liquor ruber.

Obſ. 118. Dubia de ſede veneris in liene. Eo exſecto catellam manſiſſe fecundam.

Obſ. 136. de ſpermate ceti, quod ſit ex cerebro piſcis Cachillot de cetorum genere.

J. Georg. GREISEL, Medicus Viennenſis, E. N. C. *ann.* I. *obſ.* 55. de fetubus gemellis pectoribus connatis.

EJ. *de cura lactis in arthritide* 1683. cum aliqua analyſi.

Albard Herman CUMME, Archiater Brunſwicenſis, in *obſ.* 93. de viſu duplicato.

Obſ. 94, 95, 96. ſanguis menſtruus ex pulmone, ex ore, & in gravida ſuperſtes fluxus ejus ſanguinis.

Ann. III. *obſ.* 109. oſſiculum pruni germinans a ruſtica rejectum.

Obſ. 110. teſtes coaliti.

Obſ. 113. arteriarum ſpermaticarum defectus.

Obſ. 114. menſes muliebres ſerotini & præcoces.

Obſ. 117. ſecundæ pars poſt menſem expulſa.

Obſ. 135. Os coccygis luxatum.

Jac. J. Wenceslaus DOBRZENSKY *de Negroponte* de unguento fabula, quo illiti pueri in pygmæos abeant. *obſ.* 79.

EJ. *Hippocrates redivivus ſ. theſes medicæ inaugurales præliminaria antiphyſiologica, tum ad uſum partium. Phyſiologica demum ad medendi methodum pertinentia* Prag. 1684. 4. HE.

Val. Andr. MOELLENBROECK. E. N. C. *ann.* I. *obſ.* 109. felem ex ore mulieris natam dixit.

Ann. II. *obſ.* 19. 20. Adeps per ſudorem & urinam.

Obſ. 76. Cor inverſum, ut ventriculus dexter ſiniſtra teneret.

Digitized by Google

Laurent. WOLFSTRIEGEL, Viennenſis anatomicus, in *obſ.* 76. os cuneiforme in fetu ex tribus partibus conponi, ſellamque turcicam in fetu, non in adulto, perforari.

Ann. II. *obſ.* 6. Anatome aliquot leonum. In eorum altero polypi cordis. Oſſa non ſolida.

Ib. *obſ.* 7. Tigridum anatome & ſceletus. Hic, & in Icone, vaſa ſanguinea retinæ tunicæ conſpicua.

Obſ. 22. ſatis accurata ani clauſi anatome. In recto inteſtino appendix pro veſica.

J. PATERSON HAIN, Medicus Eperienſis, *Ann.* I. *obſ.* 62. de fetus jam capite excluſi in uterum reditu.

Ann. II. n. 27. Aliqua microſcopica, vermes aceti.

J. Jacobi PISANI, Viennenſis Profeſſoris, flamma ex ventriculo animalis, cui utrinque ligatus fuerat ventriculus; vapor nempe inflammabilis. *obſ.* 77.

§. DXXIX. *Philoſ. Tranſactiones.*

In n. 58. *Jacobi* GRANDI mirifica hiſtoriola ductus pancreatici in lienem ducentis. Puellæ pectore coalitæ. Puer tribus ventribus apertis.

IDEM ſcripſit *de laudibus* SANCTORII Venet. 1671. & *orazione nel aperirſi il nuovo teatro d'anatomia in Venezia* ib. 1671. 4. CINELLI.

N. 64. Præceps fama de inventis a Germano anonymo ductibus, a thoracico canali ad mammas euntibus, & chylum eo ferentibus. Tum de breviori a ventriculo in veſicam via inventa.

N. 67. Fuſe de ea breviori via. Ureteribus nempe ligatis, expreſſa veſica, canem cum affatim biberet, tamen in veſica lotium habuiſſe.

N. 68. de acido ſucco formicarum.

Apud BIRCH. II. p. 426. eo anno. Pulſantem arteriam utique intumeſcere.

§. DXXX. *Varii.*

Cornelii van SOLINGEN, Chirurgi Hagienſis, BILSII diſcipuli, *Embryulcia of te afhalinge eenes doden vruchts* Haag. 1673. 12.*, tum in operibus omnibus. Adnotationes non contemnendas adſpergit. Non omiſit uteri ejusve cervicis obliquitatem. In hernia uteri fetus. Atreta gravida. Nullum in cervice & vagina uteri adipem eſſe.

EJ. *Ampt en plicht der Vroedvrouwen* Amſterd. 1684. 4.* 1695. 4.*. Multa habet pertinentia ad generationem, graviditatem, partum naturalem, potiſſimum in adjectis & adnotationibus. Atreta, partus ovi integri. Nymphæ prælongæ. Falſum germen. Oſſium pubis diſceſſio. Gemellorum ſecundæ ſeparatæ; & alias conjunctæ. Nodus funiculi umb. Clitoris inferiori loco ſita.

Molæ

Molæ & placentulæ. Urethra in vaginam aperta. Funiculus umbilicalis bifidus. Caruncula prope urethram. Fetus ex tuba excisus. Fetus per antiquum funiculum nutritus.

Coſmi VIARDEL, Chirurgi, *Obſervations ſur la pratique des accouchemens naturels, contre-nature & monſtrueux* Paris 1671. 8. 1748. 8.*. Germanice Frankfurt 1676. 8.*. Ordo nullus, multa paſſim ſuperſtitio, & veteris veſtigia ruris. Partium genitalium hiſtoriam habet & graviditatis, partusque, hæc breviter. Tria monſtra deſcribit: ſimiæ facie unum; alterum ſpina bifida, & tertium cornutum, ſi Diis placet. In nupera editione non malæ additiones acceſſerunt.

Pauli PORTAL *Diſcours anatomique ſur le ſujet d'un enfant d'une figure extraordinaire* Paris 1671. 12. d'ETR. FALC.

IDEM, ut puto, auctor fuerit, cujus *pratique des accouchemens ſoutenue par un grand nombre d'obſervations* prodiit Paris 1685. 8.*. Nam & hic & aliqui fetus monſtroſi deſcribuntur, tum immaturi, galea cranii deſtituti, & tergemini quorum duo conpreſſi & fere plani; porro placentæ veſiculares: Puer abſque ſexu, veſica cum recto inteſtino confluente; ovum humanum.

In appendice LAMZWEERDIANA SCULTETI Amſt. 1671. 8.* agitur de transfuſione ſanguinis, & LOWERI atque aliorum inventa recenſentur, tum BURRHI & BARTHOLINI l. de cerebro & ſuffuſione.

Etat général des baptêmes, mariages & mortuaires des paroiſſes de la ville & fauxbourgs de Paris avec des obſervations generales ſur les années 1670. & 1671. Paris 1671. fol. DEN.

Franc. Oswald GREMBS *Arbor integra & ruinoſa hominis* Francof. 1671. 4.*. Totam phyſiologiam ad HELMONTII & chemicorum ſaporem continet.

Phil. GRULING *de triplici in medicina evacuationis genere — inſenſibili tranſpiratione, ſomno, & veneris evacuatione* Lipſ. 1671. 4.

Erici Ericii PONTOPPIDANI *Epiſtola in qua verba avium & animalium voces exprimentia Danice redduntur* Hafniæ 1671. 8.

Antonii le GRAND *Inſtitutio philoſophiæ ſecundum principia* RENATI *des* CARTES Londin. 1672. 8. (potius 1671. 8., cum in tomo 1671. *Philoſ. Tranſ.* recenſeatur) Noriberg. 1683. 4.*. Phyſiologiam tradit cum iconibus. Sectam, quam dixi, ſequitur.

EJ. *Curioſus rerum abditarum naturæque arcanorum perſcrutator* Noribergæ 1681. 8.*. Compilatio, in qua varia phyſiologica parum firma.

EJ. *Hiſtoria naturæ elucidata, ſecundum principia ſtabilita in inſtitutione philoſophica* Lond. 1673. 8. 1680. 8. BUR. Libro VIII. agit de animalibus: libro 9. de homine & functionibus corporis: hic potiſſimum de ſenſibus.

EJ. *de carentia ſenſus in brutis* Lond. 1671.

L'Abbe BOURDELOT (*Pierre Michon* BOURDELOT) idem medicus Chriſtinæ olim

olim familiaris, *Recherches & obſervations ſur les viperes, en reponſe à une lettre de Mr.* REDI Paris 1671. 12. BUR. In Italia ſufficere ſuccum flavum ad occidenda animalia. In Gallia egere auxilio biliosi ſpiritus viperæ. Leviſſimum hominem fuiſſe, pharmacopolæ famulum, tonſoris filium PATINUS (*a*). Veneno ſeipſum occidiſſe alii. Huc referas *Converſations de l'academie de l'Abbé* BOURDELOT *recueillies par le* S GALLOIS Paris 1675. 12.*

Ovidii MONTALBANI *Curæ analyticæ aliquot naturalium obſervationum Aldrovandicas circa hiſtorias* Bonon. 1671. fol. ſi huc facit.

CINTHIO d'AMATO *prattica . . . . di balſamare corpi umani* Napoli 1671. 4.

Secrets de la medecine des Chinois conſiſtant en la parfaite connoiſſance du pouls Grenoble 1671. 12.

Novæ hypotheſeos de pulmonum motu & reſpirationis uſu ſpecimen Londin. 1671. 8. GUNZ. Septum transverſum non niſi antrorſum & retrorſum moveri, & pulmones cedere, neque a ſepto & coſtis moveri, ſed aere elaſtico illapſo repleri. *Ph. Tr.*

§. DXXXI. *Varii.*

Arnoldi v. AALSEM *de humoribus* Leid. 1671. 4.*.

Theodori SCHNEIDER *de pilis* Jen. 1671. 4. HE.

Nicolai Benedicti PASCHAL *Quæſtio an Eſau fuerit monſtrum* Witteberge 1671. 4. UFF.

Andr. HOMBERG *de tentigine ſ. clitoridis nimia excreſcentia* Jen. 1671. 4.

J. COPER *de oculo* Brem. 1671. 4.

Joh. Valentin WILLI *de ira* Argentor. 1671. 4.*.

EJ. in *Act. Hafn. Vol.* III. *obſ.* 78. analyſis albuminis ovorum.

Obſ. 80. Integri fetus ex manco patre.

Obſ. 82. Clitoris leporis ingens: fetus leporini tenerrimi, abſque corporis involucris. Corpus luteum in lepore, vulpe, & turſione. Anaſtomoſes duarum arteriarum umbilicalium. Bona diſſertatio.

Fr. VESOU & *Petri* OZON *E. quibus ingenii vis major, minor eſt corporis* Paris 1671.

Lud. GAYANT & *Petri* YON *Æ. ſpiritus animales in cerebri ſubſtantia procreantur* Pariſ. 1671.

§. DXXXII. *J. Jacobus* HARDER,

Profeſſor Baſileenſis, & in practica anatome diligens, & in comparata.

EJUS *Epicheireſis phyſica animæ humanæ ſ. intellectivæ naturæ imperium* Baſil. 1671. 4.

EJUS

(a) Ep. 51. ad C. SPON.

Ejus *Examen anatomicum cochleæ terreſtris domiportæ, cum app. de partibus genitalibus* (ejus animalis) Baſil. 1679. 8.*. Integra anatome, maxilla ſuperior, inferior, ingluvies, œſophagus, ſacculus, oſſiculi, vas lacteum, vas coliforme ſ. cellulatum, in quod vaſcula ab inteſtini tubulo eunt, proceſſus vermiformes, vaſa lymphatica, plexus lymphatici. Inteſtinum, hepar ſpirale a quo idem ramos habet, fæces globuloſæ; Hepar quadrilobum, inde ad cor vas magnum. Cor cum pericardio; ejus magna vaſa. Plexus tortuoſus, bronchus. Ductus a vaſculo lacteo, & a ſacculo lacteo ſpirali ad teſtam.

In *appendice*, ova vidit in omnibus cochleis, & coitum, & utriusque coeuntis animalis corpus oſſiculo confixum.

Una prodiit Ej. *prodromus phyſiologicus* Baſil. 1679. 8.*. Juvenile opus, in quo multa veſtigia ſunt veterum præjudiciorum, ut quatuor humorum, tum fermentationum. Pro epigeneſi. Humores vero ſolos percurrit.

Ej. & L. Schroeck *epiſtolæ aliquæ de partibus genitalibus cochlearum* Auguſt. Vindel. 1684. 8.*. Ovarium cochleæ, penem, etiam teſtes deſcribit. Redi animam cogitabilem impugnat.

In *exercitationibus* Pæonis & Pythagoræ habet glandulas veſicæ alia, vide cum J. C. Peyero.

Ej. *de viſcerum præcipuorum ſtructura & uſu* Baſil. 1686. 4.*.

Ej. *Apiarium obſervationibus medicis & experimentis refertum, ſcholiis & iconibus illuſtratum: cum reſponſione ad invectivas J. Baptiſtæ de* Lamzweerde Baſil. 1687. 4.*, recuſum 1736. 4. cum titulo *Theſauri obſervationum medicarum rariorum, experimentis phyſico-medicis, nec non ſcholiis &c.* Hoc opus inter Harderiana princeps eſt, magna quidem parte pertinens ad anatomen practicam, tamen etiam ad noſtrum ſcopum. Obſervationes centum cum ſcholiis. Subſidiariæ obſervationes. Glandulas duræ matris habet, quas ſibi tribuit Pacchionus. Ren maximus quadrifiſſus. Iterum de cochleis. Veſiculam lacteam videri teſtam generare. Experimenta venenorum vivis animalibus propinatorum, & animalium enectorum inciſiones, ut ciconiæ, ranæ, ſerpentis. Fetus vitulini anatome & ſecundarum. Sic leporini & cuniculi Braſilienſis catuli. Uterus porcinus prægnans. Fetus humanus quinquemeſtris. Viſcera canis, hinnuli, rupicapræ, aquilæ, gallinæ, tardæ, lacertæ, muris montani, talpæ: hæc Muralti. Cum Lamzweerdio de generatione litigat.

Ej. *de chylificatione* Diſp. Baſil. 1688. 4.

Ej. *de naturalis & præternaturalis ſanguificationis in humano corpore hiſtoria* Baſil. 1690. 4. He.

Ej. *de chyli ſecretione & diſtributione* ibid. 1698. 4. He.

Ej. *de ſanguinis motu vitali* 1694. 4. He.

Ej. *de cerebri humani ſtructura naturali* 1710. 4. He.

In *Act. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 35. agit de puellæ rene unico ſiniſtro.

Digitized by Google

In *app.* de rupicaprarum viſceribus & ægagropilis. De foraminibus prope aures reſpirationi dicatis. Quatuor ventriculorum deſcriptio, valvula duodeni, veſiculæ ſeminales.

Ann. II. *obſ.* 185. de molarum generatione.

Ann. IV. *obſ.* 123. anatome muris alpini.

Ann. VI. *obſ.* 103. de glandulis duodeni, tum *Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 96.

Obſ. 105. anatome erinacei.

Ann. IX. *obſ.* 90. in allantoide vituli ſcybala.

Obſ. 92. Cor hirſutum &c.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 172. puella nono anno prægnans.

Obſ. 173. uvula nulla.

Ann. IX. X. *obſ.* 63. lienes tres.

In *Act. Erudit.* deſcribit novam glandulam lacrumalem, cum ſuo ductu excretorio, in cervis & damis viſam. Eam etiam HEUCHERUS habet, & in *idea machinæ humanæ J. Mauritiæ* HOFMANN, cum ductu excretorio, circa initium membranæ nictitantis aperto.

§. DXXXIII. *Mart.* LISTER,

Medicus Eboracenſis. Paradoxorum amans, cæterum in anatome animalium frigidorum exercitatus & diligens; denique R. ANNÆ medicus.

In *Phil. Tranſ.* 1671. de inſecto ſuavi odoris in hyoſcyamo vivente.

Ib. de pyrallidibus.

N. 73. de Kermes Anglico.

N. 76. iterum de inſectis grati odoris & n. 77.

N. 95. Nullo pigmento potuiſſe ſe chyli candorem fucare. Glandulas miliares fragiformes inteſtinorum tenuium dicit.

In collect. HOOKII n. 6. Animal piſci ſimile, vomitu excluſum.

Apud BIRCH. Tom. IV. p. 169. de cæruleo colore chylo impertiendo, dum Indicum in inteſtinum infunditur, quod cum nonnunquam parum ex voto ceſſiſſet (*b*), a *Wilhelmo* MUSGRAVE feliciter repetitum eſt (*c*) (& à nobis). De eodem experimento *Phil. Tranſ.* n. 143.

In *Phil. Tranſ.* n. 149. de Chyli albedine.

N. 155. de cæco inteſtino animalium. Factum eſſe ad figurandas fæces.

N. 160. Senum exempla, inter quæ vir 126. annorum.

Apud BIRCH. T. IV. p. 292. Sanguinem equi viſcidiſſimum eſſe.

p. 356. Videtur lympham illam in vaſis lacteis ſæpe pro morbi effectu habere.

Phil.

(b) p. 183. 184. (c) p. 186.

Phil. Tranſ. n. 229. Anatome pectinis, cor, branchiæ, partes generationi inſervientes. Habet pro animale androgyno.

N. 244. Dubia contra LEEUWENHOECKIUM, etiam alibi prolata, & repetita ab obſcura origine vermiculorum ſeminalium.

In n. 270. ſibi vindicat experimentum vaſorum lacteorum cæruleo colore repletorum.

EJUSDEM *Hiſtoriæ animalium tres tractatus. Unus de araneis, alter de cochleis terreſtribus & fluviatilibus, tertius de cochleis marinis* Lond. 1678. 4.*. Aranearum hiſtoria naturalis, ova, fila etiam quæ projiciunt. Cochlearum aliqua anatome, vaſa lactea. Limacum coitus & intertexti penes, ut apud SWAMMERDAMIUM. Cochleæ pullæ humor coccineus, ſexus androgynus.

EJ. *Exercitatio anatomica de cochleis maxime terreſtribus & limacibus* Lond. 1694. 8.*. Tabulas HARDERI & REDI in ſuum opuſculum inſeruit. Veros oculos eſſe tuetur, quos animal in antenna præfert. Branchiæ. Viſcus pancreati aut hepati hactenus analogum. Arteriæ, vaſaque animalis. Cor, aorta ejusque rami, vena cava, vaſa argentea per hepar & inteſtina diffuſa (quæ alias lactea dixit.) Cordis pulſus. Caput, dens unicus, gula, ventriculus cum cæca appendice, ductus inteſtinalis. Hepar verius, lobuloſum, quod nullam tamen bilem ſeparat. Inteſtinula cæca cancrorum. Globuli ſanguinei noſtris majores. Genitalia cochleæ & coitus. Gladiolus irritans. Appendices vaginæ, ovarium, vulva, ova, partus. Negat cochleas alterne intortis flagellis coire. Perſpirationem nimiam a SANCTORIO deſcribi moveat, doctus a CRESSENERIO.

Digreſſio de reſpiratione; aerem negat noſtra vaſa ſubire, niſi cum chylo. Pulmonem eſſe ſanguinis diverticulum, & diſtillare vapores, neque ſanguinem in pulmone conteri: hæc Diſſ. recuſa eſt in B. MANGETI.

Mantiſſa anatomica: ad cochleas. Auricula cordis minima. Chylum animalium quadrupedum ſponte non concreſcere. Venarum in piſcibus magnam ad arterias rationem eſſe. Margarita morbus eſt.

EJ. *Exercitatio anatomica altera in qua agitur de buccinis fluviatilibus & marinis* Londin. 1695. 8.*. Aliqua ad cochleas, earum branchias, & oculos & contra POUPARTIUM. Cochlea non eſt androgyna; ejus teſtes, anatome. Ad hepar inteſtinale. Ova in alia ſpecie & genitalia. Tunc buccina, eorum anatome, ſexus androgynus, trachea, auricula, anatome, lactes coccineæ. Succus coccineus. In alia ſpecie branchiæ duæ, auricula major. Purpuræ, & earum ſuccus tinctorius. Nullum inter animalium arterias & venas parenchyma intercedere. Nervos ſolidos eſſe, irrigari lympha cerebri. Pro glandulis cerebri contra LEEUWENHOECKIUM. De aëre vitali. Nitrum in aëre nullum eſſe. Aër vitalis ſulphureus eſt & vaporoſus; in omnes humores de ſanguine ſecretus tranſit, coctionem perficit, calorem in ſanguini ſuſcitat, cum ſanguinem in animalibus frigidis agitat. Cordis motus in cochlea arbitrarius. Fabricam glanduloſam corticis cerebri contra LEEUWENHOECKIUM tuetur. Icones propriæ & pulchræ.

Digitized by Google

Ej. *Conchyliorum bivalium utriuſque aquæ Exercitatio anatomica tertia* Londin. 1696. 4.*. Loliginis ſed in ſpiritu ſervatæ anatome via alimentaria, veſicula, gladiolus, viſcera, branchiæ, genitalia utriusque ſexus, veſicula venenifera. Muſculi anatome, cor, auricula, aorta. Pectunculi tracheæ, cor. In tellina tracheæ, inteſtinum, genitalia. Similia in chama. Pholadis anatome: ad concham margaritiferam aliqua, cujus uniones pro morbo habet. Bivalvia ex ovo & ſuis parentibus generari. Pro ovis. Objectiones contra LEEUWENHOECKII vermiculos. Teſtarum generatio & analyſis. Pro fermento & putredine ciborum, contra tritum. Branchias ſolas arterias continere absque venis.

Hæc omnia redeunt in Cl. viri magno opere, quod cum præſto non ſit, neſcio an plura aliqua anatomici argumenti contineat:

Ej. *Journy to Paris* London 1698. 8. 1699. 8.*. Germanice Schwabach 1753. 8. Continuo a pace Ryswicenſi, Pariſios adiit, ſtudia doctorum virorum & nova inventa cominus inſpecturus, Du VERNEYUM medias inter ſordes anatomes deprehendit, inde MERIUM, quem laudat. Non ignoravit duram matrem multo longius produci, quam ſpinalem medullam. De lite J. MERY mota ob inverſum ſanguinis per cor fetus motum. Foramen ovale in homine adulto apertum.

Denique nunc ſenex, majus opus edidit, *diſſertationem de humoribus* London 1709. 8.* Amſterdam 1711. 8.*. Magna pars phyſiologiæ in hoc opere comprehenditur. In præfatione medicinam geometricam increpat, quod ultra experimenta progrediatur & contra ea. Aſperior cæterum in *Jacobum* DRAKE, *Fr.* RUYSCH, *A. v.* LEEUWENHOECK, *A.* PITCARNE. Maxima pars operis eo ſpectat, ut oſtendat, a fermentatione, aut putrefactione, neque enim eas diſtinguit, ciborum coctionem pendere. Multa hic congerit ex animalium anatome repetita, lectuque utilia. Contra nitrum aëreum. Contra acidum. Salem marinum in ſanguine eſſe. Inflati per laniones corporis experimentum. Sudorem in aquam ſalſam collegit. Secretiones omnes a chylo deducit, non a ſanguine. Bilem ex chylo, ſed parciſſime parari. Menſes muliebres fætere, viſcidos eſſe. Non eſſe a plethora. Fuſe in ſpiritus animales: irriguam in cerebro pituitam parari. In vermiculos LEEUWENHOECKII; ad venerem incitandum factos eſſe.

In *ſecunda exercitatione de Thermis & fontibus medicatis Anglice* Londinenſ. 1684. 8. Leid. 1686. 12.* agit de concoctione, eamque ad putredinem refert. Lac vaccinum ultimum ſalſum eſſe. Humores ex lympha naſci, ſemen, pituitam, alios.

Edidit etiam SANCTORII *medicinam ſtaticam cum notulis* Londin. 1716. 12.* vide p. 324.

Reformavit & edidit J. GOEDAARTIUM, in methodum redactum Londin. 1685. 8.*. Multos & maximos errores GOEDAARTIUS commiſerat, cum ichneumonum ova haberet pro ovis compunctæ erucæ, eique alienos fetus imputaret.

taret. Alios etiam errores LISTERUS correxit, & utiles adnotationes addidit, de repetitionibus monuit.

Addidit adpendicem ad hiſtoriæ animalium Angliæ tres tractatus; novas icones; & aliquas adnotationes.

Objectiones in LEEUWENHOECKIUM repetuntur in MANGETI *Bibliotheca Anatomica*.

In RAJI epiſtolis de tribus apum oculis egit.

§. DXXXIV. *Johannes* RAJ,

Magnus botanicus, ſuiſque in arte laudibus digniſſimus, paſſim aliquam partem phyſiologiæ adtigit. De generatione in *Phil. Tranſ.* n. 74. Omnia animalia ex ovo & ex ſuis parentibus prodiiſſe.

N. 172. ib. de ave fulica macreuſe.

N. 308. poſthuma reperitur anatome leporis, & cæci ejus inteſtini: tum gallinæ montanæ, & ejus appendicum inteſtinalium.

In *topographicis obſervationibus*, plures quam puellas pueros docuit naſci.

EJUS *wisdom of* GOD *in the works of the creation* London 1691. 8. Editio 8va. 1722. 8.* Glasgow 1750. 12. Pene totum opus eſt phyſiologicum. Animalium communia, generatio, inſtinctus, aptitudo partium ad ſuos uſus: fabricæ avium ad volatum, piſcium ad natatum aptatæ, fabrica mammarum, aponevroſeos cervicis. Deinde fabrica hominis ſigillatim per ſingulas partes. Conſtantia partium præcipuarum, varietas in minoribus. Digeſtio. Cauſæ & fines fabricæ oculi. Senſus. Reſpiratio. Generatio. Venus. Animalia ex ſemine aut ovo produci. Nullas novas ſpecies naſci. Sacci ad uropygium pro illinendis avium pennis.

EJUSD. *Synopſis methodica quadrupedum & ſerpentum generis* Londin. 1692. 8.* Generalia animalium. Contra generationem æquivocam, ſpeciesque novas. Contra LEEUWENHOECKIUM pro ovis. Paſſim anatomen animalium addit, ex bonis citatis fontibus deſumtam, fuſam in nonnullis, ut in elephante & tajaſſu. Corpus ſanguineum pro retinendo pene in cane de ED. TYSON.

EJ. *Three Phyſicotheological diſcourſes concerning the primitive chaos and creation of the world &c.* London 1717. 8.*. In parte prima contra evolutionem ſcribit, negat nempe omnia animalia potuiſſe in Evæ ovario contineri, neque admittere eam theoriam nævos, qui fetus fabricam mutent. Quare ad plaſticas naturas confugit.

EJUSD. *Inſectorum hiſtoria a Guil.* DERHAM a morte viri optimi edita Londin. 1710. 4.*. Paſſim de victu, oculis, generatione, aliiſque animalculorum proprietatibus.

EJUS *Synopſis methodica avium & piſcium*, pariter poſthuma Lond. 1713. 8.*. Parcior hic in anatome quam in quadrupedibus.

Digitized by Google

EJ. *Philoſophical letters between M.* RAY *and ſeveral of his correſpondents*, poſthumæ, a W. DERHAM editæ London 1718. 8.*. Paſſim aliqua huc facientia continent; LISTERI cicindelam, opinionem de excreſcentiis vegetabilibus, de venenatis ſuccis animalium, de kermes, de coccinella, quæ de eodem genere ſit. Ipſius RAJI anatome rajæ dorſo ſpinoſo. H. SLOANEI viperarum genitales partes maſculæ & femininæ. D. TOWNE aliqua ad canem marinum. JOHNSON ſuſpicatur, & recte, anguillam eſſe oviparam. TENTZEL de ſua ſceleto Elephantina. Cl. WILLOUGHBY ad variorum animalium anatomen.

De liquore acri formicarum.

De transfuſione ſanguinis teſtimonium, de tribus minoribus apum oculis. Puer ultra ætatem doctus.

Sanguinem nigritarum non atrum eſſe SKIPPON.

In *Select Romains* nuper anno 1760. 8.* editis paucula huc faciunt, de inteſtinalibus appendicibus piſcium.

§. DXXXV. *Varii.*

P. CHERUBIN d'ORLEANS *Dioptrique oculaire* Paris 1671. fol.*; & *viſion parfaite où le concours des deux axes de la viſion en un ſeul point de l'objet* ib. 1677. fol. Non putat anatomen cadaverum oculi in videndo munia declarare. Humorem vitreum & cryſtallinam lentem ſuas firmitates invicem commutare. Lentis anteriorem faciem parum facere ad cogendos radios, quæ corneæ concentrica ſit, poſteriorem magis. Unico oculo hominem in videndo uti negat contra GASSENDUM. Corneæ tunicæ in refringendo eamdem eſſe vim, quæ aquæ, experiendo invenit. Non in unum retinæ punctum radios conſtringi. Hæc in *dioptrique oculaire*.

D. FOURNIER, Chirurgus Pariſinus, edidit Paris 1671. 4.* *l'anatomique pacifique*, quæ pars eſt *Oeconomiæ Chirurgicæ*. Integrum compendium anatomes, per omnes ſuas partes, cum figuris, fere ex VESALIO ſumtis. Varia undique habet ſingularia. Cor ſanguinem ab hepate habere, in hepar expellere. Ciſternam chyli ait ſibi anno 1635. viſam, & lymphatica vaſa ſepti transverſi anno 1647.

§. DXXXVI. *J. Jacob* WALDSCHMIDT,

Carteſianus, cæterum non abſque ingenio vir, non quidem inciſor, Profeſſor Marburgenſis.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* I. *ann.* II. *obſ.* 210. de ſanguine albo.

Obſ. 212. infans cui, ſi diis placet, penis palatum legebat, oriſque cavitatem ad fauces uſque.

Dec. II. *ann.* VI. In ſuffocatis ſub aqua, neque in ventriculo, neque in thorace aquam reperiri.

Diſpu-

Diſputationes noſtri argumenti ſunt

De chylificatione Marpurg. 1674. 4.*.

De ſanguificatione quæ fit in hepate.

De glandulæ pinealis ſtatu ſecundum & præter naturam.

De generatione ex ovo (reſpondente *Dominico* BEDDEVOLE).

Inventa circa opium Marpurg. 1676. 4. ad ſomnum.

EJ. *de colore Æthiopum* Marpurg. 1683 4.*.

De cauſis partus monſtroſi nuperrime nati & de cauſis monſtrorum in genere 1684. 4.*. Puellæ noſtro more connatæ. Derivat a duobus ovis, quæ aura genitalis una fecundaverit.

EJ. *Specimen de ſenſibus* Marpurg. 1684. 4.

De chylo & ſanguine Marpurg. 1686. 4.*.

EJ. *Fundamenta medicinæ ad mentem neotericorum delineata* Marp. 1682. 8.* Leid. 1685. 8. Totus Carteſianus, ut etiam rarefiendo ſanguinem de corde velit erumpere.

EJ. *Inſtitutiones medicinæ rationalis* Marpurg. 1688. 8. Brevis phyſiologia.

EJ. & DOLÆI *Epiſtolæ in quibus in inventa anatomica, phyſica, chymica inquiritur* Leid. 1688. 12. Francofurt. 1689. 4.*. Aliqua habet huc pertinentia, NUCKII, BRUNNERI & aliorum amicorum. Quæſtiones etiam agitat de nævis, de cordis motu mirifica cogitata DOLÆI: alia WALDSCHMIDII. Tubercula cornuum ſimilia in puero. Urinæ fluxus maximus.

Opera omnia prodierunt Francofurt. 1707. 8. 2.Vol.* Neapoli 1727. 4. 2.Vol. 1736. 4. 2.Vol.

Edidit etiam poſtremam BILSII ad T. ANDREAM epiſtolam Marb. 1678. 8.* in T. ANDREÆ l. *de balſamatione.*

An ejus an filii *Erkenntniß Gottes aus dem Bau des Menſchen* 1706.

Video etiam citari *exercitationes medicas* Clivia editas 1677. 12.

Apud PASCHIUM legas, habere WALDSCHMIDIUM uteri cellulas.

§. DXXXVII. *Acta Naturæ Curioſorum.*

In *anno* I. *obſ.* 61. *Simonis* SCHULZE manus fetus ex terrore matris incurvæ.

Obſ. 84. placenta veſicularis.

Obſ. 135. lac ex mamma juvenis.

Ann. III. *obſ.* 190. ovum ſerpentiferum.

Obſ. 2. 3. abortus curatio.

Ann. IV. *obſ.* 75. menſium errores.

Georg. Chriſtoph. PETRI *de* HARTENFELS, Profeſſoris Erfordienſis, ren monſtroſus, minimus. EJ.

Digitized by Google

EJ. de androgynis n. 203.

EJ. de dentibus Erfurt. 1697. 4. PL.

EJ. *Elephantis deſcriptio* Erford. 1715. 4.*. Anatomen etiam collectaneam continet.

Iterum Anonymi animadverſiones. Piſces habere bene craſſum diaphragma, neque tamen reſpirare. *Eph. Nat. Cur. ann.* I. *obſ.* 156.

Obſ. 157. pro viis propioribus urinam ad veſicam ducentibus.

Salomon REISEL, Medicus Würtembergicus. EJUS eſt lepus bicorporeus & biceps vitalis. *obſ.* 199.

Ann. VI. VII. *obſ.* 193. de noctu lucente urina.

Obſ. 192. de ſubmerſis Suecicis.

Ann. VIII. *obſ.* 28. de flamma ex oculis erumpente & litteras illuminante.

Obſ. 30. de pinguedine in gelatinam ſoluta.

Ann. IX. *obſ.* 1. Statua humana, in qua per tubulos circuitum ſanguinis imitari licet. Adde *Dec.* II. *ann.* I. *app.*

Ann. IX. *obſ.* 14. de ſede viſionis perfectiſſimæ.

Obſ. 141. valvulas depingit in vena cava ſub hepate, ad ortum ramorum hepaticorum poſitas.

Dec. II. *ann.* II. *obſ.* 115. hernia cerebelli.

Obſ. 119. ovum monſtroſum.

Ann. VI. *obſ.* 47. Vortices in urina bubula.

Ann. VII. *obſ.* 9. anus & glans penis clauſa.

Obſ. 10. fetus ventralis.

Obſ. 14. Corpus pene exſangue.

Ann. VIII. *obſ.* 53. fetus deformis, cæcus.

Obſ. 54. infans abſque artubus.

Obſ. 58. ſaliva dulcis.

Ann. X. *obſ.* 97. de corneæ tunicæ laminis.

Dec. III. *ann.* III. *obſ.* 23. partus novem annis in utero retentus.

Ann. IV. *obſ.* 80. ſeroſi lactis diuturnus de mammis fluxus.

Ann. V. VI. *obſ.* 150. fuſe de colore coronæ urinæ.

Obſ. 151. Anus perforatus, inteſtinum terminatum ſacco cæco.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 169. Ceti Narwhal bicorne caput.

Georg Sebaſtian JUNG, Profeſſor Vindobonenſis. EJUS eſt lepus duplicato corpore ſed capite unico, auribus tribus n. 200.

Ovum ovo prægnans n. 201.

Caſpar

Digitized by Google

Caſpar Theophili BIERLING, MOLINETTI diſcipuli, practici Magdeburgenſis, urethra ad radicem penis aperta n. 204.

EJUS *adverſariorum curioſorum Centuria* I. Jenæ 1679. 4.*. Pleraque practica, intercurrunt tamen monſtra aliqua, obiter quidem deſcripta. Modus condiendorum cadaverum VESLINGII aliorum. Varietas vaſorum renalium. Rariorum per itinera ab auctore viſorum catalogus, inter ea novum cranium apri, poſt prius deſtructum ſubnatum.

J. Georg. VOLCAMER, Senior ut puto, Phyſicus Norimbergenſis. Ejus eſt *obſ.* 221. partus fetus putrefacti.

EJ. Epiſtola *de ſtomacho* Noriberg. 1682. 4.*. Contra fermentationem ventriculi.

An Ejus de SEVERINO JASOLINO & INGRASSIA 1690. 4. BOEHMER.

Ehrenfried HAGEDORN, Medicus Gorlizenſis. Ejus eſt columellæ ab ipſa nativitate defectus n. 239.

Ova duobus vitellis n. 241.

Ann. III. *obſ.* 136. lac ex mammis non fetæ.

Ann. IV. *obſ.* 69. partus quadrigeminorum.

Ann. VI. *obſ.* 145. Menſes in nonagenaria.

EJ. *Hiſtoriæ medico-phyſicæ* Rudolſtatt 1690. 8. idem puto opus quod *obſervationum & hiſtoriarum medico-practicarum Centuriæ* III. Francof. & Lipſiæ 1698. 8.*. Monſtrum, nempe adpendix capitis, ſuturæ dehiſcentes. Humores oculi in femina ſponte reſtituti. Nullæ a nativitate auriculæ, nulla uvula. Dentium varietates. Nonagenarius fecundus. Menſes præcoces, ſerotini, in gravida. Partus a morte matris. Bidigita. Ruptæ a morte venæ. Infans absque epidermide. Glans penis imperforata.

In SCULTETI junioris, Medici Norimbergenſis, *obſ.* 253. Andria, quæ mihi vir videtur.

Ann. II. *obſ.* 27. de ſanguine per cutem pedis transſudante.

Ann. III. *obſ.* 22. Fetus biceps, bipes, manu tertia intermedia. Collata alia.

Henric. VOLGNAD Ejus eſt lepus ſemiduplex n. 94.

Ann. IV. n. 170. Dracones Carpathici, nempe animalis ex cetorum genere ſceleti.

§. DXXXVIII. *Acta Hafnienſia.*

Potuiſſem cum BARTHOLINI operibus recenſuiſſe, qui *Acta* iſta *medica & philoſophica Hafnienſia* ſolus ediderit. Cum tamen diverſorum auctorum conjuncti ſint labores, eos ſcriptores enumerabo, qui ſua cum Editore communicaverunt. Prodiit tomus I. pro annis 1671. & 1672. Hafniæ 1673. 4.*.

Digitized by Google

Fridericus HAMMERICUS, claſſis Regiæ medicus, aliquot monſtroſos partus, hominis & animalium, ad BARTHOLINUM miſit n. 24.

Eraſmus BARTHOLIN, *Thomæ* frater. Ova aliqua longiſſimo tempore incorrupta n. 52.

Caſpar KOILICHEN de ano clauſo n. 84.

J. Henr. BRECHTFELD *obſ.* 106. teſticulus alter demum circa pubertatis tempora erumpens.

Ann. VIII. *obſ.* 127. deſcripſit fetum capillis promiſſis, cincinnatis, nullis auribus, oculis.

§. DXXXIX. *Caſpar* BARTHOLINUS, *Thomæ* fil.

Juvenis induſtrius, in adhibendis alienis laboribus non meticuloſus (*d*), pervenit ad altiora, & inter Aulæ miniſtros conſenuit.

EJUS primum opuſculum fuit, leporis anatome. *Act. Hafn.* I. n. 136. In unico ventriculo tamen duorum generum maſſa cibaria, Cæcum int. maximum, latum, glanduloſum. Cor magnum.

N. 139. Puella inediam ferens diuturnam. Sed latentis fraudis metus ſubeſt.

Vol. III. *obſ.* 3. de globulis ſanguineis nuper detectis.

Obſ. 31. BLASIUM in equo voluiſſe vidiſſe ſelleam veſiculam.

Obſ. 53. De chirurgia transfuſoria aliqua.

Obſ. 54. Paternam anatomen in Indicum ſermonem converſam fuiſſe.

Vol. IV. *obſ.* 3. de ſua nova diaphragmatis anatome.

Obſ. 4. de ſiphone anatomico.

Obſ. 20. de glandulis uteri in muliere repertis.

Vol. V. *obſ.* 13. de ovariis mulierum, & *obſ.* 14. dubia de iis ſoluta.

Obſ. 16. de olfactus organo.

Obſ. 32. Methodus demonſtrationum anatomicarum.

EJ. *Exercitationes miſcellaneæ varii argumenti, inprimis anatomici* Leidæ 1675. 8.*. In Prima lympha potius quam ſanguine a matre adveniente fetum nutriri contendit. In Secunda contra gallos oviparos monet, ovarium eos non habere. In VIII. cor negat ſanguificare. In IX. non male fundum ventriculi aut uteri dici contendit.

EJUS *de diaphragmatis ſtructura nova* Pariſ. 1676. 8.* & in B. MANGETI cum querela C. DRELINCOURTII, qui hoc opuſculum ſibi vindicat. Juvenis auctor vix 22. annorum. Ipſa anatome quidem fere ex animalibus ſumta, & icones malæ. Decuſſationem tamen faſciculorum carneorum circa œſophagi anteriorem

(d) Vide conquerentem SWAMMERDAMIUM p. 675. DRELINCOURTIUM in B. MANGETI.

Digitized by Google

teriorem habet. Superiorem & inferiorem muſculum in diaphragmate diſtinxit, ex utroque & abdominis transverſo muſculo trigaſtricum muſculum compoſuit. Avium reſpiratio per ſaccos membranaceos facta, quos propriæ fibræ carneæ regant. Aſperæ arteriæ & bronchiorum compreſſionem, ortam a propriis fibris, adjuvare exſpirationem. Male diaphragma exſpirationi ſervire cum DIEMERBROECKIO docet. Reliqua longe plurima fere totam phyſiologiam tangunt, & varias eo ſeculo celebriores hypotheſes. Chylum per vaſa lactea reſorberi. Contra hepatis functionem hæmatopojeticam. Venam cavam ſphincterem prope cor habere. Tendineas fibras unice carnearum motum ſequi. De lymphaticis vaſis, etiam inteſtinorum. Vaſa, quæ vocantur lactea ſecundi generis, ſubinde lympham vehere. Glandulam proſtatæ analogam in vaccæ vulva reperiri, (non bene illam ad hominem translatam). Glandulas ad latera vaginæ ex DUVERNEYO, fibras muſculoſas uteri ductusque ramoſos deſcribit.

Acceſſerunt C. BARTHOLINI injectiones viſcerum cum ſiphonis icone. Venas aqua eluebat. Ea ex pulmonali arteria in aſperum tranſit. Lienis & pulmonis ſiccatio.

Una prodiit *epiſtola* ad OLIGERUM JACOBÆUM *de nervorum in motu muſculari uſu.* Cerebrum & medullam ſpinalem ranæ deſcribit. De organo olfactus animalium, etiam ranarium. Sublato eorum animalium corde & cerebro muſculos pergere moveri, & emortua membra facile ad motum revocari. Contra WILLISIUM.

EJUSD. *de ovariis mulierum & generationis hiſtoria epiſtola anatomica* I. Rom. 1677. 8. *Ep.* II. Amſterdam 1678. 12.* Noriberg. 1679. 8. & in *Bibl.* MANGETI. Ductus mucoſi uteri ex vaccis, & proſtata muliebris. De corpore luteo aliqua. Ovariorum nomen confirmat. Addit aliqua contra BARBATUM, qui ova humana rejecerat.

EJ. *de œconomia corporis humani, exercitatio anatomica* Hafn. 1678. 4.*. De inteſtinorum varietatibus; de valvularum vaſorum lymphaticorum ad ſuſtinendos impulſos humores impotentia, de circulo ſanguinis &c. Rangiferi inteſtina in helices involuta: Valvula cochleata inteſtini ſtruthio cameli; Rajæ cæcum intunicum eſſe, marti nullum; damæ longum &c.

EJUSD. *Poſitiones anatomicæ ex noviſſimis aliorum & propriis obſervationibus* Hafn. 1678. 4. CINELL.

Cum LYSERI *cultro* Francofurti 1679. 8.* prodiit *adminiſtrationum anatomicarum ſpecimen*, quod etiam in *Act. Hafn.* exſtat, & in MANGETI Bibliotheca. Ordo demonſtrationum anatomicarum pro ſeculi conſuetudine. Demum inſtrumentum anatomicum. Microſcopia commendat, & GRAAFIANUM ſiphonem: repletionem vaſorum, pulmonis iterum & lienis præparationem docet. De cera breviſſime.

EJ. *de cordis ſtructura & uſu* Hafniæ 1678. 4. MOELL.

EJ. *de olfactus organo diſquiſitio anatomica* Hafn. 1679. 4.* idem libellus, qui

Digitized by Google

qui in *Actis Hafnienſibus* reperitur, & in *ſpecimine anatomico.* Sectio narium ex animale. Spiræ oſſium ſpongioſorum, & varietates ex diverſis brutorum ſpeciebus.

EJ. *de ductu ſalivali hactenus non deſcripto obſervatio anatomica* Hafniæ 1684. 4.* Utrecht 1685. 4. In leone ductum longum, ex glandula ſublinguali exeuntem, deſcribit & cum Wharthoniano confluentem. Aliqua de glandulis in univerſum. Repetitur in *Phil. Tranſ.* n. 164. A DUVERNEYO ſumtum eſſe inventum MURALTUS in *Vademec. anat.*

EJ. *de formatione & nutritione fetus in utero* Hafn. 1687. 4.*. Diſp. Deſcribit fetum vaccinum in utero adhuc latentem, tubam ovarium amplexam.

EJ. *Exercitationum anatomicarum de partium ſtructura & uſu Prima* Hafniæ 1692. 4.*. Aliquæ adnotationes anatomicæ. De muſculo cutaneo hyſtricis, papillis cutaneis, & comparatione fabricæ animalium cum humana.

EJ. *de ſecretione humorum in corpore animato* ib. 1696. HE.

EJ. *de partium ſtructura & uſu* Hafn. 1696. 4.

EJ. *de reſpiratione animalium* Hafn. 1700. 4. HE.

EJ. *Specimen hiſtoriæ anatomicæ partium corporis humani* Hafniæ 1701. 4.* Amſterdam 1701. 8.*. Compendium anatomicum cum inventis nuperorum, ſplanchnologia potiſſimum, & nonnullis de muſculis & oſſibus in univerſum adn.

Acceſſerunt *Analecta obſervationum anatomicarum.* Hic bene de modo agit, quo peritonæum viſcera abdominis obvolvit. De ductu ſalivali inferiore. Circuitus ſanguinis per præcipua viſcera icone expreſſus. Nervi tunicæ uveæ ex avibus, organum olfactus ex variis animalibus. De diaphragmate aliqua. Muſculi vertebrales, ut in STENONIO. Quæ oſſa ſunt, ea fuiſſe tendines. Repetita aliqua, ut caruncula & puncta lacrumalia.

EJ. *de via alimentorum & chyli in corpore humano* Hafn. 1700. 4.* Dicitur opus eſſe EDUARDI WIUM.

Diſſertationem patris *de cygni anatome & cantu* auctam reddidit Hafniæ 1668. 8.*

EJUSD. *de unicornu obſervationes* Amſterdam 1677. 12.*.

In *Act. Hafn.* 1673. *obſ.* 114. Anatomen dedit pavonis. Ut aer inſpiratus per anuli aſperæ arteriæ defectum emittatur in cava membranarum thoracicarum.

§. DXL. *J. Conrad* BRUNNER,

Dieſſenhoffæ in Helvetia natus, magni WEPFERI gener, poſtea Profeſſor Heidelbergenſis, archiater Palatinus, Baro de BRUNN in Hammerſtein, vir acuti & firmi ingenii. Ad praxin clinicam vocatus, pauca dedit argumenti anatomici, ſed eximia.

Diſputatio inauguralis *de fetu monſtroſo & bicipite* Argentorati 1672. 4.*.

Anato-

Anatomen & ſceleton continet fetus humani, cujus duæ pelves confluebant, duoque brachia.

Ej. *Experimenta nova circa pancreas, accedit diatribe de lympha & genuino pancreatis uſu* Amſterdam 1683. 4.* Leid. 1722. 8.* & in B. MANGETI. Hic potiſſimum libellus ſectæ SYLVIANÆ nocuit. Ut nempe pancreatici ſucci maximam in vita animali ſuſtinenda dignitatem refutaret, BRUNNERUS difficili experimento pancreas canibus amputavit, aut certe ductum filo adſtrinxit aut reſecuit: octies adminiſtrationem repetiit. Plerique canes feliciter evaſerunt, neque ullum ſignum dederunt vitiatæ coctionis alimentorum. Sed neque eum ſuccum acidum comperit, verum ſubſalſum.

In *Diatribe.* Ex lympha, primario ſucco corporis humani, tum glandularum conglobatarum, tum conglomeratarum ſuccos ſecerni. Pancreas principem eſſe fontem ſucci viſciduli, qui alimenta emolliat & miſceat: verum tamen inſtrumentum ciborum coctionis eſſe ſpiritum, qui cum lympha advectus cibos dividat. Pulchra experimenta de digeſtione abſque tritu. Lympham undique confluere in ciſternam lymphaticam ſ. ampullam ductus chyliferi proximam in ſubclaviam venam inſertioni. In ſanguine lympham globulos rubros irretire ſpiritusque. Corda animalium poſt aliquot dies ſalientia. Utique amnii humorem a fetu deglutiri.

Ej. *Reſponſ. ad J. C.* PEYER *de pancreatis uſu.* De animalium origine.

In nova editione acceſſerunt ex *Eph. Nat. Cur.* nova in pancreate inſtituta experimenta, & nova deſcriptio glandularum inteſtinalium.

Ej. *de glandulis in duodeno inteſtino detectis* Heidelb. 1687. 4.* Schwabach 1688. 4.*. A WEPFERO, PECHLINO, aliisque, indicatas hic tradit glandulas ſimplices duodeni, valde agminatas, quales raro adparent, homine tamen aliquoties viſas, deinde in aliis animalibus. Eas chylo perficiendo ſervire.

Ej. *de glandula pituitaria Diſſ.* Heidelbergæ 1688. 4.*. Recte duplicem deſcribit, anteriorem rubicundiorem, poſteriorem albam, molliorem. Per infundibulum partem poſteriorem indari. Reti mirabili carere animalia, quibus caput erectum eſt. Equo gl. pit. major eſt. De vaſis lymphaticis parotidis glandulæ aliqua. Pituitariam gl. eſſe de conglobatarum claſſe. Per eam amandari cerebri lympham, & ad venas per inconſpicua vaſa lymphatica meare. Nervorum olfactoriorum duplex origo. Sinum circularem indicat.

Uterque libellus recuſus eſt Francofurti 1715. 8.* cum tabula glandularum duodeni ſ. pancreatis ſecundarii. Deraſa tunica villoſa inteſtini hæ glandulæ adparent, ex pluribus acinis compoſitæ, foramine patentes, & ſuccum effundentes ad ignem concreſcentem, in jejuno int. ſenſim evaneſcentes. Inde varietates per animalia. Diſtinguit ſuas ſolitarias ab agminatis veſiculis: eam lympham ſecernere, chylum non recipere. De vaſorum lacteorum radicibus, in villoſa tunica viſis. Digeſtionem ciborum a ſpiritibus perfici. Lymphæ in ea uſus. Aërem ex inteſtinis in venas veniſſe. Bilem non efferveſcere, acorem

 tamen

Digitized by Google

tamen maſſæ cibariæ corrigere. Suarum glandularum humorem eſſe digeſtivum, Peyerianarum eſſe viſcum oblinientem. Iterum de cane, cui abſque noxa pancreas excidit.

In *Ephemeridibus Naturæ Curioſorum Dec.* II. *ann.* V. *obſ.* 241. novas ſuas glandulas indicat.

Ann. VII. *obſ.* 132. nova circa pancreas, & revinctum, aut diſſectum ejus ductum experimenta.

Ann. VIII. *obſ.* 1. Liquor hydropicus igne coactus.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 152. Canalem in medulla ſpinali ſe vidiſſe.

Obſ. 154. In cerebro venas eſſe, & in ſinus inſeri.

Dec. III. *ann.* V. VI. *obſ.* 293. Experimentum STENONIANUM. Non arteriæ cruralis vinculum paralyſin cruris facere, ſed aortæ, unde medulla ſpinalis patiatur.

Cent. VI. *obſ.* 1. de reſorbtione in venas meſentericas.

Inciſiones aliquæ apoplecticorum in poſterioribus editionibus operis WEPFERI prodierunt.

§. DXLI. *J. Nicolaus* PECHLIN,

Kilonienſis Profeſſor, Archiater Holſaticus, nobilem proſapiam in Succia reliquit, vir acer & ingenio valens, inque anatome animalium minime peregrinus. Ej. *de purgantium medicamentorum facultatibus exercitatione nova* Leidæ & Amſterdam 1672. 8.* 1702. 8. & in E. N. C. edita magna parte ſui huc pertinet. Florida quidem DRELINCOURTIANA & Græca nimis dictio. Cæterum huc facit tunica villoſa inteſtinorum melius expoſita, ejusque lympha concreſcibilis; glandulæ ventriculi & recti inteſtini ſuilli, agminatæ: veſiculares inteſtini tenuis glandulæ; confirmatio bilis ab hepate adfluentis contra SYLVIUM. Experimentum, vinculo ductui cyſtico injecto, per hepaticum tamen bilem adveniſſe. Nihil ab arteriis in inteſtina percolari. De lymphæ motu & vi contractili vaſorum. Purgantium medicamentorum vim & in lactea vaſa penetrare & in meſenterica, totumque ſanguinem. Arterias deſtitui fibris muſculoſis, neque adeo periſtaltice moveri. Oeſophagi glandulæ; motus periſtalticus inteſtinorum.

EJUSD. *de fabrica & uſu cordis* Kiel. 1676. 4.* & in meis *Diſpp. ſelectis* T. II. Verum ſitum cordis habet, & ſuperiorem eſſe ventriculum intellexit, quem vulgo dicimus ſiniſtrum.

EJUSD. *de aëris & alimenti defectu* Kiel. 1676. 8.*. Hortulanum Holmienſem 18. horis ſub aqua glaciali ſtetiſſe & revixiſſe narrabatur: de ejus rari certe phænomini cauſa PECHLINUS inquirit. De avibus ſub aqua hibernantibus; de urſorum aliorumque animalium ſomno hiberno. De hominibus absque reſpiratione viventibus, de urinatoribus, quam vitæ tenacitatem nitro aëris abundantiori tribuit; a qua ipſa cauſa & ab aquis nitroſis etiam ſui olito-

ris

Digitized by Google

ris diuturnam vitam repetit. Longa jejunia ad perſpirationem ſuppreſſam, ad humores glutinoſos refert. Nimium conjecturarum.

Ej. *Progr. anatom. cadaveris feminæ Æthiopicæ* præmiſſum, Kiel. 1675. fol. MOELLER.

Ej. *de habitu & colore Æthiopum qui vulgo Nigritæ* Kiel. 1677. 8.*. Semel Æthiopem viderat. Pinguiores & rotundiores eſſe artus horum hominum. Nigredinem in reticulo cutaneo reſidere, poſt MALPIGHIUM: hoc rete in canibus etiam vidit; in molles nodos villosque excreſcere. Bilem ad tingendam cutem conferre, neque a ſole atrorem eſſe. Sudoris & ſucci poros detexit. Adjecit chamæleonis phænomena.

Ej. *Obſervationum phyſico-medicarum* l. III. Hamburg. 1691. 4.*. Pathologici quidem ſcopi, ut tamen multa huc faciant. Atretæ: menſtruorum varietates, eorum per verticem capitis & ulcus pedis eruptio, tum per pulmonem, nares &c. Pulſus arterioſi varietates. Chylus ex vena inciſa; oſſicula præternaturalia; oſſium cranii generatio. Sudoris & tranſpirationis varietates. Chamæleonis, ſed in Holſatia languentis, phænomena, ut vix colorem mutaret. Veſperi palleſcere, noctu album eſſe: color illi viridis, anatome aliqua: adſerti renes. Pulmones undique animal univerſum replentes. Ductus ex hepate in veſiculam ducentes. Vaſa lymphatica ſub oculis evaneſcere. Succum inteſtinalem cogi. Glandulæ inteſtinorum. Linguæ fabrica. Varietates tactus, aliorum ſenſuum, imaginationis errores. Affectuum animi potentia. Sitis crudeliſſima. Corpus humanum æſtate turgere. Ex cæcis opacas lentes cryſtallinas extractas fuiſſe. Pro ductibus bilariis HIGHMORI.

In *Act. Nat. Cur.* IX. & X. *obſ.* 28. 29. Menſes præcoces in puella trienni & in gravida.

Non longe a PECHLINO removebimus *Jani* LEONICENI, Veronenſis, *metamorphoſin Apollinis & Æſculapii* Leid. 1673. 8.* exc. cujus alium video titulum *Metamorphoſis Æſculapii & Apollinis* Gratianopol. 1728. ſive nunc ipſius ſit PECHLINI opus, ſive dirigentis calamum DRELINCOURTII (*e*). SYLVIUM nuper morbo epidemico exſtinctum acriter exagitat, ut etiam ejus mortem nimio opii uſui tribuat. Non mitius GRAAFIUM increpat, ut neque grammaticis erroribus parcat: ejus acidum ſuccum pancreatis ex analogia ſucci inteſtinulorum cæcorum piſcium refutat. Malum fuiſſe experimentum GRAAFII, quo cum ſuccum acidum eſſe ſibi perſuaſit. Obſcura cæterum ſatyra per totum opus dominatur, cujus ſal mihi non ſapit.

§. DXLII. *Isbrandus* v. DIEMERBROECK,

Profeſſor Ultrajectinus. Ejus *anatome corporis humani* prodiit Ultrajecti 1672. 8. (*f*) Genev. 1679. 4.* 1687. 4 2.Vol. Leid. 1683. 4. Ultrajecti cum reliquis operibus 1685. fol.* Patav. 1688. 4. Gallice vertente J. PROST Lyon 1728.

(e) Conf. p.

(f) Sic paſſim ſed 1671. 4. *Phil. Tranſ.*

Digitized by Google

1728. 4. 2. Vol.*. Anglice Lond. 1689. fol. vertente SALMON. Compendium anatomes & phyſiologiæ integrum, cum plurima controverſiarum excuſſione. Proprias quidem inciſiones vix ſequitur; adnotationes tamen aliquas adſperſit, tum anatomicas, tum pathologicas. In partu difficili vidit oſſa pubis diſceſſiſſe. Cervicalem deſcendentem muſculum deſcripſit, & a ſacrolumbali diſtinxit. Qui clyſterem vomitu reddiderit.

Additamenta ad priorem ſuæ anatomes editionem ſeorſim edita citat FREW. 4.

Benjamin a BROECKHUYSEN *Oeconomia corporis animalis, ſ. cogitationes ſuccinctæ de mente, corpore & utriusque conjunctione,* Noviomagi 1672. 8.* Amſterdam 1683. 4. B. v. der Aa. Non eſt, ut nonnulli putant, idem opus cum *Oeconomia animali ad circulationem ſanguinis breviter delineata* Goud. 1685. 8.*, de qua alias dicemus.

EJUSD. *rationes philoſophico medicæ* Haag. 1687. 4. LAMBERGEN. 1698. 4. B. v. der Aa. Idem priori opus. Auctor CARTESIANUS, dictione præterea pene poetica uſus: ſanguinem rareſcentem de corde erumpere, ignem in corde reſidere docet &c.

Ignatii Gaſton PARDIES *de la connoiſſance des bêtes* Paris 1672. 12. d'ETR. Pro anima brutorum. Etiam in homine multos motus abſque cognitione (apperceptione) peragi, & abſque ea dari ſenſationem.

Sic aliqua huc faciunt in *Friderici* LOSSII, Palatini, qui Dorceſtriæ medicinam fecit, *Obſervationum medicinalium* L. IV. Londin. 1672. 8.*. Clyſter vomitu rejectus. Funeſta obeſitas. Hydatides per urinam. Menſium inſolitæ viæ & tempora. Superfetatio, mola veſicularis.

§. DXLIII. *Georgius* FRANK,

Naumburgenſis, Heidelbergenſis Profeſſor, denique Hafnienſis. Non quidem inciſor fuit, in floribus tamen rerum colligendis delectatus eſt.

EJ. *Inſtitutionum medicarum ſynopſis* Heidelberg. 1672. 16.*. Breviſſima.

Deinde numeroſæ diſputationes. *De reſtitutione in integrum* ib. 1672. 4.

De ſterilitate muliebri ib. 1673. 4.

De umbilico & vaſis umbilicalibus ib. 1673. 4. Hafn. 1699.

Satyra I. *de hymene, pullorum excluſione, hepate, liene & eorum viſcerum uſu* Heid. 1673. 4.

De ſaliva & vaſis ſalivalibus ib. 1673. 4.

De teſtibus virilibus & muliebribus ib. 1674. 4.

De ſanguine menſtruo per ſe non malo, in viris rarius, in muliebribus citius & tardius juſto imo nunquam præſente ib. 1674. 4.

Satyræ medicæ Cont. VI. ib. 1675. 4.* homines ſine viſceribus &c.

De anguillis, diſceſſu oſſium pubis ib. 1675. 4.

De

De impuberibus generantibus & parientibus ib. 1675. 4.

De auribus humanis mobilibus ib. 1676. 4. HE.

De ſuperfetatione ib. 1676. 4. HE.

Quamdiu dormiendum ib. 1676. 4.*.

De triplici lacte virginis ib. 1678. 4.*. Exempla lactis in virgine viſi.

Tr. *philologico-medicus de cornutis* ib. 1678. 4. joculare videtur opuſculum. BURKHARDUS annum habet 1676. 4.

EJ. *de naſo* ib. 1679. 4.

De principiis anatomicis ib. 1679. 4.

EJ. *Diſputationes privato publicæ* VII. an. 1679. & 1680. Prima de urinis. reliquæ de calido innato, num coctio ab acido; de ortu animalium, de cibo & potu; glandularum diviſione; glandula pineali; num lien ſedes melancholiæ.

EJ. *Bona nova anatomica* ib. 1680. 4.*. Inventa recenſet nuperorum.

EJ. *Bibliotheca parva Zootomica* ib. 1680. 4. BOEHMER.

EJ. & *Dan.* BSCHERER *de halitu humano* ib. 1681. 4.*.

De riſu Sardonio ib. 1683. 4.*.

ID. *Anatomen ſuſpenſi indicat* ib. 1683.

EJ. *de autopſia & iconibus anatomicis* ib. 1683. 4.

EJ. *de ſtudio anatomes* ib. eodem anno. BURKH.

Quinque programmata recenſentur in ACT. LITT. MAR. BALTH. an. 1679. ad. 1681.

EJ. *Collegii diſputatorii ad inſtitutiones medicas conamina* VIII. an. 1686. & 1687.

EJUSD. *Satyræ medicæ* XX. quibus accedunt diſſertationes VI. a filio G. FRIDERICO editæ, Lipſ. 1722. 8.*. Aliqua collectanea & loci collecti auctorum.

In *Eph. Nat. Cur. ann.* IV. *obſ.* 100. ſudor unius lateris.

Dec. II. *ann.* II. *obſ.* 128. Nova aliqua inventa anatomica.

Ann. III. *obſ.* 201. quadrigemini.

Ann. VI. *obſ.* 83. vir menſtrua pariens.

§. DXLIV. *Varii.*

La generation des œufs defendue par EUDOXE & PHILOTIME *contre* ANTIGENE Rouen 1672. 12. PLATNER. Contra quemdam SAUNIER, Monſpelienſem, qui epiſtolam ſuam refutaverat ſcribit anonymus. Non difficulter oſtendit, hunc adverſarium parum anatomes peritum eſſe. Ipſe hypotheſin proponit, nuper magno plauſu acceptam, inſitionem nempe plantæ maſculæ in uterum, in quo comprehendat & radices agat. Negat

Digitized by Google

ova fuiſſe, quæ adverſarius in puella ſeptem menſium repererit. Deridet eundem, qui ovarium & uterum gallinæ deſcripſerat. Auctorem lego dici *Guilielmum de* HOUPEVILLE.

Lego etiam titulum *la generation de l'homme par le moyen des œufs & la production des tumeurs par les ſels* Rouen 1675. 12. d'ETR.

Tum *la generation de l'homme par le moyen des œufs & la production des tumeurs par les ſels, defendus par* EUDOXE & PHILOTIME *contre* ANTIGENE (nempe per *Guill. de* HOUPPEVILLE) Rouen 1676. 12.

Reponſe à la lettre de HOUPPEVILLE *de la generation de l'homme par le moyen des œufs* Rouen 1675. 8. d'ETR.

François ANDRE, Medici Cadomenſis, *de acido & alcali.* Gallice *Entretiens ſur l'alcali & l'acide* Paris 1672. 12. 1680. 12. BUR. Pro duumviratu contra R. BOYER. Italice rediit, vertente *Laurentio* BACCHETI in *Galer. Min.* 1696.

Georg Simon WINTER *de re equaria tractatio nova complectens* P. III. *ſecunda de forma coloribus, ſignis ac ætate admiſſarii & equæ ineundæ &c.* Lat. Gall. Germ. Nuremberg 1672. fol. cum titulo *vollkommener Roſsarzt* ibid. 1679. fol. 1685. 4. 1691. 8.

§. DXLV. *Diſputationes.*

J. Martin JOHRENIUS *de circulatione ſanguinis* Marburg. 1672. 4.*.

J. Henr. LAVATER εντεροπεριστολη *ſ. de inteſtinorum compreſſione* Baſileæ 1672. 4.* & in *meis ſelectis Chir.*

Gottfried Sigism. BIRNBAUM *de ſternutatione Diſp. prior & poſterior* Lipſiæ 1672. 4. HE.

Samuel SKUNK *de ſenſibus* Halle 1672. 8.*.

Erneſt REDSLOBIUS *de homine* Witteberg. 1672. 4. VAT.

Adam PURPIUS *humanæ nutritionis ratio* Witteberg. 1672. 4. VAT.

Everard WORKUM *variæ quæſtiones medicæ* Leid. 1672. 4.*: inter eas phyſiologicæ multæ.

Petri HOTTON *poſitiones quædam medicæ* Leid. 1672. 4.* Aliqua phyſiologica.

Wilhelm. Chriſt. KUEFFER *de lacte* Argentor. 1672. 4.*.

Balthaſar BEBEL *de bis mortuis* Jenæ 1672. 4. BURCKH.

Jacobus Severus JOHN *de menſtruis immodicis* Altdorf. 1672. 4.*.

Johannes USLEBER *de ſterilitate utriusque ſexus* Altdorf. 1672. 4.*.

Henr. MARTIN *Theſes medicæ miſcellaneæ* Baſil. 1672. 4.

J. Chriſt. ADLUNG *animadverſiones phyſico-medicæ bipartitæ in corollarium de ſanguinis motu* Erfurt 1672. 4. HE.

Arnold

Digitized by Google

Arnold ECKARD *de illis corporis functionibus, quæ a nulla anima pendent* Rinteln 1672. 4.*.

Phil. HARDOUIN & *Frid.* BAZIN *E. ſanguinis circulatio impoſſibilis* Pariſ. 1672.

Ant. de S. YON & *Nic.* BAVEAU *E. nothi ingenioſiores* ib. 1672.

Petri YON & *Renati* CHAUVEL *Ergo mulier ætate provecta cui menſtrua dudum defecerunt gravidari poteſt.* ib. 1672.

Guill. LAMY & *Man.* HELLOT *Ergo ſenſus veneris a tactu diverſus* ib. 1672.

Guill. LAMY & *Nic.* PELLETIER *Ergo chyloſis a ſucco acido* ib. 1672.

§. DXLVI. *Academia Naturæ Curioſorum.*

Hieronymus Conrad WIRDUNG ab HARTUNG, Medicus Schwarzenbergicus, *ann.* III. *obſ.* 68. de generationis modo: bonam habet deſcriptionem ovi humani & embryonis.

Samuel LEDEL, Medicus Grunbergenſis, EJ. *obſ.* 83. ſudor poſt mortem.

Obſ. 84. vermis biceps.

Dec. II. *ann.* I. anno 145. gallus oviparus. *Ann.* II. *obſ.* 34. ſudor ſanguineus.

Obſ. 98. cerva cornuta.

Ann. IV. *obſ.* 18. calor in cadavere ad quartum diem ſuperſtes.

Ann. VI. *obſ.* 64. caput ſemiduplex.

Ann. VII. *obſ.* 43. vagitus uterinus.

Ann. VIII. *obſ.* 86. menſes per vulnus digiti.

Ann. IX. *obſ.* 3. Mamma abſque papillis.

Obſ. 36. ſudor a morte.

Obſ. 37. menſes venenatos eſſe.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 49. Quadrigemini.

Obſ. 50. anus imperforatus.

Obſ. 52. ſudor in uno latere.

Dec. III. *ann.* III. *obſ.* 107. alter teſticulus in abdomine reſii.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 60. cuticula ter intra menſem novata.

Obſ. 93. lintea lucida.

Melchior FRIBE, Medicus Haynovienſis, *Dec.* I. *ann.* III. *obſ.* 98. penis in parte inferiore perforatus.

Obſ. 165. partus biceps, bipes, brachiis duobus, & tertio imperfecto.

Friderich LACHMUND, Hildesheimenſis, *obſ.* 103. de viſceribus ſub cute prominentibus.

Digitized by Google

EJUSD. *Epiſtola de ave diomedea data* 1672. & cum REDI *inſectis* excuſa Amſterdam 1686. 12.*. Cranium avis depingit, & ovum iſthmo interceptum.

Ann. IV. *obſ.* 182. veſpertilio large caudatus. EJUS ſceletus.

Obſ. 183. Teſtudinis ſceletus.

Johann. SCHMIEDT, Gedanenſis Medicus, idem ut puto, qui chirurgiam infuſoriam adminiſtravit, & quem cum FABRICII nomine citavi p. 555. 559.

Dec. I. *ann.* III. *obſ.* 123. lac ex ſecta vena.

Ann. IV. *obſ.* 22. nævus.

Obſ. 23. menſes præcoces.

Obſ, 27. anima frigida.

Obſ. 28. puella capite monſtroſo.

Obſ. 63. monſtrum vitulinum biceps, unica cervice.

Ann. VIII. *obſ.* 86. de lacte in mammis puellæ modo natæ.

Obſ. 96. pro mortua habita & ſuſcitata.

Ann. IX. X. *obſ.* 61. pulſus in utroque carpo diſſimilis.

Gottfried SCHUBART, Practicus Bergenſis, *Dec.* I. *ann.* III. *obſ.* 138. ſternutatio tercenties repetita.

Ann. VI. VII. *obſ.* 75. de illis ſub aqua merſis Langelotianis.

Chriſtian RUDNICIUS, Practicus Gedanenſis, *obſ.* 159. cæcum inteſtinum vulpis & leporis.

Henrich SAMPSON, Londinenſis, *obſ.* 168. Hermaphrodita, quæ in *Phil. Tranſ.* dicta eſt. Videtur vir fuiſſe cum perinæo fiſſo, & glande cæca.

Obſ. 169. fetus valde imperfectus.

Obſ. 171. Anatome catellæ jamjam parituræ. Omentum per diaphragma in thoracem adſcenderat.

Obſ. 172. duo lienes in homine.

Obſ. 17 . Aſitia puellæ abſque enthuſiaſmo, deficientibus omnibus excretionibus.

In *Phil. Tranſ.* n. 146. homo omnibus viſceribus ita inverſis, ut etiam ductus thoracicus in dextram axillarem venam immitteret.

Henricus SCRETA, Scaphuſienſis, *Dec.* I. *ann.* III. in n. 217. puella ſexennis undique adulta.

Obſ. 177. de gallo gallinaceo ova pariente.

Daniel LUDOVICI, Gothanus, *obſ.* 155. maxima diſceſſio oſſis pubis in partu.

Ann. IV. *obſ.* 207. Moſchi folliculi, tum *ann.* IX. X. *obſ.* 48.

Obſ. 208. roſtrum leporinum, ut putat ex nævo.

Ann. VI. VII. *obſ.* 242. fetuum caninorum anatome, continuata *anno* VIII. *obſ.* 17. *Ann.*

Digitized by Google

Ann. VIII. *obſ.* 68. ſopor ex terrore diuturnus.

Obſ. 69. Partum ſeptimeſtrem ſpeciem eſſe abortus.

Obſ. 160. de ruminatione hominis brutorumque.

Paulus de SORBAIT, Profeſſor Wiennenſis, *Dec.* I. *ann.* III. *obſ.* 273. impraegnatio facta pene non inmiſſo.

EJUSD. *Univerſa medicina tum theoretica tum practica* Noriberg. 1672. fol. Wien. 1681. fol.

Inſtitutionum medicarum nova & aucta iſagoge Wien. 1678. 4.

Johannes JAENIS, Uratislavienſis, *obſ.* 277. fetus acephalos.

Franciſci BOVCHART, *obſ.* 10. lac ex femina neque feta, neque lactente, ſed ex vetula.

Obſ. 12. oſtentum Dolanum & 13. aliud, labio leporino duplici artubus imperfectis.

Chriſtophori ROESLER, Medici Anhaltini, qui vertente ſeculo 16. vixit, obſervationes poſthumae breves. Inter eas eſt partus a morte.

§. DXLVII. *Philoſophicae Tranſactiones.*

N. 87. *Thomas* PLATT epiſtolam ſcripſit de novis experimentis cum viperarum veneno Florentiae inſtitutis. Mortuae viperae dentibus compuncta animalia perierunt. Recuſa eſt in operibus REDI T. II.

Apud BIRCH de morte ſub aquis agitur, & de modo quo in Finlandia extinctos ad vitam revocant. Nimis longo tempore vitam ſub aquis ſuper eſſe adfirmat.

Johannes TEMPLER canem ſpiritu vini lotum reddi rachiticum.

IDEM in *Philoſ. Tranſ.* n. 93. de echinorum corde ſaliente, poſtquam ex corpore evulſum eſt.

Apud BIRCHIUM (*g*) reperitur minime ſpernendum W. NEEDHAM, G. CROONE & KING de lite inter SWAMMERDAMIUM & GRAAFIUM judicium. GRAAFIUM arteriam ſpermaticam virilem recte depinxiſſe. Credere ſe GRAAFIO, vaſa efferentia teſtis dicenti. Utique ductum deferentem communicare cum veſicula ſeminali, & recte eam conjunctionem a GRAAFIO delineatam. In nonnullis animalibus ductus deferentes cum veſiculis non communicare, quam fabricam ex variis animalibus deſcribit. Non immerito GRAAFIUM SWAMMERDAMII TULPIO dicatam tabulam carpere, errores tamen in nuperioribus figuris correctos eſſe. Generationem pulli ſe in multis aliter habere, quam ſit ab HARVEJO ſcriptum (*h*).

(g) III. p. 88. 103. (h) p. 40.

Digitized by Google

§. DXLVIII. *Franciſcus* WILLUGHBEY.

Cum anno 1672. nondum quadragenarius obierit vir nobilis, ejus opera hic recenſeo, quæ *Johannes* RAJI poſthuma edidit, quo tutore varia itinera obierat. Huc ergo *ornithologia ſ. de avibus libri* III. Recognovit; digeſſit ſupplevit J. RAJ Londin. 1676. fol.* Anglice verſa ab eodem RAJO, & cum appendice edita Londini 1678. fol. Liber I. huc pertinet, quo anatome avium altqua traditur, potiſſimum collectitia, quo communia avium traduntur, & ea quibus volucrum viſcera ab aliorum animalium viſceribus diſſident. Deinde generatio avium, & de ætate aliqua; propria ſingularum avium menſura, pondera; aliqua anatome. Glandulas uropygii minimas eſſe in avibus, quibus cauda nulla eſt: iis pennas ſuas ea animalia ob ungere. De bulbo ventriculi; de appendicibus inteſtinalibus, & earum varia longitudine, longiſſimis in gallina, in carnivoris breviſſimis, nullis in picis. De craſſiſſimis muſculis pectoralibus, quibus aves alas regunt.

Ej. *Hiſtoriæ piſcium* libri IV. Opus recognovit, coaptavit, ſupplevit, primum & ſecundum librum adjecit *Johannes* RAJ Oxon. 1686. fol.* ſumtibus Societatis Regiæ. Anatomica pleraque RAJI ſunt. In L. I. communia piſcium a reliquis animalibus diſcrimina ex bonis fontibus collecta. In L. II. cetaceorum piſcium hiſtoria, & ſæpe anatome. In reliquis piſcibus paſſim etiam aliqua viſcerum memoria. Cetum Narwahl ſenſit bicornem eſſe. In aſello oſtendit membranam mobilem, qua oculus poſſit operi.

Supplementum ad hoc opus prodiit Londini 1743. fol. nempe index piſcium in *Franciſci* WILLOUGHBY ichthyologia deſcriptorum & nominum ex notis M.S. TANCREDI ROBINSON aliiſque fontibus, etiam conſpectu claſſium piſcium. Edidit CROMWELL MORTIMER.

§. DXLIX. *Anton. v.* LEEUWENHOECK.

Hoc anno 1673. primum *Antonii* LEEUWENHOECK aliqua experimenta adparuerunt. Delphenſis civis, exercebat ſe vitris convexis poliendis, quæ limpidiſſima parabat, etſi poſt mortem in ejus apparatu nulla valde augentia (*i*) vitra reperta ſunt. Niſi forte, nam arcana amabat (*k*), neque a morte revelavit omnia. Interim totis quinquaginta annis ſe uſui eorum vitrorum, molem apparentem minimorum corpuſculorum augentium, unice dedit, & quæ nova ſibi videbantur, cum Regia Societ. Brit. communicavit. In anatome, ut in aliis artibus, ipſe quidem fere amuſos (*l*) fuit: cum tamen diligenter vitris uteretur, multa vidit, quæ accedente doctorum virorum induſtria non mediocrem ei famam conciliarunt (*m*).

Primum in *Phil. Tranſ.* n. 94. & 97. aculeum apis deſcribit, vaginam & duos veros

(i) Non vendebat UFFENBACH. itin. III. p. 360.
(k) Habuiſſe arcana BIRCH. IV. p. 365.
(l) BIRCH. IV. p. 366 latine non calluiſſe. Ejus errores HILL *review* p. 157.
(m) Non debere LEEUWENHOECKIUM ſperni LEIBNIZ oper. T. II. ad BOURGUET.

veros aculeos. Dentes apis, oculos, qui cum favorum habeant fabricam, ipſi videntur moduli eſſe, ad quos hæc animalcula ſuos favos melliferos ſtruant.

N. 102. tum 106. ſanguinem ex globulis conponi hic primum docet: ſed & lac & adipem & pilos & lanam, & quæ non, globulis conſtare.

N. 106. epidermidem ex ſquamis componi. In ſudore globulos eſſe.

N. 117. Nervi optici ſtructuram deſcribit, maculas medullares, celluloſitate cinctas. In ſanguine ſuo globulos ſe reperiſſe modo duriores, modo molliores.

Eſſe in ſanguine particulas quadrangulares.

N. 133. 134. de animalculis, in aqua cum variis ſeminibus & herbis infuſa naſcentibus.

N. 136. de carne, quæ & ipſa globulis fiat, & de celluloſa tela fibras uniente. Cerebrum etiam & medullam ſpinalem globulis fieri pinguibus, diverſis a ſanguineis.

In Birchii T. III. p. 347. eadem & præterea, ſanguinem anguillarum fieri acutis tubulis. Se in anguillis vivas anguillas vidiſſe.

In *Phil. Tranſ.* porro n. 140. fabrica dentium ex tubulis conpoſitorum. Fabrica capilli, medullæ, bulbi.

N. 143. Epiſtola jam ab anno 1677. ſcripta hic recenſetur, in qua *A. v.* Leeuwenhoeck viva animalcula deſcribit, in ſemine maſculo hominis & animalium viſa, capite prædita longaque cauda. Ova muliebria jam nunc refutat. De eo invento agitur apud Birch. III. p. 332. 494.

In *Lectionibus* Cutlerianis R. Hooke anni 1679. prodiit epiſtola anno 1677. data, in qua mirificum numerum computat animalium, quæ in aqua piperata vivunt, & de eorum exilitate agit.

Ibid. de globulis ſanguineis. Quemque habere involucrum, in quo habitant ſex globuli minores. Globulos etiam in pituita inteſtinali reperiit.

In n. 1. *collectionum philoſophicarum*, pariter anno 1679. editarum, deſcribit animalcula ſeminis maſculi, ex variis animalibus, eorumque numerum init.

In n. 3. vermiculos ſeminales dicit in variis inſectis etiam perminutis. Vera animalcula eſſe, quæ reperiuntur in aqua cum fœno, pipere &c. infuſa.

In n. 4. de capillorum & ſetarum fabrica: in iſtis intus medulla fiſtulis facta numeroſiſſimis. De vermiculis ex naribus expreſſis, qui fiant materie, quæ pilos alit. In materie fluida fæcum globuli, & in urina equæ.

In n. 5. Nunc fatetur, non ex globulis fibras muſculorum conponi, ſed rugis tranſverſis exſculpi. Fibram eſſe fibrillarum faſciculum. Et fibram & fibrillam ſuam propriam membranam habere. Sanguinis piſcium particulas ovales eſſe. Globuli iſtis minores in ſanguine. Teſtarum laminæ.

In n. 7. Iterum muſculoſas fibras cancrorum plenas eſſe rugarum, & fieri faſciculis.

Phil.

Digitized by Google

Phil. Tranſ. n. 145. Contra ova & ſyſtema ovariſtarum. Omnium animalium muſculos perinde transverſis inſigniri rugis. Generatio pulicis. Globulos ſanguineos in ſex minores globulos a ſalibus diſſolvi. Nullas in ſanguine bullas eſſe aëreas.

Ib. n. 152. Vermiculos ſuos in ovis nidulari. De particulis planis & ovatis, in ſanguine ranarum viſis. Iterum de fibra muſculari. Ventriculum contractione ſua poſſe cibum comminuere.

N. 159. Epidermidem ſquamulis fieri. In dentium ſordibus animalcula eſſe, non in ſaliva. Nullos eſſe in epidermide poros.

N. 160. De infante ſquamoſo. Nullas ſe in vaſis ſanguineis anaſtomoſes reperire. Tunicam villoſam eſſe muſculum internum inteſtini.

N. 165. De laminis fibrisque lentis cryſtallinæ, ejusque fiſſione trifida.

N. 168. De cerebri fabrica: minutiſſimis & tamen rubris globulis, in cortice viſis: ejus natura vaſculoſa, adipoſis in medulla particulis. Cryſtallinam lentem humanam ſubflavam eſſe. Squamæ anguillarum.

N. 170. De ſalſis in ſanguine particulis.

N. 174. Memorabilis Diſſ. de generatione. Utique ſe in cornu femellarum uterino vermiculos ſeminales poſt coitum vidiſſe, atque adeo utique ſemen maſculum in uteri intima penetrare. Se die 17. in fetu ovillo, octies piſo minore, omnes partes animalis diſtinctas vidiſſe, ſexto etiam a venere die in cuniculo rotundam veſiculam in uteri cornu &c.

N. 196. Anatome teſticuli gliris, ex manifeſtis filamentis compoſiti. Animalcula in oſtreis.

N. 197. De vermiculis, ut putabatur, cutaneis, qui merus ſint adeps. De ſquamis epidermidis, per quarum intervalla putat materiem exhalare.

N. 199. Aliqua de generatione animalium.

N. 202. De fabricæ ligni cum fabrica oſſium ſimilitudine. De vaſis porisque exhalantibus, quos nunc demum invenit, & per quos, non autem per ſquamarum intervalla, perſpirari docet.

N. 205. In ſudore globulos vidit, ſalſasque particulas quadratas, & in bile globulos.

N. 213. De phalæna granariorum & inſectis microſcopicis.

N. 221. De ſexu & ovis anguillarum, hactenus veri ignarus, qui androgynas putat eſſe. Motum ſanguinis in iis animadvertit. De acarorum generatione.

N. 240. De oculis ſcarabæi objecta multiplicantibus, tamen ut perminuta adpareant. De nervo cujusque corneæ tunicæ optico.

N. 255. Ad Listeri objectiones. Poſſe vermiculos ſuos duorum eſſe ſexuum, ſeque propagare.

Ib. De

Digitized by Google

Ib. De *D. de la* PLANTADE homunculo in vermiculo involuto. Non adeo perfecta eſſe animalium rudimenta. Recte ſenſit Batavus figmentum videri, quod GALLUS vidiſſe voluit.

N. 260. In girino putat ſe vidiſſe ſanguinis circuitum; arterias afferentes in venas continuatas, cum oſcillatione & retroceſſione.

Idem n. 261. in rana. Vidiſſe ſe putat, ſanguinis motum a muſculorum actione ſubſtitiſſe, a quiete rediiſſe.

N. 263. Circuitus ſanguinis in piſciculis viſus. In globulis incertus eſt, nam & ovatos vidit & rotundos, & utrosque ex ſex globulis conponi putat. Circuitum deſcribit per vaſcula media arteriam unientia cum vena peractum.

N. 265. De vermiculis dentium, acaris, eorumque ortu.

N. 266. De aphidibus. Eas abſque miſcela ſexuum generare, & vivis animalculis prægnare. Muſcas ichneumones in aphides ova deponere.

N. 268. De vermiculis ſpermaticis ab anno retro 1674. ſibi viſis. Contra HARTSOEKERUM & ejus icones. Ipſe caudas conſtanter depingit flexuoſas.

N. 270. Iterum de vermiculis ſeminalibus aſellorum & arietis.

N. 272. De aranea, ejus tela & generatione, fuſe.

N. 273. De vaſis ſanguiferis corneæ tunicæ.

N. 279. De vermiculis ſpermaticis gallorum, anguillarum ſimilibus, diu ſuperſtitibus, poſtquam de teſte exemta ſunt. De pene aranearum & earum animalculis ſpermaticis. De animalculis pluviæ aquæ. De circulatione ſanguinis in minimis enguillis.

N. 283. Memorabilis iterum libellus. LEEUWENHOECKIUS hic deſcribit polypum vulgarem, cum fetubus de latere germinantibus, tum polypos alios; ramoſum de tubulo prodeuntem, petiolatum, campaniformem.

Sic n. 286. videtur deſcribere polypi, certe zoophyti genus, arbuſculæ ſimile & ramoſum, motu communi præditum, cum globulis agminatis de cortice exeuntibus.

N. 289. De animalculis hepatis ovilli.

N. 292. De Coccinella. Eſſe animal.

N. 293. De cryſtallina lente variorum animalium, ejusque ſtriis & laminis, etiam

N. 295. & 337. animal rotiferum ex tubo eminens deſcribit.

N. 307. De fibroſa fabrica lienis non carnoſa; & de proboſcide pulicis ejusque vagina.

N. 311. De fabrica margaritarum, teſtæ oſtreæ (in qua vaſa vidit.)

N. 312. De particulis ramoſis materiæ albæ, qua lingua in febre obducitur. De eadem materie n. 318.

Digitized by Google

N. 314. Aliqua de ſanguine ex vaſculis inteſtinalibus effuſo.

N. 315. De papillis & velamentis linguæ bubulæ & porcinæ, deque villis ſ. papillis graciliſſimis filiformibus. Papillæ ramoſæ ſunt & conglomeratæ.

N. 319. De motu cordis in piſcibus, deque ſanguinis motu: eum in arteriis perenni fluento putat pergere, in venis alternis retardari vicibus.

N. 320. Papillæ, foramina, glandulæ palati bubuli.

N. 323. Lanam eſſe, quæ data fuerit pro pilis, a femina per urinam ejectis. Ut circuitus ſanguinis in anguillis adjuvante microſcopio cerni poſſit.

N. 324. Aliqua de pilis & eorum bulbis.

N. 333. De Acaris, eorum pilis, ovis, animalculi excluſione, aliis animalculis.

N. 334. De carne balænæ, ejusque fibris, cute, nigro ſanguine.

N. 336. De cute elephantis.

N. 339. In omnibus animalibus fibrillas membranulis (celluloſa nempe tela) ambiri, potiſſimum etiam in balæna.

N. 366. Mira de vaſis oſſium hypotheſis, quæ credit non ex perioſteo in os venire, ſed ex oſſe in perioſteum, indeque per univerſum corpus didi.

N. 367. De celluloſa tela ambeunte fibras muſculares, quam fere invenit: de vaſis ex ea tela has fibras adeuntibus & per fibras in ramos diviſis. De transverſis fibris intra muſculos viſis. De eorum vaſculorum parvitate, quorum diameter quater minor ſit diametro globuli rubri.

N. 368. Eadem in aliis animalibus, inque piſcibus repetit.

N. 371. Iterum de carne, ejusque fibris; deinde de adipe, cujus particulas putat hilum habere, ut ſemina leguminum; tum numeroſa vaſcula.

N. 373. Fetum in utero ovis majuſculum quinto a venere die ſe reperiſſe putat; ſed certo bono ſeni a lanione impoſitum fuit, vix enim vigeſimo die ovicula ejusmodi molem adtigerit. Porro adverſus ovorum hypotheſin; nimis magna eſſe, neque poſſe per tubam iter invenire. Ea ova meris conponi vaſculis.

Idem de callo manuum ex particulis rhomboideis conpoſito.

N. 377. Aliqua de globulis ſanguineis eorumque menſura. Iterum anguillas omnes eſſe feminas.

N. 379. De fabrica diaphragmatis, membranulis plicatis inter fibras tendineas poſitis: foraminulis a pectore ad abdomen penetrantibus.

N. 380. Iterum de globulis in omni animali conſtanter ejusdem magnitudinis.

De animalium generatione: ſecum Leibnizium ſentire.

Martini Folkes relatio de microſcopicis Leeuwenhoeckii. Limpidiſſima fuiſſe vitra, non vero maxime augentia: multum adjutum fuiſſe apta objectorum diſpoſitione.

Hoc

Digitized by Google

Hoc demum anno 1723. pene nonagenarius obiit. Ejus ſcripta varie edita ſunt, quæ pleraſque neque tamen omnes, epiſtolas ad Societatem Regiam Britannicam, deinde etiam alias complectuntur. Ecce catalogum, quem puto pleniſſimum, eſſe ex *L. Theodori* GRONOVII Bibliotheca ſumtum.

Ondervindingen en beſchryvingen der onſigtbare geſchapene waarheden vervat in verſchiedene brieven an het K. Soc. Leidæ 1684. 4. B. THOMAS.

Ontdekkingen en ontleedingen van ſout figuren, van levendige dierkens in mannelyke ſaden der Baermoeder ingeſtort, en van de voortteelinge Leid. 1685. 4.

Ontleedingen en ontdekkingen van het begin der planten, en zaden van boomen, waaruyt beweezen word, dat ieder boom och plant zyn rol van mannekee en wyfken ſpeelen moet, als mede dat dieren van verſcheyde aart met malkanderen verzamlende noodzaakelyk moeten ſchepzels hervoorbringen, die nog na de vader, nog na de moeder gelyken Leiden 1685. 4.

Ontledingen en ontdekkingen van de Cinnaber naturalis en buspoeder, van het maakzel van been en huyd, van de walnoot, kaſtanje, ookernoot; van de voortteelinge van zaaden vergeleeken by de voortteelinge van garneel krabbe en kreeft: waar in de duygzaamheid van Eykenhout beſtaat Leid. 1686. 4.

Vervolge der brieven geſchreeven aan de K. Soc. in Londen Leid. 1688. 4.

Natuurs verborgentheden ontdekt zynde een tweede vervolg der brieven geſchreeven aan de K. Soc. Delft 1689. 4.

Ontledingen en ontdekkingen van onſigtbare verborgentheden Leid. 1691. 4.

Derde vervolg der brieven geſchreeven aan &c. Delft 1693. 4.

Vierde vervolg &c. ib. 1694. 4.

Vyfde vervolg der brieven geſchreeven aan verſchydene hooghe ſtandsperſoonen en geleerde luyden ib. 1696. 4.

Zes de vervolg geſchreeven aan verſcheide hooghe ſtands perzoonen en geleerde luyden Delft 1697. 4. AND.

Vervolg, waar in gehandelt wordt van veele opmerkens en verwonderens waardige natuurs geheimen Delft 1702. 4. AND.

Sendbrieven 200. aan de hoogedeleheeren de Koninglyke Soc. als aan andere aanzienlyke en geleerde luyden over verſcheyde verborgenheden der natuur ib. 1718. 4.

Anno 1696. prodierat collectio *natuurkundige werken* Delft 4. HOTTON.

Opera omnia latine recuſa ſunt Leid. 1722. 4°. 4. Vol.*. Hac collectione continentur, *Anatomia & contemplationes.* P. I. Hic tres *epiſtolæ ad Soc. Reg.* 1683. & 1684. *datæ*, agunt de ſtructura cerebri, lente cryſtallina, generatione animalium, vermiculis ſpermaticis, comminutione ciborum, & motu cordis: Videntur prodiiſſe 1685 4. tum Leidæ 1696. 4.* B. B.

Deinde *P. altera*, *ſ. quindecim aliæ epiſtolæ ad annum* 1686. In iis de animalculis ſpermaticis variorum animalium: aliis vermiculis; carne & ejus fabrica

Digitized by Google

in quadrupedibus & piſcibus: de gallis quas oſtendit ex vermiculis naſci: de ovis & embryonibus variorum animalium.

Hæc prodierunt Leidæ 1687. 4.* cum titulo *Anatomia & interiora rerum*, tum Leid. 1696. 4. B.B.

Continuatio epiſtolarum Leidæ 1689. 4. 1696. 4. 1715. 4.*. Epiſtolæ ſunt octo anni 1687. ad Soc. Regiam omnes, de dentium fabrica, bombycum ovis & generatione, tum curculionum & formicarum. Coccinellam eſſe animalculum. De variis minutis animalibus, & de motu chyli in acarorum inteſtinis.

Arcana naturæ detecta Delft 1695. 4.* Leid. 1722. 4.*. Epiſtolæ ſunt ad Societatem Regiam datæ, omnino 38. ab anno 1680. ad annum 1694. ſubjunguntur aliquæ ad alios Cl. viros epiſtolæ: numeri incipiunt addi ad n. 61., & ultima eſt n. 92. Hic globuli ſanguinis humani, chyli & lactis. Negat arterias minimas cum venis continuari. Contra ovorum hypotheſin. Teſticuli pulicis & vermes. Sanguis non fermentatur. Epidermis ſquamoſa. Lentis cryſtallinæ fabrica. Culicis anatome. Aſelli lactes & ova. Ranæ. Circulatio ſanguinis in girino, tum in anguilla, perca &c., etiam in homine, & de variato ſanguinis motu. Curculio. Pennæ. Anguillæ generatio, quam putat viviparam eſſe. Pulicum generatio, vita, tum aliorum animalium. Tænia. Contra ova. Fabrica linguæ cordisque. Mytulus. Motus ſanguinis in cancello. Oculi inſectorum. Animalcula varia minora. Oſtrea.

Continuatio arcanorum naturæ detectorum Leid. 1722. 4. & ut videtur Delft 1697. 4. B. BURKH. Pergunt epp. ad uſque 107. & ad diverſos viros doctos ſpectant. Animalcula teſtacea aliqua, & eorum ova. Generatio pediculorum fuſiſſime. Omnes anguillas feminas eſſe: in iis motus ſanguinis. Oſtrea maſculum ſexum habere & femininum. Coagulum ventriculi ruminantium. Squamæ piſcium.

Epiſtolæ ad Societatem Regiam alioſque illuſtres viros Leid. 1719. 4.*. Numerus pergit ad 146. & anni ad 1702. quod ultimum opus eſt Belgicorum. Oculi ſcarabæi. De ſanguinis circulatione multa. Decertatio cum HARTSOEKERO ob vermiculos ſpermaticos. De iis plurima. Ad ſanguinis motum multa. Animalcula minora varia; inter ea, quæ jecur animalium infeſtant. Squilla. Globuli & particulæ plan ovales piſcium. De apibus aliqua, & de earum regina. De araneis varia. Animalculorum aquaticorum poſt multorum menſium quietem vita reddita. Ad bombyces & ſericum.

Epiſtolæ phyſiologicæ (quadraginta ſex) Delft 1719. 4.* ad varios eruditos viros, etiam ad Societatem Britannicam. Multa de balænæ aliorumque animalium carne fibrillis & membranulis. De pilorum fabrica, animale rotifero. Pro ſuis animalculis adverſus A. VALISNERIUM. Squamæ piſcium. Contra ova. Ad cerebri nervorumque fabricam, & adipis. Exhalatio corporis humani. Prima epiſtola eſt anni 1712.; ultima anni 1717.

Doleas, quod nulla plena editio operum hujus viri prodierit. Viginti ſeptem

Digitized by Google

ptem primas epiſtolas ipſe verecundia motus ſuppreſſit, ſed reliquæ poterant facile colligi, & earum numerus ex philoſophicis tranſactionibus compleri.

Gallice aliqua prodierunt *Obſervations faites avec le microſcope ſur le ſang, le lait, le ſucre, le ſel & la manne*; traduit par Mr. MESMIN Paris 1679. 12.

In *Roberti* HOOKE *philoſoph. experiments* Londin. 1726. 8.* prodierunt tres epiſtolæ LEEUWENHOECKII, prima de minutiſſimis in aqua animalculis; altera de pilorum fabrica & globulis alvinarum fæcum; tertia de muſculis, cerebro, dura meninge.

§. DL. *Acta Naturæ Curioſorum ann.* 1673. & 1674.

Salomon BRAUN, *obſ.* 13. Monorchis fecundus.

Obſ. 15. Cereviſia ex mamma excreta.

Obſ. 16. Uvulam omnino ad formationem litterarum gutturalium conferre.

J. Michael FEHR, Swinfurtenſis Medicus, & aliquamdiu Academiæ Naturæ Curioſorum Præſes, *obſ.* 28. de obeſitate nimia.

Dec. II. *ann.* I. Lien in multos lobos diviſus.

Ann. VI. *obſ.* 30. Noxa imaginationis feminæ gravidæ & viſi homines mutili.

Iterum *Dec.* I. *ann.* IV. *Antonii de* POZZIS futurarum diſceſſio *obſ.* 33.

Andreas CNOEFFEL, Regis Poloniæ Medicus, de infante monſtroſo, cutem aſſatam porcelli habente *Dec.* I. *ann.* IV. V. *obſ.* 61.

Chriſtophori Lud. DIETHERR de capillis & barba *obſ.* 140: longa epiſtola, collectitia.

Matthiæ PAISIN aliquot corporum inciſiones a *J. v.* HORNE adminiſtratæ *obſ.* 196. 197. Duram membranam nullo intervallo a cranio diſtare.

§. DLI. *Acta Hafnienſia* T. II. pro anno 1673.

Matthiæ JACOBÆI, Prof. Regii Monſtrum, nempe infans abſque galea cranii.

Oligeri JACOBÆI, diſcipuli BARTHOLINI, poſtea Profeſſoris Hafnienſis, qui Liburni etiam cum STENONIO piſces incidit.

Obſ. 39. Girini prima formatio.

Obſ. 98. Ululæ canalis alimentarius.

Obſ. 99. Ardeæ viſcera.

Obſ. 124. Pſittaci anatome. Maxillæ ſuperioris os mobile, aſpera arteria, larynx inferior & ſuperior.

Vol. III. *obſ.* 59. Fetus contortis cruribus: caprea unicornis.

Vol. V. Multæ animalium diſſectiones.

Obſ. 94. Ciconia, in qua videtur vaſa meſenterii lymphatica vidiſſe.

Digitized by Google

Obſ. 95. Linguæ pici; muſculi ex thorace in linguam euntes.

Obſ. 96. Centrinæ inciſio, &

Obſ. 97. Torpedinis, deque tremore quem creat. Non e longinquo ſtupefacere. Cor duabus auriculis inſtructum 7. horis ſalire.

Obſ. 98. de lampetra ejusque cerebro.

Obſ. 99. de ſcorpione & veſica venenifera.

Obſ. 100. Serpentum & viperarum morſum ſanguinem cogere. Augere ſeri ſecretionem.

Obſ. 102. Caput monſtroſum infantis maxima de fronte appendix.

Obſ. 101. Anatome aſini. Nulla ipſi aut equo fellis vêſicula.

Obſ. 103. Puella monſtroſa hirſuta.

Obſ. 104. Fetus abſque oſſibus, artubus flexilibus.

Obſ. 105. Cornu ex palpebra prælongum.

Obſ. 106. de renibus.

EJ. *de ranis obſervationes* Paris 1676. 8.* cum C. BARTH. *de diaphr.* Girini in perfectam ranam paulatina reformatio. Anatome ranæ; pulmones; ovarium cum ovi ductu longiſſime proſerpente; corpuſcula ad latus medullæ ſpinalis cum acore ferventia. Sacculi pingues. Teſtes. Tympani membrana, duo oſſicula: dentes, muſculi aliqui.

Hunc libellum meliorem & auctiorem reddidit Hafniæ 1686. 8.* cum titulo *de ranis lacertis* obſervationes. Torpor ranarum hibernus. Teſtudinis anatome; pulmo veſiculoſus, cor cum duabus auriculis, penis. Anatome ſalamandræ, humor cutis lacteus, teſtes quatuor. Unicus cordis ventriculus in teſtudine.

EJUS *Compendium inſtitutionum medicarum in gratiam tironum* Hafn. 1694. 8.* Breviſſime. Fermentationes docet.

Muſæum Regium, ſ. catalogus rerum tum naturalium quam artificialium, quæ in Bibliotheca Regia Danica adſervantur Hafn. 1696. fol. Animalia aliqua rariora, pauciſſima tamen noſtri ſcopi habet. Pro ovo humano, duro cortice pugnat, verum eſſe & legitimum. Mandibula equi & cornu ligno inmerſa.

§. DLII. *Varii.*

Louis BARLES *les nouvelles decouvertes ſur les parties principales de l'homme & de la femme, avec des diſſertations ſur chacune en particulier* Lyon 1673. 8°. min.* lego etiam 1675. 8. HEIST. Medicus Maſſilienſi collegio aggregatus, KERKRINGIANA repetit.

Video etiam citari EJUS *nouvelles decouvertes ſur le bas ventre* Lyon 1673. 12.

EJ. *ſur les organes de l'homme* ib. 1675. 12. RAST. & *decouvertes ſur toutes les parties principales de l'homme & de la femme* Lyon 1680. 12. 4.Vol. BUR.

J. N.

J. N. Pfizer *drey Bücher von der Weiber Natur, Gebrechen und Krankheiten* Altorf. 1691. 8.*. Præfatio data eſt anno 1673. Fuſa anatome & phyſiologia partium genitalium. In Commentario lac virgineum etiam in animalibus recipit, auramque ſeminalem. Glandulas vaginæ a Duverneyo eſſe oſtenſas.

Gerhardi Feldmann J. C. *de cadavere inſpiciendo* Groningæ 1673. 4.*. Docta diſputatio, neque a nobis ſilentio prætereunda, etſi ad medicinam forenſem fere ſpectat. Sanguinem a morte ſæpe de vulnere fluere monet, etiamſi nemo criminis ſuſpectus adſit.

J. Nicolai Binninger, Monsbelgardenſis, *obſervationum & curationum medicinalium Cent.* V. Montbelgard. 1673. 8.*. Molinettum audiverat & Monſpelienſes. Quare paſſim vel aliqua ad phyſiologiam pertinentia admiſcet, vel omnino phyſiologica. Sic *Lazari* Colloredo dat hiſtoriam, & urinæ calculoſa cruſta tectæ. Hibernum quemdam ſanguinis naturam coagulabilem primum anno 1550. *Hieronymo* Frizimelicæ demonſtraſſe. Quare neque Golzadii inventum eſſe, neque Barbati. Renis ſiniſtri defectus. Triangularis ſterni muſculus a Molinetto oſtenſus, pro re nova. Ab eodem hymen demonſtratus. Pecquetum anno 1651. ſuum ductum ſe præſente demonſtraſſe. Ovum humanum. Menſes aberrantes, immodici. Atreta, & ani defectus; ſudor ſanguineus. Infans abſque ſexu. Pollex in manubus pedibusque duplicatus. Serum ſanguinis in laminam concretum, ex vena extractum. Polyphagus (impoſtor, ut videtur).

In *Dom.* Gervasi *tratt. delle dislogazioni* Lucca 1673. 4.* aliqua eſt anatome.

Joſephi Magnassii *diſquiſitiones phyſicæ de motu cordis & cerebri* Pariſiis 1673. 4. Burckh.

Ejusd. Diſp. *phyſica de finibus corporis & ſpiritus* ib. una prodiit.

Sebaſtian Wirdig *nova medicina ſpirituum* Hamburg 1673. 12. Falc.

Cornelio Girardelli *Compendio della cephalologia phyſionomica: cento ſonetti ſopra cento teſte humane* Bologna 1673 8.

Chriſtian Winkelmann *Tabulæ inſtitutionum medicarum* D. Sennerti Witteberg. 1673 fol.

J. B. Ferrari *Tr. utile per guarir cavalli, bovi, vacche &c.* Bologna 1673. 12. habet etiam aliqua anatomica & oſſa equi.

Pacichellii *Chirolitorgia ſ. de varia & multiplici manus adminiſtratione & ornamento, itemque de pede* Colon. 1673. 8.

§. DLIII. *Diſputationes.*

Corn. van der Linden *de anima hominis vitali cum commentario* Leidæ 1673. 8.

Fridemann Bechmann *de termino vitæ humanæ* Jen. 1673. 4. He. & 1676. 4. Id.

J. Henr. Melissander, alias Acker, *de homine ejusque anima rationali* Jenæ 1673. 4. He.

J. de

Digitized by Google

J. de STOPPELAER *de calido innato* Leidæ 1673. 4.*.

J. BOECLER *de vomitu* Argentor. 1673. 4. HE.

Albertus MOEHRING *de animæ pathematibus* Leid. 1673. 4.*.

J. Gabriel DRECHSLER *de ſermone brutorum* Lipſ. 1673. 4. B. THOMAS.

Juſtus v. BOGAERD *de humoribus* Leid. 1673. 4.*.

David MARTINI *de natura acidi & alcali, geminarum ſanitatis & mortis cauſarum* Leid. 1673. 4.*.

Claud. de QUANTEAL *An octimeſtris partus vitalis?* Lutet. 1673. fol.

Anton. de S. YON & *Petri* DACQUIN *E. præcox canities vitæ longioris argumentum* Pariſ. 1673.

Cl. de QUANTEAL & *Fr.* AFFORTY *E. octimeſtris partus vitalis* Pariſ. 1673.

J. ROBERT & *Claud.* MARILLIER *Non ergo ex ore ductus aër ſubit cor* Pariſ. 1673.

Petr. OZON & *Ren. le* CONTE *E. proceritas corporis brevitate præſtantior* Pariſ. 1673.

Petri LAURENCEAU *An oculis ſit meditantis animæ & amantis cordis ſpeculum* Pariſ. 1673. 4. Ita lego.

EJ. *E. ab oculis faſcinatio* Paris 1618. 4.

§. DLIV. *Diaria.*

In *Philoſ. Tranſ.* n. 105. de vitulis lactantibus.

N. 109. de ſudore ſanguineo.

ACTA HAFNIENSIA *Vol.* III. *Franciſci de* L'ESTANG. Renes quadruplices *obſ.* 7.

Stevelini Adami REUTZII, V. D. M. Agnus capite ſemiduplici, auribus quatuor, linguis duabus, oculo unico, pedibus octo.

Georgii HANNÆI femina tribus mammis prædita *obſ.* 93.

EJUSD. Hermaphroditus *Vol.* IV. *obſ.* 79. Verus vir cum rima in perinæo.

EJ. in E. N. C. *Dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 114. Placenta veſicularis.

Obſ. 115. Ovum gemellum.

Ann. VI. *obſ.* 135. Aſphyxia abſque damno.

Ann. VII. *obſ.* 150. Lienis pars in homine reſecta abſque noxa.

Obſ. 155. Capilli virides.

Ann. VIII. *obſ.* 17. Gallina ſuperfetans.

Ann. IX. *obſ.* 169. Anſer cornutus.

Ann. X. *obſ.* 148. Fetus in utero petrefactus.

Iterum in *Act. Hafn. Vol.* IV. *Martini* HELLOT ſenex 127. annorum *obſ.* 10.

§. DLV. *Guilelmus* Cole,

Medicus Anglus. Ej. *de ſecretione animali cogitata* Oxon. 1674. 8°. min.* Hang. 1681. 12.* & in Mangeti *Bibl.* Poros non ſufficere, & fermenta ad ſecretiones neceſſario requiri. Ea fermenta in glandulis naſci, motum inteſtinum producere, & verum fermentum eſſe ſuccum nervoſum, ut adpareat, ex nervorum glandulas adeuntium copia (imaginaria), cum glandulæ præterea neque ſentiant neque moveantur. Bilem hepaticam acriorem, cyſticam mitiorem eſſe. Vidit tamen, ad ſecretionem pertinere motum in vaſis minimis tardiorem, dilatationem vaſorum in minimis, & proportionem ſummæ ramorum ad truncum, quæ ſemper major eſt. Dictio obſcura.

Ej. *Novæ hypotheſeos ad explicanda febrium intermittentium ſymptomata & typos excogitata hypotheſis* Londin. 1693. 8.* Amſtelod. 1698. 8. Nutritionem fieri per fiſtulas minimas nerveas, quas ſuccus nervoſus lente perrepit, & in cavernulas inter ſolidas partes relictas deponitur. Totum corpus ex nervis conſtare.

Adjecta eſt Diſſ. *de mechanica ratione periſtaltici inteſtinorum motus*, ex inſpectione anatomica, qua oſtenditur fibras, quæ pro circularibus habentur, eſſe revera ſpirales. In latinum verſa eſt per auctorem ipſum Londin. 1693. 8.* & prius in *Philoſ. Tranſ.* edita M. Maji anno 1676. n. 125. Rem ipſam vidit, & fibras finibus ſuis inter vicinas fibras intortas, ſpiras ex ingenio addidit. Citat D. Baciaccum Genuenſem, qui ſibi per experimenta demonſtraverit, ventriculum in motu periſtaltico quieſcere.

Ej. *Conſilium ætiologicum de caſu quodam epileptico.* Adnexa eſt *diſquiſitio de perſpirationis inſenſibilis materia & peragendæ ratione* Londin. 1702. 8. Sudorem differre a materie perſpirationis. Fieri iſtam a ſanguinis halitu, ab aliqua parte ſucci nutritii, & a partibus ſolidis corporis humani. Exponit, ut ſudor & diarrhœa defectum perſpirationis ſuppleant. Nutritionem fieri a ſucco per nervos & eorum propagines, fibras, deportato.

Id. in *Phil. Tranſ.* n. 178. Purpuræ dixit tingentem ſuccum viridem, qui ſenſim per cæruleum in rubrum ſole adfulgente tranſit, ante Gallos.

§. DLVI. *Juſtus* Schrader.

Obſervationes & hiſtoriæ ex G. Harveji *l. de generatione animalium excerptæ, in ordinem redactæ. Wilhelmi* Langley *de generatione animalium obſervationes quædam: accedunt ovi fecundi ſingulis ab incubatione diebus factæ inſpectiones, ut & obſervationum anatomico-medicarum Decades* IV. *Denique cadavera balſamo condiendi modus.* Studio *Juſti* Schraderi, ex familia Cl. viris celebri Amſterdam 1674. 12.*. Magni pretii libellus. Harvejum omitto, cujus ſolæ rerum viſarum deſcriptiones hic reperiuntur. *Guilielmus* Langley ovis incubatis utiliter uſus eſt. Halones, figuram venoſam, duo puncta ſalientia, inde tria, colorem in ſanguine primis diebus flavum vidit: embryonis bonam figuram dedit.

Digitized by Google

dit. Membranæ, ſacculus, quem vocat cicatriculam. Duæ ſunt incubationes. Inde de quadrupedum generatione. Valvulæ colli uteri. Embryones ovilli.

In *quatuor Decadibus* multa ſunt memorabilia, in cadaveribus Leidæ inciſis viſa, a *J. v.* HORNE, *Fr.* SYLVIO, *Frid.* RUYSCHIO, *J.* SWAMMERDAM, etiam ab *Henrico* MEIBOM. Porro agni bicipitis, & prægnantis ſciuri, aliorumque animalium. Ureteres in vulvam inſerti. Caſtoris anatome, & ex folliculo in vulvam ductus. Cadaverum condituram laudat ſuam.

§. DLVII. *Johannes* MUNNIKS,

Profeſſor Ultrajectinus. EJUS exſtat *Diſſertatio de urinis earundemque inſpectione* Utrecht 1674. 12.*. Renum anatome. De urina aliqua, reliqua pathologica aut ſemejotica.

EJ. *de appetitu & deglutitione* Ultraject. 1677. 4. THOM.

EJ. *de corporis animalis œconomia Diſſ.* I. Ultraject. 1677. 4.*.

Diſſ. II. ib. 1678. 4.

Diſſ. III. *de chyli confectione & motu* ib. 1679. 4. B. THOM.

Diſſ. IV. vaſa chylifera 1679. 4.

EJ. & SPOOR *de ſudore* Utrecht 1679. 4.*.

EJ. *de re anatomica l.* Utrecht 1697. 8.* Dictio bona, neque nullæ propriæ adnotationes. Hiatum tympani confirmat. Seſamoidea poplitis oſſicula habet. Gelatinam funiculi umbilicalis cum BIDLOO habet pro ductibus ſuccoſis, humorem amnii ſecernentibus. Allantoïdeam membranam in muliere ſe inveniſſe adſerit, & cæcum urachum. Exhalantia cordis vaſa. Pulmonem primo trimeſtri in fetu ponderoſiorem eſſe. Fibræ transverſæ aſperæ arteriæ. Duæ mallei epiphyſes. Succus thymi lacteus.

EJ. *de circulatione ſanguinis* Diſſ. Traject. 1709. 4. Vaſa in ventriculis cordis aperta vidit.

De hydrope tubæ adnotatio eſt in BLANCAARDI *Jaarregiſter* C. I. n. 61.

§. DLVIII. *J. Baptiſta* LAMZWEERDE,

Medicus & Profeſſor Colonienſis. EJUS *reſpirationis* SWAMMERDAMIANÆ *exſpiratio, una cum anatomia neologices Jo. de* RAEI Amſterdam. 1674. 8.*. Non quidem inciſor; principem ſcopum præ ſe habuit, circulum CARTESIANUM refutare; experimentum etiam fecit, in quo homo abſque ullo pectoris motu, ſolo diaphragmate reſpiravit. Credulus carbones putat per urinam egeſtos fuiſſe. Aliqua habet de pectoris, diaphragmatis & pulmonum anatome. Non mere pati pulmonem; non augeri a diaphragmate pectoris caveam. Contra SYLVII effervescentiam. De motu muſculorum.

EJ *Naturalis molarum uteri hiſtoria* Leid. 1686. 8.*. Non valde ſuperſtitioſus. Aliqua anatome partium genitalium. Molas virgineas, diabolicas, partus

Digitized by Google

tus ex homine & beſtia hybridas rejicit. Nimis cæterum fuſus, propriaque fruge caſſus.

Ej. *Examen euchariſticum Harderianæ apologiæ ſupra fraternas admonitiones in c. 24. tractatu de molis uteri contentas* 1689. 4. non vidi.

Armamentarium SCULTETI obſervationibus auxit, quibus aliqua anatomica admiſta ſunt.

§. DLIX. *Varii.*

P. GUIDE, Medici Monſpelienſis, qui Londini vixit, *obſervations anatomiques ſur pluſieurs animaux au ſortir de la machine pneumatique* Paris 1674. 12.*. Libellus vix notus, neque tamen inutilis, qui mera experimenta contineat, eaque eo quo ſcripſit tempore, minime vulgaria. Pulmonum mutationes deſcribit, quas patiuntur in ſpatio, cui aëris magna pars ſubtracta fuit, aut omnis denique aër exhauſtus, quoad id per artem fieri poteſt. Invenit pulmonem ſolideſcere, fundum in aqua petere, ſi aperta fuerit aſpera arteria, natare ſi intercepta. Monet de vi medicamenti vomitum cientis ad expedienda, quæ aſperam arteriam obſtruunt.

Ej. *Reflexions ſur les ſucs dont nous ſommes nourris, où il paroit probable, que le lait n'eſt pas une production du ſang, & que c'eſt le chyle qui nourrit nos parties* Leid. 1684. 8. BUR.

Adalberti TYLKOWSKY S. I. *Diſquiſitio phyſica oſtenti duorum puerorum, quorum unus cum dente aureo, alter cum capite gigantis Vilnæ ſpectantur* Oliva 1674. 12.*. Immenſa fabularum farrago. Dens aureus videtur, ut prior ille in Sileſia dictus, fabula fuiſſe: alter fetus hydrocephalus.

Philippi HOECHSTETTER, Auguſtani phyſici, *rararum obſervationum medicinalium Decades* VI. *antea editæ: acceſſerunt quatuor Decades nunquam hactenus viſæ: curante J. Phil.* HOECHSTETTERO auctoris nepote Francof. & Lipſiæ 1674. 8.*. PLATERI & C. BAUHINI diſcipulus, vixit furente bello tricennali; non malus certe auctor. Obſervationes centenis plures ſunt, etſi titulus non plures indicat. Multæ cadaverum morboſorum inciſiones. Partus a morte matris. Aliqua noſtri ſcopi. Sæpe indicata partium humani corporis fabrica. Admiſta monſtra aliique eventus memorabiles. Sanguinis errores varii, etiam per oculos, per renes in variolis funeſtus, alias ſalutaris. Venæ ſponte hiſcentes. Hernia abdominalis congenita.

In *Antonii* BOIREL, Chirurgi Aginnenſis, *tr. des playes de la tête* Alençon 1674. 12.* paſſim aliqua huc faciunt. Cerebrum in aqua fundum petere. Paralyſis ejusdem lateris ex lapſu in caput &c.

Iſaaci BARROW *optica*, quæ magni a peritis fiunt, potius ad mathematica pertinent Londin. 1674. 4.*.

De CAUX *varia philoſophica & medica de atomis, circulari ſanguinis motu.* Adver-

Adverſus Pyrrhonios. De generatione hominis: de uſu lienis: de cauſa motus pulmonum in perſpiratione: Anatomica quædam Rothomagi 1674. 12. BURCKH.

Pauli de MINIS & *Antonii Vincentii* MAJOLI *Galeniſtarum hypotheſis adverſus recentiorum placita confirmatio* Bonon. 1674. & in *Act. Nat. Curioſ. Dec.* II. *ann.* 9. app. Contra theoria ex figura corpuſculorum deductas, & contra fermentationes.

EJUSD. *Medicum igne non cultro neceſſario anatomicum eſſe* Venet. 1678. 4. alii 1679. 4. Contra MALPIGHIUM.

Martini PEREGRINI *reſurrectio corporum humanorum probata rationibus naturalibus* Rom. 1674. 12. B. THOM.

David van der BECKE *Amœnitates phyſicæ* Hamburg. 1674. 8.* 1705. 8.*. Ideas plaſticas defendit, & animas vegetabiles. In ovario idem corporis formatricem* reſidere.

Henrici MARTINI *de ſanguinis natura, origine &c.* Brig. 1674. 4.*.

Joh. a CHOKIER *de ſenectute* Leodi 1674. 4.

Henrici SCHAEVII, Profeſſoris Stettinenſis, cum JESSENII Chirurgia Nurnberg 1674. 8.*. *Anatomiſcher Abriß des menſchlichen Körpers.* IDEM l. *mit neuen anatomiſchen Erfindungen vermehrt; durch* (E. KOENIG) Baſel 1687. 8.* Compendium anatomicum breviſſimum.

Orationes de fama & ſiti Tubing. 1674. 8. BOECL.

J. V. S. H. H. D. M. P. P. *Anatomia monſtri Francofurtenſis* anno 1674. *per abortionem rejecti* Heidelberg. 1674. Refutatur quidam NISIUS, qui contra FRANCUM ſcripſerat de ſuffocatione hypochondriaca. Monſtroſi nihil.

§. DLX. *Diſputationes.*

J. DORNFELD *corporis humani ſtatura phyſice delineata* Lipſiæ 1674. 4. B. THOMAS.

J. Henr. RUMPEL *de inedia quorumdam hominum diuturna* Lipſ. 1674. 4.*.

Chr. Henric. RUPERTUS *de Pancreate & ejus ſucco* Erfurt. 1674. 4. BOEHM.

J. Georgii GRÜBEL & *R. J. A.* SLEVOGT *de ductu chylifero* PECQUETIANO Jen. 1674. 4.*.

IDEM in E. N. C. *Dec.* II. *ann.* X. *obſ.* 42. dicit Hydrocephalon pro monſtro habitum.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 5. Fluxus ſanguinis tertia a morte die.

Herman van BEECK *de fellis folliculo* Utrecht 1674. 4. Vide ſupra p. 552. Error ſub eſſe videtur.

Aug. Henr. FASCH *Anatome quod ſit columna praxeos* Jen. 1674. 4. PL.

IDEM *commendat anatomen utriusque ſexus* Jen. 1674. 4. HE.

EJ. *de Caſtoreo* ib. 1677. 4.

Ej. *de ovario* 1681. 4. Tres bullæ de ovario pendulæ.

Ej. *παρωτίδες phyſiologiæ conſideratæ* Jen. 1683. 4.* B. THOMAS.

Ej. *de circulatione lymphæ* Jen. 1683. B. THOMAS.

Ej. *de doloribus poſt partum* 1683. 4.*.

Ej. *ſterilitas* Jen. 1684. 4.*. Uterus ruptus; graviditas diuturna, expulſis veſiculis ſoluta. Feminas commendat Jen. 1684. 4.*.

Ej. *Ventriculi ſc. naturæ coqui cura circa ſuſtentanda humani corporis organa & viſcera* Jen. 1687. 4. PL.

Ej. *de bile vitæ balſamo* 1689. 4. B. THOMAS.

Gottfried SAND, Profeſſor Regiomontanus, vir minime vulgaris, edidit Regiomonti anno 1674. *de menocryphia* Regiom. 1674. 4. & *progr. an femina concipere poſſit, cui nunquam menſes fluxerunt.*

Ej. *de incertitudine ſignorum conceptus* 1682. 4.

Ej. *de ſapore* 1685.

Ej. *de effetarum lactatione* 1701.

Ej. Diſp. *de fungo cerebri* Regiom. 1700. 4.*

Ej. *rarus ventriculi abſceſſus* ib. 1701. 4.*

Ej. *de effœtarum lactatione* ib. 1701. 4.* B. BOEHM.

Andreæ GERET *infans monſtroſus* Witteberg. 1674. 4.*. Hydrocephalus erat, pectore vix ullo, artus imperfecti.

Abraham KINKHUYSEN *de chyloſi* Leyd. 1674. 4.*.

Gerard SERMES *de chyli elaboratione ejusque motu* Leid. 1674. 4.*.

Frider. BURMESTER *de ſexu* Marpurg. 1674. 4.*.

Jac. de BOURGES & *M. Anton.* HELLOT *Ergo ſtatim a cœna ſomnus* Pariſiis 1674.

Petri DACQUIN & *Armand Johan. de* MAUVILLAIN *Ergo vultu matri ſimiles patrem animo referunt* Pariſ. 1674.

Ger. PREAUX & *J. Bapt. Ren.* MOREAU *Non ergo ex capillis certum de temperamento judicium* Pariſ. 1674.

§. DLXI. *Philoſ. Tranſactiones.*

N. 117. *Thomas* TOWNS utique ſanguinem Nigritarum nigrum eſſe.

N. 122. Anonymus duos lienes in cane vidit.

N. 122. HUGENII & PAPINII experimenta in vacuo aëre inſtituta: ea animalia D. GUIDE diſſecabat, de quo diximus. Nulla preſſione aëris ex pulmone abigi poſſe.

Iſaacus NEWTON in *hiſtoria Soc. Reg. Lond.* p. 253. ſpiritus animales eſſe

 ætherex

ætheræ naturæ, & libere omnia pervadere. Ab eo motum muſculorum fieri. Novos ſpiritus in corde ex fervore humorum generari.

Redeunt hæc in *Queries*, quæ prodierunt cum *opticis* London 1709. 4. 1721. 8.* 1729. 4.* & alias. Vibrationes a penicillo radiorum in fibris retinæ tunicæ putat excitari, coloresque diverſos percipi, uti hæ vibrationes majores fuerunt, minoresve. Reliqua eximii operis phyſici fere argumenti ſunt.

§. DLXII. *Academia Naturæ Curioſorum.*

Joel LANGELOTT, Medicus Holſatus chemiæ addictus, in E. N. C. *Vol.* VI. & VII. ann. 1675. & 1676. agit de menſtruis ſerotinis *obſ.* 5.

De ſudore ſanguineo *obſ.* 10.

De hominibus pluribus horis ſub aqua merſis & ſuperſtitibus *obſ.* 20.

Ann. IX. X. *obſ.* 88. cerva cornuta.

Luc. SCHROECK, *Lucæ* fil. Ejus eſt fetus inteſtinis propendentibus E. N. C. *Dec.* I. *ann.* VI. VII. *obſ.* 232.

Animal moſchiferum *ann.* VIII. *obſ.* 53.

Ovum monſtroſum *Dec.* II. *ann.* I. Mulier abſque menſibus mater, & alia ſcholia.

J. Chriſtian FROMMANN *Dec.* I. *ann.* VI. VII. *obſ.* 185. Sudor poſt mortem.

EJUSD. lego eſſe hiſtoriam motus periodici ſanguinis. Non reperiri apud Salomonem. Loci HIPPOCRATIS, GUTHMANNI.

J. Matthiæ NESTER de fetu monſtroſo n. 27. Puella quadrupes, capite & brachiis ſimplicibus.

Daniel WINKLER, Sileſius, aliquos menſium errores dicit *obſ.* 48. 49.

Chriſtoph LIPSTORP *obſ.* 101. vitula ſemibiceps *obſ.* 74.

ANONYMUS de ſubmerſis Succicis *obſ.* 76.

Chriſtian MENZEL, Archiater Brandenburgicus, *obſ.* 78. ſudor luteus ex uſu rhabarbari.

Ann. VIII. *obſ.* 8. hermaphroditi, nempe viri cum vulvæ in perinæo imagine.

Ann. IX. X. *obſ.* 108. tria in anſere corda.

Dec. II. *ann.* III. *obſ.* 15. Senex 120. annorum, qui in ſumma ſenectute dentiit.

Ann. V. Alius fetus octupes.

J. Frider. HULDENREICH. Hepar 14. loborum *ann.* VI. VII. *obſ.* 219.

Gottfried Chriſtian WINKLER *obſ.* 118. Sedigitus.

§. DLXIII.

§. DLXIII. J. Dolæus,

Archiater Caſtellanus. In E. N C. *Dec.* I. *ann.* VI. VII. *obſ.* 67. ſudor cæruleus.
Obſ. 131. aliqua de ovario muliebri.
Ann. IX. X. *obſ.* 129. ſtrepitus oſſium.
Obſ. 174. dens caninus in octogenario reparatus.
Obſ. 177. puella bilinguis.
Dec. II. *ann.* I. *obſ.* 131. fetus intra extinctæ matris uterum, vitalis.
Ann. VI. *obſ.* 76. lac per os erumpens.
Ann. VIII. *obſ.* 131. transfuſio ſanguinis in cane.
Obſ. 132. improbabilis nævus.

Ej. *Encyclopædia Chirurgica*, in operibus omn. recuſa, paſſim ad anatomen ſpectat.

Ej. *Encyclopædia medicinæ theoretico-practica* Francof. 1684. 4.*.

Ej. *Encyclopædia medica dogmatica* Francof. ad Mœn. 1691. 4.*. Notiſſimum ſyſtema ſpirituum ſecutus eſt, a quibus res humanas gubernari poſuit, nominibus Græcis & Hebræis impoſitis, ut in hoc vel illo viſcere reſiderent.

Ejusd. *Opera omnia* Venet. 1695. fol. 2. Vol. Francof. 1703. fol. Trew. In operibus præter Waldschmidianas illas redeuntes, epiſtolæ variæ continentur, quarum aliquæ ſunt phyſiologici argumenti, etiam Brunneri.

In *obſervationum Centuria*, ut puto, ex E. N. C. repetita, aliqua ſunt hujus argumenti; quædam equidem incredibilia, ut urina per foramen prope claviculas profluens. Animal bipes per alvum excertum. Sed etiam de ſanguinis transfuſione agit.

§. DLXIV. *Bernardinus* Genga,

Medico-Chirurgus Romanus, & inciſor. Ej. *Anatomia Chirurgica, cioe Iſtoria Anatomica dell' oſſa e muſcoli del corpo umano, con la deſcrizione de vaſi* Rom 1672. 8. Gunz. 1675. 8.* 1687. 8.* quæ editio melior eſt. Liber minime contemnendus. Pro circuitu ſanguinis propriam diſſertationem addit. Rariores, quas vocant, adnotationes paſſim habet. Defuiſſe utrinque in femoris acetabulo ligamentum teres. Unicus gemellus femoris, Portal. Indicatorem ſæpe peculiarem a medio cubiti ortum vidit. Extenſorem longum digiti minimi, a radio natum: aliumque minimi digiti muſculum ex ligamento carpi ortum. Tres adductores & tres abductores breves pollicis numerat. In primo ſinu glandis penis ſedem eſſe gonorrhœæ.

Ad Gengam etiam refero ſplendidum librum cui titulus, *Anatomia per uſo ed intelligenza del diſegno* L. I. cum cadavera ſecuerit, etſi *J. Mariæ* Lancisii explicationes addidit. Prodiit Romæ 1691. fol. apud Rossi *. totus æri inciſus. Muſculi ſunt & oſſa artificioſe & nitide ſculpta: ut ſemper memor ſis, ſcopum auctoris fuiſſe, pictoribus ſervire, & muſculorum nonniſi ſubcutanea

Digitized by Google

tanea ſtrata hic quæras, neque inſertiones in oſſa exigas. Celebriorum etiam ſtatuarum, Herculis, gladiatoris, Laocoontis muſculos hic ſuppletos videas.

In *commentariis ad aphoriſmos* HIPPOCRATIS Rom. 1694. 8.*, etiam anatomica aliqua intercurrunt.

§. DLXV. *Varii.*

Sebaſtian ALBINUS *kurzer Bericht, wie man den Perſonen, ſo nicht zu lang im Waſſer geweſen, und gleichſam wie todt herausgezogen worden, das Leben erhalten könne* 1675. 4.*. Reſpirationem ſuadet imitari, & compreſſo abdomine, ſanguinem ſurſum urgere.

BARNES *diſcovery of the pygmees* London 1675. 8.

Nicola SPADON *ſtudio di curioſita nel quale ſi tratta di fiſionomia, Chiromantia e Metopoſcopia* Venez. 1675. 12. d'ETR.

Converſations academiques tirées des conferences de l'Academie de Mr. l'Ab. BOURDELOT Paris 1675. 12.*. Auctor eſt *D. le* GALLOIS. Latine exſtant in ZODIACI MED. GALLICI T. III. anno 1681. Multa ad phyſiologiam, vaga tamen fere, neque a natura repetita, ut de communicatione vaſorum lymphaticorum cum venis lumbalibus: de pilis in cadavere ſubnatis. De cauſa ſemen in fetum formante. Num animal in ſemine ſit. De pinguedine, ſpermate ceti, & cerebro pingui. De renaſcentibus oculi humoribus. Num oſſa vegetent: ut in lapides abeant. De longævis animalibus. De dentibus in ſenio reparatis. De incurvata feminæ ſceleto, de fetu VASSALIANO. Vaſorum lymphaticorum inventum BOURDELOTO tribuitur.

Nicolai Orphei PAULONII Diſſ. *contra novas opiniones de ſanguinis generatione & motu* Macerata 1675.

J. Paulus WURFBAIN *ſparganoſis* Altdorf. 1678. 4.* alii 1675. 4.

EJ. *Salamandrologia* Noriberg. 1683. 4.* & prius Altdorf. 1675. 4. GRONOV. Animal incidit, etiam gravidum: vidit vivos fetus eniti, & ipſe vivos exemit. Succum ſibi non nocuiſſe, neque ignis violentiæ obſiſtere. Plurima philologica.

Jacques CHAILLOU *recherches de l'origine du mouvement du ſang, du cœur & de ſes vaiſſeaux, du lait, des fievres intermittentes & des humeurs* Paris 1675. 12. 1699. 12.*. Nova eo tempore inventa ſequitur, ſanguinis circuitum, duplicem ductum thoracicum. Chylum ad cor venire, non ad venas. Lac chylum eſſe.

Thomas PETRUCCIUS, Medicus Romanus. EJUS *ſpicilegium anatomicum de ſtructura & uſu capſularum renalium* prodiit Rom. 1675. 12.* etſi vulgo annus dicitur 1679., recuſus cum C. BARTHOLINI & J. VERLE opuſculis Lyon 1680. 12. alii 1681. tum 1696. 12. Plenus errorum. Arterias capſulares aorticas rejicit: valvulam eſſe in venæ capſularis in venam cavam ingreſſu, quæ non ſinat eo ſanguinem venire. Caveam in ea capſula renali admittit, & ſuccum atro fuſcum. Atram bilem

Digitized by Google

bilem per venam in eam caveam vult deponi, inde per arterias reſumi, in renem venire, urinæ adfundi, eam ſaturato colore tingere. Non bonæ icones.

Friderich MARTENS, Chirurgus Hamburgenſis, in *Spitzbergiſcher oder Grœnländiſcher Reiſebeſchreibung gethan anno* 1671. Hamburg 1675. 4.* aliqua habet ad vitam, generationem, cibos, etiam anatomen animalium ſeptentrionalium, phocæ roſmari, balænæ, in cujus cute poros manifeſtos vidit.

Henrici MORE *de anima ejusque facultatibus* Lond. 1675. 8. & etiam prius Anglice, tum Roterdam 1677. 8. B. B. Omnino huc faciunt, quæ de partibus humani corporis, de ſenſorio communi, contra CARTESIUM adfert. Animam proprium corpus informare, & eſſe ejus facultatem plaſticam docet.

§. DLXVI. *Varii.*

J. Georg. AAREND *de cephalagia* Leid. 1675. 4.*. Ab eo morbo membranæ cerebri duræ: ſuturæ nullæ. In alio caſu nervi optici, & auditorii, arefacti.

Paulus LINSIUS *de occulto aëris cibo, juxta mentem hermeticorum* Jenæ 1675. 4. HE.

Chr. SCHMID *de viribus imaginationis* Lipſ. 1675. 4. B. THOMAS.

J. HOFMAN *de animæ rationalis natura ac potentiis* Jen. 1675. 4. HE.

J. Adam LIMPRECHT *de tuſſi* Leid. 1675. 4. HE.

Theodor. CELLARIUS *de anima vegetante* Tubing. 1675. 4. HE.

EJ. *de anima rationali* Tubing. 1677. 4. HE.

J. Wilhelm ANDREÆ *de generatione* Erfurt. 1675. 4. HE.

Quintus Septimus Florens RIVINUS *An emittendo vel recipiendo fiat viſio* Lipſ. 1675. 4. B. THOMAS.

Joh. v. WYNINGHE *de intemperie ſanguinis craſſa* Utrecht 1675. 4. *.

Nic. RAVEAU & *Lud.* POIRIER *Ergo Hippocratis phyſiologia medico ſatis* Pariſ. 1675.

Nicolas de JOUVERNEY & *Joſephi* THOMASSEAU *Ergo nitidus faciei color bene moratorum viſcerum index* Pariſ. 1675.

Henr. MAHIEU & *Franc.* GIRARD *E. vivunt longius & felicius qui juniores conjugium ineunt* Pariſ. 1675.

Fr. AFFORTY & *Petr.* BONNET *E. natura intendit feminarum productionem* Pariſ. 1675.

§ DLXVII. *Guichard Joſephus* DUVERNEY.

In *Mem. avant* 1699. ad annum 1675. reperitur B. THIBAULT monſtrum quadrupes, quadrimanum, biceps, duobus cordibus, hepate unico.

Hic primum lego labores *Guichardi Joſephi* DUVERNEY, Profeſſoris anatomes Regii, qui per ſexaginta fere annos innumerabilia corpora incidit, & a

Digitized by Google

praxi etiam medica abſtinuit (*n*), ut inter mortuos viveret (*o*); multorum certe inventorum auctor quæ aliis nominibus tribuuntur. Siquidem ſecundum Ill. Senaci teſtimonium, nihil additum eſt ejus poſthnmis. Id habuit vitii (*p*), quod deſiliret ab invento ad inventum, neque priora inventa perficeret.

Primum hic in anſere oſtendit, ſanguinem arterioſum & venoſum colore differre.

Canem ligata ſuper ductum thoracicum vena ſubclavia, quindecim diebus ſupervixiſſe.

Anno 1678. de naribus egit, earumque conchis & laminis ad olfactum pertinentibus; & de motu tunicæ uveæ abſque fibris peracto. Nullum in avibus lacteum vel lymphaticum ſyſtema eſſe. Lapillos, quos aves deglutiunt, ad terendos cibos facere.

In *Mem. avant* 1699. ad ann 1679. branchias piſcium pro re nova deſcribit: totum corpus animale ex vaſis componi docet.

In *Journal des Savans* 1678. & *Mem.* X. p. 607. Duos muſculos palpebræ internæ deſcribit, ut puto ex avibus.

Journ. Sav. n. 30. de organis nutritionis, glandulis ſalivalibus, inteſtinalibus ex variis animalibus, quibus vim diſſolventem tribuit. Redit in *Mem. avant* 1699. X. p. 610.

Aliqua de ejus, qui continuo dicetur l. de organo auditus *Journal des Sav.* 1681.

Ejusd. *Traité de l'organe de l'ouie, contenant la ſtructure, les uſages & les maladies de toutes les parties de l'oreille* Paris 1683. 12.* 1718. 12. tum in poſthumis operibus. Etiam Noribergæ recuſum 1684. 4.* Leidæ 1731. 12. & in *Bibl.* Mangeti. Germanice Berlin 1732. 8. Anglice demum Lond. 8.

De integro organum auditus deſcripſit, partim bene, partim minus recte. Glandulas ceruminoſas depinxit, etiam ab aliis tactas: aquæductus nomen non bene tubæ impoſuit. Unicum habet muſculum auriculæ in fibras reſolutum. Inciſuras ductus auditorii diſtinxit; tympanum ſtapedis dixit & muſculum exteriorem mallei; proceſſum recipiendo anteriori deſtinatum omiſit: facieculas articulares oſſiculorum expreſſit. Tympani ſcalas, ſeptumque radiatum, & modiolum, & canales ſemicirculares, eorum oſtiola ampliora, eorumque nervos nimis ramoſos depictos dedit. Intercapedo aperta anuli tympani. Anterior auriculæ muſculus. Chordæ tympani originem & nervi duri faciales ramos delineavit, hos utcunque, nervum mollem hactenus. Differentiam organorum in fetu expoſuit. Deinde uſum partium, tenſionem & laxationem membranæ

(n) In Elogio.
(o) Vide Listeri teſtimonium in *itinere*.
(p) Fontenelle in Elogio.

Digitized by Google

branæ tympani; aptitudinem laminæ ſpiralis, ut cum omnibus tonis contremiſcat. De morbis bonas adnotationes habet. Icones artificioſe ſculptæ.

In *Mem. avant* 1699. an. 1684. Fetus pelvibus obverſos dicit, glandulas ventriculi ſuilli, & lymphaticorum vaſorum originem ex partibus corporis membranoſis & muſculoſis.

In *Philoſ. Tranſ.* n. 226. Chylum uterinum dixit.

Apud BIRCH. IV. p. 340. eodem anno inveniſſe dicitur proſtatas ſuccenturiatas, peni adjectas.

In *Mem. avant* 1699. anno 1685. Cæcum inteſtinum in carnivoris animalibus parvum, amplum eſſe in herbivoris. Mireris eum virum *ſuſpicari*, in tenuibus inteſtinis motum periſtalticum locum habere. In gallina fæces in appendices tranſire, priusquam in rectum inteſtinum veniant.

Anno 1686. Erinaceo mediaſtinum eſſe pro pericardio. Vocem in gallo formari in larynge inferiori. De cauda lacerti renaſcente.

Anno 1687. Salivam acidam eſſe, & in adultis magis: ſic liquorem in ventriculo avium & animalium ruminantium. De motu convulſivo poſt mortem ſuperſtite. Dura membrana oſſea in maniaco. Fetus tubarius.

EJUSD. *Lettre contenant pluſieurs nouvelles obſervations ſur l'oſteologie anatomes* Paris 1689. 4.* & in ſelect. diſp. VI. Plurima peculiaria habet; potiſſimum ex anatome comparata ſumta. Dentium in variis animalibus fabrica, cujusque vitæ generi accomodata.

Lettre écrite à M. COUSIN. Excerpta reperitur in *Journal des Savans* 1689. p. 219. Oſſa non formari ex tendinibus; neque medulla nutriri, neque ſucco nerveo. De medulla, de ejus vaſis. Multum ſalem alcalinum in oſſibus eſſe. Etiam ab intimis oſſa nutriri, certos per poros. De cornuum fabrica, dentium regeneratione, unguium ſtructura.

Compendium hujus Diſſ. in VERDUCI *oſteologia*, & apud Cl. VAUGUYON reperitur, prioris quaſi appendix ſ. continuatio.

Ad *Memoires de mathematique & de phyſique*, quæ MISSIONARII in Siamenſe regnum miſſi ediderant, notulas DUVERNEYUS adjecit, potiſſimum etiam ad Crocodili anatomen.

In *hiſt. de l'Academ. avant* 1699. anno 1690. de veſicula leonis ſeptem ſeptis diviſa.

Anno 1691. de ſtruthio-cameli palpebra interna ejusque muſculis: de ſpermate ranarum, qui liquor ſit in ovi ductu natus.

In *Mem. de Mathematique & de Phyſique* 1692, ſtruthio-cameli & erinacei ductus bilarios bilem in ventriculum effundere adnotat: ductum vero pancreaticum in hyſtrice & ſtruthio-camelo longiſſimo a bilario ductu intervallo in inteſtinum aperiri.

Digitized by Google

Mem. de 1694: utique bilem viridem (cum ſit hepatica) ſtruthio-cameli in ventriculum muſculoſum effundi.

In hiſt. de l'Acad. anno 1695. incipit noſter MERYUM impugnare: valvulam nempe utique adeſſe, quæ ſufficiat obturando foramini ovali.

Ib. anno 1696. de fetu ventrali, pauca verba.

In anno 1698. canem uvula deſtitui: in palato tamen habere muſculos, quos homo.

In *Mem. de l'Acad. des Sciences* 1699. inſignem dedit diſputationem, MERYO quidem eminus oppoſitam, qua cordis teſtudinis anatome continetur; ſinus venoſus maximus, arteriæ duæ abdominales; ventriculi cordis communicantes, eorumque valvulæ. Addidit etiam corda univentria viperæ, & ranæ, & cyprini; demum branchias, quarum arterias putat in venas abſque intercedente diviſione in minimos ramos converti. Cor teſtudinis nil pro MERYO facere, neque ſimilem in eo animale inque fetu fabricam reperiri, cum teſtudo ſæpe, fetus nunquam reſpiret &c.

In *hiſt. de l'Acad.* 1700. pro CHIRACI de vomitu ſententia. De glandulis nonnullis præputii (in beſtiis); de venarum corporis cavernoſi urethræ, cum venis corporum cavernoſorum penis communicatione.

Ventre aperto, reſectis nervis crurum, demum irritatos crurum muſculos convelli.

In *Mem.* ejus anni, vaſa omphalo-meſenterica animalium, quæ nova putat.

Ibid. de medulla oſſium. Reſorberi & oſſeas fibras obungere, & cavere ne fiant friabiles. Senſu acri eſſe.

In *Mem.* anni 1701. bronchiarum fabrica, & venarum in ea parte in arterias mutatio.

In *hiſt. de l'Acad.* 1702. acus in vena viri.

Hiſt. 1705. Venerem limacum accurate contemplatus eſt, ſed nunquam edidit.

Mem. de 1706. Anatome duorum infantum, obverſis pelvibus connatorum, in quibus propriæ particulæ artificioſe ad eam ipſam fabricam adaptatæ repertæ ſunt.

De eodem fetu duæ epiſtolæ in *Journal des Savans* 1707.

Hiſt. de 1708. Venus limacum. Aculeus, quo ſe mutuo compungunt, penis quem quisque viciſſim in alterius valvam immittit &c.

Hiſt. de 1717. Serpentem qui piger ex ovo perrepſit, agilem fieri, quam primum reſpiravit.

In *Mem. de* 1725. WINSLOWIUS DUVERNEYI poſteriora, non levia, in corde fetus inventa, recenſet. Utique valvulam foramini aperiendo parem eſſe: ejus fibræ muſculoſæ; auriculæ duæ cordis ſeparatæ. Valvula EUSTACHII anguſta,

Digitized by Google

guſta, quando foramen ovale apertum eſt, lata viciſſim. In fele ſe vidiſſe foramen ovale quaſi ſphinctere clauſum, & valvulam ei adplicatam.

EJUSDEM DUVERNEYI *Oeuvres anatomiques* Paris 1761. 4. 2. Vol.* curante J. E. BERTINO, cui SENACUS codices DUVERNEYI commiſerat. Præter ea, quæ Cl. vir dum vivebat edidit, exſtat hic compendium anatomicum, in quo plurima nova reperias, quæ vulgo ſolebant WINSLOWIO tribui.

Ductus lachrymalis ſuperior curvulus, inferior rectus.

Sclerotica tunica non naſcitur a dura membrana.

Cornea tunica cocta in gluten abit.

Arteria poſterior lentis cryſtallinæ.

De cerebro fuſe, cum propriis iconibus & ſectionibus. Lineæ transverſæ & colliculus medius corporis calloſi. Vaſa pontis & plexus chorioïdei. Fibræ decuſſatæ in principio medullæ ſpinalis.

Sinus petroſi utrique, occipitales, circularis: ſanguis circa carotidem. Motus duræ membranæ, tum qui a reſpiratione cietur, tum qui ab arteriis. Phyſiologia cerebri & nervorum.

Ganglion ophthalmicum, inventum ut videtur Cl. viri. Muſculus in ſaccum naſalem inſertus. Circulus arterioſus iridis.

Organum auditus nova tabula auctum, in qua arterioſa vaſcula membranæ tympani, & oſſiculorum vaſcula.

Narium oſſa bene, & inter ea corniculum ſphenoideum BERTINI. Nervi & vaſa narium abſque interpretatione. Glandulæ nimiæ. Foramen cæcum, & papillæ linguæ, ex variis animalibus. Omnes muſculos pharyngis præter hyopharyngeum habet pro unico. In cute multæ tabulæ pilorum, papillarum, unguium, corporis reticulati, glandularum cutis, perinde abſque interpretatione. Fuſe de ſtructura oſſium & nutritione: oſſa ex membranis generari. Ligamenta. Vidit diſcedentia oſſa pubis. Sinum ſphenoideum ab oſſe palati perfici. Sinus cæcus linguæ. De dentibus diſſertatio, quæ in Diario *Journal des Savans* prodierat. De incremento cornuum: de plexu retiformi, mirabili, animalium.

In T. II. pergit compendium anatomicum. Fuſe de valvula EUSTACHIANA. De modo quo pleura pulmonem obvolvit, recte. Fila celluloſa habet pro fibris pulmonis muſcularibus. Nihil eſſe in pulmone, præter inflatum celluloſum textum, ante HELVETIUM docet, neque cellulas fieri ex aſperæ arteriæ veſiculis, & etiam in equo bronchia in tela celluloſa evaneſcere. De aëre communicante inter pulmonis lobulos. Mira vis muſculorum intercoſtalium in equo. De voce cum DODARTO. Sinus occipitalis an. 1683. inventus, apud KEILIUM & PALFYNIUM dictus. De vaſis umbilicalibus fuſe, deque eorum ramis, qui in adulto aperti manent. De muſculis veſicæ, veſiculis, & proſtata, nitida icone expreſſis. Ad penem, ejusque veſicam triquetram eminentiam

 pulchræ

Digitized by Google

pulchræ figuræ. Venarum cavarum ſphincteres. Aditus omenti hepaticus. Duodenum. Omnium inteſtinorum ampliſſimum eſſe. Tria ligamenta coli, & tres ordines cellularum. Hepar ex parvis veſiculis bilariis componi. In liene hominem ſolas habere fibras celluloſas. Omentum minus. Ventriculi pleni ſitus, idem quem WINSLOW. Glandulæ lienis ex elephante. Ligamenta inter uterum & veſicam atque rectum inteſtinum media. Proſtatas inferiores vocat, quas ſibi COWPERUS tribuebat, DUVERNEYO vero jam C. BARTHOLINUS reſtituit (*de diaphr.*). De corporibus luteis, fetuque tubario aut in teſte reperto. Contra ſemen muliebre. Cellulæ uteri.

Propria diſſertatio de generatione. Venus limacum, quam ipſe contemplatus eſt. Liquorem amnii ex veſica pueri provenire.

Pluſculæ diſſertationes de circuitu ſanguinis ante partum.

De valvula EUSTACHII.

De ventriculo animalium ruminantium, de eorum functionibus, & canale ſecundi ventriculi.

De ventriculo carnoſo avium.

Quarta membrana fetus canini.

De roſtro pſittaci, & glandulis ſalivalibus avium.

De renibus animalium, & eorum diverſa fabrica.

In poſthumo *tr. des maladies des os* Paris 1751. 12.* fabrica articulationum, capſulæ & ligamenta deſcribuntur.

In *præfatione* aliqua ad oſſium fabricam pertinent, de tubuli oſſis ad medulla incremento &c.

Promiſſa hiſtoria piſcium marinorum nunquam prodiit, cujus icones *P. de la* HIRE delineaverat (*q*). Nunc etiam audio proditura eſſe DUVERNEYI de cochlea experimenta. De integro etiam vaſorum lymphaticorum ſyſtemate, quod in cane demonſtravit (*r*), nihil unquam editum eſt.

In *Phil. Tranſ.* n. 139. aliqua habet de narium fabrica.

In Diſp. MEEKREN *de ſingultu* teſtimonium eſt de obſervationibus ineditis DUVERNEYI apud W. G. MUYS ſervatis.

§. DLXVIII. *Stephanus* BLANCARD,

Medicus Amſtelædamenſis, collector potius quam inciſor, & polygraphus. EJUS *Tractatus novus de circulatione ſanguinis per fibras, nec non de valvulis in iis repertis* Amſterdam 1676. 12.* & iterum 1688. 12.*. Sanguinem ex arteriis per fibras in venas redire: valvulas in venis eſſe, quæ caveant, ne ex iis ſanguis

(q) BIRCH. IV. p. 27.
(r) GAUDER ferment.

guis in fibras redeat, & quæ faciant, ne fibræ per venas poſſint repleri. Fermentationem cordis rejicit.

EJ. *Collectanea medico-phyſica of Hollands jaarregiſter der genees en naturkund; geaanmerkingen van gauſch Europa* Amſterdam *Centuriæ* IV. 1680. 8.*. Germanice vertente T. J. M. C. G. L. Leipzig 1690. 8.*. Pleraque in I. tomo ex BLEGNYI *zodiaco medico Gallico*, alia ab aliis ſumta VAN DYCK, VAN DUUREN, GRIMMIO. Habet tamen etiam bona aliqua, etiam anatomica, quæ non puto alibi prodiiſſe, ut RUYSCHII iconem conceptus, & uteri nuper fecundati. Pediculos androgynos eſſe. Plurima monſtra; ex anatome animalium aliqua. In *Cent.* V. continetur Diſſ. BOKELMANNI Cel. Chirurgi, de pulmone natante & ſubmerſo. BOKELMANNUS negabat pulmonem a reſpiratione in vagina matris, aut ab humorum fermentatione mutari, ut natet; neque valde credebat RUYSCHIUS, ob putredinem natatilem fieri. Cæterum hiſtorias medicas a BLANCARDO per fraudem ex aliis transformatas fuiſſe indicatum eſt (s).

EJ. *Anatome reformata & concinna corporis humani diſſectio. Accedit de balſamatione nova methodus* Leid. 1688. 8.*, & multo auctius ib. 1695. 8.*. Belgice 1686. 8.*. Germanice, vertente *Tobia* PEUCERO Leipz. 1691. 4. TREW. 1705. 4. TREW. Figuræ undique compilatæ (t), totusque liber. Balſamo condiendi methodus ex C. BARTHOLINO aliisque ſumta. Adjectæ ultimæ editioni HARDERI obſ. de ductu ſalivali novo.

Ars balſamo condiendi ſola Germanice vertente G. A. M. excuſa eſt Hanoveræ & Guelferbyti 1690. 8. 1692. 8. 1697. 8. 1705. 8. TREW.

EJ. *Anatomia practica ſ. variorum cadaverum morbis denatorum anatomica inſpectio* Leid. 1688. 12.*. Undique collectæ fontibus non citatis cadaverum inciſiones. Intercedunt paſſim etiam anatomica.

EJ. *Carteſiaanze Academie* 1683. 8. 1691. 8. LAMBERGEN. Germanice Leipzig 1693. 8.*. Phyſiologia inprimis CARTESIANA, cum omnibus illis effervefcentiis, acida theoria febrium, acidæ diætæ proſcriptione.

EJ. *Lexicon Medicum* Amſtelodami 1702. 1717. 1735. 8. Hallæ 1739. 8. Anglice Lond. 1726. 8. & alias excuſum, definitiones etiam partium corporis humani continet.

An huc facit *Schauplatz der Raupen, Würmer, Maden und fliegender Thierchen* Leipzig 1690. 8.

EJ. *Opera medica theoretica & practica & Chirurgica* Leid. 1701. 4. 2.Vol.*. Nihil priorum continet, ſed diatriben *de fermentatione*, quæ aliqua parte huc ſpectat, lactis etiam phænomena. Tum *inſtitutiones medicas*, in quibus etiam Phyſiologia CARTESIANA traditur, cum ſuis fervoribus.

§. DLXIX.

(s) MORG. *ſed. & cauſ.* II. p. 17. 324.
(t) Vide de compilatore judicium MARCELLI MALPIGHII *poſth.* p. 321. 322. & GRAETZII apud RUYSCH, *Ep.* VIII.

Digitized by Google

§. DLXIX. *Theodorus* CRAANEN,

Archiater Brandenburgicus, CARTESII adſecla. EJ. *de fluxu ſanguinis menſtrui* Diſſ. Leidæ 1676. 4.*

EJ. (nomine omiſſo) *Oeconomia animalis ad circulationem ſanguinis breviter delineata; it. generatio hominis ex legibus mechanicis* Goudæ 1685. 8.* Amſterd. 1703. 8. TREW. quod opus alii ad quemdam nomina FREGAN referunt (PLATN.) In priori opuſculo ad CARTESII mentem omnia interpretatur: ſucci tamen pancreatici Graafianum fervorem rejicit; & conſentit, non in diaſtole ſanguinem de corde erumpere. Venas pulmonales micare. Pro viis brevioribus urinæ. Animam in glandula pineali reſidere acriter defendit, nihil motus calculis, qui ſint in ea glandula reperti.

Inde brevis & ſimplex œconomia animalis.

Tunc generationis mechanica explicatio, ad CARTESII mentem.

EJ. *Tractatus phyſico-medicus de homine* Leid. 1689. 4.* Neapoli 1722. 4. TREW. Ampla ſatis, & per omnes ſuos receſſus deducta phyſiologia CARTESIANA, cum iconibus, ſæpe ad hypotheſin reformatis. Anatomici proprii nihil quidquam. Se vidiſſe poros veſicæ urinariæ introrſum ſpectantes, & extrorſum, cum valvula qua caveatur, ne liquor poſſit regredi. Oſteogenia ex KERKRINGIO.

Opera omnia prodierunt Amſterdam 1689. 4. *Journ. Sav.*

§. DLXX. *Johannes Chriſtophorus* STURM,

Profeſſor Phyſices Altdorfinus, ex primis qui experimenta phyſica in aliqua Academia Germanica fecit. Paſſim phyſiologiam adtigit.

EJUS Diſp. *de transfuſione ſanguinis* Altdorf. 1676. 4.* Hiſtorica.

EJ. *Oculus teleſcopicus* ib. 1678. 4.

EJ. *de generatione plantarum & animalium* ib. 1687. 4. Panſpermiam docet.

EJ. *de principio hylarchico* ib. 1685. 4.

EJ. *Idolum naturæ* ib. 1692. 4. contra archæum.

EJ. *de reſpiratione, prolixiori tractatui argumentum deſtinatum* ib. 1686. 4.*

EJ. *de ſenſu unius gemino* ib. 1686.

EJ. *Locus imaginum a ſpeculo repræſentatarum* ib. 1693.

EJ. *de presbytis & myopibus* ib. 1693. 4.* reſp. SCHEUCHZERO.

EJ. *de elephante* ib. 1696. 4.*

EJ. *Senſus viſus nobiliſſimus ex cameræ obſcuræ tenebris* ib. 1699. 4.*. Mutationem oculi interni fieri a proceſſibus ciliaribus. Rotundas apparere faces, quod pupillæ figuram exprimant.

EJ. *Collegium experimentale ſ. curioſum* ib. 1676. 4.

Inter

Inter experimenta viri, huc etiam pertinent, quæ in animalibus fecit, aëri rarefacto commiſſis; tum quæ in urinatoria campana, denique in camera obſcura. In ſcorpiis etiam microſcopio uſus eſt; ad oculum etiam & vires muſculorum legi poteſt.

Ej. *Phyſica electiva ſ. hypothetica* Noriberg. 1697. 4. 1730. 4.* Tomus II. . . . . . . Noriberg. 1722. 4.*

In T. I. aliqua de animalibus in univerſum, & de eorum generatione: & rudimentis organicis ſubtiliſſimis. Machina Papiniana & ejus effectus. Fabrica hominis ad prævifos fines evidentiſſima. Quid natura ſit. Senſus & eorum objecta.

In T. II. panſpermia. Perſpiratio inſenſibilis. Putrefactio &c.

Ad BORELLI de motu muſculorum opus experimenta mechanica continet. In *app. anni* II. E. N. indaginem primam confirmat. In *appendice anni* III. in indagine ſecunda & tertia ſtabilienda laborat.

In *appendice anni* IV. ad indaginem IV.

In *appendice anni* V. indago V.

In *appendice anni* IX. & X. contra *Paulum de* MINIS pro recentioribus medicis apologiam dat.

Et in *Dec.* III. *ann.* V. VI. *app.*

De motu cordis theoriam viri laudat Cl. de HAHN *de aëris effect. in pulm.* p. 89.

§. DLXXI. *J. Georg.* MORHOF. *Alii.*

MORHOF, Profeſſor Kilonienſis, polyhiſtor, chemiæ amans. Ej. Diſſ. *paradoxa ſenſuum* Kiel. 1676. 4.*

Ej. *Stentor hyaloclaſtes, ſ. de ſcypho vitreo per certum humanæ vocis ſonum fracto* Kiel 1683. 4.*. Ingenioſa commentatio ad cauponis cujusdam artificium, qui tonum ſcypho vitreo proprium, per experimentum doctus, paulo altiori voce inclamans, ſcyphum dirumpebat. Varia ad ſonum, & vocem humanam.

In *polyhiſtore* Hamburg 173 . 4.* aliqua ſunt de zoophytis animalibus, eorum generatione, denique de homine ejusque phyſiologia & anatome.

Guilielmus BRIGGS, Socius Collegii *Corporis Chriſti* Cantabrigienſis. EJUS eſt *Ophthalmographia, ſ. oculi ejusque partium deſcriptio anatomica* Cantabrigiæ 1676. 12.* Lond. 1685. 12. Leid. 1686. 12.* OSB. & in *Collect.* HOOKII inque MANGETI *Bibliotheca*. Sola anatome & nova viſionis theoria. *Continuatio novæ viſionis theoriæ ex* HOOKII *collectionibus*. In anatome fibras retinæ ad ligamentum usque ciliare productas, in nonnullis animalibus conſpicuas, rectius conſtituit. In theoria chordas alias curvas longasque, alias breves in optico nervo admiſit. Unicum objectum adparere ſuſpicatus eſt, quando id objectum in homologis utriusque oculi fibris depingitur.

Digitized by Google

In *Philoſ. Tranſ.* n. 147. tuetur ſuam theoriam contra varias objectiones. Aliquid glutinoſi fibras retinæ conjungere.

N. 159. Exemplum cæcitatis nocturnæ & viſus duplicis.

Pauli Ludovici SACHS *Monocerologia ſ. de genuinis unicornibus* Razeburg. 1676. 8.*. Cranium ceti Narwhal deſcribit, & depingit, tum reliqua oſſa, & ſatis quidem accurate.

James COOKE *mellificium chirurgiæ, or the marrow of Chirurgery much enlarged to which is new added anatomes* 1676. 8. BOEHM. 1685. 4. OSB. 1730. 8. OSB.

Charles GOODALL *the college of phyſicians vindicated and the true ſtate of phyſik in this nation faithfully repreſented* London 1676. 8.* Huc facit apologia anatomes, quam ad meliorem morborum cognitionem viam aperuiſſe oſtendit. Porro nuperos medicos & potiſſimum, etiam Anglos, anatomen ditaſſe; chemiam etiam ad illuſtrandam phyſiologiam adhibuiſſe.

GALATHEAU *Diſſ. ſur la digeſtion de l'eſtomac & touchant l'humeur acide* Paris 1676. 4. 12. Contra triumviratum SYLVIANUM, contra acidum ventriculi humorem: contra vim digeſtricem ſpirituum CURÆI. Ipſe rem medio relinquit.

EJ. *de l'empire de l'homme ſur les animaux* Paris 1676. 12. PORTAL.

J. Peter GIESWEIN *ſyſtema univerſæ medicinæ* Francof. 1676. 8.

Tobias VOGELIUS, Werdenſis, *Mnemoſynologia ſ. de memoria libellus* Jen. 1676. 12. BEUGHEM.

Zachariæ TRABER, S. I. *nervus opticus* Wien 1676. fol. 1690. fol.* Oculi aliqua deſcriptio, & ſolitæ de viſu quæſtiones.

J. DELLY *de l'ame des bêtes* Lyon 1676. 8. Amſterdam 1676. 8. Pro CARTESIO contra animam brutorum & *Ignatium* PARDIES.

Caſo d'un parto maraviglioſo ſeguito in Venezia nella contrada di S. Croce Venez. & Modena 1676. 4.

In DOMINICI AUDA *compendio di maraviglioſi ſecreti* Venet. 1676. 16.* agitur etiam de phyſiognomia.

§. DLXXII. *Varii.*

J. Conrad BRODTBECK *de ſanguine menſtruo* Tubing. 1676. 4. alii 1679. 4.

EJ. *χολογευμα guſtamen phyſico-medicum bilis* Tubing. 1676. 4. PL.

J. Chriſtoph. BECMANN *de prodigiis ſanguinis* Francof. ad Viadr. 1676. 4. PL.

Joh. MULLER *utrum ex facie hominis de animi inclinatione judicium ferre liceat* Witteberg. 1676. 4. VAT.

EJ. *de notis & figuris infantum ab imaginatione matrum* Witteberg. 1677. 4. B. BOEHM.

EJ.

Ej. *An aliqua ſpecies corporum naturalium de novo orta ſit, & an aliqua perierit* annum ignoro.

Georg. PRUKELS *fetus poſthumus* Jen. 1676. 4. BOECL.

Valentin MERBIZ *de varietate faciei humanæ* Dreſden 1676. 4. BOECLER.

Ej. *de infantibus ſuppoſititiis & de nymphis* Lipſ. 1678. 4. BURKH.

J. Heur. STARK *An ſanguis venis & arteriis incluſus in pus mutari poſſit* 1676. 4.

J. G. ROETENBECK *de ſudore præter naturam* Altdorf. 1676. 4.

J. Frid. KREBS *de viſu* Onoldi 1676. BURCKH.

Philipp. Arnold am ENDE *de productione ignis vitalis* Utrecht 1676. 4.*

Henrici MAHIEU & *Andre* ENGUEHARD, *E. melancholicis animi motus vehementiores* Paris 1676.

J. Bapt. Ren. MOREAU & *Petri* LAURENCEAU *E. ex vocis loquela modo corporis & animi virtus conjici poteſt* Pariſ. 1676.

Armand Joh. de MAUVILLAIN & *Petri Pauli* GUYART *E. iracundiores feminæ difficilius pariunt* Pariſ. 1676.

J. CYPRIANUS *de ſenſu & cognitione in brutis adverſus A. le* GRAND Lipſiæ 1676. 4. BURCKH.

§. DLXXIII. *J. Jac.* DOEBEL.

J. Jac. DOEBEL *de ovis exercitat.* III. Roſtock 1676. 4. HE.

Ej. *Concluſiones de corporis naturalis principiis* ib. 1682. 8.

Ej. *Sciagraphia corporis humani* ib. 1683. 8.* cum ea in civitate Profeſſor eſſet & Poliater.

Ej. *Valvularum vaſorum lacteorum, lymphaticorum & ſanguiferorum dilucidatio* ib. 1694. 4. alias 1695. 4.

In *actis litt. maris Balthici* dedit bonam deſcriptionem gliris vere hermaphroditici, pene ſemen continente, tamen abſque teſtibus; ovario vero, & vulva præditi.

Fetum etiam ventralem dixit, &

Viſum in ſeptuagenario ante mortem reſtitutum.

Anno 1702. ſanguis de vulva puellæ 30. menſium.

IDEM, niſi alius & ejuſdem fuit nominis, de celebri illa puella per plures annos

Digitized by Google

annos a cibo abſtinente varios libellos ſcripſit; & primo *Simonis* HALLENBERG, judicis provincialis, inquiſitionem judicialem de Eſtheræ morbo ob diuturnam inediam & aliqua ſymptomata notabili, latine verſum Londini Scanorum edidit. Puella a ſuis durius habita, fanatica, hyſterica, lecto addicta 10. annis abſque cibo & potu victitavit, ſi teſtimoniis fidem præbeas; neque aut menſes interim paſſa eſt, aut ſudorem, ſed neque alvum depoſuit, neque urinam reddidit. Denique a milite impraegnata convaluit, & ad cibum rediit.

Hiſtoria Eſtheræ Norre Obyenſis Suecice ſcripta a *J. Jac.* DOEBELIO. Ratiocinia aliqua.

Diſcurſus Academicus de Eſtheræ Norre Obyenſis angelo, ſtella, templo albo & deliquiis; pariter DOEBELII. Lundin. Scanor. 1715. 8.* A cibo ea femina abſtinere cepit anno 1704., ab aqua anno 1707; a ſyrupo, quem ſubinde adſumpſerat, anno 1708. Anno 1712. cepit os aqua eluere: Anno 1713. ad cibum rediit. Et tamen, dum ſyrupo utebatur, aliquas fæces per alvum edidiſſe dicitur. Sanguinem aquoſum fuiſſe. Egit etiam de viro 40. diebus jejunante, & de feminis hyſtericis aſitis.

Germanice prodiit *Bericht von Eſther Johanna und ihrem zehnjährigen Faſten* Hall. 1724. 8. B. BURCH.

Anno 1725. 4. Londini Diſp. prodiit *de temperamentis doctrina emendata & de ſanguinis ſtatu naturali & corporis humani principio vitali.*

§. DLXXIV. *Fridericus* SCHRADER,

Primarius Profeſſor Göttingenſis, deinde Profeſſor Helmſtadienſis, & *Juſti* CELLARII Diſp. *de panis natura* Helmſtatt 1676. 4.*. Agnum nondum natum leni calore totum in mucilaginem defluxiſſe.

EJUSD. Diſſ. *Epiſtolica de microſcopiorum uſu in naturali ſcientia & anatome* Götting 1681. 8.*. De LEEUWENHOECKII microſcopiis & generatione pulicis. Ipſe de muſca ichneumone. De pene muſcæ apud SWAMMERDAMIUM viſo. Inſectorum anatomen ad phyſiologiam utiliter transferri. Semen ad uterum non pervenire, contra LEEUWENHOECKIUM. HAMMIO, amico ſuo, vermiculos ſeminales inventos tribuit.

EJ. *de admiranda naturæ in ſuis operibus ſubtilitate* Helmſtad. 1681. 4. HE.

EJ. & auctoris *Georgii Conradi* WOLF, *de aëris in corpus humanum effectibus* ib. 1685. 8.*

EJ. *de imaginationis maternæ in fetum efficacia* ib. 1686. 4.*

EJ. *Lymphæ & glandulæ pathologice conſideratæ* ib. 1686. 4. HE.

EJUSD. *Additamenta ad* VESLINGII *ſyntagma anatomicum* ib. 1689. 4.*. Plures ſunt, ad 16, perbreves diſputationes cum hoc titulo collectæ. Liquorem in arteriam ſpermaticam impulſum tranſiiſſe in venam; urinam ex arteria in ureterem.

EJ.

Digitized by Google

Ej. *de Idioſyncraſiis* ib. 1696. 4.*

Ej. *de brutorum animantium armatura* ib. 1697. 4.*

§. DLXXV. *J. Mauritius* Hofmann,

Mauritii fil. Profeſſor pariter Altdorfinus, vir eruditus, neque ab anatome alienus.

Ej. *de primævæ ſalutis undæ, non ergo mortalitatis auræ, ſalivæ natura uſu & affectibus* Altdorf. 1676. 4.*

Ej. *γλωττογραφια τριμερης, linguæ ſtatum naturalem, præternaturalem & ſigna inde petenda exponens* ib. 1677. 4. He.

Ej. *de differentiis alimentorum & potulentorum* ib. 1677. 4.*

Ej. *Structura partium corporis maſculi* ib. 1679. 4.*

Ejusd. *αεροτηρια* ib. 1680. 4.*

Ej. *de dolore* ib. 1680. 4.*

Ej. & M. Masson *de urina* 1681. 4.* Aliqua oſſium anatome. Vertebræ carie a ſteatomate nata contritæ. Sapor acerrimus acidus in ſcirrhoſa renis glandula.

Ejusd. *de faciei promontorio, olfactus organo* ib. 1682. 4.

— *de glandulis renalibus* ib. 1683. 4.*

Ej. *de anatome corporis feminini* ib. 1685. 4.*

Ej. *de cuticula & cute* ib. 1685.

Ej. & A. Knopfii, qui auctor audit, *de odoramentis & ſuffimentis* ibid. 1686. habet organum hujus ſenſus.

Ej. & Ayrer *de vena portæ* ib. 1687. 4.*

Ej. & *Bernhardi Matthæi* Frank *de guſtu Diſp.* prodiit Altdorf. 1689. 4.* Melioris notæ. Papillas deſcribit. Papillæ linguæ ex variis animalibus. Glandulæ ad latus epiglottidis, & arytænoideum. Buccas, fauces quas non totas guſtandi facultate deſtitui. Ductum ſublingualem diſtincto oſtio aperiri. Pro ductu ſalivali Nuckiano. In lepore prægnante pulchre vidit, flatum ex cornu uteri per tubam viam ſibi aperire ad ovarium. Id ruptum fuiſſe; eaque ſede corpora lutea, quæ numero ſuo reſpondebant numero fetuum in cornubus repertorum. Glandulæ ad latus epiglottidis, & glandulæ arytænoideæ.

In *append.* fiſſura in utroque ovario canis patula, ad tubam reſpiciens, & corpora lutea, ad fetuum numerum.

Ej. *de ſtructura partium corporis maſculi* ib. 1689.

Ej. *de liquore gaſtrico* ib. 1690. 4. He.

Ej. *de pericardio* ib. 1690. 4.*

Digitized by Google

Ej. *de ſuturis cranii humani earumque uſu* ib. 1691. In procero viri cranio nulla ſutura.

Ej. *Anatome corporis feminini adornat* ib. 1691.

Ej. *de differentia viſcerum abdominalium in homine & bruto* ib. 1691. 4. BOHEM.

Ej. *de nervis in genere* ib. 1692. 4. HE.

Ej. *de ſalivatione mercuriali* ib. 1692. 4. Veri ductus ſalivales.

Ej. *de fluidorum catholicorum in fetu motu* ib. 1695. 4.

Ej. *Sciagraphia ſecretionis animalis* ib. 1695. 4.*

Ej. *de omento* ib. 1695. 4.*

Ej. *de injectionibus variis* ib. 1695. 4. HE.

Ej. *de pancreate* ib. 1706. 4.*

Ej. *Secretionis animalis ſpecimen* ib. 1707. 4.*

Ej. *Ptarmographia phyſiologico-pathologico-therapeutica* ib. 1710. 4. BURKH.

Ej. *Diſputationes anatomico-phyſiologicæ ad J. v.* HORNE *microcoſmum* ibid. 1685. 4.* Aliqua habet a MARCHETTO & MOLINETTO, præceptoribus ſuis. Succum pancreaticum acidum contendit ſe reperiſſe.

Ej. *Idea machinæ humanæ anatomico-phyſiologica ad recentiores obſervationes conformata* ib. 1703. 4.*. Sunt primum viginti Diſſertationes nihil mutatæ, quæ conjunctæ compendium anatomicum efficiunt, cum phyſiologicis utilitatibus. Parciſſime anatomica admiſta. Programmata decem ſubjuncta oratoria ſunt.

Ej. *Diſquiſitio corporis humani anatomico-pathologica* ib. 1713. 4.* Partium corporis humani brevis cenſus, reliqua pathologica. Subjiciuntur programmata anatomica nuperiora poſtea edita, quæ cum *idea* prodierunt.

Ej. *Sciagraphia inſtitutionum medicarum poſthuma* prodiit *curante J. Henrico* SCHULZE Hall. 1742. 8.* Breve pro tironibus compendium.

In *Ephemeridibus Naturæ Curioſorum Dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 155. anatome ovis gravidæ & fetuum. Liquor in horum ventriculo ſimilis ejus qui in amnio, ſapore acido ſalſo.

Dec. II. *ann.* III. *obſ.* 27. Sudor ſub axillis miniatus.

Ann. IV. *obſ.* 152. Fetus pectoribus connati, inde ſemiduplices, aliquamdiu inteſtino ſimplici.

Obſ. 153. Vaſa plexus chorioidei.

Obſ. 155. Inteſtinum cæcum in fetu inane.

Ann. VI. *obſ.* 164. Partus hydatidum.

Obſ. 165. Fetus capite deformi, galea cranii deſtitutus.

Obſ. 166.

Digitized by Google

Obſ. 166. Vena carpi ſponte ſe aperiens.

Ann. VII. *obſ.* 246. Cartilago inter oſſa pubis in puerpera, mollis & ſpongioſa.

Ann. VIII. *obſ.* 186. Puer ſub aquis merſus, ſponte reviviſcens, cum pro mortuo haberetur.

* *Obſ.* 187. Ex nævo ſaccus de ſacro oſſe pendens.

Ann. X. *obſ.* 80. Catelli eodem partu alii glabri, piloſi alii.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 142. Pullus gallinaceus quadrupes.

Obſ. 143. Vitulus quinquipes.

Ann. II. *obſ.* 110. Diverticula peritonæi in femina.

Ann. IX. X. *obſ.* 177. Aqua pericardii in bove.

§. DLXXVI. *Chriſtianus Franciſcus* PAULINI,

Collector, multorum animalium hiſtorias ſcripſit, quibus & anatome continetur. Ej. Diſſ. *curioſa de ſudoribus admirandis* Amſterd. 1676. 4. MOELLER.

Cynographia Noriberg. 1685. 4. Primæ opuſculi lineæ exſtant in E. N. C. *Dec.* II. *ann.* III. *app.*

Bufo breviter deſcriptus Noriberg. 1686. 8.

Talpa Lipſiæ 1689. 8.

Anguilla Lipſiæ 1689. 8.

Lagographia curioſa, ſ. leporis deſcriptio Aug. Vindel. 1691. 8.* Anatome & reliqua ex aliis: adnotationes aliquæ inter uberrimam compilationem interſperſæ.

Lycographia Francofurti 1694. 8.*

De aſino Francof. 1695. 8.*

In *Acad. Nat. Curioſ. Ephemeridibus* aliqua ſunt PAULINI.

Dec. II. *ann.* VIII. IV. mammæ ſine papillis; & lac menſium tempore album ex papillis manans. *obſ.* 104. 106.

Ann. V. *app. obſ. medico-practicæ.* Multa in iis incredibilia; aliqua, quæ forte uſum inveniant. Sudor a ſirupo violaceus. Vulva cum hymene, ut videtur, pro re monſtroſa. Vacca trimammis. Capra uberibus inter pedes anteriores poſitis. Femina tribus in mamma papillis: menſes ex mamma: ſudor arenoſus. Clitoris maxima. Uterus difformis.

In *app. anni* V. *Dec.* II. iterum obſervationes habet. Huc facit pilorum robur, aves cornutæ, ſudor urinæ, pubes nulla, lac viride, alia.

In *app. ann.* VII. aliquæ *obſervationes* ut ſudor ſtercoris odore; fetus per os & vulvam rejectus: atreta, tamen impraegnata.

Dec. III. *ann.* IX. & X. *obſ.* 53. ovum quadratum.

Digitized by Google

§. DLXXVII. *Philoſ. Tranſactiones* 1676. 1677.

N. 125. J. BEAL de carnibus lucentibus.

N. 137. J. GREAVES de modo, quo pulli in Ægypto per calorem artificialem excluduntur.

In BIRCHII *hiſt.* T. III. p. 341. Canes & feles nunquam ſudare.

p. 350. *Chriſtophorus* WREN, idem cui infuſio ſanguinis tribuitur, & ipſe anguillas exemit ex anguillis, & ex cancrorum ovis perfectos cancros.

§. DLXXVIII. *J. Conrad* PEYER,

Nobili familia Scaphuſina natus, diſcipulus DUVERNEYI, non diu quidem anatomicis ſe dedit, ſed quamdiu in iis ſe exercuit, maximam ſpem fecit ſui.

EJUS *Exercitatio anatomico-medica de glandulis inteſtinorum, earumque uſu & adfectionibus, cui ſubjungitur anatome ventriculi gallinacei* Schafhauſ. 1677. 8.* Glandulas agminatas inteſtinorum muciferas, poro apertas, in homine inque animalibus vidit, aliter in aliis ſe habentes: tum ſolitarias craſſi inteſtini glandulas. In parte poſteriori, in ſuis glandulis viſcidum putat humorem, fermento ſimilem, ſpiritibus gravem ſeparari. Porro motum antiperiſtalticum in muliere vidit. Purgantium medicamentorum effectum ab irritatione ſuarum glandularum deducit. Excretionem arterioſam, reſorbtionem venoſam rejicit. Intuſſuſceptionem inteſtini in homine vidit inque rana.

In gallinaceo genere bulbus glanduloſus; inde duo muſculorum paria, carnoſorum, quorum alterum cruſtas cartilagineis adducit: alterum laxat.

Hæc Diſſertatio recuſa eſt Genevæ in B. MANGETI & in *Parergis anatomicis & medicis* VII., quorum primum locum occupat Genevæ 1681. 8.* Amſterdam 1682. 8.* Contra eos ſe tuetur, qui a PECHLINO PEYERUM ſua habuiſſe criminabantur. Plexum in duodeno inteſtino conſtantem reperiri: agminatas glandulas fermentum diſſolvens, ſolitarias mucum oblinientem ſecernere. Adjectum eſt certamen epiſtolicum cum *Johanne* MURALTO, qui PEYERI glandulas pro lacteorum vaſorum colis habebat.

EJUSD. *Methodus hiſtoriarum anatomico-medicarum, occaſione aſcitis, vitalium organorum vitio ex pericardii coalitu cum corde nato, illuſtrata* Pariſiis 1678. 12.* & in *Parergis anatomico-medicis* n. III. Ut debeant inciſorum cadaverum morboſorum deſcriptiones adornari.

In *epiſtola ad* HARDERUM, quæ prodiit in ejus *anatome cochleæ domiportæ*, Noſter vaſa varii generis, ſanguineis adfinia & lymphaticis, deſcribit, etiam glandulas muciferas. Veri oculi. Bronchi oſtium ducens ad cavum membranis cinctum. Vaſculum lacteum videtur generare materiam operculi. Teſta creſcit, mutato humore viſcido, qui ſenſim induratur. Oſſiculum cum acido vitrioli liquore fervet.

Inter *parerga* ſeptimum eſt, experimenti enarratio, quo cor emortuum flatu

Digitized by Google

flatu per ductum thoracicum aut per venam impulſo, reviviſcere conſpectum eſt. Additamentum acceſſit *J. Jac.* HARDERI.

EJ. *de valetudine humana* Diſſ. Baſil. 1681. 4.*

PÆONIS & PYTHAGORÆ *exercitationes anatomico-medicæ familiares bis quinquaginta* Baſil. 1682. 8*, nempe PEYERI & *J. Jac.* HARDERI. PEYERI priores epiſtolæ ex itinere datæ ſunt, Pariſiis, Monſpelio, & paſſim nova inventa tangunt: tum brutorum, animalium inciſiones. Glandulæ uterinæ in rupicapra; de ejus animalis proſtatis, earumque ductibus. De aliorum animalium proſtatis. Ventriculus hirci, leporis, cochleæ. In cuniculo glandulæ in cordis tunica. Ex anatome cochleæ varia; de ejus oculis &c. Puella galea cranii deſtituta. Glandulæ ventriculi & inteſtinales. Glandulæ ſub cruribus clitoridis, quæ proſtatæ BARTHOLINI. Glandulæ ad anum. Mulo omnia organa genitalia data eſſe. Veſiculæ ſeminales variorum animalium. HARDER de glandulis PEYERI. Ren unicus, teſtes vaſculoſi. Glandulas renis eſſe vaſa contorta. Cordis motus flatu ſuſcitatus. Tardæ anatome. Piſcium appendices inteſtinales. Lien duplex.

Hic etiam, tum in BRUNNERI opere, exſtat *de pancreate ſchediaſma* PEYERI.

EJUSD. *Merycologia ſ. de ruminantibus & ruminatione commentarius* Baſileæ 1685. 4.* & in B. MANGETI. Verboſior paulum & magis polemicus liber, potiſſimum in J. C. BRUNNERUM. Cæterum ventriculos animalium ruminantium copioſe & abunde deſcribit, internas omnium aſperitates, fibras muſculoſas, has primus. De aliis animalibus & hominibus ruminantibus.

In *appendice* ſunt Cl. virorum epiſtolæ, etiam WEPFERI. Ruminationem curioſe contemplatus eſt. Non ignorant Helvetii modum aperiendi ventriculi, quando cum periculo animalis flatu diſtenditur. Inde HARDERI, MURALTI epiſt.

EJUSD. *Obſervatio circa urachum*, *poſt mortem* Cl. viri a filio *J. Jacobo* edita Leid. 1721. 8.* Urachum etiam in homine pervium eſſe, in fetu, ut ipſe viderit, aliquando etiam in adulto.

Epiſtola ad MURALTUM *de generatione ex ovo*, cum hujus viri clavi medicinæ prodiit Tiguri 1677. 12.*

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* I. *obſ.* 85. Lepuſculorum anatome. Salmonum appendices pyloricæ: ductus bilem ex hepate in veſiculam ferentes. Cæci inteſtini per varia animalia diſcrimina. Ventriculus anſeris cum glandulis.

Obſ. 86. Veri meatus pone aures rupicapræ reſpiratorii.

Ann. II. *obſ.* 111. Puellæ vulvis connatæ.

Ann. III. *obſ.* 163. Agnus cyclops capite monſtroſo.

Obſ. 164. Canis bipes.

Obſ. 165. Bilis in ductu pancreatico.

Ann. IV. *obſ.* 77. Pro motu antiperiſtaltico inteſtinorum.

Digitized by Google

Ann. V. *obſ.* 176. De rete mirabili in homine non reperiundo.

Ann. VI. *obſ.* 132. De glandulis inteſtinorum & duodeni, quas non ſatis veras putat eſſe glandulas. De villis.

Obſ. 133. De ſecretione in univerſum.

Ann. VII. *obſ.* 204. Anatome gravidæ. Urachus cæcus.

§. DLXXIX. *Johannes* MERY.

Hujus Chirurgi, Pariſini Academici, & inſignis inciſoris, *deſcription exacte de l'oreille cum Guilielmi* LAMY l. *de l'ame ſenſitive* prodiit Paris 1677. 12. 1687. 12.* Poſt PERRAULTI opuſculum, ante DUVERNEYUM ſcriptum eſt, cum illum refutet, huic parcat. Muſculo mallei interno duos tendines tribuit, tum anteriorem habet, demum muſculum ignotum, qui tympanum tendat. Proceſſus helicis. Inciſuræ meatus auditorii. Cochleæ duas ſcalas pervio foramine communicare. Nucleum non eſſe perforatum. Nervi mollis aliquot rami. Icones propriæ, quas inter eſt cochlea denudata.

EJUSD. *Nouveau ſyſteme de la circulation du ſang par le trou ovale dans le fetus humain, avec les reponſes aux objections faites contre cette hypotheſe* Paris 1700. 12.* Cum MERYUS videret, arteriam pulmonalem in fetu majorem quam aortam eſſe, inde non improbabiliter deduxit, videri adeo ventriculum cordis dextrum plus ſanguinis emittere quam aortam, cum vaſorum diameter conſtanter ſit in ratione transmittendi ſanguinis. Quare non videri de ſanguine dextri ventriculi diſcedere eum, qui per foramen ovale tranſit: ita fieri, ut probabile ſit, ſanguinem a ſinu ſiniſtro per foramen ovale in dextrum ſinum venire; ita intelligi, cur arteria pulmonalis, quæ plus ſanguinis accipiat, major ſit & aorta minor, quæ minus. Valvulam foramini nullam eſſe, quod ſit ſuper eam membranam, quam vocant valvulam. Reſpondet ad objectiones TAUVRYI, SYLVESTRI, BUSSIERE & VERHEYENII. Icones pluſculas addit.

EJ. *Problemes de phyſique; 1. ſi la generation du fetus depend de ſa nourriture; 2. s'il y a entre lui & la femme une reciproque circulation. Si le fetus ſe nourrit d'une portion du lait de la matrice, où du ſang de ſa mere. S'il ſucce le lait ſuppoſé. Si ſa vie depend de ſa mere. Si l'enfant ſort de la matrice parcequ'il eſt privé d'alimens, où parce qu'il en eſt chaſſé par la contraction de cette partie* Paris 1711. 4.* Contra FALCONETUM, qui negaverat, ſanguine materno exhauſto, fetum reddi exſanguem. Noſter affirmat; negat anaſtomoſes vaſorum ſanguineorum uteri & placentæ; communicare tamen fatetur, cum funiculo reſecto, neque ligato, de placenta in utero relicta, ſanguis matris per funiculum effluat. Nullum dari lac uterinum; fetum continuo cum matre mori. Partum fieri a contracto utero, non ab aliqua fetus fame, cum etiam mortuus fetus expellatur. Multa utilia intercedunt.

Hæc ſeorſim edita. Pleraque vero viri opera reperiuntur in *Mem. de l'Acad. Roy. des Sciences.*

In X.

Digitized by Google

In *Mem. avant* 1699. T. X. *anno* 1684. experimentum eſt felis ſub aqua merſæ, cujus pupilla mirifice dilatatur, ut in retina vaſa rubra videas.

Anno 1685. jam oſtendit, ventriculum cordis dextrum cum ſiniſtro in ave regia foramine communicare.

Ib. de teſtudinis pulmone veſiculari.

Ib. de ſimia magna clitoride, pro androgyna habita.

Anno 1686. ductus lacteos dicit, ad mammas tendentes in fele zibethica.

Anno 1687. in avibus circulum oſſeum ambire tunicam corneam.

Anno 1688. agit de calcaribus in capi caput inſertis, quæ comprehenderunt.

Anno 1689. inciſio viri, cui omnia viſcera a dextro latere in ſiniſtrum tranſpoſita.

Anno 1690. de reſpiratione avium. Inſpiratio fit, quando ſternum extrorſum fertur & viciſſim.

In *Memoires de mathematique & de phyſique* 1692. novam ſuam de ſanguinis per cor in fetu circuitu aperit.

Mém. de 1693. aperto pectore alia animalia (calidi ſanguinis) interire, frigida, ut teſtudo, ſupervivere, quod in teſtudine cor roboris habeat ſatis, ad eum circuitum perficiendum. In teſtudine ventriculos cordis communicare, & omnes tres ventriculos vires ſuas ad ſanguinem expellendum unire. Pulmonem quidem ampliſſimum eſſe, parum vero ſanguinis continere, lentius etiam ejus ſanguinem circumire. Humanum fetum, matris ſuæ partem eſſe.

Eodem anno gemellos cum unica placenta & ſecunda deſcribit.

Eodem, aërem de veſiculis aëreis pelicani in cellulöſam telam ſubcutaneam penetrare docet.

Anno 1694. ſanguinem in arteriis adquirere rubrum colorem, in venis amittere.

Fetum bufoni ſimilem deſcribit, cranio minimo.

In *hiſt. de l'Acad.* 1695. novam ſuam de tranſitu ſanguinis per cordis canales in fetu apertos opinionem aperit: negat valvulam eſſe in ovali foramine: venas pulmonales e directo ad id foramen ducere monet; arteriam pulmonalem eſſe aorta majorem: in corde teſtudinis eandem eſſe directionem motus ſanguinis, quam ipſe in fetu ponit. Ad objectiones DUVERNEYI reſpondet.

IDEM ib. veſiculam fellis vidit hepar in vulpe perforare. In ovario feminæ, os reperit quaſi maxillæ. Reticulum cutaneum perforatum deſcribit, & cutaneas glandulas.

In *hiſt. de l'Acad.* 1696. de muſculi fabrica aliqua. Vaginas fibrarum carnearum non bene tendineas facit.

Ib. de muſculis palpebræ internæ avium agit.

Digitized by Google

In *progrès de la medicine* anni 1697. de cute agit, de reticulo, quod verum admittit & cribroſum cum papillis conſpicuis, fere ut MALPIGHIUS. Nervos olfactorios negat ſervire ei ſenſui, qui morboſi viſi ſint, cum is ſenſus integer eſſet: neque poſſunt in nares deduci. Quare olfactum eſſe a quinto pare. Fibram muſcularem non oriri a tendine. Recte monet ad ſecundam lumborum vertebram medullam ſpinalem terminari. Chordam tympani, ut prius, vult muſculum eſſe biventrem, cum medio tendine. In caruncula lachrymali glandulas eſſe ſuis cum ductibus excretoriis Muſculos, qui dicuntur, erectores penis non poſſe eo officio fungi, ipſasque laminulas corporis cavernoſis carneas eſſe. Veros dari canales deferentes perforatos inferiores. Ova GRAAFIANA habet pro hydatidibus. Fetum a feminibus commiſtis fieri.

Iterum in *hiſt. de l'Acad. des Sciences* 1697. aliqua de ſua nova hypotheſi, qua iter ſanguinis per cor fetus mutat & invertit.

Novum ſuum ductum deferentem deſcribit in *hiſtoria* anni 1698.

In rupicapra ductum pancreaticum in choledochum terminari.

Lumbricum teretem caninum deſcribit.

In *hiſt. Acad. Reg. Scient.* ann. 1699; motum periſtalticum in viva femina vidit.

Apud J. B. DU HAMEL & in *Mém. de l'Acad.* 1709. de lingua pici cum muſculo ex medio roſtro nato & multo poſterius inſerto, duobus ligamentis, quæ os hyoides gubernant.

In *hiſt. Acad. Reg. Scient.* 1700. Gemellos placenta unica, colon & veſica urinaria in umbilicum aperta.

EJ. Fetus contortus, ventribus omnibus apertis, cordis unica aure, ex qua utraque vena magna & pulmonalis prodibat, ventriculo dextro minimo, in ſiniſtrum communicante

Ibid. in *Mémoires*, aerem in ſanguinem reſorberi. Membranas corporis humani aquæ eſſe permeabiles, aerem vero coercere. Ex aſpera arteria aerem in cor viam invenire.

Anno 1701. contra ova Graafiana. Ovarium morboſum in fecunda femina. Glandulæ in ſinu longo duræ meningis.

Gliris Indici & Talpæ anatomen omiſerunt.

In hernioſorum hiſtoriis habet appendicem inteſtini: phænomena ani artificialis, poſt amiſſum longum inteſtini tractum &c.

Anno 1701. glanduloſum lienem ſe vidiſſe.

Duæ feles connatæ.

Anatome pelicani & cruris aquilæ in theſauris latet.

Ann 1703. integrum librum de ſua cum DUVERNEYO lite edidit, etiam ſeorſim excuſum Pariſ. 1705. 4.* Non licet omnia perſequi, quæ plurima contra

Digitized by Google

tra ADVERSARIUM protulit. Cor teſtudinis & terreſtris & marinæ aliter deſcripſit, quam vel DUVERNEY vel BUSSIERE. Inde de foramine ovali ejusque valvula egit, & pariter DUVERNEYUM refutavit; negavit valvulam eſſe, cui id nomen tribuatur: ventriculum ſiniſtrum contendit duplo minorem eſſe dextro: urſit argumentum hujus diſcriminis, & minoris in fetu aortæ, ut oſtenderet, a ſiniſtris ad dextra ſanguinem ire, non viciſſim. Pulchras dedit icones.

Anno 1704. De iride; nullas habere fibras anulares recte oſtendit. Productionem earum fibrarum cum penis erectione comparat. Experimentum felis ſub aqua merſæ, cujus nervum opticum & membranam chorioideam eo in ſitu conſpicere dicitur. Pro chorioidea; eſſe ſedem viſionis.

IDEM de puero, cui ſola baſis cranii ſupererat, abſque cerebro aut cerebello.

In *hiſt.* 1705. recte oſtendit, duram cerebri membranam undique cranio adhæreſcere.

Hiſt. 1706. In utero puerperæ aliqua. Muſculoſum eſſe corpus uteri & craſſum.

Ovum prægnans.

Iterum glandulæ in hepate bubulo.

In *Mem. ejus anni.* Sceletos feminæ omnibus oſſibus, & ipſa dorſi ſpina mirifice contortis, ut miſera ad nanæ ſtaturam rediret.

Mem. 1707. Aëris in pulmone maſſam adſumi, per humores vero noſtros aërem diſſolutum fluere. Non ergo per ſudorem exire aërem, qui per pulmonem receptus ſit, ſed per pulmonem eumdem iterum expelli, poſtquam circuitum per vaſa ſanguinea obiit.

Ibid. cum cornea tunica facile ſaneſcat, & aqueus humor reparetur, ſuadet MERYUS, per corneam tunicam cataractam extrahere.

Uterum muſculum eſſe.

Mem. 1708. Utique ſanguinis commercium eſſe inter matrem & fetum; neque uterum, neque placentam membrana tegi. Fetum per vulnera materna ſanguine exhauriri.

Mem. de 1709. Contra ovorum dignitatem STENONIANAM. Objecit ova Nabothi, & hydatides iis veſiculis ſimillimas.

Ib. Fetus monſtroſi deſcriptio; cyclops erat, ore naribusque clauſis.

IDEM fuſe de oſſe hyoide & lingua pici. BORELLI & PERRALTI deſcriptiones corrigit.

Mem. de 1710. de mytuli anatome. Cerebri habere aliquam imaginem: cor, ſed abſque venis aut arteriis: aquam per proprium canalem in cor venire, nusquam exire. Habere utrumque ſexum, & ſeipſum fecundare. Teſtam utique partem eſſe ſui animalis.

Digitized by Google

Idem de fibris & motu iridis. Pupillam a morte ſemper dilatatam eſſe, a ſolo elatere, non ab actione muſculari.

Aortam pene a corde avulſam vidit.

Mem. 1712. Pro chorioidea tunica, ſede viſus, contra pellucidam retinam, quæ videatur lucis impreſſionem frangere.

Nervi optici fabrica celluloſa.

Fetus abſque cerebro, cerebello & ſpinali medulla.

Mem. 1713. De celluloſitate ſubcutanea, occaſione emphyſematis.

Ej. Herniæ veſicales.

In *Diarii Trivultini anno* 1713. Meryus contra Busserii anatomen cordis teſtudinis. Non quatuor, ſed tres eſſe arterias. Arnaldum ſuam adprobationem retractaſſe. Unicum quidem, ſed quadripartitum aut tripartitum eſſe in corde ventriculum.

Hiſt. de 1714. De cauſa flatuum, recte.

Pro matris communicatione cum fetu. Placentam nullo perpetuo involucro ab utero ſeparari. Plurimum ſanguinem a matre eſſe amiſſum, cui placenta in utero relicta, funiculus reſectus hiaſſet.

Mem. de 1716. Exomphalos in puero nuper nato, tum alter. Ex eo deduxit Meryus, abſque muſculis abdominis, & chylum propelli, & fæces abdominales.

In *Mém. de* 1720. fetum deſcribit, natum abſque capite & corde, etiam abſque ventriculo & inteſtinis tenuibus. Inde deducit, fetum utique pro parte matris, haberi poſſe.

Epiſtolæ ad Pacchionum cum hujus viri diſſertationibus Rom. 1721. 8.* prodierunt. Agitur de vaſis lymphaticis cerebri.

§. DLXXX. *Gunther Chriſtoph.* Schelhammer.

Chriſtophori fil. *Hermanni* Conringii gener, acer peripateticus, vir acuti ingenii, parcus inciſor, Profeſſor Helmſtadii, Jenæ & Kiloniæ. Ejus numeroſæ ſunt Diſputationes.

Ej. Diſſ. *inauguralis de voce ejusque affectibus.* Præſide G. W. Wedel Jen. 1677. 4.* potius videtur Schelhammeri. Vaſa lymphatica laryngis deſcribit.

Ej. *Introductio in phyſiologiam, programma auſpicale* Helmſtad. 1681. 4.* Hiſtoria aliqua inventorum.

Ej. *Diſquiſitio de ſpiritibus animalibus* Helmſtad. 1682. 4.*

Ej. *de lymphæ ortu, & vaſorum lymphaticorum cauſis* Helmſtad. 1683. 4.* & in B. Mangeti.

Ej. *Epiſtola de pulſu* Helmſtad. 1690. 4.* ad mathematicorum morem. Multa in Bellinum.

Ej.

Ej. *Programma de homine microcoſmo præmiſſum corporis virilis diſſectioni* Jenæ 1690. 4. Moeller.

Ej. *de aqua pericardii* Jen. 1694. 4.*

Et *de imperfectione doctrinæ de humoribus corporis humani programma* Jenæ 1694. 4.*

Ej. *Programma quo philiatros ſuos poſtremum adlocutus eſt* Jen. 1695. 4.* Jenam nempe relinquebat. Quæ in ſex cadaveribus viderit, hic adnotat. Papillas dorſi linguæ in ſpeciem literæ V. diſpoſitas. Papillas majores dorſi linguæ. Valvulas laryngis (ventriculos). Sublinguales ductus in Warthonianos apertos. Arteriam venamque bronchialem, novum eo ævo ſpectaculum. Valvulam coli eſſe producti ilei inteſtini partem. Ductum pancreaticum duplicem, ab eo ductu diſtinctum choledochum. In digitorum pulpa glandulæ: animadverſiones aliquæ in varios auctores.

Ejusdem *Phocæ maris anatome* Kiel. 1699. 4.* Hamburg. 1707. 4. & in E. N. C. *Dec*, III. *ann.* VII. VIII. *app.* Satis accurata. In eo ceto pancreas Asellii. Renes abſque pelvi, ex renculis conpoſiti, tecti vaſorum reticulo. Inteſtinum unicum longiſſimum. Maximus ſinus venæ cavæ ſub corde, cordis dextræ caveæ peramplæ, ſic venæ in univerſum. Proſtatæ duplices, abſque ſeminali veſicula. Vitreum oculi corpus rubrum.

Ejusd. *Theſes ſelectæ de medicina in genere* Kiel. 1700. 4.

De fine medicinæ & ſanitate ib. 1700. 4.*

De temperamentis & calido innato ib. 1700. 4.*

De partibus ſimilaribus ib. 1700. 4.*

De principio motus animalis ib. 1700. 4.*

De animali motu ejusque organis ib. 1700. 4.

De alimentorum digeſtione ib. 1701. 4.

De cordis & pulmonum officio & uſu ib. 1701. 4.

De lienis ſtructura & uſu ib. 1703. 4.*

Ej. *Theſes ſelectæ de partibus generationi dicatis & earum uſu* ib. 1703. 4.*

Ej. *de ventris imi viſceribus ſecretoriis* ib. 1703. 4.

Ej. *de mentis palatio* ib. 1703. 4.

Ejus *Analecta anatomico-phyſiologica in breves theſes congeſta* ib. 1704. 4.* complectitur priores Diſſ. tredecim.

Ej. *Via Regia ad artem, ſtadium* II. *de ſtudio anatomico & partium corporis humani natura & uſu rite cognoſcendis* ib. 1706. 4.*

Ej. *Anatome xiphiæ piſcis* Hamburg. 1707. 4. & *append. Cent.* II. E. N. C Ventriculi oſtium unicum; veſicula fellis ab hepate ſejuncta. Cerebrum in adipem abiit. Ventriculus glanduloſus, inteſtinum in hepar apertum; ad ejus latus duo ſacculi, materie quaſi ſeminali pleni.

Una

Digitized by Google

Una prodiit *anatome lumpi.* Duo ei animali ventriculi, alteri appendices accumbunt. Nulla veſicula aërea. In eo vaſa lactea vidit.

Ej. *de animi humani affectibus, ſpeciatim de perceptione ſenſuali* Kiel. 1710. 4.

Majora ejus opera non plurima ſunt.

De auditu L. I. Leid. 1684. 8.* recuſus in B. Mangeti. Phyſica pars operis melior eſt. Dari radios ſonoros: in meatu auditorio, ut in tubo acuſtico, vim ſoni augeri, multo magis vero in cochlea, inque canalibus ſemicircularibus, nervumque percutere, qui in utriusque harum partium confinio excubat. Anatomica minoris ſunt momenti. Oſſiculum novum poſſit eſſe uncus muſculi interni. Bartholinum aliosque carpit ob male impoſitum tubæ nomen: cæterum neque muſculum anteriorem mallei, poſt tot aliorum indicia, neque chordam tympani, neque ſtapedis muſculum vidit.

Ej. *de animi adfectibus & inde exſpectandis bonis & malis* Kiel 4.* abſque anno, ſed annum 1713. in viri vita lego. Exempla affectuum ab animi paſſionibus ortorum, partim collecta, partim propria. Explicatio per ſpiritus.

Ejusd. *Natura ſibi & medicis vindicata, ſ. de natura liber bipartitus* Kiel. 1697. 4.* & *naturæ vindicatæ vindicatio, ubi* J. C. Sturmii *querelis reſpondetur* ib. 1702. 4.* Contra Malebranchium & alios, qui motus omnes DEO imputent. Naturam ens quoddam videtur facere, ut tamen id ens in fabricam corporum reſolvatur, legemve, qua quodque corpus juſſum eſt agere convenienter ad finem. Practica paſſim admiſcet. Credulus cæterum ſcriptor. De malis adfectuum noxis.

Ejusd. poſthuma prodiit *Ars medendi univerſa ex veris ſuis fundamentis eruta, edita ab Ern. Friderico* Burchart Wiſmar. 1747. 4.*. Compendium medicinæ hortante Leibnizio ſcripſerat, cujus volumen I. eſt phyſiologia. Receptas opiniones proponit. De iis acute judicat; rarius autem propria aliqua monita aut adnotata habet, ut hiſtoriam potius artis tradat. Stahlium, Archæi ſectatores, Cartesianos & Sylvianos, demum Jatromathematicos contemnit, neque eos amat, qui omnia ſuſcipiunt explicare. Negat arteriarum in venas continuationem, arteriarum fibras carneas & felleæ veſiculæ, lienis cellulas. Muſculos intercoſtales pro unico numerat. Veſiculam fellis propriam bilem putat ſecernere. Corporis animalis partes firmas mutari negat. Spiritus animales medium quid eſſe putat corpus inter & animam, inque iis cogitationes reſidere &c. Vaſa lactea in Xiphia & Delphino vidit. Unicum facit inteſtinum tenue. Sanctorium nimium perſpirationi tribuere. Chirothecas integras epidermidis detraxit.

Virorum Cl. ad G. C. Schelhammerum *epiſtolæ ſelectiores: recenſuit vitam G. C.* Schelhamm. & *addidit Chriſtian Stephanus* Scheffel 1727. 8.* Magna hic nomina occurrunt, Leibnizii, Ruyschii, Bohnii, Pechlini, aliorum. Pauca tamen anatomici ſunt argumenti, ut Pechlini de dentibus.

Schelhammerus etiam Conringii *in univerſam artem medicam introductionem*

ſtionem edidit Helmſtad. 1687. 4. recuſam Spiræ 1688. 4. titulo ſolo mutato: & Hallæ 1726. 4.* Eam paſſim locupletavit, & additamentis auxit, oſtenditque, ſoceri ſui, non SCHEFFERI opus eſſe.

In *Act. Acad. Nat. Curioſ.* paſſim ſymbola ſua contulit. *Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 130. talpæ anatome, renum fabrica, ductus uriniferi: glandulæ inter animalia maximæ.

Ann. V. *obſ.* 13. Partus, qui jam brachium produxerat, eo retracto retardatus.

Obſ. 14. Fetus diu intra uterum mortuæ matris vitalis.

Ann. VI. *obſ.* 109. Ciconiæ non mala anatome; ductus pancreatici tres; cyſticus ab hepatico ſejunctus &c.

Ann. IX. *obſ.* 148. Monſtrum ex gliribus numeroſis connatum, ein Rattenkönig.

Obſ. 224. Feminæ gravidæ inciſio; rima ex qua ovum prodierat, corpus, ut puto, luteum.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 89. Fetus mortuus, duobus menſibus abſque malo geſtatus.

Ann. III. *obſ.* 92. Vas magnum chylum & lympham vehens inteſtini coli.

Ann. V. VI. *obſ.* 225. Leporis anatome; non eſſe clitoridem, quæ putabatur. Glandulæ ad latus vaginæ & aliæ ad anum.

§. DLXXXI. *Nathanael* HENSHAW.

F. R. S. Libellus ejus cum titulo *Aerochalinos or a regiſter for the air* prodiit Londini 1677. 12. min.* primum ut videtur anno 1664. editus. Pene totam phyſiologiam tractat; de fermentatione, chylificatione, reſpiratione, ſanguificatione. Solebat BOERHAAVIUS hunc virum laudare. Princeps caput eſt de reſpiratione, ubi demonſtrare ſuſcipit, neque refrigerationem, neque reſorbtionem alicujus de aere alimenti, ſed accelerationem motus ſanguinis finem eſſe reſpirationis. Aerem admittit in cavea thoracis & in humoribus noſtris, æquilibrium cum aere externo defendentem, denique fermentationem vitalem.

Dicitur anno 1668. tentaſſe transfuſionem ſanguinis. *Phil. Tranſ.* n. 38.

Ap. BIRCH. III. p. 455. de KUFFLERI pullitie Ægyptiaca Conf. p. 459.

Ej. *de dentibus artificialibus comprehendentibus* p. 458. 459. T. IV. P. I.

§. DLXXXII. *Auguſtus Quirinus* RIVINUS,

Lipſienſis Profeſſor, paulum paradoxus, non quidem inciſor. Ej. Diſſ. *de acido ventriculi fermento* Lipſiæ 1677. 4. B. THOMAS. 1678.

Ej. Diſp. *de dyſpepſia* ib. 1678. 4.* Hic in *corollario* ductus breviores glandulæ ſublingualis deſcribit, multos eos & parvos.

Digitized by Google

Ej. *de nutritione* Lipſ. 1678. 4.*

Ej. *de ſanguificatione* ib. 1678. 4. Burkh.

Ej. *de bile* ib. 1678. 4. Burkh. 1678.

Ej. *de ſpiritu hominis vitali* ib. 1681. 4.* Tria nempe principia in homine ſtatuebat, inter ea archæum & a corpore diverſum & ab anima, qui ſentiat, comparet, animi adfectibus agitetur, motuum in corpore humano omnium cauſa ſit. Unicum eſſe, cum una læſa omnes functiones patiantur. Corpus eſſe ad motum impotens. Spiritum fieri materie puriſſima, ignea, ut ex luculis ante oculos adparentibus adpareat. Eſt anima vegetabilis, & ſenſitiva.

Ej. *de viſu* 1686. 4.

Ej. *de ſymmetria partium corporis* Lipſiæ 1769. Vater.

Ej. *de omento* 1717. 4. Burckh.

Ej. *de auditus vitiis* 1717. 4. Foramen in membrana tympani depingit, anno 1680. inventum, per quod nicotianæ fumus exeat, ore hauſtus.

Ej. *de puella monſtroſa* 1717. 4.* appendix ex occipite pendebat.

Ej. *de lienis gemino uſu* 1722. 4.* ad lubricandum abdomen.

Priores ante annum 1710. diſputationes recuſæ exſtant, *in unum faſciculum collectæ* Lipſiæ 1710. 4.*

Ej. *Theſes phyſiologicæ* 12. abſque anno prodierunt, breviſſimum compendiolum.

Codices M.S. reliquit, ut *obſervationes anatomicas* anni 1687. 1688. factas.

Theſium phyſiologiam totam comprehendentium tomos tres 4. apud Hebenstreitium.

Breviarium anatomicum B. Lehmann.

In *Act. Erudit.* 1687. deſcripſit poros muciferos piſcium, ad oſſa uſque continuatos.

Deinde aliqua ad graviditatem, adque partum ranarum.

Pollicem tumentem ranæ maris &c.

§. DLXXXIII. *Varii.*

Leonhardi Franciſci Dinghen, Profeſſoris Lovanienſis, *fundamenta phyſico-medica* in VI. l. diviſa Lovan. 1677. fol.*. Phyſiologia ſatis fuſe ad ſcholarum ſaporem. De temperamentis, ſpiritibus, humoribus partibus corporis. Lac e ductu thoracico in mammas deſcendere.

Joſephi Gallarati, Novarienſis, *ſyſtema renovatum phyſiologiæ medicæ* Lyon 1677. 12. Bonon. 1684. 12.*, cui editioni liber III. de anima ſenſitiva acceſſit. Scholaſticum opuſculum.

Ej. *Diatribe medico ſceptica de acido & alcali* Bonon. 1688. 12. Manget.

In

Digitized by Google

In *Roberti* PLOT *natural hiſtory of Oxfordſhire* Oxford 1677. fol. 1705. fol.* huc pertinet caput VII. de animalibus & VIII. de homine. In priori varietates aliquas reperias, hœdos quadricornes, fetus prægnantes; cornua cervina difformia. In cap. VIII. de vagitu uterino, partubus numeroſis, ſerotinis, nanis, reſuſcitata, quæ ſtrangulata fuerat. Aliqua ſuperſtitioſa.

EJ. *Natural hiſtory of Staffordſhire* Oxford 1686. fol.* Similia, ſed aliquanto uberiora. De bufonibus in ſolido lapide repertis. Lepus dentibus exſertis prælongis. Lepuſculus in abdomine repertus; canum & ovium varietates; ſuperfetationes; pilæ in ventriculo, monſtra. Homo ſexu deſtitutus; dentati ferus & deformes; dentes & pili in ovario. Fetus vitalis carens naſo & labris, & foramen in dorſo, oſſa nulla. Sopor diuturnus. Robur ſingulare, & ſenſuum acumen.

Matthias GARCIA, Anatomes Profeſſor Valentinus. EJ. *Diſputationes medicæ ſelectæ* Lyon 1677. fol. *Phyſiologia* Valent. 1680. fol. CAP. de VIL.

Muſeo di Ferdinando COSPI *deſcritto da Lorenzo* LEGATI Cremonenſe Bologna 1677. fol.* Muſæum patriæ Bononiæ donatum, ALDROVANDIANO adnexum fuit. Habet L. I. de animalibus, monſtris & mumiis aliqua. L. II. de coralliis.

J. Baptiſtæ SCARAMUCCI *de motu & circulatione ſanguinis tractatus* Ferrar. 1677. 12.

EJ. *de motu cordis mechanicum theorema* Senis Gallicis 1689. 8. & in *Diario Parmenſi* 1689. Alternum auricularum & ventriculorum motum, putavit ſe in vipera videre. Sanguinem in fibras cordis penetrantem contractionem facere; relaxari idem, quando porro ſanguis ad fibras ceſſat advenire. De cauſis diverſitatis pulſus.

EJ. *Theoremata familiaria de phyſico-medicis lucubrationibus juxta leges mechanices* Urbin. 1695. 4. De mechanico effectu venæ ſectionis. Sanguinem ab acido compactum per camdem ſolvi. Viam breviorem potui patere per vaſa lymphatica in arterias emulgentes inſerta.

EJ. *Meditationes familiares de ſceleto elephantino* Urbin. 1697. 4.* Vera fuiſſe elephantis oſſa, quæ TENZELIUS viderit. Varia admiſcet phyſici argumenti, etiam potiſſimum de petrificatione.

Marguerite du TERTRE *veuve du Sr. de la* MARCHE, *inſtruction touchant les choſes qu'une ſage femme doit ſavoir pour l'exercice de ſon art* Paris 1677. 12. & *augmenté par Louiſe* BOURSIER Paris 1710. 12.* Intercurrunt aliqua utilia ut duplex uterus. Non bene tamen in carunculis hymenem ponit, aut pueros ante puellos docet moveri.

§. DLXXXIV. *Marcus* MAPPUS. *J. Valentinus* SCHEID,

Marcus MAPPUS, Profeſſor Argentoratenſis. EJ. Diſp. *de oculi humani partibus & uſu* Argent. 1677. 4.*

Digitized by Google

Ej. *de voce articulata* ib. 1681. 4.* Literarum formatio mechanica.

Ej. *de aquis fetus* 1681. 4. aquam ſeorſim in utero ante partum reperiri.

Ej. *de riſu & fletu* 1684. 4.*

Ej. *de aurium cerumine* 1684. 4.* De fumo per aures exeunte, deque foramine membranæ tympani, quod D. Colle ſtatuit, ipſe non admittit.

Ej. *de acephalis* ib. 1687. 4.* cum figura & anatome fetus capite deſtituti.

J. Valentinus Scheid & ipſe Prof. Arg. *de viſu dodecas* Argentor. 1677. 4.*

Ej. *de viſu vitiato decas mathematico-medica* Argent. 1677. 4.*

Ej. *de corporis humani & brutorum diſcrimine. Acc. Hiſtoria primæ ſectionis ſolennis in Theatro anatomico Argentinenſi publice exhibitæ* Argentinæ 1691. fol. Pl.

Ej. *de uſu lienis pentas* ib. 1691. 4.*

Ej. *de hominis generatione* Spir. 1694. 4.

Ej. *de dilecto naturæ filio, ſanguine* Argent. 1702. 4.*

Ejusd. *Doctrinæ ſplanchnologicæ Diſſ.* I. Argent. 1705. 4.* ſecundo 1705, tertio 1706.

§. DLXXXV. *Varii.*

Henrich Horch *de inſomniorum natura, interpretatione* Marburg. 1677. 4.

J. Schneidermann *de partu difficili* Leid. 1677. 4.*

Henrich Chriſtian Hennings *de hominis generatione* Utrecht 1677. 4.

J. Ern. Herzog *de viſu* Witteberg. 1677. 4. He.

Valentin. Greissing *de partu ſeptimeſtri* Witteberg. 1677. 4. B. Boehm.

J. Ulrich Bix *de pulſu* Argentor. 1677. 4.

Rud. a Zill *de cruditate acida ventriculi* Utrecht 1677. 4.*

Pauli Brand *de ovo humano* Hafniæ 1677. 4.*

Petri Bon[illegible] & *Fr. le* Rat *Non ergo viviparorum fetus ex ovo* Pariſ. 1677.

Ludovici [illegible]rier & *Cl.* Hugot *Nullum ergo ſani hominis excrementum corpori inutile* Pariſ. 1677.

Lud. Morin & *Lud.* Labbe' *E motus ſpirituum ab æthere* Pariſ. 1677.

Joſephi Thomasseau & *Jac.* Desprez *Non ergo uterus pars ad vitam neceſſaria* Pariſ. 1677.

§. DLXXXVI. *Nicolas de* Blegny,

Chirurgi, hominis variabilis & diverſiſſima tentantis, quo emergeret, multa ſunt opera. Laudes quod anatomes gratia in magna mala inciderit: cum

G. des

Digitized by Google

G. des NOUES, ut iſte quidem ad quinquennium, BLEGNYUS in perpetuum relegatus fuerit (*u*). EJUS *Art de guerir les hernies* Paris 1677. 12. 1693. 12.* & alias, habet etiam anatomica.

EJ. *Hiſtoire anatomique d'un enfant qui à demeuré 25. ans dans le ventre de ſa mere* Paris 1679. 12.* Anglice Lond. 1680. 8. OBS. idem fetus, quem etiam F. BAYLE deſcripſit, qui de utero ulcerato prope tubas elapſus, induratus, poſt matris mortem exciſus fuit.

EJ. *Les nouvelles decouvertes ſur toutes les parties de la medecine* Paris 1679. 12.* Menſtrua collectio. In M. 2. idem fetus redit, deſcriptus a *Guilielmo* SUBERCASAUX medico.

IDEM edidit aliqua contra congreſſum. De virginitate, de ſuffocationis ſignis, de ſuſpenſionis in vivo homine, & in cadavere indiciis, & ſubmerſionis.

Fetus referens latronem funibus conſtrictum.

TAMPONET, Chirurgi Regii, obſervationes anatomicæ. Varietates venæ azygos & emulgentium. Fetus abſque ſexu. Hymen perfectus.

PICHART, Chirurgus, de fetu bicipite, quadrimano & tripede, cum aliqua anatome.

Menſes præcoces.

Felis in ventre gallinæ, ſi diis placet.

PAULÉ, Medici, deſcriptio fetus duplicis pectoribus uniti, cum anatome: & de eodem D. LANDOUILLETTE, De modo quo animæ adfectus operantur.

IDEM contendit ſe ſeptum cordis pervium reperiſſe.

Hic annus Gallice verſus a *Theophilo* BONNET Genevæ prodiit 1680. 4.* cum titulo Zodiacus medico-Gallicus.

EJ. *Doctrine des rapports de Chirurgie* huc facit Lyon 1684. 12. &c.

§. DLXXXVII. *Georg. Abraham* MERKLIN.

In *Actis Acad. Nat. Cur. Dec.* I. *ann.* VIII. *obſ.* 46. de imaginatione feminæ gravidæ fetui nocente.

Obſ. 47. de recens nati infantis dente præcociter erumpente.

Dec. II. *ann.* III. *obſ.* 191. tertio a partu die gemellus.

Dec. III. *ann.* VII. & VIII. *obſ.* 211. triorchis frigidus.

EJ. *de ortu & occaſu transfuſionis ſanguinis* Noriberg. 1679. 8.*, quod opuſculum anno 1674. ſcriptum fuiſſe adfirmat. Hiſtoriam hujus adminiſtrationis tradit, & demonſtrat, non eſſe ad curandos morbos idoneam. Propria vix habet.

IDEM LINDENII L. II. *de ſcriptis medicis* auctos recudi fecit ib. 1686. 4.*

(u) PREVOT *juriſprudence* p. 302.

Digitized by Google

Chriſtophori SELIGER, fetus difformis, ut putat, ex nævo. *Eph. Nat. Cur. ann.* cit.

§. DLXXXVIII. *Alia Diaria.*

In Diario eruditor. 1677. Chirurgus DESCHAMPS fetum dicit capite ſemiduplici, brachio ſemiduplici, aliis duobus & pedibus duobus.

Eodem anno deſcribitur novus J. D. KRAFTII phosphorus, quem BRANDIUS inventit, ab eo habent J. KUNCKEL & KRAFTIUS.

In *Memoires avant* 1699. *Dionyſius* DODART prima ſua ſtatica experimenta protulit. Libram ſanguinis intra quinque dies reparari (quod non certum eſt, cum pondus hominis alio humore potuerit reparari). Excretiones viſibiles per ſenium augeri, certe urinam, perſpirationem minui. Non neglexit ſordes cutaneas, quas ad calculos revocavit. Per jejunium quadrageſimale de pondere corporis libras octo uncias quinque deceſſiſſe. Perſpirationem maximam eſſe primis a paſtu horis. Laryngem in ſonis altis deſcendere, & viciſſim.

In *Mem. de l'Acad. des Sciences* 1701. ſyſtema evolutionis defendit.

IDEM in *Mem. de l'Acad.* 1706. fuſe egit de ligamentis glottidis elaſticis, & tamen ſubtilius muſculoſis, quæ adducta vocem per infinitis gradus mutant. De vocis variis vitiis. Conjunxit utique tenſionem chordarum glottidis cum anguſtia.

In *Mem. de* 1707. iterum de voce, de labiis quorum propior adductio etiam ſonos facit acutos &c.

Quæ de perſpiratione dedit, cura recuſa redeunt *Petri* NOGUEZ Pariſiis 1725. 12.* Experimenta facta in unico homine, per 33. annis continuata.

Apud DORIGNY *E. in ſomno perſpiratio minuitur* Pariſ. aliqua ſunt DODARTII.

In *Act. Hafnienſ. Vol.* V. *obſ.* I. *Thomas* BARTHOLINUS, *Thomæ* fil. egit de vermibus aceti, & de vermiculis ſeminalibus, de quibus Leidæ inaudiverat.

§. DLXXXIX. *Godofredus Guilielmus* LEIBNIZ.

Vir ſummi ingenii, qui vix ullam humanarum artium intactam reliquit, medicinæ etiam cum aliquo amore ſe dedit. Ad anatomen aut phyſiologiam pertinet in *Journal des Savans* 1677. deſcriptio cincinnorum, ut quidem intelligo, qui circa caput capreoli captivi nati ſunt, oſſe aliquanto molliorum.

Porro animadverſiones circa aſſertiones aliquas theoriæ medicæ STAHLII. Satis æquus in adverſarium. Anatomen tamen contra eum tuetur. Animam imperare quidem, ſed machinæ ſponte facturæ, quæ imperat, neque animæ imperia obſervaturæ, niſi aliunde eadem fuiſſet operura. Improbat, quod STAHLIUS omnem ab anima motum derivet.

Cum STAHLIUS reſpondiſſet, quæ alias ſumus viſuri, reponit LEIBNIZIUS, omnino motus in materie abſque anima oriri; in corpore humano ab exploſionibus

Digitized by Google

ſionibus naſci. Motus in-morbis ex machina oriri, neque debere animæ tribui. STAHLIUM multis locis animam corpoream facere. Animi adfectiones motus quosdam ſequi, ſed in machina ortos.

Epiſtolæ aliquæ ad SCHELHAMMERUM exſtant in earum collectione.

In *hiſt. des ouvrages des Savans* 1705. de ortu plantarum & animalium agit; neutra poſſe mechanice formari: ex machinis vero conſtare præformatis, & per mechaniſmum evolutis.

De canis voce nonnulla experimenta, qui aliqua vocabula pronuntiaverit, *hiſt. de l'Acad.* 1706.

Quæ de harmonia præſtabilita numeroſa ſcripſit, ea omittimus.

In *Journal des Savans* 1695. ſuam de ea harmonia præſtabilita hypotheſin aperit, quæ hactenus huc pertinet.

In Epiſtola ad BOURGUETUM. Non ſpernendos eſſe LEEUWENHOECKII vermiculos. De germinibus præexſiſtentibus.

In *Miſc. Berolinenſium* T. I. hiſtoriam dat phosphori urinoſi.

Hæc redeunt in collectione operum LEIBNIZII a Cl. viro *Laurentio* DUTENS curata Genev. 1768. 4.

§. DXC. *Act. Nat. Curioſorum ann.* 1678. 1679.

J. Petrus PRUCKEL, Medicus Ratisbonenſis. Ejus eſt ſedigitus, *obſ.* 8.

Obſ. 9. Menſes in gravida, in vetula.

David SPIELENBERG, Medicus Leutſchæ in Hungaria, *obſ.* 12. Capilli prodigioſe promiſſi.

J. Alphonſus KOHN, Ulmenſis, *obſ.* 23. Fetus galea cranii deſtitutus.

Sigismundus GRASS, Med. Suidnicenſis, *obſ.* 65. Lac ex vulnere ſcarificatorio.

Obſ. 66. Ex femoris tuberculo.

Obſ. 67. Serum ſanguinis nigrum.

Sebaſtian SCHEFFER, Medicus Francofurtenſis, qui CONRINGII *introductionem* ediderat, & aliquamdiu pro ſuo opere venditaverat. Ejus eſt *obſ.* 102. Ren monſtroſus. (potius calculoſus.)

Godofredi Samuelis POLIS, Medici Francofurtenſis ad Viadrum, *obſ.* 105. de glande penis cæca.

Dec. II. *ann.* IV. *obſ.* 41. Anſer quadrupes.

Obſ. 42. Partus a morte matris.

Obſ. 44. Ovum gallinaceum longum & contortum.

J. BURG, Vratislavienſis, *obſ.* 189. Sutura cranii hiſcens.

Dec. II. *ann.* VI. *obſ.* 58. Exempla fetuum varie difformium.

Stephani

Digitized by Google

Stephani Spleiss, Scaphuſienſis, Schediaſma de viſione diſtinctiſſima, *obſ.* 291. Sedem ejus ſenſus eſſe in retina.

Obſ. 193. Uvea tunica bicolor.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 146. Lienis varietates.

J. Otto Helbig, novæ Bataviæ Medicus, in *obſ.* 194. Brevia quædam & partim parum probabilia profert, de hominibus caudatis, feminis mammas in dorſo habentibus.

J. Baptiſtæ Verle, Veneti, oculus artificialis; Italice *anatomia artifiziale dell' occhio umano* Firenza 1679. 12. Latine in E. N. C. *ann.* IX. X. *obſ.* 80. tum Amſterdam 1680. 12.* inque B. Mangeti. Habet etiam anatomen oculi humani. Corneæ tunicæ laminæ. Fibras & ſemifibras iridis eſſe octoginta. De ortu humoris aquei prope nervum opticum mira adfirmatio. Conſtrictionem pupillæ ſolis pueris ab quarto ad 15. annum tribuit.

§. DXCI. *Stephanus* Lorenzini,

Florentinus, Redi & Stenonis diſcipulus, *oſſervazioni intorno alle torpedini* Florent. 1678. 4. Anglice verſæ a J. Davis cum titulo *obſervations on the diſſection of the crampfiſh* London 1705. 4.* Eximium opuſculum. In torpedine muſculos ſuccutientes bene deſcripſit: effluvia ſtuporifera refutat. Vaſa mucifera ſubcutanea, viſcera omnia, cerebrum etiam potiſſimum, & utriusque ſexus genitalia organa, & primordia fetus deſcribit.

Porro cum Redo multos piſces Liburni diſſecuit p. 48, & lutræ, urſi, aſtaci etiam diſſectiones addidit. In urſo nares deſcribit, & numeroſas in iis lamellas. In lutra ductus hepaticos numeroſos in ductum cyſticum apertos. De lingua & dentibus piſcium.

Præcipua momenta hujus de teſtudine libri reperiuntur in E. N. C. *ann.* IX. & X. ab *obſ.* 172. ad 179.

§. DXCII. *Philoſophical Tranſactions ann.* 1678.

Apud T. Birch, J. Moore de juventute in Inſula S. Helenæ reparata p. 456. De pullitie Ægyptia Drebel. Hugenii teſtimonium, ſe vermiculos ſpermaticos a L. Hammen demonſtratos ſæpe vidiſſe.

N. 138. S. Morris anatome fetus bicipitis, corpore & artubus ſimplicibus.

§. DXCIII. *Edwardus* Tyson.

Vir Ill. in *Philoſ. Tranſ.* n. 142. ureteres quadruplices. Glandulas renales cavas eſſe, & quam adulto homini majores.

Ej. Anatome viperæ caudiſonæ *Phil. Tranſ.* n. 144. Penes bini hiſpidi. Hepar a veſicula remotum. Vertebræ per enarthroſin commiſſæ. Fætor in folliculis habitat. De pulmonibus, corde, apparatu venenato, renibus, liquore fœtido. Pro natura venenata ſerpentis, de dentibus in vulnus ſtillantis.

In

Digitized by Google

In Birchii T. IV. p. 18. & in Hookii *Phil. Coll.* n. 2. de capillis in ovario feminæ repertis.

Ib. p. 96. Odor liquoris ſacci muſtelæ, moſchatus. Eum ſaccum lepores, feles, canes, muſtelæ, ſerpentes, aves gallinaceæ & ſtruthio habent.

Ib. p. 204. Liquorem nigrum ſepiæ bilem eſſe.

Ibid. Veſicula odorifera leonis.

In R. Hooke *Collect.* II. oſſa, pili, dentes, in variis humani corporis partibus reperti.

Ejusd. Lumbricus latus *Phil. Tranſ.* n. 146. Caput ei tribuit & ſetas, & chyloſum ſuccum. Contra generationem univocam. Duos tæniæ articulos ſeparatos vixiſſe. Hanc Diſſ. *Daniel* Clericus latine vertit & edidit.

Ej. Lumbricus teres *Phil. Tranſ.* n. 147. Partes genitales accurate. Sexu enim diſtinguuntur.

Ejusd. Maſſa partu edita, in qua capilli & os dentibus molaribus conſitum n. 150.

Ej. Tajaſſu ſ. aper Mexicanus moſchifer (cui cellula unguentaria in dorſo) n. 153. Ejus animalis anatome, partes maſculæ, veſiculæ ſeminales glandulosæ: folliculus unguentarius, ventriculi tres: aorta cum anevryſmatibus.

Apud Birch. T. IV. p. 202. de polypi anatome aliqua, de hepate, & fellis veſicula.

Ib. Anatome lacertæ p. 206.

Ib. p. 210. De catulis extra uterum repertis.

p. 257. 258. Sanguinem erinacei pariter frigere, ut teſtudinis.

p. 409. Sepiæ atramentum bilem eſſe negat M. Lister.

In *Phil. Tranſ.* n. 193. Lumbricus hydropicus: Singulare animal, lagenæ ſimile, ſed cujus collum vivat & ſe contrahat, a nuperis naturæ cultoribus confirmatum.

In n. 228. Fetus dat exemplum, cui cranium depreſſum, & cerebrum in caveam vertebrarum colli compulſum erat.

In n. 269. Contra *Johannem* Wallis diſputat de alimento naturali hominis. Id alimentum facit omnigenum, potiſſimum etiam ex fabrica inteſtinorum, cum canalis alimentarius princeps animalis ſit character.

In n. 290. Aliqua addit de Sarigueia ſ. didelphide. Cerebrum abſque anfractibus. Claſſis quadrupedum.

Ad Collinsianum opus multa contulit, etiam potiſſimum piſces & cancri lati anatomen.

Apud Cowperum ejus glandulæ odoriferæ recenſentur.

Ejus *Phocæna or an anatomy of a porpeſs* London 1680. 4.* bonus omni-

Digitized by Google

no liber, ut omnes clari viri libelli. Animal cetaceum bimanum, abſque pedibus. Commendat anatomen animalium nimis neglectam. Oſteologiam animalis deſcribit, atque ſplanchnologiæ partem. Multi lienes. Machina aquam expellens cetacea. Tres omnino ventriculi, ſatis ruminantium adfines, cum tamen animal piſcivorum ſit. Muſculoſa ſtrata bina ab ovario & a tuba orta, partesque genitales femininæ, & glandulæ muciferæ vaginæ. Corpus glanduloſum utrinque medullæ ſpinali adpoſitum. In maxilla inferiori canalis, in quo aliquid medullæ ſimile aut ſpermati ceti. Corpus glanduloſum multis ductibus in cavum inteſtinale apertum. Perfectas manus habet.

EJ. *Carigueya* (Sariguela) ſ. *Marſupiale Americanum, or the anatomy of an opoſſum diſſected at Gresham college* London 1698. 4.* & in *Phil. Tranſ.* n. 239. Didelphis LINNÆI, habet in pede digitum pollici ſimilem, cum ungue plano. Pro ſacco ſuſtinendo, in quem catulos recondit, habet duo oſſa peculiaria ex oſſibus pubis producta, cum quatuor peculiaribus muſculis. In eo ſacculo unguen reperit fœtidum, quod autem ſponte fragrantiam conciperet. Mammas, quas alii in ſacculo indicant, noſter non reperit. Viſcera, œſophagus pyloro proximus. Duo meſenteria, inteſtina ut in carnivoris animalibus. Duo uteri, duæque vaginæ. Renum, recti inteſtini & vulvæ communis, ut in avibus, cloaca. Claviculæ ut in ſciuro; nullus anulus in pyloro, glandulæ magnæ ventriculi.

EJ. *Anatomy of a pygmy, compared with a monkey, an ape and a man: and a philological eſſay concerning pygmies, cynocephali, ſatyrs, and ſphinges* London 1699. 4.* Bipes animal deſcribit, quadrimanum, quod erectum incedit, ſitque pygmæus HOMERI. Ejus integram anatomen tradit, & comparat cum ſimiæ anatome, cumque humana: oſtendit pygmæum ſuum homini, quam ſimiæ propiorem eſſe. Nihil habemus in comparata anatome huic operi comparabile, (ſi ab inſectis receſſeris). Per arterias vaſa lymphatica repleri. Cerebri anatomen etiam potiſſimum perſequitur. Myologia eſt COWPERI. Glandulas penis & axillares internas peculiares deſcripſit. Felium, leonum, & tigridum perſimilem eſſe anatomen. Peritonæum a vaſis ſpermaticis non perforari.

Recuſum eſt hoc opus ſatis nuper Londini 1751. 4. cum variis animalium inciſionibus ex *Phil. Tranſact.*, male omiſſa anatome Phocænæ.

Varia reperias apud RAJUM in *ſynopſi quadrupedum*, quæ ſunt TYSONI, ut corpus in cane ſanguineum pro retinenda pene.

In WILLUGHBYI ichthyologia lumpum deſcribit.

§. DXCIV. *Amatus* BOURDON,

Medicus Cameracenſis, edidit Pariſ. 1678. fol. 1683. fol.* 1702. TREW. fol. maximo, tabulas æneas octo, & explicationem, cui titulus: *Nouvelle deſcription anatomique de toutes les parties du corps humain, ſur le principe de la circu-*

circulation & conformément aux nouvelles decouvertes. Secunda editio dicitur aucta eſſe. Tabularum maxima pars undique collecta eſt, paſſim tamen aliqua, aut in iconibus, aut in deſcriptione addita non inutilia. De hymene recte ſentit. Canem vivere, ligatis prius magnis vaſis, ſi cor ei evulſeris. In cane vidit palatum fiſſum. Angiologia reliquis operibus potius melior eſt. Vaſa lymphatica pulmonis dixit, ductumque thoracicum delineavit. Lentem cryſtallinam poſterius eſſe convexiorem.

In *Journal des Savans* 1690. agit de puella ſeptem annorum menſes patiente, & lac per femoris abſceſſum fundente.

§. DXCV. *Leonardus* Tassin.

Les adminiſtrations anatomiques & la myologie Paris 1678. 12.* Lyon 1696. 12. Housset. Paris 1723. 8. Belgice Amſtelodami 1730. 8. Chirurgus Trajecti ad Moſam, laude dignus hactenus, quod ad naturam ſcripſerit, non ut tot alii ad aliorum placita: etſi paſſim non recte res facillimas viſu neget adparere, ut muſculos aryarytænoideos, muſculos uvulæ. Aliqua habet ad procerum muſculum naſi, muſculum clitoridis ſ. vaginæ. Bicornem brachii dividit, ut ſit alter ſeminervoſus indicis, alter radieus externus. Plantaris tendinem in corium plantæ pedis inſeri, non bene. Decem interoſſeos numerat. Longum, brevem & anconeum rectius tricipitem dici.

In *Chirurgie militaire* monet, non valde periculoſa eſſe vulnera tendinum, neque convulſiones ciere.

§. DXCVI. *Daniel* Duncan,

Medicus Monſpelienſis ob religionem exſul, qui aliquamdiu Bernæ, deinde in Anglia vixit. Ejus eſt *Explication nouvelle & mecanique des actions animales, où il eſt traité de la fonction de l'ame, avec une methode facile pour demontrer toutes les parties du cerveau ſans couper ſa ſubſtance, & un diſcours ſur ſa formation* Paris 1678. 12.*. Willisii doctrinam proponit, adverſus Cartesio: ab alio puto habere ſuam cerebri incidendi methodum. Multa habet hypothetica: a ſale ammoniaco in cerebro dominante colorem cinereum derivat. Spiritus ſublimari per inflammationem, quæ fiat a ſpiritu acido aëreo cum ſanguine in cerebro effervescente. A ſimili fervore motum muſcularem fieri.

Ej. *La chymie naturelle* Paris 1681. 8. prior tom. & 1687. tom. 2. & 3. Latine & auctius, *Chymiæ naturalis ſpecimen, quo plane patet, nullum in chymicis officinis proceſſum fieri, cui ſimilis analogus in animali corpore non fiat* Haag. 1707. 8.*. Luſus ingenii boni ſenis; & operationum, ut vocant, chemicarum catalogus, calcinationis, cohobationis, ſtratificationis &c. quibus ſimiles in corpore humano operationes reperit. Hydrargyrum cum acido luis venereæ veneno putat in acrem ſalem abire. In rene a ſale ammoniaco lotium præcipitari. In ventriculo & acidum ſuccum eſſe, & ſulphureum animalem ſpiritum.

Digitized by Google

Ej. *Hiſtoire de l'animal, où la connoiſſance du corps animé par la mecanique & la chymie* Montauban 1686. 8. v. der Aa. Paris 1687.

§. DXCVII. *Jacobus* SPON &c.

Medicus Lugdunenſis, qui ſedem ſuam Genevæ fixit. Ejus eſt *Voyage d'Italie, de Dalmatie, de Grece & du Levant* Lyon 1678. 12. 2.Vol.* & alias. Ad antiquitates potiſſimum pertinet. Experimenta habet in chamæleone facta: locum aliquantum ad colores facere, certe ad viridem: ex timore beſtiolam ex viridi nigram fieri, & a frigore maculis flavis pallidis variari. Hæc fuſe & accuratius quam fere alii. Denique & anatome viſcerum: lien nullus. Membranulæ ut in avibus, diaphragmatibus adfines. Habet & monſtrorum exempla, & hominis cui oſſa emollita, & hydrocephali ſuturis hiantibus. Quod habebatur pro corde perdicis duplici, fuiſſe cordis auriculas male inſpectas. Apud BORELLUM ſceletum cyclopis pueri vidit. De nummis aureis a VAILLANTIO deglutitis, & per alvum edidis. Pygmæus oſſibus dilatatis, fontanella maxima, fronte valde prominente. Monſtrum atticum leonis ſimile duobus in ſummo capite oculis.

In Aphoriſmis HIPP. Lyon 1684. 12. habet etiam phyſiologica.

Ejus Pater *Carolus* SPON *myologiam* carmine heroico expreſſit, & muſculorum corporis humani originem & inſertionem. Hi verſus ſunt in *Bibliotheca* MANGETI.

Samuel ANDREÆ epiſtola ad *Tobiam* ANDREÆ *de balſamationibus veterum, cum* TOBIÆ & BILSII ſcriptis prodiit Marpurg. 1678. 4. TREW.

Etienne le ROY *reflexions ſur ce que les Carteſiens penſent de l'homme & de la bête* Poitiers 1678. 12. FALC.

Gazophylacium artis memoriæ, ſ. Tractatus variorum auctorum de arte memoriæ Francofurt. 1678. 8. d'ETR. alii Lipſiæ 1677. 8.

Franciſci BERNIER *abregé de la philoſophie de* GASSENDI Lyon 1678. 12. 8.Vol. Etiam phyſiologiam continet.

MALEBRANCHE *recherche de la verité* Paris 1678. 4. Multa de vi imaginationis, cui nimium tribuit, etiam artus confractos: deque vinculo animæ cum corpore.

J. BROWN, Chirurgus. Ejus eſt *adeno chiradologia, ſ. de glandulis & ſtrumis anatomica & chirurgica tractatio of glanduls and ſtruma's or of kings evils, ſwellings* London 1678. 4.

Ej. *A compleat treatiſe of the muſcles or they appear in humane body* London 1681. fol.* 1697. fol. Leid. 1688. fol. (*Journ. des Sav.*) *Myographia ſ. muſculorum omnium deſcriptio* ib. 1684. fol.* Amſtelædami 1694. fol. Germanice, vertente *Chriſtiano Maximiliano* SPENER Berolin. 1704. fol. TREW. Lipſiæ 1715. fol. & in MANGETI *Bibliotheca*. Icones fere ex CASSERIO ſumtæ, aliquæ ex GRAAFIO. Tabula tamen X. ſalpingopalatinus (Levator) & circumflexus

Digitized by Google

flexus ſatis bene exprimuntur: hæc ex T. CROONE. Cenſuram MORGAGNI meritus eſt & expertus.

In *Phil. Tranſ.* n. 178. hepar (ex morbo) manifeſto, ut putat, vaſculoſum deſcribit.

Nonne idem cujus eſt *treatiſe of wounds* London 1678. 4.* ubi oſteologiam capitis deſcribit.

Traité de la Muſette avec une nouvelle methode d'aprendre ajours de cet inſtrument Paris 1678. fol. Capiſtrum dicit, quo veteres cavebant, ne unquam in cantu genæ tumeſcerent.

§. DXCVIII. *Varii.*

Georg SEERUP defendit ſub C. BARTHOLINO Diſſ. *de olfactus organo* Hafn. 1679. 4.

Diſputavit ſub eodem præſide *de cordis ſtructura & uſu* ib. 1678. 4.

Juſtus CELLARIUS *De viventibus ſponte naſcentibus* Helmſtad. 1678. 4. B. THOM. anno 1679. BUTTNER.

Gregorii HORST nepotis *ſpecimen anatomiæ practicæ in Acad. Gieſſenſi, aliquot philiatris exhibitum* Gieſſæ 1678. 4. MANGET.

J. Frid. HENNING *de ratione brutorum* Lipſiæ 1678. 4. B. THOM.

J. Daniel DORSTEN *de ductu thoracico chylifero* Marpurg. 1678. 4.*

EJ. *de ſucci nutritii ſtatu naturali & præternaturali* Marpurg. 1683. 4.*

EJ. *de monſtro humano nupero* Marburg. 1684 4.* Puellæ pectoribus connatæ. Unum hepar, duæ veſiculæ felleæ; duo ventriculi; unicum inteſtinum in ſaccum ampliſſimum inſertum, ex quo porro duo inteſtina &c.

EJ. *de oculo* ib. 1687. 4. Gelu ad humores cogendos uſus eſt.

Friderici SCHILLING *circulationis ſanguinis negativa* Baſil. 1678. 4.*. Juvenis auſus eſt circuitum ſanguinis jam confirmatum in dubium revocare.

Caſpar Henrich SCHREY *ortus morborum e fermento ventriculi in eorum ultimum ad vitam ſanam* Altdorf. 1678. 4.*

Juſtus Jacob WINTHER *περὶ ἀτράκτων μορίων* Argentor. 1678. 4.*

Conradi JOHRENII *de adfectione hypochondriaca diatribe* Rinteln 1678. 4.* cum icone ductus pancreatici.

EJ. *de viſu integro & corrupto* Francof. ad Viadr. 1701. 4. HE.

Eliæ Rudolphi CAMERARII Diſp. *de lacrumis* Tubing. 1678. 4.

EJ. *de ſubitanea refectione* ib. 1683. 4.*

EJ. *Hiſtoria anatomica renum & veſicæ* ib. 1683. 4.* Ren conſumtus, pure plenus.

EJ. *de mictione pultacea* ib. 1683. 4.*

Digitized by Google

Ej. *de vomitu aquæ ex gula* ib. 1688. 4. Pl.

Ludovici Gallois & *Petri Pauli* Guyart *E. corporis exercitatio omnium ſaluberrima a gaudio* Paris 1678.

§. DXCIX. *Diaria.*

In *Journal des Savans* n. 3. & 6., ren monſtroſæ molis.

N. 5. de campana urinatoria.

N. 16. ren unicus, ut videtur, ex duobus coalitus.

N. 25. & 29. de fetu 26. annos geſtato Baylei.

N. 34. ex Diario Tinassi aliqua de tarantula.

In *Mem. avant* 1699. X. p. 609. Hugenius mentionem facit vermiculorum ſeminalium. Conf. p. 656.

§. DC. *Philippus de la* Hire,

Mathematicus, peritus delineator (x), paſſim anatomen inſectorum & phyſiologiam adtigit.

In *Journal des Savans* 1678. n. 29. tres oculos in capite muſcæ deſcribit. Palpebras iis tribuit. Sic in *Mem. avant* 1699. X. p. 609.

In eodem *Diario Eruditor.* a. 1685. duas Diſſertationes dedit contra vulgarum opinionem, oculum ſe ad diverſas diſtantias accommodare mutatione aliqua interna.

Anno 1688. in veſica poros dixit, valvulis munitos, ut aqua, ſabulum, aër effluat: eadem exſtant in *Mem. avant* 1699. ad annum 1685.

In *Mem. de mathematique & de phyſique* 1692. ipſe & Sedileau inſecta quædam coccinellæ adfinia, eorumque generationem deſcribit, quæ in aurea malo reperiantur. De iisdem denuo in *Mem. de l'Acad.* 1704.

Anno 1694. de ovis & muſcis ad animal Kermeſinum pertinentibus.

Ejusd. Diſſ. *ſur les differens accidens de la vue* Paris 1694. fol. & in *Mem. avant* 1699. T. IX.*. Inſigne opus, quo multum uſus eſt Boerhaavius. Motum pupillæ in juventute vividum, in ſenio vix ullum ſupereſſe. Myopes: presbyopes: viſus optimus: viſus duplex: vitrorum convexorum & concavorum utilitas. Menſura parvitatis objecti in retina depicti. Maculæ, lineæ, globuli, ſcintillæ, radii, objecti imago multiplex. Retinam tamen princeps eſſe viſus organum. P. II. oculum pro diverſitate diſtantiæ objectorum viſibilium non mutari: ſufficere diverſam amplitudinem pupillæ. Maculas volaticas in humore aqueo fluctuare. Locum cæcum eſſe a defectu chorioideæ tunicæ, quæ pro retina lumen moderetur.

Libellum

(x) *Mem. avant.* 1696. p. 308 322.

Libellum *ſur les dents* ei tribuit PORTALIUS, qui eſt in *Mem. de l'Acad.* ſed eſt filii.

In *Mem.* 1706. Cataractæ ſedem ponit in lente cryſtallina, & eam ex laminis conponi addit.

In *Mem. de l'Acad.* 1709. contra MERYUM defendit, retinam ob fibras ſuas diſtinctas, tamen organum viſus eſſe: pupillam claudi ab elatere fibrarum ſe reſtituentium, dilatari a vi muſculari. Inquirit, cur in felis oculo ſub aqua pupilla dilatetur, & vaſa oculi externa conſpicua reddantur.

§. DCI. *Nicolaus* HARTSOEKER,

Academiæ Gallicæ ſodalis: in vitris poliendis & adhibendis exercitatus.

In *Diario eruditorum* n. 30. anni 1678. vermiculos ſeminales ex gallo deſcripſit, breviter quidem, fuſius alibi, ut in *Journal des Savans* 1695.

EJUS eſt, *Traité de dioptrique* Paris 1694. 4.*. Viſionis rationem explicat. Lentem cryſtallinam neceſſe eſſe mutari. Animam corrigere judicio ſuo ſitum inverſum imaginum. Animalcula ſeminalia; eſſe primordium animalis ſui, inque ovum ſuum irrepere, atque umbilico ſuo inſeri, qui ſit cauda vermiculi. Ea animalcula frigus melius ferre quam calorem &c.

EJUS *conjectures phyſiques* Amſterdam 1706. 4.* De radiorum parvitate & tenuitate fibrillarum nervi optici.

Suite des conjectures phyſiques Amſterdam 1708. 4.* vermem ſemper caput habere in parte ovi, quæ ultima ex infundibulo prodiit. Pro via urinæ breviori. Repleri veſicam ligatis ureteribus.

Seconde partie de la ſuite des conjectures 1712. 4.

Eclairciſſemens ſur les conjectures phyſiques 1712. 4.

Suite des eclairciſſemens 1712. 4. PLATN.

EJ. *Cours de Phyſique accompagné de plusieurs pieçes concernant la Phyſique & d'un extrait critique des lettres de* LEEUWENHOECK la Haye 1730. 4.* Multi libelli, quorum potiſſimum huc ſpectat compendium epiſtolarum LEEUWENHOECKII, a quo noſter parum civiliter exceptus fuerat. Animalcula ſibi vindicat, quæ in ſemine ſunt maſculo, quæ eadem LEEUWENHOECKIUS vult ab HAMMIO inventa eſſe, noſter jam anno 1674. valde juvenis viderit; HUGENIO autem ita oſtenderit, ut præ pudore mentiretur, in ſaliva habitare. Non omnes aphides ova in ventre habere. Vermiculum ſeminalem in ovum irrepere; animalculum per umbilicum ex ovo nutriri; unicum in ovario locum eſſe, per quem ſubeat vermiculus, & cauda ſua poſſit adhæreſcere, nam fetus ſemper eodem ordine diſponi, ut unius caput proximi caudam contingat: LEEUWENHOECKIUM ex fama tantum de vermiculis aliqua percepiſſe, in ſaliva contineri dixiſſe. De ruditate queritur & de moribus LEEUWENHOECKII (y). Globulos

(y) Conf. SAVERIANI vitam HARTSOEKERI.

los ſanguineos & ſquamulas epidermidis refutat: neque inutile fuerit, hanc cenſuram inventorum civis Delphenſis legiſſe.

In alia epiſtola, ſua animalcula contra MULLERUM defendit: ad animas plaſticas redit.

De paſſionibus animi. Animæ in ſuum corpus plenum imperium tribuit.

§. DCII. *Philoſophicæ Tranſactiones.*

Cum anno 1678. *Philoſophicæ Tranſactiones* edi ceſſaſſent, *Robertus* HOOKE proprio nomine eum defectum ſupplere conatus eſt.

Et primum Londini 1679. 4.* edidit *Lectiones Cutlerianæ or a Collection of lectures phyſical, mechanical, geographical and aſtronomical read before the R. Society at Greshams college; to which are added miſcellaneous diſcourſes.* Vix quidquam ad nos fecerit, præter duas LEEUWENHOECKII epiſtolas.

Eodem etiam anno edere cepit *philoſophical collections,* in quarum n. I. etiam epiſtola eſt LEEUWENHOECKIANA. Numerus II. anno 1681. ſucceſſit.

In *hiſtory of the R. Society,* quam poſthumam edidit *Thomas* BIRCH, annus 1679. non ſterilis eſt. Hic primum *Dionyſius* PAPIN (z) ſua emollita oſſa produxit, annuumque ſtipendium a Societate Regia meruit.

EJ. *Maniere d'amollir les os, & de faire cuire preſque toutes ſortes de viandes en très peu de tems* prodiit Paris 1681. 8. Amſterd. 1688. 12. Paris 1721. 8.* Anglice *new digeſter, or engine for ſoftening of bones* Lond. 1685. 4. *Journ. Sav.* & anno 1687. *a correction of the new digeſter.* Lebetem bene clauſum paravit, in quo incluſus vapor miram vehementiam exercet, ut oſſa & cartilagines in gelatinam ſciſſilem convertat. Non ideo terra oſſium molleſcit, ſed gluten educitur.

EJUSD. *Continuation du digeſteur, où maniere d'amollir les os,* forte alter liber Anglicus. Machinam ſuam aliquantum perfecerat. Cornu bubulum non ſolvi. In vacuo ſpatio pullum non perire.

IDEM artem vaſorum ope vacui BOYLEANI replendorum docuit (*a*).

IDEM vaſa pulmonis gypſo fluido replevit (*b*).

Cum BOYLEO experimenta fecit alias dicta (*c*).

IDEM, cornu non fundi, ſed lamellas in chartæ craſſioris ſpeciem coaleſcere (*d*) in ſuo lebete.

Fridericus SLARE etiam vidit animalcula ſeminalia (*e*).

EJUSD. in *Phil. Tranſ.* anno 1682. ad analyſin urinæ aliqua. Nullum de ea adſcendere ſpiritum vinoſum.

EJUSD.

(z) p. 486. &c. (a) *Journ. des Sav.* 1684. (b) BIRCH. IV. p. 296. (c) p. 504. 621.
(d) p. 318. (e) p. 493.

Ejusd. de ſalivæ elementis experimenta. Cum acidis & lixivis non fervet. In ſedimento aliquid eſt lixivioſi.

N. 193. de viro ruminante.

N. 204. de ſanguinis florido colore, quem ab aëre habeat.

N. 229. Faſti emortuales & natales Francofurtenſes.

N. 337. Dentium eruptio anno 80. ætatis facta.

§. DCIII. *Nehemias* Grew.

In Birchii Tom. III., legitur, jam anno 1675. prælegiſſe *de ſucco nerveo*, quod opuſculum omnino intercidit.

Deinde recenſentur anatomica, ut vocantur præparata, quæ ſocietati obtulit (*f*). Pedes poſteriores muri ad ſaliendum majores, talpæ anteriores ad terram effodiendam. Lentem cryſtallinam in trifidas ſtellas ſponte diſſilire. Larynges variorum animalium, indeque pendens varietas vocis.

Ej. *Muſeum regalis ſocietatis, or a catalogue and deſcription of the natural and artificial rareties belonging to the royal ſociety, and preſerved at Greshams college* Lxndon 1681. fol.* Sollicitæ deſcriptiones cum menſuris. Pauca capita huc pertinent; mumia Ægyptiaca; Leoncenæ ſceleti vaſorum. Sceleti humanæ & ſexuum diſcrimen. Animalium ſceleti, & exuviæ, etiam moſchi. Maxillam ſuperiorem crocodili moveri. Unicus ventriculus cordis in teſtudine.

Ej. *The comparative anatomy of the guts* London 1681. fol.* Prælegerat coram ſocietate R. ann. 1676. utile opus, quo ex magno numero animalium via cibaria depingitur, menſuratur & deſcribitur. Fabrica muſculoſa gulæ. Glandulæ inteſtinales ſolitariæ & agminatæ. Glandulæ ad anum poſitæ; cæcum inteſtinum cuniculi in ſpiram contortum. Cæcum idem maximum & cellulæ coli apri: Quatuor ventriculi ruminantium, & ſpirales fibræ œſophagi. Appendices. Duo & tres ventriculi avium: glandulæ, bulbi, ventriculus carnoſus granivororum. Piſcium numeroſa cæca inteſtina. Glandulæ fœtidæ putorii felis, vulpis.

In Ej. *Coſmographia ſacra* Londin. 1701. fol.* quæ teleologia eſt, aliqua ſpectant ad fines peculiares fabricæ animalis: & de animæ facultatibus. De aſpera arteria in aliis animalibus dura, molli in aliis. De veſicula aerea. De analogia vegetabilium & animalium.

In magno opere *the anatomy of plants* London 1682. fol.* de ſaporibus agit, deque partibus oris præter linguam, quibus quisque ſapor percipitur.

In *Phil. Tranſ.* n. 159. depingit lineas ſpirales in digitorum apicibus, & poros, ut putat cutaneos, quos Leeuwenhoeckius negat poros eſſe.

Ap. Birch. IV. p. 296. fibræ lentis cryſtallinæ.

(f) p. 475. 476. 483. 484.

Digitized by Google

§. DCIV. *Theophilus* Bonnet,

Medicus Genevenſis, non quidem anatomicus, ſed integri judicii ſcriptor, & utilis collector. Ej. *Sepulchretum anatomicum* Genevæ 1679. fol. 2. Vol. excuſum, & anno 1700. auctius a Mangeto redditum fol. 3 Vol.*. Ad anatomen cadaverum morboſorum ſpectat, utiliſſimum promtuarium; neque absque propriis Cl. viri laboribus. Eo etiam in phyſiologia ſcribenda utiliter uſus ſum; ſed quæ bona habet, ea hic nequeunt enarrari.

Idem cum titulo *Medicinæ ſeptentrionalis collectitiæ* T. I. Genevæ 1684. T. II. 1686. fol.* Ex Miſcellaneis Naturæ Curioſorum, Actis Hafnienſibus, & primis voluminibus philoſophicarum Tranſactionum excerptæ adnotationes, ad ordinem morborum digeſtæ ſunt. In L. VIII. phyſiologica quidem ex titulo promittuntur: plurima vero præterea alia eo ſpectantia paſſim inter pathologica diſponuntur.

§. DCV. *J. Georgius* Waltherus. *Alii.*

Adfinis hactenus eſt hujus Lignicenſium Medici, *ſylva medica opulentiſſima*, quæ Görlizii 1679. 4.* prodiit. Index ex medicis operibus congeſtus, ad adfectiones varias humani corporis ſpectans, adque titulos paſſim phyſiologicos. Tumor ex fronte pueri funeſtus.

Giacomo Moro *Anatomia ridotta ad uſo de ſcultori e pittori* Venez. 1679. fol.*. Tabulæ muſculorum & oſſium Vesalianæ ſunt, ut ſolus ambitus lineis exprimatur.

Daniel Bartoli *trattato del ſuono de tremori armonici, dell' udito* Rom. 1679. 4. 1681. 4. Bologna 1680. 4.* Mazuchelli. Egregium opus, phyſici quidem potiſſimum argumenti. Anatomen tamen etiam auris continet cum icone cochleæ: eam, non quidem inciſor, ex Bartholino, Riva, aliisque collegit. Vitra a voce humana fracta, aliter quam Morhofius interpretatur; eumdemque etiam effectum per uniſonum obtinuit. Tremorem harmonicum chordarum non per aërem, ſed per ſolida corpora propagari.

Barthelemi Martin, pharmacopœi, *tr. ſur les dents* 1679. 12.* Chirurgici ſcopi, cum breviſſima anatome.

Ej. *Traité de l'uſage du lait* Paris 1684. 12.* 1706. 12. Bur. Parum ad rem noſtram, & fere de lacte tamquam medicamento diuturno uſu ſumto.

J. Conrad Axt *dialogus de partu ſeptimeſtri, an ſit perfectus, vegetus, legitimus* Jenæ 1679. 12.* Tempus pariendi non adeo incertum eſſe; partum ſeptimeſtrem eſſe imperfectum, ſua enim certe ovis tempora eſſe, feminasque impudicas ſua facta mutatis temporibus occultare.

Petrus Paulus a Sangallo edidit *experimenta circa generationem culicum* Florent. 1679. Italice & latine in *app.* ad E. N. C. Contra generationem æquivocam.

Moſes

Moſes REUSDEN *Monarchy founded on nature, proved by the hiſtory of bees with directions for keeping them in colonies* Lond. 1679. Practica & bona eſſe, lego, & ad conſervandam apis vitam conſilia. De rege apum & ejus ſemine fabulas proferre.

de St. HILAIRE *anatomie du corps humain avec ſes maladies* Paris 1679. 8. 2.Vol. 1684. 8.* 1688. 8. 1725. 8. 2.Vol.* Vaſtum compendium, in quo nihil proprium reperi.

Recueil d'experiences ſur les ſaveurs, les odeurs, le ſang, le lait, traduit de GREW, BOYLE & LEEUWENHOECK.

§. DCVI. *Sebaſtianus le* CLERC, *Alii.*

Celebris delineator & ſcriptor, ingenioſus vir & induſtrius. EJUS *diſcours touchant le point de vue dans lequel il eſt prouvé que les choſes que l'on voit diſtinctement ne ſont vues que d'un oeil* Paris 1679. 12.* Globulum (aut objectum quodcunque) duobus locis adpariturum fore, ſi utroque oculo in eo inſpiciendo uteremur. Poſſe equidem corporis majoris plures partes una videri utroque oculo, ſed eam viſionem non eſſe diſtinctam. Denique radios viſorios, quorum ope diſtincte videmus, in unico puncto uniri, & unico radio viſorio nos videre.

EJ. *Obſervations ſur la vue. Journ. de Trev.* Maj. 1705. Unico oculo nos diſtincte videre.

EJUSD. *Syſtême de la viſion fondé ſur de nouveaux principes* Paris 1712. 8.* Plenius hic repetit, quæ in priori libello protulerat. Aliquam oculi dat anatomen. Unico nos, & fere dextro oculo ad videndum uti. Nullos dari radiorum penicillos, nullam in humoribus oculi refractionem: unicum punctum per unicum radium nos videre. Radios lucis corneam tunicam non perforare neque ad retinam venire, ſed impreſſionem ſolam a cornea tunica eo tendere; (hoc manifeſto falſum). Negat oculum ad remota aut proxima videndum mutari.

Eloge de Sebaſt. le CLERC *par* VALLEMONT Paris 1715. 12.

Friderici Wilhelmi SCHMUCKEN, Tabularum æneарum negotiatoris, *Faſciculi admirandorum naturæ accretio, oder der ſpielenden Natur Kunſtſtück in verſchiedene Miſsgeburt vorgeſtellt* Strasburg 1679. 4.* Icones fetuum ſemiduplicium: porci capite equino aut elephantis proboſcide: porcelli capitibus, ut putat, humanis. Pulli tripedes. Raro auctorem addit.

EJ. *Continuatio* II. Argentor. 1680. 4.* Femina obeſiſſima. Equus pedibus ſemiduplicibus. Duæ feles communi capite. Anguilla deformis. Admiſta utrinque fabuloſa.

Alia editio fol. Argentor. prodiit, in qua præter priores, Continuatio III. anni 1682. & IV. anni 1683. acceſſit. Sed poſteriores continuationes, fere undique collectas habent figuras, aut rariora etiam, neque monſtroſa animalia.

Digitized by Google

§. DCVII. *Diſputationes.*

Philip. ROHR *de maſticatione mortuorum* Lipſ. 1679. 4. BURKH.

Gottfried Friederich SELIGMANN *de dubiis hominibus iis, in quibus forma humana & brutina mixta fertur* Lipſ. 1679. 4.

EJUSD. *Sciagraphia virium imaginationis* Roſtock 1682. 4. THOM.

Corn. Winand SPOOR *de ſudore* Utrecht. 1679. 4.*

Herman LUFNEU *de fermentatione* Leid. 1679. 4.* An idem, qui ſcripſit contra *Guilielmum* SNELL.

André ENGUEHARD & *Phil.* TOURBIER *Ergo a ſanguinis motu vita* Pariſ. 1679.

J. HESS *de fluore ſanguinis & aqua ex latere Chriſti* Witteberg. 1679. 4. B. TIG.

§. DCVIII. *Diaria Anglica. Gallica.*

Anno 1680. in T. BIRCH hiſtoria & in *Phil. Coll.* n. 2. agitur de cadavere toto tecto pilis a morte natis.

Ib. (*g*) FLAMSTEAD refert de anguilla ſtuporifera Surinamenſi, cujus effectus in diſtantes homines, inque eos propagatur, qui ſtupefactos contigerunt. Mortua non nocet. Hæc mihi prima de hac nuper celebrata electrica anguilla relatio videtur.

AUBREY de fetubus ſupra umbilicum connatis (*h*) & vitalibus.

Nic. de BLEGNY *le temple d'Eſculape ou le depoſitoire des nouvelles decouvertes* T. II. Paris 1680. 12.* & latine T. II. *Zodiaci medico-Gallici* Genev. 1682. 4.* *continuatio* operis p. 653.

In eo CARON egit de duplicatis utrinque teſtibus.

EJ. Partes infantis a dextris in ſiniſtra converſæ.

BLEGNY pro via breviore urinæ.

BELIN de menſtruis per oculos.

BLEGNY de natura dentium, potius pathologice.

Petri DUVERNEYI Chirurgi (*i*) de generatione animalium, contra originem ab ovis deductam.

EJ. de ſtructura & uſu partium genitalium utriusque ſexus.

EJ. de natura dentium *ann.* III.

In *Journ. des Sav.* 1678. Duos muſculos palpebræ internæ deſcribit, ut puto, ex avibus. N. 30. de organis nutritionis, glandulis ſalivalibus, inteſtinalibus ex variis animalibus, quibus vim diſſolventem tribuit. ID. in *Mem.* X. p. 610.

In

(g) p. 27. (h) p. 41.
(i) Diſtinxit a *Joſepho* SCHELHAMMER phyſiol. p. CCXL.

Digitized by Google

In *Zod. ann.* III. de cutis organo, papillis, reticulo. In *Memoir. avant* 1699. venas duræ matris. Sinum occipitalem. Glandulam pinealem a cane monet abeſſe. Ramulos nervi olfactorii, & ejus in homine aliam naturam quam quæ in animalibus eſt.

EJUSD. Obſervations anatomiques ſur les ovaires des vaches & des brebis. *Mem. de l'Acad.* 1701. Horum aliquem vereor ne ſint JOSEPHI.

In T. II. Diarii BLEGNYANI SEIGNETTE aliqua ad anatomen. Balænæ Rupellis in litus ejectæ.

BLEGNY calculi ex ſemine nati. Naſus præciſus, qui comprehendit. Suſpenſa in vitam revocata.

RIVET fetus imperfectus, unico pede & brachio.

Petri RUSSE anatome erinacei. Motus periſtalticus inteſtinorum, in homine oſtenſus.

BAUX puer partibus corporis a dextris in ſiniſtra tranſpoſitis.

CONTE gemelli valde inæquales.

EJ. de virginitate hiſtoriola.

BAUGRAND vaſorum renalium varietates.

Vitulus duabus vulvis.

GERBERON præcox pueri incrementum.

In *Journ. des Sav.* 1680. cati monſtroſi bicorporei, capite ſemiduplici hiſtoria.

CATALAN non eſſe oculos reticulata illa muſcarum corpora, veroſque ſe oculos detexiſſe, tres nempe illos minores.

Culicis aliqua ib. a. 1681.

§. DCIX. *Varii.*

J. HELWIG, Medici Ratisbonenſis, *obſervationes phyſico-medicæ* a *Luca* SCHROECK, *Lucæ* fil. Auguſt. Vindel. 1680. 4.* editæ, qui & ſcholia addidit. Non ſola ea narrat, quæ ipſe vidit, ſed undique etiam ex codicibus anonymis collecta. Infans acephalos, infans galea cranii, ut videtur deſtitutus: alia paſſim communicata, ut infans felino capite, alter excoriati leporis ſimilis; infantes bicorporei; alia propria, ut fetus artubus imperfectis, porcellus monſtroſus, duplex dentium ſeries. Brevia omnia & abſque anatome. SCHROECKIUS loca parallela collegit.

Petri GUENELLON, Medici Amſtelædamenſis, epiſtolica diſſ. *de genuina medicinam inſtituendi ratione* Amſterdam 1680. 12.* Anatomen commendat, etiam potiſſimum comparatam. Alium vult in anatome ordinem adhiberi, ut circuitus ſanguinis demonſtretur, deinde a partibus ſimilaribus incipiatur. STENONII conſilia ad inveniendi artem data laudat, BIDLOUM pungit.

Digitized by Google

Idem in *nouvelles de la Republique des lettres* 1686. multa utilia dixit de oculis piſcium; Duas laminas retinæ; celluloſam naturam humoris vitrei, membranam novam chorioideæ & retinæ interpoſitam, quæ omnem a chorioidéa radiorum commentum arceat; fibras radiatas retinæ; alia.

Octavii Scarlatini, Canonici, *homo & ejus partes figuratus & ſymbolicus* Italice prodiit curante *Matthia* Honcamp Bonon. 1680. fol. Dilling. 1695. fol.* Partium nonnullarum corporis humani anatome compilatitia, ad cranii oſſa, tum capilli, oculi, aures, frons, & ejus oſſa. De oſſiculis auditus, naſo, maxilla, facie, pectore, abdomine. In T. II. de monſtris, hermaphroditis.

Franciſci Henriquez *de villa corta de humoribus ſpiritibus & partibus corporis humani* Lyon 1680. fol. & in T. II. *de urinis pulſibus* ib. 1688.

Cornelii van Dyck, pharmacopolæ Medenblicenſis, *oſteologia, of naaukeurige geraamte beſchryving van verſcheyde dieren nevens haare hiſtorien* Amſterdam 1680. 8.* Non bonæ icones 20. ſceletorum. Animalium hiſtoriæ undique, ex Plinio aliiſque collectæ.

J. Stephan Kesler *Phyſiologia Kircheriana experimentalis* Amſterd. 1680. fol. De generatione æquivoca, abſque concubitu.

Tilemannus *Conſ. ſ. hippocratica praxis* Ulm. 1680. 8. Compendium anatomes, cum ſceletopœja & arte balſamo condiendorum cadaverum. Vaſa hepatis lymphatica ſe vidiſſe ipſi ſibi teſtis eſt.

In *Jacobi Joſephi* Joepser *manuductione ad vitam longam* Noriberg. 1680. 4.* Phyſiologica aliqua ad ſcholarum mentem, de calido innato, humore radicali.

Gottfried von Lankisch, Med. Zittavienſis, *Abriß und Beſchreibung der wunderſelzamen Mißgeburt, welche neben einer geſunden Frucht, anno 1679. gebohren worden* Zittau 1680. 4.*. Fetus acephalos & imperfectus, qui a renibus fere incipiebat. Multa præterea collectanea.

In *Act. Erudit.* Lipſ. 1693. Idem dixit de conceptu, cum vagina pene coalita eſſet.

Graindorge, Med. Monſp. *de l'origine des macreuſes* Caen 1680. 12. Veras eſſe aves ſuis ex parentibus ortas.

Henrici Mundii *Βιοχρηστολογια ſ. commentarii de aëre vitali &c.* Oxon. 1680. 8. Francofurt. 1685 Pro nitro aëreo.

Daniel Bscherers *Beſchreibung eines Kunſtauges* Nürnberg 1680. 4.* Conf. in E. N. C. *Dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obſ.* 220.

Ejusd. Arteria ſpermatica circa vaſa renalia conflexa, quod & ipſe vidi, in E. N. C. *Dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 172.

Ejusd. *de halitu humano* Heidelberg 1681. 4. B. Thom.

Dalgarno's *deaf and dumb mans tutor* London 1680. 8. Osb.

Joh.

Joh. PRÆTORII *ciconiarum latibulum hybernale* Francoſ. & Lipſ. 1680. 4. Germanice *Störche und Schwalben Winter-Quartier* ibib. 1676. 8. GRON.

Lud. Maria BARBIERI *ſpiritus nitro aërei operationes in microcoſmum* Bonon. 1681. 12. TREW.

De la CHAUME, Medici, *Tr. de medecine contenant la parfaite connoiſſance de l'homme, ſa ſanguification au cœur, la circulation du ſang* Auxerre 1680. 12. *Journ. des Sav.*

Iſaac SCHOOK *Diſquiſitiones hiſtorico-politico-medicæ curioſæ de capite humano* Francoſ. ad Viadr. 1680. *Journ. des Sav.*

§. DCX. *Chriſtian Joh.* LANGE,

Profeſſor Lipſienſis, BOHNII diſcipulus. EJ. Diſputatio *de circulatione ſanguinis* Lipſ. 1680. 4.*

EJ. Diſp. *homo aerometrum* Lipſ. 1694. 4.*

In *operibus omnibus medicis theoretico-practicis* Lipſiæ 1704. fol.* a RIVINO editis, continetur hiſtoria medica: paſſim miſta erroribus Phyſiologica Theoremata proponit, ſubjicit objectiones, ad eas reſpondet. Aliqua propria. In canibus a morte apertis, ſe veſtigia egreſſorum ovorum reperiſſe. Placentam per uterinas arterias tinxit. Injectum liquorem ex arteria pulmonali in aſperam vidit tranſire. In meſenterio galli Indici vaſa pellucida. Contra deglutitionem ſucci amnii.

In *poſthumis* multæ hic diſputationes repetuntur, neglectis annis. Ut *de vi animi commotionum medica.*

De odoratu ejusque læſionibus.

De guſtu.

De loquela.

De loquela hominis læſa.

De requiſitis bonæ nutricis.

§. DCXI. *Varii.*

Franciſci KLEINII Diſp. *An ſanguinis transfuſio utilis ſit & admittenda* Herbipol. 1680. 4. BOEHM.

J. Bernhard SCHWELING *de admiranda hominis microcoſmi fabrica poëma* Brem. 1680. 4. HE.

Martin HERBST *de ſpiritu vitali animalium & ſpeciatim hominum* Jen. 1680. 4.

Antonii VALLAN *de ſemine* Ultraject. 1680. 4. B. THOM.

J. Jac. MISLER *de viſus ſtatu naturali & præternaturali* Gieſſ. 1680. 4.*

J. Chriſt. HOEFICHEN *de viſione* Leid. 1680. 4.*

Petri

Digitized by Google

Petri JENS *Conſiderationes quædam circa corpus humanum* Leid. 1680. 4.*

Sim. Henr. MUSÆUS *de auctoritate* HIPPOCRATIS *in jure tam canonico quam civili* Gieſſ. 1680. 4. HE.

Petri van den BOSCH *de lympha* Leid. 1680. 4.*

Renat CHAUVEL & *Rud.* OREN, *An ab uterino fermento menſtruorum fluxus* Pariſ. 1680.

Jac. DESPREZ & *Fr.* MAILLARD *Non ergo alia a ſpiritibus in corpore fermenta* Pariſ. 1680.

§. DCXII. *Cornelius* BONTEKOE.

Vero nomine DECKER, Medicus Haagienſis, inde archiater Brandenburgicus, acris & confidentiſſimus CARTESIANUS, qui omnem fere perfectionem vitæ humanæ in humorum tenuitate poſuit. EJUS primum opus reperio, *nieuw gebouw van de Chirurgie of heelkonſt ſtukwyze opgetimmert Eerſte deel* Haag. 1680. 8.* Initium facit a phyſiologia & ab anatome, quam in *elogio* dicitur diligenter exercuiſſe. Germanice prodiit cum vita auctoris, edente *J. Petro* ALBRECHT Francof. & Lipſ. 1697. 8. TREW.

EJ. *Notæ in* BLASII *Corollaria* Amſterdam 1682. 8. B. RUFFORTH.

EJ. *Fragmenta dinnende tot een Berwys van de beweginge en viendſchap oft lienver Vriendshap van het acidum met het alkali, als mede de grondtleg tot de opbouw der medecyn en Chirurgie* Haag. 1683. 8. MOELLER.

Korte verhandeling van t' menſchen leven gezondheit ziekte en dood, begrypende recepten I. over 't lighaam on zyne werkingen in gezondheit, over de middelen van het leven en gezondheit te bewaaren, en de meeſte ziekten voor te koomen door ſpyze dank ſlap en Thee, Coffee, Chocolade, Tabak en geneezmiddelen, zynde een vervulling van t' over gebouw der Chirurgie: den tr. van de kortzen en thee, als mede 3. verhandelingen over de natuer de bevinding en de zekerheit in de genees en heelkonde Gravenhage 1684 & 5. 6. 8. B. B. nam tres ultimæ Diſſertationes ſunt anni 1685. & 1686. Germanice Bauzen 1701. 8. TREW. 1728. 8. TREW.

EJ. *Fundamenta medica* Amſterdam 1688. 12. RAST. Germanice *Grundſätze der Medicin, oder Lehre vom alcali & acido durch die Würkung der Fermentation und Efferveſcenz, überſetzt aus dem Holländiſchen durch H. H.* Frankfurt und Leipzig 1691. 8. TREW.

EJ. *Metaphyſica l. de motu & œconomia animalis* Leid. 1638. 8. RUFFORTH. Brem. 1692. 8.

EJ. *de paſſionibus animæ,* l. *poſthumus cum* GEULINKII *ethica* editis Amſterd. 1695. 12. BEUGHEM.

EJ. *Verſcheyde tractaten, handelnde van de vornaamſte grondſtukken om tot een waare kennis der Philoſophie en Medicyn te geraaken* Haag. 1687. 8. MOELLER. Aliqua ad phyſiologiam pertinere [illegible] ineſſe etiam de ulceribus tr. omnia imperfecta

perfecta eſſe, exque codicibus ſumta, ultimam manum non expertis, le Clerc *Bibl. univ.* T. IV.

Hæc paſſim legi, ſed in collectis operibus *de philoſophiſche, medicinale en chymiſche werken* Haag 1689. 4.* alia omnino opera reperio, alios certe titulos.

Ontwerp van t' oud geſtel der Medicyne eerſte deel dat de general theorie der Chirurgie vals is; idem opus quod citavimus ſub titulo *nieuw gebouw van de Chirurgie.* Nullam dari naturam, neque calidum innatum, neque humores, neque facultates, neque rorem aut cambium, neque diverſas ſpirituum claſſes.

Tweede boek van de gemeinen opinien in de Anatomie die loos onzecker en meeſt alle vals en onnut zyn. In oſſium hiſtoria damnat ſubtilitatem & Græca nomina. Sic inteſtinorum diſcrimina, nomina muſculorum.

Deerde book dat gemeene gevoelen van de oorzaaken der gezwellen wonden en ulceration valſch zyn. Nullam plethoram dari, neque atram bilem. Reliqui duo l. practici ſunt.

Kort en vaſt bewys dat er geen annus climactериſticus ofte mord jaar is.

Van de twiffelinghe in de Philoſophie derde boek; de adfectibus animi.

In l. *van de verſcheyde geſlagten van beweging:* agit de fermentatione & efferveſcentia.

Opbouw der medicyne derde deel, behelzende de anatomie met den loop der ſappen, de natuur der menſchen en haare werkingen: vans menſchen leven, gezondheit, ziekten en dood, met een nette verhandeling van de huyshouding des menſchen. Videtur eſſe librum *korte verhand.* p. 672. Anatome & phyſiologia nil boni habet aut proprii.

Kort denkbeeld van de œconomia animalis of een nieuwe leer van de phyſiologie. Breviſſimum compendium.

De grondſlag en nieuw gebouw der medicyne en chirurgie nieuwelyke ontdekt in het acidum en het alcali. Scriptum videtur *nieuw gebouw &c.* p. 672. Lego in corpore calloſo ſedem animæ poſuiſſe.

§. DCXIII. *Joſeph* Zambeccari.

Ejus *Eſperienze intorno a diverſi viſceri tagliati a diverſi animali viventi* Genova 1680. 4. & in D. Sancassani *dilucidationibus*, recuſ. in Mangeti *Bibl.* & *Eph. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* IV. *app.* verſa a *Joſ.* Lanzono. Hæ *obſ.* omnino memoria apprime dignæ ſunt. A Galilæi nonnullis vocibus excitatus tentavit noſter, varia viſcera vivis animalibus exſcindere, & eventum experiri. Lienem ergo feliciter excidit; tunc renem, funeſto hunc plerumque eventu, & fellis veſiculam pariter feliciter, ut nihil inde decederet functionibus bilis, porro cæcum inteſtinum funeſto eventu, niſi in avibus. Ea occaſione bona de varietate cæci inteſtini in avibus & aliis animalibus adnotata profert. Oculorum etiam humorem aqueum, & in avibus & in quadrupedibus, ſponte reſtitui confirmavit. Pancreas etiam cani excidit.

Multos codices M.S. argumenti anatomici reliquit (*k*).

(k) Corte apud Manget.

§. DCXIV. *Petrus* ROMMEL.

Petri ROMMEL *de fetibus leporinis extra uterum repertis, & de conceptione alia uterina epiſtola* Ulm. 1680. 4.* Abſurdæ hiſtoriæ fetuum in ventriculo repertorum.

EJUSD. improbabilis hiſtoria menſium pro voluntate retardatorum. *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* V. *obſ.* 29.

EJ. Ovum caudatum. *obſ.* 147.

Obſ. 148. Pullus quatuor alis pedibusque.

Ann. VI. *obſ.* 226. Capilli virides.

Ann. VII. *obſ.* 209. Puer abſque funiculo umbilicali.

Obſ. 210. Vitulus androgynus pedibus cervinis.

Obſ. 212. Oſſa mollia.

Ann. X. *obſ.* 31. Partus cæcus, latente ſub inferiori palpebra oculo.

Obſ. 194. Sudor unius lateris.

Dec. III. *ann.* IV. *obſ.* 13. & 14. Urina nigra innocua.

Ann. VII. & VIII. *obſ.* 39. Clyſteres abſque malo vomitu rejecti.

Obſ. 41. Femina ſine menſibus.

Obſ. 45. Gemellorum placenta modo ſimplex, modo duplex.

Obſ. 177. Lac per umbilicum.

§. DCXV. *Philippus Jacobus* HARTMANN.

Profeſſor Regiomontanus, vir omnino eruditus & ſolers, inque libris veterum exercitatus, qui & plurima animalia incidit, & hominum morboſa corpora.

EJ. Diſp. *de generatione ſpirituum eorumque affectionibus in genere* Regiomont. 1681. 4. HE.

EJ. *de ſanguine alimento ultimo* ib. 4. 1682. PL.

EJ. *Exercitationum anatomicarum de originibus anatomiæ* I. ibid. 1683. 4.*. Subjecta aliqua de ſignis imprægnationis.

Exerc. II. ib. 1683. 4.* Experimenta in pulmonibus catulorum nuper natorum facta. Non natarunt, cum tamen animalcula vixiſſent.

Exerc. III. ib. 1683. 4.*. De ſitu fetuum diverſi ſexus in utero diverſo.

Exerc. IV. ib. 1683. 4.* Pro nutritione fetuum per os. In porcellis cuti ſordes inhærent, quarum ſimillimæ in ventriculo reperiuntur.

Dec. II. *ann.* V. *obſ.* 76. Fetus deformis, cui epiphyſes ab oſſibus deceſſerant, & alia monſtroſa & morboſa.

Eph. Nat. Cur. Dec. II. *ann.* VII. *obſ.* 17. 18. Anatome fame enectorum.

Obſ. 20.

Obſ. 20. Anatome fetuum in ſceletos converſorum.

Obſ. 22. Varia in renibus aliisque partibus præternaturam facta, aut rara.

Obſ. 23. Anatome veſiculæ fellis.

Et *obſ.* 24. Lienum.

Obſ. 26. Pro androgyna male habita.

Obſ. 27. Vitulus ſexu utroque imperfecto.

Obſ. 31. Porcelli diſparis molis.

Obſ. 32. Turtur ab obeſitate ſuffocatus.

Obſ. 50. Ventriculus ſiluri, ejusque motus periſtalticus.

In *appendice*, contra generationem animalium in aere.

Ann. IX. Morboſorum corporum inciſiones.

Ann. X. *obſ.* 159. Atreta.

Obſ. 162. Fetus termino ſimilis, unipes, & omnia in viſceribus imperfecta.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 193. & *Dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 73. Lumbricus hydropicus, etiam TYSONI dictus.

Obſ. 194. Hepar gallinaceum pingue.

Obſ. 195. Lien in ſue geminus.

Ann. IV. *obſ.* 83. Partus a morte, cum bonis teſtimoniis.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 38. Vitulæ monſtrifica genitalia, inteſtinum rectum vaginæ inſertum, uterus in amplum ſaccum inſertus.

Ann. IX. X. *obſ.* 103. Hœdus hermaphroditus, pene perforato, utero deformi.

Obſ. 189. & ſqq. Fetus monſtrifici aliqui. Biceps unicorporeus, pelvi ſimplici, cordibus duobus.

Obſ. 190. Sceletus Jani ſimilis varie difformis.

Obſ. 191. Uteri ovilli collum in ligamenti ſpeciem coaleſcens, & tamen fetus in eo adultus. Contra tubarum officium: miram de modo impraegnationis hypotheſin habet.

Obſ. 19 . Ovum humanum undique villoſum, in quo fetus papaveris grano non major.

EJ. *De iis, quæ contra peritiam veterum anatomicam afferuntur in genere*, *Exerc* I. ib. 1684. 4.

Exerc. II. ib. 1687 Vulnus cordis non continuo mortem inferens. Talparum oculum unicum habere humorem.

EJ. *De iis, quæ contra peritiam anatomicam veterum afferuntur in ſpecie*. *Exerc.* I. ib. 1689. 4.

De diverticulo inteſtinorum in ſalmone; de valvula coli in variis animalibus, quas duas facit.

Digitized by Google

Exerc. II. ib. 1693.

Exerc. III. ib. 1693.

Exerc. IV. ib. 1693. 4.

Hæ exercitationes, omiſſis annis & adnotationibus anatomicis auctoris, recuſæ ſunt cura *Godofredi* KURELLA cum titulo, *faſciculi Diſſ. ad hiſtoriam medicam, ſpeciatim anatomes ſpectantium* Berolin. 1754. 8.* Docta certe ſcripta, & magna cura ex veterum monumentis decerpta, etſi paſſim putes, deſiderium ornandorum veterum aliquantum a ſtricto ſenſu veri Cl. virum abduxiſſe. Ita duas laminas piæ membranæ adtulit, ut arachnoideam tunicam COLUMBO adrogaret. Sed neque lactea vaſa apud GALENUM *de vivorum ſectione* reperiuntur, neque ductus narium STENONIANUS uſpiam apud veteres exſtat deſcriptus.

EJUSD. *de Phoca ſ. vitulo marino* ib. 1683. 4.* Plena anatome. Inteſtina prælonga undique ſui ſimilia. Foramen ovale hic & in caſtore cæcum. Tympani membranæ duæ.

EJUSD. *de Xiphia* ib. 1693. 4.* & in *app. anni* II. *Dec.* III. E. N. C. Plena anatome. Proceſſus uteri duo glanduloſi, glandulæ muco obſitæ. In ventriculo oſſa prædæ emollita. Glandulæ in ventriculo generis compoſiti.

EJ. *de generatione viviparorum ex ovo* ib. 1699. 4. & in meis *diſp. ſelect.* T. VI. Nihil contra ovorum hypotheſin fortius hactenus prodiit. GRAAFII experimenta in cuniculis facta critice recenſet, quorum multa repetiit; multa ipſe pulchre vidit, corpora lutea totum ovarium ſibi ſumentia: ſanguinem in corpore luteo, etſi aliter interpretatus eſt. Ovula, ut neque ego, nunquam in tuba invenit. Globulos albuminoſos etiam in cuniculis ſterilibus reperit, quibus GRAAFII experimenta ſtudet evertere. Nimis frequenter circa uterum veſiculas reperiri, tubas nimis anguſtas eſſe. Pro panſpermia & epigeneſi. Nullum, niſi poſt conceptum, corpus luteum apparere.

EJ. *de bile ſanguinis ultimi alimenti excremento* ib. 1700. 4.* Ex anatome comparata aliqua, ut de ductu cyſtico cornicis. Bilem ſanguine ponderoſiorem eſſe.

EJ. *Synopſis primæ partis artis medicæ de ſanitate* ib. 1701. 4.

§. DCXVI. *Leonardus a* CAPOA. L. TOZZI.

Leonardus a CAPOA, empaictes & empiricus. EJUS *parere diviſo in otto ragionamenti, ne quali narrandoſi l'origine & li progreſſi della medicina, ſi fa manifeſta l'incertezza della medeſima* Napoli 1681. 4. BUR. 1698. 4. HEIST. 1714. 8.* Hiſtoriam dat medicinæ, etiam anatomes, inſidioſam, fere ut medicorum vitia demonſtret, & hypotheſes refutet omnes, etiam quæ ad phyſiologiam ſpectant, non veritus HIPPOCRATEM cum reliquis carpere, qui Græcorum ingenium miraculis deditum recte perſpexerit. Ipſe non ſatis alienus a ſecta, fermentationem ſanguinis admittit, & ab ea explicat, quare alia animalia reſpiratione indigeant, alia poſſint carere. ARISTOTELI ruditatem anatomes

Digitized by Google

mes exprobrat. Nimis, & potiſſimum in anatomicos, aſper, in univerſum non ita dives propriis inventis, ut adeo acriter alios cenſeat.

Ej. *Raggionamento intorno alle moffete* Cologna (Neapoli) 1715. 8. *. Huc pertinet reſpirationis hiſtoria, cenſura eorum, quæ de ea functione dicta ſunt: hypotheſis auctoris, factam eſſe ad aerem pro fermentatione vitali ſanguinis ſuſtinenda recipiendum. Aerem celſorum montium recte negat nocere. Mephitides ſuffocare, quod aërem de pulmone expellant.

Lucæ TOZZII, Averſani, Profeſſoris Neapolitani, & Archiatri Pontificii, plures ſunt libelli, anatomici quidem, *de hominis generatione; feminæ & maris vi in generatione; fetus conceptione, formatione: fetus vita & nutricatione in utero: ſuperfetantibus & multiparis: fetubus monſtroſis & maculoſis: motu cordis: reſpiratione: ſenſibus, ſomno & vigiliis: motibus corporis & animi.*

Ej. *Medicinæ pars prior theoretica* Lyon 1681. 8.* & auctius 1711. 4. TREW. Phyſiologia & pathologia. Paſſim *Leonardo a* CAPOA adhæret, Electico propior, ditior aliorum inventis quam ſuis. Androgynos habet pro feminis clitoride longa. Tarantularum miracula confirmat: addit incredulos, diris quæ inde paſſi fuerint, malis convictos fuiſſe.

EJUSD. in l. *artis medicinalis* GALENI *paraphraſtica anacephalæoſis: adjectum eſt practicum opuſculum, de uſu ſex rerum non naturalium* Patav. 1711. 4. Addita eſt de reſpiratione digreſſio. Inflammationem ab acido deducit.

Opera omnia prodierunt Venet. 1747. 4. 5. Vol.

§. DCXVII. *Franciſcus Maria* NIGRISOLI.

Prodiit ann. 1681. l. *dell'anatomia chirurgica delle glandole di Franceſco Maria* GILIO, Piſaurenſis Chirurgi Comachienſis nomine præfixo, Ferraræ 1681. MANGETI: video etiam citari annum 1682. Tribuitur NIGRISOLIO, Ferrarienſi medico.

EJUSD. *Lettera nella quale ſi conſidera l'invaſione fatta da topi nelle campagne di Roma* Ferrara 1693. 4.* Putat fieri poſſe, ut fetus feminei ſexus in utero materno concipiant, & gravidi pariantur. Collectitium opus.

Ej. *Lettera in cui ſi contiene l'argomento, l'idea e diſpoſizione, di un opera il di cui titolo e, conſiderazioni intorno alla generazione de viventi, e particolarmente de moſtri* Ferrara 1710. 4.*. Sciagraphia operis, quod continuo dicemus, oppoſiti LEEUWENHOECKIO & SBARALEÆ, in tutelam theoriæ ovorum.

Ej. *Conſiderazioni intorno alla generazione de viventi e particolarmente de moſtri* Ferrara 1712. 4.* Modeſte & prudenter tuetur generationem ex ovo, & eam quæ univoca dicitur: per ova vero veſiculas notiſſimas intelligit, formationem tamen novi animalis naturæ plaſticæ tribuit, quam luce ſeminale ideata vocat. LEEUWENHOECKIUM & vermiculos ſeminales impugnat. Monſtrorum icones ſatis multas addit; libri ipſi, quibus de iis erat acturus, nunquam prodierunt. In eo deficit, quod parce propria experimenta producat.

Digitized by Google

Difeſa della conſiderazione del Sr NIGRISOLI *dalla lettera critica dell' Abbate di* CONTI Ferrara 1714. 4.*; ipſius, ut videtur, NIGRISOLI opus, ſatis aſperum. Ad inanem cenſuram reſponſio utilitatis egena.

Ej. *de onocrotalo exerc. ſubciſiva* Ferrar. 1720. MANGET.

Elogium Cl. viri extſtat in *Giorn. de letter. d' Italia* T. XXXVIII. p. 2.

§. DCXVIII. *Philippus* BONANNUS.

S. I. delectatus teſtis, & microſcopicis obſervationibus. Ej. eſt *ricreazione della mente e dell' oculo*, quæ primum Italice prodiit Rom. 1681. 4.* deinde Latine, *recreatio mentis & oculi in obſervatione animalium teſtaceorum* Romæ 1684. 4.* Pro generatione æquivoca, argumento dactylorum & balanorum. In REDUM.

Ej. *Rifleſſioni ſopra la relazione del ritrovamento dell uova delle chiocciole di A. F. M.* Rom. 1683. 12. MAZUCHELLI. In Abbat. MARSILIUM.

EJUSD. *Obſervationes circa viventia, quæ in rebus non viventibus reperiuntur, cum micrographia curioſa* Romæ 1691. 4.* Dialogi, quibus MALPIGHII & nuperorum ſententiam impugnat, qui omnia animalia ex ovo velint provenire. Pleraque ex auctoritate aut experimentis dubiæ fidei deſumta; dictio hic & ubique ægre tolerabilis. Gallis utitur, vermibus in glutine farinæ triticeæ ſubnaſcentibus, nuper celebratis. Experimenta etiam REDI audet carpere.

Micrographia, etiamſi BONANNUS valde augentibus vitris uſus, tamen ſterilis eſt, ut pauca habeat noſtri argumenti, de pilis, & arenæ globulis, papilionis plumulis, proboſcide, muſcarum aculeo, oculo reticulato. Levia fere & aliqua aliunde ſumta.

Ej. *Muſæum Kircherianum* Romæ 1709. fol. In L. XI. agit de obſervationibus microſcopicis, in L. I. & in III. de teſtaceis.

§. DCXIX. *Varii.*

Ludovici v. HAMMEN *de herniis* Diſſ. *Academica : acc.* Diſſ. *de crocodilo* Ed. III. Leid. 1681. 12.* Gedanenſis, vermiculorum ſpermaticorum inventor ab anno 1677. Aliqua Crocodili anatome.

Petri HOFWEN, Profeſſoris, Diſſ. *phyſico-medica de corde* Upſal. 1681. 8.* *Johannis v.* HORNE (1) laudat cupream ſceleton, ab hoc viro cum arteriis & venis paratam.

Jean PASCAL *la nouvelle decouverte & les admirables effets des fermens dans le corps humain* Paris 1681. 12.*. Juvenis 21. annorum, omnes fermentationes ab alcali & acido derivat, ut etiam in farina conflictus ſit inter acorem & farinam alcalinam. Spiritum ab aſtris per aerem deſcendere; variis cum corporibus varios ſales conſtituere, ut nitrum. Mercurium alcalinum lucem veneream acidam ſubjugare. In corpore humano omnia per fermentationes fieri, quæ in ſanguine inque chylo fiant. Dari volatilia fermenta circumeuntia acida,

(1) *Waarſchouwing* p. 22. 23.

Digitized by Google

da, tum fixa quæ cum alcali *in ſubſtantiam* partium corporis humani abeant. Humidum radicale veterum eſſe fermenta fixa. Volatilia illa in cerebro oriri; quod acidum contineat, & cum farinacea paſta ferveat, ſpiritus animales etiam acidos eſſe. Hoc acidum in corde de ſanguine decedere, venire in cerebrum, ibi depurari. Non dari ſuccum nervoſum, neque ex nervo vivi animalis diſſecto ſtillare quidquam. In corde non eſſe ignem, ſed effervefcentiam inter ſpiritus acidos & ſanguinem. Spiritum ſeminis vehementer acidum eſſe, feminæ ſemen alcalinum, ea fervere, ſimiles particulas uniri, neque alienas adhærere alienis ob figuræ diſparitatem, hæc ante nuperos. Acorem ventriculi eſſe a ſpiritu animali. Succum a ſanguine in fundo ventriculorum cordis depoſitum alcalinum eſſe.

Lucas Antonius PORTIUS, Profeſſor Neapolitanus, commentarium in HIPP. *de veteri medicina* edidit ann. 1681; deinde anno 1683. Venetiis varias diſſertationes, inter quas multæ ſunt de ciborum digeſtione, quam ad fermentationem refert, tum de cordis motu, deque nativo calore. In *opuſculis* Neapoli 1701. editis eſt lib. de artificioſa reſpiratione. In BULIFONII *raccolta* IV. *lettere all anatomia appartenenti* Neapoli 1698. Denique hæc omnia recuſa ſunt in *operibus* Neapoli 1736. 4. excuſis *. Codices anatomicos bene multos reliquit, & lexicon anatomicum MOSCA.

In *Act. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* VI. *obſ.* 19. Cancrorum utriusque ſexus genitalia dixit.

DEROY, Chirurgi, *de la nature des liqueurs animales* Paris 1681. PORTAL. Fermentationes ſequitur.

Bonaventura PAX *quid ſit ſonus* Mediolani 1681. 4. Etiam ad anatomen.

Wolf. HELMHARD *von* HOCHBERG *Adeliches Landleben* Nurnb. 1681. fol. 3.Vol. & 1715. fol.* Habet animalium domeſticorum & ferorum aliquam hiſtoriam, generationem, partum.

Heidenryk OVERKAMP *nieuwe beginſelen tot de genees en heelkonſt ſteunende op de gronden der fermentatie, en deeze op die van Ren.* DESCARTES Amſterdam 1681. 4. & in operum collectione, cujus fere priorem partem efficit. Integra phyſiologia & anatome viſcerum. Titulus cæterum mentem viri exprimit, qui ex alcali & acido omnia derivat. Germanice *Unterricht von der Geburt, Nahrung und Wachsthum des Menſchen* Leipzig 1690. 8. B. TIG.

In *alle medicinale, chirurgicale en philoſophiſche wercken* Amſterd. 1694. 4.* editis continetur etiam *Tafelpraatje* de diæta & ventriculi officio, & commentarius in SANCTORII *ontdekte uytwaſſeming*. Germanice hæc opera omnia prodierunt Leipzig 1705. 4.*

J. J. *bondige verhandeling van de voortellinge* Amſterd. 1681. 8. LAMBERGEN.

Traité hiſtorique & medico-phyſique touchant les enfans nouv. nés 1681.

William SALMON, magni compilatoris, *ſynopſis medicinæ, or a compendium of phyſik, chirurgery and anatomy* London 1681. 8. GUNZ.

Ej.

Digitized by Google

Ej. *Synopſis medicinæ, or a compendium of a theory, and practice of phyſik* London 1685. 8. 1699. 8.

Ej. *Complet ſyſtem of phyſik* ib. 1684. 4.

Ej. *Ars anatomica, or the anatomy of human bodies in 7. books* London 1714. 8.* A morte auctoris prodiit. Nihil habet proprium, neque judicium ad ſcriptorum merita expendenda adhibuit, qui ductum NUCKIANUM abſque controverſia admittat.

Lapis animalibus microcoſmicus, ſamt einem Tractätlein vom Urin Strasburg 1681. 8.

C. *de la* BELLIERE *la phyſionomie raiſonnée* Lyon 1681. 16. B. B. De temperamento ex omnibus corporis humani judicat, vaniſſimus.

§. DCXX. *Varii.*

Criſp. JERNFELD *de pygmæis* Holmiæ 1681. 12.

J. Frider. ORTLOB, Profeſſor Lipſienſis, BOHNII diſcipulus & adſecla, *de adfectibus animi.* Præſide B. ALBINO Francof. ad Viadr. 1681. 4.*

Ej. *de analogia nutritionis plantarum & animalium* Lipſiæ 1683. 4.

De integro cholepoieſeos negotio ib. 1691. 4.* Liquorem in venas injectum per ductus felleos redire.

De dentitione puerorum difficili ib. 1694. 4. VATER.

De guſtu & olfactu ib. 1695. 4. HE.

De tono & atonia ib. 1700. 4.

Ej. *Hiſtoria partium & œconomiæ hominis ſecundum naturam. ſ. Diſſertationes anatomico-phyſiologicæ Lipſiæ ventilatæ* Lipſiæ 1697. 4.* Longe plures ſunt, quam quas ego poſſideo, omnino 37. quibus totus phyſiologiæ ambitus continetur. Eſt inter eas, quæ iconem habet ſinuum duræ membranæ, petroſorum, ſuperiorum, inferiorum, circularis occipitis, transverſi pone ſellam equinam, cavernoſorum, frena quædam in ſinu longitudinali duræ membranæ.

Præfationem dedit ad verſionem anatomiæ rationalis TAUVRYI. In ea deſcribit experimentum canis, cui lien exſectus, & BELLINIANUM illud, nimium ornatum, in nervo phrenico ſurſum ſtricto, vel deorſum.

Adam Erdmann MIRUS *de monſtris* Witteberg. 1681. 4.*

Michael PAULI *de calido innato, ſ. ſpiritu corporis vitali* Baſil. 1681. 4.*

Petri NEITHARD *de tributo lunari feminarum intercepto* Altdorf. 1681. 4. B. THOMAS.

Benedict HOEPFER *de victu aëreo ſ. inedia Chamæleontis* Tubing. 1681. 4. B. BOEHM.

Nicol. Anton. FLACH *de callo* Argentor. 1681. 4.*

Samuel KEUCHENIUS *de nutritione* Utrecht 1681. 4.*

Chriſtian

Digitized by Google

Chriſtian FUNK *Mumiæ Philologica conſideratio* Görliz. 1681. 4.*

Phil. TOURBIER & *Joh. du* MESNIL *Ergo ſanguineis ſenſus acutiores* Paris 1681.

Car. MARTEAU & *Mich.* HODENCQ *Non ergo carnoſi minus ingenioſi* Pariſ. 1681.

Ant. le MOINE & *Guil. Fr.* LEMEREZ *Ergo princeps viſionis inſtrumentum retina* Pariſ. 1681. fol.*

Guil. Creſcent. FAGON & *Joh.* POISSON *E. ventriculi motus ad elaborationem chyli confert* Pariſ. 1681.

Jac. de BOURGES & *J.* BOUDIN *Ergo nutritio & accretio ad motus leges exigendæ* Pariſ. 1681.

Anton. Joan. MORAND & *J.* BOUDIN *Ergo, qui humidioribus veſcuntur diutius vivunt* Pariſ. 1681.

§. DCXXI. *Diaria.*

Hic *annus* III. ſ. 1681., NICOLAI eſt BLEGNY, & prodiit, cum titulo *Journal des nouvelles decouvertes.*

Huc PURI infans cum hernia umbilicali natus.

Ovum cometa notatum.

DE ROY, Medici, de humoribus humanis.

CLERICI puella abſque cerebro nata.

PICHART mola veſicularis.

VIMONT ad labium leporinum difformius.

CONQUEDO anatome duarum puellarum cum viſceribus duplicatis.

In *Journal des Savans* 1681. Ovum idem a cometa notatum.

PANTHOT de rene unico, cui duæ pelves.

In ovo figura capitis infantilis, ſeorſim recuſa obſervatio, Avignon 1681. cui titulus, *la fidele relation de la figure humaine trouvée dans un œuf, decrite par Mr.* GUISONY, Medicum Avenionenſem. Exſtat etiam in T. III. Diarii *Nicolai* BLEGNY.

In *Roberti* HOOKE collectione II., puellæ vitales umbilicis connatæ,

§. DCXXII. *Petrus* DIONIS.

Chirurgus Aulicus. In *Diario Eruditorum* 1681, inque ZOD. GALI. T. IV. in *app.* ad *ann.* II. *Dec.* II. E. N. C., demum in proprio libello reperitur deſcriptus ab eo partus tubarius, qui idem redit in libello, cui titulus, Differt. *ſur la generation de l'homme, où l'on raporte les diverſes opinions des modernes ſur ce ſujet* Paris 1698. 8.* Iterum recuſus cum *Cours d'Anatomie* Paris 1716. 8.* &c. Auctor tubæ tumorem pro altera parte uteri bipartiti habuit. Duos etiam fetus in ventrem effuſos deſcribit. De generatione in univerſum, & pro ovorum hypotheſi.

Digitized by Google

Adjecta eſt, *Deſcription d'une oreillette du cœur extrêmement dilatée.*

Ej. *Hiſtoire anatomique d'une matrice extraordinaire* Paris 1683. 12. eſt is ipſe partus tubarius. Bur.

Ejusd. *Anatomie de l'homme ſuivant la circulation du ſang* Paris 1690. 8. 1695. 8. Trew. 1698. 8.* 1716. 8. 1723. 8. 1729. 8. cum notis J. Devaux Genevæ 1696. 8. 1699. 8. Marsh. Latine Amſterd. 1696. 4. Heist. Anglice London 1702. 8. Rufforth. 1716. 8. Osb. Germanice demum. Ab anno 1672. in horto regio corpora inciderat, præſidente D. Cresse, Lamyi adverſario. Non eruditus proprium nihil habet, aliqua Pariſinorum inventa aliena exponit. Azygos uvulæ duplex. Secerni in thymo ſuccum lacteum, quo fetus alatur. Icones non bonæ; editio ultima aliquanto auctior eſt: ei adjecti duo libelli quos dixi. Lego pro Chinenſium imperatore hoc compendium in linguam ejus gentis verſum eſſe (m) (puto in *Manſuricam*).

In *traité general des accouchemens*, poſt mortem Ludovici XIV. ſcripto, edito Pariſ. 1718. 4. 1724. 8.* Belgice prodiit Leid. 1735. 8.* Germanice *von Geburt und Erzeugung des Menſchen &c. durch* J. T. M. D. Frankf. und Leipzig 1723. 8. Trew. De falſis germinibus præduris, in quibus cavum aqua plenum ſit, inque eo puncti ſimile germen. Oſſa pubis non diſtrahi. Nodi umbilicalium vaſorum. Anatome ex *Cours d'Anatomie.*

In *Cours d'operations de Chirurgie* Paris 1707. 8. Bruxelles 1708. 8.*, & alias excuſo, paſſim aliqua anatomica intercedunt.

§. DCXXIII. *Petrus Sylvanus* Regis,

Medicus Monſpelienſis. Ejus anatomica hiſtoria duorum catulorum, quibus cor nudum de pectore propendebat, exſtat in *Journ. des Savans* 1681.

In Ejusd. *Cours entier de Philoſophie* qui Pariſiis anno 1690. 4. 3. Vol., Amſterdam 1691. 4. 3. Vol.* prodiit, liber VII. eſt de phyſiologia & anatome, additis iconibus collectitiis. Nuperorum inventa profert & opiniones, & judicium ſuum interponit. Ita contra Bayleum oſtendit, muſculos intercoſtales internos pariter coſtas levare. Fermentationes, fervores & præcipitationes ad Sylvii ſenſum admittit. In L. VIII. humanam anatomen & phyſiologiam tradit.

§. DCXXIV. *Guillaume* des Noues,

Chirurgus Gallus, ob illicitam anatomen exſul, Genuæ fere vixit. Lienes tres, teſtis unicus: novæ veſiculæ in cervice uteri, & aliqua de puella ſine cerebro nata: quæ dedit in Blegnyi Diario anni 1681, ubi etiam de glandulis piæ membranæ nonnulla perhibet.

Cum in Italia viveret, dedit Romæ 1706. 8.* *Lettres de Mr.* des Noues *à Mr.* Guillielmini. In iis plerumque de ſuis, quas vocant, injectionibus loquitur,

(m) *Hiſt. l'Acad. R. des Sciences* anno 1726.

loquitur, & de anatome cerea, quam me Londini anno 1727. vidiſſe memini, cum natura non bene convenientem, & de qua edidit *Avertiſſement pour les anatomies toutes nouvelles de cire colorée* Paris 1717. 12. Habet tamen interſperſas bonas adnotationes, ut MISTICHELLI de fetu, qui putabatur leonem referre, cum aquam in celluloſa ſpatia ſubcutanea effuſam haberet. De MARCHETTI paradoxis ductibus chyliferis, ad medullam ſpinalem tendentibus. De ſuis injectionibus & cerea anatome, quam abbas ZUMBO imitatus ſit. De experimento LOWERI, in vena jugulari revincta facto, non eum eventum ſortito, quem ILL. BRITANNUS expertus eſt. De glandulis odoriferis penis. De operationibus chirurgicis (puto *de la* CHARRIERE) ad ſuos codices deſcriptis. De corporibus incorruptis, Panormi & Toloſæ & alibi oſtenſis.

§ DCXXV. *Acta Acad. Nat. Curioſ. Dec.* II. *annus* I. *Prodiit anno* 1682.

In eo *Carolus* OFFREDUS, Medicus Patavinus, de proceſſu falcato duræ membranæ cerebri oſſeo egit *obſ.* 127.

IDEM *ann.* II. *obſ.* 15. Hepar dixit maximum.

Ann. IX. *obſ.* 24. Vir 110. annorum robuſtus & vegetus.

Andreæ CLEYER, Medici Bataviæ orientalis, de ovo prægnante. *obſ.* 17.

EJUSDEM hoc anno prodiit *Medicina Sinica* Francofurti 1682. 4. *. Ipſe nihil ad id opus contulit. Pulſum Chinenſes quemque tribus locis tangunt; ad radicem ſive in radice, in medio, & in ramo, ſive verſus pollicem. Cuique pulſui ſuam ſignificationem tribuunt, in diſtinguendis pulſibus ſubtiliſſimi. Malæ cæterum obſervationes, ut pulſum etiam unum cum ſingula reſpiratione admittant.

Dec. II. *ann.* VI. Lactis puerperæ & dudum lactentis diverſitas.

Ann. VIII. *obſ.* 22. Aliqua monſtra ſemiduplicia & deformia.

J. Georg SOMMER, Medicus Arnſtadienſis. EJUS eſt ovum prægnans, *obſ.* 44.

Ann. II. *obſ.* 176. Granula per urinam reddita.

Obſ. 181. Fetus exſanguis.

Ann. IX. *obſ.* 16. Piſa in ventriculo puellæ germinantia.

Obſ. 23. Variolæ in fetu.

Ann. X. *obſ.* 203. De futurarum uſu.

Dec. III. *ann.* V. & VI. *obſ.* 247. Non male de avium vi digerente cibos.

Obſ. 250. In gallo Indico aſitia.

J. Petri ALBRECHT, Hildesheimenſis, meatus a veſica in rectum inteſtinum in cadavere virili inventi; pro via urinæ breviori dati, *obſ.* 78.

Dec. II. *obſ.* 12. Sternutatio ad mortem uſque.

Obſ. 13. Puer a nævo niger.

Obſ. 14. Abſurda nævi hiſtoria, fetus ex deſiderio mortui.

Obſ. 15. Fetus intra uterum ſingultiens.

Dec. III. *ann.* III. *obſ.* 124. Cuticula de univerſo corpore decidens.

Ann. IX. X. Papilionis ova abſque venere fecunda.

Adami Adamandi KOCHANSKI S. I. de gallina reviviſcente, cum exenterata & deplumata eſſet. *obſ.* 132.

Balthaſaris CHILIANI, Eisfeldenſis Medici; fetus corpore ſimplici, capite ſemiduplici. *obſ.* 143.

Gregorii HILLING Ungues molis monſtroſæ. *obſ.* 160.

§. DCXXVI. *Diaria Anglica.*

In HOOKII Coll. 5. exſtant *Eduardi* BROWNE notata ad anatomen arteriæ aſperæ in Struthiocamelo. Muſculi ejus arteriæ directores, (etiam Gallis dicti). Anulus craſſior in diviſione arteriæ aſperæ. Glandulæ ad gulam & carotidem. Penis majuſculus. Ventriculi bini cum pulchris glandulis. Nulla veſicula bilaria.

Apud BIRCH (*n*), genitalia apri, & quadruplex ſemen. Liquor proſtatarum viſcidiſſimus. Semen teſtium album; veſicularum minorum ſemen tenue; aliæ craſſiores, quarum ſuccus albus.

§. DCXXVII. *Diaria Gallica.*

In *Journal des Savans* 1682. aliqua de inſectorum vita hiemali.

Canis bipes, & ſepes.

Homo corde deſtitutus.

In *anno* IV. *Zodiaci Gallici*, de St. MAURICE fetus in ovario reſes.

CHASSEBRAS a GRAMAILLES fetus monſtroſus, deformis.

Anonymi de via breviori urinæ.

RIVALIER fetus putridus per vulvam & umbilicum egeſtus, & alius per umbilicum.

De ROY de humoribus humani corporis. Conf. p. 681.

Porcelli coaliti, capite ſemiduplici.

In *Hippocratem chemicum* animadverſiones, & *contra theoriam acidi & alcali* objectiones.

§. DCXXVIII. *Antonius* NUCK,

Harderwicenſis, Profeſſor Leidenſis, vir ſolers, in replendis potiſſimum vaſis lymphaticis, quorum hiſtoriam molitus erat: qui tabulas eorum vaſorum argento vivo repletorum concinnaverit, quas nobis BOERHAAVIUS laudabat (*o*).

Pari

(n) IV. p. 184. (o) *Prælect.* I. p. 165.

Pari facilitate vaſa lymphatica oſtendebat, ut alii rubra (*p*). Antlia pneumatica ad eum ſcopum uſum fuiſſe lego (*q*). Pauca edidit, neque undique perfecta, matura morte præventus.

In faſtis *Societatis Regiæ Britannicæ* anni 1682. (*r*), reperitur indicium novi a Cl. viro detecti ductus ſalivalis: lymphaticorum vaſorum in venas rubras inſertorum cum valvulis: de pulmonibus flatu plenis conſervandis &c.

Primum edidit Leidæ 1685. 12.* *de ductu ſalivali novo*, *ſaliva*, *ductibus oculorum aquoſis*, *& humore oculi aqueo* libellum. Novus ille ductus ſalivalis ex propria in nullis quadrupedibus glandula intra orbitam poſita natus, ductu ſuo non longe a Stenoniano aperitur: homo & glandula deſtituitur & ductu. Circulus uveæ obiter. De ſalivæ ſecretione, de ejus copia; de phænomenis naſcentibus, quando cum variis liquoribus commiſcetur, aut igne ſubjecto urgetur, & per quæ pauxilla in ſaliva ſalis copia oſtenditur. Morbi etiam & vulnera ductuum ſalivalium.

De ductibus oculorum aquoſis. Arterias longas ſcleroticæ accumbentes vidit, VIR CL. quas oſtendit, in circulum uveæ ramos inmittere; eas pro ductibus ſecretoriis habuit, aquoſum ſuccum fundentibus. Reſtituti, etiam in homine, humoris aquei exempla producit, etſi nulla medicatio acceſſiſſet. Analyſis humoris aquei; aliquantum ſalis continet.

Recuſum eſt opus cum titulo, *Sialographia*, *& ductuum aquoſorum anatome nova auctior & emendatior* Leid. 1695. 8. 1723. 8.* Ductus oculorum in *Bibl.* MANGETI. Icones hic aliquæ novæ, tum ex cane, tum ſalivalium ductuum hominis, vaſorum & nervorum faciei.

EJUSD. *Defenſio ductuum aquoſorum* Leid. 1691. 8.* etiam cum *Sialographia* recuſa eſt. Ductus ſuos aquoſos a WARNERO CHROUET impugnatos, quoad ejus fieri poterat, tutatur. Etſi rubrum ſuccum vehant, tamen etiam lympham rubere. Secretionem poſſe in vaſis peragi abſque glandula, ut etiam colores injectorum liquorum ſecedant. Per vaſa ſpermatica, vaſcula lymphatica teſtis impleri. Sic lienis aquoſa vaſa per lienis arteriam. Vaſa lymphatica per ductum deferentem repleta. Ureteribus ligatis viſcidam ſalivam provenire. Jugularibus venis ligatis oculos non tumere.

EJUSD. *Adenographia curioſa* Leid. 1691. 8.* 1696. 8. 1722. 8.*, quæ editiones non differunt, & in *Bibl.* MANGETI. Tres ſunt libelli. Prima adenographia, in qua nova datur deſcriptio glandularum conglomeratarum: peculiariter mammarum, quarum ductus deſcribit mercurio plenos; non bene vero communicationes per ramos transverſos iis tribuit. Papillarum fabrica celluloſa, erectio a ſanguine in cellulas effuſo. De conglobatis glandulis, uberius, de earum natura celluloſa. Vaſa lymphatica ab arteriis venire per mediam intercedentem veſiculam, etiam abſque ea. Argentum vivum ex vaſis lacteis in arterias

(p) DOLÆUS ad WALDSCHMID. ep. I.
(q) CAMERAR. *Anat. præf. ex Antl. pneum.*
(r) BIRCH. IV. p. 152.

arterias tranſiiſſe. Lymphatica vaſa inferentia, efferentia; valvulæ, hæ accurate. Lymphatica vaſa aëre, vel liquore per arterias impulſo repleri. Sigillatim lymphatica vaſa renum, uteri, ovariorum, fere ex animalibus. Experimenta ad generationem pertinentia. Vinculo oſtendit injecto, nihil generari a ſemine virili, ſi ovuli adventum interceperis. Calculum pro lubitu produxit, corpore aliquo peregrino in veſicam urinariam introducto. Porro vaſa lymphatica peritonæi, ſacra: meſocolica. Proceſſus peritonæi animalium, quibus homo deſtititur. Diverticula ejusdem peritonæi in femina (cellulosa). Uteri humani icon, non ut ſperares, anatome. Tubam ligavit, ita ut inter ovarium & vinculum fetus reperiretur. Membranam allantoideam admittit.

Epiſtola de inventis novis anatomicis (ad *Dominicum* BEDDEVOLE). Lymphatica vaſa pene ubique, in abdomine, teſte, pede reperit; in cerebro, ſed rarius. Lactea vaſa in homine etiam vidit.

Opera omnia prodierunt Leidæ 1733. 2.Vol.

Hymenem diſcipulis ſuis oſtendit *v. der* LAHR *de ſterilitate* Leid. 1687.

§. DCXXIX. *A. M.* ALLEN. MULLEN, alibi MOULIN.

Medici Dublinenſis EJ. *Anatomical account of an elephant accidentally burnd in Dublin: with a relation on the eyes of animals* London 1682. 4.* Bonum opus, etſi feſtinato natum, cum putredo vaſtum animal & ſemiuſtulatum conſumeret. Papillæ cutaneæ in tanto animale tamen non majores capite aciculæ. Sanguis & caro animalis abundantes ſale urinoſo. Nullæ veſiculæ bilariæ neque ſeminales: cæcum inteſtinum magnum & valens. ejus ligamentum unicum. Ductus pancreaticus. Ren abſque pelvi & papillis. Nullum cordis oſſiculum. Lingua perforata aditum dat in œſophagum. De ſceleto & oſſibus fuſe.

Minus firma ſunt, quæ de oculis habet, & de ligamentis in bovis oculo viſis, & in avibus, quæ putat cryſtallinam lentem ad retinam adducere. Vaſa perſuadetur, ſe vidiſſe, a proceſſibus ciliaribus in lentem cryſtallinam euntia, inque vitreum humorem.

EJUS obſ. *de aure avium.* Dextram cum ſiniſtra & ſupra cerebrum communicare & infra (*s*). Unicum eſſe oſſiculum (*t*).

EJUS experimenta cum coagulo facta, & ab eo in venas canis injecto mors (*u*).

EJ. in n. 174. Feles duæ connatæ cum capite ſemiduplici, cum bona anatome.

EJ. apud BIRCH. (*x*) de pulſu in capitis vertice forti, exſtinguente pulſum carpi.

Ib. de hydatidibus per anum emiſſis (*y*).

In *Phil. Tranſ.* n. 191. de copia ſanguinis; vix excedere vigeſimam partem corporis

(s) BIRCH. IV. p. 273. (t) p. 546. (u) p. 295. (x) p. 420. (y) p. 546.

Digitized by Google

corporis in quoque animale, in homine adeo vix ſuperare 8. libras. In cor ad minimum uncias quatuor venire; circuitus eſſe circa 92. intra horam.

N. 192. Mali effectus argenti vivi in venas vivi animalis injecti.

N. 199. de organo auditus avium. Tubam Eust. unicam eſſe. Communicare duas aures canali in arcum a dextris in ſiniſtra flexo. Unicum oſſiculum eſſe cum cartilagine. Piſcibus omnibus membranam eſſe nictitantem.

Dec. III. *ann*. II. *obſ*. 138. Mus ex nævo.

Obſ. 139. Anatome ranæ piſcatricis.

§. DCXXX. *Emanuel* Koenig,

Mihi in ſenio ſuo notus, Baſileenſis Profeſſor, non quidem inciſor. Ejus tamen *regnum animale* omnino huc pertinet Baſileæ 1682. 4., & auctius 1698. 4.* excuſum. Integram phyſiologiam continet: ſed ad nos potiſſimum facit *Petri* Chirac Nevrologia, & Chirurgi Lescot Pariſini, deinde Genuenſis Profectoris, myologia, Gallico ſermone utraque ab Auctore, eorum virorum diſcipulo, in Gallia calamo excepta; paſſim etiam aliquæ peculiares adnotationes intercedunt. Anatomen comparatam conjungit. De urinæ anatome mirifica aliqua.

Ejus *Spicilegium botanicum & anatomicum* prodiit Baſileæ 1703. 4.* Nova inventa aliqua.

Ejusd. *De eo, quod ſummum eſt in medicina, una cum triplici regno, minerali, vegetabili & animali* Baſil. 1711. 4.*

In *Act. Nat. Cur. Dec*. II. *ann*. IV. *obſ*. 32. de organo cantus gryllorum.

In eodem *Petri* Chirac experimentum motus cordis 24. horis ſuperſtitis poſtquam evulſum erat, *obſ*. 33.

Noctuæ anatome & oculi, *obſ*. 34. Non ſatis urſit miram convexitatem corneæ.

Ann. V. *obſ*. 101. Aliquot piſcium ventriculi.

Ann. VIII. *obſ*. 145. Gemelli leviter connati, ut ſeparari potuerint.

Ann. IX. *obſ*. 129. Homo caudatus.

Lego *de adfectibus* diſputaſſe Baſileæ 1677. 4.

§. DCXXXI. *Cornelius* Stalpart *van der* Wiel,

Medici Haagienſis, *Eerſte honderd genees heel en ſnydkondige aanmerkingen* Amſterdam 1682. 8.* *Eerſte deel van het tweede honderd* Haag. 1686. 8.* Latine 1687. 8. 2.Vol. Leidæ 1727. 8. 2.Vol.* Gallice vertente Planque Paris 1758. 12. 2.Vol. Adnotationes ſunt, cum ſubjectis ſcholiis & parallelorum caſuum collectione. Multa anatomica. Infans deſtitutus cerebro, ex hernia, ut videtur, cranium perforante. Aqua poſt capitis ictum, de aure emiſſa. Sanguis menſtruus e palpebris erumpens. Cor pericardio adnatum, lien loco motus.

motus. Bilis per veſiculæ poros ſudans pro re rara. Lien maximus. Renes coaleſcentes. Alvus pigra; feces per vomitum rejectæ, adeps & pituita per anum. Placenta veſiculoſa. Canis, ſi diis placet, ex muliere. Fetus in ſecundis induratus. Gemini ſuo ſingulus funiculo donati, & præterea communi tertio. Menſes in anicula: per papillas fluentes: Penis imperforatus. Pili in abſceſſu nati.

In *ſecunda centuria.* Aſitia in puella diuturna. Menſes per vomitum rejecti; glans plumbea per lotium. A menſibus propinatis, ut putat, magna ſymptomata. Partus ventralis. Puer abſque umbilico natus, & inde pro alimento embryonis per os. Hernia ſpinalis & umbilicalis connata. Puer ſquamoſus. Nævi. Pili & os in altero ovario. Lac cum lotio editum. Ovum prægnans. Hippomanis deſcriptio. Sacculus linguæ adhærens.

§. DCXXXII. T. Gibson. Novarinus. Stokhamer.

Thomas GIBSON, Medicus Londinenſis, edidit anno 1682. 8. Pl. *Anatomy of human bodies epitomized* recuſam 1684. 8.* 1703. 8. 1716. 8.* Nova eſt & aucta READII editio. Addidit aliqua ex TYSONIO, ut icones glandularum renalium, multa ex GRAAFIO, WILLISIO, aliisque nuperis, cum figuris. Nihil de ſuo.

Antonii NOVARINI *Anatomia curioſa; Wahrhafte Vorſtellung von des Menſchen Urſprung und Gliedern &c.* Rotenburg 1682. fol.*

Et EJUSDEM *Chirurgia curioſa ander Theil, oder neues Feld- und Stadtbuch bewährter Wundarzney.* Hic nunc reperio recudi DRYANRI vetuſtas icones, ſtanno, ut puto, inciſas.

Franciſci STOKHAMER *Microcoſmographia, ſ. partium humani corporis omnium brevis & accurata deſcriptio, novis inventis adornata* Viennæ 1682. 12.* Compendium breve & ſimplex, cum phyſiologia aliqua. Nuper recuſum Ulm. 1755. fol.* cum titulo ARCH. PICCOLHOMINEI *anatome integra.*

§. DCXXXIII. *Dionyſius van der* STERRE,

Medicus. EJ. *Voorſtelling van de noodzaakelykheit der Kayſerlyken Snee daarneven de verhandelinge van de teeling en baaring* Leiden 1682. 12.*, qui de partu & generatione tractatus alter eſt libellus. Propriam fetui vitam eſſe, neque adeo cum matre eum mori, & ea exſtincta debere de ſepulchro extrahi. Exempla fetuum in matris mortuæ utero viventium. Primam reſpirationem eſſe a ſanguinis impulſione in pulmonem, hujusque adeo dilatatione. Septimeſtres non eſſe robuſtiores. Omitto chirurgica & obſtetricia.

EJUS *Epiſtolæ duæ de generatione ex ovo & monſtrorum productione* Amſterdam 1687. 12.* In I. epiſtola aliqua, neque male, contra LEEUWENHOEKIUM profert. Vermiculos in variis humani corporis humoribus viſos. Diutius vim imprægnantis galli in ovario gallinæ ſupereſſe, quam poſſit a vita vermiculorum ſperari. Ova ovis incluſa ab ea hypotheſi non explicari. Marem vult

ſolum

ſolum fermentum ad ovum conferre. Ante nuperos putat ſe animalcula in liquore genitali mulierum vidiſſe.

Ep. II. De nævis. Matris animam conſtringere fibras alicujus partis fetus, ita obeſſe nutritioni & incremento. Primis temporibus fetum magis ſignari, quando matris adpetitus vehementiores ſunt.

§. DCXXXIV. *J. Georgius* GREULICH. *Alii.*

Moguntini. EJUS χοληλογια, *ſ. themata paradoxa de bile ſana & ægra* Francof. 1682. 8.* Bilis utilitates & vitia colligit.

Georgii ROGERS *oratio* HARVEJANA anni 1681. *in memoriam beneficiorum Collegio Medico Lond. præſtitorum* Lond. 1682. 4.

Non undique omiſeris J. MUYS *praxeos medico-chirurgicæ rationalis Decades* IV. Leid. 1682. 12. quinque 1685. 12. ſex ib. 1690. 12. duodecim Amſterdam. 1695. 4.

DE FLEURIVAUX *Moyens de conſerver les dents belles & bonnes* Paris 1682. 12. De dentitione.

In *Georgii* WHEELER *Journy into Greece* Londin. 1682. fol. habet ſuas de mutatis chamæleontis coloribus adnotationes.

Matthiæ NALDII, *rei medicæ prodromi de præcipuis phyſiologiæ problematibus* Rom. 1682. fol.

William PETTY, F. R. S. *Eſſay concerning the multiplication of mankind and the growth of the city of London* London 1686. 12.*, & prius 1682. Pluſculi libelli. Magna incrementa urbis Regiæ ab anno 1665. & 1666., quo partus fuerunt infra 10000, mortes vix 7000. Cives facit 672000. Ut Angliæ incolæ ab anno 1565. ad annum 1842. duplicatum eant: videtur vero nimia incrementa gratis admittere.

Further obſervations upon the Dublin bills London 1686. 8.*

Five Eſſays in political arithmetiks concerning the people, houſing, hoſpitals of London and Paris London 1687. 8.* 1755. 8. Multo plures mortales Pariſiis in noſodochiis mori, & vitio quidem aliquo curæ publicæ.

Obſervations upon the cities of London and Rome Lond. 1687. 8.*

Four eſſays on political arithmetiks ib. eod. anno. Æſtimatio numeri incolarum Londinenſis urbis, quem fere ad 700000. cives auget. Ut ii numeri ex partuum & funerum numero eruantur.

Petri ANGO, Prof. Cadomenſis, *l'optique diviſée en trois livres* Paris 1682. 12. Pro retina contra chorioïdeam.

EJUSDEM, ut videtur, eſt *quæſtio medica, an homo ſit a vermibus* Caen. 1711. 4. Contra LEEUWENHOECKIUM fetum ex ſeminibus commiſtis componi.

Digitized by Google

Anton. Filipp. CIUCCI *Filo d'Ariadna, nel quale ſi aggiunge un breve trattato della circulazione del ſangue* Macerata 1682. 12.

Lego J. BROWNE *novam & genuinam animalium generationem, necnon accuratiſſimam humani corporis delineationem academicam* Leidæ 1682. 12. prodiiſſe GRON. Sed id eſt opuſculum EVERARDI & STOCKHAMERI.

Vitus RIEDLIN, Medicus Ulmenſis, clinicus, numeroſas edidit obſervationes medicas, quas inter paſſim aliqua phyſiologiam tangunt. In *Centuria obſervationum medicarum,* quæ anno 1682. 12.* prodiit, amaræ vis medicamenti in lac tranſitus reperitur, & teſtes ex nævo deleti.

In EJUS *lineis medicis & curarum medicarum millenario* paſſim aliqua reperiuntur phyſiologici argumenti. Monſtroſæ fabricæ rariores adnotationes, inſoliti eventus, etiam phyſiologicæ cogitationes. Obiter omnia, neque ſollicito ſtudio facta.

Traité de la circulation des eſprits animaux ; par un Religieux de la congregation de St. Maur Paris 1682. 12.* Ex corde ſpiritus venire ad glandulam pinealem, inde in nervos erumpere, inque cor redire per ductum thoracicum, perque venas. A nervis calorem eſſe &c. Nomen auctori *Natalis Philibert* JAMET. In *Cat.* FALCONETI tribuitur *Johanni* BONNET fratri *Theophili.*

Louis CUSAC *traité de la tranſpiration des humeurs, qui ſont les cauſes des maladies* Paris 1682. 12.* Ad vendendum neſcio quem ſpiritum ſcriptus libellus, quo perſpirationem promittebat ſe promoturum. Agyrta. Aliqua de perſpiratione, ex SANCTORIO.

EJ. *Reflexions ſur la theorie* D'HIPPOCRATE *& de* GALIEN Paris 1692. 12. ASTRUC.

Andreæ NORCOPENSIS *de ſomnio & divinatione* Holm. 1682. 12. B. BOEHM.

A. BOSSE *natuurlyke en ſchilderkonſtig ontwerp der menſchkunde* Amſterdam 1682. 8. HOTTON. Quomodo differt a P. GOREE.

J. Bapt. CUCHOT: Medicus in Auxerre, *hiſtoire d'un monſtre né à Auxerre* Dijon 12. obiit anno 1682. PAPILLON.

In *Julii* MALVICINI *utilibus collectionibus medico-phyſicis* Venet. 1682. 4.* aliqua phyſiologica ſunt. Puer cui os coccygis rectum anterius prominebat.

DANIELIS *Phyſica Hippocratea recentiorum commentis illuſtrata* Francofurt. 1682. 12. Animalia tangit & eorum œconomiam.

§. DCXXXV. *Varii.*

Frid. Jac. BRUNO, GALENI *axioma, mores animi ſequuntur temperamentum corporis, explicatum* Altdorf. 1682. 4.* HE.

Frid. Wilhelm WINCLER *de ſingularum partium corporis humani nutritione* Heidelberg. 1682. 4.* B. BOEHMER.

Johannes

Johannis BAGLEY *obſervationes circa fetum humanum* Leid. 1682. 4.* Anatome feminæ gravidæ, fetus & ſecundarum. Uteri craſſities eadem, quæ inanis uteri. Fetum digitos habere ad tempora poſitos, carpos ad maxillam inferiorem. Liquorem amnii ſalſum eſſe, odore urinoſo. Maximam partem ſanguinis continuo per foramen ovale in ſiniſtram aurem tranſire. Urina de veſica facile in penem effluens, in urachum nequaquam.

T. KENNEDUS *de nutritione fetus* Leid. 1682. 4.

Nicolaus van der KAPPEN *de ſanguificatione* Leid. 1682. 4.*

J. REINOLD *de ſpiritibus animalibus* Leid. 1682. 4.*

J. Andreas SCHMIDT *cæcus de colore judicans* Jen. 1682. 4.

EJ. *Auris theodeiſtos* Jen. 1694. 4.*, & Germanice *Klarer Beweis der Exiſtenz Gottes von dem Ohr hergenommen* ib. 1731. 8.

EJ. *de perioſteo oſſiculorum auditus* Leid. 1719. 4.* cum iconibus.

EJ. *de Germanorum in Anatome meritis* Helmſtad. 1723. 4.*

EJ. *de menſtruo fluxu ejusque ſuppreſſione* ib. 1722. 4.

EJ. *de lienis genuinis uſibus* ib. 1723. 4.

J. Lud. NEUENHAHN *anatomen indicit* Meinungen 1682. 4.

Michael Friederich LOCHNER, Præſ. J. M. HOFMANN, Altdorfii 1682. 4.* diſputavit *de faciei promontorio naſo odoratus organo.* Organum ipſum deſcribit. Dari in naribus quaſi valvulam. De ſinubus mucoſis narium &c.

EJ. *de oſſium ſtrepitu Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* V. *obſ.* 97.

Ann. VIII. *obſ.* 26. Gallus cornutus.

In *rarioribus muſæi* BESLERIANI paſſim anatomica tangit, ut in chamæleonte. 1716. fol.*

Chriſt. Gunth. SCHMALKALDEN *de felici atque infelici hominis arbore ſ. de hominis generatione* Gotha 1682. 4. HEIST.

J. Siegfr. KISSLING *de fame canina ſ. bulimo* Erford. 1682. 4. ut lego.

§. DCXXXVI. *Rud. Wilhelm* CRAUSE,

Jenenſis Prof. numeroſæ diſputationes, *de lochiis naturaliter fluentibus & præternaturaliter ſuppreſſis* Jen. 1682. 4. PL.

De fermentatione in ſanguine non exſiſtente ib. 1682. 4.*

De reſpiratione cordis ib. 1684. 4. BURKH.

De principatu cordis ib. 1694. 4. HE.

Aeger bulimia laborans ib. 1695. 4. PL.

De ærumnoſa muliebris ſexus conditione ib. 1702. 4.*

De dentium ſenſu ib. 1704. 4.*

Digitized by Google

Ej. *de tonſillis* Jenæ 1704. 4.*

De liene ib. 1705. 4. Burkh.

De reſtitutione in vitam ſuffocatorum laqueo vel aqua ib. 1705. 4.

De vanitate luſuum naturalium ſpeciatim in animalibus & cumprimis hominibus programmata quatuor ib. 1705. 4. He.

Ej. in *Eph. Nat. Curioſ. Dec.* III. *ann.* V. *obſ.* 268. Abortus ſex menſium dentatus.

Obſ. 269. Dens cartilagineus.

Obſ. 270. Dentes connati.

Obſ. 273. Semen virile a croco tinctum.

Joh. Poisson & *Petri* Gamare, *an bilis præcipua vis in amarore* Paris 1682.

Fr. Maillard & *Fr. de* Bellestre *Ergo heroum virtus in ſobole.* ib. 1682.

Dionyſii Puylon & *J. Mich.* Garbe *Ergo innupta ævi brevioris* ib. 1682.

§. DCXXXVII. *Godofredus* Bidloo,

Chirurgus, Medicus, Archiater Guilielmi III. Profeſſor Leidenſis, non ineruditus homo, ſed vitæ liberiori plura tempora daturus, quam ſtudiis. Magnum opus molitus, celeriter perfecit, anatomen corporis humani 105. tabulis illuſtratam, quam *Guilielmus de* Lairesse tabulis exquiſita cura delineatis & ſculptis ornavit.

Artificium iconum ſummum eſt, in carnibus membranisque potiſſimum. Neque nullæ bonæ ſunt, quoties pictoris oculus ſufficiebat. Arachnoïdea medullæ ſpinalis membrana bene expreſſa eſt, pulchre fetus humani, non male penis, cum ſuis muſculis exemtus, denique viſcera abdominis in vario ſitu. Habet etiam muſculum trachelo-maſtoideum, inſcriptiones ſternohyoidei, vincula quæ flexoris utriusque digitorum tendines conjungunt. Biſmutho fuſo pulmones repletos exprimit, eam etiam artem deſcribit.

Quæ vero pictori non ſponte patebant, ea negligentior inciſor non curabat ſollicite exprimi. Muſculorum origines, intervalla, fines, plerumque obſcuri ſunt, multa denique omnino fictitia, quæ per microſcopium depicta dicuntur, tum arteria aorta, quæ ad venæ cavæ ſimilitudinem in thorace expreſſa eſt. Ductus ſucciferi funiculi umbilicalis, merae videntur cellulæ.

Ipſius tamen Bidloi has tabulas eſſe, non, ut Cowperus non bene criminabatur, Swammerdamii, confirmavit nobis olim vir ſummus B. S. Albinus. Neque enim Swammerdamio unquam tanta fuit humanorum cadaverum copia, neque adeo negligenter in opere fuiſſet verſatus.

Reliquorum Bidloi opuſculorum non omnes editiones teneo. *De variis anatomico-medicis poſitionibus* Leid. 1682. 4.*

De antiquitatibus anatomes Leidæ oravit 1694. fol. Trew.

Digitized by Google

Ejusd. *Vindiciæ quarumdam delineationum anatomicarum, contra ineptas animadverſiones Fr.* Ruyschii Leidæ 1697. 4.* Ruyschius melior erat inciſor, doctior Bidlous. Cum vero ille quidem Amſtelodami ſcholam ſtudioſorum anatomes aperuiſſet, æmulatione motus curabat, aut certe adnuebat, ut juvenes de erroribus aliquibus Bidloi epiſtolas ad magiſtrum darent, ad quas ille ita reſpondebat, ut Bidloo non parceret; ita pleræque Ruyschii epiſtolæ natæ ſunt. Bidlous ut poterat ſe excuſabat, potiſſimum quidem uſus ratiocinationibus. Addit tamen aliqua etiam peculiaria, & quæ in magno opere non exſtant, ut iconem lienis humani cum ſuis vaſis, etiam lymphaticis. Reſpondet autem ad Ruyschii priores novem epiſtolas.

Ejusd. *de animalculis hepatis ovilli epiſtola ad A. v.* Leeuwenhoeck prodiit Leid. 1697. 4.*, in qua oculi, vaſa, os, inteſtina, ovaria horum animalculorum deſcribuntur. Belgice, *Brief aan* Leeuwenhoeck *over de dieren die man in 't lever der Schaapen vind* Delft 1698. 4. Gronov.

Ejusd. *Guilielmus* Cowper *citatus coram tribunal* Leid. 1700. 4.* Juſtam querelam contra Cowperum movet, qui bibliopolarum lucro ſtudens trecentas tabulas operis Bidloiani, a Belgis emtas, omiſſo Bidloi opere, pro ſuo ediderat, ſermonem Bidloi varie mutaverat, explicationes tabularum etiam alias dederat. De glandulis & ſecretionibus aliqua addit, & de vaſis lymphaticis glandulas conglobatas aut adeuntibus, aut penetrantibus.

Ej. *Poſitionum anatomico chirurgicarum* pars quarta apud me eſt, diſputatio, Leidæ 1698. 4.*, propoſita. Hæc theoretica eſt, & arteriæ diviſionem, ramoſque & denique pulpoſos fines exhibet. Tres priores exſtant in opuſculis, theſes nempe phyſiologicæ, & ſanguinis in tubulo vitreo conſpecti globuli.

De venenis Leid. 1704. 4.

Deinde prodierunt Leidæ 1708. 4.* *Exercitationum anatomico-chirurgicarum Decades duæ*, repetitæ in *opuſculorum* editione Leid. 1715. 4.* In prima Decade propria ſunt de nervis experimenta, circa ann. 1695. facta. Nervos ligatos potius infra vinculum intumuiſſe, ſuccum de nervis effluxiſſe nullum, ſive ſecares, ſive compungeres. Ligatis nervis in cane gangrænam ſuperveniſſe, quod etiam ipſe ſum expertus; neque adeo tubuloſos eſſe nervos, neque ſpiritus animales poſſe demonſtrari. Hæc in prima exercitatione. In altera anni 1704, cerebri in fetu ſede moti & inter occiput primamque vertebram latentis exemplum.

In *Decade* etiam *prima* Diſſ. de hydatidibus hactenus huc facit, quas pluſculas dat depictas, & ab obſtructis vaſis lymphaticis derivat. Et in *ſecunda* de nervo olfactorio & oſſe cribroſo, naſis & enormi de naribus profluentis liquidi copia.

In collectione, quæ Leidæ ann. 1715. 4.* cum titulo prodiit *opera omnia Anatomico Chirurgica edita & inedita:* hæc priora præter magnam anatomen redeunt, & præterea *obſervationes phyſico-anatomicæ de oculis & viſu variorum animalium*, ultimum opus auctoris & poſthumum, cum anno 1713. obiiſſet, tamen ut totum ante ejus mortem de prelo prodierit. Talpæ minutiſſimum

Digitized by Google

oculum & cæciliæ icone expreſſit. Acutius nos videre pupilla contracta. Experimento comperit, felem olfacere murem & fagiendo inſequi, potius quam viſu. De varietate partium oculi in variis animalibus breviter, ſed ut videtur, ad rem ipſam. Aliquot inſectorum oculos reticulatos delineat, & de eorum viſu quærit.

Præſide BIDLOO *de thymo* a MULLERO, *de viis lacteis* a Cl. EVERTSE, de glandula thyroidea ab eodem diſputatum eſt. Cum vero eæ diſputationes in operum collectione non redeant, neque ego BIDLOO ſuſtinui tribuere.

§. DCXXXVIII. *Acta Eruditorum.*

Hoc anno novum Diarium Lipſiæ cepit prodire, curantibus primum MENKENIIS patre & filio, deinde aliis doctis viris. In eo præter librorum pleniores cenſuras, etiam paſſim adnotationes aliquæ anatomicæ prodierunt, potiſſimum dum J. BOHN in eo diario laboravit. Primo anno *Joh.* SCHREYER, phyſicus Cizenſis monſtrum ſatis negligenter deſcripſit, quod putet partim vituli naturam habere, partim hominis.

EJ. SCHREYERI *Erörterung der Frage, ob es ein gewiß Zeichen, wann eines todten Kindes Lunge im Waſſer unterſinket, daß ſolches im Mutterleibe geſtorben ſeye* Zeitz 1690. 4. Hall. 1745. 4.* Quærebat Cl. THOMASIUS, num ſatis certo ex ſubſidente pulmone conſtet, fetum nunquam vita eſſe fruitum. Adfirmat auctor, & natare pulmonem, ſi fetus reſpiraverit, & ſubſidere, ſi mortuus ſit editus. Reſponſa Lipſienſium & Francofurtenſium conſentiunt, Wittenbergenſes ne ex putredine quidem pulmonem putant natatilem fieri.

§. DCXXXIX. *Diaria Gallica.*

Zodiaci Gallici hoc anno ultimum volumen prodiit. Ejus primos quatuor menſes videtur edidiſſe ABBAS *de la* ROQUE, ſi recte Diarium eruditorum interpretor (z) cum titulo *Journaux de Medecine.* Reliqua *Theoph.* BONNETUS addidit. Inter ea dialogi ſunt de valetudine, phyſiologici argumenti, cum ſatyra in ejus ævi medicos. CUCHOTI etiam monſtrum huc redit, & aliud bicorporeum quadrupes, quadrimanum, cum anatome, duobusque inteſtinis confluentibus, binisque cordibus.

In *Journal des Savans* 8. Febr. aliqua in BORELLI de motu animalium opere carpuntur.

D. DUNCAN de menſibus præcocibus in puella ſeptenni refert.

P. MERINDOL levem commentarium edit de hædula octipede.

Demum Canonicus BRUCHET fictitiam iconem dat infantis veſte monachali induti.

In

(z) Annum indicat 1683., ſed error ſubeſt, nam ad annum 1682. a BONNETO in ZODIACO reperiuntur.

In *Memoires de l'Acad. des Sciences avant* 1699. anno 1682. de hydrocephalo agitur cum oſſibus cranii cartilagineis.

§. DCXL. *Diaria Anglica.*

Hoc anno revixerunt Tranſactiones Philoſophicæ.

In n. 147. vera ſuperfetatio in catella, ſive conceptus, cum prior fetus in cornu uteri reſediſſet.

Porcellus ano clauſa, veſica nulla, neque utero.

N. 151. *Wilhelmus* MUSGRAVE, idem, qui cæruleo colore chylum tinxit p. 586. cæcum inteſtinum variis animalibus excidit, ſine malo.

EJ. (*a*) Aqua abſque noxa in canis venas injecta.

EJUSD. in *Phil. Tranſ.* n. 162. Experimenta facta, ut oſtendat nullum in ventriculo acorem eſſe. Glandulæ ventriculi lucii.

N. 166. Lympham ſæpe in lactis vaſis reperiri.

IDEM experimentum ligatis venis jugularibus repetiit, neque reperit ullum inde ſymptoma ſequi (*b*). Aquam in canis venas injectam reſorberi (*c*).

N. 242. Experimentum per quod oſtendit, animal aëre privatum perire, quia ſanguis per pulmones non poteſt circumire, & in dextris cordis vaſis coacervatur.

EJUS experimentum, quo oſtendit aquam in pectus vivi canis impulſam reſorberi.

N. 275. Vindicat ſibi experimentum venarum lactearum cæruleo liquore repletarum.

PATTENSON de viſis in cadavere. Vena ſpermatica dextra ex renali (*d*).

§. DCXLI. *Acta Nat. Curioſ.* 1683.

Adam a LEBENWALD ſanguis acerrimus, *Dec.* II. *ann.* II. *obſ.* 106.

IDEM *ann.* VIII. *obſ.* 122. Duplex veſica.

Ann. IX. *obſ.* 118. Amnion cum fetu connatum.

Jacob SCHMIDT urina pinguis, cryſtallina, ſudor unius lateris. *Dec.* II. *ann.* II. *obſ.* 124. 125. 126.

Petri JALON veſica reticulata, *obſ.* 129.

Georg. Chriſtoph. GOELLER fetus difformis, capite maximo, nullum hepar, neque lien, neque pulmones, neque cor, *obſ.* 143.

§. DCXLII. *Roſinus* LENTILIUS,

Clinicus in Curlandia, deinde Stutgardiæ. EJ. Globuli pingues per alvum excreti, *obſ.* 152.

EJUSD.

(a) apud BIRCH. IV. p. 213. (b) p. 309. (c) p. 321.
(d) p. 429. 430. (e) p. 273.

Digitized by Google

Ejusd. *Prima lineæ oologiæ.* *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* VI. *app.* Opus ipſum nunquam prodiit.

Ann. VII. *obſ.* 237, Fetus oſſa per umbilicum.

Ann. VIII. *obſ.* 230. Hircus androgynus.

Obſ. 231. Gallinæ ingluvies hiatu patens.

Ann. X. *app.* Variæ parallelæ hiſtoriæ ad obſervationes in *Acad. Nat. Cur.* recenſas. Sic ad *Dec.* III. *ann.* III. *app.* ad V. VI. *app.* tum ad VII. VIII. *app.*

In *Cent.* IV. *obſ.* 171. De ranis in piſcium naturam redeuntibus.

Obſ. 172. De bufone dorſiparo.

Cent. VII. *obſ.* 62. Foramen ovale apertum in adulto.

In ejus variis operibus paſſim aliqua ſparſa ſunt argumenti anatomici aut phyſiologici, ut in *miſcellaneis medico-practicis chymicis* Ulm. 1698. 4.* *Eteodromo medico-practico* anni 1709. Stuttgard. 1711. 4.* & *Jatromnematibus theoretico-practicis* Stuttgard. 1712. 8.*, ut trichiaſis admiranda; de uterino vagitu; de fetus alimento: lien cani exſectus; menſium varietates; pilorum anatome; pullus intra ovum pipiens. Inciſiones cadaverum. Oſſicula in duræ matris falce. Pili de puella bimula undique efflorescentes; & calx de facie podagrica, Vagitus uterinus. Pulſus per notas muſicas expreſſus (in *Eteodr.*)

§. DCXLIII. *Michael Bernard* Valentin.

Profeſſor Gieſſenſis. In *appendice* ad *E. N. C. Dec.* II. *ann.* II. addidit matricis novam anatomen, ut vocat, collectitiam, ut ea ſunt quæ ſcripſit omnia. Prodiit etiam Gieſſæ 1683. 8. Nicolai.

Ej. *de monſtrorum Haſſiacorum ortu atque cauſis* Marburg. 1684. 4.* & in *append.* ad. *Eph. Nat. Cur.* ejusdem anni.

Ejusd. *Medicina novantiqua* Francof. 1698. 4.*: curſus, ut ajunt, medicus, in quo etiam phyſiologia continetur.

Ej. *de natura naturæ* Gieſſ. 1689. 4. Lehm.

Ej. *de lapide porcino* ib. 1699. 4.*

Ej. *Diſſ. variæ* Francof. 1700. 4.* Anatome etiam uteri & glandulæ vaginæ hic continentur.

Muſæum Muſæorum T. III. Francof. 1708. 1714. fol.* In prima parte habet eas partes animalium, quæ ad medicinam faciunt; in altera animalia paſſim cum aliqua anatome, cum rarioribus nonnullis & monſtroſis: in tertio etiam monſtrifica & rariora aliqua, ut hominem ſolertem, cui nulli artus.

In *armamentario naturæ & artis, ſ. compendio phyſico* Gieſſæ 1709. 4.* excuſo, etiam phyſiologia continetur.

Ej. *Amphitheatrum zootomicum, ſ. hiſtoria animalium anatomica* Francof. 1720? fol. 1742. fol.* Pars prior anatomen animalium continet, ex *Alexandro*

Digitized by Google

dro PITTFIELD *natural hiſtory of animals*, SEVERINO, MALPIGHIO, *Naturæ Curioſis*, & *Actis Hafnienſibus* deſcriptum, paucitſimis ab editore additis.

P. II. continet cultrum anatomicum, ſ. adminiſtrationem partium corporis humani, cum injectionis ceraceæ materia & artificiis; *Sim.* PAULI de oſſibus dealbandis lib. & RAVII compendium anatomicum, quod cum ejus viri ſcriptis indicabimus. Programma etiam Berolinenſe, quo primi novi theatri labores indicuntur, hic recuſum eſt.

EJUS *Corpus Juris medico-legalis. Pandectæ, novellæ, authentica, adpendices* Francof. ad Mœn. 1722. fol.* Collectio reſponſorum variarum facultatum, Gieſſenſis etiam potiſſimum, tum ex TIMÆO, AMMANNO, ZITMANNO repetitorum, in qua, plurima ad phyſiologiam, partum, virilitatem, imprægnationem. Adjectæ orationes auctoris.

EJ. *de vacillatione caſu & palingeneſia dentium* Gieſſ. 1727. 4.*

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* V. *obſ.* 81. Menſes per ulcus tibiæ.

Ann. X. *obſ.* 122. de vagitu uterino.

Dec. III. *ann.* III. *obſ.* 77. Puer binis mentulis.

Ann. V. VI. Glandula moſchata orbitæ porcinæ, quam habet pro lacrumali HARDERI.

Centur. III. IV. Invaginatio duplex inteſtini.

Vol. I. *obſ.* 130. Felis a morte reviviſcens.

Obſ. 131. Ardeæ ſtellaris anatome.

Vol. II. *obſ.* 121. Lac in catella non imprægnata.

Obſ. 171. Androgynus, atreta.

Septem continuationes hiſtoriæ Academiæ Naturæ Curioſorum paulatim edidit. Collectas omnes & auctas reddidit, cum titulo, *Hiſtoriæ litterariæ Academiæ Naturæ Curioſorum* Gieſſ. 1708. 4.* Cenſuras & compendia continet librorum, quos ſodales ad Academiæ nutum edidiſſent.

§. DCXLIV. *Georgius Erneſt.* STAHL,

Vratislavienſis, non quidem inciſor, ut etiam & ipſe & tota ejus ſecta ab anatome ſubtiliori medicos revocaverint, chemiæ præterea addictus, vir acris & paulum immitis ingenii, aliarum, præter ſuam, hypotheſium oſor; dictione, & opinionibus ipſis obſcuris uſus. ARCHÆI theoriam a *Claudio* PERRAULT ad animam humanam translatam ornavit, extendit, ſapientia ejus conſilia laudavit, & adeo probabiliter propoſuit, ut magna pars Germaniæ eam hypotheſin receperit; nuper etiam eadem, paulum quidem mutata, in Anglia & Gallia incrementa ceperit.

In univerſum docuit, hæc pariter ut RIVINUS, motum nullum a corpore eſſe, ab anima omnem; eam motus pariter vitales dirigere ad prævaſos ſcopos.

Digitized by Google

Corpus proprium ſtruere; ſanguinem ope textus fibroſi adſtricti ad certas ſedes compellere & evacuare: motus febriles ad expulſionem noxiæ materiæ & ſuperandam ſanguinis craſſitiem moliri: & in univerſum proprios cauſis morborum motus opponore, etſi propriæ actionis, ob conſuetudinem non conſcia ſit: ſubinde tamen errare, aut deſperabundam inutiles convulſiones excitare. Hæc omnia ſolebat non ab experimento, ſed per varias in ægrotis adnotationes concludere: mechanicos vero medicos, & omnes eos contemnere, qui a corporis fabrica proprios motus exſpectarent.

Pauca ſcripſit, ſed novæ Academiæ Halenſis per viginti annos & ultra Profeſſor, plurimas diſſertationes & programmata edidit, quibus mentem ſuam declaravit.

Primum ſcriptum fuit, *Ætiologiæ*, *phyſiologiæ*, *chemiæ* Jenæ 1683. 12. NICOLAI, recuſæ in *opuſculo*. Voluntatis efficaciam, & ſyſtema ſuum jam indicat.

Inde Diſſ. inauguralis, ſive STAHLII fuerit, ſ. CRAUSII *de inteſtinis* Jenæ 1684. 4.*

De ſanguificatione in corpore ſemel formato Jen. 1684. 4.* Hall. 1711. 4.*

EJ. *Epiſtola de motu tonico vitali, & inde pendente ſanguinis particulari* Jen. 1692. 4.* Hall. 1702. 4.* Hic primum ſuam hypotheſin expoſuit. Germanice Lipſiæ 1728. 8.

Vindiciæ theoriæ veræ medicæ, *ſuperfluis alienis falſis ex incongrua Anatomiæ, Chymiæ*, *Phyſicæ applicatione prognatis &c.* Hall. 1694. 4.*

Programma quo lectionum ſeriem indicat ib. 1694. 4.*

De commotione ſanguinis translatoria & eluctatoria ib. 1694. 4.* 1704. 4.*

De menſium muliebrium fluxu & ſuppreſſione ib. 1694. 4.* 1705. 4. Germanice *Abhandlung von den monatlichen Reinigungen &c.*

EJ. *de ſynergia naturæ in medendo* ib. 1695. 4.*

De paſſionibus animi corpus humanum varie alterantibus ib. 1695. 4.* 1719. 4.*

Huc etiam facit *febrium pathologia & therapia* ib. 1695. 4. 1707. 4.* 1722. 4.

Poſitiones de mechaniſmo motus progreſſivi ſanguinis, quibus motus tonici partium poroſarum neceſſitas, utilitas ad motum ſanguinis & ſeri dirigendum demonſtratur ib. 1695. 4.* 1710. 4. Iterum ſuam hypotheſin tradit: motuque excitato, animam corruptionem proprii corporis impedire. Multum adfinitatis hic ſubeſt cum ſyſtemate irritabilitatis, niſi quod STAHLIUS conſilium mentis addat.

De autocratia naturæ, *ſ. ſpontanea morborum excuſſione & convaleſcentia* ib. 1695. 4.* etiam Germanice. Non aliter explicari poſſe, ut fibræ coaleſcant.

De natura ut ſubjecto phyſiologiæ, *& ſuperfluis anatomicis* ib. 1696. 4.

Temperamenti phyſiologico phyſiognomico pathologico - mechanica enucleatio ib. 1697. 4.* 1707. 4. Germanice, *Neue Lehre von den Temperamenten*, vertente *Gottfried Henrich* ULAU Leipzig 1716. 8. & 1723. 8.

De

De motibus humorum ſpaſmodicis a motu pulſus ordinarii diverſis 1697 4.* 1707. 4.* Humores a ſpaſtica ſtrictura colligi, quæ transfluxum ſanguinis moretur.

De vena portæ porta malorum, 1698. 4.* 1705.* 1713. 4. Hic, ut oſtendat vir Cl. ſe anatomen non negligere, vaſa ab uterinis ad rectum inteſtinum communicantia adducit, per quæ ipſa actionem hæmorrhoidum menſiumque fluxuum explicat. In lentiori autem ſanguinis per venam portarum motu cauſam plurimorum morborum chronicorum ponit.

De motu ſanguinis hæmorrhoidali & hæmorrhoidibus externis ib. 1698. 4.* 1705. 4.

De hæmorrhoidum internarum motu & ileo hæmatite HIPPOCRATIS ib. 1698. 4. 1722. 4. Pro magno naturæ beneficio hunc motum habuit vir Cl.

De requiſitis bonæ nutricis ib. 1698. 4.* Germanice *von den Stücken, die zu einer guten Amme geboren* ib. 1724.

De commotionibus ſanguinis activis & paſſivis ib. 1698. 4.*

Inflammationis vera pathologia ib. 1698. 4.*

De lumbricis terreſtribus ib. 1698. 4.* Negat in pediculo circuitum ſanguinis poſſe demonſtrari.

De cornu cervi deciduo ib. 1699. 4.*, & de cauſis hujus delapſus. Utile opuſculum.

ARISTOTELIS *error circa definitionem naturæ conatus* ib. 1700. 4. & in *opuſculo*: tum inter obſſ. curioſas 1709. 8. excuſas *.

De vita ib. 1701. 4.*

Febris in genere hiſtoria ib. 1701. 4.

Cogitationes de medicina medicinæ neceſſaria & de natura ib. 1702. 4.*

Excuſatio reſpondens examini pulſus celeris & frequentis, eorumque conſtans diſtinctio ib. 1702. 4.* 1709. 4. Recte diſtinguit. Apologiam pro ſe ipſo ſcribit, & anatomen, potiſſimum comparatam, ſe exercuiſſe confirmat.

Mortis theoria medica ib. 1702. 4.* Fatetur cum mentis quiete mortem corporis nondum conjungi, nam & fæces adhuc expelli, & evulſo cordi amphibia ſupervivere.

Fluxus muliebris quatenus menſtrui cauſa ib. 1762. 4.* etiam Germanice.

De menſium inſolitis viis ib. 1702. 4.*

De ſpaſmis ib. 1702. 4.* Pro poteſtate animæ in motus vitales.

Φυσις απαιδευτα. ib. 1703. 4.*

Fundamenta theoriæ medicæ ib. 1704. 4.* Non neceſſe eſſe texturam ſcire partium.

De abortu & fetu mortuo ib. 1704. 4.* 1708. 4.

Digitized by Google

De novitatibus medicis in genere ib. 1704. *.

Phyſiologia medici ad pathologiam, therapiam & praxin clinicam directe conferenda Hall. 1705. 4.*

De organiſmi & mechaniſmi diverſitate ib. 1706. 4.

De differentia rationis & ratiocinationis ib. 1706. 4.* Cogitationis cum apperceptione & conſcientia, & ſine ea. Diſtinguit nempe, ut ſe a mechanicis tueatur, internam animæ voluntatem, quæ eſt fere abſque conſcientia, ab externa, cujus conſcia ſibi eſt anima.

Sanguinis temperies optima conſervanda & reſtauranda ib. 1706. 4.*

Hereditaria diſpoſitio ad varios affectus ib. 1706. 4.* Pro poteſtate animæ, quæ corpus proprium fabricatur.

De diverſitate corporis mixti & vivi ib. 1707. 4.

Febrium pathologia & therapia ib. 1707. 4.*

Anno 1707. *collecta diſputationes* prodierunt 4.*

De animi morbis ib. 1708. 4.

De motus ſanguinis vitiis a craſi & viis non pendentibus prudenter tractandis ib. 1709. 4.

Præparatio artificialis pro circulatione humorum vitali ſecretoria & excretoria ib. 1710. 4.

Sciagraphia phyſiologiæ veræ medicæ ib. 1711. 4.*

Proportio humorum ad motus ib. 1711. 4.

De viribus ib. 1711. 4. & termino mortis.

De uromantiæ & uroſcopiæ abuſu tollendo ib. 1711. 4.*

Alia *diſputationum collectio* ab ann. 1701. ad 1707. hoc anno prodiit.

De mutatione temperamenti ib. 1712. 4. 1720. 4.

De ſeceſſionibus humorum ib. 1712. 4.

Obſervationes luculentæ medicæ ib. 1713. 4.

Medicina medicinæ curioſæ ib. 1714. 4.

Hæ diſputationes erant. Princeps autem viri opus eſt, *Theoria medica vera, Phyſiologiam & Pathologiam ſiſtens* Hall. 1708. 4.* 1737. 4. Pars prior Phyſiologiam continet, cujus brevem repetitionem ad finem libri ſubjungit. Corpus humanum putredini eſſe obnoxium. Eam ab anima motus ope averti, qui ſit ab ea, & ab ea ſola. Eam corpus ſuum gubernare ad præviſos fines. Ab ea ſecretiones eſſe, excretiones, mutationem, motus tonici augmentum, relaxationem. Ineſſe partibus corporis humani aptitudinem ad conſtrictionem ab irritatione.

In *opuſculo Chymico phyſico, medico* Hall. 1715. 4.*, 1740. 4.* aliqua huc faciunt, quæ citavimus, tum epiſtolæ gratulatoriæ.

Ej.

Digitized by Google

EJ. *Negotium otioſum, ſ. σκιαμαχία adverſus poſitiones aliquas fundamentales* Hall. 1720. 4.*: adverſus LEIBNIZIUM, & primas atque ſecundas ejus viri animadverſiones, pugnat pro motus animalis omnis ab anima origine, contra harmoniam LEIBNIZII præſtabilitam. Hic vir Cl. quam alibi mihi obſcurior videtur.

In *fundamentis chymiæ dogmatico-rationalis* Norimberg. 1723. 4.* & multo auctius 1747. 4.* 1749. 4.* editis poſſis huc adhibere, quæ in T. III. de fermentatione & putrefactione exſtant.

Sic *Zymotechnia fundamentalis, ſ. fermentationis theoria generalis* Hall. 1697. 8. & in *opuſculo* 1715. 4.*

In *ſpecimine* BECCHERIANO, Lipſiæ 1720. 8. de terra triplici, atque adeo etiam de terra animalium agit.

Synopſis medicinæ STAHLIANÆ *ab ipſo auctore propoſita in quadam epiſtola familiari* Hall. 1726. 8. BURCKH.

Multa Germanica prodierunt, ut *Abhandlung von den Zufällen des Frauenzimmers. Bericht vom motu tonico vitali &c.* Leipzig 1724. 8. 1735. 8. male 1835.

Abhandlung von der gulden Ader Leipzig 1729. 8.*. Sex ſunt Diſſ. Naturæ eſſe opus, motumque etiam per horas ſuas definitum; ſanguinem hæmorrhoidum motu tonico regi, & ab alterna conſtrictione muſculorum ani; molimen eſſe naturæ; fieri a motu tonico, quo vaſa per fibras comprimuntur; & peculiariter ab alterna laxatione & conſtrictione muſculorum ano vicinorum. De hæmorrhagiis cuique ætati congruis, per nares, ſputum, anum. In Diſſ. de hæmorrhoidibus fuſe de anima ſuum corpus emendante, ut ex variis exemplis pathologicis adpareat.

Proprius de ſcriptis G. E. STAHLII aliorumque ad ejus mentem differentium liber prodiit, *J. Ludovici* APINI Nürnberg 1729. 4.*, quo & uſus ſum.

§. DCXLV. *Varii.*

Franciſci ZYPÆI, Profeſſoris Lovanienſis, & ſecreti BILSIANI depoſitarii regii, *fundamenta medicinæ reformata* Bruxell. 1683. 8. 1692. 8.*. SYLVIANA & CARTESIANA principia plerumque ſequitur, & vix quidquam proprii habet.

Antonii FELICIS, Abb. MARSIGLI, *relaz. del ritrovamento dell uova di Chiocciole* Bologn. 1683. 12. ſive *de ovis cochlearum epiſtola ad M.* MALPIGHIUM Aug. Vind. 1684. 8.*. Contra BONANNUM ejusque pro generatione æquivoca argumenta. Ova cochlearum deſcribit, & ſenſim de iis prodeuns cum vera teſta animal. Adjectæ ſunt aliquæ HARDERI & SCHROECKII epiſtolæ.

Gerard AUDRAN *les proportions du corps humain meſurées ſur les plus belles figures de l'antiquité* Paris 1683. fol. B. B. Germanice; *des menſchlichen Leibes*

 Pro-

Proportionen von den Antiken abgemeſſen, *apud J. Jac.* SANDRAART. fol. TREW. Menſuræ ſunt variarum partium corporis humani in ſtatuis celeberrimis Laocoontis, & ejus filiorum, (qui mihi minime nani videntur) Herculis Farneſii, Apollinis ex Belveder, Veneris Medicææ (Cnidiæ) Antinoi, Gladiatoris, nonnullis aliis ſumtæ. Denique ſeorſim figuræ & menſuræ oculi, auris, naſi aliarum partium faciei, pariter ex antiquis ſtatuis.

Andrea FERRER *de* VALDECCHI l. 19. *de las aves monſtroſas* Madrit 1683. 4.

Menonis MATTHIÆ *experimentorum medico - chymicorum Decades tres* Francofurti 1682. 12.* Eſt inter eas fetus humanus facie galli gallinacei calecutici, tum menſes in puella bimula. In juvenca die 12. rudimenta embryonis in dextro uteri cornu ſe vidiſſe.

Problema della parola humana, *dove ſi riceve*, *ſe l'uſo della parola poſſe eſſere un ritrovato dell' huomo*, *o pure ſe ſi debbe ricorrere ad un principio infuſo di Dio nell' anime humane* Venez. 1683. 12. B. THOMAS. FALCON.

BERTRAND *reflexions curieuſes ſur l'acide & ſur l'alkali* Lyon 1683. 12. BUR.

BRONCHET *lettre à Mr.* BRYON *ſur un monſtre* Paris 1683. 4.

§. DCXLVI. *Eberhardus* GOEKEL,

Medicus Ulmenſis, E. N. C. *Dec.* II. *ann.* VI. *obſ.* 126. Hernia umbilicalis congenita.

Obſ. 128. Ova ſole ſignata.

Ann. VIII. *obſ.* 127. Palatum fiſſum, labium leporinum duplex.

Conſiliorum & obſervationum Decuria VI. Aug. Vind. 1683. 8. Monſtrum habet tumore capite adnato deformatum.

EJ. *Der Eyer legende Hahn ſamt ſeinem Baſilisken-Ey* Ulm 1697. 8.* ovum caudatum, teſte tectum, in vero gallo natum, nullo fetu gravidum.

EJ. *Conſiliorum obſervationum & curationum medico-practicorum Centuria dua cum dimidia* Ulm. 1700. 4.* Pleraque practica. Aliquæ hominum vulneratorum inciſiones. Fetus idolum referens. Gemelli monſtroſi. Fetus deformis duplici labio leporino. Alii fetus deformes. Multa ſuperſtitioſa; ovum ſole ſignatum. Facies humana in piro expreſſa. Dæmonum hiſtoriolæ.

§. DCXLVII. *Diſputationes.*

Chriſtophori HELWIG *de ſanguine* Greifswald. 1683. 4.*

J. Georg. SARTORII *admiranda narium hæmorrhagia* Altdorf. 1683. 4.

J. Gottlieb HARDT *de ſenſatione; an in ſolo fiat cerebro* Lipſ. 1683. 4. HAENEL.

Andreæ Wolfang AM ANDERN ENDE *oratio de mirabili quodam homuncule non ita pridem in Holſatia viſo aliisque rebus admirandis* Francofurti ad Viadr. 1683. fol. BURCKH.

Theoduli

Digitized by Google

Theoduli KEMPER & *J. Ern.* RICHELMANN *de valvularum in corporibus hominis & brutorum natura, fabrica & uſu mechanico* Jenæ 1683. 4. & in *Diſſ. meis ſelectis* T. II. Valvulas primarum viarum, inde vaſorum ſanguineorum & lymphaticorum. Duas in ductus thoracici inſertione valvulas vidit. Valvulæ cordis in avibus. Nullas in avibus valvulas eſſe.

Guilielmi MOLIER *de nutritione fetus & ejus meconico* Leid. 1683. 4.

Jac. VALLAN & *Nicolaus de* RYP *de generatione hominis* Utrecht 1683. 4.*

Bernard ALBINUS, Profeſſor Francofurtenſis ad Viadrum, inde Leidenſis, Diſſ. *de adfectibus animi* Francof. ad Viadr. 1681. 4.* eſt ORTLOBII. Ej. *de ſterilitate* ib. 1683. 4.

Ej. *de poris corporis humani* ib. 1685. 4.* Contra fabricam glanduloſam pro vaſculoſa RUYSCHII. Hic habet ductus molares ſ. palatinos: NUCKIANUM ſibi vindicat.

Ej. *de phosphoro liquido & ſolido* ib. 1688. 4*

Ej. & *J. Erneſti* SCHAPER *de maſſæ ſanguineæ corpuſculis* ib. 1688. 4.* & in meis *Diſſ. ſel. Vol.* II. ſanguinis phænomena ſibi commiſſi, & cum variis liquoribus commiſti, & aliorum humani corporis humorum analyſes continet.

Ej. *de ſalivatione mercuriali* ib. 1684.* Ductus ſublinguales deſcribit, ut BARTHOLINUS.

Ej. *de fame canina* ib. 1691. 4.

Ej. *Oratio de incrementis & ſtatu artis medicæ Seculi* XVII. Leid. 1711. 4.*; etiam anatomes profectus laudat.

Ej. *Oratio in obitum J. Jacobi* RAVII Leid. 1719. 4.* celebris anatomici.

Ej. in *Act. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* IV. *obſ.* 94., ovum de ovario humano ex vaſis pendulum.

Bapt. de REVELLOIS & *Bert. Sim.* DEUXIVOYE *E. quæ primo partu marem generant fecundiores* Pariſ. 1683.

Pont. MAURIN & *Nicolai* BAILLY *Ergo a ſalibus fermentationis motus* Pariſiis 1683.

Mich. de HODENCQ & *Mich.* PICHONNAT, *E. vitæ munia a ſpiritibus* Pariſiis 1683.

Guyer EMMEREZ & *Claudii* QUIQUEBOEUF *Non ergo ſanguis in corde generatur* Pariſ. 1683.

Edm. CHARRIER *Eſtne oculus microcoſmi miraculum* Pariſ. 1683. 4. Non eſt in catalogo authentico.

§. DCXLVIII. *Diaria Anglica.*

In *Philoſophicarum Tranſactionum* T. XIV. n. 160. exemplum pueri monſtroſi & caudati.

Caroli

Caroli LEIGH liquor digeſtivus ex vitulina carne faciens chylum.

EJ. apud BIRCH. IV. p. 295., aliqua de reſpiratione.

EJ. *Natural hiſtory of Lancashire Cheshire, and the peak in Derbyshire* Oxford 1700. fol.*. Repetit quæ de digeſtione habet in *Philoſ. Tranſact.* De generatione anſerum Scoticorum, de canis carchariæ duplici ſexu, de ranarum ſomno, de ſepiæ atramento, de viperæ veneno.

Thomas MOLYNEUX de circuitu ſanguinis in pulmone lacertæ aquaticæ viſo (*e*).

IDEM de LEEUWENHOECKII ruditate, microſcopiis &c. (*f*).

IDEM n. 168. de enormi & giganteo oſſe frontis Leidenſi, & n. 177. de circuitu ſanguinis in lacerta aquatica viſo.

De viro, cui ſanguis ex apice digiti prodierat (*g*).

N. 225. Scolopendræ mainnæ deſcriptio & anatome.

N. 227. de cornubus vaſti animalis, alcis, ut videtur. N. 261. Pro gigantibus. De oſſe frontis maximo Leidenſi denuo. Molem ejus negat a morbo auctam eſſe.

§. DCXLIX. *Diaria Germanica.*

In *Act. Acad. Nat. Cur. Dec.* II. *anni* III. anni 1684.

Franciſcus LEBENWALD de femina, in qua nullus ventriculus repertus ſit.

Joh. BLUMIG ovum in ſuccinum converſum, *obſ.* 58.

Benedict HERMANN, Monorchis utriusque ſexus prolem generans.

Zacharias FURST Anus nullus, *obſ.* 112.

Erneſtus Fridemann SCHELHAS de puella capite ſemiduplici, *obſ.* 156.

Obſ. 157. Placenta veſicularis.

Obſ. 158. Puellus cerebro deſtitutus.

EJ. Obſ. anatomicæ *Dec.* III. *ann.* III. *obſ.* 166. Obſervationes ut vocant, anatomicæ, potiſſimum *Antonii* MARCHETTI, cujus diſcipulus fuit. Cor 14. librarum.

Dec. II. *ann.* III. *J. Jac.* WAGNER levia aliqua de culicum generatione, *obſ.* 188.

Dec. III. *ann. obſ.* 164. Puer duplici uvula.

Daniel CRUGER, Lien abſque malo exciſus in viro, *obſ.* 295.

Ann. VI. *obſ.* 23. Hepar anati ſubreptum, expreſſum in ovo.

Ann. IX. *obſ.* 139. Lac ex puella modo nata.

Dec. III. *ann.* VII. VIII. *obſ.* 111. Sanguinis fluentum quinto a morte die.

In *Act. Erudit.* ann. 1684. *Ern. Gottfr.* HEYSE (ut puto) Caſtoris & maris & feminæ anatomen deſcripſit.

§. DCL.

(e) BIRCH. IV. p. 304. (f) p. 366. 386. (g) p. 375.

§. DCL. *Diaria Gallica.*

In *Journ. des Sav.* 1684. 24. Januar. deſcribuntur puellæ pelvibus conjunctæ.

Die 20. Martii SAROTTI experimenta Venetiis inſtituta, ad replenda vaſa ope aeris in vacuum ſpatium irruentis.

Die 1. Maji. Novem fetus uno partu editi.

Die 29. Maji. Puerpera novennis.

Die 3. Jun. Lac ex femoris abſceſſu.

In Diario, cui titulus *Mercure Galant*, ſubinde aliqua medici argumenti intercurrunt, ut COMIERS *traité des phoſphores.* Menſe Junio & Julio 1683.

§. DCLI. *Antonius de* HEYDE,

Medioburgenſis. EJUS *ontleedinge des moſſels met ontledkondige waarnemingen* prodiit Amſterdam 1684. 8. B. WACHENDORF, & eodem anno latine ibid. recuſa eſt. Anatome mytuli, cui ſubjecta eſt *Centuria obſervationum medicarum.* Satis accuratam dat viſcerum & muſculorum mytuli hiſtoriam, tum vaſa, fibrarum fabricam, linguam, fila, ſtylum cryſtallinum, quem non habet pro ſpinali medulla. Ventriculum, inteſtina, hepar.

In *obſervationibus* adnotavit, duram meningem læſam abſque magnis ſymptomatibus ſanari. Glans penis inferius perforata, Ovum humanum. Canum veneno occiſorum inciſiones. Ranarum oſſa fracta, quæ effuſo ſanguine conferverе vidit, & calli generatio obſervata. Circuitus ſanguinis in ranis per continua vaſa. Sanguinis ſpontaneus feceſſus, phænomena cum admiſtis ſalibus, elementa in quæ igne ſubjecto diſcedit. Ita ſalivæ analyſis & urinæ. Experimenta facta flatu & variis liquoribus in vivorum canum venas impulſis. Gallus male natis genitalibus. Ranæ feminæ partes genitales.

Utrumque opuſculum recuſum eſt ib. anno 1686. 8.*, præmiſſa vero *Experimenta circa ſanguinis miſſionem, fibras motrices, urticam marinam &c.* In vivis ranis venas incidit. Acceleratum inde ſanguinis motum adnotavit, & alia phænomena, ſatis eorum ſimilia, quæ ipſe in ſimilibus experimentis vidi. In BELLINI theoriam animadvertit, negat ſanguinem arterioſum per ſectam venam accelerari.

Inde de fibræ carneæ ex fibrillis compoſitione & transverſis rugis. Tunc urticæ marinæ quadricinnatæ anatome. De vermis ex hepate ovillo anatome, & de tænia aliqua. Redit in Amphitheatro zootomico VALENTINI.

§. DCLII. *Clemens Joſeph* BRECHT. *Alii.*

BRECHTII *διδυμογραφια ſ. diatribe de vita gemellarum a thorace umbilicotenus coalitarum* Argentorati 1684. 8.* Puellæ earum ſimiles, quas deſcripſimus, non vitales. Earum anatome, cor mirificum, triventre, ſceletus. Tota adjecta phyſiologia.

J. Daniel STRAUSS, *Laurentii* fil. EJ. *Adminiſtrationum anatomicarum decas, anno* 1684. *Francofurti ad Mœnum exhibita.* Erinaceum carere pericardio. Pila pilorum in utero feminæ.

Theodori JANSSON ab ALMELOVEEN *inventa novantiqua* Amſterd. 1684. 8.* Scopus viro fuit oſtendere, non ignota fuiſſe veteribus, quæ nuperi præcipua invenerint, ut circuitum ſanguinis, ovaria, ductus ſalivales, canalem pancreaticum, fermentationem bilis cum ſucco pancreatico, quæ non alia.

Matthias Gottfried PURMAN, Chirurgus Caſtrenſis apud Brandenburgicos, tum Vratiſlavienſis, vir ſatis excitati ingenii. Ejus exſtat *Chirurgiſcher Lorbeercranz, oder Wundarzney* Halberſtatt 1684. 4. Frankf. 1691. 4. Frankf. und Leipzig 1703. 4.* Cum ſingula corporis parte conjungit anatomen. In *appendice partis* 2. agit de chirurgia infuſoria & transfuſoria. Illam in ſe ipſo, cum ſcabie laboraret, paſſus eſt adminiſtrari, ut ſpiritus theriacalis & aqua cochleariæ injicerentur, periculoſo certe experimento, etſi bene cecidit. Eadem felicitate altero vere in quotidiana febre aquam cardui benedicti ſibi curavit in venam injici.

In *chirurgia curioſa* 1699. 4. & Frankf. & Leipz. 1716. 4.* recuſa, iterum caput eſt de chirurgia infuſoria.

Roberti SIBBALD *Scotia illuſtrata, ſ. prodromus hiſtoriæ naturalis Scotiæ* Edimburg 1684. fol.* excuſa aliqua huc faciunt, ut cornu feminæ. De animalibus aliqua, de anſeribus Scoticis vere ex ovo natis, & tota ſuppellectili genitali inſtructis.

In *Phalænologia* etiam oſteologiam pinnarum balænæ habet, quæ vices gerunt brachiorum, cum ſcapula, humero, ulna &c. Ceti etiam anatomen aliquam dedit *Phil. Tranſ.* n. 308.

François LAMBERT *explication des accidens extraordinaires que cauſe la ratte par ſon dereglement; nouvelle façon d'expliquer les ſenſations de la vue & de l'attouchement, du mouvement volontaire & des actions animales* Toulouze 1684. 12. BUR.

Sacra eleuſinia patefacta, ſ. tractatus anatom. de organorum generationi dicatorum ſtructura mirabili in utroque ſexu Francof. ad Mœni 1684. 4. BUR.

Iſaac AYME' *trichiaſis admiranda & obſervatio pilorum de abdominis fiſtula, & alvo per plures annos redditorum* London 1684. 8.

J. Jac. NOSET *Delineata bilis petulantius dominantis idea* Friburg. 1684. 12.

J. LANGEN *exercitium anatomicum* Hamburg 1684. 8. HEIST. Germanice.

In *Sylvii* BOCCONE *oſſerv. nat.* Bonon. 1684. 12. agitur de viro infantem lactante.

§. DCLIII. *Diſputationes.*

Henrici Chriſtophori ALBERTI *de lactis ſtatu, ſecundum & præter naturam* Erfurt 1684. 4. PL.

EJUSD. *de bilis natura & uſu medico* ib. 1691. 4. PL.

Digitized by Google

Ej. *de ſanguine* ib. 1691. 4. Pl.

J. Conrad Scheid & *Chriſtian* Kuerner *de cauſa partus monſtroſi nuper nati* Marburg. 1684. 4.*

Melchior Sebiz, junior, præſide *Marco* Mappo, *de viſu & fletu* Argentor. 1684. 4.*

Ej. & J. Boecler *de ſpiritibus* ib. 1702. 4.*

Eberhard Rud. Roth *de probatione per cruentationem cadaverum* Ulm. 1684. 4. Burckh.

J. Stephani Adami *de oſſe cordis cervi* Gieſſ. 1684. 4.

J. Buking *de influxu facultatum animæ* Leid. 1684. 4.

J. Albert Borst *de nutritione fetus, ejusque nati augmentatione* Leid. 1684. 4.*

J. Melchior Goebel *de lacte ejusque vitiis* ib. 1684. 4.*

J. Cooke *de inteſtinis eorumque affectibus in genere* ib. 1684. 4.*

Chriſtophori Schmid *de prodigiis ſanguinis vulgo creditis* Lipſ. 1684. 4. Pl.

Daniel. Chriſtophori Becker *de reſpiratione* Utrecht. 1684. 4.*

J. Volkman Bechmann *de coitu damnato von ſündlichen Vermiſchungen* Jen. 1684. 4. Hall. 1733. 4. He.

Cl. Quiqueboeuf, & *Nic. de la* Carliere *E. cor inſtar muſculi movetur* Paris 1684. 4.

§. DCLIV. *Diaria Anglica.*

N. 167. de cicindelarum oculis hemiſphæriis factis innumerabilibus piloſis.

N. 171 de homine, cui ſanguis ex digiti apice erumpit, eodem, qui Birchio dictus eſt.

N. 172. *Tancredi* Robinson de fulica macreuſe. Utique eſſe oviparam.

Idem de ætate 170. annorum *Henrici* Jenkins.

N. 175. *Georgii* Garden fetus gemini pectoribus connati.

N. 192. Idem experimenta Leeuwenhoeckii in ſyſtema conſtituit, quod ipſum fuit Boerhaavii, & plurimorum hujus ſeculi phyſiologorum. Vermiculum eſſe junius animal, & nuſquam niſi in ovo feminino poſſe convaleſcere.

Georgii Ash n. 176. puella, cui undique cornua erumpebant.

Idem apud Birch de viro lactante (*i*).

§. DCLV. *Petrus* Chirac,

Profeſſoris Monſpelienſis, inde Archiatrorum Comitis, acris ingenii viri, ſed amantis hypotheſium, experimentum quo putabat demonſtrari, vomitum abſque

(i) IV. p. 417.

abſque vi contractili ventriculi, ſola actione muſculorum abdominis peragi, *obſ.* 125. *ann.* IV. *Dec.* II. *Ephem. Natur.*

In *Journ. des Sav.* 1685. experimentum HOOKII pro re nova ei tribuitur.

EJ. *Extrait d'une letre ecrite à Mr.* REGIS *ſur la ſtructure des cheveux*, Montpelier 1688. 12. recuſa (*k*) in *conſultat. de* SYLVA & CHIRAC Paris 1744. 12.* & in *Act. Eruditor. Supplem.* II. Fibras tendineas cutis pilum efficere per longitudinem protenſas; medullam ineſſe ex glandulosa membrana ſanguine ebria continuatam, quæ in radice bulboſa pili intus continentur. Medullam fere ad unciam ſupra radicem terminari. Ab eo ſanguine præter naturam totum pilum replente plicam derivat. Pleraque hæc inventa *Placidus* SORACI ſibi vindicavit.

EJUSD. CHIRACI *An incubo ferrum rubiginoſum* Monſpel. 1694. & cum Diſſ. I. Pariſ. 1744. 12.* Morbum ex fermentatione læſa derivat.

EJUSD. *de motu cordis adverſaria analytica* Monſpel. 1698. 12. ASTRUC. Non recuſa eſt, cum rariora videantur exemplaria fuiſſe. Prodiit tamen libellus, parvi a SENACO factus (*l*), quem negabat DEMETRIUS prodiiſſe (*m*). Motum cordis CHIRACUS contendit, non eſſe a ſpiritibus, cum cor & evulſum diu micet, & reſectis nervis; ſed neque reſectis venis cordis motum tolli; vim ergo contractilem ſpirituoſam ei muſculi innatam inſidere: relaxari eundem ab elaſtica vi tendinearum fibrarum (*n*). Fibras habet transverſales dilatantes, & alia fictitia.

EJUSD. *An paſſioni iliacæ globuli plumbei hydrargyro præferendi* Monſpel. 1694. 12. De motu periſtaltico aliqua.

EJUSD. *Tres priores epiſtolæ*, ad quas VIEUSSENIUS reſpondit, Monſpelii 1698. excuſæ, pariter non redeunt in collectione, ſed duæ literæ nuperiores, quæ quarta ſunt & quinta; aſperæ, & inciviles. Plagii VIEUSSENIUM poſtulat. Jeſuita ad opus ſuum ſcribendum uſum eſſe. Modum acidi liquoris de ſanguine educendi habere a D. SIDOBRE &c. Editæ ſunt anno 1698. 8. exeunte, & ineunte 1699. poſterior JULIANI titulo. Secundam habet ASTRUC.

Libelli de pilis, de incubo & poſteriores epiſtolæ continentur in *Diſſertations & conſultations medicinales de* CHIRAC & SYLVA Paris 1744. 12. 2.Vol.*

In epiſtola cum *lettre à Mr.* BESSE edita contendit, oſtendiſſe ASTRUCIUM acidum ſanguinis eſſe a bolo.

In *Phil. Tranſ.* n. 226. cerebello inciſo non continuo animal perire.

In

(k) In *Journal des Sav.* 1688. aliqua jam habet.
(l) *du Cœur* p. 34.
(m) *Penelope* I. p. 122.
(n) *Phil. Tranſ.* n. 263.

In *hiſt. de l'Acad. des Sciences* 1716. Animalia umbilicum mandendo abſecare, ita hæmorrhagiam vitare.

Icones anatomicas vaſorum lymphaticorum paraſſe dicitur, quas Cl. MONTAGNAT valde laudat. Multa de CHIRACO ASTRUCIUS in *hiſt. Acad. Monſpel. Johannem* BESSE accuſabat, qui ſuas exſcripſiſſet prælectiones: acer & gloriæ cupidus.

§. DCLVI. *Diaria Germanica.*

In *Act. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* IV. ſ. 1685.

Erneſt Sigmund GRASS de calore in cadavere perdurante, *obſ.* 22.

IDEM *Dec.* II. *ann.* X. *obſ.* 55. Mira hiſtoriola de viro, qui uxorem duxerit pene perforato, & tamen & ipſe impraegnaverit & pepererit.

Obſ. 56. Fetus dicitur perfectus & articulatus in tumore colli repertus.

Obſ. 163. *Jacobus* DOBRSENSKY fetus tertio anno barbatus.

Dec. II. *ann.* IV. *Michaelis* BOYM, Chinenſium de pulſu ſententia, jam alias dicta, & anatome aliqua in appendice.

ISEBORDI ab ALMELUNXEN, Monachi Corbienſis, breviarium memorabilium a C. F. PAULINO editum, plenum fabellis & monſtroſis hiſtoriis.

Digitized by Google

LIBER VII.

ANATOME HUMANA.

§. DCLVII.

Circa hæc tempora & magna & ſalutaris in re anatomica converſio facta eſt. Cum enim in Academia Leidenſi, inque Germania univerſa, corpora humana hactenus valde rara fuiſſent, ut fere Patavium migrarent, qui humana corpora vellent ſibi nota reddere (*o*), nunc paulatim Leidæ, in Germania & Anglia diſſectiones humanæ frequentiores ſunt factæ, Pariſiis etiam frequentiſſimæ, ubi quadraginta prius annis anatome peritis minime ſatisfaciebat (*p*). Cum præterea uterque ſucceſſor Molinetti minoris eſſet famæ, & paulatim in ea ſchola opportunitas incidendorum cadaverum minor eſſet, minorque, deſiit Patavium communis medicorum ſchola eſſe (*q*), & paulo poſt Leida præfulgente Boerhaavio inter Academias medicas caput extulit. Pariſiis vero incidendorum corporum occaſione aucta, & chirurgorum etiam fama & peritia, adlecti exteri frequentes confluxerunt.

§. DCLVIII. *Raymundus* Vieussens,

Profeſſor Monſpelienſis cerebrum nervosque, qui hactenus fere in brutis animalibus innotuerant in humanis cadaveribus eſt perſecutus (*r*). Vir nobilis, nunquam Profeſſor, ſed indefeſſæ induſtriæ, parum latinus, & in hypotheſes pronior, ad eum laborem acceſſit.

Ejus eſt *nevrographia univerſalis*, quæ Lyon 1685. fol.* prodiit, in Germania, ſed minus bene recuſa Ulm. 1690. 8. tum in Mangeti *Bibliotheca*. Ut nihil eſt ab omni parte beatum, ita glandulas corticis cerebri non bene tentavit adſerere. Sculptore non optimo uſus eſt; in minutis etiam capitis nervis defecit. Maxima tamen ſunt viri in anatomen merita. Cerebrum multo quam priores omnes ſcriptores accuratius incidit, per varias parallelas inciſiones, & potiſſi-

(o) Anno adhuc 1661. Chirurgum vivum hominem diſſecuiſſe Paschius, & ſceleris pœnam tuliſſe.

(p) C. Bartholin. *epiſt.* 668. ad O. Worm. *anno* 1640.

(q) Negat eam rerum converſionem vir Ill. *cauſ. ſed morbor.* p 248 Sed res ipſa loquitur. Priori ævo nemo fere ad famam pervenerat, niſi qui Patavii ſtudiis ſe dederat,

(r) ex quingentis corporibus natum eſſe Lambitaie *comm.* p. 115.

potiſſimum partes viſceris inferiores: ad ipſam naturam ſeniori CHICOYNEAU demonſtratas figuras paravit. Sinus petroſos poſt FALLOPIUM interlapſos reſtituit, & transverſum; ſinus orbitarios adtigit, arterias pluſculas in ſinus cerebri reperiri oſtendit; multis particulis nomina impoſuit, ut ovali centro (in nominibus quidem minus felix), gemino cerebro ſemicirculari, corporibus olivaribus & pyramidalibus. Fibras a cruribus medullæ oblongatæ ad ea corpora, tuberculum thalamorum opticorum, valvulam magnam cerebelli, varias fibras medullares ventriculi quarti: pontis Varoliani fibras & corporum ſtriatorum (quorum incommode nomina multiplicavit, etſi rem ipſam vere propoſuit) fibras thalamorum opticorum, addititium collem thalami optici, caudas natium & teſtium, corpora rhomboidea cerebelli, receptacula ad latus ſellæ equinæ, multa minora duræ membranæ vaſcula, aut primus dixit, aut plenius. Potiſſimum vero nervos univerſi corporis, primus in homine diligenter perſecutus eſt, & magnas in tabulas diſpoſitos depingi curavit, paulum incommode, quod nudas eorum ſceletos, a muſculis aliisque corporis partibus avulſas exprimant, cæterum ſummo labore in nervo intercoſtali, ejus ramo ſplanchnico, gangliis ſemilunaribus, plexubus abdominis; in dorſo demum, hic unicus, inque artubus; porro in ſpinali medulla ejusque vaſis, ſinubusque, fine vero, & duobus quibus terminatur nodulis. Admiſcuit de muniis partium theorias, deque ſenſibus internis, motu etiam muſculorum, cordisque motu, ad quem propria in vivis animalibus experimenta contulit. Cellulas etiam ethmoideas habet, viam liquori colorato per foramina oſſis cribroſi apertam, poros membranæ pituitariæ. Experimenta habet de pulſu. Non meritus eſt *Petri* CHIRAC cenſuram, qui nevrographiam ſibi tribuit, & SYLVESTRIO. In icones nervorum brachii, MERY animadvertit in *progrès de la medecine*.

EJ. *Tractatus* II. *Primus de remotis & mixti principiis in ordine ad corpus humanum. Secundus de natura, differentiis, cauſis fermentationis* Lyon 1688. 4.* Libelli de corporis humani anatome, & obſervationes medico-practicæ nunquam prodierunt, quos in præfatione promittit. Theorias omitto & cauſam contractionis cordis repetitam a vi elaſtica, a verticoſo fluido, ipſius ſubſtantiæ motu, & ab impulſione ſpirituum. Sed in priori opere fibras cordis deſcribit, iconesque dat valvularum, non optimas, iſthmique, ut vocat; venas demum aliquas in cordis ſinus apertas. Aliqua repetuntur in MANGETI *B. Anat.*

Anno 1698. *duas epiſtolas* dedit *ad Collegium Lugdunenſe in Gallia*, quas in opuſculo citat, cujus paulo poſt mentionem faciam. Eamdem eſſe puto, quam eodem anno dedit ad Lipſienſes medicos, ep. *de ſanguinis humani cum ſale fixo ſpiritum acidum ſuggerente, tum volatili in certa proportione ſanguinis phlegma, ſpiritum ſubruſum, ac oleum fœtidum ingrediente, nec non de bilis uſu* Lipſ. 1698. 4.* editam, recuſam *in tr. des liqueurs* ejusdem omnino argumenti. Ex ſale fixo primum ſanguinis, cum bolo miſto, ſpiritum acidum verum ignis vi expreſſit; deinde ex oleo empyreumatico ſanguinis ejusdem generis ſpiritum ſeparavit. Similem ex animalium ſanguine acorem obtinuit. Denique certa proportione miſtis, quæ ex ſanguine obtinuerat elementis, cum aqua ſimplici, ſanguinis

& ſpi-

Digitized by Google

& ſpiritum & oleum fætidum imitatus eſt. Ex bile lacteum humorem habuit, & ob ſulphur ſale acri acido gravidum chylum albeſcere conjecit, quem a bile haberet.

Ejusd. *Deux diſſertations; la premiere touchant l'extraction du ſel acide du ſang: la ſeconde ſur la proportion de ſes principes ſenſibles* Montpellier 1698. 8.*. In priori diſſertatione oſtendit, ſalem fixum ſanguinis non eſſe culinarem, neque ab eo naſci, neque a bolo, & acidum de ſanguine liquorem obtineri cum bolo omini acore privato. Sed etiam in urina acorem eſſe, qui diſflato ſale alcalino volatili conſpicuus reddatur. In altera, temperamenta ex diverſa proportione phlegmatis, ſalis acris, ſulphuris, terræ & acidi derivat. In præfatione repetit, ut admiſtis ad aquam certis liquoribus & ſalibus, aquam & alios humores imitetur, qui ad ignem de ſanguine adſcendunt, ut adeo definire poſſit, quantum ſalis volatilis in phlegmate ſit, inque viſcido oleo.

Ej. *Reponſe à trois lettres de Mr.* Chirac Montpelier 1698. 8.*. *Petrus* Chirac acriter in Vieussenium invectus fuerat. Acriter pariter iſte ſe tuetur, & viciſſim Chiracum accuſat. Acidum ſanguinis liquorem ſe ab A. Deidier non habere, oſtendit productis ejus viri litteris. Neque a Chiraco, qui eum ipſum acorem in ſuis prælectionibus rejecerit, neque a D. Fabre, ut pariter ex ejus ipſius epiſtola producta appareat. Neque a Sylvestrio ſe in nervorum anatome adjutum, ejusdem teſtimonio; neque a Chiraco, cum ab anno 1671. cadavera in noſocomio D. Aegidii ſecuerit, nervosque perſecutus ſit; anno vero demum 1676. Chiracus diſcipulus ad eas ſectiones acceſſerit. Viciſſim Chiracum accuſat, quod Bellinianum colores in urina producendorum experimentum, & Soraci de capillis & pilis, inventa ſibi adrogaverit.

Ej. *Epiſtola, nova quædam in corpore humano inventa exhibens, ad* D. Sylvestre Montpelier 1703. Vater. Lipſ. 1704. 4.* Minora ſanguinis vaſa per injectiones patefieri, filamenta quæ a membranis producuntur, omnia vaſa eſſe, & in liene adparere repetito eluto. Glandulas viſcerum meros eſſe vaſorum glomeres, etiam uterum.

Ej. *Novum vaſorum corporis humani ſyſtema* Amſterdam 1705. 8.* Difficile opus: totum fere occupatur in vaſis illis imaginariis nevrolymphaticis, quæ ex arteriarum parietibus in parietes venarum, vel excretoriorum ductuum exeant, quæ ego quidem pro mera celluloſa tela habeo, ut vel ex adminiſtratione adparet, maceratione enim ſola Vieussenius, vel ſiccatione, conſpicua reddebat. Arterias maceratione in ſpongioſam naturam reſolvit, earumque fibras muſculares delet. Fabricam viſcerum internam tradit, ventriculi, pancreatis, penis (in quo putes clanculum Ruyschium imitari (*s*),) hepatis, uteri, cerebri. Totam machinam humanam nunc ex vaſis ait componi, & glandulas Malpighianas antiquat. Humores arteriis injectos per venas redire. Sic argentum vivum etiam ex aſpera arteria in vaſa rubra pulmonis penetrare. Ventriculi fabrica; vomitum non eſſe a diaphragmate. Ab arteriis meſentericis argentum vivum

(*s*) Ita ipſe Ruysch prodit theſ. VI.

Digitized by Google

vivum in cavum inteſtini penetrare. Venæ fabrica. Nullas in liene cellulas eſſe. Nihil de vaſis rubris in vaſa bilaria hepatica tranſire, præterquam a venæ portarum ramis. Venas ad portas dilatari, quoties cor contrahitur. Ab arteria cyſtica injectum humorem penetrare in fellis veſiculam. Intercedunt aliquæ diſſectiones morboſorum corporum.

Ej. *Experiences & reflexions ſur la ſtructure & l'uſage des viſceres* Paris 1755. 8.* Poſthumum opus, cujus magna pars ex paulo priori nata eſt. Fermentationes tuetur. Veram bilem in fellis veſicula ſecerni. Ex uteri arteriis argentum vivum in vaginam, non in uterum exire. Ex arteriolis tunicæ uveæ humorem injectum in aquoſum humorem ſudaſſe. Errorem loci, & ſanguinis ex arteriis in ductus lymphatico-arterioſo-nerveos, pleuræ tranſeuntis facere pleuritidem. Anatome morboſa uberior. Membranam uteri intimam, octavo menſe vaſculoſam adparere; vaſa lymphatica hepatis, vaſa bilaria inſerta in porum hepaticum.

Ej. *Nouvelles decouvertes ſur le cœur, dans une lettre à Mr.* BOUDIN Paris 1706. 12.* Fibras cordis deſcribit, quas ductus carnoſos vocat, & a quarum elatere, cum aëris interni ſanguinis de corde expulſi elatere pugnante, alternas cordis vices derivat. Ab aortæ ſanguine ductus carnoſos (fibras) dilatari; eas ſuo elatere conari, ut ſe liberent, & ſanguinis partem reprimere; ſic aërem comprimi, qui intra ipſos humores habitat, novumque elaterem adquirere, & fibras iterum dilatare, ut novum ſanguinem recipiant. Venas in cavo cordis apertas deſcribit, quas etiam THEBESIUS vidit. Glandulæ lienis. Pro fermento cordis CARTESIANO.

Ej. *Diſſertatio anatomica de ſtructura uteri & placentæ muliebris;* prodiit cum P. VERHEYEN *ſupplemento anatomico* Colon. 1712. 4.* Hiſtoria partus ventralis. Vaſa lactifera placentæ. Hymen integer ſanguinem menſtruum retinens. Membrana fetus media adſerta, tum chorion, qua parte placenta utero obvertitur. Lactea in placenta vaſa. Commeatus ex vaſis lymphatico-lacteis uteri in ſimilia placentæ vaſa, in quæ argentum vivum tranſierit, quod in matris carotides arterias injectum fuerat.

EJUS ad ea quæ leguntur in capite IX. & X. tractatus Illtii Cl. VERHEYENII. A morte ejus viri vindicat ſuam cordis hiſtoriam & vaſa exhalantia.

Excerpta ex ejus epiſtolis ad Profeſſores Patavii & Bononiæ. De arteriis argentum vivum ſibi in ductus lacteos mammarum penetraſſe ex matre in catulum. Hanc ſuam injectionem RUYSCHIANÆ præfert.

Ej. *Epiſtola ad* SOC. REG. LONDINENSEM. Renis figuram contra RUYSCHIUM tuetur, & confirmat, inter arterias, venas & ductus uriniferos, medios ductus carnoſos interponi. In hepate, quod & in nova vaſorum hiſtoria docuerat, non bilem adeo, quam lympham per capſulam GLISSONII ſecerni, quæ vaſorum lymphaticorum tela ſit, & per eam ex vena cava & portarum, in ductum hepaticum deponi, quem vas vocat lymphaticum bilioſum. Hæc tria opuſcula etiam cum T. I. VERHEYENII prodierunt.

Ejusd. *Traité nouveau de la ſtructure & des cauſes du mouvement du cœur* Toulouſe 1715. 4.* Non ſine labore natum opus, etſi fermentis & hypotheſibus vitiatum. Quatuor cauſas eſſe contractionis cordis, inter eas elaterem fibrarum carnearum, ſanguinem arteriarum coronariarum ſua vaſa dilatantium & cor decurtantium, & partes aëris elaſticas. Similia in auriculis locum habere. Arterias cordis exhalantes hic repetit. Novam deſcriptionem dat venarum coronariarum; innominatas, mediam, ſinum venoſum addit, & profundum ramum arterioſum. Fibrarum cordis difficilem deſcriptionem proponit, quas putat tamquam ramos ex arteriis oriri, & ſecundum eas deſcribit. Bonæ hic icones. Sanguinem non celerius per pulmones circumire.

Ejus *Traité de la ſtructure de l'oreille* Toulouſe 1714. 4.* cum priori obſcurus libellus, icones certe in meo exemplo obſcuræ, id ut alibi vitium habet, quod eamdem corporis partem alia & in alia ſede aliis nominibus deſignet. Mallei duos muſculos in unum monogaſtricum conjungit, ut prius Meryus. Muſculi auriculæ anterior, ſuperior, duo poſteriores. Fuſe de membrana, quæ perioſteum eſt tympani, & eam caveam a cellulis maſtoideis ſeparat, & aliquando ad ſepti modum tympanum bipertit. Membranam veſtibuli etiam habet, & ipſiſſimas zonas Valsalvæ, humore madidas, qui fiat ex ſpiritibus animalibus coagulatis. De ramis nervi mollis, & ſcypho nervi optici. Nervus mollis accuratius.

Hæc pleraque jam prodiderat in *epiſtola ad* Soc. Reg. Lond., quæ reperitur in *Philoſ. Tranſ.* n. 258.

Ej. *Traité des liqueurs du corps humain* Toulouſe 1715. 4.* Multa quidem habet ex prioribus operibus repetita, potiſſimum etiam hypotheſes, & fermenta. Multa tamen & bona habet anatomica, ad ventriculos animalium ruminantium, ad circulum vaſculoſum iridis, ad papillas uteri muliebris. De temperamentis. Magna fragmenta Bergeri cum animadverſionibus. Porro analyſes varias ſanguinis, ſeri ejusdem, ſale acido; de aliis humoribus corporis humani. Vaſa pellucida uveæ.

Ej. *de ſpiritu animali* Ep. II. ad Mangetum, Nervos undique molles eſſe: non poſſe per eorum tunicas motum acceptum communicari, a ſpiritibus adeoque eſſe.

Una prodierunt *de acido ſanguinis elemento epiſtolæ reſponſoriæ medicorum Pariſienſium, Romanorum, Senenſium, Lipſienſium, Lugdunenſium,* quarum Epp. Romana alias dicetur.

Ejus l. *de la nature du levain de l'eſtomac* in Diario Trivultienſi 1710. Janv., in *Journ. des Sav.* ejusd. anni Octobri M. & cum Hecqueti Diſputationibus, & repetito in Planque *Bibl.* III. p. 674. Annon idem libellus, qui in *tr. des liqueurs* citatur p. 255. Argentum vivum ex arteriis ventriculi in ejus caveam penetrare. Fabrica ventriculi ſuilli & humani. Nullas in ventriculo glandulas eſſe. Contra vim tritus. Humorem ventriculi eſſe alcalinum. Ventriculi ruminantium. Diaphragma ventriculum claudere. Coctionem ciborum a diſſolu-

Digitized by Google

ſolutione incipere, in fermentationem terminari. Contra tritum, qui nullus ſit, cum ventriculus leniter a diaphragmate comprimatur.

§. DCLIX. *Samuel* COLLINS.

Magnum opus edidit medicus Reginæ, cum titulo, *a ſiſtem of anatomy relating of the body of man, beaſts, birds, inſects and plants* Tomi II. London 1685. fol.* Vaſtum opus, parcius eſt in hominis anatome, in comparata uberius, natum per proprios auctoris ejusque amicorum labores, potiſſimum *Edwardi* TYSON, multa cum phyſiologia & pathologia. In homine foramen cæcum linguæ icone hic eſt expreſſum, tum papillæ aliquæ, & veli palatini glandulæ, papillæ renales, arachnoidea cerebri membrana. Sed anatome animalium uberrima eſt, & nemo COLLINO melius de ea eſt meritus, quantum ad delineationem adtinet, in piſcibus etiam potiſſimum, inque avibus. Colon cellulatum & duo ligamenta ejus ex ſimia: anſeris ventriculus & larynx inferior: piſcium inteſtina, eorum appendices, cerebra, nervi optici recte decuſſati. Sic avium & quadrupedum cerebra, glandulæ cutaneæ piſcium, papillæ majores circa foramen cæcum linguæ, proceſſus mallei longiſſimus. WILLISIANUM de nervis vitalibus cerebelli ſyſtema refutavit. Glandulæ ſinus falciformis & pericardii. Pauca hæc ex multis.

§. DCLX. *Varii.*

Johannis ZAHN, Canonici, in *ſpeculo phyſico-mathematico hiſtoriæ inque ejus parte Geocoſmo* Noriberg. 1696. fol. B.B. habet animalium claſſes, monſtra, vires medicas, proprietates ſingulares, venena; deinde hominem, ejus monſtra, nævos, hos fuſe, anatomen aliquam, menſuras, functiones, ſenſus, icones. Collecta omnia.

In *oculo artificiali tele-dioptrico, ſ. teleſcopio &c.* Herbipoli 1685. fol. Noriberg. 1702. fol. B.B. Oculi aliqua deſcriptio cum menſuris ex SCHEINERO ſumtis, qui tamen ipſe nunquam oculum humanum viderat. De functionibus partium oculi. Problemata & quæſtiones circa viſionem, presbyopes, myopes, microſcopia &c.

Johannis BROEN *exercitatio de duplici bile veterum* Leid. 1685. 12.*. Auctor *Theodori* CRAANEN diſcipulus, & pariter CARTESIANUS, agit de ſecretione in genere, de bile flava & atra, de illius itinere: contra ejus cum ſucco pancreatico fervorem. Acidas particulas in liene ſeparari, & ad ſanguinem redire. Plura pathologica.

EJ. *Opera medica*, Roterdam. 1703. 4* poſthuma edita a *Petro de* PELT. Primum eſt *medicina theoretica, ſ. œconomia hominis.* Iterum ad CARTESII ſaporem, proprio experimento caſſa. SYLVIANAS tamen efferveſcentias refutat.

Nouvelle hiſtoire des os ſelon les anciens & les modernes, par (SCIPION) ABEILLE, *Chir. à Paris*, Paris 1685. 12.*. Pro chirurgiæ ſtudioſis factum compendium.

Ej. *Anatomie de la tête & de ſes parties* Paris 1686. 12.* PORTAL. 1696. 12.

Nathanaelis SPRY *de fluxu menſtruo*, *ejus retardatione & nimia profuſione* Patav. 1685. 12.*. Negat a luna aut a fermentis menſes eſſe. Sinus in vaſis admittit mucoſos & cellulas, quarum quæ exteriores ſunt, oblique aperiantur in interiores, valvulasque adeſſe, quæ aditum in iſtas admittant, reditum vetent. In eos tubulos ſanguinem ſtillare, de vaſis a preſſione ad aucta ruptis.

Reflexions à faire ſur l'uſage de la rate & du foie Toulouſe 1685. 12. ASTR.

David ABERCROMBY *de variatione & varietate pulſus obſervationes* London 1685. 8. De cauſis ejus varietatis agente temperamento, aliunde. Claſſes ſaporum. Redeunt in opuſculis medicis, Londini 1688. 12.

Giacomo BRACHI *penſieri fiſicho-medici* Venet. 1685. 8. Animalia in ſpatio aëre privato perire, quod eorum ſanguis cogatur.

EJUSD. de oſtreorum ovis *Act. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* VIII. *obſ.* 203.

Henrici Georgii HERFELD *philoſophicum hominis methodo* CARTESII *concinnatum* Amſterd, 1685. 8. Plantas, zoophyta, animalia, hominem tractat, corporisque humani formationem.

Ej. *Cogitationes de origine morborum adaptatæ ad philoſophicum hominis* Amſterdam 1706. 8.* Iterum de generatione hominis, ſemine, partium corporis humani diverſarum formatione, venere, menſibus, reliquis viſceribus.

Roberti GROVII (GROVE) *carmen de ſanguinis circuitu a Guil.* HARVÆO *invento: acc. miſcellanea quædam* London 1685. 4.* Nempe poëtica non illepida laudatio HARVÆI.

Iſaac BEBBER, Medici Dordracenſis, *waare en vaſte gronden der heelkonſt* Amſterdam 1685. 8.* Habet etiam compendium phyſiologicum, & anatomicum, ad CARTESII ſaporem.

J. MARII, Phyſici Ulmani & Auguſtani, *Caſtorologia aucta a Joh.* FRANCO Aug. Vindel. 1685. 8.* nuper Gallice recuſa. Mores, folliculum, utilitates animalis tradit, vix ulla cum anatome, & enormi cum farragine formularum.

§. DCLXI. *Chriſtian* VATER,

Profeſſor Wittebergenſis, non quidem inciſor. EJUS pluſculæ ſunt diſputationes argumenti phyſiologici.

Ej. *Diſputatio de motu ſanguinis per venam portæ* Witteberg. 1685. 4.*

EJUSD. *de natura & cura memoriæ* ib. 1686. 4. HE.

Ej. *de exſiſtentia & motu ſpirituum animalium* ib. 1687. 4.*

Ej. *Phyſiologicarum Diſputationum* I. *de partibus humani corporis humidis & ſpirituoſis* ib. 1689. 4.

Ej. Diſputatio II. *de motionibus vitalibus corporis humani* ib. 1689. HAENEL. 1690. 4.

Ej.

Digitized by Google

Ej. Diſp. III. *de partibus genitalibus*, ib. 1690. 4. He.

Ej. Diſp. IV. *de ſenſibus* ib. 1694. 4.*.

Ej. Diſp. V. *de motu animali e fundamentis genuinis eruto* ib. 1694. 4. He.

Ej. Diſp. *de tranſpiratione inſenſibili corporis humani* ib. 1695. 4. He.

Ej. *de machinæ humanæ organis vitalibus ſecundum αυτοψιαν delineatis* ibid. 1697. 4.

Ej. *Machinæ humanæ organa animalia in ſpecie dicta* ib. 1700. 4.

Ej. *de vitæ humanæ prorogatione* ib. 1704. 4.*

Ej. *de ſterilitate utrimque ſexus*, ib. 1711. 4.*

Ej. *de partu hominis poſt mortem matris* ib. 1714. 4. Burkh.

Ej. *de infanticidii imputati ſignis & prognoſticis* ib. 1716. 4.

Ej. *Phyſiologia experimentalis & demonſtrativa iconibus illuſtrata* ib. 1701. 4. & auctius 1712. 4.* Phyſiologiam etiam medicam continet.

In E. N. C. *Dec.* II. *ann.* VIII. *obſ.* 185. Vagitus uterinus.

§. DCLXII. *Diſputationes.*

J. Thile *de tuſſi* Witteberg. 1685. 4. He.

Ej. *Spirituum cum lympha connubium* ib. 1686. 4. Vater.

Chriſt. Weidling *An odor deferatur ad organum olfactus materialiter an formaliter* Lipſiæ 1685. 4.*

Chriſt. Calovii *de θαυμανθρωπολογια vera pariter & ficta tractatus* Roſtok 1685. 4. Trew.

Samuel Stryk *de phyſiognomia* Francofurti ad Viadrum 1685. 4. He.

Chriſtoph Daniel Mezger *de lactatione* Altdorf. 1685. 4.*

Idem *de cuticula & cute* præſ. *J. Maur.* Hofmann Altdorf. 1685. 4.*

Chriſt. Hempel *ex ungue homo* 1685. 4.* Habet omnes dimenſiones hominis ad ungues relatas.

Frid. Gottfried Barbek, Profeſſoris Duisburgenſis, *de inſomniis* Duisburg. 1685. 4.

Ej. & *Theod.* Schombart *de generatione animalium* ib. 1693. 4.*

Ej. *de vita* ib. 1694. 4.

Ej. *de generatione corporis humani* ib. 1693. 4.* Contra vermiculos ſeminales.

P. v. der Lahr *de fermentatione, efferveſcentiis & inflammatione* Leid. 1685. 4.

Andr. Petrus Conradi *de partu difficili* Helmſtad. 1685. 4.* A femina debili fetus mortuus ad tres fere pedes projectus, ſola vi uteri.

Petri Schwendi EBELING *de cruditate ventriculi ſ. fermentatione alimentorum*, præſide C. BARTHOLINO, Hafn. 1685.

Joh. DUVAL & *Ant.* VARIN *Ergo facultas coctrix in vigilia vegetior* Paris 1685.

Nic. BAILLY & *Fr.* GOUEL *E. ex inſomniis temperamenti cognitio* Paris 1685.

§. DCLXIII. *Acta Naturæ Curioſorum annus* 1686. *ſ. Dec.* II. *ann.* V.

Chriſtian. Ludov. GOCEL, Auguſtanus Medicus. Ejus infans vitioſe conformatus, cum tumore ſpongioſo loco penis, in quem ureteres deſinebant, *obſ.* 43.

Ann. VI. *obſ.* 150. Vulneratus ab imaginatione materna fetus,

Et *obſ.* 151. fetus cuticula deſtitutus.

Dec. II. *ann.* V. *J. Bened.* GRUNDEL *obſ.* 211. 212. Galli ovipari.

Ann. VIII. *obſ.* 103. Capilli poſt mortem renaſcentes.

Dec. III. *ann.* IV. *obſ.* 81. Pamphagos enormiter vorax.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 86. Lac in ſene & puero.

Obſ. 87. Menſes ex ductibus ſalivaribus.

Dec. II. *a.* V. *J. Dan.* GEYER. Cum fetu perfecto ovum humanum editum *obſ.* 299.

Ann. VI. *obſ.* 85. Oſſa lapidefacta.

Obſ. 86. Hepar gallinæ præmagnum.

Ej. *Müſſiger Reiſe-Stunden gute Gedanken* Dreſden 1735. 4.* De Nigritis; eorum Patriarcham fuiſſe Cainum.

J. Georgius VOLCAMER junior in *app. ad Dec.* II. *ann.* V. deſcribit anatomen vitulini capitis apud MURALTUM ſollicite factam. In ea ductus oculorum lacrumales.

Ann. VI. *obſ.* 223. Anatome ſatis minuta cervæ; ductus thoracicus, ciſterna chyli &c.

§. DCLXIV. *Varia Diaria.*

Apud BIRCH felis monſtroſa capite ſemiduplici.

In *nouvelles de la Republique des lettres* 1685, Cl. SYLVESTRE articulatio oſſium fractorum caſu nata recenſetur.

In *Progrès de la Medecine* 1698. continetur etiam *lettre de M.* SYLVESTRE *Medecin de Londres, où l'on examine le ſentiment de M.* MERY *ſur le mouvement du ſang par le trou ovale.* Contra ea, quæ MERYUS in Memoires de 1692. ediderat. Recte adnotat ductum arterioſum peramplum eſſe, & plurimum ſanguinem auferre; hinc cum ſanguinis ſiniſtri columna valde diminuta ſit, ſanguinem a dextro ſinu cordis in ſiniſtrum ferri, non viciſſim. Valvulam omnino poſſe foramen ovale claudere. Neceſſe eſſe ſanguinem per id foramen ſiniſtrorſum ferri, ut poſſit ventriculus ſiniſter dextro æqualis eſſe. Auriculam dextram ſiniſtra eſſe fortiorem.

In

Digitized by Google

In *Philoſ. Tranſ.* n. 269. non male deſcribit uterum gravidæ, etſi putet gracileſcere, tum cicatricem ovarii.

In eodem Diario *Nouv. de la Republ. des lettres* 1685, *Pauli* Bussiere, Galli Chirurgi & Anatomici, ob religionem exulis, reperitur hiſtoria fetus ventralis;

Et de granis hordei, quæ in ventriculo germinaverant.

Idem *in Progrès de la Medecine pour* 1698, quod prodiit Pariſ. 1699. 12.* edidit *lettre de M. Mtre Chir. & Demonſtrateur à Londres ecrite à M.* Bourdelin, *D. en Medecine.* Aditum a ſiniſtro ſinu in dextrum non reſpondere venis pulmonalibus, valvulamque ab ipſo ſiniſtræ auris ſanguine ad eminentem oram adplicari. Quo tenuior eſt fetus, eo majorem eſſe aortæ diametrum.

Ej. *Lettre pour ſervir de reponſe à Mr.* Mery *de l'Acad. R. des Sciences ſur le trou ovale dans le fetus* Paris 1703. 12.* Bene utitur ſitu foraminis ovalis pone iſthmum: & parvitate arteriæ pulmonalis propriæ. Cor teſtudinis aliter ſe habere, quam a Mervo deſcribatur. Adcedit deſcriptio fetus galea cranii deſtituti, & veſicæ cum ſaccis petiolatis, diſtinctis. Sanguinem per pulmones non celerius circumire.

Ejusd. *Nouvelle deſcription anatomique du cœur des tortues terreſtres de l'Amerique & de ſes vaiſſeaux. Phil. Tranſ.* No. 328. Paris 1713. 12. Bur. Omnia confirmata eſſe a Petito Chirurgo: arterias ex corde quatuor prodire; circulum ſanguinis eumdem eſſe, qui in fetu, & evidentiſſime Harvæi theoriam confirmare. De receptaculo venoſo ſub corde &c.

In *Phil. Tranſ.* n. 207. Fetum tubarium deſcribit, uterumque mulieris cum ſuis utero comparat.

In n. 251. Eumdem quam in epiſtola fetum galea cranii deſtitutum.

N. 268. Veſicam cum duabus appendicibus.

In eodem Diario, *Nouvelles de la Republique des lettres* Juill. anno 1686, Postellus in tubis putat ſemen ſe vidiſſe, ibi ſecretum tubisque inquilinum: communicationem etiam liberam eſſe inter uterum & ovaria per vaſa deferentia (veterum a tubis diverſa).

In *Mem. de l'Acad. avant* 1699. anno 1686, ſuccum in ventriculo columbæ acidum eſſe.

Anno 1687. Galloys de puella, quæ noctu diutiuſcule videat.

In *Journal des Savans* 1686. de acicula in uretere reperta.

§. DCLXV. *Andreas* Snape,

Veterinarius Regius, ex familia, quæ dudum eo munere fungebatur. Ejus *Anatomy of a horſe containing a full deſcription of all his parts, with an appendice of two diſcourſes. The one of the generation of animals; the other of the motion of the chyle and the generation of the blood* London 1686. fol.* Totum opus mihi videtur hominis anatome utcunque ad equum adaptata eum iconibus

bus RUINI (t). Ita invenio in tabula diaphragmatis t. 13. cerebri t. 26. ex WILLISIO imitata, auris t. 30, f. 1. & de muſculis fatetur auctor p. 150. Neque in vaſorum aut nervorum hiſtoria ſinceri quid eſſe puto. Sola oſteologia aliquam fidem invenire poteſt. Oſſiculorum auditus proprias figuras habet. In appendicis Sermone I., de ovo incubato propria, ut ait, narrat experimenta, & icones proprias habet.

In altero libello flatu vult expugnare communicationem arteriarum cum venis.

§. DCLXVI. *Sebaſtian Chriſtian v.* ZEIDLERN. *Alii.*

Profeſſoris Pragenſis, *Somatologia antropologica* (ſic ſcribit), *ſ. corporis humani fabrica publice in noſodochio celebrata, præparante filio Bernardo Norberto v.* ZEIDLERN Prag. 1686. fol. Wien 1692. fol.* Figuræ VESLINGII, cujus diſcipulus fuit.

EJ. *Inſtitutiones medicinæ* Wien 1692. 4. ENDTER.

Dominici BEDDEVOLE Diſſ. *de generatione hominis in ovo* . . . .

EJUSD. *Sur les ailes des papillons, & les yeux de oiſſeaux de proie.* BIBL. UNIV. T. XVII. p. 364. Aves rapaces iridem valde dilatare ad objecta remota, conſtringere ad proxima. Ululæ pupillam eſſe ampliſſimam.

EJUSD. *Eſſays d'Anatomie* Leid. 1686. 12.* 1695. 12. 1699. 12. Paris 1721. 12. HEIST. Anglice London 1696. 8. OSB. Italice *Saggi d'Anatomia* Parmæ 1687. Milano 1690. 12. HEISTER. Padova 1713. 12. HEIST. vertente BACCHINO. Medicus Genevenſis, amicus NUCKII, elegans ſcriptor. Hypotheſibus plenum opuſculum, acido, alcali, fermentatione, figuris corpuſculorum. Aliqua de uvula, de tonſillis, deque vaſis ſalivalibus & muciferis.

Johannis de TERTIIS *de curioſitatibus in quo natura ſtramentorum formationis & qualitatis, odoris & effluviorum explicantur*, 1686. 12. *Journal Savans.* Ex fœno bona effluvia prodire & animali utilia.

§. DCLXVII. *Joh. Godofredus de* BERGER,

Vir eruditus, eloquens, RUYSCHII magnus admirator, ut BOHNIUS MALPIGHII, hinc vicini ſui BOHNII æmulus & cenſor, Profeſſor Wittebergenſis & Archiater. EJUS diſputationes bonæ plerumque notæ prodierunt.

De chylo Lipſiæ 1686. 4.*

De corde Witteberg. 1688. 4. progr. *.

De ovo & pullo ib. 1689. 4.* progr.

De polypo ib. 1689.

De homine ib. 1691. 4. VATER.

De ſucci nutritii per nervos tranſitu ib. 1695. 4.*

De

(t) Vide de SNAPIO BOURGELAT hippiatrique II. p. 391, & in præf.

Digitized by Google

De reſpiratione Witteberg. 1697. 4.*

De odoratu ejusque præcipuis læſionibus coryza polypo & ozæna ib. 1698. 4.*

De motu & generatione ex ovo ib. 1698. 4. & *in ſelectis meis.* Corpus luteum, cicatrix, ovum humanum.

De ſomno meridiano ib. 1706. 4.

De nutritione ib. 1708. 4.* Succum gelatinoſum de poris exſudare, in intervallis fibrarum ſolideſcere, inque novas fibras abire.

De vita longa ib. 1708. 4.

De ſecretione ib. 1712. 4.* contra fabricam viſcerum glanduloſam.

EJUSD. *Phyſiologia humana, ſ. de natura humana l. bipartitus* Wittebergæ 1702. 4.* Lipſiæ 1708. 4. HEBENSTR. & Francof. 1737. 4.* cum præfatione *Frid. Chriſtiani* CREGUT, qua hiſtoria anthropologiæ traditur. Elegantiſſimum compendium, in quo BERGERUS non quidem aliqua nova invenit, ſed inventis & experimentis ſaniſſimo cum judicio utitur, & fere ſemper veriorem ſententiam ſuam facit, ut in reſpirationis mechaniſmo; fabrica vaſculoſa viſcerum, itinere bilis. Pulſus unice a robore frequentia & æqualitate diſtribuit, motus & ſenſus ab extenſione & plenitudine nervorum.

In *Act. Erudit.* 1698. habet exemplum arteriæ vertebralis ex arcu aortæ natæ.

§. DCLXVIII. LEAL & SAVIOLUS.

LEAL LEALIS περὶ σπερματοποιῶν ὀργάνων, *ſ. de partibus ſemen conficientibus in viro* Patav. 1686. 12.* recuſum cum EUSTACHII opuſculis Leid. 1705. 8.*. Dictio florida, anatome non fida. Neque enim in communi naturæ conſuetudine arteria ſpermatica ſiniſtra ex renali provenit: neque ex arteriæ ſpermaticæ ſuum ſanguinem venis tradunt ſodalibus: neque ductus HIGHMORI in homine cavus eſt, neque unicum de teſte vas efferens. Veſicularum tamen ſeminalium plicas evolvit, & hactenus cæca inteſtinula nota habuit, quæ in unum majus receptaculum confluunt.

Octavii SAVIOLI, *Lucubrationes phyſicæ & medicæ, in quarum prima principiorum naturalium geneſis; in ſecunda cordis, quæ naturaliter exercentur vires, & in ſpecie de vitali fermentatione & circulatione ſanguinis, necnon de motu cordis diſſeritur* Venet. 1686. 8.* Auctor parum notus, hypotheſibus deditus & effervescentiis, SYLVIANUS. In corde bilem cum lympha fervere. Cordis motum non fieri a cerebro, cum evulſum micet, neque a nervis, neque quidquam cum reſpiratione commune habere. Fieri a ſanguinis in cordis receſſus acti, cum ſpiritu æthereo in parenchyma implantati exploſione: ita utrumque humorem in ſpiritum reſolvi, ſpatia fibrarum inaniri, fibras in ſtatum naturalem redire, ſinusque conſtringere; ita ſyſtolen fieri. Inciſis nervis cordis motus ſupereſt, neque cerebro exempto punctum ſaliens ceſſat micare. Iraſcibile etiam in corde habitare, a vi pulſifica diverſum.

Digitized by Google

§. DCLXIX. *Varii.*

Coſmopolitæ hiſtoria naturalis comprehendens corporis humani anatomiam a primis fetus rudimentis in utero, ad perfectum & adultum ſtatum in adulto &c. Leid. 1686. 12.* Duo ſunt opuſcula, prius de fetus formatione EVERARDI. Alterum, compendium anatomicum STOCKHAMERI, iinverſo ordine larvatum.

J. Andreas SCHLEGEL *von natürlichen, unnatürlichen und wider die Natur laufenden Dingen, in Vergleichung der groſſen Welt mit dem Menſchen, als der kleinen Welt, durch die 4. Elementa, 4. humores, 4. complexiones, 4. tempora anni, 4. trigonos der zwölf himmliſchen Zeichen beſchrieben* Nürnberg 1686. 8. B. BOEHMER.

Marii CECCHINI *Elenchus lectionum anatomicarum* Romæ 1686. 4.

Franciſci SPOLETI *Diſſ. duæ, quarum* II. *eſt de bilis in hepate ſecretione* Venet. 1686. 4. Non legi, ſed video virum theoriam ſecretionis dediſſe, in qua neceſſaria in vaſis minimis diſſolutio ponitur: id in liene fieri, deinde particulas lente motas iterum coire.

Vitam reperies in *G. de Lett. d'Italia* T.XII. p. 406.

Franc. MAJI *Brevis & accurata animalium in ſacro codice memoratorum hiſtoria* Francof. 1686. Si huc facit.

J. Chriſtiani FRANCI *Diſſ. de Caſtore ſeu Fibro* Coburg 1686. 4.* Anatome collectanea.

Georgii PASCHII *de brutorum ſenſibus atque cognitione* Witteberg. 1686. 4.

In ejus *novantiquis* Kiel 1695. 4. deinde anno 1700. 4. recuſis* aliqua ad anatomen pertinent.

§. DCLXX. *Diſputationes.*

J. Franc. LOEUW *de* ERSFELD *Theſes de transmutatione in chylificatione & ſanguificatione, ac intra corpus humanum quotidie contingente* Prag. 1686. 4. HE.

Theodori ZWIKI *de ſomni naturalis & præternaturalis natura* Baſil. 1686. 4.*

David KINNER *de ſingultu* Leid. 1686. 4.*

Eleazar NIEUWENTYT *de ſanguine* Leid. 1686. 4.*

Giov. Ant. ASTORI *de vitali œconomia fetus in utero* Groning. 1686. MAZUCH.

Petri STALPAART *van der* WIEL, *Cornelii* fil. *de nutritione fetus exercitatio* Leid. 1686. 4. & cum paternis obſervationibus, 1727. 8.* Gallice Paris 1758. 12. 2.Vol. cum iisdem. Contra vaſorum fetus & uteri unionem, pro nutritione fetus per os. Placentam velamento etiam ea in parte obduci, quæ ad uterum ſpectat.

Urb. LEAULTE' & *Am.* BOUTE' *Non E. hoſpites animi mores ab hoſpitii ſtructura.*

§. DCLXXI. *Diaria.*

In *Philoſ. Tranſact.* n. 185. Medici Tholoſani, deſcriptio androgyni, qui videtur vir eſſe teſticondus & fiſſo perinæo, cum urina per glandem exiret.

N. 188. *Edward* SMITH de nævo, papilla nempe uberis vaccini, in fetu ex imaginatione materna nata.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* VI. *obſ.* 57. *Joh.* BOEHMII columba biceps.

Georgii HEINTKII *obſ.* 125. Bilis analyſis, & commiſtio cum variis liquoribus.

Friderici Wilhelm CLAUDER puer obeſiſſimus, ut putat ex nævo, *obſ.* 190.

Ann. VII. *obſ.* 179. Pulſuum varietates, & 180. aſphyxia ante mortem.

Obſ. 183. Adeps per urinam & vomitum.

Alard Mauritius EGGERDES, Trevirenſis, hepar humanum 26. librarum, *Dec.* II. *ann.* VI. *obſ.* 203.

Obſ. 205. Mulier reſectis inteſtinis vivens, ſi aliqua viro fides.

Obſ. 206. Equus ſexu deſtitutus.

Dec. II. *ann.* X. *obſ.* 65. Sudor ſanguineus infantis.

In *Actis novæ Academiæ Phil. Exoticorum naturæ & artes* 1686., quæ Brixiæ 1687. 12.* *Hermes Franciſcus* LANTANA edidit, multa ſunt argumenti anatomici. Primum hominis robuſti, tardo tamen pulſu, qui ſexaginta diebus abſque cibo & potu vixerat. *Bernardini* BONI de fele, quem aluerit vapore ſpiritus, ut videtur vini acerrimi, quoad is vapor caſu flammam concepit.

IDEM de uſu inteſtini cæci. Aliqua tamen per ſua experimenta in id inteſtinum cibos venire & aliquantum digeri.

IDEM de utilitate reſpirationis; videri de pulmonibus aliquod ſpirituum excrementum exhalare.

In *Giorn. de Letter. di Parma,* quod anno 1686. cepit prodire, a. 1687. 4.*. Fuſa hiſtoria virginis nyctalopia laborantis.

J. Mariani GHIARESCHI aliqua ad bilis in variis animalibus analyſin.

§. DCLXXII. *J. Baptiſta* CALDESI,

Aretinus, edidit Florentiæ 1687 4.* *Oſſervazioni anatomiche intorno alle tartarughe maritime d'aqua dolce e terreſtri.* Bonum opus, dignum amico *Franciſci* REDI, & totum per experimenta natum. Tres teſtudines deſcribit, marinam, terreſtrem, & eam, quæ in aquis dulcibus habitat. Non facile animal reperias, cujus æque bonam poſſideamus anatomen. Ipſum organum auditus habet, & oſſiculum tubæ ſimile. Duæ glandulæ lacrumales. Ductus ab hepate in veſiculam. Oſſa abſque medulla ſpongioſo textu plena. Oeſophagus aculeis plenus, regreſſum impedientibus. Glandulæ ventriculi. Vita abſque cibo 18. menſibus tolerata. Sacci ad anum, ſed nullum cæcum inteſtinum.

Digitized by Google

Partes genitales maſculæ & femininæ. Cor plerumque filis quibusdam ad pericardium adnatum. Ventriculi duo ſed libere communicantes; auriculæ duæ, arteriæ tres, aortæ duæ & pulmonalis, robuſtæ omnes. Sanguis frigidus. Motus auricularum & ventriculorum alternus. Aër in venis. Fluxus & refluxus auriculam inter & venam cavam. Cordis in ſuo motu pertinacia, tum animalis, cui cor exemptum. Pulmones veſiculoſi. Glandula ſub lingua ſuis cum ductibus. Cerebrum minimum. Vita capite truncato ſuperſtes. Angiologia ſatis dives, & duæ arteriæ aortæ confluentes.

Intermiſſa alia utilia de viis variorum animalium bilariis, cellulis ductus cyſtici in homine, vaſis hepato cyſticis, animalibus veſicula bilaria deſtitutis. De taxi corde flatu ad motum excitato.

§. DCLXXIII. J. Zeller.

Johann Zeller, Profeſſor Tubingenſis & Archiater Würtembergicus, diligens inciſor, dum junioribus annis valuit. Ej. Diſp. *de vaſorum lymphaticorum adminiſtratione* Tubing. 1687. 4.* & in *meis ſelectis.* Bona diſputatio. Tres magni vaſorum lymphaticorum trunci, meſentericus, iliacus, hepaticus, ciſternam conſtituentes in homine minus latam; vaſa lymphatica in ventriculis cerebri.

Ej. *Pulmonum infantis in aqua ſubſidentia infanticidas non abſolvit* ib. 1691. 4.* & in *meis ſelectis.* Pueri, qui per dimidiam horam vixerat, pulmonem fundum petiiſſe. Pro vagitu e uterino.

Ej. *Vita humana ex fune pendens* 1692. 4.* & in *meis ſelectis.* Amnii glandulæ poris conſpicuis humorem ſecernentes. Dubia contra neceſſariam funiculi deligationem. Vaſa umbilicalia prope funiculum anguſtiora eſſe. Sanguinem ex brutorum funiculo demorſo non ſequi, quod brevis ſit. Fetum in utero reſpirare.

Ej. *de morbis a ſtrictura glandularum præternaturali,* I. Tubingæ 1694. 4.* II. ibid. 1699. 4.

Ej. & *J. v.* Bauer *theſes inaugurales medicæ,* 1704. 4.* Undique anatomici ſunt argumenti. De aqua pericardii & fabrica vaſculoſa glanduloſæ ſubrogata. Illam defendit.

§. DCLXXIV. *J. Franz* Griendel. *Alii.*

Griendelius eques & fabrorum præfectus. Ejus eſt *Micrographia nova, oder neue Biſchreibung verſchiedener kleiner Cörper* Nürnberg 1687. 4.* Icones ad microſcopium depictæ, ampliſſimæ, ſubrudes. Formica intra ſacculum ſuum. Muſcæ proboſcis, pilorum fabrica.

Nicolai Venette, Medici Rupellenſis, *la generation de l'homme, où tableau de l'amour conjugal.* Prima editio cum titulo *Nic.* Salonichi prodiit Amſterdam 1687. 12. Hotton. aut 1688. 12. tum Parm. 1689. 8. Wassenaar. Sæpiſſime recuſum eſt Cologne 1696. 12. 1712. 12. Paris 1732, etiam Hamburg

Digitized by Google

Hamburg 1751. 12. 2.Vol. RUFFORTH. Lyon 1768. 12. 2.Vol.* Germanice Lipſiæ 1698. 8. Königsberg 1738. 8. Anglice London 1703. 8. 1712. 8. Belgice verſum eſt ab J. V. E. Amſterdam 1695. 8. Haag. 1737. 8. 4 Tom. SCHEURLEER. Sunt, qui *Carolo* PATINO tribuant (*u*). Nimium lubrice ſcriptum; cum anatome valde ſuperficiali. Seminis utriusque commiſtionem defendit.

Petri VARIGNON *Projet d'une nouvelle mecanique avec un examen de l'opinion de M.* BORELLI *ſur les proprietés des poids ſuſpendus par des cordes* Paris 1687. 4.* Hoc examen nihil facit ad rem phyſiologicam, & agit unice de virium compoſitarum computatione, quæ recte ab HERIGONIO, STEVINO & aliis ſit inita, minus bene a BORELLO impugnata, quare Cl. VARIGNON calculos dat virium, diſtributos inter decem potentias ab uno pondere detractas, ſubque variis angulis applicatas.

IDEM in *hiſt. de l'Acad.* 1695. de vi qua aer digeſtionem ciborum premovet, dum particulas a ſuo contactu divellit.

IDEM in *Mem. de l'Acad.* 1709. de motu muſculorum.

EJUSD. *Nouvelle mecanique* Paris 1687. 4. 2.Vol.* Tantum cito ob aliquas in BORELLI opus animadverſiones.

Joachimi TARGIER *de abortu* Utrecht 1687. 4.*

EJUSDEM cum nomine TARGIRI *medicina compendiaria* Leid. 1698. 8.*. Phyſiologia & pathologia. Nuperis non nimis credulus; lenem tamen in corde fermentationem admittit, a qua calor & fere omnes functiones oriantur. Eam naſci a fermento prioris ſanguinis in corde reſide. Negat arteriæ vim motricem ineſſe. Fermentum ventriculi admittit. Glandulæ pinealis dignitatem refutat. Formationem fetus tribuit ſpiritui ſeminis maſculi. Non malus tamen auctor, & quodammodo præcurſor BOERHAAVII.

Johannis Pauli STABE *de* CASSINA Diſſ. *de incubatione gallinarum* Mutinæ 1687. 8. MANGET.

J. CYPRIANI *hiſtoria animalium Wolfg.* FRANZII *continuatio* Lipſiæ & Francofurti 1688. 8. 1712. 12. Si huc facit.

J. Coſimi BONOMO celebris epiſtola *che contiene oſſervazioni interno a pedicelli del corpo umano* Firenza 1687. 4.* Oſtendimus REDI eſſe: ipſius (x) certe calamum. Animalcula ſcabiei deſcribit.

Cinelli CALVOLI ſibi vindicat eas obſervationes de pediculis corporis humani Firenz. 1687. 4. a BONOMO editas, & varie refutat, negatque ſcabiem a ſolis eſſe pediculis. Bibl. T. I.

Pompeji SACCI *Medicina theoretico-practica* Parmæ 1687. fol. Chymicis fervoribus addictus. Cephalæam tribuit ſanguini imprægnato particulis retorridis, & ſali lixivo bilioſo. Bilis cum ſucco pancreatico fervorem admittit. Sic per omnia.

(u) LAUNAY *gener.* p. 123.
(x) REDI T. II. p. 180.

Digitized by Google

Ej. *Novum ſyſtema medicum ex unitate doctrinæ recentiorum & antiquorum* Parmæ 1693. 4.

Ej. *Opera medica* Venet. 1730. fol.

Jac. SYLVII *noviſſima de ſemine idea* Dublin. 1687. 12.; alii 1686. 12. Una prodiit Diſſ. *de inſenſibili tranſpiratione mechanice probata.*

J. GROENEVELD Diſſ. *lithologica* Lond. 1687. 8. Varia huc faciunt. Ureteres aperti in umbilico, abſque pudendo. Aliqua de anatome veſicæ cum icone.

§. DCLXXV. *Varii.*

Nathanael SYLVIUS *de fluore muliebri* Leid. 1687. 4.* Proſtatas muliebres DRELINCOURTII citat.

J. Georg. BEUTTEL *de bile ſana & ægra* Baſil. 1687. 4. PL.

Damaſi VERBEEK *de concoctione ventriculi integra & læſa* Leid. 1687. 4.*

Caſpari PORTA *Schema theoriæ & praxeos* Leid. 1687. 4.* Varia & inter ea phyſiologiæ compendium, idem forte, cui titulus alius eſt; *Medicina brevis exhibens hominis machinam ejusque morbum, morbique curationem, paucis iisque ſelectis medicaminibus inſtituendam ad mentem neotericorum* Leid. 1688. 8. MANGET. In meo exemplo *Schematis* negatur limaturam martis lactea vaſa ſubire, aut chylum tingere.

Joachim Chriſtian WESTPHAL *natura peccans* Lipſiæ 1687. 4.*

ID. *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* VIII. *obſ.* 215. Hymen vere viſus.

Nic. de la CARLIERE & *Phil.* DOUTE *E. robuſti diuturnioris vitæ* Pariſ. 1687.

Ant. VARIN & *Petri* MARAIS, *Non ergo catamenia a facultate uteri* ib. 1687.

J. Rem. MOREAU & *Mich.* SAUVALE, *E. ſua ventriculo facultas* ib. 1687.

Franc. GOUEL & *Car.* CONTUGI, *E. ingenioſi brevioris vitæ* ib. 1687.

Cl. PERRAULT & *Cl. Joh.* DODART, *Non ergo lac ſanguis dealbatus* ib. 1687.

Joh. GARBE & *Petri de la* COUTURE, *E. quodlibet temperamentum ut ſuas virtutes, ſic ſuos habet defectus* ib. 1687.

§. DCLXXVI. *Joſephus* LANZONI,

Medicus Ferrarienſis & polyhiſtor, non quidem inciſor, varia tamen ſcripſit argumenti phyſiologici. Primas editiones non omnes poſſideo, ſed opera omnia Lauſannæ 1738. 4. 3. Vol.* excuſa.

Ej. *Animadverſiones variæ ad medicinam, anatomicam & chirurgicam facientes* Ferrar. 1688. 8. Pluſcula huc faciunt; vapor de ano inflammabilis; hiſtorica aliqua de ſpiritibus. Ductus thoracicus in cane oſtenſus, a quo vaſa putat ad mammas abeuntia ſe vidiſſe. Pro animalium ex ovo generatione. De virginitate, partibus mulierum genitalibus, menſibus: de ventriculo ejusque cum

Digitized by Google

cum reliquo corpore conſenſu. Mulier barbata. Alvus medicamentorum odore mota. Lien maximus. De ſanguine ejusque circuitu: de ſanguinis transfuſione; chirurgia infuſoria; ſanguine albo; condiendis cadaveribus; ſinu HIGHMORI; arteria bronchiali ad pulmones perveniente; lacrumis: lacte virili; fetu a deſiderio notato. Hiſtorica fere & collectanea.

EJ. *de lacrymis ad* L. SCHROECKIUM Ferrar. 1692. 4.

EJ. *de balſamatione cadaverum* Ferrar. 1693. 12. Genev. 1696. 12.* Collectanea. Non mumia in Saxonum conviviis offertur, ſed mumma, quæ cereviſiæ genus eſt.

EJUSD. *de pericardio* in MANGETI *Bibliotheca anatomica* recuſus, & Ferrariæ datus libellus. Aliquæ de aqua pericardii adnotationes: de eadem in gelatinam converſa.

EJ. *de dentibus* etiam anno 1697. ad MANGETUM datus libellus, in B. M.

EJ. *de ſaliva humana* Ferrar. 1702. 8.* De poris membranæ pituitariæ in homine viſis. De ductibus ſalivalibus, ſaliva: collectanea.

Adverſariorum libros VI. edidit *Hieronymus* BARUFFALDUS.

Pluſcula phyſiologica, de barba: lacte in viris viſo.

In *Diſſertationibus tredecim* prima eſt de capillis, ultima de viſione.

In *Ephemeridibus Academiæ Naturæ Curioſorum*, *Dec.* II. *ann.* VIII. *obſ.* 202. Lac in ventriculo coactum, magnorum dolorum cauſa.

Ann. IX. *obſ.* 38. Placenta veſicularis, cum fetu deformi.

Obſ. 47. Nummus deglutitus poſt duos menſes vomitu redditus.

Obſ. 50. Quinquegemini, fide aliena.

Obſ. 51. Incdia novem dierum.

Obſ. 55. Femina trimammis.

Obſ. 56. Lien octo librarum.

Obſ. 171. Vipera biceps.

Obſ. 210. Stercus & urina ex cadavere, altero a morte die.

Ann. X. *obſ.* 135. Vagitus uterinus.

Obſ. 138. Duæ in mamma papillæ.

Obſ. 141. Stimuli venerei a purgante medicamento.

Obſ. 144. Lac in modo nato infante.

Dec. III. *ann.* I. *obſ.* 25. Longævi 106. & 108. annorum.

Obſ. 28. Dens molaris quinquageſimo anno erumpens.

Obſ. 31. In lacte ad microſcopium globuli.

Obſ. 35. Juvenis in tenebris epiſtolas legens.

Digitized by Google

Obſ. 42. Gallina vivipara.

Obſ. 50. Fetus pectoribus connati, cum aliqua anatome. Cor unicum.

Ann. III. *obſ.* 37. Sudor a morte.

Ann. IV. *obſ.* 65. Cornu in fronte puellæ.

Obſ. 75. Vinum e mamma.

Obſ. 76. Iterum quinquegemini.

Ann. V. VI. *obſ.* 122. Cor piloſum.

Obſ. 282. Anus clauſus.

Obſ. 283. Mulier barbata.

Ann. VII. & VIII. *obſ.* 101. Duplex ordo dentium.

Ann. IX. & X. *obſ.* 21. & 204. Baglivi chirurgia infuſoria.

Obſ. 143. Magna ſanguinis jactura ex umbilico.

Obſ. 203., & *Cent.* III. IV. *obſ.* 62. Canis bilinguis; renes tres; unicus: duæ veſicæ: teſtes in abdomine: teſtes tres. Lien rotundus.

Append. De vita & morte.

Cent. I. *obſ.* 40. Puer cum variolis natus.

Obſ. 41. Menſes per vomitum.

Obſ. 43. Acicula per urinam.

Obſ. 183. Pamphagus.

Ann. V. VI. *obſ.* 171. Sudor flavus & viridis.

Cent. VIII. *obſ.* 13. Lacrumæ ſanguineæ.

In T. III. *Galer di Minerva*, de coronis & unguentis.

In obſervationes medico-chirurgicas H. a Moinichen notulas adjecit.

§. DCLXXVII. *Warnerus* Chrouet,

Medicus Leodienſis, non ſine laude *Antonii* Nuckii deproperatum ductuum aquoſorum inventum refutavit. Edidit Leodii Diſſ. *de trium oculi humorum aliarumque ejus partium origine & formatione explicata* Leodii 1638. 8.*. Solis equidem brutis animalibus uſus eſt; vere tamen & ad experimenta monuit ſanguinea vaſa non proprios eſſe ductus, quos Nuckius vidiſſet. Obſcuriuſcule de membrana pupillari loquitur. Nullam in cane dari. Celluloſa fabrica corporis vitrei. Analyſin Chemicam lentis cryſtallinæ dedit & reliquorum humorum.

Ejusd. l. editio ſecunda, *cui accedunt ſolutiones apologeticæ adverſus difficultates* Cl. Nuckii. Leodii 1691. 8.* Arterias eſſe & ramos carotidis confirmat quas Nuckius *fontes* vocet, & Nuckii apologias refutat.

Digitized by Google

§. DCLXXVIII. *Varii.*

Du Rondel *hiſtoire du fetus humain recueillie des extraits de Mr.* Bayle Leyde 1688. 12.* Cenſura libellorum Drelincourtii ex Diario Baylei. Epiſtola Drelincourtii ad D. Basnage, qua deſcenſum ovorum in tubas defendit. Ejusd ſcirrhi & hydatidum ovarii deſcriptio, ad Rondelium data.

Caſpar Langenhert *Brutum Carteſianum, ſ. rationes, quibus ſenſu carere bruta demonſtrare nititur* Cartesius, *methodo geometrica propoſita* Franecker 1688. 8.

Exercitationes medicæ, obſervationibus & experimentis anatomicis miſtæ, quibus univerſa humorum partium & ſpirituum hiſtoria panditur Amſterd. 1688. 12.

§. DCLXXIX. *Diſputationes.*

Conrad Philip Limmer *de partu legitimo* Serveſtæ 1688. 4.* B. Boehm.

Ejus *de ſenſibus externis* ib. 1691. 4.

Ej. *de chylificatione, chylique & ſanguinis in corpore humano circulatione* ib. 1692. 4.*

Ej. *de monſtroſo abortu Deſſavienſi* ib. 1694. 4.* Fetus mediis corporibus connati, cum ſatis bona anatome.

J. Michael Faust περι πταρμου, *ſ. de ſternutatione* Argentor. 1688. 4.

Matthæi Kunstmann *de præputio Chriſti* Regiomont. 1688. 4.

J. Gerard Winter *de ſermone & loquela* Rinteln 1688. 4.*

Ej. *de memoriæ ſtatu naturali & præternaturali* Rinteln 1689. 4.

Ern. Reyher *de hermaphroditis* Arnſtatt. 1688. 4.

Conrad Stisser *de lympha ejusque morbis* Leid. 1688. 4. B. Boehmer.

J. Erneſt. Schaper, Profeſſor Roſtochienſis, inauguralis diſputatio, *de corpuſculis maſſæ ſanguineæ*, præſide B. Albino Francof. ad Viadr. 1688. 4. *, & inter meas *Diſp. ſelectas*. Conf. p. 703. Phænomena ſanguinis ſibi permiſſi & in fundo vaſis nigredo. Analyſis chemica. De lacte, ſaliva, bile, urina, ſudore.

Ej. *Progr. de mucilagine juncturis ſalutari & nociva* Roſtock. 1698. 4. *Act. Mar. Balth.*

Ej. *Qui fiat ut duo fratres uterini locorum intercapedine diſſiti ſimul variolis affici queant* Roſtock. 1701. 4.*

Ejusd. *Medicinæ curioſæ ſpecimen* Roſtock. 1711. 4.* Narium glandulæ mucoſæ.

Spec. II. ib. 1712. *. Ad fabricam pulmonum: regenerationem chelarum in cancris, fuſe.

Thomas Smith *de conceptu humano* Utrecht 1688. 4.*

Digitized by Google

Martin KNORRE *de ſolidorum æquilibrio* Lipſ. 1687. 4.

J. David STREITLEIN *de nutritione* Altdorf. 1688. 4.*

Am. DOUTE' & *J. Franc.* FOYVAILLANT *E. virago fetum generat imbecillum* Paris 1687.

Philipp. DOUTE' & *Petri J.* BURETTE *Non ergo pellitur ſanguis ſola cordis incitatione* Pariſ. 1688. 4.

Cl. J. DODART & *Phil. Ignace* SUCRE' *E. cerebrum omnium corporis functionum principium* Pariſ. 1688. 4.

Franc. F. ALLIOT *An quum ſpectant oculi ſanos vel læſos ſanantur laudantur* Pariſ. 1688. 4. Non reperitur in catalogo authentico.

§. DCLXXX. *J. Hadrian* SLEVOGT,

Profeſſor Jenenſis, nullos libros ſcripſit, ſed numeroſas diſputationes. EJ. *de dura matre* Jenæ 1690. 4. recuſa in *meis diſputat ſelectis.* Duram membranam undique cranio adhærere, per experimenta. Sinum transverſum inter duos transverſos medium dicit.

EJ. *de adfectibus animi* 1695. 4.*

EJ. *de moture cordis* 1696. 4.*

EJ. *Fermentationes microcoſmicæ* 1696. 4. PL.

EJ. *de gurgulione* 1696. 4.* & in *meis ſelectis.* De nomine uvulæ & uſu &c.

EJUSDEM *de æquivoca generatione argumentorum potiorum propoſitio* 1697.

Et ad ea *reſponſio* 1697.

EJ. *de ſudoribus* 1697.*

EJ. *Dolorum partus ſpuriorum cum veris comparatio* 1702.

EJ. *Circa tonſillas ſpicilegium* 1704. 4. PL.

EJ. *Partus naturalis collatus cum præternaturali* 1705. BOEHM.

EJ. *de oculis* 1706. 4.*

EJ. *de origine urinæ* 1707. 4. HE.

EJ. *de incerta placentæ uterinæ ſede* 1710. 4. HE.

EJ. *de menſibus gravidarum fetui innoxiis* 1711. 4. HE.

EJ. *de mola vita* 1714. 4.*

EJ. *de olfactu exſpirantium* 1715. 4. & *de olfactus præſtantia* 1715. 4.*

EJ. *proceſſus cerebri mamillares ex nervorum olfactoriorum numero exemti* 1715. 4.*

EJ. *de natura ſanitatis conſervatrice* 1715. 4. HE.

EJ. Εὐθυμία, *ſ. rectitudo partium* 1719. 4. PL.

EJ. *de acquirenda & conſervanda ſobole* 1720. 4.*

§. DCLXXXI.

Digitized by Google

§. DCLXXXI.

Acta Acad. Natur. Curioſ. Dec. II. *annus* VII.

Ad annum 1688. *Carolus Joſeph.* MYLLER *obſ.* 225. incredibiles nævos narrat.

Hieronymus Ambroſius LANGENMANTEL, Auguſtanus, *obſ.* 235. oſſa emollita.

Georgius Tobias DÜRR coalitus anus, *obſ.* 63.

Dec. II. *ann.* X. *obſ.* 177. femina 62. anno ætatis puerpera.

Obſ. 179. Sudor ſanguineus.

Dec. III. *ann.* VII. VIII. Menſes in quadrima.

Rudolphus Jacobus CAMERARIUS, Profeſſor Tubingenſis, vir minime vulgaris in *obſ.* 228. Per ductum deferentem vaſa lymphatica teſtis replevit.

EJ. *Ann.* VIII. *obſ.* 172. Lintea noctu lucentia.

Ann. IX. *obſ.* 121. Lintea lucida.

Cent. X. *obſ.* 73. Atreta.

EJ. *Paradoxa ſenſatio, ſ. dolor membri amputati* Tubing. 1693. 4. BURCKH.

EJ. *de colore ſanguinis e vena ſecta miſſi florido* Tubing. 1700. 4.

EJ. & PFISTERI *de generatione hominis & animalium* 1715. 4.* Bona diſputatio. Partes genitales femininæ inſectorum, quadrupedum, hominis: de corporibus luteis bene. Formatio pulli: lacertarum ovi ductus longe diſtat ab ovario &c.

EJ. *de fetu* 46. *annorum* 1720. 4 *, qui nunc in theſauris Acad. Gallicæ eſt, & quem Stuttgardiæ olim vidi.

§. DCLXXXII. *Joſephus* COURTIAL.

In *Journal des Savans* 1688. deſcribit hydatides in hepate repertas, & vaſa lymphatica ejus viſceris.

EJUSDEM *Nouvelles obſervations anatomiques ſur les os* Paris 1705. 12.*, recuſæ Leidæ 1709. 8.*, & Belgice cum *H. v.* DEVENTER *ziekten van de beenderen* Leidæ 1739. 4.* Præcipua pars operis practica eſt. De ortu futurarum a fibris oſſeis alterne ſe ſubeuntibus. Proceſſus comes ligamenti teretis. Vaſa lymphatica hepatis. Fetus ventralis placenta ſua ventriculo & colo adhærens. Fabricam etiam tradit, poros & ductus medullæ. De aqua pericardii.

§. DCLXXXIII. *Juſtus* VESTI.

Juſti VESTI *Compendium inſtitutionum medicinæ* Erfurt. 1788. 12. Lipſ. 1731.

EJ. *Oeconomia corporis humani* Jen. 8. abſque anno. Breviſſima Phyſiologia.

EJ. *Inſtitutiones medicinæ reformatæ* Francof. & Lipſ. 1697. 8. Breviſſima iterum phyſiologia.

Digitized by Google

Ejus *Obſervationum medicarum rariorum Decas* I. prodiit cum C. Crameri compendio chymico. Lapilli in glandula pineali: valvulæ in utroque ductu bilario, duæ in rene pelves. Lac in femina ſubrubrum. Folliculi ventriculi.

Ej. Diſſ. *de cerebro minus cognito* Erfurt. 1689. 4. Boehm.

Ej. *De ſingultu* ib. 1691. 4.

Ej. *de affectibus ſenum Salomonis* 1692. 4. Pl.

Ej. *de pulli natura* 1694. 4.* 1695. 4. Menz.

Ej. *de doloribus vehementiſſimis a partu procedentibus* 1696. 4. Pl.

Ej. *de animæ habitudine ad corpus, ſpeciatim quoad mixtionis corporeæ conſervationem* 1699. 4.

Ej. *de motu ſanguinis circulari naturali & præternaturali* 1700. 4.*

Ej. *de Caſtoreo* 1701. 4.

Ej. *de ſpermate ceti* 1701. 4.

Ej. *de ſpiritu hominis triuno præter naturam conſtituto, seu cauſa plurimorum morborum* 1702. 4. 1704. 4.*

Ej. *de temperamentis* 1708. He. 1711. Burkh. 1712. Pl.

Ej. *de tranſpiratione ſanitatis & morborum matre* 1710.*

§. DCLXXXIV.

Acta Natur. Curioſ. Dec. II. *ann.* VIII.

Anno 1689. *J. Chriſtiani* Bauzmann, Mola veſicularis.

Dec. III. *ann.* VII. VIII. Fetus in utero exſiccatus.

Dec. II. *ann.* VIII. *obſ.* 26. Penis ſub glande perforatus.

Jacob Auguſtin Hunerwolf *obſ.* 93. Homo dentibus miri roboris.

Ann. IX. *obſ.* 100. In puella modo nata menſes.

Obſ. 98. Puella capite deformi, corde nudo, ſic inteſtinis; alia cum hernia congenita.

Ej. *Fecundi gynæcæi Myſteria* Francof. 1690. 8.

Boisot in *Journ. des Sav.* 1688. Puellæ aſitæ hiſtoriam dat, & pueri quadriennis robuſtiſſimi & puberis.

In *Journal des Savans* 1689. elogium exſtat Cl. Perralti.

Deinde Drouin, Chirurgi, obſ. de liene loco moto, comprimente ureterem.

Ej. in *Journal des Savans* 1690. foraminum cranii enumeratio.

Ejusdem exſtat *deſcription du cerveau, des principales diſtributions, de ſes dix paires de nerfs, & des organes des ſens* Paris 1692. 12.* Etſi nova inventa non reperio, non tamen virum contemnas, qui ipſam naturam ſit ſecutus; & ad eam icones

Digitized by Google

icones ſuas etſi rudiuſculas expreſſerit, tamen proprias. Tres habet communicationes transverſas thalamorum opticorum.

§. DCLXXXV. *Fridericus* Hofmann,

Celebris Profeſſor Hallenſis, collega & æmulus Stahlii, & mechanicæ medicinæ defenſor, non tamen jatro-mathematicus, neque inciſor, neque perinde profundi vir ingenii, elegantium medicamentorum chemicorum auctor, bene mihi notus, cum anno 1726. Halam inviſerem. Ejus plurima opera & numeroſiſſimæ exſtant diſputationes, certe ſub ejus præſidio defenſæ.

Prima mihi occurrit *exercitatio acroamatica de acidi & viſcidi pro ſtabiliendis morborum cauſis, & alcali fluidi pro iis debellandis inſufficientia* Francofurti 1689. 8.* Primum hoc opere inclaruit Hofmannus, quo regnantem eo tempore ſectam Sylvianam impugnavit. Candide Bontekoi hypotheſes proponit. Ad phyſiologiam pertinent, quæ dicit contra alcalinam naturam bilis. Neque adeo ſalubres eſſe alcalinos ſales ex chirurgia infuſoria oſtendit, cum in ſanguinem injecti animal enecent. Elementa ſuccorum noſtrorum chymica. Germanice vertit J. G. Hoyer *eigentliche Unterſuchung der Säure und des Schleims* Hall. 1696. 8.

Ej. *Mechanicæ medicinæ idea univerſalis* Hall. 1694. 8. & *Fundamenta medicinæ ex principiis mechanicis expoſita* 1707. 8. 1746. 8.

Ej. *Medicina rationalis & ſyſtematica* T. I. *Philoſophia corporis humani vivi & ſani* Hall. 1718. 4.* cum reliqua medicina ſyſtematica, tum Baſil. 1738. 4. 7.Tom. Genev. 1761. fol. in coll. 6.Vol. Phyſiologia ſimplex & perſpicua, non tamen mathematica, etſi nomina ſcholiorum legas. Multa ubique Stahlii refutatio. Mentem animam & corpus admittit, tria nempe hominis principia; tum ovarium Nabothi. Sanguinis circuitum in vaſis minimis putat accelerari. Experimenta aliqua ſingularia tamen habet, ut Camerarianum illud, inflati per ductum deferentem & vaſa lymphatica, ductus thoracici. Analyſis bilis. De ſenii cauſis & cordis motu, fere ut Boerhaavius. Alteram originem vaſorum lymphaticorum ex textu celluloſo deduxit. Gallice vertit Cl. Bruhier Pariſ. 1739. 12. 9.Vol. Tomus III. ad pulſum facit.

Ej. *Phyſiologia* Hall. 1746. 8.

In *obſervationum phyſico-chymicarum ſelectiorum* T. I. III. Hall. 1722. 4.*. Huc facit in tomo II. examen ovorum phyſico-chymicum. Perſpirationem per teſtam confirmat. Inde admiſtis ſalibus & igne ſubjecto naturam ovi explorat. In ſanguine volatile elementum & proportionem partium, tum analyſin dat, in qua leni igne nullum prodiit alcali, neque in cinere ſal fixus fuit præter marinum.

Inde jam ſenex, adjuvante forte Schulzio, qui ultima opera Hofmanniana aut ſolus ſcripſit, aut certe accurate retractavit, bonum edidit libellum *de differentia inter ejus doctrinam phyſico-medicam, & Stahlii medico-organi-*

eam Francof. 1746. 8.*, edente *V. Ern. Eugen.* COHAUSEN, quod opuſculum, phyſiologicorum HOFMANNI præcipuum eſt. Perſpicue enim & bono ordine atque modeſte utramque theoriam comparat, & oſtendit, quantum utraque diſcrepet, cauſasque addit ſui diſſenſus. Defendit ſuccum nerveum: tuetur vim motricem corporibus propriam; mortem negat ab arbitrio animæ ſupervenire: effectus venenorum non putat ab anima eſſe, ſed a corporis fabrica. Motus a natura ortos ſæpe nocere. Febrem motum eſſe convulſivum.

EJUSDEM *de imaginationis natura ejusque viribus* Jen. 1687. 4. HE.

EJ. *de atheo convincendo ex artificioſiſſimæ machinæ humanæ ſtructura oratio inauguralis, cum munus Profeſſoris adiret* Hall. 1693. 4.* 1705. 4. & in opuſculorum Ulmenſium Tomo I. 1736. 8.*

EJ. *de ſaliva ejusque morbis* Hall. 1694. 4.* *Reſpect. auct.* HOYERO.

EJ. *de animæ & corporis commercio* ib. 1695. 4. HE.

EJ. *de modo veterum balſamandi corpora* ib. 1695. HE.

EJ. *de ſomnambulatione* ib 1695. 4. 1705. 4.

EJ. *de ſynovia ejusque origine* ib. 1697. 4. tum 1698. 4. PL. repetita apud HEFFTERUM.

EJ. *de neceſſaria ſalivæ inſpectione* ib. 1698. 4.* Reſp. *J. Jacob* BAIERO auctore.

EJ. *Hiſtoria dentium phyſiologice & pathologice conſiderata.*

EJ. *de cauſa caloris naturalis & præternaturalis in corpore noſtro* ib. 1699. 4.*

EJ. *de natura morborum medicatrice mechanica* ib. 1699. 4. Leid. 1717. 8.*

EJ. *de animo ſanitatis & morborum fabro* 1699. 4. & in collectione Leydenſi 1708.

EJ. *de affectibus hereditariis eorumque origine* 1699. BURKH.

EJ. *de pulſuum theoria & praxi* 1702. BURKH. Leid. 1713. 8. Non confundit celerem & frequentem, ſed negat diſcrimen percipi poſſe.

EJ. *Curioſa pulli gallinacei in femina cachectica generati hiſtoria* 1702. 4.*. Fetus per anum egeſti exemplum videtur.

EJ. *de anatomia publica* 1703. 4.*

EJ. *Annorum climactericorum rationalis explicatio* 1704. 4.*

EJ. *de bile medicina & veneno corporis* 1704. 4.* Analyſin continet; ex oleo componi & ſale alcali fixo.

EJ. *de temperamento fundamento morum & morborum in gentibus* 1705. 4. BURKH. & in Collect. Leid. 1708. 8.*

EJ. *de anatomes in praxi medica uſu* 1707. 4. BURKH.

EJ. *de duodeno ſede multorum malorum* 1708. & Leid. 1717. 8.

EJ. *de uſu reſpirationis in arte medica* 1714. 4.*

EJ.

Digitized by Google

Ej. *de difficultatibus in medicina addiſcenda* Hall. 1718. 4. Nimium ſtudium botanices & anatomes carpit.

Ej. *de conſenſu partium, præcipuo pathologiæ & praxis medicæ fundamento* 1717. 4.*

Ej. *de pinguedine ceu ſucco nutritio ſuperfluo.* R. *Dan. Wilh.* TRILLER. 1718. 4. BURKH.

Ej. *de medicina* HIPPOCRATIS *mechanica* 1719.

Ej. *de ignorata uteri ſtructura, multorum in medicina errorum fonte* 1726. 4.*

Ej. *Morbi hepatis ex anatome deducendi* 1726. 4.*

Ej. *de proceritate corporis ejusque cauſis & effectibus* 1726. 4.*

Ej. *de mechanica optima in medicina philoſophandi ratione* Hall. 1728. 1741. 4.

Ej. *de judicio ex ſanguine per venæ ſectionem emiſſo* 1729.

Ej. *de ætate conjugio opportuna* 1729. 4. HE.

Ej. *de abortivis &c.* 1729. 4. 1755. 4.* Fetus vivi editi pulmones tamen ſubſediſſe, cum per aliquot hebdomadas vixiſſet.

Ej. *de doloribus* 1730. 4.

Ej. *Vitæ animalis conſideratio theoretico practica* 1731. 4. Reſp. B. LUD. TRALLES *.

Ej. *Vera perpetui mobilis in homine vivo idea* 1731. 4. BURKH.

Ej. *de vomitu* 1733. 4. PL.*

Ej. *de ſingultu* 1733. 4.*

Ej. & *Chriſt.* HOFMANN *de gravitate aëris ejusque elaſticitate in machinam corporis humani* Hall. 1733. 4.*

Ej. *de ebore foſſili Suevico Halenſi* 1734. 4.* Auctore *J. Frid.* BEYSCHLAG.

§. DCLXXXVI. *J. Hieronymus* SBARAGLI,

Profeſſor Bononienſis, acris MALPIGHII adverſarius, & ſubtilis anatomes oſor. Ejus pluſcula exſtant ſcripta, aſpero & inamæno ſtilo exarata, quæ tamen legiſſe deceat, ut rectius de lite judices.

Prima prodiit *de recentiorum medicorum ſtudio diſputatio epiſtolica* ARISTIDIS Göttingæ (verius Bononiæ) excuſa anno 1689. 8. (y) recuſa Parmæ 1690. 8. & cum aliis, Bonon. 1701. 8.* Data eſt anno 1687. MALPIGHIUM non quidem nominatum, minuta, multa & in medicina inutilia eſſe ſcrutatum. Neque GALENUM eas minutias ſua dignatum eſſe adtentione.

Cum in Programmate proprio *Johannis* BOHN in collectione Bononienſi 8.* 1701. recuſo, veram fabricæ partium cognitionem utilem eſſe adfirmaretur, noſter reſpondit in Diſſertatione ſecunda *de recentiorum medicorum ſtudio*, LIBANII

(y) MALPIGH. *poſthum.* p. 187.

Digitized by Google

BANII nomine data 1691., excuſa Bononiæ 1693. 8. recuſa ibid. 1701. 8.*. Abſque omni iſta nuperorum ſubtilitate empiricos feliciter morbos curare, & abſque ea curaſſe HIPPOCRATEM. Nuperos multa dubia inventa & vacillantia protuliſſe &c.

EJUSD. *Ad phyſico-anatomicas epiſtolicas diſſertationes appendix*, Bononiæ 1701. 8.* cum vero ſuo nomine, contra *Bibliothecæ anatomicæ collectores*, qui Anatomen ſibi ſumſerant defendendam.

EJUSD. *de vivipara generatione ſcepſis*, *ſ. dubia contra viviparam generationem ex ovo, per tubas ex ovariis ad uterum delato* Vienn. 1696. 8.* Undique difficultates congerit. Negat viviparorum ovis cum ovis oviparorum convenire, aut primordia novi animalis continere. Addit aliqua ex brutis animalibus. Male certe negat; ſe in iſtis oſtiolum reperire, per quod ovum exierit, quod ſit manifeſtum ſemen.

EJUSD. *Altera de vivipara generatione ſcepſis* ib. 1701. 8.* Producit aliquas ſuas adnotationes. Vidit in femina antiqua corpora lutea, ſiccata. Veſicularum ſuccum ad ignem non concreſcere, ovaria ergo fuiſſe morboſa, cum femina gravida eſſet. Tubam anguſtam nimis, ab ovario longe remotam eſſe, nullam habere fibrarum ſuppellectilem, qua ovum promoveatur, non ergo poſſe ab ovario ova ſeparari, neque tuba recipi, neque in uterum promoveri. Cornicula habet BERTINI. Contra NUCKII experimenta. Icones uteri humani rudes, non tamen peſſimæ.

Hæc omnia collecta prodierunt cum titulo *exercitationes phyſico-anatomicæ authore J. Hieronymo* SBARAGLI Bonon. 1701. 8.*

EJUSD. *Oculorum & mentis vigiliæ ad diſtinguendum ſtudium anatomicum, & ad praxin medicam dirigendam; accedit mantiſſa ſubſidiaria de vi indicationis a parte, & de uſu microſcopii* Bonon. 1704. 4.* Diſſ. I. critologica, qua potiſſimum MALPIGHII glandulas impetit, & omnia ejus viri inventa dicit. In altera apologetica mantiſſa criminatur microſcopia fallere, cava convexa repræſentare, colores mutare. Aliquas ſuas non ſubtiliſſimas inciſiones recenſet; ubique multo plus dat ratiocinii & auctoritatum, quam in natura obſervanda peritiæ. Glandulæ lienis.

EJ. *Riſpoſta a Teofilo* ALETINO Bonon, 1711. ORL.

EJ. *Entelichia, ſ. anima ſenſitiva brutorum demonſtrata contra* CARTESIUM Bonon. 1716. 4.

§. DCLXXXVII. *J. Dominicus* GAGLIARDI,

Profeſſor Romanus. EJUS exſtat *Anatome oſſium, novis inventis illuſtrata* Rom. 1689. 8.* Leid. 1723. 8.* & in B. MANGETI.* In ſiccis oſſibus fabricam ſubtilem perſequitur, neque prodierunt, quæ de recentibus promiſerat. Primus laminas diſtinxit in leves, corrugatas, cribriformes, retiformes. Oſſa mollia fieri ſucco oſſeo diſſoluto. Claviculos dixit quadruplices, quas laminas con-

conjungant, hos a nuperis rejectos. Inde in ſingulorum oſſium fabricam inquiſivit. Emollitorum oſſium exemplum produxit. De oſſium petrificatione & ſucco gypſeo.

§. DCLXXXVIII. *J. Baptiſta* VERDUC.

Prodierat *Oſteologie nouvelle, où l'on explique mecaniquement la formation & la nourriture des os, avec les ſquelettes du fetus, & une diſſertation ſur le marcher des hommes & des animaux, ſur le vol des oiſeaux & le nager des poiſſons* Paris 1689. 8. NICOLAI. Suſpicor eſſe VERDUCII oſteologiam, non tamen auſus ſum conjungere, cum librum non viderim, neque in diario eruditorum conjungatur. Eſſe compilationem auctores ACT. ERUDITOR. LIPS. & certe VERDUCI opus ex KERKRINGIO & aliis compilatum eſt.

J. B. VERDUC, Medici, *Nouvelle oſteologie, où l'on explique &c.* ut ſupra, *ſeconde edition* Paris 1693. 12.* Videtur idem omnino liber, qui abſque auctoris nomine anno 1689. prodierit. Compilator. Icones ex VESALIO & COITERO. De motu animalium ex BORELLO. De oſſium generatione ex KERKRINGIO; dentium in diverſis animalibus hiſtoria ex PERRALTO.

EJ. *Suite de la nouvelle oſteologie contenant un traité de myologie raiſonnée* Paris 1698. 12.* Aliqua de motu muſculorum in univerſum, deinde myologia brevis, miſtaque tabellis. Coracohyoideum muſculum a proceſſu coracoideo deducit; cæterum, non J. BAPTISTÆ eſt hic labor, ſed fratris Chirurgi, cui LAURENTIO nomen fuit: nam duos chirurgos citat ſuos confratres (z). Prodiit cum titulo *ſyllabi muſculorum corporis humani* Londin. 1698. 8. Nupera editio Pariſ. 1711. 12.*: aucta eſt *d'une deſcription des cartilages, des ligamens & des membranes en general.*

EJ. ſive *Laurentii* VERDUC, *Laurentii* fil. *de l'uſage des parties, traité phyſiologique fondé ſur les principes de la philoſophie moderne* Paris 1696. 12. 2. edit. 1711. 12. 2. Vol.* Anglice verſum 1704. 8. OSB. Et iſte liber compilatus eſt, potiſſimum etiam ex BOHNIO (a), in quo vix diſtinguas, ſi quid proprium habet, ut de trachea arteria, glottide, pericardio. Ridicule appendices pylori tribuit inſecto cloporte, quæ ad aſellum piſcem pertinent. Analyſes humorum.

In *Traité des operations de Chirurgie* 1693. 8., habet aliqua contra aquam pericardii & ventriculorum cerebri.

§. DCLXXXIX. *Juſtina* SIEGMUNDIN.

Juſtina SIEGEMUNDIN, gebohrne DIETRICHIN, *Churbrandenburgiſche Wehmutter &c.* Berlin 1689. 4. 1723. 4.* Partem chirurgicam omitto. Dedit etiam icones aliquas, ut fetus in utero contenti, & partium genitalium, cum aliqua anatome. Non videri oſſa pubis diſcedere.

Melchioris

(z) p. 224. (a) FANTON *Diſſ. anat. ann.* 1745. edit. p. 145.

Digitized by Google

Melchioris Friderici GEUDER *diatribe de fermentis variarum animalis corporis partium ſpecificis & particularibus. Subjicitur Diſſ. de ortu animalium* Amſterdam 1689. 8.* Auctor audiverat DUVERNEYUM, STURMIUM, NUCKIUM. Fermenta ſuo ſeculo dominantia ſibi ſumit refutanda, ut tum in univerſum contra J. PASCAL & *Guilielmum* COLE pugnet, tum per ſingulas humani corporis partes, ipſe olim fermentis addictus. Acorem ventriculi, glandularum ſalivalium, conglobatarum; nutrimenti, cordis, cerebri, lienis, hepatis, renum, ſexus utriusque, mammarum recenſet. Fuſe de glandularum fabrica. Non infelicem conjecturam profert de plethora a liene exciſo ſuperveniente.

In altera ad Præceptorem J. C. STURMIUM data Diſſ. defendit præfiguratum in ovo animal, In LAMYUM pugnat & LEEUWENHOECKIUM. Animam maternam credit infanti mariti ideam imprimere, & de ſemine materno aliquid alendo fetui ſervire. Ita morbos paternos in fetum tranſire.

Franciſci PIENS *de febribus in genere & ſpecie* Genev. 1689. 4. edente MANGETO. Multa phyſiologica. Circuitum ſanguinis a Salomone dictum eſſe. Sanguificatio. Alia.

Georg. GRAU ὑπνολογια, *oder Fragen und Antworten von dem Schlafe* Jen. 1689. 12.* Exigui momenti.

L. Le MONNIER *Tr. de la fiſtule de l'anus* Paris 1689. 12. habet ani anatomen.

Die durch eine wunderliche Mißgeburt geſtrafte Frauenzimmer Hauben-Mode Hanau 1689. 4.* Monſtrum erat vitulinum cum tumore capitis.

§. DCXC. JESUITÆ *in* R. SIAM MISSI.

Bonus libellus anno 1692. 4. prodiit, & Pariſ. 1737. 8.* recuſus eſt, cum titulo, *Obſervations phyſiques & mathematiques pour ſervir à l'hiſtoire naturelle, & à la perfection de l'Aſtronomie & de la Géometrie, avec les reflexions de M. de l'Academie & quelques notes du P.* GOUYE T. I., qui etiam in dedicatione nomen ſuum ſubſcripſit. Primum trium crocodilorum bonæ inciſiones, cum notis *Joſephi* DUVERNEY. Glandulæ ſublinguales. Cor biventre quidem, verum ſepto imperfecto. Penis abſque urinaria veſica. Utramque maxillam mobilem eſſe. Cerebrum minimum, & nervi optici ſeparati. Oſſicula auditus. Inde anatome lacertæ Tockaye & Tigridis. In itinere ſuo Siamenſi altero, P. TACHARD habet aliqua de lacerta (*Gekko*), cui inciſæ ſanguis vix fluat, quando thorax apertus eſt, cum ſatis bona anatome. Prodiit Pariſ. 1689. 4.

§. DCXCI. *Diſputationes.*

Diderici GOTTSCHALK *de tranſpiratione Diſp.* Leid. 1689. 4. Bibl. BOEHMER. HAENEL.

EJ. *Prodromus de oſſium tum generatione, tum corruptione interna* ib. 1691. 8.* De generatione fetus & oſſium breviter.

Daniel

Digitized by Google

Daniel RINGMACHER *de ſpiritu ſ. principio vitali corporis animati* Lipſiæ 1689. 4.

Carol. Philipp. LOMBARDII *de chylificationis ſtatu naturali & præternaturali* Herborn. 1689. 4.

J. Chriſtian SCHAMBERG *de guſtu* Lipſiæ 1689. 4.*

EJ. *de reſpiratione læſa* ib. 1693. 4. BUTTNER.

Paul. Gottfried SPERLING *chemica formicarum analyſis* Witteb. 1689. 4.

EJ. *de fame canina* ib. 1699. 4. PL.

EJ. *de vomitu ſimplici* ib. 1700. RIV.

EJ. *de ſalacitate* ib. 1701. 4. HAENEL.

EJ. *de ſudore* ib. 1706. 4.*

EJ. *de tuſſi* ib. 1708. 4. RIV.

J. Chriſtoph WENCEL *de purpura ſanguinis* Jen. 1689. 4.*

J. MOEBII *de grandævis Diſſertatio* I. *Hiſtorica* Lipſ. 1689. 4.*

Diſſ. II. *de iisdem Philologico-phyſica* ib. 1689. 4.*

Pauli DIMIEN *de generatione, augmentatione & decretione microcoſmi* Leid. 1689. 4.*

Andreæ DROSSANDRI *meditationes phyſicæ de ſpiritu animali* Stockholm 1689. 8. VATER.

Ern. Chriſt. WARTENBERG *de anima corpus humanum informante* Lipſ. 1689. 4.

Laurentii BRAUN *de ſudore* Utrecht 1689. 4.*

Franciſci AILLOT & *Philippi* CARON *E. fatui diutius & felicius vivunt ſapientibus* Pariſ. 1689. 4.

Fr. VERNAGE & *Lud. de* VAUX *Ergo vita hominis a ſanguinis circuitu* Pariſiis 1689. 4. Prima in hunc ſenſum diſputatio Pariſina.

Caroli CONTUGI & *Alexii* LITTRE (celebris Academici) *E. chylus eſt fetus alimentum* Pariſ. 1689.

Guido Er. EMMEREZ & *Alexii* LITTRE *Ergo aër hominem nutrit.* Pariſ. 1689.

§. DCXCII.

Act. Nat. Cur. Ann. 1690. ſive *Tomus* IX. *Dec.* II.

Andreas LOEUW *obſ.* 117. Fetus maximo tumore capiti adnato, labio leporino enormi.

Guſtav Caſimir GAHRLIEP, Archiater Brandenburgicus, *obſ.* 71; in lupo reperit ſeptum, ut intelligo, tympanum inter & concham, aculeis oſſeis hirtum.

Dec. II. *ann.* X. *obſ.* 4. De formatione pulli gallinacei: inter ea partus dilatus per 24. horas, teſta conferruminata, quæ fracta fuerat.

Digitized by Google

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 110. Hepar gallinaceum vaſtiſſimæ molis.

Ann. V. VI. *obſ.* 164. Ovum gallopavonis monſtroſum.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 55; miri nævi; manus a terrore amputata; cutis paſſulis efflorescens.

Ann. IX. X. *obſ.* 96. Sudor moſchum olens.

Theodorus ZWINGER junior, cujus filii ſuperſtites ſunt, Profeſſor Baſileenſis. EJUS partus gemellarum ad umbilicum ſibi cohærentium, *Dec.* II. *ann.* IX. *obſ.* 134.

Obſ. 201. Puer cerebro deſtitutus, variis cum cerebri herniis.

Dec. III. *ann.* II. *obſ.* 8. Serum ſanguinis conſtanter lacteum.

Cent. VII. *obſ.* 79. Fetus monſtroſus collo deſtitutus, galea cranii nulla.

Obſ. 86. Menſes e cute dorſi fluentes.

Vol. I. *obſ.* 77. Gemellæ nigra & alba.

EJUSD. *De iræ natura, effectibus & remediis* 1699. 4.

EJUSDEN *De acquirenda vitæ longævitate* 1703. 4. & cum aliis 1705. 8.* 1711. 8. MANGET.

EJ. *Epitome totius medicinæ* Lyon 1705. 8.* Baſil. 1724. 8. Continet priorem libellum, tum phyſiologiam.

In *collectione diſputationum* Baſileæ 1710. 8.* edita, huc referas *de ſomnambulatione* Diff.

Huc etiam *otojatreia, in qua auris anatome traditur* Baſil. 1715. 4.

J. Matthias FABER ſub finem hujus anni; dedit obſs. de ſaliva dulci, cordis pulſatione in hypochondrio, linteis noctu lucentibus.

In *Journal des Savans* 1690. fetus male formatus & abſque partibus genitalibus.

SAVIARD, cel. Chirurgus, fetus cranio deſtitutus, etiam anno 1694.

EJUSD. Partus ventralis, *Journ. des Sav.* 1696. *Phil. Tranſ.* n. 222. Videtur ex tuba elapſus.

In ejusdem *nouveau recueil d'obſervations chirurgicales* Paris 1702. 12.*, Belgice reddito a *J. v.* BEEKHOKEN *de* WIND Haarlem 1755. 8. multa habentur argumenti phyſiologici; atretæ utriusque generis. Androgyna (*b*) putata, cui vagina elapſa erat. Rupta vagina & fetus in ventrem elapſus. Gravidæ uterus tenuior. Fetus galea cranii deſtitutus. Sic alter abſque cerebro. Fetus extra uterum integerrimum. Oſſa emollita. Acus ex deltoide muſculo exciſa. Tergemini cum unica placenta, & cum duabus. Puer urethra in perinæo patente. Sic alter fetus manubus imperfectis, arteria umbilicali unica, renibus in pelvi, uteris binis. Homo partibus in alterum latus transpoſitis. Puer decem digitis in quaque manu, & quoque pede. Puer nullo pene.

THE-

(b) v. de ea GAYOT de PITAVAL cauſes celebres T. 4.

Digitized by Google

THEROUDE, idem, qui in *hiſt. de l'Academie*. Fetus informe caput in ovario muliebri.

§. DCXCIII. *Daniel* TAUVRY,

Medicus Pariſinus & Academicus, quem immatura mors abripuit. EJUS *nouvelle anatomie raiſonnée* Paris 1690. 12. 1694. 12.* 1698. 12.* 1721. 12.* Latine, cum titulo *anatomes rationalis*, vertente GEUDERO Ulm. 1694. 8.*. Anglice 1701. 8. 1705. 8. Anatome quidem fere ab aliis ſumta, tum malæ figuræ. Ingenio cæterum non caret, & proprias habet hypotheſes, ut illam de motu muſculari a fibris ſanguiniferis orto, quas transverſi nervi conſtringant. BAYLEUM, & vim intercoſtalium internorum coſtas deprimentem refutat. Ductum thymi ſe vidiſſe putavit.

Editio anni 1698. paulo uberior; altera anni 1721. aucta eſt duabus EUSTACHII tabulis.

EJ. & *Mich. Lud.* RENEAULME *Ergo ovali foramine in pulmonis venam aditus* Pariſ. 1698.

EJ. *Objections & reponſes principales, qui furent faites au ſujet de l'uſage du trou ovale à la theſe, que Mr.* TAUVRY *fit ſoutenir le* 18. *Decembre* Paris 1699. 12.* Diſputatio ipſa contra MERYUM eſt. Majorem eſſe columnam anuli ovalis dextram, quam ſiniſtram, hinc ab illa verſus iſtam fluentum ſanguinis vergere. Arteriæ pulmonalis magnitudinem eſſe a difficili ſanguinis per id viſcus tranſitu. Vincula & flatum iter a dextris ad ſiniſtra demonſtrare. Male teſtudinem a MERYO pro ſua cauſa produci, cujus cor ſit vere univentre.

EJ. *Traité de la generation & de la nourriture du fetus* Paris 1700. 12.* Multum laborem huic opuſculo impendit, ut etiam vitæ nocuiſſe dicatur. De generatione quidem in genere pauca propria habet, & pro ovorum hypotheſi pugnat; utique tamen legi meretur, omnes enim opiniones expendit, neque aut ingenio caret, aut judicio.

ANNO 1698. prælegit in *Acad. Scientiarum* commentarium MERYO oppoſitum.

Replique aux reponſes de Mr. MERY. Hic imprimis magna contentione animi nititur, ut novam MERYI hypotheſin expugnet. Non ſatis recte difficultatem ſolvit a majori arteria pulmonali deſumtam, quam mallet negare. Valvulam ovale foramen totum tegere recte monet, quo longior ſit. Non bene admittit, eam valvulam ad ventriculum dextrum convexam eſſe, ad ſiniſtrum cavam. Non bene negat, lumina vaſorum eſſe in ratione permeantis ſanguinis.

Problemes anatomiques. In eundem ſenſum. Arteriam pulmonalem lateſcere, quod pulmo minus meabilis ejus ſanguinem moretur; neque bene negat ventriculum dextrum accurate inaniri, quod in pullo facile ſit viſu. Inde de corde teſtudinis, cujus duo cordis ventriculi communicant. Chordulas foraminis ovalis reperit. Hæc anno 1699. 12. conjuncta prodierunt.

Digitized by Google

Tr. des medicamens & de la maniere de s'en ſervir Paris 1699. 12. De humoribus humani corporis ſanguinis, ejusque ſeri analyſi.

In *Hiſt. de l'Acad. des Sciences* 1700. offium omnium emollitio.

§. DCXCIV. G. F. FRANK.

Georg. Frider. FRANK (*Georgii* fil.) *de* FRANKENAU, Profeſſor Hafnienſis, vir etiam in aliis ſtudiis laborioſus. EJUS eſt *de pericardio diſputatio* Altdorf. 1690. 4.* præſide *J. Maur.* HOFMANNO. A thymo ad pericardium vaſculum ire, quod BERGERUS viderit. In bove aquæ pericardi duas eſſe uncias.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 122. de hepate monſtroſæ molis in homine viſo.

Ann. IV. *obſ.* 5. Hæmorrhoïdes in puero octenni.

Ann. V. VI. *obſ.* 172, argentum vivum de vivo homine effluens.

Obſ. 176, ren unicus ſemilunaris.

Vol. I. *obſ.* 117. Ovorum variæ figuræ.

Obſ. 147. Puellus cornutus.

EJUSD. *Onychologia curioſa, ſ. tractatus de unguibus phyſico-medicus* Jenæ 1696. 4.* collectio.

EJUSD. *de unguibus monſtroſis & cornuum productione in puella Lalandica* Hafn. 1716 4.* Cornua monſtroſa etiam igne ſubjecto exploravit, eorumque elementa indagavit Redit in *Eph. Nat. Cur. Cent.* I. *obſ.* 32.

EJ. *Anaſtomoſis detecta, ſ. diſputatio phyſiologica poſterior, mutuas vaſorum oſculationes, ſecretiones animales, & membranarum uſum oſtendens* Hafn. 1704. 4.*

EJUSD. & DEBEL *de ſudore* Hafn. 1701. 8.

EJ. *Diapedeſis reſtituta* Hafn. 1716. 4.*

EJ. *Diſquiſitio epiſtolaris de ſucci nutritii tranſitu per nervos ejusque in corpore humano effectibus* Lipſ. 1696. 12.* Contra BERGERUM negat ſpiritus alere: nervos tamen requiri, ut habitum cujusque partis integrum ſervent.

EJ. & *Auſgar* ANCHERSEN *de ſtrophe ſeptimeſtri fetus, Gallis dicta la culbute, falſo hactenus credita* Hafniæ 1730. 4.*

§. DCXCV. *Homobonus* PISO. J. SINIBALDUS.

Homobonus PISO, Cremonenſis Medicus, edidit Cremonæ 1690. 4 * *ultionem antiquitatis in ſanguinis circulationem, qua confirmatum communi conſenſu ſanguinis circulum iterum adniſus eſt expugnare.* Satis hactenus *Jacobi* PRIMEROSE ſimilis, ut ratiociniis potius, quam ſcalpello pugnaret. Ipſe tamen circuitum experimento iterato ſatagit refutare. Circuitum pugnare cum revulſione, derivatione & venarum prærogativa, quæ omnia nuperi retinuerint. Arterioſum ſanguinem a venoſo diverſum eſſe, id diſcrimen a circulatione non poſſe explicari. Arterioſum ſanguinem in febrili frigore ad cor redire. Bis ligatam venam in ſuo experimento tamen

Digitized by Google

tamen intumuiſſe: quando vinculum aufertur, ſanguinem de vena propius cor inciſa etiam melius proſilire. Valvularum alias eſſe utilitates. Cum in homine lac in venas injeciſſet, ad digitos id fluxiſſe, non ad cor. Hippocratica loca male huc trahi, neque de circuitu ſanguinis bonum ſenem cogitaſſe. Sanguinem per venas ultra & citra fluere. In *Bibliotheca* MANGETI hic lib. cum refutatione repetitur.

EJUSD. *Nova in ſanguinis circulationem inquiſitio* Patav. 1726. 4.* cum *medendi methodo* prodiit. Cum priorem libellum Cretenſis Medicus MADERO refutaſſet & MANGETUS, noſter priores hic fere objectiones repetit, tum experimentum, in quo ſanguis ſurſum in venam inpulſus, tamen extremum brachium petierit. Venena alia aliis celerius operari, quod quidem fieri non poſſe putat, ſi communi via moverentur. Obſcurus ſcriptor, parum æquus, microſcopiorum contemtor, alter SBARAGLI. Vocationem ad cathedram præmium ſui laboris fuiſſe gloriatur.

Jacobi SINIBALDI, *J. Benedicti* fil. Romani Archiatrorum Collegæ, theoriæ lectoris, *Apollo bifrons medicas & amœnas Diſſ. latino & Hetruſco* (ſic) *ſermone promiſcuas exponens* Rom. 1690. 4.* Diſſertationes huc faciunt de adipe, de uſu reſpirationis, de ſudore. Inde problemata de imaginationis parentum in fetus vi; de fetus reſpiratione. An aër reſpiratus ſanguinem ſubeat. An ullum animal poſſit reſpiratione carere. Problema HARVEJANUM. Ut urinatores vivant abſque ducto aëre. An per fermentationem urina ſecernatur, an per poros certæ figuræ. Num quæ lambuntur in aſperam arteriam veniant. Somnus num calefaciat, num vero refrigeret. Patrem in ſolo actu conceptionis, matrem per omne graviditatis tempus fetum poſſe ſignare. Cæterum non rudis inventorum nuperorum, ea cum GALENICIS confert, & ſtudet conciliare. Propria vix habet experimenta.

J. Pauli FERRARI *zelotypia veritatis in veterum fallaciis & dogmatibus* Parmæ 1690? Contra J. H. SBARAGLI de recentiorum medicorum ſtudio l. CIN.

§. DCXCVI. *Varii.*

Wunder der Natur nach der Menſchen unterſchiedlichen Beſchaffenheit, in drey Theilen zuſammengetragen Frankfurt 1690. 4. B. THOMAS.

Gerard SERMES *kortbondige verklaaring van de gezonde en ongezonde ſtand des menſchen, des ſelfe oorzaaken en geneſing* Amſterdam 1690. 8. LAMB. Phyſiologia aliqua & anatome. Idem forte qui p. 621.

L. S. M. D. *Medicinale Collegie en beſchryving van het ſceleton* Amſterdam 1690. 8. LAMBERGEN.

Juſtification des anciens, où l'on fait voir, qu'ils ont ſu ce que les modernes nous debitent en Medecine comme de nouvelles decouvertes, par JOBERT Paris 1690. 12. BUR.

In *Eliæ* PRAT *Vademecum Chirurgicum* Hamburg 1690. 8.* Compendium exſtat anatomes, & propria mira muſculorum nomina.

In

Digitized by Google

In LAUNAI l. *des deſcentes* Paris 1690. 12. aliquæ ſunt icones anatomicæ.

Chryſoſtomus MARTINEZ, Hiſpanus, qui Pariſiis anatomen coluit, & duas tabulas æneas paravit, mihi non viſus, hoc anno 1690. diſparuit.

§. DCXCVII. M. E. ETTMULLER. W. U. WALDSCHMIDT.

Michael Erneſt ETTMULLER, *Michaëlis* fil. viri eruditi diſputationes variæ, præter quas nihil ſcripſit.

EJ. *Tactus ſenſuum externorum moderator*, 1695. 4.*

Epiſtola anatomica 12. *ad* RUYSCHIUM Amſterdam 1699. 4.*

EJ. *Corpus humanum ſympatheticum* 1701. 4.*

EJ. *de ira* 1705. 4. HE.

EJ. *de vigiliis involuntariis* 1705. 4.*

EJ. & WERTHER *de monſtro Hungarico* 1707. 4. Sororibus nempe ad nates connatis.

EJ. *de ſecundinarum excluſione* 1710. 4.

EJ. *Effectus muſices in homine* 1714. 4.*

EJUSDEM *de circulatione ſanguinis in fetu* 1715.*

EJ. *de ventriculi ſitu mutato progr.* 1721. 4.*

EJ. *de cerebri membranis* 1721. 4.*

EJUSD. & *R. Gottwald* SCHUSTER *de ſecundinarum excluſione* 1726. 4. HE.

EJ. *de origine animæ* 1728. 4.*

EJ. *de animæ generatione* 1728. 4.*

EJ. *ad* RUYSCHIUM *epiſtola de ovario novo data* a. 1714; recuſa a. 1720. 4.* Hiſtoriam tradit novi ovarii Nabothiani, dudum ante eum virum noti.

EJUS opera RIDLEYUS latine prodiit.

In *Act. Nat. Cur. Vol.* III. inquiſivit fere ſceptice de fetu octimeſtri & decimeſtri.

Wilhelmi Ulrici WALDSCHMIDT, *J. Jacobi* fil. Profeſſoris Kilonienſis, diſputationes, præter quas nihil ſcripſit.

De corporis ſtatu naturali & præternaturali Marpurg. 1690. 4.*

EJ. *de rebus medicis & philoſophicis variis* Kiel. 1693. 4.* de fermentis, calido innato, liquido nerveo.

EJ. *de imaginatione hominum & brutorum* Kiel. 1701. 4.*

EJ. *de ſororibus gemellis Hungaricis ab oſſe ſacro monſtroſe ſibi invicem cohærentibus* Kiel. 1709. 4.

EJ. *de his qui diu vivunt ſine alimento* Kiel. 1711. 4. BURKH.

EJ. *de*

Digitized by Google

EJ. *de hominis vita & generatione* 1720. 4. BURKH.

EJ. *Superfetatio falſo prætenſa* Hamburg. 1727. 4. & in E. N. C. *Vol.* II. *app.*

EJ. & SELLII *de allantoide* Kiel. 1729. 4.*

In E. N. C. *Dec.* III. *ann.* V. VI. *obſ.* 231. Lampetræ anatome & pericardium cartilagineum.

Ann. IX. X. *obſ.* 38. Memoria feliciſſima ruſtici.

§. DCXCVIII. *Diſputationes.*

Adolph. Chriſtoph. BENZ *de pituita vitrea inſipida* Altdorf. 1690. 4. RIV.

J. Andr. CRAMER *de glandulis uterinis* Leid. 1690. 4. HE.

Samuel BATTIER L. Græcæ Profeſſoris Diſſ. *de generatione hominis* Baſil. 1690. 4. SCH.

Seb. HOEGGER *de ſalivæ ſtatu morboſo* Baſil. 1690. 4. B. BOEHM.

David GOESGEN *de monſtris* Diſp. I, Lipſ. 1690. 4.*

L. F. MEISNER *de auditu ejusque vitiis* Prag. 1690. 4.

Juſt. Frid. DILLENIUS *de pulſu* Gieſſ. 1690. 4.*

In E. N. C. *Dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obſ.* 161. Lien cani feliciter exſectus.

Obſ. 162. Canis teſte unico.

Obſ. 164. Vertebræ lumborum ſex.

Cent. III. *obſ.* 42. Lingua duplex.

Cent. VII. *obſ.* 43. Puella atreta.

Obſ. 45. Glandulæ morboſæ in liene.

Obſ. 46. Articulatio oſſium pubis laxa in femina infanticida.

Obſ. 48. Menſes in vetula. Menſes feminæ ex faucibus.

J. LINDELII, Sueci, *de vipera* Diſſ. Ultraject. 1690. 4.* cum ejus animalis anatome. Ductus ab hepate in bilis veſiculam. Nervi præter caput nulli conſpicui. Venenum in ira eſſe.

Gottfr. WEGNER *de origine avium* ex Gen. I. 20. Francof. ad Viadr. 1690.

J. Georg. GUNZELII *de ſomno atque inſomniis* Utrecht. 1690. 4.*

Conr. a LAGE *de pythonibus ſ. ventriloquis* Vinor. 1690. 4.

Lud. de VAUX & *Claud.* BURLET, *Ergo alterum circuitus ſanguinis organum pulmo* Pariſ. 1690.

Fr. VERNAGE & *Alex. Pet.* MATTOT *Non ergo monſtrum tribuendum naturæ erranti* Pariſ. 1690. 4.

Digitized by Google

§. DCXCIX. *Johannes* BERNOULLI.

Duorum fratrum junior, ſummus mathematicus, alter integralis calculi inventor, noſter annis 1728. & 1729. præceptor, medicus, ut tamen in mathematibus ſibi pene unice placeret. Cum Groningæ doceret, edidit diſputationem *de nutritione* 1699. 4. in *Tempe Helveticis* recuſam. In ea calculos ponit conſumtionis corporis humani, quæ fit per inſenſilem perſpirationem, & tempus definit, quo inquilinæ particulæ ejus corporis evaneſcunt novisque reparantur. Solidas particulas & ipſas reparari docet. Alimentum ad baſin fibrarum adponi, ita eas propelli & protruſione nutriri. De arteriæ cum vena conjunctione.

In *Act. Erud. Lipſ.* 1694. theoriam ſuam motus muſcularis adumbravit.

IDEM anno 1697. 4. Baſileæ *de muſculorum motu* diſputavit, quam diſſertationem P. A. MICHELOTTI cum ſuo de *ſeparatione liquidorum* opere Venet. 1722. 4.* recudi fecit. Neapoli etiam 1734. 4. & Haag. 1743. 4. recuderunt. Menſuram dat contractionis fibræ, quæ maxima ſit, & menſuram elevationis, quæ fit a veſiculis fibram conſtituentibus inflatis. Veſiculares fibras muſculi facit. Cauſam inflationis tribuit globulis a ſpiritibus perforatis, ut intus contentus aër erumpat.

Apologiam alias dicam, quam pro hac diſputatione MICHELOTTUS ſcripſit.

Non poteſt ab ea longe ſeparari Diſp. *de efferveſcentia & fermentatione*, quæ Baſilææ 1690. 4. excuſa, Neapoli 1734. 4. prodiit, & cum MICHELOTTO Haag. 1743. 4. Hic enim theoria continetur, qua prior libellus nititur, efferveſcentiam nempe fieri ab acido, quod perrupto alcali aërem internum liberet.

§. DCC. *Diaria. Tranſ. Philoſ.*

N. 193. *Richardus* WALLER formationem ſucceſſivam gerinorum perſecutus eſt.

N. 196. ejusdem aliqua ad anatomen muris majoris veſicula fellea deſtituti. Glandulæ ad penem adſidentes, veſiculæ ſeminales: vaſcula epididymidis evidentiſſima.

N. 211. Aliqua ad pſittaci anatomen. Larynx uterque. Roſtrum ſuperius cum cranio dearticulatum; duplex præter carnoſum ventriculum ingluvies.

N. 312. de ſurdis, qui ex motu labiorum ſenſa colloquentium percipiunt.

N. 350. accuratior anatome capitis pici; quam apud MERYUM & BORELLUM.

N. 196. 198. *Edmundi* HALLEY, celebris phyſici & Aſtronomi, Tabula mortium & partuum Vratislavienſium. Hic primum 34000. hominum anni emortuales ex faſtis funereis excerpti, probabilitas futuræ vitæ expreſſa, annus definitus, quo quisque mortalis de vita decedit. Quæ omnia per nuperiores labores ad uſus humanos politicos & œconomicos ſunt perfecta.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* II. *ann.* X. ſ. 1691. *Martinus Johannes* HAESBART *obſ.* 75. anum & naturam clauſam recenſet.

J. Con-

J. Conradus MURALTUS J. F. Tigurinus Medicus, de lutræ maſculæ anatome, *obſ.* 112.

EJUS *Compendioſa naturalis hominis ſtatus hiſtoria* Pr. CH. L. WELSCH. Baſileæ 1692. 4.

In addendis Tomi *Ephemeridum* hujus anni icon datur fetus difformis varie conquaſſati.

Et *Coſmi* BONOMO epiſtola de teredinibus humani corporis latine verſa a J. LANZONO.

§. DCCI. *Clopton* HAVERS.

EJUS *oſteologia nova, or ſome new obſervations of the bones &c.* London 1691. 8.* 1729. 8.* & latine Ulm. 1692. 8. in B. MANGET. Amſterd. 1731. 8. vertente SCHREIBERO. Quinque ſermones partim anatomici argumenti, partim phyſiologici. L. I. Fabrica oſſium; bene de perioſteo, vaſis nutritiis, laminis, cancellis. Pericranium a perioſteo non eſſe diverſum. L. II. de accretione hypotheſis mirifica, quam derivat a ſucco viſcido de arteriis ſecreto, per nervorum motum in gyrum acto, circa axin, ut vicinis partibus adhæreſcat. Solidas corporis partes non creſcere. III. De medulla, ſecreta in veſiculis, quæ in lobulos congregantur. IV. De glandulis mucilaginoſis, cum quibus nomen viri conſervatum eſt, compoſitis, quas recenſet, & ſimplicibus. Lienem mucum articularem ſecernere. V. De cartilaginum fabrica & potiſſimum coſtarum, quarum figuram in reſpiratione docet mutari, ut inſpirantibus longiores fiant & planiores, exſpirantibus curvæ magis & breviores. Recte exponit, ut coſtis extrorſum verſis thoracis amplitudo augeatur.

IDEM edidit *Michaëlis* SPACHER & J. REMMELIN *anatomy of bodies of man and woman* cum ſuis emendationibus Londin. 1702. fol. GUNZ.

In *Phil. Tranſ.* n. 254. mirificam theoriam digeſtionis dedit. Cum enim vidiſſet carnem in pulpam ſolvi, ſi oleum vitrioli & terebinthinæ adſuderis, eo ſe abduci paſſus eſt, ut crederet ſalivæ quatuor glandulas, (nam NUCKIANAS numerat) duorum generum ſalivam adfundere, fere ut hi duo quos dixi liquores; eas duas ſalivas effervеſcere, ſic carnem ſolvi.

§. DCCII. *Johannes* VIRIDET,

Medicus Morgienſis in Helvetia. EJ. *Tractatus novus medico-phyſicus de prima coctione, præcipueque de ventriculi fermento* Genev. 1691. 8.*; parum notus, ſua tamen ſibi propria experimenta habet. Pro digeſtionis equidem cauſis habet alcali ex ſuccis arterioſis gaſtricis per glandulas ſecretum, cum acida ſaliva effervеſcens, neque probes, quod alcali volatile ab aëre in ſanguinem ſorberi doceat, & famis eſſe cauſam Succi ventriculi natura. Experimenta vero ſua profert peculiaria: pleraſque glandulas humani corporis, & conglomeratas etiam potiſſimum, ſuccum heliotropii rubro colore tingere, tum ſalivam omnium animalium etiam maxime. Totam officinam chylopoieſeos perſequitur. A bronchiis

chiis ſe in veſiculam aëream euntem ductum in multis piſcibus vidiſſe. Hoc ipſum fere opus Gallice vertit auctor, & Parif. (potius Genevæ) recudi fecit cum titulo, *Traité des cauſes de la production du bon chyle, & de celles qui lui nuiſent.* 1735. 12. 2. Vol.*

Pars prior potiſſimum huc facit. Salivam fermentationem ciere, argentum vivum exſtinguere; ſubacidam eſſe: in ſucco ventriculi ſalem volatilem reperiri, & ſolutionem argenti vivi ſublimati cum eo lacteſcere. Et tamen ſuccum ventriculi animalium plerorumque acidum eſſe, etiam piſcium. Non ab acido cibum coqui. Contra tritus vim. Acidum famem facere, & ab acidi cum volatilibus ſalibus fervore fieri coctionem ciborum. De vi coquente ventriculi. Acidum ventriculi etiam ab aere eſſe.

§. DCCIII. *Franciſcus de* HONUPHRIIS. *Alii.*

Medicus Romanus dedit Romæ 1691. 4.* libellum cui titulus eſt *Abortus bicorporeus monſtroſus*, in Academia phyſico-mathematica examinatus. Corpora duo, caput unicum ſemiduplex, cor ſimplex; quatuor arteriæ carotides, cerebrum unicum, cerebella duo. Diſſecuerat HIPPOLYTUS MAGNANUS.

Richardi CARR *epiſtolæ medicinales, variis occaſionibus conſcriptæ* London 1691. 8.* In prima, vaſa lymphatica cerebri ſibi viſa adfirmat, & vaſa pariter lymphatica comitantia nervos olfactorios. In 16. agit de duabus puellis, quæ in Italia dicuntur ſexum mutaſſe.

Pauli SPINDLER *obſervationum medicarum centuria, opera & cum ſcholiis Caroli* RAYGER Francof. 1691. 4.* Paſſim aliqua. Pulſus in duabus manubus ſæpe diſſentire, bonum alias in ægro brachio, vix percipiendum in brachio ſano.

Conrad HORLACHER *methodus urinoſcopiæ perfacilis & perſpicua* Ulm. 1691. 12. PL.

Traité des mouches à miel Paris 1691. 12. hactenus huc facit, quod agatur de cera, ut humore animali.

Carlo ERRARD *anatomia del corpo humano per uſo ed intelligenza del diſſegno* Rom. 1691. fol. ZOCHA.

Abbé NICASSE *les ſirenes où diſcours ſur leur forme & figure* Paris 1691. 4. BURE.

Traité de l'ame & de la connoiſſance des betes Amſterdam 1691. 12.

§. DCCIV. *Elias* CAMERARIUS.

EJUS an patris *Eliæ Rudolphi*, Diſp. *de ſubſidiis pro arte medica ab antlia pneumatica petita* Tubing. 1691. 4.* Ad reſpirationis naturam, coloris ſanguinis ab aëre originem, perſpirationem inſenſibilem.

EJUSDEM *Diſſertationes tres de naturali ſtatu ſpirituum animalium &c.* Tiguri 1694. 8.

EJ. *Diſ-*

Digitized by Google

Ej. *Diſſertationes Taurinenſes epiſtolicæ medico-phyſicæ* Tubing. 1712. 8.* Principem Würtembergicum per Italiam peregrinantem comitatus, nova potiſſimum ejus regionis inventa expendit. Solebat in objectionibus ſibi placere & dubiis. De monſtris, eorum origine mechanica, fetuum in utero mora. Caoaverum in aëre tenui montis CENISII conſervatio. De glandulis TERRANEI. De matris cum fetu commercio ſanguineo. De lentis cryſtallinæ ad viſum neceſſitate. De præparatis ceraceis NOUESII, & auris fabrica MISTICHELLIANA.

Ej. Sanguis per inſolitas vias erumpens. E. N. C. *Vol.* II. *obſ.* 155.

Ej. *Eclecticæ medicinæ & phyſicæ ſpecimina quædam* Francofurti 1713. 4.* Difficultates & dubia contra theorias nuperorum, & contra BAGLIVII ſyſtema ſolidorum vi contractili nixum. Contra ſedem animæ in corpore calloſo. De ſomno, de adſociatione idearum: ſed potiſſimum ſex Diſſ. contra LEEUWENHOECKIUM, contra ejus diſſectos pulices, contra theoriam generationis ex vermiculis, aërem in ſanguine, mucum inteſtinorum pro muſculo habitum, globulos ſanguinis, ſquamas epidermidis, vaſorum lacteorum cæcam originem, fibras lentis cryſtallinæ. In Diſſ. X. *de ſpiritibus & hypotheſi* MORTONI, & XI. contra BAGLIVII fibram ſolidam & membranarum ex meningibus ortum diſputat. Diſſ. XV. de controverſia LEIBNIZII & STURMII circa naturam.

Ej. *Medicinæ conciliatricis conamina* Francof. 1714. 4.* Huc facit Phyſiologia ad BOHNII fere ſenſum, in qua laxatis vocum ſignificationibus antiquas hypotheſes cum novis ſatagit conciliare.

EJUSDEM *de modis motus animalis* Tubingæ 1716. 4.* Animam ipſam muſculum movere.

EJUSD. *Syſtema cautelarum medicarum* Francof. 1721. 4.* Aliqua ad methodum ſtudendi: & phyſiologiæ compendium.

EJ. *de generatione hominis ex verme* ib. 1723. 4.*

EJ. *de efficacia animi pathematum in negotio ſanitatis & morborum* ib. 1725. 4.

EJ. *de circulatione ſanguinis R. J. Andrea* GERSTLACHER, qui ſe auctorem vocat Tubingæ 1728. 4.*

EJ. *de ortu, progreſſu & occaſu hominis* ib. 1731. 4.

EJUSDEM, jam depoſiti ſenis, *de humani corporis occulto ortu* ib. 1733. 4.* Sceptica.

§. DCCV. *Diſputationes.*

Gottfried ICKART *de humani lactis natura & uſu* Erford. 1691. 4.*

Abraham RADER *œconomia humana* Erford. 1691. 4. PL.

Frid. Boguſlaus HILLIUS *de ſero ſanguinis, chyloſi, ejusque morbis* Leidæ 1691. 4. HE.

Pillegrom HILLEMAN *de ſucco nerveo* Leid. 1691. 4.*

J. Chriſt. SCHULZE *de chiromantiæ vanitate* Regiomont. 1691. 4.*

J. Chriſtoph. MOELLER *de melle* Jen. 1691. 4

Thomas BURNET *de vomitu* Leid. 1691. 4.*

Martin van KUYL *circa hominis generationem & medicamenta ex vegetabilibus & animalibus illi dicandis* Utrecht 1691. 4.*

P. TIELENS *de urina* Leid. 1691. 4.

Joſeph HALSY *de lympha* Utrecht. 1691. 4.*

Georg. OTHO *miranda imaginationis vis* Marpurg. 1691. 4.*

Petri Joh. BURETTE & *J. Maria* BERTHOLD; *Ergo ex ſola partium ſtructura corporis humani functiones* Pariſ. 1691.

Phil. Ign. SAVE & *Ph.* BOURDELIN *E. viventia ex ovo* Pariſ. 1691.

§. DCCVI. *Alexius* LITTRE.

Alexii LITTRE, celebris Academici, & *Lud. de* DRAGUEVILLE, Theſes *Non ergo ab acido humore fit alimentorum diſſolutio* Pariſ. 1691.

EJUSDEM celeb. viri multa ſunt in *Commentariis Academiæ Scientiarum* excuſa.

In *hiſt. Acad Reg. Scient.* 1700. vomitum tamen a motu periſtaltico inverſo fieri, contra DUVERNEYUM.

Hernia appendicis inteſtini.

Ren petrificatus.

Foramen ovale apertum.

De partibus genitalibus virilibus. De proſtatæ 12. peculiaribus lobis. De glandula, quam vocat anteproſtatam, bulbo urethræ, glandulis ſebaceis glandis penis, glandulis COWPERI, quas COUPLETO tribuit, muſculo dilatatorio urethræ, lacerto ab acceleratore in præputium exeunte, in animalibus frequentiore.

Anno 1701. commentariorum circulum membranoſum recte dicit pro valvulis venoſis.

Deinde ſubito mortuum dicit, in quo aorta duplo major, oſſeis fragmentis & ulceribus plena.

In *Mem. ejusd. anni* homo, qui foramen ovale apertum habuit, & arteriam pulmonalem quam aortam majorem; ipſum meatum a ſiniſtris ampliorem, quam fabricam pro MERYO facere putat.

Ibid. pro ovis humanis. Vidit in homine & in animale corpora lutea, laceras rimas ovarii, per quas ovum exierat; ipſum in ovario integro minimum fetum; memorabilis utique libellus. Uterum muſculum eſſe reticulatum.

Glandulas hepatis manifeſtas vidit. Monſtrorum bonæ hiſtoriæ. Membrana fetus tertia.

Urachus apertus, urina per umbilicum reddita.

Fetus acephali duo.

Fetus ore deſtitutus. Alius

Alius abſque galea cranii, cerebro & ſpinali medulla.

In *Comment.* anno 1702. membranas tres fetus oſtendit.

Æthiopum ſub epidermide reticulum nigrum non eſſe mucoſum, neque in aqua quidquam de eo ſolvi.

Memorabilis hiſtoria ſceleti fetus in tuba reperti.

Glandulæ renis humani.

Anno 1703. bonæ hiſtoriæ corporis lutei, in feminis viſi & cavi.

Anno 1704. de femina tubis cæcis, cum bis peperiſſet.

Idem poſt ſanguinis jacturas conſtanter ſe aërem in vaſis ſanguineis reperire.

Idem tubam ovario adplicatam & corpus luteum cum cicatrice vidit.

Idem glandulas ſinui falcis duræ membranæ cerebri adjectas dixit.

Aërem ex aſpera arteria in ventriculum cordis ſiniſtrum, non in dextrum tranſiiſſe.

Anno 1705., renis fabrica, glandulæ elementales, earum vaſcula, nervi, ductus excretorii.

EJ. Vagina ſepto diviſa & duo uteri.

EJ. Cerebrum per ictum ſubſidens.

Septulum uteri in puella bienni.

Hiſt. 1706. pericardium cordi adhærens.

In puerpera tuba infundibulo ſuo undique ad ovarium adnata, & magnum ovum amplexa, cui ſuus fuerit vaſculoſus calyx.

Ventriculus catellæ, qui in pectus transmigraverat.

Mem. de 1707. de glandula pituitaria, ſinu circulari eam ambeunte, cujus ſanguis eam adluat.

In *Hiſtoria* Infans rene unico.

Hiſt. de 1709. Ligamenta unius lateris uterum ad ſuam ſedem adtraxerunt.

Duo corda pulli.

Mem. de 1709. Fetus humani anatome, cui perbrevis funiculus, vena vero umbilicalis cavæ locum tenebat, & ſe in ſuperiorem venam cavam immittebat. Inteſtinum & ureter in hypogaſtrio apertus: teſtes in abdomine.

Hiſt. de 1710. Rectum inteſtinum pene in duas partes divulſum.

In *Memoires* de 1711. de glandulis COWPERI & in iis reſidente gonorrhœa.

Hiſt. ibid. Catellum ſubito occidit. In eo & lac in ventriculo coactum vidit, & aquam in pericardio.

Hiſt. de 1712. Cor abſque pericardio.

Hiſt. de 1713. Valvula inter aorticas trunco adpreſſa; hinc ventriculus ſiniſter ſanguine obrutus.

Mem.

Digitized by Google

Mem. de 1714. De aëre in vaſis ſanguineis viſo, potiſſimum poſt majores ſanguinis jacturas.

Mem. de 1715. Partus placentæ veſicularis. Vaſa lactea craſſorum intt.

Mem. de 1717. Contra clyſteres nutritios, ob valvulam coli reſiſtentem &c.

Ib. Fetus cyclops, cum duabus in uno oculo cryſtallinis lentibus.

Mem. de 1718. Deſcribit linguam, palatum, uvulam; hujus muſculum azygon; epiglottidis muſculos levatores & depreſſores. Arcus duos faucium. Liquores per nares infuſos facile in glottidem illabi, poſſe tamen in morbis faucium tentari. Icones non malæ additæ.

Hiſt. de 1719. De ſubmerſis. Noſter reperit, habere in ventriculo aquam paucam cum ſpuma in pulmone, glottidem apertam, epiglottidem erectam. Deglutitionem deſcribit. Negat in cadaveris ventriculum aquam venire.

Mem. de 1720. De menſibus. Eſſe in utero foramina, quæ dum menſes fluunt, conſpicua ſint, aliis temporibus exigua. Ex ſolo utero menſes venire. A plethora eſſe.

§. DCCVII. *J. Conrad* AMMANN,

Scaphuſinus Medicus, ſectæ cuidam addictus, quæ interceſſit ne cathedram oblatam acceptaret. Ruri vixit & latuit. Primum ejus & celeberrimum opuſculum fuit *Surdus loquens, dat is wiskonſtige beſchrywinge op wat wyze man doof geboorene ſal konnen leeren ſpreeken* Haarlem 1692. 8.* latine verſus; *S. loquens, ſ. diſſertatio de loquela* Amſterd. 1702. 8. Leid. 1727. 8.* aucta & emendata. Germanice *der redende Taube &c.* Prenzlau 1747. 8.* Anglice London 1694. 8. Artem docendi ſurdos, ut diſtincte pronuntiarent, & ex motu labiorum oriſque, colloquentium ſenſa perciperent, noſter feliciſſime (c) exercuit, & candide docuit. Omnium etiam optime cujuſque literæ formationem expoſuit, & organa motuſque definivit, per quos quæque naſcatur. Vitia etiam pronuntiationis ad ſua organa, organorumque certa vitia revocavit, & docuit reparare: Aureus undique libellus. In editione Germanica Cl. VENZKY notas addidit & WALLISIUM.

§ DCCVIII. *Pierre* BRISSEAU.

EJUS *Traité des mouvemens ſympathiques, avec une explication de ceux qui arrivent dans l'affection hypochondriaque & hyſterique* Monsp. 1692. 12. ASTRUC. Non legi. Suſpicor non ejuſdem eſſe auctoris omnes.

Sed celebris eſt *tr. de la cataracte & du glaucome.*

Primum anno 1705. hortante DODARTO prælegerat coram *Academia Regia Scientiarum* Diſſ. in qua oſtendebat cataractam non membranam aliquam eſſe in humore

(c) Teſtimonium de virgine KOLAERT perfecte loqui docta dedit DECKER *Exerc.* p. 101. Bene oculis audientem & diſtincte loquentem vidit J. C. WOLF.

Digitized by Google

humore aqueo concretam, ſed ipſam veriſſimam lentem cryſtallinam, quæ vitioſe opaca ſit, quam ſententiam etiam GASSENDUS & ROHAULT a B. LASNIER chirurgo acceptam ſuis ſcriptis inſeruerant. Ea Diff. cum titulo *nouvelles obſervations ſur la cataracte* prodiit Turnaci 1706. 8. Deinde altera Diff, *Suite des obſervations* Turnaci 1708. 12. ſecuta eſt. Denique *deuxiemes obſervations ſur la cataracte*. Tres autem conjunctæ prodierunt Pariſ. 1709. 12.*, præmiſſa deſcriptione oculi. In eo vir Cl. a veteribus & ſcholarum opinione receſſit, quod ex vitium lentis cryſtallinæ glaucoma vocarent; cataractam, quæ acu deponitur, pro pellicula haberent, in humore aqueo ſubnata. Per cadaverum ergo inciſiones noſter reperit, quibus cataracta depoſita fuerat, iis lentem cryſtallinam opacam, loco ſuo motam, in angulo oculi marcidam latuiſſe: in cæcis etiam cum cataracta commortuis lentem eandem opacam repertam eſſe. In ipſa adminiſtratione artis ſuæ, cataractam perforari, & de loco detrudi. Octies in cadavere lentem opacam repertam fuiſſe, nunquam pelliculam. Varia ad anatomiam.

Troiſiemes obſervations ſur la cataracte & le glaucome ib. Contra ea, quæ *Antonius* MATTREIEAN dicebat accompagnemens, *Petiti* & *Auberti* teſtimonia producit, cataractæ in lente cryſtallina reſidentis. Glaucoma morbum eſſe corporis vitrei. Ad objectiones reſponſiones. Poſt cataractam depoſitam, convexi vitri neceſſitatem naſci a minori vi confringente vitrei corporis, quod cryſtallinæ lentis locum replet. Alia contra *Philippum de la* HIRE & *Alexium* LITTRE, qui membranaceam cataractam viderat, MERYUMque ſimile *Caroli de S.* YVES experimentum repetentem.

Obſervations faites par Mr. BRISSEAU, *Profeſſeur d'Anatomie & de Botanique a Douai* Douai 1716. 8.*. Chirurgici potiſſimum argumenti ſunt. Præter curationes memorabiles vitiorum cerebri, & corollaria inde deducta phyſiologica. Huc pertinet obſ. 5. ſ. deſcriptio fetus monſtroſi, cui pro cerebro & medulla corpus erat informe. Obſ. 6. de capillis ex abdominis cavo eductis. Recuſæ ſunt cum PALFYNI anatome ex editione B. BOUDOU Paris 1734. 8.* Hæ certo ſunt junioris BRISSEAU.

§. DCCIX. *Varii.*

Richardi MORTON *pyretologia* Londin. 1692. 8. &c. Aliqua fundamenta ponit phyſiologica. Ex cerebro reliquas corporis animalis partes formari. Dari ſpiritus animales, a quorum vitio plurimi morbi naſcantur.

Proſperi MANDOSII *Romanorum ſcriptorum Centuriæ, Vol.* I. II. Rom. 1692. 4.* Habet etiam PANAROLUM, alioſque inciſores.

In J. CLERICI *ontologia & pneumatologia* aliqua huc faciunt, a. 1692. edita, ut mira felicitas memoriæ in homine, qui 500. nomina repeteret.

Salomon SPRANGER ὑποβίοι, *ſ. ſub aquis viventes* Leipz. 1692. 12.* Ad explicandam miram illam hortulani Suecici hiſtoriam, qui 16. horis ſub aqua dicitur vixiſſe. Conjecturam adfert de aëre per cutis poros reſorbto. Alimentum ſpirituoſum ex aere advenire. Recuſum eſt Dreſd. 1711. 8. cum SELIGMANNI *exercit. anatomicis.*

Petri BURGER, Candidatus Chirurgiæ, *oder Erörterung anatomiſcher Fragen* Hannov. 1692. 8. Laudat SCHULZIUS.

Georg. Albertus HAMBERGER, *G. Ehrhardi* pater, mathematum Profeſſor, Diſſ. dedit Jen. 1692. 4. *de Deo ex inſpectione cordis demonſtrato* cum iconibus LOWERIANIS, recuſam in faſciculo Diſſ. 1708. 4.* edito, cum quo exſtat diſputatio de opticis oculorum vitiis.

Mauritii v. REVERHORST, diſcipuli *Antonii* NUCK & Profeſſoris inde Hagani, *de motu bilis circulari ejusque morbis* Leid. 1692. 4.*, recuſa 8. abſque anno, & 1696. 8.* Deſcribit hepar, ejusque vaſa lymphatica & in convexa facie depingit & in cava. Calculos init copiæ bilis, quæ in vivo cane ſecernitur, & ex ea copia deducit, multam bilis partem per vaſa inteſtinalia reſorberi.

EJ. *Solutionum apologeticarum Warneri* CHROUET *everſio* Leid. 1691 8. Laudat ſummam ſubtilitatem mercurialis injectionis, qualem præceptor NUCKIUS adminiſtrabat.

In POTTERI, archiepiſcopi inde Cantuarienſis, *archæologia* anno 1692. 8. edita, & recuſa in GRONOVIANI *theſauri* T. XII. aliqua ſunt de cadaveribus & de ſepultura.

Abbé COMIERS *ſur les geans* Paris 1692. . . .

Stephani CHAUVIN *Lexicon philoſophicum* Roterdam. 1692. fol. ſæpe recuſum, etiam ad anatomen facit.

Letre ſur une momie d'Egypte Paris 1692. 4.

Partus unicorporeus doiacaros Spilemberti editus 1692. a *Joh. Ludovico de* BARTOLIS *examinatus*, ad B. RAMAZZINUM: reperitur in *Galer. di Minerv.* VI. p. 277.

Catalogus rerum viſendarum Lugduni in Batavi, in Anatomia publica Leidæ 1692. 4.

C. MARTINIZ *brevis explicatio novarum figurarum proportionum corporis humani & ejus anatomen concernentium*, Germ. & Latine, Francofurt. 1692. 8.

FURSTII *an* ZACH? *utilia & curioſa de vita ſana & longa*, *de annis climactericis*, *de termino vitæ* Francof. 1692. 12.

§. DCCX. *Varii.*

Mathurin CASTANÆUS *de vigilia hominis* Hafn. 1692. 4.

H. Ph. ALBERTI & *Wichman* CORDES *de bilis natura & uſu medico* Erford. 1692. 4. MOELLER.

Olai WING *de ſudore ejusque ſpeciebus* Upſal. 1692.

EJ. *de lacte* Upſal. 1696. 4.*

Frider. Ferdinand ILMER *de* WARTENBERG *de pancreate phyſiologice & pathologice conſiderato* Wien 1692. 4.*

EJ.

Ej. *de ſtructura oculorum* Wien 1697. 4. Burkh.

C. Wittichius *de catameniorum fluxu* Duisburg. 1692. 4.

Joh. de Swardt *de diſtributione chyli* Utrecht. 1692. 4.*

Joh. Wollaston *de primis vitæ ſtaminibus* Utrecht 1692. 4.*

Cl. Bourdelin & *Amb. Nic.* Chemineau *Ergo æqua functionum naturalium cum chymicis operibus comparatio* Pariſ. 1692.

Al. Petri Mattot & *Gabr.* Fressan *Non ergo ingenioſi, qui facile lacrymantur* Pariſ. 1692.

§. DCCXI.

Memoires de Mathematique & de Phyſique anni 1692.

Prodierunt Pariſiis fol. & recuſa ſunt in T. X. *Mem. avant* 1699.

In iis Sedileau & *de la* Hire inſectum ex gallarum vicinia deſcribunt, quod Heſperidum malos infeſtat.

Guil. Homberg experimenta fecit in phosphoro.

Idem in *hiſt. de l'Acad.* 1699. miram venerem libellarum deſcribit.

Egit etiam de injectione anatomica, quæ aeris ope fit in vacua ſpatia irruentis, & amalgama plumbi ſtanni & biſmuthi bono cum eventu inpulit.

In *hiſt. de l'Acad.* 1700. clyſter cum ſpiritu vini inebriat.

In *Mem. de* 1704. Pulſationem venarum dixit, cum magnas arterias polypi obſiderent.

In *Mem. de* 1707. agit de araneis.

In *Mem. de* 1709. bilis analyſis, de ſpiritu rufo & acido animalium.

Anat. 1711. anatomen dedit faecum alvi.

In *Mem. de* 1712. acidum ſalem & lixivum per ſuas notas deſtinctos ſecum habitare, abſque effervefcentia. Acidum animale confirmavit. Analyſis lotii, lactis.

In *Journal des Savans* 1692. de puella narratur in puerum transformata, ut tamen per penem menſes pateretur.

§. DCCXII. *Philippus* Verheyen,

Profeſſor Lovanienſis, altero pede mancus, cæterum diligens homo, & in colligendo & hactenus in ſecando, compendium anatomicum claſſicum ſubſtituit Bartholiniano, ſæpiſſime recuſum. Prima editio Lovanienſis eſt anni 1693. 4.* Brevis, ſimplex libellus cum aliqua phyſiologia; icones fere collectitiæ, parvæ, neque optimæ. In ſubtilioribus anatomes partibus, ut in nevrologia & angiologia pauperior; aliquanto ditior in viſceribus.

In altera editione Bruxellis anno 1710. 4. 2. Vol. & 1726. 4. 2. Vol. edita *, multa in melius mutata ſunt. Aliquas icones auctor proprias addidit, ad

Digitized by Google

ſinus pituitarios, pudendum muliebre, vaſa cordis ſanguinem exhalantia, os ſacrum, muſculos ſternocoſtales, infracoſtales, quos invenit, aut certe auxit. Vaſcula ex parte inferiore renis in ſpermatica euntia. Arteriæ bronchiales duæ, tres, m. chondrogloſſus, glandulæ vaginæ, rugæque ejus palmatæ. Aortæ icon non mala, ſic naſi cartilaginum. Ductus in felleam veſiculam ab hepate venientes, aliosque inter ductus hepaticos & veſiculam communicantes ductus deſcripſit. SYLVII hypotheſin per experimenta refutavit. Glandulas epiglottidis, & novam etiam inter arytænoideas poſitam glandulam, & ligamenta fibrasque epiglottidis dixit, animadverſiones meritus J. B. MORGAGNI: tum muſculum cricoepiglottidem. Neque negaverim VERHEYENIUM paſſim aliqua clanculum ex aliis eſſe imitatum, MORGAGNO, RUYSCHIO.

Prima editio Lipſiæ recuſa prodiit 1699. 8. 1705. 8. 1711. 8.* Belgice *Ontleedkondige beſchryving van het menſchen ligham* Bruſſel 1711. 8.

Cum editione anni 1710. prodiit *ſupplementum anatomicum*. Ejus duæ ſunt partes; phyſiologica prima, ſcriptorum VERHEYENII utiliſſimum, recti judicii, etſi non ſubtilis, cum propria analyſi chemica ſanguinis, bilis, ſeminis, urinæ, & cum numeroſis experimentis in vivis animalibus captis, potiſſimum etiam in ovibus impraegnatis, aliis ad reſpirationem pertinentibus. Medium ſeptum transverſum inter inſpirandum non deſcendere. Mediaſtino perforato, motum pulmonum ſupprimi. Thymi ſatis bona icon. Oculo gelato ad humores delineandos uſus eſt (*d*).

Altera pars tota verſatur in litibus cum MERYO agitatis, cum noſter ſententiam HARVEJI tueretur. Prodierat *lettre ecrite à un Chirurgien de Gand* Paris 1698. 12.* *& ſeconde lettre à un Anatomiſte de Gand* Paris 1698. 12.

Uterque liber recuſus eſt Neapoli 1717. 4. 2.Vol. Lipſ. 1731. 2.Vol. 8. Neapoli 1734. 4. 2.Vol. Supplementum ſolum Amſterdam 1731. 8.

In editione Geneveuſi 1712. T. I. reperitur etiam VERHEYENII cenſura in BLANCARDI, etiam aliorum, errores: & epiſtola ad RUYSCHIUM, in qua paſſim ſe excuſat, & figuram aortæ magna cum cura ait a ſe delineatam fuiſſe.

In eadem editione Colonienſi, potius Genevenſi, anni 1712. 4. 2.Vol.* acceſſit libellus VIEUSSENII de uteri & placentæ fabrica, & MANGETI in VERHEYENIUM notæ.

Ej. ad *Wilh. Henrici* MULLER *Diſſ. de thymo reſponſio* Lovan. 1706. 4.* & in *ſelectis meis* T. II. Contra BIDLOUM, qui VERHEYENIANAM thymi deſcriptionem carpſerat. Pondera thymi in fetus inque adulto homine.

§. DCCXIII. *Herm.* BOERHAAVE.

Hermannus BOERHAAVE, vel BOERHAAVEN, uti in primis ſuis ſcriptis audit, communis Europæ ſub initia hujus ſeculi PRÆCEPTOR, idem & meus, vir animi magnitudine & benignitate admirabilis, in omnes pariter mortales benevolus,

(d) PALFYN *Anat. Chir.* II. p. 292.

Digitized by Google

lus, vere Chriſtianus, ingratorum perinde patronus, eloquio valuit, brevique ſtylo & nitido, & rectitudine judicii, gnarus mathematum, artemque medicam per calidorum medicamentorum & alcalinorum amorem corruptam reſtituit. Neminem medicorum audivit præter DRELINCOURTIUM, qui ſacris literis ſe devoviſſet, neque niſi caſu aliquo, eoque hactenus involuntario, ad medicinam revocatus. Animalia ipſe ſibi ſecuit, Profeſſores Leydenſes homines ſecantes vidit, ipſum juvenem ALBINUM, ut ſæpe vidi. Præparatas a RUYSCHIO corporis humani partes coram habuit, & meditatus eſt. Chemiam & microſcopicas ſpeculationes in ſeipſo proprioque etiam oculo ad illuſtrandam phyſiologiam, & ad refutandos errores adhibuit, optimos libros legit; ſupra triginta annos Phyſiologiam docuit, cui ſuam pathologiam ſuperſtruxit. Vir in adfirmando modeſtus, in refutando parciſſimus. Quare æternum ei amorem, & perennem gratitudinem me debere adgnoſco, etſi non potui ubique cum ſummo viro ſentire, quem MALPIGHII & BELLINI amor paſſim aliquantum a vero abduxerant, aut pleni & perfecti undique ſyſtematis ſtudium. Ingenio & eruditione parem forte ſecula reddent, parem animum rediturum deſpero.

Primum præſide *Wolferdo* SENGUERD diſputavit *de mente humana* Leidæ 1687. 4.*, quam diſputationem putes præſidis eſſe. Recuſa eſt in HAYMANNI T. II.

Inde pro gradu Harderwici anno 1693. 4. diſputavit *de utilitate explorandorum in ægris excrementorum, ut ſignorum, quam diſputationem* Cl. BURTON recuſam dedit London 1743. 8.* neſcio quare nonnihil contractam: exſtat etiam Francofurti 1742. 8. Leidæ 1742. 8. Ut urinæ contenta optime indageris, quiete, filtro, igne ſubjecto, aliisque artibus. De fæcibus etiam alvi, ſaliva, ſudore, muco vario, bile, lacruma, ſed brevius egit.

Diſputat. lego dediſſe inauguralem philoſophicam *de diſtinctione mentis a corpore*, cujus annum ignoro; recuſam in opuſculorum editione Veneta 1757. 4.* Contra SPINOZAM.

EJ. *de uſu ratiocinii mechanici in medicina oratio, cum tertii ſuæ ſtationis anni labores auſpicaretur* (1702.) Leid. 1703. 8. 1709. 8.*, inque operum collectionibus. Corpus humanum machinam eſſe hydraulicam, & ad ſuos fines quamque corporis partem accurate fabricatam. Vaſa minora & tenuiores recipientia humores hic primum dixit.

Inſtitutiones medicæ in uſus annuæ exercitationis domeſticos digeſtæ Leid. 1708. 8.* 1713. 8.* 1720. 8.* 1727. 8.* 1734. 8.* 1746. 8.*; alibi ſæpiſſime recuſæ Pariſ. 1737. 8. Venet. 1757. 4.* &c. Gallice verſæ a *Juliano* OFRAI. Germanice a *J. Petro* EBERHARD Hall. 1734. 8.* Belgice a C. LOVE 1745. 8. 1752. 8. Cum tabulis æneis recuſæ Londini 1751. 4. alii 1741. 4. Arabice verſæ, teſte *Alberto* SCHULTENS, & ſub novo prelo Conſtantinopolitano excuſæ.

Hunc ad librum fere in omnibus univerſæ Europæ ſcholis multos per annos prælectum eſt. Perbrevis prima editio fuit, ſequentes ſenſim auctiores, ultima anni 1727., poſt quam nihil acceſſit. Pars prima operis phyſiologica eſt,

Digitized by Google

eadem pro portione amplior; anatomicas deſcriptiones multo quam apud priores phyſiologos uberiores ſumſit VIR ILL. ex VESALIO, EUSTACHIO, COWPERO, RUYSCHIO. A RAVIO dearticulationem maxillæ inferioris recepit, & novum mallei proceſſum; a LEALE ſeminales ductus, & medium ocellum, & arteriarum ſeminalium cum venis patulam anaſtomoſin; glanduloſam viſcerum fabricam a MALPIGHIO, cellulasque lienis; a COWPERO ductum thoracicum, a RUYSCHIO celluloſas aliquas telas. Quare cum non potuerit tot inter diverſos labores corporum humanorum ſufficientem numerum ipſe incidere, factum eſt, ut ſubinde minus fidum ducem ſecutus erraverit. Cauſas cujusque functionis plures ſolebat conjungere, non ut vulgo ſectarii, unicam, ſuppreſſis reliquis. Chemica ſibi debuit; fermentationes, alcalinam & acidam humorum animalium naturam rejecit, archæosque. De motu cordis & muſculorum hypotheſes timide produxit, quas diſcipuli pro certis repetierunt. Vaſorum in ſenibus exſiccationem accuratius conſtituit. Totum corpus animale vaſis fieri, hæc fibris, in earum intervalla, abraſione facta, gelatinoſum ſuccum deponi. Decrementum tribuit vaſis minoribus exſiccatis; hinc rigori in arteriis nato, quem denique cordis vires nequeant ſuperare.

In *aphoriſmis de cognoſcendis & curandis morbis*, qui Leidæ 1709. 8. 1715. 8.* & alias prodierunt, aliqua huc faciunt, ut hypotheſis vaſa majorum ex minoribus componi, & in membranas abire.

Oratio, qua repurgatæ medicinæ facilis aſſeritur ſimplicitas Leidæ 1709. 4.*: contra fermenta & hypotheſes chemicas.

Sermo academicus de comparando certo in phyſicis Leid. 1715. 4.* per experimenta nempe & rerum ipſarum notitiam. Exemplum dat in anatome & phyſiologia pili, ad quam microſcopium adhibuit. Sanguinis in rana circuitum & retroceſſionem vidit.

Epiſtola de fabrica glandularum in corpore humano ad F. RUYSCHIUM Leidæ 1722. 4.* MALPIGHII ſententiam tuetur & ornat; glandulas ſimplices, ex ſimplicibus compoſitas, conglobatas, conglomeratas deſcribit, & per ſingulas corporis humani partes earum diſcrimina diverſosque ſuccos perſequitur, exhalationem, oleum, ſebum varium, mucum. Rationes pro MALPIGHIO colligit, a morbis, tuberculis, hydatidibus, animalculorum analogia: RUYSCHIANA argumenta convellit, a liquore colorato ſumta, qui de arteriis in ductus excretorios tranſit.

Ad *Aloyſii* LUISINI *de lue venerea collectionem* Leidæ 1728. fol.* excuſam, *præfationem* edidit, ſeorſim etiam excuſam Londini 1728. 8.* &c. Morbi ſedem ponit in tela celluloſa, quam ea occaſione deſcribit.

Elementa Chemiæ Leid. 1732. 4.* 2.Vol. Sæpe recuſum, princeps & perfectiſſimum ſummi viri opus eſt, cujus laudes alias dabimus. Huc autem potiſſimum analyſis corporum & ſuccorum animalium pertinet, lactis, urinæ, ovi, ſeri ſanguinis, ſanguinis, oſſium: tum hiſtoria fermentationis & putrefactionis, quas actiones diſtinguit. Potiſſimum autem emendavit vulgo receptam opinio-

opinionem, eſſe in quoque liquore ea elementa, eosque ſales, & ea olea, quæ vi ignis inde exprimantur, cum tamen in ſani animalis humoribus neque acor ſit, neque alcali, ne in urina quidem, cujus ſalem nativum deſcribit.

In tanta fama viri factum eſt, ut prælectiones ejus a diſcipulis avidiſſime deſcriptæ, & a morte partim, tum etiam ſuperſtite viro ſummo paſſim ſint excuſæ. Primam culpam ipſe deprecor, qui potiſſimum eo fine, ut ruituræ familiæ bibliopolæ ſubvenirem, paſſus ſum me perſuaderi, ut *prælectiones in inſtitutiones rei medicæ* ederem, quales ipſe deſcripſeram ex ore PRÆCEPTORIS, collato bono codice Cl. FELDMANNI, alioque J. GESNERI. Eum laborem ſuſcepi a morte BOERHAAVII, primusque tomus prodiit Göttingæ 1739. 8.*; ultimus 1744. 8.* Multæ ſunt editiones; tres ad minimum Göttingenſes. Leidenſis anni 1758. 8.* Veneta ab anno 1742. ad 1745. 4. 2.Vol.* Turinenſis ab anni 1742. ad 1745. 2.Vol. 4.* Neapolitana . . . . Sed etiam in Germania pars prodiit operis, duobus voluminibus, & Anglice verſæ ſunt Scholæ BOERHAAVII, Londini cum titulo *Academical lectures on the theory of phyſik* London 1742. 8.*, & Gallice nomen præmittente *Juliano* OFRAI *de la* METRIE Paris 1747. 12. 6.Vol.* Monet tamen SCHREIBERUS *Epiſt.* 280. Prælectiones annorum ab 1704. ad 1709. multo uberiores fuiſſe.

De meis hic non eſt dicendi locus. PRÆCEPTORIS ſententiam fideliter, etſi forte non plene, literis conſignavi; multa etiam in iis ſcholis reperias, quæ vir ſummus per nuperiores cogitationes perfecerat, aliquando etiam, ut fit, hypotheſes aliquanto magis ornatas. Non puto alieni quid me admiſcuiſſe quidquam, & repetito moneo, ne mihi tribuantur, quæ ſolius PRÆCEPTORIS ſunt, eam enim injuriam paſſim expertus ſum. Tironibus me profuturum ſperavi, qui breviſſimo ſtilo inſtitutionum abſterriti, hic aliquanto fuſius expoſitam ſummi viri ſententiam percepturi eſſent.

De HAYMANNI labore dicendi locus erit, qui *inſtitutiones* BOERHAAVIO cum ſuis commentariis recudi fecit.

In *aphoriſmos de cognoſcendis & curandis morbis Prælectiones*, cum titulo *praxeos medicæ* prodierunt Trajecti 1728. 8. 1745. 8. 5.Vol.* alias etiam recuſæ. Non quidem ſatis emendatus, cæterum copioſus codex eſt, quem non ſine fructu legas, etiam ad phyſiologica.

In ILL. *v.* SWIETEN *commentariis* multa & utilia effata BOERHAAVII conſervantur.

De methodo Studii medici prælectiones, Anglice 1719. 12. Latine 1726. 8. 1734. 8. 1744. 8. 1751. 8., omnino huc faciunt. Nam & Bibliotheca anatomica atque phyſiologica hic recenſetur, & de ſolidis partibus humani corporis, deque oſſium etiam potiſſimum fabrica peculiari cum cura agitur. Prælegerat de hac methodo PRÆCEPTOR anno 1710. Recuſam & auctam dedi Amſterdam. 1751. 4.* Venet. 1753. 4.*

Prælectiones de morbis nervorum edidit *Jacobus van* EEMS Leid. 1761. 8. 2.Vol.* copioſiſſimum codicem, ab anno enim 1730. ad 1735. de his morbis BOER-

Digitized by Google

BOERHAAVIUS prælegerat: & Cl. EEMSIUS codices J. HOVII, SWIETENII ſuumque conjunxit. Anatomen & phyſiologiam tradit cerebri, nervorumque. Omnes membranas ſua vult habere vaſcula. De dura matre ejusque vaſis & fibris; eam motum habere ab arteriis, lacertosque PACCHIONI vaſcula eſſe inania. Nervis ſua eſſe tegumenta, ab utraque cerebri meninge nata. Ungues eſſe induratum reticulum MALPIGHII. De anima fuſe, paulum ſceptice, & tamen cum nimia nævis præſtita fide. Viſcera ſenſu carere. Videtur archæum quemdam ſentientem & moventem ab anima rationali diſtinctum adgnoſcere, quale quid in editis operibus nihil reperias.

De morbis oculorum. Vitioſiſſimum codicem nactus, ad eum prælectiones iſtas edidi anno 1709. dictatas (e) Göttingæ 1744. 8.*; deinde ex aliis codicibus auctum & emendatum, multo D. *Chriſtiani Ludovici* WILLICH labore, ibid. 1750. 8.* Multa hic PRÆCEPTOR de oculis & viſione fuſius dixit, quam in editis; ut de imaginibus oculo obverſantibus & maculis, ubi ſentias, *Philippi de la* HIRE opere PRÆCEPTOREM uſum eſſe. De cataracta, quam in cryſtallina lente ſedere noſter ex primis recepit. Unicum punctum nos diſtincte videre. De viſu presbytarum, myopum, utilitate teleſcopii & microſcopii. Sæpe recuſæ ſunt hæ prælectiones Venet. 1748. 8* Pariſ. 1748. 8.* Gallice 1749. 12.* Germanice Noriberg. 1751. 8.* &c.

Tr. *de viribus medicamentorum* Anglice 1720. 8. Latine 1723. 1727. & emendatus opera *Benedicti* BOUDON editus Pariſ. 1726. 12. 1727. 12.* & Londini 1740. 8. curante J. MARTIN, tum Leidæ 1762. 8. Gallice vertente *de* VAUX Paris 1730. 12. 1738. 12. Belgice Leid. 1750. 8. Magna pars phyſiologiæ hic habetur, quæ ad elementa corporis ſpectat, fibram, membranam, vaſa. Actionem medicamentorum mechanice, fere ad BELLINI ſenſum exponit, & acris in membranas vim. Prælegit annis 1711. 1712.

Præll. de lue venerea Prælectiones ſunt anni 1729. editæ ſatis nuper Franeker 1751. 8.* Leid. 1751. 8. Lovan. 1752. 8. Venet. 1753., & Germanice cum amplis notis *Gottfried Henrici* BURGHART. Breslau 1753. 8.* Continent etiam partium genitalium deſcriptionem.

In libello *de calculo* Londini 1741. 8.* edito, quem recuſum dedi Götting. 1744. 8.* urinæ ſibi relictæ ſpontaneæ mutationes reperiuntur, primaque calculi in quieto lotio concreſcentis rudimenta. Recuſus eſt Pariſ. 1748. 12.* Anni eſt 1720.

Prælectiones de auditu 1713; & de cordis actione 1736. & 1737. nunquam prodierunt.

Epiſtolæ aliquæ ad C. MORTIMER cum vita viri Anglice editæ prodierunt, & cum elogio MATYI.

Paſſim collectiones operum BOERHAAVIANORUM prodierunt. Orationes Leid. 1730. 4. CHIV. *Opuſcula omnia* Haag. 1738. 4. 1748. 4.*, quibus orationes continentur, de glandularum fabrica epiſtola, & præfatio ad LUISINUM.
Opera

(e) Manifeſto, cum biennio prius dicat ANTONII librum prodiiſſe.

Digitized by Google

Opera omnia medica 1725. 4. 1743. 4., deinde Venet. 1742. 4. 1751. 4. 1757. 4.*, in quibus Inſtitutiones, orationes, de fabrica glandularum, præfatio ad aphrodiſiacum, diſputatio de excrementis inſpiciendis, & l. de calculo.

Multum vir Ill. contulit ad ſervandas poſthumas Swammerdamii ſchedas, quas ſuo ſumtu redemit: ad editionem Vesalianorum operum, Leidæ 1725. fol.*; ad alia utilia opera recudenda.

Vita ejus multiplex exſtat, in commentariis quidem Academiæ Scientiarum Gallicis anni 1738; deinde *oratio funebris Alberti* Schultens eodem anno Leidæ 4.* excuſa, quorum elogiorum utrumque Londini 1749. 8.* prodiit.

Inde juſto volumine a *Joh.* Burton *An account of the life and writings of Herman* Boerhaave London 1749. 8.* Deeſt pragmatica hiſtoria inventorum; uſus eſt auctor *Alberti* Schultens elogio.

Demum Cl. Maty edidit *Eſſai ſur le caractere du grand medecin, où eloge critique de H.* Boerhaave Cologne 1747. 8.* Candidum elogium animi & ingenii Boerhaaviani. Eſt etiam Joncourti in *Encyclopædia.*

§. DCCXIV. *Archibaldus* Pitcairn,

Scotus Aberdeenienſis, vulgo Pitcarne, acris homo & confidens, jatromathematicus, *Jacobo* II. addictiſſimus, aliquamdiu Leidæ, deinde Edimburgi Profeſſor.

Ej. Diſſ. *de circulatione ſanguinis in animalibus genitis & non genitis R. Georgio* Hepburne, prodiit Leidæ 1693. 4. Osb. recuſa in *opuſculis.* In arteriis minimis, potius quam in venis, obſtructiones fieri. Ab opio calorem naſci & humores rareſcere. Aortam eſſe apicem coni, cujus baſis ſit in minimis ramis, hinc ſanguinis celeritatem frangi, ut a corde recedit.

Ej. Diſſ. *de motu ſanguinis per minima.* Eodem reſpondente Leid. 1693. 4.* Contra ſecretionem per fermenta, & contra poros Cartesianos.

Reliquarum diſputationum medicarum primas editiones non poſſideo, quæ conjunctæ Edimburgi prodierunt 1713. 4.*

Prodiit autem Leidæ 1693. 4. Diſſ. *de cauſis diverſæ molis, qua fluit ſanguis per pulmones in natis & non natis.* Ad problema, ut vulgo vocant, Harveianum. Aerem elaſticum ſanguini non admiſceri, quam ſententiam a Pitcarnio Boerhaavius accepit. Inflatos pulmones ſanguinis tranſitui ſe offerre faciliores. Quare eo adjumento ſublato, in fetu, qui reſpiravit, porro pulmonem ſanguini eſſe immeabilem.

Diſſ. *de motu quo cibi in ventriculo rediguntur in formam ſanguini reficiendo idoneam* Leid. 1693. 4 & in collectione. Hic celebres illi calculi reperiuntur, quibus poſitis immenſa vis ventriculi invenitur, accepto nempe tamquam certo fundamento, vim ventriculi eſſe ad vim flexoris pollicis, ut ſunt utriusque muſculi pondera. Quare tritu cibos in ventriculo diſſolvi.

Digitized by Google

Diſſ. *de curatione febrium, quæ per evacuationem inſtituitur* Edinburg. 1695. 4. & in collectione. Iterum contra fermenta. De perſpiratione: decuplo eſſe majorem functione ventrali. Intra minutum horæ primum perſpirare per villum unius ſcrupuli partem grani ſexageſimam.

Solutio problematis de inventoribus Leid. 1693. & prius Edinburgi 1688. ut lego. HARVEJUM omnino verum eſſe circuitus ſanguinis inventorem, qui primus ejus circuitus demonſtrationem dederit.

De opera, quam præſtant corpora acida vel alcalica in curatione morborum. Non dari in ſanguine fermentum, neque acidum, neque alcali.

Eorum etiam, qui ſequuntur libelli, primos annos ignoro, *Theoria morborum oculi.* Aliqua ad viſionem. Non poſſe nos videre corpuſcula, quæ retinæ nimis vicina ſint, ut ſunt vitia humoris aquei.

Obſervationes quædam de fluxu menſtruo. Arterias feminarum hypogaſtricas ampliores eſſe, quam ſint in viris, & minus reſiſtere.

BOERII epiſtolam alias dicemus.

In Diſſ. *de legibus hiſtoriæ naturalis*, auctor in G. COKBURNE invehitur, BELLINI exſcriptorem, ſuumque. Aliqua addit de temperamentis, quæ vult unice a ſanguinis quantitate oriri.

Addita eſt hæc Diſſ. iis, quæ in Edimburgenſi collectione exſtant, in editione opuſculorum medicorum tertia Roterdam 1714. 4.*

EJUSD. *Elementa medicinæ phyſico-mathematica* Londin. 1717. 8.*: ſ. theoria, quæ phyſiologiam continet, methodo mathematica ſcriptam, per poſtulata, definitiones (ſæpe non bonas, neque enim humidum radicale veterum ſanguis eſt circulans), & propoſitiones. Phyſiologia perbrevis eſt. Calorem ſanguinis eſſe rectangulum ex vicinitate cordis in velocitatem ductum, cum tamen inter cauſas caloris indubie etiam aliæ ſint, quæ in ejus humoris indole, potius quam in velocitate latent. Et in univerſum ex geometrarum conſuetudine vir Cl. nimium ſimplices fecit rerum notiones, hinc incompletas. Aliqua experimenta mutationum, quæ in ſanguine aut arterioſo, aut venoſo, naſcuntur ex variis ſuccis adfuſis, ſic in ſero. Reſpirationis effectum eſſe comminutionem ſanguinis. Contra pulſum celerem & tardum, quos male negat, ſæpe a me viſos in moribundo animale. Experimentum BELLINI in nervo phrenico factum, & ipſum nimis ornatum. Superficies oſſium eſſe concentricas membranas ſibi impoſitas, hoc ante HAMELIUM Iterum corpuſcula in humore aqueo natantia nullum ſenſum imaginum animæ imprimere.

Hæc elementa repetita ſunt Leidæ 1717. 4. Anglice Lond. 1718. 8. MARSH.

Opera omnia PITCARNII Leidæ 1737. 4. Venet. 1740. 4. Multa poetica admiſta.

§. DCCXV. *Varii.*

Salomon van RUSTING *nieuwe Veldmedicyne en Chirurgie* Amſterd. 1693. 8. B. BOEHM.

EJ.

Digitized by Google

Ej. *Nieuw gebouw der geneeskonſt gegrondet op reden en ervarenheit* Amſterdam 1706. 8.* Carpit ubique CARTESIANOS; ipſe fere omnia ad abundantiam ignis, aut defectum, liberumque, aut obſtructum commeatum reducit. Agit de chylificatione, de incremento partium &c.

J. v. WYCK *leſſen tot de ontleed konſt* Utrecht 1693. 4. non vidi.

Ej. *Proewen der reedelyke heelkonſt* Amſterdam 1732. 8.* Compendium anatomicum, in quo vix quidquam proprii. An idem auctor?

In l. *van peesgezwellen* aliqua ſunt de ſtrangulatis & ſuffocatis.

J. Helfric. JUNGKEN, Medici Francofurtenſis, *fundamenta medicinæ modernæ eclectica, ex celeberrimis medicis neotericis* Noriberg. 1693. 8. Francof. 1718. 8.

Ej. *Kurzer Anhang, beſtehend in einigen anatomiſchen Fragen &c.* Nürnberg 1700. 8.* Compendium eſt anatomicum collectitium cum iconibus. TILINGIUM *de renibus* ſuo cum nomine edidit Francof. 1709. 12.

Jacobi le MORT, Prof. Leidenſis, Chemici, *Idea actionis corporum præſertim circa fermentationem* Leid. 1693. 12.*

Ej. *Chemiæ utilitas in theoria medica* Leid. 1696. 4.

Ej. *Novantiqua fundamenta theoriæ medicæ* Leid. 1700. 8.* Contra mechanicos & jatromathematicos. Negat in corde efferveſcentiam. Salivam tamen & ſuccum pancreaticum acore donat. Semen femininum inſtar fermenti eſſe, quod ſemen virile excitet & vivificet. Compendium adeo phyſiologicum.

In *Chymia rationali* acorem urinæ tuetur.

J. Baptiſt CALLARD *de la* DUQUERIE *Lexicon medicum etymologicum* Pariſ. 1693. 12. 1714.

J. D. THOM *collectanea chymica curioſa, quæ rerum naturalium anatomiam continent ex R. animali* Francof. 1693. 4.

In *collectaneis chymicis Leydenſibus Maetſianis a Theod.* MUYKENS Leid. 1693. 8.* editis, methodus balſamo condiendi traditur, tum analyſis bilis.

Introductio ad univerſam medicinam hodiernam Lundin. Scan. 1693. 8. an forte DOEBELII.

Sonderbares Wunder über der Neudorfiſche Mißgeburt Dreſden 1693. 4. B. BOEHMER.

Carl Fr. LOCHNER *Betrachtung des ſeltenen Alters des Menſchen* Bremen 1693. 8.

L'ancienne Medecine à la mode où le ſentiment uniforme d'Hippocrate & de Galen ſur les acides & les alcalis Paris 1693. 12.

SEMPRONII GRACCHI (MANITII Dreſdenſis Medici,) *Medicus hujus ſeculi ſ. herma* Dreſdæ 1693. 8.* Continet etiam Bibliothecam Medicam, ſed cujus pars phyſiologica breviſſima ſit, noſtroque ſeculo inutilis.

Digitized by Google

§. DCCXVI. *Varii.*

Caroli DRELINCOURT, *Caroli* F., *de lienoſis* Leid. 1693. 4.* 1711. 8. & cum operibus paternis. Collectio ex innumeris ſcriptoribus. Lienem ſervire diluendo ſanguini venæ portarum, qui nulla lympha ei admiſta diluatur.

In *epimetris* laudantur veterum inventa anatomica, potiſſimum circuitus ſanguinis.

Editioni 1711. additus eſt BELLINI liber *de reſpiratione.*

Joh. LOQUET *de arteria hepatica* Leid. 1693. 4* & in *meis ſelectis* Tom. VI. Negat arteriam hepaticam ſui viſceris parenchyma adire: ejus vero ramos ad capſulam GLISSONII, venas, ductus bilarios euntes ſollicite deſcribit. In poro bilario bovis fibras vidit muſculares. Ductus bubulos peculiares vidit. Vaſa lymphatica per venam portarum replevit.

Hermanni Ooſterdyck SCHACHT, Profeſſoris poſtea Leidenſis, Diſſ. *de ſenſibus internis memoria & imaginatione* Leid. 1693. 4.

Philipp. v. VELTHUYZEN *de ſpiritibus animalibus eorumque effectis in genere* Leid. 1693. 4.*

E. FREMERY *de facultatibus in genere, & in ſpecie de facultate naturali* Leid. 1693.

Lotharii ZUMBACH *de ſudore & ſudoriferis* Leid. 1693. 4.

Henrici SPOOR *de homine* Utrecht 1693. 4.*

Henrici CANTERS *de ſaliva* Utrecht 1693. 4.*

J. Philipp v. STRAELEN *de formatione humorum in corpore humano* Utrecht 1693. 4.*

Theodori v. OVERMEER *de vita fetus in utero* Utrecht 1693. 4.*

J. Chriſtian KELLER *de viſu* Lipſiæ 1693. 4. B. BOEHMER.

J. Tob. HENRICI *errores Chiromantarum* Lipſ. 1693. 4. PL.

J. Henr. HERLIN *de remediis ſudoriferis & ſudore* Lipſ. 1693. 4.

J. Paul. HEBENSTREIT & PRANGE *de locuſtis immenſo agmine aërem noſtrum replentibus* Jen. 1693. 4.* Cum aliqua anatome.

J. Philipp. TREUNER *phænomena locuſtarum* Jen. 1693. 4.* Propria neque rudis anatome cum iconibus: de vagina & oviductu, illa pro partu, hoc pro ovis ponendis, tum utero & ovario.

J. Chriſtoph. KIESEWETTER *de gigantibus, de indole & habitu corporis* Jenæ 1693 4.

Altera Diſp. *de gigantibus* ib. 1694.

Chriſt. WILDVOGEL *de jure embryonum von ungebohrner Kinder Rechte* Jen. 1693. 4.

J. Henr.

Digitized by Google

J. Henr. MEYER *de ſerto virginum* Lipſiæ 1693. 4. 1713. 4.*

Georg Henrich HÆBERLIN *de generatione plantarum & animalium* Tubingæ 1693. 12.

J. Henric. STÆHELIN *de oſſibus & eorum morbis* Baſil. 1693. 4.

Jeremiæ ARNOLDI *de motu thoracis cum diaphragmate mixto* Erford. 1693. 4.

Chriſtoph. LAME *de memoria*, præſ. C. BARTHOLIN. Hafn. 1693.

Claudii BURLET & *J.* GELLY *E. interioris corporis humani infida cognitio ex anatome* Pariſ. 1693.

§. DCCXVII. *Franciſcus* POUPART.

Locuſta pulicem deſcribit in *Journal des Savans* 1693., quod animal aërem cum ſacco inteſtinali intritum per anum expellit.

Ib. deſcriptio cornuum limacis, quæ humorem adtrahant.

In eodem Diario 1694. egit de motu progreſſivo limacis aquatici, ejusdemque natatu, poſtquam aerem recepit, & valvulæ ope retinuit.

EJ. ib. de limacis partibus genitalibus, utero, teſta, deferente ductu.

A. 1695. de miro & ampliſſimo ſaltu vermiculi acari.

Ib. 1696. in hydrocantharo glandula utrinque adſidens inteſtino recto. Uterum etiam & clitoridem ſe putat vidiſſe. Ventriculum ejusque motum deſcribit.

A. 1697. hirudinis anatome, repetita in *Phil. Tranſ.* n. 233. Multa valde ſubtilia. Medulla ſpinalis, quam nervum vocat; ſexus androgynus; penis inanis; teſtis, ovaria; valvula in inteſtino; vaſa adipoſa flava.

A. 1698. de verme cincto bullis aqueis, ejusque inteſtino, duabusque maximis arteriis aëreis.

In *hiſt. de l'Acad.* 1699. celluloſam naturam plumarum deſcribit, vaſis plenam ſanguineis.

Idem ſuccum oſſeum ex vertebris centenarii ſenis effuſum vidit.

In *Phil. Tranſ.* n. 266. de libellarum muſculis.

In *Mem. de l'Acad. des Sciences* 1700 puella rene unico.

Anno 1704. Formicaleonis hiſtoria naturalis.

Anno 1705. Locuſta pulex.

Ligamentum FALLOPII pro re nova.

Mem. de 1706. Aliqua ad anatomen mytuli, ejus tubulum aquiſugum, muſculos aliquos.

EJUS opus eſſe *Chirurgie complete* Haag. 1695. 12. editum, quam pro opere le CLERC habui, nunc didici ex Cl. PORTAL. Bonam continet anatomen baſeos cranii, viarumque nervearum, quibus terebratur.

Digitized by Google

§. DCCXVIII. *Phil. Tranſ.* 1693. 1694.

N. 202. Paschall De partuum, mortis, & paroxyſmorum febrilium cum maris æſtu conſenſu. Ita eos paroxyſmos ſævire putat cum æſtu, mortes & partus cum maris receſſione.

N. 206. J. Clayton aliqua habet de avium voce & cantu: utrumque tympanum communicare; nullam habere cochleam. Talpæ aurem non diſſimilem eſſe auris avium.

N. 210. Owen Lloyd de phyſiognomia ſermo.

In *Mem. de l'Acad. des Sciences* 1694. exemplum exſtat vaſorum totius corporis cruſta intus obductorum, ut pene cæca eſſent.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 74. *Marcus* Gerbesius egit de rubore in fetu, ut putat, ex terrore matris nato.

Dec. III. *ann.* V. VI. *obſ.* 138. Ovum ſemilunare.

Ann. IX. X. *obſ.* 199. Lien abſque malo exciſus.

Obſ. 223. Cor prægnum.

Sylveſtris Samuel Anhorn, San Gallenſis, *obſ.* 8. Menſes ex vulnera ſcarifato.

Chriſtian Schuchmann *obſ.* 104. Pulmonem fetus merſum fuiſſe, qui certo vixerit.

J. Jacobi Franc. Vicarii, Profeſſoris Friburgenſis in Briſgoja, *obſ.* 109. de ſudore cruento.

Ann. II. *obſ.* 3. *Pyrrhi Mariæ* Gabrielis Senenſis oſſa emollita.

Ejusd. in *Galer. di Minerva* T. III. exſtat Diſſ. de phoſphoro urinoſo.

J. Georg. Joſeph. Schwaller, Solodurenſis, E. N. C. *Dec.* III. *ann.* I. *obſ.* 175. quinquegemini.

§. DCCXIX. *J. v.* Hoorn.

Joh. van Hoorn, diverſiſſimi ab illo Leidenſi anatomico viri, Archiatri Regii Suecici, *Siphra & pua* Stockholm 1693. 8. 1719. 8. Germanice Lipſiæ 1726. 8.* 1743. 8.* Belgice aucta a *Gerardo ten* Haaff Amſterd. 1753. 8. Liber obſtetricius cum brevi partium genitalium, graviditatis & partus hiſtoria. De oris uteri poſt conceptum deſcenſu.

Ej. *Anatomes publicæ anni* 1705. *prælectiones* Upſal. 1709. 8.* De organis genitalibus & fetu. Bonas habet inciſiones & matrum & fetuum. Partum tribuit incipienti placentæ & fetus putredini. Robergius editor aliqua adjecit, & vita auctoris cum meo exemplo reperitur. Uteri in parturiente media craſſities.

Alium titulum reperio in Heisteriano catalogo *omnipotentis mirabilia circa generationem humanam* Upſal. 1709. 8.

Ejusd. *Bref wharuti underſokes hurywyda man utaf Lungans ſiunkande eller flyttande i watnet kan met ſäkerhet döma: det barnet wharaf lungan tages är dödt födt*

födt eller lefwande i d.. .. liuſet kommet Stockholm 1718. 8.* Dubius hic eſt Hornius; viderat quidem nonnunquam vitalis fetus pulmonem mergi, non tamen certus erat pulmonem non vitalem certo & ſemper fundum petere.

Ej. *Det andra bref wharuti det uti förra Brefwet ouſgiördet twifwels målet om corruption kan k..mma ett döfödt barns lunga at flytta aldeles förkaſtas* Stockholm 1720. 8.* Per experimenta nunc de omni dubio ſe expedivit. Pulmones infantum, qui nunquam vixerant, putredini expoſuit, & nunquam reperit nataſſe. Quare definit, natationem rectum indicium eſſe fetus vivi editi. Explicat, cur homo vivus in aqua natet, mortuus ſubſideat, cadaver vero in aquam projectum denuo enatet: ab aqua nempe deglutita & corpus replente viva corpora ſubſidere, a putredine vero enatare, quæ aquam expellat. Mortuum hominem natare, quod aquam non deglutiat.

§. DCCXX. *J. Jacob* Scheuchzer.

J. Jac. Scheuchzer ſub *J. Chriſtophoro* Sturm diſputavit *de presbytis & myopibus* Altdorf. 1693. 4.* Hiſtoriam presbyopum ex antiquis habet.

In *Vol.* IV. Anatome melis & glandulæ ad anum.

Ej. *Surdus loquens* Traject. 1694. 4.* Se vidiſſe, qui audiret voces ſuper ſuum verticem prolatas.

Ej. *Epiſtola ad J. Fr.* Leopold *de cerva cornuta* Baſil. 1700. 4.

Ej. *Homo diluvii teſtis & θεοσκοπος* Tiguri 1726. 4. Sceleton humanam in lapide foſſili expreſſam recenſet, & oſtendit, per ſua ſigna, hominis eſſe. De eodem in *Phil. Tranſ.* n. 392. Nuper dubitatur num fuerit hominis.

Idem in *Phyſica ſacra* paſſim anatomica admiſcet, ut cordis, auris, oculi anatomen & phyſiologiam. Intercedunt aliqua propria.

In *Phil. Tranſ.* n. 395. Marmotæ dat anatomen: cæcum inteſtinum peramplum; valvula anularis retroceſſum ſuſtinens; valvulæ conniventes. Myologia animalis, tum in Buchneri *miſc.* 1728.

In *Breſl. Samml.* 1726. P. I. p. 203. Larynx colymbi deſcribitur, & valvula palati, quæ retrogreſſum impedit.

p. 585. Veſicula fellea in bove duplex.

Act. Nat. Cur. Vol. III. *obſ.* 41. de inedia Krazeriæ, credulus.

Obſ. 43. Melis anatome, etiam muſculi, & ſaccus unguinoſus.

§. DCCXXI. *Bernardus O.* Connor.

Ita vocatur in *Journal des Savans* 1693. ubi ſceleton deformem deſcribit, & ancyloticam, cujus omnia oſſa conferbuerant.

Inter diſſertationes medico-phyſicas eadem obſervatio accuratior redit, cum titulo *de ſtupendo oſſium coalitu* Oxon. 1695. 8. tum in *Phil. Tranſ.* n. 215.

Ej.

Digitized by Google

Ej. *Evangelium medici, ſ. de ſuſpenſis naturæ* ... *bus* Londini 1697. 8.* Amſterdam 1699. 8.* &c. De miraculis alias. De generatione. Eſſe ſtaminis humani ex ovo, factam per fermentum genitale, meram evolutionem, ut homo perfectus increſcat, nulla parte aut a mare accedente, aut a femina, neque ſolidas corporis animalis partes mutari. Ut reſurrectio phyſice explicetur; ut novum corpus ſolo conſtet corde & cerebro. Animam non facit corpoream, & harmoniam præſtabilitam omnino qualem Leibnizius. De puero in Polonia reperto, cui nulla fuerit prioris vitæ memoria. Neque adeo animam perpetuo cogitare.

Potiſſimum facit ad nos tentamen epiſtolicum *de ſecretione animali.* Glandulam veram, ſimplicem, cavam deſcribit. Diverſos in diverſis organis humores ſecerni, quod a primordiis rerum diverſi humores a DEO cuique viſceri ſint inſtillati, ad quos ſoli humores congeneres adtrahantur, exemplo filtri oleo tincti, quod aquam reſpuat, ſolum oleum admittat. Nervos oſtia ſecretoria ſtringere; ne alii, præter ſolitos, humores in glandulam penetrent. Contra admiſtos ſpiritus.

Nova œconomia animalis. Tabula breviſſima.

In *hiſt. of Poland* T. I. Lond. 1698. 8.* redit breve Phyſiologiæ compendium.

§. DCCXXII. *Guilielmus* Cowper.

Celebris chirurgus & anatomicus Londinenſis, peritus in vaſis replendis, inque incidendis corporibus, etiam in anatome comparata exercitatus, bonis uſus delineatoribus, bonus ipſe delineator, ſplendidorum auctor operum. Vaſa lactea & lymphatica argento vivo replebat, bronchia biſmutho.

Ej. *Myotomia reformata, or a new adminiſtration of all the muſcles of human bodies* London 1694. 8.* Etſi cum nupera Albini induſtria Cowperi labores non compares, & icones hujus operis aliquid habeant obſcuri, paſſim tamen priores ſuperavit, tum quod humana ad corpora omnia deſcripſerit & depinxerit, tum quod pluſcula primum inventis addiderit, vel renovata, ut rectum lateralem capitis muſculum, lineam pharyngis mediam, bicipitis novum tendinem, aliqua in faciei muſculis; aliave quæ fere nova, ut rectum anticum minorem capitis muſculum, depreſſorem labii ſuperioris, elevatorem labii inferioris, interſpinales colli. Oſſiculum in muſculo ſtapideo dixit, inventum a D. Adair. Adjecit deſcriptionem penis, cum vaſis lymphaticis, vena valvuloſa, corpore cavernoſo urethræ, ejusque bulbo. Faſciculus a ſphinctere in acceleratorem. Vaſa lymphatica docuit per arterias rubras repleri, tum cellulas adipoſas.

Ejusd. *The anatomy of humane bodies* Oxon. 1697. fol. Leid. 1737. fol.* Utrecht 1750. fol. curante Radulpho Schomberg. Bidloi ſunt tabulæ, quas Anglicus bibliopola a Belgis redemerat, alia addita expoſitione: deinde ſupplemento auctæ.

Tabulis

Digitized by Google

Tabulis quidem Cowperus aliquas literas male omiſſas adjecit, expoſitionem auxit, & anatomicis adnotationibus & chirurgicis. Splenium colli deſcribit; trapezii carnem ab angulo ſcapulæ natam, originem humeralem muſculi flexoris pollicis. Trachelo-maſtoïdeum M. non ignoravit, etſi non ſeparat. Vaſa lymphatica thymi. Capſulas renales aëre per venas replevit. Ureterem ad tranſitum ante vaſa cruralia anguſtiorem eſſe docuit. Capſularum Glissonii dignitatem minuit. Ductus hepatico-cyſticos humanos rejecit. Sanguinem lienalem ſero abundare ſenſit. In ſceletis curavit, ut oſſium aſperitates exprimerentur. De hiatu, per quem fumus de tympano per aurem exit, & quem putat eſſe in anulo.

In *ſupplemento* introductio reperitur phyſiologiæ, potiſſimum etiam ad deglutitionem ſpectans; tum tabulæ quas Cowperus pro Ridleyo curaverat, ſuo loco dicendæ, figuræ porro myotomiæ reformatæ: & aliæ pluſculæ, quarum pleræque non ſatis definitos habent limites. Tabula aortæ arteriæ melior redit in *Jacobi* Drake opere, propria tamen aliqua habet, ut magnum arcum arteriæ meſocolicæ ſuperioris cum inferiori, anfractum ſub cranio caroticum. Porro ductum thoracicum ex tribus magnis vaſis natum depingit, glandulas maxillares & ſublinguales recte cum ductu Whartoni: laryngem bene, cum muſculis aſperæ arteriæ. In fele anaſtomoſis inter arterias & venas meſenterii dixit. Vaſa placentæ cum uteri vaſis communicare.

Conqueſtus eſt de tabularum ſuarum abuſu, neque immerito Bidlous. Cowperus reſpondet in *Eucharistia*, quam adjecit *Glandularum quarumdam nuper detectarum, ductuumque earum excretoriorum deſcriptioni* Londin. 1702. 4.* (Euchariſtiæ annus præfigitur 1701.) Non recte negat. Bidloum harum tabularum auctorem eſſe, easque Swammerdamio tribuit, qui nihil ſimile molitus erat. Deinde ſuas tabularum expoſitiones defendit, & errorum a Bidloo commiſſorum dat catalogum.

Glandulæ novæ Cowperi duæ ſunt, quæ in brutis animalibus dudum innotuerant, in homine parcius, tum tertia anterior, quam recentior induſtria non confirmavit. Penis venam, urinæ exitum, tumores uretericos, oculos gallinaginis etiam depictos dedit. Rima capitis gallinaginis.

Denique a morte viri prodiit, curante *Richardo* Mead, *myotomia reformata with an introduction concerning muſcular motion* London 1724. fol.* Splendidiſſima editio operis prioris paulum aucta, ſed plurimis etiam ſuperfluis ornamentis & neglectis muſculorum figuris decorata. Tabulæ quidem ad naturam, & humanam naturam, delineatæ, ſed minus definito muſculorum ambitu, neque adhæſione ad oſſa accurate expreſſa; & ſinguli vero muſculi hic delineati reperiuntur, & integra corpora vario in ſitu muſculis ſuis ad greſſum, ad ictum nitentia. Parum vero novi hic reperias, nitidas tamen tabulas cordis, detruſorem, ut vocat, urinæ, ſ. muſculoſam ejus ſacci tunicam, ſphincteris ani productionem cutaneam, transverſos urethræ muſculos, faciei

Digitized by Google

muſculos multo quam prius rectius, biventrem maxillæ, cum ejus ad os hyoides tendine, proceſſum RAVIANUM, trochleam muſculi interni mallei, muſculos pharyngis pleroſque, tum palati, pulchre: tendinem latum diaphragmatis, fibras & valvulas cordis, valvulam EUSTACHII, muſculos intertransverſales, muſculos longos dorſi.

De PEMBERTONI *introductione* alias.

Quæ *Jacobo* DRAKE noſter tribuit ea dicemus.

In *Phil. Tranſ.* n. 220. agit de chylificatione fere ut in Introductione.

N. 251. Animadvertit in Chirurgi DUPRE novos muſculos cervicis & capitis.

In n. 252. dum ſuturam tendinis Achillis deſcribit, ſatis oſtendit, ſenſu deſtitui.

N. 258. De ſuis glandulis, quas proprii laboris dixit opus.

N. 270. Vaſa arterioſa & venoſa pulmonis cera repleta, illa majora.

N. 280. Fuſe de vaſis corporis humani, arteria ſplenica curva, vaſis ſpermaticis prælongis, circuitu ſanguinis microſcopio viſo, globulorum rubrorum mutatione in figuras ovales, arteria carotide & vertebrali dilatatis, valvula EUSTACHIANA. Anatomen dat didelphidis.

N. 285. Circulationem ſanguinis in ranæ pede viſam deſcribit, & in pulmone qua parte liberior eſt, ut etiam humor in arterias impulſus hic ut in ſplene & pene per venas redeat.

In n. 290. deſcribit didelphidem marſupialem marem, cui nullum eſt marſupium. Penes, ut in caſtore, cavo muſculo glanduloſo incluſi. Nullæ veſiculæ ſeminales, ſed quatuor ſacculi in urethram aperti, duo alii ad anum unguentiferi. Erectio penis fit a ſphinctere cloacæ &c. Coſtæ ei animali totæ oſſeæ.

In n. 299. Oſſeæ valvulæ aortæ: icon earum, uti arteriæ magnæ tubulum claudant. Cordis icones &c.

§. DCCXXIII. *J. Jacobus* RAU.

Germanus, Badenſis, & ipſe Chirurgus, inde Anatomes Profeſſor Leidenſis. Nitidiſſime ſceletos compingebat, neque mediocri etiam artificio vaſa replebat, parteſque corporis repletas conſervabat. Multum vero nocuit ſibi avaritia & aſperitate morum (*f*). Pauca ſcripſit magnamque partem temporis in calculo ſecando poſuit, cujus adminiſtrationis novam rationem invenerat, qua propius ad veſicam inciſio fiebat. EJUS exſtat Diſſ. inauguralis *de ortu & regeneratione dentium* Leid. 1694. 4.*; recuſa in *meis ſelectis* T. VI. Bona Diſſ. Contra GAGLIARDI claviculos. Nervus quinti paris bene deſcriptus. Nervi maxillaris ſuperioris additus nervo intercoſtali radices hic detexit, tum reliquos ejus ramos vidit, interque eos dentales. Rudimenta dentium membranacea, folliculi, denteſque

(f) HEISTER *in vita*, UFFENBACH *Reiſ.* III. p. 640.

Digitized by Google

teſque primi & ſecundi, & primorum deſtructio. Dentes non adeo accurato ordine prodire. Duplicia dentium ſeminia.

Cum Amſtelodami ſcholam & ipſe anatomicam aperiret, diſplicuit RUYSCHIO æmulus, ut etiam privilegio uteretur, & RAVII theatrum claudere conaretur. Noſter incenſus edidit epiſtolam ad F. RUYSCHIUM *de ſepto ſcroti* Amſterd. 1699. 4.*, in qua RUYSCHIO de novo invento ſibi plaudenti pluſculos auctores indicat, cui hoc ſeptum non fuerat ignotum.

Deinde cum reſpondiſſet RUYSCHIUS, in ſecando, quam in legendis libris, utique magis exercitatus, noſter eodem anno addidit *reſponſionem ad qualemcunque defenſionem* RUYSCHII 1699. 4.* Rectius nunc ſcrotum humanum deſcribit, neque verum ſeptum habere, ſed duo diſtincta ſcrota convexitate ſua ſe contingere; ita ſeptum naſci.

Leidam vocatus, BIDLOI nunc ſucceſſor, orationem inauguralem *de methodo anatomen docendi & diſcendi* habuit & edidit anno 1713. 4.* Anatomes hiſtoriam narrat, & B. EUSTACHII merita gnarus laudat, neque RUYSCHIO ſuas laudes invidet. Chirurgica aliqua ſua inventa recenſet.

EJ. *Index ſuppellectilis anatomicæ*, quam Academiæ Leidenſi legerat deſcripſit B. S. ALBINUS Leid. 1721. 4.* Videas in brevi catalogo multam potiſſimum oſſium collectionem, variiſque ex gentibus: aliqua oſſa mire ampla. Multi etiam oculi, inter eos balænæ. Circulus PETITI, ut videtur, ex balæna.

In *amphitheatri zootomici Michaëlis Bernhardi* VALENTINI appendice Francofurti 1719. fol. 1742. fol.* edita reperiuntur RAVII oſteologia, myologia, angiologia, ſplanchnologia, a diſcipulo aliquo in chartam conjectæ. Breviter de oſſibus, ut ne propria quidem inventa recenſeat. Nam RAVIUS primus, quantum reperio, vidit os temporum pro recipienda maxilla inferiori parva ex parte cavum, majori in eminentia ſua condylum maxillæ recipere. Id inventum a diſcipulis RAVII repetitum, BOERHAAVIUS in immortalem ſuam phyſiologiam recepit, & nos omnino naturæ conſonum eſſe oſtendimus. Deinde proceſſum longiſſimum mallei, parce & obſcuriuſcule ab aliis viſum, & ipſe conſtituit, eique nomen impoſuit.

Myologia & ipſa brevis eſt. Complexum muſculum cum transverſoſpinoſo & ſplenio confundi. Splenium colli minime ignoravit, etſi aliis vocibus uſus eſt. Splanchnologia. Tria habet coli ligamenta, Adenologia. Angiologia in ſua brevitate non inutilis, & nevrologia. Venam bronchialem dextram invenit. Vagina vaſorum lienalium.

Vitam viri *B. Sigfrid* ALBINUS ſucceſſor deſcripſit Leidæ 1719. 4.*

Epiſtolam de oculi fabrica, quam ad BOERHAAVIUM dederat (*g*), non prodiiſſe doleas.

(g) *Inſt. Rei Med.* n. 545.

Digitized by Google

§. DCCXXIV. *Philippus* Peu,

Chirurgus & ipſe, & obſtetrix, & *Franciſci* Mauriceau æmulus, hactenus anatomen adtigit, ejus artis non peritiſſimus, qui duas venas umbilicales numeret. Ejus *pratique des accouchemens* Paris 1694. 8.* anatomen partium genitalium aliquam exhibet: deinde monſtrorum hiſtorias aliquas improbabiles. Inter eas fetus galea cranii deſtitutus, biceps, unicorporeus, abdomine & corde ſimplici; alius biceps, capite altero ſupra os ſacrum adnato, alius vitalis, deſtitutus cerebro. Alius biceps bicorporeus, corde ſimplici, ventriculis duobus, inteſtinis coaleſcentibus. Exemplum per anguſtam rimam concipientis feminæ.

Lites cum Mauriceau ad Chirurgiam ſpectant.

§. DCCXXV. Le Clerc, Cokburne. *Alii.*

Gabriel Carolus Le Clerc, qui Medicus Regius dicitur. Ej. *Chirurgie complette* ſæpiſſime recuſa eſt Paris 1694. 12. 1698. 12.* 1705. 16.* 1706. 8. 2.Vol.* 1708. 12. 1720. 12. 1739. 12.* Leid. 1731. 12. 2.Vol. Bruxell. 1749. 12. 2.Vol. 1757. 12. 2. Vol.* cum titulo Paris. In Belgio 1694. 16.*. Anglice 1714. 8. Osb. Germanice Dreſd. 1699. 8. Trew. In editione 1698. 12. habet Arnaldi inventa & Duncani adminiſtrationem cerebri. In edit. 1706. oſteologia integrum volumen efficit. Sceletos etiam gibboſæ feminæ hic deſcribitur. Multa ex Duverneyo. Habet partes oſſis palati adſcendentes. In editione 1739. exſtat iterum Duncani adminiſtratione cerebri, medullæ ſpinalis. Fibras coquendo putat melius apparere. Pouparti foramina cranii, per quæ vaſa & nervi tranſeunt.

J. Case *compendium anatomicum nova arte inſtitutum* Londin. 1694. Amſterdam 1696. 12.* Inutile compendium. Pro ovis Graafianis laborat.

Lettres philoſophiques ſur le principe & la cauſe du mouvement machinal des êtres organiſés Amſterdam 1694. 8.* Uti in univerſo corporeo omnis ab igne motus ſit, ita in corpore animali centralem ignem in corde reſidere, & ab eo omnem in machina motum oriri. Amici objectiones adducit. Nullum uſquam experimentum.

J. F. Vallade *idea generalis morborum.* In T. I. dat *principia ad conſtructionem hominis ſpectantia* Roterdam 1694. 4.

In A. Helvetii *methode pour guérir toutes ſortes de fievres* Paris 1694. 12. clyſteres febrifugi laudantur.

In *Engelberti* Kæmpfer *amœnitatibus exoticis* Lemgov. 1712. 4. inque *primo faſciculo* Leid. 1694. 4.* editis varia huc faciunt; de mumia, torpedine, ſpermate ceti.

Ægidii Dalman's, Chirurgi, *nieuw hervormde heelkonſt* Amſterd. 1694. 8. Germanice Berlin 1694. 8. 1702. 8. 1715. 8. addente aliqua Gohlio. Theoria Bontekoi repetitur.

Wilh.

Digitized by Google

Wilh. WOTTON *reflexions upon ancient and modern learning* Lond. 1694. 8. etiam anatome tangitur.

In POMETI *hiſtoire generale des drogues* Paris 1694. fol. de ſuccis animalibus agitur.

Et in *Diario Erud.* 1694. *Carolus* PLUMIER contra POMETUM adſerit, Cochenillam animal eſſe.

M. Dec. *Caroli* PLUMIER de organo auditus teſtudinis. Oſſiculum tubiforme, & tympani membrana. Crocodili unicus malleus, lacertæ duo oſſicula. Homo cui fumus Nicotianæ per aurem exibat.

IDEM 1703. Sept. Coccinellam eſſe animal ad microſcopium conſpicuum, ex ovo prodeuns: tum de aliis coccis aut animalibus coloriferis.

Ibid. 1704. M. *Januar.* IDEM de Crocodilo agit. Non movere maxillam ſuperiorem, niſi cum univerſo capite, ſed lapides devorare, qui in ventriculo reperiantur: ita lupus.

In *Journal de Trevoux* 1705. M. *Febr.* IDEM dat anatomen Crocodili.

Bernardi Matthiæ FRANK *ſumma theoria medicæ ad morborum curationem neceſſitate* Kiel. 1694. 8.*

ALEMAND *ſcience de la tranſpiration* Lyon 1694. 12.

Michaelis A. ANDRIOLI *novum & integrum ſyſtema phyſico-medicum* Baſil. 1694. 8. Habet etiam anatomen.

EJ. *Phyſiologia* Clagenfurt 1701. MAZUCH.

In *Dictionaire de la langue françoiſe dedier au Roi* Paris 1694. fol. Voces etiam anatomicæ & botanicæ exponuntur.

Non ſepurabo, cujus primam editionem non inveniam, dictionarium Abbatis FURETIERE. Prodiit auctum Amſterd. 1727. fol. 4 Vol. Haag 1737. fol. curante BASNAGE & BRUTEL *de la* RIVIERE.

L'ecuyer françois... l'anatomie de leurs veines (equi) *& de leurs os* Paris 1694. 8.

BELOT *œuvres & la Chiromance la phyſionomie l'art de memoire le traité des ſonges* Liege 1694. 12. Parochi opus.

§. DCCXXVI. *Diſputationes.*

Andr. EYSSEL *de chylo ſecundum & præter naturam* Erford. 1694. 4. HE.

J. Philipp. EYSEL, Prof. Erfordienſis, *de glandularum natura & uſu* Erford. 1694. 4.*

EJ. *de viſionis ſtatu naturali & præternaturali* 1696. 4.

EJ. *de ſpiritu inſito* 1697. 4. HE.

Inteſtinorum phyſiologia & pathologia 1708. 4.*

Digitized by Google

Ej. *de conceptione humana* 1709. 4. He, (*b*).

Ej. *de principiis motus & ſenſus* 1715. 4.*

Ej. *de generatione* 1716. 4.*

Ej. *de nauſea* 1717. 4.

Ej. *Compendium phyſiologiæ* Erford. 1698. 8.* 1710. 8.* Francof. & Lipſiæ 1718. 8.* Nihil habet proprii.

Ej. *Opera medica & chirurgica* Francof. 1718. 8.*

Samuel Rayher *de natura & jure auditus & ſoni* Kiel. 1694. 4. Vater 1698.

Matthiæ Honoldi Diſp. *de viſu* Lipſiæ 1694. 4.*

J. Oostwoud *de fame canina* Leid. 1694. 4.

P. Tenzel *de fluido nervorum* Leid. 1694. 4. Haenel.

D. Zyl *de memoria ejusque vitiis* Leid. 1694. 4. Haenel.

Eberhard Langermann *de excrementis corporis noſtri ſecundum naturam, ratione conſervationis individui inutilibus* Leid. 1694. 4. Pl.

Nic. de Blakendael *de chylificatione læſa* Utrecht 1694. 4.*

Georg. Meyer *de virginis partu* Hamburg. 1694. 4. B. Boehm.

Frid. Theoph. Kettner *de mumiis Ægyptiacis & de egregia Lipſienſi in Bibl. ſenatus* Pariſ. 1694. 4. He.

J. Phil. Grosius *de capillis & capillamentis veterum* Witteb. 1694. 4. He.

J. Jac. Hering ὑπνολογία Lipſiæ 1694. 4. He.

Chriſt. Gottfried Finger *de quotidiano corporis humani decremento* Lipſiæ 1694. 4. He.

J. Gottsched, Profeſſoris Regiomontani, *de circulatione ſanguinis* Regiomont. 1694.

Ej. *de nova trepſi & renutritione eorum, qui ob inediam emaciati ſunt* ib. 1694. 4.

Ej. *de motu muſculorum* ib. 1694. 4.* per ſpiritus imperio animæ expanſos.

Ej. *de æthere & aere ſanguinis, eorumque in corpus humanum ejusque humores vi & operationibus in genere* ib. 1694. 4.*

Ej. *de luce & coloribus* ib. 1701. 4.*

Ej. *de viſus modo fiendi* ib. 1702. 4.

Ej. *de viis & circulatione chyli* ib. 1702. 4.* In urſo inteſtinorum villos lacte plenos vidit. Alia ad oſcula lacteorum vaſorum pertinentia.

J. Mahraun *de triplici corporis alimento* Hafn. 1695. præſide C. Bartholin.

Bertin

(b) Hanc & alias diſquiſitiones Cl. Hefter, Henrico Philippo Eysel tribuit. Earum plures poſſideo, quæ ſunt J. Philippi. Quare neque hanc ſeparo.

Digitized by Google

Bertin Simon DEUXYVOIE & *Phil.* HECQUET *Non ergo functiones a fermenti.* Pariſ. 1694. quam porro ſententiam HECQUETUS ſtrenue defendit.

Urban LEAULTE & *And.* CRESSE, *E. qui fermentationis, idem & hominis naturam noſcit* Pariſ. 1694.

Nic. BAILLY & *Hon.* MICHELET, *Non ergo praeeſt corporis fabricae anima* Pariſ. 1694.

Joh. GELLY & *Car.* THUILLIER *Non ergo a fermentatione naturali ſanguinis color* Pariſ. 1694.

J. DUVAL & *Ant.* SERIN *Non ergo viſus in animi adfectibus acutior* ib. 1694.

J. Gabr. FRESSANT & *Jac.* SOUHAIT *Ergo alimentorum diſſolutio ab acido* ib. 1694.

§. DCCXXVII. *Diaria.*

Philippus FRAUENDORFER vidit millepedes viva animalia parere in *Eph. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* III. *obſ.* 2.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 19. Fecunda abſque menſibus.

Obſ. 20. Teſtis unicus.

Obſ. 21. Papillæ figura.

Obſ. 22. Caput ſupra hypochondrium juvenis adhærens.

Dec. III. *ann.* III. *J. Georg.* HOYER, *obſ.* 44. de fetu tertio die a matris morte edito.

Obſ. 175. De ſceleto Elephantis TENZELIANO.

J. FRANK, Ulmenſis Medicus, *obſ.* 72. Varia anatomica. Viperæ aliqua anatome, ejusque cor evulſum per 24. horas ſaliens. Ad araneæ anatomen.

Conrad Barthold BEHRENS, Hildeſienſis, *Eph. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* III. *obſ.* 111. Clyſteres valvulam coli non ſuperare, non adeo curare febres, quarum ſedes ſit in tenuibus inteſtinis. Sed neque alere poſſe.

Ann. V. VI. *obſ.* 31. Serum ſanguinis lentum & lacteum.

EJ. (in *Eph. Nat. Cur. Cent.* IV.) *obſ.* 159. de cauſa gemellos producente.

Cent. V. *obſ.* 94. de ſanguine poſt mortem de cadavere fluente.

EJ. *Medicus legalis* Helmſtad. 1696. 8. Non malus liber.

Daniel NEBEL, Profeſſor Heidelbergenſis, *obſ.* 168. de glandulis veſiculæ unguentariæ taxi, quæ ano adſidet. In eodem animale glandulæ in membrana externa hepatis. Denique de nervis intercoſtalibus ejus animalis inflexis, & quaſi ſerpentinis.

Obſ. 164. In cervo glandula HARDERIANA intra orbitam poſita, cum ductu ſuo variis in animalibus reperta, & diverſa a glandula lacrumali vulgo nota.

Ann. V. VI. *obſ.* 104. Fibras nervorum & tendinum putat ſe vidiſſe cincinnatas.

Cent.

Digitized by Google

Cent. VI. *obſ.* 52. Sceletos fetus per tres annos in utero materno retenti.

Diſp. *Analexis Pliniana partes corporis humani ſimulares complectens* Marburg. 1696. 4.*

De reciproco aëris in pulmones hominis ingreſſu & egreſſu 1704. 4.*

De coagulo bilis Diſp. Heidelberg. 1714. 4.*

Petri Joh. Chriſt. Friderich HANEMANNI *obſ.* 65. Piſcis ignoti vertebræ unco quodam anulari per coſtam, ut intelligo, trajecto articulatæ.

In *hiſt. de l'Acad. des Sciences* 1695. Ibidem legitur de puero ſeptenni barbato & adulti ſimili.

In *Journal des Savans* 1695. D. PANTHOT, Medicus Lugdunenſis, de puero 22. menſe edito.

§. DCCXXVIII. H. RIDLEY.

EJUS *anatomy of the brain* London 1695. 8.* a M. E. ETTMULLER latine recuſa in *Eph. Nat. Cur. Dec.* III. *app.*, tum in MANGETI *Bibliotheca*, & Leidæ 1725. 8.*: debet autem editio Anglica haberi, cum tabulæ alioquin nimis teneris circumſcriptionibus, expreſſæ, in reliquis editionibus nimium obſcuræ ſint: eas COWPERUS delineavit, & pro ſuis in *ſupplemento ſuæ anatomes* repetiit. Duplex clari viri cæterum labor eſt, inciſoris alter, alter phyſiologi. In illo compendium quidem dedit, multis omiſſis, quæ VIEUSSENIUS habet; ut ipſis receptaculis: erroribus etiam admiſtis, ut in rete mirabili, in nervo decimo. Habet tamen etiam ſua & nova. Motum ſinuum duræ matris & cerebri ad vaſa retulit. Invenit, aut certe perfecit, circularem ſinum duræ membranæ. Plexum incumbentem glandulæ pineali ad chorioideos deduxit, fibras aliquas medullares addidit, aut accuratius deſcripſit. Infundibulum in animalibus cavum, in homine ſolidum eſſe. Vaſa lymphatica plexuum chorioideorum habet, & minora aliquæ duræ matris vaſa, & flexionem vertebralis arteriæ; tum vaſcula aliqua minuta duræ meningis, fibras pontis transverſas, proceſſus medullares minores a cerebello natos. Phyſiologica pertinent ad motum muſcularem, cujus cauſam fere ut BOERHAAVIUS exponit, & ad nervos voluntarios & involuntarios, in quibus a WILLISIO recedit.

EJ. *Obſervationes quædam medico-practicæ & phyſiologicæ* Londin. 1703. 8.* Leid. 1738. 8.* Præter inciſiones corporum morboſorum hic potiſſimum reperitur de foramine ovali diſſertatio. Id foramen in tenero embryone imam ſedem parietis medii tenere, paulatim autem in ſuperiori parte reperiri, denique in ſuprema. Urachi tubulum apertum eſſe. In adulto homine foramen ovale patulum fuiſſe. Cornicula valvulæ foraminis ovalis invenit. Sinum venæ portarum in fetu minorem eſſe recte vidit. De uracho ſtillaſſe aquam ex veſica.

In *Phil. Tranſ.* n. 287. experimentum recenſet, in quo motus cerebri ſyſtolicus reſecta dura meninge integer & validior ſuperfuit.

§. DCCXXIX.

§. DCCXXIX. *Varii.*

Guilielmi COKBURNE, Archiatri, *Oeconomia corporis animalis* Lond. 1695. 8.*, & in B. MANGETI. De plagio queritur PITCARNIUS. Mihi COKBURNE non videtur eſſe jatromathematicus, neque novi quidquam apud eum reperio, ſed ſimplex quidem rectumque judicium, & a falſis hypotheſibus alienum. Vim tritus in ventriculo rejicit, manifeſto adverſus PITCARNIO, niſi in pulmonibus. Contra materiem ſubtilem, acidum & alcali.

In ejusdem *continuation of the account of diſtempers incident to ſeafaring people* London 1697. 8.* pulſus numerare jubet, & thermometrum adhibere, ut venæ ſectioni certus modus ponatur. Mireris in febrientibus tantum 37. & 40. pulſus reperiſſe.

EJ. *The ſymptomes, nature, cauſes and cure of a gonorrhœa* London 1712. 8. 1715. 8. 1728. 8.*, quæ quarta eſt editio. Latine Leid. 1717. 8. Gallice Paris 1730. 12. Anatomica deſcriptio & icon lacunarum urethræ hic reperitur, quas noſter omnes inter ſe invicem communicare docet, & per venas inflari. In his ſinubus ſedem eſſe gonorrhœæ. Icon ſinuum ſatis bona, tum vaſorum penis internorum.

Hæ icones coloratæ ſeorſim 4. ſine loco & anno cum vivis coloribus prodierunt cum titulo, *Preparation anatomique des parties de l'homme ſervant à la generation.* PL.

Bartholomæi de MOOR, Profeſſoris Harderwicenſis, *cogitationes de inſtauratione medicinæ* L. III. Amſterdam 1695. 8.* Totam medicinam ſuperſtruit preſſioni ſanguinis per arterias magna vi propulſi. Ab ea motum muſcularem repetit, retardato ſanguinis motu per expanſionem tubulorum nerveorum: ſomnum ab heterogeneis particulis chyli cum reliquis ſanguinis moleculis minus bene commiſtis. In digeſtione ciborum diaphragmatis actionem laudat. Parvitatem arteriarum ad venas comparatarum oſtendit, os fetus ex filis oſſeis compoſitum depinxit. Pars I. operis phyſiologica eſt.

In *pathologia cerebri* Amſterdam 1704. 4.* ſimilia docet. Animam ipſam eſſe ſenſorium commune, neque aliud dari.

EJ. *de hypotheſibus medicis* Amſterdam 1706. 4.*

EJ. *de methodo docendi medicinam* Franeker. 1707. 4.*

EJ. *Præloquium cum corpus virile cultello anatomico ſubjiceret* Harderwyk. 1715. 4.

Andreæ BROWNE *de febribus tentamen theoretico-practicum ex principiis* BELLINI, *in quo fere tota animalis œconomia enucleatur* Edinburg 1695. 8.

Guilielmi COWARD *de fermento volatili nutritio conjectura rationalis, qua oſtenditur, ſpiritum volatilem oleoſum a ſanguine ſuffuſum eſſe verum concoctionis & nutritionis inſtrumentum* Londin. 1695. 8.* Nempe eam indolem eſſe ſpirituum animalium; inde oleum dare oſſa recentia, quod fit a ſpiritibus intra fibras reſidibus.

Digitized by Google

ſidibus. Eandem eſſe naturam fermenti ventriculi: ope ſalis volatilis oleoſi cerebrum vituli in lactis ſpeciem reſolvi. SYLVIUM ſequitur, & bilis cum pancreatico ſucco fervorem, vitalemque effervefcentiam ex acido chylo cum indigena ſale volatili admittit.

Ej. *Ophthalmjatria* Lond. 1705. vel 1706. 8. acerba experta judicia.

Hactenus huc referens *Nic.* BAERII *ornithophoniam*, *ſ. harmoniam avium muſicam* Brem. 1695. 4.

N. BERANGER, Medici, *Celandre où traité nouveau des deſcentes* Paris 1695. 12.* Habet anatomen & icones partium ad hernias ſpectantium. In theoria HELMONTIUM ſequitur.

In J. BERNIER *hiſtoire chronologique de la medecine* Paris 1695. 4.* vix quidquam huc pertinet.

David GRAEBNER, Medici Vratislavienſis, *medicina vetus reſtituta*, *ſ. paragraphe in* CRAANEN *de homine* Lipſiæ 1695. 4.* CARTESIANA dogmata apud veteres jam reperiri: aliqua tamen corrigit.

Additamentum ad hanc paragraphen dedit inter tractatus anno 1703. 4. editos *. Non anatomicus.

Nicolai GRIMBERG *obſervationes medicæ anatomico-practicæ* Hafn. 1695. 4.* Cum quaque parte adfecta conjungitur hiſtoria aliqua anatomica.

§. DCCXXX. *J. Jac.* STOLTERFOHT. G. DETHARDING.

Medicus Griphiswaldenſis, inde Lubecenſis, inter auctores Actorum maris Balthici. Ej. *de idea errante in monſtrorum generatione* Gryphiswald. 1695. 4.*

Ej. *Studii anatomes deliciæ* ib. 1695. 4.*

Ej. *Hiſtoria formationis fetus in utero* ib. 1695. 4.*

Ej. *Phyſiologia in nuce* ib. 1697. 4.*

Ej. *de ſudore ſanguineo* Leidæ 1698. 4.

In *Act. lit. Mar. Balth.* 1699. *Jan.* Ovum prægnans.

M. Aug. de oſſium generatione vitioſa.

M. Dec. Vir menſtrua per penem patiens.

Ann. 1702. *M. Jan.* aliqua de vaſis ſponte ruptis.

Deinde *M. Majo & Jul.* ova rariora, inter ea gallorum & baſilicus.

Ann. 1703. *M. Mart.* Gallus quadrupes.

M. Junio de ovis, quæ viviparæ feminæ pepererint.

Georg. DETHARDING, Medicus & Profeſſor Roſtochienſis, inde Hafnienſis. Ej. Diſp. *de fontanella infantum* Altdorf. 1695. 4.*

Ej. *de ingreſſu ſanguinis per poros cutis* Roſtoch. 1703. 4.*

Decem

Digitized by Google

Deum ex ſtructura cordis demonſtrat Roſtoch. 1705. 4.

Ej. *de connatis puellis Ungaricis progr.* ib. 1708.

Ej. *Scrutinium commercii animæ & corporis* ib. 1714. 4.*

Ej. *Carminatio ſanguinis in pulmonibus* ib. 1718. 4.*

Ej. *de anatome jucunda & utili* ib. 1718. 4. Duas arterias hepaticas majores, tres parvas dixit.

Ej. *de ſubactione alimentorum in ventriculo* ib. 1718. 4.*

Ej. *Palæſtra medica exhibens themata phyſiologica* 38. *Diſputt. ventilata* ib. 1720. 4.* STAHLIANUS per omnia, in generalibus cautus ſubſiſtit.

Ej. *An homo adultus quadraginta diebus extra cibum vitam trahere poſſit* ib. 1721. 4.*

Ej. *Specimen ethicæ dolentium ſub doloribus partus* ib. 1725. 4. PLATN.

Ej. *Phyſiologia* Hafniæ 1735. 8.

Ej. *de muſculo* RUYSCHII Hafniæ 1741. 4.*

In *app. ad Dec.* III. *ann.* V. VI. tum VII. VIII. *Eph. Nat. Cur.* parallelas hiſtorias iis adjicit, quæ in eo opere exſtant.

Cent. VII. *obſ.* 72. De fecunda, quæ menſes non fuerat paſſa.

§. DCCXXXI. *Diſputationes.*

Sebaſtian HOEGGER *de ſaliva* Baſil. 1695. 4. & *de ſalivæ ſtatu morboſo* Baſileæ 1696. 4.

Paulus ROETERS *de ſterilitate* Utrecht 1695. 4.*

Petri LATANE *de vita fetus in utero materno* Franeker 1695. 4. B. BOEHM.

Samuel SCHOENING *de odore* Witteberg. 1695. 4. HE.

Wolfgang Wilhelm BACHMAYR *de ſingultu* Altdorf. 1695. 4.*

Ulr. Sigmund NIMTSCH *de fontanella infantum* Altdorf. 1695. 4. Conf. p. 778.

J. KELK *de fluxu menſtruo* Leidæ 1695. 4. HE.

J. Dan. STANGE *homo automatos* Leid. 1695. 4.*

H. ABBEKERK *de motu progreſſivo & inteſtino* Leid. 1695. 4.

J. Balthaſar SCHWARTZ *de ſiti morboſa* Altdorf. 1695. 4.*

Mich. Frid. ROMIG *de viſu armato* Jen. 1695. 4.*

Cl. QUIQUEBOEUF & *Caroli* BOMPART *Non ergo concipiunt, quæ frigido ſunt utero* Pariſ. 1695.

J. Mich. GARBE & *Joſephi de* TOURNEFORT, magni illius botanici, *Non ergo anima principium facultatum corporis* Pariſ. 1695.

Amb. Nic. CHEMINEAU & *Ant. le* CLERC, *E. robur corporis obſtat vi & præſtantiæ intellectus* Pariſ. 1695. 4.

J. BOUDIN

Digitized by Google

J. Boudin & *Daniel* Tauvry, Academicus, *E. uteri cum ſupernis partibus conſenſus nervorum interventu* Pariſ. 1695. 4.

Guy Er. Emmerez & *Petri* Jaquemier *E. ſanguis a ſanguine* Paris 1695. 4.

§. DCCXXXII. *Diaria.*

In *Phil. Tranſ.* n. 220. *Johannes* Harris aliqua habet de animalculis microſcopicis in aqua habitantibus.

Stephani Gray n. 221. de iisdem inſectis globularibus: de inſecto figuram mutante.

Caroli Preston de fabrica anatomica piſcium aliqua; de eorum corde, diaphragmate, hepate, veſicula fellea, veſicula aerea &c.

N. 226. Ejusdem de infante abſque cerebro nato.

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* IV. *obſ.* 31. *Chriſtianus* Helwich, Vratislavienſis Medicus, de menſtruo ſanguine quarto die poſt mortem effuſo.

Ann. V. VI. *obſ.* 70. Oculi ex imaginatione materna vitulinorum ſimiles.

In *appendice* de motu bilis circulari.

Ann. VII. VIII. *obſ.* 204. in torminoſo homine nullum omentum.

Cent. II. *obſ.* 146. Menſes in gravida.

Cent. X. *obſ.* 32. Suturarum diſceſſio.

Ejusd. *obſ.* 32. Ruſticus natura frigidus & ad venerem ineptus, cum organa genitalia bene ſe habere viderentur. Videtur eadem hiſtoria a P. J. Hartmanno narrari n. 85. veraque cauſa in ſtupiditate videtur poſita fuiſſe.

J. Baptiſtæ Wenckh *obſ.* 87. Femina concepit, cum duo priores fetus in utero retinuiſſet.

Ejusd. in *appendice ejusd. anni* Diſſ. de ſanguine menſtruo, ejusque cauſa fluendi. Fermentationibus indulget.

Dec. III. *ann.* IX. X. *obſ.* 9. Viri menſtrua paſſi.

Cent. X. *app.* An ex nefando coitu cum beſtiis homo poſſit naſci. Negat.

Ambroſii Stegmann, Islebienſis Medici, puer cum pene erecto natus, *Dec.* III. *ann.* IV. *obſ.* 105.

Obſ. 106. Saliva corroſiva in puero.

Obſ. 112. Mirifica quædam de clitoride; inter ea exemplum perforatæ clitoridis, per quam femina venerem ſit paſſa.

Obſ. 113. Perbrevis funiculus umbilicalis.

Dec. III. *ann.* VII. VIII. *obſ.* 35. Hiſtoriam ſuam mitigat; clitoris magna erat, urethræ oſtium amplius.

J. Chriſtian Menzel *obſ.* 122. Gemellorum alter uterum rupit.

In

In *Journal des Savans* 1696. multa monſtra deſcribuntur a *D. du* CAUROI Medico Bellovacenſi relata. Puer polydactylos, capite difformi; alius unipes; acephalos alius; & villoſus ſimiæ ſimilis.

In eodem, ovum in ovo, repetitum in *Phil. Tranſ.* n. 230.

Novum Diarium hoc anno orſus eſt D. BRUNEL *Le progrès de la medecine*, ſequentibus annis continuatum. Anno 1696. recenſetur fetus ſex vel ſeptem annis geſtatus.

Mula pariens.

Tum alterum Diarium Venetiis edi cepit, cum titulo *Galeria di Minerva* 1696. fol.*, in quo & cenſuræ librorum reperiuntur, & propriæ adnotationes.

Ferdinandi SANTANIELLI de cauſis & modo ſomni cogitata.

EJ. *Lucubrationes phyſico-mechanicæ* Venet. 1698. 4.* (vocatur hic SANTANELLI) diſcipulus *Cornelii* CONSENTINI, Archiater Raguſinus, Diſſ. II. eſt de ſomno, qui fiat ab halitibus ex ventriculo ad cerebrum adſcendentibus, & motum ſpirituum per cerebrum morantibus. Diſſ. III. Organiſmus mechanicus. Spiritus ſtatuit corpus inter & animam æthereos, qui in cerebro gignantur & in teſtibus, & primordia hominis conſtituant. IV. De cauſa mortis: a calloſitate fibrarum. VI. De nutritione: a ſpiritibus cibos coqui; ſalivam eſſe volatilem-fixam. Percurrit chylificationis negotium. VII. De fermentatione.

§. DCCXXXIII. *Georgius* BAGLIVUS,

Raguſinus, qui Romæ medicinam fecit, magnamque ad famam pervenit, cum tamen ante diem immatura morte anno 1707. 17. Junii die abreptus fuerit. HIPPOCRATICAM in praxi medicinam laudabat; in phyſiologicis ſyſtema PACCHIONII ornavit, ut fibram ſolidam propria vi contractili valentem, duramque membranam cerebri omnium membranarum matrem adgnoſceret. Alienis laboribus inclaruiſſe, neque immerito, ei objectum eſt, uſumque eſſe CASSALECCHII, Rhegienſis Medici, opere de transmutatione morborum, tum PACCHIONII (*i*) inventis, & VALSALVÆ (*k*), quibus MALPIGHIUM addo; ad eum enim refero circuitum ſanguinis in ranis viſum.

Paſſim anatomen & phyſiologiam adtigit. Romæ edidit 1696. 8. *de praxi medica* L. II. cui op. acceſſerunt experimenta *infuſoria*.

Accedunt Diſſ. I. de anatome morſu & effectibus tarantulæ, & II. de uſu & abuſu veſicantium.: & III. obſervationes anatomicæ & practicæ ib. Anatome tarantulæ quidem vix ulla, præter aliqua de ovis, & oſtreorum ovis lactisque globulis. Vulgari de tarantularum curatione muſica fabulæ fraudem ſæpe ſubeſſe. Veſicantia medicamenta & nocere monet, & prodeſſe. Tincturam in canis venas injecit, ſanguinem ab ea diſſolvi vidit, funeſto fere eventu: ſed

(i) BAZZAN *Comm. Bonon.* T. I. p. 48.
(k) MORGAGNI *Ep.* XIII, n. 39.

Digitized by Google

etiam ſanguinem de vena miſſum, adjecta cantharidum tinctura liquari. Actionem horum veſicantium per vim ſtimuli interpretatur. Venena varia in vivorum animalium ſanguinem injecit. Valde certe improbabile videtur, cani ſpiritum vini rectificatum non nocuiſſe. Nervos etiam octavi paris abſcidit, lienem evulſit, arteriam uretericam vidit; bonas in ranæ vaſis factas adnotationes MALPIGHII recudi fecit, omiſſo magni viri nomine.

Prodiit etiam opus de praxi medica Leid. 1700. 8. Lond. 1709. 8. Lyon 1699. 8. 1703. 8. Leid. 1704. 8.

L. II. *de praxi medica & de tarantulis &c.* Germanice vertit non nemo, & Lubecæ 1705. 8. Lipſ. 1718. 8. edidit. Redeunt hæc in *operibus omnibus.*

Ej. *de fibra motrice & morboſa, nec non de experimentis ac morbis ſalivæ, bilis, ac ſanguinis: de circulatione ſanguinis in teſtudine, ejusdemque cordis anatome* Peruſiæ 1700. 4.* Romæ 1702. 4. Leid. 1703. 8. Lond. 1703. 8. Baſileæ 1703. 8. SCHULZ. Aliqua de fibris muſcularibus, quarum vires putat augeri, dum circa globulos ſanguinis circumvolvuntur. Tonum naturalem fibrarum deſcribit & ſenilem rigorem. Vitia nimiæ contractionis exponit. Fibras in variis liquoribus maceravit. Cordis & duræ membranæ vires comparat; & alternam cordis cum ea meninge poteſtatem conſtituit, ut dura mater compreſſo cerebro cordi ſpiritus mittat. Habere fibras longas ſuas, & transverſas, quæ dilatationem impediant: huic, (Meningi) in omnes partes animati corporis imperium tribuit, vimque contractilem, ut ſit præcipua cauſa motus in animale. De ſanguinis motu & circuitu ex viribus ſolidorum. De horum a ſtimulo contractione. Muſculum cutaneum hyſtricis deſcripſit. Erinacei muſculum cutaneum in bulbos pilorum propagines dare.

Salivæ fere putrefactæ analyſin dedit.

Bilis analyſin, tum igne ſubjecto, tum variis liquoribus adfuſis. Multum ineſſe alcali. Experimenta ſua fecit in bile putrida.

De reſpiratione. Non bene putat irruere in pectus aërem, tum demum thoracem dilatari, ſanguinem torpidum ab aere urgeri. Pro lunæ influxu.

Cor teſtudinis; ejus tres ventriculos conjunctis viribus ſanguinem propellere.

Ad ſanguinis cum variis adfuſis liquoribus phænomena. Cum ſpiritu cornu cervi fervere.

Iterum aliqua experimenta infuſoria.

Ej. *Ad rectum ſtatices uſum canones* Rom. 1704. 12. cum SANCTORIO.

Ej. *Diſſertationes varii argumenti* ad *Petrum* HOTTON . . . 1710. 8. Inter eas eſt de motu ſyſtaltico duræ membranæ cerebri: deinde de ſolidorum in fluida poteſtate.

De circuitus ſanguinis analogia cum aquæ marinæ per terræ viſcera circuitu.

EJUSD. *Opera omnia medico-practica & anatomica* Lyon 1704. 4. TREW. 1710. 4. VAT. 1715. 4.* Antwerp. . . . . Leydæ 1744. 4. Baſſani 1737. 4. Venet. 1754. 4. Nea-

Digitized by Google

Neapoli ſtudiis incubuit, & in Apulia juvenis vixit. Epiſtolæ his acceſſerunt encomiaſticæ & fere adulatoriæ.

In præfatione ſe tuetur contra imputationem, PACCHIONUM ab eo exſcriptum eſſe; phyſiologicam partem hypotheſin contendit ſibi propriam eſſe, & ſua in fibris animalibus experimenta.

§. DCCXXXIV. *Johannes* FLOYER,

Medicus Anglus, Lichtfieldienſis. EJ. l. *the preternatural ſtate of animal humours, deſcribed by their ſenſible qualities which depend of different degrees of their fermentation* London 1696. 8.* Multum tribuit variæ humorum degenerationi mucilaginoſæ, acidæ, tartareæ, bilioſæ, vitriolicæ, ſalſæ, ſcorbuticæ, putridæ. Digeſtionem ciborum eſſe a fermentatione; ejus vitia varia. Urinam acidum habere. Analyſin habet bilis, oſſium,

EJ. Equitis nunc & archiatri, *the phyſicians pulſewatch* T. I. Lond. 1707. 8.* Tom. II. 1710. 8.* Italice *orivolo del pulſo* Venez. 1715. 4. Non ſatis notus liber. Etſi enim cacochymiæ paulo nimium indulſit, etſi etiam pulſus ſeptentrionalibus populis nimis raros fecit, quales vix unquam, niſi in peculiari aliquo morbo viſi ſunt (*l*); primus tamen hoc in ſtudio glaciem fregit, & ad numeros & menſuras nobiliſſimum ſignum medicum revocavit. Primum GALENICOS pulſus, pulſuumque tangendorum præcepta recenſet & corrigit, jubet etiam ad horologium numerare. Reſpirationis cum pulſu concentus. Ut ab exceſſu & defectu pulſuum indicationes medicæ ad tuendam vitam ſumantur. Chinenſium demum artes in tangendo pulſu & CLEYERIANÆ clavis compendium. Nimis parcos & ipſi pulſus faciunt, ad 46. in minuto primo. Ipſe a 70. ad 75. æſtimavit, juſto parcius. Experimento oſtendit, etiam ſi in arteriis ſanguis alterne ſaliat, in venis tamen perenni fluento manare.

In *Vol.* II. pulſuum per morbos varietates exponit, & cum Chinenſium doctrina conciliat. Bene de reſpiratione, ejus cum pulſu concentu, & in morbis mutatione. Habet jam pulſus hepaticos, renales, & aliis, ut vocat circuitibus proprios.

In l. *de aſthmate* Lond. 1698. 8.* putat id eſſe a veſiculis ruptis, & aëre ſub extimam membranam effuſo. In eo morbo perſpirationem inſenſibilem perparvam facit, & minui putat ante inſultum. Theoria fermentationis adſeritur, cujus diminutæ culpa chylus viſcidus aſthma faciat.

In *Gerocomio* aliqua de pulſu habet. In *Phil. Tranſ.* n. 259. deſcribit roſtrum porcelli preſſione in aliquam ſpeciem humanæ faciei retuſum, & coaleſcentes pullos galli calecutici.

Joh. COLBATCH *Phyſico medical Eſſay concerning alcali and acid &c.* London 1696. 8. 1704. 8.* Pharmacopola & Collegii Regii Londinenſis, ut puto, Licentiatus. In ſanguine noſtro alcalinam mortem habitare, eam acidis medicamentis ſuperari. Practici magis argumenti.

Some

(*l*) pag. 30.

Digitized by Google

Some further conſiderations concerning acid and alcali London 1704. 8.*

The doctrin of acids in the cure of diſeaſes further aſſerted London 1698. 8. 1704. 8.* Sanguinem podagricum & ſcorbuticum plus continere ſalis alcalini &c.

§. DCCXXXV. *Jacobus de* SANDRIS. VAUGUYON.

J. de SANDRIS, Medicus Bononienſis & anatomes Profeſſor, ſcripſit *de naturali & præternaturali ſanguinis ſtatu medica ſpecimina, cum tr. de ventriculo & emeticis* Bonon. 1696. 4. ORL. & Francofurti 1712 4.*, edente *J. H.* JUNGKEN. Pene totam phyſiologiam hic reperias, etiam de ovariis, motu muſculari. Aliquid de BELLINIANIS jatromathematibus habet, experimenti nihil, plurimum hypotheſeon. Ab arteriis in ipſo cerebro nervos trahentibus motum muſcularem perfici. Sanguinem venoſum parum differre ab arterioſo. Lymphæ analyſis.

De la VAUGUYON, M. D. ſcripſit Paris 1696. 8.* *traité complet des operations de Chirurgie.* Anatomica paſſim cum chirurgia conjungit, ipſam oſteogeniam, & oſteologiam eamdem quam *le* CLERC. Nihil reperias proprii. Habet ligamentum ſuſpenſorium penis.

CL. BRUNEL, cujus eſt *le progrès de la medecine*, edidit Valenciennes, f. Paris 1696. 8.* *traité raiſonné ſur la ſtructure des organes des deux ſexes deſtiné à la generation.* Anatomen habet partium genitalium. Semen feminarum ex lacunis prope urethram poſitis manare. Hymenem habet. Auram ſeminalem defendit. Sub initia graviditatis, quando uterus nondum plenus eſt, ſuperfetationem locum habere poſſe, ita fieri, ut femina quinto & ſeptimo menſe pariat. Cauſam menſium eſſe in plethora, inque reſiſtentia, quam ſanguis arterioſus offendit.

Joh. HARTMANN *anthropologia phyſico-medica anatomica* Venet. 1696. 4.* Compendium anatomicum cum phyſiologicis hypotheſibus. Renales capſulas ſerum ſeparare, quod ſanguini reddatur ſuo ſero exhauſto. Succum pancreaticum acidum facit.

Wilhelmi Erneſti TENZEL, viri eruditi, hiſtoriographi Gothani, *epiſtola ad* MAGLIABECCHIUM *de ſceleto elephantino Tonnæ nuper effoſſo* Göttingæ 1696. 4. Germanice (GRONOV.) & ed. 2. abſque anno latina 8.*, & in *Phil. Tranſ.* N. 234 Elegans opuſculum. Sceleton deſcribit & cum MULLINI deſcriptione comparat. Cranium celluloſum eſſe. Dentes exſerti vegrandes, laminati, in centro radicis cavi; molares pariter maximi: oſſa, etſi calcinata fere & friabilia, naturam tamen alcalinam retinuerant, ſalemque dederunt volatilem. Oſſeam fabricam poroſque marga repleverat, & ſceleton in ſuam naturam mutaverat, ut oſſa adſtringente eſſent ſapore & friabilia. Ortum a diluvio eſſe, cum in colle per ſtrata compoſito elephas repertus ſit.

Anonymus contra TENZELIUM ſcripſit, *Epiſtel über den zu Burgtonna ausgegrabenen Elephanten* 1696. 4. PL.

Reſpondit

Reſpondit noſter, *Antwort auf die Epiſtel eines Anonymi über den in Burgtonna ausgegrabenen Elephanten* 1697. 4. PL.

Ej. *de inſpectione judiciali cadaverum* Erford. 1707. 4. Chirurgos non ſufficere.

J. GAUBII *epiſtolæ problematicæ tres* ad F. RUYSCHIUM Amſterdam 1696. 4.*

J. Jacobi CAMPDOMERC, *Gerhardi* FRENZ, & *J. Henrici* GRAETZ ad eumdem Epiſtola IV. V. & VI. Amſterdam 1696. 4.

Odoardi FRANCIOSII & præſidis *Antonii* ALBERGHETTI *ſpontaneæ generationis aſſertio* P. I. Ferrar. 1696. 12.* Contra REDUM ſuſcipit defendere generationem æquivocam, collectis nixus hiſtoriolis, & ARISTOTELIS auctoritate, nullo ſuo experimento.

J. Abrah. MERKLIN, Medici, *diaſcepſis neotericorum inventa medica plurima complectens* Pad. 1696. 4.*

Ponce MAURIN *deux lettres ſur les raiſons, qui ont engagé les anciens à n'admettre point de circulation du ſang, & celles des novateurs, à ſe detacher des ſentimens des anciens* Paris 1696. 12. BUR.

Earum, ut puto, altera eſt, quam CL. PORTAL citat *lettre ſur la circulation du ſang contre* ANGUR. 12.

Die beſtialiſche Fontange, oder Erzählung mit Fontangen-Gewächſen gebohrner Beſtien, ſonderlich aber eines Kalbes 1696. 8. B. BOEHM.

Heinr. ANHALT *von der natürlichen und Kunſt-Memorie* Frankf. 1696. 8.

§. DCCXXXVI. *Varii.*

J. Philipp. van STRALEN *de fermentatione humorum in corpore humano* Utrecht 1696. 4.*

J. SMITH *de lepra græcorum unguibus monſtroſis prædita* Utrecht 1696. 4. cum eorum unguium iconibus.

Frid. JAEGWIZ *de rachitide* Utrecht 1696. 4. Theoria nutritionis. Oſſium fabrica laminata &c.

Aegidii Thomæ LAMBIOTTE *de ſalivæ excretione ſana & morboſa* Utrecht 1696. 4.*

Daniel ASMAN *de ſeminis virilis generatione & vitiis* Utrecht 1696. 4.*

David KRIEG *de humorum in corpore humano mutatione ab aëre* Utrecht 1696. 4.*

Ernſt Heur. WEDEL (*Wolfg. Ern.* Fil.) *de peritonæo* Jen. 1696. 4.*

Ej. *Phyſiologia urinæ* Jen. 1703. 4.

Ej. *Phyſiologia ſalivæ* Jenæ 1704. 4.

Ej. *de cerumine* ib. 1705. 4.

Digitized by Google

Ej. *de tranſpiratione inſenſibili* ib. 1705. 4.

J. Gottfried BORGEHL *de ſterilitate* Leidæ 1696. 4.*

Polycarpi Gottlieb SCHACHER, Profeſſoris Lipſienſis, docti viri, bonæ fere ſunt, Diſputationes. Ej. *de hominis loquela* Lipſiæ 1696. 4.*

Ej. Diſp. *de labio leporino* Lipſiæ 1704. 4.* Anatome labiorum.

Ej. *de cataracta* ibid. 1705. 4.*. Hic primam memoriam reperi ganglii ophthalmici.

Ej. *de deglutitione* ib. 1705. 4.*

Ej. *Anatome præſtantiſſimum medicinæ fundamentum* ib. 1701. 4.*

Ej. *de fiſtulæ ſpiritalis fabrica* ib. 1707. 4.* Aryepiglottidei M.

Ej. *de placentæ uterinæ morbis* ib. 1709. 4.* Deſcriptio placentæ & embryonis tenelli cauſa partus, abortus.

Ej. *de præcipuarum partium C. H. adminiſtratione* ib. 1710. 4.*. Ductus hepaticyſticos conatur reſtituere. Injectiones etiam ope hædini ſebi cum reſina; liquor balſamicus, alia.

Ej. *de anima rationali, an ſit corporis vitale principium* ib. 1715. 4.*

Ej. *de vitæ ſ. ſanitatis principio* ib. 1716.

Ej. *Quomodo fiat, ut fetus abſque putredine in utero maneat* ib. 1717. 4.

Ej. *de tænia* ib. 1717. 4. Se in ea ſanguinem & cor vidiſſe.

Ej. *de imprægnatione pene non immiſſo* ib. 1720. 4.*

Ej. *de partu gemellorum diſparis magnitudinis* ib. 1721. 4.

Lego etiam *de ſuperfetatione* progr. ib. 1721. 4. BUTTNER. forte idem.

Ej. *de morbis a mutato ſitu inteſtinorum* ib. 1721. 4.*

Ej. *de vaſorum bilariorum exſiſtentia & diſtributione* ib. 1722. 4.

Ej. *de partibus corporis humani externis* ib. 1725. 4.*

Et *internis* ib. 1725. 4.*

Ej. *de anatomia & phyſiologia in genere* ib. 1725. 4.

Ej. *de oſſificatione morboſa* progr. ib. 1726. 4.*

Ej. *de conceptione, fetus humani abortus cauſa* ib. 1728. 4.*

Ej. *de pilis in ovario muliebri* ib. 1735. 4.*

Chriſtoph. BRUNO *de differentia partium humani corporis a materia deſumta* Lipſiæ 1696. 4. HE.

Joſeph VOGLER & *Joſ. Leonh. Hieron. L. B. ab* HALDEN *corpus humanum, ſ. diſputatio phyſica de fabrica, nutritione & ortu partium corporis humani* Ingolſtatt. 1696. 4. TREW.

Henr. Lobulm MEYER *de animi ejusque adfectuum quoad valetudinem impreſſionibus in corpus* Leid. 1696. 4. PL.

Daniel

Digitized by Google

Daniel FOG *de loquela brutorum* Hafn. 1696. 4. MOELLER.

J. Groſe MEYER *programma invitatorium ad ſectionem cadaveris maſculini inſtituendam* Gedan. 1696. fol. PRÆTOR.

J. Jac. SCHERER *de actionibus corporis humani viventis pleriſque* Baſileæ 1696. 4. UFF

T. CHANOINE *de imaginatione utero geſtantium* Leid. 1696. 4.

Petri LOMBARD & *Matth. Dionyſ.* FOURNIER *E. οἰνοπόταις mens & ſenſus acutiores* Paris 1696.

Phil. CARON & *Jac. Sim.* GILLES *de la* RIVIERE, *E. temperamentum melancholicum a ſale fixo* Pariſ. 1696.

Armand Joſ. COLLOT & *Philipp. Bern. de* BORDEGARAYE, *E. temperamentum melancholicum præſtantius* Paris 1696.

§. DCCXXXVII. *Diaria.*

In *Phil. Tranſ.* n. 227. *Carolus* MORLEY fetus aliquot a conceptione annis per anum egeſti hiſtoriam tradit.

N. 228. HILL confirmat magnam illam ætatem *Henrici* JENKINS, qui 157. anno ſuæ ætatis teſtimonium dixerit in faſtos relatum.

N. 229. J. BRODIE fetus, cujus oſſa de ulcerato umbilico prodierunt.

N. 235. *Will.* BYRD puer ex Aethiopiſſa natus, cute maculoſa.

In *Acad. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* V. *J. Fridericus* KHERN, *obſ.* 47. Sanguinem ex vena, exigua per intervalla ſecta, effluentem valde diverſum excepit.

Cent. II. *obſ.* 158. Pulſus ex ipſa natura intermittens.

J. KUNKEL, celebris Chemicus, confirmat hiſtoriolam oliſtoris, qui octiduo ſub aqua latuerit, & vitalis exierit.

J. Menrad VORWALTNER in fetus inteſtinis motum periſtalticum vidit, *obſ.* 106.

Barthol. Joh. Otto HANNEMAN *obſ.* 202. de ſudore unius lateris.

EJ. *Theſes miſcellaneæ* Kiel. 1697. 4. etiam phyſiologicæ.

Joſeph Ignatius MUSCHEL *de* MOSCHAU, *obſ.* 233. vagitus uterini exemplum.

J. Daniel DOLÆI anatome aliqua fetus, *obſ.* 256.

Frid. Chriſtian CREGUT, *obſ.* 287. coitus abſque ſeminis effuſione.

EJ. *de hominis ortu* Hanau 1697. 4. B. BOEHM. IDEM BERGERI phyſiologiam edidit.

J. Heinrich STARK, Regiomontanus Profeſſor, *obſ.* 109. piſcis androgynus.

IDEM *obſ.* 296. Aries hermaphroditicus, nempe urethra ſub pene patula. Satis bona anatome.

Digitized by Google

In T. II. *Galeria di Minerva* 1697. ſ. T. II. nullum animal ex putredine naſci, ex ovo omnia, oſtendit *Sigiſmundus* VALCANI.

Antonio VELTRONI de melle.

In *Journal des Savans* 1697. *Ant. de* VALLEMONT de ovo prægnante.

Chirurgus nomine SOYE falſum germen deſcribit, & fetum galea cranii deſtitutum, uteri loco membranam.

In *progrès de la Medecine* 1697. Chirurgus *le* DUC deſcribit fetum monſtroſum cyclopicum, pene de ſuperciliorum intervallo pendulo.

Fetus in teſte viri natus ex retento ſemine (mera ſarcocele). Nana D. de St. DONAT. Narratio eadem redit in *Hiſt. de l'Acad. des Sciences* 1697.

§. DCCXXXVIII. *Varii.*

Antonius MENIOT, Medici Proteſtantis, qui tamen Pariſiis vixit, *Opuſcules poſthumes* Amſterdam 1697. 4.* Phyſiologica aliqua continet, de voce & loquela, ubi muſculos intercoſtales habet pro organis reſpirationis. De generatione lactis, ex ſanguine parari. Notæ in BEDDEVOLE. *Eſſays anatomiques.* Corrigit auctorem ob hypotheſin acidi & alcali, quam iſte docet. Nam MENIOTUS, acris veterum ſectator, ab ea hypotheſi erat alieniſſimus. Ita SYLVIANAM ſectam valde deprimit in *lettre ſur la medecine & les medecins modernes.* Ideas mobiles in ſpiritibus ordinari ad ideas fixas cerebri. Lego jam anno 1662. „ *Diſp. pathologicas* edidiſſe, *quas* inter ſit de anguſtatione & dilatatione pupillæ.

Richardi BOULTON, *Medici proficientis* Ceſtrenſis, *treatiſe of the reaſon of muſcular motion* London 1697. 12. min.* Eſſe in muſculis glandulas aliquas; in iis convenire ſanguinem & ſpiritus, fermentari & unione ſua conſtituere humorem nutritium, qui in cavas fibras per proprios ex glandulis ductus feratur easque nutriat. Eumdem, quando uberior advenit, majori ubertate in fibras irrumpere, quam quæ per venas poſſit redire.

Petri JENS *tirocinium medicum ad phyſiologiam & pathologiam* Haag. 1697. 8.* Phyſiologia SYLVIANA.

J. HÆNFLER *judicium de ovo gallopavonis* Cuſtrini a. 1697. editi. Cuſtrin. 4.*. Omnino gallopavonem ovum peperiſſe, ovo vulgari non undique ſimile, orbiculare, teſta deſtitutum.

Recit exact d'une groſſeſſe extraordinaire Paris 1697. 12. Contra SAVIARDUM. Deſcriptio fetus maturi in tuba reperti.

Michaelis Aloyſii SINAPII *abſurda vera, ſ. paradoxa vera* Genev. 1697. 8.* Warſaviæ medicinam fecit, inde in Helvetia, qui Bernenſi ſenatui ſuum librum dedicaverit, Chemicus cæterum, & arcanorum amator, & paradoxus acidi pancreatici ſucci defenſor; in admittendis fabulis credulus. Pleraque practica.

EJ. *de remedio doloris, ſ. natura anodynorum & opii.* Somnum fieri a grumoſo craſſo quodam, quod cum ſero ſanguinis miſtum in cerebro ſtagnet. . . .

J. Aegidii

J. Aegidii EUTH *Anatome umbilici curioſa* Leid. 1697. 8.* Omnia alia hic potius quæras, quam umbilici anatomen.

J. Bapt. CONTULI *breve inſtruzione ſopra il glutine e colla che ſi generi in corpo umano, e ſuoi effetti* Rom. 1697. 4.* Fere practicus libellus.

EJUSD. *de lapidibus podagra & chiragra in corpore humano productis* Romæ 1697. 4.* TACHENIANUS homo & paradoxus, qui multa tamen cadavera, potiſſimum morboſa, inciderat. In cute ridiculam iconem dat glandulæ ſudoriferæ, cum poro ſemilunari. Aliquos phyſiologicos tractatus Gallice vertit & a. 1696. & 1697. & Paris edidit 12. 2.Vol.*; de natura humana, carnibus, diæta.

Les œuvres D'HIPPOCRATE *traduites en François ſur les M. S. de la Bibliotheque du Roi (par* DACIER) Tom. I. II. Paris 1697. 8. Vitam viri dedit, ad vulgares opiniones. De Syriacis & Arabicis verſionibus RENAUDOTUS. Vertit autem libellos illos iſagogicos minores *de arte, decoro medici, de carnibus, natura humana, de diæta, aëre, aquis & locis.* Circuitum ſanguinis adfirmat, divo ſeni notum fuiſſe. Errat in HEROPHILO, quem facit PHALARIDI coævum. Venarum deſcriptionem falſam eſſe credit chirurgo PASSERAT.

G. LAVAUX *tr. de la mauvaiſe articulation de la parole* Paris 1697. 12. FALCONET. Laudat Cl. PORTAL.

Joh. SCHMIDT *uromanticus caſtratus ſ. tractatus de urinis earumque inſpectione Johannes* MUNNIKS *caſtigatus* Utrecht 1696. 8. LEU.

Joſeph BUTLER *nader ontdekking des menſchlycken waters om aller menſchen temperament te ontdekken* Haarlem 1697. 12.* Uroſcopus paulo melioris conditionis, qui multa ſperat ex lotio ſe viſurum, temperamenta hominum, graviditatem, ejus tempora, futuram ipſam arthritidem. In ſani hominis urina requirit nubeculam ſuſpenſam.

Sainct CRISTAU *La chirurgie pratique* Luxembourg 1697. 12.* etiam anatomen continet.

Jean FONTANELLES *tr. de phyſique où de medecine, où l'on explique la ſanguification, la circulation du ſang, les ſeroſités, les differences des fievres &c.* Paris 1697. 12.

John PECHEY *introduction to the art of phyſik* Lond. 1697. 8. OSB.

Le treſor de la medicine contenant l'anatomie où la diviſion du corps humain &c. Paris 1697. 8.

Carlo CESIO *cognitione de muſculi del corpo humano per il diſegno* Rom. 1697. fol. MEAD. Germanice vertente *J. Dan.* PREISLER Nurnberg 1706. fol. lego non eſſe auctam MOEHSEN.

J. Franc. WEYPERT *güldenes Kleeblatt der Chirurgie* Hamburg 1697. 12.* Continet etiam compendium anatomicum.

Digitized by Google

§. DCCXXXIX. *Diſputationes.*

J. Henrich BURCHARD *de reſpiratione integra & læſa* Altdorf. 1697. 4. BURCKH. alibi tribuitur *Chriſtiano* MARTINO.

Phil. Ab. HULDEN *de admirandis naturæ fontibus, ex quibus ambroſinum humanæ ſuſtentationis nectar hauritur* Jenæ 1697. 4. BURCKH.

Paul. Marquard SLEGEL *de æquivoca generatione argumentorum reſponſio* Jenæ 1697. 4. HE.

Erich MOINICHEN *de generatione & vita concharum anatiferarum* Hafniæ 1697. 4. HE.

J. Henrich GREULINCK *de multiplicatione hominis ſecundum utramque eſſentiæ partem* Hall. 1697. 4. HE.

Chriſt. Martin BURCHART Diſp. *de reſpiratione ſana & læſa* Roſtock. 1697. HAENEL.

EJ. *de natura humana* ib. 1722. 4°. & 8°.

EJ. *de principio movente primo in animalis* ib.

EJ. *de partu difficili* ib. 1726. 4.

Daniel Henrich MEIBOM *de patella oſſe ejusque læſionibus & curatione* Franeker. 1697. 4.* Non mala Diſp.

Georgii CUNAD *de reſpiratione* Leid. 1697. 4. HE.

J. Andreæ FISCHER, Profeſſoris Erfordienſis, *de muſculis eorumque officio naturali* Erford. 1697. 4. HE.

EJ. *de lacte optimo elemento & medicamento* ib. 1719. 4. HE.

EJ. *de inſenſibili tranſpiratione* ib. 1720. 4. HE.

EJ. *de vigili cura animæ circa corpus humanum* ib. 1720. 4. HAENEL.

EJ. *Utrum fetus in utero materno reſpiret* ib. 1721. 4.

EJ. *de motu ſanguinis naturali, non naturali & mixto* ib. 1718. 1719.

EJ. *Succincta ſexus potioris ſecundum ſtatum* n. & p. n. *ſpermatologia* ib. 1725. 4.

EJ. *Sialographia medica* ib. 1726. 4.

EJ. *de chylificatione integra & læſa* ib. 1728. 4.

EJ. *Conſilia medica in uſum practicum & forenſem* Francof. 1705. 8. Miſereris excuſare infanticidam cum puer clamaſſet, quem tamen vult mortuum natum eſſe. Habet exemplum ſuperfetationis.

Andreæ RIDDERSMARK *de ſignatura fetus in utero Lund.* Scaniæ 1697. 4.

EJ. *de ſenſu tactus* ib. 1698. 4.

J. Benj. MICULCI θαυματοπεριγραφαὶ *humani corporis* Witteb. 1697. 4. UFF.

J. ROSENAU *de medicina tranſfuſoria* Gron. 1697. 4. HAENEL.

J. Jac.

J. Jac. WOYT *de chylificatione &c.* Præſide *Ol.* JACOBÆO Hafn. 1697.

Ej. *Heimlichkeiten des ganzen weiblichen Geſchlechtes* Danzig 1700. 8.

Ej. *Schutzkammer &c.* Lipſiæ 1751. 4. habet etiam vocabula anatomica.

Andreæ Julii BOETTICHER *de vocis organo* Leid. 1697. 4.

Ej. *de oſſibus* Diſp. I. Gieſſ. 1698. 4. VATER.

Secunda ibid. 1699. 4.*

Tertia ibid. 1700. 4.*

Ej. *de reſpiratione fetus in utero* Helmſtad. 1702. 4.*

Ej. *de cranii oſſibus* ib. 1718. 4.*

Benjamin EWALDT *de impotentia virili* Hall. 1697. 4.* Pr. STAHLIO.

Ej. *de ſomno* Regiom. 1711. 4.

Ej. *An fetus humanus vivus vel mortuus natus ſit* Regiom. 1716. 4. B. BOEHM.

Ej. *Medicus practicus dubitans de ſubtilitatibus curioſis, an in praxi uſum habeant* Regiomont. 1701. 4. contra ſubtilem anatomen.

Ej. *de Eunuchis & ſpadonibus* Regiom. 1707. 4.

Ej. *Specimina publica medica* Regiomont. 1717. 4. Secundum eſt de primo inventore circuitus ſanguinis: eum facit Salomonem.

Ej. *de uroſcopiæ uſu & abuſu* ibid. 1718. 4.

Ang. CRESSE' & *Lud.* LEMERY, Academici, *E. proxima quo corpus alitur materia chylus* Pariſ. 1697. 4.

Gil. PUYLON & *Petri le* TONNELIER, *Ergo corpus humanum automatum hydraulico-pneumaticum* Pariſ. 1697.

§. DCCXL. *Antonius* VALISNERI,

Scandianenſis ex Ducatus Mutinenſis montanis, vir nobilis & Profeſſor Patavinus, eloquens & in moribus atque generatione inſectorum adnotanda felix. Anatomen paſſim adtigit.

Ej. Deſcriptio monſtri vitulini, exſtat in *Giorn. de letter.* 1697. Variis a tumoribus & celluloſæ telæ appendicibus mire deformabatur.

Ej. *Dialoghi* Venez. 1700. 8.* De evolutione & moribus inſectorum MALPIGHIUM inter, præceptorem ſuum, & PLINIUM. Nobile opuſculum. Contra generationem, quam dicunt æquivocam; ex putredine nullum naſci animal. Abſque aere ova quidem vegetare, cæterum animalcula perire. Oculos, qui putantur, inſectorum, non eſſe veros oculos. De formicaleone, muſcis ichneumonibus, vermibus ovium, equorum. Miſcuit utile dulci. Dialogus ſecundus exſtat in *Galer. di Minerv.* T. III.

Ad eos dialogos in editione operum omnium multa additamenta acceſſerunt,

Digitized by Google

runt, de nidis inſectorum, de cantharidum in aſparagis habitantium generatione, de dactylis intra ſaxa habitantibus. De generatione murium ex putredine. Monita contra mala experimenta defenſorum generationis æquivocæ.

Ej. *Nuove eſperienze ſulli ſviluppi* Venet. 1713. 4.* Nolui a dialogis ſeparare. Agitur de muſcæ roſiſecæ hiſtoria naturali. De generatione nonnullorum inſectorum, quam Redus animæ vegetabili tribuebat, noſter ad ova materna revocat. Novæ inſectorum claſſes. Pulices ex ovis naſci. Vermes ſinuum mucoſorum quadrupedum. Oeſtri bubuli hiſtoria, vermium, & denique ſtruthiocameli: potiſſimum etiam ventriculorum anatome, ejusque glandulæ conpoſitæ; bilis in ventriculum refluens. Ferrum a ſucco ventriculi putat conſumi: reliqua anatome: & ſpirales appendiculæ; ejus animalis aſperæ arteriæ per omnes corporis partes diſtributæ. Cantharides liliorum. Muſca quæ ovum in dorſum boum deponit.

Conſiderazioni ed eſperienze intorno al creduto cervello di bove impetrito Padova 1700. 4.* Non fuiſſe cerebrum in oſſeam naturam mutatum, quod Pariſiis credebatur, ſed exoſtoſin.

Conſiderazioni ed eſperienze intorno alla generazione de vermi ordinarii del corpo umano Padova 1710. 4.* Vermes & teretes & tænias deſcribit cum harum vaſis. Fuſe contra Andryum. Vermes humanos eſſe congenitos. Tæniæ caput unicum, anos tot quot ſunt articuli; canalem cibarium unicum cum vaſis lacteis, demum ova. Fieri ex cucurbitinis ſe conprehendentibus. Vermem latum caput proprium non habere. Etiam ex ovo naſci. Multa de generatione nonnullorum animalium obſcuriori.

Prima racolta d' oſſervazioni ed eſperienze dal ſ. A. Valisneri *cavata* Venez. 1710. 8. Vitioſa editio & rariſſima.

Nuove oſſervazioni ed eſperienze intorno alla ſtoria medica e naturale Padova 1713. 4. Iterum de lumbricis animalium. Non naſci ex generatione æquivoca, ſed habere ſua ovaria & ſua ova. Fetus cerebro & galea cranii deſtitutus. Mumiæ deſcriptio. Pro evolutione, contra generationem æquivocam. Plurimæ cæterum breves epiſtolæ.

Nuova giunta d'oſſervazioni e di eſperienze intorno alla ſtoria medica e naturale, recuſa in operum T. I. ed. 1733. fol.* Multa hic aliarum ſunt editionum. De morſu viperæ, cui canes oblati. Contra generationem æquivocam. Non deglutitas fuiſſe acus crinales, circa quas calculi in veſica ſubnati ſunt. Omnino anguillas ova habere. De ovis chamæleonis. De ovorum viis aëreis. De aphidibus, in quas alia inſecta ova ſua deponunt. Monſtra aliqua; digiti ſuperflui: pars genæ ſetis porcinis adſperſa. Palingeneſiam fere admittit.

Iſtoria del Cameleonte Africano e di varii animali d' Italia Venez. 1715. 4.* De granis in cute hujus animalis: varii Gallorum errores. Varietatem colorum eſſe a plicis & rugis innumeris in cute mutabilibus, deinde a turgiditate majori & minori pulmonum: cauſam remotiorem vero in ſpiritibus a variis animi adfectionibus mutatis. Utique hoc animal edere, etiam bibere, egregiæ vero jejunare poſſe,

Digitized by Google

poſſe, & diu. Faſti vitæ & morum Chamæleontis a CESTONO conſignati. Aeſtate imprimis virideſcere, pallere ſanguine a corporis ſuperficie retracto, tum noctu. Non inducere colores pannorum, quibus impoſueris. Aerem in ſulcos cutaneos receptum videri colorum varietatem facere. Generatio, parturitio, ova, anatome, coſtæ, earumque duplices dearticulationes; pulmones, veſica aerea cum aſpera arteria communicans. Sacculi adipoſi, oviductus, bini penes; lingua accurate deſcripta; nervi optici. Lacertarum anatome. Ranis non pluere. De utilitate ſacculorum adipoſorum. De ranarum cibis & eorum coctione. Urinam bufonum non eſſe venenatam. Generatio ranarum, & penis. De bufone pipa; marem eſſe, quæ femina putabatur, & viciſſim, maremque adeo, qui ova in dorſo circumferat. Ova ranarum. Anatome bufonis. Aliqua de crocodilo.

Hyacinthi CESTONI *iſtoria della grana del Kermes &c.* in ilice repertis. Hactenus huc facit, quod mirificam vitam, generationem, mortem hujus animalis deſcribat. Omitto, quæ de multis aliis animalculis profert. Sponte quieſcit animal, & in ſiccam gallam mutatur. Volatilia animalcula partus eſſe ſpurios. De generatione pulicum pariter & apud VALISNERUM & in *Phil. Tranſ.* n. 249. ſua experimenta profert.

Nuova e maraviglioſa ſcoperta dell' origine di molti animalculi ſulle foglie de' cardi. Omnia parere.

Nuove oſſervazioni intorno alla coſtituzione verminoſa ed epidemica ſeguita nelle cavalle, cavalli e pulledri. Hunc morbum eſſe a vermibus, quos muſca in ano deponat.

Cum hoc libello videtur prodiiſſe; certe in editione 1733. conjuncta eſt, ſatura diverſarum obſervationum partim ad anatomen pertinentium. Hic placentæ veſiculoſæ & aliæ hydatides.

Vitulus difformis (jam dictus).

Porus in aculeo ſcorpionis.

Monſtrorum hiſtoriæ; aves quadrupedes; ova monſtroſa; dens humanus enormis; alia.

Lingua Chamæleontis.

Ovariorum in anguillis deſcriptio, ovorumque partus.

Fuſe contra ANDRYUM.

Iſtoria della generazione dell' uomo e degli animali ſe ſia da vermicelli ſpermatici, o ſia dalle uova Venezia 1721. 4.* Germanice a C. BERGER verſ. Lemgov. 1739. 8.* Præcipuum & pleniſſimum VALISNERII opus, & maxima cura elaboratum. In parte prima magno labore LEEUWENHOECKIUM refutat. Vermiculos admittit, ſed factos eſſe putat, ut coagulationem ſeminis impediant. Nimis paſſim ſubtilis. In altera parte hypotheſin ovorum corrigit: negat verum ovum humanum notum eſſe, idque putat inconſpicuum in luteo corpore latere. Multa vero bona de iis corporibus ex multis animalibus profert. Mo-

Digitized by Google

las vitales eſſe a ſtamine concepto neque corrupto. Appendicis loco magna adjecta eſt monſtrorum hiſtoria, cujus ne titulos quidem hic licet omnes indicare. Memorabiles ſunt diſſectiones *Caroli* MAZUCHELLI, *Antonii Sebaſtiani* TROMBELLI, *Johannis* CACCIA, *J. B.* VERNA, *Hyacinthi* VOGLI, *Felicis Adami* MULEBANCHER.

Ad finem eſt epiſtola de nutritione fetus per umbilicum, diſceſſione ovi fecundati ab ovario, primis fetus alimentis, ordine quo partes corporis animalis evolvuntur. Hic & alibi vir ILL. pro evolutione dicit.

Raccolta di varie oſſervazioni ſpettanti all' iſtoria medica e naturale. Multa ad nos faciunt. Sacchari lactis hiſtoria. Lien catellæ feliciter ereptus. Puer monſtroſo capite, digitis connatis. Hydatides ex ano. Catus cornutus. Sermo in *Academia degli Abbagliati* dictus, de fermento ventriculi, ubi quæritur, num acidum ſit, quod negatur. Acorem in bile latere. Viæ aereæ ſecundi corticis ovi. De urina potus, diverſa ab urina ſanguinis. Seri ſanguinis coagulationem impediri ab acido. Viperæ quæ per os peperit, obſtructa cloaca, animalculis per inteſtinum redeuntibus: ejus animalis cloaca.

Eſtratti varii d' oſſervazioni dal noſtro autore con annotazione ſue & d' altri a lui mandati. Sudor ſanguineus; ſerum ſanguinis ex vena miſſi concreſcens: hæc SAPORITUS Multa monſtra; rana quinquepes; locuſtæ monſtroſæ. Porcellus artubus mancus. Puella quadriennis menſtruata. Viperæ morſus infuſoria chirurgia curatus. De ſanguine; num ſit machina ſolida fibroſa, quæ D. CAPILUPI conjectura fuit. Penis cæcus, & urethra ad baſin glandis aperta variis modis. Vulvæ duæ. Urinæ vomitus.

Saggio d' iſtoria medica e naturale con la ſpiegazione de nomi &c. Dictionarii medici ſpecimen, in quo etiam anatomicæ voces earumque definitiones. Deſtinabat ſupplendo dictionario *della Cruſca*, cujus partem phyſicam non probat.

Raccolta d' alcune lettere ſcientifiche. De tranſpiratione SANCTORIANA. Num partus ſemeſtris vitalis eſſe poſſit. Frigidi hominis hiſtoria. Contra ANDRYUM.

Miglioraziøni e correzioni d' alcune ſperienze del REDI. Nempe CASPARI oſtendit multa, quam REDUM, noſtrum rectius vidiſſe.

Concluſiones phyſico-medicæ, quas ſub auſpiciis Antonii VALISNIERI expoſuit *Leo Bernardus* PAGLIA Senis 1725. Compendium inventorum VALISNIERI etiam phyſiologicorum, ut refutationis vermiculorum ſeminalium.

Objectiones adverſus ANDRY Gallice prodierunt, *Lettre à l'auteur du livre de la generation des vers* Paris 1727. 12.

Hactenus recenſui *opere fiſicho-mathematiche* edita Venez. 1733. fol. 3. Vol.* cura GIANNARTICI comitis *de Porcia.*

In *Galeria di Minerva* T. II. dialogorum eſt adumbratio.

T. IV. Varia phyſico-medica, monſtra.

T. V.

Digitized by Google

T. V. idem monſtrorum catalogus.

T. VI. ad bilis anatomen.

T. VII. de vaſis ovi aëreis.

In *Giorn. de letter. Suppl.* III. de ovis inſectorum abſque aëre excluſis.

In *opuſc. ſcientif. e filolog.* T. I. partus illæ idem viperæ per os.

In T. II. Contra vermes, quos Anglus nonnemo microſcopio per fraudem oſtendebat.

In *Eph. Nat. Cur. Cent.* II. *app.* de ovario anguillarum quod noſter detexit.

In *Galeria di Minerva* T. VII. de fetu, qui ſexto anno per abſceſſum umbilici prodiit;

& Ej. ad MANGETUM epiſtola de puella ſine cerebro nata.

Eph. Nat. Cur. Cent. VI. *obſ.* 97. Acidum ſuccum ſeri ſanguinis concretionem impedire, quod improbabile.

Cent. VIII. *obſ.* 78. Manus ſirenes.

Cent. IX. *obſ.* 72. Duo exempla urethræ ſub pene apertæ.

Obſ. 73. Placenta veſicaria, tum *Vol.* I. *obſ.* 166.

Obſ. 75. Duæ vulvæ.

Cent. X. *obſ.* 50. Urina per os excreta.

Tom. III. *obſ.* 6. Urina vomitu reddita.

§. DCCXLI. *Diaria anni* 1698.

In *Phil. Tranſ.* n. 237. de femina ſermo eſt, cui vagina coaluerat, & quæ nihilo ſecius utero concepit.

N. 238. *Robertus* SOUTHWELL de catulo capite ſemiduplici.

Samuel DALE aliqua, ſed minime lucida, de anguillarum partu. Non ſatis credit D. ALLEN, qui earum ova putarat ſe vidiſſe.

N. 240. *Chriſtophorus* PITT argentum vivum in venas vivi canis injectum vidit exhalaſſe in caveas corporis humani.

Id. n. 243. de motu periſtaltico ventriculi, in vivo cane viſo.

N. 241. Eadem *Raymundi* VIEUSSENS, quem dudum diximus, epiſtola *de ſanguine humano*, ad Medicum Collegium Lugdunenſe data.

Iterum in *P. T.* n. 242. de homine articulos ſui corporis in omnem fere verſum flectente.

N. 243. de uberibus vaccinorum ſimilibus ex matris imaginatione natis.

N. 256. Nummi cuprei ab infante devorati, videntur ſenſim ſed lentiſſime conſumti fuiſſe.

Hoc anno prodire ceperunt ACTA LITERARIA MARIS BALTHICI, quo diario & libri recenſentur, & aliquæ inſertæ ſunt adnotationes propriæ.

Digitized by Google

Hoc *anno* deſcribitur caput deforme ore maximo, appendicibus plenum, ſincipite minimo &c.

Senex 110. annorum.

§. DCCXLII. *Jacobus* KEIL,

M. D. Jatromathematicus, PITCARNII adſecla, qui longe ipſo BORELLO accuratius calculis potiſſimum logarithmicis ad computandas vires corporis humani vaſorum diviſiones, & alia phyſiologica, uſus eſt, & ex cancro oris miſere periit (*m*).

EJUS *anatomy of human body abrigd* primum prodiit Lond. 1698. 12. deinde ſæpiſſime recuſa eſt. Quartam editionem poſſideo 1710. 12.* & undecimam 1742. 12.*, quæ nihil differunt, eſt etiam alia 1723. 12. 1731. 1738. 12. & Edimburgi 1747. 12: etiam Belgice *Korte ſchets van de ontleeding van's menſchen ligham* Amſterdam 1722. 8. 1745. 8. Etſi non fuit inciſor, minime tamen malum libellum nobis dedit, neque proprio fructu caſſum. Paſſim uſus eſt vaſis a COWPERO cera repletis. Vaginalem teſtium tunicam recte a peritoneo repetit. Ductus hepati-cyſticos in ſolo bove reperiri. In ductu choledocho ſe collegiſſe duas in hora bilis drachmas. Cordis motum ſanguiniſque celeritatem computat, de quibus proprio loco; & menſuras dat aliquarum arteriarum. Calculos ponit augmenti pectoris, quod inſpirando fit, id ad 42. uncias quadratas æſtimat. Arteriam pulmonalem inſigniter ampliorem facit aorta, ut 13. ad 10. Lumbalem medullam a cerebri radice natam feciſſe, ut veteres crederent, ſemen a cerebro advenire. Diminuto motu projectili particulas ſimiles ſe adtrahere.

EJUSD. *An account of animal ſecretion the quantities of blood in the human body and muſcular motion* London 1708. 8.* De ſecretione; ſanguinem fieri particulis ſe adtrahentibus; primas adeo uniri, quarum vis adtractilis maxima eſt, noviſſimas, quarum minima. De retardatione ſanguinis nata ex luminibus ramorum amplioribus lumine trunci, quæ retardatio repetita faciat, ut omnino in venæ portarum ramis velocitas reliqua ſit ad truncum arteriæ meſentericæ :: 1 ad 64 X 177, tardato vero motu ſimiles particulas ſe adtrahere. De retardatione ſanguinis in vaſis ſeminalibus ad 150plum æſtimata primigeniæ velocitatis. Inde de glandulis; ita vocat arteriolam flexuoſam: ut humores depurentur, omnibus tenuioribus particulis emiſſis per ramos laterales anguſtiores, quam humor de fine glandulæ exiturus.

Pertinet ad hanc theoriam vis exſpirationis, atque adeo preſſio aëris in pulmones, quam noſter centum libris æſtimat: quare ſanguinis moleculas in pulmone ſolvi putat. Sanguinis copiam æſtimat, tum ex luminis inanis arteriarum ad ſuos parietes ratione, tum ex diminutione ponderis partium ſolidarum, quæ fit per exhalationem. Ita ſanguinem (nempe omnes humores circulum obeuntes) æſtimat ad 100. libras in viro 160. libras pendente. Hic orta eſt

(m) Teſte BECKETO.

Digitized by Google

eſt opinio, parietes vaſorum vaſis fieri. Nutritionem non eſſe niſi diſtentionem. Iterum de celeritate ſanguinis. Ejus æſtimatio in aorta; æſtimat ad 52. pedes in minuto primo: deinde retardari in minimis in duorum ramorum ad truncum ratione, ducta in numerum diviſionum.

De motu muſculorum. Pauca. Ex veſiculis fibras componit, eas ut pauco humore diſtendi, poſſint facit peranguſtas. Sanguineos globulos ſumit aëre plenos; adjectos his globulis ſpiritus facere docet, ut globuli ſe expandant.

EJ. *Tentamina medico-phyſica ad œconomiam animalem accomodata. Acc. Medicina ſtatica Britannica* London 1718. 8.* Leid. 1741. 4.* Lucca 1756. 8. Priora hic repetuntur, multum aucta, & alia nova acceſſerunt. Redit l. *de ſanguinis quantitate*, 2. *de velocitate.* Hic cordis robur æſtimatur, quod tentamen novum eſt. BORELLI enormes calculi rejiciuntur, & ex ſaltu ſanguinis de arteria projecti vis cordis ad octo uncias æſtimatur, æque infra verum. Tunc de ſecretione animali ut prius; de vi exſpirationis, ſ. aëris in pulmonem preſſione, quam maximam facit, ob rationem maximam omnium veſicularum ſimul ſumtarum ad glottidem. De motu muſculari. Statica medicina nova eſt. Experimenta ſunt auctoris in ſe ipſo facta, valde inæqualia ob laxius vitæ genus. Reſpirationem nocturnam minorem eſſe. Copia perſpirationis multo minor, quam quæ SANCTORIO dicta; urinæ contra copia major. Neque tanta mala a varietate perſpirationis vidit accidiſſe, neque ab impedita perſpiratione catarrhos naſci. Denique corpus animale humorem de aëre adtrahere.

In *Phil. Tranſ.* n. 306. deſcribit diſſectionem cadaveris viri 130. annorum. Cor magnum, arteria aorta pene cartilaginea, cerebrum juſto firmius.

In *Phil. Tranſ.* n. 362. contra JURINI æſtimationem virium cordis aliqua protulit.

§. DCCXLIII. DU PRE',

Chirurgi Pariſini, *hiſtoire de différens muſcles, qui ſervent à différens mouvémens de la tête ſur la premiere & ſeconde vertebres du cou: de deux ligamens, dont l'un attache la tête à la premiere vertebre, & l'autre la premiere vertebre à la ſeconde* Paris 1698. 12. Muſculum capitis lateralem rectum pro re nova deſcribit. Sed tres omnino muſculos inter apophyſin transverſam & caput medios facit: deinde novum renuentem poſteriorem. Eorum muſculorum primus rectus eſt internus minor: alter lateralis, tertius perminutus eſt muſculus, quem COWPERUS ad obliquum ſuperiorem refert; quartus ad rectum minorem ab eodem refertur. Eosdem quos DU PRE' demonſtraſſe muſculos D. GIGOT (notiori nomine *de la* PEYRONIE).

Excerpſit hunc libellum in *Phil. Tranſ.* n. 251. G. COWPER cum iconibus.

EJUSD. *Nouvelle deſcription des muſcles de l'epine* in *Journal des Savans* 1699. n. 21. Primum deſcribit muſculum a quavis coſta duobus tendinibus euntem in labium ſuperius oſſis. Ibi eſſe inſertum longiſſimum, etſi alium facit: ſacrolumbalem demum a ſeptimo dorſi proceſſu ad inferius in apophyſes

 ſpinoſas

Digitized by Google

ſpinoſas euntem. Habet præterea ſemiſpinoſum & ſpinoſum (transverſo-ſpinalem), levatores coſtarum, intertransverſales lumborum & colli, & interſpinales. Demum fibras muſculares decuſſatas inter duas quasque vertebras: tum glandulas in foſſulis corporis vertebrarum, & ligamentum ſpinæ dorſi anterius.

EJ. *Les ſources de la ſynovie & une nouvelle deſcription des muſcles de l'epine* Paris 1699. 8. Muſculos duos parvos in articulo genu deſcribit, inter eos duas glandulas: cerebrum & ab hydrocephalo deſtructum.

Deinde contra COWPERUM, qui muſculos noſtri refutaverat, reſpondet in *Journal des Savans* 1701. p. 366. ſqq. Negat ſuos muſculos FALLOPIO dictos eſſe, aut cuiquam. Mireris, quod rectos majores muſculos velit ſpinæ atlantis inſeri, niſi ipſe de poſteriori loquatur, de anteriori COWPER. Superiorem obliquum a ſuo *rengorgeur poſterieur* remotum eſſe. Nullos dari inter 1. & 2. vertebram intertransverſales.

IDEM in *Phil. Tranſ.* n. 251. ejusdem DU PRE' cranium tumidum deſcribitur a cornubus extuberans.

§. DCCXLIV. *Varii.*

Charles DENYS *de* LAUNAI *nouveau ſyſteme concernant la generation &c.* Paris 1698. 8. BUR. 1726. 8.*, etiam 1754. 8. ex catalogis. Perfectum puellum eſſe in ſemine maris, perfectam puellam in feminæ veſiculis a ſpiritibus perfici. Obſervationum vix quidquam. Ovum tamen reperit in oviductu gallinæ, teſta rupta, albumine & vitello induratis. Contra vermiculos ſeminales.

HUNAULD *de la Saige* Paris 1698. 12.* agit etiam de ciborum digeſtione & fermenta defendit.

Hiſtoire d'une groſſeſſe extraordinaire Paris 1698. 12. & in *Phil. Tranſ.* n. 251. fetus tubarius a D. JOUEY deſcriptus, qui idem fuerit GOUEY alias dicendus. Multa in SAVIARDUM, qui & ipſe eum fetum deſcripſit.

Ludovici TESTI *relazione concernente il zuccaro di latte* Venez. 1698. fol. Latine *de ſaccharo lactis* ib. 1700. 12.* & in E. N. C. *Cent.* III. *obſ.* 33. Triplex ſaccharum lactis dicit, in quorum primo adipis multum ſupereſt, minus in altero, nihil in ultimo. A ſale ſeri diſtinguit. Encheireſes non adfert, per quas paratur. De glandulis mucilaginoſis aliqua. In *Galer. Minerv.* T. VI. aliqua ad analyſin bilis.

Henrici SNELLEN *de animalculis in ovino aliorumque animalium hepate detegendis* Leid. 1698. 4.

EJ. *de urinarum inſpectione* ib. 1701. 4.

EJUSD. *Theoriæ mechanicæ phyſico-medica delineatio* Leid. 1705. 8.* Juvenis, *Jacobi le* MORT diſcipulus, a *Matthæi* PALILLI forte epiſtola irritatus, miniſtraturus præceptoris in mechanicos medicos odiis, BAGLIVI *de fibra motrice* librum adgreditur, deinde fuſe *Johannis* FREINDII *Emmenologiam*, & iris ſuis contra

Digitized by Google

contra mechanicorum & jatromathematicorum faſtum indulget. Contra BAGLIVIUM humorum dignitatem vindicat, ex quibus ſolidæ partes coaluerint. Fluidarum corporis humani partium parum plenas claſſes facit, ex quibus temperamenta interpretatur. FREINDII ſingulas fere paginas refutat; hiſtoriam menſium carpit, plethoram rejicit. Experimenta chemica viri ſuſpecta reddit. Verboſus & acrior æquo.

EJ. *Defenſio contra* BARTHOLOMÆI *de* MOOR *inſultantem de ſpiritibus animalibus igneis* ib. 1707. *habitam Orationem* 8.* Atrociter ſuccenſet BARTHOLOMÆO mechanico, qui ſpiritus animales igneos a SNELLIO defenſos refutaverat. Hæc lis parum habuit utilitatis.

Thomæ GUIDOT *in* THEOPHILUM *de urinis prolegomena:* Præf. data eſt 1698. Prodiit Leid. 1703. 8. 1731. 8.* Aliquid de potu per arteriam aſperam deſcendere ſecundum membranas. Hiſtoria ejus litis. Multum de potu in ventriculo ſorberi: & de lite ſuper itinere potulenti in veſicam. Serum ſanguinis lacteum vidit. Acriter in uromantas.

J. Chriſt. WOLF *Epiſtola problematica ad* RUYSCHIUM *de inteſtinorum tunicis, glandulis &c.* Amſterdam 1698. 4. altera *de glandulis* Hafniæ 1699. Lipſ. 1699.

Ad primam RUYSCHIUS reſcripſit.

Placidus SORACI *repenſe à la lettre écrite par M.* CHATELAIN Montpelier 1698. 12. Se jam anno 1686. ſua inventa demonſtraſſe.

EJ. *Reponſe à la lettre de Mr.* CHIRAC *ſur la ſtructure des cheveux* 1699. 12. & EJUSD. Diſp. *an pili partes corporis humani viventes* Paris 1703. 4.*, præſide D. FOURNEAU. Ex glandulis cutaneis gluten ſecerni, quod ſit pilorum radix. Acriter de his inventis etiam coram judice (*n*) depugnavit cum *Petro* CHIRAC, cum uterque alterum plagii reum faceret.

M. A. MADERI *Apologia per ſanguinis circulatione* Venet. 1698. 8. HEIST.

Car. MUSITANUS, Presbyter, Medicus, in l. *de vulneribus* Genev. 1698. 4. tradit anatomen.

Cum l. *de morbis mulierum prodierunt quæſtiones duæ de ſemine cum maſculo tum feminæ: altera de ſanguine menſtruo* Genev. 1709. 4. &c.

J. INGENBERT *Chiromantia metopoſcopia & phyſiognomia curioſa* Francof. 1698. fol. in catalog.

Gebrauch der fünf Sinnen, erſter Theil vom Fühlen Leipzig 1698. 8.

In C. *de* BRUYN *Reyze na Klein Aſien &c.* Delft 1698. fol. Multa de chamæleontis coloribus. Naturalem eſſe murinum. Vidiſſe ſe etiam in linteo album factum eſſe.

§. DCCXLV. *Diſputationes.*

Wolfgang Ern. WAGNER *de oculo ceu delicatiſſimo necnon curioſiſſimo machinæ humanæ organo &c.* Altdorf. 1698. 4. HE.

J. Georg.

(n) CHIRAC *lettre ſur les cheveux* p. 340.

Digitized by Google

J. Georg. FREUND *de ſemine maſculino in ſtatu naturali & præternaturali conſtituto* Altdorf. 1698. 4. B. BURCKH.

Dan. Wilh. MOLLER *de gigantibus* Altdorf. 1698. 4. BURCKH.

Georg. EMMERICH *de inſpiratione* Regiomont. 1698. 4.*

EJ. *de duumviratu* HELMONTIANO ib. 1702. 4. HE.

EJUSD. *Theſium medicarum & paradoxorum pentas* Regiomont. 1698. 4. De aëre corpus conprimente.

EJ. *de conjugio* Aſtreæ *cum* Apolline, *de inſpectione cadaveris* ib. 1710. 4.*

Friderici SLUBERLICH *de ſtillicidio ſanguinis in cadavere præſente homicida conſpicui* Regiomont. 1698. 4. cum exemplis.

David STEMLER *de infante manibus pedibusque deſtituto* Weimar 1698. 4.

J. HEIMREICH *de ſanguificatione* Jen. 1698. 4. HE.

EJ. *de chylificatione* Jen. 1698.

J. Andreæ KRAFT *de objecto viſus* Jen. 1698. 4.*

J. Andr. KUNAD *de homine* Witteberg. 1698. 4.

J. Balthaſar WERNHER *de ſaporibus eorumque differentiis* Lipſ. 1698. 4.*

De PORTZ *de fermentatione & efferveſcentia in corpore humano* Leid. 1698. 4.

Petri ELFWING *de motu periſtaltico inteſtinorum* Upſal. 1698. 12.* Per integrum peritonæum muſculis nudatum motum periſtalticum ventriculi & inteſtinorum vidit.

Mathias RIBE *de reſpiratione* Upſal. 1698.

J Frid. BELOU *de œconomia corporis animalis* Dorpat. 1698. 4.

EJ. *de odoratu* Lundin. 1703. 4.*

EJ. *de tranſpiratione inſenſibili* Lund. 1706. 8.

EJ. *de generatione animalium æquivoca* Lund. 1706. 8.

Diſcurſus medicus de impotentia virili Colon. 1698. 8. HUTH.

Gerard WINTER *de memoria ſtatu naturali & p. n.* Rinteln 1698. 4. PL.

Anton le CLERC & *Euſ. Ad.* THUILLIER *Non ergo ex eo quod mulier cerebro ſuperfetet, minus bene concluditur hominis generatio ex ovo.* Pariſ. 1698.

Claud. du FRESNE & *Auguſtini* LIPPI, celebris botanici, *Non ergo ab ovo conceptus hominis* Pariſ. 1698.

Guilielmi MYLII Diſp. *de glandulis* Leid. 1698. 4.*, & in *meis ſelectis*. Diſcipulus BIDLOI catalogum glandularum dat, & varia diſcrimina: conglobatarum vaſa lymphatica, fibras, quas putat habere muſculares, cavitatem cujusque centralem.

Eliæ Petri de BEAUMONT *de circulatione ſanguinis* Leid. 1698. 4.*

EJUSD.

Digitized by Google

Ejusd. *de circulatione ſanguinis in fetu* Leid. 1698. 4.*

Ej. *de ſanguinis natura* Ultraject. 1699. 4.*

A. Bussi *de imaginationis viribus medicis* Leid. 1698. 4.

Alexand. Thomson *de vera inſtituenda medicinæ ratione* Utrecht 1698. 4.* Defendit anatomen contra B. de Volder, qui nuperos inciſores in ſua de uſu & viribus rationis in ſcientiis oratione eos carpſerat, quod fluida negligerent.

Ej. Scoti, *diſſertationes medicæ de motu quo renituntur canales in fluida corporis animalis: de morbis animi* Leid. 1705. 8.* Vir ingenii facilis & judicioſi omnino eadem cum Boerhaavio ſenſit, diſcipulus Duvernevi. Præmittitur brevis hiſtoria artis medicæ. In I. Diſſ. non cor ſolum ſanguinem in venas propellere, ſed arterias etiam ſuo renixu eum motum adjuvare.

In Diſſ. V. opii vim ad rarefactionem refert ſanguinis, a qua liquidum nerveum ſubſiſtat, & nervi conprimantur, & ſomnus fiat.

§. DCCXLVI. *Diaria aliqua.*

In *Eph. Nat. Cur. Dec.* III. *ann.* VII. VIII. *obſ.* 53. *Michael* Pauli conceptio per vaginam pene connatam.

Idem E. N. C. *Cent.* I. *obſ.* 50. Vagitus uterini hiſtoria.

Cent. II. *obſ.* 115. Menſes in vetula.

Cent. VI. *obſ.* 29. Anus imperforatus reparatus.

Obſ. 74. Menſes in ſeptuagenaria, & 75. in gravida, inque puella novenni.

Vol. IV. *obſ.* 120. Virgo partibus inferioribus ſetoſis.

Vol. V. *obſ.* 68 Varia rariora. Cor ſine pericardio. Lien triangularis. Oſſea compages in tuba uteri.

In *Act. Lit. Mar. Balth.* 1699. *Jac. Reinholdus* Wagner dat anatomen fetus non incommodam, Urachus cæcus, nullæ in vena umbilicali valvulæ; mucus cruentus in ventriculo.

Ib. *Febr.* Embryo ſuillus petrefactus.

Ib. *M. Mart.* Inciſio feminæ gravidæ. Oſſicula Wormiana.

Puto & ejus eſt *M. April.* porcellus bicorporeus capite ſemiduplici.

M. Octobr. porcelli duo, alter pedibus quinquefidis, cornu ex fronte; alter cum appendice cranii.

Anno 1700. *April.* aliqua ad ductus ſalivales,

& *M. Julio* ad colorem Æthiopum.

M. Sept. alia lympha concreta, vaſa lymphatica juguli.

E. N. C. *Cent.* II. *obſ.* 113. hircus, quem ob ubera promiſſa & rimam perinæi habet pro androgyno.

Digitized by Google

Ej. Viri *Collegium Anatomicum M. Sept. ann.* 1706. ſcriptum ſupereſt.

In iisdem *Actis* 1699. *M. Octobri* fetus naſo quaſi duplici, palato nullo.

§. DCCXLVII. *Mem. de l'Acad. des Sciences.*

Hoc denique anno Academia Scientiarum Gallica novis legibus adſtricta, adque annuos labores obligata, ab eo tempore caput magis magisque extulit. Duplex etiam in nuperis omnibus commentariis ordo redit, breve primum adnotationum compendium, inde fuſiores diſſertationes. Sed etiam potiſſimum huic Academiæ decori fuit, quod non aliquas ex caſu natas adnotationes, ut nimis ſæpe reliquæ Academiæ, verum integras peculiaris alicujus quæſtionis phyſicæ vel anatomicæ enodationes dederit, quo nova & minutius viſa continerentur.

Prior pars *hiſtoire de l'Academie des Sciences* inſcribitur, altera *Memoires.*

Ergo in *hiſtoria* hujus anni narratur lis de circuitu ſanguinis per cor fetus, hinc inter MERYUM, inde inter DUVERNEYUM & TAUVRYUM accenſa. Ea hiſtoria a FONTENELLIO quidem ſcripta MERYO favet.

D. CHEMINEAU miram fabricam cordis fetus humani deſcribit, tribus, ut in teſtudine, ventriculis inter ſe communicantibus factum, nullo cum arterioſo ductu.

Gabriel Philippus de la HIRE, *Philippi* fil. deſcribit fibras peculiares vitrei corticis dentium, ad perpendiculum ex oſſea radice erecti.

IDEM *Mem. de* 1707. vidit refractionem humoris aquei a refractione corporis vitrei non differre.

In *Mem. de* 1707. computat vires refringentes corneæ tunicæ & lentis cryſtallinæ, & oſtendit, hujus jacturam per vitrum convexum facile reparari.

Hiſt. de 1712. Qui uvula ſua pro arbitrio nares obturabat.

Non oportet hic omittere *J. Baptiſtæ* DU HAMEL *Regiæ Academiæ ſcientiarumque per triginta annos hiſtoriam* prodiiſſe Pariſ. 1698. 4.*, auctam & libro IV. & V. & præterea etiam paſſim in primis tribus libris, ib. 1701. 4.* Nihil habet, niſi quæ recenſui, ſed elegantia utique inventa Academicorum in compendium contraxit.

Sed etiam *Bernardus le* BOUVIER vulgò *de* FONTENELLE aliqua phyſiologica propria edidit: prima in oculos epiſtola ad BOULIER. Aliis legibus corpus noſtrum regi, quam quidem machinas, cum exiguo a malo nuncio motu maximi in tota machina humana motus excitantur.

§. DCCXLVIII. *Daniel* LE CLERC.

Editionem *Bibliothecæ anatomicæ* Cl. viri ann. 1685. fol. 2.Vol. non recenſui, quod ad manus non eſſet, metusque me retineret, ne aliqua huic collectioni tribuerem, quibus ea careret. Auctior ergo rediit Genev. 1699. fol. 2.Vol.*

Digitized by Google

2. Vol.* *Bibliotheca anatomica illuſtrata & auƈta, ſ. recens inventorum theſaurus abſolutiſſima corporis humani deſcriptio, ejusdemque œconomia & adminiſtratio. Digeſſerunt Daniel* Clericus & *J. Jacobus* Mangetus.

Neuter collectorum inciſor fuit, neque valde multa Clericus addidit. Mangetus in priori tomo pluſculas cadaverum morboſorum inciſiones aliasque ſuas opellas. Collegerunt potiſſimum, quæ ſeculo XVII. ad partium corporis humani fabricam humorumque motum inventa fuerunt, neglectis fere muſculis, vaſis & oſſibus, præter oſteogeniam; neglecto etiam toto ſeculo XVI. & omiſſis immortalibus Eustachii opuſculis, quæ tunc exſtabant, atque Fallopii Casseriique laboribus. Ita factum eſt, ut corporis humani anatome hic rara occurrat, inventores enim ſeculi XVII. fere brutis animalibus uſi ſunt. Sed neque tabulis anatomicis digna tanto opere cura impenſa eſt. Quæ contineat, non poſſumus repetere, cum iniquis ſpatiis intercludamur; diximus vero pleraque ſuis locis. Solitariæ etiam paſſim obſervationes acceſſerunt.

Ejusd. Clerici *hiſtoire de la Medecine* Genev. 1699. 4. Amſterd. 1723. 4.*, quæ multo auctior eſt editio. Hiſtoriam anatomes non neglexit, dum antiquos medicos recenſet. Recte judicat de Asclepiadarum & Ægyptiorum anatome. Hippocratis anatomica ex ſcriptis veris & ſuppoſitis colligit. Sic Aristotelis, Erasistrati & Herophili, quorum, quos noviſſimos dixi, laus eſt primorum corporum humanorum inciſorum. Galeni etiam anatomen in compendium contrahit, quem recte monet, parce humana corpora incidiſſe. Vir ſapiens & integri judicii.

Ejusd. *Hiſtoria lumbricorum latorum* Genev. 1715. 4.* Doctiſſimum opus, in quod vir Cl. omnia fere congeſſit, quæ utilia de his animalculis ſcripta exſtabant. Sed etiam ipſe naturam conſuluit, in tænia prima unico vero animale, deque ſecunda, quæ non ſit unicum animal; tum de utriusque origine. In plerisque Valisnierium ſequitur.

§. DCCXLIX. *J. Jacobus* Manget,

Et ipſe Medicus Genevenſis, ab anatome alienior magnusque collector, præter ea, quæ Bibliothecæ anatomicæ adjecit, edidit Genev. 1717. fol. 2. Vol.* *Theatrum anatomicum, quo corporis humani fabrica & quæſtiones ſubtiliores continentur.* Alius ei finis fuit, quam in *Bibliotheca.* Utitur equidem præcipuis, ut putabat fontibus anatomes. Sed eos in compendium ipſe contrahit. Neque Bibliopolæ nitorem operis tabularumve neglexerunt. Sed primum collectori veri fontes anatomes erant ignoti; nunquam ſi meliora opera nota habuiſſet, oſſium hiſtoriam ex Bidloo, muſculorum ex *Johanne* Brown ſumturo. Eustachii tabulas ad nuperam editionem Lancisianam deſcriptas, ſed concifas, diminutas & vitioſas, reddidit. De ſuo vix præter aliqua de mammis addidit, & cadaverum morbo exſtinctorum ſectiones. Bianchi juvenilia aliqua ſuo operi adjecit, qua imprudentia Morgagni formidabilem cenſuram ſibi

concivit. Cæterum ſeculi fere decimi ſeptimi inventa compilavit. Ductum thoracicum per cœliacam arteriam inflavit.

In *Bibliotheca ſcriptorum medicorum* Genev. 1731. fol. 2.Vol.*, præter vitas ſcriptorum anatomicorum etiam ſingulari certe inſtituto bene multas adnotationes ex actis academicis decerptas inſeruit.

Sic in *Bibliotheca chirurgica* Genev. 1721. fol. 4.Vol.* inter obſervationes chirurgicas undique collectas plurimum huc faciunt, quæ de partu, morbis oculorum aliisque malis agunt.

Cum VERHEYENII *anatome* anno 1712. edidit aliqua de foramine ovali in MERYUM.

§. DCCL. *Aloyſius* DALLA FABRA,

Profeſſor Ferrarienſis, edidit *de arthritide diſſertationem, ac de ſacchari lactis uſu obſervationem* Ferrar. 1699. recuſam in Diſſertationum collectione *. Glandularum mucoſarum hiſtoriam ex CLOPTON HAVERS excerpit, ei morbo ſaccharum lactis opponit.

De nutritione aliisque naturæ arcanis Ferrar. 1701. & in *Galer. di Min.* T. IV.

Diſſertatio *de nucerina terra minerali* edita eſt Ferrar. 1700. & in *collectione* redit. De abſorbente genere eſt. Eam terram noſter animalibus propinavit; invenit non digeri, minus tamen in ventriculo moreri, quam alias hujus generis terras. Bilis analyſis.

Appendix ad eam Diſſ. Ferrar. 1700.

De animi affectionum phyſica cauſa & loco Ferrar. 1702. & in collect. *Colleſtitia* theoria

De vitæ naturali termino Ferrar. 1710. MANGET.

Conjuncta hæc prodierunt Ferrar. 1712. 4.*, cum titulo *Diſſertationes phyſico-medicæ.*

§. DCCLI. *Johannes* FANTONI,

DUVERNEYI diſcipulus, Profeſſor & Archiater Regis Sardiniæ, vir ſapiens, ingenii pacati, minime rudis anatomes, potiſſimum etiam comparatæ, quem in venerabili ſenio decedentem de vita ſatis nuper amiſimus.

EJ. *Brevis manuductio ad hiſtoriam anatomicam corporis humani* prodierat Turin. 1699. 4.* Perbreve compendium anatomicum, cui ſubjecta ſunt aliqua phyſiologica: ut exemplum ventriculi valde anguſti, inque medio contracti, unde perpetuus vomitus. Aliqua urethræ glandularum indicia.

Eodem anno *ſcholia adjecit ad patris ſui Joh.* BAPTISTÆ *obſervationes anatomico-medicas.* Ea ſcholia fere ſunt mechanica ratiocinia. Redierunt Venet. 1713. 4.*, & in *opuſculis* Genev. 1738. 4.* Obſervationes cæterum ſunt, in cadaveribus morboſis factæ, quæ paſſim ad anatomen faciunt; cor maximum, cerebrum ſiccum, cellulæ coli abolitæ, medulla oblongata duriſſima; ventriculus in thoracem aberrans, pia membrana duræ ſimilis &c.

EJ.

Digitized by Google

Ej *Diſſertationes anatomicæ* Turin. 1701. 8.* Hæc editio totam anatomen, tres nempe ventres comprehendit. Paſſim varia ex ſuo præceptore habet, ut glandulas palatinas, ductus paroticos laterales peramplos, coli partem dextram, quam reliquas robuſtiorem, pericardium glanduloſum. Ex Mervo, altero ſuo præceptore, ſpiritum vini ex inteſtino in venas ſanguineas reſorbtum, gulæ fibras orbiculares inter duo plana longitudinem ſequentia poſitas: glandulas ventriculi, inteſtini longitudinem corporis menſura non majorem: glandulas hepatis conſpicuas.

Deinde ex ſuis inciſionibus glandulas œſophageas avium; venas lacteas in humano corpore, duos lienes (patri ſuo viſos).

Ej. *Anatomia corporis humani ad uſum theatri accomodata* Turin. 1711. 4.* Hic omiſſo capite anatome pectoris traditur & abdominis. Succeſſionem in cordis motu oriri a vi ſtimuli. Multa iterum habet ex anatome comparata, demum ex Mervo & Duverneyo. Sphincterem veſicæ coctæ in homine ſe deprehendiſſe. Renem bubulum deſcribit, & membranam, quæ vaginam obturabat, ut neceſſe fuerit cultro aperire. Hydatides in extremis tubis pro conſtantibus habet glandulis. Glandulæ diſgregatæ vaginæ. Dilatationes ureterum. Dubitat de neceſſitate ligandi funiculi. Ductus ex hepate in veſiculam felleam. Allantoideam in fetu membranam defendit, nempe mediam. Linguam fetus vidit a ligamento ita retineri, ut puer ſugere non poſſet. De ovi exitu ex calyce, nimis ſubtiliter. In pene & longæ fibr& muſculares, & anulares. Theoria erectionis a penis nervis ſerpentinis, diſtento pene extenſis; ſic incipere penem tumere, reliquum facere venam dorſi penis conpreſſam. Canaliculos teſtis eſſe inteſtinula glanduloſa. Glandulæ ſebaceæ muris alpini. Vim ſeminis virilis per poros accipi, unde prima gravidarum incommoda. Sed omnino eruditi viri & modeſti totum opus præſtiterit legiſſe. Glandulas ſebaceas paſſim deſcribit.

Ejusd. Jam Regii Medici, *Diſſertationes anatomicæ ſeptem priores renovatæ* Turin. 1746. 8.* nempe eæ ſolæ, quæ ad abdomen ſpectant, & chylopoietica & uropoietica viſcera. Fuſius aliquanto anatomen animalium ex optimis fontibus depromtam cum humana comparavit. Paſſim Malpighium contra Ruyschium defendit. Vaſcula epidermidis citat, ſed ex Bianchi theſauris. Darton recte negat muſculum eſſe. Ad litem Morgagni cum Terraneo legi debet. Pori cryptarum ventriculi; celluloſa tela ventriculi ſecunda: celluloſa œſophago circumjecta; anulus pylori. Capſulas renales cavas non eſſe. Anuli ſpermatici deſcriptio. Ductus hepatico-cyſtico admittit, & ductus a cyſtide in ductum choledochum euntes; fibras veſiculæ muſculares; glandulas hepatis; motum periſtalticum ductus choledochi; poros muciferos veſiculæ. Capſulam Glissonii refutat.

Ejusd. *Opuſcula medica & phyſiologica* Genev. 1738. 4.* Primæ ſunt *duæ* J. Fantoni *Diſſ. de ſtructura & motu duræ membranæ cerebri, de glandulis ejus, & vaſis lymphaticis piæ meningis.* Duram matrem non eſſe muſculum.

Digitized by Google

Diſſ. II. Vaſa lymphatica piæ membranæ ſe etſi parcius vidiſſe. Tria diverſa acinorum genera in meningibus. Piæ membranæ hydatides & aliæ glandulæ vitioſæ: Data a. 1718.

Ej. *Animadverſiones in opuſcula* PACCHIONI *de ſtructura & motu duræ matris*, plenum & juſtæ magnitudinis opus. Glandulas a nonnullis pro morboſis habitas eſſe WILLISII inventum. Ductus excretorios ex iis prodire gratis dici, tum lymphatica vaſa. Humorem cerebri non generari ex vaſis lymphaticis. Fibras duræ membranæ non eſſe muſculoſas. Contra motum ejus meningis: in epileptico ſanam ſe reperiſſe: ad cranium eam adhæreſcere &c.

In *Collectione* Diſſertationum PACCHIONI reperiuntur epiſtolæ FANTONI *tres de lympha duræ meningis veris ſcaturiginibus: contra motum ejus membranæ. Earum prima cum duabus* PACCHIONI exſtat Romæ 1713. 8.*

De obſervationibus medicis & anatomicis ad MANGETUM *epiſtolæ*, anno 1714. datæ. Morboſæ potiſſimum & alienæ fabricæ exempla. Appendix ilei. Ventriculus anguſtus, bipartitus; varix morboſus. Femina convaluit, cui lien evulſus. Pulmo undique adnatus, reſpiratione non læſa.

§. DCCLII. *Varii.*

Joſephi BROWNE *lecture of anatomy againſt the circulation of the blood* non vidi. Oportet autem circa hæc tempora prodiiſſe (*o*), nam J. GARDINIER reſpondit pro HARVEJO in *diſcourſe concerning the circulation of the blood in anſwer to* D. BROWNE *lecture* London 1700. 4. HARLEY. 1702. 4. OSB.

An non ejusdem BROWNE *inſtitutions of phyſik* London. 1714. 8. FOLKES.

Petrus Andreas de MARTINO *in reſponſione ad trutinam medicam* MUSITANI egit *de morbis corporis humani*, & impugnavit circulationem HARVEJANAM Neapol. 1699. 4.

Ant. Franc. BERTINI *medicina difeſa* Lucca 1699. 4. Contra SBARALEAM.

Dominici SANGUINETI, Apuli, *Diſſertationes Jatrophyſicæ* Neap. 1699. 8.* Fere totum opus verſatur circa alcali, acidum & fermentationes ad chylificationem pertinentes. Contra theoriam acidi & alcali.

Robert BAKER, curſus oſteologicus, *being a complete doctrine of the bones* London 1699. 8.* Additur eſſe editionem ſecundam. Breve compendium fabricæ oſſium: deinde oſteologia ſolita. Paſſim aliqua habet propria. Sextum proceſſum oſſi occipitis tribuit, in quem ligamentum a prima vertebra ſe immittat. Animalia, quæ proceſſu ſtyliformi deſtituuntur, habere duplicia oſſis hyoidis cornua. Aves ſternum habere immobile, ob volatum, ſed coſtas per proprium proceſſum connexas. Denique artificia addit, quibus oſſa quam nitidiſſima & albiſſima parentur, & in mobilem ſceleton compingantur.

Louis PENICHER, pharmacopolæ, *traité des embaumemens ſelon les anciens & les modernes* Paris 1699. 12.* Neque veterum artificia habet, neque nuperorum.

(o) Legi alicubi eſſe anni 1701.

Digitized by Google

rorum, ut Bilsii vel Ruyschii, ſed vulgarem illam in magnatum cadaveribus adminiſtrationem, quæ fit carnes inciſis, repletis pulveribus aromaticis. Mumias merum eſſe bitumen.

In *Melchioris* Friccii *paradoxis medicis* Ulm. 1699. 12.* in ſecundo negatur dari animales ſpiritus; in quinto defenditur ſomnum & vigiliam pendere a ſpiritu vitali. In VI. ſanguinem partes corporis humani non nutrire, neque ſpiritum in ſanguinem converti.

J. Moriz Triller's *Beſchreibung der an den lebendigen Thieren erſcheinenden Regenwetter - oder Schnee - Thauwetter - Zeichen* Altenburg 1699. 4. Pl. Refert ad ſublatum æquilibrium aëris externi cum interno.

In *Chriſtian* Lehman *Meiſniſcher Bergchronic* Leipzig 1699. 4.* reperias mirificam nævorum & deformatorum per matrum imaginationem fetuum collectionem: tum longævorum.

Bericht vom Geburtsgliede Leipzig 1699. 12. Heister.

§. DCCLIII. *Varii.*

J. Philippi Breyne, olim amici noſtri, *de galactoſi* Diſp. præſide *Friderico* Decker propoſita Leid. 1699. 4.*

Ej. Clari viri *hiſtoria naturalis cocci radicum tinctorii* Gedan. 1731. 4.* Maris & feminæ hujus animalis metamorphoſes recenſet, ovum, vermiculum ſepedem, coccum: ex eo denuo vermiculum ſepedem, tum nympham & muſcam marem. Conf. *Act. Erud.* 1750., ubi apologiam, & adnotationes reperias adverſus Reaumurium & Burchardi; & aliquas emendationes *Phil. Tranſact.* n. 426.

Ej. de oſſibus elephantinis ſubterraneis. *Phil. Tranſact.* n. 446.

J. Georg. Kisner *de læſione tendinum* Leid. 1699. 4.* cum anatome.

Jac. a Cuylenborg *de motuum corporis humani principio & cauſa* Leidæ 1699. 4.

Robert. Farqhar *de organo olfactus* Utrecht 1699. 4.*

Abraham Westhoven *theſes miſcellaneæ variæ* Leid. 1699. 4.* ſunt fere phyſiologicæ.

Nicolaus Wallerius *de mammis* Utrecht 1699. 4.*

Guilielmi Gay *de chyloſi læſa* Utrecht 1699. 4.*

Georg. Albert. Stubner *de Nigritarum adfectionibus* Witteberg. 1699. 4.* B. Burckh.

Ej. *de animalibus noctu videntibus* Witteberg. 1700. 4.* Erudite, ſed nihil proprium.

Joach. Feller *de avibus noctu lucentibus* Lipſ. 1699. & de cantu cygnorum, quem defendit.

Wenceslas

Wenceslas KALUS *de lacrymis* Witteberg. 1699. 4. B. BURCKH.

Laurentii van dem BUSCH *de incrementis medicinæ* Brem. 1699. 4.* Duos fetus tubarios vidit.

Car. Frid. PETZOLD *de memoria memorabile* Lipſiæ 1699. 4. HE.

J. Johannides WHIT *de ſenſu externo tactu late dicto* Hafn. 1699. 4.*

Adam Frid. KREMER *de elatere partium corporis humani* Wien 1699. 4. HE.

Wilhelm CURIE *de inſenſibili tranſpiratione* Baſileæ 1699. 4. HE.

Matthiæ Dionyſii FOURNIER & *Lud. Fr.* DU TAL *Ergo prima proles ſana corporis conſtitutione felicior* Pariſ. 1699.

§. DCCLIV. A. DEIDIER.

Antonii DEIDIER, Profeſſoris Monſpelienſis, *quæſtio medica de motu muſculari* Montpelier 1699. 4. & in *meis ſelectis* T. III. Contra fermentationes WILLISIANAS.

EJ. *Quæſtio de temperamentis* Montpelier 1706.

EJ. & *J.* WYSS atque *Jac. Franc.* CHOMEL *Diſſ. Academica de humoribus* Monſpel. 1708. 8.* Tres diſſertationes ſunt; ſecunda phyſiologica eſt, & ad chymica principia & fermentationes putat. Tertia ſalivam alcalinam eſſe.

EJ. *Explicata materiale ſenſationum* Monſpel. 1715. 8. B. BOEHM.

EJ. *de bile peſte emortuorum experimenta.* in *Journal Savans* 1722. & *Phil. Tranſact.* n. 370. In vulnere infuſa ejusmodi bilis occidit. Per os ſumta non nocet.

Senſim prodierunt cum titulo *Experiences ſur la bile & les cadavres des peſtiferés faites par Ant.* DEIDIER, *accompagnées des lettres de M.* MONTRESSE *& de* J. J. SCHEUCHZER Tiguri 1722. 8.* In hac collectione *Antonius* DEIDIER quidem bilem in hominibus peſte infectis copioſam reperiri & viridem, quod ab aere peſtifero mutata ſit. Eamdem in venas animalis injectam peſtem excitare funeſtam. Inde SCHEUCHZERUS per experimenta ſua bilem a ſale lixivo dilui, cogi in floccos ab acidis.

EJ. *Inſtitutiones medicinæ theoreticæ phyſiologiam & pathologiam complectentes* Monſpel. 1716. 12. Pariſ. 1731. 12. & Gallice *Inſtitutions de Medicine &c.* Paris 1735. 12.* Agit de nutritione, motu muſculorum, ſenſibus, vaſis, & temperamentis. Lympham ſola raritate vult a ſanguine differre. Vaporem abdominalem & per inteſtina reſorberi, & per urinariam veſicam. Capſulas renales veros eſſe renes, quorum ductus uriniferi a corporis incremento eliſi ſint. Nullos eſſe animales ſpiritus. Vaſa lactea uteri vidit: vaſa lymphatica cutis, manuum, hepatis.

EJ. *Anatomie raiſonnée du corps humain, où l'on trouve la maniere de diſſequer, & où l'on explique les fonctions de l'œconomie animale* Paris 1742. 8.* Hypotheſis de fluxu menſtruo a vaſis lacteis uteri pendente, quæ ipſa vaſa ſanguinea comprimunt. Fibræ uteri longæ, transverſæ. Vaſa lactea in earum uteri hiantia, cum placenta. Vaſa ſanguinea in nervis eſſe, quæ ſenſum

Digitized by Google

ſenſum faciant. Diaphragma *per accidens* elevari, dum inſpiramus, a coſtis adtractum. VIRSUNGUM Monſpelii ductum thoracicum inveniſſe.

EJ. *Abrégé complet d'oſteologie* Avignon 1737. 12. RAST. 1759. 12. RAST.

EJ. *Experiences ſur la bile & les cadavres des peſtiferés* Zurich 1722. 8.* Pathologici magis argumenti. Bilem peſte occiſorum hominum canes excuſſe, ſanguine coacto &c. Devoratam non nocuiſſe.

EJ. *de tumoribus* Monſp. 1714. 8. alias dicemus.

§. DCCLV. *Diaria.*

Huc referas TOURNEFORTIANAM comparationem analyſeos ſalis ammoniaci, fuliginis & cornu cervi, in volumine anni 1700. IDEM in *itineribus* deſcripſit Brucolaccarum nomine Vampiros. Anatomen comparatum cupide exercuiſſe *Recherche d'hiſt. & de liter.* 1731. M. Juin.

S. DONATI concrementum in ſcroto oſſeum, unde nata abſurda de graviditate virili fabella.

Nicolaus LEMERY de duobus leporibus communi capite.

In *Act. Lit. Mar. Balth. Matthias Henrich* SCHACHT anſerculus tribus roſtris.

In *Galer. di Minerv.* T. III. anno 1700. ſermo habetur coram *phyſico-criticis* dictus a *J. Hieronymo* BANDIERA Senenſi, in quo agit de nævis ab imaginatione materna provenientibus: de generatione in univerſum.

In T. IV. *Joſephus* ROCCHI de ſaliva.

His annis *Cajetanus* ZUMBO ceream anatomen excolebat: caput cereum ſollicita cura fictum oſtendebat, & putredinis progreſſum.

§. DCCLVI. *J. Maria* LANCISIUS,

Archiater Pontificius & intimæ admiſſionis CLEMENTIS XI. amicus, vir prudens & ſplendidus, paſſim anatomen ſua opera adjuvit.

Primum reperias in *Phil. Tranſact.* n. 264. *Medicorum Romanorum ad* VIEUSSENIUM *epiſtolam*, quam LANCISIUS ſcripſit, & acorem a VIEUSSENIO detectum ſali marino in ſanguine latenti tribuit. Eadem Diſſertatio redit in *operibus omnibus*, & in M. MERCATI *Metallotheca* Rom. 1718. fol.* excuſa.

Prius etiam opuſculum reperio *Proluſionem cum titulo anatomicæ corporis humani ſynopſeos jam anno* 1684 Romæ editam, phyſiologici argumenti.

A. 1710. prodiit cum VALISNIERI de vermium generatione in hominis corpore libro, LANCISII Diſſ. *de triplici inteſtinorum polypo*, recuſa cum *operibus omnibus*. Tæniam non eſſe unicum animal, ſed muco conjunctos vermes cucurbitinos.

Inde dedit ad BIANCHUM *epiſtolam de humorum ſecretionibus in genere, & precipue de bilis in hepate ſeparatione, cum hiſtoria hepatis* Turini anno 1711. 4.* & Genev. a. 1725. 4.* editam, cumque LANCISII operibus omnibus. Contra BIANCHUM

Digitized by Google

CHUM defendit, bilem ſanguine non eſſe craſſiorem. A menſuris particularum & cribrorum pendere ſecretionem.

Ej. *Diſſ.* II. *quarum prior eſt de phyſiognomia, altera de ſede cogitantis animæ,* cum FANTONI obſervationibus anatomico medicis Venet. 1713. 4.* prodierunt, recuſæ cum *operibus omnibus.* In priori chiroſcopiam tuetur, & lineas ejus artis a contractione muſculorum manus explicat, inde deduci putat, num valide robore fetus gaviſus ſit. Metopoſcopiam a muſculorum frontis cum cerebro nexu interpretatur. Data eſt Diſſertatio anno 1710. De ſede cogitantis animæ dum agit, corpus potiſſimum calloſum, ejus nervos longos, & ſulcos transverſos deſcribit & depingit. In eo corpore animæ ſedem ponit. Data eſt anno 1712.

Paulo poſt univerſam anatomen maximo beneficio noſter adfecit, dum inquirendo apud heredes *Petri Matthæi* PINI *tabulas* demum *æneas Bartholomæi* EUSTACHII Urbini detexit, & in publica commoda edi curavit Rom. 1714. fol.*. Indixit hanc anatomen in epiſtola edita in *Giorn. de letter. d'Italia* T. XII. Ad eam editionem vir ILL. equidem interpretationes non ubique peritis hominibus ſatis facturas adjecit, cum alieniſſimis negotiis obrutus ipſe quidem ſcalpello EUSTACHII icones imitari non poſſet. Vidit etiam aliqua, quæ EUSTACHIUS ignoravit, ut pancreaticum ductum. Verum exigua ea jactura eſt, quam non percipimus, poſtquam ALBINIANI commentarii prodierunt. Addidit etiam præfationem LANCISIUS cum operis hiſtoria, & nonnullorum inventorum indicio.

Diſſ. *de certa ſtudiorum medicorum ratione inſtituenda* Rom. 1715. 8.*, & in *operibus omnibus,* vix huc facit.

Edidit etiam anno 1719. Patavii cum V. adverſariis J. B. MORGAGNI *duas epiſtolas de vena ſine pari priorem,* quam delineatam dat, nervosque etiam ſodales depingit, & phyſiologice fabricæ hujus venæ cauſas proponit. Sphincteres ei venæ tribuit.

Altera eſt *de gangliis nervorum,* quorum fabricam addit, ex equo repetitam, quam tamen nemo poſt ſummum virum perinde manifeſtam vidit. Ganglia in ſomno quieſcere, in vigilia agere; eſſe cerebella ad motus voluntarios.

Ej. *de motu cordis & aneuryſmatibus* opus dudum inceptum, demum Romæ 1728. fol.* prodiit. Poſt aliqua generalia pericardium deſcribit; ei & fibras, & tunicam muſcularis naturæ tribuit, & glandulas, ex quibus eum humorem naſci putat, qui pericardio continetur. Porro ſpeculatio cordis, & fetus in utero ſenſim matureſcentis, phaſes cordis ſenſim ex canale convaleſcentis: ventriculi dextri acceſſionem recte adnotat. Nervus ex abdomine in cor redeuns. In cauſam inquirit, quæ primævum canalem in cor compingit. Arteriæ & venæ fabrica. Inde cordis fibræ muſculoſæ, valvulæ, vaſa propria, cum arteriarum ſphincteribus & valvulis. Diverticula quædam venoſa. Nervi cordis, in ampliſſima, neque tamen ſatis diſtincta tabula. Motus cordis, qualem vidit in vivis animalibus. Ventriculorum motus cum motibus auricularum partim aſynchronos eſſe putat, partim ſynchronos. Vaginæ membranoſæ vaſorum pulmonalium. Hoc

Hoc opus Leidæ 1743. 4. Neapoli 1738. 4. recuſum eſt, & cum aliis operibus Venet. 1739. fol.*

Aliquanto plenior editio Romæ prodiit 1745. 4.* cum Diſſ. *de gangliis nervorum & vena azyga.*

Opera collecta primum edidit Genevæ *Petrus* ASSALTUS 1718. 4.*, in qua editione deſideratur opus de motu cordis. Id acceſſit editioni Venetæ operum Cl. viri 1739. fol.* Præfatus eſt *Euſebius* SGUARIUS.

In l. *de ſubitaneis mortibus* Rom. 1707. 4.* & *de bovilla peſte* Rom. 1714. 4.* & in l. *de aneuryſmatibus*, plurimæ habentur corporum morboſorum ſectiones.

Aliqua contulit ad anatomen *per intelligenza del diſegno* Rom. 1691. 4.* (*p*), indicem nempe & explicationes aliquas.

In *Galeria di Minerva* T. IV. agit de ratione philoſophandi in arte medica.

In VALISNIERIANIS operibus reperitur *epiſtola de mola veſiculari*, *tum de vermiculis ſeminalibus* T. II., quos ſuſpicatur eſſe hominis rudimenta.

Demum anno 1745. prodiit Romæ 4.* *Diſſertt. variarum ſylloge*, quibus priores illæ continentur, & aliqua accedunt, ut de cataractæ in lente cryſtallina ſede.

Epiſtola ad BIANCHUM cum objectionibus adverſus ejus theoriam ſecretionis exſtat in *Galer. di Minerv.* T. VII.

Aliquæ etiam epiſtolæ cum BIANCHI hiſtoria hepatica 1725. 4.* & cum MORGAGNI adverſariis prodierunt.

In *appendice metallothecæ* MERCATI Rom. 171 . fol.* icones aliquæ venarum reperiuntur.

Multa inedita reliquit, etiam miſcellanea anatomica, prælectiones de formatione fetus, & epiſtolam de motu cordis.

Vitam ejus in *Giorn. de letter.* T. 33. p. 1. dedit *Petrus* ASSALTUS, recuſam in *appendice Centuriæ* X. *Act. Nat. Cur.* Aliam ANGELUS FALBRONI Rom. 1770.

§. DCCLVII. *Alexander* PASCOLUS. *Alii.*

Peruſinus, Status Eccleſiaſtici protomedicus generalis, praxin potiſſimum ſecutus eſt: edidit anno 1700. *il corpo umano* Perugia 1700. 4. Venet. 1712. 4. 1727. 4. 1735. 4. Latine, *de homine*, *ſ. corpore humano vitam habente* L. III. Rom. 1728. 4.* Venet. 1735. 4. Anatome, phyſiologia & pathologia hoc volumine continentur, collectitia, & hiſtorica, & tabulæ. EJ. *opera* Venet. 1741. 4.

EJUSD. *Anatomia litteraria pro ſolemni ſtudiorum renovatione proluſio* Romæ 1706. 8* Generalia aliqua.

EJ. *de vera in literis ſapientia*, *cum phyſiologiam exponeret* ib. 1715. 8. LIN.

(p) P.

Digitized by Google

Idem cum nomine Sofili Molossii *cuſtode degli armenti automatici* Rom. 1706. 8.*: contra P. Angelum Papium ſe tuetur, *ſi difende dallo ſcrutinio che ne fa nella ſua critica* P. & P. Rom. 1706. 8.* Pro machinis Cartesianis.

Nicolaus Andry *de la generation des vers dans le corps de l'homme* Paris 1700. 12.* figuræ 1701. fol. Bur. recuſ. 1741. 12. 2.Vol.* Amſterdam 12.* & *eclairciſſement ſur le traité des vers* Paris 1704. 12. 1741. 12.* Scopus equidem practici eſt argumenti, tum phyſici. In præfatione ſe ait, theſauros tæniarum a ſe ipſo collectos poſſidere, & Valisnerium negat humanas vivas tænias vidiſſe. Ex ovis per aerem obvolitantibus vermes naſci; tæniam homini congenitam eſſe, & caput habere. De vermiculis ſpermaticis pro Leeuwenhoeckio adverſus Tauvryum. Eos vermes in gonorrhœa inque impotentibus nullos eſſe. Diſtinguit ſolium capite incerto, ductu per totum corpus producto. Ab eo tæniam cum papillis, oſtiolis, vaſe cuique ramoſo. Ova ſe vidiſſe. Solium unicum eſſe vermem, ob vaſculum per totam longitudinem protenſum unicum. Per ætatem vermes monſtroſos reddi. Aliqua ad Cl. Geoffroy Diſſ. *de homine e vermi*. Hartsoekerus in epiſtola oſtendit, congenitos eſſe.

In *eclairciſſement* defendit, utique medullam oſſa nutrire. Nullum ejus ſenſum eſſe. Solium vere eſſe unicum animal. Hæc contra epiſtolam *D. Ludovici* Lemery.

Ejusd. *Examen de divers points d'Anatomie, de Chirurgie, de Phyſique & de Medecine au ſujet de deux lettres touchant l'expoſé qu'on a fait d'un traité ſur les maladies des os* Paris 1725. 12.* Contra *J. Ludovici* Petit *des maladies des os* De ligamento terete femoris; id planum eſſe monet, & adſcenſum capitis ejus oſſis impedire; deſcenſum a margine eminente acetabuli coerceri.

In *traité des alimens de carême* Paris 1713. 12. 2.Vol.* Carnes omni alio cibo plenius alere. Ventriculum homini debilem eſſe, non ut herbivoris robuſtum. Contra tritum, & pro diſſolvente cibos humore. Salivam fermentum eſſe; ab ea ſuccum heliotropii rubro colore tingi. Fulicam Macreuſe ab Eccleſia admitti, quod oleum habeat piſcium oleo ſimile, & ſanguinem frigidum.

In Ejus *orthopedie* Paris 1741. 12.* varia phyſiologica continentur. Subito conatu obliquitas colli ſuperata. Ut corpus dextrorſum inclinetur: debere hominem ſiniſtro pedi inniti. Crura curvari, quando infantes nimis debiles ſtare coguntur. Menſuræ & deſcriptiones ſuperficierum partium humani corporis. Palpebram inferiorem mobilem eſſe.

Cenſuras librorum medicorum in *Journal des Savans* multis annis ſcripſit, denique de auctoribus ejectus, ob perpetuas, quas ſuſcitabat, lites.

Stephani C. Geoffroi Diſſ. *E. hominis origo ex verme* Gallice vertit & edidit Paris 1705. 12.

Winslowio *expoſitionem anatomicam ſcribenti* calamum dicitur commodaſſe.

Jacobi Gavet *nova febris idea, ſ. nova conjectura circa febris naturam. Præmittitur explicatio motus fermentationis, generationis animantium, materiæ & motus*

Digitized by Google

tus ſanguinis, motus cordis, & arteriarum, ſecretionis humorum Genev. 1700. 12.* Monſpelienſis ſcholæ alumnus. Cordis deſcriptio, muſculi papillares quatuor ventriculi dextri, quatuor ſiniſtri, hoc male. Ventriculos in diaſtole rotundos fieri & breviores, immemor in demonſtratione ſua, fundi cordis mobilis, quem ſanguis ante ſe propellere poteſt. Diaſtolen a fermentatione ſanguinis fieri a ſpiritibus ſeminis maſculi per venam umbilicalem irrepentibus, & ſanguinem in corde rarefacientibus. De ſanguine in auriculas repulſo non male. Syſtolen cordi ingenitam eſſe & naturalem, & cor & arterias una dilatari, una contrahi. Primam cordis dilatationem eſſe a vi fermentante ſanguinis.

J. Caſpar GRIMM *Mediciniſche Relation einiger Mirabilium Nat. in ſpecie von einem Monſtro bicorporeo* Lipſiæ 1700. 4.* mei ſimile, abſque anatome.

Bartholomæi KRUGER *anatomicus curioſus theodidactos* Brunſvici 1700. 4.* Myſticus, non inciſor.

Abrahami CYPRIAN, Medici & Lithotomi, Profeſſoris Frankerani, *Epiſtola ad* B. MILLINGTON *exhibens hiſtoriam fetus humani ſalva matre ex tuba exciſi* Leid. 1700. 8.* Neapoli 1727. 4. & Gallice Amſterdam 1707. 8.* Pulcher libellus, etſi fetum potius ventralem quam tubarium fuiſſe, ex ejus nimia magnitudine exiſtimo. Multa utilia ad generationis negotium.

S. J. M. D. *Korte en bondige verhandeling van het Kinderbaren* Amſterd. . . . . 1711. 8. *Von Erzeugung der Menſchen und dem Kindergebähren* Frankf. 1700. 8. TREW. 1706. 8.* ex Belgico verſ. pauca aliqua de generatione habet.

Apologiæ adverſus Ant. de MARTINO pro MUSITANO Kruſwic. (Genev.) 1700. 4. pro ſanguinis circuitu.

Giov. Ant. RATTA *deſcrizzione del corpo umano* Rom. 1700. 12.

Antonii SUAREZ *de* FERIA, Eborenſis, proto-medici, *Faſciculus medico-practicus, ex 4. tractatibus collectis, 3. de lacte, 4. de riſu recreatione & vino* Lisboa 1700. 4.

In TOLLII *epiſtolis itinerariis* Amſterdam 1700. 4. HENNINUS de margaritis egit.

Chriſtian WEDEL *epiſtola ad* RUYSCHIUM XIII. Amſterdam 1700. 4.

DAVACH *la* RIVIERE *miroir des urines, par leſquelles on voit les differens temperamens, les humeurs dominantes & les maladies de chacun* Paris 1700. 12. ſeconde edition, 1752. &c. Colores, nubes, ſedimenta, quantitas &c.

EJ. *Treſor de la medecine contenant l'anatomie &c.* Paris 1722. 8.

Ad finem ſeculi XVII. pertinet *Johannis* FATIO, Medici Baſileenſis obſtetricantis, *Helvetiſche vernünftige Wehmutter* Baſileæ anno 1752. 4.* demum edita. Anatomen aliquam partium genitalium continet, graviditatis hiſtoriam, monſtra aliqua fetusque connatos, exigua etiam cutanea propagine, quæ ſeparari potuit, fecundis naturalibus & gemelliferis. Fetus ſanus, & perfectus abſque umbilico.

Digitized by Google

Circa hunc etiam annum prodierunt *Andreæ de* LEON *definiciones de medicina, differencias y virtudes de l'anima con declaracion de los temperamentos, morbos, pulſos y orinas.* MANGET.

Gid. HARVEY *Ars ſanandi per exſpectationem* a STAHLIO edita, cum ſuis notis Ofenbach. 1730. 8.* Intercedunt aliqua capita huc facientia, ut C. 29. de ſucco lymphatico & glanduloſo, qui cauſa ſit febrium intermittentium: C. 30. de ſpiritibus naturalibus, vitalibus, animalibus & glanduloſis.

EJ. *Vanity of phyſik* London 1700. 8. 1702. 8. Varia phyſiologica de ciborum coctione, quam ſpiritibus animalibus tribuit: de ſpiritu ex ſanguine nato, qui cordis motus auctor ſit.

AntiCORNARO *où remarques critiques ſur le traité de la vie ſobre de* J. CORNARO Paris 1700. 12. Nimis rigide victum ſibi dimenſum eſſe. Monachos 30. uncias intra 24. horas comedere, neque duodenas ſufficere.

§. DCCLVIII. *Diſputationes.*

J. Georgii v. BERGEN, Profeſſoris Francofurtenſis ad Viadrum, *de aëris per pulmonem in cor ſiniſtrum tranſitu* ib. 1700. 4.* Negat eo venire.

EJ. *de circulatione ſanguinis alias a cordis prelo, hodie ſimul a villo vaſorum contractili deducta* ib. 1705. 4. VATER.

EJ. *de bile icteri cauſa facta* ib. 1710. 4.*

EJ. *de inſomniis ſecundum & præter naturam* ib. 1711. 4.*

EJ. *de conditura cadaverum* ib. 1712. 4. HAENEL.

EJ. *de lienis ſtructura & uſu* ib. 1713. 4.*

EJ. *de vagitu uterino* ib. 1714. 4.* Exempla producit conatuum, quos catuli edunt, priusquam reſpirent.

EJ. *de vi elaſtica corporum ſolidorum & fluidorum* ib. 1731.

Huc referas Diſſ. *de aceto*, in qua generationem anguillularum deſcribit.

Johannis SALZMANN, Profeſſoris Argentinenſis, noſtri olim amici, *de urinatoribus* Argentor. 1700. 4.*

EJ. *de dilecto naturæ filio, ſanguine* ib. 1702. 4.*

EJ. *de anatome jucunda & utili* ib. 1709. 4.*

EJ. *Theſes anatomicæ ſelectiores* ib. 1711. 4.*

EJ. *Nova encheireſis ductus thoracici* ib. 1711. 4.*, & in *ſelectis noſtris* T. I., quæ editio variis Cl. viri adnotationibus auctior eſt. Novas icones ductus thoracici duplici fine habet cum ampullis, tum alias quatuor varietates. Per lymphatica vaſa renali venæ incumbentia eum ductum docuit replere.

EJ. *de articulationibus artuum* ib. 1712. 4.*

EJ. *de ſecretionis & excretionis neceſſitate, utilitate atque noxa* ib. 1714. 4.*

Digitized by Google

Ej. *de ætatibus vitæ humanæ* ib. 1715. 4.*

Ej. *de vena portarum* ib. 1717. 4.* Anaſtomoſes STAHLIANAS rejicit.

Ej. *de articulationibus analogis, quæ fracturis oſſium ſuperveniunt* ib. 1718. 4.*

Ej. *de aure humana* ib 1719. 4.*

Ej. *de dubia ſpirituum exſiſtentia* ib. 1720. 4.*

Ej. *de oſſificatione præternaturali anatomice & phyſiologice conſiderata* ib. 1720. 4.*

Ej. *Theſes medicæ* ib. 1728. 4.*

Ej. & HIRSCHEL *de præcipuis fetum inter & adultum differentiis* ib. 1729. 4.* De dentibus &c.

Ej. *Chirurgia curtorum* . . . . Dentes repoſitos comprehendere.

Ej. & DEVAUX *veſicæ urinariæ hiſtoria* ib. 1731. 4.*

Ej. *de glandula pineali lapidefacta* ib. 1733. 4.*

Ej. & filii GODOFREDI, *de plurium muſculorum femoris defectu* ib. 1734. 4.* Varietates ſublimis & profundi.

In *Act. Nat. Cur. Vol.* IV. *obſ.* 63. Anatome puellarum epigaſtriis conjunctarum.

Obſ. 64. Multorum muſculorum defectus, de quo modo dixi.

Ej. *Vita dicta a J. Georg.* SCHERZ Argent. 1738. fol.

§. DCCLIX. *Varii.*

Laurentii ROBERG *inventa anatomica recentiorum* Upſal. 1700. 4.* Glandulas MEIBOMIANAS microſcopio auctas depingit.

EJUSD. *Lykrefnings táflor* Upſal. 1718. 8.* Compendium anatomicum breviſſimum.

Ej. & *J. Gabriel* GERING *de piſcibus* Upſal. 1727. 4.* Etiam anatomen habet, appendices ventriculares, cerebra, ductus mucoſos.

Ej. *de oſſibus tuberoſis* ib. 1717. 4. De generatione oſſis, ſucco oſſeo. Novas generari fibras, argumento cornuum & peculiarium vaſorum ad ductum chyliferum euntium, lacteſcente ſucco plenorum, natorum poſt obſtructiones hepatis.

Ej. & BONG *de ſalmonum piſcatura* ib. 1730. 4.*, cum anatome.

Ej. *de urſo* ib. 1702. 4.* cum aliqua anatome.

Ej. *de cataracta* ib. 1722. 4. cum iconibus oculorum RUYSCHIANIS.

Ej. *de fluviali aſtaco* ib. 1715. 4.*

Ej. *de monocerote, ſ. unicornu foſſili* ib. 1729. 4.*

Ej. *de lagopode gallinaceo* ib. 1729. 4.*

Ej. *de libella inſecto lacuſtri & alato* ib. 1732. 4.*

Habeo

Digitized by Google

Habeo etiam icones manu Cl. viri delineatas, ad anatomen rajæ pertinentes.

Ej. *de theſibus phyſiologicis quibusdam ſimilitudinibus explicatis* Upſal. 1748. 4.

Ej. *inter orationes* Holm. 1748. 8. conjunctim editas eſt *de theſibus phyſiologicis*.

J. Winkelgren *de nutritione corporis animalis* Upſal. 1700.

Daniel Steksen *gigantomachia* ib. 1700. 4. Pro gigantibus.

J. Nicolaides Deenius, & *Georg.* Monrad *Num in omnibus animalibus ſexus ſit diſcrimen* . . . . . De ſimilitudine fetuum cum parentibus & avis. De viribus imaginationis maternæ.

Chriſtian Warliz *de ſenio Salomoneo* Lipſ. 1700. 4. 1708. 4.*

Ej. *Scrutinium lacrumarum* ib. 1705. 8.

Georg. Frid. Heupel *de ſomno Adamo divinitus immiſſo* Argentor. 1700. 4. He.

Gottfr. Theodor. Trube *de mortuis ex adfectibus* Lipſ. 1700. 4.

J. Stuart *de fluxu vulgo menſtruo* Leid. 1700. 4.

J. Thomson (Succus) *de non exſiſtentia ſpirituum* Leid. 1700. 4.*

Cornelii Tilborg *de motu muſculari & ejus actione læſa* Utrecht 1700. 4.*

Georgii Christiani *de ſomno ejusque in morbis efficacia* Utrecht 1700. 4.*

J. Fesch *de mutationibus quas ſubeunt adſumta in diverſis corporis partibus* Leid. 1700. 4.

G. Franken *de pancreate* Leidæ 1700. 4.

C. Cool *de bulimo & appetitu canino* Leidæ 1700.

Georg. Mich. Reinhart *de tuſſi* Altdorf. 1700. 4. B. Burckh.

Chriſt. Gottfried Seiler *privilegia quædam partus, qui in utero eſt* Marburg 1700. 4 Hall. 1723. 4.*

Anton. v. Drahn *de ſudore* Wien 1700. 4.

Al. Mich. Denyau & *Cl.* Trichard *Ergo oculi ſunt pathematum idola* Pariſ. 1700.

Euſeb. Adam Thuillier & *Joh.* Peschard, *Ergo ab aëris vi elaſtica motus muſculorum* Pariſ. 1700.

§. DCCLX. *Codices M. S.*

Codices M.S. aliquos ad hoc ſeculum revoco. *Of the prolongation of life, whether it may be effected by thoſe means aſſigned by* L. Verulam *in his opiat diet, which a diſcourſe concerning the flatical diet whether it conduces to long life.* H. Sloane.

Dalepater Minedemus *Quietus for the doctors of phyſik from their unneceſſary tampering with other mans bodies* Cl. Francisci Bernard.

Two anatomical lectures about the parts of generation and the heart: at the College of phyſicians. Hans Sloane.

Bacciacchus, Genuenſis, neſcio quo in l. docuit ventriculum vix in motum ab emetico medicamento cieri.

Lodovico Belisario *de inſtrumento odoratus* Mazzuch. Nihil porro de hoc ſcripto mihi innotuit.

Variorum monſtrorum deſcriptio M.S. anno 1606. in catal. indicata eſt.

431

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google